

HRVATSKI SABOR

P.Z.E. br. 61

KLASA: 022-03/20-01/126

URBROJ: 65-20-02

Zagreb, 12. studenoga 2020.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o autorskom pravu i srodnim pravima***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 12. studenoga 2020. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministricu kulture i medija dr. sc. Ninu Obuljen Koržinek i državne tajnike Krešimira Partla i dr. sc. Ivicu Poljička, te glavnu ravnateljicu Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo mr. sc. Ljiljanu Kuterovac.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/20-01/26
URBROJ: 50301-04/25-20-5

Zagreb, 12. studenoga 2020.

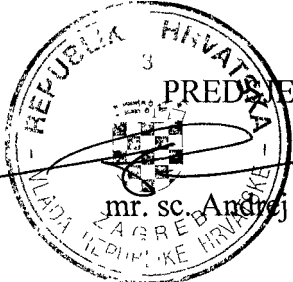
PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o autorskom pravu i srodnim pravima

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17, 29/18, 53/20, 119/20 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o autorskom pravu i srodnim pravima.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministricu kulture i medija dr. sc. Ninu Obuljen Koržinek i državne tajnike Krešimira Partla i dr. sc. Ivicu Poljička, te glavnu ravnateljicu Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo mr. sc. Ljiljanu Kuterovac.

PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

PRIJEDLOG ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Zagreb, studeni 2020.

PRIJEDLOG ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Autorsko pravo i srodna prava kao prava intelektualnog vlasništva u Republici Hrvatskoj uređena su Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima (Narodne novine, br. 167/03, 79/07, 80/11, 141/13, 127/14, 62/17 i 96/18) te Pravilnikom o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog prava i srodnih prava (Narodne novine, broj 107/17), Pravilnikom o visini naknade za rad Vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog prava i srodnih prava (Narodne novine, broj 107/17), kao i relevantnim međunarodnim ugovorima kojima je Republika Hrvatska pristupila.

Kao dio međunarodnog privatnog prava, autorsko pravo i srodna prava, koja su sastavnice pravnog područja intelektualnog vlasništva, imaju naglašeno međunarodnopravno obilježje. U tom smislu predloženi zakon, kao i do sada važeći Zakon, sadrži odredbe sljedećih međunarodnih ugovora kojih je Republika Hrvatska članica: (1) Bernska konvencija za zaštitu književnih i umjetničkih djela od 9. rujna 1886., izmijenjena u Parizu 24. srpnja 1971. i dopunjena 28. rujna 1979.¹, (2) Svjetska konvencija o autorskom pravu (prema izvornom tekstu), s dodatnim protokolima od 6. rujna 1952.², (3) Svjetska (Univerzalna) konvencija o autorskom pravu, s priložima, izmijenjena 24. srpnja 1971.³, (4) Konvencija o osnivanju Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo, potpisana u Stockholmu, 14. srpnja 1967. i izmijenjena 2. listopada 1979.⁴, (5) Međunarodna konvencija za zaštitu umjetnika izvođača, proizvođača fonograma i organizacija za radiodifuziju (Rimska konvencija)⁵, (6) Konvencija o distribuciji signala za prijenos programa preko satelita⁶, (7) Konvencija o zaštiti proizvođača fonograma od neodobrenog umnožavanja njihovih fonograma⁷, (8) Sporazum o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva⁸, (9)

¹ Narodne novine - Međunarodni ugovori, br. 12/93, 3/99 i 11/99

² Narodne novine - Međunarodni ugovori, br. 12/93 i 3/99

³ Narodne novine - Međunarodni ugovori, br. 12/93 i 3/99

⁴ Narodne novine - Međunarodni ugovori, br. 12/93 i 3/99

⁵ Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 12/99

⁶ Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 4/94

⁷ Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 12/99

⁸ Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 13/00 - Sporazum o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva (engl. *Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights* - TRIPS) predstavlja Dodatak 1C Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije

Ugovor o autorskom pravu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo⁹, (10) Ugovor o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo¹⁰ te (11) Marakeški ugovor o olakšanju pristupa objavljenim djelima za osobe koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima (Marakeški ugovor)¹¹.

Također, radi usklađivanja nacionalnog zakonodavstva u području autorskog prava i srodnih prava s pravnom stečevinom Europske unije u predloženi zakon, kao i u do sada važeći, ugrađene su odredbe sljedećih direktiva: (1) Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje (SL L 248, 6.10.1993.), (2) Direktiva 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (SL L 77, 27.3.1996.), (3) Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, 22.6.2001.), (4) Direktiva 2001/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o pravu slijeđenja u korist autora izvornika umjetničkog djela (SL L 272, 13.10.2001.), (5) Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL L 157, 30.4.2004.), (6) Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006.), (7) Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (kodificirana verzija) (SL L 376, 27.12.2006.), (8) Direktiva 2006/116/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (kodificirana verzija) (SL L 372, 27.12.2006.), (9) Direktiva 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti računalnih programa (kodificirana verzija) (SL L 111, 5.5.2009.), (10) Direktiva 2011/77/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2011. o izmjeni Direktive 2006/116/EZ o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (SL L 265, 11.10.2011.), (11) Direktiva 2012/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o određenim dozvoljenim korištenjima djela siročadi (SL L 299, 27.10.2012.), (12) Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu (SL L 84, 20.3.2014.) i (13) Direktiva (EU) 2017/1564 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. rujna 2017. o određenim dopuštenim upotrebama određenih djela i drugih predmeta zaštite koji su zaštićeni autorskim pravom i srodnim pravima u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima i o izmjeni Direktive 2001/29/EZ o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 242, 20.9.2017.).

⁹ Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 6/00

¹⁰ Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 6/00

¹¹ Tijekom 58. godišnjeg zasjedanja skupština Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WIPO) koje je održano u sjedištu WIPO-a u Ženevi u razdoblju od 24. rujna do 2. listopada 2018. izvršeno je u ime Europske unije polaganje isprave o ratifikaciji Marakeškog ugovora, čime su se države članice EU-a pridružile drugim državama strankama tog ugovora. Marakeški ugovor stupio je na snagu u svim državama članicama Europske unije, pa tako i u Republici Hrvatskoj, 1. siječnja 2019.

Jedan od prioriteta Europske komisije (EK) u razdoblju od 2014. do 2019. bila je modernizacija propisa Europske unije (EU) u području autorskog prava. Modernizacija je najavljena 2015. u Političkim smjernicama predsjednika Junckera za rad Europske komisije u njegovom mandatu "Novi početak za Europu: moj program za zapošljavanje, rast, pravednost i demokratske promjene", a dalje je naznačena u okviru političko-strateškog dokumenta Strategija jedinstvenog digitalnog tržišta (Digital Single Market, DSM) od 6. svibnja 2015. Prvi konkretni strateško-planski okvir za modernizaciju područja autorskog prava određen je dokumentom Komunikacija EK-a "Ususret modernom europskom okviru za autorska prava" iz prosinca 2015. u kojem je EK konkretno najavila način na koji namjerava postići dugoročni moderan europski okvir za autorska prava (uključujući i njima srodna prava). U rujnu 2016. EK je objavila daljnje dokumente reforme autorskog i srodnih prava - Komunikaciju "Promicanje pravednog, učinkovitog i konkurentnog europskog gospodarstva utemeljenog na autorskim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu" i četiri zakonodavna prijedloga. Dva zakonodavna prijedloga su se odnosila na implementaciju Marakeškog ugovora¹², dok su druga dva činila Prijedlog direktive o autorskim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu te Prijedlog uredbe o utvrđivanju pravila o ostvarivanju autorskog i srodnih prava koja se primjenjuju na određene internetske prijenose organizacija za radiodifuziju i reemitiranja televizijskih i radijskih programa¹³.

Kao podloga za pripremu prijedloga modernizacije zakonodavnog okvira Europske unije provedene su detaljne analize koje su potvrdile potrebu za modernizacijom pravnog okvira zaštite autorskog prava i srodnih prava u EU-u, koja se na nacionalnoj razini provodi predmetnim prijedlogom zakona. U radnom dokumentu Europske komisije Ispitivanje procjene učinka modernizacije propisa EU-a o autorskom pravu¹⁴ detaljno su razmotreni problemi povezani s funkcioniranjem propisa EU-a o autorskom pravu na jedinstvenom digitalnom tržištu, potreba za djelovanjem na razini EU-a, moguća rješenja i učinci tih rješenja. O navedenim prijedlozima modernizacije zakonodavnog okvira EU-a provedene su iscrpne rasprave u institucijama EU-a u razdoblju od 2016. do 2019., u kojima je Republika Hrvatska vrlo aktivno sudjelovala. Obje direktive donesene su i potom objavljene u Službenom listu Europske unije L 130 od 17. svibnja 2019. pod nazivima: (1) Direktiva (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom prarodnim¹⁵ pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ (u daljnjem tekstu: Direktiva 2019/790), te (2) Direktiva (EU) 2019/789 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o utvrđivanju pravila o ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava koja se primjenjuju na određene internetske prijenose organizacija za radiodifuziju i reemitiranja televizijskih i radijskih programa te o izmjeni Direktive Vijeća 93/83/EEZ (u daljnjem tekstu: Direktiva 2019/789). Obje direktive obvezuju države članice Europske unije da usvoje odgovarajuće zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s direktivama do 7. lipnja 2021.

¹² Radi se o direktivi i uredbi koje su imale za cilj implementaciju Marakeškog ugovora; u Narodnim novinama, broj 96/18 objavljen je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, kojim su implementirane odredbe navedene direktive.

¹³ Tijekom zakonodavne procedure u institucijama EU-a odlučeno je da je direktiva u konkretnom slučaju primjereniji pravni oblik nego uredba.

¹⁴ Dokument oznake SWD (2016) 301 final od 14.9.2016.

¹⁵ Ispravak naslova objavljene Direktive 2019/790 na hrvatskom jeziku objavljen je u Službenom listu Europske unije L 134 od 22. svibnja 2019.

S obzirom na opseg modernizacije sustava zaštite autorskog prava i srodnih prava koju je potrebno provesti radi provedbe Direktive 2019/790 i Direktive 2019/789 na nacionalnoj razini, te uzimajući u obzir da je važeći Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima iz 2003. višekratno mijenjan i dopunjavan, pri čemu nije utvrđen pročišćeni tekst, sukladno odredbama mjerodavnih propisa bilo je potrebno pristupiti izradi novog zakona o autorskom pravu i srodnim pravima.

2. Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom

Sustav zaštite autorskog prava i srodnih prava ima za cilj osigurati poticaj za stvaranje autorskih djela, kao i za ulaganje u stvaranje autorskih djela i drugih predmeta zaštite te u osiguravanje pristupa javnosti tim djelima, odnosno predmetima zaštite, na način da se naknadama od korištenja djela i drugih predmeta zaštite osigura povrat ulaganja u njihovo stvaranje i osiguravanje pristupa javnosti, odnosno osigura financijska osnova za daljnje bavljenje kreativnim djelatnostima. Međutim, kako se način korištenja autorskih djela i predmeta zaštite srodnih prava bitno izmijenio u kontekstu razvoja digitalnih i informacijskih tehnologija, pokazalo se potrebnim osuvremeniti pravni okvir za zaštitu autorskog prava i srodnih prava i prilagoditi ga digitalnom društvu. U tom smislu predloženim zakonom se na nacionalnoj razini nastoje osigurati bolji pravni instrumenti za daljnji razvoj kreativnih, kulturnih i medijskih industrija koje znatno doprinose nacionalnom i europskom gospodarstvu.

O značajnom gospodarskom i društvenom doprinosu autorskog prava i srodnih prava svjedoči, između ostaloga, studija "Industrije koje se intenzivno koriste pravima intelektualnog vlasništva i ekonomska učinkovitosti u Europskoj uniji" iz rujna 2019.¹⁶. Studija sadrži procjenu ukupnog doprinosa industrija koje se intenzivno koriste različitim vrstama prava intelektualnog vlasništva gospodarstvu EU-a u cjelini i gospodarstvima pojedinačnih europskih zemalja¹⁷. Prema podacima iz studije iz 2019. koja obuhvaća podatke za razdoblje od 2014. do 2016. doprinos industrija koje intenzivno koriste autorsko pravo i srodna prava u Republici Hrvatskoj iznosio je 4,6 % u ukupnoj zaposlenosti te 6,3 % u bruto domaćem proizvodu. Doprinos industrija koje intenzivno koriste autorsko pravo i srodna prava u EU-u je u prosjeku još veći te iznosi 5,5 % u ukupnoj zaposlenosti i 6,9 % u bruto domaćem proizvodu. Studija "Mapiranje kreativnih i kulturnih industrija"¹⁸ koju je 2015. izradio Ekonomski institut Zagreb za Hrvatski klaster konkurentnosti kreativnih i kulturnih

¹⁶ Navedena studija je zajednički projekt Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i Europskog patentnog ureda (EPO), uz doprinos drugih ureda za intelektualno vlasništvo, službi Europske komisije i međunarodnih organizacija. Studija je u cjelini dostupna putem poveznice: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/IPContributionStudy/IPR-intensive_industries_and_economicin_EU/WEB_IPR_intensive_Report_2019.pdf

Informativne grafike koje sadrže podatke za Republiku Hrvatsku dostupne su putem poveznice: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/IPContributionStudy/IPR-intensive_industries_and_economicin_EU/infographics/Croatia_hr.pdf

¹⁷ U prvoj studiji koja se odnosi na razdoblje od 2008. do 2011. navedeno je da su industrije koje intenzivno koriste autorsko pravo i srodna prava u razdoblju od 2008. do 2011. doprinosile ukupnoj zaposlenosti u Europskoj uniji s 3,2 %, dok je njihov udio u bruto domaćem proizvodu iznosio 4,2 %. Druga studija iz listopada 2016., kojom su ažurirani podaci iz prethodne studije za razdoblje od 2011. do 2013. te uključeni podaci za Republiku Hrvatsku kao tada novu članicu EU-a, ukazali su na još znatniji doprinos tih industrija u Europskoj uniji - 5,4 % u ukupnoj zaposlenosti i 6,8 % u bruto domaćem proizvodu.

¹⁸ Studija je u cjelini dostupna putem poveznice: <https://hkckki.eu//dokumenti/mapiranje.pdf>

industrija (HKKKKI) također je ukazala na značajan ekonomski potencijal kulturnih i kreativnih industrija u Republici Hrvatskoj - sektor može biti predvodnik jačanja "kulture stvaranja" i "kreativne ekonomije" u hrvatskome gospodarstvu, sudjelovati u inovacijskim i razvojnim procesima ostalih sektora te u modernizaciji hrvatske gospodarske strukture, a u pojedinim podsektorima utvrđen je potencijal za konkuriranje na stranim tržištima na osnovi cjenovne konkurentnosti.

Sljedom prethodno navedenog, predloženi zakon ima prvenstveno za cilj prilagoditi postojeći pravni okvir tehnološkom razvoju koji je izmijenio način stvaranja, proizvodnje, distribucije i iskorištavanja autorskih djela i predmeta zaštite srodnih prava te u formalnom smislu uskladiti nacionalni propis koji uređuju područje autorskog prava i srodnih prava s odredbama Direktive 2019/790 i Direktive 2019/789, koje unose novine u ovom pravnom području.

Pitanja koja se uređuju predloženim zakonom temeljem Direktive 2019/790 mogu se podijeliti na više područja. Prvo područje uređenja čini otklanjanje dosadašnje pravne nesigurnosti vezane za određena korištenja iznimaka i ograničenja od autorskog i srodnih prava u kontekstu novih načina korištenja autorskih djela i drugih zaštićenih sadržaja (npr. automatizirane računalne analize velikih količina informacija u digitalnom obliku koje omogućava primjena suvremenih digitalnih tehnologija, provedba nastave u digitalnom okruženju i korištenje autorskih djela i drugih predmeta zaštite u provedbi digitalne nastave, masovna i sustavna digitalizacija zaštićenih i drugih sadržaja od strane knjižnica i drugih ustanova za zaštitu kulturne baštine) te njihovu prilagodbu digitalnom i prekograničnom okruženju. U tom smislu predloženim zakonom reguliraju se sljedeće obvezne iznimke: (i) iznimka za automatizirane računalne analize informacija u digitalnom obliku (tzv. rudarenje teksta i podataka, engl. *data mining*), (ii) iznimka za korištenje zaštićenih sadržaja u digitalnoj i prekograničnoj nastavi i (iii) iznimka u svrhu očuvanja kulturne baštine. Drugo područje uređenja odnosi se na poboljšanje praksi licenciranja i osiguravanje šireg pristupa zaštićenom sadržaju na način da se: (i) regulira korištenje djela i drugih predmeta zaštite nedostupnih na tržištu od strane institucija koje čuvaju kulturnu baštinu i (ii) olakšava pristup audiovizualnim djelima na platformama za tzv. *video na zahtjev*. Treće područje uređenja odnosi se na stvaranje tržišta autorskih prava koje dobro funkcionira te se u predloženom zakonu: (i) propisuje zaštita prava izdavača informativnih publikacija u pogledu internetskih korištenja takvih publikacija i (ii) uređuje korištenje autorskim ili srodnim pravima zaštićenih sadržaja od strane pružatelja usluga dijeljenja sadržaja putem interneta. Četvrto područje uređenja odnosi se na osiguravanje pretpostavki za pravičnu naknadu autorima i izvođačima u ugovorima kojima isti ustupaju svoja prava radi korištenja njihovih djela ili drugih predmeta zaštite, na način da se u predloženom zakonu: (i) propisuje načelo odgovarajuće i razmjerne naknade, (ii) uvodi obveza vezana za transparentnost informacija o korištenju predmeta zaštite, (iii) propisuje mehanizam za prilagodbu ugovora u slučaju da se izvorno propisana naknada pokaže nerazmjerno niska u odnosu na prihode od korištenja te (iv) autorima i izvođačima omogućuje opoziv isključive licencije ako nije došlo do iskorištavanja djela ili drugog predmeta zaštite.

Temeljem Direktive 2019/789, kojoj je cilj osigurati povoljnije uvjete za širenje u državama članicama EU-a televizijskih i radijskih programa koji potječu iz drugih država članica na način da se olakša licenciranje autorskog prava i srodnih prava, u predloženom zakonu se uređuju sljedeća pitanja: (i) na odgovarajući način utvrđuje se primjena *načela zemlje podrijetla* kada organizacije za emitiranje žele prekogranično pružati određene internetske usluge kao prateće usluge radiodifuzijskom emitiranju, (ii) proširuje se obavezno

kolektivno ostvarivanje prava (reguliranje prava isključivo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, a ne pojedinačno s nositeljima prava) na sve vrste reemitiranja programa i (iii) uvode se jasna pravila reguliranja autorskog i srodnih prava u situacijama prijenosa programskih signala putem tehničkog postupka izravnog protoka (eng. *direct injection*).

Pored navedenih izmjena u predloženom zakonu izvršene su i određene daljnje izmjene i/ili dopune uređenja pojedinih pitanja temeljem uočenih problema ili nedostatka u primjeni dosadašnjeg propisa, što će pridonijeti većoj jasnoći te jednostavnijoj i učinkovitijoj primjeni zakona. Navedeno se primjerice odnosi na: autorska djela stvorena u radnom odnosu, u državnoj ili javnoj službi, ugovore o stvaranju autorskog djela po narudžbi, ugovore o stvaranju i korištenju autorskih djela te drugih predmeta zaštite u pojedinim specifičnim područjima, opsežnije uređenje prava nakladnika informativnih publikacija, detaljnije uređenje uvjeta za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava od strane neovisnih upravljačkih subjekata, jasnije reguliranje prerada djela, detaljnije definiranje autorskih i srodnih prava koja se ostvaruju u sustavu kolektivne zaštite, izmjene i dopune prekršajnih odredbi te druge manje izmjene. Također, uvedena su određena jezična i nomotehnička poboljšanja teksta zakona, osobito u smislu uvođenja primjerenijeg nazivlja u pojedinim područjima uređenja (primjerice, organizacija za radiodifuziju sada se navodi kao organizacija za emitiranje, izričaj pravo stavljanja na raspolaganje javnosti mijenja se u pravo činjenja dostupnim javnosti i dr.).

3. Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Očekuje se da će donošenje predloženog zakona osigurati jasnija pravila zaštite autorskog prava i srodnih prava prikladna za primjenu u digitalnom okruženju, kojima će se postići veća pravna sigurnost te doprinijeti gospodarskoj održivosti kreativnih, kulturnih i medijskih industrija i očuvanju kulturne baštine, ne narušavajući pritom slobodu izražavanja i druge interese korisnika digitalnih sadržaja i usluga niti postavljajući neopravdana opterećenja na poslovanje pružatelja usluga informacijskog društva.

U tom smislu donošenjem predloženog zakona povećat će se pravna sigurnost u području djelatnosti istraživačkih organizacija, institucija kulturne baštine i obrazovnih institucija s obzirom na to da se predloženim zakonom propisuju obvezna sadržajna ograničenja autorskog i srodnih prava za potrebe rudarenja teksta i podataka, zatim za potrebe korištenja djela i drugih predmeta zaštite u digitalnoj i prekograničnoj nastavi te za potrebe očuvanja kulturne baštine. Za područje djelatnosti institucija kulturne baštine predloženim zakonom osigurat će se i jasan okvir za reguliranje autorskog prava i srodnih prava kako bi se olakšala digitalizacija i širenje djela ili drugih predmeta zaštite koji se smatraju nedostupnima na tržištu. Predloženi zakon uvodi mjere kojima će se olakšati licenciranje prava radi dostupnosti audiovizualnih djela na platformama za video na zahtjev, što će u konačnici doprinijeti većoj dostupnosti hrvatskih i europskih djela na tim platformama.

Predloženim zakonom propisuje se novo pravo srodno autorskom pravu za izdavače informativnih publikacija (primjerice izdavače dnevnih novina, tjednih ili mjesečnih časopisa i sl.). Time se očekuje prvenstveno rješavanje problema ovih izdavača u slučajevima kada tzv. agregatori sadržaja (poput primjerice *Google news* i dr.) koriste u svojim objavama informativne publikacije, u izdavanju kojih ulažu izdavači, i od toga zarađuju, a da pritom s izdavačima ne dijele (ili barem ne u odgovarajućem iznosu) tako stečenu financijsku dobit, kao i u drugim slučajevima koji negativno utječu na povrat ulaganja u izdavačku djelatnost.

Nadalje, prema sadašnjem pravnom uređenju ne propisuje se na jasan način odgovornost davatelja usluga dijeljenja sadržaja putem interneta (primjerice *Facebook*, *Google*, *Amazon*) za sadržaje koji se putem njihovih platformi prenose, pohranjuju i dijele. Predloženim zakonom uvode se promjene u ovom području na način da se jasno propisuje odgovornost davatelja usluga dijeljenja sadržaja putem interneta za zaštićene sadržaje koji se putem njihovih platformi prenose, pohranjuju i dijele. Posljedica te odgovornosti je obveza navedenih davatelja usluga da za korištenje zaštićenih sadržaja ishode od nositelja prava potrebna odobrenja (primjerice, tako da sklapaju ugovore o licenciranju u svrhu priopćavanja javnosti ili činjenja dostupnim javnosti autorskog djela ili drugih predmeta zaštite), kako bi nositelji prava primili odgovarajuću naknadu za korištenja djela ili drugih predmeta zaštite putem interneta, odnosno da u suprotnome onemoguće neovlašteno korištenje zaštićenih sadržaja.

Predloženi zakon uvodi i odredbe kojima se osiguravaju pretpostavke za pravičnu naknadu autorima i izvođačima u ugovorima kojima isti ustupaju svoja prava radi korištenja njihovih djela ili drugih predmeta zaštite, kao i odredbe kojima se detaljnije propisuju pitanja vezana uz ugovore koji se sklapaju radi stvaranja i korištenja autorskih djela te drugih predmeta zaštite u pojedinim specifičnim područjima.

Također, s obzirom na to da se predloženim zakonom olakšava licenciranje autorskog prava i srodnih prava za djela i druge predmete zaštite koji su sadržani u emitiranjima određenih vrsta televizijskih i radijskih programa (propisivanjem primjene načela *zemlje podrijetla* na prateće internetske usluge i proširenjem obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava na sve vrste reemitiranja programa), a propisuju se i jasna pravila u slučaju kada se prijenos programskih signala obavlja pomoću tehničkog postupka *izravnog protoka*, očekuje se kao posljedica uvođenja ovih novina lakše širenje u državama članicama EU-a nacionalnih televizijskih i radijskih programa, kao i veća dostupnost u Republici Hrvatskoj televizijskih i radijskih programa koji potječu iz drugih država članica.

Nadalje, detaljnijim reguliranjem prava u pogledu autorskih djela stvorenih u radnom odnosu postići će se veća pravna sigurnost, kako za poslodavca tako i za autora koji je stvorio autorsko djelo izvršavajući svoje obveze iz ugovora o radu i/ili po uputama poslodavca. Veća pravna sigurnost posljedica je koja će nastupiti i u pogledu jasnijeg i detaljnijeg reguliranja: autorskih djela stvorenih u državnoj ili javnoj službi, autorskih djela stvorenih na javnim visokim učilištima u znanstvenom, umjetničkom i nastavnom radu, autorskih prava studenata na autorskim djelima koja su oni stvorili na visokim učilištima u izvršavanju svojih studentskih obveza te prava i obveza stranaka prema ugovoru o stvaranju autorskog djela po narudžbi.

Ocjenjuje se da će preciznije uređenje uvjeta za obavljanje djelatnosti neovisnih upravljačkih subjekata, koji kao i organizacije za kolektivno ostvarivanje prava obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava, pridonijeti većoj transparentnosti u njihovom poslovanju i ukupnoj djelotvornosti sustava kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava u Republici Hrvatskoj.

Detaljnije uređenje opsega autorskih prava i srodnih prava koja se kolektivno ostvaruju doprinijet će većoj sigurnosti za korisnike predmeta zaštite i nositelje prava.

Jasnije definiranje prerada djela razriješiće određene nejasnoće do kojih je dolazilo u praktičnoj primjeni kod korisnika predmeta zaštite te time pridonijeti većoj pravnoj sigurnosti kod svih dionika na tržištu. Ista posljedica očekuje se i u pogledu reguliranja situacije kada fizičke ili pravne osobe temeljem vlastite inicijative dostavljaju nakladniku informativnih publikacija ili organizaciji za emitiranje autorsko djelo ili predmet srodnih prava sa svrhom objave vijesti i informiranja javnosti o aktualnim vijestima. Također, uređenjem postojećih otvorenih autorskopравnih pitanja u vezi s audiovizualnim djelima koja se nalaze u arhivi Hrvatske radiotelevizije, a nastala su prije 1990. osigurat će se preduvjeti za njihovo uređeno korištenje.

Uvođenje šireg opsega predmeta posredovanja koji se predloženim zakonom dodjeljuje Vijeću stručnjaka za naknade na području autorskog prava i srodnih prava u odnosu na propisano u važećem Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima, a koje je proširenje nužno zbog usklađenja s Direktivom 2019/789 i Direktivom 2019/790, imat će za posljedicu mogućnost da suprotstavljene strane predmetne sporove riješe mirnim putem pred nepristranim tijelom, izvan suda.

U predloženom zakonu se uvode i nove prekršajne odredbe s obzirom na moguću povredu novih vrsta prava koja proizlaze iz Direktive 2019/789 i Direktive 2019/790.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

S obzirom na to da se predloženim zakonom unaprjeđuju određeni aspekti već postojećeg uređenja sustava zaštite autorskog prava i srodnih prava, prvenstveno u kontekstu digitalnog okruženja, te se unaprjeđuju pojedine odredbe za koje je primjena u praksi pokazala nedostatke, procjenjuje se da za provođenje predloženog zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske. Predloženim zakonom se ne uvode nove nadležnosti državnih tijela za koje bi bilo potrebno osigurati dodatna sredstva državnog proračuna Republike Hrvatske, povrh sredstava koja se već osiguravaju za potrebe obavljanja propisane djelatnosti postojećih nadležnih državnih tijela. Ispunjavanje određenih novih obveza Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo osigurat će se u okviru planiranih sredstava državnog proračuna, dok će troškove naknada za rad članova Vijeća stručnjaka za naknade na području autorskog prava i srodnih prava, kao i do sada, snositi stranke koje sudjeluju u postupku pred Vijećem, što će se, kao i visina naknada, urediti posebnim propisom.

PRIJEDLOG ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

DIO PRVI UVODNE ODREDBE

Predmet zakona

Članak 1.

Ovaj Zakon uređuje:

1. autorsko pravo - pravo autora na njihovim djelima iz književnoga, znanstvenog i umjetničkog područja
2. srodna prava:
 - a) pravo umjetnika izvođača na njihovim izvedbama
 - b) pravo proizvođača fonograma na njihovim fonogramima
 - c) pravo proizvođača videograma (audiovizualnih producenata) na njihovim videogramima
 - d) pravo organizacija za emitiranje na njihovim programskim signalima
 - e) pravo nakladnika informativnih publikacija na njihovim informativnim publikacijama
 - f) pravo proizvođača neoriginalnih baza podataka na njihovim neoriginalnim bazama podataka
 - g) pravo nakladnika na njihovim pisanim izdanjima
3. autorsko pravo i srodna prava u pravnom prometu
4. sadržajna i vremenska ograničenja autorskog prava i srodnih prava
5. ostvarivanje (individualno i kolektivno) autorskog prava i srodnih prava
6. zaštitu autorskog prava i srodnih prava u slučaju povrede
7. područje primjene Zakona.

Prijenos pravne stečevine Europske unije

Članak 2.

- (1) Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeće direktive:
 - Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje (SL L 248, 6.10.1993.)
 - Direktiva 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (SL L 77, 27.3.1996.)
 - Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, 22.6.2001.)

- Direktiva 2001/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o pravu slijeđenja u korist autora izvornika umjetničkog djela (SL L 272, 13.10.2001.)
- Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL L 157, 30.4.2004.)
- Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006.)
- Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (kodificirana verzija) (SL L 376, 27.12.2006.)
- Direktiva 2006/116/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (kodificirana verzija) (SL L 372, 27.12.2006.)
- Direktiva 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti računalnih programa (kodificirana verzija) (SL L 111, 5.5.2009.)
- Direktiva 2011/77/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2011. o izmjeni Direktive 2006/116/EZ o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (SL L 265, 11.10.2011.)
- Direktiva 2012/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o određenim dozvoljenim korištenjima djela siročadi (SL L 299, 27.10.2012.)
- Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu (SL L 84, 20.3.2014.)
- Direktiva (EU) 2017/1564 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. rujna 2017. o određenim dopuštenim upotrebama određenih djela i drugih predmeta zaštite koji su zaštićeni autorskim pravom i srodnim pravima u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima i o izmjeni Direktive 2001/29/EZ o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 242, 20.9.2017.)
- Direktiva (EU) 2019/789 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o utvrđivanju pravila o ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava koja se primjenjuju na određene internetske prijenose organizacija za radiodifuziju i reemitiranja televizijskih i radijskih programa te o izmjeni Direktive Vijeća 93/83/EEZ (SL L 130, 17.5.2019.)

- Direktiva (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom prarodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ (SL L 130, 17.5.2019.) i Ispravak Direktive (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom prarodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ (SL L 134, 22.5.2019.).
- (2) Ovim Zakonom osiguravaju se pretpostavke za provedbu:
 - Uredbe (EU) 2017/1128 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja na unutarnjem tržištu (SL L 168, 30.6.2017) i
 - Uredbe (EU) 2017/1563 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. rujna 2017. o prekograničnoj razmjeni između Unije i trećih zemalja primjeraka u dostupnom formatu određenih djela i drugih predmeta zaštite koji su zaštićeni autorskim pravom i srodnim pravima u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima (SL L 242, 20.9.2017).

Rodna neutralnost izraza

Članak 3.

Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Autorsko pravo i srodna prava, nositelji prava

Članak 4.

- (1) Autorsko pravo pripada, po svojoj naravi, fizičkoj osobi koja stvori autorsko djelo.
- (2) Pravo umjetnika izvođača pripada, po svojoj naravi, fizičkoj osobi koja izvede djelo iz književnog ili umjetničkog područja ili izražaja folklora.
- (3) Izvorni nositelj drugih srodnih prava može biti svaka fizička ili pravna osoba, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (4) Autorsko pravo i srodna prava mogu se protiv volje njihovih nositelja ograničiti samo pod pretpostavkama i na način određen ovim Zakonom.
- (5) Nositelj prava je fizička ili pravna osoba, različita od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, koja je nositelj autorskog prava ili srodnog prava ili koja na temelju ugovora o korištenju prava ili ovoga Zakona ima pravo na udio u prihodima od prava.

Objavljivanje, izdavanje, javnost i javno korištenje

Članak 5.

- (1) Autorsko djelo ili predmet srodnog prava smatraju se objavljenim ako su učinjeni pristupačnim javnosti uz pristanak nositelja prava.
- (2) Autorsko djelo ili predmet srodnog prava smatraju se izdanim:
 - ako su uz pristanak nositelja prava primjerci toga autorskoga djela, odnosno predmeta srodnog prava ponuđeni javnosti ili stavljeni u promet u količini koja zadovoljava razumne potrebe javnosti
 - ako su autorsko djelo ili predmet srodnog prava učinjeni dostupnim javnosti, bežično ili putem žica, na način koji pripadnicima javnosti omogućava pristup autorskom djelu ili predmetu srodnog prava s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.
- (3) Javnost označava veći broj osoba koje su izvan uobičajenoga užeg kruga osoba usko povezanih rodbinskim ili drugim osobnim vezama.
- (4) Javnim korištenjem autorskog djela smatra se svako korištenje autorskog djela ili predmeta srodnih prava koje je pristupačno javnosti ili korištenje u prostoru koji je pristupačan pripadnicima javnosti ili omogućavanje pripadnicima javnosti pristupa autorskom djelu i predmetima srodnih prava s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.

*Odnos između autorskog prava i srodnih prava
te međusobni odnos srodnih prava*

Članak 6.

- (1) Zaštita srodnih prava, po ovom Zakonu, ostavlja netaknutom i ni na koji način ne utječe na zaštitu autorskog prava. Ni jedna odredba ovoga Zakona o zaštiti srodnih prava ne smije se tumačiti tako da šteti zaštiti autorskog prava.
- (2) Ostvarivanje prava umjetnika izvođača na priopćavanje javnosti fiksiranih izvedbi iz članka 129. stavka 1. ovoga Zakona ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava.
- (3) Ostvarivanje prava proizvođača fonograma ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava ni prava umjetnika izvođača.
- (4) Ostvarivanje prava audiovizualnih producenata ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača ni prava proizvođača fonograma.
- (5) Ostvarivanje prava organizacija za emitiranje ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača, prava proizvođača fonograma ni prava audiovizualnih producenata.
- (6) Ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača, prava proizvođača fonograma, prava audiovizualnih producenata ni prava organizacija za emitiranje.

(7) Nakladnik informativne publikacije ne može se pozvati na svoje pravo nakladnika informativnih publikacija protiv nositelja autorskog ili srodnih prava na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u njegovu informativnu publikaciju, a osobito ih ne može pozivanjem na svoje pravo nakladnika informativnih publikacija spriječiti da koriste svoja autorska djela i predmete srodnih prava neovisno od informativne publikacije u koju su uvrštena.

(8) Ako su autorsko djelo ili predmet srodnog prava uključeni u informativnu publikaciju na temelju stečenog neisključivog prava iskorištavanja, nakladnik informativne publikacije ne može se pozvati na svoje pravo protiv drugih stjecatelja neisključivog prava iskorištavanja istih autorskih djela ili predmeta srodnih prava.

(9) Nakladnik informativne publikacije ne može pozivom na svoje pravo zabraniti korištenja autorskih djela ili predmeta srodnih prava za koja je zaštita istekla.

(10) Ostvarivanje prava proizvođača neoriginalne baze podataka ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača, prava proizvođača fonograma, prava audiovizualnih producenata, prava organizacija za emitiranje ni prava nakladnika informativnih publikacija.

DIO DRUGI AUTORSKO PRAVO

Poglavlje 1. AUTORSKA DJELA

Autorsko djelo

Članak 7.

(1) Autorsko djelo je originalna intelektualna tvorevina iz književnog, znanstvenog i umjetničkog područja koja ima individualni karakter, bez obzira na način i oblik izražavanja, vrstu, vrijednost ili namjenu, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Autorska djela jesu osobito:

- jezična djela (pisana djela, govorna djela te računalni programi, koji obuhvaćaju izražaj računalnog programa u bilo kojem obliku, uključujući i pripremni dizajnerski materijal)
- glazbena djela, s riječima ili bez riječi
- dramska i dramsko-glazbena djela
- koreografska i pantomimska djela
- djela likovnih umjetnosti s područja slikarstva, kiparstva i grafike, bez obzira na materijal od kojega su načinjena, te ostala djela likovnih umjetnosti
- djela arhitekture (skice, studije, plastični i drugi prikazi, nacrti, idejni projekt, glavni projekt, izvedbeni projekt i planovi te izvedene građevine i zahvati u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture)
- djela primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna

- fotografska djela i djela proizvedena postupkom koji je sličan fotografskom
- audiovizualna djela, kao što su kinematografski, televizijski, dokumentarni, crtani, reklamni ili drugi filmovi te druga audiovizualna djela izražena slikama, sa zvukom ili bez zvuka, u vremenski organiziranom slijedu promjena, bez obzira na vrstu podloge na koju su fiksirana
- videoigre i druga multimedijalna djela
- kartografska djela
- prikazi znanstvene ili tehničke prirode kao što su crteži, planovi, skice, tablice i dr.

(3) Predmet autorskog prava može biti svako autorsko djelo osim onoga koje to ne može biti po svojoj naravi kao i onoga za koje je odredbama ovoga Zakona određeno da ne može biti predmetom autorskog prava.

(4) Predmet autorskog prava je autorsko djelo u cjelini, uključujući i nedovršeno autorsko djelo, naslov te dijelovi autorskog djela koji udovoljavaju pretpostavkama iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Naslov autorskog djela koji ne udovoljava pretpostavkama da bi bio predmet autorskog prava, a koji je već korišten za neko autorsko djelo, ne može se koristiti za djelo iste vrste ako bi mogao izazvati zabunu o autoru.

Prerade

Članak 8.

(1) Prijevodi i druge prerade autorskog djela, koje su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera, zaštićene su kao samostalna autorska djela. To uključuje i prijevode, prilagodbe, obrade i druge izmjene računalnog programa, koje su originalne intelektualne tvorevine.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne utječu na prava autora izvornog djela.

(3) Prijevodi službenih tekstova iz područja zakonodavstva, uprave i sudstva, koji su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera, zaštićeni su kao samostalna autorska djela, osim ako su učinjeni radi službenog informiranja javnosti i kao takvi objavljeni.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ne smatraju se originalnim intelektualnim tvorevinama i nisu zaštićena kao prerade:

- neznatno prerađena, prilagođena ili glazbeno obrađena glazbena djela s riječima ili bez riječi u odnosu na koja je istekla zaštita autorskim pravom
- neznatne prerade, prilagodbe ili glazbene obrade glazbenih djela s riječima ili bez riječi koje proizlaze iz načina izvedbe ili interpretacije ili umjetničkog dojma ili izraza.

*Autorska zbirka i autorska baza podataka***Članak 9.**

- (1) Zbirka samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe koja prema izboru ili rasporedu sastavnih elemenata čini originalnu intelektualnu tvorevinu individualnog karaktera sukladno članku 7. stavku 1. ovoga Zakona (autorska zbirka), kao što je enciklopedija, zbornik, antologija, baza podataka i sl., zaštićena je kao zasebno autorsko djelo. Nijedan drugi kriterij neće se primjenjivati za prikladnost autorskopravne zaštite autorske zbirke.
- (2) Zaštita koju uživa autorska zbirka iz stavka 1. ovoga članka ne proteže se na njezin sadržaj i ni na koji način ne utječe na prava koja postoje na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u tu zbirku.
- (3) Autorska baza podataka je autorska zbirka samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe uređena po određenom sustavu ili metodi, čiji su elementi pojedinačno pristupačni elektroničkim ili drugim sredstvima.
- (4) Zaštita koja je ovim Zakonom predviđena za autorsku bazu podataka iz stavka 3. ovoga članka ne odnosi se na računalne programe koji su korišteni za njenu izradu ili rad. Takvi računalni programi zaštićeni su kao zasebna autorska djela ako su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera.

*Autorska djela koja su nedostupna na tržištu***Članak 10.**

- (1) Autorsko djelo smatra se nedostupnim na tržištu kad se, s obzirom na obilježja tog autorskog djela, nakon uloženog razumnog npora da se utvrdi je li djelo dostupno javnosti, može u dobroj vjeri smatrati da cijelo djelo nije dostupno javnosti u okviru uobičajenih kanala trgovine. Tu su uključena i djela koja nikada nisu bila dostupna na tržištu.
- (2) Razuman napor ne podrazumijeva ponovljeno djelovanje tijekom vremena ali uključuje uzimanje u obzir svih lako pristupačnih dokaza o budućoj dostupnosti djela u okviru uobičajenih kanala trgovine.
- (3) Dostupnost autorskog djela na tržištu u pravilu se utvrđuje uzorkovanjem ili sličnim razmjernim mehanizmom, osim u slučajevima kad se smatra razumnim utvrđivati dostupnost javnosti pojedinačnih autorskih djela, s obzirom na pristupačnost relevantnih podataka, vjerojatnost komercijalne dostupnosti i očekivane troškove poduzimanja radnji utvrđivanja dostupnosti javnosti. Ograničena dostupnost autorskog djela, kao što je dostupnost u antikvarijatima, ili teoretska mogućnost dobivanja odobrenja za korištenje ne smatra se dostupnošću u okviru uobičajenih kanala trgovine.
- (4) Autor može u svakom trenutku izričito pisanom izjavom isključiti primjenu odredaba stavaka 1. do 3. ovoga članka u odnosu na jedno ili više ili sva svoja djela koja se po ovome članku smatraju djelima koja su nedostupna na tržištu.

(5) Podatke o djelima koja su nedostupna na tržištu institucije kulturne baštine iz članka 182. stavka 3. ovoga Zakona dužne su dostaviti Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo, u skladu s Uredbom (EU) 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. travnja 2012. o povjeravanju Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) zadaća u vezi s provedbom prava intelektualnog vlasništva, uključujući i okupljanje predstavnika javnog i privatnog sektora u okviru Europske promatračnice za povrede prava intelektualnog vlasništva (SL L 129, 16.5.2012.), radi objave na javnom jedinstvenom internetskom portalu kojeg vodi taj Ured. Podaci o stranama ugovora o davanju dopuštenja za reproduciranje, distribuiranje, priopćavanje javnosti, uključujući i činjenje dostupnim javnosti, autorskih djela nedostupnih na tržištu, obuhvaćenim područjima i korištenjima moraju biti trajno, lako i stvarno dostupni na javnom jedinstvenom internetskom portalu kojeg vodi Ured, najranije šest mjeseci prije korištenja u skladu s člankom 187. ili 219. ovoga Zakona.

Nezaštićene tvorevine

Članak 11.

(1) Predmetom autorskog prava su izražaji, a ne ideje, postupci, metode rada ili matematički koncepti kao takvi.

(2) Nisu autorska djela:

1. otkrića
2. ideje i načela na kojima se zasniva bilo koji element računalnog programa, uključujući i one na kojima se zasnivaju njegova sučelja
3. dnevne novosti i druge vijesti koje imaju karakter običnih medijskih informacija.

(3) Službeni tekstovi iz područja zakonodavstva, uprave i sudstva (primjerice, zakoni, uredbе, odluke, izvješća, zapisnici, sudske odluke i sl.) i službeni programi (primjerice, školski i akademski programi, programi rada i slično), kao i njihove zbirke, zaštićeni su kao autorska djela od trenutka stvaranja, ako su originalne intelektualne tvorevine koje imaju individualan karakter. U trenutku kad budu predani u bilo kakav službeni postupak ili budu predani službenoj osobi radi informiranja javnosti ili javnog korištenja ili kad budu objavljeni radi službenog informiranja javnosti, prestaju biti zaštićeni autorskim pravom.

(4) Svatko tko na bilo koji način javno prenosi dnevne novosti i druge vijesti koje imaju karakter običnih medijskih informacija i nisu predmetom autorskog prava te druge medijske informacije za koje je saznao iz javno objavljenih izvora, dužan je u svojoj objavi jasno i na vidljiv način označiti:

- naziv nakladnika informativne publikacije ili organizacije za emitiranje ili drugog nakladnika medija ili elektroničkog medija koji je prvi objavio dnevnu novost, drugu vijest ili drugu medijsku informaciju te
- ime i prezime novinara koji je potpisan, ako je to u skladu s uobičajenom praksom u medijskom izvješćivanju.

(5) Kad netko koristi tuđa autorska djela ili predmete srodnih prava koji sadrže dnevne novosti i druge vijesti ili druge medijske informacije, za izradu svojih javnih objava istih dnevnih novosti i drugih vijesti ili drugih medijskih informacija, na način za koji po ovome Zakonu nije potrebno pribaviti odobrenje nositelja prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, dužan je navesti izvore koje je koristio tako da na primjeren, jasan i vidljiv način označi:

- naziv nakladnika informativne publikacije ili organizacije za emitiranje ili drugog nakladnika medija ili elektroničkog medija čije sadržaje koristi te
- ime i prezime novinara koji je potpisan, ako je to u skladu s uobičajenom praksom u medijskom izvješćivanju.

(6) Navođenje izvora i naziva iz stavaka 4. i 5. ovoga članka ne smatra se oglašavanjem.

(7) Narodne književne i umjetničke tvorevine u izvornom obliku nisu predmetom autorskog prava, ali se za njihovo priopćavanje javnosti plaća naknada kao za priopćavanje javnosti zaštićenih autorskih djela. Naknada se koristi za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti u odgovarajućem umjetničkom i kulturnom području sukladno članku 241. stavku 4. ovoga Zakona. Naknada se ostvaruje obavezno kolektivno.

(8) Kad je rok zaštite za autorsko djelo vizualnih umjetnosti istekao, nijedna tvorevina nastala umnožavanjem takvog djela nije prikladna za autorskopravnu zaštitu, osim ako je riječ o reprodukciji koja je sama po sebi originalna intelektualna tvorevina njenog autora u smislu članka 7. stavka 1. ovoga Zakona.

Poglavlje 2. AUTORI

Autor

Članak 12.

(1) Autor djela je fizička osoba koja je autorsko djelo stvorila.

(2) Autoru pripada autorsko pravo na njegovu autorskom djelu činom samog stvaranja autorskog djela.

Autori sastavljenih djela

Članak 13.

(1) Ako dva ili više autora sastavi svoja stvorena autorska djela radi njihova zajedničkog korištenja, svaki od autora zadržava autorsko pravo na svojem autorskom djelu.

(2) Međusobni odnosi autora sastavljenog djela uređuju se ugovorom. Ako takav ugovor nije sklopljen ili ako takvim ugovorom ili pravilima odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nije drukčije određeno, smatra se da svi autori sastavljenog djela imaju pravo na jednaki udio u naknadi za korištenje toga sastavljenog djela.

- (3) Glazbeno djelo s riječima smatra se sastavljenim djelom.

Koautori

Članak 14.

- (1) Koautori djela su osobe koje su zajedničkim radom stvorile autorsko djelo, a čijim se doprinosima ne može samostalno koristiti.
- (2) Koautorima pripada zajedničko autorsko pravo na stvorenom autorskom djelu, tako da svakome pripada dio toga autorskog prava računski određen razmjerno prema cijelom autorskom pravu (koautorski dio).
- (3) U sumnji koliki su koautorski dijelovi smatra se da su jednaki.
- (4) Za objavljivanje, korištenje te za izmjenu njihova djela potreban je pristanak svih koautora. Pojedini koautor ne može uskratiti svoj pristanak iz razloga koji je protivan načelu savjesnosti i poštenja, ni poduzimati bilo koju radnju koja neopravdano šteti ili bi mogla štetiti zakonitim interesima ostalih koautora. Ako se ne postigne suglasnost svih koautora o objavljivanju, korištenju ili izmjeni njihova djela, odluku o tome donijet će sud na zahtjev bilo kojeg od koautora.
- (5) Udio pojedinog koautora u koristima ostvarenim korištenjem koautorskog djela određuje se razmjerno njegovom koautorskom dijelu, ako nije drukčije određeno ugovorom između koautora ili pravilima odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Koautori audiovizualnog djela

Članak 15.

- (1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima.
- (2) Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj.
- (3) Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se:
1. autor scenarija
 2. glavni snimatelj
 3. glavni montažer slike i zvuka
 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu.
- (4) Ako je crtež, odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator.
- (5) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela.

Autori doprinosa audiovizualnom djelu

Članak 16.

Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela prema članku 15. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).

Presumpcija autorstva

Članak 17.

Autorom se smatra fizička osoba čije je ime, pseudonim, umjetnički znak ili kôd na uobičajen način označen na primjercima autorskog djela ili pri objavi autorskog djela, dok se ne dokaže suprotno.

*Autorska djela kojima se autor ne može utvrditi
ili pronaći (djela siročad)*

Članak 18.

(1) Institucije kulturne baštine iz članka 182. stavka 3. ovoga Zakona, obrazovne ustanove te javne organizacije za emitiranje dužne su u svrhu identifikacije i/ili pronalaženja autora ili koautora djela iz svojih zbirki i arhiva, u dobroj vjeri provesti pažljivu potragu za svako djelo. Pažljiva potraga provodi se prije uporabe djela, pretragom odgovarajućih izvora za odnosnu kategoriju djela te se evidentira. Ako postoje dokazi na temelju kojih se može zaključiti da se relevantni podaci o nositeljima prava mogu pronaći u drugim državama, pretražit će se i izvori podataka dostupni u tim državama.

(2) Ovaj članak primjenjuje se na:

- djela izdana u obliku knjiga, časopisa, novina, revija ili drugih tiskovina, te kinematografska ili druga audiovizualna djela koja čine sastavni dio zbirki u javno dostupnim knjižnicama, obrazovnim ustanovama ili muzejima i drugim pravnim osobama koje obavljaju muzejsku djelatnost, kao i zbirki arhiva ili ustanova za filmsku i audiobaštinu, te
- kinematografska ili druga audiovizualna djela koje su proizvele (producirale) javne organizacije za emitiranje ili njihovi pravni prednici do zaključno 31. prosinca 2002., i koja se nalaze u njihovim arhivima.

(3) Ovaj članak primjenjuje se na djela iz stavka 2. ovoga članka koja:

- su zaštićena autorskim pravom i prvi su put izdana u Republici Hrvatskoj ili, ako nisu izdana, prvi su put emitirana u Republici Hrvatskoj ili čiji proizvođač (producent) ima sjedište ili stalno boravište u Republici Hrvatskoj

- nikad nisu bila izdana ili emitirana, ali su ih na drugi način uz pristanak autora prvi put javno objavile javno dostupne knjižnice, obrazovne ustanove ili muzeji i druge pravne osobe koje obavljaju muzejsku djelatnost, kao i arhivi, ustanove za filmsku i audiobaštinu te javne organizacije za emitiranje osnovane u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom da se opravdano može smatrati da se autori tih djela ne bi protivili korištenjima opisanim u članku 184. ovoga Zakona
- su ugrađena ili uključena u djela ili čine sastavni dio tih djela.

(4) Ako nakon pažljive potrage nije identificiran autor ili nijedan od koautora ili je identificiran autor ali nije pronađen ili su identificirani koautori ali nisu svi pronađeni, to se djelo smatra djelom siročetom te će se s njim postupati na način koji je ovim Zakonom propisan za postupanje s djelima siročadi. Ako su neki koautori pronađeni, s djelom siročetom će se postupati na način na kakav su pronađeni koautori odobrili korištenje tog djela.

(5) Autor ili koautor djela koje se prema ovom članku smatra djelom siročetom može u bilo kojem trenutku prekinuti primjenu navedenih odredbi u odnosu na vlastita prava.

(6) Djelo koje se prema pravu druge države članice Europske unije smatra djelom siročetom, smatra se djelom siročetom i u Republici Hrvatskoj, bez potrebe provedbe postupka pažljive potrage. Isto se na odgovarajući način primjenjuje i na koautorska djela u odnosu na koja je u drugoj državi članici Europske unije utvrđeno da im pripada status djela siročadi jer nisu identificirani ili pronađeni svi koautori, ali samo u odnosu na njihov koautorski dio.

(7) Dodatkom I., koji je sastavni dio ovoga Zakona, odredit će se odgovarajući izvori za provedbu pažljive potrage, postupak evidentiranja i sadržaj evidencija iz stavka 1. ovoga članka.

(8) Područje Republike Hrvatske iz ovoga članka podrazumijeva i sve njezine države prednice.

(9) Ovaj članak ne utječe na mogućnost autora da svoj identitet označi pseudonimom ili da svoje djelo objavi anonimno.

Poglavlje 3. SADRŽAJ AUTORSKOG PRAVA

Sadržaj prava

Članak 19.

(1) Autorsko pravo sadržava moralna i imovinska prava autora.

(2) Autorskim pravom štite se osobne i duhovne veze autora s njegovim autorskim djelom (moralna prava autora) te imovinski interesi autora u pogledu njegova autorskog djela (imovinska prava autora).

(3) Za svako korištenje autorskog djela autoru pripada naknada, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno. Naknada se određuje kao cijena korištenja u privatnopravnom odnosu.

3.1. Moralna prava autora

Pravo prve objave

Članak 20.

(1) Autor ima pravo odrediti hoće li, kada, gdje, kako i pod kojim uvjetima njegovo autorsko djelo biti prvi put objavljeno.

(2) Do objave autorskoga djela autor ima pravo na otkrivanje javnosti sadržaja ili opisa svojega autorskog djela.

Pravo na priznanje autorstva

Članak 21.

(1) Autor ima pravo biti priznat i označen kao autor djela.

(2) Osoba koja javno koristi autorsko djelo dužna je pri svakom korištenju naznačiti autora, osim ako autor u pisanom obliku izjavi da ne želi biti naveden ili ako način pojedinoga javnog korištenja autorskog djela onemogućava navođenje autora.

Pravo na poštovanje autorskog djela

Članak 22.

(1) Autor ima pravo usprotiviti se deformiranju, sakaćenju i sličnom naruženju svojega autorskog djela te se ima pravo usprotiviti uništenju izvornika ili posljednjeg primjerka svojeg autorskog djela, u skladu s odredbama članka 109. ovoga Zakona.

(2) Neznatne izmjene, prerade, prilagodbe ili obrade, kojima se ne dira u osnovni karakter djela ne smatraju se deformiranjem, sakaćenjem ili naruženjem u smislu stavka 1. ovoga članka.

(3) Ako je autor odobrio preradu djela iz članka 47. ovoga Zakona ili se po ovome Zakonu predmnijeva da ju je odobrio, ne može se pozivati na moralno pravo na poštovanje autorskog djela iz ovoga članka ako je prerada učinjena u skladu s ciljem zbog kojeg ju je autor odobrio ili zbog kojeg se po ovome Zakonu predmnijeva da ju je odobrio.

Pravo na poštovanje časti ili ugleda autora

Članak 23.

Autor ima pravo usprotiviti se korištenju autorskog djela na način kojim se povrjeđuje njegova čast ili ugled.

Pravo opoziva

Članak 24.

- (1) Autor ima pravo opozvati dano pravo na iskorištavanje njegovoga autorskog djela, uz popravljjanje štete korisniku toga prava, ako bi se korištenjem djela povrijedilo njegovu čast ili ugled. To pravo imaju i autorovi nasljednici ako je to autor odredio oporukom, ili ako dokažu da je autor za života ovlašteno pokušao ostvariti to pravo ali je bio spriječen.
- (2) Opoziv ima učinak od dana kad autor položi osiguranje za popravljjanje štete.
- (3) Korisnik prava na iskorištavanje autorskog djela dužan je, u roku od tri mjeseca od dana primitka izjave o opozivu, priopćiti autoru iznos nepokrivenih troškova koje je imao pripremajući korištenje njegova autorskog djela do dana primitka te izjave, kao i iznos druge štete koju trpi zbog opoziva. Ako korisnik prava na iskorištavanje autorskog djela to ne učini, izjava o opozivu ima učinak istekom roka iz ovoga stavka.
- (4) Ako autor u roku od deset godina od ostvarenja prava opoziva odluči da se autorsko djelo u pogledu kojeg je ostvario pravo opoziva može ponovo koristiti, dužan je pravo iskorištavanja najprije ponuditi onomu čije je pravo prvotno opozvao.
- (5) Autor se ne može odreći prava opoziva.
- (6) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na elektroničke baze podataka, računalne programe, djela arhitekture i audiovizualna djela.

3.2. Imovinska prava autora

Sadržaj autorovih imovinskih prava

Članak 25.

Autor ima isključivo pravo sa svojim autorskim djelom i koristima od njega činiti što ga je volja te svakoga drugog od toga isključiti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. To pravo obuhvaća osobito:

- pravo umnožavanja
- pravo distribucije (pravo stavljanja u promet)
- pravo priopćavanja autorskog djela javnosti
- pravo prerade.

Umnožavanje

Članak 26.

- (1) Pravo umnožavanja je isključivo pravo izrade autorskog djela u jednom ili više primjeraka, u cijelosti ili u dijelovima, izravno ili neizravno, privremeno ili trajno, bilo kojim sredstvima i u bilo kojem obliku. Pravo umnožavanja uključuje i fiksiranje koje označava utvrđivanje autorskog djela na materijalnu ili drugu odgovarajuću podlogu.

(2) Autorsko djelo se osobito umnožava: grafičkim postupcima, fotokopiranjem i drugim fotografskim postupcima kojima se postiže isti učinak, zvučnim ili vizualnim snimanjem, građenjem odnosno izvedbom djela arhitekture, pohranom autorskog djela u elektroničkom obliku, fiksiranjem autorskog djela prenošenog računalnom mrežom na materijalnu podlogu, učitavanjem ili pohranom računalnog programa, umnožavanjem koje je potrebno za prikazivanje, izvođenje ili prenošenje računalnog programa, kao i umnožavanjem autorskog djela u okviru prateće internetske usluge iz članka 41. stavka 2. ovoga Zakona.

Distribucija, iznajmljivanje i javna posudba

Članak 27.

(1) Pravo distribucije je isključivo pravo stavljanja u promet izvornika ili primjeraka autorskog djela prodajom ili na drugi način, uključujući iznajmljivanje, te njihova nuđenja javnosti u tu svrhu. Skladištenje primjeraka autorskog djela i poduzimanje drugih radnji radi distribucije primjeraka autorskog djela izjednačeno je s distribucijom.

(2) Javna posudba podrazumijeva način stavljanja u promet izvornika ili primjeraka autorskog djela za koje nije potrebno odobrenje autora.

(3) S prvom prodajom ili drugim prijenosom vlasništva nad izvornikom ili primjercima autorskog djela, na području države članice Europske unije ili stranke Ugovora o Europskom ekonomskom prostoru, od strane nositelja prava ili uz njegov pristanak, iscrpljuje se pravo distribucije u pogledu tog izvornika, odnosno tih primjeraka autorskog djela za područje Republike Hrvatske. Iscrpljenjem prava distribucije ne prestaje pravo iznajmljivanja autorskog djela, pravo autora da odobri ili zabrani izvoz ili uvoz izvornika ili primjeraka autorskog djela u treću državu, kao i pravo na naknadu za javnu posudbu autorskog djela.

(4) U pogledu zbirke i autorskih baza podataka, iscrpljenje prava distribucije odnosi se samo na daljnju prodaju.

(5) U pogledu izvornika likovnih djela iz članka 28. stavka 2. ovoga Zakona, pravo distribucije ne iscrpljuje se, već se primjenjuje pravo slijeđenja.

(6) Pravo iznajmljivanja je isključivo pravo davanja na korištenje izvornika ili primjeraka autorskog djela u ograničenom razdoblju, radi ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi. Pravo iznajmljivanja autorskog djela ne odnosi se na izgrađena djela arhitekture i djela primijenjenih umjetnosti.

(7) Autor koji svoje pravo iznajmljivanja prepusti proizvođaču fonograma ili audiovizualnom producentu, zadržava pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje svojega autorskog djela, koje se ne može odreći. Naknadu za iznajmljivanje dužna je plaćati osoba koja iznajmljuje autorsko djelo. Pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje ostvaruje se obavezno kolektivno.

(8) Pravo na naknadu za javnu posudbu je pravo na primjerenu naknadu, ako se izvornik ili primjerci autorskog djela, u pogledu kojih je dopuštena daljnja distribucija, posredovanjem javnih knjižnica daju na korištenje u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi. Autor se ne može odreći prava na naknadu za javnu posudbu. Pravo na naknadu za javnu posudbu ostvaruje se obavezno kolektivno.

(9) Ne mogu biti predmetom javne posudbe iz stavka 8. ovoga članka građevine i djela primijenjenih umjetnosti. Pravo na naknadu za javnu posudbu ne odnosi se na autorska djela koja međusobno posuđuju javne knjižnice.

(10) Iznimno od odredaba stavaka 1., 2. i 8. ovoga članka, autori autorskih baza podataka i autori računalnih programa imaju isključivo pravo javne posudbe izvornika ili primjeraka svojih autorskih baza podataka i računalnih programa.

Pravo slijeđenja

Članak 28.

(1) Ako se izvornik likovnog djela preprodaje bilo kojim radnjama u koje su uključeni kao prodavatelji, kupci ili posrednici osobe koje se profesionalno bave trgovinom umjetninama, kao što su javne aukcije, umjetničke galerije ili drugi trgovci umjetninama, autor ima pravo na odgovarajući udio od prodajne cijene ostvarene svakom preprodajom toga izvornika koja uslijedi nakon njegova prvog otuđenja od strane autora (pravo slijeđenja). Iznimno, ova odredba se ne primjenjuje ako je prodavatelj umjetnička galerija koja je stekla djelo izravno od autora u razdoblju kraćem od tri godine prije njegove preprodaje i ako cijena po kojoj se djelo preprodaje ne prelazi kunksku protuvrijednost od 10.000,00 eura.

(2) Izvornik likovnog djela je djelo likovne umjetnosti, kao što je slika, kolaž, bojana slika, crtež, gravura, otisak, litografija, kip, tapiserija, keramika, staklovina ili fotografija, ako ga je izradio sam autor. Izvornikom likovnog djela smatraju se i umnoženi primjerci toga djela, ako ih je u ograničenom broju izradio sam autor ili su izrađeni pod njegovim nadzorom. Takvi primjerci moraju biti na uobičajeni način numerirani, potpisani ili označeni od autora.

(3) Prodavatelj koji preprodaje djelo iz stavka 2. ovoga članka po cijeni koja prelazi kunksku protuvrijednost od 500,00 eura dužan je autoru isplatiti kunksku protuvrijednost od:

1. 5 % od dijela cijene ostvarene u iznosu od 500,00 eura do 50.000,00 eura
2. 3 % od dijela cijene ostvarene u iznosu od 50.000,01 eura do 200.000,00 eura
3. 1 % od dijela cijene ostvarene u iznosu od 200.000,01 eura do 350.000,00 eura
4. 0,5 % od dijela cijene ostvarene u iznosu od 350.000,01 eura do 500.000,00 eura
5. 0,25 % od dijela cijene ostvarene u iznosu većem od 500.000,00 eura.

(4) Ukupni iznos koji prema stavku 3. ovoga članka pripada autoru ne može biti veći od kunske protuvrijednosti od 12.500,00 eura. Osnovicu za izračun toga iznosa čini prodajna cijena bez poreza.

(5) Ako je preprodaja izvornika likovnog djela izvršena na javnoj aukciji ili u umjetničkoj galeriji ili posredovanjem bilo kojega drugog trgovca umjetninama, organizator javne aukcije, vlasnik galerije, odnosno trgovac umjetninama solidarno je odgovoran s prodavateljem za isplatu iznosa koji pripada autoru.

(6) Autor se ne može odreći prava slijeđenja. Pravo slijeđenja ne može se prenositi pravnim poslovima za života autora niti može biti predmetom ovrhe ali se nasljeđuje.

(7) Autor ima pravo, tijekom razdoblja od tri godine od izvršene preprodaje njegova djela, zahtijevati od svake osobe iz stavka 1. ovoga članka bilo koji podatak koji mu je potreban za osiguranje naplate iznosa koji mu pripada od te preprodaje.

Priopćavanje autorskog djela javnosti

Članak 29.

(1) Autor ima isključivo pravo priopćavanja autorskog djela javnosti na svaki način, žicom ili bežičnim putem. Za svako priopćavanje autorskog djela javnosti potrebno je pribaviti odobrenje ugovorom ili na drugi način, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Pravo priopćavanja autorskog djela javnosti obuhvaća osobito:

- pravo javnog izvođenja
- pravo javnog prikazivanja scenskih djela
- pravo javnog prenošenja
- pravo javnog priopćavanja fiksiranog djela
- pravo javnog prikazivanja
- pravo emitiranja
- pravo reemitiranja
- pravo prijenosa izravnim protokom
- pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti
- pravo činjenja dostupnim javnosti
- pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge
- pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, pri davanju pristupa javnosti djelima koja su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta.

Javno izvođenje

Članak 30.

Pravo javnog izvođenja isključivo je pravo priopćavanja javnosti:

- djela iz područja književnosti ili znanosti njegovim čitanjem ili recitiranjem uživo (pravo javnog recitiranja)
- glazbenog djela njegovim izvođenjem uživo (pravo javne glazbene izvedbe).

Javno scensko prikazivanje

Članak 31.

Pravo javnoga scenskog prikazivanja isključivo je pravo priopćavanja javnosti dramskog, dramsko-glazbenog, koreografskog ili pantomimskog djela njegovim scenskim prikazivanjem uživo.

*Javno prenošenje***Članak 32.**

Pravo javnog prenošenja isključivo je pravo da se, putem zvučnika, ekrana ili bilo kojeg drugog tehničkog uređaja, recitiranje, glazbeno izvođenje ili scensko prikazivanje autorskog djela priopći javnosti koja se nalazi izvan prostora u kojemu se autorsko djelo uživo recitira, izvodi ili scenski prikazuje.

*Javno priopćavanje fiksiranog djela***Članak 33.**

Pravo javnog priopćavanja fiksiranog autorskog djela isključivo je pravo priopćavanja javnosti zvučno ili vizualno snimljenog autorskog djela s podloge na koju je fiksirano.

*Javno prikazivanje***Članak 34.**

Pravo javnog prikazivanja isključivo je pravo priopćavanja javnosti djela likovnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna, fotografskog ili audiovizualnog djela, te kartografskog djela ili prikaza znanstvene ili tehničke prirode, pomoću tehničkih uređaja.

*Emitiranje i emitiranje putem satelita***Članak 35.**

- (1) Pravo emitiranja isključivo je pravo priopćavanja autorskog djela javnosti pomoću radijskih ili televizijskih programskih signala koji su namijenjeni prijamu za javnost, bežično (uključujući satelit) ili putem žica.
- (2) Priopćavanje javnosti putem satelita (emitiranje putem satelita) postoji kad se, pod kontrolom i odgovornošću organizacije za emitiranje, programski signali namijenjeni prijamu za javnost odašilju u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi prema satelitu i od satelita prema zemlji.
- (3) Satelit, za potrebe ovoga Zakona, je svaki satelit koji radi na frekvencijskim područjima rezerviranim za emitiranje radijskih ili televizijskih programskih signala namijenjenih prijamu za javnost ili zatvorenoj osobnoj komunikaciji. Ako je riječ o zatvorenoj osobnoj komunikaciji, uvjeti za osobni prijam signala moraju biti usporedivi s onima za prijam takvih signala za javnost.
- (4) Kad su programski signali kodirani, priopćavanje javnosti smatra se obavljenim ako je od organizacije za emitiranje ili uz njezin pristanak javnosti pružena mogućnost opskrbe sredstvima za dekodiranje tih signala.

Primjena načela države podrijetla u emitiranju putem satelita

Članak 36.

(1) Smatra se da se emitiranje putem satelita obavlja u Republici Hrvatskoj onda kad se u Republici Hrvatskoj pod kontrolom organizacije za emitiranje programski signali unesu u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi do satelita i natrag prema zemlji.

(2) Smatra se da se emitiranje putem satelita obavlja u državi članici Europske unije različitoj od Republike Hrvatske onda kad se u toj drugoj državi članici programski signali unesu u neprekinuti komunikacijski lanac.

(3) Smatra se da se emitiranje putem satelita obavlja u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije i onda kad su programski signali odaslani na satelit iz zemaljske satelitske odašiljačke postaje koja se nalazi u Republici Hrvatskoj, odnosno u toj drugoj državi članici Europske unije, a postupak emitiranja putem satelita obavlja se u državi koja nije članica Europske unije i koja ne osigurava jednaku razinu pravne zaštite kod emitiranja putem satelita kao država članica Europske unije. U takvom slučaju, smatra se da emitiranje putem satelita poduzima osoba koja upravlja zemaljskom satelitskom odašiljačkom postajom u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije.

(4) Smatra se da se emitiranje putem satelita obavlja tamo gdje organizacija za emitiranje ima svoj glavni poslovni nastan onda kad se za odašiljanje programskih signala na satelit ne koristi zemaljska satelitska odašiljačka postaja u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije već je organizacija za emitiranje, koja ima svoj glavni poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije, naručila emitiranje putem satelita, a postupak emitiranja putem satelita obavlja se u državi koja nije članica Europske unije i koja ne osigurava jednaku razinu pravne zaštite kod emitiranja putem satelita kao država članica Europske unije. U takvom slučaju, smatra se da emitiranje obavlja organizacija za emitiranje koja je naručila emitiranje putem satelita.

Reemitiranje

Članak 37.

(1) Pravo reemitiranja isključivo je pravo priopćavanja javnosti na način da prvo emitiranje, koje se provodi žicom ili zrakom, uključujući satelitom ali isključujući internetom, iz Republike Hrvatske ili bilo koje druge države, autorskog djela sadržanog u televizijskom ili radijskom programskom signalu koji je namijenjen prijemu za javnost, istodobno u neizmijenjenom obliku i u cijelosti priopći javnosti:

- osoba različita od organizacije za emitiranje koja je provela prvo emitiranje ili pod čijom je kontrolom i odgovornošću ono provedeno, neovisno o tome kako operator usluge reemitiranja od nje prima programske signale u svrhe reemitiranja i
- ako se reemitiranje putem usluge pristupa internetu provodi u uređenom okružju.

(2) Usluga pristupa internetu je, sukladno članku 2. stavku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o utvrđivanju mjera u vezi s pristupom otvorenom internetu te o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama i Uredbe (EU) br. 531/2012 o roamingu u javnim pokretnim komunikacijskim mrežama u Uniji, javno dostupna elektronička komunikacijska usluga kojom se omogućuje pristup internetu te time povezivanje s gotovo svim krajnjim točkama interneta, bez obzira na mrežnu tehnologiju i terminalnu opremu koja se upotrebljava.

(3) Uređeno okružje je okružje u kojem operator usluge reemitiranja pruža sigurno reemitiranje ovlaštenim korisnicima.

(4) Pravo kablenskog reemitiranja isključivo je pravo priopćavanja javnosti na način da se prvo emitiranje, koje se provodi žicom ili zrakom, uključujući i satelitom, iz Republike Hrvatske ili bilo koje druge države, autorskog djela sadržanog u televizijskom ili radijskom programskom signalu, istodobno u neizmijenjenom obliku i u cijelosti priopći javnosti reemitiranjem putem kablenskog sustava, neovisno o tome kako operator usluge kablenskog reemitiranja prima programske signale od organizacije za emitiranje u svrhu reemitiranja.

Prijenos izravnim protokom

Članak 38.

(1) Pravo prijenosa izravnim protokom isključivo je pravo priopćavanja javnosti na način da organizacija za emitiranje prenosi svoje televizijske ili radijske programske signale koji sadržavaju autorsko djelo izravno distributeru signala, pri čemu ona sama te signale ne prenosi izravno javnosti, već ih javnosti prenosi distributer.

(2) Smatra se da organizacija za emitiranje i distributer signala sudjeluju u jedinstvenoj radnji priopćavanja javnosti u pogledu koje moraju pribaviti odobrenje autora, svaki za sebe. Sudjelovanje organizacije za emitiranje i distributera signala u jedinstvenoj radnji priopćavanja javnosti ne dovodi do njihove zajedničke odgovornosti za priopćavanje autorskog djela javnosti.

(3) Kad organizacija za emitiranje prenosi svoje televizijske ili radijske programske signale koji sadržavaju autorsko djelo izravno javnosti, te time obavlja početnu radnju prijenosa, i istodobno prenosi te signale drugim organizacijama za emitiranje putem tehničkog postupka izravnog protoka signala, prijenosi koje obavljaju te druge organizacije za emitiranje smatraju se zasebnom radnjom priopćavanja javnosti reemitiranjem dok se početna radnja prijenosa smatra emitiranjem.

Javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti

Članak 39.

Pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti isključivo je pravo priopćavanja javnosti autorskog djela koje se emitira, reemitira, prenosi izravnim protokom ili čini dostupnim javnosti, pomoću zvučnika, ekrana ili sličnog tehničkog uređaja.

Činjenje dostupnim javnosti

Članak 40.

Pravo činjenja dostupnim javnosti isključivo je pravo da se autorsko djelo priopći javnosti, bežično ili putem žica, na način koji pripadnicima javnosti omogućava pristup autorskom djelu s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.

Prateće internetske usluge organizacije za emitiranje

Članak 41.

(1) Za umnožavanje autorskog djela te njegovo priopćavanje javnosti žicom ili bežičnim putem, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge potrebno je pribaviti odobrenje u smislu članaka 26., 29. i 40. ovoga Zakona.

(2) Prateća internetska usluga je internetska usluga koju pruža organizacija za emitiranje ili koja se pruža pod njenom kontrolom i odgovornosti i koja se sastoji od pružanja javnosti televizijskih ili radijskih programa istodobno (linearno) ili tijekom određenog razdoblja nakon njihova emitiranja (usluge propuštenog sadržaja) te bilo kakvog pratećeg sadržaja uz takvo emitiranje, kao što su najave, proširenja, nadopune ili ocjenjivanje sadržaja relevantnog programa.

(3) Prateću internetsku uslugu organizacija za emitiranje korisnicima pruža zajedno s uslugom emitiranja u jasnom i podređenom odnosu s emitiranim programom, pri čemu korisnici mogu pratećoj internetskoj usluzi pristupiti odvojeno od usluge emitiranja te bezuvjetno u odnosu na nju.

(4) Davanje pristupa autorskim djelima koja su uključena u televizijski ili radijski program ili djelima koja nisu povezana ni s kojim emitiranim programom organizacije za emitiranje, kao što su pristup pojedinim glazbenim ili audiovizualnim djelima ili glazbenim albumima ili video sadržajima uz pomoć, primjerice, usluge videa na zahtjev, ne smatra se pratećom internetskom uslugom.

Primjena načela države podrijetla na prateće internetske usluge

Članak 42.

(1) Smatra se da se priopćavanje javnosti autorskih djela žicom ili bežičnim putem u smislu članka 29. ovoga Zakona, uključujući činjenje dostupnim javnosti iz članka 40. ovoga Zakona, u okviru prateće internetske usluge koju pruža organizacija za emitiranje ili koja se pruža pod njenom kontrolom i odgovornošću, obavlja u Republici Hrvatskoj kad ta organizacija za emitiranje ima svoj glavni poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. Isto se smatra i za umnožavanje takvih djela u smislu članka 26. ovoga Zakona koje je potrebno za pružanje prateće internetske usluge za iste programe, pristup toj usluzi ili korištenje tom uslugom.

(2) Stavak 1. ovoga članka odnosi se na autorska djela koja su sadržana u:

- radijskim programima
- vijestima i informativnim programima ili
- programima vlastite produkcije organizacije za emitiranje koja te programe u potpunosti financira vlastitim sredstvima.

(3) Vlastitim financiranjem smatra se i kad sredstva koja organizacija za emitiranje koristi za svoje produkcije dolaze iz javnih fondova.

(4) Ne smatraju se vlastitim produkcijama produkcije koje organizacija za emitiranje naručuje od proizvođača koji su neovisni o organizaciji za emitiranje te koprodukcije.

(5) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se na:

- emitiranja sportskih događaja i autorska djela koja su u njih uključena
- davanje odobrenja za korištenje vlastitih produkcija organizacije za emitiranje drugima, uključujući druge organizacije za emitiranje.

(6) Načelo države podrijetla ne utječe na slobodu autora i organizacija za emitiranje da se međusobno dogovore, u skladu s pravom Europske unije, o ograničenjima u pogledu iskorištavanja njihovih prava, uključujući o teritorijalnim ograničenjima.

*Davanje pristupa javnosti djelima koja su učitali korisnici
na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta*

Članak 43.

(1) Davanje pristupa javnosti autorskim djelima koja su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta predstavlja priopćavanje javnosti iz članka 29. ovoga Zakona, uključujući činjenje dostupnim javnosti autorskog djela iz članka 40. ovoga Zakona, koje autor može odobriti ili zabraniti davatelju usluge dijeljenja sadržaja putem interneta.

(2) Davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta je davatelj usluge informacijskog društva u smislu zakona kojim se uređuje elektronička trgovina, čija je glavna ili jedna od glavnih svrha pohranjivanje i davanje pristupa javnosti velike količine autorskih djela koja su učitali njegovi korisnici, koje organizira i promovira u svrhu ostvarivanja izravne ili neizravne gospodarske ili ekonomske koristi.

(3) Davatelji usluga informacijskog društva u smislu zakona kojim se uređuje elektronička trgovina, koji nisu osnovani u svrhu ostvarivanja gospodarske ili ekonomske koristi, kao što su neprofitne internetske enciklopedije te obrazovni i znanstveni repozitoriji, internetske platforme za razvoj i dijeljenje računalnih programa otvorenog koda, davatelji elektroničkih komunikacijskih usluga u smislu zakona kojim se uređuju elektroničke komunikacije, internetske trgovine čija je glavna djelatnost maloprodaja i koje ne omogućuju pristup sadržaju zaštićenom autorskim pravom, usluge u oblaku za poduzetnike i usluge u oblaku koje korisnicima omogućavaju učitavanje sadržaja za vlastite potrebe, kao što su servisi za internetsku pohranu podataka (*cyberlockers*), ne smatraju se davateljima usluga dijeljenja sadržaja putem interneta u smislu ovoga Zakona.

- (4) Za obavljanje radnji davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici, davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta dužan je pribaviti odobrenje autora. Takvo odobrenje koje je pribavio davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta obuhvaća i radnje korisnika usluge dijeljenja sadržaja koje potpadaju pod opseg primjene članka 26. i 29., te uključujući članak 40. ovoga Zakona, kad korisnik ne djeluje na komercijalnoj osnovi ili ako svojom aktivnošću ne ostvaruje znatne prihode.
- (5) Ugovori između davatelja usluga dijeljenja sadržaja i autora moraju biti pravedni i održavati razumnu ravnotežu između obiju strana, a autori trebaju primiti primjerenu naknadu za korištenje svojih djela.
- (6) Autor nije dužan sklopiti ugovor s davateljem usluge dijeljenja sadržaja niti odobriti korištenje svojih djela.
- (7) Autor je dužan uredno obrazložiti svoj zahtjev za onemogućavanje pristupa ili uklanjanje njegovih djela.
- (8) Ako je davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta sklopio ugovor s autorom, dat će mu na zahtjev podatke o korištenju djela na koja se ugovor odnosi.
- (9) Kad davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta daje pristup javnosti djelima koje su učitali korisnici, na takvog davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ne primjenjuju se odredbe o ograničenju odgovornosti za pohranu podataka (*hosting*) iz članka 18. stavka 1. Zakona o elektroničkoj trgovini (Narodne novine, br. 173/03, 67/08, 36/09, 130/11, 30/14 i 32/19).

*Ograničenje odgovornosti davatelja
usluga dijeljenja sadržaja putem interneta*

Članak 44.

- (1) Ako davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ne pribavi odobrenje autora za obavljanje radnji davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta, odgovoran je za neovlašteno priopćavanje javnosti iz članka 29. ovoga Zakona, uključujući činjenje dostupnim javnosti autorskih djela iz članka 40. ovoga Zakona, osim ako dokaže da je:
- a) uložio najbolje napore da ishodi takvo odobrenje i
 - b) uložio, u skladu s visokim profesionalnim standardima u području odgovarajuće industrije te s profesionalnom pažnjom, najbolje napore da osigura nedostupnost djela za koje su mu njihovi autori dali relevantne i potrebne podatke te, u svakom slučaju
 - c) postupao žurno, nakon što je od autora primio dostatno obrazloženu obavijest, da onemogući pristup ili ukloni sa svojih internetskih stranica prijavljena djela te uložio najbolje napore da spriječi njihova buduća učitavanja u skladu s točkom b) ovoga stavka.
- (2) Pri utvrđivanju je li davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ispunio obveze iz stavka 1. ovoga članka te uz primjenu načela proporcionalnosti, među ostalim, uzima se u obzir sljedeće:

- a) tip, publika i opseg usluge te vrsta djela koje učitavaju korisnici usluge dijeljenja sadržaja putem interneta i
- b) dostupnost odgovarajućih i djelotvornih sredstava te njihov trošak za davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta.

(3) Na nove davatelje usluge dijeljenja sadržaja putem interneta:

- čije su usluge dostupne javnosti u Europskoj uniji u razdoblju kraćem od tri godine i
- čiji je godišnji promet manji od 10 milijuna eura, izračunat u skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2002.)

primjenjuje se samo stavak 1. točka a) ovoga članka u pogledu pretpostavki za isključenje odgovornosti za neovlašteno priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti autorskih djela. Uz to, takav je davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta, nakon što je od autora primio dostatno obrazloženu obavijest, dužan žurno postupati da bi onemogućio pristup prijavljenim djelima ili da bi ih uklonio sa svojih internetskih stranica.

(4) Ako prosječan broj pojedinačnih korisnika usluga dijeljenja sadržaja putem interneta u jednom mjesecu prijeđe pet milijuna, izračunato na temelju podataka za prethodnu kalendarsku godinu, davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta iz stavka 3. ovoga članka mora dokazati da je uložio najbolje napore da spriječi daljnje učitavanje prijavljenih djela za koje su mu njihovi autori dali relevantne i potrebne podatke.

(5) Odredbe stavaka 3. i 4. ovoga članka ne smiju se zlouporabiti radi izbjegavanja odgovornosti davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ili radi produžavanja povoljnijeg režima odgovornosti na razdoblje dulje od tri godine. Posebno, odredbe stavaka 3. i 4. ovoga članka ne primjenjuju se na novoosnovane davatelje usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ili one koji se pojavljuju pod novim imenom, ali koji u oba slučaja u naravi nastavljaju djelovanje već postojećeg davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta na kojeg se odredbe stavaka 3. i 4. ovoga članka ne mogu primijeniti.

(6) Ograničenje odgovornosti iz ovoga članka ne može se primijeniti na davatelje usluga informacijskog društva u smislu zakona kojim se uređuje elektronička trgovina kojima je glavna svrha sudjelovati ili omogućavati neovlaštena korištenja autorskih djela (piratstvo).

(7) Davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta će autoru na zahtjev dati odgovarajuće podatke o djelovanju njegovih praksi iz stavka 1. ovoga članka.

Ograničenja kod provođenja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta

Članak 45.

(1) Suradnja između davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta i autora iz članka 44. stavka 1. ovoga Zakona ne smije dovesti do onemogućavanja dostupnosti djela koja su učitali korisnici usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ako se time ne povređuju autorska prava ili ako se djela koriste u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz ovoga Zakona.

(2) Primjena članaka 43. i 44. ovoga Zakona, kao i ovoga članka, ne smije dovesti do opće obveze praćenja.

(3) Odredbe članaka 43. i 44. ovoga Zakona, kao i ovoga članka ne utječu na zakonita korištenja autorskih djela, kao što su korištenja u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz ovoga Zakona te ne smiju dovesti do identificiranja pojedinih korisnika kao ni do obrade njihovih osobnih podataka, osim u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) i zakonom kojim se uređuju elektroničke komunikacije.

(4) Davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta dužan je putem svojih općih uvjeta poslovanja obavijestiti korisnike o mogućnostima korištenja autorskih djela u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz ovoga Zakona.

(5) Na autorska djela koja su stvorili korisnici usluga dijeljenja sadržaja putem interneta, pri učitavanju i činjenju dostupnim javnosti tih djela, osobito se primjenjuju sadržajna ograničenja iz članaka 198. i 202. ovoga Zakona.

Pritužbe u pogledu usluge dijeljenja sadržaja putem interneta

Članak 46.

(1) Davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta dužan je uspostaviti djelotvorne i žurne pritužbene postupke i druge postupke pravne zaštite za korisnike njegovih usluga, koji su dostupni u slučaju sporova o onemogućavanju pristupa ili uklanjanju djela koje su učitali njegovi korisnici.

(2) Pritužbe korisnika usluga dijeljenja sadržaja putem interneta moraju se rješavati odmah po primitku, a odluke o onemogućavanju pristupa ili uklanjanju učitanih djela moraju biti podložne ljudskoj provjeri.

(3) Korisnici usluga dijeljenja sadržaja putem interneta mogu pokretati postupke pred Vijećem stručnjaka za naknade na području autorskog i srodnih prava (Vijeće stručnjaka) u skladu s člankom 235. ovoga Zakona, arbitražne, druge izvansudske, kao i sudske postupke, osobito u svrhu ispitivanja primjene sadržajnih ograničenja autorskog prava, u skladu s ovim Zakonom i drugim propisima.

Pravo prerade

Članak 47.

Pravo prerade isključivo je pravo prevođenja, prilagođavanja, glazbene ili druge obrade ili koje druge preinake autorskog djela.

Poglavlje 4. AUTORSKO PRAVO U PRAVNOM PROMETU

4.1. Osnovne odredbe

Nasljeđivanje autorskog prava

Članak 48.

- (1) Autorsko pravo je nasljedivo.
- (2) Nasljednicima autora pripadaju sva prava koja bi pripadala autoru, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (3) Na sva druga pitanja u vezi s nasljeđivanjem autorskog prava, koja nisu uređena ovim Zakonom, primjenjuju se opći propisi o nasljeđivanju.

Prenosivost autorskog prava

Članak 49.

- (1) Autorsko pravo je neprenosivo, osim kod nasljeđivanja i prenošenja u korist sunasljednika kod razvrgnuća nasljedničke zajednice.
- (2) Druga raspolaganja autorskim pravom su dopuštena, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Ovrha

Članak 50.

- (1) Autorsko pravo ne može biti predmet ovrhe. Predmet ovrhe mogu biti samo imovinske koristi stečene korištenjem autorskog djela, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Ako je autor nedovršenjem autorskog djela ili neobjavljivanjem rukopisa povrijedio ugovornu obvezu, ne može ga se prisiliti na njezino ispunjenje, ali odgovara za štetu nastalu neispunjenjem obveze.

Raspolaganje autorskim pravom osnivanjem prava iskorištavanja

Članak 51.

- (1) Autor može za drugoga osnovati pravo iskorištavanja autorskog djela ili mu prepustiti ostvarivanje autorskog prava ugovorom, davanjem odobrenja (dozvole) za korištenje ili drugim pravnim poslom.

(2) Autor može za drugoga osnovati pravo na temelju kojeg će drugi moći autorsko djelo koristiti na svaki ili na određen način (pravo iskorištavanja autorskog djela). Pravo iskorištavanja može biti osnovano kao isključivo ili neisključivo pravo, ograničeno sadržajno, vremenski ili prostorno.

(3) Nositelj isključivog prava iskorištavanja može autorsko djelo koristiti na način koji je u skladu sa sadržajem njegovog prava te svakoga drugog, uključujući autora, isključiti od takvog korištenja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Pri osnivanju isključivog prava iskorištavanja može se odrediti da autor pridržava za sebe pravo korištenja autorskog djela ali ne na štetu onoga u čiju je korist isključivo pravo iskorištavanja osnovano.

(4) Neisključivo pravo iskorištavanja ovlašćuje svojeg nositelja da autorsko djelo koristi na način koji je u skladu sa sadržajem njegovog prava, ali ga ne ovlašćuje da druge spriječi u bilo kojem korištenju tog djela.

(5) Ako pri osnivanju prava iskorištavanja autorskog djela nije izričito naveden način korištenja autorskog djela, smatra se da je stjecatelj stekao pravo koristiti autorsko djelo samo na način potreban za ispunjenje svrhe pravnog posla na temelju kojeg se stječe pravo. Ako se iz svrhe pravnog posla ne može utvrditi je li pravo osnovano kao isključivo ili neisključivo, odnosno prostorno ograničeno, smatra se da je osnovano kao neisključivo pravo za područje Republike Hrvatske. U slučaju sumnje, u drugim slučajevima pravni posao kojim se raspolaže autorskim pravom treba tumačiti u korist autora.

(6) Autor je dužan suzdržavati se postupaka koji bi ometali nositelja prava iskorištavanja u izvršavanju njegovog prava.

Neizvršavanje i prestanak isključivog prava iskorištavanja

Članak 52.

(1) Ne izvršava li nositelj isključivog prava iskorištavanja svoje pravo ili ga izvršava u nedovoljnoj mjeri tako da su zakoniti interesi autora povrijeđeni, autor može zahtijevati ukinuće isključivog prava iskorištavanja. Autor nema to pravo ako nositelj isključivog prava iskorištavanja dokaže da nije kriv za nastanak razloga za neizvršavanje.

(2) Kad nositelj isključivog prava iskorištavanja koji je to pravo stekao na temelju ugovora ili na drugi način od njegova izvornog nositelja prestane postojati, a nema nasljednika ni drugog pravnog sljednika, pravo iskorištavanja prestaje.

(3) Ako se nad nositeljem isključivog prava iskorištavanja provodi stečaj, pravo iskorištavanja je dio stečajne mase. Ako u stečajnom postupku nitko ne stekne isključivo pravo iskorištavanja, ono prestaje.

Kasnije osnivanje prava iskorištavanja

Članak 53.

Kasnije osnivanje prava iskorištavanja, pa makar i isključivo, ne djeluje štetno po ranije osnovano pravo iskorištavanja, kako isključivo tako i neisključivo, osim ako ugovorom o osnivanju ranijeg prava iskorištavanja nije drukčije određeno.

Prenošenje prava iskorištavanja

Članak 54.

- (1) Pravo iskorištavanja može se prenositi bez odobrenja autora u sklopu prijenosa cjelokupnog poslovanja, ili dijela poslovanja koje čini cjelinu, s jedne osobe na drugu.
- (2) Kad se pravo iskorištavanja može prenositi bez suglasnosti autora, stjecatelj prava iskorištavanja odgovara solidarno za ispunjenje obveza koje prenositelj tog prava ima prema autoru.

Osnivanje daljnjih prava iskorištavanja

Članak 55.

- (1) Nositelj isključivog prava iskorištavanja može na temelju svojeg prava za drugoga osnovati daljnje pravo iskorištavanja samo uz pisanu suglasnost autora. Autor ne može uskratiti svoju suglasnost ako bi to bilo protivno načelu savjesnosti i poštenja. Suglasnost nije potrebna ako je pravo iskorištavanja osnovano jedino radi ostvarivanja u korist autora.
- (2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se na audiovizualna djela i računalne programe. Audiovizualni producent i nositelj isključivog prava iskorištavanja računalnog programa mogu na temelju svog stečenog isključivog prava iskorištavanja osnovati za drugoga daljnja prava iskorištavanja bez prethodne suglasnosti autora.

Raspolaganje autorskim pravom povjeravanjem ostvarivanja

Članak 56.

- (1) Autor može ovlastiti drugoga da ostvaruje autorsko pravo za njegov račun. Ostvarivati autorsko pravo za račun autora može se na temelju pravnog posla kojim autor povjerava ostvarivanje svojeg prava ili neposredno na temelju ovoga Zakona, ispunjenjem ovim Zakonom predviđenih pretpostavki za to.
- (2) Smatra se da je autor povjerio ostvarivanje svojega pojedinog prava organizaciji za kolektivno ostvarivanje odnosnog prava ako ona to pravo ostvaruje radi njegove koristi kao i koristi drugih autora za njihova odnosna prava.

Odricanje od autorskog prava

Članak 57.

Autor se ne može odreći svojega autorskog prava.

4.2. Opći dio ugovornoga autorskog prava

Oblik autorskopравnih ugovora

Članak 58.

Ugovor na temelju kojeg se stječe pravo iskorištavanja autorskog prava (autorskopравni ugovor) mora biti sklopljen u pisanom obliku, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Sadržaj autorskopравnih ugovora

Članak 59.

- (1) Autorskopравni ugovor mora određivati barem djelo na koje se odnosi, način korištenja, naknadu za korištenje djela, odnosno izričitu odredbu da se pravo korištenja osniva bez naknade te osobu ovlaštenu na korištenje autorskog djela (korisnik).
- (2) Autorskopравni ugovor može biti sklopljen i glede autorskog djela koje još nije stvoreno, pod pretpostavkom da se njime odredi barem vrsta i način korištenja budućeg djela.
- (3) Odredba ugovora o osnivanju prava iskorištavanja na svim autorovim budućim djelima ništetna je.

Određivanje naknade za korištenje autorskog djela

Članak 60.

- (1) Autor ima pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako korištenje autorskog djela.
- (2) Ako visina naknade nije određena pravnim poslom ili je njena visina određena neprimjereno te ako visina naknade nije određena primjenom članka 231. ovoga Zakona, autor ima pravo na primjerenu i razmjernu naknadu.
- (3) Primjerena i razmjerna naknada je ona koja se u pravnom prometu pošteno mora dati ili odrediti u času zaključenja pravnog posla, s obzirom na vrstu i opseg korištenja autorskog djela, stvarnu ili potencijalnu gospodarsku vrijednost stečenog prava korištenja, uzimajući pritom u obzir i potencijalni ili ostvareni financijski uspjeh u korištenju autorskog djela, doprinos autora ukupnom djelu, vrstu i obujam autorskog djela, trajanje korištenja, postojanje sporazuma između odgovarajuće organizacije autora i odgovarajućeg udruženja korisnika kojim se utvrđuje visina primjerene i razmjerne naknade, kao i druge elemente na temelju kojih se može odrediti primjerena i razmjerna naknada, kao što su poštene tržišne prakse ili stvarno iskorištavanje djela.
- (4) Naknada koja je određena u paušalnom iznosu može biti razmjerna ako to odgovara okolnostima slučaja, vodeći računa o posebnostima različitih područja stvaralaštva.

(5) Načelo primjerene i razmjerne naknade iz ovoga članka ne primjenjuje se na autore računalnih programa.

*Pravo autora na izmjenu ugovora
radi pravičnijeg udjela u zaradi*

Članak 61.

(1) Dopušteno je sklapati kolektivne sporazume u kojima se uređuje način prilagodbe promijenjenim okolnostima, izvorno ugovorenih naknada u autorskopравnim ugovorima.

(2) Ako nisu sklopljeni kolektivni sporazumi iz stavka 1. ovoga članka, autor ima pravo zahtijevati dodatnu, primjerenu i pravičnu naknadu od nositelja prava iskorištavanja s kojim je sklopio autorskopравni ugovor ili njegovih pravnih sljednika, ako se izvorno ugovorena naknada pokaže nerazmjerno niska u usporedbi sa svim naknadnim relevantnim prihodima ostvarenim iskorištavanjem djela, pri čemu je potrebno uzeti u obzir okolnosti svakog pojedinog slučaja, doprinos autora te posebnosti različitih područja stvaralaštva i tržišne prakse koje se u različitim područjima stvaralaštva primjenjuju.

(3) Autor se ne može odreći prava iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Sporovi povezani s pravima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka mogu se razriješiti prvenstveno u postupku posredovanja pred Vijećem stručnjaka prema članku 235. ovoga Zakona, ili mirenjem, a ako se ne postigne sporazum o predmetu spora, onda u arbitražnom ili sudskom postupku, koje mogu pokrenuti sami autori ili njihove reprezentativne organizacije na pojedinačni zahtjev jednog ili više autora.

(5) Ovaj članak ne primjenjuje se u slučajevima kad ugovore sklope organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt.

(6) Ovaj članak se ne primjenjuje na autore računalnih programa.

(7) Ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom ništete su.

Obveza transparentnosti

Članak 62.

(1) Autor ima pravo redovito, a najmanje jednom godišnje, primiti ažurirane, relevantne i sveobuhvatne podatke o iskorištavanju svog autorskog djela koje je predmet autorskopравnog ugovora, posebno u pogledu načina iskorištavanja, svih ostvarenih prihoda od iskorištavanja, eventualnih ugovorenih odbitaka i autorske naknade koju treba primiti.

(2) Ako na temelju osnovanog prava iskorištavanja nositelj tog prava osniva daljnje pravo iskorištavanja, autor ima pravo od daljnjeg nositelja prava iskorištavanja dobiti podatke iz stavka 1. ovoga članka ako ih nije dobio od primarnog nositelja prava iskorištavanja, koji je ujedno dužan identificirati daljnje nositelje prava iskorištavanja. Zahtjev za dostavom podataka autor može nositelju daljnjeg prava iskorištavanja dostaviti neposredno ili posredstvom nositelja primarnog prava iskorištavanja.

- (3) Obveza na dostavu podataka mora biti razmjerna i učinkovita. U opravdanim slučajevima u kojima bi obveza na dostavu svih podataka iz stavka 1. ovoga članka bila nerazmjerna s obzirom na prihode ostvarene iskorištavanjem djela, obveza se ograničuje na vrste i razinu podataka koje se u takvim slučajevima mogu razumno očekivati.
- (4) Obveza na dostavu podataka ne primjenjuje se kad doprinos autora nije znatan u odnosu na ukupno djelo, osim ako autor zatraži podatke radi ostvarivanja njegovih prava iz članka 61. ovoga Zakona.
- (5) Sporovi povezani s pravima iz ovoga članka mogu se raz riješiti u postupku posredovanja pred Vijećem stručnjaka prema članku 235. ovoga Zakona, u arbitražnom postupku ili u sudskom postupku, koje mogu pokrenuti sami autori ili njihova reprezentativna udruženja na pojedinačni zahtjev jednog ili više autora.
- (6) Ovaj članak se ne primjenjuje na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i neovisne upravljačke subjekte.
- (7) Ovaj članak se ne primjenjuje na autore računalnih programa.
- (8) Ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom ništetne su.

*Pravo na jednostrani raskid autorskoprnog ugovora
zbog neiskorištavanja djela*

Članak 63.

- (1) Ako nositelj isključivog prava iskorištavanja u ugovorenom ili u zakonskom ili u primjerenom roku koji ne može biti kraći od dvije godine od dana sklapanja autorskoprnog ugovora, uopće ne pristupi iskorištavanju autorskog djela, autor ga može pozvati da ispuni obvezu iskorištavanja u naknadnom primjerenom roku koji ne može biti kraći od jedne godine. Ako ni po isteku toga roka nositelj isključivog prava iskorištavanja ne pristupi iskorištavanju djela, autor može jednostranom izjavom raskinuti ugovor.
- (2) Ako je riječ o koautorskom ili sastavljenom djelu, svi koautori ili autori sastavljenog djela mogu zajedničkom jednostranom izjavom raskinuti autorskopravni ugovor.
- (3) Autor nema pravo na raskid ugovora zbog neiskorištavanja djela:
- ako je neiskorištavanje rezultat okolnosti za koje se razumno može očekivati da ih može sam ispraviti te
 - ako postoje opravdani razlozi za neiskorištavanje djela koje je moguće otkloniti i ako se nositelj isključivog prava iskorištavanja pozove na te razloge u roku od osam dana od dana primitka izjave o raskidu; u tome slučaju autor je dužan dati nositelju isključivog prava iskorištavanja primjereni rok za otklanjanje razloga za neiskorištavanje djela.

(4) U slučajevima kad prema odredbama ovoga članka autor ima pravo na jednostrani raskid ugovora zbog neiskorištavanja djela, umjesto raskida on može jednostranom izjavom otkloniti isključivost prava iskorištavanja koja je ugovorena ili koja se po ovome Zakonu predmnijeva.

(5) Ovaj članak se ne primjenjuje na autore računalnih programa te na koautore i autore doprinosa audiovizualnih djela.

(6) Ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom ništetne su.

Primjena propisa o obveznim odnosima

Članak 64.

Na sva pitanja u vezi s autorskopравnim ugovorima koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.

4.3. Posebni dio ugovornoga autorskog prava

4.3.1. Nakladnički ugovor

Općenito o ugovoru

Članak 65.

(1) Nakladničkim (izdavačkim) ugovorom autor se obvezuje za nakladnika (izdavača) osnovati pravo umnožavanja svojega određenoga autorskog djela tiskanjem ili drugim sličnim postupkom i pravo distribucije primjeraka autorskog djela (pravo izdavanja), a nakladnik se obvezuje autorsko djelo na ugovoreni način izdati i autoru za stečena prava platiti ugovorenu naknadu, ako ugovorom nije drukčije određeno, te se brinuti o uspješnoj distribuciji primjeraka autorskog djela i davati autoru podatke o distribuciji autorskog djela.

(2) Ako nakladničkim ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da nakladnik ima isključivo pravo izdavanja djela. Ova presumpcija ne primjenjuje se na pravo izdavanja u dnevnom i periodičnom tisku, publikacijama ili elektroničkim publikacijama za koje nije sklopljen pisani ugovor (mali nakladnički ugovor).

Osnivanje drugih prava iskorištavanja

Članak 66.

(1) Nakladničkim ugovorom autor može za nakladnika osnovati pravo činjenja dostupnim javnosti djela u obliku elektroničke knjige ili druge elektroničke publikacije te druga imovinska prava.

(2) Nakladničkim ugovorom autor može za nakladnika osnovati pravo prevođenja svojeg djela na određeni jezik kao i pravo izdavanja prevedenog djela, pravo činjenja dostupnim javnosti prevedenog djela u obliku elektroničke knjige ili druge elektroničke publikacije te druga imovinska prava.

(3) Ako nakladničkim ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da nakladnik ima isključiva prava iskorištavanja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, osim ako je riječ o iskorištavanju u dnevnom i periodičnom tisku, publikacijama ili elektroničkim publikacijama za koje nije sklopljen pisani ugovor (mali nakladnički ugovor).

Provjera točnosti podataka

Članak 67.

(1) Autor ima svakodobno pravo uvida i kontrole nakladnikovih poslovnih knjiga i dokumentacije radi provjere točnosti podataka koje mu je nakladnik dao.

(2) Autor je ovlašten zahtijevati od treće osobe koja je za nakladnika umnožavala autorsko djelo podatke o broju umnoženih primjeraka njegovog djela, a ta je osoba dužna autoru dati potpune i istinite podatke.

Iznimka od pravila o obvezatnom pisanom obliku ugovora

Članak 68.

Nakladnički ugovor o izdavanju i drugom iskorištavanju članaka, fotografija, crteža, videoisječaka i drugih autorskih priloga u dnevnom i periodičnom tisku ili publikacijama ne mora biti sklopljen u pisanom obliku (mali nakladnički ugovor).

Sklapanje ugovora preko zastupnika

Članak 69.

Zastupnik autora može zaključiti nakladnički ugovor samo za ona autorska djela koja su izričito navedena u autorovoj punomoći.

Određivanje autorske naknade

Članak 70.

(1) Ako je autorska naknada određena u postotku od maloprodajne cijene prodanih primjeraka, nakladničkim ugovorom mora se odrediti minimalni broj primjeraka prvog izdanja te najniži iznos naknade koju je nakladnik obvezan platiti autoru neovisno o broju prodanih primjeraka.

(2) Ako je autorska naknada određena u paušalnom iznosu, nakladničkim ugovorom, mora se odrediti ukupni broj primjeraka ugovorenih izdanja. Ako ukupni broj primjeraka nije ugovoren, a iz dobrih poslovnih običaja ili iz okolnosti slučaja ne proizlazi drukčije, nakladnik može izdati najviše 500 primjeraka autorskog djela.

Drugi sadržaj ugovora

Članak 71.

- (1) Nakladnički ugovor mora sadržavati odredbu o trajanju prava izdavanja te trajanju drugih prava iskorištavanja djela, ako su ugovorena.
- (2) Nakladnički ugovor može sadržavati osobito i sljedeće:
- rok u kojem je autor dužan nakladniku predati uredan primjerak djela; ako ugovorom nije drukčije određeno, taj rok iznosi godinu dana od dana sklapanja ugovora
 - rok u kojem je nakladnik dužan izdati autorsko djelo; ako ugovorom nije drukčije određeno, taj rok iznosi godinu dana od dana predaje primjerka djela
 - broj izdanja koji je nakladnik ovlašten izdati; ako ugovorom nije drukčije određeno, nakladnik ima pravo samo na jedno izdanje djela
 - rok u kojem je nakladnik dužan izdati novo izdanje djela, ako je ugovoreno; ako ugovorom nije drukčije određeno, taj rok iznosi godinu dana računajući od dana kad je autor podnio pisani zahtjev
 - odredbu o vlasništvu predanog primjerka djela, ako je riječ o prvom ili jedinom primjerku; taj primjerak ostaje u vlasništvu autora, osim ako se na temelju ugovora obveže predati ga u vlasništvo nakladnika
 - izgled i tehničku opremljenost primjeraka djela.

Poboljšanja i druge izmjene autorskog djela

Članak 72.

Ako nakladničkim ugovorom nije drukčije određeno, nakladnik je dužan u slučaju novih izdanja djela omogućiti autoru unošenje poboljšanja ili drugih izmjena autorskog djela, ako to ne utječe na karakter djela.

Propast izvornika i pripremljenog izdanja

Članak 73.

- (1) Ako izvornik djela nakon njegove predaje nakladniku propadne krivnjom nakladnika ili zbog više sile, a nema drugog primjerka djela, autor ima pravo na naknadu koja bi mu pripala da je autorsko djelo izdano. Ako autor ima drugi primjerak autorskog djela, dužan je predati ga nakladniku, na nakladnikov trošak.
- (2) Ako pripremljeno izdanje autorskog djela zbog više sile u potpunosti propadne prije njegova stavljanja u promet, nakladnik ima pravo pripremiti novo izdanje, a autoru pripada naknada samo za propalo izdanje.
- (3) Ako pripremljeno izdanje autorskog djela zbog više sile djelomično propadne prije njegova stavljanja u promet, nakladnik ima pravo, bez plaćanja naknade autoru, umnožiti samo onoliko primjeraka autorskog djela koliko je propalo.

Nakladničko pravo prvenstva

Članak 74.

- (1) Nakladnik koji je stekao pravo na izdavanje autorskog djela, a u nakladničkom ugovoru nisu za njega osnovana prava iskorištavanja prema članku 66. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona, ima u pogledu izdavanja tog djela u elektroničkom ili bilo kojem drugom obliku, pravo prvenstva pred drugim nakladnicima koji ponude iste uvjete.
- (2) Nakladnik koji se namjerava koristiti pravom iz stavka 1. ovoga članka, dužan je u roku od 30 dana od dana primitka autorovog pisanog poziva dostaviti autoru svoju ponudu.
- (3) Nakladničko pravo prvenstva iz stavka 1. ovoga članka traje dvije godine od dana sklapanja nakladničkog ugovora.

Prestanak raskidom nakladničkog ugovora

Članak 75.

- (1) Autor može raskinuti nakladnički ugovor jednostranom pisanom izjavom ako nakladnik ne izda autorsko djelo ili ne pristupi izdavanju novog ugovorenog izdanja autorskog djela u ugovorenom ili u zakonskom roku.
- (2) Ako je za neizvršavanje nakladničkog ugovora iz stavka 1. ovoga članka kriv nakladnik, autor ima, osim prava na naknadu štete, i pravo zadržati primljenu naknadu, odnosno zahtijevati isplatu ugovorene naknade.
- (3) Nakladnik može jednostranom pisanom izjavom raskinuti nakladnički ugovor, ako mu autor ne preda primjerak autorskog djela u ugovorenom ili u zakonskom roku. U slučaju raskida, nakladnik ima pravo na naknadu štete zbog neispunjenja ugovorne obveze.

Uništavanje primjeraka autorskog djela

Članak 76.

- (1) Nakladnik koji neprodane primjerke autorskog djela namjerava prodati za preradu, ili ih na drugi način uništiti ili povući iz prometa, dužan je otkup tih primjeraka najprije ponuditi autoru, i to po cijeni koju bi za te primjerke dobio da ih prodaje za preradu. Ako to ne učini, odgovara za povredu prava autora na poštovanje autorskog djela iz članka 22. ovoga Zakona.
- (2) Ako autor ne prihvati ponudu nakladnika iz stavka 1. ovoga članka, ili je prihvati samo za određeni broj primjeraka, preostale primjerke autorskog djela nakladnik može prodati za preradu ili uništiti ili povući iz prometa.

4.3.2. Glazbeni nakladnički ugovor

Općenito o ugovoru

Članak 77.

- (1) Glazbenim nakladničkim ugovorom autor se obvezuje za glazbenog nakladnika osnovati pravo iskorištavanja onih autorovih prava na glazbenom djelu koja se ostvaruju individualno te mu može povjeriti brigu za uspješno iskorištavanje drugih svojih prava, a glazbeni nakladnik se obvezuje autorsko djelo na ugovoreni način koristiti, brinuti se o uspješnom iskorištavanju autorskog djela i autoru za stečena prava platiti ugovorenu naknadu, ako ugovorom nije drukčije određeno.
- (2) Glazbeni nakladnički ugovor odnosi se samo na ono autorsko djelo, ili više njih, koje je izričito u ugovoru navedeno.
- (3) Ako ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da je nakladnik stekao isključiva prava iskorištavanja onih autorovih prava na glazbenom djelu koja se ostvaruju individualno te da može za druge osnovati daljnja prava iskorištavanja, bez prethodnog odobrenja autora.
- (4) Autor može za poslove brige za uspješno iskorištavanje drugih svojih prava povjerene glazbenom nakladniku u skladu sa stavkom 1. ovoga članka osnovati i udio u imovinskoj koristi koju autor ostvaruje s osnove drugih svojih prava.
- (5) Ako su u skladu sa stavkom 4. ovoga članka ugovorom određeni udjeli autora i glazbenog nakladnika u imovinskim koristima koje se ostvare od daljnjeg iskorištavanja glazbenog djela, oni moraju biti usklađeni s poštenim tržišnim standardima i uobičajenom praksom u kolektivnom ostvarivanju autorskih prava.
- (6) Činidbe i protučinidbe ugovorene u glazbenom nakladničkom ugovoru moraju biti razmjerne i primjerene svrsi ugovora.

Drugi sastojci ugovora

Članak 78.

- (1) Glazbeni nakladnički ugovor mora sadržavati odredbu o trajanju ugovora, a osobito o tome na koje je vrijeme glazbenom nakladniku povjerena briga za uspješno iskorištavanje drugih autorovih prava iz članka 77. stavka 1. ovoga Zakona.
- (2) Ako ugovorom nije određeno njegovo trajanje ili nije određeno na koje je vrijeme glazbenom nakladniku povjerena briga za uspješno iskorištavanje drugih autorovih prava iz članka 77. stavka 1. ovoga Zakona, smatra se da je ugovor sklopljen na vrijeme od godine dana te da je glazbenom nakladniku povjerena briga za uspješno iskorištavanje drugih autorovih prava na vrijeme od godine dana, računajući od dana potpisivanja ugovora.
- (3) Ako ugovorom nije drukčije određeno, glazbeni nakladnik dužan je redovito, a najmanje jednom godišnje, u pisanom obliku davati autoru podatke o iskorištavanju glazbenog djela koje je predmet ugovora, a posebno podatke o ukupno prikupljenim iznosima naknada koje su ostvarene iskorištavanjem djela.

- (4) Ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom ništetne su.

4.3.3. Ugovor o izvođenju autorskog djela

Općenito o ugovoru

Članak 79.

(1) Ugovorom o izvođenju autorskog djela autor daje korisniku odobrenje za javno recitiranje autorskog djela ili javnu izvedbu glazbenog djela na način i pod uvjetima određenim ugovorom, a korisnik se za stečeno pravo obvezuje platiti naknadu ako ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Korisnik autorskog djela dužan je autoru omogućiti pristup izvođenju autorskog djela, ostvariti tehničke uvjete izvođenja koji osiguravaju poštovanje autorskih moralnih prava te autoru dostavljati popis izvedenih autorskih djela i izvještavati ga o prihodima ostvarenim izvođenjem njegova autorskog djela, ako ugovorom nije drukčije određeno.

Prestanak odobrenja

Članak 80.

Odobrenje za javno recitiranje, odnosno za javnu izvedbu glazbenog djela prestaje ako korisnik ne koristi autorsko djelo na način i pod uvjetima određenim odobrenjem.

Odgovarajuća primjena

Članak 81.

Odredbe članaka 79. i 80. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na ugovor o javnom prenošenju, javnom priopćavanju fiksiranog djela, emitiranju, reemitiranju, prijenosu izravnim protokom, javnom priopćavanju emitiranja, reemitiranja i prijenosa izravnim protokom, činjenju dostupnim javnosti te davanju pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici nescenskih književnih i glazbenih djela na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta.

4.3.4. Ugovor o scenskom prikazivanju autorskog djela

Općenito o ugovoru

Članak 82.

(1) Ugovorom o scenskom prikazivanju autor osniva za korisnika pravo javnoga scenskog prikazivanja određenoga autorskog djela, a korisnik se obvezuje autorsko djelo scenski prikazati na način, u roku i pod uvjetima određenim ugovorom te za stečeno pravo platiti naknadu ako ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Odredbe o ugovoru o scenskom prikazivanju primjenjuju se na odgovarajući način i na javno prenošenje, emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokolom, javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja i prijenosa izravnim protokolom, činjenje dostupnim javnosti te davanje pristupa javnosti djelima koja su učitali korisnici, scenskih prikazivanja autorskog djela, kao i javno izvođenje te druge oblike priopćavanja javnosti scenskih djela na nescenski način.

Druge obveze korisnika

Članak 83.

Na ugovor o scenskom prikazivanju autorskog djela na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 79. stavka 2. i članka 80. ovoga Zakona.

4.3.5. Ugovor o audiovizualnoj prilagodbi

Općenito o ugovoru

Članak 84.

(1) Ugovorom o audiovizualnoj prilagodbi autor daje drugoj osobi odobrenje za prilagodbu autorskog djela u audiovizualno djelo (pravo audiovizualne prilagodbe). Ako ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da je stečeno isključivo pravo audiovizualne prilagodbe.

(2) Ako je pravo prilagodbe autorskog djela stečeno kao isključivo pravo, autor izvornog djela zadržava:

1. isključivo pravo nove audiovizualne prilagodbe izvornog djela koje može ostvarivati nakon isteka dvadeset godina od sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga članka
2. isključivo pravo daljnje prerade izvornog djela u bilo kojem drugom umjetničkom obliku
3. pravo na primjerenu naknadu za svako iznajmljivanje videograma koji sadrži izvorno djelo.

(3) Autor se ne može odreći prava iz stavka 2. ovoga članka.

Raskid ugovora

Članak 85.

(1) Ako osoba koja je stekla pravo audiovizualne prilagodbe ne stvori audiovizualno djelo u roku od pet godina od dana sklapanja ugovora o audiovizualnoj prilagodbi ili ako završeno audiovizualno djelo ne priopći javnosti u roku od dvije godine od dana završetka toga djela, autor djela za koje je dano pravo audiovizualne prilagodbe može raskinuti ugovor, ako nije ugovoren koji drugi rok.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, autor djela za koje je dano pravo audiovizualne prilagodbe zadržava pravo na isplatu naknade.

4.3.6. Ugovor o audiovizualnoj produkciji

Općenito o ugovoru

Članak 86.

Ugovorom o audiovizualnoj produkciji uređuju se odnosi između audiovizualnog producenta, koautora audiovizualnog djela i autora doprinosa te međusobni odnosi koautora i autora doprinosa audiovizualnog djela.

Ugovor o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i koautora audiovizualnog djela

Članak 87.

(1) Ugovorom o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i koautora audiovizualnog djela uređuje se stvaranje audiovizualnog djela te primarna i sekundarna prava iskorištavanja koja se koautor ugovorom obvezuje osnovati za audiovizualnog producenta.

(2) Primarna prava iskorištavanja obuhvaćaju isključiva prava iskorištavanja prostorno ograničena na područje Republike Hrvatske te vremenski ograničena na rok od sedam godina, računajući od prvog priopćavanja javnosti audiovizualnog djela.

(3) Sekundarna prava iskorištavanja obuhvaćaju sva druga prava iskorištavanja, bez sadržajnog, vremenskog i prostornog ograničenja.

(4) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i koautora audiovizualnog djela nisu posebno uređene odredbe o osnivanju primarnih i sekundarnih prava iskorištavanja, smatra se da su prava iskorištavanja koja se ugovorom koautor obvezao osnovati za audiovizualnog producenta isključiva prava iskorištavanja u opsegu primarnih prava, koja su potrebna za ispunjenje svrhe ugovora.

(5) Ugovorom o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i koautora audiovizualnog djela mora se posebno ugovoriti naknada za stvaranje audiovizualnog djela i naknada za osnivanje prava iskorištavanja u korist audiovizualnog producenta, koja se izražava kao naknada za primarna i naknada za sekundarna prava iskorištavanja audiovizualnog djela.

Ugovor o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i autora doprinosa audiovizualnom djelu

Članak 88.

(1) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i autora doprinosa nije drukčije određeno, smatra se da audiovizualni producent stječe sva imovinska prava iskorištavanja autora doprinosa u opsegu potrebnom za ispunjenje svrhe ugovora.

(2) Bez obzira na odredbe stavka 1. ovoga članka, autori doprinosa zadržavaju pravo da se svojim doprinosima audiovizualnom djelu samostalno koriste, ako se time ne nanosi povreda pravima audiovizualnog producenta toga djela. Autori doprinosa ne mogu se odreći toga prava.

*Pravo koautora na primjerenu i razmjernu
naknadu za sekundarna iskorištavanja*

Članak 89.

(1) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji koautor audiovizualnog djela svoje pravo umnožavanja, pravo distribuiranja, svaki ili neki oblik prava priopćavanja javnosti ili pravo prerade na svom audiovizualnom djelu prepusti audiovizualnom producentu osnivanjem sekundarnog prava iskorištavanja iz članka 87. stavka 3. ovoga Zakona kao isključivog prava, zadržava pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako korištenje tog audiovizualnog djela u Republici Hrvatskoj po isteku sedam godina od prvog priopćavanja javnosti djela, osim kad je riječ o prikazivanju, sukladno članku 34. ovoga Zakona, u kinima i na festivalima te na projekcijama koje su namijenjene u edukativne i obrazovne svrhe.

(2) Koautor se ne može odreći prava na primjerenu i razmjernu naknadu iz stavka 1. ovoga članka. Naknadu je dužna platiti osoba koja u Republici Hrvatskoj koristi audiovizualno djelo po isteku sedam godina od prvog priopćavanja autorskog djela. Naknada se ostvaruje obavezno kolektivno.

(3) Ugovorna odredba kojom se pravo na naknadu iz ovoga članka prenosi na audiovizualnog producenta ništetna je.

(4) U svakom slučaju, primjerena i razmjerna naknada iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na iskorištavanja u Republici Hrvatskoj u razdoblju od sedam godina od prvog priopćavanja javnosti audiovizualnog djela kao ni na pravo iskorištavanja izvan Republike Hrvatske u bilo kojem razdoblju te je audiovizualni producent koautoru dužan platiti ugovorenu naknadu za stjecanje primarnih prava iskorištavanja te naknadu za stjecanje sekundarnih prava iskorištavanja izvan Republike Hrvatske, ako ugovorom nije drukčije određeno.

(5) Bez obzira na primjerenu i razmjernu naknadu iz stavka 1. ovoga članka koja se ostvaruje obavezno kolektivno, audiovizualni producent i koautor mogu ugovoriti i dodatnu naknadu za sekundarna prava iskorištavanja u Republici Hrvatskoj koju je audiovizualni producent dužan isplatiti koautoru.

Završeno audiovizualno djelo

Članak 90.

(1) Audiovizualno djelo smatra se završenim kad je, u skladu sa sporazumom između glavnog redatelja i audiovizualnog producenta, završena prva standardna kopija djela koje je predmet ugovora o audiovizualnoj produkciji.

(2) Zabranjeno je uništavanje matrice prve standardne kopije audiovizualnog djela.

(3) Ako koji od koautora ili autora doprinosa odbije nastavak suradnje na stvaranju audiovizualnog djela, ili ako zbog više sile nije u mogućnosti nastaviti tu suradnju, ne može se protiviti da se doprinos koji je već dao koristi za dovršenje toga djela. Takav autor ima odgovarajuća autorska prava na već dani doprinos audiovizualnom djelu.

Raskid ugovora

Članak 91.

- (1) Ako audiovizualni producent audiovizualnog djela ne završi djelo u roku od deset godina od dana sklapanja ugovora o audiovizualnoj produkciji toga djela, ili ako završeno audiovizualno djelo ne priopći javnosti u roku od tri godine od dana završetka toga djela, koautori mogu jednostranom izjavom raskinuti ugovor, ako nije ugovoren koji drugi rok.
- (2) Autori doprinosa nemaju pravo na jednostrani raskid ugovora o audiovizualnoj produkciji.
- (3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka koautori djela i autori doprinosa zadržavaju pravo na isplatu naknade.

4.3.7. Ugovor o stvaranju autorskog djela po narudžbi

Sadržaj ugovora

Članak 92.

- (1) Ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi autor se obvezuje stvoriti određeno autorsko djelo i primjerak tog djela predati naručitelju, a naručitelj se obvezuje autoru za to isplatiti ugovorenu naknadu i iskorištavati djelo u skladu s ugovorom o narudžbi, ako ugovorom nije drukčije određeno.
- (2) Ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi određuju se obilježja, sastojci te rokovi predaje naručenog djela, kao i način iskorištavanja djela.
- (3) Ako ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi ili ovim Zakonom nije drukčije određeno, smatra se da je naručitelj stekao isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog po narudžbi, u sadržaju i opsegu koji je potreban za obavljanje njegove redovite djelatnosti, bez prostornog i vremenskog ograničenja.
- (4) Ako ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi ili ovim Zakonom nije drukčije određeno, smatra se da je fizička osoba koja naručuje djelo za privatno korištenje stekla isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog po narudžbi, u sadržaju i opsegu koji je potreban za ispunjenje te svrhe.
- (5) Ugovorom o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi izrijeком se navodi izrada kojih elemenata arhitektonskog djela se naručuje (na primjer: skica, studija, plastični i drugi prikaz, nacrt, idejni projekt, glavni projekt, izvedbeni projekt i planovi, zahvati u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture). Predmnijeva o stjecanju prava iskorištavanja iz stavaka 3. i 4. ovoga članka odnosi se samo na one elemente arhitektonskog djela koji su izričito u ugovoru o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi navedeni i ne uključuje one elemente koji nisu izričito navedeni.

*Naknada***Članak 93.**

- (1) Ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi određuje se naknada za stvaranje autorskog djela i naknada za iskorištavanje autorskog djela stvorenog po narudžbi.
- (2) Ako naknada za stvaranje autorskog djela i naknada za iskorištavanje autorskog djela stvorenog po narudžbi nisu određene ugovorom, autoru pripada primjerena i razmjerna naknada koja se određuje prema kriterijima propisanim u članku 60. ovoga Zakona.
- (3) Ako se naknada za iskorištavanje autorskog djela stvorenog po narudžbi ostvaruje kolektivno, tako ostvarena naknada u cijelosti pripada autoru, ako nije drukčije ugovoreno između naručitelja i autora ili ne proizlazi iz pravila odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili iz ovoga Zakona.

*Raskid ugovora***Članak 94.**

Ako naručitelj ne plati naknadu za stvaranje autorskog djela ili naknadu za iskorištavanje autorskog djela u iznosu i rokovima koji su određeni ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi, autor može jednostranom izjavom raskinuti ugovor o narudžbi pisanom izjavom.

*Posebni slučajeve***Članak 95.**

- (1) U slučaju prijenosa cijelog poslovanja ili poslovnog pogona naručitelja, u kojem se iskorištava ili treba iskorištavati autorsko djelo stvoreno po narudžbi, na drugu osobu, predmnijeva se da sva autorska prava iskorištavanja iz članka 92. stavka 3. ovoga Zakona u pogledu pripadajućih autorskih djela stvorenih po narudžbi prelaze na tu osobu, zajedno s poslovanjem ili poslovnim pogonom.
- (2) U slučaju prestanka ili smrti naručitelja koji nema pravnog sljednika niti nasljednika, autorska imovinska prava na autorskom djelu stvorenom po ugovoru o narudžbi u cijelosti se vraćaju autoru.

4.3.8. Autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu*Autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu***Članak 96.**

- (1) Autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu je djelo koje za vrijeme trajanja radnog odnosa kod određenog poslodavca stvori autor izvršavajući svoje obveze iz ugovora o radu i/ili po uputama tog poslodavca. Odnosi u pogledu autorskog djela stvorenog u radnom odnosu uređuju se ovim Zakonom, ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos ili drugim ugovorom sklopljenim između autora i poslodavca.

(2) Ako ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos ili drugim ugovorom sklopljenim između autora i poslodavca nije drukčije određeno, smatra se da je poslodavac stekao isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog u radnom odnosu, u sadržaju i opsegu koji je potreban za obavljanje njegove redovite djelatnosti, bez prostornog i vremenskog ograničenja, i neovisno o prestanku radnog odnosa za vrijeme čijeg trajanja je djelo nastalo.

(3) Smatra se da je poslodavac dobio autorovo odobrenje da djelo stvoreno u radnom odnosu javno objavi, prerađuje i prevodi te takvo koristi, sastavi s drugim djelom radi zajedničkog korištenja te uključi u zbirku ili bazu podataka i tako koristi, kao i da djelo predstavlja javnosti pod imenom poslodavca, zajedno s autorovim imenom, ako je to moguće s obzirom na način korištenja i ako nije drukčije ugovoreno s autorom djela. Ove ovlasti poslodavac može izvršavati u sadržaju i opsegu koji je potreban za obavljanje njegove redovite djelatnosti.

(4) Smatra se da je poslodavac dobio autorovo odobrenje da dovrši njegovo nedovršeno djelo stvoreno u radnom odnosu, za slučaj da autoru radni odnos prestane prije dovršetka djela, kao i u slučaju kad se opravdano može smatrati da autor neće moći sam dovršiti djelo uredno i pravovremeno u skladu s potrebama poslodavca, ako nije drukčije ugovoreno s autorom djela.

(5) Ako je arhitektonsko djelo stvoreno u radnom odnosu, stavci 1. do 4. ovoga članka odnose se na sve elemente arhitektonskog djela (skice, studije, plastične i druge prikaze, nacрте, idejne projekte, glavne projekte, izvedbene projekte i planove, zahvate u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture) te je poslodavac ovlašten koristiti sve ili neke elemente arhitektonskog djela izrađenog u radnom odnosu za izradu drugih elemenata istog ili drugog arhitektonskog djela, bez ograničenja i bez ikakvog dodatnog dopuštenja autora, ako nije izrijekom drukčije ugovoreno između poslodavca i autora.

(6) Kad je računalni program stvorio zaposlenik u izvršavanju svojih obveza iz ugovora o radu ili slijedeći upute svojega poslodavca, poslodavac ima sva isključiva prava iskorištavanja toga računalnog programa, bez sadržajnog, vremenskog i prostornog ograničenja, osim ako je ugovorom o radu drukčije određeno.

Plaća i posebna primjerena naknada

Članak 97.

(1) Pravo na naknadu za stvaranje autorskog djela u radnom odnosu i njegovo iskorištavanje u skladu s člankom 96. stavcima 2., 3., 4., 5. i 6. ovoga Zakona ostvaruje se primanjem redovite plaće.

(2) Ako je korištenje autorskog djela stvorenog u radnom odnosu imalo bitan doprinos na povećanje dohotka, odnosno dobiti ili na unaprjeđenje obavljanja djelatnosti poslodavca, autor ima pravo na posebnu primjerenu naknadu, razmjerno doprinosu kojeg je njegovo autorsko djelo imalo na povećanje dohotka, odnosno dobiti ili na unaprjeđenje obavljanja djelatnosti poslodavca, ako je to određeno u ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili u drugom aktu kojim se uređuje radni odnos ili u drugom ugovoru sklopljenom između autora i poslodavca.

(3) Pravo na posebnu primjerenu naknadu iz stavka 2. ovoga članka pripada autoru neovisno o prestanku radnog odnosa za vrijeme čijeg trajanja je autorsko djelo nastalo.

(4) Ako se prava za autorska djela stvorena u radnom odnosu ostvaruju kolektivno, tako ostvarena naknada u cijelosti pripada autoru, ako nije drukčije ugovoreno između poslodavca i autora ili ne proizlazi iz pravila odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili iz ovoga Zakona.

Posebni slučajevi

Članak 98.

(1) U slučaju prijenosa cijelog poslovanja ili poslovnog pogona poslodavca, u kojem se iskorištava ili treba iskorištavati autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu, na drugu osobu, predmnijeva se da sva autorska prava iskorištavanja iz članka 96. stavka 2. ovoga Zakona u pogledu pripadajućih autorskih djela stvorenih u radnom odnosu prelaze na tu osobu, zajedno s poslovanjem ili poslovnim pogonom.

(2) U slučaju prestanka ili smrti poslodavca koji nema pravnog sljednika niti nasljednika, prava iskorištavanja iz članka 96. stavka 2. ovoga Zakona prestaju.

Autorska djela članova uprave

Članak 99.

Odredbe članaka 96. do 98. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na autorska djela koja u ispunjavanju svojih obveza prema trgovačkom društvu stvori član upravnih ili nadzornih tijela trgovačkog društva. U takvom slučaju trgovačko društvo smatra se poslodavcem. Isto se na odgovarajući način primjenjuje i u odnosu prema drugim pravnim osobama te autorima koji su članovi statutarne tijela tih pravnih osoba.

4.3.9. Autorsko djelo stvoreno u državnoj ili javnoj službi

Određenje pojmova

Članak 100.

Pojmovi državni službenici i namještenici, državna služba, državni dužnosnici, javni službenici i namještenici i javna služba, koji se koriste u ovome Zakonu, imaju značenje koje je uređeno zakonima kojima se uređuje državna i javna služba te prava i obveze državnih dužnosnika.

Autorsko djelo stvoreno u državnoj službi

Članak 101.

(1) Autorsko djelo stvoreno u državnoj službi je djelo koje za vrijeme trajanja državne službe stvori autor - državni službenik ili namještenik izvršavajući svoje obveze iz državne službe ili po uputama dužnosnika ili državnog službenika više hijerarhijske razine u državnoj

službi. Odnosi u pogledu autorskog djela stvorenog u državnoj službi uređuju se ovim Zakonom ili drugim aktom kojim se uređuje državna služba ili aktom čelnika tijela u kojem autor obavlja državnu službu ili ugovorom sklopljenim između nadležnog tijela i autora.

(2) Ako aktom kojim se uređuje državna služba ili aktom čelnika tijela u kojem autor obavlja državnu službu ili ugovorom sklopljenim između nadležnog tijela i autora nije drukčije određeno, smatra se da je Republika Hrvatska stekla isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog u državnoj službi, u sadržaju i opsegu koji je potreban za ispunjavanje svrhe državne službe, bez prostornog i vremenskog ograničenja, i neovisno o prestanku državne službe za vrijeme čijeg trajanja je djelo nastalo. Imovinska prava iskorištavanja za Republiku Hrvatsku izvršavaju nadležna tijela.

(3) Smatra se da je nadležno tijelo koje za Republiku Hrvatsku u skladu sa stavkom 2. ovoga članka izvršava imovinska prava na djelu stvorenom u državnoj službi, dobilo autorovo odobrenje da djelo stvoreno u državnoj službi javno objavi, prerađuje i prevodi te takvo koristi, sastavi s drugim djelom radi zajedničkog korištenja te uključi u zbirku ili bazu podataka i tako koristi, kao i da djelo predstavlja javnosti pod nazivom Republike Hrvatske i/ili nadležnog tijela u kojem autor obavlja državnu službu, zajedno s autorovim imenom, ako je to moguće s obzirom na način korištenja i ako nije drukčije ugovoreno s autorom djela. Ove ovlasti nadležno tijelo može izvršavati u sadržaju i opsegu koji je potreban za ispunjavanje svrhe državne službe.

(4) Smatra se da je nadležno tijelo koje za Republiku Hrvatsku u skladu sa stavkom 2. ovoga članka izvršava imovinska prava na djelu stvorenom u državnoj službi dobilo autorovo odobrenje da dovrši njegovo nedovršeno djelo stvoreno u državnoj službi, za slučaj da mu državna služba prestane prije dovršetka djela, kao i u slučaju kad se opravdano može smatrati da autor neće moći sam dovršiti djelo uredno i pravovremeno u skladu s potrebama nadležnog tijela, ako nije drukčije ugovoreno s autorom djela.

Plaća i posebna primjerena naknada

Članak 102.

(1) Pravo na naknadu za stvaranje djela u državnoj službi i njegovo iskorištavanje u skladu s člankom 101. stavcima 2., 3. i 4. ovoga Zakona ostvaruje se primanjem redovite plaće.

(2) Ako je korištenje autorskog djela stvorenog u državnoj službi komercijalno, autor ima pravo na posebnu primjerenu naknadu, razmjerno komercijalnom prihodu kojeg je njegovo autorsko djelo ostvarilo, ako je to određeno aktom kojim se uređuje državna služba ili aktom čelnika tijela u kojem autor obavlja državnu službu, kolektivnim ugovorom ili ugovorom sklopljenim između nadležnog tijela i autora.

(3) Pravo na posebnu primjerenu naknadu iz stavka 2. ovoga članka pripada autoru neovisno o prestanku državne službe za vrijeme čijeg trajanja je autorsko djelo nastalo.

(4) Ako se prava za autorska djela stvorena u državnoj službi ostvaruju kolektivno, tako ostvarena naknada u cijelosti pripada autoru, ako nije drukčije ugovoreno između nadležnog tijela i autora ili ne proizlazi iz pravila odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili iz ovoga Zakona.

*Autorska djela državnih dužnosnika***Članak 103.**

Članci 101. i 102. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na autorska djela koja u ispunjavanju i radi ispunjavanja dužnosničkih obveza stvore državni dužnosnici u tijelima državne vlasti i državne uprave Republike Hrvatske.

*Autorsko djelo stvoreno u javnoj službi***Članak 104.**

Članci od 101. do 103. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na autorska djela koje stvore javni službenici i namještenici u obavljanju javne službe.

*Autorska djela stvorena u znanstvenom, umjetničkom i nastavnom radu na javnim visokim učilištima i znanstvenim institutima***Članak 105.**

(1) Autorska prava na autorskim djelima koja stvore znanstvenici, suradnici i nastavnici izabrani u znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna, suradnička i stručna zvanja, sukladno zakonu kojim se uređuje znanstvena i umjetnička djelatnost i visoko obrazovanje, u izvršavanju njihove znanstvene, istraživačke, stručne, umjetničke ili slične djelatnosti, na javnim visokim učilištima i znanstvenim institutima, pripadaju njihovim autorima, bez ograničenja, ako ugovorom o radu, drugim aktom kojim se uređuje radni odnos, kolektivnim ugovorom ili drugim ugovorom s autorom nije drukčije određeno.

(2) U pogledu autorskih djela koja stvore znanstvenici, suradnici i nastavnici izabrani u znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna, suradnička i stručna zvanja, u izvršavanju njihove nastavne, obrazovne ili slične djelatnosti, na javnim visokim učilištima i znanstvenim institutima, primjenjuju se članci 101. do 104. ovoga Zakona.

(3) Javne ustanove i druge javne pravne osobe u području znanstvenog istraživanja, umjetničkog i kulturnog stvaralaštva, osobito javna visoka učilišta i znanstveni instituti, imaju pravo prvenstva u odnosu na stjecanje prava iskorištavanja na djelima iz stavka 1. ovoga Zakona, pod uvjetima pod kojima bi ta prava za treće osobe osnovao autor (pravo prvokupa).

4.3.10. Autorsko djelo prema ugovoru o studiranju*Autorska prava studenata***Članak 106.**

(1) Autorska prava na autorskim djelima koja stvore studenti na bilo kojem studiju na visokim učilištima pripadaju njihovim autorima bez ograničenja, ako ovim Zakonom, pravilima iz stavka 3. ovoga članka, ugovorom o studiranju ili drugim ugovorom sa studentom nije drukčije određeno.

(2) Stavak 1. ovoga članka odnosi se na autorska djela koja stvore studenti u izvršavanju svojih studentskih obveza na preddiplomskim, diplomskim i poslijediplomskim studijima, kao što su završni i seminarski radovi, radovi nastali kao rezultat znanstvenih istraživanja, umjetnički radovi i slično.

(3) Visoka učilišta donose pravila o postupanju s autorskim djelima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka i njihovom iskorištavanju te ih javno objavljuju na vidljivom mjestu na svojoj mrežnoj stranici. Pravila donosi najviše tijelo takve pravne osobe, kao što su senat ili vijeće zaposlenika, sukladno propisima i aktu kojim se uređuju ustrojstvo i nadležnosti tijela te pravne osobe.

(4) Student prije početka studiranja, odnosno prije sklapanja ugovora o studiranju mora biti na primjeren način upoznat s pravilima iz stavka 3. ovoga članka i mora na njih u pisanom obliku pristati da bi se na njega odnosila.

(5) Student se ne može protiviti da se njegov završni rad stvoren na bilo kojem studiju na visokom učilištu učini dostupnim javnosti na odgovarajućoj javnoj mrežnoj bazi sveučilišne knjižnice, knjižnice sastavnice sveučilišta, knjižnice veleučilišta ili visoke škole i/ili na javnoj mrežnoj bazi završnih radova Nacionalne i sveučilišne knjižnice, sukladno zakonu kojim se uređuje znanstvena i umjetnička djelatnost i visoko obrazovanje.

(6) Ako je zbog postizanja zaštite patentom, industrijskim dizajnom ili nekim drugim pravom industrijskog vlasništva, u skladu s posebnim propisima kojima se uređuju prava industrijskog vlasništva, nužno da se privremeno zadrži tajnost sadržaja ili dijela sadržaja završnog rada, student može zahtijevati odgodu objave iz stavka 5. ovoga članka do ostvarenja uvjeta za postizanje odgovarajuće zaštite pravom industrijskog vlasništva ili do prestanka potrebe za čuvanjem tajnosti.

Poglavlje 5. **ODNOS AUTORSKOG PRAVA I PRAVA VLASNIŠTVA**

Općenito o odnosu autorskog prava i prava vlasništva

Članak 107.

(1) Autorsko pravo je samostalno i neovisno od prava vlasništva i drugih stvarnih prava na stvari na kojoj je autorsko djelo fiksirano.

(2) Pravo vlasništva i druga stvarna prava na stvari na kojoj je fiksirano autorsko djelo ne smije bez odobrenja nositelja autorskog prava biti izvršavano protivno autorskom pravu, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Neovisnost pravnog prometa

Članak 108.

(1) Raspolaganje autorskim pravom ne utječe na pravo vlasništva na stvari na kojoj je to autorsko djelo fiksirano, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Raspolaganje vlasništvom na stvari na kojoj je fiksirano autorsko djelo ne utječe na autorsko pravo na tom djelu, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

Uništenje autorskog djela i izmjene arhitektonskog djela

Članak 109.

(1) Vlasnik izvornika autorskog djela koji zna ili mora znati da autor ili neki od koautora ima poseban interes za očuvanjem tog izvornika, dužan je prije uništenja obavijestiti ih o namjeri uništenja i ponuditi otkup po cijeni stvarne vrijednosti. Ako nije moguća predaja izvornika u posjed autora, vlasnik je dužan omogućiti autoru izradu primjerka autorskog djela na odgovarajući način. Ako autor ne želi otkupiti izvornik, vlasnik ga može slobodno uništiti, ali je na zahtjev autora dužan dopustiti mu njegovo fotografiranje ili snimanje prije no što ga uništi.

(2) Vlasnik stvari koje sadrže umnožene primjerke autorskog djela nema obveze iz stavka 1. ovoga članka osim ako zna ili mora znati da ne postoji ni izvornik niti drugi primjerci tog djela.

(3) Vlasnik stvari na kojoj je autorsko djelo fiksirano bez njegova odobrenja tu stvar može uništiti bez obveza iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka ne odnose se na arhitektonska djela. Vlasnik arhitektonskog djela jedino je dužan obavijestiti autora o uništenju i dopustiti autoru, na njegov zahtjev, fotografiranje ili snimanje toga djela i predati mu primjerak nacрта toga djela, ako ga ima.

(5) Kod nužnih izmjena arhitektonskog djela moraju se uzeti u obzir interesi njegova vlasnika. Autor arhitektonskog djela ne može se protiviti nužnim izmjenama njegovog arhitektonskog djela proizišlim iz razloga narušavanja temeljnih zahtjeva za građevinu iz zakona kojim se uređuje gradnja. Ako je arhitektonsko djelo potrebno obnoviti iz prethodno navedenih razloga, njegov autor se ne može protiviti uporabi drugih materijala ako su oni od kojih je to djelo napravljeno pokazali nedostatke za korištenje ili ako te materijale nije moguće nabaviti ili ih je moguće nabaviti samo uz nerazmjerne poteškoće ili nerazmjerni trošak. U tom slučaju, autor ima pravo zahtijevati, ako je na arhitektonskom djelu označeno njegovo ime, da vlasnik zgrade uz njegovo ime stavi napomenu o nužnim izmjenama arhitektonskog djela i vremenu kad je to učinjeno.

(6) Postupanje protivno odredbama ovoga članka smatra se povredom moralnog prava autora iz članka 22. ovoga Zakona.

(7) Osobito u slučaju potrebe za izmjenom arhitektonskog djela nastalog na temelju javnog natječaja ili financiranog javnim sredstvima ili u slučaju kad je arhitektonsko djelo nagrađeno strukovnom nagradom, za svaku izmjenu potrebno je ishoditi suglasnost autora arhitektonskog djela. Autor ne smije uskratiti suglasnost bez opravdanog razloga te je dužan dati suglasnost na način da ne uzrokuje nerazmjerni trošak za vlasnika arhitektonskog djela ili značajno produženje vremena potrebnog za izmjenu arhitektonskog djela.

Pravo pristupa autorskom djelu

Članak 110.

(1) Bez obzira na imovinska autorska prava koja po ovome Zakonu ima ili kojima je prethodno ili naknadno raspolagao, autor ima pravo zahtijevati od vlasnika ili neposrednog posjednika izvornika ili primjerka autorskog djela da mu omogući pristup njegovom djelu, ako je to neophodno radi izrade primjeraka autorskog djela ili prerade autorskog djela, i ne protivi se bilo kojem zakonitom interesu vlasnika, odnosno posjednika.

(2) Odredbe ovoga članka ne obvezuju vlasnika i neposrednog posjednika da autoru preda izvornik, odnosno primjerak autorskog djela.

Pravo zabrane javnog izlaganja autorskog djela

Članak 111.

(1) Autor neobjavljenog djela likovnih umjetnosti, primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna te neobjavljenog fotografskog djela ima pravo, prilikom otuđenja izvornika ili primjeraka toga djela, zabraniti vlasniku njegovo izlaganje javnosti. Zabrana se daje u pisanom obliku.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka autor nema ako djelo pripada muzeju, galeriji ili drugoj sličnoj javnoj ustanovi.

Poglavlje 6.

VREMENSKA OGRANIČENJA AUTORSKOG PRAVA

Opća odredba o trajanju autorskog prava

Članak 112.

Autorsko pravo traje za života autora i 70 godina nakon njegove smrti, bez obzira na to kada je autorsko djelo zakonito objavljeno, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Trajanje autorskog prava za koautorsko djelo

Članak 113.

(1) Ako su koautori nositelji zajedničkoga autorskog prava na stvorenom autorskom djelu, rok iz članka 112. ovoga Zakona računa se od smrti koautora koji je posljednji umro.

(2) U pogledu audiovizualnih djela, rok iz članka 112. ovoga Zakona računa se od smrti posljednje preživjele od sljedećih osoba: glavni redatelj, autor scenarija, autor dijaloga i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom audiovizualnom djelu.

*Trajanje autorskog prava za glazbeno djelo s riječima***Članak 114.**

(1) U pogledu glazbenog djela s riječima, rok iz članka 112. ovoga Zakona računa se od smrti posljednjeg preživjelog među autorima glazbe i autorima teksta koji su glazbu, odnosno tekst stvorili posebno za korištenje u tom glazbenom djelu s riječima.

(2) Ako glazba, odnosno tekst nisu stvoreni posebno za korištenje u glazbenom djelu s riječima, već neovisno jedno o drugome, u odnosu na svako od njih se zasebno primjenjuje rok iz članka 112. ovoga Zakona.

*Trajanje autorskog prava za djelo nepoznatog autora***Članak 115.**

Autorsko pravo na djelu nepoznatog autora traje 70 godina od zakonite objave tog djela. Ako autor tijekom tog razdoblja otkrije svoj identitet, primjenjuje se rok iz članka 112. ovoga Zakona.

*Trajanje autorskog prava za autorsko djelo objavljeno pod pseudonimom***Članak 116.**

(1) Autorsko pravo na autorskom djelu objavljenom pod pseudonimom traje 70 godina od zakonite objave tog djela. Ako autor tijekom tog razdoblja otkrije svoj identitet, primjenjuje se rok iz članka 112. ovoga Zakona.

(2) Ako pseudonim ne ostavlja nikakvu sumnju u pogledu identiteta autora, primjenjuje se rok iz članka 112. ovoga Zakona.

*Trajanje autorskog prava za autorsko djelo objavljeno u dijelovima***Članak 117.**

Ako se trajanje autorskog prava prema ovome Zakonu računa od zakonite objave autorskog djela, a to djelo se objavljuje u svescima, dijelovima, nastavcima, izdanjima ili epizodama, taj se rok za svaki takav dio računa zasebno.

*Trajanje autorskog prava za neobjavljeno autorsko djelo***Članak 118.**

Ako se trajanje autorskog prava prema ovome Zakonu ne računa od smrti autora, a autorsko djelo nije bilo zakonito objavljeno, autorsko pravo prestaje protekom 70 godina od kada je autorsko djelo nastalo.

*Računanje rokova***Članak 119.**

Rokovi trajanja autorskog prava određeni ovim Zakonom računaju se od 1. siječnja godine koja neposredno slijedi godinu u kojoj je nastala činjenica od koje se računa početak roka.

*Učinci isteka roka***Članak 120.**

(1) Prestankom autorskog prava, autorsko djelo postaje javno dobro, te se može slobodno koristiti uz obvezu priznanja autorstva, poštivanja autorskog djela te časti ili ugleda autora.

(2) Protiv onih koji ne poštuju obveze iz stavka 1. ovoga članka nasljednici autora, udruge autora kojima je autor pripadao, druge osobe koje za to imaju pravni interes te Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti ovlašteni su zahtijevati prestanak povrede te obveze.

DIO TREĆI SRODNA PRAVA

Poglavlje 1. PRAVO UMJETNIKA IZVOĐAČA

*Umjetnici izvođači***Članak 121.**

Umjetnici izvođači su glumci, pjevači, glazbenici, plesači i druge osobe koje glumom, pjevanjem, recitiranjem, interpretiranjem, pokretima ili na drugi način izvede djela iz književnog i umjetničkog područja ili izražaje folklor. Umjetnikom izvođačem smatra se i redatelj kazališne predstave i dirigent umjetničkog ansambla.

*Presumpcija umjetnika izvođača***Članak 122.**

Umjetnikom izvođačem smatra se fizička osoba čije je ime, pseudonim, umjetnički znak ili kod na uobičajen način označen na primjercima izvedbe ili pri objavi izvedbe, dok se ne dokaže suprotno.

*Zastupnik umjetničkog ansambla***Članak 123.**

(1) Umjetnici izvođači koji su članovi umjetničkog ansambla mogu ovlastiti u pisanom obliku jednog od svojih članova ili treću osobu za zastupanje u ostvarivanju njihovih izvođačkih prava, u pogledu izvedaba koje ostvare u okviru tog umjetničkog ansambla.

(2) Za davanje ovlasti iz stavka 1. ovoga članka potrebna je suglasnost većine članova umjetničkog ansambla, osim ako je drukčije određeno pravilima pojedinog umjetničkog ansambla. Smatra se da su tu ovlast dali i umjetnici izvođači koji nisu članovi ansambla, a sudjeluju u pojedinoj izvedbi tog ansambla.

(3) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se na dirigente, soliste, redatelje kazališnih predstava i nositelje glavnih uloga, koji nisu članovi ansambla, osim ako je između njih i umjetničkog ansambla drukčije ugovoreno.

1.1. Moralna prava umjetnika izvođača

Pravo na priznanje umjetnika izvođača

Članak 124.

(1) Umjetnik izvođač ima pravo biti priznat i označen kao izvođač.

(2) Osoba koja javno koristi umjetničku izvedbu dužna je pri svakom korištenju naznačiti umjetnika izvođača, osim ako umjetnik izvođač u pisanom obliku izjavi da ne želi biti naveden ili ako način pojedinog javnog korištenja umjetničke izvedbe onemogućava navođenje umjetnika izvođača.

Pravo na poštovanje umjetničke izvedbe

Članak 125.

(1) Umjetnik izvođač ima pravo usprotiviti se deformiranju, sakaćenju i sličnom naruženju svoje umjetničke izvedbe te se ima pravo usprotiviti uništenju izvornika ili posljednjeg primjerka svoje fiksirane umjetničke izvedbe, uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 109. stavaka 1. do 3. ovoga Zakona.

(2) Neznatne izmjene, prerade, prilagodbe ili obrade, kojima se ne dira u osnovni karakter umjetničke izvedbe ne smatraju se deformiranjem, sakaćenjem ili naruženjem u smislu stavka 1. ovoga članka.

Pravo na čast ili ugled umjetnika izvođača

Članak 126.

Umjetnik izvođač ima pravo usprotiviti se korištenju umjetničke izvedbe na način kojim se povrjeđuje njegova čast ili ugled.

1.2. Imovinska prava umjetnika izvođača

Umnožavanje

Članak 127.

Umjetnik izvođač ima isključivo pravo fiksiranja svoje nefiksirane izvedbe te daljnjeg umnožavanja svoje fiksirane izvedbe.

Distribuiranje, iznajmljivanje i javna posudba

Članak 128.

(1) Umjetnik izvođač ima isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja svoje fiksirane izvedbe te pravo na primjerenu naknadu ako se primjerci njegove fiksirane izvedbe u pogledu kojih je dopuštena daljnja distribucija, posuđuju posredovanjem javnih knjižnica.

(2) Umjetnik izvođač koji svoje pravo iznajmljivanja prepusti proizvođaču fonograma ili audiovizualnom producentu, zadržava pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje svoje fiksirane izvedbe. Naknadu za iznajmljivanje dužna je plaćati osoba koja iznajmljuje umjetničku izvedbu.

(3) Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na naknadu za javnu posudbu iz stavka 1. ovoga članka kao ni prava na primjerenu naknadu za iznajmljivanje iz stavka 2. ovoga članka. Pravo na naknadu za javnu posudbu i pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje ostvaruju se obavezno kolektivno.

Priopćavanje umjetničke izvedbe javnosti

Članak 129.

(1) Umjetnik izvođač ima isključivo pravo priopćavanja javnosti svoje nefiksirane i fiksirane umjetničke izvedbe, koje osobito obuhvaća:

- pravo javnog izvođenja
- pravo javnog prenošenja
- pravo javnog priopćavanja fiksirane izvedbe
- pravo javnog prikazivanja audiovizualne izvedbe
- pravo emitiranja
- pravo reemitiranja
- pravo prijenosa izravnim protokom
- pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja i prijenosa izravnim protokom
- pravo činjenja dostupnim javnosti
- pravo umnožavanja izvedbe i pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti u okviru prateće internetske usluge
- pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti izvedbama koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta.

(2) Umjetnik izvođač ima pravo na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za emitiranje i svako drugo priopćavanje javnosti svoje fiksirane izvedbe. Jedinstvena primjerena naknada sastoji se od pojedinačnih naknada koje pripadaju umjetnicima izvođačima i proizvođačima fonograma.

Korištenje izvedbe za dovršenje audiovizualnog djela

Članak 130.

Ako umjetnik izvođač odbije završiti svoju izvedbu u audiovizualnom djelu, ili ako zbog više sile nije u mogućnosti nastaviti izvedbu, ne može se protiviti da se ostvareni dio izvedbe koji je već dao koristi za dovršenje audiovizualnog djela. Takav izvođač ima odgovarajuća prava umjetnika izvođača na već dani doprinos audiovizualnom djelu.

Trajanje prava

Članak 131.

- (1) Pravo umjetnika izvođača traje 50 godina od izvedbe.
- (2) Ako u razdoblju iz stavka 1. ovoga članka izvedba fiksirana na fonogram bude zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti, pravo traje 70 godina od prvog takvog izdanja ili prvog takvog priopćavanja javnosti, ovisno o tome koje je bilo ranije.
- (3) Ako u razdoblju iz stavka 1. ovoga članka fiksacija izvedbe koja nije fonogram bude zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti, pravo traje 50 godina od prvog takvog izdanja ili prvog takvog priopćavanja javnosti, ovisno o tome koje je bilo ranije.

1.3. Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu

Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu

Članak 132.

Odredbe članaka 5., 10., 18., 19., 26., 27., članaka 29. do 46., članaka 48. do 64., članaka 79. do 81., članaka 92. do 109., te članaka 119. i 120. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovoga Poglavlja i na pravo umjetnika izvođača, ako za njega nije nešto posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava umjetnika izvođača.

Poglavlje 2.

PRAVO PROIZVOĐAČA FONOGRAMA

Fonogram i proizvođač fonograma

Članak 133.

- (1) Fonogram je fiksacija zvukova izvedbe ili drugih zvukova ili onoga što predstavlja zvukove, osim u obliku fiksiranja zvukova u audiovizualno djelo.
- (2) Proizvođač fonograma je fizička ili pravna osoba koja poduzima inicijativu i koja je odgovorna za prvo fiksiranje fonograma.

Presumpcija proizvođača fonograma

Članak 134.

Proizvođačem fonograma smatra se onaj čije je ime, odnosno naziv redovito označen kao nositelj prava proizvođača fonograma na primjercima fonograma, dok se ne dokaže suprotno.

Prava proizvođača fonograma

Članak 135.

(1) Proizvođač fonograma ima sljedeća imovinska prava:

- isključivo pravo umnožavanja svojih fonograma
- isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja svojih fonograma te pravo na primjerenu naknadu ako se njegovi fonogrami, u pogledu kojih je dopuštena daljnja distribucija, posuđuju posredovanjem javnih knjižnica
- isključivo pravo činjenja dostupnim javnosti svojih fonograma
- isključivo pravo umnožavanja fonograma i pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti u okviru prateće internetske usluge
- isključivo pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti fonogramima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta
- pravo, u skladu s člankom 129. stavkom 2. ovoga Zakona, na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za: javno priopćavanje, javno prikazivanje, emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokom, javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja i prijenosa izravnim protokom te svako drugo priopćavanje javnosti.

(2) Prava na fonogramu nisu ni na koji način ograničena njegovim ugrađivanjem u audiovizualno djelo.

Prava proizvođača fonograma u pravnom prometu

Članak 136.

Pravom proizvođača fonograma može se slobodno raspolagati.

Trajanje prava

Članak 137.

Pravo proizvođača fonograma traje 50 godina od prvog fiksiranja fonograma. Ako je u tom razdoblju fonogram zakonito izdan, pravo traje 70 godina od takva prvog izdanja. Ako fonogram u tom razdoblju nije zakonito izdan, ali je zakonito priopćen javnosti, pravo traje 70 godina od takvog prvog priopćavanja javnosti.

*Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu***Članak 138.**

Odredbe članka 5., 10., 18., članka 19. stavka 3., članka 26. i 27., članka 29. do 46., članka 56., članka 60. do 64., članka 79. do 81., članka 92. do 109., te članka 119. i 120. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovoga Poglavlja i na pravo proizvođača fonograma, ako za njega nije nešto posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava proizvođača fonograma.

Poglavlje 3.**UGOVORI IZMEĐU UMJETNIKA IZVOĐAČA
I PROIZVOĐAČA FONOGRAMA***Otkaz ugovora između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma***Članak 139.**

(1) Ako 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno ako fonogram nije zakonito izdan, 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti, proizvođač fonograma ne ponudi primjerke fonograma na prodaju u količini koja zadovoljava razumne potrebe javnosti ili ga ne učini dostupnim javnosti, umjetnik izvođač može otkazati ugovor koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogramu.

(2) Prije otkaza ugovora iz stavka 1. ovoga članka umjetnik izvođač dužan je obavijestiti proizvođača fonograma da ima obvezu ponuditi primjerke fonograma na prodaju u količini koja zadovoljava razumne potrebe javnosti ili ga učiniti dostupnim javnosti u roku od godine dana, računajući od dana primitka pisane obavijesti umjetnika izvođača.

(3) Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na otkaz ugovora iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako je u stvaranju umjetničke izvedbe sudjelovalo više umjetnika izvođača, oni mogu otkazati ugovor iz stavka 1. ovoga članka svi zajedno ili u skladu s odredbom članka 123. ovoga Zakona.

(5) Ako je umjetnik izvođač otkazao ugovor u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, pravo proizvođača fonograma na tom fonogramu prestaje istekom 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije izdan.

*Dodatna godišnja naknada***Članak 140.**

(1) Ako je prema ugovoru između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogramu, umjetnik izvođač stekao pravo na jednokratnu naknadu, on prema ovome Zakonu stječe pravo na dodatnu godišnju naknadu.

(2) Proizvođač fonograma dužan je umjetniku izvođaču plaćati dodatnu godišnju naknadu za svaku punu godinu koja slijedi pedesetu godinu od zakonitog izdavanja javnosti fonograma, odnosno pedesetu godinu od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije izdan.

(3) Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na dodatnu godišnju naknadu.

(4) Dodatna godišnja naknada iznosi 20 % od prihoda kojega proizvođač fonograma ostvari od umnožavanja, distribuiranja i činjenja dostupnim javnosti fonograma na kojem je fiksirana izvedba umjetnika izvođača, a obračunava se prema prihodu kojeg proizvođač fonograma ostvari u godini koja prethodi godini njezina dospijeca.

(5) Proizvođač fonograma dužan je umjetniku izvođaču, osobi koju on ovlasti, kao i odgovarajućoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje dati sve podatke koji su potrebni za isplatu dodatne godišnje naknade.

Promjena sadržaja ugovora u korist umjetnika izvođača

Članak 141.

(1) Ako je prema ugovoru između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogramu, umjetnik izvođač stekao pravo na naknadu koja dospijeva u obrocima, pri obračunu iznosa takve naknade, ne oduzimaju se eventualno ranije plaćeni predujmovi kao ni eventualni drugi odbici koji su određeni u takvom ugovoru.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se nakon što istekne 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije zakonito izdan.

(3) Umjetnik izvođač ima pravo zahtijevati izmjenu ugovora iz stavka 1. ovoga Zakona sklopljenog prije 1. studenoga 2013., nakon što istekne 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije izdan.

(4) Ako umjetnik izvođač i proizvođač fonograma ne postignu sporazum u vezi s pravičnom izmjenom ugovora iz stavka 3. ovoga članka, prava proizvođača fonograma na tom fonogramu prestaju istekom 50 godina od zakonitog izdavanja javnosti fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije zakonito izdan.

*Kolektivni sporazumi između reprezentativnih
udruženja umjetnika izvođača i proizvođača fonograma*

Članak 142.

(1) Reprezentativno udruženje umjetnika izvođača u području glazbe, i reprezentativno udruženje proizvođača fonograma, sklapaju kolektivni sporazum kojim se uređuju uvjeti pojedinačnih ugovora između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma, a osobito iznos

najniže primjerene i razmjerne naknade koju je proizvođač fonograma dužan platiti umjetniku izvođaču za stvaranje fiksirane izvedbe i stjecanje prava iskorištavanja na fiksiranim izvedbama. Ugovorne strane će uvjete kolektivnog sporazuma uskladiti s profesionalnim standardima i tržišnim praksama u području glazbe, uzimajući u obzir usporedive uvjete primjenjive u sličnim kolektivnim sporazumima u glazbenom sektoru u drugim državama članicama Europske unije i u drugim usporedivim državama. Pri određivanju najniže primjerene i razmjerne naknade mora se uzeti u obzir gospodarska vrijednost osnovanih prava iskorištavanja, doprinos umjetnika izvođača ukupnoj umjetničkoj izvedbi fiksiranoj na fonogram, stvarno iskorištavanje umjetničke izvedbe te sve druge okolnosti slučaja. I paušalni iznos može biti razmjerna naknada, ali to ne bi trebalo biti pravilo.

(2) Reprezentativno udruženje iz stavka 1. ovoga članka je udruženje koje okuplja veći broj umjetnika izvođača, odnosno proizvođača fonograma i u Republici Hrvatskoj postoji više od deset godina, računajući do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Kolektivni sporazum može sklopiti jedno ili više reprezentativnih udruženja sa strane umjetnika izvođača, odnosno proizvođača fonograma.

(4) Ako postoji više kolektivnih sporazuma između različitih reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača, odnosno proizvođača fonograma, svaki kolektivni sporazum odnosi se na članove pojedinog reprezentativnog udruženja koje ga je sklopilo. Ipak, umjetnici izvođači, odnosno proizvođači fonograma koji nisu članovi reprezentativnog udruženja koje je sklopilo kolektivni sporazum mogu zahtijevati da se na njega primjenjuje takav kolektivni sporazum.

(5) Ako postoji samo jedan kolektivni sporazum sklopljen između jednog ili više reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača, odnosno proizvođača fonograma, uvjeti ugovoreni u tom kolektivnom sporazumu primjenjuju se na sve umjetnike izvođače, odnosno na sve proizvođače fonograma koji su državljani, imaju prebivalište, sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, kao i na sve izvedbe koje su fiksirane i fonograme koji su proizvedeni i/ili objavljeni u Republici Hrvatskoj.

(6) U svakom slučaju, pojedinačni umjetnik izvođač i pojedinačni proizvođač fonograma uvijek mogu ugovoriti bolje ili drugačije uvjete svojih pojedinačnih ugovora od onih koji su ugovoreni u kolektivnom sporazumu koji se temeljem stavka 4., odnosno stavka 5. ovoga članka na njih primjenjuje, a osobito viši iznos naknade koju je proizvođač fonograma dužan platiti umjetniku izvođaču za stvaranje fiksirane izvedbe i stjecanje prava iskorištavanja na fiksiranim izvedbama.

*Način sklapanja kolektivnih sporazuma između
reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača i proizvođača fonograma*

Članak 143.

(1) Reprezentativno udruženje umjetnika izvođača i reprezentativno udruženje proizvođača fonograma (ili više njih) dužni su pregovore za sklapanje kolektivnog sporazuma iz članka 142. ovoga Zakona voditi u dobroj vjeri te jedni drugima dostaviti sve podatke potrebne za postizanje dogovora.

(2) Ako u roku od šest mjeseci od pokretanja postupka pregovora iz stavka 1. ovoga članka ne bude sklopljen kolektivni sporazum, bilo koja od strana može zatražiti posredovanje Vijeća stručnjaka prema postupku iz članka 235. ovoga Zakona. Ako u postupku posredovanja pred Vijećem stručnjaka bude sklopljen kolektivni sporazum, on se primjenjuje u skladu s člankom 142. stavcima 4., 5. i 6. ovoga Zakona.

(3) Umjesto postupka pred Vijećem stručnjaka iz stavka 2. ovoga članka, strane mogu sklopiti arbitražni sporazum radi provođenja arbitraže pred arbitražnim sudom u sastavu kakav je uređen u članku 233. ovoga Zakona, u postupku u kojem se na odgovarajući način primjenjuje članak 232. ovoga Zakona i u kojem arbitražni sud donosi pravorijek koji se primjenjuje u skladu s člankom 142. stavcima 4., 5. i 6. ovoga Zakona.

Objava kolektivnih sporazuma

Članak 144.

Reprezentativna udruženja iz članka 142. stavka 1. ovoga Zakona objavljuju kolektivne sporazume iz članka 142. ovoga Zakona na svojim mrežnim stranicama te obavješćuju sve svoje članove o sklopljenim kolektivnim sporazumima u roku od 30 dana od dana sklapanja takvog sporazuma.

Poglavlje 4.

PRAVO AUDIOVIZUALNIH PRODUCENATA

Videogram i audiovizualni producent

Članak 145.

(1) Videogram je, u smislu članka 26. stavka 1. ovoga Zakona, fiksacija audiovizualnog djela, kao i slijeda pomičnih slika popraćenih zvukom ili bez zvuka.

(2) Audiovizualni producent je fizička ili pravna osoba (uključujući nakladnike televizije, proizvođače videospotova i druge proizvođače videograma), koja u svoje ime daje inicijativu, prikuplja financijska sredstva, organizira i preuzima odgovornost za stvaranje prve fiksacije videograma.

Presumpcija audiovizualnog producenta

Članak 146.

Audiovizualnim producentom smatra se onaj čije je ime, odnosno naziv redovito označen kao nositelj prava audiovizualnog producenta na primjercima videograma, dok se ne dokaže suprotno.

Prava audiovizualnog producenta

Članak 147.

Audiovizualni producent ima sljedeća imovinska prava:

- isključivo pravo umnožavanja svojih videograma
- isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja svojih videograma te pravo na primjerenu naknadu ako se njegovi videogrami, u pogledu kojih je dopuštena daljnja distribucija, posuđuju posredovanjem javnih knjižnica
- isključivo pravo prikazivanja svojih videograma
- isključivo pravo činjenja dostupnim javnosti svojih videograma
- isključivo pravo umnožavanja videograma i pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti u okviru prateće internetske usluge te
- isključivo pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti videogramima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta.

Prava audiovizualnog producenta u pravnom prometu

Članak 148.

Pravom audiovizualnog producenta može se slobodno raspolagati.

Trajanje prava

Članak 149.

Pravo audiovizualnog producenta traje 50 godina od stvaranja prve fiksacije videograma. Ako je u tom razdoblju videogram bio zakonito izdan ili zakonito priopćen javnosti, pravo audiovizualnog producenta traje 50 godina od takva prvog izdanja ili takva prvog priopćavanja, ovisno o tome koje je bilo ranije.

Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu

Članak 150.

Odredbe članka 5., 10., 18., članka 19. stavka 3., članka 26., 27., 29., 34. i 40., članka 43. do 46., članka 56., članka 60. do 64., članka 79. do 81., članka 92. do 109., te članka 119. i 120. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovoga Poglavlja i na pravo audiovizualnog producenta, ako za njega nije nešto posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava audiovizualnog producenta.

Poglavlje 5.

PRAVO ORGANIZACIJA ZA EMITIRANJE

Programski signal, organizacija za emitiranje

Članak 151.

(1) Programski signal je, sukladno članku 35. stavku 1. ovoga Zakona, televizijski ili radijski signal koji prenosi neki sadržaj i koji je namijenjen prijemu za javnost, bežično (uključujući satelit) ili putem žica (uključujući kabel).

(2) Organizacija za emitiranje je pravna osoba koja poduzima inicijativu te ima uredničku odgovornost za sastavljanje, raspoređivanje i emitiranje, uključujući prijenos izravnim protokom, programa kojeg prenosi programski signal.

(3) Predmet prava organizacije za emitiranje je programski signal.

Presumpcija organizacije za emitiranje

Članak 152.

Organizacijom za emitiranje smatra se ona organizacija čiji je naziv istaknut prigodom emitiranja (npr. isticanjem vizualne oznake na ekranu), kao naziv nositelja prava na programskom signalu, dok se ne dokaže suprotno.

Prava organizacije za emitiranje

Članak 153.

(1) Organizacija za emitiranje ima sljedeća imovinska prava:

- isključivo pravo fiksiranja svog nefiksiranog programskog signala
- isključivo pravo umnožavanja svog fiksiranog programskog signala
- isključivo pravo distribuiranja svog fiksiranog programskog signala, osim iznajmljivanja i prava na naknadu za javnu posudbu
- isključivo pravo emitiranja svog programskog signala
- isključivo pravo reemitiranja svog programskog signala
- isključivo pravo prijenosa svog programskog signala izravnim protokom
- isključivo pravo javnog priopćavanja svog programskog signala emitiranog, reemitiranog ili prenesenog izravnim protokom, ako je takvo priopćavanje pristupačno javnosti uz plaćanje ulaznice
- isključivo pravo činjenja dostupnim javnosti svog programskog signala
- isključivo pravo umnožavanja programskog signala i pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti u okviru prateće internetske usluge te
- isključivo pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti programskim signalima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta.

(2) Programski signal ne može biti predmetom javne posudbe.

(3) Organizacija za emitiranje ima isključiva prava i na svojim pratećim internetskim uslugama.

(4) Kabelski ili drugi operator koji samo reemitira programske signale ili ih samo priopćava javnosti izravnim protokom nije organizacija za emitiranje.

(5) Ne smatra se organizacijom za emitiranje subjekt koji prenosi program isključivo putem računalnih mreža i nema uredničku odgovornost za sastavljanje, raspoređivanje i emitiranje programa.

Prava organizacija za emitiranje u posebnim slučajevima

Članak 154.

(1) Kad neka fizička ili pravna osoba koja nije profesionalni novinar ni fotoreporter, s kojom organizacija za emitiranje nije sklopila ugovor o narudžbi niti je kod nje u radnom odnosu, po vlastitoj inicijativi ili po neobvezujućem općem ili individualnom pozivu organizacije za emitiranje dostavi na bilo koji način organizaciji za emitiranje autorsko djelo ili predmet srodnog prava novinarske prirode kojemu je svrha informiranje javnosti o aktualnim vijestima ili drugim aktualnim temama, s ciljem da ga objavi u okviru svojeg programskog signala, a takav cilj se podrazumijeva uvijek kad osoba izričito u pisanom obliku ne izjavi suprotno prigodom dostave, smatra se, po ovom Zakonu, da je organizacija za emitiranje ovlaštena takvo djelo ili predmet srodnog prava koristiti na isti način kao da je naručitelj takvog autorskog djela ili predmeta srodnog prava te da je stekla neisključiva imovinska prava iskorištavanja dostavljenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava u sadržaju i opsegu koji je potreban za obavljanje njezine redovite djelatnosti, bez prostornog i vremenskog ograničenja.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka organizacija za emitiranje nema obvezu korištenja dostavljenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava ni obvezu vraćanja dostavljenog primjerka iskorištenog ili neiskorištenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava.

(3) Za slučajeve iz stavka 1. ovoga članka organizacija za emitiranje dužna je na svojoj mrežnoj stranici javno objaviti opće uvjete korištenja dostavljenih autorskih djela i predmeta srodnih prava, u kojima će, među ostalim, odrediti imaju li, te u kojim slučajevima i u kojem iznosu, osobe koje dostave organizaciji za emitiranje autorska djela ili predmete srodnih prava pravo na naknadu za korištenje.

Prava organizacije za emitiranje u pravnom prometu

Članak 155.

Pravom organizacije za emitiranje može se slobodno raspolagati.

Trajanje prava

Članak 156.

Pravo organizacije za emitiranje traje 50 godina računajući od prvog emitiranja programskog signala ili od prvog prenošenja izravnim protokom programskog signala, bez obzira je li ono bilo bežično ili putem žica.

Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu

Članak 157.

Odredbe članka 5., 10., 18., članka 19. stavka 3., članka 26., 27. i 29., članka 33. do 46., članka 56., članka 60. do 64., članka 79. do 81., članka 92. do 109., te članka 119. i 120. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovoga Poglavlja i na pravo organizacije za emitiranje, ako za njega nije nešto posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava organizacije za emitiranje.

Poglavlje 6. PRAVA NAKLADNIKA INFORMATIVNIH PUBLIKACIJA

*Informativna publikacija,
usluga informacijskog društva, nakladnik informativne publikacije*

Članak 158.

(1) Informativna publikacija je zbirka koja se uglavnom sastoji od pisanih autorskih djela novinarske prirode, koja može sadržavati i ostale vrste djela ili predmete srodnih prava, uključujući fotografije i video sadržaje, i koja predstavlja pojedinačni element unutar periodičke ili redovito ažurirane publikacije, koja se objavljuje pod jednim naslovom (na primjer novine ili časopis opće ili posebne tematike), s ciljem informiranja javnosti o aktualnim vijestima ili drugim temama, i koja je objavljena na bilo kojem mediju pod inicijativom, uredničkom odgovornosti i kontrolom urednika novina ili publikacije ili novinskog nakladnika ili nakladnika medija ili pružatelja medijske usluge.

(2) Periodičke publikacije koje se objavljuju u znanstvene ili akademske svrhe, kao što su znanstveni časopisi, ne smatraju se publikacijama iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Usluga informacijskog društva je svaka usluga koja se obično pruža uz naknadu, na daljinu, elektroničkim sredstvima te na osobni zahtjev primatelja usluga. Pružanje usluga na daljinu znači da se usluga pruža bez da su strane istodobno prisutne. Elektroničkim sredstvima znači da se usluga na početku šalje i prima na određitu pomoću elektroničke opreme za obradu (uključujući digitalnu kompresiju) i pohranu podataka te u potpunosti šalje, prenosi i prima telegrafski, radio vezom, optičkim sredstvima ili ostalim elektromagnetskim sredstvima. Na osobni zahtjev primatelja usluga znači da se usluga pruža prijenosom podataka na osobni zahtjev.

(4) Nakladnik informativne publikacije je novinski nakladnik, nakladnik medija ili pružatelj medijske usluge, kako su te osobe određene zakonom kojim se uređuju mediji i zakonom kojim se uređuju elektronički mediji (na primjer, nakladnik vijesti ili novinska agencija), kad objavljuju informativne publikacije iz stavka 1. ovoga članka.

Presumpcija nakladnika informativnih publikacija

Članak 159.

Nakladnikom informativne publikacije smatra se onaj nakladnik čije je ime ili naziv redovito na uobičajen način označen u informativnoj publikaciji ili uz informativnu publikaciju (primjerice, isticanjem vizualne oznake), kao naziv nositelja prava na informativnoj publikaciji, dok se ne dokaže suprotno.

Prava nakladnika informativnih publikacija

Članak 160.

(1) Nakladnik informativnih publikacija u pogledu svoje informativne publikacije ili dijela informativne publikacije ima sljedeća imovinska prava:

- isključivo pravo umnožavanja
 - isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja, osim prava na naknadu za javnu posudbu
 - isključivo pravo priopćavanja javnosti na bilo koji način, uključujući činjenje dostupnim javnosti te
 - isključivo pravo prerade.
- (2) Informativna publikacija ne može biti predmetom javne posudbe.
- (3) Prava iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na nakladnike informativnih publikacija koji imaju poslovni nastan u nekoj od država članica Europske unije.

Prava nakladnika informativnih publikacija u odnosu na korištenja od strane pružatelja usluga informacijskog društva

Članak 161.

- (1) Nakladnik informativne publikacije u pogledu svoje informativne publikacije ima isključivo pravo:
- umnožavanja
 - priopćavanja javnosti na bilo koji način, uključujući činjenje dostupnim javnosti, kad informativnu publikaciju ili bilo koji njezin dio na internetu koristi pružatelj usluga informacijskog društva.
- (2) Prava iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na nakladnike informativnih publikacija koji imaju poslovni nastan u nekoj od država članica Europske unije.
- (3) Pravo iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u odnosu na:
1. pojedinačne korisnike koji informativne publikacije i njihove dijelove koriste za privatne i nekomercijalne svrhe
 2. radnje stavljanja *hiperlinkova*
 3. korištenje pojedinačnih riječi ili vrlo kratkih isječaka (koji nemaju više od nekoliko riječi i koji ne sadrže fotografije ili video sadržaje) iz informativne publikacije, pod uvjetom da takvo korištenje ne utječe na djelotvornost isključivih prava iz stavka 1. ovoga članka. Na djelotvornost isključivih prava osobito utječe kad se korištenjem vrlo kratkih isječaka zamjenjuje sama informativna publikacija ili kad se čitatelja odvraća od upućivanja na nju.

Pravo novinskih autora na udio u naknadi nakladnika

Članak 162.

- (1) Profesionalni novinari i fotoreporter i čija su autorska djela uvrštena u informativne publikacije imaju pravo na udio u primjerenoj naknadi koju ostvare nakladnici tih informativnih publikacija kad njihove informativne publikacije na internetu koriste pružatelji usluga informacijskog društva u smislu članka 161. ovoga Zakona. Ovo pravo ostvaruje se obavezno kolektivno.

- (2) Udio u naknadi iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se plaćom.

Nakladnik informativnih publikacija kao naručitelj ili poslodavac

Članak 163.

Iznimno od članka 93. stavka 3. i članka 97. stavka 4. ovoga Zakona, ako se prava za autorska djela i predmete srodnih prava stvorene po narudžbi nakladnika informativnih publikacija ili u radnom odnosu kod nakladnika informativnih publikacija ostvaruju kolektivno, tako ostvarena naknada dijeli se između autora, s jedne strane, te nakladnika informativnih publikacija, s druge strane.

Prava nakladnika informativnih publikacija u posebnim slučajevima

Članak 164.

(1) Kad neka fizička ili pravna osoba koja nije profesionalni novinar ni fotoreporter, s kojom nakladnik informativne publikacije nije sklopio ugovor o narudžbi ili drugi ugovor niti je kod njega u radnom odnosu, po vlastitoj inicijativi ili po neobvezujućem općem ili individualnom pozivu nakladnika informativnih publikacija dostavi na bilo koji način nakladniku informativnih publikacija autorsko djelo ili predmet srodnog prava novinarske prirode kojemu je svrha informiranje javnosti o aktualnim vijestima ili drugim aktualnim temama, s ciljem da ga objavi u okviru svoje informativne publikacije, a takav cilj se podrazumijeva uvijek kad osoba izričito u pisanom obliku ne izjavi suprotno prigodom dostave, smatra se, po ovom Zakonu, da je nakladnik informativne publikacije ovlašten takvo djelo ili predmet srodnog prava koristiti na isti način kao da je naručitelj takvog autorskog djela ili predmeta srodnog prava te da je stekao neisključiva imovinska prava iskorištavanja dostavljenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava u sadržaju i opsegu koji je potreban za obavljanje njegove redovite djelatnosti, bez prostornog i vremenskog ograničenja.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka, nakladnik informativne publikacije nema obvezu korištenja dostavljenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava ni obvezu vraćanja dostavljenog primjerka iskorištenog ili neiskorištenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava.

(3) Za slučajeve iz stavka 1. ovoga članka nakladnik informativne publikacije dužan je javno objaviti na svojoj mrežnoj stranici opće uvjete korištenja dostavljenih autorskih djela i predmeta srodnih prava, u kojima će, među ostalim, odrediti imaju li, te u kojim slučajevima i u kojem iznosu, osobe koje dostave nakladniku informativnih publikacija autorska djela ili predmete srodnih prava, pravo na naknadu za korištenje.

(4) Svaka naknada za korištenje bilo kojeg predmeta zaštite iz ovoga članka koja se ostvaruje u kolektivnom sustavu pripada u cijelosti nakladniku informativnih publikacija u kojoj je objavljen.

Pravo nakladnika informativnih publikacija u pravnom prometu

Članak 165.

Pravom nakladnika informativne publikacije može se slobodno raspolagati.

*Trajanje prava***Članak 166.**

(1) Pravo nakladnika informativnih publikacija iz članka 160. ovoga Zakona traje 10 godina od prve zakonite objave informativne publikacije, u odnosu na tu informativnu publikaciju.

(2) Pravo nakladnika informativnih publikacija iz članka 161. ovoga Zakona traje 2 godine od prve zakonite objave informativne publikacije, u odnosu na tu informativnu publikaciju.

*Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu***Članak 167.**

Odredbe članka 5., 10. i 18., članka 19. stavka 3., članka 26., 27., 29., 34. i 40., članka 43. do 47., članka 56., članka 60. do 64., članka 79. do 81., članka 92. do 109., te članka 119. i 120. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovoga Poglavlja i na pravo nakladnika informativnih publikacija, ako za njega nije nešto posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava nakladnika novinskih publikacija.

Poglavlje 7.**PRAVO PROIZVOĐAČA NEORIGINALNE BAZE PODATAKA***Neoriginalna baza podataka, proizvođač neoriginalne baze podataka***Članak 168.**

(1) Neoriginalna baza podataka je zbirka samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe, uređena po određenom sustavu ili metodi, čiji su elementi pojedinačno pristupačni elektroničkim ili drugim sredstvima, pri čemu je postizanje, verifikacija ili predstavljanje sadržaja takve baze podataka zahtijevalo kvalitativno i/ili kvantitativno znatno ulaganje koje se primjerice sastoji u sredstvima, utrošenom vremenu i uloženom trudu.

(2) Zaštita koju uživa neoriginalna baza podataka ne proteže se na njezin sadržaj i ni na koji način ne utječe na prava koja postoje na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u tu bazu podataka, niti se odnosi na ikakva druga prava ili obveze koje postoje na podacima ili na drugoj građi sadržanoj u toj bazi podataka.

(3) Zaštita neoriginalne baze podataka nezavisna je od njezine zaštite autorskim pravom ili bilo kojim drugim pravom i primjenjuje se bez obzira na to je li baza podataka ujedno prikladna za zaštitu autorskim ili bilo kojim drugim pravom.

(4) Zaštita neoriginalne baze podataka ne utječe na zaštitu njenog sadržaja patentom, žigom ili industrijskim dizajnom, na propise o zaštiti kulturne baštine, o ograničavajućim praksama i zaštiti poštenog trgovanja, o poslovnim tajnama, sigurnosti, povjerljivosti, zaštiti podataka i privatnosti, pristupu javnim dokumentima, kao ni na ugovorno pravo.

(5) Proizvođač neoriginalne baze podataka je pravna ili fizička osoba koja u svoje ime daje inicijativu i poduzima kvalitativno i/ili kvantitativno znatno ulaganje u proizvodnju neoriginalne baze podataka.

Predmet zaštite

Članak 169.

(1) Predmet zaštite pravom proizvođača neoriginalne baze podataka, uz primjenu članka 170. ovoga Zakona, obuhvaća:

1. cjelokupan sadržaj neoriginalne baze podataka
2. svaki kvalitativno i/ili kvantitativno znatni dio sadržaja neoriginalne baze podataka
3. kvalitativno i/ili kvantitativno neznatne dijelove sadržaja neoriginalne baze podataka kad se ti dijelovi koriste izvlačenjem ili ponovnim korištenjem, ponavljano i sustavno, pa je to u suprotnosti s redovitim korištenjem neoriginalne baze podataka ili neopravdano šteti zakonitim interesima proizvođača neoriginalne baze podataka.

(2) Zaštita koja je ovim Zakonom predviđena za neoriginalne baze podataka ne odnosi se na računalne programe koji su korišteni za njihovu izradu ili rad. Takvi računalni programi zaštićeni su kao zasebna autorska djela ako su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera.

Prava proizvođača neoriginalne baze podataka

Članak 170.

(1) Proizvođač neoriginalne baze podataka ima sljedeća imovinska prava u odnosu na radnje izvlačenja i/ili ponovnog korištenja neoriginalne baze podataka:

- isključivo pravo umnožavanja
- isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja, osim prava na naknadu za javnu posudbu
- isključivo pravo priopćavanja javnosti na bilo koji način, uključujući činjenje dostupnim javnosti
- isključivo pravo prerade.

(2) Radnja izvlačenja znači trajan ili privremen prijenos cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka na drugi medij bilo kojim sredstvima ili u bilo kojem obliku.

(3) Radnje ponovnog korištenja znače svaki oblik činjenja dostupnim javnosti cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka distribucijom primjeraka baze podataka, iznajmljivanjem, prijenosom putem interneta ili drugim oblicima prijenosa ili transmisije.

(4) Iscrpljenje prava distribucije iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona odnosi se samo na daljnju prodaju neoriginalne baze podataka.

- (5) Neoriginalna baza podataka ne može biti predmetom javne posudbe.
- (6) Pravo proizvođača neoriginalne baze podataka iz ovoga članka pripada proizvođaču koji je državljanin države članice Europske unije ili ima uobičajeno boravište ili registrirano sjedište, središnju upravu ili glavno mjesto poslovanja u državi članici Europske unije. Ako proizvođač neoriginalne baze podataka ima samo registrirano sjedište u državi članici Europske unije, njegovo djelovanje mora stvarno i trajno biti povezano s gospodarstvom države članice Europske unije.

Prava i obveze ovlaštenog korisnika

Članak 171.

- (1) Ovlašteni korisnik objavljene neoriginalne baze podataka može koristiti neznatne dijelove njezina sadržaja za bilo kakvu namjenu. Ako je ovlašten samo u pogledu dijela baze podataka, ovaj se stavak primjenjuje samo na taj dio.
- (2) Ovlašteni korisnik neoriginalne baze podataka učinjene dostupnom javnosti ne smije obavljati radnje koje su u suprotnosti s uobičajenim korištenjem te baze ili koje u nerazumnoj mjeri nanose štetu zakonitim interesima njezina proizvođača.
- (3) Ovlašteni korisnik objavljene neoriginalne baze podataka ne smije štetiti autorima i nositeljima srodnih prava u pogledu autorskih djela i predmeta srodnih prava koji su uvršteni u tu bazu podataka.
- (4) Ugovorne odredbe suprotne stavcima 1., 2. i 3. ovoga članka, ništetne su.

*Pravo proizvođača neoriginalne
baze podataka u pravnom prometu*

Članak 172.

Pravom proizvođača neoriginalne baze podataka može se slobodno raspolagati.

Trajanje prava

Članak 173.

- (1) Pravo proizvođača neoriginalne baze podataka traje 15 godina od završetka izrade baze podataka. Ako je unutar toga razdoblja neoriginalna baza podataka zakonito objavljena, pravo proizvođača neoriginalne baze podataka traje 15 godina od takve zakonite objave.
- (2) Svaka kvalitativno ili kvantitativno znatna izmjena sadržaja neoriginalne baze podataka, koja je poduzeta uz znatno novo ulaganje dovodi do ponovnog započinjanja tijeka roka zaštite iz stavka 1. ovoga članka. Znatna izmjena sadržaja neoriginalne baze podataka uključuje i postupno dopunjavanje, brisanje i mijenjanje baze.

Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu

Članak 174.

Odredbe članka 5., 10. i 18., članka 19. stavka 3., članka 26., 27., 29., 40., 47. i 56., članka 60. do 64., članka 92. do 109., te članka 119. i 120. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovoga Poglavlja i na pravo proizvođača neoriginalne baze podataka, ako za njega nije nešto posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava proizvođača neoriginalne baze podataka.

Poglavlje 8.

PRAVO NAKLADNIKA NA NJIHOVIM PISANIM IZDANJIMA

Pravo nakladnika na prvom izdanju neobjavljenih slobodnih autorskih djela

Članak 175.

(1) Osoba koja prvi put zakonito izdaje ili priopći javnosti još neobjavljeno autorsko djelo na kojemu je autorsko pravo protekom roka zaštite prestalo, stječe pravo koje odgovara imovinskim autorskim pravima po ovom Zakonu.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka traje 25 godina od prvog zakonitog izdanja djela ili priopćavanja javnosti i njime se može slobodno raspolagati.

DIO ČETVRTI

SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA

Zajedničke odredbe

Članak 176.

(1) Objavljenim autorskim djelom ili predmetom srodnog prava iz ovoga Zakona može se koristiti bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, samo u slučajevima koji su u ovom Zakonu izričito navedeni.

(2) Odredbe o sadržajnim ograničenjima iz ovoga dijela Zakona odnose se samo na takvo korištenje autorskog djela ili predmeta srodnog prava koje se ne suprotstavlja njihovom redovitom korištenju i ne šteti neopravdano zakonitim interesima nositelja prava.

Privremene radnje umnožavanja

Članak 177.

Privremene radnje umnožavanja autorskog djela, čija je jedina svrha omogućavanje prijenosa u mreži između trećih strana putem posrednika ili ovlašteno korištenje autorskog djela, koje su prolazne ili popratne, koje čine sastavni i bitni dio tehnološkog procesa i koje kao takve nemaju nezavisan gospodarski značaj, izuzete su od autorskih i srodnih isključivih prava umnožavanja iz članka 26. ovoga Zakona.

*Umnožavanje autorskog djela za privatno korištenje
uz plaćanje odgovarajuće naknade*

Članak 178.

- (1) Fizička osoba može iz zakonito objavljenog izvora umnožavati autorsko djelo na bilo koju podlogu, kao i umnožavati autorsko djelo u obliku fotokopije, ako to čini za privatno korištenje koje nema izravno ili neizravno komercijalnu svrhu i nije namijenjeno ili pristupačno javnosti.
- (2) Kad se autorsko djelo može umnožavati bez autorovog odobrenja u skladu s odredbama stavka 1. ovoga članka, autori djela za koja se, s obzirom na njihovu prirodu, može očekivati da će bez njihova odobrenja biti umnožena snimanjem na nosače zvuka, slike ili teksta ili fotokopiranjem, za privatno korištenje, imaju pravo na odgovarajuću naknadu od prodaje praznih nosača zvuka, slike ili teksta i tehničkih uređaja.
- (3) Autori imaju, osim prava iz stavka 2. ovoga članka, i pravo na odgovarajuću naknadu od fizičke ili pravne osobe koja uz naplatu obavlja usluge fotokopiranja.
- (4) S fotokopiranjem su izjednačene sve druge tehnike umnožavanja, a s uređajima za zvučno i vizualno snimanje izjednačeni su drugi uređaji koji omogućavaju isti učinak.

Naplata odgovarajuće naknade za umnožavanje za privatno korištenje

Članak 179.

- (1) Odgovarajuću naknadu iz članka 178. stavka 2. ovoga Zakona plaćaju proizvođači praznih nosača zvuka, slike ili teksta, proizvođači uređaja za tonsko i vizualno snimanje, proizvođači uređaja za fotokopiranje, te solidarno s njima uvoznici praznih nosača zvuka, slike ili teksta, uređaja za tonsko i vizualno snimanje, uređaja za fotokopiranje, osim ako je riječ o uvozu malih količina namijenjenih za privatno i nekomercijalno korištenje kao dio osobne prtljage. Ako se navedeni uređaji i predmeti ne proizvode u Republici Hrvatskoj, naknadu plaća uvoznik.
- (2) Obveza plaćanja odgovarajuće naknade nastaje pri prvoj prodaji u Republici Hrvatskoj ili uvozu u Republiku Hrvatsku novih praznih nosača zvuka, slike ili teksta, novih uređaja za tonsko i vizualno snimanje te novih uređaja za fotokopiranje.
- (3) Obveza plaćanja odgovarajuće naknade nastaje i onda kad su uređaji i nosači iz stavka 1. ovoga članka uneseni u Republiku Hrvatsku iz druge države članice Europske unije.
- (4) Obveza plaćanja odgovarajuće naknade ne nastaje ako se novi prazni nosači zvuka, slike ili teksta, novi uređaji za tonsko i vizualno snimanje, te novi uređaji za fotokopiranje iznose ili izvoze iz Republike Hrvatske.
- (5) Naknada iz članka 178. stavka 3. ovoga Zakona plaća se prema podacima o broju učinjenih fotokopija.

(6) Autori se ne mogu odreći prava na odgovarajuću naknadu iz članka 178. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona. Naknada se ostvaruje obavezno kolektivno.

*Odgovarajuća primjena odredaba o umnožavanju
za privatno korištenje na srodna prava*

Članak 180.

(1) Odredbe članka 178. i 179. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na umjetnike izvođače, proizvođače fonograma, audiovizualne producente i nakladnike informativnih publikacija.

(2) Programski signali organizacija za emitiranje mogu se umnožavati za privatno korištenje u skladu s člankom 178. stavkom 1. ovoga Zakona, bez plaćanja odgovarajuće naknade iz članka 178. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Bez obzira na to što nemaju vlastito isključivo pravo umnožavanja svojih pisanih izdanja, nakladnici takvih izdanja imaju vlastito pravo na odgovarajuću naknadu za umnožavanje njihovih izdanja za privatno korištenje, u skladu s odgovarajućom primjenom članka 178. i 179. ovoga Zakona.

(4) Pravo na odgovarajuću naknadu iz stavka 3. ovoga članka traje 50 godina od zakonitog izdanja djela, računajući od 1. siječnja godine koja neposredno slijedi godinu izdavanja. Njime se može slobodno raspolagati.

Slučajevi kad umnožavanje za privatno korištenje nije dopušteno

Članak 181.

Nije dopušteno umnožavanje za privatno korištenje cijele knjige, osim ako su primjerci te knjige rasprodani najmanje dvije godine, grafičkih izdanja glazbenih djela (notni materijal), autorskih baza podataka, neoriginalnih baza podataka, kartografskih djela, računalnih programa, kao ni izgradnja arhitektonskog objekta, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

Rudarenje teksta i podataka u svrhe znanstvenog istraživanja

Članak 182.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje autorskih djela, uključujući autorske baze podataka, i predmeta srodnih prava, uključujući radnje izvlačenja dijela sadržaja i radnje ponovnog korištenja cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka, koje obavljaju istraživačke organizacije i institucije kulturne baštine radi rudarenja teksta i podataka za potrebe znanstvenog istraživanja u autorskim djelima i predmetima srodnih prava kojima imaju zakoniti pristup.

(2) Istraživačka organizacija je sveučilište, uključujući njegove knjižnice, istraživački institut ili zavod, sastavnica sveučilišta, bolnica koja provodi istraživanja ili bilo koji drugi subjekt čiji je glavni cilj provoditi znanstveno istraživanje ili provoditi obrazovne aktivnosti

koje uključuju i provedbu znanstvenog istraživanja na neprofitnoj osnovi ili ponovnim ulaganjem sve dobiti u znanstveno istraživanje ili u skladu s misijom javnog interesa kojeg je priznala Republika Hrvatska (primjerice javnim financiranjem ili posebnim zakonom ili javnim ugovorima), i to na način da pristup rezultatima dobivenim takvim znanstvenim istraživanjem ne može na povlaštenoj osnovi dobiti poduzetnik koji ostvaruje odlučujući utjecaj na takvu organizaciju.

(3) Institucija kulturne baštine je javno dostupna knjižnica ili muzej, arhiv ili ustanova filmske ili audiovizualne baštine. To uključuje nacionalne knjižnice i nacionalne arhive, kao i arhive i javno dostupne knjižnice obrazovnih institucija, istraživačkih organizacija i javnih organizacija za emitiranje.

(4) Rudarenje teksta i podataka podrazumijeva svaku automatiziranu analitičku tehniku čiji je cilj analiza teksta i podataka u digitalnom obliku radi stvaranja podataka, koje uključuju uzorke, trendove i korelacije.

(5) Zakonit pristup podrazumijeva pristup sadržaju zaštićenom autorskim pravom ili srodnim pravima koji se temelji, među ostalim, na ugovornom odnosu između nositelja prava i istraživačkih organizacija i institucija kulturne baštine koji može biti pretplatnički odnos, odnos zasnovan na politici otvorenog pristupa ili na drugim zakonitim načinima stjecanja pristupa sadržaju zaštićenom autorskim pravom ili srodnim pravima. Smatra se da zakonit pristup imaju sve osobe obuhvaćene pretplatama i ugovorima o korištenju zbog svoje povezanosti s istraživačkim organizacijama i institucijama kulturne baštine.

(6) Istraživačke organizacije i institucije kulturne baštine moraju preslike djela i predmeta srodnih prava nastalih u skladu sa stavkom 1. ovoga članka pohraniti uz odgovarajuću razinu sigurnosti i mogu ih zadržati za potrebe znanstvenog istraživanja, uključujući i za provjeru rezultata znanstvenog istraživanja.

(7) Nositelji prava smiju primjenjivati mjere kojima se osigurava sigurnost i cjelovitost mreža i baza podataka na ili u kojima su smještena djela i predmeti srodnih prava, kao što su mjere provjere IP adrese ili postupak autentifikacije korisnika. Te mjere moraju biti razmjerne uključenim rizicima i ne smiju prelaziti ono što je nužno za ostvarenje cilja osiguravanja sigurnosti i cjelovitosti sustava te se njima ne smije ugrožavati učinkovitost primjene ograničenja iz stavka 1. ovoga članka.

(8) Nositelji prava, istraživačke organizacije i institucije kulturne baštine moraju surađivati radi dogovaranja najboljih praksi povezanih s primjenom obveza iz stavka 6. i mjera iz stavka 7. ovoga članka.

(9) Ugovorne odredbe suprotne odredbama ovoga članka ništetne su.

Rudarenje teksta i podataka u druge svrhe

Članak 183.

(1) Dopušteni su, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, u svrhu rudarenja teksta i podataka kako je ono određeno u članku 182. stavku 4. ovoga Zakona, umnožavanje autorskih djela, uključujući autorskih baza podataka i računalnih programa te prerađenih

računalnih programa u smislu članka 8. stavka 1. ovoga Zakona, i predmeta srodnih prava, kao i radnje izvlačenja dijela sadržaja i radnje ponovnog korištenja cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka.

(2) Rezultati radnji umnožavanja i izvlačenja iz stavka 1. ovoga članka mogu se zadržati samo onoliko vremena koliko je potrebno da bi se ostvarila svrha rudarenja teksta i podataka.

(3) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na autorska djela i predmete srodnih prava kojima se može zakonito pristupiti te pod uvjetom da prava korištenja na njima nisu izričito na primjeren način pridržali njihovi nositelji prava.

(4) Primjereni načini pridržaja prava mogu biti: strojno čitljiv način koji uključuje metapodatke, opći uvjeti koji se odnose na internetske stranice i uslugu, ugovorne odredbe ili jednostrane izjave nositelja prava.

(5) Kad je riječ o autorskim djelima i predmetima srodnih prava koji su učinjeni dostupnim javnosti na internetu, jedini primjereni način pridržaja prava je strojno čitljiv način koji uključuje metapodatke i opće uvjete koji se odnose na internetske stranice ili uslugu.

Slobodno korištenje djela siročadi

Članak 184.

(1) Institucije kulturne baštine iz članka 182. stavka 3. ovoga Zakona, obrazovne ustanove te javne organizacije za emitiranje mogu umnožavati djela siročad koja su sadržana u njihovim zbirkama u svrhu digitalizacije, činjenja dostupnim javnosti, indeksiranja, katalogiziranja, očuvanja ili obnove te ih mogu činiti dostupnim javnosti. Radnje umnožavanja i činjenja dostupnim javnosti navedene institucije mogu poduzimati samo radi postizanja ciljeva vezanih uz njihove zadaće od javnog interesa, posebno radi očuvanja i obnavljanja djela siročadi koja čine sastavni dio njihovih zbirki te osiguravanja njihove dostupnosti za kulturne i obrazovne potrebe.

(2) Institucije, ustanove i organizacije iz stavka 1. ovoga članka mogu od korištenja opisanih u stavku 1. ovoga članka ostvarivati prihode, isključivo u svrhu pokrivanja svojih troškova u vezi s digitalizacijom i činjenjem dostupnim javnosti djela siročadi. To ne utječe na njihovo pravo na slobodu ugovaranja u okviru provedbe svojih zadaća od javnog interesa, posebno u pogledu sklapanja sporazuma o javno-privatnom partnerstvu.

(3) Prigodom svakog korištenja djela siročadi, institucije, ustanove i organizacije iz stavka 1. ovoga članka dužne su na uobičajen način navesti autora, odnosno koautore tih djela koji su identificirani.

(4) Autor ili koautor koji ukine status djela siročeta u skladu s člankom 18. stavkom 5. ovoga Zakona ima pravo na pravičnu naknadu za dotadašnje korištenje svojeg djela kao djela siročeta. Pravičnu naknadu je dužna isplatiti institucija, ustanova ili organizacija iz stavka 1. ovoga članka koja je koristila djelo.

(5) Visina pravične naknade iz stavka 4. ovoga članka određuje se s obzirom na kategoriju djela siročeta, uzimajući u obzir, među ostalim, ciljeve Republike Hrvatske u području promicanja kulture, nekomercijalnu narav korištenja koje poduzima institucija, ustanova ili

organizacija iz stavka 1. ovoga članka i kojim se ostvaruju ciljevi vezani uz njihove zadaće od javnog interesa kao što su promicanje učenja i širenje kulture, te moguću štetu koju su pretrpjeli autori. Pravična naknada isplaćuje se za najviše tri godine unatrag, računajući od dana ukidanja statusa djela siročeta.

(6) Zahtjev za isplatom pravične naknade može postaviti autor ili odgovarajuća organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Zahtjev za isplatom pravične naknade zastarijeva u roku od godine dana, računajući od dana ukidanja statusa djela siročeta.

(7) Odredbe ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način na srodna prava iz ovoga Zakona.

(8) Odredbe ovoga članka ne utječu na obveze i prava stečena drugim propisima o drugim pravima intelektualnog vlasništva, uvjetnom pristupu, pristupu uslugama reemitiranja, zaštiti kulturne baštine, obvezi deponiranja, zaštiti poštenog trgovanja, poslovnoj tajni, sigurnosti, povjerljivosti, zaštiti podataka i privatnosti, pristupu javnim dokumentima, ugovornom pravu te o slobodi tiska i slobodi izražavanja u medijima.

Efemerne snimke

Članak 185.

(1) Organizacija za emitiranje koja ima odobrenje za emitiranje autorskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi ili umjetničke glazbene izvedbe, može ih, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavati vlastitim sredstvima na nosač zvuka, slike ili teksta, za potrebe vlastitog emitiranja (efemerne snimke).

(2) Organizacija za emitiranje dužna je efemerne snimke iz stavka 1. ovoga članka najkasnije u roku od mjesec dana od dana emitiranja uništiti ili ih pohraniti u vlastitom ili u javnom službenom arhivu ako te snimke imaju posebnu dokumentarnu vrijednost.

(3) Efemerne snimke, koje su u skladu s odredbama stavka 2. ovoga članka pohranjene, mogu se ponovo emitirati, reemitirati, prenijeti izravnim protokom, učiniti dostupnim javnosti, biti sadržane u pratećoj internetskoj usluzi, te im se može dati pristup javnosti u skladu s člankom 43. ovoga Zakona uz odobrenje nositelja prava i plaćanje naknade. Ovo pravo se obavezno ostvaruje u kolektivnom sustavu.

Očuvanje kulturne baštine

Članak 186.

(1) Institucije kulturne baštine iz članka 182. stavka 3. ovoga Zakona ovlaštene su, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavati autorska djela i predmete srodnih prava koji su trajni dio njihovih zbirki, u bilo kojem formatu ili na bilo kojem mediju, u svrhu njihova očuvanja te u mjeri koja je za to potrebna u tom smislu.

(2) Smatra se da su autorska djela i predmeti srodnih prava dio zbirki institucija kulturne baštine u slučajevima kad su primjerci tih djela i predmeta srodnih prava u vlasništvu institucije kulturne baštine ili ih ona trajno drži na temelju ugovora o korištenju, depozitu ili trajnoj posudbi ili sličnog ugovornog odnosa.

- (3) Ugovorne odredbe koje su suprotne odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka ništetne su.

Korištenje djela i predmeta srodnih prava koji su nedostupni na tržištu

Članak 187.

(1) Institucijama kulturne baštine iz članka 182. stavka 3. ovoga Zakona dopušteno je na nekomercijalnim internetskim stranicama, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući i činjenje dostupnim javnosti, autorskih djela i predmeta srodnih prava nedostupnih na tržištu, koji su trajni dio njihovih zbirki, za nekomercijalne svrhe, pod uvjetom da prigodom korištenja navedu imena autora ili drugog nositelja prava kojeg je moguće utvrditi, osim ako se pokaže da je to nemoguće.

(2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se u odnosu na skupove djela ili predmete srodnih prava nedostupnih na tržištu ako na temelju razumnog napora iz članka 10. stavaka 1. do 3. ovoga Zakona proizlazi da postoje dokazi da se ti skupovi uglavnom sastoje od:

- djela ili predmeta srodnih prava, osim audiovizualnih djela, prvi put objavljenih ili, ako nisu objavljeni, prvi put emitiranih u trećoj zemlji
- audiovizualnih djela čiji producenti imaju sjedište ili uobičajeno boravište u trećoj zemlji ili
- djela ili predmeta srodnih prava državljana trećih država kad se, nakon razumnog napora, nije mogla utvrditi država članica Europske unije ili treća država u skladu s podstavcima 1. i 2. ovoga stavka.

(3) Uzima se da se korištenja uz primjenu ograničenja iz stavka 1. ovoga članka odvijaju samo na području Republike Hrvatske ako institucija kulturne baštine ima sjedište u Republici Hrvatskoj.

(4) Stavci 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se samo na one vrste autorskih djela i predmete srodnih prava za koje u Republici Hrvatskoj ne postoji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

(5) Podatke o djelima i predmetima srodnih prava koji se koriste na temelju ovoga članka institucije kulturne baštine dužne su dostaviti u skladu s člankom 10. stavkom 5. ovoga Zakona.

Ograničenja prava umnožavanja u korist pojedinih ustanova

Članak 188.

Istraživačke organizacije iz članka 182. stavka 2. ovoga Zakona, institucije kulturne baštine iz članka 182. stavka 3. ovoga Zakona, obrazovne ustanove, ustanove za predškolski odgoj i socijalne (karitativne) ustanove mogu, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavati autorsko djelo ili predmet srodnog prava iz ovoga Zakona, na bilo koju podlogu, za svoje posebne potrebe koje su u suglasju s njihovom javnom svrhom, kao što su potrebe očuvanja i osiguranja građe, tehničke obnove i popravljivanja građe, upravljanja zbirkom i ostale vlastite potrebe, ako pritom ne ostvaruju izravnu ili neizravnu komercijalnu korist.

Ograničenje u korist osoba s invaliditetom

Članak 189.

Za potrebe osoba s invaliditetom dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava na način koji je u izravnoj vezi s invaliditetom tih osoba i koje je nekomercijalne naravi, a u opsegu potrebnom za odnosni invaliditet.

*Ograničenje u korist osoba koje su slijepa, imaju oštećenje vida
ili druge poteškoće u korištenju tiskanih izdanja*

Članak 190.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje, distribuiranje, priopćavanje javnosti na bilo koji način, kao i prerada autorskih djela, uključujući računalne programe i autorske baze podataka, te predmeta srodnih prava, uključujući neoriginalne baze podataka, koji su zakonito izdani ili na drugi način zakonito objavljeni javnosti u obliku knjiga, periodičkih publikacija, novina, časopisa ili drugih vrsta zapisa, notacija, uključujući notne materijale, te ilustracija koje su s njima povezane, na bilo kojem mediju, uključujući u zvučnom obliku, kao što su zvučne knjige, te u digitalnom obliku, u svrhu obavljanja bilo koje radnje koja je potrebna:

- da bi korisnik koji ima zakoniti pristup takvom autorskom djelu ili predmetu srodnog prava, ili osoba koju on ovlasti, izradio njegov primjerak u pristupačnom formatu, isključivo za svoju uporabu i
- da bi ovlašten subjekt koji ima zakoniti pristup takvom autorskom djelu ili predmetu srodnog prava izradio njegov primjerak u pristupačnom formatu ili da bi takav primjerak priopćio, učinio dostupnim javnosti, distribuirao ili posudio korisniku ili drugom ovlaštenom subjektu na neprofitnoj osnovi, isključivo za uporabu korisnika.

(2) Korisnik je, bez obzira na bilo koji drugi oblik invaliditeta, osoba koja:

- je slijepa
- ima oštećenje vida koje nije moguće popraviti tako da joj vidna funkcija bude u osnovi istovjetna onoj koju ima osoba koja nema takvo oštećenje te koja zbog toga ne može čitati tiskana djela u istoj mjeri kao osoba koja nema takvo oštećenje
- ima perceptivne smetnje ili poteškoće u čitanju te zbog toga ne može čitati tiskana izdanja u istoj mjeri kao osoba koja nema takve smetnje ili poteškoće ili
- zbog tjelesnog oštećenja ili motoričkih smetnji nije u stanju držati knjigu ili rukovati njome ili fokusirati ili pomicati oči u mjeri u kojoj bi se u načelu omogućilo čitanje.

(3) Primjerak u pristupačnom formatu je primjerak autorskog djela ili predmeta srodnog prava iz stavka 1. ovoga članka, izrađen u formatu kojim se korisniku iz stavka 2. ovoga članka omogućuje pristup djelu ili predmetu srodnog prava, uključujući i pristup jednako izvediv i ugodan kao i osobi koja nema nijedno od oštećenja, smetnji ili poteškoća iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Svaki primjerak autorskog djela ili predmeta srodnog prava u pristupačnom formatu mora biti izrađen na način da se poštuje cjelovitost izvornika, uzimajući u obzir izmjene koje su nužne da bi se izradio primjerak u pristupačnom formatu.

(5) Ovlašteni subjekt je bilo koja osoba koja na neprofitnoj osnovi pruža korisnicima usluge obrazovanja, osposobljavanja, adaptivnog čitanja ili pristupa podacima, što uključuje i javnu ustanovu ili neprofitnu organizaciju koja iste usluge pruža korisnicima kao jednu od svojih primarnih djelatnosti, institucijskih obveza ili kao dio svojih zadaća od javnog interesa, u skladu s posebnim propisima.

(6) Ograničenje iz ovoga članka ne može se ugovorom isključiti niti ograničiti.

Ograničenje u korist osoba koje su slijepi, imaju oštećenje vida ili druge poteškoće u korištenju tiskanih izdanja na unutarnjem tržištu

Članak 191.

(1) Ograničenje autorskih i srodnih prava propisano u članku 190. ovoga Zakona može koristiti ovlašteni subjekt iz Republike Hrvatske za korisnika ili drugi ovlašteni subjekt iz bilo koje druge države članice Europske unije.

(2) Korisnik ili ovlašteni subjekt iz Republike Hrvatske može pribaviti primjerak autorskog djela ili predmeta srodnog prava iz članka 190. stavka 1. ovoga Zakona u pristupačnom formatu od ovlaštenog subjekta iz bilo koje druge države članice Europske unije ili imati pristup takvom primjerku.

(3) Ovlašteni subjekt iz stavka 1. ovoga članka dužan je utvrditi vlastitu praksu i pridržavati je se kako bi osigurao da:

- distribuira, priopćava javnosti i čini dostupnim javnosti primjerke autorskih djela i predmete srodnih prava u pristupačnom formatu samo korisnicima ili drugim ovlaštenim subjektima
- poduzima odgovarajuće aktivnosti usmjerene odvrćanju od neovlaštenog umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti i činjenja dostupnim javnosti primjeraka u pristupačnom formatu
- posvećuje dužnu pažnju u rukovanju autorskim djelima i predmetima srodnih prava te njihovim primjercima u pristupačnom formatu, kao i u vođenju evidencija o njima
- objavljuje i ažurira, prema potrebi, na svojoj internetskoj stranici ili na druge načine na internetu ili izvan njega, podatke o tim načinima ispunjavanja svojih obveza iz podstavaka 1. do 3. ovoga stavka.

(4) Ovlašteni subjekt iz stavka 1. ovoga članka je pri utvrđivanju prakse iz stavka 3. ovoga članka dužan poštovati propise o prikupljanju i obradi osobnih podataka korisnika.

(5) Ovlašteni subjekt iz stavka 1. ovoga članka dužan je korisnicima, drugim ovlaštenim subjektima te nositeljima autorskog i srodnih prava čija djela ili predmete srodnih prava koristi u skladu sa sadržajnim ograničenjem iz članka 190. ovoga Zakona, na odgovarajući način dostaviti sljedeće podatke:

- popis autorskih djela ili predmeta srodnih prava koje ima u pristupačnom formatu te podatke o raspoloživim primjercima u pristupačnom formatu te
- imena i podatke za kontakt ovlaštenih subjekata s kojima razmjenjuje primjerke u pristupačnom formatu u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(6) Državni zavod za intelektualno vlasništvo Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Zavod) će pozvati ovlaštene subjekte iz Republike Hrvatske da mu na dobrovoljnoj osnovi dostave svoje ažurne nazive i podatke za kontakt, radi dostave Europskoj komisiji u svrhu činjenja dostupnim javnosti putem središnjeg mjesta za pristup takvim podacima na internetu.

(7) Zavod je dužan Europskoj komisiji dostavljati informacije vezane uz mogućnosti poboljšanja pristupa drugim vrstama autorskih djela i predmetima zaštite srodnih prava u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima, kao i uz mogućnost pristupa takvim djelima i predmetima zaštite za osobe s drugim vrstama invaliditeta te druge relevantne informacije potrebne za izradu izvješća Europske komisije vezanih uz iznimke autorskog i srodnih prava u korist osoba s invaliditetom.

Zbirke namijenjene nastavi ili znanstvenom istraživanju

Članak 192.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava, umnožavanje na papir ili bilo koji drugi medij i distribuiranje pojedinih odlomaka zakonito objavljenih autorskih djela ili cjelovitih kratkih autorskih djela s područja znanosti, književnosti i glazbe, kao i pojedinačnih objavljenih autorskih djela s područja likovnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna, fotografskih ili kartografskih djela te prikaza znanstvene ili tehničke prirode, u obliku zbirke koja sadržava priloge više autora i koja je po svojem sadržaju i sistematizaciji isključivo namijenjena nastavi ili znanstvenom istraživanju uz navođenje izvora, osim ako to autor izričito ne zabrani. Umnožavanje i distribuiranje pojedinih dijelova autorskih djela ne smatra se povredom prava iz članaka 22. i 23. ovoga Zakona, osim ako bi se objavljivanjem pojedinih dijelova ugrozili čast ili ugled autora.

(2) Zbirka iz stavka 1. ovoga članka može se bez odobrenja nositelja prava priopćavati javnosti, uključujući učiniti dostupnom javnosti, radi njena digitalnog korištenja u nastavi, pod uvjetom da se takvo korištenje odvija u okviru nadležnosti obrazovne ustanove, u njezinim prostorijama ili u drugim objektima ili putem sigurnog elektroničkog okružja kojemu mogu pristupiti samo učenici ili studenti i nastavno osoblje te obrazovne ustanove.

(3) Autori djela sadržanih u zbirci iz stavaka 1. i 2. ovoga članka imaju pravo na primjerenu naknadu za umnožavanje i distribuiranje te drugo korištenje njihovih autorskih djela. Ova naknada ostvaruje se obavezno kolektivno.

Korištenje u nastavi

Članak 193.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, javno izvođenje ili scensko prikazivanje autorskih djela i predmeta srodnih prava u obliku izravnog poučavanja na nastavi, ili na priredbama koje su vezane uz nastavu, u opsegu opravdanom obrazovnom

svrhom koja se želi postići takvim priopćavanjem, ako se autorsko djelo ili predmet srodnog prava ne koristi radi ostvarivanja komercijalne svrhe, ako izvođači ne primaju naknadu za izvođenje autorskih djela te ako se ne naplaćuju ulaznice.

(2) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava, u svrhu davanja primjera u nastavi ili u znanstvenom istraživanju, koje je opravdano nekomercijalnom svrhom koja se želi postići, s time da se mora naznačiti izvor i ime autora ili drugog nositelja prava, osim ako se to pokaže nemogućim.

(3) Nekomercijalna svrha podrazumijeva nekomercijalnu svrhu pojedine nastavne aktivnosti, pri čemu organizacijska struktura i sredstva za financiranje obrazovne ustanove nisu odlučujući za utvrđivanje je li pojedina nastavna aktivnost nekomercijalne naravi.

(4) Ograničenje iz ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način i u aktivnostima cjeloživotnog obrazovanja koje provode državne institucije, javne ustanove i drugi subjekti koji su ovlašteni poduzimati takve aktivnosti.

Korištenje u digitalnoj i prekograničnoj nastavi

Članak 194.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti autorskih djela i predmeta srodnih prava radi njihova digitalnog korištenja u svrhu davanja primjera u nastavi, u mjeri koja je opravdana nekomercijalnom svrhom kako je ona određena u članku 193. stavku 3. ovoga Zakona i pod uvjetom da se takvo korištenje odvija u okviru nadležnosti obrazovne ustanove, u njezinim prostorijama ili u drugim objektima ili putem sigurnog elektroničkog okružja kojemu mogu pristupiti samo učenici ili studenti i nastavno osoblje te obrazovne ustanove, s time da se mora naznačiti izvor i ime autora ili drugog nositelja prava, osim ako se to pokaže nemogućim.

(2) Davanje primjera u nastavi obuhvaća digitalna korištenja autorskih djela i predmeta srodnih prava, u pravilu, u dijelovima ili u isječcima, u svrhu podupiranja, obogaćivanja ili nadopunjavanja nastave i nastavnih aktivnosti unutar i izvan prostorija obrazovnih ustanova.

(3) Sadržajno ograničenje iz stavka 1. ovoga članka odnosi se, među ostalim, na digitalnu i internetsku nastavu, učenje na daljinu i prekograničnu nastavu te na sve obrazovne razine.

(4) Korištenje sadržajnog ograničenja iz stavka 1. ovoga članka ne smije zamijeniti kupnju materijala ponajprije namijenjenih tržištima obrazovanja.

(5) Smatra se da se korištenja iz stavka 1. ovoga članka događaju samo u državi članici u kojoj obrazovna ustanova ima poslovni nastan.

(6) Ugovorne odredbe koje su suprotne odredbama ovoga članka ništetne su.

(7) Ograničenje iz ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način i u aktivnostima cjeloživotnog obrazovanja koje provode državne institucije, javne ustanove i drugi subjekti koji su ovlašteni poduzimati takve aktivnosti.

*Korištenje autorskih djela u sudskim,
upravnim i drugim službenim postupcima*

Članak 195.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje autorskih djela i predmeta srodnih prava radi korištenja u sudskim, upravnim, arbitražnim i drugim službenim postupcima.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na priopćavanje javnosti primjeraka autorskih djela i predmeta srodnih prava izrađenih za potrebe službenih postupaka.

Korištenje u svrhu informiranja javnosti

Članak 196.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, u opsegu potrebnom za izvješćivanje javnosti o tekućim događajima, putem tiska, radija, televizije ili na druge načine, umnožavanje, distribuiranje te priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti:

- autorskih djela i predmeta srodnih prava koji se pojavljuju kao sastavni dio tekućeg događaja o kojem se javnost izvješćuje, pod uvjetom da se koriste u opsegu koji odgovara svrsi i načinu izvješćivanja o tekućem događaju
- objavljenih novinskih članaka i fotografija, radijskih i televizijskih priloga te drugih audiovizualnih snimki o tekućim političkim, gospodarskim ili vjerskim pitanjima, koji su objavljeni u drugim sredstvima javnog priopćavanja, pod uvjetom da prava za takva korištenja nisu izričito pridržana i da se autorsko djelo ili predmet srodnog prava koristi u opsegu koji odgovara svrsi i načinu izvješćivanja
- javnih političkih, vjerskih i drugih govora održanih u tijelima državne ili lokalne vlasti, vjerskim ustanovama ili prilikom državnih ili vjerskih svečanosti te izvadaka iz javnih predavanja.

(2) U svim slučajevima iz stavka 1. ovoga članka potrebno je navesti izvor i autorstvo djela ako je to moguće s obzirom na način korištenja.

Slobodno korištenje na državnim svečanostima

Članak 197.

Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, priopćavanje javnosti autorskih glazbenih djela, glazbenih umjetničkih izvedaba i fonograma tijekom državnih svečanosti koje organiziraju Predsjednik Republike Hrvatske, Vlada Republike Hrvatske ili Hrvatski sabor, ministarstva ili državne upravne organizacije u Republici Hrvatskoj te Ustavni sud Republike Hrvatske ili Vrhovni sud Republike Hrvatske.

*Citati, kritike i osvrti***Članak 198.**

Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, doslovno navođenje ulomaka autorskog djela (citata) ili predmeta srodnog prava koji su na zakonit način postali pristupačni javnosti, radi znanstvenog istraživanja, nastave, kritike, polemike, recenzije, osvrta i slično, u mjeri opravdanoj svrhom koja se želi postići i u skladu s dobrim običajima, s time da se mora naznačiti izvor i ime autora, ako je to moguće, s obzirom na način korištenja.

*Popratno i incidentalno korištenje***Članak 199.**

Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade priopćavanje javnosti autorskih djela i predmeta srodnih prava kad se popratno i incidentalno koriste kao nebitna djela ili predmeti srodnih prava uz pravi predmet umnožavanja, distribuiranja ili priopćavanja javnosti.

*Umnožavanje autorskih djela
trajno smještenih na javnim mjestima***Članak 200.**

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje, osim u trodimenzionalnom obliku, autorskih djela koja su trajno smještena na ulicama, trgovima, parkovima ili drugim mjestima pristupačnim javnosti te distribuiranje i priopćavanje javnosti takvih umnoženih primjeraka.

(2) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se samo u pogledu vanjskog izgleda arhitektonskog objekta.

*Plakati i katalozi***Članak 201.**

(1) Organizatorima javnih izložbi ili aukcija dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, u svrhu promoviranja takvih događaja i u opsegu potrebnom za tu svrhu, umnožavanje, na plakatima i u katalozima za te izložbe ili aukcije, i distribuiranje putem tih plakata i kataloga, djela likovnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti, industrijskog dizajna te fotografskih djela koja su izložena na javnoj izložbi ili aukciji ili namijenjena takvom izlaganju.

(2) U katalozima iz stavka 1. ovoga članka mora se navesti izvor i autorstvo djela.

*Parodije i karikature***Članak 202.**

Dopuštena je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, prerada autorskog djela u parodiju, karikaturu i pastiš, u mjeri koja je potrebna za njen smisao (primjerice humora, kritike djela koje je predmet parodije, karikature ili pastiša, kritike društvenih događaja i pojava i slično), u skladu s dobrim običajima.

*Korištenje autorskih djela u svrhu upoznavanja ili iskušavanja uređaja***Članak 203.**

Trgovinama koje prodaju fonograme ili videograme ili uređaje za umnožavanje ili za prijam zvuka ili slike, dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, snimanje autorskih djela i predmeta srodnih prava na nosače zvuka, slike ili teksta, njihovo priopćavanje s tih nosača, kao i priopćavanje autorskih djela ili predmeta srodnih prava koja se emitiraju, u opsegu potrebnom za upoznavanje ili iskušavanje rada tih fonograma ili videograma ili uređaja neposrednim kupcima ili za njihov popravak.

*Posebna ograničenja za radnje ovlaštenog korisnika računalnog programa***Članak 204.**

(1) Ovlaštenom korisniku računalnog programa dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade:

- umnožavanje i prerada računalnog programa ako su neophodni za korištenje računalnog programa u skladu s njegovom namjeravanom svrhom, uključujući i za ispravljanje pogrešaka
- izraditi sigurnosni primjerak računalnog programa, ako je to potrebno za korištenje programa
- promatrati, proučavati ili ispitivati rad računalnog programa radi utvrđivanja ideje i načela na kojima se zasniva bilo koji element programa, ako to čini prilikom izvođenja bilo koje od radnji učitavanja, prikazivanja, izvođenja, prenošenja ili pohranjivanja računalnog programa, koju je ovlašten poduzimati.

(2) Ugovorne odredbe protivne stavku 1. ovoga članka ništetne su.

*Dekompiliranje računalnog programa***Članak 205.**

(1) Ovlaštenom korisniku računalnog programa kojemu prethodno nisu bili dostupni podaci za postizanje interoperabilnosti računalnog programa, dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje koda računalnog programa i prevođenje njegova oblika koje je nužno za dobivanje podataka potrebnih za postizanje interoperabilnosti nezavisno stvorenog računalnog programa s drugim programima ako su te radnje ograničene samo na one dijelove izvornog programa koji su potrebni za postizanje interoperabilnosti.

- (2) Podaci dobiveni na način propisan u stavku 1. ovoga članka ne smiju se:
- koristiti za ciljeve drukčije od postizanja interoperabilnosti nezavisno stvorenoga računalnog programa
 - prenositi drugima, osim kad je to potrebno za postizanje interoperabilnosti nezavisno stvorenog programa ili
 - koristiti za razvoj, proizvodnju ili promidžbu drugog programa, bitno sličnog u svojem izražaju, ili za bilo koju drugu radnju kojom se nanosi povreda autorskom pravu.
- (3) Ugovorne odredbe protivne ovome članku ništetne su.

*Posebne odredbe za radnje ovlaštenog korisnika
autorske baze podataka*

Članak 206.

- (1) Ovlašteni korisnik autorske baze podataka ili njezina primjerka može, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, izvršiti bilo koju radnju korištenja koja je neophodna za pristup sadržaju baze podataka ili njezino redovito korištenje.
- (2) Ako je korisnik ovlašten samo za dio baze podataka, stavak 1. ovoga članka odnosi se samo na taj dio baze podataka.
- (3) Ugovorne odredbe protivne stavku 1. ovoga članka ništetne su.

*Posebne odredbe za radnje ovlaštenog korisnika
neelektroničke neoriginalne baze podataka*

Članak 207.

Ovlašteni korisnik objavljene neelektroničke neoriginalne baze podataka, može, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, obavljati radnje izvlačenja sadržaja i radnje ponovnog korištenja baze podataka za privatne svrhe.

Slobodno korištenje radi javne sigurnosti

Članak 208.

Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, koristiti autorsko djelo, uključujući autorsku bazu podataka, kao i predmete srodnih prava, uključujući neoriginalnu bazu podataka, u mjeri i na način kojim se ostvaruju potrebe javne sigurnosti.

Obveze nositelja prava

Članak 209.

- (1) Kada je po odredbama ovoga dijela ovoga Zakona dopušteno korištenje autorskog djela ili predmeta srodnog prava bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, a korištenje ili pristup su im onemogućeni primjenom tehničkih

mjera iz članka 272. ovoga Zakona, nositelji prava ili druge osobe koje su te mjere primijenile ili koje imaju ovlast i mogućnosti otkloniti ih, dužni su, osiguravanjem posebnih mjera ili sklapanjem sporazuma, omogućiti korisnicima ili njihovim udrugama pristup tim autorskim djelima ili predmetima srodnih prava i njihovo korištenje u skladu s ograničenjima iz ovoga dijela ovoga Zakona.

(2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se na računalne programe.

(3) Ako osobe koje su primijenile tehničke mjere iz stavka 1. ovoga članka ili koje imaju ovlast i mogućnosti otkloniti ih, ne postupe u skladu s odredbama stavka 1. ovoga članka, osoba koja tvrdi da je na temelju neke od odredaba ovoga dijela ovoga Zakona ovlaštena koristiti se autorskim djelom ili predmetom srodnog prava bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, može podnijeti tužbu protiv nositelja prava, odnosno druge osobe koja je primijenila tehničke mjere ili koja ima ovlast i mogućnost otkloniti ih, u kojoj zahtijeva omogućavanje pristupa autorskom djelu ili predmetu srodnog prava i njihovo korištenje u skladu s ograničenjem iz ovoga dijela ovoga Zakona. Tužitelj je u tužbi dužan dokazati da su ispunjene pretpostavke iz članka 176. ovoga Zakona.

(4) Osoba koja tvrdi da je na temelju neke od odredaba ovoga dijela ovoga Zakona ovlaštena koristiti se autorskim djelom ili predmetom srodnog prava bez odobrenja ili bez odobrenja i bez plaćanja naknade ili nositelj prava, odnosno druga osoba koja je primijenila tehničke mjere zaštite pristupa ili korištenja autorskih djela ili predmeta srodnih prava ili koja ima ovlast i mogućnosti otkloniti ih, mogu od Vijeća stručnjaka zatražiti posredovanje u pogledu pristupa i korištenja u skladu s nekim od ograničenja iz ovoga dijela ovoga Zakona. Vijeće stručnjaka će obaviti posredovanje u skladu s odredbama iz članka 235. ovoga Zakona.

(5) Tehničke mjere iz ovoga članka zaštićene su u skladu s člankom 272. ovoga Zakona.

(6) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na autorska djela i predmete srodnih prava koji su učinjeni dostupnim javnosti po dogovorenim uvjetima na način da im pripadnici javnosti mogu pristupiti s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.

(7) Nositelj prava, odnosno druga osoba koja je primijenila tehničke mjere ili koja ima ovlast i mogućnosti otkloniti ih, mora, s ciljem osiguranja učinkovite primjene ovoga članka, jasno i vidljivo na svakom primjerku autorskog djela ili predmeta srodnog prava proizvedenom ili uvezenom u gospodarske svrhe, označiti primjenu tehničkih mjera, navodeći podatke o tehničkoj mjeri i njenim učincima te svoje ime i kontakt adresu.

DIO PETI OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA

Poglavlje 1. OPĆE ODREDBE

Ostvarivanje prava

Članak 210.

(1) Ostvarivanje autorskog ili srodnih prava obuhvaća osobito sljedeće radnje:

- davanje odobrenja za korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava (predmeti zaštite), osim kad odobrenje po odredbama ovoga Zakona nije potrebno
- naplatu cijene za korištenje predmeta zaštite, ako se koriste uz plaćanje naknade izražene kao cijene korištenja
- raspodjelu naplaćenog prihoda od prava nositeljima prava
- nadzor nad korištenjem predmeta zaštite
- pokretanje i vođenje postupaka zaštite u slučaju povrede prava koja se ostvaruju.

(2) Ostvarivanje prava može biti individualno i kolektivno.

(3) Prihod od prava je prihod koji za račun nositelja prava od korištenja predmeta zaštite ostvari sam nositelj prava ili osoba koju on ovlasti na ostvarivanje prava, uključujući organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz članka 212. stavka 2. ovoga Zakona, bez obzira proizlazi li takav prihod od isključivog prava ili od korištenja predmeta zaštite bez odobrenja nositelja prava ali uz plaćanje naknade po ovome Zakonu.

(4) Korisnik je svaka osoba ili subjekt koji poduzima radnje korištenja predmeta zaštite za koje je potrebno odobrenje nositelja prava ili plaćanje naknade izražene kao cijene korištenja, a koji nije potrošač.

Individualno ostvarivanje prava

Članak 211.

(1) Individualno ostvarivanje prava je takvo ostvarivanje prava koje se odnosi na pojedinačno korištenje određenog predmeta zaštite, prema odgovarajućem ugovoru između nositelja prava i korisnika predmeta zaštite, koje obavlja sam nositelj prava osobno ili putem zastupnika.

(2) Poslove opunomoćenog zastupnika može obavljati odvjetnik, specijalizirana pravna osoba za ostvarivanje autorskog i srodnih prava te organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Specijalizirana pravna osoba za ostvarivanje autorskog i srodnih prava je trgovačko društvo ili druga pravna osoba koja kao svoju glavnu djelatnost ima individualno ostvarivanje autorskog i srodnih prava i ima zaposlenu barem jednu osobu sa završenim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem pravne struke.

Kolektivno ostvarivanje prava

Članak 212.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava obavlja se, u pravilu, putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, pod pretpostavkama i na način koji su uređeni u ovom dijelu ovoga Zakona.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava je organizacija koja je na temelju ovoga Zakona, punomoći ili ugovora ovlaštena ostvarivati autorska ili srodna prava za dva ili više nositelja prava neovisno o tome djeluje li u svoje ime ili u ime nositelja prava, za njihovu zajedničku korist, kojoj je to jedina ili glavna svrha i koja:

- pripada ili je pod kontrolom svojih članova i
- ustrojena je na neprofitnoj osnovi.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je postupati u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupa te nositeljima prava ne smije nametati obveze koje nisu objektivno nužne za zaštitu njihovih prava i interesa te za učinkovito upravljanje njihovim pravima.

(4) Kolektivno ostvarivanje prava može se obavljati i putem neovisnih upravljačkih subjekata, pod pretpostavkama i na način koji su uređeni u ovom dijelu ovoga Zakona.

(5) Neovisni upravljački subjekt je svaka organizacija koja je na temelju ovoga Zakona ili ugovora ovlaštena ostvarivati autorska ili srodna prava za dva ili više nositelja prava neovisno o tome djeluje li u svoje ime ili u ime nositelja prava, za njihovu zajedničku korist, kojoj je to jedina ili glavna svrha i koja:

- ni u cijelosti ni u dijelu ne pripada svojim članovima, niti je pod njihovom kontrolom, bilo direktno bilo indirektno i
- ustrojena je na profitnoj osnovi.

(6) Producenti, organizacije za emitiranje i nakladnici koji ostvaruju vlastita prava kao i prava drugih nositelja prava koja su im ustupljena pojedinačnim ugovorima ili drugim sporazumima te koji djeluju u vlastitom interesu, ne smatraju se neovisnim upravljačkim subjektima iz stavka 5. ovoga članka, kao ni menadžeri i agenti nositelja prava koji djeluju kao posrednici i zastupaju nositelje prava u njihovim odnosima s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava.

(7) Repertoar je skup autorskih djela ili predmeta srodnih prava za koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt ostvaruju prava.

Kolektivno ostvarivanje autorskih prava

Članak 213.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava obuhvaća osobito sljedeća imovinska prava autora:

1. za nescenska glazbena djela s riječima ili bez riječi i književna djela:

a) pravo priopćavanja javnosti koje uključuje:

- pravo javnog izvođenja
- pravo javnog prenošenja
- pravo javnog priopćavanja fiksiranog djela
- pravo javnog prikazivanja

- pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti
 - pravo činjenja dostupnim javnosti
 - pravo priopćavanja javnosti uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta
- b) pravo umnožavanja (zvučnog snimanja na fonograme) te distribucije i iznajmljivanja takvih zvučnih zapisa
2. za novinarska djela (tekstovi, fotografije, video sadržaji) uvrštena u informativne publikacije:
- a) pravo činjenja dostupnim javnosti.
- (2) Sljedeća imovinska prava autora mogu se ostvarivati samo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava:
1. za nescenska glazbena djela s riječima ili bez riječi i književna djela:
- a) pravo priopćavanja javnosti koje obuhvaća:
- pravo emitiranja (uključujući emitiranje putem satelita)
 - pravo reemitiranja (uključujući kabelsko reemitiranje)
 - pravo prijenosa izravnim protokom
 - pravo umnožavanja i pravo priopćavanja javnosti (uključujući činjenje dostupnim javnosti) u okviru prateće internetske usluge
- b) pravo prerade koje se odnosi na:
- uvrštavanje glazbenih djela s riječima ili bez riječi u audiovizualna djela kao što su glazbene, zabavne, mozaične i slične emisije (uključujući prilagodbu i glazbenu obradu u tu svrhu)
 - korištenje glazbenih djela s riječima ili bez riječi na načine za koje je ono prema svojoj biti namijenjeno, kao što su koncertna ili studijska izvedba ili izvedba glazbe uz ples (uključujući prilagodbu i glazbenu obradu u tu svrhu) te
 - uvrštavanje glazbenih djela s riječima ili bez riječi kao pozadinske glazbe uz govor ili radnje koje se same po sebi ne izvode prema unaprijed napisanom detaljnom scenariju (uključujući prilagodbu i glazbenu obradu u tu svrhu)
- sve nabrojano pod uvjetom da korisnik ima odobrenje za emitiranje, reemitiranje, prenošenje izravnim protokom, korištenje u okviru prateće internetske usluge ili za priopćavanje javnosti uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta
- c) pravo prerade koje se odnosi na:
- prilagođavanje
 - glazbenu obradu te

- uvrštavanje glazbenih djela s riječima ili bez riječi u druge vrste autorskih djela (kao što su audiovizualna djela), u predmete srodnih prava i u druge vrste sadržaja koje učitavaju korisnici usluga za dijeljenje sadržaja putem interneta
- sve nabrojano pod uvjetom da davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ima odobrenje za priopćavanje javnosti uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta
- d) pravo umnožavanja koje podrazumijeva zvučno snimanje (uključujući stvaranje fonograma) kao i uvrštavanje nescenskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi u audiovizualno djelo u skladu s točkama 1. b i 1. c ovoga stavka (uključujući stvaranje videograma)
 - e) ostvarivanje naknade za iznajmljivanje iz članka 27. stavka 7. ovoga Zakona
 - f) ostvarivanje naknade za javnu posudbu iz članka 27. stavka 8. ovoga Zakona
 - g) ostvarivanje naknade za priopćavanje javnosti narodnih knjiženih i umjetničkih tvorevina iz članka 11. stavka 7. ovoga Zakona
 - h) ostvarivanje prava na daljnje korištenje efemernih snimki iz članka 185. stavka 3. ovoga Zakona
2. za novinarska djela (tekstovi, fotografije, video sadržaji) uvrštena u informativne publikacije:
- a) pravo priopćavanja javnosti uključujući davanje pristupa javnosti autorskih djela koja su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta
 - b) pravo prerade koje se odnosi na:
 - prilagođavanje
 - drugu obradu te
 - uvrštavanje novinarskih djela u druge vrste autorskih djela, u predmete srodnih prava i u druge vrste sadržaja koje učitavaju korisnici usluga za dijeljenje sadržaja putem interneta

sve nabrojano pod uvjetom da davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ima odobrenje za činjenje dostupnim javnosti i/ili priopćavanje javnosti uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti novinarskim djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta
 - c) pravo umnožavanja, pravo distribucije i pravo priopćavanja javnosti autorskih djela izdvojenih iz pisanih, elektroničkih i drugih medija i publikacija grupiranjem po temama, kad to radi osoba različita od nakladnika medija
 - d) pravo iznajmljivanja te
3. za audiovizualna djela:

- a) pravo reemitiranja (uključujući kabelsko reemitiranje) i pravo prijenosa programa izravnim protokom
 - b) ostvarivanje naknade za javnu posudbu
 - c) ostvarivanje prava iz članka 89. ovoga Zakona
4. za likovna djela:
- a) pravo slijeđenja pri preprodaji izvornika umjetničkih djela
5. za sva autorska djela, osim za računalne programe i autorske baze podataka:
- a) pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, djela koja su nedostupna na tržištu, a koja su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine
 - b) ostvarivanje naknade za umnožavanje autorskog djela za privatno korištenje iz članka 178. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona
 - c) ostvarivanje naknade za umnožavanje i distribuiranje autorskog djela korištenjem ograničenja autorskog prava uvrštavanjem u zbirke iz članka 192. stavka 2. ovoga Zakona.

Kolektivno ostvarivanje srodnih prava

Članak 214.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava obuhvaća osobito sljedeća srodna prava iz ovoga Zakona:

- 1. prava umjetnika izvođača:
 - a) pravo priopćavanja javnosti izvedbi fiksiranih na fonogramima:
 - pravo javnog priopćavanja fiksirane izvedbe
 - pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti
 - pravo činjenja dostupnim javnosti
 - pravo priopćavanja javnosti uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti fiksiranih izvedaba koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta
- 2. prava proizvođača fonograma, za fonograme:
 - a) pravo činjenja dostupnim javnosti

- b) pravo priopćavanja javnosti uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti fonogramima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta
3. prava nakladnika informativnih publikacija, za informativne publikacije u cijelosti ili u dijelu:
- a) pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, iz članka 160. ovoga Zakona.
- (2) Sljedeća srodna prava mogu se ostvarivati samo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava:
1. prava umjetnika izvođača, za izvedbe fiksirane na fonograme:
- a) pravo priopćavanja javnosti:
 - pravo emitiranja (uključujući emitiranje putem satelita)
 - pravo reemitiranja (uključujući kabelsko reemitiranje)
 - pravo prijenosa izravnim protokom
 - pravo umnožavanja i priopćavanja javnosti (uključujući činjenje dostupnim javnosti) u okviru prateće internetske usluge
 - b) pravo iznajmljivanja uključujući i pravo na naknadu za iznajmljivanje iz članka 128. stavka 2. ovoga Zakona
 - c) ostvarivanje naknade za javnu posudbu iz članka 128. stavka 1. ovoga Zakona
 - d) pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, izvedaba koje su nedostupne na tržištu, a koje su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine
 - e) ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 180. stavka 1. ovoga Zakona
 - f) ostvarivanje dodatne godišnje naknade iz članka 140. ovoga Zakona
2. prava proizvođača fonograma, za fonograme:
- a) pravo umnožavanja i pravo priopćavanja javnosti (uključujući činjenje dostupnim javnosti) u okviru prateće internetske usluge
 - b) pravo iznajmljivanja
 - c) ostvarivanje, u skladu s člankom 135. stavkom 1. ovoga Zakona, udjela u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za: javno priopćavanje, javno prikazivanje, emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokom, javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja i prijenosa izravnim protokom i svako drugo priopćavanje javnosti

- d) ostvarivanje naknade za javnu posudbu iz članka 135. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona
 - e) pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, fonograma koji su nedostupni na tržištu a koji su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine
 - f) ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 180. stavka 1. ovoga Zakona
3. prava audiovizualnog producenta, za videograme:
- a) pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, videograma koji su nedostupni na tržištu, a koji su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine
 - b) ostvarivanje naknade za javnu posudbu iz članka 147. podstavka 2. ovoga Zakona
 - c) ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 180. stavka 1. ovoga Zakona
4. prava nakladnika informativnih publikacija, za informativne publikacije u cijelosti ili u dijelu:
- a) pravo umnožavanja, pravo distribucije i pravo priopćavanja javnosti informativnih publikacija, iz članka 160. ovoga Zakona, izdvojenih iz pisanih, elektroničkih i drugih medija i publikacija grupiranjem po temama, kad to radi osoba različita od nakladnika medija
 - b) pravo iznajmljivanja iz članka 160. ovoga Zakona
 - c) ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 180. stavka 1. ovoga Zakona, vezano uz pravo umnožavanja iz članka 160. ovoga Zakona
 - d) pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti iz članka 160. ovoga Zakona, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, informativnih publikacija koje su nedostupne na tržištu, a koje su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine
 - e) pravo umnožavanja i priopćavanja javnosti na bilo koji način, uključujući činjenje dostupnim javnosti, kad informativnu publikaciju i bilo koji njezin dio na internetu koristi pružatelj usluga informacijskog društva, iz članka 161. ovoga Zakona
5. prava nakladnika za pisana izdanja:

- a) ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 180. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona.

Individualno ostvarivanje prava organizacije za emitiranje

Članak 215.

(1) Odredbe članka 213. i 214. ovoga Zakona ne primjenjuju se na pravo reemitiranja (uključujući kabelsko reemitiranje), pravo prijenosa izravnim protokolom, pravo umnožavanja i priopćavanja javnosti (uključujući činjenje dostupnim javnosti) u okviru prateće internetske usluge, te pravo priopćavanja javnosti uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti programskih signala koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta, koja pripadaju organizaciji za emitiranje u pogledu njenih vlastitih programskih signala.

(2) Stavak 1. ovoga članka odnosi se na vlastita prava organizacije za emitiranje, kao i na ona prava koja su joj ustupili osnivanjem prava iskorištavanja ili prenijeli drugi nositelji autorskih i srodnih prava.

(3) Stavci 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se na prava na naknadu koje prema članku 93. stavku 3. i članku 97. stavku 4. ovoga Zakona pripada autorima i umjetnicima izvođačima te na druga neotuđiva prava autora i umjetnika izvođača iz ovoga Zakona.

Posebne odredbe o određenim vrstama prerada

Članak 216.

(1) Pravo prerade koje se odnosi na uvrštavanje nescenskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi u kinematografske, televizijske, dokumentarne, crtane, reklamne ili druge filmove, u dramske, dokumentarne i slične serije te u najavi ili odjavi emisija, filmova ili serija ili u prepoznatljivom kratkom zvučnom ili audiovizualnom segmentu (*jingleu*), ostvaruje se individualno.

(2) Za sve druge slučajeve uvrštavanja nescenskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi u audiovizualna djela prava se ostvaruju u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama 1.b), 1.c) i 1.d) ovoga Zakona.

Posebne odredbe o kolektivnom ostvarivanju prava na naknadu za umnožavanje za privatno korištenje

Članak 217.

(1) Sve organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje ostvaruju prava na naknadu za umnožavanje za privatno korištenje za autore i nositelje srodnih prava dužne su pisanim ugovorom ovlastiti jednu od njih da poslove ostvarivanja prava na naknadu za istovrsne nosače zvuka, slike ili teksta i istovrsne tehničke uređaje iz članka 179. stavaka 1. do 4. ovoga Zakona obavlja u ime i za račun drugih koje sudjeluju u tom ugovoru ili u svoje ime, a za račun tih drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

(2) Ako se nakon sklapanja pisanog ugovora između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka pojavi neka nova organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ostvaruje prava na naknadu za istovrsne nosače zvuka, slike ili teksta i istovrsne tehničke uređaje, ona je dužna pod istim uvjetima pristupiti postojećem ugovoru između postojećih organizacija.

(3) Obveza na dostavu podataka iz članka 230. ovoga Zakona postoji samo u odnosu na onu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja obavlja poslove ostvarivanja prava za druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(4) Obveza iz stavka 1. ovoga članka o zaključenju ugovora kojim organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imenuju jednu organizaciju za ostvarivanje njihovih prava, kao i obveza iz stavka 3. ovoga članka o dostavi podataka samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ne primjenjuje se ako za odbijanje sklapanja takvog ugovora postoje opravdani razlozi koji moraju biti odgovarajuće obrazloženi.

*Posebne odredbe o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava
na novinarskim djelima i informativnim publikacijama*

Članak 218.

(1) Autori novinarskih djela (tekstova, fotografija i video sadržaja) i nakladnici informativnih publikacija, čija se prava iz ovoga Zakona ostvaruju u kolektivnom sustavu, mogu ustrojiti zajedničku organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava ili odvojene organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, jednu koja će ostvarivati prava nakladnika informativnih publikacija i jednu koja će ostvarivati prava profesionalnih novinara i fotoreportera.

(2) Ako ustroje zajedničku organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava, tijela te organizacije dužna su donijeti pravila o tome koji dio primjerene naknade koju ostvare nakladnici informativnih publikacija u skladu s člankom 161. ovoga Zakona pripada nakladnicima informativnih publikacija, a koji dio profesionalnim novinarima i fotoreporterima, sukladno članku 162. stavku 1. ovoga Zakona. Ako postoje odvojene organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, udio u naknadi iz članka 162. stavka 1. ovoga Zakona određuje se sporazumom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ostvaruje prava nakladnika informativnih publikacija i organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ostvaruje prava profesionalnih novinara i fotoreportera.

(3) Ako ustroje zajedničku organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava, tijela te organizacije dužna su donijeti pravila o tome koji dio naknade za korištenje autorskih novinarskih djela stvorenih po narudžbi ili u radnom odnosu, u skladu s člankom 163. ovoga Zakona, pripada nakladnicima informativnih publikacija, a koji profesionalnim novinarima i fotoreporterima. Ako postoje odvojene organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, udjeli u naknadi za korištenje autorskih novinarskih djela stvorenih po narudžbi ili u radnom odnosu određuju se sporazumom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ostvaruje prava nakladnika informativnih publikacija i organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ostvaruje prava profesionalnih novinara i fotoreportera.

(4) U slučajevima iz članka 164. ovoga Zakona svaka naknada za korištenje bilo kojeg predmeta zaštite, koja se ostvaruje u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava, pripada nakladnicima informativnih publikacija u kojima su objavljeni.

*Posebne odredbe o kolektivnom ostvarivanju autorskih i
srodnih prava za djela nedostupna na tržištu*

Članak 219.

(1) Neisključivo odobrenje za reproduciranje, distribuiranje, priopćavanje javnosti, uključujući i činjenje dostupnim javnosti, za nekomercijalne svrhe, autorskih djela i predmeta srodnih prava koji su nedostupni na tržištu, institucije kulturne baštine u Republici Hrvatskoj dužne su tražiti od odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju sjedište u Republici Hrvatskoj, ako postoje. Ako takve organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne postoje u Republici Hrvatskoj, primjenjuje se članak 187. ovoga Zakona.

(2) Odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava mogu izdati odobrenje za korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava koji su nedostupni na tržištu institucijama kulturne baštine u Republici Hrvatskoj, za korištenje u bilo kojoj državi članici Europske unije.

(3) Podatke o odobrenjima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dužne su dostaviti Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo, u skladu s člankom 10. stavkom 5. ovoga Zakona.

*Pretpostavke za obavljanje djelatnosti
kolektivnog ostvarivanja prava*

Članak 220.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.

(2) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka Zavod izdaje na zahtjev, udruzi ili drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja zadovoljava sljedeće pretpostavke:

- ima sjedište ili poslovni nastan u Europskoj uniji
- ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava te
- kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost.

(3) Smatra se da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ispunjava uvjete iz stavka 2. podstavka 2. ovoga članka ako ima:

- poslovni prostor opremljen informatičkom i komunikacijskom opremom primjerenom za ispunjavanje propisanih obveza koje proizlaze iz obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava te

- stručnu službu za obavljanje pravnih i financijskih poslova, u kojoj je zaposlena najmanje jedna osoba sa završenim integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem prava ili istovjetnim studijem prava sukladno ranije važećim propisima, koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima ostvarivanja autorskog i srodnih prava i znanje engleskog, francuskog ili njemačkog jezika, te najmanje jedna osoba čije stručne kvalifikacije udovoljavaju propisima za vođenje računovodstva i koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima organiziranja i vođenja računovodstva.
- (4) Za kolektivno ostvarivanje prava Zavod može izdati odobrenje samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava, uzevši u obzir broj članova na temelju dobivenih punomoći, broj ugovora o uzajamnom zastupanju s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u drugim državama, kao i druge okolnosti koje upućuju na to da bi ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava najučinkovitije obavljala poslove kolektivnog ostvarivanja prava.
- (5) Za organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 4. ovoga članka predmnijeva se da ima punomoći za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava za koje je ovlaštena, za sve domaće i strane nositelje takvih prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njegova prava.
- (6) Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (7) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ostvaruje prava u svoje ime ili u ime nositelja prava, a za račun nositelja prava.
- (8) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je na zahtjev korisnika obavijestiti ga o nositeljima prava čija prava ne ostvaruje na temelju obavijesti iz stavka 5. ovoga članka.
- (9) Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i Zavod dužni su na svojim mrežnim stranicama na primjeren i vidljiv način objaviti podatak o predmnijevi iz stavka 5. ovoga članka i mogućnosti da se nositelji prava izuzmu od primjene te predmnijeve u skladu sa stavkom 5. ovoga članka.
- (10) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja (multiteritorijalna odobrenja) dužna je imati odgovarajuće informatičke kapacitete za elektroničku obradu podataka koji su potrebni za izdavanje takvih odobrenja, utvrđivanje repertoara i praćenje njegova korištenja, razmjenu podataka s nositeljima prava i pružateljima internetskih usluga, izdavanje računa korisnicima, prikupljanje prihoda od prava te raspodjele iznosa nositeljima prava.
- (11) Zavod vodi evidenciju o organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava kojima je izdano odobrenje za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. U pravilniku iz stavka 13. ovoga članka uredit će se koje podatke iz evidencije Zavod objavljuje na svojim mrežnim stranicama.

(12) Ako povodom zahtjeva za davanje odobrenja iz ovoga članka Zavod nije izdao odobrenje zbog neispunjavanja pretpostavki iz ovoga članka, ponovljeni zahtjev istog podnositelja, za davanjem odobrenja za istu vrstu prava i istu kategoriju prava ne može se podnijeti prije proteka pet godina od podnošenja prvog zahtjeva.

(13) Sadržaj zahtjeva za davanje odobrenja iz ovoga članka, popis dokumentacije koju je potrebno priložiti uz zahtjev i način podnošenja uredit će se posebnim pravilnikom kojeg donosi ministar nadležan za poslove iz područja autorskog i srodnih prava, na prijedlog glavnog ravnatelja Zavoda.

Posebne pretpostavke za neovisne upravljačke subjekte

Članak 221.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati neovisni upravljački subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije.

(2) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj ako za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.

(3) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj ako:

- po pravu države u kojoj ima sjedište ili poslovni nastan može obavljati u toj državi djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava i
- je o namjeri obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj prethodno obavijestio Zavod.

(4) Odobrenje iz stavka 2. ovoga članka Zavod na zahtjev izdaje neovisnom upravljačkom subjektu koji zadovoljava sljedeće uvjete:

- ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i
- kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost.

(5) Smatra se da neovisni upravljački subjekt ispunjava uvjete iz stavka 4. podstavka 1. ovoga članka ako ima:

- poslovni prostor opremljen informatičkom i komunikacijskom opremom primjerenom za ispunjavanje propisanih obveza koje proizlaze iz obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, te
- stručnu službu za obavljanje pravnih i financijskih poslova, u kojoj je zaposlena najmanje jedna osoba sa završenim integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem prava ili istovjetnim studijem prava sukladno ranije važećim propisima, koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima

ostvarivanja autorskog i srodnih prava i znanje engleskog, francuskog ili njemačkog jezika, te najmanje jedna osoba čije stručne kvalifikacije udovoljavaju propisima za vođenje računovodstva i koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima organiziranja i vođenja računovodstva.

(6) Zavod će izdati odobrenje iz stavka 2. ovoga članka onom neovisnom upravljačkom subjektu koji je pružio relevantne pisane dokaze (u obliku ugovora ili punomoći) da zastupa određene nositelje prava u pogledu određenog prava, kategorije prava i vrste djela ili predmeta srodnih prava, koji su u skladu s odredbama članka 220. stavka 5. ovoga Zakona izričito u pisanom obliku obavijestili organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja ima odobrenje Zavoda da ne ostvaruje njihova prava, i to za pojedinu vrstu prava koja nije navedena u članku 213. stavku 2. i članku 214. stavku 2. ovoga Zakona.

(7) Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) U pisanoj obavijesti Zavodu iz stavka 3. ovoga članka neovisni upravljački subjekt dužan je navesti sve podatke o svim nositeljima prava, uključujući podatke o pravima, kategorijama prava, vrstama djela ili predmeta srodnih prava koje za te nositelje prava na temelju dobivenih punomoći namjerava ostvarivati prava. Zavod može od takvog subjekta zatražiti i druge podatke (primjerice, pojedinačne punomoći, identifikaciju nositelja prava te predmeta zaštite za koje ostvaruje prava, obavijesti nositelja prava dane u skladu s odredbama članka 220. stavka 5. ovoga Zakona i slično).

(9) Tijekom obavljanja kolektivnog ostvarivanja prava, neovisni upravljački subjekt dužan je redovito obavještavati Zavod o svim promjenama podataka iz stavaka 6. i 8. ovoga članka.

(10) Neovisni upravljački subjekt ostvaruje prava u svoje ime ili u ime nositelja prava, a za račun nositelja prava.

(11) Na neovisne upravljačke subjekte ne primjenjuje se predmnijeva iz članka 220. stavka 5. ovoga Zakona već su dužni dokazati repertoar za koji su ovlašteni ostvarivati prava.

(12) Neovisni upravljački subjekt dužan je na zahtjev korisnika obavijestiti ga o nositeljima prava čija prava ostvaruje na temelju ugovora ili punomoći i priložiti o tome relevantne pisane dokaze.

(13) Neovisni upravljački subjekt dužan je na svojim mrežnim stranicama na primjeren i vidljiv način objaviti repertoar za koji je ovlašten ostvarivati prava, na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.

(14) Sadržaj zahtjeva za davanje odobrenja iz stavka 2. ovoga članka, popis dokumentacije koju je potrebno priložiti uz zahtjev i način podnošenja uredit će se pravilnikom iz članka 220. stavka 13. ovoga Zakona.

(15) Zavod vodi evidenciju o neovisnim upravljačkim subjektima kojima je izdano odobrenje za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. U pravilniku iz članka 220. stavka 13. ovoga Zakona uredit će se koje podatke iz evidencije Zavod objavljuje na svojim mrežnim stranicama.

(16) Ako povodom zahtjeva za davanje odobrenja iz ovoga članka Zavod nije izdao odobrenje zbog neispunjavanja pretpostavki iz ovoga članka, ponovljeni zahtjev za davanjem odobrenja za istu vrstu prava i istu kategoriju prava isti neovisni upravljački subjekt ne može podnijeti prije proteka pet godina od podnošenja prvog zahtjeva.

(17) U pravilniku iz članka 220. stavka 13. ovoga Zakona uredit će se i sadržaj obavijesti iz stavka 3. ovoga članka.

*Povjeravanje ostvarivanja prava
i uzajamno zastupanje*

Članak 222.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može ostvarivati jednu, dvije ili više vrsta prava koja se, u pravilu, odnose na pojedinu vrstu nositelja prava.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može povjeriti drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava obavljanje određenih provedbenih poslova ostvarivanja prava pisanim ugovorom. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je povjereno obavljanje poslova ostvarivanja prava te poslove obavlja u ime i za račun organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja joj je povjerila obavljanje poslova ili u svoje ime, a za račun organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja joj je povjerila obavljanje poslova.

(3) Obavljanje određenih administrativnih, tehničkih ili pomoćnih poslova (primjerice izdavanja računa korisnicima ili raspodjele pripadajućih iznosa među nositeljima prava) organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može pisanim ugovorom povjeriti da pod njezinim nadzorom obavlja druga fizička ili pravna osoba. Takav ugovor nema utjecaja na dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na ispunjavanje svih obveza sukladno ovom Zakonu.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava osnovana po ovome Zakonu može s drugom takvom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava osnovanom po zakonu neke druge države članice Europske unije ili po zakonu bilo koje druge države, radi ostvarivanja iste vrste prava, sklopiti ugovor o uzajamnom zastupanju. U tome slučaju, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije diskriminirati nositelje prava čijim pravima upravlja, posebno u odnosu na primjenjive tarife, trošak ostvarivanja te uvjete naplate prihoda od prava i raspodjele pripadajućih iznosa nositeljima prava.

(5) Sporazum o zastupanju je svaki sporazum između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojim jedna organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje drugu da ostvaruje prava koja ona zastupa, uključujući i sporazum zaključen prema člancima 254. i 255. ovoga Zakona.

(6) Odredbe stavaka 1. do 5. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na neovisne upravljačke subjekte.

Poglavlje 2.
ODNOS ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO
OSTVARIVANJE PRAVA I NOSITELJA PRAVA

Prava nositelja prava

Članak 223.

(1) Nositelj prava ima pravo po svom izboru odabrati i ovlastiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava u bilo kojoj državi članici Europske unije da upravlja onim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava koje sam odabere, za države koje sam odabere, neovisno o tome koje države članice Europske unije je državljanin i u kojoj ima boravište ili poslovni nastan. Odabrana organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj dužna je prihvatiti upravljanje takvim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava kad je takvo upravljanje obuhvaćeno područjem njezine djelatnosti, osim ako ima objektivno opravdane razloge odbiti takvu ovlast.

(2) Nositelj prava ima pravo izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje bilo kojih prava, kategorija prava ili vrsta djela te drugih sadržaja po svom izboru, a organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositeljima prava čija prava ostvaruje objaviti uvjete pod kojima mogu izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje svojih djela ili predmeta srodnih prava čije upravljanje su prepustili toj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Nekomercijalnim korištenjem smatra se ono korištenje u kojem se ni neposredno ni posredno ne ostvaruje gospodarska ili ekonomska korist.

(3) Nositelj prava može otkazati ovlaštenje za upravljanje koje je dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u cijelosti ili u odnosu na pojedino pravo, kategoriju prava ili vrstu djela ili predmeta srodnih prava koje sam odabere, za državna područja koja sam odabere, uz otkazni rok ne duži od šest mjeseci, bez obzira na to je li istodobno takvo ovlaštenje za upravljanje dao drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odlučiti da takav otkaz proizvodi učinke nakon završetka financijske godine.

(4) Nositelj prava pridržava sva prava prema organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u odnosu na korištenja koja su se ostvarila i odobrenja za korištenje koja je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava izdala prije učinaka otkaza iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Svako ovlaštenje za upravljanje pravima i otkaz takvog ovlaštenja moraju biti u pisanom obliku, uz navođenje pojedinih prava, kategorija prava ili vrsta djela ili predmeta srodnih prava na koja se odnosi.

(6) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svojem statutu i/ili pravilima o članstvu utvrditi da nositelji prava imaju barem prava iz ovoga članka, objaviti to na svojoj mrežnoj stranici te nositelje prava o tim pravima obavijestiti prije davanja ovlasti za upravljanje.

(7) Statut je temeljni opći akt koji sadrži pravila o ustrojstvu i djelovanju organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u smislu propisa kojim se uređuju statusna pitanja pravnih osoba.

(8) Član je nositelj prava ili subjekt koji zastupa nositelje prava (uključujući druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava), koji ispunjava uvjete članstva u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i koji je primljen u njezino članstvo.

Članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

Članak 224.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je kao članove prihvatiti sve nositelje prava, subjekte koji zastupaju nositelje prava, uključujući i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava, koji ispunjavaju pretpostavke za članstvo utemeljene na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima. Pretpostavke za članstvo organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je uvrstiti u svoj statut ili pravila o članstvu, kojim se utvrđuju uvjeti članstva te prava i obveze članova, i javno ih objaviti. Odluka organizacije za kolektivno ostvarivanje prava o odbijanju zahtjeva za članstvo mora biti jasno obrazložena.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svojem statutu utvrditi odgovarajuće i učinkovite mehanizme sudjelovanja svojih članova u postupcima donošenja odluka. Pritom zastupljenost različitih kategorija članova mora biti poštena i uravnotežena.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je osigurati da njezini članovi mogu s njom komunicirati elektroničkim putem, uključujući i u svrhu ostvarivanja svojih članskih prava.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je voditi evidenciju o svojim članovima i redovito je ažurirati.

*Pravila o nositeljima prava koji nisu članovi
organizacije za kolektivno ostvarivanje prava*

Članak 225.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sva prava koja pripadaju njezinim članovima na odgovarajući način primijeniti i na nositelje prava koje zastupa na temelju presumirane punomoći te na nositelje prava koji nisu njezini članovi, ali ih zastupa na temelju ugovornog odnosa, osim prava koja se odnose na upravljanje i odlučivanje u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.

Poglavlje 3.

**UNUTARNJE USTROJSTVO ORGANIZACIJE
ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA**

Opća skupština članova

Članak 226.

(1) Opća skupština članova je tijelo organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u kojem članovi sudjeluju i ostvaruju svoje glasačko pravo, neovisno o pravnom obliku organizacije za kolektivno ostvarivanje.

(2) Opća skupština članova saziva se najmanje jednom godišnje.

(3) Opća skupština članova ima barem sljedeće ovlasti:

- donosi statut, njegove izmjene i dopune te odlučuje o pretpostavkama za članstvo u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ako one nisu propisane statutom
- imenuje i razrješuje članove odbora, ocjenjuje općenito njihov rad i odobrava njihove naknade i druge pogodnosti kao što su novčane i nenovčane pogodnosti, izdvajanja u dobrovoljne mirovinske fondove, pravo na nagrade i otpremnine
- donosi opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava
- donosi opća pravila o korištenju neraspodjeljivih iznosa te odlučuje o korištenju neraspodjeljivih iznosa, isključivo u svrhu ostvarivanja socijalnih, kulturnih i obrazovnih aktivnosti na korist nositelja prava
- donosi opća pravila o ulaganju prihoda od prava i drugih prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava
- donosi opća pravila o odbicima od prihoda od prava i od prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava
- donosi pravila o upravljanju rizikom
- odobrava kupnju, prodaju ili zalaganje nekretnina u vlasništvu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava
- odobrava spajanja i udruživanja s drugim subjektima, osnivanje podružnica, preuzimanje drugih subjekata ili dionica ili udjela u drugim subjektima
- odobrava uzimanje ili davanje zajmova i osiguranja zajmova.

(4) Član odbora je:

- svaki član upravnog odbora u slučaju kad je ovim Zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava propisana jedinstvena uprava
- svaki član upravnog i nadzornog odbora u slučaju kad je ovim Zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje propisana dvojna uprava.

(5) U organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u kojoj postoji sustav dvojne uprave opća skupština članova ne odlučuje o imenovanju i razrješanju članova upravnog odbora niti odobrava njihove naknade i druge pogodnosti ako je za obavljanje tih ovlasti nadležan nadzorni odbor.

(6) Opća skupština članova može statutom ili posebnom odlukom svoje ovlasti iz stavka 3. podstavaka 7. - 10. ovoga članka prenijeti na tijelo koje obavlja nadzornu funkciju nad upravljanjem organizacijom za kolektivno ostvarivanje.

(7) Opća skupština članova ovlaštena je nadzirati rad organizacije za kolektivno ostvarivanje prava osobito time što:

- odlučuje o imenovanju i razrješanju revizora i
- odobrava godišnje izvješće o transparentnosti iz članka 247. ovoga Zakona.

(8) Svi članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imaju pravo sudjelovati i glasovati na općoj skupštini članova. Pod uvjetom da to primjenjuje pošteno i razmjerno, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u svojem statutu ili pravilima o članstvu ograničiti pravo sudjelovanja i glasovanja članova na temelju jednog ili oba sljedeća kriterija:

- trajanje članstva
- iznosi naknada koje je član primio ili ostvario.

(9) Svaki član organizacije za kolektivno ostvarivanje prava može posebnom punomoći ovjerenom kod javnog bilježnika imenovati bilo koju fizičku ili pravnu osobu kao svojeg opunomoćenika ovlaštenog da umjesto njega sudjeluje i glasuje na općoj skupštini u njegovo ime, pod uvjetom da takvo imenovanje ne dovodi do sukoba interesa (primjerice u slučaju kad član i opunomoćenik pripadaju različitim kategorijama nositelja prava unutar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava). Imenovanje opunomoćenika vrijedi samo za jednu opću skupštinu. Opunomoćenik ima na općoj skupštini članova za koju je imenovan sva prava kao i član koji ga je imenovao te je dužan na općoj skupštini sudjelovati i glasovati u skladu s uputama koje je dobio od člana koji ga je imenovao, a koje su sadržane u punomoći. Statutom ili drugim aktom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava mogu se pobliže odrediti ograničenja u vezi s imenovanjem opunomoćenika i ostvarivanjem prava glasovanja članova koje predstavljaju.

(10) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u svojem statutu utvrditi da ovlasti opće skupštine članova može izvršavati skupština predstavnika izabranih najmanje jednom u četiri godine na općoj skupštini članova, pod uvjetom da je:

- osigurano odgovarajuće i učinkovito sudjelovanje članova u postupcima donošenja odluka i
- zastupljenost različitih kategorija članova u skupštini predstavnika poštena i uravnotežena.

(11) Stavci 2. i 3. te stavci 5. do 9. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se na skupštinu predstavnika iz stavka 10. ovoga članka.

(12) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava zbog svojeg pravnog oblika nema opću skupštinu članova, ovlasti opće skupštine članova izvršava tijelo koje obavlja nadzornu funkciju iz članka 227. ovoga Zakona. U tom slučaju odredbe ovoga članka, osim stavaka 4. do 6., na odgovarajući način primjenjuju se na tijelo koje obavlja nadzornu funkciju.

(13) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima kao članove samo subjekte koji zastupaju nositelje prava, sve ili neke ovlasti opće skupštine članova iz ovoga članka može svojim statutom prenijeti na opću skupštinu članova tih subjekata. U tom slučaju odredbe ovoga članka, osim stavaka 10. do 12., na odgovarajući način primjenjuju se na opću skupštinu članova tih subjekata.

Nadzorna funkcija

Članak 227.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je imati tijelo koje obavlja nadzornu funkciju za trajno praćenje aktivnosti i izvršavanje zadaća osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(2) U tijelu koje obavlja nadzornu funkciju moraju biti pošteno i razmjerno zastupljene različite kategorije članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Svaki član tijela koje obavlja nadzornu funkciju dužan je općoj skupštini članova dati izjavu o sukobu interesa koja sadrži podatke propisane u članku 228. stavku 3. ovoga Zakona.

(4) Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju sastaje se redovito i ima barem sljedeće ovlasti:

- ovlasti koje mu je povjerila opća skupština članova, uključujući ovlasti u okviru članka 226. stavka 3. podstavka 2. i stavka 6. ovoga Zakona i
- praćenje aktivnosti i izvršavanje obveza osoba iz članka 228. ovoga Zakona, uključujući provedbu odluka opće skupštine članova, a posebno općih pravila iz članka 226. stavka 3. podstavaka 3. - 6. ovoga Zakona.

(5) Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju barem jednom godišnje izvještava opću skupštinu članova o izvršavanju svojih ovlasti.

*Obveze osoba koje upravljaju poslovanjem
organizacije za kolektivno ostvarivanje prava*

Članak 228.

(1) Osobe koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dužne su to činiti s povećanom pažnjom, na razborit i odgovarajući način, koristeći se najboljim administrativnim i računovodstvenim postupcima te mehanizmima unutarnje kontrole.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svoje poslovanje uvesti i primjenjivati postupke za sprječavanje nastanka sukoba interesa. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je utvrditi i razotkriti svaki stvarni ili mogući sukob interesa, njime upravljati i nadzirati ga ako ga nije moguće izbjeći te spriječiti da on negativno utječe na zajedničke interese nositelja prava koje zastupa.

(3) Postupci iz stavka 2. ovoga članka uključuju obvezu svake od osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da općoj skupštini članova dade pojedinačnu izjavu koja sadrži sljedeće podatke:

- svaku korist koju ima od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava
- sve naknade primljene u prethodnoj financijskoj godini od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, uključujući u obliku mirovinskog osiguranja, davanja u naravi i druge oblike povlastica
- sve iznose koje je kao nositelj prava primila od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u prethodnoj financijskoj godini i
- izjavu o svakom stvarnom ili mogućem sukobu između bilo kakvih osobnih interesa i interesa organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili između bilo kakvih obveza prema organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i dužnosti prema bilo kojoj drugoj fizičkoj ili pravnoj osobi.

Poglavlje 4.
ODNOS ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO
OSTVARIVANJE PRAVA I KORISNIKA

Davanje odobrenja za korištenje

Članak 229.

- (1) Prije početka korištenja predmeta zaštite pravna, odnosno fizička osoba dužna je podnijeti zahtjev za odobrenje korištenja određene vrste predmeta zaštite odgovarajućoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. U zahtjevu se navodi vrsta i okolnosti korištenja (kao što su način, prostor i vrijeme korištenja te ostali podaci o kojima ovisi visina naknade).
- (2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku odgovoriti na zahtjev za odobrenje korištenja, navodeći osobito podatke koji su potrebni da bi mogla izdati odobrenje. Po primitku svih relevantnih podataka organizacija je dužna korisniku izdati odobrenje ili obrazložiti zašto nije u mogućnosti izdati odobrenje. Odobrenje mora sadržavati oznaku vrsta prava na koje se odobrenje odnosi, uvjete korištenja s obzirom na način, prostor i vrijeme korištenja te visinu naknade za korištenje, ako je korištenje uz naknadu. Uvjeti iz odobrenja za korištenje moraju biti utemeljeni na objektivnim i nediskriminirajućim kriterijima.
- (3) Korisnik je dužan bez odgađanja obavijestiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava o svakoj promjeni okolnosti korištenja ili o samom prestanku korištenja, radi odgovarajuće izmjene uvjeta pod kojima je odobrenje dano, odnosno radi povlačenja odobrenja.
- (4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je omogućiti korisnicima da zahtjev za odobrenje korištenja i svu komunikaciju u vezi s odobrenjem obavljaju elektroničkim putem.
- (5) Pravna ili fizička osoba koja omogući korištenje svog prostora drugoj osobi koja u tom prostoru koristi predmete zaštite, dužna je provjeriti ima li ta druga osoba odgovarajuće odobrenje za korištenje predmeta zaštite. Ako pravna ili fizička osoba omogući korištenje svog prostora osobi koja nema odgovarajuće odobrenje za korištenje predmeta zaštite, a znala je ili je morala znati da će se u tom prostoru koristiti predmeti zaštite, solidarno odgovara za isplatu odgovarajuće naknade za korištenje predmeta zaštite.

Obveze korisnika

Članak 230.

- (1) Korisnici su dužni organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava dati relevantne podatke kojima raspolažu, a koji su potrebni za naplatu prihoda od prava i/ili raspodjelu iznosa dugovanih nositeljima prava, u ugovorenom ili prethodno određenom roku te u ugovorenom ili prethodno određenom obliku. Kad odlučuju o obliku u kojem će se dati potrebni podaci, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici dužni su uzeti u obzir, koliko je to moguće, standarde koji se dobrovoljno primjenjuju u odnosnom području (dobrovoljne industrijske standarde).

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je, kad je to moguće, omogućiti korisnicima da podatke iz stavka 1. ovoga članka dostavljaju elektroničkim putem.

(3) U slučaju nedostatno dobivenih podataka, odnosno neovlaštenog korištenja predmeta zaštite nadležna tijela državne uprave, odnosno fizičke i pravne osobe koje raspolažu takvim podacima dostavit će organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, na njezin upit, podatke koji se odnose na ostvarivanje prava iz ovoga Zakona, osim u slučaju kada bi takva dostava podataka bila protivna Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) ili zakonu kojim se uređuje zaštita neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti.

Cijena korištenja predmeta zaštite

Članak 231.

(1) Cijena korištenja i drugi uvjeti korištenja predmeta zaštite utvrđuju se, prije svega, ugovorom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika predmeta zaštite ili ugovorom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i komore korisnika predmeta zaštite. U slučaju da korisnici nisu organizirani putem komore ili iz okolnosti proizlazi da će interesi korisnika biti bolje zastupani putem nekog drugog udruženja korisnika predmeta zaštite, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može sklopiti ugovor s drugim udruženjem korisnika. Pregovore o sklapanju takvih ugovora organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici, odnosno njihove komore ili udruženja dužni su voditi u dobroj vjeri te jedni drugima dostaviti sve podatke potrebne za postizanje dogovora.

(2) Ako cijena korištenja nije određena sukladno stavku 1. ovoga članka, plaća se prema cjeniku organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je prije utvrđivanja cjenika iz stavka 2. ovoga članka zatražiti očitovanje o prijedlogu cjenika od komore ili drugog udruženja korisnika.

(4) Ako komora ili drugo udruženje korisnika ne dostavi pisano očitovanje organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u roku od 30 dana od dana dostave prijedloga cjenika, smatrat će se da se ne protivi prijedlogu cjenika.

(5) Ako komora ili drugo udruženje korisnika u pisanom očitovanju ne prihvati u cijelosti ili djelomice cjenik, može se s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava sporazumjeti o postupku arbitraže radi utvrđivanja predmetnog cjenika, najkasnije u roku od 60 dana od dana primitka prijedloga cjenika. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici mogu i unaprijed sklopiti arbitražni sporazum kojim utvrđuju da će svaki spor u postupku donošenja cjenika riješiti pred arbitražom. Arbitraža se provodi u skladu s odredbama članka 232. ovoga Zakona.

(6) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i komora ili drugo udruženje korisnika ne sklope arbitražni sporazum u roku iz stavka 5. ovoga članka, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava zatražit će u daljnjem roku od 15 dana mišljenje Vijeća stručnjaka o predmetu neslaganja. Vijeće stručnjaka dat će svoje mišljenje u roku od 60 dana

od dana primitka zahtjeva. Vijeće stručnjaka može zbog opravdanih razloga produžiti rok za donošenje mišljenja za još najviše 30 dana, o čemu je dužno obavijestiti stranke u postupku davanja mišljenja prije isteka prvog roka od 60 dana.

(7) Do dovršetka postupka utvrđivanja cjenika sukladno odredbama stavaka 3., 4., 5. i 6. ovoga članka, cijena se plaća prema postojećem cjeniku, a ako postojeći cjenik ne obuhvaća pojedinu vrstu korištenja predmeta zaštite, kao akontacija prema prijedlogu cjenika.

(8) Do dovršenja postupka utvrđivanja cjenika o iznosima naknade za umnožavanje za privatno korištenje iz ovoga Zakona, sukladno odredbama stavaka 3., 4., 5. i 6. ovoga članka, cijena se plaća prema postojećem cjeniku. Iznimno od stavka 7. ovoga članka, ako postojeći cjenik ne obuhvaća pojedini tehnički uređaj ili nosač zvuka, slike ili teksta, do dovršenja postupka utvrđivanja cjenika, korisnik plaća nesporni iznos cijene iz prijedloga cjenika, a za sporni iznos organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može od korisnika zatražiti da dade odgovarajuće kvalitetno osiguranje plaćanja, koje je korisnik dužan dati u roku koji odredi organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Ako korisnik na zahtjev organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne dade traženo kvalitetno osiguranje plaćanja spornog iznosa naknade u ostavljenom roku, korisnik je dužan platiti akontaciju prema prijedlogu cjenika.

(9) Mišljenje Vijeća stručnjaka iz stavka 6. ovoga članka sadržava ocjenu o tome obuhvaća li cjenik organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ona prava za koja ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima odobrenje Zavoda i mišljenje je li cijena određena u skladu s načelima iz članka 236. ovoga Zakona. Ako Vijeće stručnjaka ne donese mišljenje u roku iz stavka 6. ovoga članka, smatra se da je suglasno s prijedlogom cjenika.

(10) Nakon dovršetka postupka utvrđivanja cjenika po odredbama iz ovoga članka, cjenik se, sukladno članku 246. ovoga Zakona, objavljuje na mrežnoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, i primjenjuje se na sve korisnike koji koriste predmete zaštite na način koji je određen cjenikom, počevši od dana pokretanja postupka utvrđivanja cjenika sukladno odredbama stavka 3. ovoga članka.

Utvrđivanje cjenika pred arbitražnim sudom

Članak 232.

(1) U skladu s odredbama članka 231. stavka 5. ovoga Zakona, stranke mogu sklopiti sporazum da se njihov spor o cjeniku konačno riješi arbitražom u skladu s važećim Pravilnikom o arbitraži pri Stalnom arbitražnom sudištu Hrvatske gospodarske komore (Zagrebačka pravila), ako ovim Zakonom nije određeno drukčije.

(2) Arbitraža o cjeniku vodi se po odredbama o ubrzanom arbitražnom postupku u smislu Zagrebačkih pravila iz stavka 1. ovoga članka, bez obzira na to koja je vrijednost predmeta spora, te po ostalim primjenjivim odredbama Zagrebačkih pravila. Ubrzani postupak arbitraže o cjeniku može u pravilu trajati najduže tri mjeseca, računajući od dana kada je konstituiran arbitražni sud u skladu s odredbama članka 233. ovoga Zakona. Rokove iz Zagrebačkih pravila koji se odnose na ubrzani arbitražni postupak u kojima stranke mogu poduzeti određene radnje arbitražni sud može skratiti ako ocijeni da je to u interesu učinkovitosti postupka, a pritom se poštuje načelo jednakog postupanja sa strankama.

(3) Ako prijedlog cjenika daju dvije ili više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, one se u arbitražnom postupku sve zajedno smatraju jednom strankom. Ako interese korisnika na koje se primjenjuje cjenik koji je predmet arbitražnog postupka zastupa više komora i/ili drugih udruženja korisnika, oni se svi smatraju jednom strankom u arbitražnom postupku.

(4) Arbitražnim pravorijekom utvrđuje se cjenik organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u skladu s načelima iz članka 236. ovoga Zakona.

(5) Cjenik utvrđen pravorijekom iz stavka 4. ovoga članka, sukladno članku 246. ovoga Zakona, objavljuje se na mrežnoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na koju se cjenik odnosi i primjenjuje se na sve korisnike koji koriste predmete zaštite na način koji je određen cjenikom, počevši od dana pokretanja postupka utvrđivanja cjenika sukladno odredbama članka 231. stavka 3. ovoga Zakona.

Sastav arbitražnog suda

Članak 233.

(1) Arbitražni sud ima tri arbitra koji se imenuju s Liste arbitara pred Stalnim arbitražnim sudištem pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i moraju biti stručni u području autorskog prava i srodnih prava.

(2) Predsjednik arbitražnog suda mora biti sudac ili bivši sudac Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

(3) Svaka stranka imenuje po jednog arbitra u arbitražnom sporazumu iz članka 231. stavka 5. ovoga Zakona. Tako imenovani arbitri imenovat će predsjednika arbitražnog suda najkasnije u roku od 15 dana od dana sklapanja arbitražnog sporazuma.

(4) Ako se arbitri koje su imenovale stranke ne mogu sporazumjeti o predsjedniku arbitražnog suda, njega će imenovati predsjednik Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Sastav i rad Vijeća stručnjaka

Članak 234.

(1) Vijeće stručnjaka sastoji se od predsjednika i četiri člana. Predsjednika i članove Vijeća stručnjaka na razdoblje od četiri godine imenuje ministar nadležan za poslove iz područja autorskog i srodnih prava, na prijedlog glavnog ravnatelja Zavoda.

(2) Predsjednik i članovi Vijeća stručnjaka imenuju se iz reda istaknutih stručnjaka koji svojim dosadašnjim dostignućima i poznavanjem problema vezanih za područje primjene autorskog i srodnih prava mogu pridonijeti ostvarivanju ciljeva zbog kojih je Vijeće stručnjaka osnovano.

(3) Glavni ravnatelj Zavoda pokreće postupak izbora predsjednika i članova Vijeća stručnjaka javnim pozivom.

- (4) Ako ministar nadležan za poslove iz područja autorskog i srodnih prava smatra da predloženi kandidati ne osiguravaju primjeren sastav Vijeća stručnjaka, naložit će glavnom ravnatelju Zavoda da ponovi postupak izbora.
- (5) Vijeće stručnjaka donosi mišljenje na sjednici većinom glasova svih članova Vijeća stručnjaka.
- (6) Prije davanja mišljenja Vijeće stručnjaka može pozvati osobe stručne za pojedina pitanja da sudjeluju u radu sjednica Vijeća stručnjaka bez prava odlučivanja. U radu Vijeća stručnjaka mogu sudjelovati, bez prava odlučivanja, službenici Zavoda za područje rada sjednice Vijeća stručnjaka.
- (7) Predsjednik, članovi Vijeća stručnjaka i pozvani stručnjaci imaju pravo na naknadu za rad. Naknadu snose stranke koje sudjeluju u postupku pred Vijećem stručnjaka, u pravilu u jednakim dijelovima, ako Vijeće stručnjaka ne odluči drukčije.
- (8) Vijeće stručnjaka donosi poslovnik o svom radu.
- (9) Ministar nadležan za poslove iz područja autorskog i srodnih prava, na prijedlog glavnog ravnatelja Zavoda donosi pravilnik o Vijeću stručnjaka u kojem se uređuju pravila o imenovanju članova Vijeća stručnjaka, o radu Vijeća stručnjaka te visina naknade iz stavka 7. ovoga članka.

Posredovanje Vijeća stručnjaka

Članak 235.

- (1) Vijeće stručnjaka obavlja sljedeće postupke posredovanja:
1. posredovanje u pogledu sklapanja ugovora o reemitiranju (uključujući kabelskom reemitiranju) te o prijenosu izravnim protokom, između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i operatora usluge reemitiranja (kabelskog reemitiranja) te prijenosa izravnim protokom; kao i između organizacija za emitiranje i operatora usluge reemitiranja (kabelskog reemitiranja) te prijenosa izravnim protokom, u pogledu davanja odobrenja za reemitiranje (uključujući kabelsko reemitiranje) te prijenos izravnim protokom i/ili plaćanja pripadajuće naknade
 2. posredovanje u pogledu sklapanja ugovora u svrhu činjenja dostupnim javnosti audiovizualnih djela u okviru usluga videa na zahtjev
 3. posredovanje u pogledu omogućavanja pristupa autorskom djelu ili predmetu srodnog prava i njegovog korištenja u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona, između osobe koja tvrdi da je na temelju ovoga Zakona ovlaštena koristiti se autorskim djelom ili predmetom srodnog prava bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja i bez plaćanja naknade i nositelja prava, odnosno druge osobe koja je primijenila tehničke mjere zaštite pristupa ili korištenja autorskih djela ili predmeta srodnih prava ili koja ima ovlast i mogućnosti otkloniti ih
 4. posredovanje propisano u članku 46. stavku 3. ovoga Zakona

5. posredovanje u pogledu izmjene ili prilagodbe ugovora radi pravičnijeg udjela u zaradi iz članka 61. ovoga Zakona
6. posredovanje u pogledu izvršavanja obveze transparentnosti iz članka 62. ovoga Zakona te
7. posredovanje pri sklapanju kolektivnih sporazuma iz članka 142., sukladno članku 143. stavku 2. ovoga Zakona.

(2) Vijeće stručnjaka će u postupcima posredovanja iz stavka 1. ovoga članka pregovorima u svojstvu posrednika pomoći da strane u sporu postignu sporazum. Vijeće stručnjaka je ovlašteno stranama davati prijedloge o uređenju međusobnih odnosa. Prijedloge će Vijeće stručnjaka stranama dostaviti osobno ili u preporučenom pismu. Ako se ni jedna od strana ne usprotivi prijedlogu Vijeća stručnjaka preporučenim pismom poslanim u roku od tri mjeseca od primitka prijedloga Vijeća stručnjaka, smatra se da su obje strane prihvatile prijedlog Vijeća stručnjaka. Ako je riječ o sporovima iz stavka 1. točaka 1., 2. ili 4. ovoga članka, strane su obvezatne takav prijedlog Vijeća stručnjaka uvrstiti u odgovarajući ugovor.

(3) Sve strane u sporovima iz stavka 1. ovoga članka dužne su započeti, voditi i okončati pregovore u dobroj vjeri. Za zlouporabu pregovora ili svog položaja u pregovorima, kao i za zlouporabu svojih prava odgovaraju u skladu sa zakonom kojim se uređuju obvezni odnosi.

(4) Postupak posredovanja iz stavka 1. točaka 4. i 5. ovoga članka mogu pokrenuti nositelji prava te reprezentativna udruženja nositelja prava na pojedinačni zahtjev jednog ili više nositelja prava.

Načela za određivanje visine cijene korištenja predmeta zaštite

Članak 236.

(1) Cijena za korištenje predmeta zaštite mora biti primjerena, bez obzira na to je li riječ o isključivim pravima ili o ostvarivanju naknade u slučaju kad se predmet zaštite prema ovome Zakonu može koristiti bez odobrenja nositelja prava. Cjenici moraju biti razumni u odnosu na, među ostalim, ekonomsku vrijednost korištenja prava na tržištu, uzimajući u obzir narav i opseg korištenja predmeta zaštite, ekonomsku vrijednost usluge koju pruža organizacija za kolektivno ostvarivanje prava te na odgovarajući način cjenike koji su na snazi u drugim državama članicama Europske unije za istu vrstu i oblik korištenja i istu vrstu prava.

(2) Pri određivanju visine cijene iz stavka 1. ovoga članka u odgovarajućoj mjeri uzet će se u obzir religiozne, socijalne i kulturne potrebe korisnika koji pripadaju osjetljivim društvenim skupinama umirovljenika, djece i osoba s invaliditetom.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je na zahtjev obavijestiti korisnika na kojeg se to odnosi o kriterijima koje je uzela u obzir pri određivanju iznosa cijene u cjeniku.

(4) Pri određivanju cijene za korištenje predmeta zaštite na internetu, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije dužna kao uzor koristiti već utvrđene cjenike za druge vrste i oblike korištenja na internetu ako je riječ o korištenju u novoj vrsti internetske usluge koja je u Europskoj uniji dostupna kraće od tri godine.

(5) Ako je korištenje predmeta zaštite nužno za djelatnost korisnika tako da djelatnost korisnika ovisi o korištenju predmeta zaštite, kao što je to u slučaju emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom, koncertnih, plesnih i drugih korištenja predmeta zaštite uz naplatu, visina cijene određuje se, u pravilu, u postotku od prihoda, odnosno primitka što ga korisnik ostvaruje od korištenja predmeta zaštite.

(6) Visina cijene može se odrediti u postotku od troškova potrebnih za korištenje predmeta zaštite, kao što su naknade ili plaće umjetnika izvođača ili trošak korištenja prostora za korištenje predmeta zaštite ili drugi odgovarajući trošak, ako su troškovi potrebni za korištenje predmeta zaštite nerazmjerno veći od prihoda koji se ostvaruje korištenjem.

(7) Uz cijene koje se određuju u postotku odredit će se najniži iznosi cijena u paušalnom iznosu.

(8) Ako korištenje predmeta zaštite nije nužno korisniku, ali je korisno ili ugodno (primjerice u slučaju smještajnih objekata, izložbenih prostora, prijevoznih sredstava i nekih ugostiteljskih objekata), cijena se u pravilu određuje u paušalnim iznosima za stalna i za povremena korištenja predmeta zaštite.

(9) Prilikom utvrđivanja cijene određene u paušalnom iznosu prema stavku 8. ovoga članka i najniže cijene iz stavka 7. ovoga članka uzimaju se u obzir okolnosti korištenja, kao što su vrsta korištenja, mjesto i zemljopisno područje korištenja, kategorija i veličina prostora u kojem se koriste predmeti zaštite, trajanje i broj korištenja te razlike u visini cijena u poslovanju korisnika.

(10) Visina cijene za umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, informativnih publikacija u digitalnom obliku, sukladno članku 161. stavku 1. ovoga Zakona, određuje se, u pravilu, u postotku od svih izravnih i neizravnih prihoda, odnosno primitaka što ih pružatelj usluga informacijskog društva ostvaruje u vezi s korištenjem informativne publikacije, uz određivanje najnižeg iznosa cijene, ili, ako to nije moguće, u paušalnom iznosu.

(11) Pri određivanju visine cijene za umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, autorskih djela i predmeta srodnih prava koji se koriste u pratećim internetskim uslugama na koje se primjenjuje načelo države podrijetla iz članka 42. ovoga Zakona, uzimaju se, pored drugih kriterija iz ovoga članka, u obzir svi aspekti prateće internetske usluge, kao što su obilježja usluge, uključujući trajanje dostupnosti na internetu programa koji se pružaju u okviru te usluge, publiku, uključujući publiku u Republici Hrvatskoj te u drugim državama u kojima se pristupa pratećoj internetskoj usluzi i koristi se tom uslugom te dostupne jezične verzije. To ne isključuje mogućnost određivanja cijene na temelju primitaka organizacije za emitiranje.

(12) Pri određivanju visine cijene za reemitiranje (uključujući kabelsko reemitiranje) te prijenosa izravnim protokom uzimaju se, pored drugih kriterija iz ovoga članka, u obzir ekonomska vrijednost uporabe prava u trgovini, uključujući vrijednost dodijeljenog sredstvu reemitiranja (uključujući kabelskog reemitiranja) te prijenosa izravnim protokom.

(13) U slučaju da korisnik uskrati davanje podataka potrebnih za određivanje cijene za korištenje predmeta zaštite, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može sama utvrditi te podatke prema podacima dobivenim sukladno člancima 230. i 237. ovoga Zakona ili na drugi prikladan način.

(14) Odgovarajuća naknada za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 179. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona je pravična naknada, pri čemu se prilikom određivanja iznosa odgovarajuće naknade, osim načela za određivanje visine cijene korištenja predmeta zaštite iz stavka 1. ovoga članka, uzima u obzir vjerojatna šteta koja autoru nastaje kada se njegovo djelo bez njegova odobrenja umnožava za privatno korištenje, primjena tehničkih mjera zaštite pristupa korištenju djela te druge okolnosti koje mogu biti od utjecaja na pravilno odmjeravanje oblika i iznosa odgovarajuće naknade. Odgovarajuća naknada ne smije nerazumno opteretiti poslovanje proizvođača i uvoznika iz članka 179. stavka 1. ovoga Zakona te se pri određivanju iznosa odgovarajuće naknade u obzir mora uzeti cijena praznih nosača zvuka, slike ili teksta, tehničkih uređaja, kao i druge relevantne tržišne okolnosti. Prije pokretanja postupka donošenja cjenika iz članka 231. ovoga Zakona za nove prazne nosače zvuka, slike ili teksta i tehničke uređaje, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je provesti istraživanje stvarnog korištenja tih praznih nosača zvuka, slike ili teksta i tehničkih uređaja za umnožavanje predmeta zaštite, a rezultati kojeg će se uzeti u obzir pri određivanju iznosa odgovarajuće naknade. Rezultati takvog istraživanja bit će javno objavljeni na mrežnoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Nadziranje korištenja predmeta zaštite

Članak 237.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može, u skladu s ovlaštenjem nositelja prava iz članka 223. ovoga Zakona, nadzirati korištenje predmeta zaštite za koje ima odobrenje za kolektivno ostvarivanje prava izdano od strane Zavoda.

(2) Korisnici predmeta zaštite dužni su davati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava podatke relevantne za to ostvarivanje te omogućiti uvid u odgovarajuću dokumentaciju.

(3) U ostvarivanju nadzora iz stavka 1. ovoga članka organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava mogu na zahtjev pružati pomoć u obavljanju nadzora nad korištenjem predmeta zaštite: Državni inspektorat, tijelo državne uprave nadležno za provedbu carinskih mjera zaštite te tijelo državne uprave nadležno za policijske poslove.

(4) Na zahtjev autora, odnosno organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nadležna policijska uprava ili policijska postaja zabranit će održavanje priredbe na kojoj se koriste predmeti zaštite ako korisnik nema odobrenje autora, odnosno organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Poglavlje 5.

UPRAVLJANJE PRIHODOM OD PRAVA

Naplata i korištenje prihoda od prava

Članak 238.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s osobitom pažnjom naplaćuje i upravlja prihodom od prava.

(2) U svojim poslovnim knjigama organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je odvojeno voditi:

- prihode od prava i prihode koje ostvaruje ulaganjem prihoda od prava i
- vlastitu imovinu i prihode koje ostvaruje od takve imovine, od prava na trošak ostvarivanja ili od svojih drugih aktivnosti.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije prihode od prava i prihode koje ostvaruje ulaganjem prihoda od prava koristiti u svrhe različite od raspodjele nositeljima prava, osim za namirenje ili prijeboj s troškom ostvarivanja u skladu s člankom 226. stavkom 3. podstavkom 6. ili kada je to dopušteno odlukom donesenom u skladu s člankom 226. stavkom 3. ovoga Zakona.

(4) Trošak ostvarivanja je iznos koji u svrhu pokrića troškova ostvarivanja autorskog ili srodnih prava organizacija za kolektivno ostvarivanje prava naplati, odbije ili kompenzira od prihoda od prava ili od bilo kojeg drugog prihoda koji ostvari ulaganjem prihoda od prava.

(5) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ulaže prihode od prava ili prihode koje je ostvarila ulaganjem prihoda od prava, dužna je to činiti u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupa u skladu s općim pravilima o ulaganju prihoda od prava i drugih prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava te pravilima o upravljanju rizikom iz članka 226. stavka 3. podstavaka 5. i 7. ovoga Zakona, kao i postupajući po sljedećim pravilima:

- ako postoji ikakva mogućnost sukoba interesa, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je osigurati da je ulaganje u isključivom interesu nositelja prava čija prava zastupa
- ulaganje se poduzima tako da jamči sigurnost, kvalitetu, likvidnost i profitabilnost portfelja kao cjeline i
- ulaganje se mora primjereno rasporediti (diverzificirati) da bi se izbjeglo prekomjerno oslanjanje na neki njegov određen dio te gomilanje rizika u portfelju kao cjelini.

Raspodjela prihoda od prava

Članak 239.

(1) Raspodjela prihoda od prava nositeljima prava obavlja se u pravilu prema podacima o korištenju predmeta zaštite.

(2) Korisnik je dužan dostavljati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava potpune podatke o mjestu i vremenu korištenja pojedinih predmeta zaštite radi raspodjele prihoda od prava i to u roku određenom ugovorom o korištenju predmeta zaštite. Ako ne postoji takva ugovorna odredba, korisnik je dužan dostaviti organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava podatke, najkasnije u roku od 15 dana od dana korištenja.

(3) Za vrste korištenja predmeta zaštite za koje nije moguće obaviti raspodjelu na temelju podataka o korištenju, ili bi to očito bilo neekonomično, raspodjela se može obaviti primjenom metode uzoraka koji u najvećoj mjeri odgovaraju stvarnom korištenju predmeta zaštite.

Opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava

Članak 240.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je redovito, uredno i precizno raspodijeliti i isplatiti iznose namijenjene nositeljima prava, u skladu s općim pravilima iz članka 226. stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona.

(2) Opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava iz članka 226. stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona sadržavaju odredbe osobito o:

- predmetu zaštite i nositeljima prava na koje se opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava odnose
- utvrđivanju udjela pojedinog nositelja prava u naplaćenim prihodima od prava, pri čemu se mogu stimulirati predmeti zaštite od posebne vrijednosti za kulturu i nacionalno stvaralaštvo
- utvrđivanju iznosa za isplatu nakon odbitka troškova ostvarivanja prava, izdvajanja u fondove predviđene ovim Zakonom, statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili međunarodnim ugovorima o uzajamnom zastupanju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i
- rokovima u kojima se obavljaju obračuni i isplate raspodijeljenih iznosa koji pripadaju nositeljima prava.

(3) Ugovori o raspodjeli između nositelja prava istog djela imaju prednost pred općim pravilima o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili njezini članovi koji su subjekti koji zastupaju nositelje prava dužni su nositeljima prava isplatiti pripadajuće iznose što je prije moguće, a najkasnije u roku od devet mjeseci nakon završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi koji se odnose osobito na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava ili povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava onemogućuju poštovanje tog roka.

(5) Ako se pripadajući iznosi ne mogu raspodijeliti u roku iz stavka 4. ovoga članka zato što se ne može identificirati ili pronaći nositelja prava, iznimka iz stavka 4. ovoga članka se u odnosu na taj rok ne primjenjuje, a ti se iznosi čuvaju odvojeno na računu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(6) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je poduzeti sve potrebne mjere radi identificiranja i pronalaženja nositelja prava. Osobito, najkasnije u roku od tri mjeseca nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka, dužna je učiniti dostupnima podatke o djelima i predmetima srodnih prava za koje nije identificiran ili pronađen jedan ili više nositelja prava:

- nositeljima prava koje zastupa ili subjektima koji zastupaju nositelje prava koji su njezini članovi i
- svim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s kojima ima sklopljene ugovore o uzajamnom zastupanju.

(7) Podaci iz stavka 6. ovoga članka uključuju, gdje je dostupno, osobito:

- naslov djela ili predmeta srodnog prava
- ime nositelja prava
- ime relevantnog nakladnika ili producenta i
- bilo koji drugi dostupan relevantan podatak koji bi mogao pomoći u identifikaciji nositelja prava.

(8) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je također provjeriti evidenciju iz članka 224. stavka 4. ovoga Zakona te druge dostupne evidencije. Ako sve navedene mjere ne poluče rezultate, dužna je javno objaviti da identifikacija i potraga za nositeljem prava nije uspjela, najkasnije u roku od godinu dana od isteka tromjesečnog roka.

(9) Ako se iznosi koji pripadaju nositeljima prava ne mogu raspodijeliti nakon isteka roka od tri godine od završetka financijske godine u kojoj je naplaćen prihod od prava, te pod uvjetom da su poduzete sve mjere za identifikaciju i pronalazak nositelja prava, ti će se iznosi smatrati neraspodjeljivima.

(10) Opća skupština članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odlučuje o korištenju neraspodjeljivih iznosa u skladu s pravilima iz članka 226. stavka 3. podstavka 4. ovoga Zakona, ne šteteći pravu nositelja prava da u zastarnom roku od tri godine zahtijevaju isplatu iznosa koji im pripadaju.

(11) Opći obračun raspodjele mora utvrditi nadležno tijelo organizacije za kolektivno ostvarivanje prava te ispitati i ocijeniti ovlašteni revizor.

(12) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je dostaviti opći obračun raspodjele iz stavka 11. ovoga članka Zavodu u roku od 15 dana od dana primitka izvješća o obavljenoj reviziji.

*Trošak ostvarivanja prava i druga izdvajanja
te poticanje stvaralaštva i kulture*

Članak 241.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositelje prava obavijestiti o trošku ostvarivanja prava i drugim izdvajanjima iz prihoda od prava i drugih prihoda od ulaganja prihoda od prava, prije dobivanja punomoći za ostvarivanje prava.

(2) Trošak ostvarivanja prava ne smije biti veći od stvarnih i opravdanih troškova upravljanja pravima. Trošak ostvarivanja mora biti dokumentiran u skladu s najboljim računovodstvenim standardima.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može, povrh ukupnog troška ostvarivanja određenog u stavku 2. ovoga članka, odlučiti da se iz ukupne mase prihoda od prava najviše 3 % utroši na mjere usmjerene protiv piratstva i krivotvorenja te druge mjere usmjerene na podizanje razine svijesti o vrijednosti autorskog i srodnih prava.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u punomoćima o zastupanju sa svojim članovima te u međunarodnim ugovorima o uzajamnom zastupanju odrediti izdvajanja u fond za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti u odgovarajućem umjetničkom i kulturnom području. Prihod fonda nije dopušteno koristiti u druge svrhe. Izdvajanja u navedeni fond ne smiju prelaziti 10 % ukupne mase prihoda od prava osim ako je riječ o prihodu od prava ostvarenog na ime prava na naknadu za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 179. ovoga Zakona, u kojem slučaju izdvajanja u navedeni fond ne smiju prelaziti 30 % ukupne mase prihoda od tog prava na naknadu.

(5) Sva izdvajanja od prihoda od prava u fondove propisane ovim Zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebaju biti razumna u odnosu na usluge koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava, uključujući i usluge iz stavka 6. ovoga članka, te moraju biti utemeljena na objektivnim kriterijima.

(6) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža društvene, kulturne ili edukativne usluge koje se financiraju iz izdvajanja od prihoda od prava i od prihoda koji nastanu ulaganjem prihoda od prava, takve usluge dužna je pružati na temelju poštenih kriterija, posebno u odnosu na pristup tim uslugama i opseg tih usluga.

*Raspodjela, trošak ostvarivanja prava i izdvajanja
prema ugovorima o međusobnom zastupanju*

Članak 242.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je redovito, uredno, i precizno raspodijeliti i isplatiti iznose namijenjene drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o međusobnom zastupanju.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije ovlaštena drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa na temelju ugovora o međusobnom zastupanju obračunavati izdvajanja iz prihoda od prava i drugih prihoda od ulaganja prihoda od prava bez njezine izričite suglasnosti, osim troška ostvarivanja prava.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o međusobnom zastupanju isplatiti pripadajuće iznose što je prije moguće, a najkasnije u roku od devet mjeseci od završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi koji se odnose osobito na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava ili povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava, onemogućuju poštovanje tog roka.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili njezini članovi koji su subjekti koji zastupaju nositelje prava dužni su nositeljima prava isplatiti pripadajuće iznose koje su primili od druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na temelju ugovora o međusobnom zastupanju što je prije moguće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava primljen, osim ako objektivni razlozi koji se odnose osobito na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava ili povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava onemogućuju poštovanje tog roka.

Poglavlje 6. **TRANSPARENTNOST I IZVJEŠĆIVANJE**

Izvešćivanje nositelja prava o upravljanju njihovim pravima

Članak 243.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava će najmanje jednom godišnje nositeljima prava kojima je dužna isplatiti prihod od prava ili je izvršila plaćanje u razdoblju na koje se podaci odnose, učiniti dostupnim najmanje sljedeće podatke:

- sve podatke koje je nositelj prava dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava da ih koristi za identifikaciju i pronalazak nositelja prava
- iznos koji pripada nositelju prava
- iznose koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava isplatila nositelju prava, prema kategoriji prava i vrsti korištenja
- razdoblje u kojem se dogodilo korištenje za koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna nositelju prava isplatiti prihod od prava, osim ako objektivni razlozi koji se odnose na izvješćivanje korisnika sprječavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da to učini
- izdvajanja na ime troška ostvarivanja prava
- izdvajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troška ostvarivanja, uključujući ona za kulturne, socijalne ili edukativne svrhe i
- sve iznose koje pripadaju nositelju prava za bilo koje razdoblje, a nisu mu plaćeni.

(2) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima kao članove subjekte koji su odgovorni za raspodjelu prava nositeljima prava, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je dati podatke iz stavka 1. ovoga članka tim subjektima ako ih ti subjekti nemaju. U tome slučaju, ti subjekti dužni su najmanje jednom godišnje dati te podatke nositeljima prava kojima su dužni isplatiti prihod od prava ili su izvršili plaćanje za razdoblje na koje se ti podaci odnose.

Izvešćivanje drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava o upravljanju pravima prema ugovoru o uzajamnom zastupanju

Članak 244.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava će drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju, najmanje jednom godišnje, za razdoblje na koje se odnose, učiniti dostupnim barem sljedeće podatke i to u elektroničkom obliku:

- prihode od prava koji prema ugovoru o uzajamnom zastupanju pripadaju drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, iznose koje joj je platila, prema kategoriji prava i vrsti korištenja, kao i sve prihode od prava koji joj pripadaju za bilo koje razdoblje, a nisu joj plaćeni
- izdvajanja na ime troška ostvarivanja

- izdvajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troška ostvarivanja, uključujući ona za kulturne, socijalne ili edukativne svrhe
- podatke o odobrenjima za korištenje koja je dodijelila ili odbila dodijeliti za predmete zaštite na koje se odnosi ugovor o uzajamnom zastupanju i
- odluke koje je donijela opća skupština članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ako se odnose na upravljanje pravima u okviru sporazuma o uzajamnom zastupanju.

*Podaci koji se nositeljima prava, drugim organizacijama
za kolektivno ostvarivanje prava i korisnicima daju na zahtjev*

Članak 245.

Na obrazloženi zahtjev nositelja prava, druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju ili korisnika, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku elektroničkim putem dostaviti barem sljedeće podatke:

- predmete zaštite za koje ostvaruje prava, prava koja ostvaruje neposredno ili posredstvom ugovora o uzajamnom zastupanju te područja koja obuhvaća ili
- ako se zbog opsega djelovanja organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne mogu odrediti predmeti zaštite za koje ostvaruje prava, treba dostaviti vrste predmeta zaštite, prava koja ostvaruje i područja koja obuhvaća.

Podaci koji se javno objavljuju

Članak 246.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je javno na svojoj mrežnoj stranici objaviti barem sljedeće podatke te ih kontinuirano ažurirati:

- svoj statut
- pretpostavke za članstvo i pretpostavke otkazivanja odobrenja za upravljanje pravima ako nisu uključeni u statut
- obrasce ugovora o davanju dopuštenja za korištenje
- cjenike koje primjenjuje, uključujući popuste
- popis osoba iz članka 228. ovoga Zakona
- opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava
- opća pravila o troškovima ostvarivanja prava
- opća pravila o odbicima od prihoda od prava i od prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava, različitih od troška ostvarivanja prava, uključujući odbitke za socijalne, kulturne i obrazovne svrhe
- popis ugovora o međusobnom zastupanju koje je potpisala i imena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje su stranke tih ugovora
- opća pravila o korištenju neraspodjeljivih iznosa i
- postupcima po žalbama i rješavanju sporova koji su dostupni u skladu s člancima 258. do 260. ovoga Zakona.

*Godišnje izvješće o transparentnosti***Članak 247.**

(1) Najkasnije u roku od osam mjeseci nakon završetka financijske godine organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sastaviti i objaviti na svojoj mrežnoj stranici godišnje izvješće o transparentnosti koje uključuje posebno izvješće iz stavka 3. ovoga članka. Objavljeno izvješće na mrežnoj stranici mora ostati dostupno javnosti najmanje pet godina.

(2) Godišnje izvješće o transparentnosti sadrži barem sljedeće podatke:

- financijsko izvješće koje sadrži bilancu ili izvješće o imovini i obvezama, račun prihoda i rashoda za financijsku godinu te izvješće o novčanom tijeku
- izvješće o aktivnostima u financijskoj godini
- podatke o odbijanju izdavanja odobrenja u skladu s člankom 229. stavkom 2. ovoga Zakona
- opis pravne i upravljačke strukture organizacije za kolektivno ostvarivanje prava
- podatke o svim subjektima koji su izravno ili neizravno, u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod kontrolom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava
- podatke o ukupnom iznosu naknada plaćenih u godini za koju se financijsko izvješće podnosi osobama iz članka 227. stavka 3. te članka 228. ovoga Zakona kao i opis drugih koristi koje su im dodijeljene
- financijske podatke iz stavka 3. ovoga članka i
- posebno izvješće o korištenju iznosa izdvojenih za socijalne, kulturne i obrazovne usluge iz stavka 4. ovoga članka.

(3) U godišnjem izvješću o transparentnosti navode se barem sljedeći financijski podaci:

1. financijski podaci o prihodima od prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja (npr. emitiranje, internet, javna izvedba), uključujući podatke o prihodu od ulaganja prihoda od prava te korištenju tih prihoda (jesu li raspodijeljeni nositeljima prava ili drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava ili su korišteni na drugi način)
2. financijski podaci o troškovima ostvarivanja prava i drugih usluga koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava daje nositeljima prava, s detaljnim opisom barem sljedećih stavki:
 - a) svi operativni i financijski troškovi s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, obrazloženjem metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova
 - b) operativni i financijski troškovi, s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, obrazloženjem metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova i to samo u odnosu na upravljanje pravima, uključujući naknade za upravljanje koje su odbijene od prihoda od prava ili prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava u skladu s člankom 238. stavkom 3. i člankom 241. stavcima 1. do 3. ovoga Zakona ili se s njima prebijaju

- c) operativni i financijski troškovi u odnosu na usluge, isključujući usluge upravljanja pravima, ali uključujući socijalne, kulturne i obrazovne usluge
 - d) sredstva za pokrivanje troškova ostvarivanja prava
 - e) izdvajanja od prihoda od prava, s raspodjelom po kategoriji prava i po vrsti korištenja te svrhu izdvajanja kao što su troškovi ostvarivanja prava ili troškovi obavljanja socijalnih, kulturnih ili obrazovnih usluga i
 - f) trošak ostvarivanja i obavljanja drugih usluga koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava izražen u postotku u odnosu prema prihodu od prava u financijskoj godini, po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, obrazloženje metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova
3. financijski podaci o iznosima koji pripadaju nositeljima prava s detaljnim opisom barem sljedećih stavki:
- a) ukupan iznos dodijeljen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja
 - b) ukupan iznos isplaćen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja
 - c) učestalost isplata, po kategoriji prava i vrsti korištenja
 - d) ukupan iznos prikupljen, ali koji još nije dodijeljen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te s naznakom financijske godine u kojoj je prikupljen
 - e) ukupan iznos dodijeljen, ali koji još nije isplaćen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te s naznakom financijske godine u kojoj je prikupljen
 - f) razlozi kašnjenja ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije u rokovima propisanim u članku 240. stavku 4. ovoga Zakona izvršila raspodjelu i isplatu
 - g) ukupni neraspodjeljivi iznosi s obrazloženjem za što su utrošeni
4. financijski podaci o odnosima s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s opisom barem sljedećih stavki:
- a) iznosi primljeni od i isplaćeni drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava
 - b) troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja od prihoda od prava koji pripadaju drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava
 - c) troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja koja su druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava platile, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava
 - d) iznosi isplaćeni neposredno nositeljima prava koji su članovi drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.
- (4) U posebnom izvješću organizacija za kolektivno ostvarivanje prava objavljuje najmanje sljedeće podatke o korištenju iznosa izdvojenih za socijalne, kulturne i obrazovne usluge:

- a) iznosi izdvojeni za socijalne, kulturne i obrazovne usluge u financijskoj godini, po vrsti i svrsi i, za svaku od njih po kategoriji prava i vrsti korištenja
- b) obrazloženje o korištenju tih iznosa po vrsti svrhe uključujući troškove upravljanja iznosima izdvojenim za socijalne, kulturne i obrazovne usluge kao i zasebnih iznosa korištenih za socijalne, kulturne i obrazovne svrhe i
- c) iznosi iz članka 241. stavka 3. ovoga Zakona.

(5) Računovodstvene podatke uključene u godišnje izvješće o transparentnosti mora revidirati jedan ili više revizora ovlaštenih u skladu sa zakonom kojim se uređuje područje revizije. Revizorsko izvješće sa svim eventualnim primjedbama objavljuje se u cijelosti u godišnjem izvješću o transparentnosti. Računovodstveni podaci uključuju financijske izjave iz stavka 2. podstavka 1. ovoga članka, financijske podatke iz stavka 2. podstavaka 7. i 8. ovoga članka, te financijske podatke iz stavka 3. ovoga članka.

Poglavlje 7.

IZDAVANJE ODOBRENJA ZA KORIŠTENJE INTERNETSKIH PRAVA NA AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA ZA VIŠE DRŽAVNIH PODRUČJA

Izdavanje odobrenja na unutarnjem tržištu Europske unije

Članak 248.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj dužna je u izdavanju odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja unutar Europske unije (multiteritorijalna odobrenja) poštovati odredbe ovoga Poglavlja ovoga Zakona.

(2) Internetska prava na autorskim glazbenim djelima su autorska prava na glazbenim djelima iz članka 26. i 29. ovoga Zakona, uključujući pravo iz članka 40. ovoga Zakona, a koja je potrebno urediti pri pružanju usluga na internetu.

Kapacitet obrade multiteritorijalnih odobrenja

Članak 249.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima dužna je imati dostatan kapacitet za elektroničku obradu, na učinkovit i transparentan način, podataka koji su potrebni za izdavanje takvih odobrenja, uključujući i za utvrđivanje repertoara i praćenje njegova korištenja, izdavanje računa korisnicima, prikupljanje prihoda od prava te raspodjele iznosa nositeljima prava.

(2) Za ostvarenje svrhe iz stavka 1. ovoga članka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ispunjavati najmanje sljedeće pretpostavke:

- sposobnost točnog utvrđivanja, u cijelosti ili u dijelu, autorskih glazbenih djela koje je ovlaštena zastupati
- sposobnost točnog utvrđivanja, u cijelosti ili u dijelu, za svako relevantno državno područje, prava i odgovarajućih nositelja prava

- korištenje jedinstvenih identifikatora za utvrđivanje nositelja prava i autorskih glazbenih djela, uzimajući u obzir, koliko je to moguće, standarde koji se dobrovoljno koriste u industriji i praksu razvijenu na međunarodnoj razini ili na razini Europske unije, i
- korištenje odgovarajućih načina za identificiranje te pravodobno i učinkovito rješavanje nedosljednosti u podacima koje imaju druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje daju multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima.

Transparentnost podataka o multiteritorijalnom repertoaru

Članak 250.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima dužna je pružateljima internetskih usluga, nositeljima prava čija prava zastupa i drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, na njihov obrazloženi zahtjev, elektroničkim putem davati ažurne podatke koji omogućuju utvrđivanje repertoara koji zastupa na internetu. To uključuje:

- autorska glazbena djela koja zastupa
- prava koja zastupa u cijelosti ili u dijelu i
- državna područja koja obuhvaća.

(2) Kada je to nužno, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može poduzeti razumne mjere za zaštitu točnosti i cjelovitosti podataka, kontrolu njihove ponovne uporabe te za zaštitu komercijalno osjetljivih podataka.

Točnost podataka o multiteritorijalnom repertoaru

Članak 251.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je propisati postupke kroz koje će omogućiti nositeljima prava, drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i pružateljima internetskih usluga da zahtijevaju ispravak podataka iz članka 249. stavka 2. i članka 250. ovoga Zakona ako iz razumnih dokaza koje su podnijeli uz svoj zahtjev proizlazi da su ti podaci netočni. Ako to podneseni dokazi opravdavaju, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku ispraviti takve podatke.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositeljima prava na glazbenim autorskim djelima koje zastupa u svom vlastitom repertoaru kao i nositeljima prava koji su joj povjerovali zastupanje u skladu s člankom 256. ovoga Zakona učiniti dostupnim odgovarajuća sredstva pomoću kojih će oni biti sposobni u elektroničkom obliku dostavljati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava podatke o svojim autorskim glazbenim djelima, o udjelu svojih prava na tim djelima te o državama za koje ovlašćuju tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava. Tom prigodom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i nositelji prava uzet će u obzir, koliko je to moguće, dobrovoljne industrijske standarde ili prakse koji se odnose na razmjenu podataka, a razvijeni su na međunarodnoj ili unijskoj razini, dopuštajući nositeljima prava da odrede glazbeno djelo, u cijelosti ili u dijelu, internetska prava, u cijelosti ili u dijelu i države za koje ovlašćuju neku organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu takvu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava za izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima sukladno člancima 254. i 255. ovoga Zakona, ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je primijeniti odredbe stavka 2. ovoga članka i na nositelje prava na glazbenim autorskim djelima koja su uključena u repertoar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlast, osim ako je drukčije ugovoreno.

Točno i pravodobno izvješćivanje i izdavanje računa

Članak 252.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je nadzirati korištenje internetskih prava na glazbenim djelima koja zastupa u cijelosti ili djelomično kod onih pružatelja internetskih usluga koje je ovlastila na takvo korištenje.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ponuditi pružateljima internetskih usluga mogućnost dostavljanja u elektroničkom obliku izvještaja o stvarnom korištenju internetskih prava na autorskim glazbenim djelima, a pružatelji internetskih usluga dužni su je o tome točno izvješćivati. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ponuditi uporabu barem jedne metode izvješćivanja koja uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili prakse razvijene na međunarodnoj ili unijskoj razini za elektroničku razmjenu takvih podataka. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odbiti izvješće pružatelja internetskih usluga dostavljeno u njihovu vlastitom formatu ako ujedno omogućuje da se za izvješćivanje upotrebljava industrijski standard za elektroničku razmjenu podataka.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava elektronički izdaje račun pružateljima internetskih usluga. Dužna je ponuditi uporabu barem jedne metode izvješćivanja koja uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili prakse razvijene na međunarodnoj ili unijskoj razini za elektroničku razmjenu takvih podataka. Na računu je dužna specificirati autorska djela i prava za koja je odobrenje izdano, u cijelosti ili u dijelu, na temelju podataka navedenih u popisu pretpostavki iz članka 249. stavka 2. ovoga Zakona i odgovarajućeg stvarnog korištenja, u mjeri u kojoj je to moguće učiniti na temelju podataka dobivenih od pružatelja internetskih usluga i formata koji je korišten za davanje tih podataka. Pružatelj internetskih usluga ne može odbiti račun zbog njegova formata ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava upotrebljava industrijski standard.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je izdati račun pružatelju internetskih usluga točno i u primjerenom roku nakon što je pružatelj prijavio stvarno korištenje internetskih prava na autorskom glazbenom djelu, osim u slučajevima kad to nije moguće zbog razloga koje je skrivio pružatelj internetskih usluga.

(5) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je omogućiti pružateljima internetskih usluga podnošenje prigovora protiv računa, uključujući slučajeve kad pružatelj internetskih usluga primi račun od jedne ili više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava za isto internetsko pravo na istom glazbenom djelu.

Točna i pravodobna isplata nositeljima prava

Članak 253.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je isplatiti iznose koje duguje nositeljima prava iz takvih odobrenja točno i u primjerenom roku, nakon primitka izvješća o stvarnom korištenju, osim ako to nije moguće zbog razloga koji su na strani korisnika (pružatelja internetskih usluga).

(2) Zajedno sa svakom isplatom iz stavka 1. ovoga članka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositelju prava dati barem sljedeće podatke:

- razdoblje korištenja na koje se odnosi isplata i državna područja na koja se odnosi isplata
- naplaćeni prihod od prava, odbitke i iznose koji su isplaćeni za svako internetsko pravo za svako glazbeno djelo za koje je nositelj prava ovlastio tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ga zastupa, u cijelosti ili u dijelu i
- prihod od prava naplaćen za tog nositelja prava, odbitke i iznose koji su isplaćeni za svakog korisnika (pružatelja internetskih usluga).

(3) U slučaju kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu takvu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da u njezino ime i za njezin račun izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima sukladno člancima 254. i 255. ovoga Zakona, ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je isplatiti iznose iz stavka 1. ovoga članka točno i u roku od osam dana te dati podatke iz stavka 2. ovoga članka organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja ju je ovlastila. U tome slučaju je ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odgovorna za daljnju isplatu tih iznosa i prosljeđivanje podataka nositeljima prava, osim kad su organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ugovorile drukčije.

*Ugovori između organizacija za kolektivno
ostvarivanje prava za multiteritorijalna odobrenja*

Članak 254.

(1) Ugovori između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojima jedna takva organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje drugu da za njezin račun izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima za njezin repertoar ne mogu biti isključive naravi. Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ostvarivati povjerena internetska prava bez diskriminacije.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja je drugoj takvoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava dala ovlast iz stavka 1. ovoga članka dužna je svoje članove obavijestiti o glavnim uvjetima ugovora kojim je tu ovlast dala, uključujući njegovo trajanje i trošak usluge koju ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža.

(3) Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka dužna je organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja ju je ovlastila obavijestiti o glavnim uvjetima pod kojima izdaje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima iz njezina repertoara, uključujući narav korištenja, sve odredbe koje se odnose ili utječu na iznos cijene za izdavanje odobrenja, trajanje odobrenja, obračunska razdoblja te obuhvaćena državna područja.

Obveza zastupanja druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

Članak 255.

(1) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ne izdaje niti nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima iz svojeg repertoara zatraži od druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da s njom sklopi ugovor kojim bi je ovlastila na zastupanje svojeg repertoara, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava od koje je zatraženo sklapanje takvog ugovora ne može odbiti takav zahtjev ako već izdaje ili nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za istu kategoriju internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za repertoar jedne ili više drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je na njega pisano odgovoriti u primjerenom roku.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je zastupati povjereni repertoar pod istim uvjetima koje primjenjuje na svoj repertoar te uključiti povjereni repertoar u sve ponude koje upućuje pružateljima internetskih usluga.

(4) Trošak ostvarivanja koji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka naplati za zastupanje povjerenog repertoara ne smije premašiti iznos opravdanih troškova koji joj nastanu u obavljanju te usluge.

(5) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja upućuje zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava kojoj upućuje taj zahtjev učiniti dostupnim sve podatke o svom vlastitom repertoaru koji su potrebni za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima. Ako su ti podaci nedostatni ili pruženi u obliku koji nije prikladan za ispunjavanje pretpostavki za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima iz ovoga Poglavlja ovoga Zakona, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka ima pravo naplatiti razumne troškove nastale prigodom ispunjavanja tih pretpostavki ili isključiti djela za koja su podaci nedostatni ili se ne mogu koristiti.

Pristup multiteritorijalnim odobrenjima

Članak 256.

Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne izdaje niti nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima, te ako nije ovlastila drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava na zastupanje njezina repertoara u

tu svrhu do 31. prosinca 2017., nositelji prava koji su ovlastili tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ostvaruje njihova internetska prava na autorskim glazbenim djelima mogu povući to ovlaštenje u odnosu na izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava i ostaviti joj ovlast za ostvarivanje tih prava na području Republike Hrvatske (jednoteritorijalno odobrenje) te izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava obavljati individualno (osobno), putem specijalizirane pravne osobe ili kolektivno putem neke druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

*Izuzeci za internetska prava na autorskim glazbenim djelima
u odnosu na radijske i televizijske programe*

Članak 257.

Ovo Poglavlje ovoga Zakona ne primjenjuje se na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje izdaju, na temelju dobrovoljnog objedinjavanja potrebnih prava te u skladu s odredbama o zaštiti tržišnog natjecanja iz članka 101. i 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima organizacijama za emitiranje u slučaju kad one priopćavaju ili čine dostupnim javnosti svoje radijske ili televizijske programe istodobno sa svojim primarnim emitiranjima ili nakon njega, kao i bilo koji drugi internetski materijal koji su proizvele ili je proizveden za njih, uključujući najave, a dodatan je u odnosu na primarno emitiranje njihova radijskog ili televizijskog programa.

Poglavlje 8. PROVEDBENE MJERE

Prigovori

Članak 258.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je utvrditi učinkovite i pravodobne postupke u kojima će rješavati prigovore svojih članova i drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime ostvaruje prava u skladu s ugovorima o uzajamnom zastupanju, osobito u odnosu na punomoći za zastupanje i prestanak ili povlačenje prava, uvjete članstva, prikupljanje iznosa koji pripadaju nositeljima prava, izdvajanja te raspodjele.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pisano odgovarati na prigovore iz stavka 1. ovoga članka te u slučaju odbijanja prigovora obrazložiti razloge.

*Rješavanje sporova između
organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika*

Članak 259.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kao i korisnik, koji su u sporu o njihovu međusobnom odnosu, a posebno o uvjetima davanja odobrenja za korištenje ili povredu ugovora, mogu svoj spor izložiti pred arbitražnim sudom stručnim u području intelektualnog vlasništva u skladu s propisima o arbitraži ili pred nadležnim sudom u skladu s propisima o parničnom postupku.

*Posebno o alternativnom rješavanju sporova u vezi s multiteritorijalnim odobrenjima
za internetska prava na autorskim glazbenim djelima*

Članak 260.

(1) U svrhu provedbe odredaba Poglavlja 7. ovoga dijela Zakona (Izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja) sljedeće sporove povezane s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima, sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, strane u sporu mogu iznositi pred arbitražni sud u skladu s propisima o arbitraži:

- a) sporove s postojećim ili potencijalnim pružateljem internetskih usluga u vezi s primjenom članka 229., 250., 251. i 252. ovoga Zakona
- b) sporove s jednim ili više nositelja prava u vezi s primjenom članka 250. do 256. ovoga Zakona
- c) sporove s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u vezi s primjenom članka 250. do 255. ovoga Zakona.

(2) Stranke u sporovima iz stavka 1. ovoga članka mogu od Vijeća stručnjaka zatražiti da dade mišljenje o predmetu njihova spora. Na postupak davanja mišljenja na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 231. stavka 6. ovoga Zakona.

Zaštita osobnih podataka

Članak 261.

Obrada osobnih podataka koja se provodi u skladu s ovim dijelom ovoga Zakona podliježe primjeni zakona kojim se propisuje zaštita osobnih podataka.

Poglavlje 9.

NADZOR NAD KOLEKTIVNIM OSTVARIVANJEM PRAVA

Nadležnosti Zavoda u pogledu kolektivnog ostvarivanja prava

Članak 262.

(1) Zavod izdaje odobrenje iz članka 220. stavka 1. ovoga Zakona organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i odobrenje iz članka 221. stavka 2. ovoga Zakona neovisnim upravljačkim subjektima.

(2) Zavod vodi evidenciju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnih upravljačkih subjekata koji obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske.

(3) Zavod obavlja inspekcijski nadzor nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnih upravljačkih subjekata, u smislu obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske u skladu s ovim Zakonom.

(4) Ako Zavod zaprimi obrazloženi zahtjev bilo koje osobe koja ima pravni interes ili po službenoj dužnosti stekne spoznaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez odobrenja iz članka 220. stavka 1., odnosno članka 221. stavka 2. ovoga Zakona, zatražit će od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, odnosno od neovisnog upravljačkog subjekta podatke i dokumentaciju radi utvrđivanja navedenih činjenica.

(5) Ako na temelju provedenih radnji iz stavka 4. ovoga članka Zavod utvrdi da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt obavlja na području Republike Hrvatske djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava bez odobrenja iz članka 220. stavka 1., odnosno članka 221. stavka 2. ovoga Zakona, rješenjem će zabraniti rad te organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, odnosno tog neovisnog upravljačkog subjekta na području Republike Hrvatske.

(6) Ako Zavod zaprimi obrazloženi zahtjev bilo koje osobe koja ima pravni interes ili po službenoj dužnosti stekne spoznaju da neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez ispunjavanja pretpostavki iz članka 221. stavka 3. ovoga Zakona, zatražit će od neovisnog upravljačkog subjekta podatke i dokumentaciju radi utvrđivanja tih pretpostavki i obaviti ostale potrebne radnje, uključujući mogućnost da dostavi sve relevantne podatke nadležnom tijelu te države članice i priloži zahtjev za poduzimanje odgovarajućih postupanja i mjera.

(7) Ako na temelju provedenih radnji iz stavka 6. ovoga članka Zavod utvrdi da neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez ispunjavanja pretpostavki iz članka 221. stavka 3. ovoga Zakona, rješenjem će zabraniti rad tog neovisnog upravljačkog subjekta na području Republike Hrvatske i o tome obavijestiti nadležno tijelo u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan te tog neovisnog upravljačkog subjekta.

(8) Protiv rješenja iz stavaka 5. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) Za upravne sporove iz ovoga Zakona isključivo su nadležni Upravni sud u Zagrebu i Visoki upravni sud Republike Hrvatske.

(10) Službeno dopisivanje između Zavoda i organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, odnosno neovisnih upravljačkih subjekata koji na području Republike Hrvatske kolektivno ostvaruju ili namjeravaju kolektivno ostvarivati prava vodi se na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.

(11) Rješenja iz članka 220. stavka 1., članka 221. stavka 2. ovoga Zakona te iz stavaka 5. i 7. ovoga članka objavljuju se u službenom glasilu Zavoda i na mrežnim stranicama Zavoda.

*Inspekcijska ovlaštenja***Članak 263.**

(1) U obavljanju inspekcijskog nadzora iz članka 262. stavka 3. ovoga Zakona, državni službenik Zavoda zadužen za provedbu inspekcijskog nadzora (u daljnjem tekstu: inspektor) ovlašten je od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, odnosno od neovisnog upravljačkog subjekta zahtijevati uvid u isprave i poslovnu dokumentaciju koja se odnosi na obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava.

(2) Inspekcijski nadzor nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnih upravljačkih subjekata koji obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske po odobrenju iz članka 220. stavka 1., odnosno 221. stavka 2. ovoga Zakona može biti redoviti i izvanredni, pri čemu:

- a) redoviti inspekcijski nadzor provodi se periodički, u pravilu jednom godišnje
- b) izvanredni inspekcijski nadzor može se provesti:
 - na dostatno obrazloženi zahtjev članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, opunomoćenika neovisnog upravljačkog subjekta, korisnika, druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, drugog neovisnog upravljačkog subjekta ili druge osobe koja ima pravni interes za provođenjem takvog nadzora, u kojem se upozorava na radnje ili okolnosti koje prema mišljenju podnositelja zahtjeva predstavljaju povredu ovoga Zakona u obavljanju djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava ili
 - po službenoj dužnosti, ako Zavod na bilo koji način stekne spoznaju o mogućoj nepravilnosti u radu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisnog upravljačkog subjekta.

(3) Ako inspektor u provođenju nadzora utvrdi da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, odnosno neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava obavlja protivno izdanom rješenju iz članka 220. stavka 1., odnosno članka 221. stavka 2. ovoga Zakona ili protivno odredbama ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku.

(4) Ako u određenom roku iz stavka 3. ovoga članka nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni i ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, odnosno neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i dalje ne udovoljava propisanim uvjetima za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava ili ako teže i ponovljeno krši odredbe ovoga Zakona, inspektor donosi rješenje kojim se ukida odobrenje iz članka 220. stavka 1., odnosno članka 221. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Zavod je ovlašten provoditi izvanredni inspekcijski nadzor iz stavka 2. točke b) ovoga članka nad neovisnim upravljačkim subjektom koji ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije i koji je, u skladu s člankom 221. stavkom 3. ovoga Zakona, obavijestio Zavod o svojoj namjeri kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. Ako inspektor u provođenju takvog izvanrednog nadzora utvrdi da taj neovisni upravljački subjekt obavlja poslove kolektivnog ostvarivanja prava protivno odredbama ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i

nepravilnosti u određenom roku i dostaviti to rješenje tome neovisnom upravljačkom subjektu putem nadležnog tijela u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan.

(6) Ako u određenom roku iz stavka 5. ovoga članka nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni, inspektor donosi rješenje kojim se zabranjuje rad neovisnom upravljačkom subjektu na području Republike Hrvatske i dostavlja to rješenje tome neovisnom upravljačkom subjektu putem nadležnog tijela u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan.

(7) Protiv rješenja iz stavaka 4. i 6. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) Rješenja iz stavaka 4. i 6. ovoga članka objavljuju se u službenom glasilu Zavoda i na mrežnim stranicama Zavoda.

(9) O mjerama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka poduzetim protiv organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja je registrirana kao udruga, inspektor je dužan obavijestiti nadležno upravno tijelo županije, odnosno Grada Zagreba koje vodi registar udruga.

(10) Inspektor je ovlašten sudjelovati na općoj skupštini organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, bez prava glasovanja. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pravodobno dostaviti obavijest Zavodu o mjestu i vremenu održavanja opće skupštine.

Poslovi u vezi s Vijećem stručnjaka

Članak 264.

Zavod obavlja stručne, tehničke i administrativne poslove u vezi s osnivanjem i radom Vijeća stručnjaka.

Poslovi u vezi s korištenjem djela i predmeta srodnih prava nedostupnih na tržištu

Članak 265.

Zavod je ovlašten po službenoj dužnosti ili na zahtjev zainteresirane strane provoditi dodatne odgovarajuće mjere informiranja o autorskim djelima i predmetima srodnih prava koji su nedostupni na tržištu, radi promoviranja ograničenja iz članka 187. ovoga Zakona i kolektivnog ostvarivanja prava u odnosu na ta djela u skladu s odredbama ovoga Zakona, kao i provoditi dijaloge s nositeljima prava, institucijama kulturne baštine i organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u tu svrhu.

Obveze službenog obavješćavanja Europske komisije

Članak 266.

(1) Zavod je dužan obavijestiti Europsku komisiju o predmnijevi zastupanja na temelju članka 220. stavka 5. ovoga Zakona, o području primjene te predmnijeve, o svrhama i vrstama odobrenja koje mogu izdavati organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, o podacima za

kontakt organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, o načinima na koje se mogu dobiti informacije o davanju odobrenja za korištenje repertoara organizacija za kolektivno ostvarivanje prava te o mogućnostima nositelja prava da izričito u pisanom obliku obavijeste organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njihova prava sukladno članku 220. stavku 5. ovoga Zakona.

(2) Zavod je dužan obavijestiti Europsku komisiju o mogućnosti posredovanja Vijeća stručnjaka u pogledu sklapanja ugovora u svrhu činjenja dostupnim javnosti audiovizualnih djela u okviru usluga videa na zahtjev iz članka 235. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona te o podacima za kontakt Vijeća stručnjaka.

(3) Zavod je dužan obavijestiti Europsku komisiju o svakom prijedlogu Vlade Republike Hrvatske o propisivanju novih srodnih prava, uključujući glavne razloge za njihovo uvođenje te predviđeno trajanje zaštite.

(4) Zavod je dužan dostaviti Europskoj komisiji odredbe ovoga Zakona kojima se implementiraju odredbe direktiva iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.

*Suradnja s nadležnim tijelima u drugim državama članicama
Europske unije i Europskom komisijom*

Članak 267.

(1) Zavod je dužan odgovoriti na zahtjev za dostavu podataka o primjeni Direktive 2014/26/EU, što posebno uključuje podatke o aktivnostima organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, koji je primio od tijela države članice Europske unije koje je odgovarajućim propisom te države određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Zavod nije dužan odgovarati na zahtjeve koji nisu dostatno obrazloženi.

(2) Ako Zavod smatra da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije, koji obavljaju poslove kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj, ne obavljaju te poslove u skladu s propisima te države članice u koje je implementirana Direktiva 2014/26/EU, može sve relevantne podatke dostaviti tijelu te države članice koje je odgovarajućim propisom u njoj određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Prema potrebi Zavod može priložiti i zahtjev tome tijelu za poduzimanje odgovarajuće mjere u skladu s nadležnostima tog tijela.

(3) Ako je Zavod od tijela koje je u nekoj državi članici Europske unije odgovarajućim propisom određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava primio zahtjev iz stavka 1. ovoga članka, dužan je odgovoriti u roku od tri mjeseca od dana primitka zahtjeva.

(4) Zahtjev iz stavka 2. ovoga članka Zavod može uputiti i stručnoj skupini koju čine predstavnici nadležnih tijela država članica Europske unije, a kojom predsjedava predstavnik Europske komisije.

(5) Zavod je dužan u primjerenom roku odgovoriti na sve upite Europske komisije i surađivati s Europskom komisijom radi razvijanja multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima te postizanja ciljeva redovite razmjene svih relevantnih podataka između Europske komisije i Zavoda, podnošenja izvješća Europskoj komisiji o stanju i razvoju izdavanja multiteritorijalnih odobrenja u Republici Hrvatskoj do 10. listopada 2017., redovitog izvješćivanja o promjenama u popisu organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj te za potrebe ostvarivanja zadaća stručne skupine iz stavka 4. ovoga članka.

Odgovarajuća primjena odredaba na neovisne upravljačke subjekte

Članak 268.

Na neovisne upravljačke subjekte na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 231. stavka 1., članka 240. stavaka 1., 4., 11. i 12., članka 241. stavka 1., članka 242. stavaka 1., 3. i 4., članka 243. do 245., članka 246. podtočke 1., 2., 3., 4., 6., 7. i 8., članka 247., 261. i 267. ovoga Zakona.

DIO ŠESTI ZAŠTITA PRAVA U SLUČAJU POVREDE

Pravo na zaštitu

Članak 269.

(1) Nositelj prava iz ovoga Zakona koje mu je protupravno povrijeđeno, ima pravo na zaštitu tog prava.

(2) Ako nije što posebno propisano zakonom, pravo na zaštitu iz stavka 1. ovoga članka ovlašćuje svojeg nositelja da od osobe koja je njegovo pravo povrijedila, ili njezinog sveopćeg slijednika, zahtijeva prestanak radnje koja to pravo vrijeđa i propuštanje takvih ili sličnih radnji ubuduće (prestanak uznemiravanja), popravljjanje nanesene štete (naknada štete), plaćanje naknade za neovlašteno korištenje, plaćanje zakonom određenog penala, vraćanje ili naknađivanje svih koristi koje je bez osnove stekla od povrijeđenog prava (vraćanje stečenog bez osnove), utvrđenje učinjene povrede, kao i objavu pravomoćne presude kojom je sud, makar i djelomično, udovoljio zahtjevu usmjerenom na zaštitu prava iz ovoga Zakona.

(3) Uz izvornog nositelja prava iz ovoga Zakona, pravo na odgovarajuću zaštitu imaju i osobe koje su na temelju pravnog posla stekle izvedeno pravo iz tih prava, a sukladno sadržaju i naravi tog izvedenog prava.

(4) Pravo na zaštitu prelazi na nasljednike.

(5) Postoji li više nositelja istog prava iz ovoga Zakona, svaki od njih ima pravo na zaštitu svojeg prava prema drugim nositeljima.

(6) Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način i kad prijeti opasnost od povrede tih prava.

(7) Tvorevine nastale povredom prava iz ovoga Zakona ne uživaju zaštitu predviđenu ovim Zakonom.

(8) Odredbe ovoga članka ne utječu na zahtjeve propisane u drugim odredbama ovoga Zakona.

Solidarnost

Članak 270.

(1) Kada je pravo iz ovoga Zakona povrijeđeno, svaki od više nositelja istog prava može prema trećima zahtijevati zaštitu prava koje je povrijeđeno kao da je njegov jedini nositelj, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Predaju cijelog predmeta može od trećega zahtijevati samo prema obveznodopravnim pravilima o nedjeljivim obvezama. Kad osoba koja je povrijedila pravo ispuni zahtjeve jednog od više nositelja istog prava, njegova obveza prestaje i prema ostalim nositeljima istog prava. Ako je riječ o sudskom postupku koji je u tijeku, nositelji se istog prava smatraju jedinstvenim suparničarima.

(2) Ako više osoba povrijedi zajedničkim djelovanjem neko od prava iz ovoga Zakona, njihova je odgovornost solidarna.

Zaštita prava koja se ostvaruju putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i dokazivanje njihove povrede

Članak 271.

(1) Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ovlaštene su u svoje ime pokretati i voditi sudske i upravne postupke za zaštitu onih prava iz ovoga Zakona koja ovlašteno kolektivno ostvaruju.

(2) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dokaže da je došlo do povrede prava iz ovoga Zakona koja ona ovlašteno kolektivno ostvaruje, nije potrebno utvrđivati povredu prava pojedinih nositelja koja se kolektivno ostvaruju.

Zaštita tehničkih mjera

Članak 272.

(1) Osujećivanje učinkovitih tehničkih mjera koje služe za zaštitu autorskog i srodnih prava predstavlja povredu tog prava, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Osujećivanje tehničkih mjera predstavlja, također, proizvodnja, uvoz, distribucija, prodaja, najam, oglašavanje prodaje ili najma, ili posjedovanje iz komercijalnih razloga tehnologije, računalnih programa, sredstava, proizvoda ili komponenti, ili pružanje usluga:

- koji se predstavljaju, oglašavaju ili se njima trguje iz razloga osujećivanja tehničkih mjera ili koji imaju znatnije komercijalno značenje ograničeno na osujećivanje tehničkih mjera ili im je uporaba ograničena na osujećivanje tehničkih mjera
- koji su prvenstveno sastavljeni, proizvedeni, prilagođeni ili izrađeni radi osujećivanja ili omogućavanja osujećivanja učinkovitih tehničkih mjera.

(3) Zahtjev za zaštitu tehničkih mjera, odnosno zahtjev za zaštitu autorskog i srodnih prava zbog osujećivanja tehničkih mjera može se podnijeti protiv osobe koja je znala ili morala znati da osujećuje ili omogućava osujećivanje tehničkih mjera. Smatra se da onaj koji postupi na način opisan u stavku 2. ovoga članka mora znati da osujećuje ili omogućava osujećivanje tehničkih mjera.

(4) Tehničke mjere su svaka tehnologija, računalni program, sredstvo, proizvod ili komponenta koji su napravljeni da u uobičajenom djelovanju sprječavaju ili ograničavaju radnje koje nositelj autorskog ili srodnog prava nije dopustio. Tehničke mjere smatraju se učinkovitim onda kad nositelji prava korištenje svojih autorskih djela ili predmeta srodnih prava ograničavaju putem primjene kontrole pristupa ili zaštitnog postupka, kao što je enkripcija, premetanje (*scrambling*) ili druga preinaka ili nadzor umnožavanja kojima se postiže cilj zaštite.

(5) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na računalne programe.

Zaštita podataka o upravljanju pravima

Članak 273.

(1) Povredu autorskog i srodnih prava čini i osoba koja bez ovlaštenja: uklanja ili preinačuje podatke o upravljanju pravima u elektroničkom obliku, proizvodi, distribuira, uvozi radi stavljanja na tržište, emitira, priopćava javnosti ili čini dostupnim javnosti autorska djela ili predmete srodnih prava s kojih su podaci o upravljanju pravima u elektroničkom obliku uklonjeni ili preinačeni bez ovlaštenja nositelja prava, ako zna ili mora znati da time uzrokuje, omogućava, olakšava ili prikriva povredu autorskog ili srodnog prava.

(2) Podaci o upravljanju pravima su podaci koje je naveo nositelj prava i kojima se identificira predmet zaštite, nositelj prava, uvjeti uporabe ili korištenja predmeta zaštite, kao i brojke ili kodovi koji predstavljaju takve podatke ako su navedeni na primjerku autorskog djela ili predmeta srodnog prava ili se pojavljuju u vezi s njihovim priopćavanjem javnosti.

Posebne mjere za zaštitu računalnih programa

Članak 274.

(1) Povreda autorskog prava na računalnom programu čini se osobito:

- bilo kojom radnjom distribucije primjerka računalnog programa za koji se zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno pravo autora računalnog programa iz ovoga Zakona
- posjedovanjem, u komercijalne svrhe, primjerka računalnog programa za koji se zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno pravo autora računalnog programa iz ovoga Zakona

- bilo kojom radnjom distribucije ili posjedovanjem u komercijalne svrhe bilo kojeg sredstva čija je jedina namjena olakšati neovlašteno uklanjanje tehničkog uređaja koji služi za zaštitu računalnog programa ili osujetiti rad toga uređaja.

(2) Nositelj prava na računalnom programu može zahtijevati zaštitu računalnog programa u skladu s odredbama ove glave ovoga Zakona.

(3) Odredbe ovoga članka ne dovode u pitanje primjenu zakona kojim se uređuje pravna zaštita patenata, zakona kojim se uređuje pravna zaštita žigova, zakona kojim se uređuju pravila o nepoštenom tržišnom natjecanju, zakona kojim se uređuju poslovne tajne, zakona kojim se uređuje zaštita poluvodičkih proizvoda i zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.

Zahtjev za prestankom povrede prava

Članak 275.

(1) Nositelj prava čije je pravo povrijeđeno može zahtijevati prestanak povrede i zabranu takve ili slične povrede ubuduće.

(2) Da bi ostvario svoje pravo iz stavka 1. ovoga članka, dovoljno je da se nositelj prava pozove na nj i dokaže da ga tuženik uznemirava. Ako tuženik tvrdi da ima pravo poduzimati ono što nositelja prava uznemirava, na njemu je da to dokaže.

Zahtjev za popravljanjem štete

Članak 276.

Ako je povredom kojeg prava iz ovoga Zakona nastala šteta, nositelj prava ima pravo zahtijevati njeno popravljanje prema općim pravilima o popravljaju štete.

Zahtjev za naknadom zbog neovlaštenog korištenja

Članak 277.

(1) Ako mu je neovlaštenim korištenjem autorskog djela ili predmeta srodnog prava povrijeđeno pravo, nositelj prava, odnosno organizacija za kolektivno ostvarivanje odnosnih prava može zahtijevati cijenu koja je uobičajena za tu vrstu korištenja ili cijenu koja je propisana cjenikom iz članka 231. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Smatra se da je pravo koje se ostvaruje kolektivno povrijeđeno na način opisan u stavku 1. ovoga članka kada su autorsko djelo ili predmet srodnog prava korišteni bez ugovora ili bez odobrenja organizacije za kolektivno ostvarivanje ili kada ugovor ili odobrenje nisu valjani.

Zahtjev za koristima stečenim neovlaštenim korištenjem

Članak 278.

Ako je bespravnim korištenjem autorskog ili srodnog prava stečena neka korist, nositelj prava ima pravo zahtijevati tako stečenu korist prema općim pravilima o stjecanju bez osnove.

*Zahtjev za objavom presude***Članak 279.**

- (1) Osoba čije je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno ima pravo zahtijevati da pravomoćna presuda kojom se makar i djelomično udovoljilo zahtjevu usmjerenom na zaštitu tog prava bude objavljena u sredstvima javnog priopćavanja na trošak tuženika.
- (2) Sud će na prijedlog tužitelja odlučiti u kojem će sredstvu javnog priopćavanja presuda biti objavljena te hoće li se objaviti cijela presuda ili njezin dio.
- (3) Odluči li sud da se objavi samo dio presude, mora se objaviti barem izreka kao i onaj dio presude iz kojeg je vidljivo o kakvoj se povredi radi i tko je povrijedio odnosno pravo.

*Zahtjev za uništenjem, preinačenjem ili predajom primjeraka
nastalih povredom i sredstava kojima je povreda počinjena*

Članak 280.

- (1) Nositelj prava čije je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno ima pravo zahtijevati, na teret osobe koja je pravo povrijedila, uništenje, odnosno preinačenje svih primjeraka koji su bespravno izrađeni ili stavljeni na tržište ili su namijenjeni stavljanju na tržište.
- (2) Umjesto mjere iz stavka 1. ovoga članka, onaj čije je pravo povrijeđeno ima pravo zahtijevati da mu kršitelj prava koji je u posjedu primjeraka iz stavka 1. ovoga članka, ili je njihov vlasnik, preda takve primjerke uz naknadu koja ne može biti viša od troškova njihove proizvodnje.
- (3) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka odnose se na arhitektonska djela samo ako postoji posebno opravdan razlog za njihovo uništenje, odnosno predaju.
- (4) Ako su mjere iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka u određenom slučaju nerazmjerne naravi i intenzitetu povrede, a povreda se može otkloniti na neki drugi način, sud može, u granicama tužbenog zahtjeva, za takav slučaj odrediti druge potrebne mjere. U tom slučaju nositelju prava pripada barem naknada u iznosu koji ne može biti manji od onog koji bi dobio za ovlašteno korištenje odnosnog prava.
- (5) Mjere iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne odnose se na odvojive dijelove primjeraka čija proizvodnja i stavljanje na tržište nisu bespravni.
- (6) Odredbe ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na sredstva korištena ili namijenjena za izradu primjeraka kojima se čini povreda autorskog ili srodnog prava ili koja su isključivo ili pretežito tome namijenjena.
- (7) Odredbe ovoga članka neće se primjenjivati ako bi uništenjem sredstava iz stavka 6. ovoga članka nastala veća šteta od štete koja je nastala povredom autorskog ili srodnog prava, osim ako je riječ o sredstvima koja su isključivo ili pretežito namijenjena za povredu prava.

(8) Zahtjevi ovoga članka u odnosu na treće poštene osobe zastarijevaju u roku od tri godine od kad je nositelj prava saznao za bespravnu izradu predmeta, odnosno njihovo stavljanje na tržište, odnosno da su namijenjeni za stavljanje na tržište, a najkasnije za pet godina od bespravne izrade, odnosno stavljanja na tržište.

*Zahtjev kod povrede prava navođenja
autora i umjetnika izvođača*

Članak 281.

(1) Uz ostale zahtjeve predviđene ovim Zakonom, autor i umjetnik izvođač čije ime, pseudonim ili neka druga umjetnička oznaka nisu navedeni prilikom korištenja autorskog djela, odnosno izvedbe, ili su pogrešno ili nepotpuno navedeni, mogu zahtijevati od osoba koje koriste autorsko djelo ili izvedbu da ih naknadno, odnosno ispravno navedu autorom ili umjetnikom izvođačem.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka se na odgovarajući način primjenjuju kad se, protivno zabrani, pri korištenju autorskog djela, odnosno izvedbe označi autor, odnosno umjetnik izvođač.

(3) Autor, odnosno umjetnik izvođač neće imati pravo na zahtjeve iz ovoga članka ako se autorsko djelo, odnosno izvedba koristi uz njihovo odobrenje, a način korištenja je takav da ne omogućava označavanje autora, odnosno umjetnika izvođača.

Penal

Članak 282.

(1) Onaj čije je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno namjerno ili krajnjom nepažnjom ima pravo zahtijevati od osobe koja je pravo povrijedila naknadu u dvostrukom iznosu od ugovorene (penal), a ako nije ugovorena, od odgovarajuće uobičajene naknade.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ne može se dokazivati da šteta nije nastala.

(3) Ako je nastala šteta veća od penala iz stavka 1. ovoga članka, nositelj prava ovlašten je zahtijevati razliku do popravljivanja potpune štete.

Zastara

Članak 283.

(1) Pravo na zaštitu autorskog ili srodnog prava ne zastarijeva ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Zahtjevi iz ovoga Zakona koji su po svojoj naravi obveznopravni, a za njih ovim Zakonom nije određen poseban zastarni rok, zastarijevaju prema općim pravilima o zastari.

*Privremene mjere zbog povrede prava***Članak 284.**

(1) Na zahtjev nositelja autorskog ili srodnog prava koji učini vjerojatnim da mu je pravo povrijeđeno ili da prijeti opasnost od povrede, sud može odrediti bilo koju privremenu mjeru koja je usmjerena na prestanak ili sprječavanje povrede, a osobito:

- naložiti protivniku osiguranja da prestane, odnosno odustane od radnji kojima se povređuje autorsko ili srodno pravo; ovaj nalog sud može izreći i protiv posrednika čije usluge koriste treće osobe da bi povrijedile autorsko ili srodno pravo
- odrediti oduzimanje ili isključenje iz prometa proizvoda kojima se protupravno povređuje autorsko ili srodno pravo.

(2) Na zahtjev nositelja prava koji učini vjerojatnim da mu je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno u obavljanju gospodarske djelatnosti s ciljem pribavljanja gospodarske ili ekonomske koristi, te da mu zbog takve povrede prijeti nenadoknativa šteta, pored privremenih mjera iz stavka 1. ovoga članka, sud može odrediti i oduzimanje pokretnina ili nekretnina u vlasništvu protivnika osiguranja koje nisu u neposrednoj vezi s povredom, kao i zabranu raspolaganja sredstvima na računu kod financijskih institucija i raspolaganja drugom imovinom.

(3) Radi određivanja i provedbe privremene mjere iz stavka 2. ovoga članka sud može zahtijevati od protivnika osiguranja ili drugih osoba koje time raspolazu, dostavu bankovnih, financijskih i drugih ekonomskih podataka, ili pristup drugim potrebnim podacima i dokumentima. Sud je dužan osigurati čuvanje tajnosti ovih podataka, te zabraniti svaku zlouporabu ovih podataka.

(4) Privremena mjera iz stavka 1. ovoga članka može se izreći i bez obavješćivanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da u protivnom privremena mjera neće biti učinkovita, ili da prijeti opasnost od nastanka nenadoknative štete.

(5) Privremena mjera iz stavka 2. ovoga članka može se izreći i bez obavješćivanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da u protivnom privremena mjera neće biti učinkovita ili da je s obzirom na osobito teške okolnosti povrede to potrebno. Ako je privremena mjera izrečena bez obavješćivanja protivnika osiguranja, sud će rješenje o privremenoj mjeri, odmah po njenoj provedbi, dostaviti protivniku osiguranja.

(6) U rješenju kojim se određuje privremena mjera sud će odrediti i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu radi opravdanja mjere, koji ne može biti kraći od 20 radnih, odnosno 31 kalendarski dan od dana dostave rješenja predlagatelju osiguranja, ovisno o tome koji kasnije istječe.

(7) Na pitanja koja nisu uređena u ovom članku primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje ovrha i osiguranje.

(8) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na mogućnost određivanja privremenih mjera prema drugim odredbama ovoga Zakona i odredbama zakona kojim se uređuje ovrha i osiguranje.

Privremene mjere za osiguranje dokaza

Članak 285.

(1) Na zahtjev nositelja prava koji učini vjerojatnim da mu je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno ili da prijeti opasnost od povrede, sud može odrediti privremenu mjeru radi osiguranja dokaza.

(2) Privremenom mjerom iz stavka 1. ovoga članka sud može osobito odrediti:

- izradu detaljnog opisa robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povređuje autorsko ili srodno pravo, uz ili bez uzimanja primjeraka
- oduzimanje robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povređuje autorsko ili srodno pravo
- oduzimanje materijala i sredstava što su upotrijebljeni za izradu i distribuciju robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povređuje autorsko ili srodno pravo, te dokumentacije koja se na to odnosi.

(3) Privremena mjera iz ovoga članka može se izreći i bez obavješćivanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da prijeti opasnost od uništenja dokaza ili od nastanka nenadoknadive štete. Ako je privremena mjera iz ovoga članka izrečena bez obavješćivanja protivnika osiguranja, sud će rješenje o privremenoj mjeri, odmah po njoj provedbi, dostaviti protivniku osiguranja.

(4) U rješenju kojim se određuje privremena mjera sud će odrediti i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu radi opravdanja mjere, koji ne može biti kraći od 20 radnih, odnosno 31 kalendarski dan od dana dostave rješenja predlagatelju osiguranja, ovisno o tome koji kasnije istječe.

(5) Na pitanja koja nisu uređena u ovom članku primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje ovrha i osiguranje, uključujući i odredbe tog zakona kojima se određuje zaštita povjerljivih podataka u postupku osiguranja.

(6) Odredbe ovoga članka ne utječu na mogućnost suda da naloži mjere za osiguranje dokaza u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje parnični postupak.

Pribavljanje dokaza tijekom parničnog postupka

Članak 286.

(1) Kada se stranka u parničnom postupku za zaštitu autorskog ili srodnog prava poziva na dokaz i tvrdi da se on nalazi kod druge stranke ili pod njenom kontrolom, sud će tu stranku pozvati da podnese taj dokaz, ostavljajući joj za to određeni rok.

(2) Kada nositelj prava kao tužitelj u tužbi tvrdi da se dogodila povreda autorskog ili srodnog prava u obavljanju gospodarske djelatnosti radi stjecanja gospodarske ili ekonomske koristi i tijekom postupka učini to vjerojatnim, te kada se u postupku poziva na bankovne, financijske ili slične ekonomske dokumente, isprave i slične dokaze i tvrdi da se oni nalaze kod druge stranke ili pod njezinom kontrolom, sud će tu stranku pozvati da podnese te dokaze, ostavljajući joj za to određeni rok.

(3) Kad stranka koja je pozvana na podnošenje dokaza poriče da se dokaz nalazi kod nje ili pod njenom kontrolom, sud može radi utvrđivanja te činjenice izvoditi dokaze.

(4) U pogledu prava stranke da uskrati podnošenje dokaza na odgovarajući se način primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak o pravu na uskratu svjedočenja te zakona kojim se uređuju obvezni odnosi o zaštiti povjerljivih informacija.

(5) Sud će, s obzirom na sve okolnosti, po svom vlastitom uvjerenju cijeniti od kakva je značenja to što stranka kod koje se dokaz nalazi neće postupiti po rješenju suda kojim joj se nalaže da podnese dokaz ili protivno uvjerenju suda poriče da se dokaz nalazi kod nje.

(6) Protiv odluke suda iz stavaka 1.i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba.

Hitnost i primjena odredaba drugih zakona

Članak 287.

(1) Postupak zbog povrede prava iz ovoga Zakona je hitan.

(2) Na postupke zbog povrede prava iz ovoga Zakona primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak, odnosno zakona kojim se uređuju ovrha i osiguranje.

Carinske mjere

Članak 288.

Na zahtjev nositelja prava koji učini vjerojatnim da bi uvozom, izvozom, odnosno prelaskom preko granične crte određene robe bila učinjena povreda autorskog ili srodnog prava, carinska će tijela poduzeti odgovarajuće mjere u skladu s posebnim carinskim propisima kojima se uređuje postupanje s robom kojom se čini povreda prava intelektualnog vlasništva.

Zahtjev za dostavom podataka

Članak 289.

(1) Nositelj prava koji je pokrenuo parnični postupak za zaštitu autorskog ili srodnog prava u slučaju povrede može zahtijevati dostavu podataka o podrijetlu i distribucijskim kanalima robe ili usluga kojima se povređuje njegovo pravo.

(2) Zahtjev iz stavka 1., se može postaviti u obliku tužbe ili privremene mjere protiv:

- osobe koja je tužena u parničnom postupku iz stavka 1. ovoga članka

- osobe koja u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti posjeduje robu za koju se sumnja da se njome povređuje autorsko ili srodno pravo
- osobe koja u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti daje usluge za koje se sumnja da se njima povređuje autorsko ili srodno pravo
- osobe koje u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti daju usluge koje se koriste u radnjama za koje se sumnja da se njima povređuje autorsko ili srodno pravo
- osobe koja je od jedne od navedenih osoba označena kao osoba koja sudjeluje u proizvodnji ili distribuciji roba ili davanju usluga za koje se sumnja da se njima povređuje autorsko ili srodno pravo.

(3) Zahtjev iz stavka 1. se može postaviti i kao prvi zahtjev u stupnjevitom tužbi, ako je osoba protiv koje se postavlja tuženik i u glavnom zahtjevu.

(4) Zahtjev za dostavu podataka o podrijetlu roba i distribucijskim kanalima roba ili usluga iz stavka 1. ovoga članka može obuhvaćati osobito:

- podatke o imenima i adresama proizvođača i distributera, dobavljača i drugih prijašnjih posjednika robe, odnosno davatelja usluga, kao i prodavača na veliko i prodavača na malo kojima je ta roba namijenjena
- podatke o količinama proizvedene, izrađene, isporučene, primljene ili naručene robe ili usluga, kao i cijenama ostvarenim za odnosnu robu i usluge.

(5) Osoba prema kojoj je postavljen zahtjev na dostavu podataka iz ovoga članka može odbiti dostavu tih podataka iz istih razloga iz kojih se prema pravilima zakona kojim se uređuje parnični postupak može uskratiti svjedočenje. Ako odbije dostavu podataka bez opravdanog razloga, odgovara za štetu u skladu s odredbama zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.

(6) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na propise o načinu korištenja povjerljivih podataka u građanskim i kaznenim postupcima, na propise kojima se uređuje odgovornost za zlouporabu prava na dobivanje podataka, te na propise kojima se uređuje obrada i zaštita osobnih podataka te povjerljivost izvora podataka.

(7) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na odredbe članaka 285. i 286. ovoga Zakona kojima se uređuje pribavljanje dokaza.

DIO SEDMI PREKRŠAJNE ODREDBE

Prekršaji protiv autorskog i srodnih prava

Članak 290.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. bez odobrenja autora prvi put objavi autorsko djelo (članak 20. stavak 1.)

2. bez odobrenja autora prije objave javnosti autorskog djela otkrije javnosti sadržaj ili opis autorskog djela (članak 20. stavak 2.)
3. bez navođenja autora, osim ako je autor u pisanom obliku izjavio da ne želi biti naveden ili ako način javnog korištenja onemogućava navođenje autora, javno koristi autorsko djelo (članak 21. stavak 2.)
4. bez odobrenja autora deformira, sakati ili na sličan način naruži autorsko djelo u njegovom nematerijalnom obliku (članak 22. stavak 1.)
5. javno koristi autorsko djelo na način kojim se povrjeđuje čast ili ugled autora (članak 23.)
6. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava umnoži autorsko djelo radi daljnje distribucije (članak 25. podstavci 1. i 2., članak 26. stavak 1. i članak 27. stavak 1.)
7. kao proizvođač praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili proizvođač uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili proizvođač uređaja za fotokopiranje ili uvoznik praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili uvoznik uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili uvoznik uređaja za fotokopiranje, ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje autorskog djela kad se ono može umnožavati bez autorovog odobrenja za privatno korištenje (članak 178. stavak 2. i članak 179. stavak 1.)
8. kao pružatelj usluge fotokopiranja uz naplatu, ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje autorskog djela kad se ono može umnožavati bez autorovog odobrenja fotokopiranjem za privatno korištenje (članak 178. stavak 3.)
9. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava distribuirati, osim iznajmljivanjem, autorsko djelo (članak 25. podstavak 2. i članak 27. stavak 1.)
10. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava iznajmljuje autorsko djelo (članak 25. podstavak 2. i članak 27. stavci 1. i 6.)
11. ne plati organizaciji za kolektivno ostvarivanje autorskog prava primjerenu naknadu za iznajmljivanje autorskog djela koje se autor ne može odreći, kad je svoje pravo iznajmljivanja prepustio proizvođaču fonograma ili audiovizualnom producentu (članak 27. stavci 1. i 7.)
12. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava skladišti primjerke autorskog djela radi njihove distribucije (članak 25. podstavak 2. i članak 27. stavak 1.)
13. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava poduzima druge radnje radi distribucije primjeraka autorskog djela (članak 25. podstavak 2. i članak 27. stavak 1.)

14. ne plati naknadu za javnu posudbu autorskog djela ako se izvornik ili primjerci autorskog djela, u pogledu kojih je dopuštena daljnja distribucija, posredovanjem javnih knjižnica daju na korištenje u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi (članak 27. stavci 2. i 8.)
15. kao prodavatelj koji se profesionalno bavi trgovinom umjetninama, osim umjetničke galerije u slučaju kad stekne izvornik likovnog djela izravno od autora u razdoblju kraćem od tri godine prije njegove preprodaje i ako cijena po kojoj se djelo preprodaje ne prelazi kunsku protuvrijednost od 10.000,00 eura, ne plati odgovarajući udio od prodajne cijene ostvarene svakom preprodajom toga izvornika koja uslijedi nakon njegova prvog otuđenja od strane autora (naknadu za pravo slijeđenja) prilikom preprodaje likovnog djela (članak 28. stavak 1.)
16. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava na bilo koji način priopći javnosti autorsko djelo (članak 25. podstavak 3. i članak 29.)
17. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava preradi autorsko djelo (članak 25. podstavak 4. i članak 47.)
18. distribuira, u komercijalne svrhe, primjerak računalnog programa za koji zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno pravo autora računalnog programa (članak 274. stavak 1. podstavak 1.)
19. posjeduje, u komercijalne svrhe, primjerak računalnog programa za koji zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno pravo autora računalnog programa (članak 274. stavak 1. podstavak 2.)
20. distribuira, u komercijalne svrhe, bilo koje sredstvo čija je jedina namjena olakšati neovlašteno uklanjanje tehničkog uređaja koji služi za zaštitu računalnog programa ili osujetiti rad toga uređaja radi povrede prava autora računalnog programa (članak 274. stavak 1. podstavak 3.)
21. posjeduje, u komercijalne svrhe, bilo koje sredstvo čija je jedina namjena olakšati neovlašteno uklanjanje tehničkog uređaja koji služi za zaštitu računalnog programa ili osujetiti rad toga uređaja radi povrede prava autora računalnog programa (članak 274. stavak 1. podstavak 3.)
22. bez navođenja umjetnika izvođača, osim ako je umjetnik izvođač u pisanom obliku izjavio da ne želi biti naveden ili ako način javnog korištenja onemogućava navođenje umjetnika izvođača, javno koristi umjetničku izvedbu (članak 124. stavak 2.)
23. bez odobrenja umjetnika izvođača deformira, sakati ili na sličan način naruži umjetničku izvedbu (članak 125. stavak 1.)

24. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača fiksira njegovu nefiksiranu izvedbu ili umnoži fiksiranu izvedbu radi daljnje distribucije (članak 127. u vezi s člankom 25. podstavcima 1. i 2., člankom 26. stavkom 1., člankom 27. stavkom 1. i člankom 132.)
25. kao proizvođač praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili proizvođač uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili uvoznik praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili uvoznik uređaja za tonsko i vizualno snimanje, ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje izvedbe umjetnika izvođača kad se ona može umnožavati bez odobrenja umjetnika izvođača za privatno korištenje (članak 180. stavak 1. u vezi s člankom 178. stavkom 2. i člankom 179. stavkom 1.)
26. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača distribuira, osim iznajmljivanjem, izvedbu umjetnika izvođača (članak 128. stavak 1. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 1. i člankom 132.)
27. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača iznajmljuje fiksiranu umjetničku izvedbu (članak 128. stavak 1. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 6. i člankom 132.)
28. ne plati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača primjerenu naknadu za iznajmljivanje izvedbe umjetnika izvođača koje se umjetnik izvođač ne može odreći, kad je svoje pravo iznajmljivanja prepustio proizvođaču fonograma (članak 128. stavak 2. u vezi s člankom 27. stavcima 1. i 7. i člankom 132.)
29. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača skladišti radi distribucije izvedbu umjetnika izvođača (članak 128. stavak 1. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 1. i člankom 132.)
30. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača poduzima druge radnje radi distribucije izvedbe umjetnika izvođača (članak 128. stavak 1. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 1. i člankom 132.)
31. ne plati naknadu za javnu posudbu izvedbe umjetnika izvođača ako se izvornik ili primjerci izvedbe umjetnika izvođača, u pogledu kojih je dopuštena daljnja distribucija, posredovanjem javnih knjižnica daju na korištenje u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi (članak 128. stavak 1. u vezi s člankom 27. stavcima 2. i 8. i člankom 132.)
32. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača na bilo koji način priopći javnosti izvedbu umjetnika izvođača (članak 129. stavak 1. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29. i člankom 132.)

33. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma umnoži radi distribucije fonogram (članak 135. stavak 1. podstavak 1. u vezi s člankom 25. podstavcima 1. i 2., člankom 26. stavkom 1., člankom 27. stavkom 1. i člankom 138.)
34. kao proizvođač praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili proizvođač uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili uvoznik praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili uvoznik uređaja za tonsko i vizualno snimanje, ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje fonograma kad se on može umnožavati bez odobrenja proizvođača fonograma za privatno korištenje (članak 180. stavak 1. u vezi s člankom 178. stavkom 2. i člankom 179. stavkom 1.)
35. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma distribuirati, osim iznajmljivanjem, fonogram (članak 135. stavak 1. podstavak 2., u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 1. i člankom 138.)
36. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava proizvođača fonograma iznajmljuje fonogram (članak 135. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 6. i člankom 138.)
37. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma skladišti radi distribucije fonograma (članak 135. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 1. i člankom 138.)
38. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma poduzima druge radnje radi distribucije fonograma (članak 135. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 1. i člankom 138.)
39. ne plati naknadu za javnu posudbu fonograma ako se izvornik ili primjerci fonograma, u pogledu kojih je dopuštena daljnja distribucija, posredovanjem javnih knjižnica daju na korištenje u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi (članak 135. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 27. stavcima 2. i 8. i člankom 138.)
40. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava proizvođača fonograma učini dostupnim javnosti fonogram (članak 135. stavak 1. podstavak 3. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 40. i člankom 138.)
41. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava proizvođača fonograma umnoži i priopći javnosti, uključujući učini dostupnim javnosti, fonogram u okviru prateće internetske usluge (članak 135. stavak 1. podstavak 4. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29., člankom 41. i člankom 138.)

42. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava proizvođača fonograma priopći javnosti, uključujući učini dostupnim javnosti, fonogram, pri davanju pristupa javnosti fonogramima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta (članak 135. stavak 1. podstavak 5. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29., člankom 43. i člankom 138.)
43. ne plati udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za javno prikazivanje, emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokom, javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti i svako drugo priopćavanje javnosti fonograma (članak 135. stavak 1. podstavak 6. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 29., člankom 34., člankom 35., člankom 37., člankom 38., člankom 39., člankom 129. stavkom 2. i člankom 138.)
44. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta umnožava radi distribucije videogram (članak 147. podstavak 1. u vezi s člankom 25. podstavcima 1. i 2., člankom 26. stavkom 1., člankom 27. stavkom 1. i člankom 150.)
45. kao proizvođač praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili proizvođač uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili uvoznik praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili uvoznik uređaja za tonsko i vizualno snimanje, ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje videograma kad se on može umnožavati bez odobrenja audiovizualnog producenta za privatno korištenje (članak 180. stavak 1. u vezi s člankom 178. stavkom 2. i člankom 179. stavkom 1.)
46. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta distribuira, osim iznajmljivanjem, videogram (članak 147. podstavak 2. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 1. i člankom 150.)
47. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta iznajmljuje videogram (članak 147. podstavak 2. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 6. i člankom 150.)
48. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta skladišti radi distribucije videogram (članak 147. podstavak 2. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 1. i člankom 150.)
49. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta poduzima druge radnje radi distribucije videograma (članak 147. podstavak 2. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 1. i člankom 150.)
50. ne plati naknadu za javnu posudbu videograma ako se izvornik ili primjerci videograma, u pogledu kojih je dopuštena daljnja distribucija, posredovanjem javnih knjižnica daju na korištenje u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi (članak 147. podstavak 2. u vezi s člankom 27. stavcima 2. i 8. i člankom 150.)

51. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta prikaže videogram (članak 147. podstavak 3. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29., člankom 34. i člankom 150.)
52. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta učini dostupnim javnosti videogram (članak 147. podstavak 4. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29., člankom 40. i člankom 150.)
53. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta umnoži i priopći javnosti, uključujući učini dostupnim javnosti, videogram u okviru prateće internetske usluge (članak 147. podstavak 5. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29., člankom 41. i člankom 150.)
54. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta priopći javnosti, uključujući učini dostupnim javnosti, videogram, pri davanju pristupa javnosti videogramima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta (članak 147. podstavak 5. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29., člankom 43. i člankom 150.)
55. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje fiksira nefiksirani programski signal (članak 153. stavak 1. podstavak 1. u vezi s člankom 25. podstavkom 1., člankom 26. stavkom 1. i člankom 157.)
56. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje umnoži radi distribucije programski signal (članak 153. stavak 1. podstavci 2. i 3. u vezi s člankom 25. podstavcima 1. i 2., člankom 26. stavkom 1., člankom 27. stavkom 1. i člankom 157.)
57. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje distribuira, osim iznajmljivanja, fiksirani programski signal (članak 153. stavak 1. podstavak 3. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 1. i člankom 157.)
58. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje emitira programski signal (članak 153. stavak 1. podstavak 4. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29., člankom 35. i člankom 157.)
59. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje reemitira programski signal (članak 153. stavak 1. podstavak 5. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29., člankom 37. i člankom 157.)
60. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje prenese izravnim protokom programski signal (članak 153. stavak 1. podstavak 6. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29., člankom 38. i člankom 157.)

61. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje javno priopći programski signal emitiran, reemitiran, prenesen izravnim protokom ili učinjen dostupnim javnosti ako je takvo priopćavanje pristupačno javnosti uz plaćanje ulaznice (članak 153. stavak 1. podstavak 7. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29., člankom 39. i člankom 157.)
62. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje učini dostupnim javnosti programski signal (članak 153. stavak 1. podstavak 8. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29., člankom 40. i člankom 157.)
63. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje umnoži i priopći javnosti, uključujući učini dostupnim javnosti, programski signal u okviru prateće internetske usluge (članak 153. stavak 1. podstavak 9. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29., člankom 41. i člankom 157.)
64. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje priopći javnosti, uključujući učini dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti programskim signalima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta (članak 153. stavak 1. podstavak 10. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29., člankom 43. i člankom 157.)
65. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija umnožava radi distribucije informativnu publikaciju ili njezin dio (članak 160. stavak 1. podstavak 1. u vezi s člankom 25. podstavcima 1. i 2., člankom 26. stavkom 1., člankom 27. stavkom 1. i člankom 167.)
66. kao proizvođač praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili proizvođač uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili proizvođač uređaja za fotokopiranje ili uvoznik praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili uvoznik uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili uvoznik uređaja za fotokopiranje, ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje informativne publikacije kad se ona može umnožavati bez odobrenja nakladnika informativne publikacije za privatno korištenje (članak 180. stavak 1. u vezi s člankom 178. stavkom 2. i člankom 179. stavkom 1.)
67. kao pružatelj usluge fotokopiranja uz naplatu, ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje informativne publikacije kad se ona može umnožavati bez odobrenja nakladnika informativne publikacije fotokopiranjem za privatno korištenje (članak 180. stavak 1. u vezi s člankom 178. stavkom 3.)
68. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija distribuira, osim iznajmljivanja, informativnu publikaciju (članak 160. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 1. i člankom 167.)

69. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija iznajmi primjerak informativne publikacije (članak 160. stavak 1. podstavak 2. i članak 214. stavak 2. točka 4.b u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 6. i člankom 167.)
70. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija skladišti radi distribucije informativnu publikaciju (članak 160. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 1. i člankom 167.)
71. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija poduzima druge radnje radi distribucije informativne publikacije (članak 160. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 1. i člankom 167.)
72. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija na bilo koji način priopći javnosti informativnu publikaciju ili njezin dio (članak 160. stavak 1. podstavak 3. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29. i člankom 167.)
73. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija preradi informativnu publikaciju ili njezin dio (članak 160. stavak 1. podstavak 4. u vezi s člankom 25. podstavkom 4., člankom 47. i člankom 167.)
74. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija umnoži informativnu publikaciju ili njezin dio u okviru usluge informacijskog društva (članak 161. stavak 1. podstavak 1. u vezi s člankom 25. podstavkom 1., člankom 26. stavkom 1. i člankom 167.)
75. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija priopći javnosti na bilo koji način informativnu publikaciju ili njezin dio u okviru usluge informacijskog društva (članak 161. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29. i člankom 167.)
76. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka umnoži neoriginalnu bazu podataka (članak 170. stavak 1. podstavak 1. u vezi s člankom 25. podstavkom 1., člankom 26. stavkom 1. i člankom 174.)

77. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka distribuirati, osim iznajmljivanjem, neoriginalnu bazu podataka (članak 170. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 1. i člankom 174.)
78. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka iznajmi neoriginalnu bazu podataka (članak 170. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 25. podstavkom 2., člankom 27. stavkom 6. i člankom 174.)
79. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka na bilo koji način priopći javnosti neoriginalnu bazu podataka (članak 170. stavak 1. podstavak 3. u vezi s člankom 25. podstavkom 3., člankom 29. i člankom 174.)
80. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka preradi neoriginalnu bazu podataka (članak 170. stavak 1. podstavak 4. u vezi s člankom 25. podstavkom 4., člankom 47. i člankom 174.)
81. kao proizvođač praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili proizvođač uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili uvoznik praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili uvoznik uređaja za tonsko i vizualno snimanje, ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje pisanih izdanja nakladnika za privatno korištenje (članak 180. stavak 3. u vezi s člankom 178. stavkom 2. i člankom 179. stavkom 1.)
82. kao pružatelj usluge fotokopiranja uz naplatu, ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje pisanih izdanja nakladnika za privatno korištenje (članak 180. stavak 3. u vezi s člankom 178. stavkom 3.)
83. ne navede jasno i na vidljiv način u svojoj objavi naziv nakladnika informativne publikacije, organizacije za emitiranje, drugog nakladnika medija ili elektroničkog medija koji je prvi objavio dnevnu novost, drugu vijest ili drugu medijsku informaciju kad javno prenosi dnevne novosti i druge vijesti koje imaju karakter običnih medijskih informacija i nisu predmetom autorskog prava te druge medijske informacije za koje je saznao iz drugih javno objavljenih izvora (članak 11. stavak 4. podstavak 1.)
84. ne navede jasno i na vidljiv način u svojoj objavi ime i prezime novinara koji je potpisan pri objavi dnevne novosti, druge vijesti ili druge medijske informacije, ako je to u skladu s uobičajenom praksom u medijskom izvješćivanju, kad javno prenosi dnevne novosti i druge vijesti koje imaju karakter običnih medijskih informacija i nisu predmetom autorskog prava te druge medijske informacije za koje je saznao iz drugih javno objavljenih izvora (članak 11. stavak 4. podstavak 2.)
85. ne navede na primjeren, jasan i vidljiv način naziv nakladnika informativne publikacije, organizacije za emitiranje, drugog nakladnika medija ili elektroničkog medija kao izvore za stvaranje svojih javnih objava istih dnevnih novosti i drugih vijesti ili drugih medijskih informacija, na način za koji po ovome Zakonu nije potrebno pribaviti odobrenje nositelja prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava (članak 11. stavak 5. podstavak 1.)

86. ne navede na primjeren, jasan i vidljiv način ime i prezime novinara koji je potpisan pri objavi dnevne novosti, druge vijesti ili druge medijske informacije, ako je to u skladu s uobičajenom praksom u medijskom izvješćivanju, kao izvore za stvaranje svojih javnih objava istih dnevnih novosti i drugih vijesti ili drugih medijskih informacija, na način za koji po ovome Zakonu nije potrebno pribaviti odobrenje nositelja prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava (članak 11. stavak 5. podstavak 2.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna fizička osoba obrtnik, odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, kad su prekršaj počinile u vezi s obavljanjem svog obrta, odnosno samostalne djelatnosti.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

*Povreda provedbe ograničenja
autorskog prava i srodnih prava*

Članak 291.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. osobama kojima je po odredbama članaka 177. do 208. ovoga Zakona dopušteno korištenje autorskog djela ili predmeta srodnih prava i koje su dokazale da su ispunjene pretpostavke iz članka 176. ovoga Zakona, a korištenje ili pristup su im onemogućeni primjenom tehničkih mjera iz članka 272. ovoga Zakona, ne omogućiti način na osnovu kojeg će moći koristiti autorsko djelo ili predmet srodnih prava u skladu s ograničenjima iz članaka 177. do 208. ovoga Zakona, osiguravanjem posebnih mjera ili sklapanjem sporazuma (članak 209. stavak 1.)
2. na svakom primjerku autorskog djela ili predmeta srodnih prava proizvedenom ili uvezenom u gospodarske svrhe ne označi jasno i vidljivo primjenu tehničkih mjera, navodeći podatke o tehničkoj mjeri i njenim učincima te svoje ime i kontakt adresu (članak 209. stavak 7.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna fizička osoba.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 30.000,00 kuna fizička osoba obrtnik, odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, kad su prekršaj počinile u vezi s obavljanjem svog obrta, odnosno samostalne djelatnosti.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

*Nedostavljanje podataka***Članak 292.**

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja koristi autorsko djelo ili predmet srodnog prava ako organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ne dostavi relevantne podatke kojima raspolaže, a koji su potrebni za naplatu prihoda od prava i/ili raspodjelu iznosa dugovanih nositeljima prava, u ugovorenom ili prethodno određenom roku te u ugovorenom ili prethodno određenom obliku (članak 230. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna fizička osoba.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba obrtnik, odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, kad su prekršaj počinile u vezi s obavljanjem svog obrta, odnosno samostalne djelatnosti.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

*Neovlašteno kolektivno ostvarivanje prava***Članak 293.**

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

1. koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, ako djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava iz ovoga Zakona obavlja bez odobrenja Zavoda (članak 220. stavak 1. i članak 221. stavak 2.)
2. koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, ako djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava iz ovoga Zakona obavlja protivno odobrenju Zavoda koje mu je izdano u skladu s člankom 220. stavkom 1. ili člankom 221. stavkom 2. ovoga Zakona ili protivno odredbama ovoga Zakona (članak 263. stavak 4.)
3. koja ima sjedište ili poslovni nastan u državi članici Europske unije koja nije Republika Hrvatska, ako po pravu države u kojoj ima sjedište ili poslovni nastan ne može u toj državi obavljati djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava, a obavlja takvu djelatnost u Republici Hrvatskoj (članak 221. stavak 3. podstavak 1.)
4. koja ima sjedište ili poslovni nastan u državi članici Europske unije koja nije Republika Hrvatska, ako po pravu države u kojoj ima sjedište ili poslovni nastan može u toj državi obavljati djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava te takvu djelatnost obavlja u Republici Hrvatskoj bez da je o namjeri obavljanja te djelatnosti u Republici Hrvatskoj prethodno obavijestila Zavod (članak 221. stavak 3. podstavak 2.)

5. koja ima sjedište ili poslovni nastan u državi članici Europske unije koja nije Republika Hrvatska, a u Republici Hrvatskoj obavlja poslove kolektivnog ostvarivanja prava protivno odredbama ovoga Zakona (članak 263. stavak 6.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 30.000,00 kuna fizička osoba obrtnik, odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, kad su prekršaj počinile u vezi s obavljanjem svog obrta, odnosno samostalne djelatnosti.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Prekršaji počinjeni radi stjecanja imovinske koristi

Članak 294.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba, ako je prekršaje iz članaka 290. do 293. ovoga Zakona počinila radi stjecanja imovinske koristi.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 4.000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 100.000,00 kuna fizička osoba obrtnik, odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, kada su prekršaj počinile u vezi s obavljanjem svog obrta, odnosno samostalne djelatnosti.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 4.000,00 do 10.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

**DIO OSMI
PODRUČJE PRIMJENE ZAKONA**

Općenite odredbe o području primjene Zakona

Članak 295.

(1) Zaštićeni su po ovom Zakonu, autori i nositelji srodnih prava koji su državljani Republike Hrvatske ili imaju svoje sjedište u Republici Hrvatskoj.

(2) Jednako kao osobe iz stavka 1. ovoga članka, zaštićene su strane fizičke ili pravne osobe (stranci) u okviru obveza što ih je Republika Hrvatska prihvatila na temelju međunarodnih ugovora ili na temelju stvarne uzajamnosti. Dok se ne dokaže suprotno smatra se da stvarna uzajamnost postoji.

(3) Bez obzira na odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka zaštićeni su po ovom Zakonu stranci:

1. u pogledu autorskih djela pisanih na hrvatskom jeziku
2. u pogledu moralnih prava - u svakom slučaju

3. u pogledu prava slijeđenja i prava proizvođača neoriginalne baze podataka na temelju stvarne uzajamnosti.

(4) Ne šteteći odredbama stavaka 2. i 3. ovoga Zakona stranac neće imati u Republici Hrvatskoj veću zaštitu nego što je ima u državi čiji je državljanin ili u kojoj ima svoje sjedište, ako osoba iz stavka 1. ovoga članka ima u državi stranca manju zaštitu nego što joj je priznata ovim Zakonom.

Autori

Članak 296.

Uz osobe iz članka 295. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, zaštićeni su po ovom Zakonu i strani autori:

1. koji imaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj
2. u pogledu arhitektonskih djela sagrađenih na teritoriju Republike Hrvatske i djela likovnih umjetnosti koja su čvrsti sastavni dijelovi nekretnine koja se nalazi na teritoriju Republike Hrvatske.

Umjetnici izvođači

Članak 297.

Uz osobe iz članka 295. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, zaštićeni su po ovom Zakonu i strani umjetnici izvođači, sukladno članku 295. stavku 4. ovoga Zakona, koji imaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj.

Proizvođači fonograma i audiovizualni producenti

Članak 298.

Uz osobe iz članka 295. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, zaštićeni su, po ovom Zakonu sukladno članku 295. stavku 4. i strani proizvođači fonograma i audiovizualni producenti, ako je njihov fonogram, odnosno videogram prvi puta izdan u Republici Hrvatskoj.

Organizacije za emitiranje

Članak 299.

Uz osobe iz članka 295. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona sukladno članku 295. stavku 4. ovoga Zakona, zaštićene su po ovom Zakonu strane organizacije za emitiranje koje prenose svoja emitiranja preko odašiljača koji su na teritoriju Republike Hrvatske.

Uspoređivanje rokova trajanja

Članak 300.

(1) Za strane autore, koji su zaštićeni po ovom Zakonu, vrijede rokovi trajanja tih prava iz ovoga Zakona, s tim da istječu najkasnije na dan kada istječe zaštita u državi čiji su državljani i ne mogu biti dulji od rokova predviđenih ovim Zakonom.

(2) U opsegu primjene međunarodnih obveza, za strane nositelje srodnih prava, koji su zaštićeni po ovom Zakonu, vrijede rokovi trajanja odnosnih prava iz ovoga Zakona, s tim da istječu najkasnije na dan kada istječe zaštita u državi čiji su državljani ili gdje imaju sjedište i ne mogu biti dulji od rokova predviđenih ovim Zakonom.

Osobe bez državljanstva (apatridi)

Članak 301.

(1) Autori i nositelji srodnih prava, koji nemaju državljanstvo ili ga se ne može utvrditi, jednako su zaštićeni po ovom Zakonu, kao državljani Republike Hrvatske, ako u njoj imaju svoje uobičajeno boravište.

(2) Ako nemaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj jednako su zaštićeni kao državljani države u kojoj imaju svoje uobičajeno boravište.

DIO DEVETI AUDIOVIZUALNA DJELA KOJA SE NALAZE U ARHIVI HRVATSKE RADIOTELEVIZIJE, A NASTALA SU PRIJE 1990. GODINE

*Pripadanje autorskih prava na audiovizualnim djelima koja se nalaze
u arhivi Hrvatske radiotelevizije, a nastala su prije 1990. godine*

Članak 302.

(1) Audiovizualna djela, čija je prva standardna kopija nastala prije 1990., čiji je glavni redatelj ili autor ili koautor scenarija ili glavni snimatelj ili glavni montažer slike i zvuka ili skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u audiovizualnom djelu ili glavni crtač ili animator (ako postoje), hrvatski državljani ili pripadnik hrvatskog naroda ili kojeg je producirao ili koproducirao audiovizualni producent koji je u vrijeme nastanka prve standardne kopije takvog audiovizualnog djela imao sjedište na prostoru Republike Hrvatske, odnosno njene države prednice i čiji se primjerak nalazi u arhivi Hrvatske radiotelevizije na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, predstavljaju kulturna dobra u smislu zakona kojim se uređuje očuvanje i zaštita kulturnih dobara.

(2) Smatra se da autorska imovinska prava na audiovizualnim djelima iz stavka 1. ovoga članka kao koautorima pripadaju: glavnom redatelju, autoru scenarija, glavnom snimatelju, glavnom montažeru slike i zvuka, autoru glazbe posebno skladane za to audiovizualno djelo te glavnom crtaču ili animatoru, ako je riječ o crtanom ili animiranom audiovizualnom djelu.

(3) Audiovizualni producenti audiovizualnih djela iz stavka 1. ovoga članka mogu u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti Hrvatskoj radioteleviziji pisani dokaz u obliku ugovora ili sličnog pravnog posla, o stjecanju autorskih imovinskih prava iskorištavanja na tim audiovizualnim djelima. Ako je audiovizualni producent takvog audiovizualnog djela prestao postojati, a postoji njegov pravni sljednik, uz dokaze o stjecanju autorskih imovinskih prava iskorištavanja, takav pravni sljednik dužan je podnijeti dokaz i o svojem pravnom sljedništvu.

(4) Ako u roku iz stavka 3. ovoga članka audiovizualni producent audiovizualnog djela iz stavka 1. ovoga članka ili njegov pravni sljednik ne podnese dokaze o stjecanju autorskih imovinskih prava iskorištavanja i dokaze o pravnom sljedništvu, istekom toga roka predmnijeva iz stavka 2. ovoga članka postaje neoboriva.

Ostvarivanje autorskih prava za audiovizualna djela koja se nalaze u arhivi Hrvatske radiotelevizije, a nastala su prije 1990. godine

Članak 303.

(1) Hrvatska radiotelevizija ovlaštena je temeljem ovoga članka audiovizualna djela iz članka 302. stavka 1. ovoga Zakona umnožavati, distribuirati, emitirati, reemitirati, činiti dostupnim javnosti, priopćavati javnosti i činiti dostupnim javnosti u okviru prateće internetske usluge te učitavati na platforme za dijeljenje sadržaja putem interneta, sve u komercijalne ili nekomercijalne svrhe, bez odobrenja autora iz članka 302. stavka 2. ovoga Zakona, pod uvjetom da s odgovarajućom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava koja ima odobrenje Zavoda sklopi ugovor u kojem će se odrediti jedinstvena godišnja naknada za sve navedene oblike iskorištavanja audiovizualnih djela iz članka 302. stavka 1. ovoga Zakona, u paušalnom iznosu ili u postotku od prihoda.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka odredit će u svojim pravilima o raspodjeli omjere udjela u naknadi iz stavka 1. ovoga članka, između koautora iz članka 302. stavka 2. ovoga Zakona te će najmanje jednom godišnje raspodjeljivati odgovarajuće iznose naknada tim koautorima, odnosno njihovim nasljednicima i drugim pravnim sljednicima, sukladno podacima o korištenju audiovizualnih djela iz članka 302. stavka 1. ovoga Zakona, koje dobije od Hrvatske radiotelevizije.

(3) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se na audiovizualna djela iz članka 302. stavka 1. ovoga Zakona, u odnosu na koja audiovizualni producent, odnosno njegov pravni sljednik, dokaže stjecanje autorskih imovinskih prava iskorištavanja i svoje pravno sljedništvo u skladu s člankom 302. stavkom 3. ovoga Zakona.

(4) Smatra se da ugovor kojeg Hrvatska radiotelevizija sklopi s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju odobrenje Zavoda za kolektivno ostvarivanje odgovarajućih autorskih glazbenih prava, glazbenih prava umjetnika izvođača te proizvođača fonograma obuhvaća i naknadu za iskorištavanja svih glazbenih djela, glazbenih umjetničkih izvedaba i fonograma koji se koriste u audiovizualnim djelima iz članka 302. stavka 1. ovoga Zakona.

Glumačke izvedbe u audiovizualnim djelima koja se nalaze u arhivi Hrvatske radiotelevizije, a nastala su prije 1990. godine

Članak 304.

Smatra se da sva imovinska prava na glumačkim umjetničkim izvedbama u audiovizualnim djelima iz članka 302. stavka 1. ovoga Zakona, za koja audiovizualni producent, odnosno njegov pravni sljednik ne pridonesu dokaze o stjecanju prava iskorištavanja glumačkih izvedaba i o svojem pravnom sljedništvu, na način kako je propisano u članku 303. stavku 3. ovoga Zakona, pripadaju Hrvatskoj radioteleviziji.

DIO DESETI PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

*Primjena Zakona na predmete zaštite nastale
prije njegova stupanja na snagu*

Članak 305.

- (1) Ovaj se Zakon primjenjuje na sva autorska djela, sve izvedbe umjetnika izvođača, sve fonograme, sve videograme, sve programske signale, sve neoriginalne baze podataka te sva pisana izdanja u pogledu kojih prava nisu prestala do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (2) Ovaj se Zakon primjenjuje na informativne publikacije koje su prvi puta objavljene nakon 6. lipnja 2019. godine.
- (3) Sva prava autora, umjetnika izvođača, proizvođača fonograma, audiovizualnih producenata, organizacija za emitiranje, proizvođača baza podataka te nakladnika pisanih izdanja stečena prije stupanja na snagu ovoga Zakona, kao i sva prava iskorištavanja stečena prije stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju netaknuta.

*Primjena Zakona na ugovore nastale
prije njegova stupanja na snagu*

Članak 306.

- (1) Ugovori između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma o osnivanju prava iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogram, koji su sklopljeni prije 1. studenoga 2013., proizvode učinke do isteka roka zaštite umjetnika izvođača iz članka 131. ovoga Zakona, osim ako je u ugovorima drukčije određeno ili ako nastupe okolnosti iz članka 139. stavka 4. ili članka 141. stavka 4. ovoga Zakona ili ako je ugovor prestao iz bilo kojeg drugog razloga.
- (2) U odnosu na ugovore sklopljene prije 1. srpnja 1994., pravo iz članka 27. stavka 7., odnosno članka 128. stavka 2. ovoga Zakona postoji samo u slučaju u kojem je autor, odnosno umjetnik izvođač ili njihov zastupnik podnio zahtjev u tu svrhu prije 1. siječnja 1997. godine. U slučaju nepostojanja sporazuma između nositelja prava o visini naknade, naknada se određuje u skladu s odredbama članka 231. ovoga Zakona.
- (3) Autorski ugovori sklopljeni prije stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjuju se i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (4) Ugovori o audiovizualnoj produkciji između koautora audiovizualnih djela i autora doprinosa audiovizualnih djela te audiovizualnih producenata, koji su sklopljeni prije stupanja na snagu ovoga Zakona, primjenjuju se i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (5) Na ugovore i sporazume o ostvarivanju autorskog i srodnih prava koji se odnose na radnje umnožavanja i priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge, koji su sklopljeni prije stupanja na snagu ovoga Zakona, a istječu nakon 7. lipnja 2023. godine, od 7. lipnja 2023. godine primjenjuje se načelo države podrijetla iz članka 42. stavka 1. ovoga Zakona.

(6) Na odobrenja za radnje priopćavanja javnosti koje se poduzimaju prijenosom programa izravnim protokom, koja su dobivena prije stupanja na snagu ovoga Zakona, a istječu nakon 7. lipnja 2025. godine, ne primjenjuje se članak 38. ovoga Zakona do 7. lipnja 2025. godine.

*Primjena Zakona na autorska djela
nastala u radnom odnosu i po narudžbi*

Članak 307.

Na autorska djela i predmete srodnih prava koji nastanu u radnom odnosu ili po narudžbi nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, a na temelju ugovora o radu ili drugog akta kojim se uređuje radni odnos sklopljenih prije stupanja na snagu ovoga Zakona, primjenjuje se ovaj Zakon.

Odobrenja za kolektivno ostvarivanje prava

Članak 308.

Odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava koja je Zavod izdao organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i koja su na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, ostaju na snazi.

Cjenici organizacija za kolektivno ostvarivanje prava

Članak 309.

Svi cjenici (tarife) organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koji su važeći na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, ostaju na snazi.

*Dužnost Hrvatske radiotelevizije u odnosu na audiovizualna djela
koja se nalaze u arhivi Hrvatske radiotelevizije, a nastala su prije 1990. godine*

Članak 310.

U roku od osam dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, Hrvatska radiotelevizija dužna je na svojim mrežnim stranicama objaviti javni oglas u kojem poziva filmske producente iz članka 302. stavka 3. ovoga Zakona ili njihove pravne sljednike da pridoesu dokaze o stjecanju prava iskorištavanja na audiovizualnim djelima iz članka 302. stavka 1. ovoga Zakona i o svome pravnom sljedništvu.

Povrede prava i postupci u tijeku

Članak 311.

(1) Povrede autorskog i srodnih prava koje su učinjene prije stupanja na snagu ovoga Zakona rješavaju se po odredbama Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (Narodne novine, br. 167/03, 79/07, 80/11, 141/13, 127/14, 62/17 i 96/18).

(2) Postupci zaštite autorskog i srodnih prava, koji su pokrenuti do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se po odredbama Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (Narodne novine, br. 167/03, 79/07, 80/11, 141/13, 127/14, 62/17 i 96/18).

Podzakonski propisi

Članak 312.

(1) Ministar nadležan za poslove iz područja autorskog i srodnih prava donijet će, na prijedlog glavnog ravnatelja Zavoda, pravilnike iz članka 220. stavka 13. te iz članka 234. stavka 9. ovoga Zakona, u roku od četiri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Pravilnik o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog prava i srodnih prava (Narodne novine, broj 107/17) te Pravilnik o visini naknade za rad Vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog prava i srodnih prava (Narodne novine, broj 107/17) primjenjivat će se do stupanja na snagu pravilnika iz stavka 1. ovoga članka, ako nisu u suprotnosti s ovim Zakonom.

Prestanak propisa

Članak 313.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (Narodne novine, br. 167/03, 79/07, 80/11, 141/13, 127/14, 62/17 i 96/18).

Stupanje Zakona na snagu

Članak 314.

Ovaj Zakon objavljuje se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2021., osim članka 62. ovoga Zakona koji stupa na snagu 7. lipnja 2022.

DODATAK I.

Članak 1.

Ovim Dodatkom I. uređuju se odgovarajući izvori za provedbu pažljive potrage, postupak evidentiranja i sadržaj evidencija o djelima siročadi.

Članak 2.

Javno dostupne knjižnice, obrazovne ustanove ili muzeji i druge pravne osobe koje obavljaju muzejsku djelatnost kao i arhivi, ustanove za filmsku i audiobaštinu te javne organizacije za emitiranje osnovane u Republici Hrvatskoj dužne su u svrhu identifikacije i/ili pronalaženja autora ili koautora djela iz svojih zbirki i arhiva, u dobroj vjeri provesti pažljivu potragu za svako djelo. Pažljiva potraga provodi se prije uporabe djela, pretragom odgovarajućih izvora za odnosnu kategoriju djela. Ako postoje dokazi na temelju kojih se može zaključiti da se relevantni podaci o nositeljima prava mogu pronaći u drugim državama, pretražit će se i izvori podataka dostupni u tim državama.

Članak 3.

Odgovarajući izvori su:

1. za objavljene knjige:
 - a) zbirke obveznih primjeraka, osobito nacionalne bibliografije, knjižnični katalozi, biografski priručnici, normativne i bibliografske baze podataka knjižnica i ostalih ustanova
 - b) baze podataka i dokumentacija udruženja nakladnika te udruženja autora u Republici Hrvatskoj
 - c) postojeće baze podataka i registri, WATCH (Writers, Artists and their Copyright Holders), ISBN (International Standard Book Number) i baze podataka o knjigama u tisku
 - d) baze podataka i dokumentacija odgovarajućih udruga za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za ostvarivanje prava reproduciranja,
 - e) izvori koji objedinjuju više baza podataka i upisnika, uključujući VIAF (Virtual International Authority Files) i ARROW (Accesible Registers of Rights Information and Orphan Works)
2. za novine, časopise, dnevne listove i periodične publikacije:
 - a) ISSN (International Standard Serial Number) za periodične publikacije
 - b) kazala i kataloge iz knjižnica i zbirki
 - c) zbirke obveznih primjeraka, osobito nacionalne i specijalne bibliografije
 - d) baze podataka i dokumentacija udruženja nakladnika te udruženja autora i novinara u Republici Hrvatskoj
 - e) baze podataka i dokumentacija odgovarajućih udruga za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za ostvarivanje prava reproduciranja
 - f) biografski priručnici

3. za vizualna djela, uključujući likovna djela, fotografije, ilustracije, nacрте, arhitekturu, skice kasnijih djela i druga slična djela koja se nalaze u knjigama, časopisima, novinama, dnevnim listovima te u drugim djelima:
 - a) izvori navedeni pod točkama 1. i 2. ovoga stavka
 - b) baze podataka i dokumentacija odgovarajućih udruga za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za vizualne umjetnosti, uključujući i udruge za ostvarivanje prava reproduciranja
 - c) prema potrebi, baze podataka agencija za arhiviranje slika
4. za audiovizualna djela, umjetničke izvedbe, fonograme i videograme:
 - a) zbirke obveznih primjeraka
 - b) baze podataka i dokumentacija udruženja producenata u Republici Hrvatskoj
 - c) baze podataka i dokumentacija institucija za filmsku i audiobaštinu te nacionalnih knjižnica
 - d) baze podataka s relevantnim normama i oznakama kao što su ISAN (International Standard Audiovisual Number) za audiovizualnu građu, ISWC (International standard Music Work Code) za glazbena djela i ISRC (International Standard Recording Code) za fonograme
 - e) baze podataka i dokumentacija odgovarajućih udruga za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za autore, izvođače, proizvođače fonograma i audiovizualne producente
 - f) popisi suradnika i drugi podaci koji se pojavljuju na omotu djela
 - g) baze podataka i dokumentacija drugih udruženja koje predstavljaju određenu kategoriju nositelja prava.

Članak 4.

Institucije iz članka 2. ovoga Dodatka I. dužne su voditi evidenciju o provedenim pažljivim potragama. Podatke iz tih evidencija dostavljat će Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo koji je dužan u roku od 30 dana od dana njihovog primitka proslijediti ih Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo radi njihove pohrane u jedinstvenu javno dostupnu bazu podataka koju na internetu uspostavlja i kojom upravlja taj Ured u skladu s Uredbom (EU) broj 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. travnja 2012. o povjeravanju Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo zadaća u vezi s provedbom prava intelektualnog vlasništva, uključujući i okupljanje predstavnika javnog i privatnog sektora u okviru Europske promatračnice za povrede prava intelektualnog vlasništva.

Članak 5.

Evidencije iz članka 4. ovoga Dodatka I. obuhvaćaju najmanje sljedeće podatke:

1. rezultate pažljivih potraga koje su te institucije provele i na temelju kojih su izvele zaključak da se djela smatraju djelima siročadi
2. korištenje djela siročadi koje u skladu s odredbama ovoga Zakona poduzimaju te institucije
3. sve promjene o prestanku statusa djela siročadi koje koriste te institucije
4. važeće kontakt podatke institucije.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Određuju se područja koja uređuje ovaj Zakon, a to su autorsko pravo te srodna prava (prava umjetnika izvođača, prava proizvođača fonograma, prava proizvođača videograma (audiovizualnih producenata), prava organizacija za emitiranje, prava nakladnika informativnih publikacija, prava proizvođača neoriginalnih baza podataka i prava nakladnika pisanih izdanja), autorsko i srodna prava u pravnom prometu, sadržajna i vremenska ograničenja autorskog i srodnih prava, ostvarivanje (individualno i kolektivno) autorskog i srodnih prava, zaštita autorskog i srodnih prava u slučaju povrede te područje primjene Zakona.

Uz članak 2.

Navode se direktive koje se ovim Zakonom preuzimaju u hrvatsko zakonodavstvo, te uredbe čija se provedba osigurava ovim Zakonom.

Uz članak 3.

Predviđa se rodna neutralnost pojmova koji se u tekstu Zakona koriste.

Uz članak 4.

Utvrđuje se da po svojoj naravi autorsko pravo pripada fizičkoj osobi koja je stvorila autorsko djelo, a pravo umjetnika izvođača pripada fizičkoj osobi koja izvede autorsko djelo ili izražaj folklora. Za nositelje drugih srodnih prava određuje se da to mogu biti i fizičke i pravne osobe. Propisuje se da se protiv volje nositelja autorskog i srodnih prava njihova prava mogu ograničiti samo ako je to propisano Zakonom. U skladu s definicijom iz članka 3. točke c) Direktive 2014/26/EU, u Zakonu se definira nositelj prava kao "fizička ili pravna osoba različita od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, koja je nositelj autorskog ili srodnog prava, ili koja na temelju ugovora o korištenju prava ili ovoga Zakona ima pravo na udio u prihodima od prava".

Uz članak 5.

Definiraju se pojmovi objavljivanja, izdavanja, javnosti i javnog korištenja. U sustavu autorskog prava, niti objava, a niti izdavanje djela, nisu formalne pretpostavke za autorskopravnu zaštitu, no svakako utječu na prava autora i nositelja srodnih prava. Pri definiranju izdavanja autorskog djela i predmeta zaštite srodnih prava uzeta je odgovarajuće u obzir i definicija iz članka 15. stavka 4. Ugovora o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Ugovor o izvedbama i fonogramima). Javnost se definira kao veći broj osoba koje su izvan uobičajenog užeg kruga osoba usko povezanih rodbinskim ili drugim osobnim vezama, a javno korištenje označava svako korištenje autorskog djela ili predmeta srodnih prava koje je pristupačno javnosti, u prostoru koji je pristupačan pripadnicima javnosti ili je pripadnicima javnosti omogućen pristup autorskom djelu ili predmetima srodnih prava s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.

Uz članak 6.

Uređuje se odnos između autorskog prava i srodnih prava i međusobni odnos srodnih prava. Propisuje se zaštitna klauzula autorskog prava u odnosu na sva srodna prava koja odgovara zaštitnoj klauzuli iz članka 1. stavka 2. Ugovora o izvedbama i fonogramima i članka 1. Međunarodne konvencije za zaštitu umjetnika izvođača, proizvođača fonograma i organizacija za radiodifuziju (u daljnjem tekstu: Rimska konvencija), članka 5. Direktive 93/83/EEZ te članka 12. Direktive 2006/115/EZ. U pogledu ostvarivanja srodnih prava uređuje se njihov međusobni hijerarhijski odnos na način da ostvarivanje prava umjetnika izvođača na priopćavanje javnosti fiksnih izvedbi ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava, ostvarivanje prava proizvođača fonograma ne smije štetiti ostvarivanju prava umjetnika izvođača ni autorskog prava, ostvarivanje prava audiovizualnih producenata ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača ni prava proizvođača fonograma. Uređuje se da ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava ili navedenih srodnih prava, a nakladnik informativne publikacije ne može se pozvati na svoja prava protiv nositelja autorskog ili srodnih prava u pogledu autorskih djela i predmeta srodnih prava koji su uvršteni u njegovu informativnu publikaciju te ih ne može spriječiti da koriste svoja autorska djela i predmete srodnih prava neovisno od informativne publikacije u koju su uvrštena. Ova odredba usklađena je s člankom 15. stavkom 2. Direktive (EU) 2019/790. Uređuje se da ostvarivanje prava proizvođača neoriginalne baze podataka ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava i navedenih srodnih prava. Ova odredba usklađena je s člankom 13. Direktive 96/9/EZ.

Uz članak 7.

Definira se pojam autorskog djela, kao temeljni pojam autorskog prava. Utvrđuje se da su za pojam autorskog djela bitna tri elementa: da se radi o originalnoj intelektualnoj tvorevini, da je ta tvorevina iz književnog, znanstvenog ili umjetničkog područja te da je individualno izražena na bilo koji način i u bilo kojem obliku. U pravnoj teoriji i praksi autorskog prava uvrježio se pojam individualnosti koji označava zahtijevanu subjektivnu originalnost, odnosno novost autorskog djela. Navode se primjeri vrsta autorskih djela, a predložena lista u bitnom odgovara kategorizaciji autorskih djela navedenoj u članku 2. stavku 1. Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela (u daljnjem tekstu: Bernska konvencija). U odnosu na važeći propis iz područja autorskoga prava vidljiva je promjena u preciznijem definiranju audiovizualnog djela te u dodavanju nove kategorije djela - videoigre i druga multimedijalna djela - kako bi se propis odgovarajuće osuvremenio i obuhvatio ovaj značajan segment autorskoga stvaralaštva. Napominje se da se u ovom članku radi o tzv. otvorenoj listi (popisu) autorskih djela, a razvoj u području kreativnih i kulturnih industrija može dovesti i do stvaranja nekih novih oblika autorskih djela koja će također uživati zaštitu u okviru ovoga Zakona, pod uvjetom da ispune osnovne pretpostavke za zaštitu, kako su navedene u stavku 1. ovoga članka. U pogledu zaštite računalnih programa definicija je usklađena s člankom 1. stavkom 1. Direktive 2009/24/EZ, a u pogledu djela fotografije s člankom 6. Direktive 2006/116/EZ. Utvrđuje se da autorskopravnu zaštitu uživa djelo u cjelini, ali i nedovršeno djelo, naslov, te dijelovi autorskog djela koji udovoljavaju pretpostavkama za autorskopravnu zaštitu. Predviđena je i posebna odredba o naslovu djela koji ne udovoljava pretpostavkama za autorskopravnu zaštitu.

Uz članak 8.

Propisuje se da prerade koje udovoljavaju pretpostavkama za autorskopravnu zaštitu uživaju zaštitu kao samostalna autorska djela. Kao primjeri prerada navode se prijevodi, prilagodbe, obrade i druge izmjene računalnog programa. Utvrđuje se da prava koja uživaju autori prerade ne utječu na prava autora izvornog djela. Također, utvrđuje se da su i prijevodi službenih tekstova iz područja zakonodavstva, uprave i sudstva koji su originalne intelektualne tvorevine predmet zaštite autorskog prava osim u slučaju kad su učinjeni radi službenog informiranja javnosti i kao takvi objavljeni. Odredbe ovoga članka usklađene su s odredbama članka 2. stavka 3. Bernske konvencije, s člankom 5. b) Direktive 96/9/EZ i s člankom 4. stavkom 1. b) Direktive 2009/24/EZ. Propisuje se da se neznatno prerađena, prilagođena ili glazbeno obrađena glazbena djela s riječima ili bez riječi kojima je istekla zaštita autorskim pravom i neznatne prerade, prilagodbe ili glazbene obrade glazbenih djela s riječima ili bez riječi koje proizlaze iz načina izvedbe ili interpretacije ili umjetničkog dojma ili izraza umjetnika izvođača ne smatraju preradama koje uživaju autorskopravnu zaštitu.

Uz članak 9.

Uređuje se zaštita autorskih zbirki kao samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe koje su prema izboru ili rasporedu sastavnih elemenata originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera. Kao primjeri navode se enciklopedije, zbornici, antologije i baze podataka koje su zaštićene kao samostalna autorska djela. Uređuje se da se stvaranjem zbirke ne smije povrijediti autorsko pravo na djelima koja čine građu autorske zbirke, a s druge strane, ona građa koja nije zaštićena autorskim pravom, neće uvrštavanjem u zbirku ostvariti pretpostavke za takvu zaštitu. Uređuje se posebno zaštita autorskih baza podataka kao vrste autorskih zbirki čiji su elementi pojedinačno pristupačni elektroničkim ili drugim sredstvima i utvrđuje da se zaštita koja se odnosi na autorsku zbirku ne odnosi na računalne programe koji su korišteni za njihovu izradu, budući da su takvi računalni programi zasebna autorska djela. Odredbe ovoga članka usklađene su s člankom 2. stavkom 4. Bernske konvencija i s člankom 1. stavkom 3. te s člankom 3. Direktive 96/9/EZ.

Uz članak 10.

Uređuju se autorska djela koja su nedostupna na tržištu (eng. *out of commerce works*). Određuje se kada se u dobroj vjeri može smatrati da je autorsko djelo nedostupno na tržištu, s obzirom na obilježja tog autorskog djela, te nakon uloženog razumnog napora da se utvrdi je li djelo dostupno javnosti. Utvrđuje se da su tu uključena i djela koja nikada nisu bila dostupna na tržištu. Uređuje se pojam razumnog napora te se navode radnje koje se u pravilu trebaju poduzimati za utvrđivanje je li autorsko djelo dostupno javnosti. Određuje se da se dostupnost djela u antikvarijatima ili teoretska mogućnost dobivanja odobrenja za korištenje djela ne smatra dostupnošću u okviru uobičajenih kanala trgovine. Propisuje se mogućnost da autor za jedno djelo, za više njih ili za sva svoja djela isključi primjenu odredaba primjenjivih na djela koja su nedostupna na tržištu. Utvrđuje se da su institucije kulturne baštine određene ovim Zakonom dužne dostaviti podatke o djelima koja su nedostupna na tržištu Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) radi objave na javnom jedinstvenom internetskom portalu kojeg vodi taj Ured. Propisuje se da podaci o stranama ugovora o davanju dopuštenja za reproduciranje, distribuiranje i priopćavanje javnosti autorskih djela nedostupnih na tržištu moraju biti trajno, lako i stvarno dostupni na javnom jedinstvenom portalu Ureda najranije šest mjeseci prije početka korištenja kako je propisano ovim Zakonom. Odredbe ovoga članka usklađene su s člankom 8. stavcima 4. i 5., člankom 10. te uvodnim odredbama (37) i (38) Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 11.

U skladu s odredbom članka 2. Ugovora o autorskom pravu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Ugovor o autorskom pravu) uređuje se da autorskopravnu zaštitu uživaju izražaji ideje, a ne ideje same, kao niti postupci, metode rada te matematički koncepti. Navode se i nezaštićene tvorevine te se na taj način uvažava interes javnosti da otkrića, ideje i načela na kojima se zasniva bilo koji element računalnog programa te dnevne novosti i vijesti kao obične medijske informacije ne uživaju autorskopravnu zaštitu. Odredbe su usklađene i s člankom 1. stavkom 2. Direktive 2009/24/EZ. Propisuje se da i službeni tekstovi iz područja zakonodavstva, uprave i sudstva i službeni programi koji udovoljavaju pretpostavkama za autorskopravnu zaštitu mogu od trenutka stvaranja biti zaštićeni kao autorska djela. Međutim, u trenutku predaje u bilo kakav službeni postupak ili službenoj osobi radi informiranja javnosti ili javnog korištenja ili kad su objavljeni radi službenog informiranja javnosti, prestaju biti zaštićeni autorskim pravom. Propisuje se dužnost onoga tko prenosi vijesti, novosti ili druge medijske informacije koje nisu autorska djela, ali za koje postoji saznanje iz javno objavljenih izvora, da u svojoj javnoj objavi jasno naznači izvor koji je prvi objavio vijest ili drugu medijsku informaciju i ime i prezime novinara koji je potpisan. Ista dužnost propisuje se i za onoga tko koristi tuđa autorska djela ili predmete srodnih prava u kojima su sadržane dnevne novosti i druge vijesti ili druge medijske informacije za izradu svojih javnih objava istih dnevnih novosti i drugih vijesti ili drugih medijskih informacija, na način za koji po ovome Zakonu nije potrebno prethodno pribaviti odobrenje nositelja prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Propisuje se da narodne, književne i umjetničke tvorevine u izvornom obliku nisu predmetom autorskog prava, ali se za njihovo priopćavanje javnosti plaća naknada koja se koristi za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti. Ova se naknada ostvaruje u sustavu obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava. Određuje se da u slučaju kad je rok zaštite autorskog djela iz područja vizualnih umjetnosti istekao, nijedna tvorevina nastala reproduciranjem takvog djela ne može uživati autorskopravnu zaštitu, osim u slučaju kad je reprodukcija sama po sebi autorsko djelo, kao što je primjerice fotografija takvog djela vizualnih umjetnosti. Ova odredba usklađena je s člankom 14. Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 12.

Određuje se da je autor djela fizička osoba koja je djelo stvorila. Autor postaje izvornim nositeljem autorskog prava samim činom stvaranja djela, bez ispunjavanja posebnih pretpostavki, kao što su, primjerice, registracija ili objava djela. Odredba ovoga članka usklađena je s člankom 4. Direktive 96/9/EZ, člankom 2. stavkom 1. i člankom 3. Direktive 2009/24/EZ.

Uz članak 13.

Uređuje se pitanje zajedničkog korištenja djela, kada se ono sastoji od dva ili više djela različitih autora. Međusobni odnosi autora sastavljenih djela uređuju se ugovorom. Ako nema ugovora uređuju se pravilima odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, a ako nema ni jednog ni drugog naknada se dijeli među autorima na jednake dijelove. Uređuje se da se glazbeno djelo smatra sastavljenim djelom.

Uz članak 14.

Određuje se da se koautorima djela smatraju osobe koje su zajedničkim radom stvorile autorsko djelo, a čiji se doprinosi ne mogu samostalno koristiti. Kod nekih vrsta autorskih djela ti doprinosi mogu biti istovrsni (npr. kod računalnih programa), dok su kod drugih djela različite vrste (npr. kod audiovizualnih djela). Utvrđuje se da koautorima pripada zajedničko autorsko pravo na stvorenom djelu, a u sumnji koliki su koautorski dijelovi smatrat će se da su oni jednaki. Uređuje se i pitanje pristanka koautora za objavljivanje, korištenje ili za izmjenu njihova djela, kao i pitanje udjela pojedinog koautora u imovinskoj koristi ostvarenoj korištenjem njihova koautorskog djela. Odredbe ovoga članka usklađene su s člankom 4. Direktive 96/9/EZ i člankom 2. stavkom 2. Direktive 2009/24/EZ.

Uz članak 15.

Uređuje se koautorstvo na audiovizualnom djelu. U skladu s člankom 1. stavkom 5. Direktive 93/83/EEZ, člankom 2. stavkom 2. Direktive 2006/115/EZ i člankom 2. stavkom 1. Direktive 2006/116/EZ uređuje se da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, dok se ostalim koautorima smatraju autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za to djelo. Glavni crtač, odnosno glavni animator smatrat će se također koautorima djela ako je crtež, odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela. Značaj ovih odredaba je u tome što određuju koje se osobe smatraju u pravilu glavnim umjetničkim stvarateljima audiovizualnog djela, a posredno i koje će osobe imati određena prava u pogledu korištenja toga djela. Međutim, propisuje se također da ako neka druga osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element toga audiovizualnog djela, i ona može biti priznata kao koautor.

Uz članak 16.

Uređuje se pitanje autorskih prava onih osoba koje su doprinijele nastanku audiovizualnog djela, ali se ne smatraju njegovim koautorima (autori doprinosa). Naime, navođenjem osoba koje se smatraju koautorima audiovizualnog djela nije iscrpljen krug osoba koje intelektualno doprinose i sudjeluju u nastanku ove vrste autorskih djela. Naprotiv, autori doprinosa osobe su koje su pri stvaranju audiovizualnog djela nužno potrebne, a to su, primjerice, kostimografi, slikari maski, autori dijaloga i drugi autori doprinosa kako su navedeni u ovom članku. Oni imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima.

Uz članak 17.

Propisuje se presumpcija da se autorom smatra osoba čije je ime, pseudonim, umjetnički znak ili kod na uobičajen način označen na primjercima djela ili pri objavi djela, dok se ne dokaže suprotno. Oboriva presumpcija o autorstvu usuglašena je s člankom 15. Bernske konvencije i s člankom 5. Direktive 2004/48/EZ.

Uz članak 18.

Sukladno člancima 1. do 6. Direktive 2012/28/EU utvrđuje se dužnost institucija kulturne baštine, obrazovnih ustanova te javnih organizacija za emitiranje osnovanih u Republici Hrvatskoj da u svrhu identifikacije i pronalaženja autora i utvrđenja statusa djela siročeta, prije uporabe djela, provedu pažljivu potragu za svako djelo, pretragom odgovarajućih izvora

za odnosnu kategoriju djela, po potrebi uključujući i izvore podataka u drugim državama, ako postoje dokazi na temelju kojih se može zaključiti da relevantni podaci o nositeljima prava mogu pronaći u drugim državama. Propisuju se djela i predmeti zaštite srodnih prava na koja se primjenjuje pažljiva potraga. Određuje se da ako nakon pažljive potrage nije identificiran autor ili nijedan od koautora ili je identificiran autor ali nije pronađen ili su identificirani koautori ali nisu svi pronađeni, to se djelo smatra djelom siročetom. Ako su neki koautori pronađeni, s djelom siročetom će se postupati na način na kakav su pronađeni koautori odobrili korištenje tog djela. Uređuje se prestanak statusa djela siročeta, što znači mogućnost autora ili koautora djela koje se smatra djelom siročetom da u bilo kojem trenutku okonča status djela siročeta u odnosu na svoja prava. Određuje se uzajamno priznavanje statusa djela siročadi između drugih članica Europske unije i Republike Hrvatske. Propisuje se da će se Dodatkom I., koji je sastavni dio ovoga Zakona, odrediti odgovarajući izvori za provedbu pažljive potrage, postupak evidentiranja i sadržaj evidencija iz stavka 1. ovoga članka. Uređuje se da područje Republike Hrvatske u smislu odredaba ovoga članka podrazumijeva i sve njezine države prednice. Propisuje se da ovaj članak ne utječe na mogućnost autora da svoj identitet označi pseudonimom ili da svoje djelo objavi anonimno.

Uz članak 19.

Utvrđuje se da autorsko pravo sadrži moralna prava koja štite osobne i duhovne veze autora s njegovim djelom i imovinska prava koja štite imovinske interese autora u pogledu njegovog djela. Ovakvim određenjem sadržaja autorskog prava mijenja se dosadašnja podjela sadržaja na moralna prava, imovinska prava i druga prava autora. Ovim Zakonom dosadašnja druga prava uređuju se na način da se propisuju kao imovinska prava na naknadu ili kao sadržajna ograničenja autorskog prava i srodnih prava. Utvrđuje se da autoru pripada naknada, koja se određuje kao cijena u privatnopravnom odnosu, za svako korištenje njegovog djela. Na taj način pojašnjava se pitanje autorske naknade koja se s obzirom na njezinu prirodu ne može smatrati tzv. parafiskalnim nametom, kako se često pogrešno navodilo pri razmatranju pitanja autorskih naknada u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava.

Uz članak 20.

Uređuje se pravo prve objave kao jedno od temeljnih moralnih prava autora. Pravo prve objave ima nedvojbeno velik značaj za autore jer autoru daje mogućnost odlučivanja hoće li svoje djelo učiniti prvi put pristupačnim javnosti, kada će to učiniti i na koji način. Uređuje se da do objave djela samo autor ima pravo otkriti javnosti sadržaj i opis svog djela.

Uz članak 21.

Određuje se da autor ima pravo biti priznat i naznačen kao autor djela (pravo paterniteta). Određuje se da je osoba koja javno koristi autorsko dužna naznačiti autora djela (primjerice na grafičkom izdanju djela, na programu koncertne izvedbe djela i sl.), osim ako autor u pisanom obliku izjavi da ne želi biti naveden, ili ako sam način javnog korištenja djela onemogućava navođenje autora.

Uz članak 22.

Propisuje se pravo na poštovanje autorskog djela (pravo integriteta) što znači pravo autora da se usprotivi svakom deformiranju, sakaćenju i sličnom naruženju djela. Propisuje se i da autor ima pravo suprotstaviti se uništenju jedinog ili posljednjeg primjerka svog djela. Uređuje se

da se neznatne izmjene, prerade i prilagodbe kojima se ne dira u osnovni karakter djela ne smatraju povredom prava na poštovanje autorskog djela. Propisuju se okolnosti u kojima se autor ne može pozivati na moralno pravo poštovanja autorskog djela kad je odobrio preradu djela.

Uz članak 23.

Uređuje se pravo autora da se usprotivi korištenju njegovog djela na način kojim se povrjeđuje njegova čast ili ugled. Moralna prava autora iz članaka 20., 21. i 23. usklađena su s člankom 6.bis Bernske konvencije.

Uz članak 24.

Propisuje se neodrecivo pravo autora na opoziv ranije danog prava iskorištavanja njegovog autorskog djela uz obvezu popravljivanja štete korisniku tog prava, ako bi daljnje korištenje štetilo njegovoj časti ili ugledu. Uređuju se okolnosti u kojima i autorovi nasljednici imaju pravo opoziva. Uređuju se obveze autora i korisnika u pogledu ostvarivanja prava opoziva. Uređuje se da u roku od deset godina autor mora, pri odluci o ponovnom korištenju djela u pogledu kojeg je ostvario pravo opoziva, najprije ponuditi iskorištavanje djela korisniku čije je korištenje prvotno opozvao. Propisuje se da se pravo opoziva ne može ostvariti na iskorištavanje elektroničkih baza podataka, računalnih programa, djela arhitekture i audiovizualnih djela.

Uz članak 25.

Propisuje se isključivo pravo autora na korištenje svojega djela, koje osobito obuhvaća pravo umnožavanja, pravo distribucije (stavljanja u promet), pravo priopćavanja javnosti i pravo prerade. Odredbe ovoga članka usklađene su s člankom 5. Direktive 96/9/EZ i člankom 4. stavkom 1. Direktive 2009/24/EZ.

Uz članak 26.

U skladu s odredbom članka 2. Direktive 2001/29/EZ uređuje se pravo umnožavanja kao isključivo pravo izrade autorskog djela u jednom ili više primjeraka, u cijelosti ili u dijelovima, izravno ili neizravno, privremeno ili trajno, bilo kojim sredstvima i u bilo kojem obliku, a uključuje i fiksiranje kao utvrđivanje djela na materijalnu podlogu. Navode se najčešći postupci umnožavanja djela. Odredbe ovoga članka usklađene su i s člankom 5. a) Direktive 96/9/EZ.

Uz članak 27.

Uređuje se pravo distribucije kao isključivo pravo stavljanja u promet izvornika ili primjeraka djela prodajom ili na drugi način, uključujući iznajmljivanjem, te nuđenjem djela javnosti u tu svrhu. Uređuje se da za stavljanje djela u promet javnom posudbom nije potrebno odobrenje autora jer se javna posudba ne uređuje kao isključivo pravo autora nego kao pravo na naknadu za ovaj oblik korištenja djela. Iznimno, potrebno je odobrenje autora za javnu posudbu autorskih baza podataka i računalnih programa. Uređuje se pitanje iscrpljenja prava distribucije na području Republike Hrvatske. Uređuje se dodatno da se iscrpljenje prava distribucije u pogledu zbirki i autorskih baza podataka odnosi samo na daljnju prodaju. Uređuje se da se za izvornike likovnih djela pravo distribucije ne iscrpljuje nego se

primjenjuje pravo slijeđenja. Definira se pravo iznajmljivanja kao isključivo pravo davanja na korištenje izvornika ili primjeraka djela u ograničenom razdoblju, radi ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi te se određuje da se ono ne odnosi na izgrađena djela arhitekture i djela primijenjenih umjetnosti. Uređuje se odnos autora i proizvođača fonograma ili audiovizualnog producenta u okolnostima kada autor svoje pravo iznajmljivanja prepusti proizvođaču fonograma ili audiovizualnom producentu, na način da tada autor zadržava pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje svojega djela, koje naknade se ne može odreći. Također, uređuje se pravo autora na primjerenu naknadu za javnu posudbu njegova djela. Utvrđuje se da građevine i djela primijenjenih umjetnosti ne mogu biti predmetom javne posudbe. Navedene odredbe usklađene su s člancima 6. i 7. Ugovora o autorskom pravu, člankom 5. točkom c) Direktive 96/9/EZ, člankom 4. Direktive 2001/29/EZ, člankom 2. stavkom 1. točkama a) i b) i člancima 4., 5. i 6. Direktive 2006/115/EZ te člankom 4. stavkom 1. c) i stavkom 2. Direktive 2009/24/EZ.

Uz članak 28.

Uređuje se pravo slijeđenja kao pravo autora na odgovarajući udio od prodajne cijene, ostvarene svakom preprodajom izvornika njegova djela koja uslijedi nakon prvog otuđenja djela od strane autora, ako su u preprodaju uključeni kao prodavatelji, kupci ili posrednici osobe koje se profesionalno bave trgovinom umjetninama. Navodi se što se smatra izvornikom likovnog djela te pretpostavke pod kojima se umnoženi primjerak autorskog djela može smatrati izvornikom, u kontekstu primjene odredaba o pravu slijeđenja. Uređuje se način utvrđivanja iznosa koji je prodavatelj dužan isplatiti autoru čije djelo je predmet preprodaje. Iznosi se utvrđuju prema postocima i visini prodajne cijene. Ukupan iznos koji pripada autoru temeljem odredaba o pravu slijeđenja ne može biti veći od 12.500 eura, u kunsnoj protuvrijednosti. Navode se osobe koje su solidarno odgovorne s prodavateljem za isplatu iznosa koji pripada autoru. Propisuje se da se autor ne može odreći prava slijeđenja, da se pravo slijeđenja ne može prenositi pravnim poslovima za života autora i da pravo slijeđenja ne može biti predmet ovrhe. To se pravo ne prenosi pravnim poslovima za autorova života, a nakon autorove smrti ono prelazi na njegove nasljednike. Propisuje se da autor ima pravo zahtijevati informacije potrebne za osiguranje naplate iznosa koji mu pripada od preprodaje njegova djela, u roku od tri godine od izvršene preprodaje. Odredbe ovoga članka o pravu slijeđenja usklađene su s člancima 1. do 6. Direktive 2001/84/EZ.

Uz članak 29.

Uređuje se da autor ima isključivo pravo priopćavanja autorskog djela javnosti na svaki način, žicom ili bežičnim putem te da je za svako priopćavanje autorskog djela javnosti potrebno pribaviti odobrenje ugovorom ili na drugi način ako ovim Zakonom nije propisano drukčije. Navodi se da to pravo osobito obuhvaća: pravo javnog izvođenja, pravo javnog prikazivanja scenskih djela, pravo javnog prenošenja, pravo javnog priopćavanja fiksnog djela, pravo javnog prikazivanja, pravo emitiranja, pravo reemitiranja, pravo prijenosa izravnim protokolom, pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokolom i činjenja dostupnim javnosti, pravo činjenja dostupnim javnosti, pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge, te pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, pri davanju pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta. Ovaj članak usklađen je s člankom 2. i 8. Direktive 93/83/EEZ, člankom 3. Direktive 2001/29/EZ, člankom 8. Direktive (EU) 2019/789 i člankom 17. stavkom 1. Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 30.

Uređuje se pravo javnog izvođenja kao isključivo pravo priopćavanja javnosti djela iz područja književnosti ili znanosti njegovim čitanjem ili recitiranjem uživo i glazbenog djela njegovim izvođenjem uživo.

Uz članak 31.

Uređuje se pravo javnoga scenskog prikazivanja kao isključivo pravo priopćavanja javnosti dramskog, dramsko-glazbenog, koreografskog ili pantomimskog djela njegovim scenskim prikazivanjem uživo.

Uz članak 32.

Uređuje se pravo javnog prenošenja kao isključivo pravo da se, putem zvučnika, ekrana ili bilo kojeg drugog tehničkog uređaja, recitiranje, glazbeno izvođenje ili scensko prikazivanje autorskog djela priopći javnosti koja se nalazi izvan prostora u kojemu se autorsko djelo uživo recitira, izvodi ili scenski prikazuje.

Uz članak 33.

Uređuje se pravo javnog priopćavanja fiksiranog autorskog djela kao isključivo pravo priopćavanja javnosti zvučno ili vizualno snimljenog autorskog djela s podloge na koju je fiksirano.

Uz članak 34.

Uređuje se pravo javnog prikazivanja kao isključivo pravo priopćavanja javnosti djela likovnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna, fotografskog ili audiovizualnog djela, te kartografskog djela ili prikaza znanstvene ili tehničke prirode, pomoću tehničkih uređaja.

Uz članak 35.

Uređuje se pravo emitiranja kao isključivo pravo priopćavanja autorskog djela javnosti pomoću radijskih ili televizijskih programskih signala koji su namijenjeni prijamu za javnost, bežično (uključujući satelit) ili putem žica. Utvrđuje se da postoji priopćavanje javnosti putem satelita (emitiranje putem satelita) kad se, pod kontrolom i odgovornošću organizacije za emitiranje, programski signali namijenjeni prijamu za javnost odašilju u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi prema satelitu i od satelita prema zemlji. Za potrebe ovoga Zakona definira se pojam satelita, na način da se radi o satelitu koji radi na frekvencijskim područjima rezerviranim za emitiranje radijskih ili televizijskih programskih signala namijenjenih prijamu javnosti ili zatvorenoj osobnoj komunikaciji. Navodi se da u slučaju zatvorene osobne komunikacije uvjeti za osobni prijam signala moraju biti usporedivi s onima za prijam takvih signala za javnost. Ako su programski signali kodirani, priopćavanje se smatra obavljenim ako je od strane organizacije za emitiranje ili uz njezin pristanak javnosti pružena mogućnost opskrbe sredstvima za dekodiranje tih signala. Odredbe ovoga članka usklađene su s člankom 1. stavkom 2. točkama a) i c) te člankom 2. Direktive 93/83/EEZ.

Uz članak 36.

Propisuje se primjena načela države podrijetla (eng. *country of origin*), uređuje se kada se smatra da se emitiranje putem satelita obavlja u Republici Hrvatskoj te kada se smatra da se emitiranje putem satelita obavlja u državi članici Europske unije, različitoj od Republike Hrvatske. Propisuju se i posebni slučajevi emitiranja putem satelita u cilju utvrđivanja fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za samo emitiranje. Odredbe ovoga članka usklađene su s člankom 1. stavkom 2. točkama b) i d) Direktive 93/83/EEZ.

Uz članak 37.

Ovim se člankom uređuje pravo reemitiranja sukladno definiciji pojma "reemitiranje" iz članka 2. točke 2. Direktive (EU) 2019/789. Definicija "usluga pristupa internetu" navedena u stavku drugom usklađena je s člankom 2. stavkom 2. točkom 2. Uredbe (EU) 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o utvrđivanju mjera u vezi s pristupom otvorenom internetu te o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama i Uredbe (EU) br. 531/2012 o roamingu u javnim pokretnim komunikacijskim mrežama u Uniji. Stavkom trećim regulira se "uređeno okruženje" kao okruženje u kojem operator usluge reemitiranja pruža sigurno reemitiranje ovlaštenim korisnicima te je ova odredba usklađena s člankom 2. točkom 3. Direktive (EU) 2019/789, a s istom je Direktivom, člankom 9. (kojim se mijenja članak 1. stavak 3. Direktive 93/83/EEZ) usklađen i stavak četvrti kojim se uređuje pravo kabelskog reemitiranja.

Uz članak 38.

Ovim se člankom uređuje prijenos izravnim protokom (eng. *direct injection*) kao tehnički postupak, a sukladno definiciji pojma "izravni protok" navedenoj u članku 2. točki 4. Direktive (EU) 2019/789. U drugom stavku regulira se da u slučaju tzv. čistog izravnog protoka, s obzirom na to da se radi o jednoj radnji priopćavanja javnosti u kojoj svojim doprinosima sudjeluju i organizacija za emitiranje i distributer signala, oni svaki za sebe trebaju pribaviti odobrenje autora za tu jedinstvenu radnju priopćavanja javnosti. Pritom sudjelovanje organizacije za emitiranje i distributera signala u jedinstvenoj radnji priopćavanja javnosti ne dovodi do njihove zajedničke odgovornosti za priopćavanje javnosti autorskog djela. Navedena je odredba usklađena s člankom 8. stavkom 1. Direktive (EU) 2019/789 te s uvodnom izjavom (20) navedene Direktive. Nadalje, propisuje se da u slučaju kada organizacija za emitiranje prenosi svoje televizijske ili radijske programske signale koji sadržavaju autorsko djelo izravno javnosti te time obavlja početnu radnju prijenosa i istodobno prenosi te signale drugim organizacijama za emitiranje putem tehničkog postupka izravnog protoka signala, prijenosi koje obavljaju te druge organizacije za emitiranje smatraju se zasebnom radnjom priopćavanja javnosti reemitiranjem dok se početna radnja prijenosa smatra emitiranjem. Navedeno proizlazi iz uvodne izjave (21) Direktive (EU) 2019/789.

Uz članak 39.

Uređuje se pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti kao isključivo je pravo priopćavanja javnosti autorskog djela koje se emitira, reemitira ili prenosi izravnim protokom i čini dostupnim javnosti pomoću zvučnika, ekrana ili sličnog tehničkog uređaja.

Uz članak 40.

Uređuje se pravo činjenja dostupnim javnosti kao isključivo pravo da se autorsko djelo priopći javnosti, bežično ili putem žica, na način koji pripadnicima javnosti omogućava pristup autorskom djelu s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu. Definicija činjenja dostupnim javnosti usklađena je s člankom 8. Ugovora o autorskom pravu i člankom 3. stavkom 1. Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 41.

Ovim se člankom uređuju prateće internetske usluge (eng. *ancillary online services*) koje korisnicima pružaju organizacije za emitiranje. Definicija prateće internetske usluge iz ovoga članka usklađena je s člankom 2. točkom 1. Direktive (EU) 2019/789. Radi se o internetskoj usluzi koju pruža organizacija za emitiranje ili koja se pruža pod njenom kontrolom i odgovornosti, a koja se sastoji od pružanja javnosti televizijskih ili radijskih programa istodobno (linearno) ili tijekom određenog razdoblja nakon njihova emitiranja (usluge propuštenog sadržaja) te bilo kakvog pratećeg sadržaja uz takvo emitiranje, kao što su najave, proširenja, nadopune ili ocjenjivanje sadržaja relevantnog programa. Prateću internetsku uslugu organizacija za emitiranje korisnicima pruža zajedno s uslugom emitiranja u jasnom i podređenom odnosu s emitiranim programom, pri čemu korisnici mogu pratećoj internetskoj usluzi pristupiti odvojeno od usluge emitiranja, bez posebnih preuvjeta. Ne smatra se pratećom internetskom uslugom davanje pristupa autorskim djelima koja su uključena u televizijski ili radijski program ili djelima koja nisu povezana ni s kojim emitiranim programom organizacije za emitiranje, kao što su pristup pojedinim glazbenim ili audiovizualnim djelima ili glazbenim albumima ili videosadržajima uz pomoć, primjerice, usluge videa na zahtjev.

Uz članak 42.

Ovaj članak uređuje primjenu načela države podrijetla u pogledu ostvarivanja autorskog i srodnih prava kada se radi o pratećim internetskim uslugama organizacija za emitiranje, po uzoru na već postojeći sustav emitiranja putem satelita temeljem Direktive Vijeća 93/83/EEZ, a kako je navedeno u članku 36. Zakona. Ovaj je članak usklađen s člankom 3. Direktive (EU) 2019/789. Kao i kod emitiranja putem satelita, načelo *države podrijetla* podrazumijeva primjenu pravne fikcije prema kojoj se radnje priopćavanja javnosti autorskih djela, činjenja dostupnim javnosti te radnje umnožavanja potrebne za pružanje prateće internetske usluge, pristup toj usluzi ili korištenje tom uslugom izvršene u Republici Hrvatskoj kad ta organizacija za emitiranje ima svoj glavni poslovni nastan u Republici Hrvatskoj dok će u stvarnosti prateće internetske usluge ta organizacija za emitiranje moći pružati i preko granica u drugim državama članicama Europske unije što će odgovarajuće biti uzeto u obzir prilikom utvrđivanja visine naknade za korištenje zaštićenih sadržaja. Primjena načela države podrijetla kod pratećih internetskih usluga odnosi se na autorska djela koja su sadržana u: radijskim programima, vijestima i informativnim programima ili programima vlastite produkcije organizacije za emitiranje koja te programe u potpunosti financira vlastitim sredstvima. Vlastitim financiranjem smatra se i kad sredstva koje organizacija za emitiranje koristi za svoje produkcije dolaze iz javnih fondova. Ne smatraju se vlastitim produkcijama produkcije koje organizacija za emitiranje naručuje od proizvođača koji su neovisni o organizaciji za emitiranje te koprodukcije. Načelo države podrijetla kod pratećih internetskih usluga se ne primjenjuje na emitiranja sportskih događaja i autorska djela koja su u njih uključena te davanje odobrenja za korištenje vlastitih produkcija organizacije za emitiranje drugima, uključujući druge organizacije za emitiranje.

Uz članak 43.

Ovaj je članak usklađen s člankom 2. točkom 6. i člankom 17. stavcima 1., 2. i 3. Direktive (EU) 2019/790 te se njime, zajedno s člancima 44., 45. i 46. Zakona, nastoji riješiti problem tzv. vrijednosnog jaza (eng. *value gap*) do kojeg dolazi na digitalnim platformama za dijeljenje sadržaja koje omogućavaju pristup velikim količinama sadržaja zaštićenih autorskim i srodnim pravima što ih na platformu postavljaju (učitavaju) korisnici platforme, bez potrebnog ovlaštenja nositelja autorskih i srodnih prava, a koje su postale glavni izvor za besplatno *on-line* pristupanje takvim sadržajima od strane drugih korisnika platforme. Pritom nositelji prava ostaju uskraćeni za sudjelovanje u financijskim koristima od masovnog iskorištavanja njihovih autorskih djela i drugih zaštićenih sadržaja, a koje ostvaruju platforme poslujući prema opisanom modelu. Kako bi se navedeno stanje odgovarajuće zakonski uredilo, utvrđuje se da je za obavljanje radnji davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici, davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta dužan pribaviti odobrenje autora. Odobrenje koje je pribavio davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta obuhvaća i radnje korisnika usluge dijeljenja sadržaja. Davanje pristupa javnosti autorskim djelima koja su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta predstavlja priopćavanje javnosti iz članka 29. ovoga Zakona, uključujući činjenje dostupnim javnosti iz članka 40. Zakona, koje autor može odobriti ili zabraniti davatelju usluge dijeljenja sadržaja putem interneta. Ovim se odredbama uređuje i da ugovori između davatelja usluga dijeljenja sadržaja i autora moraju biti pravedni i održavati razumnu ravnotežu između obiju strana, a autori trebaju primiti primjerenu naknadu za korištenje svojih djela. Međutim, s obzirom na to da ova odredba ne bi trebala utjecati na ugovornu slobodu, propisuje se da autori nisu dužni sklopiti ugovor s davateljem usluge dijeljenja sadržaja niti odobriti korištenje svojih djela. Uređuje se i da u slučaju kada davatelji usluga dijeljenja sadržaja putem interneta daju pristup javnosti djelima koja su učitali korisnici, na takve davatelje usluge ne primjenjuju se odredbe o ograničenju odgovornosti za pohranu podataka (*hosting*) iz članka 18. stavka 1. Zakona o elektroničkoj trgovini.

Uz članak 44.

Ovaj je članak usklađen s člankom 17. stavcima 4., 5., 6. i 8. te uvodnom odredbom (62) Direktive (EU) 2019/790, a njime se uređuje ograničenje odgovornosti davatelja usluga dijeljenja sadržaja putem interneta. Uređuje se da u situaciji kada davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ne pribavi odobrenje autora za obavljanje radnji davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta, tada je davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta odgovoran za neovlašteno priopćavanje javnosti uključujući i činjenje dostupnim javnosti autorskih djela, osim ako dokaže da je (i) uložio najbolje napore da bi ishodio odobrenje za obavljanje radnji davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta i (ii) uložio, u skladu s visokim profesionalnim standardima u području odgovarajuće industrije te s profesionalnom pažnjom, najbolje napore da osigura nedostupnost djela za koja su mu autori dali relevantne i potrebne podatke te, u svakom slučaju, (iii) postupao žurno, nakon što je od autora primio dostatno obrazloženu obavijest, da onemogući pristup i ukloni sa svojih internetskih stranica prijavljena djela te uložio najbolje napore da spriječi njihova buduća učitanja u skladu s točkom (ii). Poseban sustav ograničenja odgovornosti, sukladno članku 17. stavku 4. Direktive (EU) 2019/790, predviđen je u stavku trećem i stavku četvrtom za nove davatelje usluga dijeljenja sadržaja putem interneta čije su usluge dostupne javnosti u Europskoj uniji u razdoblju kraćem od tri godine i čiji je godišnji promet manji od 10 milijuna eura, izračunat u skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji

mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća. Također se propisuje da ako prosječan broj pojedinačnih korisnika usluga dijeljenja sadržaja putem interneta u jednom mjesecu prijeđe pet milijuna, izračunato na temelju podataka za prethodnu kalendarsku godinu, davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta iz stavka 3. ovoga članka mora dokazati da je uložio najbolje napore da spriječi daljnje učitavanje prijavljenih djela za koje su mu autori dali relevantne i potrebne podatke. U stavku 5. navedeno je da se te odredbe ne smiju zlouporabiti radi izbjegavanja odgovornosti. Stavkom 6. propisano je da se ovo ograničenje odgovornosti ne može primijeniti na davatelje usluga informacijskog društva kojima je glavna svrha sudjelovati ili omogućavati neovlaštena korištenja autorskih djela. Stavkom 7. uređuje se obveza davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta da autoru na njegov zahtjev da odgovarajuće podatke o djelovanju njegovih praksi iz stavka 1. ovoga članka.

Uz članak 45.

Ovaj je članak usklađen s člankom 17. stavcima 7., 8. i 9. Direktive (EU) 2019/790 te se njime uređuju ograničenja kod provođenja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta. Propisuje se kako suradnja između davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta i nositelja prava ne smije dovesti do onemogućavanja dostupnosti djela koja su učitali korisnici usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ako se time ne povrjeđuju autorska prava ili ako se djela koriste u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz Zakona. Propisuje se i da obveze utvrđene u člancima 43. i 44. Zakona ne smiju dovesti do opće obveze praćenja, da odredbe tih članaka ne smiju utjecati na zakonita korištenja autorskih djela poput korištenja u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz ovoga Zakona (kao što su citati, parodije, karikature) te ne smiju dovesti do identificiranja pojedinih korisnika kao ni do obrade njihovih osobnih podataka.

Uz članak 46.

Ovaj je članak usklađen s člankom 17. stavkom 9. Direktive (EU) 2019/790 te se njime uređuje pritužbeni mehanizam i mehanizam pravne zaštite za korisnike usluge dijeljenja sadržaja putem interneta.

Uz članak 47.

Uređuje se pravo prerade kao isključivo pravo prevođenja, prilagođavanja, glazbene ili druge obrade ili koje druge preinake autorskog djela. Ova odredba usklađena je s člankom 12. Bernske konvencije.

Uz članak 48.

Uređuje se nasljeđivanje autorskog prava i utvrđuje da nasljednicima autora pripadaju sva prava koja bi pripadala autoru. Uređuje se da se na sva druga pitanja u pogledu nasljeđivanja autorskog prava, koja nisu uređena ovim Zakonom, primjenjuju opći propisi o nasljeđivanju.

Uz članak 49.

Uređuje se da je autorsko pravo neprenosivo osim kod nasljeđivanja i prenošenja u korist sunasljednika kod razvrgnuća nasljedničke zajednice. Neprenosivost autorskog prava u cjelini uvjetovana je moralnim pravima autora koja su vezana za osobu autora i nisu prenosiva za života autora. Uređuje se da su druga raspolaganja autorskim pravom dopuštena, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Uz članak 50.

Uređuje se da predmet ovrhe mogu biti samo imovinske koristi stečene korištenjem autorskog djela, a ne i samo autorsko pravo. Uređuje se da u slučaju kad autor nedovršenjem autorskog djela ili neobjavljivanjem izvornika povrijedi ugovornu obvezu, autora nije moguće prisiliti na ispunjenje obveze, ali odgovara za štetu nastalu neispunjenjem obveze.

Uz članak 51.

U skladu s propisanom neprenosivosti autorskog prava u cjelini, uređuje se da autor može za drugoga osnovati pravo iskorištavanja autorskog djela ili mu prepustiti ostvarivanje autorskog prava ugovorom, davanjem odobrenja za korištenje ili drugim pravnim poslom. Uređuje se da autor može za drugoga osnovati pravo na temelju kojega će on moći iskorištavati autorsko djelo na svaki način ili na određen način. Uređuje se da pravo iskorištavanja može biti osnovano kao isključivo ili neisključivo pravo te da može biti ograničeno sadržajno, vremenski ili prostorno. Propisuje se da nositelj isključivog prava iskorištavanja može autorsko djelo koristiti na način koji je u skladu sa sadržajem njegovog prava te svakoga drugog, uključujući autora, isključiti od takvog korištenja. Uređuje se da se pri osnivanju isključivog prava iskorištavanja može odrediti da autor pridržava za sebe pravo korištenja autorskog djela, no to ne smije biti na štetu onoga u čiju je korist isključivo pravo iskorištavanja osnovano. Propisuje se da neisključivo pravo iskorištavanja ovlašćuje svojeg nositelja da autorsko djelo koristi na način koji je u skladu sa sadržajem njegovog prava, ali ga ne ovlašćuje da druge spriječi u bilo kojem korištenju tog djela. Propisuje se da se, kad pri osnivanju prava iskorištavanja autorskog djela nije izričito naveden način korištenja autorskog djela, smatra da je stjecatelj stekao pravo koristiti autorsko djelo samo na način potreban za ispunjenje svrhe pravnog posla na temelju kojeg se stječe pravo. Ako se iz svrhe pravnog posla ne može utvrditi je li pravo osnovano kao isključivo ili neisključivo, te je li prostorno ograničeno, smatra se da je osnovano kao neisključivo pravo za područje Republike Hrvatske. Propisuje se da u slučaju sumnje, u drugim slučajevima pravni posao kojim se raspolaže autorskim pravom treba tumačiti u korist autora. Propisuje se i da je autor dužan suzdržavati se od postupaka koji bi ometali nositelja prava iskorištavanja u izvršavanju njegovog prava.

Uz članak 52.

Propisuje se da u slučaju kad nositelj isključivog prava iskorištavanja svoje pravo ne izvršava ili ga izvršava u nedovoljnoj mjeri na način da su zakoniti interesi autora povrijeđeni, autor može zahtijevati ukinuće isključivog prava iskorištavanja. Propisuje se da autor nema to pravo ako nositelj isključivog prava iskorištavanja dokaže da nije kriv za nastanak razloga za neizvršavanje. Uređuje se i prestanak isključivog prava iskorištavanja u slučaju kada nositelj koji je to pravo stekao na temelju ugovora ili na drugi način od njegova izvornog nositelja prestane postojati, a nema nasljednika ni drugog pravnog sljednika. Propisuje se da je pravo iskorištavanja dio stečajne mase u slučaju kada se nad nositeljem isključivog prava iskorištavanja provodi stečaj, a ako u stečajnom postupku nitko ne stekne isključivo pravo iskorištavanja tada ono prestaje. Odredbe ovoga članka usklađene su s člankom 22. Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 53.

Propisuje se da kasnije osnivanje prava iskorištavanja ne može djelovati štetno na ranije osnovano pravo iskorištavanja, osim ako ugovorom o osnivanju ranijeg prava iskorištavanja nije drukčije određeno.

Uz članak 54.

Propisuje se da se u sklopu prijenosa cjelokupnog poslovanja ili dijela poslovanja koje čini cjelinu može prenositi pravo iskorištavanja s jedne na drugu osobu bez odobrenja autora. U tom slučaju propisuje se da stjecatelj prava iskorištavanja odgovara solidarno za ispunjenje obveza koje prenositelj tog prava ima prema autoru.

Uz članak 55.

Uređuje se da nositelj isključivog prava iskorištavanja može na temelju svojeg prava za drugoga osnovati daljnje pravo iskorištavanja samo uz pisanu suglasnost autora, a da autor ne može uskratiti svoju suglasnost ako bi to bilo protivno načelu savjesnosti i poštenju. Suglasnost nije potrebna ako je pravo iskorištavanja osnovano jedino radi ostvarivanja u korist autora. Ova se odredba, međutim, ne primjenjuje na audiovizualna djela i računalne programe, te audiovizualni producent i nositelj isključivog prava iskorištavanja računalnog programa mogu na temelju svog stečenog isključivog prava iskorištavanja osnovati za drugoga daljnja prava iskorištavanja bez prethodne suglasnosti autora.

Uz članak 56.

Uređuje se da autor može ovlastiti drugoga da ostvaruje autorsko pravo za njegov račun. Drugi može ostvarivati autorsko pravo za račun autora na temelju pravnog posla ili neposredno na temelju ovoga Zakona ispunjenjem Zakonom predviđenih pretpostavki za to. Uređuje se da se smatra da je autor povjerio ostvarivanje svojega pojedinog prava organizaciji za kolektivno ostvarivanje odnosnog prava ako ona to pravo ostvaruje radi njegove koristi kao i koristi drugih autora za njihova odnosna prava.

Uz članak 57.

Propisuje se da se autor ne može odreći svojega autorskog prava.

Uz članak 58.

Propisuje se da ugovor na temelju kojeg se stječe pravo iskorištavanja autorskog prava, kao formalni pravni posao, mora biti sklopljen u pisanom obliku, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Uz članak 59.

Propisuje se da autorski ugovor da bi bio valjan pravni posao mora određivati barem djelo na koje se odnosi, način korištenja, naknadu za korištenje djela ili izričitu odredbu da se pravo korištenja osniva bez naknade i osobu ovlaštenu na korištenje autorskog djela. Propisuje se da autorskopravni ugovor može biti sklopljen i u pogledu autorskog djela koje još nije stvoreno pod pretpostavkom da se njime odredi barem vrsta i način korištenja budućeg djela. Propisuje

se da je odredba ugovora o osnivanju prava iskorištavanja na svim autorovim budućim djelima nišetna.

Uz članak 60.

Propisuje se da autor ima pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako korištenje autorskog djela. Ako visina naknade nije određena pravnim poslom ili je njena visina određena neprimjereno ili ako visina naknade nije određena primjenom članka 231. ovoga Zakona, autor ima pravo na primjerenu i razmjernu naknadu. U stavku 3. određuje se definicija primjerene i razmjerne naknade, a u stavku 4. utvrđuje da i naknada koja je određena u paušalnom iznosu može biti razmjerna naknada ako to odgovara okolnostima slučaja te vodeći računa o posebnostima različitih područja stvaralaštva. Propisuje se da se načelo primjerene i razmjerne naknade ne odnosi na autore računalnih programa. Odredbe ovoga članka usklađene su s člankom 18., člankom 23. stavkom 2. i uvodnom odredbom (73) Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 61.

Propisuje se da je dopušteno sklapati kolektivne sporazume u kojima se uređuje način prilagodbe promijenjenim okolnostima, izvorno ugovorenih naknada u autorskopравnim ugovorima te da, ako nisu sklopljeni takvi kolektivni sporazumi, autor ima pravo zahtijevati dodatnu, primjerenu i pravičnu naknadu od nositelja prava iskorištavanja s kojim je sklopio autorskopравni ugovor ili njegovih pravnih sljednika, ako se izvorno ugovorena naknada pokaže nerazmjerno niska u usporedbi sa svim naknadnim relevantnim prihodima ostvarenim iskorištavanjem djela. Autor se ne može odreći prava na zahtijevanje takve naknade. Propisuje se da se sporovi u pogledu prava na dodatnu, primjerenu i pravičnu naknadu mogu razriješiti u postupku posredovanja pred Vijećem stručnjaka za naknade na području autorskog i srodnih prava (u daljnjem tekstu: Vijeće stručnjaka), mirenjem, te u arbitražnim ili sudskim postupcima. Propisuje se da se odredbe ovoga članka ne primjenjuju u slučajevima kad sporazume sklope organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt, kao ni na autore računalnih programa. Propisuje se da su odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom nišetne. Odredbe ovoga članka usklađene su s člancima 20. i 21., te uvodnom odredbom (78) Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 62.

Propisuje se da u slučaju kad na temelju osnovanog prava iskorištavanja nositelj tog prava osniva daljnje pravo iskorištavanja, autor ima pravo od daljnjeg nositelja prava iskorištavanja dobiti podatke o iskorištavanju svog djela ako ih nije dobio od primarnog nositelja prava iskorištavanja, koji je ujedno dužan identificirati daljnje nositelje prava iskorištavanja. Propisuje se da zahtjev za dostavom podataka autor može nositelju daljnjeg prava iskorištavanja dostaviti neposredno ili posredstvom nositelja primarnog prava iskorištavanja. Utvrđuje se da obveza na dostavu podataka mora biti razmjerna i učinkovita te da se u opravdanim slučajevima u kojima bi obveza na dostavu svih podataka o iskorištavanju autorskog djela bila nerazmjerna s obzirom na prihode ostvarene iskorištavanjem djela, obveza ograničuje na vrste i razinu podataka koje se u takvim slučajevima mogu razumno očekivati. Propisuje se da se obveza na dostavu podataka ne primjenjuje kad doprinos autora nije znatan u odnosu na ukupno djelo, osim ako autor zatraži podatke radi ostvarivanja njegovih prava radi pravičnijeg udjela u zaradi. Propisuje se da se sporovi povezani s propisanim obvezama transparentnosti mogu razriješiti u postupku posredovanja pred

Vijećem stručnjaka, u arbitražnom ili sudskom postupku, koje mogu pokrenuti sami autori ili njihova reprezentativna udruženja na pojedinačni zahtjev jednog ili više autora. Propisuje se da se odredbe ovoga članka ne primjenjuju na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i neovisne upravljačke subjekte te na autore računalnih programa. Propisuje se da su ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom ništetne. Odredbe ovoga članka usklađene su s člancima 19., 21. i 23. Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 63.

Propisuje se da kada nositelj isključivog prava iskorištavanja u ugovorenom ili u zakonskom ili u primjerenom roku koji ne može biti kraći od dvije godine od dana sklapanja ugovora uopće ne pristupi iskorištavanju autorskog djela, autor ga može pozvati da ispuni obvezu iskorištavanja u naknadnom primjerenom roku koji ne može biti kraći od jedne godine, a ako ni u tom roku nositelj isključivog prava iskorištavanja ne pristupi iskorištavanju djela, autor može jednostranom izjavom raskinuti ugovor. Propisuje se da, ako je riječ o koautorskom ili sastavljenom djelu, svi koautori ili autori sastavljenog djela mogu zajedničkom jednostranom izjavom raskinuti autorskopравни ugovor. Propisuje se da autor nema pravo na raskid ugovora zbog neiskorištavanja djela ako je neiskorištavanje nastalo kao rezultat okolnosti koje sam autor može ispraviti ili ako postoje opravdani razlozi za neiskorištavanje djela koje je moguće otkloniti i ako se nositelj isključivog prava iskorištavanja pozove na te razloge u roku od osam dana po primitku izjave o raskidu; u tome slučaju autor je dužan dati nositelju isključivog prava iskorištavanja primjereni rok za otklanjanje razloga za neiskorištavanje djela. Propisuje se da umjesto raskida ugovora autor može jednostranom izjavom otkloniti isključivost prava iskorištavanja za korisnika. Propisuje se da se odredbe ovoga članka ne primjenjuju na autore računalnih programa te na koautore i autore doprinosa audiovizualnih djela kao i da su ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom ništetne. Odredbe ovoga članka usklađene su s člancima 22. i 23. Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 64.

Propisuje se da se na pitanja koja se odnose na autorskopравne ugovore, a nisu propisana ovim zakonom primjenjuju odredbe Zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.

Uz članak 65.

Uređuje se da je nakladnički ili izdavački ugovor vrsta autorskopравnog ugovora kojim se autor obvezuje za nakladnika osnovati pravo umnožavanja i distribucije primjeraka svojega djela, a nakladnik se obvezuje izdati djelo na ugovoreni način i autoru za to platiti ugovorenu naknadu te se brinuti o uspješnoj distribuciji primjeraka autorskog djela i o tome davati podatke autoru. Presumira se da nakladnik ima isključivo pravo izdavanja, ako nakladničkim ugovorom nije drukčije određeno. Presumpcija se ne odnosi na pravo izdavanja u dnevnom i periodičnom tisku, publikacijama ili elektroničkim publikacijama za koje nije sklopljen pisani ugovor (tzv. mali nakladnički ugovor).

Uz članak 66.

Određuje se da nakladničkim ugovorom autor može za nakladnika osnovati pravo činjenja dostupnim javnosti djela u obliku elektroničke knjige ili druge elektroničke publikacije te druga imovinska prava. U pogledu prava prijevoda određuje se da nakladničkim ugovorom autor može za nakladnika osnovati pravo prevođenja svojeg djela na određeni jezik, pravo

izdavanja prevedenog djela, pravo činjenja dostupnim javnosti prevedenog djela u obliku elektroničke knjige ili druge elektroničke publikacije te druga imovinska prava.

Uz članak 67.

Uređuje se pravo autora na uvid i kontrolu nakladnikovih poslovnih knjiga i dokumentacije radi provjere točnosti podataka koje mu je nakladnik dao te pravo autora da zahtjeva od treće osobe koja je za nakladnika umnožavala autorsko djelo podatke o broju umnoženih primjeraka njegovog djela i dužnost treće osobe na davanje potpunih i istinitih podataka.

Uz članak 68.

Uređuje se da nije obvezan pisani oblik sklapanja ugovora za nakladničke ugovore o izdavanju i drugom iskorištavanju autorskih priloga kao što su članci, fotografije, crteži, videoisječci u dnevnom i periodičnom tisku ili publikacijama. Takvi ugovori predstavljaju iznimku od pravila o obvezatnom pisanom obliku autorskopравnih ugovora i nazivaju se mali nakladnički ugovori.

Uz članak 69.

Uređuje se da zastupnik autora može zaključiti nakladnički ugovor samo za ona autorska djela koja su izričito navedena u autorovoj punomoći.

Uz članak 70.

Uređuje se da u slučaju kad je autorska naknada određena u postotku od maloprodajne cijene prodanih primjeraka, nakladničkim ugovorom se mora odrediti minimalni broj primjeraka prvog izdanja i najniži iznos naknade koju je nakladnik obvezan platiti autoru neovisno o broju prodanih primjeraka. Uređuje se da se u slučaju određenja paušalne naknade mora odrediti ukupni broj primjeraka ugovorenih izdanja, a ako ukupni broj nije ugovoren nakladnik može izdati najviše 500 primjeraka autorskog djela.

Uz članak 71.

Određuje se da nakladnički ugovor mora sadržavati odredbu o trajanju prava izdavanja i trajanju drugih prava iskorištavanja djela, ako su ugovorena, te se uređuju drugi sastojci ugovora koje nakladnički ugovor može sadržavati.

Uz članak 72.

Propisuje se obveza nakladnika da, u slučaju novih izdanja djela, omogući autoru unošenje poboljšanja ili drugih izmjena autorskog djela, ako to ne utječe na karakter autorskog djela.

Uz članak 73.

Uređuju se odredbe za slučaj propasti rukopisa ili drugog izvornika djela te propasti pripremljenog izdanja i pitanje naknade autora i prava nakladnika na pripremu novog izdanja djela.

Uz članak 74.

Uređuje se da nakladnik koji je stekao pravo na izdavanje autorskog djela, a u nakladničkom ugovoru nisu za njega osnovana prava iskorištavanja iz članka 66. stavaka 1. i 2., ima pravo prvenstva pred drugim nakladnicima koji ponude iste uvjete i za izdavanje djela u elektroničkom ili bilo kojem drugom obliku, u roku od dvije godine od zaključenja nakladničkog ugovora. Uređuje se da je nakladnik koji ima pravo prvenstva dužan u roku od 30 dana od dana primitka autorovog pisanog poziva dostaviti autoru svoju ponudu.

Uz članak 75.

Uređuje se mogućnost autora da raskine nakladnički ugovor jednostranom pisanom izjavom ako nakladnik ne izda autorsko djelo ili ne pristupi izdavanju novog ugovorenog izdanja autorskog djela u ugovorenom ili u zakonskom roku. Uređuje se da u slučaju krivnje nakladnika za neizvršavanje ugovora autor ima, osim prava na naknadu štete, i pravo zadržati primljenu naknadu, odnosno zahtijevati isplatu ugovorene naknade. Uređuje se i da nakladnik može jednostranom pisanom izjavom raskinuti nakladnički ugovor ako mu autor ne preda primjerak autorskog djela u ugovorenom ili u zakonskom roku. U takvom slučaju raskida ugovora nakladnik ima pravo na naknadu štete zbog neispunjenja ugovorne obveze.

Uz članak 76.

Uređuju se obveze nakladnika i prava autora u slučaju kad nakladnik neprodane primjerke autorskog djela namjerava prodati za preradu ili ih namjerava na drugi način uništiti ili povući iz prometa. U takvom slučaju nakladnik je dužan otkup tih primjeraka najprije ponuditi autoru po cijeni koju bi za te primjerke dobio da ih prodaje za preradu. Uređuje se da ako autor ne prihvati ponudu nakladnika za otkup samo za određeni broj primjeraka, preostale primjerke autorskog djela nakladnik može prodati za preradu ili uništiti ili povući iz prometa.

Uz članak 77.

Uređuju se opće odredbe o glazbenom nakladničkom ugovoru, kao novoj vrsti ugovora u ovom Zakonu, kojim se autor obvezuje za glazbenog nakladnika osnovati pravo iskorištavanja onih autorovih prava na glazbenom djelu koja se ostvaruju individualno te mu može povjeriti i brigu za uspješno iskorištavanje drugih svojih prava. Glazbeni nakladnik se obvezuje autorsko djelo koristiti na ugovoreni način, brinuti se o uspješnom iskorištavanju autorskog djela i autoru za stečena prava platiti ugovorenu naknadu, ako ugovorom nije drukčije određeno. Nadalje, uređuje se da se glazbeni nakladnički ugovor odnosi samo na ono autorsko djelo, ili više njih, koje je izričito u ugovoru navedeno. Propisuje se zakonska presumpcija, na način da se smatra da je glazbeni nakladnik stekao isključiva prava iskorištavanja onih autorovih prava na glazbenom djelu koja se ostvaruju individualno te da može za druge osnovati daljnja prava iskorištavanja, bez prethodnog odobrenja autora. Također, propisuje se da autor može za poslove brige za uspješno iskorištavanje drugih svojih prava povjerene glazbenom nakladniku u skladu sa stavkom 1. ovoga članka osnovati i udio u imovinskoj koristi koju autor ostvaruje s osnove drugih svojih prava, a ako su ugovorom određeni udjeli autora i glazbenog nakladnika u imovinskim koristima koje se ostvare od daljnjeg iskorištavanja glazbenog djela, oni moraju biti usklađeni s poštenim tržišnim standardima i uobičajenom praksom u kolektivnom ostvarivanju autorskih prava. Uređuje se da činidbe i protučinidbe ugovorene u glazbenom nakladničkom ugovoru moraju biti razmjerne i primjerene svrsi ugovora.

Uz članak 78.

Propisuju se drugi sastojci glazbenog nakladničkog ugovora te se navodi da ugovor mora sadržavati odredbu o trajanju ugovora kao i odredbu o tome na koje je vrijeme glazbenom nakladniku povjerena briga za uspješno iskorištavanje drugih autorovih prava iz članka 77. stavka 1. ovoga Zakona. U slučaju da ugovorom nije određeno njegovo trajanje ili nije određeno na koje je vrijeme glazbenom nakladniku povjerena briga za uspješno iskorištavanje drugih autorovih prava, smatra se da je ugovor sklopljen na vrijeme od godine dana te da je glazbenom nakladniku povjerena briga za uspješno iskorištavanje drugih autorovih prava na vrijeme od godine dana. Uređuje se da ako ugovorom nije drukčije određeno, glazbeni nakladnik ima obvezu redovito, a najmanje jednom godišnje, u pisanom obliku davati autoru podatke o iskorištavanju glazbenog djela koje je predmet ugovora, a posebno podatke o ukupno prikupljenim iznosima naknada koje su ostvarene iskorištavanjem djela. Propisuje se ništetnost ugovornih odredbi koje su u suprotnosti s ovim člankom.

Uz članak 79.

Uređuje se da ugovorom o izvođenju autorskog djela autor daje korisniku odobrenje za javno recitiranje autorskog djela ili javnu izvedbu glazbenog djela, a korisnik se za stečeno pravo obvezuje platiti naknadu ako ugovorom nije drukčije određeno. Uređuju se obveze korisnika prema autoru vezane za izvođenje autorskog djela. Uređuje se da je korisnik autorskog djela dužan autoru omogućiti pristup izvođenju autorskog djela, ostvariti tehničke uvjete izvođenja koji osiguravaju poštovanje autorskih moralnih prava te autoru dostavljati popis izvedenih autorskih djela i izvještavati ga o prihodima ostvarenim izvođenjem njegova autorskog djela.

Uz članak 80.

Uređuje se da odobrenje za javno recitiranje ili za javnu izvedbu glazbenog djela prestaje ako korisnik ne koristi autorsko djelo na način i pod uvjetima određenim odobrenjem.

Uz članak 81.

Uređuje se da se odredbe kojima su uređeni ugovor o izvođenju autorskog djela i prestanku odobrenja za izvođenje autorskog djela iz članaka 79. i 80. ovoga Zakona primjenjuju na odgovarajući način i na ugovor o javnom prenošenju, javnom priopćavanju fiksnog djela, emitiranju, reemitiranju, prijenosu izravnim protokolom, javnom priopćavanju emitiranja, reemitiranja i prijenosa izravnim protokolom, činjenju dostupnim javnosti te o davanju pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici nescenskih književnih i glazbenih djela na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta. To znači da je za svaki navedeni način osnivanja prava za korisnika djela potrebno ugovorno urediti odnos autora i korisnika.

Uz članak 82.

Uređuje se da se ugovorom o scenskom prikazivanju autor osniva za korisnika pravo javnoga scenskog prikazivanja određenoga autorskog djela, a korisnik se obvezuje autorsko djelo scenski prikazati na način, u roku i pod uvjetima određenim ugovorom te za stečeno pravo platiti naknadu. Uređuje se da se odredbe o ugovoru o scenskom prikazivanju primjenjuju na odgovarajući način i na javno prenošenje, emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokolom, javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja i prijenosa izravnim protokolom, činjenje

dostupnim javnosti te davanje pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici scenskih prikazivanja autorskog djela, kao i javno izvođenje te druge oblike priopćavanja javnosti scenskih djela na nescenski način. To znači da je za svako navedeno priopćavanje djela potrebno ugovorno urediti odnos autora i korisnika.

Uz članak 83.

Uređuje se da se na ugovor o scenskom prikazivanju autorskog djela na odgovarajući način primjenjuju odredbe o obvezama korisnika prema autoru kako su uređene u članku 79. stavku 2. te o prestanku odobrenja kako je uređeno u članku 80. ovoga Zakona.

Uz članak 84.

Uređuje se da ugovorom o audiovizualnoj prilagodbi autor daje drugoj osobi odobrenje za prilagodbu autorskog djela u audiovizualno djelo. Presumira se da je ugovorom stečeno isključivo pravo audiovizualne prilagodbe i da autor izvornog djela zadržava isključivo pravo nove audiovizualne prilagodbe izvornog djela koje može ostvarivati nakon isteka dvadeset godina od sklapanja prvog ugovora o audiovizualnoj prilagodbi, isključivo pravo daljnje prerade izvornog djela u bilo kojem drugom umjetničkom obliku i pravo na primjerenu naknadu za svako iznajmljivanje videograma koji sadrži izvorno djelo. Uređuje se da se autor ne može odreći navedenih prava. Odredba ovoga članka usklađene su s člankom 5. Direktive 2006/115/EZ.

Uz članak 85.

Uređuje se pitanje raskida ugovora uzrokovanog neispunjenjem ugovornih obveza osobe koja je stekla pravo audiovizualne prilagodbe u predviđenim rokovima. Uređuje se da u tom slučaju autor djela zadržava pravo na isplatu naknade.

Uz članak 86.

Propisuje se opća odredba o ugovoru o audiovizualnoj produkciji. Ovim se ugovorom uređuju međusobni odnosi između audiovizualnog producenta, koautora audiovizualnog djela i autora doprinosa, kao i međusobni odnosi koautora i autora doprinosa audiovizualnog djela.

Uz članak 87.

Uređuje se ugovor o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i koautora audiovizualnog djela. Ovim se ugovorom uređuje stvaranje audiovizualnog djela te primarna i sekundarna prava iskorištavanja audiovizualnog djela koja se autor ugovorom obvezuje osnovati u korist audiovizualnog producenta. Definiraju se primarna i sekundarna prava iskorištavanja, pri čemu su primarna prava iskorištavanja isključiva prava iskorištavanja, prostorno ograničena na područje Republike Hrvatske i vremenski ograničena na rok od sedam godina od prvog priopćavanja javnosti audiovizualnog djela. Sekundarna prava iskorištavanja obuhvaćaju sva druga prava iskorištavanja, bez sadržajnog, vremenskog i prostornog ograničenja. Stavkom 4. propisuje se zakonska presumpcija te se određuje da ako nisu posebno ugovorene odredbe o osnivanju primarnih i sekundarnih prava iskorištavanja, smatra se da su prava iskorištavanja koja se koautor ugovorom obvezao osnovati za audiovizualnog producenta isključiva prava u opsegu primarnih prava iskorištavanja. Također se kao bitni sastojci ovoga ugovora propisuju odredbe o naknadi za stvaranje audiovizualnog djela i naknadi za osnivanje prava iskorištavanja, pri čemu se potonja izražava kao naknada za primarna i naknada za sekundarna prava iskorištavanja audiovizualnog djela.

Uz članak 88.

Uređuje se ugovor o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i autora doprinosa audiovizualnom djelu. Propisuje se zakonska presumpcija te se određuje da ako nisu posebno ugovorene odredbe o drukčijem uređenju međusobnih odnosa, smatra se da audiovizualni producent stječe sva prava iskorištavanja autora doprinosa u opsegu potrebnom za ispunjenje svrhe ugovora. Određuje se neodrecivo pravo u korist autora doprinosa da se svojim doprinosima samostalno koriste, ako se time ne nanosi povreda pravima audiovizualnog producenta tog djela.

Uz članak 89.

Propisuje se pravo koautora na primjerenu i razmjernu naknadu za sekundarna iskorištavanja audiovizualnog djela u Republici Hrvatskoj. Određuje se da, ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji koautor audiovizualnog djela svoje pravo umnožavanja, pravo distribuiranja, svaki ili neki oblik priopćavanja javnosti ili pravo prerade na svom audiovizualnom djelu prepusti audiovizualnom producentu osnivanjem sekundarnog prava iskorištavanja kao isključivog prava, zadržava pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako korištenje toga djela u Republici Hrvatskoj, i to po isteku sedam godina od prvog priopćavanja javnosti djela, osim kad je riječ o prikazivanju u kinima i na festivalima te na projekcijama koje su namijenjene u edukativne i obrazovne svrhe. Ovo pravo na primjerenu i razmjernu naknadu određuje se kao neodrecivo pravo pri čemu je naknadu dužna platiti osoba koja koristi djelo, a ista se ostvaruje u sustavu obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava. Izričito se propisuje da su ugovorne odredbe o prenošenju prava na ovu naknadu na producenta ništetne. Utvrđuje se da se ova naknada ne odnosi na iskorištavanja u Republici Hrvatskoj u razdoblju od sedam godina od prvog priopćavanja javnosti audiovizualnog djela, niti na prava iskorištavanja izvan Republike Hrvatske u bilo kojem razdoblju, za koja je audiovizualni producent koautoru dužan platiti ugovorenu naknadu, ako nije drukčije određeno. Stavkom 5. uređuje se i mogućnost ugovaranja dodatne naknade za sekundarna prava iskorištavanja u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 90.

Uređuje se da se audiovizualno djelo smatra završenim kad je, u skladu sa sporazumom između glavnog redatelja i audiovizualnog producenta, završena prva standardna kopija djela koje je predmet ugovora o audiovizualnoj produkciji. Propisuje se zabrana uništavanja matrice prve standardne kopije audiovizualnog djela jer je riječ o izvorniku autorskog djela. Ova odredba ima za cilj i očuvanje kulturne baštine u području audiovizualne proizvodnje. Uređuju se slučajevi odustanka kojeg od koautora ili autora doprinosa od daljnje suradnje prije završetka audiovizualnog djela.

Uz članak 91.

Uređuje se pitanje raskida ugovora uzrokovanog neispunjenjem ugovornih obveza od strane audiovizualnog producenta, u propisanim rokovima. U slučaju raskida ugovora krivnjom audiovizualnog producenta, koautori djela i autori doprinosa zadržavaju pravo na isplatu naknade.

Uz članak 92.

Uređuje se da se ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi autor obvezuje stvoriti određeno autorsko djelo i primjerak tog djela predati naručitelju, a naručitelj se obvezuje autoru za to isplatiti ugovorenu naknadu i iskorištavati djelo u skladu s ugovorom o narudžbi. Uređuje se da se tim ugovorom određuju i obilježja, sastojci te rokovi predaje naručenog djela kao i način iskorištavanja djela. Uređuje se da se presumira da je ugovorom o narudžbi naručitelj stekao isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela u sadržaju i opsegu koji je potreban za obavljanje njegove redovite djelatnosti, bez prostornog i vremenskog ograničenja, a kad se radi o naručitelju koji je fizička osoba, presumira se da je ona stekla isključiva imovinska prava u sadržaju i opsegu koji je potreban za ispunjenje svrhe ugovora o narudžbi. Uređuju se i posebnosti koje se odnose na ugovor o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi.

Uz članak 93.

Uređuje se da se ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi određuje naknada za stvaranje autorskog djela i naknada za iskorištavanje autorskog djela, a ako naknada nije ugovorena, autoru pripada naknada koja je utvrđena prema mjerilima za primjerenu i razmjernu naknadu. Ako se naknada za iskorištavanje autorskog djela stvorenog po narudžbi ostvaruje kolektivno ona u cijelosti pripada autoru ako nije drugačije ugovoreno ili ne proizlazi iz pravila odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Uz članak 94.

Uređuje se pitanje raskida ugovora o narudžbi u slučaju kad naručitelj ne plati naknadu za stvaranje autorskog djela ili ne plati naknadu za iskorištavanje autorskog djela prema ugovoru o narudžbi. Uređuje se da je autor u tom slučaju dužan raskid ugovora o narudžbi uputiti naručitelju u pisanom obliku.

Uz članak 95.

Uređuje se da se predmnijeva u slučaju prijenosa cijelog poslovanja ili poslovnog pogona naručitelja, u kojem se iskorištava ili treba iskorištavati autorsko djelo stvoreno po narudžbi, na drugu osobu da sva autorska prava iskorištavanja u pogledu pripadajućih autorskih djela stvorenih po narudžbi prelaze na tu drugu osobu. Uređuje se da u slučaju prestanka ili smrti naručitelja koji nema pravnog sljednika niti nasljednika, autorska imovinska prava na autorskom djelu stvorenom po ugovoru o narudžbi u cijelosti se vraćaju autoru.

Uz članak 96.

Propisuju se nove odredbe kojima se uređuju odnosi u pogledu autorskog djela stvorenog u radnom odnosu. Dosadašnjim uređenjem u pogledu autorskih djela stvorenih u radnom odnosu, propisanih Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima iz 2003. godine, presumiralo se da autor zadržava sva prava na tako stvorenom djelu, ako Zakonom, ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos nije drukčije određeno. Takvo uređenje stvorilo je probleme u praksi jer većina poslodavaca nije ugovorom o radu ili drugim aktom uređila pitanja autorskog prava nad autorskim djelima stvorenima u radnom odnosu presumirajući upravo suprotno zakonskom uređenju, a slični problemi pojavljivali su se i u državnoj i javnoj službi. Također, uzrokovalo je i pravnu nesigurnost u praksi u pogledu korištenja tako nastalih

djela, jer se poslodavac nije prema trećima mogao predstavljati kao nositelj prava iskorištavanja na djelima stvorenim u radnom odnosu (osim ako je bilo ugovoreno drugačije). U cilju jačanja pravne sigurnosti u pogledu pravnog prometa autorskih djela stvorenih u radnom odnosu, uključujući i djela stvorenih u državnoj i javnoj službi, te veće transparentnosti prava i obveza zaposlenika, odredbe kojima se uređuju odnosi u pogledu autorskih djela stvorenih u radnom odnosu mijenjaju se kako se predlaže u ovom Zakonu. Novo uređenje prava u pogledu autorskih djela stvorenih u radnom odnosu temelji se na analizi komparativnog zakonodavstva država članica Europske unije, te se odredbama ovoga članka propisuje rješenje koje je prilagođeno situaciji u Republici Hrvatskoj. U ovom članku definira se autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu te se navodi da se odnosi u pogledu tako nastalih djela uređuju ovim Zakonom, ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos ili drugim ugovorom sklopljenim između autora i poslodavca. Uređuje se da poslodavac stječe isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog u radnom odnosu, u sadržaju i opsegu koji je potreban za obavljanje njegove redovite djelatnosti, bez prostornog i vremenskog ograničenja, i neovisno o prestanku radnog odnosa za vrijeme čijeg trajanja je djelo nastalo, a sve to ako ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos ili drugim ugovorom sklopljenim između autora i poslodavca nije drukčije određeno. Uređuje se presumpcija da je poslodavac dobio autorovo odobrenje da djelo stvoreno u radnom odnosu javno objavi, prerađuje i prevodi, sastavi s drugim djelom radi zajedničkog korištenja te uključi u zbirku ili bazu podataka i tako koristi, kao i da djelo predstavlja javnosti pod imenom poslodavca, zajedno s autorovim imenom. Uređuje se presumpcija da je poslodavac dobio odobrenje da dovrši nedovršeno djelo stvoreno u radnom odnosu u slučaju kad autoru prestane radni odnos prije dovršetka djela i kad se opravdano može smatrati da autor neće moći sam dovršiti djelo. Odredbe ovoga članka usklađene su i s člankom 2. stavkom 3. Direktive 2009/24/EZ (u pogledu računalnih programa). Stavkom 5. uređuju se posebnosti koje se odnose na autorsko djelo arhitektonske prirode nastalo u radnom odnosu, a stavkom 6. posebnosti koje se odnose na računalne programe.

Uz članak 97.

Uređuje se da se pravo na naknadu za stvaranje autorskog djela u radnom odnosu i njegovo iskorištavanje ostvaruje primanjem redovite plaće. Međutim, ako je korištenje autorskog djela stvorenog u radnom odnosu imalo bitan doprinos na povećanje dohotka, odnosno dobiti ili na unaprijeđenje obavljanja djelatnosti poslodavca, autor ima pravo na posebnu primjerenu naknadu, ako je tako određeno u ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili u drugom aktu kojim se uređuje radni odnos ili drugim ugovorom sklopljenim između radnika i poslodavca. To pravo na posebnu primjerenu naknadu pripada autoru neovisno o prestanku radnog odnosa za vrijeme čijeg trajanja je autorsko djelo nastalo. Uređuje se da u slučaju kad se prava za autorska djela stvorena u radnom odnosu ostvaruju kolektivno, tako ostvarena naknada u cijelosti pripada autoru, ako nije drukčije ugovoreno između poslodavca i autora ili ne proizlazi iz pravila odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Uz članak 98.

Propisuje se da u slučaju prijenosa cijelog poslovanja ili poslovnog pogona poslodavca, u kojem se iskorištava ili treba iskorištavati autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu, na drugu osobu, predmnijeva da sva autorska prava iskorištavanja u pogledu pripadajućih autorskih djela stvorenih u radnom odnosu prelaze na tu osobu, zajedno s poslovanjem ili poslovnim pogonom. Propisuje se da u slučaju prestanka ili smrti poslodavca koji nema pravnog sljednika niti nasljednika, autorska imovinska prava na autorskom djelu stvorenom u radnom odnosu prestaju.

Uz članak 99.

Propisuje se da se odredbe članaka 96. do 98. kojima se uređuju odnosi u pogledu autorskih djela stvorenih u radnom odnosu primjenjuju na odgovarajući način i na autorska djela koja u ispunjavanju svojih obveza prema trgovačkom društvu stvori član upravnih ili nadzornih tijela trgovačkog društva. Propisuje se da se u takvom slučaju trgovačko društvo smatra poslodavcem. Isto se na odgovarajući način primjenjuje i u odnosu prema drugim pravnim osobama te autorima koji su članovi statutarne tijela tih pravnih osoba.

Uz članak 100.

Uređuje se da pojmovi državni službenici i namještenici, državna služba, državni dužnosnici, javni službenici i namještenici i javna služba, imaju značenje koje je uređeno zakonima kojima se uređuje državna i javna služba te prava i obveze državnih dužnosnika.

Uz članak 101.

Definira se autorsko djelo stvoreno u državnoj službi. Uređuje se presumpcija da je Republika Hrvatska stekla isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog u državnoj službi, u sadržaju i opsegu koji je potreban za ispunjavanje svrhe državne službe, bez prostornog i vremenskog ograničenja, i neovisno o prestanku državne službe za vrijeme čijeg trajanja je djelo nastalo, a sve to ako aktom kojim se uređuje državna služba ili aktom čelnika tijela u kojem autor obavlja državnu službu ili ugovorom sklopljenim između autora i nadležnog tijela nije drukčije određeno. Određuje se da imovinska prava iskorištavanja za Republiku Hrvatsku izvršavaju nadležna tijela. Uređuje se da se presumira da je nadležno tijelo koje za Republiku Hrvatsku izvršava imovinska prava na djelu stvorenom u državnoj službi, dobilo autorovo odobrenje da djelo stvoreno u državnoj službi javno objavi, prerađuje i prevodi te takvo koristi, sastavi s drugim djelom radi zajedničkog korištenja te uključi u zbirku ili bazu podataka i tako koristi kao i da djelo predstavlja javnosti pod nazivom Republike Hrvatske i/ili nadležnog tijela u kojem autor obavlja državnu službu, zajedno s autorovim imenom. Uređuje se i da se presumira da je nadležno tijelo koje za Republiku Hrvatsku izvršava imovinska prava na djelu stvorenom u državnoj službi dobilo autorovo odobrenje da dovrši njegovo nedovršeno djelo stvoreno u državnoj službi.

Uz članak 102.

Propisuje se da se pravo na naknadu za stvaranje autorskog djela u državnoj službi i njegovo iskorištavanje ostvaruje primanjem redovite plaće. Međutim, ako je korištenje autorskog djela stvorenog u državnoj službi komercijalno, autor ima pravo na posebnu primjerenu naknadu, razmjerno komercijalnom prihodu kojeg je njegovo autorsko djelo ostvarilo, ako je to određeno aktom kojim se uređuje državna služba ili aktom čelnika tijela u kojem autor obavlja državnu službu, kolektivnim ugovorom ili ugovorom sklopljenim između nadležnog tijela i autora. To pravo na posebnu primjerenu naknadu pripada autoru neovisno o prestanku državne službe za vrijeme čijeg trajanja je autorsko djelo nastalo. Uređuje se da u slučaju kad se prava za autorska djela stvorena u državnoj službi ostvaruju kolektivno, tako ostvarena naknada u cijelosti pripada autoru, ako nije drukčije ugovoreno između nadležnog tijela i autora ili ne proizlazi iz pravila odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili iz ovoga Zakona.

Uz članak 103.

Uređuje se da se odredbe članka 101. i 102. ovoga Zakona kojima se uređuju odnosi u pogledu autorskog djela stvorenog u državnoj službi primjenjuju na odgovarajući način i na autorska djela koja u ispunjavanju i radi ispunjavanja dužnosničkih obveza stvore dužnosnici u tijelima državne vlasti i državne uprave Republike Hrvatske.

Uz članak 104.

Uređuje se da se odredbe članka 101. do 103. ovoga Zakona kojima se uređuju odnosi u pogledu autorskog djela stvorenog u državnoj službi primjenjuju na odgovarajući način i na autorska djela koje stvore javni službenici i namještenici u obavljanju javne službe.

Uz članak 105.

Uređuju se posebne odredbe za autorska prava na autorskim djelima stvorenim na javnim visokim učilištima i znanstvenim institutima. Autorska prava na autorskim djelima koja stvore znanstvenici, suradnici i nastavnici izabrani u znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna, suradnička i stručna zvanja, sukladno zakonu kojim se uređuje znanstvena i umjetnička djelatnost i visoko obrazovanje, u izvršavanju njihove znanstvene, istraživačke, stručne, umjetničke ili slične djelatnosti pripadaju njihovim autorima bez ograničenja, ako ugovorom o radu, drugim aktom kojim se uređuje radni odnos, u kolektivnom ugovoru ili u drugom ugovoru s autorom nije drukčije određeno. Uređuje se da javne ustanove i druge javne pravne osobe u području znanstvenog istraživanja i umjetničkog i kulturnog stvaralaštva, osobito javna visoka učilišta i znanstveni instituti imaju pravo prvenstva u odnosu na stjecanje prava iskorištavanja na djelima koja stvore njihovi zaposlenici, pod uvjetima pod kojima bi ta prava za treće osobe osnovao autor. U pogledu autorskih djela koja znanstvenici, suradnici i nastavnici izabrani u znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna, suradnička i stručna zvanja stvore u izvršavanju njihove nastavne, obrazovne ili slične djelatnosti, na javnim visokim učilištima i znanstvenim institutima primjenjuju se članci 101. do 104. ovoga Zakona.

Uz članak 106.

Uređuju se posebne odredbe za autorska prava na autorskim djelima koja stvore studenti na bilo kojem studiju na visokim učilištima. Autorska prava na tako stvorenim djelima pripadaju njihovim autorima (studentima) bez ograničenja, ako ovim Zakonom, pravilima o postupanju s autorskim djelima, ugovorom o studiranju ili drugim ugovorom sa studentom nije drukčije određeno. Uređuje se da se autorska prava odnose na autorska djela koja stvore studenti u izvršavanju svojih studentskih obveza na preddiplomskim, diplomskim i poslijediplomskim studijima, kao što su završni i seminarski radovi, radovi nastali kao rezultat znanstvenih istraživanja, umjetnički radovi i slično. Uređuje se da visoka učilišta donose pravila o postupanju s autorskim djelima studenata te ih javno objavljuju na vidljivom mjestu na svojoj mrežnoj stranici. Takva pravila donosi najviše tijelo takve pravne osobe. Uređuje se način upoznavanja studenta s pravilima o postupanju s autorskim djelima. Određuje se da se student ne može protiviti da se njegov završni rad stvoren na bilo kojem studiju na visokom učilištu učini dostupnim javnosti na odgovarajućoj javnoj mrežnoj bazi sveučilišne knjižnice, knjižnice sastavnice sveučilišta, knjižnice veleučilišta ili visoke škole i/ili na javnoj mrežnoj bazi završnih radova Nacionalne i sveučilišne knjižnice. Uređuje se i slučaj kad zbog postizanja zaštite pravom industrijskog vlasništva student može zahtijevati odgodu objave svog djela na odgovarajućoj mrežnoj stranici.

Uz članak 107.

Određuje se odnos autorskog prava i prava vlasništva na način da se utvrđuje da je autorsko pravo samostalno i neovisno od prava vlasništva i drugih stvarnih prava na stvari na kojoj je autorsko djelo fiksirano. Uređuje se da pravo vlasništva i druga stvarna prava na stvari na kojoj je autorsko djelo fiksirano ne smije biti izvršavano bez odobrenja nositelja autorskog prava ili protivno autorskom pravu.

Uz članak 108.

Uređuje se neovisnost pravnog prometa na način da raspolaganje autorskim pravom ne utječe na pravo vlasništva na stvari na kojoj je to autorsko djelo fiksirano, a raspolaganje vlasništvom na stvari na kojoj je fiksirano autorsko djelo ne utječe na autorsko pravo na tom djelu, ako nije drukčije određeno.

Uz članak 109.

Uređuje se obveza vlasnika izvornika autorskog djela da odgovarajuće obavijesti autora o svojoj namjeri uništenja izvornika djela, prije nego pristupi takvom uništenju. Vlasnik umnoženog primjerka djela nema takvu obvezu, osim ako zna ili mora znati da ne postoji niti izvornik niti drugi primjerci toga djela. Uređuje se da vlasnik stvari na kojoj je autorsko djelo fiksirano bez njegovog odobrenja može uništiti stvar bez odobrenja autora. Uređuje se da se obveze vlasnika izvornika autorskog djela prije uništenja izvornika djela ne odnose na arhitektonska djela. Vlasnik arhitektonskog djela jedino je dužan obavijestiti autora o uništenju djela i dopustiti autoru fotografiranje ili snimanje toga djela te mu predati primjerak nacрта toga djela, ako ga ima. Nadalje se određuje da se kod nužnih izmjena arhitektonskog djela moraju uzeti u obzir interesi njegova vlasnika, a autor arhitektonskog djela ne može se protiviti nužnim izmjenama njegovog arhitektonskog djela proizišlim iz razloga narušavanja temeljnih zahtjeva za građevinu iz zakona kojim se uređuje gradnja. U slučaju obnove arhitektonskog djela, autor se ne može protiviti uporabi drugih materijala ako su oni od kojih je to djelo napravljeno pokazali nedostatke za korištenje ili ako te materijale nije moguće nabaviti ili ih je moguće nabaviti samo uz nerazmjerne poteškoće ili nerazmjerni trošak. Uređuje se da u tom slučaju autor ima pravo zahtijevati da vlasnik zgrade uz ime autora stavi napomenu o izmjenama arhitektonskog djela i vremenu kad je to učinjeno. Propisuje se da je osobito potrebno za svaku izmjenu arhitektonskog djela nastalog na temelju javnog natječaja ili financiranog javnim sredstvima ili u slučaju kad je arhitektonsko djelo nagrađeno strukovnom nagradom ishoditi suglasnost autora arhitektonskog djela. Propisuje se da autor ne smije uskratiti suglasnost bez opravdanog razloga. Određuje se da se postupanje protivno odredbama ovoga članka smatra povredom moralnog prava autora na poštivanje autorskog djela.

Uz članak 110.

Uređuje se da autor ima pravo zahtijevati od vlasnika ili neposrednog posjednika izvornika ili primjerka autorskog djela da mu omogući pristup njegovom djelu, ako je to neophodno radi izrade primjeraka autorskog djela ili prerade autorskog djela ako se to ne protivi bilo kojem zakonitom interesu vlasnika, odnosno posjednika. Uređuje se da vlasnik ili neposredni posjednik ne mora autoru predati izvornik ili primjerak djela.

Uz članak 111.

Uređuje se da autor neobjavljenog djela likovnih umjetnosti, primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna te neobjavljenog fotografskog djela ima pravo, prilikom otuđenja izvornika ili primjeraka toga djela, zabraniti vlasniku njegovo izlaganje javnosti, a ta se zabrana izlaganja javnosti autorskog djela daje u pisanom obliku. Uređuje se da autor ne može dati takvu zabranu ako djelo pripada muzeju, galeriji ili drugoj sličnoj javnoj ustanovi.

Uz članak 112.

Općom odredbom o trajanju autorskog prava propisuje se da autorsko pravo traje za života autora i sedamdeset godina nakon njegove smrti, bez obzira na to kada je autorsko djelo zakonito objavljeno. Ova odredba usklađena je s člankom 1. stavkom 1. Direktive 2006/116/EZ i člankom 8. Direktive 2001/84/EZ.

Uz članak 113.

Propisuje se da se u slučaju kad se radi o zajedničkom autorskom pravu na djelu, rok zaštite od sedamdeset godina nakon smrti računa od smrti koautora koji je posljednji umro. Propisuje se da se u pogledu audiovizualnih djela rok zaštite računa od smrti posljednje preživjele od sljedećih osoba: glavni redatelj, autor scenarija, autor dijaloga i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom audiovizualnom djelu. Ova odredba usklađena je s člankom 1. stavkom 2. i člankom 2. stavkom 2. Direktive 2006/116/EZ.

Uz članak 114.

Propisuje se da se u pogledu glazbenog djela s riječima, rok zaštite računa od smrti posljednjeg preživjelog među autorima glazbe i autorima teksta koji su glazbu, odnosno tekst stvorili posebno za korištenje u tom glazbenom djelu s riječima. Propisuje se da u slučaju kad su glazba i tekst stvoreni posebno ili neovisno jedno o drugome u odnosu na svako od njih zasebno se računa rok zaštite. Odredba ovoga članka usklađena je s odredbom članka 1. stavka 1. Direktive 2011/77/EU.

Uz članak 115.

Propisuje se da autorsko pravo na djelu nepoznatog autora traje sedamdeset godina od zakonite objave tog djela, ali ako autor tijekom tog razdoblja otkrije svoj identitet, računa se rok zaštite od sedamdeset godina nakon smrti autora. Odredba ovoga članka usklađena je s člankom 1. stavkom 3. Direktive 2006/116/EZ.

Uz članak 116.

Propisuje se da autorsko pravo na autorskom djelu objavljenom pod pseudonimom traje sedamdeset godina od zakonite objave tog djela, ali ako autor tijekom tog razdoblja otkrije svoj identitet, računa se rok zaštite od sedamdeset godina nakon smrti autora. Međutim, ako pseudonim ne ostavlja nikakvu sumnju u pogledu identiteta autora, također se računa rok zaštite od sedamdeset godina nakon smrti autora. Odredbe ovoga članka usklađene su s člankom 1. stavkom 3. Direktive 2006/116/EZ.

Uz članak 117.

Propisuje se da kad se trajanje autorskog prava računa od zakonite objave autorskog djela, a to djelo se objavljuje u svescima, dijelovima, nastavcima, izdanjima ili epizodama, taj se rok za svaki takav dio računa zasebno. Odredba ovoga članka usklađena je s člankom 1. stavkom 5. Direktive 2006/116/EZ.

Uz članak 118.

Propisuje se da kad se trajanje autorskog prava ne računa od smrti autora, a autorsko djelo nije bilo zakonito objavljeno, autorsko pravo prestaje protekom sedamdeset godina od kada je autorsko djelo nastalo. Odredba ovoga članka usklađena je s člankom 1. stavkom 6. Direktive 2006/116/EZ.

Uz članak 119.

Propisuje se da se rokovi trajanja autorskog prava računaju se od 1. siječnja godine koja neposredno slijedi godinu u kojoj je nastala činjenica od koje se računa početak roka. Odredba ovoga članka usklađena je s člankom 8. Direktive 2006/116/EZ.

Uz članak 120.

Propisuje se da prestankom autorskog prava, autorsko djelo postaje javno dobro, te se može slobodno koristiti uz obvezu priznanja autorstva, poštivanja autorskog djela te časti ili ugleda autora, a da su protiv onih koji ne poštuju navedena moralna prava nasljednici autora, udruge autora kojima je autor pripadao, druge osobe koje za to imaju pravni interes te Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti ovlašteni zahtijevati prestanak povrede te obveze. Odredbe ovoga članka usklađene su s člankom 9. Direktive 2006/116/EZ.

Uz članak 121.

Ovom odredbom utvrđuju se kategorije umjetnika izvođača, kao nositelja srodnih prava. Umjetnici izvođači svojim izvedbama omogućavaju da se autorska djela iz područja književnosti ili umjetnosti te izražaji folklora na odgovarajući način predstave javnosti.

Uz članak 122.

Propisuje se oboriva presumpcija o osobi koja se smatra umjetnikom izvođačem. Odredba je usklađena s člankom 5. b) Direktive 2004/48/EZ.

Uz članak 123.

Uređuje se zastupanje u ostvarivanju izvođačkih prava članova umjetničkih ansambala u pogledu njihovih zajedničkih umjetničkih izvedaba, te se dodatno određuje krug osoba koje ne podliježu tim pravilima.

Uz članak 124.

Uređuje se moralno pravo umjetnika izvođača da bude priznat i odgovarajuće označen kao izvođač, kao i obveza osoba koje javno koriste umjetničku izvedbu da pri svakom korištenju izvedbe navedu umjetnika izvođača, osim ako umjetnik izvođač u pisanom obliku izjavi da ne želi biti naveden ili ako način pojedinog javnog korištenja izvedbe onemogućava navođenje umjetnika izvođača.

Uz članak 125.

Uređuje se moralno pravo umjetnika izvođača na poštovanje njegove umjetničke izvedbe, slijedom kojeg se umjetnik izvođač može usprotiviti deformiranju, sakaćenju i sličnom naruženju svoje umjetničke izvedbe te uništenju izvornika ili posljednjeg primjerka svoje fiksirane umjetničke izvedbe. Pod navedenim se ne smatraju neznatne izmjene, prerade, prilagodbe i obrade kojima se ne dira u osnovni karakter umjetničke izvedbe.

Uz članak 126.

Uređuje se moralno pravo umjetnika izvođača da se usprotivi korištenju njegove umjetničke izvedbe na način kojim bi se povrijedila njegova čast ili ugled.

Uz članak 127.

Određuje se da umjetnik izvođač ima isključivo pravo odobriti fiksiranje svoje nefiksirane izvedbe i njezino daljnje umnožavanje.

Uz članak 128.

Određuje se da umjetnik izvođač ima isključivo pravo distribuiranja svoje fiksirane izvedbe, uključujući pravo iznajmljivanja te pravo na primjerenu naknadu kada se primjerci njegove fiksirane izvedbe posuđuju posredovanjem javnih knjižnica. Također se određuje da ako umjetnik izvođač svoje pravo iznajmljivanja prepusti proizvođaču fonograma ili audiovizualnom producentu, zadržava pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje svoje fiksirane izvedbe. Pravo na naknadu za javnu posudbu i pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje ostvaruje se obavezno u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava.

Uz članak 129.

Određuje se da umjetnik izvođač ima isključivo pravo odlučiti o priopćavanju svoje fiksirane ili nefiksirane umjetničke izvedbe javnosti pri čemu su u podstavcima stavka 1. ovoga članka dodatno pobrojana prava u okviru prava priopćavanja javnosti. U ovom članku se uređuje i pravo na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za umjetnike izvođače za emitiranje i svako drugo priopćavanje javnosti fiksirane umjetničke izvedbe. Ova naknada sastoji se od pojedinačnih naknada koje pripadaju umjetnicima izvođačima i proizvođačima fonograma.

Uz članak 130.

Uređuje se posebna situacija kada umjetnik izvođač odbije završiti svoju izvedbu u audiovizualnom djelu ili kada zbog više sile nije u mogućnosti nastaviti izvedbu. U takvom slučaju umjetnik izvođač ne može se usprotiviti da se ostvareni dio izvedbe koji je već dao koristiti za dovršenje audiovizualnog djela, no umjetnik izvođač ima odgovarajuća prava umjetnika izvođača na već dani doprinos svojom izvedbom audiovizualnom djelu.

Uz članak 131.

Uređuje se trajanje prava umjetnika izvođača, a odredba je usklađena s člankom 1. stavkom 2. a) Direktive 2011/77/EU.

Uz članak 132.

Uređuje se odgovarajuća primjena pojedinih odredaba o autorskom pravu i na umjetnike izvođače, ako za njih nije nešto drugo posebno određeno ili ako to ne proizlazi iz pravne naravi prava umjetnika izvođača.

Uz članak 133.

Ovim člankom određuje se što je fonogram kao predmet zaštite, te se definira proizvođač fonograma, koji predstavlja zasebnu kategoriju nositelja srodnih prava.

Uz članak 134.

Propisuje se oboriva presumpcija o osobi koja se smatra proizvođačem fonograma. Odredba je usklađena s člankom 5. b) Direktive 2004/48/EZ.

Uz članak 135.

Propisuju se isključiva imovinska prava koja pripadaju proizvođaču fonograma te prava na naknadu u posebno propisanim slučajevima. Prava na fonogramu ne ograničavaju se kada se fonogram ugradi u audiovizualno djelo.

Uz članak 136.

Određuje se da proizvođač fonograma može svojim pravom slobodno raspolagati.

Uz članak 137.

Uređuje se trajanje prava proizvođača fonograma, a odredba je usklađena s člankom 1. stavkom 2. b) Direktive 2011/77/EU.

Uz članak 138.

Uređuje se odgovarajuća primjena pojedinih odredaba o autorskom pravu i na proizvođače fonograma, ako za njih nije nešto drugo posebno određeno ili ako to ne proizlazi iz pravne naravi prava proizvođača fonograma.

Uz članak 139.

Uređuje se poseban slučaj u kojem umjetnik izvođač (ili više njih, kod zajedničkih umjetničkih izvedaba), zbog neizvršavanja ugovorne obveze na strani proizvođača fonograma, te pod određenim uvjetima, može otkazati ugovor koji je sklopljen s proizvođačem fonograma za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma bilo osnovano pravo iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogramu. Odredba je usklađena s člankom 1. stavkom 2. c) Direktive 2011/77/EU.

Uz članak 140.

Ovim člankom uređuje se neodrecivo pravo na isplatu dodatne godišnje naknade za umjetnike izvođače koji su u ugovornom odnosu s proizvođačem fonograma, a odredbe ovoga članka usklađene su s člankom 1. stavkom 2. c) Direktive 2011/77/EU.

Uz članak 141.

Nastavno na prethodni članak, u ovom se članku uređuje mogućnost izmjene ugovora sklopljenog s proizvođačem fonograma, koju može pod određenim okolnostima zahtijevati umjetnik izvođač, a odredbe ovoga članka usklađene su s člankom 1. stavkom 2. c) i stavkom 3. Direktive 2011/77/EU.

Uz članak 142.

Uređuje se sklapanje kolektivnog sporazuma između reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača u području glazbe i proizvođača fonograma, kojim se uređuju uvjeti pojedinačnih ugovora između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma, a osobito iznos najniže primjerene i razmjerne naknade koju je proizvođač fonograma dužan platiti umjetniku izvođaču za stvaranje fiksirane izvedbe i stjecanje prava iskorištavanja na fiksiranim izvedbama. Propisuje se da će ugovorne strane uvjete sporazuma uskladiti s profesionalnim standardima u području glazbe i tržišnim praksama, uzimajući u obzir usporedive uvjete primjenjive u sličnim kolektivnim sporazumima u glazbenom sektoru. Pri određivanju najniže primjerene i razmjerne naknade potrebno je uzeti u obzir gospodarsku vrijednost osnovanih prava iskorištavanja, doprinos umjetnika izvođača ukupnoj umjetničkoj izvedbi fiksiranoj na fonogram, stvarno iskorištavanje umjetničke izvedbe te sve druge okolnosti slučaja. Određuje se da i paušalni iznos može biti razmjerna naknada, ali to ne bi trebalo biti pravilo. Određuje se da reprezentativna udruženja umjetnika izvođača i proizvođača fonograma mogu zatražiti jedna od drugih sklapanje sporazuma. Definicija reprezentativnog udruženja je dana u stavku 2. Stavkom 3. propisuje se da kolektivni sporazum može sklopiti jedno ili više udruženja sa strane umjetnika izvođača ili proizvođača fonograma. U stavku 4. određeno je da, ako postoji više kolektivnih sporazuma, svaki od njih odnosi se na članove onog reprezentativnog udruženja koje je dotični sporazum sklopilo. Oni izvođači i proizvođači fonograma koji nisu članovi reprezentativnog udruženja koje je sklopilo kolektivni sporazum mogu zahtijevati da se na njih isti primjenjuje. Stavkom 5. određuje se da, ako postoji samo jedan kolektivni sporazum sklopljen između jednog ili više reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača, odnosno proizvođača fonograma, uvjeti koji su njime dogovoreni primjenjuju se na sve proizvođače fonograma i umjetnike izvođače koji su državljani, imaju prebivalište, sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. Stavkom 6. propisuje se da pojedinačni umjetnik

izvođač i proizvođač fonograma uvijek imaju pravo dogovoriti bolje ili drugačije uvjete svojih pojedinačnih ugovora od onih ugovorenih u kolektivnom sporazumu, a osobito se to odnosi na viši iznos naknade koju je proizvođač fonograma dužan platiti umjetniku izvođaču za stvaranje fiksirane izvedbe i stjecanje prava iskorištavanja na fiksiranim izvedbama.

Uz članak 143.

Uređuje se način sklapanja kolektivnih sporazuma između reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača i proizvođača fonograma. Pregovore za sklapanje kolektivnog sporazuma stranke su dužne voditi u dobroj vjeri. Stavkom 2. propisuje se da ako u roku od šest mjeseci od pokretanja postupka pregovora ne bude sklopljen kolektivni sporazum, bilo koja od strana može zatražiti posredovanje Vijeća stručnjaka. Ako u postupku posredovanja pred Vijećem stručnjaka bude sklopljen kolektivni sporazum, on se primjenjuje u skladu s člankom 142. stavcima 4., 5. i 6. ovoga Zakona. Umjesto postupka pred Vijećem stručnjaka, strane mogu sklopiti arbitražni sporazum radi provođenja arbitraže pred arbitražnim sudom u sastavu kakav je uređen u članku 233. ovoga Zakona, te u kojem arbitražni sud donosi pravorijek koji se primjenjuje u skladu s člankom 142. stavcima 4., 5. i 6. ovoga Zakona.

Uz članak 144.

Uređuje se obveza reprezentativnih udruženja iz članka 142. ovoga Zakona da objave sklopljene kolektivne sporazume iz članka 142. i 143. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana sklapanja takvog sporazuma na svojim mrežnim stranicama te da o sklopljenim sporazumima obavijeste svoje članove.

Uz članak 145.

Ovim člankom određuje se definicija videograma kao predmeta zaštite, te se definira osoba audiovizualnog producenta koji predstavlja zasebnu kategoriju nositelja srodnih prava.

Uz članak 146.

Propisuje se oboriva presumpcija o osobi koja se smatra audiovizualnim producentom. Odredba je usklađena s člankom 5. b) Direktive 2004/48/EZ.

Uz članak 147.

Ovim člankom uređuju se isključiva imovinska prava audiovizualnog producenta te prava na primjerenu naknadu u posebno propisanim slučajevima.

Uz članak 148.

Određuje se da audiovizualni producent može svojim pravom slobodno raspolagati u pravnom prometu.

Uz članak 149.

Uređuje se trajanje prava audiovizualnog producenta, a odredba je usklađena s člankom 3. stavkom 3. Direktive 2006/116/EZ.

Uz članak 150.

Uređuje se odgovarajuća primjena pojedinih odredaba o autorskom pravu i na audiovizualne producente, ako za njih nije nešto drugo posebno određeno ili ako to ne proizlazi iz pravne naravi prava audiovizualnog producenta.

Uz članak 151.

U ovom članku definira se programski signal, kao predmet zaštite ovoga srodnog prava. Također, definira se organizacija za emitiranje kao nositelj ovoga srodnog prava.

Uz članak 152.

Propisuje se oboriva presumpcija o osobi koja se smatra organizacijom za emitiranje. Odredba je usklađena s člankom 5. b) Direktive 2004/48/EZ.

Uz članak 153.

Propisuju se isključiva imovinska prava organizacija za emitiranje u pogledu njihovih programskih signala. Određuje se da programski signal ne može biti predmetom javne posudbe te se navode subjekti koje se ne smatraju organizacijama za emitiranje (kabelski ili drugi operatori koji samo reemitiraju programske signale ili ih samo priopćavaju javnosti izravnim protokom). Ne smatra se organizacijom za emitiranje niti subjekt koji prenosi program isključivo putem računalnih mreža i nema uredničku odgovornost za sastavljanje, raspoređivanje i emitiranje programa. Organizacija za emitiranje ima isključiva prava i u pogledu svojih pratećih internetskih usluga.

Uz članak 154.

Ovim člankom uređuju se situacije u kojima fizičke ili pravne osobe koje nisu profesionalni novinari niti fotoreporter, prema vlastitoj inicijativi ili po neobvezujućem općem ili individualnom pozivu organizacije za emitiranje dostave organizaciji za emitiranje autorsko djelo ili predmet srodnog prava novinarske prirode, kojemu je svrha informiranje javnosti o aktualnim vijestima ili drugim aktualnim temama, s ciljem da ga organizacija za emitiranje objavi u okviru svojeg programskog signala. Organizacija za emitiranje ima obvezu na svojoj mrežnoj stranici javno objaviti opće uvjete korištenja tako dostavljenih autorskih djela i predmeta zaštite srodnih prava, određujući, među ostalim, imaju li osobe koje su dostavile zaštićene sadržaje pravo na naknadu. Ova je odredba novina u autorskopravnom sustavu. Naime, s obzirom na to da su se ovakve situacije pojavile u praksi organizacija za emitiranje slijedom tehnološkog razvitka i pojednostavljenih mogućnosti dostavljanja sadržaja od strane fizičkih i pravnih osoba, posebno elektroničkim putem, ukazala se potreba za njihovim zakonskim reguliranjem.

Uz članak 155.

Određuje se da organizacija za emitiranje može svojim pravom slobodno raspolagati.

Uz članak 156.

Uređuje se trajanje prava organizacija za emitiranje, a odredba je usklađena s člankom 3. stavkom 4. Direktive 2006/116/EZ.

Uz članak 157.

Uređuje se odgovarajuća primjena pojedinih odredaba o autorskom pravu i na organizacije za emitiranje, ako za njih nije nešto drugo posebno određeno ili ako to ne proizlazi iz pravne naravi prava organizacija za emitiranje.

Uz članak 158.

Definicija informativne publikacije iz stavka 1. ovoga članka uvodi se radi usklađivanja s člankom 2. točkom 4. Direktive (EU) 2019/790. Periodičke publikacije koje se objavljuju u znanstvene ili akademske svrhe ne podliježu ovoj definiciji, sukladno istoj odredbi Direktive (EU) 2019/790. Definicija usluge informacijskog društva navedena u stavku 3. ovoga članka preuzeta je iz članka 1. stavka 1. točke b) Direktive (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva. U članku se definira i nakladnik informativne publikacije, koji predstavlja novu kategoriju nositelja srodnih prava prema ovom Zakonu. Nakladnik informativne publikacije je novinski nakladnik, nakladnik medija ili pružatelj medijske usluge, kako su te osobe određene zakonom kojim se uređuju mediji i zakonom kojim se uređuju elektronički mediji, kad objavljuju informativne publikacije.

Uz članak 159.

Propisuje se oboriva presumpcija o osobi koja se smatra nakladnikom informativne publikacije.

Uz članak 160.

Propisuju se isključiva imovinska prava nakladnika informativnih publikacija. Određuje se da informativna publikacija ne može biti predmetom javne posudbe. Ova se prava primjenjuju na nakladnike informativnih publikacija koji imaju poslovni nastan u nekoj od država članica Europske unije.

Uz članak 161.

Posebno se propisuju isključiva imovinska prava nakladnika informativnih publikacija, kad tu publikaciju ili bilo koji njezin dio na internetu koristi pružatelj usluga informacijskog društva. Ova se prava primjenjuju na nakladnike informativnih publikacija koji imaju poslovni nastan u nekoj od država članica Europske unije. Propisuju se i izuzeci od primjene navedenih isključivih prava, a ovaj je članak usklađen s člankom 15. stavkom 1. Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 162.

Određuje se pravo na udio u naknadi za profesionalne novinare i fotoreportere čija su autorska djela uvrštena u informativne publikacije, a koju ostvare nakladnici tih informativnih publikacija kad publikacije na internetu koriste pružatelji usluga informacijskog društva. Ova je odredba usklađena s člankom 15. stavkom 5. Direktive (EU) 2019/790. Ovo pravo se ostvaruje obavezno kolektivno.

Uz članak 163.

Propisuje se da ako se prava za autorska djela i predmete srodnih prava koji su stvoreni po narudžbi nakladnika informativnih publikacija ili u radnom odnosu kod nakladnika informativnih publikacija ostvaruju u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava, ostvarena naknada dijeli se između autora i nakladnika informativnih publikacija.

Uz članak 164.

Odredba uređuje situacije u kojima fizičke ili pravne osobe koje nisu profesionalni novinari niti fotoreporteri, prema vlastitoj inicijativi ili po neobvezujućem općem ili individualnom pozivu nakladnika informativnih publikacija dostave tom nakladniku autorsko djelo ili predmet srodnog prava novinarske prirode, kojemu je svrha informiranje javnosti o aktualnim vijestima ili drugim aktualnim temama, s ciljem da ga nakladnik objavi u okviru svoje informativne publikacije. Nakladnik informativnih publikacija ima obvezu na svojoj mrežnoj stranici javno objaviti opće uvjete korištenja tako dostavljenih autorskih djela i predmeta zaštite srodnih prava, određujući, među ostalim, imaju li osobe koje su dostavile zaštićene sadržaje pravo na naknadu za korištenje. Budući da su se ovakve situacije pojavile u praksi nakladnika informativnih publikacija slijedom tehnološkog razvitka i pojednostavljenih mogućnosti dostavljanja sadržaja od strane fizičkih i pravnih osoba, posebno elektroničkim putem, ukazala se potreba za njihovim zakonskim reguliranjem.

Uz članak 165.

Određuje se da se pravom nakladnika informativnih publikacija može slobodno raspolagati.

Uz članak 166.

Određuje se da pravo nakladnika informativnih publikacija iz članka 160. ovoga Zakona traje 10 godina od prve zakonite objave publikacije, u odnosu na tu informativnu publikaciju. Pravo nakladnika informativnih publikacija iz članka 161. ovoga Zakona traje 2 godine od prve zakonite objave informativne publikacije, u odnosu na tu informativnu publikaciju, a odredbe su usklađene s člankom 15. stavkom 4. Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 167.

Uređuje se odgovarajuća primjena pojedinih odredaba o autorskom pravu i na nakladnika informativnih publikacija, ako za njih nije nešto drugo posebno određeno ili ako to ne proizlazi iz pravne naravi prava nakladnika informativnih publikacija.

Uz članak 168.

Odredba stavka 1. ovoga članka sadrži definiciju neoriginalne baze podataka, a odredba stavka 2. dodatno opisuje što se od zaštite izuzima. U stavku 3. određuje se da je zaštita neoriginalne baze podataka nezavisna od njezine zaštite autorskim pravom ili bilo kojim drugim pravom i primjenjuje se bez obzira na to je li baza podataka ujedno prikladna za zaštitu autorskim ili bilo kojim drugim pravom, što je u skladu s člankom 7. stavkom 4. Direktive 96/9/EZ. Odnos zaštite neoriginalne baze podataka prema drugim pravima, odnosno propisima uređen je u stavku 4. ovoga članka, u skladu s člankom 13. navedene Direktive 96/9/EZ. U stavku 5. definiran je proizvođač neoriginalne baze podataka, kao nositelj ovoga srodnog prava.

Uz članak 169.

U ovom članku uređuje se što je predmet zaštite u okviru ovoga *sui generis* prava. Odredba je usklađena s člankom 7. stavkom 5. Direktive 96/9/EZ. Također se određuje da se zaštita neoriginalne baze podataka ne proteže na računalni program koji se koristi za njezinu izradu ili rad, no taj računalni program može uživati autorsko pravnu zaštitu, pod propisanim uvjetima. Ova je odredba u skladu s člankom 1. stavkom 3. Direktive 96/9/EZ.

Uz članak 170.

Uređuju se imovinska prava proizvođača neoriginalne baze podataka, u odnosu na radnje izvlačenja sadržaja ili ponovnog korištenja baze podataka. Određuje se što znače pojmovi "radnje izvlačenja" i "radnje ponovnog korištenja", te se uređuje iscrpljenje prava distribucije, a sve sukladno članku 7. stavku 2. točkama a) i b) Direktive 96/9/EZ. Utvrđuje se da neoriginalna baza podataka ne može biti predmetom javne posudbe. Krug osoba koje mogu uživati pravnu zaštitu proizvođača neoriginalne baze podataka propisan je u stavku 6. ovoga članka, a odredba je usklađena s člankom 11. stavcima 1. i 2. Direktive 96/9/EZ.

Uz članak 171.

Propisana su prava i obveze ovlaštenog korisnika neoriginalne baze podataka, a odredba je usklađena s člankom 8. Direktive 96/9/EZ.

Uz članak 172.

Određuje se da se pravom proizvođača neoriginalne baze podataka može slobodno raspolagati.

Uz članak 173.

Uređuje se trajanje zaštite neoriginalne baze podataka, u skladu s člankom 10. Direktive 96/9/EZ.

Uz članak 174.

Uređuje se odgovarajuća primjena pojedinih odredaba o autorskom pravu i na pravo proizvođača neoriginalne baze podataka, ako za njih nije nešto drugo posebno određeno ili ako to ne proizlazi iz pravne naravi prava proizvođača neoriginalne baze podataka.

Uz članak 175.

Uređuje se posebno pravo za osobu (nakladnika) koja po prvi puta zakonito izda ili priopći javnosti još neobjavljeno autorsko djelo, koje je već u javnoj domeni. Uređuje se i rok zaštite za ovo pravo nakladnika.

Uz članak 176.

Određuje se da se objavljenim autorskim djelom ili predmetom srodnog prava iz ovoga Zakona može koristiti bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja nositelja i bez plaćanja naknade, samo u slučajevima koji su u ovom Zakonu izričito navedeni. Predviđena je odredba tzv. trostupanjskog testa koja nalaže da se sadržajna ograničenja autorskog i srodnih prava odnose samo na takva korištenja autorskog djela ili predmeta srodnog prava koja se ne suprotstavljaju njihovom redovitom korištenju i koja ne štete neopravdano zakonitim interesima nositelja prava. Sve naknadne odredbe koje uređuju sadržajna ograničenja prava uvijek se u praksi trebaju razmatrati zajedno s navedenim trostupanjskim testom.

Uz članak 177.

Uređuju se privremene radnje umnožavanja autorskog djela, koje su tehnološki uvjetovane i koje nemaju neovisni gospodarski značaj, a odredba je u skladu s člankom 5. stavkom 1. Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 178.

Uređuje se da fizička osoba može iz zakonito objavljenog izvora umnožiti autorsko djelo na bilo koju podlogu, kao i umnožiti autorsko djelo u obliku fotokopije, ako to čini za privatno korištenje koje nema izravno ili neizravno komercijalnu svrhu i nije namijenjeno ili pristupačno javnosti, te da autori djela za koja se, s obzirom na njihovu prirodu, može očekivati da će bez njihova odobrenja biti umnožavana snimanjem na nosače zvuka, slike ili teksta ili fotokopiranjem, za privatno korištenje, imaju pravo na odgovarajuću naknadu od prodaje praznih nosača zvuka, slike ili teksta i tehničkih uređaja. Autori imaju i pravo na odgovarajuću naknadu od fizičke ili pravne osobe koja uz naplatu obavlja usluge fotokopiranja. U članku 5. stavcima 2. i 3. Direktive 2001/29/EZ predviđene su iznimke ili ograničenja koje države članice Europske unije mogu preuzeti u svoje zakonodavstvo, te je ova iznimka preuzeta iz članka 5. stavka 2. točke a) i b) navedene Direktive.

Uz članak 179.

Određuje se tko su obveznici plaćanja odgovarajuće naknade predviđene u prethodnom članku 178., te kada nastaje obveza plaćanja takve naknade. Autori, kao ovlaštenici prava na ovu naknadu, ne mogu se toga prava odreći. Pravo na naknadu obavezno se ostvaruje u sustavu kolektivnog ostvarivanja autorskog ili srodnih prava.

Uz članak 180.

Određuje se odgovarajuća primjena prethodno navedenih odredaba o pravu na naknadu za umnožavanje autorskih djela za privatno korištenje iz članaka 178. i 179. i na određene nositelje srodnih prava, odnosno na umjetnike izvođače, proizvođače fonograma, audiovizualne producente i nakladnike informativnih publikacija. Određuje se i rok trajanja zaštite prava na odgovarajuću naknadu, a ovim se pravom može slobodno raspolagati.

Uz članak 181.

Određuje se da nije dopušteno umnožavanje za privatno korištenje cijele knjige, osim ako su primjerci te knjige rasprodani najmanje dvije godine, grafičkih izdanja glazbenih djela (notni materijal), autorskih baza podataka, neoriginalnih baza podataka, kartografskih djela, računalnih programa, kao ni izgradnja arhitektonskog objekta, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

Uz članak 182.

Ovim člankom uvodi se nova iznimka za rudarenje teksta i podataka u svrhu znanstvenog istraživanja, u skladu s člankom 3. Direktive (EU) 2019/790. U područjima istraživanja, inovacija, obrazovanja i očuvanja kulturne baštine, digitalne tehnologije omogućile su nove vrste korištenja koje nisu jasno do sada bile obuhvaćene pravilima Europske unije o iznimkama i ograničenjima. Važnost reguliranja ovih pitanja posebno se pokazala vezano uz potrebu prekograničnih korištenja zaštićenih sadržaja, koja postaju sve važnija u digitalnom okruženju. Nove tehnologije omogućile su primjenu automatizirane računalne analize informacija u digitalnom obliku, kao što su tekst, zvukovi, slike ili podaci, koji se općenito nazivaju rudarenje teksta i podataka. Rudarenjem teksta i podataka omogućuje se obrada velikih količina informacija radi stjecanja novih znanja i otkrivanja novih trendova, a od rudarenja teksta i podataka posebno može imati koristi istraživačka zajednica jer se time podupiru inovacije (iz uvodne odredbe (8) Direktive 2019/790). Određuje se da je dopušteno, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje autorskih djela, uključujući autorske baze podataka, i predmeta srodnih prava, uključujući radnje izvlačenja dijela sadržaja i radnje ponovnog korištenja cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka, koje obavljaju istraživačke organizacije i institucije kulturne baštine radi rudarenja teksta i podataka za potrebe znanstvenog istraživanja u autorskim djelima i predmetima srodnih prava kojima imaju zakoniti pristup. Definiraju se istraživačke organizacije i institucije kulturne baštine koje su ovlaštenici ove iznimke u okviru njihovih zadaća od javnog interesa te se nadalje određuje da rudarenje teksta i podataka podrazumijeva svaku automatiziranu analitičku tehniku čiji je cilj analiza teksta i podataka u digitalnom obliku radi stvaranja podataka, koje uključuju uzorke, trendove i korelacije. Ove odredbe usklađene su s člankom 2. stavkom 1. točkama 1., 2. i 3. Direktive (EU) 2019/790. Određuje se što se smatra zakonitim pristupom sadržaju zaštićenom autorskim pravom ili srodnim pravima, a takav se pristup temelji na ugovornom odnosu koji može uključivati pretplatu, zatim se može raditi o odnosu koji se zasniva na politici otvorenog pristupa ili drugim zakonitim načinima stjecanja pristupa zaštićenom sadržaju. Određuju se i obveze istraživačke organizacije i institucije kulturne baštine u pogledu sigurne pohrane preslika djela i predmeta srodnih prava nastalih u skladu s ovim sadržajnim ograničenjem, kao i prava i obveze nositelja prava na mrežama i bazama podataka radi osiguravanja njihove sigurnosti i cjelovitosti.

Uz članak 183.

Uvodi se dodatno sadržajno ograničenje vezano uz rudarenje teksta i podataka i u druge svrhe, također bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, a rezultati radnji umnožavanja i izvlačenja zaštićenih sadržaja mogu se zadržati samo onoliko vremena koliko je potrebno da bi se ostvarila svrha rudarenja teksta i podataka. I ovdje se kao uvjet korištenja navodi zakoniti pristup autorskim djelima i predmetima zaštite srodnih prava, no u ovom slučaju nositelji prava imaju mogućnost izričito i na primjeren način pridržati prava korištenja, te se

propisuje što se sve smatra primjerenim načinom da se označi pridržaj prava prema korisnicima. Odredbe su u skladu s člankom 4. Direktive (EU) 2019/790. Ovim se sadržajnim ograničenjem nastojala osigurati veća pravna sigurnost kod ovih suvremenih digitalnih metoda istraživanja i potaknuti inovacije i u privatnom sektoru.

Uz članak 184.

Člankom se uređuje slobodno korištenje djela siročadi, koja su definirana člankom 18. ovoga Zakona. Navedeno sadržajno ograničenje u odnosu na autorska djela i predmete srodnih prava koji imaju status djela siročadi, uvedeno je u korist institucija kulturne baštine iz članka 182. stavka 3. ovoga Zakona, obrazovnih ustanova te javnih organizacija za emitiranje. One mogu umnožavati djela i predmete zaštite srodnih prava koja imaju status djela siročadi, a koja su sadržana u njihovim zbirkama, u svrhu digitalizacije, činjenja dostupnim javnosti, indeksiranja, katalogiziranja, očuvanja ili obnove te ih mogu činiti dostupnim javnosti. Radnje umnožavanja i činjenja dostupnim javnosti navedene institucije mogu poduzimati samo radi postizanja ciljeva vezanih uz njihove zadaće od javnog interesa, što je u skladu s člankom 6. stavkom 1. Direktive 2012/28/EU. Glavni su ciljevi očuvanje i obnavljanje djela siročadi te osiguravanja njihove dostupnosti za kulturne i obrazovne potrebe. Stavkom 2. propisuje se da institucije, ustanove i organizacije iz stavka 1. ovoga članka mogu od korištenja opisanih u stavku 1. ovoga članka ostvarivati prihode, isključivo u svrhu pokrivanja svojih troškova u vezi s digitalizacijom i činjenjem dostupnim javnosti djela siročadi. Navedeno ne utječe na njihovo pravo na slobodu ugovaranja u okviru provedbe svojih zadaća od javnog interesa, posebno u pogledu sklapanja sporazuma o javno-privatnom partnerstvu. U stavku 3. propisuje se dužnost institucija, ustanova i organizacija iz članka 1. da navedu autora, odnosno koautore djela koji su identificirani. Ovo se sadržajno ograničenje uvelo radi uspostavljanja pravnog okvira koji će na unutarnjem tržištu Europske unije olakšati digitalizaciju i širenje djela i druge građe zaštićene autorskim i srodnim pravima, za koju se ne može identificirati nositelj prava ili se on ne može pronaći, no autoru, koautoru i nositelju srodnog prava ostaje pravo ukinuti status djela siročeta i zatražiti ostvarivanje prava na pravičnu naknadu za predmetno korištenje djela ili drugog predmeta zaštite, što je propisano člancima 4., 5. i 6. ovoga Zakona te je u skladu s člankom 6. stavkom 5. Direktive 2012/28/EU. U ovom članku uređuje se i odnos odredaba o djelima siročadi i drugih relevantnih propisa, u skladu s člankom 7. Direktive 2012/28/EU.

Uz članak 185.

Uređuje se korištenje i čuvanje efemernih snimki, nastalih u poslovanju organizacija za emitiranje. Odredba je usklađena s člankom 5. stavkom 2. točkom d) Direktive 2001/29/EZ. U odnosu na dosadašnji propis, uvodi se mogućnost ponovnog korištenja efemernih snimki sadržanih u arhivima organizacija za emitiranje, uz odobrenje nositelja prava i uz plaćanje naknade. Pravo na naknadu obavezno se ostvaruje u sustavu kolektivnog ostvarivanja autorskog ili srodnih prava.

Uz članak 186.

Uređuje se sadržajno ograničenje autorskog i srodnih prava u korist institucija kulturne baštine, koje mogu bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade umnožavati autorska djela i predmete srodnih prava koji su sastavni dio njihovih zbirki, u bilo kojem formatu i na bilo kojem mediju, a u svrhu njihova očuvanja. Odredba je usklađena s člankom 6. Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 187.

Uređuje se korištenje djela i predmeta srodnih prava koja su nedostupna na tržištu, za potrebe institucija kulturne baštine, koje mogu bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade koristiti autorska djela i predmete srodnih prava koji su sastavni dio njihovih zbirki, te ih umnožiti i priopćiti javnosti, za nekomercijalne svrhe. Uvodi se presumpcija da se djela koriste na opisani način samo na području Republike Hrvatske, ako institucija kulturne baštine ima svoje sjedište u Republici Hrvatskoj. Ovo sadržajno ograničenje primjenjuje se samo na ona autorska djela i predmete zaštite srodnih prava za koje u Republici Hrvatskoj ne postoji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Odredbe ovoga članka (kao i vezanog članka 10.) u skladu su s člankom 8. Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 188.

Uređuje se još jedno sadržajno ograničenje za potrebe istraživačkih organizacija, institucija kulturne baštine, obrazovnih ustanova i ustanova za predškolski odgoj, te socijalnih (karitativnih) ustanova, koje mogu bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade umnožavati autorsko djelo ili predmete srodnih prava na bilo koju podlogu, za njihove vlastite potrebe, koje su nekomercijalne prirode i koje su u skladu s njihovom javnom svrhom. To su uglavnom potrebe očuvanja, obnove, popravljavanja i osiguranja građe, te upravljanja zbirkom korisnika sadržajnog ograničenja. Odredba je usklađena s člankom 5. stavkom 2. točkom c) Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 189.

Uređuje se sadržajno ograničenje autorskog i srodnih prava u korist osoba s invaliditetom, koje mogu, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, koristiti zaštićene sadržaje na način koji je u izravnoj vezi s njihovim invaliditetom i koji je nekomercijalne prirode, a u opsegu potrebnom za odnosni invaliditet. Odredba je usklađena s člankom 5. stavkom 3. točkom b) Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 190.

Utvrđuje se posebna iznimka u korist osoba koje su slijepe, imaju oštećenje vida ili druge poteškoće u korištenju pisanih izdanja. Slijedom ovoga sadržajnog ograničenja dopušteno je bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade koristiti autorsko djelo i predmete zaštite srodnih prava na način i u mjeri koja je potrebna da bi korisnik koji ima zakoniti pristup tome djelu ili osoba koju on ovlasti izradio primjerak u pristupačnom formatu za potrebe tog korisnika, odnosno da bi ovlašten subjekt koji ima zakoniti pristup tome djelu izradio prilagođeni format za tog korisnika ili da bi takav primjerak u prilagođenom formatu dao na korištenje drugom korisniku ili ovlaštenom subjektu na neprofitnoj osnovi, isključivo za upotrebu od strane korisnika. Primjerci djela izrađeni u pristupačnom formatu moraju poštovati cjelovitost izvornika djela, osim onih promjena koje su nužne da bi se izradio takav prilagođeni primjerak. U članku se definira primjerak u pristupačnom formatu te pojam ovlaštenog subjekta. Ove odredbe usklađene su s člancima 2. i 3. Direktive (EU) 2017/1564.

Uz članak 191.

Propisuje se mogućnost korištenja i razmjene prilagođenih formata za korisnike, odnosno osobe koje su slijepe, imaju oštećenje vida ili druge poteškoće u korištenju pisanih izdanja te ovlaštene subjekte unutar država članica Europske unije. Nalaže se ovlaštenim subjektima da pri rukovanju s prilagođenim formatima utvrde prakse kojima će se jamčiti poštivanje autorskih i srodnih prava i spriječiti eventualne zlouporabe, kao i poštivanje propisa o prikupljanju i obradi osobnih podataka korisnika. Utvrđuje se obveza dostavljanja podataka Europskoj komisiji od strane nadležne institucije na nacionalnoj razini. Ove odredbe usklađene su s člancima 4., 5., 6., 7. i 10. Direktive (EU) 2017/1564.

Uz članak 192.

Uređuje se ograničenje autorskog i srodnih prava koje obuhvaća uvrštavanje odlomaka određenih vrsta autorskih djela ili cjelovitih kratkih autorskih djela u zbirke koje su isključivo namijenjene nastavi ili znanstvenom istraživanju, kao što su čitanke, udžbenici, znanstveni priručnici i sl. Ograničenje iz ovoga članka obuhvaća i digitalno korištenje u nastavi navedenih zbirki. Autori djela uvrštenih u zbirku imaju pravo na primjerenu naknadu za umnožavanje i distribuiranje te drugo korištenje njihovih djela, a naknada se ostvaruje u sustavu kolektivnog ostvarivanja autorskog ili srodnih prava.

Uz članak 193.

Uređuje se ograničenje od isključivog prava priopćavanja djela javnosti, u korist izravnog poučavanja na nastavi (npr. profesor književnosti na nastavi čita odlomak iz romana) ili javnog priopćavanja na priredbama koje su vezane uz nastavu (npr. diplomski koncert na Muzičkoj akademiji). Priopćavanje prvenstveno mora biti u opsegu koji je opravdan obrazovnom svrhom koja se želi postići takvim priopćavanjem, obrazovna ustanova, organizator priredbe ili neka treća osoba ne smiju na ovaj način koristiti autorska djela radi ostvarivanja komercijalne svrhe. Ukoliko se radi o priredbi vezanoj uz nastavu, da bi se takvo korištenje moglo podvesti pod odredbu ovoga članka, moraju biti ispunjene i pretpostavke da izvođači ne primaju naknadu te da se ne naplaćuju ulaznice. Propisivanje navedene iznimke predviđeno je člankom 5. stavkom 3. točkom (a) Direktive 2001/29/EZ. Ovim se člankom uređuje i da je dopušteno korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava u svrhu davanja primjera u nastavi ili u znanstvenom istraživanju, koje je opravdano nekomercijalno, koja se želi postići, s time da se mora naznačiti izvor i ime autora ili drugog nositelja prava, osim ako se to pokaže nemogućim. Ograničenje iz ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način i u aktivnostima cjeloživotnog obrazovanja koje provode državne institucije, javne ustanove i drugi subjekti koji su ovlašteni poduzimati takve aktivnosti.

Uz članak 194.

Uređuje se korištenja u digitalnim i prekograničnim nastavnim aktivnostima. Propisuje se ograničenje od isključivog prava umnožavanja i priopćavanja javnosti uključujući i činjenja dostupnim javnosti autorskih djela i predmeta srodnih prava radi njihova digitalnog korištenja u svrhu davanja primjera u nastavi, u mjeri koja je opravdana nekomercijalnom svrhom i pod uvjetom da se takvo korištenje odvija u okviru nadležnosti obrazovne ustanove, u njezinim prostorijama ili u drugim objektima ili putem sigurnog elektroničkog okružja kojemu mogu pristupiti samo učenici ili studenti i nastavno osoblje te obrazovne ustanove s time da se mora

naznačiti izvor i ime autora ili drugog nositelja prava, osim ako se to pokaže nemogućim. Kao i u prethodnom članku, ograničenje iz ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način i u aktivnostima cjeloživotnog obrazovanja koje provode državne institucije, javne ustanove i drugi subjekti koji su ovlašteni poduzimati takve aktivnosti. Navedeni je članak usklađen s člankom 5. Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 195.

Kao što je to bio slučaj i u dosadašnjem Zakonu, dopušta se umnožavanje zaštićenih djela radi njihove upotrebe u službenim postupcima. Propisivanje ovoga ograničenja predviđeno je člankom 5. stavkom 3. točkom (e) Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 196.

Uređuje se korištenje autorskih djela umnožavanjem, distribuiranjem ili njihovim priopćavanjem javnosti uključujući činjenjem dostupnim javnosti, prilikom izvješćivanja javnosti o tekućim događajima, putem tiska, radija, televizije ili na druge načine. Propisivanje ovoga ograničenja predviđeno je člankom 5. stavkom 3. točkom (c) Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 197.

Uređuje se priopćavanje javnosti autorskih glazbenih djela, glazbenih umjetničkih izvedaba i fonograma tijekom državnih svečanosti koje organiziraju Predsjednik Republike Hrvatske, Vlada Republike Hrvatske ili Hrvatski sabor, ministarstva ili državne upravne organizacije u Republici Hrvatskoj te Ustavni sud Republike Hrvatske ili Vrhovni sud Republike Hrvatske. Propisivanje ovoga ograničenja predviđeno je člankom 5. stavkom 3. točkom (g) Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 198.

Uređuje se korištenje citata iz objavljenih djela. Citiranje mora biti u skladu s dobrim poslovnim običajima i u mjeri opravdanoj svrhom koja se na taj način želi postići. Prilikom citiranja mora se navesti izvor i ime autora. Propisivanje ovoga ograničenja predviđeno je člankom 5. stavkom 3. točkom (d) Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 199.

Propisuje se ograničenje u svrhu priopćavanja javnosti kada se autorska djela i predmeti srodnih prava popratno i incidentalno koriste kao nebitna djela ili predmeti srodnih prava uz pravi predmet priopćavanja javnosti. Propisivanje ovoga ograničenja predviđeno je člankom 5. stavkom 3. točkom (i) Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 200.

Uređuje se da je dopušteno umnožavanje (ali ne u trodimenzionalnom obliku) autorskih djela, koja su trajno smještena na javnim mjestima (na ulicama, u parkovima i sl.) kao i distribuiranje i priopćavanje javnosti takvih umnoženih primjeraka. Ovo ograničenje primjenjuje se samo u pogledu vanjskog izgleda arhitektonskog objekta. Propisivanje navedenog ograničenja predviđeno je člankom 5. stavkom 3. točkom (h) Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 201.

Za potrebe javnih izložbi i aukcija, organizatoru je dopuštena izrada i distribucija plakata i kataloga u kojem su sadržana zaštićena djela izložena na toj javnoj izložbi ili aukciji ili namijenjena izlaganju. Propisivanje navedenog ograničenja predviđeno je člankom 5. stavkom 3. točkom (j) Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 202.

Uređuju se pretpostavke za preradu djela u parodiju, karikaturu i pastiš, a propisivanje navedenog ograničenja je predviđeno člankom 5. stavkom 3. točkom (k) Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 203.

Samo u opsegu i sa svrhom koji su izrijekom navedeni u odredbi ovoga članka dopušteno je umnožavanje i javno priopćavanje zaštićenih djela u trgovinama koje prodaju fonograme, videograme ili uređaje za umnožavanje ili za prijam zvuka ili slike. Propisivanje navedenog ograničenja predviđeno je člankom 5. stavkom 3. točkom (l) Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 204.

Uređuje se koje radnje može poduzimati ovlašteni korisnik računalnog programa, bez prethodnog odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade. Odredbe ovoga članka usklađene su s odredbom članka 5. Direktive 2009/24/EZ.

Uz članak 205.

Uređuje se pod kojim pretpostavkama nije potrebno odobrenje nositelja prava na računalnom programu za poduzimanje radnji umnožavanja koda računalnog programa i prevođenje njegova oblika, koje je nužno za dobivanje podataka potrebnih za postizanje interoperabilnosti nezavisno stvorenog računalnog programa s drugim programima ako su te radnje ograničene samo na one dijelove izvornog programa koji su potrebni za postizanje interoperabilnosti. Također, uređuje se u koje svrhe nije dopušteno koristiti podatke do kojih se došlo na opisani način. Odredbe ovoga članka usklađene su s člankom 6. Direktive 2009/24/EZ.

Uz članak 206.

Uređuju se ograničenja prava proizvođača autorske baze podataka, odnosno slučajevi u kojima se ovlašteni korisnik autorske baze podataka ili njezina primjerka može koristiti bazom podataka bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade. Predmetna ograničenja usklađena su s člankom 6. stavkom 1. Direktive 96/9/EZ.

Uz članak 207.

Uređuju se ograničenja od prava proizvođača neelektroničke neoriginalne baze podataka. Ova odredba usklađena je s člankom 9. točkom (a) Direktive 96/9/EZ.

Uz članak 208.

Uređuju se da je dopušteno bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, koristiti autorsko djelo, uključujući autorsku bazu podataka, kao i predmete srodnih prava, uključujući neoriginalnu bazu podataka, u mjeri i na način kojim se ostvaruju potrebe javne sigurnosti. Propisivanje navedenog ograničenja predviđeno je člankom 5. stavkom 3. točkom (e) Direktive 2001/29/EZ te člankom 6. stavkom 2. točkom (c) i člankom 9. točkom (c) Direktive 96/9/EZ.

Uz članak 209.

Uređuje se da su nositelji prava ili druge osobe koje su primijenile tehničke mjere koje služe za zaštitu autorskog i srodnih prava radi onemogućavanja korištenja djela ili pristupa djelu, dužne osigurati pristup autorskim djelima ili predmetima srodnih prava i njihovo korištenje u skladu s ograničenjima autorskog i srodnih prava propisanim u ovom dijelu Zakona. U suprotnom, osoba koja tvrdi da je ovlaštena koristiti se autorskim djelom ili predmetom srodnog prava može podnijeti tužbu nadležnom sudu te ima pravo od Vijeća stručnjaka zatražiti posredovanje u pogledu pristupa i korištenja u skladu s nekim od ograničenja iz ovoga dijela Zakona. Odredbe ovoga članka su usklađene s odredbama iz članka 6. stavka 4. Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 210.

Uređuje se da se autorsko ili srodna prava mogu ostvarivati na individualnoj i kolektivnoj osnovi. Primjerice se navode poslovi ostvarivanja prava, kako autorskog tako i srodnih prava, budući da u tom smislu među njima nema razlike. Primjeri poslova ostvarivanja prava autora i nositelja srodnih prava navedeni u ovom članku samo su najčešći i najvažniji poslovi ostvarivanja prava. Uz to, navode se definicije "prihod od prava" i "korisnik", a iste su usklađene s definicijama navedenim u članku 3. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 211.

Uređuje se individualno ostvarivanje autorskog i srodnih prava. Autorska i srodna prava mogu se ostvarivati individualno, u slučaju kada je moguće i svrsishodno ostvarivati prava u pogledu pojedinačnog korištenja točno određenog (individualiziranog) predmeta zaštite. Ovim člankom propisuje se da se autorska i srodna prava individualno ostvaruju ako je riječ o pojedinačnom korištenju određenog predmeta zaštite prema odgovarajućem ugovoru između nositelja prava i korisnika predmeta zaštite. Ostavljena je mogućnost da takvo ostvarivanje obavlja sam nositelj prava osobno ili putem zastupnika. Nadalje, propisuje se tko može obavljati poslove opunomoćenog zastupnika, a posebno se uređuje i pojam tzv. specijalizirane pravne osobe za ostvarivanje autorskog i srodnih prava.

Uz članak 212.

Uređuje se kolektivno ostvarivanje autorskog i srodnih prava, a što se u pravilu obavlja putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava pri čemu se može obavljati i putem neovisnih upravljačkih subjekata. Navodi se definicija "organizacija za kolektivno ostvarivanje prava" sukladno definiciji iz članka 3. točke (a) Direktive 2014/26/EU, definicija pojma "neovisni upravljački subjekt" sukladno definiciji iz članka 3. točke (b) Direktive 2014/26/EU te pojam "repertoar" koji je usklađen s definicijom tog pojma kako je navedeno u članku 3. točki (l) Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 213.

Navode se u stavku 1. imovinska prava autora koja se mogu ostvarivati putem sustava kolektivnog ostvarivanja prava, pri čemu se radi o otvorenoj listi prava. U stavku 2. uređuju se autorska prava koja se mogu ostvarivati isključivo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava (obavezno kolektivno ostvarivanje prava).

Uz članak 214.

Navode se u stavku 1. srodna prava koja se mogu ostvarivati putem sustava kolektivnog ostvarivanja prava, pri čemu se radi o otvorenoj listi prava. U stavku 2. uređuju se srodna prava koja se mogu ostvarivati isključivo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava (obavezno kolektivno ostvarivanje prava).

Uz članak 215.

Uređuje se da se prethodne odredbe, odnosno članci 213. i 214. Zakona koji se odnose na kolektivno ostvarivanje prava ne primjenjuju na određene vrste prava koja ostvaruje organizacija za emitiranje u pogledu njenih vlastitih programskih signala, bez obzira na to jesu li ta prava njezina vlastita ili su joj ta prava ustupili osnivanjem prava iskorištavanja ili prenijeli drugi nositelji autorskih i srodnih prava. Navedena odredba u skladu je s člankom 10. Direktive 93/83/EEZ i člankom 5. stavkom 1. Direktive (EU) 2019/789.

Uz članak 216.

Uređuje se da se pravo prerade koje se odnosi na uvrštavanje nescenskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi u kinematografske, televizijske, dokumentarne, crtane, reklamne ili druge filmove, u dramske, dokumentarne i slične serije te u najavi ili odjavi emisija, filmova ili serija ili u prepoznatljivom kratkom zvučnom ili audiovizualnom segmentu (*jingleu*), ostvaruje individualno. Za sve druge slučajeve uvrštavanja nescenskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi u audiovizualna djela, prava se ostvaruju putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

Uz članak 217.

Uređuje se ostvarivanje prava na naknadu za umnožavanje za privatno korištenje za autore i nositelje srodnih prava te se propisuje da su sve organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje ostvaruju prava na tu naknadu dužne pisanim ugovorom ovlastiti jednu od njih da poslove ostvarivanja prava na naknadu za istovrsne nosače zvuka, slike ili teksta i istovrsne tehničke uređaje obavlja u ime i za račun drugih ili u svoje ime, a za račun tih drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Za slučaj da se nakon sklapanja tog ugovora pojavi neka nova organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ostvaruje prava na naknadu za istovrsne nosače zvuka, slike ili teksta i istovrsne tehničke uređaje, ona je dužna pod istim uvjetima pristupiti postojećem ugovoru između postojećih organizacija.

Uz članak 218.

Uređuje se kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava na novinarskim djelima i informativnim publikacijama, te se propisuje da autori novinarskih djela za koje se prava ostvaruju u kolektivnom sustavu i nakladnici informativnih publikacija čija se prava ostvaruju u

kolektivnom sustavu mogu ustrojiti zajedničku organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava ili odvojene organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. U slučaju uspostavljanja zajedničke organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, tijela te organizacije dužna su donijeti pravila o tome koji dio naknade pripada nakladnicima informativnih publikacija, a koji profesionalnim novinarima i fotoreporterima. U slučaju postojanja odvojenih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, udio u naknadi se određuje sporazumom između tih dviju organizacija.

Uz članak 219.

Povezano s člankom 10. ovoga Zakona, ovim se člankom uređuje kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava za djela nedostupna na tržištu. Propisuje se da su institucije kulturne baštine u Republici Hrvatskoj neisključivo odobrenje za korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava koja su nedostupna na tržištu dužne tražiti od odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje koje imaju sjedište u Republici Hrvatskoj, ako postoje organizacije za kolektivno ostvarivanje prava za tu vrstu djela. Odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava mogu izdati odobrenje za korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava koji su nedostupni na tržištu institucijama kulturne baštine u Republici Hrvatskoj, za korištenje u bilo kojoj državi članici Europske unije. Podatke o odobrenjima organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dužne su dostaviti Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo. U slučaju da ne postoje u Republici Hrvatskoj odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, primjenjuje se odredba o ograničenju autorskog i srodnih prava iz članka 187. Zakona. Sve navedeno u ovom članku u skladu je s člankom 8. Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 220.

Uređuju se pretpostavke za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava. Propisuje se da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava mora unaprijed tražiti odobrenje Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Zavod) za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava. Uređuju se pretpostavke koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava mora ispunjavati za dobivanje odobrenja. Predviđa se mogućnost izdavanja odobrenja samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava pri čemu se uzima u obzir broj članova na temelju dobivenih punomoći, broj ugovora o uzajamnom zastupanju s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u drugim državama, kao i druge okolnosti koje upućuju na to da bi ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava najučinkovitije obavljala poslove kolektivnog ostvarivanja prava. Za tu se organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava onda predmnijeva da ima punomoći za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava za koje je ovlaštena, za sve domaće i strane nositelje takvih prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio tu organizaciju da ne ostvaruje njegova prava. Propisuje se i kako protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. Propisuje se i da je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja dužna imati odgovarajuće informatičke kapacitete za elektroničku obradu podataka koji su potrebni za izdavanje takvih odobrenja, utvrđivanje repertoara i praćenje njegova korištenja, razmjenu podataka s nositeljima prava i pružateljima internetskih usluga, izdavanje računa korisnicima, prikupljanje prihoda od prava te raspodjelu iznosa nositeljima prava. Navedeno je u skladu s člankom 24. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 221.

Uređuju se posebne pretpostavke za neovisne upravljačke subjekte. Propisuje se kako kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati neovisni upravljački subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili koji ima sjedište ili poslovni nastan u drugoj državi članici Europske unije. Neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj može obavljati djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj ako za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda, a Zavod će izdati odobrenje neovisnom upravljačkom subjektu na njegov zahtjev ako ispunjava pretpostavke koje su navedene u četvrtom stavku te ako pruži dokaze navedene u petom stavku. Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. Neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u nekoj drugoj državi članici Europske unije također može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj uz ispunjenje sljedeća dva uvjeta: (i) ako po pravu države u kojoj ima sjedište ili poslovni nastan može obavljati u toj državi djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava i (ii) ako je o namjeri obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj prethodno obavijestio Zavod. U pisanoj obavijesti Zavodu dužan je navesti sve podatke o svim nositeljima prava, uključujući podatke o pravima, kategorijama prava, vrstama djela ili predmeta srodnih prava koje za te nositelje prava na temelju dobivenih punomoći namjerava ostvarivati prava pri čemu Zavod može od takvog subjekta zatražiti i druge podatke.

Uz članak 222.

Propisuje se da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može ostvarivati jednu, dvije ili više vrsta prava koja se odnose na pojedinu vrstu nositelja prava. Takvo uređenje je u skladu s potrebom postizanja najbolje moguće specijalizacije pojedinih organizacija. Predviđa se mogućnost ugovornog povjeravanja obavljanja pojedinih vrsta poslova jedne organizacije za kolektivno ostvarivanje drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Propisuje se mogućnost da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava obavljanje pojedinih administrativnih, tehničkih ili pomoćnih poslova (npr. izdavanja računa korisnicima ili raspodjele iznosa među nositeljima prava) ugovorom povjere odgovarajućem stručnom servisu. Ova mogućnost postoji u Republici Hrvatskoj već dugi niz godina, zbog razloga ekonomičnosti i potrebe uske i temeljite specijaliziranosti za obavljanje pojedine vrste administrativnih, tehničkih i pomoćnih poslova. Stavkom četvrtim uređuje se ugovor o uzajamnom zastupanju koji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može zaključiti s drugom takvom organizacijom osnovanom u drugoj državi članici Europske unije te se naglašava da takvo zastupanje treba počivati na načelima nediskriminacije u odnosu na sve zastupane nositelje prava. Navedeni je stavak usklađen s člankom 14. Direktive 2014/26/EU. U stavku petom iznosi se definicija "sporazum o zastupanju", sukladno definiciji tog pojma iz članka 3. točke (j) Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 223.

Naslov prije ovoga članka obuhvaća poglavlje koje regulira odnos organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i nositelja prava. Ovaj članak uređuje prava nositelja prava te je usklađen s člankom 5. Direktive 2014/26/EU kojim je uređeno da nositelj prava može slobodno izabrati organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja će upravljati njegovim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela u bilo kojoj državi članici EU-a. Odabrana organizacija za

kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj dužna je prihvatiti upravljanje takvim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava kad je takvo upravljanje obuhvaćeno područjem njene djelatnosti, osim ako ima objektivno opravdane razloge odbiti takvu ovlast. Također, uređuje se da nositelj prava ima pravo izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje svojih prava, a organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dužne su objaviti uvjete pod kojima nositelji prava mogu izdavati takva odobrenja. Sukladno odredbama članka 5. Direktive 2014/26/EU uređuje se pravo nositelja prava da otkáže ovlaštenja za upravljanje pravima koje je dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Propisuje se i dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da uredi prava nositelja prava navedena u ovom članku u svojim unutrašnjim aktima, koje je dužna objaviti na svojoj internetskoj stranici. Na kraju članka navode se dvije definicije: "statut" i "član", sukladno definicijama iz članka 3. točke (e) i točke (d) Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 224.

Uređuju se pravila članstva organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sukladno članku 6. Direktive 2014/26/EU. Propisuje se dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da prima kao članove sve nositelje prava koji udovoljavaju pretpostavkama za članstvo utemeljenim na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima. Propisuje se i dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava uvrstiti pretpostavke za članstvo u unutrašnje akte organizacije koji se trebaju javno objaviti. Svaku odluku o eventualnom odbijanju zahtjeva za članstvo organizacija je dužna jasno obrazložiti. Dalje se uređuje dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava osigurati mogućnost da članovi s njom komuniciraju elektroničkim putem, te dužnost voditi evidenciju o svojim članovima.

Uz članak 225.

Propisuje se dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da sva prava koja pripadaju njezinim članovima na odgovarajući način primijeni i na nositelje prava koji nisu njezini članovi, osim onih koja se odnose na upravljanje i odlučivanje u samoj organizaciji. Ovaj članak usklađen je s člankom 7. stavkom 1. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 226.

Naslov prije ovoga članka obuhvaća poglavlje koje regulira unutarnje ustrojstvo organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Ovim se člankom uređuje opća skupština članova pa se tako u stavku prvom iznosi taj pojam sukladno definiciji navedenoj u članku 3. točki (f) Direktive 2014/26/EU. Nadalje uređuje se dužnost sazivanja opće skupštine članova najmanje jednom godišnje. Sukladno uređenju navedenom u članku 8. Direktive 2014/26/EU, propisuju se minimalne ovlasti opće skupštine članova. Propisuje se mogućnost sudjelovanja i glasovanja svih članova na općoj skupštini. Uređuje se mogućnost da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u statutu ili pravilima o članstvu ovlasti svojih članova ograniči na temelju kriterija trajanja članstva i iznosa naknada koje je član primio i ostvario. U pogledu opunomoćenika propisuje se da svaki član organizacije za kolektivno ostvarivanje prava može posebnom punomoći ovjerenom kod javnog bilježnika imenovati fizičku ili pravnu osobu da glasuje na općoj skupštini u njegovo ime pazeći pritom da takvo imenovanje ne dovodi do sukoba interesa među različitim kategorijama nositelja prava unutar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, te uz uvjet da takvo imenovanje vrijedi samo za jednu opću skupštinu. Uređuje se i mogućnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da statutom ili drugim aktom odredi daljnja ograničenja u pogledu imenovanja opunomoćenika.

Uz članak 227.

Uređuje se da je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna imati tijelo koje obavlja nadzornu funkciju nad njenim radom. Propisuje se da u nadzornom tijelu moraju biti pošteno i razmjerno zastupljene različite kategorije članova, a svaki član nadzornog tijela dužan je općoj skupštini dati izjavu o sukobu interesa. Propisuju se minimalne ovlasti nadzornog tijela. Ovaj članak usklađen je s člankom 9. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 228.

Propisuje se da su osobe koje upravljaju organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava dužne to činiti s povećanom pažnjom, na razborit i odgovarajući način. U cilju sprječavanja sukoba interesa propisuje se obveza svake od osoba koje upravljaju organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava da općoj skupštini članova da pojedinačnu izjavu o sukobu interesa. Propisuju se podaci koje mora sadržavati svaka takva pojedinačna izjava. Ovaj članak usklađen je s člankom 10. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 229.

Naslov prije ovoga članka obuhvaća poglavlje koje regulira odnos organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika. Ovim se člankom uređuje podnošenje zahtjeva od strane korisnika, za korištenje određene vrste predmeta zaštite i način na koji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava daje odobrenje za korištenje predmeta zaštite za ostvarivanje kojih je ovlaštena. Nadalje, ovaj je članak usklađen s člankom 16. stavcima 3. i 4. Direktive 2014/26/EU. Implementiranim odredbama uređuje se dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da u primjerenom roku odgovori na zahtjev korisnika za odobrenjem korištenja predmeta zaštite, uz navođenje podataka koji su potrebni za izdavanje odobrenja, te da po primitku relevantnih podataka izda odobrenje ili obrazloži zašto nije u mogućnosti izdati odobrenje. Propisuje se što mora sadržavati odobrenje. U cilju administrativnih pojednostavljenja propisuje se i dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da korisnicima omogući da svu komunikaciju u vezi s odobrenjem obave elektroničkim putem. U stavku petom ovoga članka uređuje se solidarna odgovornost vlasnika prostora i druge osobe koja u prostoru tog vlasnika koristi predmete zaštite bez odgovarajućeg odobrenja za korištenje.

Uz članak 230.

Uređuje se dužnost korisnika da organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava dostavi podatke kojima raspolaže potrebne za naplatu prihoda i raspodjelu među nositeljima prava. Uređuje se dužnost korisnika i organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da pri pružanju podataka uzmu u obzir dobrovoljne industrijske standarde. U stavku trećem uređuje se da u slučaju nedostatno dobivenih podataka ili neovlaštenog korištenja predmeta zaštite od strane korisnika, nadležna tijela državne uprave, odnosno fizičke i pravne osobe koje raspolažu takvim podacima imaju dužnost na upit organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dostaviti podatke koji se odnose na kolektivno ostvarivanje prava, osim u slučaju kada bi takva dostava podataka bila protivna Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) ili zakonu kojim se uređuje zaštita neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti. Ovaj je članak usklađen s člankom 17. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 231.

Uređuje se pitanje određivanja cijene korištenja predmeta zaštite. Cijena korištenja i drugi uvjeti korištenja predmeta zaštite utvrđuju se, prije svega, ugovorom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika predmeta zaštite ili ugovorom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i komore korisnika predmeta zaštite. Pregovore o sklapanju takvih ugovora organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici, odnosno njihove komore ili udruženja dužni su voditi u dobroj vjeri te jedni drugima dostaviti sve podatke potrebne za postizanje dogovora. U nedostatku ugovora, a s obzirom na to da nositelj prava ima pravo na naknadu za svako korištenje predmeta zaštite *ex lege*, ako Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno, dolazi do primjene naknada utvrđenih cjenikom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, kako je predviđeno u stavku drugom ovoga članka. Uređuje se da su organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici prije utvrđivanja cjenika dužni pregovarati o cjeniku. Ako pregovori ne uspiju, stranke se mogu sporazumjeti o arbitraži, a stranke mogu i unaprijed sklopiti arbitražni sporazum kojim utvrđuju da će svaki spor u postupku donošenja cjenika riješiti pred arbitražom. Ako nema arbitražnog sporazuma, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna se obratiti Vijeću stručnjaka radi donošenja mišljenja o cjeniku. Dalje se uređuje da se nakon dovršetka postupka njegovog utvrđivanja cjenik objavljuje na internetskoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Postupak utvrđivanja cjenika propisan ovim člankom u skladu je sa zahtjevima iz članaka 34. i 35. Direktive 2014/26/EU kojima se upućuje države članice na alternativno rješavanje sporova.

Uz članak 232.

Uređuje se utvrđivanje cjenika pred arbitražnim sudom sukladno propisima o arbitraži i uvjetima koje propisuje Direktiva 2014/26/EU. Uređuje se da se cjenik utvrđen arbitražnim pravorijekom, koji je obvezujući za stranke, objavljuje na mrežnoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Uz članak 233.

Uređuje se sastav i rad arbitražnog suda. Uređuje se da arbitražni sud ima tri arbitra koji, sukladno zahtjevima članka 35. Direktive 2014/26/EU, moraju biti stručni u području autorskog prava i srodnih prava, a predsjednik arbitražnog suda mora biti sudac ili bivši sudac Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske. Predsjednika arbitražnog suda imenuju arbitri, a ako se oni o tom pitanju ne mogu sporazumjeti, imenovat će ga predsjednik Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Uz članak 234.

Uređuje se sastav i postupak imenovanja predsjednika i članova Vijeća stručnjaka. Uz to, uređuje se i postupak davanja mišljenja Vijeća stručnjaka, kao i pitanje načina rada i naknada za rad predsjednika i članova Vijeća stručnjaka. Propisuje se i da u radu Vijeća stručnjaka mogu sudjelovati, bez prava odlučivanja, službenici Zavoda za područje rada sjednice Vijeća stručnjaka.

Uz članak 235.

Uređuje se u kojim sve slučajevima Vijeće stručnjaka obavlja postupke posredovanja. Navedena odredba usklađena je i s člancima 11. i 12. Direktive 93/83/EEZ, člankom 6. Direktive (EU) 2019/789 i člancima 13., 17. i 21. Direktive (EU) 2019/790. Propisuje se da će Vijeće stručnjaka u postupcima posredovanja pregovorima u svojstvu posrednika pomoći da strane u sporu postignu sporazum kao i da je ovlašteno stranama davati prijedloge o uređenju međusobnih odnosa. Sve strane u sporovima iz ovoga članka su dužne započeti, voditi i okončati pregovore u dobroj vjeri.

Uz članak 236.

Uređuju se načela za određivanje visine cijene korištenja predmeta zaštite. Stavci 1., 3. i 4. u skladu su s člankom 16. Direktive 2014/26/EU. Njima se uređuje da cjenici moraju biti razumni u odnosu na ekonomsku vrijednost korištenja prava na tržištu uzimajući u obzir narav i opseg korištenja predmeta zaštite, ekonomsku vrijednost usluge koju pruža organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, kao i cjenike za istovrsno korištenje predmeta zaštite u drugim državama članicama Europske unije. Stavkom drugim se uređuje da će se pri određivanju cijene za korištenje predmeta zaštite uzeti u obzir potrebe korisnika koji pripadaju osjetljivim društvenim skupinama umirovljenika, djece i osoba s invaliditetom. Dalje, uređuje se da u slučaju kad se radi o novoj vrsti internetske usluge koja je u Europskoj uniji dostupna kraće od tri godine, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije dužna pri određivanju cijene za korištenje predmeta zaštite kao uzor koristiti već utvrđene cjenike za druge vrste korištenja na internetu. Stavak 5. propisuje se načelo proporcionalnosti naknade i prihoda, odnosno primitka što ga korisnik ostvaruje korištenjem predmeta zaštite te takva naknada dolazi do primjene ako je korištenje predmeta zaštite nužno za djelatnost korisnika. U nedostatku prihoda, odnosno primitka kao baza za izračun naknade mogu se uzeti troškovi koji proizlaze iz korištenja predmeta zaštite kako je to uređeno u stavku šestom. U slučajevima u kojima korištenje predmeta zaštite nije nužno za djelatnost korisnika, ali je korisno (npr. u smještajnom ili ugostiteljskom objektu) ili doprinosi ugodnosti u djelatnosti korisnika (npr. u izložbenom prostoru, u prijevoznom sredstvu), naknade se određuju u paušalnom iznosu primjenom kriterija navedenih u stavku devetom. Stavak 11. usklađen je s člankom 3. stavkom 2. Direktive (EU) 2019/789.

Uz članak 237.

S obzirom na velike mogućnosti nezakonitog korištenja predmeta zaštite prava, propisuje se da ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima pravo kontrole nad korištenjem predmeta zaštite. Uređuju se odgovarajuće mjere kontrole te se predviđa mogućnost da na zahtjev autora, odnosno organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nadležna policijska uprava ili policijska postaja zabrani održavanje priredbe na kojoj se koriste predmeti zaštite ako priređivač nema propisano odobrenje.

Uz članak 238.

Naslov prije ovoga članka obuhvaća poglavlje koje se odnosi na upravljanje prihodom od prava. Ovim člankom uređuje se naplata i korištenje prihoda od prava u skladu s člankom 11. Direktive 2014/26/EU. Ovim člankom propisuje se da je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna s osobitom pažnjom naplaćivati i upravljati prihodom od prava, a u

svojim poslovnim knjigama dužna je odvojeno voditi prihode od prava i prihode koje ostvaruje ulaganjem prihoda od prava, vlastitu imovinu i prihode koje ostvaruje od svoje imovine, od prava na trošak ostvarivanja ili od svojih drugih aktivnosti. Prihode od prava dužna je raspodijeliti nositeljima prava uz izuzetak namirenja ili prijeboja s troškom ostvarivanja u skladu s pravilima koje je donijela opća skupština organizacije. Dalje se uređuje dužnost organizacija za kolektivno ostvarivanje prava da ulaganje prihoda od prava čini u najboljem interesu nositelja prava, u skladu s općim pravilima o ulaganju prihoda od prava i pravilima propisanim u stavku 5. ovoga članka.

Uz članak 239.

Uređuje se raspodjela prihoda od prava koja se obavlja prema podacima o korištenju predmeta zaštite. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je naplaćene naknade raspodijeliti i isplatiti nositeljima prava u svim slučajevima u kojima je to moguće prema podacima o korištenju predmeta zaštite. U slučajevima kada nije moguće ili je krajnje neekonomično prikupljanje podataka o korištenju predmeta zaštite dopušta se mogućnost raspodjele prema uzorku koji u najvećoj mjeri odgovara stvarnom korištenju predmeta zaštite.

Uz članak 240.

Uređuju se opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava u skladu s člankom 13. Direktive 2014/26/EU. Propisuje se obveza organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da redovito, uredno i precizno raspodijeli i isplati iznose namijenjene nositeljima prava u skladu s općim pravilima koje donosi opća skupština organizacije. Uređuje se rok u kojem je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna isplatiti pripadajuće iznose nositeljima prava te dužnost čuvanja odvojeno na računu organizacije onih iznosa koji se nisu mogli raspodijeliti jer nositelji prava nisu bili identificirani ili pronađeni. Uz načelnu odredbu da su organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dužne poduzeti sve što je u njihovoj mogućnosti da identificiraju ili pronađu nositelja prava, uređuju se i posebne mjere koje su one pritom dužne izvršiti kako bi takve nositelje prava identificirale ili pronašle. Dalje, propisuje se da se po proteku tri godine od kraja financijske godine u kojoj je naplaćen prihod za koji postoji nemogućnost identifikacije, odnosno pronalaženja nositelja prava takvi iznosi mogu proglasiti neraspodjeljivima. Konačno, uređuje se da opća skupština članova u skladu s donesenim pravilima o korištenju neraspodjeljivih iznosa donosi odluku o korištenju tih iznosa u svrhu socijalnih, kulturnih i obrazovnih aktivnosti na korist nositelja prava ne šteteći pravu nositelja prava da u zastarnom roku od tri godine potražuju iznose koji im pripadaju.

Uz članak 241.

Uređuju se troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja u skladu s člankom 12. Direktive 2014/26/EU. Propisuje se obveza za organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da nositelje prava, prije nego što ishode pristanak za upravljanje njihovim pravima, obavijeste o troškovima ostvarivanja prava i drugim izdvajanjima te prihodima koji proizlaze iz ulaganja prihoda od prava. Uređuje se i obveza organizacija za kolektivno ostvarivanje prava da ne smiju imati troškove veće od opravdanih te da troškovi moraju biti dokumentirani u skladu s najboljim računovodstvenim standardima. Također, ovim člankom propisuje se da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odlučiti da se iz ukupne mase prihoda od prava najviše 3 % utroši na mjere usmjerene protiv piratstva i krivotvorenja i druge mjere usmjerene na podizanje razine svijesti o vrijednosti autorskog i srodnih prava, te se reguliraju i najviši dopušteni odbici koje se organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odlučiti

izdvajati za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti u odgovarajućem umjetničkom i kulturnom području. Uređuje se i opće pravilo da sva izdvajanja u fondove moraju biti razumna u odnosu na usluge koje se pružaju nositeljima prava.

Uz članak 242.

Uređuje se raspodjela, trošak ostvarivanja prava i izdvajanja prema ugovorima o međusobnom zastupanju, u skladu s člankom 15. Direktive 2014/26/EU. Ovim člankom propisuju se obveze organizacije za kolektivno ostvarivanje prava pri zastupanju druge organizacije; dužnost da pripadajuće iznose raspodijeli i isplati na redovit, uredan i precizan način što je prije moguće, a najkasnije istekom roka od devet mjeseci od kraja financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, uz izuzetak pobrojanih objektivnih razloga za odgodu isplate. Propisuje se i obveza zastupane organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da isplati pripadajuće iznose koje je primila na temelju ugovora o zastupanju što je prije moguće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od kraja financijske godine u kojoj je prihod od prava primljen.

Uz članak 243.

Naslov prije ovoga članka obuhvaća poglavlje koje se odnosi na transparentnost i izvješćivanje. Ovim se člankom uređuju podaci koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava o upravljanju njihovim pravima te je isti usklađen s člankom 18. Direktive 2014/26/EU. Propisuju se minimalni podaci koje je organizacija dužna učiniti dostupnim nositeljima prava kojima je dužna isplatiti prihod od prava, odnosno kojima je isplatila pripadajuće iznose. Ti podaci uključuju: sve podatke koje je nositelj prava dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava da ih koristi za njegovu identifikaciju i pronalazak; iznos koji pripada nositelju prava; iznose koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava isplatila nositelju prava prema kategoriji prava i vrsti korištenja; razdoblje u kojem se dogodilo korištenje za koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna nositelju prava isplatiti prihod od prava, osim ako objektivni razlozi koji se odnose na izvješćivanje korisnika sprječavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da to učini; izdvajanja na ime troška ostvarivanja; izdvajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troška ostvarivanja, uključujući ona za kulturne, socijalne ili edukativne svrhe i sve iznose koje pripadaju nositelju prava za bilo koje razdoblje, a nisu mu plaćeni. Također je propisana i obveza u slučaju kada su članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava subjekti koji su i sami odgovorni za raspodjelu prava nositeljima prava - tada im je organizacija dužna dati sve navedene podatke ako ih sami nemaju, a oni su ih dužni jednom godišnje dostaviti nositeljima prava.

Uz članak 244.

Uređuje se obveza izvješćivanja drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava o upravljanju pravima prema ugovoru o uzajamnom zastupanju, na način da se propisuju minimalni podaci koje je jedna organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna ustupiti drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju, barem jednom godišnje. Ovaj je članak usklađen s člankom 19. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 245.

Uređuje se obveza organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da na obrazloženi zahtjev nositelja prava i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa, elektroničkim putem i u primjerenom roku, stavi na raspolaganje podatke o predmetima zaštite koje ostvaruje, pravima koja ostvaruje, a ako zbog opsega djelovanja organizacija ne može odrediti predmete zaštite za koje ostvaruje prava ima obvezu dostaviti podatke o vrsti predmeta zaštite, pravima koja ostvaruje i područjima koja obuhvaća. Ovaj je članak usklađen s člankom 20. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 246.

Propisuju se podaci koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna objavljivati na svojoj internetskoj stranici, a koji uključuju najvažnije dokumente i informacije koje moraju biti dostupne javnosti. Članak je usklađen s člankom 21. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 247.

Uređuje se godišnje izvješće o transparentnosti na način da se propisuje kako je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna u roku od osam mjeseci od završetka financijske godine sastaviti i objaviti na svojoj internetskoj stranici godišnje izvješće o transparentnosti, te koje je sve podatke i financijske pokazatelje u sklopu takvog izvješća organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna pružiti. Svrha ovih odredbi je u tome da se nositeljima prava omogući uvid u revidirane financijske podatke koje se odnose na aktivnosti organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Također, propisuje se i obveza organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da kao sastavni dio godišnjeg izvješća o transparentnosti objavljuje i revizorsko izvješće u cijelosti, sa svim eventualnim primjedbama. Članak je usklađen s člankom 22. Direktive 2014/26/EU i njenim Prilogom.

Uz članak 248.

Naslov prije ovoga članka obuhvaća poglavlje koje se odnosi na izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja. Ovim člankom se uređuje dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj da je u izdavanju odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja unutar Europske unije dužna poštovati sve odredbe ovoga dijela Zakona. Članak je usklađen s člankom 23. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 249.

Propisuju se kapaciteti koje mora imati organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima. Također, uređuju se minimalne pretpostavke koje je takva organizacija dužna ispunjavati kako bi bila učinkovita u izdavanju odobrenja. Članak je usklađen s člankom 24. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 250.

Propisuje se obveza organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja da pružateljima internetskih usluga, nositeljima prava i drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava osigura pristup informacijama koje su im potrebne kako bi imali uvid u repertoar koji ta organizacija zastupa na internetu. Uređuje se mogućnost da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava poduzme mjere za zaštitu točnosti i cjelovitosti podataka, nadzor nad njihovim ponovnim korištenjem ili zaštitu komercijalno osjetljivih podataka. Članak je usklađen s člankom 25. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 251.

Uređuju se obveze u pogledu točnosti podataka o multiteritorijalnom repertoaru. Propisuje se obveza organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima da osigura postupke za postavljanje potkrijepljenih zahtjeva za ispravak podataka od strane nositelja prava, pružatelja internetskih usluga i drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, čime se želi postići što veća točnost, istinitost i cjelovitost podataka. Također, propisuje se obveza takve organizacije da osigura mogućnost elektroničke obrade podataka, odnosno unosa djela i odobrenja za upravljanje pravima u elektroničku bazu nositeljima prava kao i nositeljima prava koje pojedina organizacija za kolektivno ostvarivanje prava zastupa temeljem ugovora s drugom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava. Članak je usklađen s člankom 26. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 252.

Uređuju se obveze organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima u pogledu točnosti i pravodobnosti izvješćivanja i izdavanja računa. Propisuje se obveza nadziranja korištenja internetskih prava na glazbenim djelima; omogućavanje dostave podataka u elektroničkom obliku na način koji uključuje barem jednu metodu koja uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde i prakse, kao i ovlaštenje da u tom slučaju odbiju podatke dostavljene u nekom drugom formatu; obveza izdavanja računa u elektroničkom obliku, uz uzimanje u obzir barem jedne metode izvješćivanja i dobrovoljnih industrijskih standarda, pri čemu je izdavanje računa povezano s obradom izvješća korisnika. Dodatno se propisuje obveza da na računu budu specificirana autorska djela i prava za koja je odobrenje izdano prema stvarnom korištenju u mjeri u kojoj je to moguće. Izdavanje točnog računa potrebno je učiniti bez odgode, a takva organizacija je dužna dodatno predvidjeti prikladne postupke kojima pružatelji usluga mogu osporiti točnost računa i to osobito u situaciji kada su primili dva ili više računa za ista internetska prava na isto glazbeno djelo. Članak je usklađen s člankom 27. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 253.

Uređuju se obveze organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima u pogledu točne i pravodobne isplate nositeljima prava. Propisuje se obveza točne raspodjele iznosa koji pripadaju nositeljima prava, koju je potrebno provesti bez odgode. Uređuju se minimalne informacije koje je takva organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna pružiti nositeljima prava uz

isplatu, a koje uključuju: razdoblje korištenja i državna područja na koja se isplata odnosi, prihode, odbitke i iznose isplaćene za svakog korisnika i to u pogledu naplaćenog prihoda za svako internetsko korištenje glazbenog djela a isto tako i u pogledu svakog pojedinog internetskog pružatelja usluga. Također, uređuju se obveze takve organizacije u slučaju kad je ovlaštena od druge organizacije da u njeno ime i za njen račun izdaje odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima da organizaciji koja ju je ovlastila isplati iznose i pruži informacije kao i nositeljima prava. Za daljnju isplatu tih iznosa i prosljeđivanje podataka nositeljima prava odgovorna je organizacija koja daje ovlaštenje. Članak je usklađen s člankom 28. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 254.

Uređuje se da ugovori između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojim jedna organizacija ovlašćuje drugu da daje multiteritorijalna odobrenja za internetsko korištenje autorskih glazbenih prava ne mogu biti isključive naravi, a da je ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna ostvarivati ta prava bez diskriminacije. Također, propisana je i dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja je dala ovlaštenje drugoj organizaciji da obavijesti svoje članove o osnovnim uvjetima ugovora s drugom organizacijom kao i dužnost ovlaštene organizacije da obavijesti organizaciju koja ju je ovlastila o osnovnim uvjetima u skladu s kojima izdaje odobrenja. Članak je usklađen s člankom 29. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 255.

Uređuje se obveza zastupanja organizacije koje izdaju multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na zastupanje druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ne izdaje, niti nudi izdavanje odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima iz vlastitog repertoara ako organizacija već nudi i izdaje odobrenja za istu kategoriju internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za repertoar jedne ili više organizacija. Nadalje, uređuje se dužnost organizacije koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava da na zahtjev organizacije koja ne izdaje multiteritorijalna odobrenja odgovori u primjerenom roku u pisanom obliku, da repertoar koji joj je povjeren zastupa pod istim uvjetima kao i vlastiti repertoar, uključujući i obvezu da ga uključuje u ponude koje šalje internetskim pružateljima usluga, te da ne naplaćuju troškove ostvarivanja ovih prava iznad opravdanih troškova koji su stvarno nastali. Također, uređuje se i obveza organizacije koja zatraži ostvarivanje internetskih prava od druge organizacije da joj učini dostupnim sve podatke potrebne za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na glazbenim djelima. U slučaju kad su podaci nedostadni ili su pruženi u neodgovarajućem obliku ovlaštena organizacija ima pravo naplatiti razumne troškove za ispunjenje takvih pretpostavki ili alternativno isključiti iz korištenja djela za koje su podaci nedostadni ili se ne mogu koristiti. Članak je usklađen s člankom 30. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 256.

Uređuje se mogućnost nositeljima prava da povuku ovlaštenje na izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima u slučaju kada organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ih zastupa ne nudi izdavanje takvih multiteritorijalnih odobrenja, niti je ovlastila drugu organizaciju u tu svrhu do 31. prosinca 2017. Nositeljima prava se pritom ostavlja mogućnost da mogu takvoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i dalje ostaviti ovlast za izdavanje odobrenja za područje

Republike Hrvatske, a izdavanje multiteritorijalnih odobrenja obavljati individualno ili putem neke druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Članak je usklađen s člankom 31. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 257.

Uređuje se da se odredbe o izdavanju multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima ne primjenjuju na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje na temelju dobrovoljnog objedinjavanja potrebnih prava izdaju multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na glazbenim djelima organizacijama za emitiranje u slučajevima kad one istodobno s prvobitnim emitiranjem priopćavaju, odnosno čine dostupnim javnosti vlastite radijske ili televizijske programe, drugi internetski sadržaj ili najavu koji su proizvele ili je proizveden za njih, a dodatan je u odnosu na emitiranje njihovog programa. Članak je usklađen s člankom 32. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 258.

Uređuje se dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da utvrdi postupke za rješavanje prigovora svojih članova i drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime ostvaruju prava, a koji će biti učinkoviti i pravodobni, posebno u odnosu na važnija pitanja kao što su punomoć, prestanak i povlačenje prava, uvjeti članstva, prikupljanja, raspodjele, troškove i druga izdvajanja. Takvi postupci uključuju obvezu pisanog odgovora na prigovore, a u slučaju odbijanja prigovora i obvezno obrazloženje. Članak je usklađen s člankom 33. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 259.

Uređuje se mogućnost rješavanja sporova za organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnike pred arbitražnim sudom stručnim u području intelektualnog vlasništva u skladu s propisima o arbitraži ili pred nadležnim sudom u skladu s propisima o parničnom postupku. Članak je usklađen s člankom 35. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 260.

Uređuje se mogućnost da se sporovi organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na glazbenim djelima sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj s postojećim ili potencijalnim pružateljem internetskih usluga, s jednim ili više nositelja prava te sporovi s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava mogu rješavati pred arbitražnim sudom u skladu s propisima o arbitraži. Također, propisuje se mogućnost da stranke za iste sporove zatraže mišljenje Vijeća stručnjaka za naknade na području autorskog prava i srodnih prava o predmetu njihova spora. Članak je usklađen s člankom 34. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 261.

Uređuje se da obrada osobnih podataka koja se provodi u skladu s ovim dijelom ovoga Zakona podliježe primjeni zakona kojim se propisuje zaštita osobnih podataka. Ovaj članak je usklađen s člankom 42. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 262.

Naslov prije ovoga članka obuhvaća poglavlje koje se odnosi na nadzor nad kolektivnim ostvarivanjem prava. Ovim člankom uređuju se nadležnosti Zavoda u pogledu kolektivnog ostvarivanja prava. Uređuju se nadležnosti Zavoda vezane uz izdavanje odobrenja organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnim upravljačkim subjektima sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj. Propisuje se vođenje odgovarajućih evidencija i provedba inspekcijskog nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnih upravljačkih subjekata. Uređuju se posljedice koje će nastupiti za organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i neovisne upravljačke subjekte sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj ako Zavod utvrdi da se djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava obavlja bez odobrenja Zavoda. Također, uređuju se posljedice koje će nastupiti za neovisne upravljačke subjekte sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije koja kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez ispunjavanja pretpostavki navedenih u članku 221. stavku 3. Zakona. Propisuje se kako protiv rješenja Zavoda o ukidanju odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. Propisuje se isključiva nadležnost Upravnog suda u Zagrebu i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske za upravne sporove iz ovoga Zakona.

Uz članak 263.

Nastavno na prethodni članak, u ovom se članku uređuju inspekcijska ovlaštenja Zavoda. Inspekcijski nadzor može biti redoviti koji se provodi u pravilu jednom godišnje, te izvanredni inspekcijski nadzor, koji se provodi u Zakonom predviđenim slučajevima. Redoviti inspekcijski nadzor Zavod provodi nad organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnim upravljačkim subjektima sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj dok se izvanredni inspekcijski nadzor može provoditi (osim nad subjektima nad kojima se može obavljati redoviti inspekcijski nadzor) i nad neovisnim upravljačkim subjektima koji imaju sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije i koji su obavijestili Zavod o svojoj namjeri kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. Propisuju se posljedice do kojih dolazi ako u roku ne budu uklonjene nepravilnosti koje je u provođenju inspekcijskog nadzora utvrdio inspektor Zavoda te se navodi kako protiv rješenja inspektora nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Uz članak 264.

Propisuje se kako će Zavod obavljati stručne, tehničke i administrativne poslove u vezi s osnivanjem i radom Vijeća stručnjaka.

Uz članak 265.

Povezano s člankom 10. i člankom 187. ovoga Zakona, kojima se reguliraju djela nedostupna na tržištu, ovim člankom uređuje se ovlaštenje Zavoda da po službenoj dužnosti ili na zahtjev zainteresirane strane provodi dodatne odgovarajuće mjere informiranja o autorskim djelima i predmetima srodnih prava koji su nedostupni na tržištu, radi promoviranja ograničenja za ta djela i kolektivnog ostvarivanja prava u odnosu na ta djela, kao i provodi dijaloge s nositeljima prava, institucijama kulturne baštine i organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u tu svrhu. Članak je usklađen s člankom 10. stavkom 2. Direktive (EU) 2019/790.

Uz članak 266.

Propisuju se obveze Zavoda u pogledu obavještanja Europske komisije. Članak je usklađen s člankom 12. stavkom 5. i člankom 13. stavkom 2. Direktive (EU) 2019/790, člankom 11. Direktive 2006/116/EZ i člankom 13. Direktive 2006/115/EZ.

Uz članak 267.

Propisuje se obveza Zavoda da u primjerenom roku odgovori na obrazložene zahtjeve tijela druge države članice Europske unije zbog pitanja o primjeni Direktive 2014/26/EU, osobito u vezi s aktivnostima organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. Također, propisuje se ovlast Zavoda da u slučaju sumnje na nepravilno postupanje organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisnog upravljačkog subjekta koji imaju sjedište ili poslovni nastan u drugoj državi članici Europske unije, može poslati sve relevantne informacije nadležnom tijelu te druge države članice koje je nadležno za nadzor, kao i predložiti provedbu odgovarajuće mjere. Propisuje se da isti zahtjev Zavod može poslati i stručnoj skupini koja se sastoji od predstavnika nadležnih tijela država članica a predsjedava joj predstavnik Europske komisije. Članak je usklađen s člancima 37., 38., 39. i 41. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 268.

Uređuje se da se određene odredbe Zakona koje se odnose na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na odgovarajući način primjenjuju na neovisne upravljačke subjekte.

Uz članak 269.

Utvrđuje se da nositelji prava čija su prava povrijeđena kao i osobe koje su na temelju pravnog posla stekle izvedeno pravo iz tih prava imaju pravo na zaštitu tih prava, uključujući u slučajevima kada samo prijeti opasnost od povrede. Osobe ovlaštene za podnošenje zahtjeva za zaštitom prava definirane su sukladno članku 4. točkama a) i b) Direktive 2004/48/EZ. Definiraju se, nadalje, tužbeni zahtjevi koje ovlaštene osobe mogu postaviti. Određuje se da pravo na zaštitu prelazi na nasljednike. Određuje se da djela nastala povredom autorskih ili srodnih prava ne mogu uživati zaštitu u okviru ovoga Zakona.

Uz članak 270.

Određuje se da kada je pravo povrijeđeno, svaki od njegovih sunositelja može zahtijevati zaštitu prava prema trećima kao da je njegov jedini nositelj, ako drugačije nije propisano. Nositelji istog prava se u sudskom postupku smatraju jedinstvenim suparničarima. S druge strane, utvrđuje se solidarna odgovornost u slučajevima kada više osoba povrijedi autorsko ili srodno pravo njihovim zajedničkim djelovanjem.

Uz članak 271.

Utvrđuje se da su i organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog ili srodnih prava ovlaštene u svoje ime pokretati i voditi sudske i upravne postupke za zaštitu onih prava koja kolektivno ostvaruju. Ovlast za pokretanje i vođenje građanskih postupaka za ove organizacije proizlazi iz članka 4. točke c) Direktive 2004/48/EZ. Određuje se da nije

potrebno utvrđivati zasebno povrede onih prava koja se ostvaruju u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava za pojedine nositelje, kada organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dokaže u postupku da je došlo do povrede prava.

Uz članak 272.

Uređuje se zaštita tehničkih mjera koje služe za zaštitu autorskog i srodnih prava. Određuje se kojim se radnjama može izvršiti nezakonito osujećivanje tehničkih mjera zaštite, te da se sam zahtjev za zaštitu tehničkih mjera, odnosno za zaštitu autorskog ili srodnih prava može podnijeti protiv osobe koja je znala ili je morala znati da osujećuje ili da omogućava osujećivanje tehničkih mjera. Također, u ovom članku određuje se što sve predstavlja tehničke mjere zaštite. Odredbe su usklađene s člankom 6. stavcima 1., 2. i 3. Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 273.

Utvrđuje se da povredu autorskog i srodnih prava čini i osoba koja bez ovlaštenja uklanja ili preinačuje podatke o upravljanju pravima u elektroničkom obliku, proizvodi, distribuira, uvozi radi stavljanja na tržište, emitira, priopćava javnosti ili čini dostupnim javnosti autorska djela ili predmete srodnih prava s kojih su podaci o upravljanju pravima u elektroničkom obliku uklonjeni ili preinačeni bez ovlaštenja nositelja prava, ako zna ili mora znati da time uzrokuje, omogućava, olakšava ili prikriva povredu autorskog ili srodnog prava. Poblje se definira što se smatra podacima o upravljanju pravima. Ovaj članak usklađen je s člankom 7. Direktive 2001/29/EZ.

Uz članak 274.

Ovim člankom utvrđuju se posebne mjere za zaštitu računalnih programa, uz opisivanje radnji koje predstavljaju povredu prava na računalnom programu. Odredbe su u skladu s člancima 7. i 8. Direktive 2009/24/EZ.

Uz članak 275.

Određuje se da nositelj prava čije je pravo povrijeđeno može zahtijevati prestanak povrede i zabranu takve ili slične povrede ubuduće, a da bi ostvario navedeno pravo dovoljno je da se nositelj prava pozove na to pravo i da dokaže da ga tuženik uznemirava. Ako tuženik tvrdi da ima pravo poduzimati ono što nositelja prava uznemirava, na njemu je da to dokaže.

Uz članak 276.

Utvrđuje se pravo nositelja autorskog i srodnih prava da u slučaju povrede prava zahtijeva popravljanje štete, ako je šteta radnjama povrede nastala, i to prema općim pravilima o popravljaju štete.

Uz članak 277.

Uređuje se postavljanje zahtjeva u sudskom postupku za naknadu zbog neovlaštenog korištenja autorskog djela ili predmeta zaštite srodnih prava. Odredbe su u skladu s člankom 13. Direktive 2004/48/EZ.

Uz članak 278.

Uređuje se postavljanje zahtjeva u sudskom postupku za koristima stečenim neovlaštenim korištenjem autorskog djela ili predmeta zaštite srodnih prava. Odredba je u skladu s člankom 13. Direktive 2004/48/EZ.

Uz članak 279.

Određuje se da nositelj čije je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno ima pravo zahtijevati da pravomoćna presuda kojom se makar djelomično udovoljilo njegovom zahtjevu za zaštitu prava bude objavljena u sredstvima javnog priopćavanja, na trošak tuženika. Odredba je usklađena s člankom 15. Direktive 2004/48/EZ.

Uz članak 280.

U ovom članku određuje se da nositelj prava čije je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno ima pravo zahtijevati uništenje, odnosno preinačenje svih primjeraka koji su bespravno izrađeni ili stavljeni na tržište ili su namijenjeni stavljanju na tržište, a na teret osobe koja je počinila povredu prava. Određuje se i da sud može odrediti i druge potrebne mjere ako su prvotno navedene nerazmjerne naravi i intenzitetu povrede, a povreda se može otkloniti na neki drugi način. Odredbe ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na sredstva korištena ili namijenjena za izradu primjeraka kojima se čini povreda autorskog ili srodnog prava ili koja su isključivo ili pretežito tome namijenjena, osim ako bi uništenjem takvih sredstava nastala veća šteta od štete koja je nastala povredom autorskog ili srodnog prava (s izuzetkom ako je riječ o sredstvima koja su isključivo ili pretežito namijenjena za povredu prava). Ove odredbe u skladu su s člankom 10. stavkom 1. točkom c), te stavcima 2. i 3. Direktive 2004/48/EZ.

Uz članak 281.

Određuje se da uz ostale zahtjeve predviđene ovim Zakonom, autor i umjetnik izvođač čije ime, pseudonim ili neka druga umjetnička oznaka nisu navedeni prilikom korištenja autorskog djela, odnosno izvedbe, ili su pogrešno ili nepotpuno navedeni, mogu zahtijevati od osoba koje koriste autorsko djelo ili izvedbu da ih naknadno, odnosno ispravno navedu autorom ili umjetnikom izvođačem. U ovom članku radi se o zahtjevima temeljenim na moralnim pravima autora i umjetnika izvođača.

Uz članak 282.

Uređuje se mogućnost podnošenja zahtjeva za naknadu štete u dvostrukom iznosu od ugovorene, odnosno uobičajene, kada je povreda prava počinjena namjerno ili iz krajnje nepažnje, uključujući zahtjev za naknadom razlike do popravljivanja potpune štete.

Uz članak 283.

Određuje se da pravo na zaštitu autorskog ili srodnog prava ne zastarijeva ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Zahtjevi iz ovoga Zakona koji su po svojoj naravi obveznopravni, a ako za njih ovim Zakonom nije određen poseban zastarni rok, zastarijevaju prema općim pravilima o zastari.

Uz članak 284.

Uređuju se uvjeti za izricanje privremenih mjera zbog povrede autorskog ili srodnih prava, na zahtjev nositelja prava koji učini vjerojatnim da mu je pravo povrijeđeno ili da prijeti opasnost od povrede, te trajanje privremenih mjera i rokovi za podnošenje tužbe. Mjere se mogu odrediti protiv osobe koja je povrijedila pravo, a u određenim slučajevima i protiv posrednika čije usluge koriste treće osobe da bi povrijedile autorsko ili srodno pravo (npr. protiv pružatelja internetske usluge). Odredbe su usklađene s člankom 9. Direktive 2004/48/EZ. Na ostala pitanja upućuje se na propise kojima se uređuje ovrha i osiguranje.

Uz članak 285.

Uređuju se uvjeti za izricanje privremenih mjera za osiguranje dokaza u građanskom postupku za zaštitu prava od povrede, te trajanje privremenih mjera i rokovi za podnošenje tužbe. Odredbe su usklađene s člankom 7. stavcima 1. i 3. Direktive 2004/48/EZ. Na ostala pitanja upućuje se na propise kojima se uređuje ovrha i osiguranje, uključujući i odredbe tog zakona kojima se određuje zaštita povjerljivih podataka u postupku osiguranja, odnosno na propise parničnog postupka.

Uz članak 286.

Uređuje se pribavljanje dokaza tijekom parničnog postupka, kada se stranka u postupku poziva na određene dokaze tvrdeći da se oni nalaze kod druge strane ili pod njezinom kontrolom. Sud može tu stranku pozvati da u određenom roku podnese takve dokaze. Kada nositelj prava kao tužitelj u tužbi tvrdi da se dogodila povreda autorskog ili srodnog prava u obavljanju gospodarske djelatnosti radi stjecanja gospodarske ili ekonomske koristi i tijekom postupka učini to vjerojatnim, te kada se u postupku poziva na bankovne, financijske ili slične ekonomske dokumente, isprave i slične dokaze i tvrdi da se oni nalaze kod druge strane ili pod njezinom kontrolom, sud će tu stranku pozvati da podnese te dokaze, ostavljajući joj za to određeni rok. Ove odredbe usklađene su s člankom 6. Direktive 2004/48/EZ.

Uz članak 287.

Ovom odredbom nalaže se hitnost u rješavanju ove vrste parničnih predmeta, što je u skladu s člankom 3. Direktive 2004/48/EZ. Upućuje se na primjenu odredaba zakona kojim se uređuje parnični postupak, odnosno ovrha i osiguranje.

Uz članak 288.

Određuje se postupanje nadležnih carinskih tijela u carinskom postupku, kada ista zaprime zahtjev nositelja prava koji je učinio vjerojatnim da bi uvozom, izvozom, odnosno prelaskom preko granične crte određene robe bila počinjena povreda autorskog ili srodnih prava.

Uz članak 289.

Određuje se da nositelj prava koji je pokrenuo parnični postupak za zaštitu autorskog ili srodnog prava može zahtijevati dostavu podataka o podrijetlu i distribucijskim kanalima robe ili usluga kojima se povrjeđuje njegovo pravo. U članku se navodi protiv kojih osoba se ovakav zahtjev može postaviti, u obliku tužbe ili privremene mjere, ili kao prvi zahtjev u stupnjevitij tužbi ako je osoba protiv koje se zahtjev postavlja tuženik i u glavnom zahtjevu. Detaljno se propisuje što zahtjev za dostavu podataka može obuhvaćati. Ove odredbe usklađene su s člankom 8. Direktive 2004/48/EZ.

Uz članak 290.

U ovom članku propisuju se prekršaji čije je obilježje povreda propisa iz područja autorskog i srodnih prava. Za počinjenje prekršaja propisuju se novčane kazne u rasponu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna za pravne osobe, od 2.000,00 do 10.000,00 kuna za odgovorne osobe u pravnoj osobi te u istom rasponu za fizičke osobe, te od 5.000,00 do 50.000,00 kuna za fizičke osobe obrtnike.

Uz članak 291.

Određuje se prekršaj i propisuju kazne zbog povrede provedbe ograničenja autorskog ili srodnih prava.

Uz članak 292.

Određuje se prekršaj i propisuju kazne zbog nedostavljanja podataka o korištenju prava organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.

Uz članak 293.

Određuje se prekršaj i propisuju kazne zbog neovlaštenog kolektivnog ostvarivanja prava.

Uz članak 294.

Određuju se više novčane kazne za prekršaje koji su počinjeni radi stjecanja imovinske koristi.

Uz članak 295.

Uređuje se opće načelo o primjeni ovog Zakona - načelo državljanstva, odnosno sjedišta pravne osobe. Sukladno tom načelu, po ovom su Zakonu zaštićeni autori i nositelji srodnih prava: fizičke osobe koji su hrvatski državljani, te pravne osobe koje imaju svoje sjedište u Republici Hrvatskoj. Drugo načelo koje je preuzeto iz Bernske konvencije i Rimske konvencije je načelo asimilacije stranaca - stranih fizičkih i pravnih osoba koje su nositelji autorskog i srodnih prava. Sukladno tom načelu stranci u Republici Hrvatskoj uživaju jednaku zaštitu autorskim i srodnim pravom kao i državljani Republike Hrvatske u okviru obveza što ih je Republika Hrvatska prihvatila na temelju međunarodnih ugovora kao i na temelju stvarne uzajamnosti. Zbog posebnog interesa za Republiku Hrvatsku se u stavku 3. ovoga članka određuje da djela pisana na hrvatskom jeziku u svakom slučaju uživaju zaštitu po ovom Zakonu, a jednako se propisuje i za moralna prava, zbog njihove specifične naravi. U pogledu prava slijeđenja predviđa se zaštita na temelju stvarne uzajamnosti sukladno odredbama članka 14. Bernske konvencije i članka 7. Direktive 2001/84/EZ. Zaštita prava na temelju stvarne uzajamnosti predviđa se i na bazama podataka koje su predmet zaštite srodnih prava sukladno članku 11. Direktive 96/9/EZ. Po uzoru na članak 6. stavak 1. Bernske konvencije, u stavku 4. ovoga članka propisuje se mjera retorizije prema strancima čije države ne štite u dovoljnoj mjeri državljane Republike Hrvatske u pogledu autorskih djela i predmeta zaštite srodnog prava. Pritom se dovoljnom mjerom smatra stupanj zaštite zajamčen ovim Zakonom.

Uz članak 296.

Predviđa se zaštita autora koji nisu zaštićeni prema odredbama Bernske konvencije. Ta se zaštita proteže na strance koji nisu pripadnici članice Bernske unije, a imaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj. Kao autori koji imaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj, a nisu pripadnici članice Bernske unije, zaštićeni su i autori arhitektonskih djela koja su sagrađena na teritoriju Republike Hrvatske te autori djela likovnih umjetnosti koja su čvrsti sastavni dijelovi nekretnina na teritoriju Republike Hrvatske.

Uz članak 297.

Predviđa se zaštita umjetnika izvođača koji nisu zaštićeni prema odredbama međunarodnih konvencija koje obvezuju Republiku Hrvatsku, uz primjenu mjere retorzije iz članka 295. stavka 4. ovoga Zakona. U tom smislu, po uzoru na zaštitu autora, određena je i zaštita umjetnika izvođača koji imaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj, a nisu pripadnici države koja je članica međunarodnih konvencija koje obvezuju i Republiku Hrvatsku u pogledu zaštite umjetnika izvođača.

Uz članak 298.

Predviđa se zaštita proizvođača fonograma i audiovizualnih producenata koji nisu zaštićeni prema odredbama međunarodnih konvencija koje obvezuju Republiku Hrvatsku, uz primjenu mjere retorzije iz članka 295. stavka 4. ovoga Zakona. U tom smislu predviđena je zaštita po ovom Zakonu za proizvođače fonograma i audiovizualne producente čiji su fonogrami, odnosno videogrami prvi puta izdani u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 299.

Uz osobe iz članka 295. stavaka 2. i 3., sukladno članku 295. stavku 4. ovoga Zakona, zaštićene su po ovom Zakonu strane organizacije za emitiranje koje prenose svoja emitiranja preko odašiljača koji su na teritoriju Republike Hrvatske.

Uz članak 300.

Uređuje se rok zaštite za strance, nositelje autorskog i srodnih prava. Odredba stavka 1. predstavlja samo upućivanje na automatsku primjenu članka 7. stavka 8. Bernske konvencije, za pripadnike članica Bernske unije, dok se za ostale autore primjenjuje odredba članka 295. stavka 4. ovoga Zakona. To znači da rok zaštite za strane nositelje autorskog prava koji pripadaju državi članci Bernske unije, u Republici Hrvatskoj ne može biti dulji od roka zaštite kojeg uživaju u državi čiji su državljani ili u kojoj imaju sjedište. U stavku 2. uređuje se rok zaštite za nositelje srodnih prava. Međunarodne konvencije koje uređuju zaštitu srodnih prava ne sadrže odredbu odgovarajuću članku 7. stavku 8. Bernske konvencije. Zato se uređuje pitanje uspoređivanja trajanja rokova u okviru obveza koje proizlaze iz međunarodnih konvencija kojima je Republika Hrvatska vezana, s obzirom na činjenicu da je u njima nacionalni tretman ograničen samo na minimalnu zaštitu predviđenu tim ugovorima.

Uz članak 301.

Uređuje se primjena ovoga Zakona na autore i nositelje srodnih prava koji nemaju državljanstvo ili im se isto ne može utvrditi (apatridi). Apatridi su u svojim pravima izjednačeni s državljanima Republike Hrvatske ako u Republici Hrvatskoj imaju svoje uobičajeno boravište. Za slučaj da apatridi nemaju svoje uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj dalje se propisuje da po ovom Zakonu uživaju jednaku zaštitu kao i državljani zemalja u kojoj imaju svoje uobičajeno boravište.

Uz članak 302.

Propisuju se posebne odredbe o audiovizualnim djelima koja se nalaze u arhivima Hrvatske radiotelevizije, a nastala su prije 1990. Radi se o djelima čija je prva standardna kopija nastala prije 1990., čiji je glavni redatelj ili autor ili koautor scenarija ili glavni snimatelj ili glavni montažer slike i zvuka ili skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u audiovizualnom djelu ili glavni crtač ili animator (ako postoje), hrvatski državljanin ili pripadnik hrvatskog naroda ili kojeg je producirao ili koproducirao audiovizualni producent koji je u vrijeme nastanka prve standardne kopije takvog audiovizualnog djela imao sjedište na prostoru Republike Hrvatske, odnosno njene države prednice. Primjerak takvog djela nalazi se u arhivi Hrvatske radiotelevizije na dan stupanja na snagu ovoga Zakona i predstavlja kulturno dobro. Presumira se da autorska imovinska prava na audiovizualnim djelima iz stavka 1. ovoga članka kao koautorima pripadaju: glavnom redatelju, autoru scenarija, glavnom snimatelju, glavnom montažeru slike i zvuka, autoru glazbe posebno skladane za to audiovizualno djelo te glavnom crtaču ili animatoru, ako je riječ o crtanom ili animiranom audiovizualnom djelu. Stavkom 3. uređuje se da audiovizualni producenti ovih djela mogu u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti Hrvatskoj radioteleviziji pisani dokaz u obliku ugovora ili sličnog pravnog posla, o stjecanju autorskih imovinskih prava iskorištavanja na tim audiovizualnim djelima. Ako je audiovizualni producent takvog audiovizualnog djela prestao postojati, a postoji njegov pravni sljednik, uz dokaze o stjecanju autorskih imovinskih prava iskorištavanja, takav pravni sljednik dužan je podnijeti dokaz i o svojem pravnom sljedništvu. Stavkom 4. propisuje se da istekom roka iz stavka 3. ovoga članka audiovizualni producent, odnosno njegov pravni sljednik ne podnesu dokaze o stjecanju autorskih imovinskih prava iskorištavanja i dokaze o pravnom sljedništvu, predmnijeva iz stavka 2. ovoga članka postaje neoboriva.

Uz članak 303.

Propisuju se posebne odredbe o ostvarivanju prava za audiovizualna djela koja se nalaze u arhivima Hrvatske radiotelevizije, a nastala su prije 1990. Određuje se da je Hrvatska radiotelevizija ovlaštena audiovizualna djela iz članka 302. stavka 1. ovoga Zakona umnožavati, distribuirati, emitirati, reemitirati, činiti dostupnim javnosti, priopćavati javnosti i činiti dostupnim javnosti u okviru prateće internetske usluge te učitavati na platforme za dijeljenje sadržaja putem interneta, sve u komercijalne ili nekomercijalne svrhe, bez odobrenja autora iz članka 302. stavka 2., pod uvjetom da s odgovarajućom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava sklopi ugovor u kojem će se odrediti jedinstvena godišnja naknada za sve navedene oblike iskorištavanja audiovizualnih djela iz članka 302. stavka 1. ovoga Zakona, u paušalnom iznosu ili u postotku od prihoda. Stavkom 2. propisuje se da će organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u svojim pravilima o raspodjeli odrediti omjere udjela u naknadi između koautora iz članka 302. stavka 2. ovoga Zakona te će najmanje jednom godišnje raspodjeljivati odgovarajuće iznose naknada tim koautorima, odnosno

njihovim nasljednicima i drugim pravnim sljednicima, sukladno podacima o korištenju audiovizualnih djela koje dobije od Hrvatske radiotelevizije. Stavkom 3. izričito se propisuje da se opisane odredbe o ostvarivanju prava iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju na audiovizualna djela iz članka 302. stavka 1. ovoga Zakona, u odnosu na koja audiovizualni producent, odnosno njegov pravni sljednik, dokaže stjecanje autorskih imovinskih prava iskorištavanja i svoje pravno sljedništvo. Stavkom 4. uvodi se predmnijeva da ugovor kojeg Hrvatska radiotelevizija sklopi s organizacijama za kolektivno ostvarivanje autorskih glazbenih prava, glazbenih prava umjetnika izvođača te proizvođača fonograma obuhvaća i naknadu za iskorištavanja svih glazbenih djela, glazbenih umjetničkih izvedaba i fonograma koji se koriste u audiovizualnim djelima iz članka 302. stavka 1. ovoga Zakona.

Uz članak 304.

Uređuju se glumačke izvedbe u audiovizualnim djelima koja se nalaze u arhivi Hrvatske radiotelevizije, a nastala su prije 1990. Presumira se da sva imovinska prava na glumačkim umjetničkim izvedbama u audiovizualnim djelima iz članka 302. stavka 1. ovoga Zakona, za koja audiovizualni producent, odnosno njegov pravni sljednik ne pridonesu dokaze o stjecanju prava iskorištavanja glumačkih izvedaba i o svojem pravnom sljedništvu, na način kako je propisano u članku 303. stavku 3. ovoga Zakona, pripadaju Hrvatskoj radioteleviziji.

Uz članak 305.

Uređuje se primjena Zakona na sva autorska djela, sve izvedbe umjetnika izvođača, sve fonograme, sve videograme, sve programske signale, sve neoriginalne baze podataka te sva pisana izdanja u pogledu kojih prava nisu prestala do stupanja na snagu ovoga Zakona. Propisuje se i da se Zakon primjenjuje na sve informativne publikacije koje su prvi puta objavljene nakon 6. lipnja 2019., a isto je u skladu s člankom 15. stavkom 4. Direktive (EU) 2019/790. Pojašnjava se kako je svrha navedene odredbe postaviti vremensku granicu za objave informativnih publikacija u pogledu kojih se nakladnici tih informativnih publikacija (odnosno izdavači primjerice dnevnih novina, tjednih ili mjesečnih časopisa i sl.) mogu pozvati na to novo srodno pravo, u slučajevima kada nakon stupanja na snagu Zakona pružatelji usluga informacijskog društva putem interneta koriste tu informativnu publikaciju (ili bilo koji njezin dio) kako je to uređeno člankom 161. ovoga Zakona. Drugim riječima, odredba se odnosi na radnje pružatelja usluga informacijskog društva koji nakon stupanja na snagu Zakona internetskim putem koristi neku informativnu publikaciju koja je objavljena nakon 6. lipnja 2019. te će u tom slučaju pružatelj usluga informacijskog društva biti u obvezi dogovoriti s nakladnikom te informativne publikacije licencu za njeno korištenje putem interneta. Odredba nema povratno djelovanje s obzirom na to da se odnosi na radnje pružatelja usluga informacijskog društva od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Određuje se da sva prava autora, umjetnika izvođača, proizvođača fonograma, audiovizualnih producenata, organizacija za emitiranje, proizvođača baza podataka te nakladnika pisanih izdanja stečena prije stupanja na snagu ovoga Zakona, kao i sva prava iskorištavanja stečena prije stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju netaknuta.

Uz članak 306.

Uređuje se primjena Zakona na ugovore nastale prije njegova stupanja na snagu. Ovaj je članak u skladu s člankom 10.a Direktive 2006/116/EZ te člankom 11. stavkom 7. Direktive 2006/115/EZ. Stavci 5. i 6. ovoga članka odnose se na postojeće sporazume i odobrenja koja su na snazi na dan stupanja na snagu Zakona te predstavljaju usklađenje s rokovima

navedenim u članku 11. Direktive (EU) 2019/789. Stavkom 5. uređuje se da se načelo države podrijetla iz članka 42. ovoga Zakona primjenjuje na postojeće sporazume i ugovore, ali uz definiranje prijelaznog razdoblja, kako bi se ugovornim stranama pružilo dovoljno vremena za prilagodbu. Slijedom navedenog, na ugovore i sporazume o ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava za prateće internetske usluge organizacija za emitiranje koji su na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, a koji istječu nakon 7. lipnja 2023. načelo države podrijetla iz članka 42. Zakona primjenjivat će se od 7. lipnja 2023. Stavkom 6. ovoga članka uređuje se prijelazno razdoblje kako bi se organizacijama za emitiranje, distributerima signala i nositeljima prava omogućilo da se prilagode novim pravilima o iskorištavanju autorskih djela i predmeta srodnih prava u slučajevima prijenosa programa izravnim protokom, kako je to uređeno člankom 38. ovoga Zakona. Stoga, na sva odobrenja za radnje priopćavanja javnosti prijenosom programa izravnim protokom koja su na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, a koja istječu nakon 7. lipnja 2025. primjenjivat će se članak 38. od 7. lipnja 2025.

Uz članak 307.

Uređuje se primjena ovoga Zakona na autorska djela i predmete srodnih prava nastala u radnom odnosu i po narudžbi nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, a na temelju ugovora o radu ili drugog akta kojim se uređuje radni odnos sklopljen prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 308.

Propisuje se da odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava koja je Zavod izdao organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i koja su na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi.

Uz članak 309.

Propisuje se da svi cjenici (tarife) organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koji su važeći na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, ostaju na snazi.

Uz članak 310.

Propisuje se dužnost Hrvatske radiotelevizije da na svojim mrežnim stranicama objavi javni oglas u kojem poziva audiovizualne producente ili njihove pravne sljednike da pridoesu dokaze o stjecanju prava iskorištavanja na audiovizualnim djelima i o svome pravnom sljedništvu.

Uz članak 311.

Uređuje se da će se povrede autorskog i srodnih prava koje su učinjene prije stupanja na snagu ovoga Zakona rješavati po odredbama Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (Narodne novine, br. 167/03, 79/07, 80/11, 141/13, 127/14, 62/17 i 96/18), a prema odredbama tog istog Zakona dovršit će se postupci zaštite autorskog i srodnih prava koji su pokrenuti do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 312.

Propisuje se obveza usklađivanja propisanih pravilnika u roku od četiri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, a do stupanja na snagu novih pravilnika primjenjivat će se Pravilnik o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog prava i srodnih prava (Narodne novine, broj 107/17) te Pravilnik o visini naknade za rad Vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog prava i srodnih prava (Narodne novine, broj 107/17).

Uz članak 313.

U ovoj odredbi navodi se propis koji prestaje važiti danom stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 314.

Propisuje se objava Zakona u Narodnim novinama te stupanje na snagu Zakona 1. siječnja 2021., osim članka 62. ovoga Zakona koji stupa na snagu 7. lipnja 2022.

OBRAZLOŽENJE DODATKA I.

Uz članak 1.

Propisuje se da se Dodatkom I. uređuje pažljiva potraga i evidencija vezano uz djela siročad, a Dodatak I. povezan je s člancima 18. i 184. Zakona.

Uz članak 2.

Propisuje se dužnost javno dostupnih knjižnica, obrazovnih ustanova ili muzeja i drugih pravnih osoba koje obavljaju muzejsku djelatnost kao i arhiva, ustanova za filmsku i audiobaštinu te javnih organizacija za emitiranje osnovanih u Republici Hrvatskoj da u svrhu identifikacije i pronalaženja autora i utvrđenja statusa djela siročeta, prije uporabe djela, provedu pažljivu potragu. Pažljiva potraga provodi se prije uporabe djela, pretragom odgovarajućih izvora za odnosnu kategoriju djela, a po potrebi uključujući i izvore podataka u drugim državama. Ovaj članak usklađen je s člankom 1. stavkom 1. i člankom 3. stavkom 1. Direktive 2012/28/EU.

Uz članak 3.

Nastavno na prethodni članak, u ovom se članku propisuju obvezni odgovarajući izvori za pojedine kategorije djela. Ovako nabrojani obvezni izvori proizlaze iz članka 3. stavka 2. i Priloga Direktive 2012/28/EU.

Uz članak 4.

Propisuje se dužnost propisanih institucija od javnog interesa iz članka 2. da vode evidenciju o provedenim potragama i da podatke iz svoje evidencije prosljeđuju Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo radi njihove pohrane u jedinstvenu javno dostupnu bazu podataka koju na internetu uspostavlja i kojom upravlja Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo. Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo nadležan je za uspostavu i upravljanje navedenom bazom sukladno Uredbi (EU) broj 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. travnja 2012. o povjeravanju Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) zadaća u vezi s provedbom prava intelektualnog vlasništva, uključujući i okupljanje predstavnika javnog i privatnog sektora u okviru Europske promatračnice za povrede prava intelektualnog vlasništva. Ovaj članak usklađen je s člankom 3. stavkom 6. Direktive 2012/28/EU.

Uz članak 5.

Propisuju se obvezni podaci koje trebaju obuhvaćati evidencije o provedenim pažljivim potragama. Ovaj članak usklađen je s člankom 3. stavkom 5. Direktive 2012/28/EU.

Prilozi:

- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije, s tablicama usporednog prikaza

OBRAZAC
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM
JAVNOŠĆU O NACRTU PRIJEDLOGA ZAKONA O
AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o autorskom pravu i srodnim pravima
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Državni zavod za intelektualno vlasništvo
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o autorskom pravu i srodnim pravima
Datum dokumenta	7. listopada 2020.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakon o autorskom pravu i srodnim pravima
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	/
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Državni zavod za intelektualno vlasništvo
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	U postupak izrade Nacrta prijedloga zakon o autorskom pravu i srodnim pravima bili su uključeni predstavnici Ministarstva znanosti i obrazovanja, Ministarstva kulture, Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta, Ministarstva financija, Središnjeg državnog ureda za razvoj digitalnog društva, Hrvatske obrtničke komore, Hrvatske gospodarske komore, Hrvatske udruge poslodavaca, Hrvatskog društva skladatelja, Hrvatske udruge za zaštitu izvođačkih prava, Udruge za zaštitu, prikupljanje i raspodjelu naknada fonogramskih prava, Društva hrvatskih filmskih redatelja, Udruge za zaštitu prava nakladnika, Društva hrvatskih književnika, Društva za zaštitu novinarskih autorskih prava, Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Agencije za elektroničke medije, Hrvatske udruge radijskih nakladnika, Hrvatskog novinarskog društva, Hrvatskog audiovizualnog centra, Hrvatskog knjižničarskog društva, Matice hrvatskih sindikata, Pravnog fakulteta

	Sveučilišta u Zagrebu, Hrvatske radiotelevizije, Nova TV, RTL Hrvatska, Hanza Media d.o.o. i Styria.
<p>Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način?</p> <p>Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje?</p> <p>Ako nije, zašto?</p>	<p>O Nacrtu prijedloga zakona o autorskom pravu i srodnim pravima provodilo se internetsko savjetovanje putem e-Savjetovanja od 17. travnja do 17. svibnja 2020.</p> <p>O otvaranju savjetovanja objavljena je obavijest na internetskoj stranici Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo http://dziv.hr/hr/novosti/savjetovanje-o-nacrtu-prijedloga-zakona-o-autorskom-pravu-i-srodnim-pravima,3775.html</p> <p>U okviru savjetovanja s javnošću održano je i javno izlaganje o Nacrtu prijedloga zakona. S obzirom na preporuke vezane uz epidemiju bolesti COVID-19, javno izlaganje održano je virtualnim putem 15. svibnja 2020. te je vidljivo za javnost na stranici www.dziv.hr/hr/novosti</p> <p>Obavijest o održavanju javnog izlaganja također je objavljena na internetskoj stranici Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo http://dziv.hr/hr/novosti/javno-izlaganje-o-nacrtu-prijedloga-zakona-o-autorskom-pravu-i-srodnim,3782.html</p>
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Zbog velikog interesa različitih predstavnika zainteresirane javnosti, (ukupno zaprimljena 727 komentara), a kako se ne bi opterećivao obrazac, sudionici savjetovanja nalaze se u prilogu ovoga obrasca.
<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	Analiza dostavljenih primjedbi i prijedloga nalazi se u prilogu ovoga obrasca.
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.

Izvešće o provedenom savjetovanju - Nacrt prijedloga zakona o autorskom pravu i srodnim pravima

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1	<p>Jurislav Stublić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Drage sestre, draga braćo, umjetnici, kreativci, svi vi koji ste u ovom e-savjetovanju ostavili dio sebe, sretan sam jer postoji ova platforma i zahvalan svima koji su je omogućili, na kojoj više nitko ne mora biti sam i gdje zajedno sa svim ljudima dobre volje možemo stvoriti temelje za naše sutra. Art, love & beauty together, forever!!!! Desetci tisuća nakladničkih i izvođačkih ugovora su desetljećima stari i svijet u kome danas živimo je poput života na drugoj planeti. Vrijeme je za reviziju starih ugovora i odnosa. Molim vas da se ova rasprava u nekom objektivnom roku produži dok se ne riješe sva sporna pitanja jer se ona odvija i ističe u globalno i lokalno najtežim trenucima. Ovo vrijeme će u povijesti čovječanstva biti zapamćeno kao VELIKI RESET Moramo stvoriti uvjete za stvaranje i suživot svih umjetnika, autora, izvođača, diskografa, nakladnika i svih sudionika kreativnih industrija u digitalnom e-svemiru i post lockdown & shutdown svijetu. Izgraditi ćemo novi svijet u kome ćemo s ljubavlju obnoviti naš dom, naš planet Zemlju i stvoriti uvjete za život u harmoniji svih živih bića. U tom svijetu biti će u punini zadovoljene potrebe svih, ali ničija pohlepa. Oni koji su drugima oduzimali dijelove njihovih života i plodove njihovog rada dobiti će priliku da svoje propuste poprave i nadoknade. Stoga se svima koji žele poboljšati zakonski okvir i uvjete za stvaralaštvo u RH i EU stavljam na raspolaganje. Moje kontakte možete dobiti kod HDS ZAMP. Povežimo se, organizirajmo, stvorimo uvjete za stvaralaštvo i stvarajmo! Vrijeme je za stare ljubavi i nova prijateljstva! Naše sutra, naše vrijeme dolazi! Uživajmo! I nadajmo se, nadajmo! Voli vas vaš, Jura Stublić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

<p>2 Nikša Bratoš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kratki rezime za sve zainteresirane: Iz brojnih komentara je nedvojbeno vidljivo da diskografi ne isplaćuju naknadu za izvođačka prava svim izvođačima. Diskografi to neisplaćivanje pravdaju time da je to "novo pravo". Želim pojasniti svima: Na svakom fonogramu postoje 3 prava i traju minimalno 70 godina od nastanka snimka. Nitko ne traži nikakva "nova prava". Izvođači traže NAKNADU za svoje postojeće pravo, za ovaj način korištenja fonograma. Za svaki oblik korištenja fonograma potrebno je dogovoriti udjele vlasnika svih prava i način prikupljanja naknade. Za streaming kao oblik korištenja, udjeli u naknadi, kao ni način prikupljanja - nisu dogovoreni. Svaki način korištenja fonograma u kojem nisu ispoštovana sva 3 prava je – nelegalan! Na zakonodavcu je obveza uređivanja pravnog okvira na način koji će onemogućiti nelegalno korištenje fonograma.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
<p>3 Hrvatska glazbena unija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA HDU se u svom komentaru nije očitovala niti na jedan od argumenata koje je iznijela Hrvatska glazbena unija OBRAZLOŽENJE ZAHTJEVA ZA UVOĐENJE OBVEZNE KOLEKTIVNE ZAŠTITE IZVOĐAČKIH PRAVA: • Prijedlog ZAPSP-a koji se nalazi na javnoj raspravi legitimira model zaštite izvođačkih prava koji se kroz niz godina pokazao kao potpuno neefikasan i krajnje netransparentan, i koji je rezultirao time da, po nekim procjenama i anketama među izvođačima, preko 98% izvođača ne prima apsolutno nikakvu naknadu za digitalno korištenje njihovih snimaka. • Napominjemo pritom da su ta izvođačka prava naplaćena od strane diskografa, ali nisu prosljeđena izvođačima. • U Republici Hrvatskoj daleko najveći broj i glavnih i pratećih izvođača nema potpisane nikakve ugovore s diskografima, što je vidljivo iz brojnih komentara na e-Savjetovanju koje je upravo u tijeku. • Utoliko sadašnji model, na kojem se bazira Prijedlog ZAPSP-a koji je stavljen na javno savjetovanje, drastično krši načelo ugovorne slobode izvođača, kao originalnih vlasnika izvođačkih prava. • Posebno to pravo ugovorne slobode krši članak 58., kojim se predviđa konvalidacija nepostojećih ugovora, protivno osnovnoj postavki ZAPSP koja propisuje da su autorskopравни ugovori u načelu u pisanoj formi. • U bivšoj državi nije bila uobičajena praksa da se ugovori s pratećim glazbenicima potpisuju, a ta se praksa nastavila i do danas. • To znači da jedan ogromni segment izvodilaštva glazbe nije ugovorno pokriven, te su izvođačka prava i dalje u vlasništvu samih izvođača. • Usprkos tome što ne postoje ugovori, i nisu vlasnici izvođačkih prava na tim snimkama, proizvođači fonograma godinama ta prava neovlašteno naplaćuju, i zadržavaju za sebe. • Iz e-Savjetovanja je razvidno da diskografi tumače zakon na način da samo glavni izvođači imaju prava na snimkama. • To je potpuno netočno, jer Direktiva ne pravi razliku u pravima između glavnih i pratećih izvođača. • Utoliko su države članice, prema</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Navodi u komentaru ne odgovaraju činjeničnom stanju. Prava koja su ovim Nacrtom prijedloga Zakona dodijeljena umjetnicima izvođačima usklađena su kako s člankom 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, dodatno pojašnjenim recitalom (73) na kojeg upućujemo, tako i s Ugovorom o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WPPT), kao i s Direktivom 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu. Osobito se ističe se da se ovim Nacrtom prijedloga zakona (kao i važećim Zakonom) propisuje i šira zaštita za umjetnike izvođače nego što je ona koja je propisana pravnom stečevinom EU-a i WPPT-om, u pogledu opsega isključivih prava. Temeljem javnog savjetovanja u tekst Nacrta prijedloga Zakona unesene su i dodatne detaljnije razrađene odredbe o potrebi sklapanja kolektivnih sporazuma između reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača koji djeluju u području glazbe i reprezentativnih udruženja proizvođača fonograma, o minimalnim uvjetima ugovora vezanih uz angažmane umjetnika izvođača te o postupku usvajanja takvih kolektivnih sporazuma. Takav kolektivni sporazum primjenjivao bi se na sve situacije u kojima umjetnik izvođač i proizvođač fonograma nisu ugovorili povoljnije uvjete u svojem pojedinačno sklopljenom ugovoru.</p>

odredbama Direktive, dužne iznaći model po kojem će svi vlasnici izvođačkih prava, i glavni i prateći, i oni koji su prenijeli svoje ekskluzivno pravo i oni koji nisu, primiti naknadu za korištenje svojih snimljenih izvedbi. • Što se tiče glavnih izvođača, diskografi tvrde da su na njih prenesena izvođačka prava činjenja dostupnim javnosti kroz ugovore u kojima se regulirala isključivo komadna prodaja analognih nosača zvuka. • Činjenica da se korištenje na internetu pokušava nametnuti kao komadna prodaja nosača zvuka u potpunoj je suprotnosti s logikom ali i sa pravom. • Kod digitalne distribucije i naplatnih servisa nema ni proizvodnje ni prodaje nosača zvuka. • Također, krajnji korisnik ne postaje vlasnikom bilo kakvog proizvoda, što bi komadna prodaja podrazumijevala, ne može ni posuditi nekome, niti prodati, niti na bilo koji drugi način raspolagati s „kupljenim proizvodom“. • Korisnik isključivo stječe pravo da mu je snimka privremeno dostupna, isključivo za preslušavanje, i to samo za vrijeme dok plaća pretplatu (najam) digitalnim servisima. • Primjerena usporedba bi mogla biti ona između knjižare i knjižnice. • U knjižari kada netko kupi knjigu ona postaje njegovo vlasništvo, i može je odnijeti kući, nekom pokloniti ili posuditi, ili ako želi i uništiti, odnosno s njom raspolagati po vlastitom nahođenju. • U knjižnici se, na osnovi mjesečne ili godišnje pretplate, posudi onoliko knjiga koliko neki čitatelj želi pročitati (tzv. „all you can eat „model). • Knjiga se u knjižnici posuđuje, pročita i vrati, i taj odnos traje sve do trenutka kada istekne članarina, nakon toga knjige nisu dostupne čitatelju dok tu članarinu ne obnovi. • Potpuno istovjetan model onome streaming servisa. • Taj je model po svim karakteristikama daleko najbližiji, ili čak identičan sustavu tzv. „rental right“, pravu iznajmljivanja, koje postoji u ZAPSP-u. • Kod toga prava godinama je ustaljena i neupitna zakonska praksa da se kod iznajmljivanja nosača zvuka naknada ostvaruje kolektivno, i da autori, izvođači i diskografi dijele naknadu na tri jednaka dijela. • Diskografi su posve identičan model iznajmljivanja snimaka na internetu jednostrano i neosnovano proglasili supstitutom komadne prodaje. • Jedini razlog za takav postupak diskografa je kako bi se pravnim nasiljem preraspodijelila naknada između triju ravnopravnih prava na snimci, u korist diskografa a na štetu autora i izvođača. • Tako je dotadašnji (i još važeći) omjer raspodjele kod iznajmljivanja nosača zvuka- 33 (autori): 33(izvođači): 33(diskografi), kod iznajmljivanja snimke na internetu prešao u model 1,2 (autori): 5 (diskografi). • Izvođači su iz raspodjele nestali, sada su inkorporirani u diskografsku naknadu. • Od tih 5, koliko sada naplaćuju diskografi, 0,46 dopada glavne izvođače, a prateći glazbenici su potpuno isključeni iz raspodjele. • Dakle, od 33:33:33 do 1,2 (autori): 0,46 (glavni izvođači): 0 (prateći izvođači): 4,54 (diskografi). • Ta drastična preraspodjela naknade s kreativaca na distributere, koja je jedini uzrok krajnje poremećenih odnosa između nositelja prava, dogodila se potpuno nelegalno, na bazi nepostojećih ugovora, ili nevažećih ugovora u kojima prava činjenja dostupnim javnosti (ili kolovijalno „internetska“, ili „digitalna“ prava) nisu izrijekom navedena, jer u

vrijeme potpisa ugovora nisu niti postojala. • Radi se dakle o pravnom nasilju bez presedana, koje uz to što je nezakonito, je i duboko nemoralno. • Zbog dalekosežnosti i sveobuhvatnosti ovog manevra, kao i njegovog financijskog efekta, jedan je analitičar taj prelazak glazbe iz analognog u digitalno doba nazvao „najvećom jednokratnom prevarom u povijesti čovječanstva“. • U Europi je bilo već nekoliko slučajeva gdje su sudovi presudili da ti stari ugovori ne vrijede, i da se ne odnose na prava činjenja dostupnim javnosti, dakle da su se diskografi lažno predstavljali kao ovlašteni zastupnici izvođačkih prava na tim snimkama. • Diskografi su itekako svjesni da bi svi ti stari ugovori pali u možebitnom sudskom postupku, i to su priznali činjenicom da ta prava pokušavaju riješiti aneksima ugovora. • Utoliko, kad i ako neki glavni izvođač želi objaviti novu snimku, mora diskografu retroaktivno prepisati svoja „internetska prava“, za sve snimke koje je ikad objavio kod tog diskografa. • Usprkos činjenici da su potpuno svjesni da na osnovi starih ugovora ne raspolažu predmetnim pravima, diskografi već godinama potpisuju ugovore s internetskim servisima, kojima garantiraju da su ugovorno regulirali sva izvođačka prava. • Ta prava, kojima ni zakonski ni ugovorno ne raspolažu, diskografi naplaćuju već godinama, i zadržavaju izvođačku naknadu za sebe, stječući nepripadajuću dobit. • I to nisu izolirani slučajevi, radi se o masovnoj pojavi. • Diskografske kuće računaju s tim da će, upravo zbog masovnosti pojave zloporabe starih ugovora, to evidentno kršenje zakona proći nekažnjeno, a zakonodavca će se lobiranjem i pritiskom prisiliti da legalizira prijenos prava bez da za taj prijenos postoji ugovorna osnova (tzv. „presumption of transfer of rights“). • Istovremeno se od strane diskografa to masovno pravno nasilje nad izvođačima i izvođačkim pravima pokušava nametnuti kao „market practice“ (uobičajena tržišna praksa). • Nadalje, diskografi u te retroaktivne, kao i u nove ugovore, stavljaju i odredbu da je glavni izvođač kod samog snimanja riješio sva prava svih pratećih izvođača na snimci, što je činjenično netočno. • Glavni izvođači takve ugovore potpisuju u dobroj vjeri, nedovoljno upućeni, pa i zlonamjerno obmanuti u pogledu pravnog značenja pojedinih rečenica, misleći da potpisuju kako su prateći glazbenici primili jednokratnu naknadu za svoj studijski rad. • Direktiva pritom izričito navodi da jednokratna naknada glazbeniku ne znači automatski da je on prenio sva svoja prava trećoj osobi, osim u nekim specifičnim i izuzetnim situacijama, koje ima obvezu propisati zakonodavac. • Te izuzetne situacije je zakonodavac u Prijedlogu zakona propustio propisati. • Isti tip ugovora o prijenosu prava se često podmeće na potpis i vođi grupe ili orkestra, iako članovi te grupe ili orkestra nisu primili niti tu jednokratnu isplatu za studijski rad, već su kao glavni izvođači trebali sudjelovati u dobiti, ili u eventualnom gubitku nastalom od eksploatacije snimke. • Pritom unutar grupa u pravilu ne postoji interni ugovor, ili potpisane punomoći, na osnovi kojih bi svaki pojedini član grupe ili orkestra ovlastio jednu osobu da prenosi bilo kakva individualna prava pojedinih članova na treće osobe iako i to zakon

jasno propisuje. • Na taj način, dakle očitim podmetanjem u ugovoru, prateći glazbenici i članovi grupa i orkestara su dovedeni u situaciju da bi, ukoliko žele ostvarivati svoja prava, trebali tužiti glavnog izvođača, odnosno vođu grupe ili orkestra, koji je neovlašteno potpisao ugovor kojim prenosi prava kojima ne raspolaže. • Sadašnji prijedlog zakona, po kojem bi svi glavni i svi prateći izvođači trebali individualnim tužbama dokazivati da nisu prenijeli svoja prava na diskografa ili na glavnog izvođača, ili na vođu grupe/ orkestra, izazvali bi milijune pravnih postupaka, i potpuni pravni kaos • Dodatni kaos kod glavnih izvođača nastaje kad neki izvođač promijeni diskografa, ili više njih, što je česti slučaj. • I na e-Savjetovanje su se javili glavni izvođači koji su promijenili diskografsku kuću, potpisali za nove snimke prijenos „internetskih prava“ novom diskografu, ali za stare snimke nisu potpisali takav ugovor, i ne primaju nikakvu naknadu. • Za te stare snimke izdavač zadržava za sebe izvođačku naknadu i za glavne i za prateće glazbenike, iako je te snimke internetskim servisima ustupio potpuno nelegalno, bez ikakvog ugovora bilo s glavnim ili s pratećim izvođačima. • Teoretski, i ti glavni izvođači, i svi prateći izvođači koji u ovom času u praksi ne ostvaruju nikakvu naknadu od činjenja dostupnim javnosti trebali bi pokrenuti sudske postupke, i to po nekoliko njih ako su mijenjali više diskografskih kuća, kako bi se izborili za svoja prava, koja im pripadaju po zakonu. • Većina izvođača ne bi ni mogla financijski izdržati troškove takvih sudskih sporova, naročito ako bi pokrenuli tužbu protiv svih diskografa za koje su snimali u karijeri. • Posebice se to odnosi na vrhunske studijske glazbenike, koji su snimali u mnogim državama po svijetu, i te su snimke objavljene kod desetina raznih nakladnika. • Taj pravni, pa i društveni problem, i te milijune potencijalnih sudskih postupaka, vrlo je jednostavno riješiti jednim jedinim stavkom u zakonima koji reguliraju autorska i srodna prava. • Ima i grupa i orkestara koji pod istim imenom djeluju i snimaju već 30, 40 pa i 50 godina. U tom vremenu promijenili su se brojni članovi, mnogi su i preminuli, a kod potpisivanja novih retroaktivnih ugovora prijenos prava potpisuju samo aktualni članovi grupe. • Samim time postoji veliki broj glavnih izvođača, ili njihovih nasljednika, koji nikad nisu prenijeli svoja prava činjenja dostupnim javnosti na diskografe, njihove snimke su na internetskim servisima, a naknada nikad ne dođe do izvođača ili njihovim nasljednicima, već ostaje kao nepripadajuća dobit izdavaču. • Direktiva prepoznaje i nepovoljnu pregovaračku poziciju izvođača kod dogovaranja uvjeta ugovora s diskografom. • Po nekim procjenama izvođačkih udruga, baziranim na analizi dostupnih ugovora i na razgovorima s izvođačima, postoji jedan zaista ekstremno mali broj izuzetno uspješnih izvođača koji su u povoljnoj pregovaračkoj poziciji u odnosu na diskografe, i mogu nametnuti svoje interese u ugovoru. • Tim izvođačima realno uopće ne treba nikakav zakon jer im je tržišna pozicija takva da mogu sami zaštititi svoje interese, i ostvariti „odgovarajuću i primjerenu“ ugovornu naknadu. • Svi ostali glavni izvođači, daleko najveći broj njih, posebno u početku karijere, bili su i još

uvijek su u izrazito podređenoj pregovaračkoj poziciji u odnosu na diskografe, i potpisivali su, a i danas potpisuju ugovore koje mnogi pravni stručnjaci definiraju gotovo kao robovlasničke. • Utoliko su osnovni ciljevi Direktive, a to su: ugovorna sloboda, pravedan balans prava i interesa, i odgovarajuća i razmjerna naknada, za ogroman broj glavnih izvođača realno potpuno neostvarivi kroz individualne ugovore. • Upravo zato je u Direktivi ostavljena mogućnost nacionalnim zakonodavcima da kroz postojeće, ili nove zakonodavne modele, uspostave balans u situacijama kada je on očito poremećen, i da autorima i izvođačima osigura „appropriate i proportionate remuneration“, što drugim riječima znači da se kroz zakon treba revidirati postojeće, i utjecati na buduće odnose između diskografa i izvođača. • Jedini način da se ciljevi Direktive, dakle odgovarajuća i primjerena naknada za SVE izvođače na snimci, zaista i ostvare u praksi je intervencija u zakonodavne okvire. • Potpuno je nemoguće taj rebalans provesti na individualnoj osnovi jer bi to značilo potpisivanje milijuna novih ugovora ili dodataka ugovorima, kojima bi se ispravljali trenutni odnosi između diskografa i svih glazbenika na svakoj pojedinoj snimci. • Jedino realno i uopće izvedivo rješenje za ovaj pravni kaos je da države zakonom zaštite izvođače i njihova prava od „neprijateljskog preuzimanja“ te da se zakonom garantira izvođačima pravo na neodrecivu naknadu, bez obzira jesu li potpisali ugovor o prijenosu ekskluzivnih prava s diskografima ili takav ugovor ne postoji, što je u Hrvatskoj najčešći slučaj. • Jedini način da se taj masovni ugovorni rebalans provede u praksi je kroz kolektivnu zaštitu. • Kolektivna zaštita pritom nije nikakav presedan jer se već efikasno implementira u raznim područjima masovnog korištenja snimaka. • Jedine organizacije koje raspolažu svim podacima nužnim za striktnu provedbu odredaba Direktive su udruge za kolektivnu zaštitu prava. • Pritom nitko u sustavu ne bi bio oštećen ni na koji način, sva tri dionika glazbene produkcije bi ostvarili ono pravo koje im i dosadašnji zakoni, a osobito nova Direktiva garantiraju. • Posebno pogodan bi taj model bio za internetske servise, koji bi jednim ugovorom regulirali sva izvođačka prava na svim snimkama, kao što to već kolektivno reguliraju s autorima. • Protiv takvog rješenja mogu biti samo oni čiji motivi u startu nisu poštenji, i čije su namjere da sebi prisvoje izvođačku naknadu, koja im ni po ugovoru, ni po sadašnjem zakonu, ni po Direktivi ne pripada. • Uz to je nedvojbeno činjenica da sami diskografi u ovom času koriste model koji se uvelike oslanja na sve elemente kolektivne zaštite prava. • Vlasnici fonograma pritom ne ostvaruju ta prava preko svojih udruga za kolektivnu zaštitu, što bi bilo najlogičnije, najjednostavnije i najekonomičnije rješenje. • ZAPRAF po zakonu i rješenjem DZIV-a može štiti isključivo prava proizvođača fonograma, pa su za potrebe „individualne zaštite izvođačkih prava“ izmišljeni tzv. agregatori. • Agregatori su de facto „parakolektivne“ organizacije za kolektivnu zaštitu, bez dozvole DZIV-a, i to s jednim i isključivim ciljem: da mogu „u paketu“, uz diskografska, ugovarati i naplaćivati i izvođačka prava. • Apsolutno svi ključni

elementi kolektivne zaštite prava su i sada prisutni u modelu koji trenutno primjenjuju diskografi u odnosima s internetskim servisima. • Kod individualne zaštite prava vlasnik prava unaprijed ugovara uvjete korištenja svake pojedine snimke. • To je apsolutno optimalno i nužno u velikom broju slučajeva kada autor ili izvođač može izravno i unaprijed, osobno ili preko ovlaštenog posrednika, kontrolirati i postavljati posebne uvjete za opseg i namjenu pojedinačnog korištenja svakog svog autorskog djela ili izvedbe. • U slučaju ugovora diskografa s internetskim servisima ne pregovara se individualno o uvjetima korištenja pojedinačne snimke, nego za cjelokupni katalog vrijede isti uvjeti korištenja. • Taj model licenciranja, tzv. „blanket licence“, uobičajen je i tipičan upravo za kolektivno ostvarivanje prava. • Nakon što se prava proizvođača fonograma, u „paketu“ s izvođačkim pravima, kolektivno ugovore, i prikupi se naknada, ta se naknada isplati diskografima. • Tek tada nastupa tzv. „individualna zaštita“, tj. diskografi na osnovi postojećih (a često i nepostojećih) individualnih ugovora, ili čak vrlo proizvoljno, potpuno netransparentno isplate (ili najčešće ne isplate uopće) dio primljene naknade glavnim izvođačima. • U stvari se u ovom modelu tzv. individualna prava ostvaruju kolektivno, a izvođačka je naknada potpuno nestala, odnosno „utopljena“ je u ugovor između vlasnika fonograma, agregatora i „streaming“ servisa. • Pritom jednostavno ne postoji način da diskografi mogu ispuniti osnovni cilj direktive, a to je da naknada stigne do svakog pojedinog izvođača na snimci, barem u onom dijelu gdje je izvođače moguće identificirati. • Relevantni podatci nužni za isplatu naknade su: tko sudjeluje (svira ili pjeva) na pojedinoj snimci, i broj bankovnog računa osobe koja pjeva- svira na toj snimci. • Te podatke diskografi ne posjeduju, i samim time ne mogu ostvariti ciljeve Direktive, čak i kada bi to htjeli. • Tim podacima raspolažu jedino udruge za kolektivnu zaštitu izvođačkih prava, koje su u stanju osigurati da plaćena naknada stigne do svih dionika koji imaju zakonsko pravo na naknadu. • HUZIP u ovom času raspolaže s 9.140 punomoći kojom su ga izvođači ovlastili da štiti njihova prava činjenja dostupnim javnosti. • HUZIP u svojoj bazi ima provjerene podatke o glavnim i pratećim glazbenicima na preko milijun snimaka, s preko 4 milijuna registriranih pojedinačnih snimljenih izvedbi na tim snimkama. • U International performers database (IPD), međunarodnoj bazi koja registrira sve izvođače na snimkama, i koje je HUZIP član te ima pristup svim podacima, ovog časa je 700.000 registriranih izvođača. • HUZIP na osnovu toga može garantirati da će svi, i glavni i prateći glazbenici, primiti naknadu za sve snimke na kojima su u karijeri sudjelovali, bez obzira tko je bio izdavač, ili vlasnik prava proizvođača fonograma. • Pritom je razumljivo da odgovarajuća i primjerena naknada ne može biti ista ako se radi o glavnom izvođaču, koji preuzima kompletan rizik udjela u uspjehu snimke, ili o pratećem glazbeniku, koji je najčešće već primio jednokratnu naknadu za snimanje, bilo od glavnog izvođača, producenta snimke ili diskografa. • Kakvi će biti ti omjeri naknade između glavnog i pratećih

izvođača stvar je ugovora između izvođača, ukoliko takav ugovor postoji, odnosno pravilnika, ukoliko takav ugovor ne postoji, što je u praksi najčešći slučaj • Takav pravilnik može donijeti jedino udruga za kolektivnu zaštitu, u dogovoru sa svojim članovima i njihovim strukovnim udrugama. • Donošenje takvog pravilnika je jedino moguće ukoliko se ta prava ostvaruju kolektivno. • Direktiva prepušta nacionalnim zakonodavstvima da iskoristi razne postojeće ili nove mehanizme kako bi se autorima i izvođačima osiguralo pravo da sudjeluju u dobiti koja se ostvaruje na internetu. • Ti mehanizmi uključuju kolektivno pregovaranje, ali nikako ne isključuju neodrecivo pravo na izvođačku naknadu, kao i obveznu kolektivnu zaštitu tog prava. • Utoliko je prijedlog svih izvođačkih udruga po čitavoj Europi, koji je u prethodnoj verziji prijedloga ZAPSP-a bio implementiran u članku 128. stavak 3. tog prijedloga, u cijelosti u skladu s idejom i ciljevima Direktive. • Isto je potvrdio i glavni koordinator EU komisije za implementaciju Direktive u nacionalna zakonodavstva država članica. • Postavlja se logično pitanje, ako taj mehanizam podržavaju sve izvođačke udruge u EU, i sve međunarodne asocijacije izvođača, ako se kroz e savjetovanje pokazalo da ogromna većina i glavnih i pratećih izvođača u Hrvatskoj također podržava takvo rješenje, i ukoliko taj mehanizam nije u suprotnosti s duhom i ciljevima Direktive, čiji se interes štiti inzistiranjem da se takav članak ne nađe u ZAPSP-u? • Također je pitanje zbog čega je „ZAPRAF protiv“ takvog rješenja, koje bi garantiralo da će svi izvođači na snimci primiti pravičnu naknadu za korištenje svojih izvedbi na internetu? • Jedini logični odgovor na to pitanje je da članovi ZAPRAF-a imaju izravni financijski interes upravo u ovako pravno nereguliranom, netransparentnom i neurednom poslovnom modelu, u kojem je moguće da ogroman dio izvođačkih prava nikad ne stigne do izvođača, već kao nepripadajuća dobit ostane na računima diskografa. • Jako je uočljivo da u okviru ovog savjetovanja niti jedan jedini izvođač nije izrijeком iskazao svoju zabrinutost činjenicom da bi mu kolektivno ostvarivanje prava činjenja dostupnim javnosti u nekoj mjeri ograničilo mogućnost individualnog pregovaranja sa svojim diskografom. • Oni koji su jedini izuzetno zabrinuti za individualna prava izvođača, i inzistiraju da izvođači i dalje pojedinačno pregovaraju s diskografima, su upravo sami diskografi, uz jedan minorni broj autora ili izvođača koji su i sami vlasnici producerske ili diskografske tvrtke. • Apsolutno svaki diskograf se u svojim komentarima pozivao na neotuđivo pravo izvođača da individualno pregovara o izvođačkim pravima sa svojim diskografom, kao ključni argument zbog koje se prava izvođača ne bi ostvarivala kolektivno. • Apsolutno svi diskografi inzistiraju na individualnom ostvarivanju tog izvođačkog prava, a apsolutno svi izvođači koji su se javili na savjetovanje traže od zakonodavca da se ta prava ostvaruju kolektivno. • Pritom nitko, ni diskografi ni autori ni izvođači, desetljećima ne osporava činjenicu da se na radijima, televizijama, kod priopćavanja javnosti, privatnog kopiranja ili najma nosača zvuka, izvođačka prava ostvaruju kolektivno, i da su time

također ograničena prava izvođača na individualno pregovaranje s njihovim diskografima. • Zakonodavac bi svakako trebao uzeti u obzir tu činjenicu i njen kontekst, i krenuti od činjenice da činjenje dostupnim javnosti nije novi oblik komadne prodaje već oblik priopćavanja javnosti. • Također treba uzeti u obzir da ogromna većina izvođača smatra kako će njihov interes kod ovog oblika masovnog korištenja snimaka biti bolje zaštićen kroz kolektivnu zaštitu, nego što bi to bilo kroz pojedinačne ugovore s diskografima. • Takva jednoglasnost izvođača uvelike je uvjetovana njihovim dosadašnjim lošim iskustvom, s obzirom da je iz savjetovanja očigledno da već godinama ne ostvaruju nikakav prihod, ili ostvaruju neprimjereno mali prihod od iskorištavanja njihovih snimljenih izvedaba na internetu. • Posve je jasno da je sadašnjim prijedlogom zakona potpuno nemoguće promijeniti tu izuzetno lošu praksu za izvođače. • Zakonodavac de facto odredbama ovog zakona odlučuje hoće li prekinuti pravno nasilje, i osigurati da izvođačka naknada zaista dođe do izvođača, ili će daleko najveći dio te izvođačke naknade postati prihod diskografa, kao što se to evidentno i dokumentirano događa već dugi niz godina. • Važno je naglasiti da izvođači i njihove udruge ne traže da se promjeni zakon tako da on bude PROTIV diskografa, nego da bude ZA izvođače. • Da je ovaj dosadašnji model dobro funkcionirao, i da je novac stizao do svih, ili barem do razumne većine izvođača kojima taj novac pripada, taj model se možda ne bi dovodio u pitanje. • Ali realnost je na žalost drukčija, ovaj model ne funkcionira, izvođački novac se naplaćuje, a ne isplaćuje izvođačima. • Ili bolje rečeno, ovaj model se pokazao odličnim za diskografe, jako lošim za izvođače. • Ovakav ZAPSP kakav se nalazi u javnoj raspravi utoliko je evidentno protivan javno deklariranim i legitimnim interesima izvođača, izrazito pogoduje posrednicima u distribuciji snimaka na uštrb kreativnih pojedinaca, de facto dokida izvođačka prava u smislu kako ih je propisala Rimska konvencija, suprotan je duhu i ciljevima Direktive EU o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, a samim time i protivan političkoj volji zastupnika Europskog parlamenta, koji su Direktivu u ovom obliku izglasali značajnom većinom glasova. • Opravdano pitanje je utoliko čije interese zapravo štiti Ministarstvo kulture kao predlažatelj zakona, kada sve izvođačke udruge, i ogromna većina izvođača traži drukčije rješenje od onog koje je trenutno na snazi, i koje je uvršteno i u prijedlog novog ZAPSP-a.

- 4 **Sandra Lončarić**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
 KOMENTARI HRVATSKOG DRUŠTVA DRAMSKIH UMJETNIKA NA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kao udruge koja okuplja više od 900 glumaca, audiovizualnih umjetnika izvođača, ovime se očitujemo na Nacrt prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima. Članak 84. stavak 4. Hrvatsko društvo dramskih umjetnika smatra iznimno važnim u stavak 4. dodati rečenice: "Stjecatelj

Primljeno na znanje

Komentari su primljeni na znanje. Odredbe o ugovoru o audiovizualnoj produkciji odgovarajuće su izmijenjene slijedom rezultata ovoga javnog savjetovanja. Što se tiče prava umjetnika izvođača – glumaca, napominje se da izjednačavanje prava svih umjetnika izvođača ne bi u ovom trenutku bilo u skladu s međunarodnim ugovorima koji reguliraju područje autorskog i srodnih prava, a kojih je Republika Hrvatska članica. Valja napomenuti da Pekinški ugovor o audiovizualnim izvedbama Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo detaljnije

daljnijeg prava iskorištavanja odgovara solidarno za ispunjenje obveza koje prenositelj tog prava ima prema autoru. Ugovorna odredba suprotna odredbama ovog stavka ništetna je." Na ovaj način ograničava se mogućnost manipulacije nositelja prava iskorištavanja prema autorima osnivanjem daljnijeg prava iskorištavanja za drugu pravnu osobu. Naime, autori i izvođači često su u lošijem ugovornom položaju u odnosu na njihove ugovorne partnere, a to na više mjesta izričito ističe i Direktiva 2019/790. U odnosu na navedeno, i poznatu nam lošu praksu izbjegavanja obveza, definiranje solidarne odgovornosti u ovom aspektu pravnog prometa pravom iskorištavanja autorskih djela, dovelo bi do veće kontrole ispunjavanja obveza prema autorima i veće sigurnosti autora. Također, kako bi prethodni stavak imao smisla i sigurnost provedbe, nužno je propisati da su ugovorne odredbe protivne odredbi o solidarnoj odgovornosti ništetnim. Članak 85. Članak 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu izričito navodi da će države članice osigurati da svi autori i izvođači prime odgovarajuću i razmjernu naknadu za korištenje njihovih snimaka na internetu. Članak 18. Direktive je implementiran za autore/koautore audiovizualnih djela člankom 85. nacrtu Zakona koji propisuje da, čak i u slučaju kada koautor audiovizualnog djela svoje pravo umnožavanja, pravo distribuiranja, svaki ili neki oblik prava priopćavanja javnosti ili pravo prerade na svom audiovizualnom djelu prepusti filmskom producentu, u svakom slučaju zadržava pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako korištenje tog audiovizualnog djela, kojeg prava se ne mogu odreći niti ga mogu drugome prenijeti ili na drugi način prepustiti, s tim da se naknada ostvaruje obavezno kolektivno. Međutim takve odredbe u nactu Zakona nema za audiovizualne umjetnike izvođače iako navedeni članak Direktive izričito propisuje da će „države članice osigurati da svi autori i izvođači prime odgovarajuću i razmjernu naknadu ...“ U situaciji kada je zbog pandemije koronavirusa svim umjetnicima na svijetu onemogućeno javno nastupanje i samim time i zarađivanje za vlastiti život i kada je internet jedino mjesto na kojem izvođači mogu izraziti svoju kreativnost, potpuno je neprimjereno da Republika Hrvatska donosi zakon u kojem audiovizualnim umjetnicima izvođačima ne daje mogućnost da ostvare naknadu za takvo korištenje njihovih izvedbi. Stoga ovime, u ime HDDU-a audiovizualnih umjetnika izvođača, članova naše udruge, zahtijevamo da se u Zakon implementira članak 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, na način da se i za audiovizualne umjetnike izvođače uredi pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako korištenje audiovizualnih izvedbi kao što je to za autore audiovizualnog djela učinjeno u čl. 85. nacrtu Zakona. Također, molimo pojašnjenje poziva li se pri navedenoj formulaciji u Nacrtu pisac ovog članka na "pravednu ravnotežu prava i interesa" iz članka 18. stavka 2. spomenute Direktive i ako da, što je tu pravedno? Ako je neki drugi razlog izostavljanja

regulira prava glumaca i plesača, međutim, Europska unija još nije članica tog međunarodnog ugovora (nije ga ratificirala), a Republika Hrvatska nema mogućnost samostalnog pristupanja tom Ugovoru. Vezano uz komentar na članak 92. Nacrta prijedloga Zakona pojašnjava se da je prijenos svih obveza sadržan u prijenosu ukupnog poslovanja odnosno poslovnog pogona, bez obzira na njihov izvor, što znači da iste uključuju i obaveze temeljem prava iskorištavanja autorskog djela. Članak 18. Direktive 2019/790 implementiran je u članak 60. Nacrta prijedloga Zakona koji se primjenjuje i na izvođače.

izvođača, molimo pojašnjenje. Članak 86. Premda se obveza transparentnosti iz članka 62. odnosi na sve izvođače kako propisuje članak 131., s obzirom da se članak 86. tiče audiovizualnih djela, smatramo obveznim i pravednim, u ovom članku izričito navesti i izvođače na način da se u stavku 1. nakon riječi "autorima doprinosa" doda i riječ "izvođačima". Također, u stavku 2. nakon riječi "doprinos autora" treba dodati riječi "ili izvođača". Članak 88. Mogućnost raskidanja ugovora zbog nezavršavanja djela u roku od pet godina od potpisivanja ugovora ne može biti pridržana samo za autore. I autori doprinosa i izvođači moraju imati mogućnost raskida ugovora zbog navedenih razloga. U suprotnom, kako je trenutno predloženo, svi, koji nisu autori, nalaze se u velikoj situaciji neizvjesnosti, moraju unedogled biti na raspolaganju i pritom možda odbijati druge poslove. Ako bi bilo jasno da filmski producent nema kapacitete dovršiti djelo u roku od pet godina od sklapanja ugovora, svaki sudionik takvog djela ima pravo raskinuti ugovor bez odgovornosti za štetu. U stavku 2. obavezno uz koautore i autore doprinosa treba dodati izvođače. Ili alternativno, u članku 131. navesti i članak 88. pa da i oni budu obuhvaćeni. Ovako predloženim stavkom 2. diskriminirani su izvođači na način da oni ne bi mogli zadržati pravo na isplatu naknade. Članak 90. stavak 3. S obzirom da se ovaj članak na odgovarajući način primjenjuje i na izvođače sukladno članku 131., proizlazi li iz formulacije "ako nije drukčije ugovoreno između naručitelja i autora" da se izvođač ugovorom može u potpunosti odreći prava, npr. prava na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za priopćavanje javnosti svoje fiksirane izvedbe iz čl. 128.? S obzirom da na već spomenuti lošiji ugovorni položaj autora i izvođača u odnosu na njihove ugovorne partnere, ovaj Zakon ne bi trebao dozvoliti potpuno odricanje od naknade za iskorištavanje autorskog djela. Članak 91. Stavak 3. članka 91. predviđa raskid ugovora zbog neplaćanja naknade autoru, a koji je naravno moguć i bez posebnog propisivanja takve mogućnosti. Člankom 64. ovog nacrta prijedloga Zakona propisuje se supsidijarna primjena Zakona o obveznim odnosima. S obzirom da je Zakonom o obveznim odnosima propisano da su raskidom ugovora obje strane oslobođene svojih obveza, osim obveze za naknadu štete, molimo jasno pojašnjenje podrazumijeva li raskid ugovora opoziv prava iskorištavanja koja su bila prenesena na naručitelja? Smatramo da je potrebno preciznije propisati ovu situaciju. Nema nikakvog razloga da naručitelj zadrži pravo iskorištavanja djela ako nije podmirio naknadu za to isto pravo. Također, autor koji sve svoje ugovorne obveze ispuni ne može odgovarati za štetu zbog raskida ugovora koji je uzrokovan neplaćanjem od tog istog naručitelja. Premda Zakon o obveznim odnosima nije predmet ovog savjetovanja, budući da ovaj nacrt prijedloga Zakona koji uređuje jako specifično područje istovremeno upućuje na Zakon o obveznim odnosima, molimo pojašnjenje i preciznije reguliranje situacije neplaćanja kako bi se zaštitilo autore i uvela veća pravna sigurnost. Članak 92. stavak 1. Iza riječi "sva autorska prava iskorištavanja" treba dodati riječi "i obveze". Članak 128. stavak 2. Diskriminirajuće je

kod prava na jedinstvenu primjerenu naknadu za priopćavanje fiksirane izvedbe javnosti izričito spomenuti samo proizvođače fonograma jer to navodi na možebitne implikacije da glumac izvođač, za razliku od izvođača glazbenika, ne bi imao pravo na naknadu za priopćavanje fiksirane izvedbe javnosti. HDFFD predlaže ili brisati riječ fonograma, tako da se odredba odnosi jednako na sve izvođače, ili dodati riječi videograma. Europska Direktiva 2006/115 također spominje fonograme ali ne zabranjuje proširenje ove odredbe na ostale kategorije izvođača tamo gdje je to primjenjivo. Članak 131. U članak 131. obavezno dodati odgovarajuću primjenu na izvođače članaka 23. (pravo autora usprotiviti se korištenju autorskog djela na način kojim se povređuje njegova čast ili ugled), 47. (pravo prerade). Članak 209. U članku 209. stavku 1. točki 1. opet se nedopustivo i diskriminirajuće spominje samo riječ fonogram. Članak 156. stavak 2. točka. 2. trenutno važećeg Zakona kod propisivanja prava koja se kolektivno ostvaruju ne pravi razliku između različitih kategorija izvođača. Čemu uvođenje ovakve podjele? Premda se u uvodu članka 209. spominje kako "kolektivno ostvarivanje prava može obuhvaćati osobito sljedeća srodna prava iz ovoga Zakona ali se na njih ne ograničuje, zbog veće pravne sigurnosti i jednakosti izvođača, tražimo da se briše riječ fonogram ili da se za sva prava izvođača iz čl. 209. doda i riječ videogram. Članak 229. stavak 7. Predlažemo brisanje odredbe da naknadu Vijeća stručnjaka podmiruju stranke u postupku, posebno kad se postupak vodi između autora i ugovornog partnera. Obveza plaćanja naknade za rad spomenutom Vijeću ima demotivirajući učinak na stranke da se uopće koriste ovim mehanizmom. Zašto bi stranka imala dodatne troškove u ovakvom postupku koji opet može rezultirati time da se rješenje nije postiglo pa opet kao mogućnost ostaje privatna parnica? Za Upravni odbor Hrvatskog društva dramskih umjetnika

5 Maro Grbić

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Maro Grbić, povjesničar umjetnosti. Prijedlozi za dopunu. Načelno smatram da javnu raspravu treba ponoviti jer u krugovima stvaralaca i povjesničara likovne umjetnosti nije bilo stručne rasprave zbog ograničenja kretanja i okupljanja. članak 22. i 23. Dodati: autor ili nosilac autorskih prava. Ne da se samo autor protivi deformiranju, nego i nasljednici autora. članak 26. umnožavanje Autor likovnog djela iz područja grafike može svoja djela umnožavati tako da određuje ukupan broj umnoženih djela i da se nakon umnožavanja taj postupak više ne ponavlja. U takvom postupku svaki primjerak umnoženog djela se smatra izvornikom (originalom) i mora biti vidljivo označen autorovom rukom razlomkom u kojem je brojnik redni broj toga djela u seriji, a nazivnik ukupan broj umnoženih djela. Uz to se istom tehnikom autor potpisuje i ispisuje naziv djela. Ako se djela umnožavaju neodređeni broj puta, u više navrata i u vremenskim razmacima, bez označavanja ukupnog broja primjeraka, takva djela se ne smatraju autorskim originalima, nego grafičkim

Primljeno na znanje

Komentari su primljeni na znanje. Pojašnjava se da će i autorovi nasljednici nakon smrti autora moći poduzimati mjere usmjerene zaštiti autorskog prava, kako imovinskih tako i moralnih prava autora. Vezano uz definiranje izvornika djela, upućujemo vas na članak 28. stavak 2. Nacrta prijedloga Zakona, koji regulira slučajeve u kojima se i umnoženi primjerci autorovog djela smatraju izvornikom djela. Što se tiče primjedaba na izričaj propisa odnosno uvođenje novih izraza kao što su „rudarenje teksta i podataka“ i sl., napominje se da su isti razmatrani od strane stručnjaka za autorsko pravo i u okviru rada odgovarajuće Radne skupine te su kao takvi prihvaćeni. „Poslovni nastan“ izraz je koji se redovito koristi u propisima EU-a te nacionalnim propisima kojima se takvi europski propisi implementiraju.

reprodukcijama. Ako se kiparsko djelo umnožava lijevanjem, klesanjem, strojnom obradom ili drugim kiparskim postupcima smatra se izvornim autorskim djelom ako je unaprijed određen broj mogućih primjeraka (kopija). Kiparsko djelo koje se umnožava može biti ponovljeno (reproducirano) najviše 12 puta da bi se smatralo izvornim autorskim djelom. Od tih 12 primjeraka 4 reprodukcije se smatraju autorskim primjercima i namijenjeni su osobnoj upotrebi autora, a 8 primjeraka je namijenjeno prodaji. Tako proizvedena djela se smatraju umjetničkim autorskim djelima. Da bi se razlikovala moraju na vidljivom mjestu biti označena upisanim razlomkom u kojem je u brojniku redni broj reprodukcije, a u nazivniku ukupan broj reprodukcija (najviše 4 ili 8). Četiri autorova primjerka se uz razlomak označavaju još i slovom A. Svaki primjerak se označava potpisom autora i registriranim pečatom radionice gdje je djelo izrađeno (utiskivanjem u procesu lijevanja i 3D ispisa ili ukovavanjem puncom). Ako je broj odljeva veći od 12 onda se sve reprodukcije istog djela nazivaju multipli i također se označavaju brojevima sa razlomkom (redni broj/ukupan broj), potpisom i pečatom proizvođača. Ukoliko je broj reprodukcija veći od 200 svi odljevi više nisu autorska djela nego industrijska proizvodnja i ne moraju se posebno označavati. Ako tijekom reprodukcije kiparskih djela autor dorađuje cijelu površinu i znatnije mijenja oblik svaki primjerak se smatra unikat. Reprodukcijska djela strojnim tehnikama (izrezivanje, glodanje, otiskivanje, prešanje) se smatra autorskim postupkom ako stvara djela ograničenog i kontroliranog broja (kao i za lijevanja). Autorski izvornik je do 12 označenih primjeraka, do 200 multipli, a iznad toga serijska neautorska proizvodnja. Svaka promjena dimenzija kiparskog autorskog djela (uvećanje ili umanjenje) stvara zanatski proizvod, a ne novo autorsko djelo umnoženo u ograničenom i označenom broju. članak 174. je zbrkan i nesistematičan Ako se već želi naplatiti korištenje zapisa za privatne svrhe, nema smisla odredbe zakona temeljiti na fotokopiranju, pa sve druge načine zapisivanja izjednačavati sa fotokopiranjem. To se može učiniti općom formulacijom o svim medijima zapisivanja. Pogotovo su takve odredbe zastarjele i zbrkane kada se većina podataka zapisuje na računalnim spremnicima (HDD i SSD). članak 176. zadnja rečenica, što točno znači: 'Njime se može slobodno raspolagati.' Čime se raspolaže pravom ili zapisom? Ili se slobodno raspolaže zapisom nakon 50 godina od izdanja? članak 178, 179. Rudarenje teksta? Odakle ta doslovnost iz engleskog? Pretraživanje ili istraživanje. članak 180. Djela siročadi? Pa tko koristi taj pojam za ono što se u zakonu predlaže? Što je to zapravo? Što se predmnijeva? članak 216. Poslovni 'nastan'. Što je to, ima li suvremenija i kolokvijalnija riječ?

6 Domagoj Margetić

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Izvršni odbor Ogranka slobodnih novinara Hrvatskog novinarskog društva pregledao je Nacrt prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima. Praktički od Članka 1., gdje novinari (a time i

Primljeno na znanje

Komentari su primljeni na znanje te se daju sljedeća pojašnjenja: Definiciju iz članka 1. točke 1. te definiciju iz članka 7. stavka 1. Nacrta prijedloga Zakona nije moguće mijenjati jer ista proizlazi iz članka 2. Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela, koje je Republika Hrvatska članica. Napominje se

snimatelji, fotografi te ostali novinarski radnici) nisu definirani kao posebna skupina čija se autorska prava moraju zaštititi, pa preko definicija autorskih i srodnih prava, kroz cijeli se Nacrt provlači nešto što možemo nazvati nepoznavanjem i što je još opasnije nepriznavanjem autorskih prava u području novinarstva. Naime, za razliku od sličnih propisa u zemljama Europske unije, čini se kao da ovim Nacrtom, predlagatelj želi autorski potpuno obespraviti novinare, a posebno slobodne novinare, čija autorska i srodna prava ovim Nacrtom praktički nisu ni na koji način zaštićena niti zajamčena. Dok se u Nacrtu na više mjesta identificiraju različite profesije čija se autorska prava na ovaj ili onaj način Zakonom štite, u pogledu novinara, a posebno zaštite autorskih i srodnih prava slobodnih novinara Nacrt je potpuno podbacio. U tom smislu Nacrt prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima u potpunosti ignorira realnost u pogledu potrebe zaštite autorskih i srodnih prava pojedinih struka, a osjeća se ozbiljna i zabrinjavajuća tendencija autorskog obespravljanja slobodnih novinara (u što ubrajamo fotografe, snimatelje, koji u praksi i jesu članovi Ogranka slobodnih novinara). Nacrt je manjak u tolikoj mjeri da je u pogledu zaštite autorskih i srodnih prava slobodnih novinara, ali i novinara općenito, bespredmetno u ovoj javnoj raspravi ulaziti u članak po članak predloženog nacrt, jer je naprosto ovaj Nacrt ovako online nemoguće korigirati i dopunjavati u mjeri u kojoj ovaj tekst to doista zahtijeva kad su u pitanju autorska i srodna prava slobodnih novinara. Tu manjkavost Nacrt pokazuje od osnovnih definicija u Članku 1., kao što smo već naglasili, pa preko definicija objave autorskog djela u Članku 5., koji je nepotpun posebno u kontekstu zaštite autorskih prava kod objava novinarskih radova, dok se u Članku 6. niti ne spominju autorska prava ili zaštita prava novinara, a posebno ne slobodnih novinara, dok se neke druge profesije ipak izrijekom navode. Kod Članka 7., primjerice, i definicije autorskog djela imamo prvi put pokušaj da se ozakoni autorska diskriminacija novinara, a posebno slobodnih novinara, jer se njihov autorski rad ni na koji način ne definira autorskim djelom, iz čega proizlaze sve daljnje manjkavosti, propusti, nedostaci i neprihvatljivosti ovog Nacrta prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima. Naprosto, stječe se dojam da predlagatelj namjerno ignorira autorska prava novinara, a u tom kontekstu i posebno autorska i srodna prava slobodnih novinara, što je za nas kao Ogranak slobodnih novinara HND-a izizuzetno zabrinjavajuće. Dakle, od prvog članka, pa preko osnovnih definicija kao primjerice definicije autorskog djela, pa preko definicije autorskih i srodnih prava, definicija objave, prenošenja, obrade i druge regulative, javno predloženi Nacrt prijedloga Zakona u potpunosti ignorira novinarstvo kao struku i izgleda kao da je usmjeren pomaganju tome da se medijskoj industriji omogući profitiranje na autorskom obespravljanju novinara, a u čemu će dodatno biti obespravljeni slobodni novinari, koji čak niti minimum prava preko medijske industrije neće moći ostvariti, a čija će autorska prava slijedeći ovakav neprihvatljivi Nacrt prijedloga Zakona moći koristiti bez naknade

pritom kao bitno da novinari i autori koji stvaraju autorska djela u sektoru medija (autorske članke, kolumne, autorske osvрте, fotografska djela, crteže, ilustracije i sl.) uživaju autorskopravnu zaštitu prema općim pravilima ovoga Zakona. Dakle, na slobodne novinare i druge autore koji nisu u radnom odnosu primjenjuju se opće odredbe o pravima autora iz ovoga Zakona, pri čemu je posebno bitan dio koji se odnosi na ugovorno pravo.

tko god poželi, bez da za to snosi ikakve pravne posljedice. Ogranak slobodnih novinara Hrvatskog novinarskog društva, ovime izražava nezadovoljstvo ovim Nacrtom prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, jer isti prijedlog ni na koji način ne uključuje stvarnu i punu zaštitu autorskih prava slobodnih novinara. Naprotiv u dobroj mjeri ovakav bi Zakon legalizirao sistematsko kršenje autorskih prava slobodnih novinara, što je naprosto neprihvatljivo. Pozivamo ovime predlagatelja da u nastavku procesa rada na ovom Zakonu uključi sve segmente profesija na koje se Zakon odnosi, a mi posebno inzistiramo da u nastavku rada na Zakonu budu uključeni i predstavnici Ogranka slobodnih novinara HND-a, kako bismo konkretno, članak po članak mogli utjecati i ukazati na potrebu zaštite autorskih prava slobodnih novinara, što uključuje i fotografe i snimatelje, koji su dobrim dijelom članovi našeg Ogranka slobodnih novinara. Smatramo da je u nastavku rada na Zakonu nužno Nacrt izmijeniti u dobroj mjeri kako bi se konačnim prijedlogom obuhvatila potpuna i kvalitetna zaštita autorskih prava slobodnih novinara, što s ovim sadržajem Nacrta apsolutno nije slučaj. Ignoriranje autorskih prava slobodnih novinara najveća je mana ovog Nacrta. Izvršni odbor Ogranka slobodnih novinara HND-a u sljedećem će razdoblju predlagatelju uputiti detaljnu i opširnu analizu ovog Nacrta i detaljne prijedloge kako zaštititi autorska prava slobodnih novinara. Ovakav Nacrt prijedloga Zakona naprosto je s pozicije zaštite novinarskih autorskih prava nama potpuno neprihvatljiv, jer ni na koji način ne osigurava zaštitu autorskih prava slobodnih novinara. Domagoj Margetić, slobodni novinar predsjednik Ogranka slobodnih novinara HND-a

- 7 **Hrvatska glazbena unija**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM
PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
 HDU u svom komentaru nije odgovorio niti na jedan od stotinjak argumenata HGU. Ono što je očito, članovi HDU se prvo trebaju međusobno dogovoriti imaju li izvođači prava ili nemaju. Svaki diskograf koji se javio naveo je da su prateći glazbenici jednokratno plaćeni i da je time za njih stvar završena. Direktiva tvrdi suprotno. Ne plaćaju se ni glavni izvođači, puno ih se javilo na ovo savjetovanje, ali ni za to HDU ne nudi nikakvo pojašnjenje. HDU tvrdi da je EU odbacila inicijativu izvođača da se uvede neodreciva naknada za izvođače, što je netočno, Direktivom je prepušteno nacionalnim zakonodavstvima da uvedu razne mehanizme kako bi osigurali (shall provide) da svi autori i izvođači na snimci prime "appropriate and proportionate" naknadu kad im se snimke koriste na internetu. Korištenje raznih mehanizama podrazumijeva sve postojeće, dakle ne isključuje se ni kolektivna zaštita, pa i nove opcije koje će osigurati da autori i izvođači prime pravičnu naknadu. Poruka je jasna- ovo sad ne valja, i treba mjenjat. Sigurno tu promjenu Direktiva ne bi propisala da Europski parlament nije uočio sadašnji neodrživi i nepravičan sustav, u kojem 98% izvođača ne dobiva nikakvu naknadu za korištenje njihovih snimaka na internetu, a preko 85% prihoda od internetskih servisa završi kod raznih posrednika, među koje spadaju i diskografi. Jer, budimo realni, diskografi ne stvaraju glazbu, oni je prodaju i distribuiraju. Iz ovog savjetovanja je vidljivo da diskografi s ogromnim brojem i glavnih i pratećih izvođača nemaju individualne ugovore, i da im ne plaćaju naknadu. Dakle lažno se predstavljaju, i naplaćuju tuđi novac. Nastojali smo osvijestiti glazbenike da postoje njihova prava koja su otuđena i za koja se trebaju izboriti. I ljudi kojih se to jako tiče su se javili. Glazbenici na savjetovanju u velikom broju izražavaju podršku dokumentima svojih udruga, HGU, HUOKU, HDGU, HUZIP. Mnogi su napisali vrlo originalne i emotivne komentare, jedan broj njih se zadržao na bazičnim činjenicama. A HUZIP osim što nema razloga ni želje, nema ni načina vršiti pritisak na glazbenike, za razliku od diskografa, koji imaju načina i želje, o čemu se govorilo i na ovom savjetovanju, i što je i rezultiralo ovakvim tekstom Direktive i traženjem novih mehanizama zaštite interesa autora i izvođača. Svi glazbenici koji su se očitovali na savjetovanju redom tvrde isto: nisu potpisali ugovor s diskografom, ne primaju naknadu od diskografa, a njihove su snimke na servisima. Za razliku od njihovih neprenesenih izvođačkih prava, njihov novac je kod članova HDU.

Primljeno na znanje
 Komentar je primljen na znanje.

8	<p>Dragutin Smokrović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA U potpunosti se slažem da Huzip preuzme poštenu naplatu izvođačkih i autorskih prava na internetu kao šta to predlaže ogromna većina autora i izvođača u HR. Član sam grupe Plava Trava Zaborava i mislim da glazbenici i autori imaju pravo na naknadu od korištenja njihove glazbe na internetu! Podržavam da se ta naknada ostvaruje kolektivno !</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
9	<p>Jadranka Krištof NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Preko 30 godina se bavim snimanjem pratećih vokala (kao studijski glazbenik) za brojne pjevače i bandove, kako hrvatske tako i za izvođače iz regije (tj.bivše države). Nikada nisam potpisala ugovor u kojem se odričem naknade za izvođačka prava od internetskog tj. digitalnog emitiranja. Ne mislim to potpisivati niti ubuduće, osim ukoliko se ne postavi zakonska regulativa koja će pravično obuhvatiti sve profile glazbnika, pa tako i prateće vokale, sukladno njihovoj participaciji u produkciji glazbenih djela. Stoga, podržavam svaki napor u tome smislu.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
10	<p>Robert Mikuljan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Profesionalni sam glazbenik, surađivao sam sa dosta glazbenika i orkestara(Jazz orkestar HRT-a, JazzIstra Orchestra.....). Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava, niti sam od njih primio bilo kakvu naknadu za korištenje mojih snimaka na internetskim servisima. Jedina naknada koju primam od mojih izvođačkih prava je preko HUZIP-a. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta!</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
11	<p>Dino Ivelja NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA STUDIJSKI SAM GLAZBENIK I SNIMIO SAM MNOGE SNIMKE KOJE JE MOGUĆE NAĆI NA INTERNETSKIM SERVISIMA Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava, niti sam od njih primio bilo kakvu naknadu za korištenje mojih snimaka na internetskim servisima. Jedina naknada koju uopće primam od mojih izvođačkih prava je preko HUZIP-a. Putem punomoći sam ovlastio HUZIP da štiti moja izvođačka prava i za korištenje mojih snimaka na internetu. U cijelosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno, i da je ta naknada neodreciva, kao što je to kod emitiranja na radio postajama.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
12	<p>Dubravka Jančić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA U potpunosti podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

13	Mia Mikulić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam prijedlog Fotokluba Sloboda	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.
14	Fran Franjo Petrač NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.
15	HRVATSKA DISKOGRAFSKA UDRUGA (HDU) NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, Zbog konstantnog ponavljanja netočnih navoda od strane Hrvatske glazbene unije i određenih pojedinaca, na kraju ovog savjetovanja ipak moramo reagirati sa još jednim komentatom. Jasno je i ne bi trebalo biti sporno da autorsko pravo pripada autoru, izvođačko pravo umjetniku izvođaču, a pravo proizvođača fonograma proizvođaču fonograma. Važećim zakonom, ali i prijedlogom novog Zakona svim dionicima glazbene industrije zajamčeno je ostvarivanje njihovih prava, te se nikome njegova izvorna prava ne oduzimaju. Uvodno kao HDU i ZAPRAF osobito ističemo da cijenimo doprinos svakog autora, izvođača i proizvođača fonograma u nastajanju nove snimke, te stoga naravno smatramo da svi uključeni u taj proces trebaju biti adekvatno plaćeni za svoj rad. Takav stav odražava se u poslovnoj praksi što su potvrdili i brojni eminentni izvođači (primjerice Petar Grašo, Željko Bebek, Aki Rahimovski, Husein Hasaneferić Hus, Dražen Žerić Žera, Mia Dimšić, Šimo Jovanovac, Vlatko Stefanovski, Danijela Martinović, J.R. August, Vesna Dragojević za pok. Olivera Dragojevića i brojni drugi) koji su pisano potvrdili da imaju uredno regulirane ugovorne odnose sa svojim diskografima i posljedično tome primaju urednu isplatu naknada, i to kako od fizičke, tako i od digitalne distribucije glazbe. Proizvođačima fonograma prema novom Zakonu pripadala bi ista ona prava koja već imaju po postojećem Zakonu, uostalom kao i izvođačima, te njihova prava nisu ni na koji način sužena ili oduzeta, kako to netočno navode kolege iz izvođačkih organizacija. Ono što se mijenja u korist svih nositelja prava je upravo još bolja zaštita prava naspram velikih internetskih platformi koje zarađuju na tuđem sadržaju, a da za to nisu na adekvatan način nadoknadili autore, izvođače, proizvođače fonograma. Što se tiče prijedloga HUZIP-a, HGU-a i HUOKU-a da se prava izvođača ostvaruju isključivo putem kolektivne organizacije, o tome su svoj stav izrekle i europske institucije koji dostavljamo u nastavku: 1. Na razini EU su Europska komisija i Europski parlament već razmatrali i odbacili uvođenje neodrecivog prava koje predlažu hrvatske izvođačke organizacije jer je to u suprotnosti s načelima proporcionalnosti i ugovorne slobode i jer ne uzima u obzir razlike između država članica i kreativnih sektora zbog čega je izvjesna različita implementacija s različitim nacionalnim pristupima i razlikama između kreativnih sektora. 2.	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.

Upravo iz tog razloga Komisija se usredotočila na druge mehanizme putem kojih je osigurana pravedna naknada za autore i umjetnike izvođače u njihovim ugovornim odnosima. Radi se o članku 18. Direktive o autorskom pravu na jedinstvenom digitalnom tržištu tj. o mehanizmu prilagodbe ugovora i obvezi transparentnosti čija je implementacija također predviđena ovim novim Zakonom. 3. O dodatnom neodrecivom pravu na naknadu raspravljalo se i u nekim državama članicama EU, te ga nijedna od ostalih država nije odlučila uvesti. Hrvatska bi bila ekstreman slučaj, i u konačnici bi mogla biti izložena i pravnim posljedicama za uvođenje mjera koje nisu u skladu s pravnom stečevinom EU-a. 4. Predložena zakonska izmjena nije u interesu i išla bi na štetu umjetnika izvođača. Prema aktualnom Zakonu pravo stavljanja na raspolaganje javnosti je isključivo pravo koje se ostvaruje individualno ili se može ostvarivati kolektivno, a izbor je ostavljen upravo umjetniku izvođaču koji ima pravo samostalno odlučivati o načinu ostvarivanja svojeg prava onako kako mu u kojoj situaciji više odgovara. Prema tome, promjena zakona u pravcu ukidanja trenutno postojeće mogućnosti izbora zapravo znači ograničavanje slobodne volje umjetnika izvođača, i predstavljalo bi ozbiljnu restrikciju postojećih prava. 5. Zahvaljujući tehnološkom i tržišnom razvoju, umjetnici izvođači imaju više izbora nego ikad o tome kako proizvode i distribuiraju svoju glazbu. Sve veći broj umjetnika stvara i posjeduje svoje snimke i odabire se izravno baviti digitalnim uslugama. Nametanje kolektivnog upravljanja samo dodaje nepotreban sloj uprave i troškova za ovaj rastući broj umjetnika. Održavanje kolektivnog upravljanja nameće rješenje iz 19. stoljeća u industriju 21. stoljeća. Time bi došlo do ometanja novih i inovativnih poslovnih modela koji sami izvođači sve više primjenjuju. 6. Dodatnim pravom na naknadu ne bi se ostvarili nikakvi prihodi za izvođače čije se snimke zapravo ne streamaju niti preuzimaju. Stvarni korisnik takvog prava bila bi upravo organizacija za kolektivno ostvarivanje prava izvođača (HUZIP), koja ionako naplaćuje visoke administrativne troškove, a ne bi mogla ni pravilno raspodijeliti naplaćene prihode nositeljima prava. Ako bi se uspostavilo obavezno kolektivno ostvarivanje s osnove stavljanja na raspolaganje javnosti, izvođači bi bili na gubitku jer bi se uveo još jedan posrednik što podrazumijeva i još jedan trošak. 7. Zaključivanje obveznih kolektivnih ugovora suprotno je već zaključenim ugovorima i ustaljenoj poslovnoj praksi te bi značilo ujednačavanje naknade za sve izvođače. U praksi je to u suštini uvijek individualno pravo - dogovor koji nije unificiran, već se razlikuje od slučaja do slučaja. 8. Kolektivno upravljanje, dodatno pravo na naknadu stavljanja na raspolaganje javnosti učinilo bi licenciranje na jedinstvenom digitalnom tržištu složenijim jer bi digitalni servisi trebali zasebno pregovarati s jednim ili nekoliko nacionalnih društava za kolektivno ostvarivanje prava u svakoj od 27 država članica. To bi zakompliciralo i učinilo manje privlačnim pokretanje i upravljanje digitalnim glazbenim uslugama na hrvatskom tržištu. Uostalom, to su potvrdili i neki od najvećih digitalnih servisa na svijetu (Spotify, Deezer) u pismu koji je poslan premijeru

	<p>Plenkoviću i ministrici kulture, gđi. Obuljen-Koržinek. Ovdje se, dakle, nažalost pod krinkom brige za zaštitu prava umjetnika izvođača u pretežnoj mjeri radi o lobiranju za partikularne interese. Zbog gore navedenih razloga stvarnu korist od takvog prava imao bi najviše HUZIP a ne pojedinačni izvođači, bilo glavni ili sporedni. Za kraj, želimo istaknuti kako samo putem modela koji već postoji u svijetu, a koji se primjenjuje i kod nas, možemo pokrenuti razvoj digitalnog tržišta glazbe u Hrvatskoj. Vjerujemo da će onda kao posljedica toga doći i do većih naknada za autore, izvođače i proizvođače fonograma, što bi nam svima trebao biti cilj! S poštovanjem, Hrvatska diskografska udruga</p>	
16	<p>gabrijela krmpotić kos NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, molila bi prije svega neka se javno savjetovanje još produži. Čitam sve komentare, i doista sam zatečena da se uopće nisu uključili "muzealci. Očigledno ne znaju, nije ih nitko dodatno potaknuo i obavijestio da je i za nas ovako važan Zakon u pripremi. Moji komentari za sada, zbog kratkoće vremena odnositi će se na čl.103.,104., 183., 196. Rijetki su muzeji koji imaju pravnu službu i pravnika, koji je specijaliziran za ovu vrstu specijaliziranih znanja, a to su autorska prava. Nadam se da će predlagač promisliti i o Muzejima i našim "izazovima" u okviru Autorskih prava. Sukladno Zakonu o Muzejima i Pravilniku postoje različiti Muzeji:arheološki, etnografski, tehnički, povijesni, prirodoslovni, umjetnički.....znači potrebno je napraviti distinkciju odnosno razumijevanje predlagača jer nije isto upravljati arheološkim muzejom ili umjetničkim- posebno onim koji upravlja zbirkama "živih" umjetnika odnosno onih koji podliježu autorskim pravima. Različita su prava i mogućnosti. Uz osobito poštovanje! Gabrijela Krmpotić Kos, mag.mus.prof. MAS -ravnateljica Hrvatskog muzeja naivne umjetnosti</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
17	<p>Ana Mađer NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovanje, Moje snimke se koriste na internetu, a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Također, podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od izvođenja svojih skladbi na internetu. Jednako kao što autorima pripadaju autorska prava tako i izvođačima pripadaju izvođačka prava, uvijek i na svim medijima. LP, Ana Mađer Cure Iz Centra</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
18	<p>Menart d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Već smo iznijeli prije nekoliko dana zašto se protivimo, uvođenju novog kolektivnog digitalnog prava za izvođače u naš zakon. Danas ćemo malo više pojasniti, zašto se kao publisheri protivimo nekim odredbama novog prijedloga zakona. Niti Menart, niti drugim publisherima, ne može biti u interesu da se sinkronizacijska prava ostvaruju kolektivno, obzirom na njihovu individualnu prirodu, i individualno davanje odobrenja. Kao i do sada ta bi prava trebala biti podvedena pod prava koje se mogu</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

ostvarivali ili individualno ili kolektivno. ODREDBE ZAKONA KOJIMA SE UVODI OBVEZNO KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE SINKRONIZACIJSKIH PRAVA I PRAVA UMNOŽAVANJA Sljedeća autorska prava moraju se ostvarivati samo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava: 1. za nescenska glazbena djela s riječima ili bez riječi i književna djela: b. pravo prerade koje se odnosi na: x uvrštavanje glazbenih djela s riječima ili bez riječi u audiovizualna djela kao što su glazbene, zabavne, mozaične i slične emisije (uključujući prilagodbu i glazbenu obradu u tu svrhu) x korištenje glazbenih djela s riječima ili bez riječi na načine za koje je ono prema svojoj biti namijenjeno, kao što su koncertna ili studijska izvedba ili izvedba glazbe uz ples (uključujući prilagodbu i glazbenu obradu u tu svrhu) te x uvrštavanje glazbenih djela s riječima ili bez riječi kao pozadinske glazbe uz govor ili radnje koje se same po sebi ne izvode prema unaprijed napisanom detaljnom scenariju (uključujući prilagodbu i glazbenu obradu u tu svrhu), sve nabrojano pod uvjetom da korisnik ima odobrenje za emitiranje, reemitiranje, prenošenje izravnim protokolom, korištenje u okviru prateće internetske usluge ili za davanje pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta c. pravo prerade koje se odnosi na: x prilagođavanje x glazbenu obradu te x uvrštavanje glazbenih djela s riječima ili bez riječi u druge vrste autorskih djela (kao što su audiovizualna djela), u predmete srodnih prava i u druge vrste sadržaja koje učitavaju korisnici usluga za dijeljenje sadržaja putem interneta, sve nabrojano pod uvjetom da davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ima odobrenje za davanje pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta d. pravo umnožavanja koje podrazumijeva zvučno snimanje (uključujući stvaranje fonograma) kao i uvrštavanje nescenskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi u audiovizualno djelo u skladu s točkama 1. b. i 1. c. ovoga stavka (uključujući stvaranje videograma) g. ostvarivanje prava na daljnje korištenje efemernih snimki iz članka 181. stavka 3. ovoga Zakona

ARGUMENTI PROTIV UVOĐENJA OBVEZNOG KOLEKTIVNOG OSTVARIVANJA SINKRONIZACIJSKIH PRAVA Sinkronizacijska prava obuhvaćaju korištenje autorskih djela u filmovima, serijama, reklamnim kampanjama, kazališnim predstavama, i sl. Samo autor može odrediti, te mu se ne može nametati, da se djelo koristi ili ne koristi na određeni način. Bilo kakva drugačija opcija značila bi ograničenje prava autora. Smisao individualnog odobrenja i individualnog ostvarivanja sinkronizacijskih prava leži u slobodi autora da sam određuje smije li se i na koji način njegovo djelo koristiti izvan njegove, autorove izvorne ideje i namjene. Apsurdno je da je individualno ostvarivanje tih prava ostavljeno umjetnicima izvođačima i proizvođačima fonograma dok je to pravo autorima oduzeto. Direktivom nije predviđeno kolektivno ostvarivanje tih prava! Ako predložene odredbe stupe na snagu mogući su nepovoljni ishodi za autore jer se djelo primjerice može koristiti u reklamiranju nekih proizvoda koje

	<p>sam autor ne podržava (alkoholna pića, oružje, i sl.)ili u kontekstu u kojem ga autor ne želi prikazivati (scene nasilja, izrugivanja...). Također, samo autor može odrediti da li zahtjeva naknadu za korištenje svog autorskog djela u odnosu na opseg sinkronizacijskog korištenja i u kojoj visini, što pak ovisi načinu korištenja (filmovi, serije, reklamne kampanje, kazališne predstave...), povezano s time i budžetu (tipa dok. film i igrani film, lokalna kampanja i nacionalna kampanja...). Čak i unutar istog projekta (tipa istog filma) postoji razlika u opsegu korištenja (trajanje u kojem se koristi, da li se koristi kao pozadinska glazba ili odjavna/najavna špica, kontekst, u traileru...), a razlikuju se i mediji kojima se publicira reklamna kampanja (internet, TV, radio...).</p>	
19	<p>Dancing Bear doo NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Zanimljiva inicijativa sindikata glazbenika , pratecih i glavnih, koja ujedno prikuplja kolektivna prava za javno izvođenje za sve izvođače, koja pokušajem zatrpavanja i spama savjetovanja ponekim lažnim, nekim netocnim ili izjavama iz nerazumijevanja, Stvoriti lažnu sliku . Dosta od izvođača ponukani dopisom od Huzipa stavili su takav copy paste komentar, da bi ih kasnije maknuli ili izmijenili (svi s kojima suradjujemo), shvativši o čemu se radi. Npr jedan od komentara (koji nije maknut) od studijskog glazbenika s kojim smo suradjivali mogu izdvojiti kao primjer: Zeljko Nikolin napisao je da nikad nije potpisao ugovor sa nijednim diskografom. Potpisali smo ugovor s njime za produkciju , sviranje gitara i prateće vokale , za 3 pjesme glavnog izvođača Igora Delača. Za taj posao smo mu prema ugovoru isplatili 15.000 kuna. I ako se ispravno prijavio u Huzip, za emitiranje tih pjesama Huzip mu prikuplja prava za javno izvođenje i uredno isplaćuje. Smatram da su oni time fer plaćeni, prikupljaju i prava od javnog izvođenja, a diskografu i glavnom izvođaču će trebati barem 50 godina ovim tempom da takav iznos naplate od prodaje na internetu. Da li to znači da je sljedeća inicijativa da Huzip prikuplja naknade za sve izvođače od koncerata, po istoj tarifi za sve? Ili će oni određivati ko je bolji i ko treba dobiti više, za koncerte? Ili je normalno da svak odabire ono što mu odgovara? Da li bi isto tako sindikat novinskih i urednika izdanja knjiga trebao prikupljati prodaju i prihode na internetu od knjiga i publikacija, ili je to posao izdavača? Ako želimo razvijati zemlju, tržište i glazbeni business, onda najbolje da pogledate kakvi su zakoni postojeći u svim razvijenim zemljama, zapravo u svim zemljama EU, Ili kakve će zakone te razvijene zemlje koje stite i razvijaju svoju glazbeni utjecaj donijeti u skladu sa direktivom EU, pa najbolje da ih onda prepisemo. Dancing Bear Music</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
20	<p>Marijana Vukovojac-Dugan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje izvođačke naknade od snimki koje se koriste na internetu. Članica sam simfonijskog orkestra HRTa. S poštovanjem Marijana Vukovojac-Dugan</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

21	<p>Marinela Ella Jantos NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Postovani zakonodavci i dragi kolege, Premda ovo smatram suvisnim i gotovo sramotnim ,moram reci da ja kao proizvođač zabave i zvuka ,ciji se proizvodi i dan danas svakim danom koriste ,ne zaradjujem niti mizernu naknadu niti kao izvođač niti kao autor. Naravno da je to ne prirodno i neposlovno. Ako ovdje mogu i trebam reci i netko ce me cuti- zahtijevam da se to promjeni i takodjer da mi se plate zaostaci ove nerealnosti. Hvala na pozornosti ako sam ju dobila. Pozdrav ,Ella. (Jantos)</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
22	<p>Hrvatska glazbena unija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Ovim putem, u ime članova glazbeničkih udruga, zahtijevamo da se u Prijedlog ZAPSP-a unesu odredbe kojima će se u cijelosti efikasno provesti odredbe Direktive EU o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, prvenstveno slijedeće odredbe te Direktive: „Države članice osiguravaju da, ako autori i izvođači licenciraju ili prenose svoja isključiva prava za iskorištavanje svojih djela ili drugih predmeta zaštite, oni imaju pravo primiti odgovarajuću i razmjernu naknadu. U provedbi načela utvrđenog u stavku 1. u nacionalnom pravu države članice mogu slobodno koristiti različite mehanizme i uzimaju u obzir načelo ugovorne slobode te pravednu ravnotežu između prava i interesa.“ Jedini način da se u praksi provedu navedene odredbe Direktive kada su u pitanju glazbeni izvođači je da se zaštite njihova imovinska prava, i to tako da se u zakon vrati članak 128. stavak 3. ZAPSP-a, onako kako je predložen na Radnoj skupini, i podržan od svih dionika te skupine, osim od strane ZAPRAF-a, čiji su interesi evidentno dijametralno suprotni interesima izvođača. Radi se o modelu koji podržavaju i zastupaju sve izvođačke udruge i međunarodne organizacije izvođača na europskoj i svjetskoj razini, i koji počiva na dva osnovna stupa: • neodrecivo pravo izvođača na naknadu od činjenja dostupnim javnosti snimljene izvedbe • kolektivno ostvarivanje prava činjenja dostupnim javnosti snimljenih izvedbi. Takvim riješenjem diskografi bi i dalje na osnovi prijenosa ekskluzivnih prava izvođača imali pravo na distribuciju, i sve ostale odluke nužne kako ne bi nastao poremećaj u dosadašnjim i budućim poslovnim modelima eksploatacije pojedine snimke, dok bi istovremeno izvođačima bila osigurana naknada za svako korištenje njihove snimljene izvedbe na internetu. Upravo su principi kolektivne zaštite kroz protekla desetljeća rezultirali vrlo efikasnim sustavima zaštite ekonomskih interesa i autora i izvođača kada se radi o emitiranju, priopćavanju javnosti, pravu iznajmljivanja i kod privatnog korištenja. Prihodi iz kolektivne zaštite prava za stotine tisuća autora i izvođača širom svijeta, kao i za njihove nasljednike, bili su važan, a mnogima i ključan prihod na bazi kojega su ostvarivali svoju egzistenciju. Utoliko zakonska odredba koju predlažemo nije nikakav povijesni presedan nego samo nastavak jednog modela koji</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Navodi u komentaru ne odgovaraju činjeničnom stanju. Prava koja su ovim Nacrtom prijedloga Zakona dodijeljena umjetnicima izvođačima usklađena su kako s člankom 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, dodatno pojašnjenim recitalom (73) na kojeg upućujemo, tako i s Ugovorom o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WPPT), kao i s Direktivom 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu. Osobito se ističe se da se ovim Nacrtom prijedloga zakona (kao i važećim Zakonom) propisuje i šira zaštita za umjetnike izvođače nego što je ona koja je propisana pravnom stečevinom EU-a i WPPT-om, u pogledu opsega isključivih prava. Temeljem javnog savjetovanja u tekst Nacrta prijedloga Zakona unesene su i dodatne detaljnije razrađene odredbe o potrebi sklapanja kolektivnih sporazuma između reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača koji djeluju u području glazbe i reprezentativnih udruženja proizvođača fonograma, o minimalnim uvjetima ugovora vezanih uz angažmane umjetnika izvođača te o postupku usvajanja takvih kolektivnih sporazuma. Takav kolektivni sporazum primjenjivao bi se na sve situacije u kojima umjetnik izvođač i proizvođač fonograma nisu ugovorili povoljnije uvjete u svojem pojedinačno sklopljenom ugovoru.</p>

se u praksi pokazao kao vrlo uspješan, i koji je svim dionicima glazbene kulture i industrije garantirao da će biti kompenzirani za svoj trud, talent i investiciju. Istovremeno se radi o ispravljanju jednog nelogičnog i nepravednog sustava, koji je u praksi pokazao da ne funkcionira, i kojim su nezadovoljni i autori i izvođači. U ovom času oko 85% prihoda od glazbe završava kod posrednika u distribuciji snimke od autora i izvođača do krajnjeg korisnika. To je situacija koja je krajnje nepoštena i potpuno nelogična, i koja je nastala u trenutku kompletne promjene paradigme, na prelasku iz analognog u digitalno doba, kada se umjesto trgovine proizvodima prešlo isključivo na trgovanje pravima. Taj trenutak trebao je rezultirati sasvim novim dogovorom između vlasnika triju prava na snimci, umjesto toga nastalo je svojevrsno pravno nasilje, koje su uveli u praksu vlasnici jednog srodnog prava nad drugim srodnim pravom, a u konačnici i nad autorskim pravom, sve na osnovi ugovora koji su regulirali komadnu prodaju u analognu doba. Utoliko je jedino rješenje za promjenu ove neodržive situacije, i pravnog kaosa koji se trenutno odvija na tržištu autorskih i srodnih prava, upravo zakonsko rješenje, kojim će se nametnuti novi „društveni dogovor“ o tome kako da nositelji svih triju prava ostvare svoje legitimne interese u digitalnom dobu. U tom smislu ključno je da se svakom pojedinom autoru i izvođaču, bez kojih snimka ni ne postoji, osigura takav položaj na digitalnom tržištu da ne budu u podređenom položaju, i da ne mogu biti ucjenjeni od strane onih koji u ovom času ostvaruju monopol na distribuciju kreativnih sadržaja. Povijest je pokazala da je takvu snažnu pregovaračku poziciju autora i izvođača, kada se radi o masovnom iskorištavanju njihovih autorskih djela i izvedbi, nemoguće osigurati kroz individualno ostvarivanje njihovih prava, i da su kod takvih oblika iskorištavanja upravo njihove kolektivne organizacije bile ključni izvor pravne, pa i financijske sigurnosti svakog pojedinog autora i izvođača. Lako je zamisliti potpuno kaotičnu situaciju koja bi nastala da npr. emitiranje na radio ili TV postajama nije zakonski i u praksi regulirano kao kolektivno. Sada se kao „tržišna praksa“ pokušava uvesti upravo jedan takav eksperiment, u kojem jedno od tri prava nameće pravila igre, i u kojemu su interesi autora i izvođača potpuno podređeni interesima vlasnika snimke, kao jednog od nekoliko posrednika između kreativaca koji glazbu stvaraju, i onih koji tu glazbu slušaju. Pravedna raspodjela prihoda s interneta između nositelja prava ključni je faktor stabilnosti i dobrih odnosa unutar glazbene industrije, a onda i boljeg pozicioniranja te industrije u okviru daljnjeg razvoja digitalnog tržišta.

- 23 **Dancing Bear doo**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
Dancing Bear je izdavačka kuća koja je u svojih 30 godina poslovanja objavila preko 500 značajnih albuma hrvatskih i regionalnih izvođača, dakle ne previše, ali među njima i neke od najznačajnijih albuma objavljenih u Hrvatskoj. Pojednim izvođačima uspjeli smo pomoći da ostvare i svjetski zapažene uspjehe, između ostalog zahvaljujući i

Primljeno na znanje
Komentar je primljen na znanje.

činjenici da smo već 24 godine zastupnik jedne od najvećih svjetskih kompanija Warner Music International za Hrvatsku, Bosnu i Hercegovinu, Makedoniju i Albaniju što nam je omogućilo da steknemo znanja i uvid u svjetsku diskografsku praksu i legislativu i općenito funkcioniranje glazbene industrije na svjetskom nivou. Zajedno smo s našim kolegama izvođačima, autorima, svjetskim organizacijama poput IFPI, Impale, ICMP-a ali i domaćih poput ZAMPa, surađivali kod donošenja direktive EU 2019, kako bi se izborili za pravedniji tretman svih sudionika u kreativnom procesu stvaranja i snimanja glazbe, kao i njenog uspješnog plasmana promocije i eksploatacije. Stoga se veselimo uvođenju novog zakona koji bi omogućio da se povećaju naknade sudionicima tog procesa, a koje su trenutno minorne na hrvatskom tržištu, prvenstveno jer nema najvećih servisa koji prodaju glazbu poput Spotify-a, a monetizacija na You Tube platformi je na području Hrvatske tek počela prije godine dana i ovisi isključivo o količini prodanog marketinga na hrvatskom tržištu i zasad je minorna, o čemu mogu posvjedočiti i brojni autori koji su preko ZAMPa ostvarili zaista minorne naknade. Ovu javnu raspravu shvatili smo kao mjesto gdje ćemo pomoći radnoj skupini kod donošenja što kvalitetnijeg zakona u korist svih kreativaca i sudionika u glazbenoj industriji svojim konstruktivnim prijedlozima, a ne opstrukcijom. Nažalost je jedna interesna skupina uzurpirala ovaj prostor instrukcijama svojem članstvu kako copy /paste izjavama zasuti ovu javnu raspravu, stvarajući privid velike količine "umjetnika" koji bi htjeli da se u novi zakon ugradi obaveza kolektivnog prikupljanja njihovih prava na internetu, pritom ih dovodeći u zabludu i ne pruživši im ni osnovne informacije o tome koja su to prava, a kamoli o tome kakva je svjetska praksa i legislativa, koja nigdje ni u jednom europskom zakonodavstvu ne predviđa da se prava umjetnika izvođača moraju ostvarivati isključivo kolektivno, a još manje da se uvedu neka nova dodatna prava za "studijske glazbenike" ili prateće glazbenike, ili ako baš hoćete zanatske glazbenike, koji su u procesu stvaranje snimke uvijek plaćeni i to vrlo često od strane samog glavnog izvođača, producenta ili diskografa. Pritom među njima ima zaista vrijednih kreativaca koji zaslužuju da budu i jesu adekvatno plaćeni, bilo jednokratnom isplatom bilo podjelom s glavnim izvođačem ako već nisu grupa ili sastav koji međusobno dogovara i dijeli prihode. Na njima je da međusobno urede takve odnose, ako već nisu. Trenutno je ta naknada za prateće glazbenike u Hrvatskoj daleko veća i plaćena unaprijed, od onog što će s digitalnog tržišta ostvariti glavni izvođač i diskograf zajedno. Uz to, ti već plaćeni prateći glazbenici, zahvaljujući tim snimkama koje se emitiraju javno ostvaruju i prihode od priopćavanja javnosti (tv, radio, mali korisnici, internet radio, hoteli trgovine itd) zajedno s glavnim izvođačima kojim su im to omogućili, i to su njihova kolektivna prava za koje se brine HUZIP Digitalna trgovina na internet servisima ni u kojem slučaju se ne može poistovjetiti s javnim izvođenjem u elektroničkim medijima ili drugim oblicima javnog izvođenja, pa tako u nigdje u svjetskoj praksi ili zakonodavstvu nije izjednačena s

javnim izvođenjem niti se prikuplja, niti će se prikupljati kolektivno, već je to individualno pravo svakog izvođača da dogovori uvjete koji mu odgovaraju s kim i kako hoće. Pritom je u interesu svakog umjetnika da odabere tko će se brinuti za ta njegova prava, tko je najsposobniji i tko mu najviše odgovara, određeni diskograf, određena organizacija ili on sam direktno. Već je pomalo mučno čitati komentare koji hotimice ili nehotice stvaraju potpuno neistinitu i nerealnu sliku o diskografima. Izvođači i diskografi dobrovoljno stupaju u poslovni odnos i pod unaprijed dogovorenim uvjetima. U većini slučajeva radi se o ugodnoj i korektnoj suradnji. Ako netko ne shvaća prava i obveze u koje stupa, pri punoj pravnoj i poslovnoj sposobnosti, nije krivnja druge strane i to se ne rješava zakonskim uvođenjem nove obveze kolektivnog prikupljanja. Također, svatko je dobrodošao okušati se i sam kao diskograf, pa tako i svjetska a i Hrvatska praksa pokazuje puno izvođača koji se brinu o svojim pravima putem vlastitih izdavačkih kuća i tako individualno ostvaruju najbolje moguće uvjete za sebe. Zbog čega bi neki uspješan izvođač koji svoja prava ostvaruje direktno sam ili preko vlastite preko vlastite izdavačke kuće, direktno s glazbenim servisima koji prodaju njegovu glazbu, bio prisiljen predati takova prava nekoj uspješnoj ili neuspješnoj organizaciji koja će mu odbiti i 40% ili više svojih troškova? Na njemu je da odluči koga će odabrati i koje je najbolje rješenje za njega, stoga zakon mora propisati da je na njemu izbor, a ne da se takova prava MORAJU prikupljati kolektivno i isključivo preko jedne organizacije. Takova praksa je jedina koja postoji i koja će postojati u svjetskoj praksi razvijenog svijeta i svi pri zdravom razumu vjerujemo da će jedina i postojati i na hrvatskom tržištu i u hrvatskim zakonima. U suprotnom će se i ovo malo postojećih i tek započetih digitalnih servisa povući s našeg tržišta, dok ostali najveći neće ni doći što su i najavili. Stoga predlažemo i podržavamo novi zakon koji će omogućiti takav slobodni odabir svakog umjetnika, izvođača, autora ili bilo kojeg drugog sudionika u kreativnom procesu stvaranja umjetničkog djela, a ne da mu se nameće samo jedna postojeća organizacija i isključivo kolektivno prikupljanje prava. Silvije Varga, osnivač i direktor

24 **Hrvatski audiovizualni centar
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM
PRAVU I SRODNIM PRAVIMA**

Hrvatski audiovizualni centar pozdravlja inicijativu usklađenja Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima s pravnom stečevinom EU i sa stalnim promjenama u digitalnom svijetu. Međutim, smatramo da ovaj Nacrt ima puno otvorenih pitanja te da je potrebno provesti dodatne konzultacije sa strukom te uključiti sve relevantne dionike kako bi došlo do konačnog rješenja gdje se nijedna struka neće osjećati zaklinutom i podcijenjenom.

Primljeno na znanje

Komentar je primljen na znanje.

25	<p>Alan Bjelinski NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, Ne primam nikakvu naknadu za digitalno korištenje snimke na internetu i nikada nisam potpisao ugovor s diskografofom o prijenosu mojih izvođačkih prava u svrhu korištenja na internetu. Podržavam prijedloge HUZIP-a za donošenje novog zakona o autorskom pravu i srodnim pravima. Rado se uključujem u raspravu. S poštovanjem, Alan Bjelinski.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
26	<p>Igor Drvenkar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
27	<p>Antonio Babić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, Skladatelj sam i glazbeni producent. Moja se glazba koristi na internetu, a ja za to ne primam nikakvu naknadu. Glazbenici se ne mogu odreći svoje naknade od interneta i neka je ostvaruju kolektivno, kao primjerice kod radijskih i tv postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
28	<p>Goran Komerički NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, ovim putem slobodan sam dati doprinos E-Savjetovanju povodom donošenja Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima. Doprinos se odnosi na pitanje reguliranja prava u području glazbenog poslovanja. Prilikom formiranja vlastitog mišljenja, vodim se kontekstom svjetskog glazbenog poslovanja i njegova značaja na ukupna ekonomska kretanja odnosno povezanost koju ono ima s funkcioniranjem sudionika mnogih kreativnih industrija i industrija koje jesu ili mogu biti naslonjene na cijelu tu priču. Jednako tako, promatram važnost pozicioniranja Hrvatske i njezinih kulturnih identiteta i potencijala unutar europske i svjetske zajednice kultura. Istraživanje IFPI-ja pokazalo je kako izvođači nikada nisu bili u prilici ostvarivati veće naknade u glazbenom poslovanju negoli to imaju sada. Ukupni porast tijekom petogodišnjeg razdoblja u desetim godinama ovog stoljeća iznosi 23 posto. Ti prihodi nužno su povezani s izrazitim razvojem digitalne kulture i novog načina na koji pristupamo glazbi, kako je slušamo i razumijemo, koliko nam je važna i izrazito dostupna. Svjetsko digitalno tržište – čijim aktivnim dijelom želimo biti – donosi napredovanje glazbenog poslovanja iz godine u godinu, a najveći razlog toga pripisuje se uspjehu servisa za korištenje glazbe. Ukupan porast udjela globalnog glazbenog streaminga u proteklom jednogodišnjem periodu iznosi 22,9 posto. Želimo li biti dijelom tog i takvog svijeta? Onoga koji je napravio poslovni model koji se sudionicima glazbenog poslovanja pokazao uspješnim i poticajnim kao nikada do sada? Kako bismo bili dijelom uspješnosti glazbenog kulturnog miljea koji bi i nama omogućio da više izvozimo i bolje štitimo naše kulturne identitete, važno je imati</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

kvalitetan pravni okvir razvoja digitalnog tržišta u našoj zemlji. Okvir koji će nas otvoriti suvremenom načinu poslovanja usklađenom sa svjetskim poslovnim standardima. S tim otvaranjem i s tim usklađenjem doći će i veće naknade za sve sudionike uključene u područje glazbenog stvaranja i posla u glazbi. I za kulturne djelatnike i za one koji umjetnicima omogućuju veću vidljivost, bolje prepoznavanje i uspješnije naknade. Problem u Hrvatskoj do sada bio je da nismo razvili prepoznavanje kreativnih i izvedbenih vrijednosti umjetnika u glazbi na način da postoji navika plaćanja digitalnih servisa u trenucima kada uživamo u njihovoj umjetnosti. Autorskoj i izvođačkoj. Slijedom toga, ukupni prihodi naših autora, naših izvođača i naših diskografa od digitalnih servisa maleni su. Kako bi se to povećalo, valja nam – nakon donošenja valjanog zakonskog okvira, usklađenog sa svjetskim pravnim okvirom – pristupiti senzibiliziranju javnosti za ovim, suvremenim i najudobnijim, načinom korištenja i uživanja u glazbi. I tu, između ostaloga, leži uloga i strukovnih udruga izvođača. Da učine puno toga na popularizaciji korištenja digitalnih servisa, ali i na edukaciji svojih članova da razumiju zašto je to preduvjet njihova uspjeha i povećanja njihovih prihoda. I, slijedom toga, da pomaže svojim članovima pri poboljšanju osobnih ugovora s ostalim sudionicima glazbenog poslovanja. Svako dodatno eksperimentiranje s uvođenjem dodatnih prava – koja su proteklog desetljeća odbačena u cijelom svijetu – samo će nas dodatno udaljiti od mogućnosti koje nam je razvoj digitalnih komunikacija donio. Čini mi se sasvim jasnim da, kao malena zemlja, nismo u poziciji mijenjati svjetski uspješan poslovni model. Jer je analiza u drugim zemljama pokazala da bi takva intervencija dodatno fragmentirala tržište i, zapravo, bila 'potencijalno ometajuća'. Ona bi, ističe se, najmanje koristila samim izvođačima. Kada bismo krenuli putem pravnog eksperimenta, doveli bismo se do pravnih izazova za uvođenjem mjera koje nisu prepoznate u cijelom svijetu. Time bismo počeli ometati nove i inovativne poslovne modele koje i sami izvođači sve više primjenjuju. Jer izvođači danas imaju više izbora no ikada. Njihova pregovaračka pozicija u kolektivu kreativnih industrija i glazbenog poslovanja, zapravo, nikada nije bila snažnija. Oni digitalnoj distribuciji mogu pristupiti sami izravnim stavljanjem vlastitih djela na digitalne platforme. Mogu to učiniti putem agregatora kojima će platiti da to učine umjesto njih. A mogu ići i preko diskografa koji će im, uz to, dati dodatnu vrijednost. Ta dodatna vrijednost znači osiguranje podrške u prepoznavanju njihovih radova u digitalnoj buci. Ta buka donosi desetine tisuća novih pjesama koje se tjedno objavljuju na tim istim digitalnim platformama. Drugim riječima, svaki umjetnik ima priliku za poslovanje po principu 'uradi sam'. S time što u toj prilici treba voditi računa kako će ili sve samostalno obavljati ili sam unajmljivati specijaliste različitoga tipa poput menadžera za odnose s javnošću, specijalista za radijsku distribuciju, marketinške agencije ili eksperte društvenih mreža. Dakako, te će ljude trebati platiti unaprijed i onda čekati rezultate njihova rada i prihode od digitalne distribucije koji se

isplaćuju ovisno o korištenju njihovih djela. Kada idu putem diskografa, taj primarni trošak i taj rizik je u rukama njihovih distributera. Za malu zemlju i malu kulturu poput naše izrazito je važno da svoj identitet gradimo u skladu sa svjetskim tokovima kulturnog i razvoja poslovanja. Što to znači? Znači kako bi nas svako eksperimentiranje s implementiranjem prava koja su u važećem poslovnom modelu digitalne distribucije glazbe odbačena u svijetu, dovelo u dugoročno neravnopravan položaj po pitanju razvoja naših potencijala, naših autorskih i/ili izvođačkih talenata i naših mogućnosti koje nam se pružaju kao nikada do sada. A to ima puno širu važnost. Jer, rast uspješnosti poslovanja glazbene industrije znači prepoznavanje potencijala koje glazba ima u našim svakodnevnim životima. To znači kako cijela ta priča potiče suodnose razvoja susjednih kreativnih industrija, veću senzibilizaciju medija pri prepoznavanju važnosti glazbenih sadržaja za uspjeh njihova poslovnog modela i, primjerice, većeg uključivanja marketinške industrije u cijeli taj razvoj. Manjak nepotrebnog eksperimentiranja i sudjelovanje u razvoju uspješnosti svjetskog glazbenog poslovanja u konačnici znači i bolji život i veću kreativnu slobodu za sve sudionike kreativnih industrija uključujući i ljude koje – u ovom kontekstu – manje primjećujemo. Poput producenata, novinara, snimatelja, autora radijskih, televizijskih ili digitalnih emisija, dizajnera, redatelja glazbenih filmova i videospotova, glazbenih selektora ili, primjerice, pisaca djela tematske glazbene literature. Zato što svako bogatije poslovno okruženje donosi i kvalitetnije vrednovanje njihova rada. I sve to, na kraju, dovodi do većeg udjela glazbenog poslovanja u nacionalnom BDP-u. I, posljedično tome, bolji život i veću kreativnu slobodu svih sudionika tog procesa, uključujući i izvođače. Smatram kako je ovakav prijedlog Zakona napravio dobar balans i otvara vrata razvoju digitalnog glazbenog tržišta u Hrvatskoj, a to je svakako jedan od ciljeva kojemu bismo svi trebali težiti. S poštovanjem, Goran Komerički

29 **KRISTIJAN ZORJAN**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM
PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Glazbom se bavim profesionalno 27 godina kao instrumentalist, a tijekom karijere snimio sam i podosta materijala (Jinx, Songkillers, Nina Badrić; Vanna, Danijela Martinović, Jasna Zlokić, Novi Fosili), a za čije emitiranje putem airplay-a (radija i televizije) primam jednokratnu godišnju naknadu od HUZIP-a. Za emitiranje putem digitalnih servisa ne ostvarujem nikakav dohodak. Kako to? Međutim, sramotno je da diskografi, ne svi, čast izuzecima, prisvajaju i izvođačka prava od emitiranja putem digitalnih servisa, a kojim praktički ucjene izvođača nekom jednokratnom naknadom koja bi po pravilu trebala služiti isključivo za rad i vrijeme provedeno u studiju, a nikako za naknadu intelektualnog vlasništva. Stoga apsolutno podržavam prijedloge naših strukovnih udruga da se naknade izvođačkih prava, a koja će se ostvarivati putem digitalnih platformi, isplaćuju isključivo preko HUZIP-a, te da se isto uvede u novi Zakon.

Primljeno na znanje
 Komentar je primljen na znanje.

30	<p>Marinko Colnago NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Uvaženi kolege glazbenici, producenti, diskografi i svi zainteresirani... Kako se približavam osamdesetoj godini života, tehnologija mi nije jača strana. Zato uz pomoć mlađih članova obitelji, nakon razgovora sa kolegama i prijateljima iz benda koji su mi i više od obitelji, imam potrebu oglasiti se i ovim putem. Glazbom se bavim od 1955. godine, a prvi zapisi na snimkama datiraju iz 1965. godine. Kao izvođač, vokalist i basist, snimio sam stotine snimki od kojih se velika većina nalazi i na internetu. Jedan sam od rijetkih, živućih osnivača grupe Novi fosili, za koju ste vjerujem mnogi čuli. Od samih početaka, prvih snimki, vjeran sam diskografu, prvo Jugotonu, a zatim Croatia recordsu. Nikada nisam preispitivao njihovo poslovanje, potpisivao sam ugovore koje su mi predložili, jer mi je jedino važno bilo svirati. Nisam pravnik, ne provjeravam često nečitljive i nejasne laicima, članke ugovora. To je moja greška. Član sam jedne od najpopularnijih grupa na području bivše države i time se ponosim. Ne znam što je streaming, ne koristim instagram, youtube, niti išta slično. Što da vam kažem, uskoro ću proslaviti osamdeseti rođendan. Ali jedno sigurno znam....U pjesmama koje sam odsvirao i otpjevao, je moja duša, srce, ljubav, trud i znanje. Ako primam naknadu od radija i televizije za to, temeljem punomoći HUZIP u, ne vidim razloga zašto ne bih primio naknadu i od tih novih medija, isto preko HUZIP a. Jer, za mene su Deezer i slični, samo nova radio stanica, a Youtube novi televizijski kanal. I nemam ništa protiv njih, dok god mi pravedno plate za ono što sam stvarao godinama. A mladim kolegama kratka poruka...Ima dobrih diskografa, a ima i lošijih. Pazite s kim i kakve ugovore potpisujete. Nemojte kao ja jednoga dana biti prisiljeni boriti se za prava koja vam ionako već pripadaju. Godine idu, lete ko minute... I kako sa svojom drugom obitelji, članovima fosila, komuniciram svakodnevno, saznao sam da im je naš dugogodišnji diskograf nakon komentara na ovom savjetovanju otkazao suradnju, dugu 30, 40 i 50 godina. Eto, spremno očekujem da otkáže i meni. Nadam se da će ga prekid suradnje sa najtiražnijom pop grupom u povijesti spasiti karme koja ga očekuje. p.s. Hvala HGU u i HUZIP u na pomoći u momentu kada mi je to bilo jako potrebno.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
31	<p>Lea Sušanj Lujo NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Moje se snimke koriste na internetu, a ja za to ne primam nikakvu naknadu.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
32	<p>Marina Muić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>U potpunosti se slažem da se u predloženi nacrt novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima uvrsti odredba da izvođači za korištenje snimljenih izvedbi na internetu ostvaruju pravičnu naknadu.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

33	<p>STANKO JUZBAŠIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>U gotovo 40 godina karijere profesionalnog studijskog glazbenika, skladatelja, aranžera, audio inženjera, zvukovnog umjetnika, projektanta, glazbenog producenta i programera još se nisam susreo s ovakvom praksom otvorenog pokušaja ozakonjavanja presumpcije da je neizvođač uživatelj materijalnih i moralnih izvođačkih prava i to mimo živog izvođača, a bez obzira na tehnički format fonograma. Ovakvo, još do sada nezabilježeno stanje izravnog pravnog nasilja, ukoliko se pred njim poklekne, moglo bi kreativne umjetnike dugoročno svesti na roblje u rukama mešetara, a kreativne industrije na minska polja autorskih i srodnih prava, čime ne samo da se reže cijela jedna grana kreativnog poduzetništva, urušava strukovna borba za meritokraciju, već se stvara i opasan presedan u demontaži sustava vrijednosti i stečevina građanskog društva i pravne države. Prava vlasnika fonograma moraju ostati prava vlasnika fonograma, a izvođačka prava izvođačka prava. U tom smislu pružam punu podršku zajedničkoj inicijativi HUZIP, HGU, HUOKU i HDGU i prijedlozima iznesenim u okružnom pismu.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
34	<p>Zvonimir-Dinko Bučević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Podržavam prijedlog glazbenih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama i tv stanicama.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
35	<p>Dijana Bistrović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Članica sam Zagrebačke filharmonije i moje snimke se koriste na internetu, a da za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
36	<p>Neven Frangeš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>U svojoj sad već podužoj glazbenoj karijeri djelujem ili sam djelovao kao pijanist, autor, aranžer, producent, ravnatelj festivala, samostalni umjetnik, pa i profesor... okušao sam se u jazzu, rocku, popu, klasici, na filmu, u kazalištu, jedino, eto, nisam bio - diskograf. Ali nakon 30-tak albuma u čijem sam stvaranju sudjelovao u svim gore navedenim svojstvima, uzimam si slobodu reći da ponešto razumijem i oko te vražje diskografije. Namjeravao sam i ja nabrojati albume na kojima sam i glavni i prateći izvođač (što je diskografima sad osobito važno, kako vidim), producent i aranžer i za koje gotovo nikad ništa dobio nisam - što je pak meni u ovoj raspravi osobito važno:-) Međutim, čitajući tekstove-priloge ovom savjetovanju, naprosto moram zamijetiti jednu sasvim posebnu, neobičnu, gotovo shizofrenu situaciju. Naime - ovdje su desetine, pa i stotine iskaza glazbenika od imena koji u glas izjavljuju da se njihova ostvarenja pojavljuju na</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

internetskim servisima, a da oni ne primaju nikakvu naknadu, i traže da se njihova glazba stavi pod kolektivnu zaštitu, jer jedine naknade što su dobili – dobili su od HUZIP-a... Dakle, kao odgovor na sve to diskografija kaže: - da su zabrinuti za slobodu izbora glazbenika, za slobodu ugovaranja, pa čak i za pritiske kojim su ili bi mogli biti izvrgnuti od strane HUZIP-a(!) ...da bi to sve bilo jako loše za njih... Pa onda, nakon te dirljive brige za položaj glazbenika, idu i ovakve ljupke misli, ali sada SUPROTNOG PREDZNAKA: - da su glazbenici obični izvršitelji, angažirani da odsviraju svoje, i nestanu, jer dobili su za to 100 maraka, i da je stoga normalno da nemaju i ne trebaju imati nikakva prava(!)... (vidi "programatski" intervju predsjednika HDU - 2015.)

Pa se, u nastavku stvar nastoji pretvoriti u međusobni sukob glazbenika - naime da ta prava glazbenici žele a i mogu ostvariti jedino na račun - glavnih izvođača (sic!) I, kao GRAN FINALE, ide teza da će to "ugroziti, destabilizirati, unerediti glazbenu industriju"(!) Da se inspiracija razmahala, sasvim je očito. Ali ipak, ovdje se mora pitati: kakva je to GLAZBENA industrija u kojoj su baš GLAZBENICI - "prolaznici", izvršitelji, i "normalno je da nemaju prava"? I koju će ugroziti to da glazbenici ostvare svoja prava? Čime se to onda vi gospodo bavite, o čemu se tu radi? Kad se pak radi o korištenju glazbe na Internetu, tu diskografija imaju također sasvim OSOBIT I ČVRST POGLED NA STVAR: oni naime glazbene servise smatraju direktnim nastavkom komadne prodaje. Time žele (loše) običaje iz ere vinila prenijeti u novu, digitalnu eru. Vratimo se trenutak u prošlost koja je ovdje izvor problema... Diskografija... iz samog imena je jasno o čemu se radi - ima tu neki disk, ima dakle predmet -"komad". Ima zatim i "grafija", dakle nešto je na disku zapisano. U našem slučaju - GLAZBA. Taj disk je bio vinil, kompliciran i skup za proizvesti, zatim, CD, tada još skuplji i kompliciraniji i (tada, u početku) nemoguć pojedincu za kopirati, a diskografija je bila skupa investicija, glazbenicima naravno nedostupna... I to je bilo opravdanje da su diskografija zadržavali preko 80% prihoda za sebe – jer bili su i ulozi i veliki rashodi. Proizvodnja, distribucija, dućani, zaposlenici... Sve to sad više nije potrebno. OBRAT JE POTPUN. Od onog o čemu razgovaramo, a to su diskografija i komadna prodaja – NEMA DISKA, NEMA "KOMADA", NEMA PROIZVODNJE, A VIDIMO - NEMA NI PRODAJE! Jer prvo logično pitanje je: gospodo, koliko ste "komada" isporučili Deezeru? Po kojoj jediničnoj cijeni? Koliko je "komada" kupio korisnik Deezer? Odgovore znamo. I sami diskografija najčešće u svojim iskazima odmah nakon što izjave da je glazba na Internetu nastavak komadne prodaje, malo niže upotrijebe riječ "LICENCIRANJE". Sapijenti sat. Glazba na dakle Internetu NIJE prodaja, korisnici ne kupuju nikakve "komade", slušaju kao na radiju, i kad prestane pretplata – nema više slušanja. I stoga mi glazbenici i tražimo KOLEKTIVNU ZAŠTITU kakvu imamo i na radiju. Na kraju: - ako autorsko pravo i pravo "proizvođača fonograma" nisu "uneredili i ugrozili" 'glazbenu industriju', a naravno da nisu - ako se autorsko pravo štiti kolektivno, a štiti se.. ONDA I ONI KOJI SE JEDINI NA SNIMCI ČUJU, KOJI I

	<p>JESU ZAJEDNO S AUTORIMA SADRŽAJ KOJI JE PREDMET INTERESA, I ČIJIM SE TRUDOM I TALENTOM OVDJE TRGUJE(!), imaju pravo na istu zaštitu, kako kaže i EU Direktiva, A Direktiva uvijek kaže – "AUTORI i IZVOĐAČI..." Sve je to pravno i logički opširno argumentirano u dokumentima HDGU, HGU, HUOKU i HUZIP-a. podnesenima na ovom savjetovanju, koji predstavljaju volju glazbenika, iskazanu i na ovom savjetovanju. Što se pak pritisaka tiče, skrenuo bih pažnju na prilog kolege MARKA VOJVODIĆA na ovom savjetovanju. On zorno pokazuje "slabu pregovaračku poziciju glazbenika", koju navodi Direktiva EU, a koja je također razlog - zapravo razlog više da tražimo kolektivnu zaštitu. Ti se i takvi pritisci i ucjene prema izvođačima nažalost odvijaju i ovog časa. S poštovanjem, Neven Frangeš</p>	
37	<p>Vjekoslav Ključarić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
38	<p>Tomislav Modrić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, profesionalni sam glazbenik već 27 godina i važan dio mog glazbenog djelovanja sastoji se od studijskih snimanja u kojima sudjelujem kao glazbenik, aranžer, producent i autor (Latino, Mužek&Trio, Novi Fosili, D. Martinović i mnogi mnogi drugi izvođači). Moje izvedbe snimljene su i objavljene na mnogobrojnim izdanjima za koje dobivam naknadu od emitiranja na radiju i televiziji. Te iste snimke nalaze se na streaming servisima od kojih ne ostvarujem nikakvu naknadu jer taj odnos nije reguliran nikakvim potpisom ni punomoći. Zato u svoje, te u ime mnogobrojnih kolega ukazujem na to da će nam u ovom obliku biti nanesena šteta, a ne tražimo mnogo. Samo da nam se "prizna" naš rad te da naš doprinos ima neku vrijednost. Smatram da svatko ima pravo odabrati način na koji će se prikupljati naknade za njegova prava te očekujem da država nađe zakonodavni model koji osigurava svim izvođačima primjerenu naknadu. U cijelosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno i da je ta naknada neodreciva. Jedina izvođačka prava za mene prikuplja HUZIP koji ima i moju punomoć. U nadi da će doći do pravedne raspodjele naknade od internetskih platformi, Tomislav Modrić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
39	<p>Mia Elezović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, u potpunosti podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. N.B. s diskografima nisam nikada potpisala nikakav ugovor vezan uz internetska prava.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

40	<p>Nela Šarić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu, a ja za to ne primam apsolutno nikakvu izvođačku naknadu. Podržavam ovu inicijativu u potpunosti.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
41	<p>Nikica Karačić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam inicijativu kojom se glazbenici ne odriču naknade od interneta kao i mogućnost ostvarivanja kolektivne naknade.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
42	<p>Nikica Karačić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovane, poštovani podržavam inicijativu o kolektivnom ostvarivanju</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
43	<p>Alena Nezirević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Ovaj prijedlog zakona ne sadrži odredbe koje bi nama izvođačima osigurale da za korištenje naših snimljenih izvedbi na internetu ostvarimo adekvatnu naknadu. Štoviše, prijedlog je izrazito loš po pitanju navedenog. Zakonom treba zaštititi naša prava od preusmjerenja te naknade trećima, što se u praksi često dešava, te nam treba garantirati pravo na neodrecivu naknadu. To je najpraktičnije ostvariti kroz udruge za kolektivnu zaštitu izvođačkog prava, budući da je individualno pregovarati o tome s diskografom daleko teže.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

44	<p>UDRUGA PROIZVOĐAČA IGARA PRIMORSKO-GORANSKE ŽUPANIJE NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Uvesti u Prijedlog zakona područje videoigara, kako bi se područje uredilo, autore zaštitilo i tako, uz harmonizaciju s već donesenim zakonima, podržalo razvoj sektora.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća. U članku 7. stavku 2. Nacrta prijedloga Zakona u popis autorskih djela dodaje se novi podstavak " - videoigre i druga multimedijalna djela". Napominjemo ovdje da videoigre u smislu autorskoga prava nisu samo audiovizualna djela već uključuju više vrsta autorskih djela u jednome, pa tako neizostavno videoigra predstavlja i računalni program. Sigurno u pojedinim vrstama videoigara postoje i druga autorska djela poput npr. dizajna, glazbe i drugo. Također, ne može se smatrati da su koautori audiovizualnih djela jedini koautori videoigre već su tu i autori računalnih programa a vjerojatno i mnogi drugi, ovisno o pojedinom slučaju. Svjetska organizacija za intelektualno vlasništvo i druge relevantne institucije rade analize moguće pravne zaštite videoigara u autorskopравnim propisima i za sada gotovo sve države svijeta osiguravaju autorskopравnu zaštitu videoigara kroz opće odredbe, bez posebnih odredaba kojima bi se uredile videoigre kao autorska djela. Predlaže se sveobuhvatna analiza ovog fenomena radi stvaranja usuglašenog rješenja diljem svijeta. No, dok se ne donese neki međunarodni sporazum koji bi bio posvećen zaštiti videoigara kao posebnoj vrsti autorskih djela, u nacionalnim zakonodavstvima nije prikladno propisivati pojedinosti o videoigramama za kakve nema uzora. Stoga se i u Nacrtu prijedloga Zakona videoigre spominju izrijeком kao posebne vrste autorskih djela, uz multimedijalna djela ali se ne propisuju posebne odredbe o njima. Opće odredbe se primjenjuju a ovisno o svakom pojedinom slučaju određuju se koje osobe jesu autori videoigre, s obzirom na opće odredbe iz članka 7. Stavka 1. Nacrta prijedloga Zakona. Kroz opće odredbe rješavaju se i druga pitanja autorskopравne zaštite videoigara. Ovakav način reguliranja pravna zaštite videoigara trenutno prevladava u svim razvijenim državama svijeta.</p>
45	<p>Marko Juraga NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Diplomirani sam kazališni redatelj, član HZSU i HDDU te onedavno i član izvršnog odbora Ogranka samostalnih umjetnika Hrvatskog društva dramskih umjetnika. Smatram da je Nacrt prijedloga zakona o autorskom pravu i srodnim pravima u najmanju ruku nestručno formuliran te su posljedice donošenja ovakvog Zakona izuzetno štetne po kazališne redatelje kao i mnoge ostale autore spomenute u tekstu nacrta gore navedenog Zakona. Apeliram da se tekst Zakona uskladi sa strukovnim udrugama čiji članovi su obuhvaćeni ovim "Zakonom". U potpunosti se slažem sa svime što je već ranije spomenula kolegica Nora Krstulović te s toga još jednom citiram u cijelosti njezin osvrt na ovaj štetan "Nacrt Zakona": "Držim posve neprimjerenim upućivanje ovog iznimno važnog zakona u javno savjetovanje nakon samo dva sastanka radne grupe, a potom i bez ikakve najave, usred pandemije te razornih posljedica potresa u Zagrebu. Takvim postupkom je uvelike onemogućeno detaljno upoznavanje svih zainteresiranih stranaka s meritumom zakona. Prijedlog sadrži cijeli niz nomotehničkih pogrešaka i</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Komentar je primljen na znanje.</p>

etički problematičnih odredbi, no skrenula bih zakonodavcu i zainteresiranim kolegama pažnju na one koje se tiču - kazališta. U članku 7. kazalište je definirano kao područje na kojem nastaju dramska i dramsko-glazbena djela, što je posve neinformirano i iznimno skućeno tumaćenje prakse u kojoj već desetljećima dramski tekst nije nužno polazište za rad u izvedbenim umjetnostima. Dapače, slijedom tog anakronog stava, u članku 120. redatelji kazališnih predstava definiraju se kao umjetnici izvođači, a ne autori. Iako se u 21. stoljeću čini bespredmetnim braniti pravo na autorstvo kazališnog redatelja, a koje seže još u doba Meininger Hoftheatertruppe (1866.), s obzirom na namjeru zakonodavca da autorsko pravo uskrati i snimateljima audio-vizualnih djela, nužno je ipak ponoviti: kazališni redatelj nedvojbeno jest autor kazališne predstave, a nerijetko su to i glumci i brojne kolege iz drugih struka. Dapače, iako film u pravilu nastaje prema scenariju, zakonodavcu nije palo na pamet "odriješiti" filmskog redatelja njegovih prava, već ga drži glavnim autorom, dok isto pravo uskraćuje kazališnim redateljima. Kako s pravom, u svojim primjedbama, navodi profesor Turković: "...rad na nekim područjima - na filmu, operi, opereti, kazališnoj predstavi, koncertu i dr. podrazumijeva organizirano stvaralaštvo više stvaralačkih sudionika od kojih svaki daje individualni stvaralački doprinos cjelini djela. O takvim autorskim djelima govori se kao o 'kolektivnom djelu' odn. 'Gesamtkunstwerku'. Zato je važno uz postojeću distinkciju AUTORA SASTAVNOG DJELA uvesti i distinkciju AUTORA SKUPNIH DJELA. Potom, pod uvjetima skupnog autorstva, autorske nadležnosti se tipski razlučuju, i to ne samo na KOAUTORE i AUTORE PRINOSA, nego uz njih se tipično razlučuje i GLAVNI AUTOR. Ovo razlučivanje važi za sva skupna autorstva, ne samo za audiovizualna djela, pa i odredbu SKUPNOG AUTORSTVA i pojedine odredbe GLAVNOG AUTORA, KOAUTORA i AUTORA DOPRINOSA treba definirati općenito, a potom u posebnim člancima specificirati za svako područje tko sve - po stvaralačkim ulogama u izradi autorskog djela - spada u koju kategoriju autora." Držim, stoga, da je ključno promijeniti predloženu definiciju područja o kojem govorimo u pojam izvedbenog djela, a njegove autore definirati u skladu s prijedlogom prof. Turkovića. Time bi se posljedično ispravile i brojne druge nelogičnosti ovog zakona, poput one da je umjetnicima izvođačima uskraćeno kolektivno ostvarivanje izvođačkih prava. Naime, u članku 209. i srodnima, spominje se isključivo "fonogram" temeljem kojeg umjetnici izvođači mogu ostvariti svoja prava, dok je "videogram" u potpunosti izostavljen. Iz predložene regulative, stoga, proizlazi da ni redatelji ni glumci predstava čije snimke od početka pandemije gledamo u svim mogućim digitalnim medijima, ne bi imali pravo ostvariti nikakvu naknadu od (re)emitiranja. Zbog svega navedenog još jednom apeliram da se ovakav prijedlog zakona u potpunosti odbaci i da se u suglasju sa svim zainteresiranim strukama pripremi prijedlog koji će životnije i održivije urediti područje autorskog i srodnih prava."

46	<p>Dubravka Dinčić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Dugogodišnja sam bila članica (violinistica) Simfonijskog orkestra HRT, Orkestra Opere HNK u Zagrebu; Zagrebačkog Komornog Orkestra Gaudeamus, Hrvatskog komornog orkestra i Zagrebačkog komornog orkestra. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
47	<p>Jadranska animacija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Iz komentara prije svega Hrvatske udruge producenata, redateljice Nore Krstulović, predstavnika nezavisnih producenata Darija Vincea i profesora Turkovića uz mnoštvo sudionika audiovizualne, kazališne, vizualne i novinarske autorske proizvodnje i pravne struke je jasno da ovakav zakon nema što tražiti u Saboru (koji se ima raspustiti idući tjedan, tako da ako je uopće predlagatelj namjeravao razmotriti ovu "javnu raspravu", nejasno je kad su to mislili obaviti). A ako svejedno ovakav tekst završi na raspravi u Saboru, onda je nedvosmisleno jasno da kreativni pojedinci nisu dobrodošli u ovoj državi. (p.s. čudi me kako je mali broj komentara iz znanstvene zajednice, kao da se autorska prava njih uopće ne tiču?)</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
48	<p>Selma Muftić Pustički NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, ovaj Zakon nažalost ili nasreću dolazi u najgore moguće vrijeme kad je sve stalo zbog pandemije virusa. Bojim se da ćemo mi glazbenici biti među najteže pogođenim skupinama društva zbog prirode našeg posla. I usred kaosa koji nas je snašao kao svijetla točka pokazao se baš - internet. Ono jedino sporno u novom Zakonu. Budući da je svaka živa izvedba odgođena do daljnjeg, konzumacija glazbenih sadržaja na internetu je vrtoglavo porasla. Upravo zbog toga i činjenice da nema prave razlike između radiodifuzije i digitalnog streaminga, ne vidim potrebu da se internet izdvaja kao posebna platforma za isplatu izvođačkih i autorskih prava, dapače, prihvatimo da smo ušli u novo doba i da imamo dobru stečevinu koju samo valja nastaviti. HUZIP je udruga koja je dosad pokazala vrhunsku kvalitetu i profesionalnost u tom poslu, i mi, glazbenici vjerujemo da nas ona i dalje treba zastupati po tom pitanju. Srdačan pozdrav, Selma Muftić Pustički, članica Simfonijskog orkestra HRT-a</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

49	<p>Exordium Games doo NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Uvesti u Prijedlog zakona područje videoigara, kako bi se područje uredilo, autore zaštitilo i tako, uz harmonizaciju s već donesenim zakonima, podržalo razvoj sektora.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća. U članku 7. stavku 2. Nacrta prijedloga Zakona u popis autorskih djela dodaje se novi podstavak “ - videoigre i druga multimedijalna djela”. Napominjemo ovdje da videoigre u smislu autorskoga prava nisu samo audiovizualna djela već uključuju više vrsta autorskih djela u jednome, pa tako neizostavno videoigra predstavlja i računalni program. Sigurno u pojedinim vrstama videoigara postoje i druga autorska djela poput npr. dizajna, glazbe i drugo. Također, ne može se smatrati da su koautori audiovizualnih djela jedini koautori videoigre već su tu i autori računalnih programa a vjerojatno i mnogi drugi, ovisno o pojedinom slučaju. Svjetska organizacija za intelektualno vlasništvo i druge relevantne institucije rade analize moguće pravne zaštite videoigara u autorskopравnim propisima i za sada gotovo sve države svijeta osiguravaju autorskopравnu zaštitu videoigara kroz opće odredbe, bez posebnih odredaba kojima bi se uredile videoigre kao autorska djela. Predlaže se sveobuhvatna analiza ovog fenomena radi stvaranja usuglašenog rješenja diljem svijeta. No, dok se ne donese neki međunarodni sporazum koji bi bio posvećen zaštiti videoigara kao posebnoj vrsti autorskih djela, u nacionalnim zakonodavstvima nije prikladno propisivati pojedinosti o videoigramama za kakve nema uzora. Stoga se i u Nacrtu prijedloga Zakona videoigre spominju izrijeком kao posebne vrste autorskih djela, uz multimedijalna djela ali se ne propisuju posebne odredbe o njima. Opće odredbe se primjenjuju a ovisno o svakom pojedinom slučaju određuju se koje osobe jesu autori videoigre, s obzirom na opće odredbe iz članka 7. Stavka 1. Nacrta prijedloga Zakona. Kroz opće odredbe rješavaju se i druga pitanja autorskopравne zaštite videoigara. Ovakav način reguliranja pravna zaštite videoigara trenutno prevladava u svim razvijenim državama svijeta.</p>
50	<p>Hrvatsko novinarsko društvo (HND) NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Hrvatsko novinarsko društvo (HND) smatra da članak 93 stavak 2 treba brisati iz prijedloga Zakona, te se protivi u cijelosti predloženom zakonskom rješenju. Do sada je Zakonom o autorskim pravima uređeno da: Ako se u izvršavanju obveza iz radnog odnosa stvaraju autorska djela, ugovorom o radu određuje se, između ostalog, stječe li poslodavac pravo na iskorištavanje autorskog djela, te posebice, ako ga stječe, opseg i trajanje prava iskorištavanja autorskog djela. Ako ovim Zakonom, ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos nije drukčije određeno, autorsko pravo na autorskom djelu zadržava autor bez ograničenja. (čl.76. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, 167/03, 79/07, 80/11, 125/11, 141/13, 127/14, 62/17, 96/18) Predmetnom odredbom je autor zadržavao autorska prava na djelu bez ograničenja, dok je po novom Zakonu, ako nije drukčije uređeno, poslodavac stječe sva imovinska prava na autorskom djelu koje je stvorio autor. Time se autor stavlja u nepovoljni položaj, a poslodavcu se olakšava odluka o otkazu s obzirom da zadržava sva imovinska prava na</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlozi se ne prihvaćaju U pogledu izmijenjenog uređivanja prava u pogledu autorskih djela stvorenih u radnom odnosu napominje se da su predloženim izmjenama prethodile brojne analize komparativnog zakonodavstva država članica Europske unije, u cilju pronalaženja odgovarajućeg rješenja za potrebe reguliranja ovih odnosa u Republici Hrvatskoj, s obzirom na to da se postojeći model zakonskog uređenja u praksi nije pokazao kao odgovarajući te su iz njega proizlazili brojni problemi i nejasnoće. Predmetnim Nacrtom prijedloga zakona je ovo pitanje uređeno slično kao u većini država članica Europske unije. S obzirom na to da svaki sektor poslovanja ima svoje specifičnosti, pitanja vezana uz autorska djela stvorena u radnom odnosu nije moguće regulirati na način da se zakonom detaljno razraduju pojedinosti specifične za svaki takav sektor, ali je odgovarajućim odredbama ostavljena mogućnost drugačijeg uređenja odnosa između autora i poslodavca od onog koji se podrazumijeva ukoliko taj odnos nije uređen posebnim aktom ili ugovorom. Ukazujemo da je temeljem ovoga javnog savjetovanja usvojen prijedlog dionika iz sektora novinarstva slijedom čega se u članku 94. stavku 2. dodaje i kolektivni ugovor kojim može biti</p>

autorsko djelo. S obzirom da najveći dio Ugovora o radu ili Ugovora o djelu sadrži tipizirane odredbe kojima se ne uređuju prava nakon prekida radnog odnosa, jasno je da će poslodavac u najvećem dijelu slučajeva dobiti sva imovinska prava na autorskim djelima. Ovime se znatno negativno utječe na imovinska prava autora, te će ova odredba imati znatne negativne posljedice na prava autora, posebno novinara i fotografa jer nakon prekida radnog odnosa oni ostaju bez ikakvih imovinskih prava na njihovim autorskim djelima, a u korist poslodavca koji će nesmetano iskorištavati autorska prava. Također će kao posljedica novog Zakona, doći u pitanje zaštita i status radnog odnosa jer će brojni poslodavci odlučiti da nemaju potrebe za autorima jer ionako zadržavaju njihov portfolio autorskih djela." HND također smatra da članak 93 stavak 4 i 5 također treba brisati iz prijedloga Zakona, te se protivi u cijelosti predloženom zakonskom rješenju. Predmetnim rješenjima se negativno utječe na moralna prava autora, bez ikakve osnove, dok se poslodavcu daje pravo da sastavlja tuđe autorsko djelo bez dozvole autora, predstavlja pod svojim imenom i druga neosnovana prava. Ne postoji nikakva osnova koja bi opravdala ovakvo rješenje kojim se autora stavlja u nepošten položaj da ne upravlja svojim autorskim djelom, posebno time tko ga potpisuje i s kojim djelima ga se objavljuje. Posebno se ističe da nema smisla pravo poslodavca da dovršava autorska djela autora, te nije jasno iz koje osnove potiče ovo rješenje. Predmetna rješenja su u koliziji s općim moralnim pravima - pravo na priznanje autorstva i pravo na poštivanje autorskog djela. HND smatra da odnose povezane s autorskim pravom treba vezati uz onaj dio Zakona o autorskom i srodnim pravima u kojem se uređuju odnosi koautorstva. Dakle, medij i novinar, mogu biti koautori nekog novinarskog autorskog djela (članak, reportaža, foto-reportaža, emisija, film - i sve ono što zakon opisuje riječju videogram) ako tako urede svoje međusobne odnose. Što se tiče dijela Zakona u kojem se definira "primjerena i razmjerna naknada", Hrvatsko novinarsko društvo smatra kako taj izraz nije dovoljno precizan te da je posebno nejasan u kontekstu izraza "bitan doprinos" za one slučajeve u kojima medijska kuća treba, mora ili želi posebno nagraditi svog novinara, fotoreportera, snimatelja ili drugog medijskog radnika zaslužnog za autorsko djelo. HND smatra da nije jasno tko određuje što je primjereno i razmjerno i kako se bitan doprinos razlikuje od doprinosa koji nisu (tako) bitni. Stoga, Hrvatsko novinarsko društvo predlaže da se Zakonom propiše osnivanje posebnog vijeća koje bi u suradnji s medijskim kućama razmotrilo navedene nejasnoće i osmislilo formulu za definiranje primjerene i razmjerne naknade te bitnog doprinosa, temeljem posebnog pravilnika, odnosno podzakonskog akata. Posebno vijeće bi se sastojalo od predstavnika medija na način kako su predstavljeni u Hrvatskoj udruzi poslodavaca, jednog člana iz Hrvatskog novinarskog društva, jednog predstavnika Sindikata novinara i jednog predstavnika Društva za zaštitu novinarskih autorskih prava. U tom kontekstu, HND inzistira da se u Zakon unese i odredba o transparentnosti podataka o

detaljnije određena posebna primjerena naknada navedena u tom članku. Napominje se da se na slobodne novinare i druge autore koji nisu u radnom odnosu primjenjuju opće odredbe o pravima autora iz ovoga Zakona.

suradnji medijskih kuća i internetskih platformi te da se te informacije dijele s autorima, ili bar s njihovim strukovnim i sindikalnim organizacijama, u razumnim vremenskim razdobljima - recimo, kvartalno. Hrvatsko novinarsko društvo smatra da treba doraditi i članke zakona koji definiraju ustanovu Vijeća stručnjaka. Nije vjerojatno da će to Vijeće biti neovisno ako ga imenuje samo ministar. HND inzistira da se to vijeće formira na način koji će mu omogućiti neovisnost te da se formula odabira njegovih članova svakako izradi u suradnji s novinarskih strukovnim organizacijama (HND, SNH, DZNAP). Hrvatsko novinarsko društvo predlaže i doradu dijela Zakona o autorskom i srodnim pravima u kojem se definira odnos prema bazama podataka. Baza novinskih autorskih dijela, ma tko ju izradio i u kojem programu je napisao, ne može biti dostupna za distribuciju bez naknade autorima, u svim onim slučajevima u kojima se te informacije nude pod komercijalnim uvjetima. Hrvatsko novinarsko društvo smatra da se slobodne novinare treba u Zakonu o autorskom i srodnim pravima navesti izrijekom, posebno u onim člancima koji definiraju odnose autora (novinara) i kupaca njihovih autorskih djela (medija). Slobodni novinari su posebna formalno-pravna, (samostalna djelatnost / slobodna profesija) kategorija koja (i inače) od zakonodavca traži jasnije definiranje svog statusa. za Izvršni odbor HND-a Hrvoje Zovko, predsjednik HND-a

51 **Marina Petković Liker**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Kao autorica i redateljica kazališnih predstava u cijelosti podržavam sadržaj komentara Nore Krstulović, kao i sadržaj komentara Akademije dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. ISTIČEM IZ KOMENTARA NORE KRSTULOVIĆ: "Iako se u 21. stoljeću čini bespredmetnim braniti pravo na autorstvo kazališnog redatelja, a koje seže još u doba Meininger Hoftheatertruppe (1866.), s obzirom na namjeru zakonodavca da autorsko pravo uskrati i snimateljima audio-vizualnih djela, nužno je ipak ponoviti: kazališni redatelj nedvojbeno jest autor kazališne predstave, a nerijetko su to i glumci i brojne kolege iz drugih struka." Kopiram njezin komentar u cijelosti: "Držim posve neprimjerenim upućivanje ovog iznimno važnog zakona u javno savjetovanje nakon samo dva sastanka radne grupe, a potom i bez ikakve najave, usred pandemije te razornih posljedica potresa u Zagrebu. Takvim postupkom je uvelike onemogućeno detaljno upoznavanje svih zainteresiranih stranaka s meritumom zakona. Prijedlog sadrži cijeli niz nomotehničkih pogrešaka i etički problematičnih odredbi, no skrenula bih zakonodavcu i zainteresiranim kolegama pažnju na one koje se tiču - kazališta. U članku 7. kazalište je definirano kao područje na kojem nastaju dramska i dramsko-glazbena djela, što je posve neinformirano i iznimno skučeno tumačenje prakse u kojoj već desetljećima dramski tekst nije nužno polazište za rad u izvedbenim umjetnostima. Dapače, slijedom tog anakronog stava, u članku 120. redatelji kazališnih predstava definiraju se kao umjetnici izvođači, a ne

Primljeno na znanje
 Komentar je primljen na znanje.

autori. Iako se u 21. stoljeću čini bespredmetnim braniti pravo na autorstvo kazališnog redatelja, a koje seže još u doba Meininger Hoftheatertruppe (1866.), s obzirom na namjeru zakonodavca da autorsko pravo uskrati i snimateljima audio-vizualnih djela, nužno je ipak ponoviti: kazališni redatelj nedvojbeno jest autor kazališne predstave, a nerijetko su to i glumci i brojne kolege iz drugih struka. Dapače, iako film u pravilu nastaje prema scenariju, zakonodavcu nije palo na pamet "odriješiti" filmskog redatelja njegovih prava, već ga drži glavnim autorom, dok isto pravo uskraćuje kazališnim redateljima. Kako s pravom, u svojim primjedbama, navodi profesor Turković: "...rad na nekim područjima - na filmu, operi, opereti, kazališnoj predstavi, koncertu i dr. podrazumijeva organizirano stvaralaštvo više stvaralačkih sudionika od kojih svaki daje individualni stvaralački doprinos cjelini djela. O takvim autorskim djelima govori se kao o 'kolektivnom djelu' odn. 'Gesamtkunstwerku'. Zato je važno uz postojeću distinkciju AUTORA SASTAVNOG DJELA uvesti i distinkciju AUTORA SKUPNIH DJELA. Potom, pod uvjetima skupnog autorstva, autorske nadležnosti se tipski razlučuju, i to ne samo na KOAUTORE i AUTORE PRINOSA, nego uz njih se tipično razlučuje i GLAVNI AUTOR. Ovo razlučivanje važi za sva skupna autorstva, ne samo za audiovizualna djela, pa i odredbu SKUPNOG AUTORSTVA i pojedine odredbe GLAVNOG AUTORA, KOAUTORA i AUTORA DOPRINOSA treba definirati općenito, a potom u posebnim člancima specificirati za svako područje tko sve - po stvaralačkim ulogama u izradi autorskog djela - spada u koju kategoriju autora." Držim, stoga, da je ključno promijeniti predloženu definiciju područja o kojem govorimo u pojam izvedbenog djela, a njegove autore definirati u skladu s prijedlogom prof. Turkovića. Time bi se posljedično ispravile i brojne druge nelogičnosti ovog zakona, poput one da je umjetnicima izvođačima uskraćeno kolektivno ostvarivanje izvođačkih prava. Naime, u članku 209. i srodnima, spominje se isključivo "fonogram" temeljem kojeg umjetnici izvođači mogu ostvariti svoja prava, dok je "videogram" u potpunosti izostavljen. Iz predložene regulative, stoga, proizlazi da ni redatelji ni glumci predstava čije snimke od početka pandemije gledamo u svim mogućim digitalnim medijima, ne bi imali pravo ostvariti nikakvu naknadu od (re)emitiranja. Zbog svega navedenog još jednom apeliram da se ovakav prijedlog zakona u potpunosti odbaci i da se u suglasju sa svim zainteresiranim strukama pripremi prijedlog koji će životnije i održivije urediti područje autorskog i srodnih prava. Podsjećam da je rok za usklađivanje s nadređenim direktivama: 7. lipnja 2021."

52	<p>MIRJANA JAKUŠIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Komentar u ime Hrvatskog dizajnerskog društva: Nacrt prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima pisan je prvenstveno iz rakursa glazbene industrije što se vidi i iz činjenice da u radnoj skupini nije bio nijedan predstavnik dizajna i vizualnih umjetnosti. Rezultat toga je Nacrt zakona koji ni jednom riječju ne spominje audiovizualni format koji bi po svojoj naravi odstupao od standardnog audiovizualnog djela. U opseg Nacrta zakona ne ulazi ni multimedija pa postaje evidentan potpuno zastarjeli pristup autorskim pravima kroz ispuštanje da se u obzir uzme suvremeni kontekst u kojem ta prava nastaju i način na koji se autorska djela konzumiraju. Vizualne umjetnosti i dizajn su potpuno zanemareni kao „grane“ autorskih prava, a primjerice videoigre u kojima te dvije umjetnosti snažno dolaze do izražaja ne nalazimo u Nacrtu ni kao pojam. Potpuno je zanemareno i koautorstvo audiovizualnih djela pa novi prijedlog zakona dodatno sužava krug koautora umjesto da ga proširuje</p>	<p>Prihvaćen Primjedba je usvojena na sljedeći način: U članku 7. stavku 2. u popis autorskih djela dodaje se novi podstavak “ - videoigre i druga multimedijalna djela”. Krug koautora audiovizualnog djela odgovarajuće je proširen.</p>
----	---	--

53	<p>Anja Maksić Japundžić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kao kazališna redateljica i članica Izvršnog odbora Ogranka samostalnih umjetnika Hrvatskog društva dramskih umjetnika u cijelosti podržavam sadržaj komentara Nore Krstulović, kao i sadržaj komentara Akademije dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, a ovdje navodim i parafriziram njihove ključne dijelove koji se tiču kazališne i radiofonijske režije: Komentar Nore Krstulović Nužno je promijeniti predloženu definiciju područja o kojem govorimo u pojam IZVEDBENOG DJELA, a njegove autore definirati u skladu s dolje navedenim prijedlogom prof. Turkovića: "...rad na nekim područjima - na filmu, operi, opereti, kazališnoj predstavi, koncertu i dr. podrazumijeva organizirano stvaralaštvo više stvaralačkih sudionika od kojih svaki daje individualni stvaralački doprinos cjelini djela. O takvim autorskim djelima govori se kao o 'kolektivnom djelu' odn. 'Gesamtkunstwerku'. Zato je važno uz postojeću distinkciju AUTORA SASTAVNOG DJELA uvesti i distinkciju AUTORA SKUPNIH DJELA. Potom, pod uvjetima skupnog autorstva, autorske nadležnosti se tipski razlučuju, i to ne samo na KOAUTORE i AUTORE PRINOSA, nego uz njih se tipično razlučuje i GLAVNI AUTOR. Ovo razlučivanje važi za sva skupna autorstva, ne samo za audiovizualna djela, pa i odredbu SKUPNOG AUTORSTVA i pojedine odredbe GLAVNOG AUTORA, KOAUTORA i AUTORA DOPRINOSA treba definirati općenito, a potom u posebnim člancima specificirati za svako područje tko sve - po stvaralačkim ulogama u izradi autorskog djela - spada u koju kategoriju autora." Time bi se posljedično ispravile i brojne druge nelogičnosti ovog zakona, poput one da je umjetnicima izvođačima uskraćeno kolektivno ostvarivanje izvođačkih prava. Naime, u članku 209. i srodnima, spominje se isključivo "fonogram" temeljem kojeg umjetnici izvođači mogu ostvariti svoja prava, dok je "videogram" u potpunosti izostavljen. Također apeliram da se ovakav prijedlog zakona u potpunosti odbaci i da se u suglasju sa svim zainteresiranim strukama pripremi prijedlog koji će, u skladu sa živom praksom, temeljitije i efikasnije urediti područje autorskog i srodnih prava. Komentar Akademije dramske umjetnosti u Zagrebu: U članak 7., uz videoigre, pod oblike umjetničkog autorskog rada, potrebno je uvrstiti sva djela radiofonskog stvaralaštva: igrana i dokumentarna radiofonska djela (radio drame, dokumentarne radio drame, ars akustike i sve druge oblike djela pisanih za mikrofoni i djela nastala mikrofonom). U Prijedlogu nacrtu zakona navedena glazbeno-dramska djela podrazumijevaju opere, musicale i druge oblike scenske, izvedbene umjetnosti te ih je potrebno razlikovati od akustičkih ostvarenja u mediju radija koja spadaju u područje estetskog, umjetničkog radija, a to su sve ovi gore navedeni oblici.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje</p>
54	<p>Matija Pisačić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA PODRŽAVAM SADRŽAJ KOMENTARA NORE KRSTULOVIĆ koji u nastavku dijelim: Držim posve</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

neprimjerenim upućivanje ovog iznimno važnog zakona u javno savjetovanje nakon samo dva sastanka radne grupe, a potom i bez ikakve najave, usred pandemije te razornih posljedica potresa u Zagrebu. Takvim postupkom je uvelike onemogućeno detaljno upoznavanje svih zainteresiranih stranaka s meritumom zakona. Prijedlog sadrži cijeli niz nomotehničkih pogrešaka i etički problematičnih odredbi, no skrenula bih zakonodavcu i zainteresiranim kolegama pažnju na one koje se tiču - kazališta. U članku 7. kazalište je definirano kao područje na kojem nastaju dramska i dramsko-glazbena djela, što je posve neinformirano i iznimno skučeno tumačenje prakse u kojoj već desetljećima dramski tekst nije nužno polazište za rad u izvedbenim umjetnostima. Dapače, slijedom tog anakronog stava, u članku 120. redatelj kazališnih predstava definiraju se kao umjetnici izvođači, a ne autori. Iako se u 21. stoljeću čini bespredmetnim braniti pravo na autorstvo kazališnog redatelja, a koje seže još u doba Meininger Hoftheatertruppe (1866.), s obzirom na namjeru zakonodavca da autorsko pravo uskrati i snimateljima audio-vizualnih djela, nužno je ipak ponoviti: kazališni redatelj nedvojbeno jest autor kazališne predstave, a nerijetko su to i glumci i brojne kolege iz drugih struka. Dapače, iako film u pravilu nastaje prema scenariju, zakonodavcu nije palo na pamet "odriješiti" filmskog redatelja njegovih prava, već ga drži glavnim autorom, dok isto pravo uskraćuje kazališnim redateljima. Kako s pravom, u svojim primjedbama, navodi profesor Turković: "...rad na nekim područjima - na filmu, operi, opereti, kazališnoj predstavi, koncertu i dr. podrazumijeva organizirano stvaralaštvo više stvaralačkih sudionika od kojih svaki daje individualni stvaralački doprinos cjelini djela. O takvim autorskim djelima govori se kao o 'kolektivnom djelu' odn. 'Gesamtkunstwerku'. Zato je važno uz postojeću distinkciju AUTORA SASTAVNOG DJELA uvesti i distinkciju AUTORA SKUPNIH DJELA. Potom, pod uvjetima skupnog autorstva, autorske nadležnosti se tipski razlučuju, i to ne samo na KOAUTORE i AUTORE PRINOSA, nego uz njih se tipično razlučuje i GLAVNI AUTOR. Ovo razlučivanje važi za sva skupna autorstva, ne samo za audiovizualna djela, pa i odredbu SKUPNOG AUTORSTVA i pojedine odredbe GLAVNOG AUTORA, KOAUTORA i AUTORA DOPRINOSA treba definirati općenito, a potom u posebnim člancima specificirati za svako područje tko sve - po stvaralačkim ulogama u izradi autorskog djela - spada u koju kategoriju autora." Držim, stoga, da je ključno promijeniti predloženu definiciju područja o kojem govorimo u pojam izvedbenog djela, a njegove autore definirati u skladu s prijedlogom prof. Turkovića. Time bi se posljedično ispravile i brojne druge nelogičnosti ovog zakona, poput one da je umjetnicima izvođačima uskraćeno kolektivno ostvarivanje izvođačkih prava. Naime, u članku 209. i srodnima, spominje se isključivo "fonogram" temeljem kojeg umjetnici izvođači mogu ostvariti svoja prava, dok je "videogram" u potpunosti izostavljen. Iz predložene regulative, stoga, proizlazi da ni redatelji ni glumci predstava čije snimke od početka pandemije gledamo u svim mogućim

digitalnim medijima, ne bi imali pravo ostvariti nikakvu naknadu od (re)emitiranja. Zbog svega navedenog još jednom apeliram da se ovakav prijedlog zakona u potpunosti odbaci i da se u suglasju sa svim zainteresiranim strukama pripremi prijedlog koji će životnije i održivije urediti područje autorskog i srodnih prava.

- 55 **RAJNA RACZ**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
 Poštovani, kao profesionalna kazališna redateljica, podržavam komentar Nore Krstulović i smatram da: Držim posve neprimjerenim upućivanje ovog iznimno važnog zakona u javno savjetovanje nakon samo dva sastanka radne grupe, a potom i bez ikakve najave, usred pandemije te razornih posljedica potresa u Zagrebu. Takvim postupkom je uvelike onemogućeno detaljno upoznavanje svih zainteresiranih stranaka s meritumom zakona. Prijedlog sadrži cijeli niz nomotehničkih pogrešaka i etički problematičnih odredbi, no skrenula bih zakonodavcu i zainteresiranim kolegama pažnju na one koje se tiču - kazališta. U članku 7. kazalište je definirano kao područje na kojem nastaju dramska i dramsko-glazbena djela, što je posve neinformirano i iznimno skučeno tumačenje prakse u kojoj već desetljećima dramski tekst nije nužno polazište za rad u izvedbenim umjetnostima. Dapače, slijedom tog anakronog stava, u članku 120. redatelji kazališnih predstava definiraju se kao umjetnici izvođači, a ne autori. Iako se u 21. stoljeću čini bespredmetnim braniti pravo na autorstvo kazališnog redatelja, a koje seže još u doba Meininger Hoftheatertruppe (1866.), s obzirom na namjeru zakonodavca da autorsko pravo uskrati i snimateljima audio-vizualnih djela, nužno je ipak ponoviti: kazališni redatelj nedvojbeno jest autor kazališne predstave, a nerijetko su to i glumci i brojne kolege iz drugih struka. Dapače, iako film u pravilu nastaje prema scenariju, zakonodavcu nije palo na pamet "odriješiti" filmskog redatelja njegovih prava, već ga drži glavnim autorom, dok isto pravo uskraćuje kazališnim redateljima. Kako s pravom, u svojim primjedbama, navodi profesor Turković: "...rad na nekim područjima - na filmu, operi, opereti, kazališnoj predstavi, koncertu i dr. podrazumijeva organizirano stvaralaštvo više stvaralačkih sudionika od kojih svaki daje individualni stvaralački doprinos cjelini djela. O takvim autorskim djelima govori se kao o 'kolektivnom djelu' odn. 'Gesamtkunstwerku'. Zato je važno uz postojeću distinkciju AUTORA SASTAVNOG DJELA uvesti i distinkciju AUTORA SKUPNIH DJELA. Potom, pod uvjetima skupnog autorstva, autorske nadležnosti se tipski razlučuju, i to ne samo na KOAUTORE i AUTORE PRINOSA, nego uz njih se tipično razlučuje i GLAVNI AUTOR. Ovo razlučivanje važi za sva skupna autorstva, ne samo za audiovizualna djela, pa i odredbu SKUPNOG AUTORSTVA i pojedine odredbe GLAVNOG AUTORA, KOAUTORA i AUTORA DOPRINOSA treba definirati općenito, a potom u posebnim člancima specificirati za svako područje tko sve - po stvaralačkim ulogama u izradi autorskog djela - spada u koju kategoriju autora." Držim, stoga,

Primljeno na znanje
 Komentar je primljen na znanje.

da je ključno promijeniti predloženu definiciju područja o kojem govorimo u pojam izvedbenog djela, a njegove autore definirati u skladu s prijedlogom prof. Turkovića. Time bi se posljedično ispravile i brojne druge nelogičnosti ovog zakona, poput one da je umjetnicima izvođačima uskraćeno kolektivno ostvarivanje izvođačkih prava. Naime, u članku 209. i srodnima, spominje se isključivo "fonogram" temeljem kojeg umjetnici izvođači mogu ostvariti svoja prava, dok je "videogram" u potpunosti izostavljen. Iz predložene regulative, stoga, proizlazi da ni redatelj ni glumci predstava čije snimke od početka pandemije gledamo u svim mogućim digitalnim medijima, ne bi imali pravo ostvariti nikakvu naknadu od (re)emitiranja. Zbog svega navedenog još jednom apeliram da se ovakav prijedlog zakona u potpunosti odbaci i da se u suglasju sa svim zainteresiranim strukama pripremi prijedlog koji će životnije i održivije urediti područje autorskog i srodnih prava.

- 56 **DRAŽEN FERENČINA**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
 PODRŽAVAM SADRŽAJ KOMENTARA NORE KRSTULOVIĆ koji u nastavku dijelim: Držim posve neprimjerenim upućivanje ovog iznimno važnog zakona u javno savjetovanje nakon samo dva sastanka radne grupe, a potom i bez ikakve najave, usred pandemije te razornih posljedica potresa u Zagrebu. Takvim postupkom je uvelike onemogućeno detaljno upoznavanje svih zainteresiranih stranaka s meritumom zakona. Prijedlog sadrži cijeli niz nomotehničkih pogrešaka i etički problematičnih odredbi, no skrenula bih zakonodavcu i zainteresiranim kolegama pažnju na one koje se tiču - kazališta. U članku 7. kazalište je definirano kao područje na kojem nastaju dramska i dramsko-glazbena djela, što je posve neinformirano i iznimno skućeno tumačenje prakse u kojoj već desetljećima dramski tekst nije nužno polazište za rad u izvedbenim umjetnostima. Dapače, slijedom tog anakronog stava, u članku 120. redatelj kazališnih predstava definiraju se kao umjetnici izvođači, a ne autori. Iako se u 21. stoljeću čini bespredmetnim braniti pravo na autorstvo kazališnog redatelja, a koje seže još u doba Meininger Hoftheatertruppe (1866.), s obzirom na namjeru zakonodavca da autorsko pravo uskrati i snimateljima audio-vizualnih djela, nužno je ipak ponoviti: kazališni redatelj nedvojbeno jest autor kazališne predstave, a nerijetko su to i glumci i brojne kolege iz drugih struka. Dapače, iako film u pravilu nastaje prema scenariju, zakonodavcu nije palo na pamet "odriješiti" filmskog redatelja njegovih prava, već ga drži glavnim autorom, dok isto pravo uskraćuje kazališnim redateljima. Kako s pravom, u svojim primjedbama, navodi profesor Turković: "...rad na nekim područjima - na filmu, operi, opereti, kazališnoj predstavi, koncertu i dr. podrazumijeva organizirano stvaralaštvo više stvaralačkih sudionika od kojih svaki daje individualni stvaralački doprinos cjelini djela. O takvim autorskim djelima govori se kao o 'kolektivnom djelu' odn. 'Gesamtkunstwerku'. Zato je važno uz postojeću distinkciju AUTORA

Primljeno na znanje
 Komentar je primljen na znanje.

SASTAVNOG DJELA uvesti i distinkciju AUTORA SKUPNIH DJELA. Potom, pod uvjetima skupnog autorstva, autorske nadležnosti se tipski razlučuju, i to ne samo na KOAUTORE i AUTORE PRINOSA, nego uz njih se tipično razlučuje i GLAVNI AUTOR. Ovo razlučivanje važi za sva skupna autorstva, ne samo za audiovizualna djela, pa i odredbu SKUPNOG AUTORSTVA i pojedine odredbe GLAVNOG AUTORA, KOAUTORA i AUTORA DOPRINOSA treba definirati općenito, a potom u posebnim člancima specificirati za svako područje tko sve - po stvaralačkim ulogama u izradi autorskog djela - spada u koju kategoriju autora." Držim, stoga, da je ključno promijeniti predloženu definiciju područja o kojem govorimo u pojam izvedbenog djela, a njegove autore definirati u skladu s prijedlogom prof. Turkovića. Time bi se posljedično ispravile i brojne druge nelogičnosti ovog zakona, poput one da je umjetnicima izvođačima uskraćeno kolektivno ostvarivanje izvođačkih prava. Naime, u članku 209. i srodnima, spominje se isključivo "fonogram" temeljem kojeg umjetnici izvođači mogu ostvariti svoja prava, dok je "videogram" u potpunosti izostavljen. Iz predložene regulative, stoga, proizlazi da ni redatelj i ni glumci predstava čije snimke od početka pandemije gledamo u svim mogućim digitalnim medijima, ne bi imali pravo ostvariti nikakvu naknadu od (re)emitiranja. Zbog svega navedenog još jednom apeliram da se ovakav prijedlog zakona u potpunosti odbaci i da se u suglasju sa svim zainteresiranim strukama pripremi prijedlog koji će životnije i održivije urediti područje autorskog i srodnih prava.

- 57 **Hrvatsko knjižničarsko društvo**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
 Stajalište Hrvatskog knjižničarskog društva o Nacrtu prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima Knjižničarska zajednica pozdravlja donošenje novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima u dijelu u kojem se, implementirajući EU Direktivu o autorskom pravu na jedinstvenom digitalnom tržištu, knjižnicama i drugim institucijama kulturne baštine pružaju nove mogućnosti za ostvarivanje njihove temeljne uloge, osiguravanja dostupnosti fondova baštinskih institucija javnosti. Posebno se to odnosi na reguliranje pitanja masovne digitalizacije i činjenja dostupnim autorskih djela nedostupnih na tržištu, što korisnicima i javnosti omogućuje pristup mnogoj kulturno i baštinski vrijednoj građi, olakšava sudjelovanje knjižnica u ostvarivanju potpore znanosti i obrazovanju kroz postupke rudarenja podataka ili digitalne nastave, kao i učvršćenje prava na očuvanje i arhiviranje građe za buduće generacije. S druge pak strane, novi Zakon prilika je i da se knjižnicama i baštinskim ustanovama u digitalno doba napokon i stvarno omogućiti djelovanje u javnom interesu u skladu s tehnološkim zahtjevima vremena i potrebama suvremenih korisnika, što i jest stvarni duh Direktive EU kao i brojnih otprije postojećih međunarodnih dokumenata i inicijativa. U vezi s time, u Zakonu ima još dosta mjesta za napredak koji nije do kraja ostvaren, a što se,

Primljeno na znanje
 Komentar je primljen na znanje.

sugerirano i mnogim odredbama Direktive, treba u prijedlogu Zakona dopuniti: - koliko god je moguće spriječiti da ugovorne i licencijske odredbe, kao i mjere tehnološke zaštite, učine neostvarivim zakonite iznimke i ograničenja u korist knjižnica, institucija kulturne baštine i njihovih zakonitih i ovlaštenih korisnika, počevši od očuvanja građe do činjenja građe dostupnom, što već i otprije, šire od dometa Direktive i posebno u korist znanosti, obrazovanja i baštinskih ustanova, jasno određuju mnoga zakonodavstva poput Belgije, Irske, Portugala, Njemačke sve do detaljno razrađenog poput Velike Britanije. Osnovne zakonske mogućnosti i ovlaštenja korisnika posebno su osjetljive u doba izvanrednih stanja poput sadašnje pandemije virusa, ili potresa, i treba ih očuvati u minimalno svrhovitom okviru da ne postanu mrtvo slovo na papiru; - da se kod novouspostavljenih iznimki posebna pažnja, putem na postojeći tekst dodatnih rokova ili određivanja valjanih i jasnih razloga, posveti zaštiti i omogućivanju pristupa znanstvenoj produkciji, posebno u znanstvenim časopisima i skupovima radova, kao i da se uspostave jasne i jedinstvene procedure oko suradnje s tijelima koja će predstavljati autore i nositelje prava; - da se uvažavaju specifičnosti ne samo knjižnica i njihovih specifičnosti nužnih u digitalno doba o koje ističu brojni europski propisi, poput pružanja usluga i građe na zakonit način na daljinu, sudjelovanja u znanstvenim i obrazovnim aktivnostima, već i specifičnosti i povijest građe hrvatskih knjižnica važnih upravo za afirmaciju baštinskih vrijednosti i teritorijalno važenje propisa koji uređuju autorskopravna pitanja, kao i mnogih vrsta građe koja mora biti obuhvaćena kod olakšavanja pristupa; - da se i kroz odredbe propisa, posebno o naknadama kod reproduciranja ili repozitorijima građe, jasno istakne i vrednuje striktno neprofitna i javno zakonom ustanovljena uloga knjižnica i baštinskih institucija i ne miješa s komercijalnom djelatnošću; - da se knjižnicama, kao potpunim institucijama znanosti i obrazovanju ali i unutar tih sustava kao takvih, omogući izrada zbirki u digitalnom obliku, vrednuje njihov samostalni obrazovni rad, omogući korištenje izvora bez bojazni poništavanja zakonskih iznimki ugovorima i omogući nužna modernizacija sveukupne djelatnosti, koju uvijek obavljaju s visokom svježom o autorskom pravu i unutar zakonom dozvoljenog okvira, u javnom interesu kojem i služe.

58	<p>SANJA BACHRACH-KRIŠTOFIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Smatram potpuno neprimjerenim stavljanje na javno čitanje prijedloga Nacrta zakona o autorskom pravu i srodnim pravima u periodu od mjesec dana, do 17.5.2020., a tijekom Covid-19 pandemije i karantene te zagrebačkog potresa. Oba događaja u kategoriji više sile nisu dozvoljavala održavanje tematskih sastanaka struke niti omogućili struči pravovremeni angažman odvjetnika specijaliziranih za područje autorskog i srodnih prava. Nadalje, u brojkom opsežnom radnom tijelu koje je sudjelovalo u izradi prijedloga Nacrta zakona nisu uključeni predstavnici likovnih umjetnosti (arhitektura, grafika, kiparstvo, primijenjena umjetnost, slikarstvo), pa tako niti predstavnici s područja dizajna i fotografije. Grafički dizajn, tipografija i srodne prakse navode se tek unutar šireg pojma "primijenjene umjetnosti", bez objašnjenja što taj pojam podrazumijeva. U mnogim područjima u kojima su dizajneri ravnopravni autori, oni nisu spomenuti, npr. audiovizualna djela, mrežne stranice, tiskane publikacije i sl. Za razliku od grafičkog dizajna, industrijski dizajn se u prijedlogu Nacrta zakona navodi ravnopravno. Razvidno je da zakonodavac ne razumije dizajn niti njegovu funkciju te je nužno da u radno tijelo budu uključeni predstavnici struke. Mišljenja sam da Hrvatsko dizajnersko društvo, Hrvatsko društvo likovnih umjetnika, Hrvatska zajednica samostalnih umjetnika, Udruženje likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti hrvatske, Udruženje hrvatskih arhitekata i srodne udruge moraju biti uključene u izradu ovoga Zakona koji je sada jednako nepotpun kao i većina zakona koji se žele donijeti na tom području djelovanja. Svako od navedenih područja likovnih umjetnosti (arhitektura, grafika, kiparstvo, primijenjena umjetnost, slikarstvo) trebalo bi imati svog predstavnika / predstavnicu u radnom tijelu. Stoga zahtijevam da se ovaj i ovakav prijedlog Nacrta zakona u potpunosti odbaci. Sanja Bachrach-Krištofić, grafička dizajnerica</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Napominje se da Radna skupina ne može uključivati sve dionike na koje se zakon odnosi, no zato je javno savjetovanje koje je otvoreno mjesec dana prilika da sve zainteresirane strane iznesu svoj mišljenje, primjedbe i prijedloge u odnosu na objavljeni tekst Nacrta prijedloga zakona. Ukazujemo da je jedna od glavnih svrha predlaganja novog Zakona njegova modernizacija u kontekstu digitalnog tržišta koje u odnosu na vizualne umjetnosti kao što su arhitektura, kiparstvo, slikarstvo i dr. nema toliko istaknut značaj kao na područja u kojima je digitalno korištenje djela postalo ključno.</p>
59	<p>ANICA TOMIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, Podržavam komentar kolegice Nore Krstulović te ga dijelim: *** Držim posve neprimjerenim upućivanje ovog iznimno važnog zakona u javno savjetovanje nakon samo dva sastanka radne grupe, a potom i bez ikakve najave, usred pandemije te razornih posljedica potresa u Zagrebu. Takvim postupkom je uvelike onemogućeno detaljno upoznavanje svih zainteresiranih stranaka s meritumom zakona. Prijedlog sadrži cijeli niz nomotehničkih pogrešaka i etički problematičnih odredbi, no skrenula bih zakonodavcu i zainteresiranim kolegama pažnju na one koje se tiču - kazališta. U članku 7. kazalište je definirano kao područje na kojem nastaju dramska i dramsko-glazbena djela, što je posve neinformirano i iznimno skućeno tumačenje prakse u kojoj već desetljećima dramski tekst nije nužno polazište za rad u izvedbenim umjetnostima. Dapače, slijedom tog anakronog stava, u članku 120. redatelj</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

kazališnih predstava definiraju se kao umjetnici izvođači, a ne autori. Iako se u 21. stoljeću čini bespredmetnim braniti pravo na autorstvo kazališnog redatelja, a koje seže još u doba Meininger Hoftheatertruppe (1866.), s obzirom na namjeru zakonodavca da autorsko pravo uskrati i snimateljima audio-vizualnih djela, nužno je ipak ponoviti: kazališni redatelj nedvojbeno jest autor kazališne predstave, a nerijetko su to i glumci i brojne kolege iz drugih struka. Dapače, iako film u pravilu nastaje prema scenariju, zakonodavcu nije palo na pamet "odriješiti" filmskog redatelja njegovih prava, već ga drži glavnim autorom, dok isto pravo uskraćuje kazališnim redateljima. Kako s pravom, u svojim primjedbama, navodi profesor Turković: "...rad na nekim područjima - na filmu, operi, opereti, kazališnoj predstavi, koncertu i dr. podrazumijeva organizirano stvaralaštvo više stvaralačkih sudionika od kojih svaki daje individualni stvaralački doprinos cjelini djela. O takvim autorskim djelima govori se kao o 'kolektivnom djelu' odn. 'Gesamtkunstwerku'. Zato je važno uz postojeću distinkciju AUTORA SASTAVNOG DJELA uvesti i distinkciju AUTORA SKUPNIH DJELA. Potom, pod uvjetima skupnog autorstva, autorske nadležnosti se tipski razlučuju, i to ne samo na KOAUTORE i AUTORE PRINOSA, nego uz njih se tipično razlučuje i GLAVNI AUTOR. Ovo razlučivanje važi za sva skupna autorstva, ne samo za audiovizualna djela, pa i odredbu SKUPNOG AUTORSTVA i pojedine odredbe GLAVNOG AUTORA, KOAUTORA i AUTORA DOPRINOSA treba definirati općenito, a potom u posebnim člancima specificirati za svako područje tko sve - po stvaralačkim ulogama u izradi autorskog djela - spada u koju kategoriju autora." Držim, stoga, da je ključno promijeniti predloženu definiciju područja o kojem govorimo u pojam izvedbenog djela, a njegove autore definirati u skladu s prijedlogom prof. Turkovića. Time bi se posljedično ispravile i brojne druge nelogičnosti ovog zakona, poput one da je umjetnicima izvođačima uskraćeno kolektivno ostvarivanje izvođačkih prava. Naime, u članku 209. i srodnima, spominje se isključivo "fonogram" temeljem kojeg umjetnici izvođači mogu ostvariti svoja prava, dok je "videogram" u potpunosti izostavljen. Iz predložene regulative, stoga, proizlazi da ni redatelji ni glumci predstava čije snimke od početka pandemije gledamo u svim mogućim digitalnim medijima, ne bi imali pravo ostvariti nikakvu naknadu od (re)emitiranja. Zbog svega navedenog još jednom apeliram da se ovakav prijedlog zakona u potpunosti odbaci i da se u suglasju sa svim zainteresiranim strukama pripremi prijedlog koji će životnije i održivije urediti područje autorskog i srodnih prava.

60 **Tomislav Mandarić**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Evo bar ovim putem mogu iskazati podršku glazbenim strukovnim udrugama i kolegama na prijedlogu i inicijativi o promjeni dosadašnjeg neadekvatnog i nekorektnog pristupa internetskim naknadama autora, izvođača, za koje je uvijek vrijeme.

Primljeno na znanje
 Komentar je primljen na znanje.

61	<p>Nera Stipičević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, kao umjetnica, izvođačica i autorica PODRŽAVAM SADRŽAJ KOMENTARA NORE KRSTULović, AKADEMIJE DRAMSKE UMJETNOSTI I HRVATSKE GLAZBENE UNIJE. Zbog nepotrebnog zatrpavanja velikom količinom sveukupnih komentara navedenih ne dijelim iznova isti sadržaj. Smatram da su "Autorska prava i srodna prava" područje koje zaslužuje vjerodostojnu javnu raspravu s obzirom na njegovu važnost i veliki broj korisnika. Ip, Nera Stipičević</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
62	<p>Hrvatsko društvo nezavisnih producenata NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA HRVATSKO DRUŠTVO NEZAVISNIH PRODUCENATA u cijelosti podržava javno priopćenje i komentare HRUP-a na tekst prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima u javnoj raspravi. Prijedlog zakona u javnoj raspravi u dijelu o audiovizualnoj djelatnosti prepun je ogromnih rupa u razumijevanju područja kojim se bavi - pojmova, uloga, oblika i odnosa, te predstavlja potpuno neprohodan i nelogičan, sa stvarnošću i strukom nepovezan pravni kalambur, u sukobu s činjenicama, drugim zakonima, europskom audiovizualnom strategijom i regulativama, te ekonomskom logikom djelatnosti. Pojednostavljeno, prijedlog zakona ima četiri ključne i sustavne pogreške zbog kojih je taj dio zakona nužno pisati potpuno iznova: 1. tekst prijedloga svuda doslijedno sužava audiovizualnu djelatnost samo na određene principe proizvodnje određene vrste kinematografskih filmova i time potpuno izostavlja i zakida sve druge oblike audiovizualne djelatnosti, kao i pripadajuće autore i koautore, stvarajući pritom pravne okolnosti koje onemogućavaju osnovne proizvodne odnose, financiranje i plasman audiovizualnih djela 2. tekst prijedloga za jedan zakon posve nepotrebno uvodi rangiranje i selekciju autora na način da paušalno i općenito, bez obzira na vrstu audiovizualnog djela, favorizira isključivo redatelja na štetu svih drugih koautora, dok uopće ni na koji način ne prepoznaje autore audiovizualnih djela koja nisu filmovi, te stvara ogroman pravni vakum u audiovizualnoj djelatnosti 3. prijedlog zakona nametljivo pretjerano favorizira kolektivno sakupljanje autorskih prava, degradirajući legitimna imovinska prava autora u još jedan parafiskalni namet, ne obazirući se na neprimjenjivost i štetnost takvog pristupa, na uvriježene standarde u Europi i svijetu, a neopravdano restriktivno onemogućava sve druge oblike ostvarivanja individualnih autorskih prava, što izrazito ide u prilog samo jednog privatnog društva za sakupljanje kolektivnih prava, a uglavnom ne u prilog autora – dapače mnogim autorima može nanijeti i značajnu imovinsku štetu (ponajprije scenaristima, redateljima i snimateljima) 4. nerazumijevanjem i neprepoznavanjem uloge i prava proizvođača audiovizualnog djela, te mandatornim zaprekama ustupanja prava, proizvođače audiovizualnih djela tekst prijedloga dovodi u poziciju koja je u sukobu s AVMS Direktivom EU, s najmanje</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

	<p>dva hrvatska zakona, sa sektorskim koregulacijskim sporazumom, s propozicijama EU fondova, s ekonomskom logikom koja je pretpostavka postojanja audiovizualne djelatnosti i s uvriježenom poslovnom praksom u Europi. Iz navedenih razloga smatramo da se prijedlog zakona u dijelu koji se odnosi na autorstvo audiovizualnih djela ne može nikako popraviti doradom pojedinih članaka, nego je neophodno iz osnove promijeniti pristup i uvrstiti kompetentno razumijevanje audiovizualne djelatnosti u cijelini, te zamagljenu selektivnost i paušalnost zamijeniti stručnošću, cjelovitošću, preciznošću i razmjernošću u odnosu na sva audiovizualna djela na koja se zakon odnosi, kako zakon ne bi nanio značajne štete čitavoj audiovizualnoj djelatnosti u Hrvatskoj, što ovakav prijedlog zakona uvjerljivo jamči.</p>	
63	<p>Silvestar Dragoje NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA U potpunosti podržavam kolegu Davora Tolju koji kaže : U svakom slučaju podržavam da se autorska i izvođačka naknada na internetu prikupljaju putem ZAMP-a i HUZIP-a i to na pošten način. Što se tiče tzv. fizičke prodaje nosača zvuka, odnosno internetske prodaje istih, tu postoji jedan problem. 80-tih godina, sklapajući izdavački ugovor sa diskografskom, bilo je jasno definirano koliki postotak ima glavni izvođač, a koliki prateći ili gostujući glazbenici koji su time bili plaćeni za svoje učešće u snimanju. Danas, prateći glazbenici traže fiksni honorar za snimanje i to puno veći nego što bi ostvarili od fizičke ili internetske prodaje snimljenog materijala i time se praktički odriču svog udjela od fizičke ili internetske prodaje glazbenog uradka. Njihova izvođačka prava skupljena HUZIP-om od izvođenja pjesme na radiju, tv-u i sl. ostaju i dalje njihovo pravo. Uređivanje prikupljanja tog prava na internetu mora biti riješeno pravično, kako za glavnog izvođača tako i za gostujuće glazbenike. I upravo je to, kao i autorsko pravo i diskografsko pravo, odnosno njihova pravična raspodjela, ono što je potrebno urediti ovim zakonom. Ovako You tube, Vimeo, Dezeer i sl. uzimaju naše novce, a mi svi zajedno dobijamo mrvicu. Njih treba natjerati da pošteno plate naš dio. Silvestar Dragoje</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
64	<p>Dragana Tomić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio i tv postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva. S poštovanjem, Dragana Tomić, članica Zagrebačke filharmonije</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
65	<p>Nika Bokić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, kao studentica Kazališne režije i radiofonije podržavam komentar Nore Krstulović te ga u nastavku dijelim: * * * * * Držim posve neprimjerenim upućivanje ovog iznimno važnog zakona u javno savjetovanje nakon samo dva sastanka radne grupe, a potom i bez ikakve najave,</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

usred pandemije te razornih posljedica potresa u Zagrebu. Takvim postupkom je uvelike onemogućeno detaljno upoznavanje svih zainteresiranih stranaka s meritumom zakona. Prijedlog sadrži cijeli niz nomotehničkih pogrešaka i etički problematičnih odredbi, no skrenula bih zakonodavcu i zainteresiranim kolegama pažnju na one koje se tiču - kazališta. U članku 7. kazalište je definirano kao područje na kojem nastaju dramska i dramsko-glazbena djela, što je posve neinformirano i iznimno skućeno tumaćenje prakse u kojoj već desetljećima dramski tekst nije nužno polazište za rad u izvedbenim umjetnostima. Dapače, slijedom tog anakronog stava, u članku 120. redatelji kazališnih predstava definiraju se kao umjetnici izvođači, a ne autori. Iako se u 21. stoljeću čini bespredmetnim braniti pravo na autorstvo kazališnog redatelja, a koje seže još u doba Meininger Hoftheatertruppe (1866.), s obzirom na namjeru zakonodavca da autorsko pravo uskrati i snimateljima audio-vizualnih djela, nužno je ipak ponoviti: kazališni redatelj nedvojbeno jest autor kazališne predstave, a nerijetko su to i glumci i brojne kolege iz drugih struka. Dapače, iako film u pravilu nastaje prema scenariju, zakonodavcu nije palo na pamet "odriješiti" filmskog redatelja njegovih prava, već ga drži glavnim autorom, dok isto pravo uskraćuje kazališnim redateljima. Kako s pravom, u svojim primjedbama, navodi profesor Turković: "...rad na nekim područjima - na filmu, operi, opereti, kazališnoj predstavi, koncertu i dr. podrazumijeva organizirano stvaralaštvo više stvaralačkih sudionika od kojih svaki daje individualni stvaralački doprinos cjelini djela. O takvim autorskim djelima govori se kao o 'kolektivnom djelu' odn. 'Gesamtkunstwerku'. Zato je važno uz postojeću distinkciju AUTORA SASTAVNOG DJELA uvesti i distinkciju AUTORA SKUPNIH DJELA. Potom, pod uvjetima skupnog autorstva, autorske nadležnosti se tipski razlučuju, i to ne samo na KOAUTORE i AUTORE PRINOSA, nego uz njih se tipično razlučuje i GLAVNI AUTOR. Ovo razlučivanje važi za sva skupna autorstva, ne samo za audiovizualna djela, pa i odredbu SKUPNOG AUTORSTVA i pojedine odredbe GLAVNOG AUTORA, KOAUTORA i AUTORA DOPRINOSA treba definirati općenito, a potom u posebnim člancima specificirati za svako područje tko sve - po stvaralačkim ulogama u izradi autorskog djela - spada u koju kategoriju autora." Držim, stoga, da je ključno promijeniti predloženu definiciju područja o kojem govorimo u pojam izvedbenog djela, a njegove autore definirati u skladu s prijedlogom prof. Turkovića. Time bi se posljedično ispravile i brojne druge nelogičnosti ovog zakona, poput one da je umjetnicima izvođačima uskraćeno kolektivno ostvarivanje izvođačkih prava. Naime, u članku 209. i srodnima, spominje se isključivo "fonogram" temeljem kojeg umjetnici izvođači mogu ostvariti svoja prava, dok je "videogram" u potpunosti izostavljen. Iz predložene regulative, stoga, proizlazi da ni redatelji ni glumci predstava čije snimke od početka pandemije gledamo u svim mogućim digitalnim medijima, ne bi imali pravo ostvariti nikakvu naknadu od (re)emitiranja. Zbog svega navedenog još jednom apeliram da se ovakav

	prijedlog zakona u potpunosti odbaci i da se u suglasju sa svim zainteresiranim strukama pripremi prijedlog koji će životnije i održivije urediti područje autorskog i srodnih prava.	
66	<p>miroslav matanović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. stoga bi trebalo u novom zakonu trbalo i to regulirati . Podržavam da se skladatelji autori pjesama kao i glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. Ip, Miroslav Matanović</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
67	<p>Društvo za zaštitu novinarskih autorskih prava (DZNAP) NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Europska, pa i hrvatska legislativa, kad su posrijedi autorska prava, zasniva se na monističkoj teoriji, prema kojoj je to jedinstveno pravo s dva elementa: osobnim i imovinskim – izravna posljedica je ograničen prijenos autorskog prava: moralno pravo ne može se prenijeti na trećeg. No, neke odredbe Nacrta prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (čl. 93. stavak 4 i 5), zadiru izravno u ove temelje i upravo su im suprotne, a nemaju uporiše ni u Direktivi o autorskom pravu na jedinstvenom digitalnom tržištu EU: kad su posrijedi autorska prava vezana uz djela stvorena u radnom odnosu, "automatizam" prijenosa autorskog prava s autora na nakladnika/medij kao nositelja prava je contradictio in adjecto osnovama na kojima se legislativa autorskog prava u Hrvatskoj zasniva. Društvu za zaštitu novinarskih autorskih prava (DZNAP) takva je zakonska regulativa neprihvatljiva. Tim više što je aktualnim Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima (čl. 76. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, 167/03, 79/07, 80/11, 125/11, 141/13, 127/14, 62/17, 96/18) definirano da se, u slučaju kad se tijekom obavljanja obveza iz radnog odnosa stvaraju autorska djela, ugovorom o radu regulira stječe li poslodavac pravo na iskorištavanje autorskog djela, kao i u kojem opsegu i trajanju. U suprotnom, ako to ugovorom o radu nije regulirano, autorsko pravo zadržava autor bez ograničenja. „Premještanje“ autorskog prava s primarnog nositelja – autora - na sekundarnog – poslodavca, kao polazne osnove, je salto mortale kojim zakonodavac pogoduje poslodavcima, a autore stavlja u nepovoljniji položaj, izravno im ugrožavajući imovinska prava jer sva prava iskorištavanja autorskog djela dobiva nakladnik. S obzirom da „šprancama“ ugovora o radu autori autorska prava stvorena u radnom odnosu, u praksi, zbog nesrazmjera u odnosu snaga gotovo u pravilu prenose na poslodavce, razumno rješenje koje bi reguliralo odnos autora i poslodavca u medijima bilo bi ono u kojem autor autorsko pravo na svoje djelo ponovo stječe prekidom radnog odnosa, a poslodavac dobiva svojevrsno pravo „prvokupa“ te isplatom primjerene naknade, čiji bi se parametri izračuna također trebali definirati kroz ZAPSP, osigurava da bivši radnik više nema potraživanja po</p>	<p>Primljeno na znanje Komentari su primljeni na znanje te se daju sljedeća pojašnjenja: U pogledu izmijenjenog uređivanja prava u pogledu autorskih djela stvorenih u radnom odnosu napominje se da su predloženim izmjenama prethodile brojne analize komparativnog zakonodavstva država članica Europske unije, u cilju pronalaženja odgovarajućeg rješenja za potrebe reguliranja ovih odnosa u Republici Hrvatskoj, s obzirom na to da se postojeći model zakonskog uređenja u praksi nije pokazao kao odgovarajući te su iz njega proizlazili brojni problemi i nejasnoće. Predmetnim Nacrtom prijedloga zakona je ovo pitanje uređeno slično kao u većini država članica Europske unije. S obzirom na to da svaki sektor poslovanja ima svoje specifičnosti, pitanja vezana uz autorska djela stvorena u radnom odnosu nije moguće regulirati na način da se zakonom detaljno razraduju pojedinosti specifične za svaki takav sektor, ali je odgovarajućim odredbama ostavljena mogućnost drugačijeg uređenja odnosa između autora i poslodavca od onog koji se podrazumijeva ukoliko taj odnos nije uređen posebnim aktom ili ugovorom. Ukazujemo da je temeljem ovoga javnog savjetovanja usvojen prijedlog dionika iz sektora novinarstva slijedom čega se u članku 94. stavku 2. dodaje i kolektivni ugovor kojim može biti detaljnije određena posebna primjerena naknada navedena u tom članku. Napominje se da se na slobodne novinare i druge autore koji nisu u radnom odnosu primjenjuju opće odredbe o pravima autora iz ovoga Zakona.</p>

toj osnovi. Time bi se izbjegli i neželjeni sudski sporovi. Opstanak predložene odredbe o automatskom prijenosu bez vremenskog ograničenja drastično bi ugrozio prava autora, ponajprije novinara i fotoreportera, a upitan bi bio i interes poslodavca da autore zadrži u radnom odnosu, kad ionako zadržava pravo na iskorištavanje njihovih autorskih djela. Zakon u potpunosti zanemaruje slobodne novinare, odnosno ne navodi ih izrijeckom u onim člancima u kojima se definiraju ugovorni odnosi između autora i kupaca autorskih djela. Trebalo bi ih izrijeckom uvrstiti u zakon, a taj bi se dio mogao riješiti eventualnim člancima zakona o koautorstvu slobodnjaka i medijske kuće. DZNAP autorima u medijima smatra novinare, fotoreportere i snimatelje, bez obzira jesu li u stalnom radnom odnosu u mediju ili su u statusu slobodnih novinara. Nisu ugrožena samo materijalna, nego i moralna prava; predloženim se rješenjem poslodavcu, kao nositelju prava, omogućava da bez dopuštenja primarnog autora mijenja, dopunjava, dovršava ili sastavlja autorsko djelo i distribuira ga pod svojim imenom, čime se zadire u osnovno pravo na priznanje autorstva – pravo autora da bude potpisan, poznat javnosti. Kad je posrijedi „obeštećenje“ autora u ostvarivanju materijalnih prava koje prenose na nakladnike, izraz „primjerena i razmjerna“ naknada nije dovoljno precizan, posebno u kontekstu izraza „bitan doprinos“: potrebno je poslodavce/medije zakonski obvezati na kvantificiranje naknade ili im propisati obvezu izrade pravilnika koji bi definirao „primjerenu i razmjernu“ naknadu za „bitan doprinos“. Pritom bi u izradi pravilnika trebalo konzultirati Društvo za zaštitu novinarskih autorskih prava, Sindikat novinara Hrvatske i Hrvatsko novinarsko društvo te Vijeće stručnjaka. Pritom bi institucija Vijeća stručnjaka trebala biti stručna i neovisna, a ne ovisna o imenovanju resornog ministra. U definiranju sastava članova Vijeća stručnjaka, trebalo bi konzultirati i medijske strukovne organizacije (DZNAP, HND, SNH) i predstavnike izdavača. Napominjemo i da je DZNAP, kao sudionik radne skupine za izradu ZAPSP-a, već tražio brisanje naziva „bitan“ iz ove konstrukcije. Predlažemo i da se u Zakon unese odredba o transparentnosti podataka o suradnji medijskih kuća i internetskih platformi te da se te informacije dijele s autorima, odnosno njihovim strukovnim i sindikalnim organizacijama, u razumnim vremenskim razdobljima; poželjno je mjesečno izvještavanje. Svakako internetske platforme (news agregatori i ostali koji objavljuju tuđi sadržaj) trebaju dati na uvid strukovnim organizacijama proizvođača vijesti (medijskim izdavačima) i uvide u algoritme izbora sadržaja i redoslijeda objavljivanja sadržaja, posebno kada se radi o internetskim tražilicama. Također, trebalo bi kroz zakon definirati i pristup bazama podataka. Baza novinskih autorskih dijela, ma tko ju izradio i u kojem softveru je napisao, ne može biti dostupna za distribuciju bez naknade autorima, u svim onim slučajevima u kojima se te informacije nude pod komercijalnim uvjetima. Kad je posrijedi članak 27. stavak 3, definira se da se s prvom prodajom ili drugim prijenosom vlasništva nad izvornikom ili primjercima autorskog djela na području države članice Europske unije ili stranke

	<p>Ugovora o Europskom ekonomskom prostoru, od strane nositelja prava ili uz njegov pristanak, iscrpljuje pravo distribucije u pogledu tog izvornika odnosno tih primjeraka autorskog djela za područje Republike Hrvatske. Iscrpljenjem prava distribucije ne prestaje pravo iznajmljivanja autorskog djela, pravo autora da odobri ili zabrani izvoz ili uvoz izvornika ili primjeraka autorskog djela u treću državu, kao i pravo na naknadu za javnu posudbu autorskog djela. Znači li to da se, prodajom prava na distribuciju izdavaču, autor ne može naplatiti od press clippinga? Ili nakon što press clipping (pre)proda, distribucija postaje slobodna? Kod zbirki i autorskih baza podataka iscrpljenje prava distribucije odnosi se samo na daljnju prodaju. Znači li ovo da se jedno izdanje novina može smatrati bazom podataka, a nakon toga, primjerice, clippinzi mogu slobodno distribuirati sadržaje? Ako se ovi stavci zakona tumače na taj način, DZNAP nije suglasan s njima i traži izmjenu koja će onemogućiti iscrpljivanje prava distribucije prvom prodajom ili prijenosom vlasništva nad izvornikom. Za Društvo za zaštitu novinarskih autorskih prava (DZNAP) predsjednica Valentina Wiesner</p>	
68	<p>Davor Kelic NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Svjestan sam da je kontrola autorskih prava na internet teska no uopce ne pokusati je puno gore, pogotovo u vremenu dok sve vise zanimanja, uključujući i kulturu u svoj rad uključuju internetsko poslovanje.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
69	<p>Hrvatska glazbena unija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA OBRAZLOŽENJE ZAHTJEVA ZA UVOĐENJE OBVEZNE KOLEKTIVNE ZAŠTITE IZVOĐAČKIH PRAVA: • Prijedlog ZAPSP-a koji se nalazi na javnoj raspravi legitimira model zaštite izvođačkih prava koji se kroz niz godina pokazao kao potpuno neefikasan i krajnje netransparentan, i koji je rezultirao time da, po nekim procjenama i anketama među izvođačima, preko 98% izvođača ne prima apsolutno nikakvu naknadu za digitalno korištenje njihovih snimaka. • Napominjemo pritom da su ta izvođačka prava naplaćena od strane diskografa, ali nisu prosljeđena izvođačima. • U Republici Hrvatskoj daleko najveći broj i glavnih i pratećih izvođača nema potpisane nikakve ugovore s diskografima, što je vidljivo iz brojnih komentara na e-Savjetovanju koje je upravo u tijeku. • Utoliko sadašnji model, na kojem se bazira Prijedlog ZAPSP-a koji je stavljen na javno savjetovanje, drastično krši načelo ugovorne slobode izvođača, kao originalnih vlasnika izvođačkih prava. • Posebno to pravo ugovorne slobode krši članak 58., kojim se predviđa konvalidacija nepostojećih ugovora, protivno osnovnoj postavki ZAPSP koja propisuje da su autorskopravni ugovori u načelu u pisanoj formi. • U bivšoj državi nije bila uobičajena praksa da se ugovori s pratećim glazbenicima potpisuju, a ta se praksa nastavila i do danas. • To znači da jedan ogromni segment izvodilaštva glazbe nije ugovorno pokriven, te su izvođačka prava i dalje u vlasništvu samih izvođača. • Usprkos tome što ne</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

postoje ugovori, i nisu vlasnici izvođačkih prava na tim snimkama, proizvođači fonograma godinama ta prava neovlašteno naplaćuju, i zadržavaju za sebe. • Iz e-Savjetovanja je razvidno da diskografi tumače zakon na način da samo glavni izvođači imaju prava na snimkama. • To je potpuno netočno, jer Direktiva ne pravi razliku u pravima između glavnih i pratećih izvođača. • Utoliko su države članice, prema odredbama Direktive, dužne iznaći model po kojem će svi vlasnici izvođačkih prava, i glavni i prateći, i oni koji su prenijeli svoje ekskluzivno pravo i oni koji nisu, primiti naknadu za korištenje svojih snimljenih izvedbi. • Što se tiče glavnih izvođača, diskografi tvrde da su na njih prenesena izvođačka prava činjenja dostupnim javnosti kroz ugovore u kojima se regulirala isključivo komadna prodaja analognih nosača zvuka. • Činjenica da se korištenje na internetu pokušava nametnuti kao komadna prodaja nosača zvuka u potpunoj je suprotnosti s logikom ali i sa pravom. • Kod digitalne distribucije i naplatnih servisa nema ni proizvodnje ni prodaje nosača zvuka. • Također, krajnji korisnik ne postaje vlasnikom bilo kakvog proizvoda, što bi komadna prodaja podrazumijevala, ne može ni posuditi nekome, niti prodati, niti na bilo koji drugi način raspolagati s „kupljenim proizvodom“. • Korisnik isključivo stječe pravo da mu je snimka privremeno dostupna, isključivo za preslušavanje, i to samo za vrijeme dok plaća pretplatu (najam) digitalnim servisima. • Primjerena usporedba bi mogla biti ona između knjižare i knjižnice. • U knjižari kada netko kupi knjigu ona postaje njegovo vlasništvo, i može je odnijeti kući, nekom pokloniti ili posuditi, ili ako želi i uništiti, odnosno s njom raspolagati po vlastitom nahođenju. • U knjižnici se, na osnovi mjesečne ili godišnje pretplate, posudi onoliko knjiga koliko neki čitatelj želi pročitati (tzv. „all you can eat „model). • Knjiga se u knjižnici posuđuje, pročita i vrati, i taj odnos traje sve do trenutka kada istekne članarina, nakon toga knjige nisu dostupne čitatelju dok tu članarinu ne obnovi. • Potpuno istovjetan model onome streaming servisa. • Taj je model po svim karakteristikama daleko najsličniji, ili čak identičan sustavu tzv. „rental right“, pravu iznajmljivanja, koje postoji u ZAPSP-u. • Kod toga prava godinama je ustaljena i neupitna zakonska praksa da se kod iznajmljivanja nosača zvuka naknada ostvaruje kolektivno, i da autori, izvođači i diskografi dijele naknadu na tri jednaka dijela. • Diskografi su posve identičan model iznajmljivanja snimaka na internetu jednostrano i neosnovano proglasili supstitutom komadne prodaje. • Jedini razlog za takav postupak diskografa je kako bi se pravnim nasiljem preraspodijelila naknada između triju ravnopravnih prava na snimci, u korist diskografa a na štetu autora i izvođača. • Tako je dotadašnji (i još važeći) omjer raspodjele kod iznajmljivanja nosača zvuka- 33 (autori): 33(izvođači): 33(diskografi), kod iznajmljivanja snimke na internetu prešao u model 1,2 (autori): 5 (diskografi). • Izvođači su iz raspodjele nestali, sada su inkorporirani u diskografsku naknadu. • Od tih 5, koliko sada naplaćuju diskografi, 0,46 dopada glavne izvođače, a prateći glazbenici su potpuno isključeni iz raspodjele. • Dakle, od 33:33:33 do 1,2 (autori): 0,46 (glavni izvođači): 0 (prateći

izvođači): 4,54 (diskografi). • Ta drastična preraspodjela naknade s kreativaca na distributere, koja je jedini uzrok krajnje poremećenih odnosa između nositelja prava, dogodila se potpuno nelegalno, na bazi nepostojećih ugovora, ili nevažećih ugovora u kojima prava činjena dostupnim javnosti (ili kolovijalno „internetska“, ili „digitalna“ prava) nisu izrijeком navedena, jer u vrijeme potpisa ugovora nisu niti postojala. • Radi se dakle o pravnom nasilju bez presedana, koje uz to što je nezakonito, je i duboko nemoralno. • Zbog dalekosežnosti i sveobuhvatnosti ovog manevra, kao i njegovog financijskog efekta, jedan je analitičar taj prelazak glazbe iz analognog u digitalno doba nazvao „najvećom jednokratnom prevarom u povijesti čovječanstva“. • U Europi je bilo već nekoliko slučajeva gdje su sudovi presudili da ti stari ugovori ne vrijede, i da se ne odnose na prava činjenja dostupnim javnosti, dakle da su se diskografi lažno predstavljali kao ovlašteni zastupnici izvođačkih prava na tim snimkama. • Diskografi su itekako svjesni da bi svi ti stari ugovori pali u možebitnom sudskom postupku, i to su priznali činjenicom da ta prava pokušavaju riješiti aneksima ugovora. • Utoliko, kad i ako neki glavni izvođač želi objaviti novu snimku, mora diskografu retroaktivno prepisati svoja „internetska prava“, za sve snimke koje je ikad objavio kod tog diskografa. • Usprkos činjenici da su potpuno svjesni da na osnovi starih ugovora ne raspolažu predmetnim pravima, diskografi već godinama potpisuju ugovore s internetskim servisima, kojima garantiraju da su ugovorno regulirali sva izvođačka prava. • Ta prava, kojima ni zakonski ni ugovorno ne raspolažu, diskografi naplaćuju već godinama, i zadržavaju izvođačku naknadu za sebe, stječući nepripadajuću dobit. • I to nisu izolirani slučajevi, radi se o masovnoj pojavi. • Diskografske kuće računaju s tim da će, upravo zbog masovnosti pojave zloporabe starih ugovora, to evidentno kršenje zakona proći nekažnjeno, a zakonodavca će se lobiranjem i pritiskom prisiliti da legalizira prijenos prava bez da za taj prijenos postoji ugovorna osnova (tzv. „presumption of transfer of rights“). • Istovremeno se od strane diskografa to masovno pravno nasilje nad izvođačima i izvođačkim pravima pokušava nametnuti kao „market practice“ (uobičajena tržišna praksa). • Nadalje, diskografi u te retroaktivne, kao i u nove ugovore, stavljaju i odredbu da je glavni izvođač kod samog snimanja riješio sva prava svih pratećih izvođača na snimci, što je činjenično netočno. • Glavni izvođači takve ugovore potpisuju u dobroj vjeri, nedovoljno upućeni, pa i zlonamjerno obmanuti u pogledu pravnog značenja pojedinih rečenica, misleći da potpisuju kako su prateći glazbenici primili jednokratnu naknadu za svoj studijski rad. • Direktiva pritom izričito navodi da jednokratna naknada glazbeniku ne znači automatski da je on prenio sva svoja prava trećoj osobi, osim u nekim specifičnim i izuzetnim situacijama, koje ima obvezu propisati zakonodavac. • Te izuzetne situacije je zakonodavac u Prijedlogu zakona propustio propisati. • Isti tip ugovora o prijenosu prava se često podmeće na potpis i vodi grupe ili orkestra, iako članovi te grupe ili orkestra nisu primili

niti tu jednokratnu isplatu za studijski rad, već su kao glavni izvođači trebali sudjelovati u dobiti, ili u eventualnom gubitku nastalom od eksploatacije snimke. • Pritom unutar grupa u pravilu ne postoji interni ugovor, ili potpisane punomoći, na osnovi kojih bi svaki pojedini član grupe ili orkestra ovlastio jednu osobu da prenosi bilo kakva individualna prava pojedinih članova na treće osobe iako i to zakon jasno propisuje. • Na taj način, dakle očitim podmetanjem u ugovoru, prateći glazbenici i članovi grupa i orkestara su dovedeni u situaciju da bi, ukoliko žele ostvarivati svoja prava, trebali tužiti glavnog izvođača, odnosno vođu grupe ili orkestra, koji je neovlašteno potpisao ugovor kojim prenosi prava kojima ne raspolaže. • Sadašnji prijedlog zakona, po kojem bi svi glavni i svi prateći izvođači trebali individualnim tužbama dokazivati da nisu prenijeli svoja prava na diskografa ili na glavnog izvođača, ili na vođu grupe/ orkestra, izazvali bi milijune pravnih postupaka, i potpuni pravni kaos. • Dodatni kaos kod glavnih izvođača nastaje kad neki izvođač promijeni diskografa, ili više njih, što je česti slučaj. • I na e-Savjetovanje su se javili glavni izvođači koji su promijenili diskografsku kuću, potpisali za nove snimke prijenos „internetskih prava“ novom diskografu, ali za stare snimke nisu potpisali takav ugovor, i ne primaju nikakvu naknadu. • Za te stare snimke izdavač zadržava za sebe izvođačku naknadu i za glavne i za prateće glazbenike, iako je te snimke internetskim servisima ustupio potpuno nelegalno, bez ikakvog ugovora bilo s glavnim ili s pratećim izvođačima. • Teoretski, i ti glavni izvođači, i svi prateći izvođači koji u ovom času u praksi ne ostvaruju nikakvu naknadu od činjenja dostupnim javnosti trebali bi pokrenuti sudske postupke, i to po nekoliko njih ako su mijenjali više diskografskih kuća, kako bi se izborili za svoja prava, koja im pripadaju po zakonu. • Većina izvođača ne bi ni mogla financijski izdržati troškove takvih sudskih sporova, naročito ako bi pokrenuli tužbu protiv svih diskografa za koje su snimali u karijeri. • Posebice se to odnosi na vrhunske studijske glazbenike, koji su snimali u mnogim državama po svijetu, i te su snimke objavljene kod desetina raznih nakladnika. • Taj pravni, pa i društveni problem, i te milijune potencijalnih sudskih postupaka, vrlo je jednostavno riješiti jednim jedinim stavkom u zakonima koji reguliraju autorska i srodna prava. • Ima i grupa i orkestara koji pod istim imenom djeluju i snimaju već 30, 40 pa i 50 godina. U tom vremenu promijenili su se brojni članovi, mnogi su i preminuli, a kod potpisivanja novih retroaktivnih ugovora prijenos prava potpisuju samo aktualni članovi grupe. • Samim time postoji veliki broj glavnih izvođača, ili njihovih nasljednika, koji nikad nisu prenijeli svoja prava činjenja dostupnim javnosti na diskografe, njihove snimke su na internetskim servisima, a naknada nikad ne dođe do izvođača ili njihovim nasljednicima, već ostaje kao nepripadajuća dobit izdavaču. • Direktiva prepoznaje i nepovoljnu pregovaračku poziciju izvođača kod dogovaranja uvjeta ugovora s diskografom. • Po nekim procjenama izvođačkih udruga, baziranim na analizi dostupnih ugovora i na razgovorima s izvođačima, postoji jedan zaista ekstremno mali broj izuzetno

uspješnih izvođača koji su u povoljnoj pregovaračkoj poziciji u odnosu na diskografe, i mogu nametnuti svoje interese u ugovoru. • Tim izvođačima realno uopće ne treba nikakav zakon jer im je tržišna pozicija takva da mogu sami zaštititi svoje interese, i ostvariti „odgovarajuću i primjerenu“ ugovornu naknadu. • Svi ostali glavni izvođači, daleko najveći broj njih, posebno u početku karijere, bili su i još uvijek su u izrazito podređenoj pregovaračkoj poziciji u odnosu na diskografe, i potpisivali su, a i danas potpisuju ugovore koje mnogi pravni stručnjaci definiraju gotovo kao robovlasničke. • Utoliko su osnovni ciljevi Direktive, a to su: ugovorna sloboda, pravedan balans prava i interesa, i odgovarajuća i razmjerna naknada, za ogroman broj glavnih izvođača realno potpuno neostvarivi kroz individualne ugovore. • Upravo zato je u Direktivi ostavljena mogućnost nacionalnim zakonodavcima da kroz postojeće, ili nove zakonodavne modele, uspostave balans u situacijama kada je on očito poremećen, i da autorima i izvođačima osigura „appropriate i proportionate remuneration“, što drugim riječima znači da se kroz zakon treba revidirati postojeće, i utjecati na buduće odnose između diskografa i izvođača. • Jedini način da se ciljevi Direktive, dakle odgovarajuća i primjerena naknada za SVE izvođače na snimci, zaista i ostvare u praksi je intervencija u zakonodavne okvire. • Potpuno je nemoguće taj rebalans provesti na individualnoj osnovi jer bi to značilo potpisivanje milijuna novih ugovora ili dodataka ugovorima, kojima bi se ispravljali trenutni odnosi između diskografa i svih glazbenika na svakoj pojedinoj snimci. • Jedino realno i uopće izvedivo rješenje za ovaj pravni kaos je da države zakonom zaštite izvođače i njihova prava od „neprijateljskog preuzimanja“ te da se zakonom garantira izvođačima pravo na neodrecivu naknadu, bez obzira jesu li potpisali ugovor o prijenosu ekskluzivnih prava s diskografima ili takav ugovor ne postoji, što je u Hrvatskoj najčešći slučaj. • Jedini način da se taj masovni ugovorni rebalans provede u praksi je kroz kolektivnu zaštitu. • Kolektivna zaštita pritom nije nikakav presedan jer se već efikasno implementira u raznim područjima masovnog korištenja snimaka. • Jedine organizacije koje raspolažu svim podacima nužnim za striktnu provedbu odredaba Direktive su udruge za kolektivnu zaštitu prava. • Pritom nitko u sustavu ne bi bio oštećen ni na koji način, sva tri dionika glazbene produkcije bi ostvarili ono pravo koje im i dosadašnji zakoni, a osobito nova Direktiva garantiraju. • Posebno pogodan bi taj model bio za internetske servise, koji bi jednim ugovorom regulirali sva izvođačka prava na svim snimkama, kao što to već kolektivno reguliraju s autorima. • Protiv takvog rješenja mogu biti samo oni čiji motivi u startu nisu poštjeni, i čije su namjere da sebi prisvoje izvođačku naknadu, koja im ni po ugovoru, ni po sadašnjem zakonu, ni po Direktivi ne pripada. • Uz to je nedvojbeno činjenica da sami diskografi u ovom času koriste model koji se uvelike oslanja na sve elemente kolektivne zaštite prava. • Vlasnici fonograma pritom ne ostvaruju ta prava preko svojih udruga za kolektivnu zaštitu, što bi bilo najlogičnije, najjednostavnije i najekonomičnije rješenje. •

ZAPRAF po zakonu i rješenjem DZIV-a može štiti isključivo prava proizvođača fonograma, pa su za potrebe „individualne zaštite izvođačkih prava“ izmišljeni tzv. agregatori. • Agregatori su de facto „parakolektivne“ organizacije za kolektivnu zaštitu, bez dozvole DZIV-a, i to s jednim i isključivim ciljem: da mogu „u paketu“, uz diskografska, ugovarati i naplaćivati i izvođačka prava. • Apsolutno svi ključni elementi kolektivne zaštite prava su i sada prisutni u modelu koji trenutno primjenjuju diskografi u odnosima s internetskim servisima. • Kod individualne zaštite prava vlasnik prava unaprijed ugovara uvjete korištenja svake pojedine snimke. • To je apsolutno optimalno i nužno u velikom broju slučajeva kada autor ili izvođač može izravno i unaprijed, osobno ili preko ovlaštenog posrednika, kontrolirati i postavljati posebne uvjete za opseg i namjenu pojedinačnog korištenja svakog svog autorskog djela ili izvedbe. • U slučaju ugovora diskografa s internetskim servisima ne pregovara se individualno o uvjetima korištenja pojedinačne snimke, nego za cjelokupni katalog vrijede isti uvjeti korištenja. • Taj model licenciranja, tzv. „blanket licence“, uobičajen je i tipičan upravo za kolektivno ostvarivanje prava. • Nakon što se prava proizvođača fonograma, u „paketu“ s izvođačkim pravima, kolektivno ugovore, i prikupi se naknada, ta se naknada isplati diskografima. • Tek tada nastupa tzv. „individualna zaštita“, tj. diskografi na osnovi postojećih (a često i nepostojećih) individualnih ugovora, ili čak vrlo proizvoljno, potpuno netransparentno isplate (ili najčešće ne isplate uopće) dio primljene naknade glavnim izvođačima. • U stvari se u ovom modelu tzv. individualna prava ostvaruju kolektivno, a izvođačka je naknada potpuno nestala, odnosno „utopljena“ je u ugovor između vlasnika fonograma, agregatora i „streaming“ servisa. • Pritom jednostavno ne postoji način da diskografi mogu ispuniti osnovni cilj direktive, a to je da naknada stigne do svakog pojedinog izvođača na snimci, barem u onom dijelu gdje je izvođač moguće identificirati. • Relevantni podatci nužni za isplatu naknade su: tko sudjeluje (svira ili pjeva) na pojedinoj snimci, i broj bankovnog računa osobe koja pjeva- svira na toj snimci. • Te podatke diskografi ne posjeduju, i samim time ne mogu ostvariti ciljeve Direktive, čak i kada bi to htjeli. • Tim podacima raspolažu jedino udruge za kolektivnu zaštitu izvođačkih prava, koje su u stanju osigurati da plaćena naknada stigne do svih dionika koji imaju zakonsko pravo na naknadu. • HUZIP u ovom času raspolaže s 9.140 punomoći kojom su ga izvođači ovlastili da štiti njihova prava činjenja dostupnim javnosti. • HUZIP u svojoj bazi ima provjerene podatke o glavnim i pratećim glazbenicima na preko milijun snimaka, s preko 4 milijuna registriranih pojedinačnih snimljenih izvedbi na tim snimkama. • U International performers database (IPD), međunarodnoj bazi koja registrira sve izvođače na snimkama, i koje je HUZIP član te ima pristup svim podacima, ovog časa je 700.000 registriranih izvođača. • HUZIP na osnovu toga može garantirati da će svi, i glavni i prateći glazbenici, primiti naknadu za sve snimke na kojima su u karijeri sudjelovali, bez obzira tko je bio izdavač, ili vlasnik prava

proizvođača fonograma. • Pritom je razumljivo da odgovarajuća i primjerena naknada ne može biti ista ako se radi o glavnom izvođaču, koji preuzima kompletan rizik udjela u uspjehu snimke, ili o pratećem glazbeniku, koji je najčešće već primio jednokratnu naknadu za snimanje, bilo od glavnog izvođača, producenta snimke ili diskografa. • Kakvi će biti ti omjeri naknade između glavnog i pratećih izvođača stvar je ugovora između izvođača, ukoliko takav ugovor postoji, odnosno pravilnika, ukoliko takav ugovor ne postoji, što je u praksi najčešći slučaj. • Takav pravilnik može donijeti jedino udruga za kolektivnu zaštitu, u dogovoru sa svojim članovima i njihovim strukovnim udrugama. •

Donošenje takvog pravilnika je jedino moguće ukoliko se ta prava ostvaruju kolektivno. • Direktiva prepušta nacionalnim zakonodavstvima da iskoristi razne postojeće ili nove mehanizme kako bi se autorima i izvođačima osiguralo pravo da sudjeluju u dobiti koja se ostvaruje na internetu. • Ti mehanizmi uključuju kolektivno pregovaranje, ali nikako ne isključuju neodrecivo pravo na izvođačku naknadu, kao i obveznu kolektivnu zaštitu tog prava. • Ukoliko je prijedlog svih izvođačkih udruga po čitavoj Europi, koji je u prethodnoj verziji prijedloga ZAPSP-a bio implementiran u članku 128. stavak 3. tog prijedloga, u cijelosti u skladu s idejom i ciljevima Direktive. • Isto je potvrdio i glavni koordinator EU komisije za implementaciju Direktive u nacionalna zakonodavstva država članica. • Postavlja se logično pitanje, ako taj mehanizam podržavaju sve izvođačke udruge u EU, i sve međunarodne asocijacije izvođača, ako se kroz e savjetovanje pokazalo da ogromna većina i glavnih i pratećih izvođača u Hrvatskoj također podržava takvo rješenje, i ukoliko taj mehanizam nije u suprotnosti s duhom i ciljevima Direktive, čiji se interes štiti inzistiranjem da se takav članak ne nađe u ZAPSP-u? • Također je pitanje zbog čega je „ZAPRAF protiv“ takvog rješenja, koje bi garantiralo da će svi izvođači na snimci primiti pravičnu naknadu za korištenje svojih izvedbi na internetu? • Jedini logični odgovor na to pitanje je da članovi ZAPRAF-a imaju izravni financijski interes upravo u ovako pravno nereguliranom, netransparentnom i neurednom poslovnom modelu, u kojem je moguće da ogroman dio izvođačkih prava nikad ne stigne do izvođača, već kao nepripadajuća dobit ostane na računima diskografa. • Jako je uočljivo da u okviru ovog savjetovanja niti jedan jedini izvođač nije izrijekom iskazao svoju zabrinutost činjenicom da bi mu kolektivno ostvarivanje prava činjenja dostupnim javnosti u nekoj mjeri ograničilo mogućnost individualnog pregovaranja sa svojim diskografom. • Oni koji su jedini izuzetno zabrinuti za individualna prava izvođača, i inzistiraju da izvođači i dalje pojedinačno pregovaraju s diskografima, su upravo sami diskografi, uz jedan minorni broj autora ili izvođača koji su i sami vlasnici producentske ili diskografske tvrtke. • Apsolutno svaki diskograf se u svojim komentarima pozivao na neotuđivo pravo izvođača da individualno pregovara o izvođačkim pravima sa svojim diskografom, kao ključni argument zbog koje se prava izvođača ne bi ostvarivala kolektivno. • Apsolutno svi diskografi inzistiraju na

individualnom ostvarivanju tog izvođačkog prava, a apsolutno svi izvođači koji su se javili na savjetovanje traže od zakonodavca da se ta prava ostvaruju kolektivno. • Pritom nitko, ni diskografi ni autori ni izvođači, desetljećima ne osporava činjenicu da se na radijima, televizijama, kod priopćavanja javnosti, privatnog kopiranja ili najma nosača zvuka, izvođačka prava ostvaruju kolektivno, i da su time također ograničena prava izvođača na individualno pregovaranje s njihovim diskografima. • Zakonodavac bi svakako trebao uzeti u obzir tu činjenicu i njen kontekst, i krenuti od činjenice da činjenje dostupnim javnosti nije novi oblik komadne prodaje već oblik priopćavanja javnosti. • Također treba uzeti u obzir da ogromna većina izvođača smatra kako će njihov interes kod ovog oblika masovnog korištenja snimaka biti bolje zaštićen kroz kolektivnu zaštitu, nego što bi to bilo kroz pojedinačne ugovore s diskografima. • Takva jednoglasnost izvođača uvelike je uvjetovana njihovim dosadašnjim lošim iskustvom, s obzirom da je iz savjetovanja očigledno da već godinama ne ostvaruju nikakav prihod, ili ostvaruju neprimjereno mali prihod od iskorištavanja njihovih snimljenih izvedaba na internetu. • Posve je jasno da je sadašnjim prijedlogom zakona potpuno nemoguće promijeniti tu izuzetno lošu praksu za izvođače. • Zakonodavac de facto odredbama ovog zakona odlučuje hoće li prekinuti pravno nasilje, i osigurati da izvođačka naknada zaista dođe do izvođača, ili će daleko najveći dio te izvođačke naknade postati prihod diskografa, kao što se to evidentno i dokumentirano događa već dugi niz godina. • Važno je naglasiti da izvođači i njihove udruge ne traže da se promjeni zakon tako da on bude PROTIV diskografa, nego da bude ZA izvođače. • Da je ovaj dosadašnji model dobro funkcionirao, i da je novac stizao do svih, ili barem do razumne većine izvođača kojima taj novac pripada, taj model se možda ne bi dovodio u pitanje. • Ali realnost je na žalost drukčija, ovaj model ne funkcionira, izvođački novac se naplaćuje, a ne isplaćuje izvođačima. • Ili bolje rečeno, ovaj model se pokazao odličnim za diskografe, jako lošim za izvođače. • Ovakav ZAPSP kakav se nalazi u javnoj raspravi utoliko je evidentno protivan javno deklariranim i legitimnim interesima izvođača, izrazito pogoduje posrednicima u distribuciji snimaka na uštrb kreativnih pojedinaca, de facto dokida izvođačka prava u smislu kako ih je propisala Rimska konvencija, suprotan je duhu i ciljevima Direktive EU o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, a samim time i protivan političkoj volji zastupnika Europskog parlamenta, koji su Direktivu u ovom obliku izglasali značajnom većinom glasova. • Opravdano pitanje je utoliko čije interese zapravo štiti Ministarstvo kulture kao predlagač zakona, kada sve izvođačke udruge, i ogromna većina izvođača traži drukčije rješenje od onog koje je trenutno na snazi, i koje je uvršteno i u prijedlog novog ZAPSP-a.

70	<p>Teodora Sucala Matei NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Apsolutno podržavam jer je tužno da u vremenu sve veće internetske zastupljenosti i kada se sve više poslova obavlja putem interneta umjesto da zaštitimo svoje umjetnike okrećemo im leđa.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
71	<p>Mario Kovač NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Držim posve neprimjerenim upućivanje ovog iznimno važnog zakona u javno savjetovanje nakon samo dva sastanka radne grupe, a potom i bez ikakve najave, usred pandemije te razornih posljedica potresa u Zagrebu. Takvim postupkom je uvelike onemogućeno detaljno upoznavanje svih zainteresiranih stranaka s meritumom zakona. Štoviše, čak mi se javlja opravdana bojazan da i to ima skrivenu svrhu. Prijedlog sadrži cijeli niz nomotehničkih pogrešaka i etički problematičnih odredbi osobito onima koji se usko tiču moje struke - kazališta. Kolegica Nora Krstulović je već detaljno iznijela nelogičnosti pa ću se složiti s njom bez potrebe za ponavljanjem već izrečenog i napisanog. Zbog toga se pridružujem zahtjevima kolega i kolegica da se ovakav prijedlog zakona u potpunosti odbaci i da se u suglasju sa svim zainteresiranim strukama pripremi prijedlog koji će poštenije urediti područje autorskog i srodnih prava.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
72	<p>LOVRO KRSNIK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, kao profesionalni kazališni redatelj PODRŽAVAM SADRŽAJ KOMENTARA NORE KRSTULOVIĆ koji u nastavku dijelim: Držim posve neprimjerenim upućivanje ovog iznimno važnog zakona u javno savjetovanje nakon samo dva sastanka radne grupe, a potom i bez ikakve najave, usred pandemije te razornih posljedica potresa u Zagrebu. Takvim postupkom je uvelike onemogućeno detaljno upoznavanje svih zainteresiranih stranaka s meritumom zakona. Prijedlog sadrži cijeli niz nomotehničkih pogrešaka i etički problematičnih odredbi, no skrenula bih zakonodavcu i zainteresiranim kolegama pažnju na one koje se tiču - kazališta. U članku 7. kazalište je definirano kao područje na kojem nastaju dramska i dramsko-glazbena djela, što je posve neinformirano i iznimno skućeno tumačenje prakse u kojoj već desetljećima dramski tekst nije nužno polazište za rad u izvedbenim umjetnostima. Dapače, slijedom tog anakronog stava, u članku 120. redatelji kazališnih predstava definiraju se kao umjetnici izvođači, a ne autori. Iako se u 21. stoljeću čini bespredmetnim braniti pravo na autorstvo kazališnog redatelja, a koje seže još u doba Meininger Hoftheatertruppe (1866.), s obzirom na namjeru zakonodavca da autorsko pravo uskrati i snimateljima audio-vizualnih djela, nužno je ipak ponoviti: kazališni redatelj nedvojbeno jest autor kazališne predstave, a nerijetko su to i glumci i brojne kolege iz drugih struka. Dapače, iako film u pravilu nastaje prema scenariju, zakonodavcu nije palo na pamet "odriješiti" filmskog redatelja njegovih</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

prava, već ga drži glavnim autorom, dok isto pravo uskraćuje kazališnim redateljima. Kako s pravom, u svojim primjedbama, navodi profesor Turković: "...rad na nekim područjima - na filmu, operi, opereti, kazališnoj predstavi, koncertu i dr. podrazumijeva organizirano stvaralaštvo više stvaralačkih sudionika od kojih svaki daje individualni stvaralački doprinos cjelini djela. O takvim autorskim djelima govori se kao o 'kolektivnom djelu' odn. 'Gesamtkunstwerku'. Zato je važno uz postojeću distinkciju AUTORA SASTAVNOG DJELA uvesti i distinkciju AUTORA SKUPNIH DJELA. Potom, pod uvjetima skupnog autorstva, autorske nadležnosti se tipski razlučuju, i to ne samo na KOAUTORE i AUTORE PRINOSA, nego uz njih se tipično razlučuje i GLAVNI AUTOR. Ovo razlučivanje važi za sva skupna autorstva, ne samo za audiovizualna djela, pa i odredbu SKUPNOG AUTORSTVA i pojedine odredbe GLAVNOG AUTORA, KOAUTORA i AUTORA DOPRINOSA treba definirati općenito, a potom u posebnim člancima specificirati za svako područje tko sve - po stvaralačkim ulogama u izradi autorskog djela - spada u koju kategoriju autora." Držim, stoga, da je ključno promijeniti predloženu definiciju područja o kojem govorimo u pojam izvedbenog djela, a njegove autore definirati u skladu s prijedlogom prof. Turkovića. Time bi se posljedično ispravile i brojne druge nelogičnosti ovog zakona, poput one da je umjetnicima izvođačima uskraćeno kolektivno ostvarivanje izvođačkih prava. Naime, u članku 209. i srodnima, spominje se isključivo "fonogram" temeljem kojeg umjetnici izvođači mogu ostvariti svoja prava, dok je "videogram" u potpunosti izostavljen. Iz predložene regulative, stoga, proizlazi da ni redatelji ni glumci predstava čije snimke od početka pandemije gledamo u svim mogućim digitalnim medijima, ne bi imali pravo ostvariti nikakvu naknadu od (re)emitiranja. Zbog svega navedenog još jednom apeliram da se ovakav prijedlog zakona u potpunosti odbaci i da se u suglasju sa svim zainteresiranim strukama pripremi prijedlog koji će životnije i održivije urediti područje autorskog i srodnih prava. Podsjećam da je rok za usklađivanje s nadređenim direktivama: 7. lipnja 2021.

73 **Tomislav Ištok**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
 Poštovani, Slažem se sa svime navedenim u e-mailu koji sam primio. Ja također imam mnogo snimaka koje se puštaju na internetu bila to klasična ili zabavna glazba. (violina i klavir, orkestri ZF, SOHRT, HKO i mnoge zabavne pjesme različitih autora i izvođača), za koje nikada nisam primio naknadu, a ne želim se odreći prava na to. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Ip Tomislav

74 **MARINA PEJNOVIĆ**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
 Poštovani, Podržavam komentar Nore Krstulović te

Primljeno na znanje
 Komentar je primljen na znanje.

Primljeno na znanje
 Komentar je primljen na znanje.

ga dijelim. *** Držim posve neprimjerenim upućivanje ovog iznimno važnog zakona u javno savjetovanje nakon samo dva sastanka radne grupe, a potom i bez ikakve najave, usred pandemije te razornih posljedica potresa u Zagrebu. Takvim postupkom je uvelike onemogućeno detaljno upoznavanje svih zainteresiranih stranaka s meritumom zakona.

Prijedlog sadrži cijeli niz nomotehničkih pogrešaka i etički problematičnih odredbi, no skrenula bih zakonodavcu i zainteresiranim kolegama pažnju na one koje se tiču - kazališta. U članku 7. kazalište je definirano kao područje na kojem nastaju dramska i dramsko-glazbena djela, što je posve neinformirano i iznimno skućeno tumačenje prakse u kojoj već desetljećima dramski tekst nije nužno polazište za rad u izvedbenim umjetnostima. Dapače, slijedom tog anakronog stava, u članku 120. redatelj kazališnih predstava definiraju se kao umjetnici izvođači, a ne autori. Iako se u 21. stoljeću čini bespredmetnim braniti pravo na autorstvo kazališnog redatelja, a koje seže još u doba Meininger Hoftheatertruppe (1866.), s obzirom na namjeru zakonodavca da autorsko pravo uskrati i snimateljima audio-vizualnih djela, nužno je ipak ponoviti: kazališni redatelj nedvojbeno jest autor kazališne predstave, a nerijetko su to i glumci i brojne kolege iz drugih struka. Dapače, iako film u pravilu nastaje prema scenariju, zakonodavcu nije palo na pamet "odriješiti" filmskog redatelja njegovih prava, već ga drži glavnim autorom, dok isto pravo uskraćuje kazališnim redateljima. Kako s pravom, u svojim primjedbama, navodi profesor Turković: "...rad na nekim područjima - na filmu, operi, opereti, kazališnoj predstavi, koncertu i dr. podrazumijeva organizirano stvaralaštvo više stvaralačkih sudionika od kojih svaki daje individualni stvaralački doprinos cjelini djela. O takvim autorskim djelima govori se kao o 'kolektivnom djelu' odn. 'Gesamtkunstwerku'. Zato je važno uz postojeću distinkciju AUTORA SASTAVNOG DJELA uvesti i distinkciju AUTORA SKUPNIH DJELA. Potom, pod uvjetima skupnog autorstva, autorske nadležnosti se tipski razlučuju, i to ne samo na KOAUTORE i AUTORE PRINOSA, nego uz njih se tipično razlučuje i GLAVNI AUTOR. Ovo razlučivanje važi za sva skupna autorstva, ne samo za audiovizualna djela, pa i odredbu SKUPNOG AUTORSTVA i pojedine odredbe GLAVNOG AUTORA, KOAUTORA i AUTORA DOPRINOSA treba definirati općenito, a potom u posebnim člancima specificirati za svako područje tko sve - po stvaralačkim ulogama u izradi autorskog djela - spada u koju kategoriju autora." Držim, stoga, da je ključno promijeniti predloženu definiciju područja o kojem govorimo u pojam izvedbenog djela, a njegove autore definirati u skladu s prijedlogom prof. Turkovića. Time bi se posljedično ispravile i brojne druge nelogičnosti ovog zakona, poput one da je umjetnicima izvođačima uskraćeno kolektivno ostvarivanje izvođačkih prava. Naime, u članku 209. i srodnima, spominje se isključivo "fonogram" temeljem kojeg umjetnici izvođači mogu ostvariti svoja prava, dok je "videogram" u potpunosti izostavljen. Iz predložene regulative, stoga, proizlazi da ni redatelji ni glumci predstava čije snimke od početka pandemije gledamo u svim mogućim

digitalnim medijima, ne bi imali pravo ostvariti nikakvu naknadu od (re)emitiranja. Zbog svega navedenog još jednom apeliram da se ovakav prijedlog zakona u potpunosti odbaci i da se u suglasju sa svim zainteresiranim strukama pripremi prijedlog koji će životnije i održivije urediti područje autorskog i srodnih prava.

75 **Akademija dramske umjetnosti**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM
PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Poštovani, u trenutku kada Republika Hrvatska predsjedava Europskom unijom smatramo kako je svaka naša odluka vezana za zakonodavni okvir posebno vidljiva, u tom smislu donošenje zakona kojim se uređuje područje kulture smatramo važnim ne samo stoga što uređuje odnose u našoj zemlji već i stoga što donosi rijetku priliku da našim rješenjima inspiriramo druge. Kao glavni nedostatak Nacrta prijedloga zakona vidimo prije svega zastarjelost u dijelu u kojem ne sagledava područje kulture u suvremenom autorskom, medijskom i prezentacijskom kontekstu, što je prije svega bio razlog sastavljanja direktiva EU s kojima se zakon usklađuje, odnosno što je smisao i duh predmetnih direktiva. Nacrt zakona tako ne uređuje sve ono što je područje audiovizualnih formata koji nisu "klasično" audiovizualno djelo, ne razlikuje ni različite vidove multimedije i suvremene multimedijske izvedbe u kojima se miješaju različite umjetnosti. Iz ovog anakronizma vjerojatno proizlazi prijedlog da se kazališne redatelje, među koje se vjerojatno slijedno ubraja i autore multimedijalnih izvedbi, svrstava u izvođače. Niti u jednoj točki Prijedloga nacrt zakona ne spominje se područje videoigara, što nikako nisu računalni programi (!), koje je u RH u eksponencijalnom ekonomskom rastu, ima doseg i publiku veću od bilo kojeg drugog medija, za koje se pripremaju umjetnički studijski programi i koje je već izmjenama i dopunama Zakona o audiovizualnim djelatnostima iz 2018. postalo dio AV područja; iz čega zaključujemo kako se ovim propustom radi i o izostanku harmonizacije zakona. Mišljenja smo kako zakonski okvir uređenja autorskih prava već desetljećima ne prepoznaje na pravilan i pravedan način sustav koautora audiovizualnih djela, izostaje rasprava sa strukom, zbog čega novi prijedlog zakona u čl. 15. umjesto da proširuje krug koautora ili isti barem dovodi u vezu sa stvarnim stanjem, isti još dodatno sužava. Smatramo kako je krajnji trenutak i stvar nužnosti, a ne rasprave i savjetovanja, priznati kolegicama i kolegama, autoricama i autorima, koji djeluju u audiovizualnom području status koji oni imaju, a to je onaj koautora djela. Film je kolektivno djelo koautora, zbog čega smatramo kako je neprihvatljivo je da ijedna od temeljnih umjetničkih filmskih profesija (redatelj, direktor fotografije, montažer, scenograf, kostimograf) u Nacrtu prijedloga zakona nema koautorski status. Akademija dramske umjetnosti kao visokoškolska obrazovna ustanova umjetničkog područja u sklopu svojih studijskih programa obrazuje studente kao buduće umjetnike, dakle kao autore djela čija je osobnost i sposobnost izražavanja u središtu pažnje. S pravom se može

Primljeno na znanje

Komentar je primljen na znanje. Odgovori na prijedloge iznesene u ovom općem komentaru nalaze se uz odgovore na prijedloge iznesene uz pojedine članke Nacrta prijedloga Zakona koje je podnio isti podnositelj.

postaviti pitanje kako je moguće školovati se kao umjetnik, biti umjetnik, a da istovremeno rezultat vašeg umjetničkog rada nije autorsko djelo. Postavljanje ovog pitanja ima, osim onog retoričkog, i stvaran učinak na području kreiranja interesa budućih studenata za umjetničke studije. Smanjeno zanimanje za umjetničko područje, koje može proizaći iz uskraćivanja moralnih i materijalnih prava autora, sasvim će sigurno dovesti i do slabljenja kulturnih dosega audiovizualnih i izvedbenih djela koja će se u budućnosti proizvoditi u Hrvatskoj, a preko toga i do slabljenja kulturnog identiteta naše zemlje. Ovaj bi efekt u slučaju da se naši prijedlozi ne usvoje svakako trebalo uvrstiti u dio nacrtu naslovljen s "Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći".

ZAKLJUČAK I PRIJEDLOZI IZMJENA I DOPUNA: Zbog svega navedenog smatramo kako je Prijedlog nacrtu zakona o autorskom i srodnim pravima nužno osuvremeniti i dovesti u bolji odnos s trenutnim stanjem u kulturnom i medijskom prostoru, tako štiteći autore svih umjetničkih područja i disciplina. Zakonom zaštititi, s definiranim moralnim i materijalnim pravima, sve autore i autorska zanimanja, kako bi se zaštitio integritet i dignitet osoba i profesija te osigurala primjerena i razmjerna naknada za autorski rad i raspolaganje intelektualnim vlasništvom. Terminologiju zakona predlažemo osuvremeniti i proširiti područje na koje se odnose bez obzira na u pravnoj praksi uvriježene termine - poput npr. zastarjelog i nejasnog pojma videograma i "uskog" shvaćanja pojma audiovizualnog djela. Uvesti u Prijedlog zakona područje videoigara, kako bi se područje uredilo, autore zaštitilo i tako, uz harmonizaciju s već donesenim zakonima, podržalo razvoj sektora. U članak 7., uz videoigre, pod oblike umjetničkog autorskog rada, potrebno je uvrstiti sva djela radiofonskog stvaralaštva: igrana i dokumentarna radiofonska djela (radio drame, dokumentarne radio drame, ars akustike i sve druge oblike djela pisanih za mikrofoni i djela nastala mikrofonom). U Prijedlogu nacrtu zakona navedena glazbeno-dramska djela podrazumijevaju opere, musicale i druge oblike scenske, izvedbene umjetnosti te ih je potrebno razlikovati od akustičkih ostvarenja u mediju radija koja spadaju u područje estetskog, umjetničkog radija, a to su sve ovi gore navedeni oblici. Koautorima AV djela, bez iznimke, navesti sva temeljna filmska zanimanja - redatelja, direktora fotografije, montažera, scenografa i kostimografa. U članku 105. kojim se uređuje autorska prava studenata na javnim sveučilištima i visokom učilištima uz naziv dodiplomski, koji se odnosi na nekadašnje predbolonjske četverogodišnje studije koji se danas ne izvode, treba dodati preddiplomske studije koji su ustrojeni Bolonjskim procesom. Područje kazališta i izvedbenih umjetnosti predlažemo u zakonu precizno definirati, a status koautora i prepoznatljivost autorskim profesijama u izvedbenim umjetnostima dati kazališnim redateljima, dramskim piscima, autorima dramatizacije, dramaturzima, scenografima, kostimografima, oblikovateljima svjetla i koreografima. U čitavom tekstu Nacrta prijedloga zakona kao autori u području dramske umjetnosti navode se isključivo kazališni redatelji, glumci i

	<p>plesači, i to u članku 120. Nacrta kao izvođači. Kazališni redatelji nikako nisu izvođači, već kazališni autori, izvođači mogu biti samo ako se pojavljuju na sceni kao sudionici u izvedbi predstave. Drugu točku članka 124. predlažemo dopunom učiniti jasnijom ili izbaciti, jer nije jasno naznačeno što bi neznatna promjena djela mogla biti. Svaka promjena djela, ma koliko se neznatnom činila od strane počinitelja, može biti narušenje djela te je potrebno da se autor - nositelj prava - usuglasi s izmjenama. Prijedlog je članak dopuniti tako da se za izmjene djela treba tražiti suglasnost autora, a ne da se zakonom propisuje neznatno mijenjanje. S poštovanjem, Akademija dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu</p>	
76	<p>Romana Rucner NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
77	<p>Nora Krstulović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Držim posve neprimjerenim upućivanje ovog iznimno važnog zakona u javno savjetovanje nakon samo dva sastanka radne grupe, a potom i bez ikakve najave, usred pandemije te razornih posljedica potresa u Zagrebu. Takvim postupkom je uvelike onemogućeno detaljno upoznavanje svih zainteresiranih stranaka s meritumom zakona. Prijedlog sadrži cijeli niz nomotehničkih pogrešaka i etički problematičnih odredbi, no skrenula bih zakonodavcu i zainteresiranim kolegama pažnju na one koje se tiču - kazališta. U članku 7. kazalište je definirano kao područje na kojem nastaju dramska i dramsko-glazbena djela, što je posve neinformirano i iznimno skuženo tumačenje prakse u kojoj već desetljećima dramski tekst nije nužno polazište za rad u izvedbenim umjetnostima. Dapače, slijedom tog anakronog stava, u članku 120. redatelji kazališnih predstava definiraju se kao umjetnici izvođači, a ne autori. Iako se u 21. stoljeću čini bespredmetnim braniti pravo na autorstvo kazališnog redatelja, a koje seže još u doba Meininger Hoftheatertruppe (1866.), s obzirom na namjeru zakonodavca da autorsko pravo uskrati i snimateljima audio-vizualnih djela, nužno je ipak ponoviti: kazališni redatelj nedvojbeno jest autor kazališne predstave, a nerijetko su to i glumci i brojne kolege iz drugih struka. Dapače, iako film u pravilu nastaje prema scenariju, zakonodavac nije palo na pamet "odriješiti" filmskog redatelja njegovih prava, već ga drži glavnim autorom, dok isto pravo uskraćuje kazališnim redateljima. Kako s pravom, u svojim primjedbama, navodi profesor Turković: "...rad na nekim područjima - na filmu, operi, opereti, kazališnoj predstavi, koncertu i dr. podrazumijeva organizirano stvaralaštvo više stvaralačkih sudionika od kojih svaki daje individualni stvaralački doprinos cjelini djela. O takvim autorskim djelima govori se kao o 'kolektivnom djelu' odn. 'Gesamtkunstwerku'. Zato je važno uz postojeću distinkciju AUTORA SASTAVNOG DJELA uvesti i distinkciju AUTORA SKUPNIH DJELA. Potom, pod uvjetima skupnog autorstva, autorske nadležnosti se tipski razlučuju, i</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Komparativnom analizom zakonskih uređenja država članica Europske unije utvrđeno je da prevladava stajalište da je kazališni redatelj umjetnik izvođač, a ne autor djela. Pratić će se razvoj uređenja ovog pitanja na europskoj i na međunarodnoj razini te će se, ako se ukaže potrebnim, izvršiti u budućnosti zakonske promjene u pogledu definiranja prava kazališnih redatelja. Međutim, napominje se da ako je uz prethodno odobrenje autorascenskog djela kazališni redatelj u pripremi kazališne predstave izvršio brojne i značajne intervencije u samom djelu, u tom slučaju se može raditi o preradi djela, na koju bi kazališni redatelj ostvarivao autorska prava sukladno ovom Zakonu. Upućuje se i na to da su odredbe o koautorima audiovizualnog djela te autorima dopirnos odgovarajuće izmijenjene slijedom rezultata ovoga javnog savjetovanja. Što se tiče prava umjetnika izvođača – glumaca, napominje se da razlike u pogledu uređenja prava pojedinoh kategorija umjetnika izvođača proizlaze iz odredaba međunarodnih ugovora koji reguliraju područje autorskog i srodnih prava, a kojih je Republika Hrvatska članica. Pekinški ugovor o audiovizualnim izvedbama Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo detaljnije regulira prava glumaca i plesača, međutim, Europska unija još nije članica tog međunarodnog ugovora (nije ga ratificirala), a Republika Hrvatska nema mogućnost samostalnog pristupanja tom Ugovoru. Ukoliko dođe do usklađivanja pravnog okvira Europske unije s ovim ugovorom, odgovarajuće će se uskladiti odredbe o pravima glumaca.</p>

	<p>to ne samo na KOAUTORE i AUTORE PRINOSA, nego uz njih se tipično razlučuje i GLAVNI AUTOR. Ovo razlučivanje važi za sva skupna autorstva, ne samo za audiovizualna djela, pa i odredbu SKUPNOG AUTORSTVA i pojedine odredbe GLAVNOG AUTORA, KOAUTORA i AUTORA DOPRINOSA treba definirati općenito, a potom u posebnim člancima specificirati za svako područje tko sve - po stvaralačkim ulogama u izradi autorskog djela - spada u koju kategoriju autora." Držim, stoga, da je ključno promijeniti predloženu definiciju područja o kojem govorimo u pojam izvedbenog djela, a njegove autore definirati u skladu s prijedlogom prof. Turkovića. Time bi se posljedično ispravile i brojne druge nelogičnosti ovog zakona, poput one da je umjetnicima izvođačima uskraćeno kolektivno ostvarivanje izvođačkih prava. Naime, u članku 209. i srodnima, spominje se isključivo "fonogram" temeljem kojeg umjetnici izvođači mogu ostvariti svoja prava, dok je "videogram" u potpunosti izostavljen. Iz predložene regulative, stoga, proizlazi da ni redatelji ni glumci predstava čije snimke od početka pandemije gledamo u svim mogućim digitalnim medijima, ne bi imali pravo ostvariti nikakvu naknadu od (re)emitiranja. Zbog svega navedenog još jednom apeliram da se ovakav prijedlog zakona u potpunosti odbaci i da se u suglasju sa svim zainteresiranim strukama pripremi prijedlog koji će životnije i održivije urediti područje autorskog i srodnih prava. Podsjećam da je rok za usklađivanje s nadređenim direktivama: 7. lipnja 2021.</p>	
78	<p>Croatia Records d.d. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA U tijeku je javna rasprava o prijedlogu novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima čije donošenje podržavamo jer će se njime za nositelje autorskog i srodnih prava osigurati veći opseg zaštite i veće naknade od velikih internetskih platformi kao što su Google, Youtube, Facebook itd. Drago nam je napomenuti da je ugovor za album „Parni Valjak – Vrijeme“ potpisan 10.10.2018. te da se temeljem istog sljedećim umjetnicima izvođačima redovito obračunavaju i isplaćuju honorari: Aki Rahimovski Husein Hasanefendić Marijan Brkić Berislav Blažević Dalibor Marinković Zorislav Preksavec SLUŽBA OBRAČUNA I ISPLATE HONORARA CROATIA RECORDSA</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
79	<p>DAMJAN GRBAC NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Samostalni sam umjetnik, bavim se glazbom skoro trideset godina, sudjelovao sam u raznim projektima snimanja za razne festivale, grupe, pojedince. Vodim i svoj projekt "GIIPUJA" sa autorskog glazbom. Moje snimke se koriste na internetu, a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. Lijepi pozdrav</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
80	<p>Nikša Bratoš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

Poštovani čitatelju, znam da ovo nije mjesto za polemiku, no nažalost neke stvari napisane od strane predstavnika diskografa jednostavno - nisu istina, i ne bi bilo dobro da takve ostanu "visjeti" nad prijedlogom Zakona.... Stoga, odgovaram na neke od takvih navoda/komentara. G. Komljenović navodi "Svaka čast svim session muzičarima, oni su se naplatili već kod snimanja snimke kroz honorar, dobili su prava od emitiranja, i sada bi treći puta na istoj snimci ostvarili neki prihod." Stvarno stanje je sljedeće: Diskografi su se takođe naplatili kroz komadnu prodaju, potom kroz fonogramska prava od emitiranja na radiju i TV. I sad, na digitalnim glazbenim servisima po treći put od iste snimke ostvaruju prihod! Naravno, jer je to novo korištenje. I tako će biti za svako novo korištenje. Naplatit će se i autori i diskografi, i ostvariti prihod. Sasvim logično je da se za isto naplate i izvođači. G. Komljenović dalje navodi "Uvođenje dodatnog prava za izvođače, izričito je odbijeno u institucijama EU, i uvođenje takvog prava u Hrvatskoj stvorilo bi i pravni presedan." Stvarno stanje je sljedeće: nema nikakvog "dodatnog prava" - sva prava već postoje. Od trenutka stvaranja snimka postoje 3 prava (autorsko, izvođačko i pravo proizvođača fonograma). Ovo je samo novi način naplate iskorištavanja djela, i osiguravanje naknade – svim nositeljima prava! Netočno je (to je najobičnija krivotvorina, laž) da je "izričito odbijeno u institucijama EU" Naprotiv, u Direktivi EU jasno piše "svi izvođači". Direktiva EU ne pravi razliku između glavnih i pratećih izvođača. Niti predloženi Nacrt zakona ne pravi tu razliku U Članku 4 jasno piše "Pravo umjetnika izvođača pripada, po svojoj naravi, fizičkoj osobi koja izvede djelo iz književnog ili umjetničkog područja ili izražaje folklor" U Članku 128. stoji (2) Umjetnik izvođač ima pravo na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za emitiranje i svako drugo priopćavanje javnosti svoje fiksirane izvedbe. Jedinstvena primjerena naknada sastoji se od pojedinačnih naknada koje pripadaju umjetnicima izvođačima i proizvođačima fonograma. G. Komljenović navodi "Streaming usluga nigdje u EU ili u svijetu se ne licencira na način, kako je to HUZIP zamislio." Prije svega dobro da je g. Komljenović upotrijebio izraz "licencira". Jer streaming usluga jeste licenciranje, a ne komadna prodaja, kako navode neki drugi diskografi. A ostatak navoda je - netočan. Streaming usluga se na sličan način licencira u Mađarskoj i Španjolskoj. Način na koji diskografi u RH trenutno licenciraju streaming uslugu je sljedeći: - diskografi od servisa naplaćuju prava za sve izvođače. Tako bar tvrde u svom ugovoru s agregatorom sadržaja. -diskografi dalje plaćaju samo glavne izvođače s kojima imaju ugovor - onaj dio koji bi trebao pripasti pratećim izvođačima ili onima s kojima diskografi nemaju ugovor - zadržavaju sebi G. Horvat navodi primjer: "S obzirom da prodaja ovog uistinu sjajnog albuma do danas nije premašila skromnih 1.000 očekivanih primjeraka (prodano je 183 CDa) a da je digitalni prihod po svim osnovama iznosio ukupno 55,89 EUR (svi su podatci dostupni u našem knjigovodstvu) nisu se stekli uvjeti za isplatu izvođačke naknade budući da je avans investiran u snimke višestruko veći od prihoda po ovim osnovama." Postavlja se pitanje - tko onda

stvarno investira u snimak? Ako diskograf počinje isplaćivati izvođačku naknadu tek kad se vrati investicija, nije li onda izvođač taj koji investira u snimak? Nije li onda diskograf zapravo – nelegalna kreditna institucija? Samo su dvije mogućnosti: 1) diskograf investira, ulazi u rizik, a izvođač dobija naknadu za svoja prava od prvog prodanog primjerka. 2) izvođač ne dobija ništa dok se investicija ne vrati (kako g. Horvat kaže do cca 1000 prodanih primjeraka) dakle, izvođač se odriče svojih prava dok se investicija ne vrati? Nije li onda izvođač stvarni vlasnik snimka? Ili barem suvlasnik. Slijedom toga - izvođač treba dobiti razmjerni dio fonogramskih prava! G. Horvat dalje navodi: "Naime, na tih 8.000 snimaka u vlasništvu Aquarius recordsa sudjelovalo je u dvadeset i pet godina po našoj evidenciji 478 studijskih glazbenika (na stoji teza gospodina Paola Sfecija da nemamo podatke o snimkama koje smo objavili, podatci su sadržani u svakom digitalnom kodu i u našim bazama podataka)." Kako sam ja jedan od tih 478 spomenutih, a kojemu Aquarius records sigurno nikad nije platio ništa za korištenje snimaka na digitalnim glazbenim servisima, kakva je situacija s ostalih 477? Ako već Aquarius records zna za te izvođače i priznaje da su sudjelovali na snimkama, da li im plaća naknadu za korištenje tih snimaka, ili tvrdi kako su se svi odrekli svojih izvođačkih prava u korist diskografa? Iskreno se nadam da bar nekim mojim kolegama Aquarius records isplaćuje njihova izvođačka prava za korištenje snimaka na digitalnim glazbenim servisima i da to može dokazati izvještajima ili kopijama uplata. G. Draštata u više navrata navodi kako je u pitanju pokušaj "uvođenja nekih novih prava", te kako "nema prostora ni potrebe za uvođenje bilo kakvog novog, nepostojećeg i do sada u glazbenoj industriji nepoznatog prava izvođača u pogledu digitalnog korištenja snimke" te kako je to "izmišljeno pravo" Nema nikakvog novog prava! Od trenutka stvaranja snimke postoje 3 prava: autorsko, izvođačko i pravo proizvođača fonograma. I ta 3 prava vrijede 70 godina za svaki oblik iskorištavanja snimke! Ovo je samo malo "noviji" oblik korištenja fonograma, koji u RH postoji. I ovdje se radi o pitanju ostvarivanja naknade s osnova tog korištenja, koja do sad nije stizala do velike većine izvođača. Naknada za ta prava (u tom novom obliku korištenja fonograma) se isplaćuje autorima, diskografima, pa bi bilo logično, i u skladu s Direktivom, a i po Zakonu, da se isplaćuje i svim izvođačima. G. Draštata navodi sljedeće "Naime, svi vodeći digitalni servisi, poput Spotify-a, Apple Musica, Deezer-a, pa i YouTube Musica naplaćuju mjesečnu naknadu za korištenje, slušanje, streamanje ili download glazbe koja se nalazi na servisu i time se ovdje ne radi ni o kakvom javnom emitiranju, nego o istom odnosu kao da ste kupili nečiji cd ili LP." Da bi neki proces bio okarakteriziran kao "prodaja" nužne su dvije stvari: 1) da predmet prodaje promijeni vlasnika. Kad kupite CD, tad je CD vaš (do trenutka prodaje je bio vlasništvo dućana) U slučaju "streaminga" glazbe ništa ne mijenja vlasnika. Ovdje stream-ani promet u MB nije vaš, samo ste u tom trenutno uživali. Već s istekom mjeseca ne možete dalje uživati u istoj pjesmi,

ukoliko iznova ne platite pretplatu. 2) postojanje “komadne”, jedinične cijene. U slučaju pretplate na digitalnom glazbenom servisu nema jedinične cijene slušanja pjesme, nego za tu istu pretplatu pojedinac može slušati jednu pjesmu mjesečno, ili ako ima vremena 1000 pjesama mjesečno. Da bi g. Draštati bilo jasnije, usporedit ću ovo s knjigama. I razlikom između knjižare i knjižnice. Komadna prodaja se odvija u knjižarama, i kupac postaje vlasnik knjige. Zauvijek. A u knjižnici se knjige za mjesečnu pretplatu mogu pročitati, čak i odnijeti doma ali vratiti. Može se konzumirati njihov sadržaj, ali se ne postaje vlasnik. Uz istu mjesečnu naknadu pretplatnik može pročitati onoliko knjiga koliko ima vremena. I to se zove – pretplatnički odnos. Dozvola za pristup sadržaju. Licenca. Tako da je ovo – licenciranje. A ne nikakva “komadna prodaja”. Uostalom, upravo tako to zove i kolega Draštata u nastavku svog komentara - “licenciranje, korištenje naših prava, naših kataloga...” A tako ovaj oblik korištenja snimaka naziva i g. Komljenović. G. Draštata navodi sljedeće “No, nemojte očekivati da ćete za svoj posao biti dva puta plaćeni. Nitko ne može biti dva puta plaćen za isti posao.” Svi vlasnici prava trebaju biti plaćeni za svako korištenje svog djela. I autori, i diskografi i izvođači. Diskografi su naplatili komadnu prodaju, nakon toga su za iste snimke naplatili prava za korištenje na radiju i TV, pa sad naplaćuju i korištenje snimaka na digitalnim servisima. Je li to znači da je diskograf “naplatio 3 puta isti posao?” Da. I to isto pravo imaju i ostali sudionici. Za svaki oblik korištenja djela, nova naplata. Plaćanje za rad je jedno, a naknada za korištenje je drugo. G. Draštata navodi sljedeće: “Što se tiče Dallas Recordsa izdavačke kuće u kojoj radim već preko 20 godina, sa svim izvođačima već smo i prije direktive u svakoj prigodi obnove ugovora, aneksa ugovora ili zahtjeva za izmjenom u tom dijelu izvođačkog postotka već aktivno pristupili.” Osobno sam kao izvođač prisutan na brojnim izdanjima Dallas records-a, ali nikad nisam potpisao nikakav ugovor za iskorištavanje snimaka na digitalnim glazbenim servisima. Niti me netko iz Dallas records kontaktirao. Niti je pokušao... G. Markulj navodi: “Direktiva ne predviđa kreiranja novih prava.” - Točno tako, ovdje nema novih prava, samo novi oblik naplate već priznatog korištenja djela, za postojeća prava. I, posljedično, - pripadajuća naknada svim nositeljima prava. G. Markulj navodi: “svi umjetnici izvođači sa svojim izdavačem imaju ugovoreni odnos...” iz brojnih komentara ovdje je jasno da SVI izvođači NEMAJU ugovoreni odnos sa svojim izdavačem. Tako da je ova rečenica bjelodana neistina. G. Markulj navodi: “U suvremenom svijetu, napretkom tehnologije prodaja je samo promijenila formu, pa je komadna prodaja putem dućana danas u znatno manjem opsegu u odnosu na prodaju putem interneta, ali je to i dalje prodaja.” Ne. g. Markulj, to nije prodaja. Već su Vaše kolege diskografi utvrdili da je to licenciranje. G. Markulj navodi: “Kao mantra, u komentarima neki izvođači izjavljuju da nisu dobili naknadu za svoje snimljene izvedbe, da ih diskografi ne plaćaju, uzimaju novce i od izvođačkih prava i slično. “ Možda izgleda kao mantra, jer se često ponavlja, ali je – činjenica. G.

	<p>Markulj navodi: "Neki izvođači čak tvrde da u četrdeset godina karijere nisu dobili ništa i da se njihove snimke zapravo kontinuirano eksploatiraju, gotovo bi se moglo reći da ih se krade. " Doslovno je tako kako je g. Markulj napisao. G. Markulj navodi: "....nema diskografa koji bi izigrao izvođača ne plativši mu izvođačku tantijemu i od komadne prodaje i od prodaje putem interneta, pa da mu ovaj sutra okrene leđa i ode drugome diskografu." Ovo nema potrebe komentirati. Da nije tužno, bilo bi smiješno. Za kraj ovog osvrta samo jednostavna poruka: Uz svaki fonogram vezana su tri prava - autorsko, izvođačko i pravo proizvođača fonograma. Svaki način korištenja pojedinog fonograma u kojem nisu ispoštovana sva tri prava je - nelegalan! Pozivam zakonodavca da uredi pravni okvir na način koji će onemogućiti nelegalno korištenje fonograma. Hvala na strpljenju i čitanju Nikša Bratoš, glazbenik</p>	
81	<p>Dunja Bontek NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Članica sam Zagrebačke filharmonije. Potpisala sam HUZIP-u punomoć, kojom sam ga ovlastila da kolektivno ostvaruje moja prava na internetu. Diskografima nikad nisam potpisala ništa. Zahtijevam da Republika Hrvatska ovim Zakonom zaštiti moja prava na naknadu za korištenje mojih snimljenih izvedbi na internetu (činjenje dostupnim javnosti) na način da se u Zakon ugrade odredbe prema kojima bi svi izvođači imali pravo na NEODREČIVU naknadu za korištenje snimaka putem interneta, a koja bi se ostvarivala kolektivno. Srdačno, Dunja Bontek</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
82	<p>Maja Sever NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Maja Sever, Sindikat novinara Hrvatske Sindikat novinara Hrvatske smatra da se ovim prijedlogom zakona negativno utječe na imovinska prava autora, te će ovakav zakon imati znatne negativne posljedice na prava autora, posebno novinara i fotografa, te da ovakav zakon pogoduje nakladniku/poslodavcu koji će neometano iskorištavati autorska prava. Također će kao posljedica ovog Zakona, doći u pitanje zaštita i status radnog odnosa jer će brojni poslodavci odlučiti da nemaju potrebe za autorima jer ionako zadržavaju njihov portfolio autorskih djela.. Ovakav prijedlog zakona nije predviđen EU regulativom, te nije bilo pravne obveze za ovakvim promjenama. Članak 1. točka 1. Nadopuniti tekst tako da glasi: 1. autorsko pravo - pravo autora na njihovim djelima iz književnog, znanstvenog, umjetničkog i medijsko-nakladničkog područja. (Obrazloženje: Novinarima i drugim autorima u medijima sustavno se izbjegava priznati status autora ravnopravan s drugim područjima kreativnoga rada). Članak 1. točka 2. Iza alineje g) dodati alineju h) koja glasi: h) pravo novinara, fotoreportera i drugih autora na naknadu za opetovano korištenje ili ustupanje drugima na korištenje njihovih autorskih djela od strane nakladnika medija. Članak 7. točka 1. Dopuniti točku 1. tako da se u tekst: Autorsko djelo je ... iza riječi umjetničkog doda i medijsko-nakladničkog područja. Članak 11. točka 3. Odredbu po kojoj se autorskim</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje, a odgovori su dani na pojedinačne ranije iznesene primjedbe dionika.</p>

djelom ne smatraju dnevne novosti i druge vijesti koje imaju karakter običnih medijskih informacija dopuniti dodatkom osim u slučaju ekskluzivne vijesti od posebnog interesa za javnost. Članak 15 glasi: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. 4. snimatelj 5. montažer Članak 68. Brisati negaciju ne tako da odredba glasi .. nakladnički ugovor mora biti sklopljen u pisanom obliku. Članak 93. Sindikat novinara Hrvatske protivi u cijelosti predloženom zakonskom rješenju Dosada je Zakonom o autorskim pravima bilo uređeno da: Ako se u izvršavanju obveza iz radnog odnosa stvaraju autorska djela, ugovorom o radu određuje se, između ostalog, stječe li poslodavac pravo na iskorištavanje autorskog djela, te posebice, ako ga stječe, opseg i trajanje prava iskorištavanja autorskog djela. Ako ovim Zakonom, ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos nije drukčije određeno, autorsko pravo na autorskom djelu zadržava autor bez ograničenja. (čl.76. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, 167/03, 79/07, 80/11, 125/11, 141/13, 127/14, 62/17, 96/18) Predmetnom odredbom je autor zadržavao autorska prava na djelu bez ograničenja, dok je po novom Zakonu, ako nije drukčije uređeno, poslodavac stječe sva imovinska prava na autorskom djelu koje je stvorio autor. Time se autor stavlja u nepovoljni položaj, a poslodavcu se olakšava odluka o otkazu s obzirom da zadržava sva imovinska prava na autorsko djelo. S obzirom da najveći dio Ugovora o radu ili Ugovora o djelu sadrži tipizirane odredbe kojima se ne uređuju prava nakon prekida radnog odnosa, jasno je da će poslodavac u najvećem dijelu slučajeva dobiti sva imovinska prava na autorskim djelima. Ovime se znatno negativno utječe na imovinska prava autora, te će ova odredba imati znatne negativne posljedice na prava autora, posebno novinara i fotografa jer nakon prekida radnog odnosa oni ostaju bez ikakvih imovinskih prava na njihovim autorskim djelima, a u korist poslodavca koji će neometano iskorištavati autorska prava. Također će kao posljedica novog Zakona, doći u pitanje zaštita i status radnog odnosa jer će brojni poslodavci odlučiti da nemaju potrebe za autorima jer ionako zadržavaju njihov portfolio autorskih djela. . Predmetni članak nije uređen EU regulativom, te nije bilo pravne obveze za ovom promjenom. Protivimo se da se u zakonu uporno među aktima kojima se uređuju odnosi u pogledu autorskog djela, izostavlja kolektivni ugovor Članak 94. točka 2. Dodati kolektivni ugovor među dokumente kojima se uređuje primjerena naknada autoru, tako da taj dio glasi ...uređuje se u ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili drugom dokumentu kojim se uređuje radni odnos, ili u drugom ugovoru. Članak 158. Na kraju točke 1 dodati: Organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava svojih članova mogu u skladu sa Zakonom utemeljiti i udruge novinara, Hrvatsko novinarsko društvo i Sindikat novinara Hrvatske Iza točke 1. ubaciti novu točku 2. koja glasi: 2. Nakladnici informativnih publikacija i ostalih medija obvezni su autorsko pravo sa svojim zaposlenicima i

	slobodnim novinarima i fotoreporterima regulirati ugovorima. (Stara točka 2. postaje točka 3.)	
83	Bože Blajić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. Pay me my money down :) Riješeno je	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.
84	Mirela Janić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisala nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.
85	Ivan Korunić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Samo ja znam koliko sam napora, znanja, umjetničkog angažmana uložio u audio/video uratke, koji se, bez mogega nadzora, prikazuju bez pravične naknade komu god i kad god padne napamet. Stoga NE PRISTAJEM ni na kakvu "kolektivnu" naknadu budući da se na svakom snimku vidi i čuje tko stoji iza nota koje sam ja odsvirao.	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.
86	Danijel Begić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Pošteno je da se svima plate uredno naknade za emitiranje na javnim servisima!	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.
87	Jadranska animacija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moja AV djela se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu naknadu. Jedinu naknadu koju sam ostvario sam ostvario preko autorskog ugovora s producerskom kućom koja onda raspolaže slobodno s tim pravima kako bi mogla dofinancirati skupu proizvodnju animiranog filma, platiti sve suradnike i osigurati da se djelo završi na vrijeme uvažavajući koncept i sve koautore. Podržavam da se producenti AV djela kao ko-autori ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. Također podržavam da se kreativni producent AV djela (dakle ne tvrtka nego pojedinac) navede kao ravnopravni ko-autor djela, kao što je to slučaj u nekim drugim državama, osim ako redatelj ili drugi koautori dokažu da producent s tim nastankom djela nije imao ništa pored ispunjavanja prijave na financiranje.	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.

88	<p>Elvira Voća Mihaljinec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisala nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
89	<p>Ivana Mihaljinec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
90	<p>Mario Magaš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
91	<p>Todor Vasilev NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, ja sam član grupe Leone i grupe Teddy Lion banda iz Istre iz Poreča. Snimke se vrte na internetu ali od toga nikad nisam primio ništa a član sam i HUZIPA. Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. Hvala što pokušavate nešto učiniti za nas.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
92	<p>Irena Biskupovic NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, ja sam član grupe Leone iz Istre iz Poreča. Snimke se vrte na internetu ali od toga nikad nisam primila ništa a član sam i HUZIPA. Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. Hvala što pokušavate nešto učiniti za nas.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

93	<p>Josip Pandur NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Nekoliko opaski, Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
94	<p>Andrej Babić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Izvršni sam tajnik Hrvatske glazbene unije, aktivni glazbenik, autor i izvođač u grupi Markiz, a radim i s drugim izvođačima. Jako mi je drago da postoji velik interes i odaziv glazbenika na ovu temu, jer vjerujem da će se stvoriti uvjeti da se odnosi i obveze prema izvođačima bolje i pravednije reguliraju. Smatram da se vrlo rijetko govori o važnosti izvođača i da su oni oduvijek u drugom ili trećem planu, nekako na margini događanja, često zapostavljeni i podcijenjeni. U ovom kolopletu pravnih izraza i članaka, volio bih u par rečenica vrlo jednostavno objasniti vrijednost i važnost izvođača, na primjerima koji su svima bliski i poznati. Jedan od najboljih svjetskih primjera važnosti izvođača/svirača je pjesma grupe The Police – Every breath you take. Čim pjesma krene, svi znamo o čemu je riječ, jer je gitarist Andy Summers smislio legendarnu i općepoznatu gitarsku dionicu koja je potpuno promijenila identitet pjesme i učinila ju svjetskim hitom. Zanimljivo je spomenuti da Summers za svoju gitarsku dionicu ne dobiva izvođačka prava, što je u više navrata jasno iskomunicirao prema javnosti. Jedan od najboljih domaćih primjera je gitarska solo dionica u pjesmi “Morska vila” grupe Daleka obala, u kojoj je Jadran Vušković osmislio prekrasni solo koji svi znamo otpjevati od prvog do zadnjeg tona, a da ga se izdvoji iz pjesme, komotno bi funkcionirao kao potpuno nova, hit pjesma. Primjera je jako puno i odnose se na sve instrumente. Svirači su ti koji u svaku pjesmu utisnu dio svoje duše, svog talenta, dugogodišnjeg rada i truda, vježbanja, odricanja i ulaganja u sebe. Posao prikupljanja izvođačkih prava već godinama uspješno radi HUZIP. Osim što ima potpisane izjave/punomoći s cca 9.000 izvođača, HUZIP taj posao obavlja besprijekorno i uvijek u interesu izvođača. Osim što se bavi izvođačkim pravima, HUZIP kroz svoje fondove pomaže glazbene projekte kojima je cilj promocija domaće glazbe i njenih izvođača. Posebna se pažnja poklanja regijama od posebnog značenja za RH. Da su HUZIP-u njegovi članovi na prvom mjestu, najbolje se vidi unazad nekoliko mjeseci, kad su zajedno s HGU-om krenuli u veliku akciju pomoći glazbenicima koji su ostali bez svih prihoda, uslijed problema s Corona virusom. HUZIP i HGU su tim činom preuzeli brigu za one koji žive isključivo od autorskih ugovora i nisu nigdje prijavljeni. To su ljudi na rubu egzistencije kojima je pomoć prijeko potrebna kako bi preživjeli ova turobna vremena. Ne kaže se bez razloga “Na muci se poznaju junaci”. Obje udruge su nesebično odlučile pomoći, dok su</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

istovremeno vršili pritisak na državne institucije i Ministarstva, kako bi se osigurao novac za sve ljude koji su dio glazbene industrije. Iako kao autor imam vrlo korektan odnos s izdavačem, uvjeren sam da će HUZIP svojim poštenjem, elanom i dosadašnjim iskustvom, nastaviti svoj rad u interesu svih izvođača, pa se pridružujem velikoj većini ovdje prisutnih glazbenika koji su sugerirali da se digitalna prava sakupljaju kolektivno putem HUZIP-a. Srdačan pozdrav svima uz želju da u nekom skorašnjem vremenu sve strane nađu načina da se domaća glazba postavi na još bolje temelje i da se cjelokupni odnosi postave na poštenije i zdravije noge, a tu prije svega mislim na utjecaj koji bi svi zajedno trebali imati prema platformama koje se ponašaju kao da su oni napisali i odsvirali naše pjesme. Uvjeren sam da bi sve strane profitirale da postoji zajedništvo.

- 95 **Hrvatska udruga producenata**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
Hrvatska udruga producenata (HRUP) smatra da je Nacrt prijedloga Zakona o autorskom i srodnim pravima s kojim se izašlo u javnu raspravu prije svega nepripremljen i vrlo nespretno sastavljen, a iznad svega upućuje na opće nepoznavanje područja audiovizualnih djelatnosti i suvremenog načina funkcioniranja audiovizualnog sektora u Europi i svijetu od strane autora Zakona. U pripremi ovog Nacrta Zakona nije promišljeno, niti raspravljeno čak niti tko su ko-autori i autori doprinosa audiovizualnog djela, dok način na koji su u trenutnom nacrtu Zakona regulirana prava koja se daju autorima i ko-autorima onemogućuje svaku proizvodnju AV djela te se ujedno favoriziraju organizacije za kolektivno ostvarivanje prava – stoga tražimo da se ovaj Nacrt prijedloga Zakona odbaci i krene u izradu novog prijedloga, koji će pratiti suvremena kretanja audiovizualne industrije. OBRAZLOŽENJE HRUP-a Zakon o autorskom i srodnim pravima jedan je od ključnih zakona koji uređuje audiovizualnu djelatnost. Tim se zakonom uređuju odnosi između stvaraoca AV djela te se definira način iskorištavanja tih djela, te djelomično i način financiranja AV djela. Zbog njegove važnosti, kompleksnosti i obujma – budući da uređuje i niz drugih djelatnosti i njihove međusobne odnose - smatramo prije svega neprimjerenim izlazak ovog Nacrta prijedloga Zakona u javnu raspravu upravo u trenutku kada se čitav svijet bori s pandemijom COVID-19 virusa i kada sve naše snage trebaju biti usmjerene u promišljanje kako će izgledati naša budućnost te na koji način ćemo uopće moći nastaviti raditi. Naime, izrada ovog Zakona zahtjeva opsežne rasprave koje nisu prethodile ovoj javnoj raspravi, pogotovo iz razloga što je proširen opseg djelatnosti kojima se Zakon bavi i koje uređuje. Posebnost ovog Zakona jest i što su djelatnosti koje pokriva međusobno – iako zavisne – izuzetno različite. Produkcija audiovizualnog djela specifična je zbog dugotrajnosti procesa, logističke kompleksnosti i visokih cijena, koja je posljedica velikog broja angažiranih pojedinaca i tvrtki, kao i suvremene tehnologije. Od prvog trenutka ističemo stav da u svojstvu producenata tj. proizvođača audiovizualnih djela

Nije prihvaćen
Prijedlog se ne prihvaća. Komentari dionika su primljeni na znanje. U pogledu prava audiovizualnog producenta ističe se da je Nacrt prijedloga Zakona usklađen s međunarodnim ugovorima i direktivama Europske unije relevantnim u ovom području. Audiovizualni producenti stječu autorska imovinska prava iskorištavanja temeljem ugovora s koautorima, a temeljem zakona od autora doprinosa. Odredbe o ugovoru o audiovizualnoj produkciji odgovarajuće su izmijenjene slijedom rezultata ovoga javnog savjetovanja. Nadalje, audiovizualni producent je nositelj srodnog prava, njegova imovinska prava navedena su u članku 143. Nacrta prijedloga Zakona, a uvođenje novog prava kako se predlaže u ovoj primjedbi se ne prihvaća jer takvo rješenje nije međunarodno prihvaćeni standard.

svakodnevno surađujemo s autorima AV djela u oživotvorenju autorskih kreativnih ideja, te radimo na osiguravanju uvjeta kako bi se stvorile pretpostavke da bi djelo uopće i nastalo, u potpunosti se zalažemo da svaki sudionik tog procesa, kao i svakog daljnjeg iskorištavanja nastalog autorskog djela, mora biti odgovarajuće plaćen za rad i za korištenje djela. To je presumpcija koje se audiovizualni producenti u RH drže u svakodnevnom radu, te prilikom zaključenja svih ugovora o audiovizualnim produkcijama, kao i autorskih ugovora. Uobičajeno pravilo prilikom zaključenja ugovora s ko-autorima AV djela je da oni sudjeluju u prihodima koja se ostvaruju korištenjem predmeta zaštite. No ostvarivanje tog udjela u prihodima, kao primjerene i razmjerne naknade za korištenje djela, predmet je individualnih ugovora za veliki dio oblika korištenja, jer naprosto, prava koja AV producent MORA steći, su prava s kojima onda producent MORA MOĆI i raspolagati. Da tome nije tako, producent ne bi bio u mogućnosti nikada zatvoriti financijsku konstrukciju koja je potrebna da bi se djelo uopće finaliziralo i ugledalo svjetlo dana. Ono što je specifično u produkciji audiovizualnog djela jest da su financiranje, proizvodnja (priprema-snimanje-postprodukcija) i prikazivanje neraskidivo vezani. Naime, cijeli sustav financiranja, proizvodnje i distribucije baziran je na osnivanju prava iskorištavanja i primanja naknade za isto. Zakonodavstvo u cijelom svijetu je zamišljeno na način da osobe koje djelo stvaraju osnivaju prava iskorištavanja, koja se prepuštaju za određenu naknadu: prvo filmskom producentu, ili kako ga naziva ovaj Zakon proizvođaču videograma, odnosno produkcijskoj kući kako bi sva prava iskorištavanja – nužna da bi se djelo moglo prikazati – bila na jednom mjestu, jer to omogućuje daljnje razgovore i pregovore. Financijerima – i javnim fondovima je, da bi djelo financirali, uvjet da to djelo bude prikazano. Ostali financijeri ulažu novac u produkciju isključivo u zamjenu za određena prava. Primjerice televizije ulažu u pre-sale / pre-buy (predotkup / pretkupnju), odnosno ulažu izvjesna sredstva kako bi zauzvrat dobile određena prava za prikazivanje, koja se pritom dogovaraju u vremenskom trajanju, teritorijima i slično. VOD servisi također ulažu u proizvodnju kako bi dobili ekskluzivna prava na prikazivanje određenog djela. Kada je djelo dovršeno, prava iskorištavanja se prenose na prodajne agente, distributere, televizije, razne online platforme.... Ukoliko prava iskorištavanja nisu osnovana i prenesena, djelo ne može biti objavljeno, dakle iskorištavano. Naime, sredstva potrebna za financiranje proizvodnje nisu sredstva koji se doniraju, nego često i sredstva kojima se ujedno i stječu određena prava. Ta sredstva najčešće, posebice kada govorimo o televizijama, znače stjecanje određenih oblika korištenja AV djela na određeno vremensko razdoblje. Naime, kada govorimo o otkupu djela – taj otkup obuhvaća set prava za korištenje djela, a ne vrpce ili drugi nosač. Ukratko: osnivanje i prijenos prava iskorištavanja osnova je audiovizualnih djelatnosti. U tom smislu potvrda je i Direktiva 2001/29/EZ od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u

informacijskom društvu. Stavak 10 recitala kaže: 10) Ako autori ili umjetnici izvođači namjeravaju nastaviti svoj kreativan i umjetnički rad, moraju dobiti odgovarajuću naknadu za korištenje svojega djela, kao što to moraju dobiti i producenti kako bi bili u mogućnosti financirati to djelo. Ulaganje potrebno za proizvodnju proizvoda kao što su fonogrami, filmovi ili multimedijalni proizvodi, i usluga kao što su usluge „na zahtjev“, značajno je. Odgovarajuća pravna zaštita prava intelektualnog vlasništva nužna je za jamčenje postojanja takve naknade i pruža mogućnost zadovoljavajućeg povrata tog ulaganja. Nakon iščitavanja prvog prijedloga zakona, u dopisu s našim opservacijama od 26. veljače 2020., izrazili smo zabrinutost činjenicom da nije jasno kako je autor Zakona zamislio praktično provođenje pojedinih odredbi – što smatramo izrazito neozbiljnim. Implementacija ovakvog prijedloga Zakona bi ozbiljno mogla izmijeniti financiranje audiovizualnih djela (i to prvenstveno filmova) te moguće čak i ugroziti cijelu kinematografiju. Zakon o autorskom i srodnim pravima, kada regulira odnose i način ostvarivanja prava, mora imati u vidu da postoje i određeni drugi propisi koje moramo imati na umu odnosno kojih se moramo držati, pritom ne misleći na tržišne prakse, već upravo na izričite zahtjeve i pravila, a koji se odnose na usklađenost s odredbama Europske konvencije o kinematografskim koprodukcijama, odredbama koje se odnose na nadnacionalne fondove (Eurimages, Kreativna Europa – program MEDIA), a koji su značajan izvor sredstava koje omogućavaju, uz lokalni filmski fond, u našem slučaju je to Hrvatski audiovizualni centar, kreativnu AV industriju u RH. Osim navedenog, organizacije za radiodifuziju (pri čemu naročito apostrofiramo javnu televiziju) sudjeluju financijski u stvaranju AV djela kroz razne modele – ili kao koproducenti, ili temeljem predotkupa (pre-sale), a kada sudjeluju u proizvodnji, to je međusobno obvezni odnos koji zahtijeva određena prava i određene obveze s jedne i s druge strane. Jednako tako, kada se ugovori s autorima u pogledu stvaranja djela zaključuju, ti ugovori ne predstavljaju jedino i isključivo naknadu za rad, već i predujam za određeni set prava i to upravo onaj set prava koji je AV producentu potreban da bi osigurao sredstva za stvaranje djela. Nakon toga, ta su ista prava nužna za distribuciju odnosno iskorištavanje djela. Ako govorimo o sredstvima drugog koproducenta – onda je korištenje uglavnom podijeljeno po teritorijima i cijelo AV djelo mora u potpunosti biti na raspolaganju, a prihod na određenom teritoriju, u rukama onog koproducenta koji taj teritorij „pokriva“ odnosno s kojeg dolazi, ako pak govorimo o sredstvima televizija danih kao pre-sale – to znači da govorimo o sredstvima koja UNAPRIJED obuhvaćaju plaćanje određenih prava. Ta sredstva tijekom stvaranja AV djela već su isplaćena autorima, te su tako autori za te oblike, teritorije i razdoblje korištenja, temeljem zaključenog ugovora s AV producentom – dobili naknadu I ZA RAD I ZA DIO RAZDOBLJA KORIŠTENJA PRAVA. Ta naknada iz autorskih ugovora predstavlja određeni „predujam“, (advance payment) za prava koja se stječu i „prodaja“ kojih je uopće u konačnici OMOGUĆILA

STVARANJE DJELA. Često producent i samostalno avansira sredstva za prava, preuzimajući financijski rizik za stvaranje djela, s ciljem da tu djelomičnu investiciju povрати iz prihoda od distribucije. Nacrt prijedloga Zakona pokazuje nepoznavanje ovog procesa i time dovodi u pitanje njegovo održanje. U Zakonu, producenti su svedeni tek na tehničko osoblje koje administrira i isplaćuje honorare te piše izvješća o prihodima što je vrlo daleko od istine. Postojanje produkcijskih kuća preduvjet je postojanja kinematografije, odnosno audiovizualnih djelatnosti u užem smislu. Naime, proces nastajanja audiovizualnog djela počinje upravo prenošenjem prvog prava, onoga za scenarij ili za adaptaciju knjige, ili za licencu po kojoj će audiovizualno djelo nastati. Tek u tom trenutku počinje daljnji razvoj ili financiranje djela, koje onda dovodi do njegove realizacije i prikazivanja. Prikazivanje je također nemoguće kad produkcijska kuća koja je nositelj prava prestane postojati – jer u tom trenu onaj koji djelo želi prikazati treba osnovati pravo iskorištavanja sa svima koji su sudjelovali na izradi tog autorskog djela prema zakonu – dakle sa svima onima s kojima je producent bio sklopio ugovor, ali nepostojanjem produkcijske kuće su se prava iskorištavanja vratila autorima odnosno nasljednicima. Rasprava koja se u ovom trenutku vodi u javnosti – tko je sve autor odnosno koautor audiovizualnog djela – jest nešto što se trebalo raspraviti prvo, puno prije nego je uopće napravljen prvi nacrt Zakona, jer se radi o viziji kinematografije, o stvaranju sustava u kojem ćemo svi raditi. Jer AV djelatnosti su nedjeljive – autori, djelatnici, producenti i rentali svi rade u istom sustavu, i ako sustav nije dobro postavljen, on neće funkcionirati. Što znači da će svi osjetiti posljedice istoga. Kako je fokus rasprave stavljen na članak 15., nekako se nije primijetilo da producent nema gotovo nikakva prava, čak niti prava na emitiranje – naravno kad je to tek spomenuto u članku 143. prava producenta do kojeg rijetki stignu. S tim da odmah razjasnimo – u ovom trenutku ne govorimo o pravu na naknadu nego o isključivom pravu: pravu odobravanja. Producent prema ovome Nacrtu Zakona NEMA PRAVO ODOBRI TI ILI ZABRANITI EMITIRANJE DJELA KOJE JE PRODUCIRAO! Poziv, zanimanje i uloga producenta u proizvodnji audiovizualnih sadržaja doživjeli su značajne promjene u posljednjih desetak godina u Europi i Hrvatskoj. Današnji moderni europski i hrvatski producenti razvijaju, proizvode i plasiraju raznovrsna audiovizualna djela, prvenstveno filmove različitih vrsta, rodova i žanrova te TV serije visoke umjetničke vrijednosti. Vrlo često je upravo producent taj koji i inicira nastajanje AV djela: odabirom predloška za adaptaciju, otkupom licence za koju smatra da će biti uspješna, praćenjem uredničkih odluka pojedinih financijera i predlaganjem projekata koji im se uklapaju u viziju. Producenti svakodnevno djeluju na posebno uređenom audiovizualnom tržištu visokog rizika koje djeluje po načelima međunarodne suradnje te složene javno-privatne i nacionalno-nadnacionalne strukture financiranja i plasmana. Financiranje AV djela zahtjeva vrsni know-how: poznavanje izvora financiranja, odabir i razvoj upravo onih projekata koji

imaju mogućnost za financiranje, ulaganje u razvoj projekata, prijevode, prezentacije puno prije nego ti projekti dobiju bilo kakva sredstva. Producenti surađuju na scenariju, partneri su redatelju u slaganju autorskog tima i donošenju umjetničkih odluka, rukovoditelji tehničkog i zanatskog dijela proizvodnog procesa, poznavatelji i rukovoditelji autorsko-pravnih odnosa, marketinških pristupa, distributivnih kanala te odnosa s javnošću. Producent se AV djelom bavi i dugo nakon njegove premijere – pišući financijska i druga izvješća za fondove i financijere, pregovorima s raznim drugim prikazivačima (VOD platformama, festivalima, radionicama...) dugo nakon redovne kino distribucije. A ovaj Zakon nekako očekuje da se sve to događa samo od sebe, kao da ne postoje ljudi koji to rade, kao da ne postoje produkcijske kuće, sa svim troškovima koje jedna tvrtka redovno ima na mjesečnoj bazi kako bi uopće mogla izvršavati spomenute poslove. Smatramo da opis filmskog producenta / proizvođača videograma u članku 141., ali i općenito tretiranja kolektivnog ostvarivanja prava, pokazuje kako je Zakon pisan razmišljajući na način glazbe, a ne na način audiovizualnih djelatnosti. Princip kolektivnog ostvarivanja naknade u glazbenoj industriji baziran je na dvije stvari: prva je da autori glazbe većinom ne primaju naknadu kad autorsko djelo stvaraju - njihov jedini prihod s naslova javnog priopćavanja je iz sustava kolektivne zaštite. To nije slučaj u audiovizualnim djelatnostima gdje su svi autori, izvođači i angažirani suradnici primili naknadu. Druga je da u glazbenoj industriji nije nužno da se kontrolira puštanje odnosno iskorištavanje autorskog djela: odnosno autor ili proizvođač fonograma se ne bavi time smije li radio Antena puštati njegovu pjesmu ako ju pušta i Otvoreni radio – svejedno mu je. U iskorištavanju audiovizualnog djela pak, bitno je upravo određivanje načina iskorištavanja – pažljivo se planiraju mediji, vremenski period, teritoriji, odmjerava se omjer predložene naknade od primjerice neke VoD platforme i može li to iskorištavanje ugroziti neki drugi oblik distribucije. Naravno da je glazbenicima odlično da imaju kolektivnu naknadu za svako emitiranje glazbe/spota na YouTube kanalu, bez obzira tko je pjesmu učitao na tu platformu. Učitavanje audiovizualnog djela na platformu koja je otvorena ugrožava SVE vidove distribucije AV djela, te tako i PRIMANJE SVIH DRUGIH NAKNADA. Nadam se da smo jasno pokazali kako principi koji vrijede za glazbu NISU PRIMJENJIVI za audiovizualne djelatnosti. Postoji mnogo načina na koji se industrija može urediti, predstavili smo u našem očitovanju primjere iz brojnih zemalja, no u ovom Nacrtu prijedloga Zakona, producenti nemaju skoro nikakva prava i svedeni su na gotovo tehničku uslugu proizvođača videograma. S obzirom da producenti odnosno produkcijske kuće svakim potpisom ugovora o financiranju filma preuzimaju odgovornost o završetku i pravovremenoj isporuci djela, i za to garantiraju najčešće mjenicama i zadužnicama, često za premošćivanje rupe u cash flowu dižu kredite za što garantiraju ne samo sredstvima firme nego i vlastitom imovinom, postavlja se pitanje ima li takav sustav smisla i želi li

se netko tim poslom baviti. Izgleda da autor Zakona preferira za producente "velike igrače": televizije koje su izrijekom spomenute u članku 141., VoD platforme koje unajmljuju male firme da im rade izvršnu produkciju... To je definitivno jedna od mogućih vizija kinematografije, no koja nas je vrlo iznenadila, s obzirom na tradiciju kinematografije u Hrvatskoj, na sustav koji trenutno imamo, a i s obzirom da se istovremeno radilo na Zakonu o elektroničkim medijima čiji prijedlog po prvi puta predlaže (jer Zakon nije izglasan) da komercijalni nakladnici s nacionalnom koncesijom ulažu upravo u djela neovisnih producenata. Vizijom kinematografije kakva je predložena u ovom Zakonu se zapravo obeshrabruju, a time i nestaju neovisni producenti, dakle upravo oni koji su nositelji autorskih projekata u Hrvatskoj. Izgleda da predlagač nije svjestan da u trenutku kad preferira velike proizvođače, koji su istovremeno i nakladnici ili vlasnici VOD platformi, zapravo ugrožava hrvatske autorske projekte kao i autorski rad svih filmskih autora, a koji ima status domaćeg kulturnog proizvoda te bi trebao biti valjda naš primarni interes. Veliki proizvođači vode se isključivo profitom i proizvodit će djela za koja procjenjuje da su profitabilna za njegovu publiku. Žao nam je što još jednom autor Zakona nije prepoznao da su upravo stabilne produkcijske kuće pokretači i nosioci AV industrije u Hrvatskoj – one su te koje ulažu u razvoj djela, traže za njega financiranje i na kraju se brinu da se osigura njegovo prikazivanje. Naravno, postoje i druge vizije kako AV industrija može izgledati i očito se predlagač odlučio za tu opciju koja uključuje samo "velike igrače". Hrvatska udruga producenata je u prvom prijedlogu predložila neophodnost razdvajanja OSOBE producenta koja pokreće i sudjeluje u svim fazama razvoje, proizvodnje i plasmana od PRAVNOG SUBJEKTA, odnosno produkcijske kuće. Odgovori na pitanje zašto nisu prihvaćeni naši prijedlozi o uvođenju producenta OSOBE u Zakona, ili spominjanja po nama notornog prava da producent IMA PRAVO ODOBRI TI UPOTREBU DJELA KOJE JE PRODUCIRAO uglavnom su se svela na jednu rečenicu: ukoliko se uvedu ta prava, većina prikupljenih sredstava bit će isplaćivana u inozemstvo, jer većina audiovizualnih djela koja se iskorištavaju u Hrvatskoj su strana, najvećim dijelom američka. Taj odgovor je jasno pokazao da se autor Zakona fokusirao na organizacije za kolektivnu zaštitu prava, a ne na autore ili na zaštitu djelatnosti o kojoj govori. Stavljajući velik naglasak na obveznu kolektivnu zaštitu (ne samo u AV djelatnostima), ovaj prijedlog Zakona favorizira organizacije za kolektivno ostvarivanje, omogućujući im velike prihode za operativne troškove, dok se istovremeno prikupljena sredstva mahom isplaćuju stranim nositeljima prava, jer je situacija jednostavno takva – da se u Hrvatskoj konzumira puno više stranih nego hrvatskih autorskih djela. Posljedično to znači, da će od prikupljenih sredstava 30% zadržati organizacije za kolektivno zastupanje, a od sredstava za raspodjelu, 80% sredstava će biti isplaćeno van Hrvatske. Ponavljamo, smatramo da je pravična i primjerena naknada važna, ali smatramo i da je hrvatskom zakonodavstvu dužnost štititi hrvatske autore. Želimo

istaknuti da Hrvatska udruga producenata nije protiv kolektivnog ostvarivanja prava autora i ko-autora audiovizualnih djela. Ono što smatramo da je potrebno regulirati kroz kolektivno ostvarivanje su ona korištenja u pogledu kojih je nemoguće imati kontrolu, a to su korištenja posebno definirana Direktivom 790/2019, kao i korištenja u retransmisiji, kao i do sada, odnosno oni oblici korištenja gdje je bitniji cilj sigurnost nositelja prava s jedne strane i korisnika s druge strane, koja ne bi bila ostvariva na nivou individualnog pregovaranja, ili bi ostvarivanje i rezultati istog bili nerazmjerni s troškovima. Jednom riječju ono korištenje gdje individualnost pojedinog predmeta zaštite i korištenja NIJE PRESUDNA, nego je cilj da svako korištenje bude ispravno regulirano i plaćeno. Smatramo da nisu dovoljno sagledane sve posljedice koje ovaj prijedlog Zakona ima na cjelokupnost eko sustava audiovizualnih djelatnosti. Najviše se to odnosi na članak 85., koji je u svom izričaju istovremeno vrlo širok i vrlo striktan. Kroz kombinaciju izraza „svako korištenje“ i „obavezno kolektivno ostvarivanje“ stvara se čvrsta obaveza, za koju nismo sigurni kako je predlagatelj Zakona zamislio praktično provođenje tih odredbi. Hrvatska je najdalje odmakla s implementacijom direktiva te su u nas uprte oči cijele Europe, što nas čini predvodnicom trenda. To u praksi znači da će ovdje predložena rješenja biti pažljivo promotrena i vjerojatno aplicirana u zakonodavstva drugih zemalja. S poštovanjem, Hrvatska udruga producenata

96 **Damir Urban**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
 Smatram da je zadatak države da pronađe način kako da izvođačima, a ne samo autorima, osigura srazmjerno primanje naknade. Nepravedno je i nepošteno ignorirati njihov doprinos glazbenoj umjetnosti. Jednako kao što autorima pripadaju autorska prava tako i izvođačima pripadaju izvođačka prava, uvijek i na svim medijima.

Primljeno na znanje
 Komentar je primljen na znanje.

97	<p>Siniša Kuprešak NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Hrvatska zajednica samostalnih umjetnika (HZSU), na temelju članaka 9. i 24. Zakona o pravima samostalnih umjetnika i poticanju kulturnog i umjetničkog stvaralaštva („Narodne novine“, broj 43/1996 i 44/1996 – ispravak), obavlja stručne i administrativne poslove za Stručno povjerenstvo za priznavanje prava samostalnih umjetnika u postupku priznavanja prava samostalnom umjetniku na uplatu doprinosa i postupku revizije priznatih prava samostalnom umjetniku na uplatu doprinosa te druge poslove propisane Pravilnikom o načinu i uvjetima za priznavanje prava samostalnih umjetnika na uplatu obveznih doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje iz sredstava proračuna Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj: 91/2015). HZSU, na dan 12. svibnja 2020., u svome članstvu ima 1390 samostalnih umjetnika, koji obavljaju više od 70 umjetničkih djelatnosti. Svaka umjetnička djelatnost je za sebe specifična u odnosu na zaštitu autorskog prava i srodnih prava. Upravni odbor HZSU-a, na svojoj sjednici održanoj 13. svibnja 2020., jednoglasno je zaključio da je u ovo vrijeme izvanrednih okolnosti uzrokovanih pandemijom koronavirusa i potresa u Gradu Zagrebu, bilo nemoguće kvalitetno organizirati i prikupiti stručno mišljenje samostalnih umjetnika u odnosu na utjecaj odredbi Nacrta prijedloga zakona o autorskom pravu i srodnim pravima na više od 70 umjetničkih djelatnosti, a svakome je samostalnom umjetniku bitno da njegova prava i umjetnička djelatnost budu dio Nacrta prijedloga zakona. Nije vrijeme provođenja savjetovanja sa zainteresiranom javnošću, budući da javnost ne može konstruktivno sudjelovati u istoj. Upravni odbor HZSU-a, zbog prethodno navedenih okolnosti, traži odgodu savjetovanja sa zainteresiranom javnošću vezano uz Nacrt prijedloga zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, kao i svih drugih zakona koji se ne moraju donijeti po hitnom postupku.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
98	<p>DAVOR BJELANOVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kao mladi filmski snimatelj ne vidim razlog zašto bi se nama Direktorima fotografije odjednom oduzela prava koja imamo toliko godina i koje zaslužujemo svojim radom? Mislim da se prava autorstva trebaju priznati i montažerima, maskerima, glumcima i svima koji doprinose finalnom umjetničkom djelu. Je li se složilo sa tekstom prof. Midžića “ Važećim Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima čl. 116 (1) 4. glavni snimatelj je koautor audiovizualnog djela. Nacrtom prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, Člankom 17 (2) definirani su koautori audiovizualnog djela i to: 1. glavni redatelj; 2. autor scenarija; 3. skladatelj. Iz koautorstva su izbačeni snimatelji (glavni snimatelj), ukinuta je kategorija glavnog snimatelja (direktora fotografije), a uvedena nepoznata kategorija glavnog redatelja. Bez snimatelja, glavnog snimatelja – direktora fotografije, ne postoji audiovizualno djelo, koji svojim kreativnim i autorskim doprinosom su upravo ona kategorija</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na sljedeći način: Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>

koja gore navedenima omogućava da budu uopće autori nečega. Svesti snimatelje na autora doprinosa je nonsens, jer samo doprinosom nije moguće ostvariti audiovizualno djelo već mu dati tek neko obilježje. PRIJEDLOG Članak 15 mijenja se i glasi:

1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Članak 16 mijenja se i glasi: Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Nije obrazloženo zašto je glavnom snimatelju - direktoru fotografije ukinut status koautora AV djela. To nije niti u smjernicama i direktivama EU na koje se poziva u obrazloženju. Svrha i temelj reguliranja statusa pojedine profesije temelji se na Zakonu o audiovizualnim djelatnostima: Čl. 3 j) - pojmovi autor, autorsko djelo, audiovizualne medijske usluge, elektroničke publikacije, audiovizualne medijske usluge na zahtjev, prijenos i/ili retransmisija audiovizualnih programa, televizijski programski kanali, koprodukcija, koproducent, koncesionar, operator, nakladnici televizijskih programa, europsko audiovizualno djelo, fiksacija, neovisni producent, kao i drugi pojmovi iz područja intelektualnoga vlasništva, elektroničkih medija i elektroničkih komunikacija imaju značenje uređeno posebnim zakonima kojima se uređuju autorska i srodna prava, elektronički mediji i elektroničke komunikacije. Umjesto toga u prvi plan su izašli uski grupni financijski interesi koji ukidanjem statusa glavnog snimatelja imaju veći udio u raspodjeli sredstava. Dakle, financijski razlozi, a ne povijesno utemeljeni status, razlog su ove "privatizacije" mijenjanja statusa glavnog snimatelja. To je razvidno i uvođenjem nepoznatih pojmova glavni redatelj i pomoćni redatelj, čime se pojačavaju grupni financijski razlozi. Zar zaista iz Ministarstva kulture RH može u javnu raspravi biti upućen prijedlog koji tolerira ovakvu vrstu privatizacije, te ne poštuje prirodna, povijesna i konačno već 70-ak godina zakonima ove zemlje priznata prava.

99	<p>Croatia Records d.d. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>U tijeku je javna rasprava o prijedlogu novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima čije donošenje podržavamo jer će se njime za nositelje autorskog i srodnih prava osigurati veći opseg zaštite i veće naknade od velikih internetskih platformi kao što su Google, Youtube, Facebook itd. Drago nam je napomenuti da svi dolje navedeni izvođači glazbenog sastava Prljavo Kazalište imaju potpisane važeće diskografske ugovore u kojima su pravilno definirani odnosi između njih kao umjetnika izvođača i diskografa te primaju obračune honorara: Jasenko Houra Mladen Bodalec Tihomir Fileš Mario Zidar Dubravko Vorih Jurica Leikauff SLUŽBA OBRAČUNA I ISPLATE HONORARA CROATIA RECORDSA</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
100	<p>JASMINA NIKOLIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, Posebno smatram sporan čl. 208,st.2 u kojem se navodi da se preko kolektivnog društva moraju ostvarivati određena prava. Zamjenjivanjem riječ mora u mogu bilo bi puno prihvatljivija te se time ne bi ograničavala prava izbora autora. Hvala!</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
101	<p>Glazbena udruga Mikrofon NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Podržavamo da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

102	<p>Ivan Pešut NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, Profesionalni sam glazbenik već dugi niz godina i važan dio mog glazbenog djelovanja sastoji se od snimanja instrumentalnih dionica u studiju. Iz mnogih komentara ove rasprave može se primjetiti da se nejasnom diferencijacijom između glavnih i pratećih/gostujućih izvođača može vrlo lako steći dojam da su ugovorom između diskografa i izvođača (glavnog) riješeni svi odnosi i raspodjele, što jednostavno nije tako. U javnosti je uvriježen model izvođača koji se odnosi na "nositelja" snimke/projekta - pjevača ili benda, tj. onoga čije ime piše pored naslova pjesme, a mali broj ljudi je svjestan da su izvođači također i oni koji su svojom izvedbom obogatili snimak, ponekad i odredili sudbinu pojedine pjesme, a bili su "samo" studijski glazbenici koji su taj dan pozvani na snimanje. Ti ljudi postaju i ostaju zauvijek dio snimke i nepravедно je zanemariti ih kada je riječ o raspodjeli naknada. Moje izvedbe (kao pratećeg glazbenika) snimljene su i objavljene na mnogim uspješnim izdanjima za koje (zahvaljujući punomoći danoj HUZIP-u) dobivam naknadu od emitiranja na radiju i televiziji. Te iste snimke nalaze se na streaming servisima od kojih ne ostvarujem nikakvu naknadu jer taj odnos nije reguliran nikakvim potpisom ni punomoći. Zato u svoje te u ime mnogobrojnih kolega ukazujem na to da će nam u ovom obliku biti nanesena šteta, a ne tražimo mnogo. Samo da nam se prizna da smo tu i da naš doprinos ima neku vrijednost. Smatram da svatko ima pravo odabrati način na koji će se prikupljati naknade za njegova prava te očekujem da država nađe zakonodavni model koji osigurava SVIM izvođačima primjerenu naknadu. U cijelosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno, i da je ta naknada neodreciva. Sa štovanjem, Ivan Pešut</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
103	<p>ELENA STELLA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Sasvim je legitimno i logično da se zakonom zaštite izvodacka prava djela koja se emitiraju na internetu. Republika Hrvatska bi ovim zakonom trebala zaštititi moja prava na naknadu za korištenje mojih snimljenih izvedbi na internetu na način da se u Zakon ugrade odredbe prema kojima bi svi izvođači imali pravo na neodrecivu naknadu za korištenje snimaka putem interneta, a koja bi se ostvarivala kolektivno.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
104	<p>Leon Bataljaku NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Kao član Klape Crikvenica, Klape s mora i Klape Niko smatram da imam pravo na naknadu bez obzira na medij (radio, televizija, internet i sl.) putem kojeg se autorska i srodna prava izvode.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

105	<p>Siniša Bizović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Hrvatske se već nekoliko godina voli pohvaliti da ima najuređeniju kolektivnu zaštitu glazbenih autorskih i srodnih prava u regiji i jednu od najuspješnijih u Europi. Pretpostavljam da je tome tako i zbog praćenja europske zakonodavne regulative unazad tih godina. Utoliko mi se čini da je nepotrebno i nekorisno eksperimentirati i uvoditi neki novi i drugačiji način koji ne funkcionira nigdje u Europi. Stoga se slažem i podržavam aktualni prijedlog zakona koji je usklađen s trenutnom europskom i svjetskom praksom oko digitalnih glazbenih prava.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
106	<p>Martin Krpan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke s diskografskog izdanja se koriste na internetu te za njih ne primam nikakvu izvođačku naknadu</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
107	<p>Croatia Records d.d. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA U tijeku je javna rasprava o prijedlogu novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima čije donošenje podržavamo jer će se njime za nositelje autorskog i srodnih prava osigurati veći opseg zaštite i veće naknade od velikih internetskih platformi kao što su Google, Youtube, Facebook itd. Ponukani komentarima pojedinih izvođača na e-savjetovanju kako diskografi nemaju sklopljene ugovore s izvođačima te ne isplaćuju naknade od digitalne distribucije zatražili smo od naših vodećih izvođača da se na jednostavan i konkretan način izjasne glede navedenih neutemeljenih navoda. Svi dolje navedeni izvođači potvrdili su da imaju potpisane važeće diskografske ugovore u kojima su pravilno definirani odnosi između njih kao umjetnika izvođača i diskografa, te da uredno i redovito primaju obračune honorara za vlastite snimke kako za fizičku tako i za digitalnu distribuciju. S obzirom na tehnički format javnog savjetovanja, u nastavku dostavljamo dio popisa imena izvođača koji su potvrdili gore navedeno, a čije ćemo originalne izjave dostaviti izravno nadležnim institucijama – Ministarstvu kulture i Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo. Dino Merlin Željko Bebek Sead Lipovača (Divlje Jagode) Željko Krušlin (Latino) Halid Muslimović Zoran Redžić (Bijelo Dugme) Zoran Ukić (Daleka obala) Krešo Kulašin (Krešo Bengalka) Davor Radolfi Hrvoje Prskalo (Bang Bang) Andrea Šušnjara (Magazin) Damir Bačić Joško Čagalj Jole Bojan Dragojević (Učiteljice, Tarapana Band) Šima Jovanovac SLUŽBA OBRAČUNA I ISPLATE HONORARA CROATIA RECORDSA</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

108	<p>Dragan Lukić Šegedin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Ovako, osobno sam na autor svih svojih pjesama, dakle glazbe i teksta te ujedno aranžer i producent a snimane su mojem vlastitom studiju, tako da držim sva autorska, izvođačka i diskografska prava u mojem kantautorskom opusu. Osim toga sam i autor (što glazbe - što teksta) brojnih skladbi naših renomiranih izvođača te također na nekima ujedno i aranžer i producent te izvođač na istima (dakle HUZIP da skratim). Od cijelog mojeg života: beskonačnog skladanja, pisanja, aranžiranja, snimanja, produciranja, sviranja te interpretiranja od internetskih prava (na kojima je ovdje fokus) dobivam jedno VELIKO, OROMNO i SRAMOTNO – NIŠTA!!! Tj. - da ne lažem - nije skroz ništa, ali tih 'par lipa' koje dobijam su još veće poniženje nego da ne dobijem uistinu baš ni lipe.. Ovdje je na djelu - potpuno ponižavanje nas kao ljudskih bića i omalovažavanje našeg cjeloživotnog neprestanog vrlo napornog i mukotrpnog rada! Pošto su sve internet platforme postale, ustvari, nova vrsta kanala, tj. - radija, televizije ili drugih medija za javno izvođenje našeg intelektualnog vlasništva (koje na radijima, televizijama, u lokalima, hotelima, itd. podležu plaćanju autorskih, izvođačkih i diskografskih prava) te sve redom emitiraju reklame koje naplaćuju i tako ubiru profit - trebale bi biti stavljene na potpuno istu razinu za plaćanje naših prava kao i radija i televizije ili bilo koji drugi medij koji ima mogućnost javnog objavljivanja naših glazbenih djela. Eto, toliko od mene u vezi toga. Dragan Lukić Šegedin</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
109	<p>Berislav Majstor NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Za snimke na internetu ne primam nikakvu naknadu. Nisam potpisnik nikakvih ugovora vezanih za internetska prava. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
110	<p>JOSIP SERDAREVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Od mladosti se bavim glazbom. Snimio sam 7 autorskih albuma te niz pjesama za razne izvođače. Nastupao sam diljem Europe. Moje snimke se koriste na internetu, a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
111	<p>DORA DRAČLIN NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

112	<p>Mars Music d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Mars Music Publishing firma koja se već niz godina bavi publishingom i koja surađuje ili je surađivala s brojnim uglednim domaćim autorima i jednim od najvećih svjetskih publishera Sony/ATV Music Publishing. Mars Music podržava donošenje novog Zakona o autorskim i srodnim pravima pogotovo vezano na što pravedniju raspodjelu sredstava zarađenih na račun glazbe u digitalnom okruženju. Ipak, željeli bi kratko skrenuti pažnju na Članak. 208. (2) gdje se govori o obveznom ostvarivanju određenih prava putem kolektivnih organizacija. Iako Mars Music već godinama vrlo uspješno surađuje sa kolektivnom organizacijom HDS ZAMP smatramo da takvo obavezno kolektivno ostvarivanje nije u duhu Direktive 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te da bi trebalo ostaviti situaciju kakva je i bila da se ne radi o obavezi već mogućnosti zastupanja tj. da izbor prava ovisi o punomoći kolektivnoj organizaciji kako se poslovalo i do sada. Moguće promjene ovakvog tipa već su zabrinule publishere - zastupnike autorskih djela najvećih svjetskih autora iz inozemstva koji zajedno s nama prate situaciju i nadamo se da će se zakon prilagoditi načinu funkcioniranja u svijetu jer u protivnom postoji mogućnost i velikog povlačenja djela iz kolektivne organizacije. Također treba naglasiti da ne podržavamo prijedlog HUZIP-a da se uvede novo isključivo kolektivno pravo za tzv. studijske glazbenike jer bi se njima značajno narušila prava glavnih izvođača i izdavača koji su glavni investitori u glazbenoj industriji te time unazadilo i uneredilo glazbeno tržište u RH, a ujedno time i zaustavio dolazak novih digitalnih glazbenih servisa u HR, te moguće odlazak onih koji tu već djeluju.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Ističe se da je obvezno kolektivno ostvarivanje prava za određene vrste korištenja predmeta zaštite postojalo i u važećem propisu iz ovoga područja, a praksa je pokazala da je ono kod nekih oblika korištenja odgovarajuće i uravnoteženo rješenje koje osigurava pravnu sigurnost nositelja prava, ali i korisnika predmeta zaštite koji je dobio odobrenje za određeno korištenje djela iz repertoara pojedine organizacije. Ističe se da je pravnom stečevinom EU-a predviđeno obvezno kolektivno ostvarivanje prava za određene vrste prava, iz čega je razvidno da obavezno kolektivno ostvarivanje prava nije u suprotnosti s duhom Direktive 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu. Također se ukazuje na to da autor odnosno nositelj srodnog prava po svom slobodnom izboru može povjeriti ostvarivanje svojih prava i nekoj drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja djeluje u državi članici EU-a, dakle ne nužno onoj organizaciji koja djeluje u Republici Hrvatskoj.</p>
113	<p>HGK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA U nastavku iznosimo komentare i prijedloge Grupacije kinoprikazivača i Grupacije kinodistributera koje djeluju u okviru Zajednice za audiovizualne djelatnosti: prijedlog za izuzeće od obveznog kolektivnog ostvarivanja prava u slučaju prijenosa izravnim protokom: Direktiva (EU) 2019/789 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o utvrđivanju pravila o ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava koja se primjenjuju na određene internetske prijenose organizacija za emitiranje i reemitiranje televizijskih i radijskih programa te o izmjeni Direktive Vijeća 93/83/EEZ (SL L 130, 17.5.2019.) u članku 8. stavku 2. ne propisuje obveznu već diskrecijsku primjenu obveznog kolektivnog ostvarivanja prava u slučaju tzv. "čistog" izravnog protoka ("pure direct injection"). Gore navedene grupacije smatraju kako bi zakonodavac trebao iskoristiti navedenu mogućnost koju mu pruža predmetna Direktiva na način da se u Nacrtu "čisti" izravni protok isključi iz obveznog kolektivnog ostvarivanja prava. U skladu sa navedenim predlaže se: - da članak 38. Nacrta jasno definira "čisti" izravni protok na koji se ne bi primjenjivalo obvezno</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Radi pravne sigurnosti predložen je jednak pravni režim za sve operatere (obvezno kolektivno ostvarivanje prava) kao u slučaju kablenskog reemitiranja. Time se propisuju jednaki uvjeti za subjekte u djelatnostima koje imaju isti učinak za potrošače (gledatelje). Napominje se da je kolektivno ostvarivanje prava u pravilu učinkovitije za obveznike plaćanja naknade za korištenje, što je ujedno i razlog zašto je pravnom stečevinom EU-a u nekim slučajevima propisano kao obavezno.</p>

kolektivno ostvarivanje prava na način da se radi o izravnom protoku različitom od "paralelnog" izravnog protoka već definiranog u članku 38. stavku 3. Nacrta, - da se u članku 208. stavku 2., članku 209. stavku 2., te člancima 230 i 231. Nacrta referiranje na izravni protok izmijeni na način da se radi o referiranju na "paralelni" izravni protok iz članka 38. stavak 3. Nacrta " ili - da se u članku 208. stavku 2., članku 209. stavku 2., te člancima 230 i 231. Nacrta ukloni referiranje na izravni protok te da se "paralelni" izravni protok kao čin reemitiranja regulira kroz već definiranu obvezu kolektivnog ostvarivanja prava za reemitiranje. Prema podacima Agencije za elektroničke medije, danas na području Republike Hrvatske djeluje ukupno 105 audiovizualnih medijskih usluga i radijskih programa koji imaju dopuštenje za satelitski, internetski, kabelski prijenos i druge dopuštene oblike prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa, u smislu članka 79. Zakona o elektronički medijima. Od navedenog broja, samo je manji broj dopuštenja koji se odnose na kanale koji doista i djeluju na tržištu. To su jedini hrvatski subjekti na koje bi se odnosila pravila o "čistom" izravnom protoku. Istovremeno u Republici Hrvatskoj operatori koji obavljaju djelatnost prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa (kabelske ili IPTV TV platforme) u svojim paketima programa imaju i do tisuću različitih audiovizualnih medijskih usluga te radijskih programa koji se uglavnom emitiraju izvan Republike Hrvatske te se izravnim protokom emitiraju od strane predmetnih operatora. Iz navedenog je jasno da u ponudi operatora znatno veći udio imaju strani operatori koji pružaju svoje kanale putem izravnog protoka te su hrvatski kanali u znatnoj manjini. Navedene grupacije smatraju da bi se striktna primjena obveznog kolektivnog ostvarivanja prava na hrvatske audiovizualne medijske usluge i radijske programe koji se pružaju putem izravnog protoka negativno odrazila na predmetne pružatelje usluga, zbog daljnjeg financijskog opterećenja, što bi i dalje negativno utjecalo na njihov broj i raznovrsnost te bi se time prednost dala stranoj konkurenciji koja emitira iz drugih država Europske Unije. S obzirom da ne postoji obvezna primjena obveznog kolektivnog ostvarivanja prava za očekivati je da će različite države Europske Unije primijeniti različit pristup i da neće sve odabrati obvezno kolektivno ostvarivanje prava. U takvom slučaju, audiovizualne medijske usluge iz tih država imat će prednost nad hrvatskim uslugama. Mišljenje je navedenih grupacija da bi Republika Hrvatska, kao relativno mala država unutar Europske Unije, trebala više zaštititi razvoj svojih audiovizualnih medijskih usluga i radijskih programa koji se emitiraju putem "čistog" izravnog protoka od konkurencije iz drugih država Europske Unije koje ili (i) dolaze iz znatno ekonomski razvijenijih država ili (ii) dolaze iz država u kojima je audiovizualno tržište razvijenije od hrvatskog te imaju profiliranije kanale ili (iii) dolaze iz država u kojima nije propisano obvezno kolektivno ostvarivanje prava. Slijedom navedenog, isključivanjem hrvatskih audiovizualnih medijskih usluga i radijskih programa koji se emitiraju putem "čistog" izravnog protoka od obveznog kolektivnog ostvarivanja prava štiti se

	<p>predmetna industrija u trenutku u kojem treba dodatan poticaj za razvoj, omogućuje se i daljnji razvoj iste putem drugih usluga koje bi se mogle razvijati u Republici Hrvatskoj u odnosu na druge države. Prava autora se time ne oštećuju jer će se ona regulirati izravno između autora i pružatelja usluga, a za što obzirom na relativno mali broj takvih pružatelja usluga nije potrebno kolektivno ostvarivanje prava. Konačno, obzirom na relativno jednostavnu promjenu poslovnog nastana za audiovizualne medijske usluge i radijske usluge koje se emitiraju putem izravnog protoka, time se osigurava da predmetne usluge ostanu u Republici Hrvatskoj i ne promijene poslovni nastan u države sa povoljnijim uvjetima za poslovanje, kao što se već dogodilo kod nekih kanala koji su upravo usmjereni na područje Republike Hrvatske.</p>	
114	<p>Toma Gracin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. Internet je medij kao i svaki drugi audio-vizualni medij i izuzimanje bilo kojeg medija od obaveze naknade prema autoru je protivno zdravom razumu i za svaku osudu.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
115	<p>Google Hrvatska d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, Google cijeni priliku da podnese komentare u savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o autorskim i srodnim pravima. Dijelimo interes Ministarstva kulture i Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo u pogledu usklađivanja zakona država članica o autorskim pravima i podrške stupanju na snagu Direktive (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ („Direktiva“). Stoga sa zadovoljstvom iznosimo svoje mišljenje o mjerama za provedbu Direktive kojima će se osigurati da hrvatski okvir za autorska prava u digitalnom okruženju i dalje učinkovito i djelotvorno štiti autorska prava nositelja prava, olakšava reguliranje prava i potiče rast kreativnog gospodarstva. Digitalno gospodarstvo razvilo se u stup globalne gospodarske snage i gospodarskih mogućnosti. Digitalne platforme, među ostalim YouTube, Wikimedia, Soundcloud, Medium i Dailymotion, pomažu milijunima potrošača u pronalasku zakonitog sadržaja na internetu, čime svake godine omogućuju ostvarivanje prihoda od internetske trgovine od gotovo 26 milijuna eura. Servisi na kojima se nalazi izvorni korisnički generiran sadržaj, kao što su YouTube, Instagram, Vimeo i Pinterest, potiču eksploziju nove kreativnosti jer više nego ikad prije olakšavaju svim stvarateljima, kako amaterima i novim stvarateljima, tako i profesionalcima i etabliranim stvarateljima, da pronađu svoju publiku. Zbog toga fotografije, glazbu, videozapise, softver i knjige stvara više ljudi nego ikada prije. Svjetsko tržište snimljene glazbe 2019. godine zabilježilo je rast petu godinu zaredom.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Primjedbe se djelomično prihvaćaju. Zakonom se ne uvodi novo pravo (pravo davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem Interneta), već samo novi oblik prava priopćavanja javnosti te je u tom smislu i slijedom primjedbe dionika, precizirana odredba članka 29. stavka 2. podstavka 12. te članka 43. Nacrta prijedloga Zakona. Ističe se da je obvezno kolektivno ostvarivanje prava za određene vrste korištenja predmeta zaštite postojalo i u važećem propisu iz ovoga područja, a praksa je pokazala da je ono kod nekih oblika korištenja odgovarajuće i uravnoteženo rješenje koje osigurava pravnu sigurnost nositelja prava, ali i korisnika predmeta zaštite koji je dobio odobrenje za određeno korištenje djela iz repertoara pojedine organizacije. Također se ističe da se ne propisuje obavezno kolektivno ostvarivanje za davanje pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja niti za pravo priopćavanja javnosti, već se u situaciji kad je pribavljeno odobrenje za takav oblik iskorištavanja djela, prisilno kolektivno ostvaruje i pravo prerade za ta djela za koja već postoji odobrenje (licencija) za priopćavanje javnosti odnosno davanje pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja. Takav sustav omogućuje da se pravo prerade dobije na jednom mjestu i jednim ugovorom s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava te se time stvara veća pravna i poslovna sigurnost za korisnika koji neće biti izložen pojedinačnim zahtjevima individualnih nositelja prava. U članku 44. Nacrta prijedloga Zakona izraz „sve što je bilo u njegovoj moći“ izmijenjen je tako da glasi „uložit će najbolje napore“. Primjedba u pogledu retroaktivne primjene odredaba nije osnovana jer je u članku 296. stavku 2. Nacrta prijedloga zakona</p>

Internetski prijenos porastao je za 22,9 %, na 11,4 milijardi dolara, i na njega otpada 56,1% ukupnih prihoda od snimljene glazbe. U Europi su 2019. godine prihodi od plaćenog internetskog prijenosa glazbe porasli za 22,4 %. Očekuje se da će se svjetski prihodi od digitalnih videozapisa povećati s 57,8 milijardi eura na 107 milijardi eura od 2017. do 2022. godine, dok se u EU bilježi godišnji rast prihoda od internetskih pretplata na videozapise od 128%. Zahvaljujući tome što su stvorile nove i sve veće izvore prihoda i omogućile stvarateljima kao što su Agadmator, Ella Dvornik i Hauser da dođu do svjetske publike, digitalne usluge postale su okosnica i važan dio kreativnog gospodarstva. Google odlučno podupire kreativne industrije u Hrvatskoj. Iz našeg zagrebačkog ureda provodimo naše lokalne programe Grow with Google, u okviru kojih su bespovratna sredstva iz fonda Google.org dodijeljena Institutu za razvoj i inovativnost mladih (IRIM) kao potpora projektu kojim se nastoji pomoći lokalnim zajednicama u stjecanju digitalnih vještina u javnim knjižnicama u Hrvatskoj, Srbiji, BiH i Kosovu. Osim toga, bespovratna sredstva iz fonda Google Impact Challenge (natječaj Safety Impact Challenge) dodijeljena su 2020. godine udruzi „Suradnici u učenju”, koja će educirati 10.000 učenika i 1.500 nastavnika u području izrade igara o sigurnosti na internetu. Budući da je u tijeku savjetovanje hrvatske Vlade o najboljem načinu provedbe Direktive, Google u nastavku iznosi pet ključnih točaka za koje smatramo da ih treba ponovno razmotriti u postojećem nacrtu provedbene mjere kako bi se dogovor postignut na razini EU iskazao na odgovarajući način: 1. Dodjela novih prava i obvezno kolektivno ostvarivanje prava Direktivom nisu stvorena niti dodijeljena nova prava u okviru članka 17. U njoj se izričito upućuje samo na pravo priopćavanja javnosti i stavljanja na raspolaganje javnosti, koje je već dio pravne stečevine u okviru Direktive 2001/29/EZ. No, ovaj Nacrt provedbene mjere predlaže uspostavu, uz postojeće pravo stavljanja na raspolaganje javnosti, novog „prava davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici” (članak 208. stavak 1. točka (a) Nacrta prijedloga zakona), što je očito u suprotnosti s Direktivom. Isto tako, nastojanjem nametanja obveze pružateljima usluge dijeljenja sadržaja putem interneta da dopuste dodatna prava – primjerice pravo stvaranja prerađenih djela i uključivanje tih prava u kolektivno ostvarivanje prava (članak 208. stavak 2. točke (b) i (c) Nacrta prijedloga zakona), ponovno je u suprotnosti s Direktivom. U uvodnoj izjavi 82. izrijekom je predviđena mogućnost besplatnih licencija. U članku 17. stavku 8. Direktive izrijekom je predviđen scenarij u kojem nije sklopljen ugovor. Ključno je da se nacrt provedbene mjere uskladi s Direktivom, a samim time i da se to novo „pravo davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici” izbriše iz provedbene mjere te da se osigura da se nijedno drugo pravo iz članka 17. ne uključi u obvezno kolektivno ostvarivanje prava. 2. Ograničenja ugovorne slobode izdavača Direktivom se izdavačima informativnih publikacija osigurava veća kontrola, a svima se istodobno omogućuje da na internetu otkrivaju informacije, da im pristupaju i

uredno prenesen zahtjev članka 15. točke 4. Direktive (EU) 2019/790. U pogledu oblika autorsko-pravnih ugovora, pojašnjava se da je slijedom rezultata ovoga javnog savjetovanja članak 58. stavak 2. Nacrta prijedloga Zakona brisan.

da ih dijele. Također ih dodatno štiti učinkovitim iznimkama od tih prava kada je riječ o poveznicama, činjeničnim informacijama, kratkim isječcima i korištenju od strane pojedinačnih korisnika. Pribojavamo se da nacrt provedbenog akta slabi prirodu pravâ izdavača jer je njime predviđeno obvezno licenciranje, obvezno kolektivno ostvarivanje prava ili na neki drugi način ograničava postojeće mehanizme ugovaranja, što je u suprotnosti s Direktivom. Smatramo da je to kontraproduktivno i da izdavačima uskraćuje slobodu da donose vlastite odluke o načinu korištenja njihovih informativnih publikacija na internetu. 3. Prethodni pisani ugovori Cilj je članka 17. stavka 1. dovesti do pregovora u dobroj vjeri između platformi i onih nositelja prava čiji se sadržaj pod određenim uvjetima pojavljuje na tim platformama. Direktiva ne primjenjuje strogu obvezu sklapanja sporazuma. No, kada su obje stranke spremne sklopiti sporazum, bilo bi korisno, a u skladu s ciljem iz članka 17. o stvaranju tržišta za autorska prava koje dobro funkcionira, izbjeći uvođenje formalističkih zahtjeva za te sporazume, kao što je slučaj s člankom 51. važećeg hrvatskog Zakona o autorskim pravima, kojim su dopušteni ugovori koji možda nisu formalni ni u pisanom obliku. 4. Zamjena izraza „najbolji naponi” iz članka 17. Direktive izrazom „sve u svojoj moći” Google podržava napor koji se ulaže u osiguranje zaštite sadržaja nositeljima prava. YouTube posjeduje najnapredniju tehnologiju za borbu protiv piratstva te stvarateljima omogućuje kontrolu nad njihovim sadržajem koji korisnici učitavaju na YouTube. Naš Paket za upravljanje autorskim pravima sastoji se od tri glavna alata: internetskog obrasca, alata Copyright Match i sustava Content ID. Tehnologija koja se upotrebljava u svim tim alatima sprječava ponovno učitavanje podudarajućeg sadržaja. Google je uložio više od 100 milijuna dolara u razvoj i rad tih alata. Nakon žustre javne rasprave na europskoj je razini dogovoreno načelo licenciranja uz ulaganje „najboljih napora” kako bi se pažljivo uspostavila ravnoteža između zaštite nositelja prava i izbjegavanja prekomjernog blokiranja korisnički generiranog sadržaja. Načelo proporcionalnosti ključni je pokazatelj za mjerenje napora koje ulažu internetske platforme. No Nacrtom prijedloga zakona taj se pristup mijenja jer se internetske platforme prisiljava da poduzmu „sve u svojoj moći” kako bi uklonile sadržaj kojim se krše autorska prava. Takvim se standardom nadilazi koncept „najboljih napora” i izbacuje element proporcionalnosti. U slučaju da platforma ne ispuni taj novi standard prijeti joj rizik od izlaganja pozamašnim novčanim kaznama. To je iznimno značajna promjena. Njome ne samo da se uvodi pravno neprovjeren i nepoznat koncept (za razliku od „najboljih napora”), već se stvara rizik da će platforme korisnicima zabraniti objavu cijelog niza sadržaja jer će preširoko tumačiti sadržaj koji je obuhvaćen tom mjerom, na primjer dijelove s komentarima na internetskim stranicama, kako bi se zaštitile od kazni. Bojimo se da je poduzimanje „svega u svojoj moći” jednako preuzimanju preširoke proaktivne uloge koja je u suprotnosti s općom zabranom praćenja, člankom 17. stavkom 8.

	<p>Direktive i Poveljom o temeljnim pravima. Zbog toga pozivamo Vladu da revidira tu odredbu i zamijeni upotrijebljeni izraz izrazom „najbolji napori” koji je dogovoren na razini EU. 5. Retroaktivna priroda hrvatske provedbene mjere u pogledu članka 15. Direktive Baš kao što je slučaj i s drugim odredbama Direktive, prava izdavača trebala bi se primjenjivati na informativne publikacije čim taj akt za prenošenje u nacionalno pravo stupi na snagu, a ne 6. lipnja 2019. godine kao što je predloženo. Direktivom nije propisana (niti predviđena) retroaktivna primjena pravâ. Zbog toga smatramo da se taj datum mora zamijeniti datumom na koji mjera stupa na snagu. Radujemo se suradnji s vama kako bismo pridonijeli utvrđivanju odgovarajućeg okvira koji bi najbolje odgovarao stvarateljima, nositeljima prava i korisnicima te pronalasku rješenja kojima se kreativno gospodarstvo potiče umjesto da se ograničava. S poštovanjem, Google Hrvatska</p>	
116	<p>Damir Smiljanić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Bivši sam član grupe Flexible Frame i dugogodišnji i sadašnji član grupe SoulFingers i to kao basist. Moje snimke se koriste na internetu, a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
117	<p>RUNDA - regionalna udruga nezavisnih diskografa NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, u ime Regionalne udruge nezavisnih diskografa - RUNDA, koja okuplja preko 60 članova, izdavača iz cijele regije, od kojih je veliki dio iz Hrvatske, a svi članovi djeluju i ostvaruju prava na teritoriju RH smatramo da je vrlo važno da Zakon i autorskom i srodnim pravima bude donešen u skladu sa Direktivom na osnovu koje se i donosi, odnosno implementira u naše zakonodavstvo. Nezavisni diskografi, na regionalnom, europskom i svjetskom nivou među prvima su zastupali pravo na pravičnu naknadu svim dionicima u glazbenom eko-sistemu i vlasnicima prava, pa tako i izvođačima, poglavito u digitalnom okruženju, te su godinama bili u prvim redovima borbe za Direktivu koja nam konačno daje mogućnost da za to definiramo i zakonski okvir, no uvođenje novog prava za izvođače koje se predlaže od strane jedne kolektivne organizacije, ne vodi ka tome, te pobija smisao i cilj direktive, a to je uvođenje reda i pravičnosti na jedinstvenom digitalnom tržištu. Već pri donošenju Direktive zahtjevi za uvođenjem novog prava koje bi nametnulo isključivo kolektivno ostvarivanje prava izvođača nedvosmisleno su odbačeni. Mnogo je razloga za to. Prije svega ne radi se o pravu koje bi trebalo ostvarivati kolektivno, jer slušanje glazbe putem internetskih streaming servisa nije javno emitiranje poput onog na radiju ili televiziji, radi se o klasičnoj prodaji za koju se plaća naknada kao kada kupite CD ili LP u glazbenom dućanu. Zatim,</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

uvrštavanjem takvog prava u Zakon zadiralo bi se u pravo slobode ugovaranja koje postoji između izdavača i izvođača, kako u odnose koji su već ugovorima regulirani, tako i u mogućnosti da izvođač i izdavač slobodno dogovore uvjete buduće suradnje. U mnogočemu to bi značilo i ograničavanje mogućnosti da izdavači djeluju slobodno kao poduzetnici, koji su glavni investitori u glazbenu industriju i izdavaštvo investiraju u glazbu, izvođače, autore. Novo pravo ne bi donijelo veći prihod izvođačima, već bi ga umanjilo svim glavnim izvođačima koji imaju ugovore sa izdavačkim kućama i dio prihoda od glavnih izvođača i izdavača preraspodjelilo studijskim glazbenicima koji su za svoj posao već plaćeni i ne snose nikakav rizik poslovanja, investiranja, niti sudjeluju na bilo koji način u ostvarivanju prihoda od tog prava. Teza koju vidimo da se ovdje ponavlja, da izvođači nemaju regulirana ova prava sa izdavačima i da ne dobivaju ništa od tih prihoda je netočna. Nemaju ih oni koji su isključivo studijski glazbenici, prateći glazbenici, jer su izabrali biti plaćeni za svoj posao, umjesto da riskiraju zajedno sa glavnim izvođačima i izdavačima. Dovelu bi to i do izjednačavanja svih glazbenika koji su sudjelovali na snimci, što je nepravedno prema glavnim izvođačima zbog kojih i posežemo za njihovim pjesmama i albumima na digitalnih platformama. Oni imaju ugovore, njima novo pravo ne treba i njime će oni biti značajno nepravedno oštećeni. Prava o kojima je ovdje riječ već su obuhvaćena ugovorima koje izdavači imaju sa digitalnim platformama. Novo pravo bilo bi dodatni teret licenciranju sadržaja za korištenje na internetskim platformama i za digitalno glazbeno tržište kakvo imamo u Hrvatskoj, a koje je praktički u povojima, do jučer sa samo jednom ozbiljnom streaming platformom, te bi dovelo do toga bi da bi nas vodeće digitalne platforme i dalje zaobilazile ili bi se one koje su prisutne povukle sa ovog teritorija i prebacile svoje poslovanje negdje drugdje. Sada kada smo konačno počeli postajati dio digitalnog glazbenog tržišta takav rasplet bio bi tragičan. Bio bi to ogroman udarac za kompletan glazbeni sustav u Hrvatskoj koji bi osjetili apsolutno svi, od autora do glavnih izvođača, izdavača, pa i svi studijski glazbenici kojima više ne bi imao tko plaćati honorare i ne bi imali kome nuditi svoje usluge, a novih prihoda od digitalnih prava ne bi imali, jer se digitalno tržište ne bi ni uspostavilo. I umjesto da kao glazbena industrija napredujemo, zapravo bi kotač okrenuli unazad. Rješenje sa novim pravom koje se predlaže koristilo bi samo jednoj kolektivnoj organizaciji koja bi time profitirala na štetu svojih članova, no i taj bi profit bio jalov, jer ga ne bi imali od koga naplatiti. Pismom koje smo kao udruga supotpisali i zajedno sa kolegama iz Impale (europska udruga nezavisnih izdavača), IFPI-a (svjetske udruge proizvođača fonograma), kolegama iz HDU/ZAPRAFA, te europskih publishing udruga, kao i, što je važno spomenuti, vodećih digitalnih streaming servisa Spotify i Deezer, te odaslali na adrese zakonodavaca i institucija u RH upravo je to i potvrđeno. Uvođenje novog prava blokirat će dolazak novih servisa na teritorij i otežati rad postojećima, a možda značiti i kraj njihovog djelovanja u Hrvatskoj.

	<p>Glazbena zajednica morala bi biti ujedinjena u stvaranju stabilnog, zdravo konkuretnog, modernog glazbenog tržišta u digitalnom okruženju, jer to je budućnost našeg posla, a ne raditi protiv toga. Također, Direktivom i njezinom implementacijom trebala bi se jačati pozicija onih koji glazbu stvarno i stvaraju, izvode, koji u nju investiraju i koji ju objavljuju, a ne pojedinih kolektivnih organizacija. Imamo jedinstvenu priliku donošenjem kvalitetnog zakona za 21. stoljeće biti predvodnici u Europi. Stoga još jednom ističemo kako smo izričito protiv bilo kakve verzije uvođenja ovog novog prava u Zakon kojim bi se nametnulo kolektivno ostvarivanje prava koje je već individualnim ugovorima regulirano. Također, kako su mnogi naši članovi i publisheri, ne slažemo se sa odredbom u novom prijedlogu zakona u članku 208 (st.2) u kojem se nameće isključivo kolektivno ostvarivanje dijela autorskih/srodnih prava putem kolektivne organizacije na teritoriju koja su isključivo individualna. Smatramo kako je suradnja publisheri sa kolektivnom organizacijom HDS/ZAMP do sada, a u skladu sa važećim zakonima, bila itekako kvalitetna, te obostrano uspješna, te bi usvajanje ovakve odredbe moglo donijeti negativne posljedice na poslovanje publisheri na teritoriju RH, a također ističemo da bi njezino donošenje u ovom obliku bilo u suprotnosti sa ranijim Direktivama koje određuju da nositelji prava mogu sami odlučiti koja prava i u kojem opsegu žele prenijeti na kolektivne organizacije na pojedinom teritoriju. Smatramo da spomenuti članak treba izmijeniti kako bi se i dalje omogućilo publisherima, kao nositeljima prava, da sami odluče za što će ovlastiti pojedinu kolektivnu organizaciju, odnosno da im se zakonskim rješenjem ne nameće isključivo kolektivno ostvarivanje prava navedenih u spornom članku. S poštovanjem, RUNDA - regionalna udruga nezavisnih diskografa</p>	
118	<p>Bojan Đurić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
119	<p>BRANKICA JOVANOVSKI NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Studijski sam glazbenik, član HZSU, član banda i festivalskih orkestara. Kao studijski i live izvođač 30 godina, nikada nisam dobila naknadu za snimke na internetu na kojima sam sudjelovala. Također, nikada nisam nikome ni u kakvom postotku potpisala odricanje niti darovala moja izvođačka prava. Naknada bi se trebala regulirati kolektivno, a smatram nužnim rješavanje ovog pitanja u korist izvođača, kako zbog nas, tako i zbog svih mladih koji se bave glazbom, za ubuduće.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
120	<p>Marina Mrazovac NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
121	<p>Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p>

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela (SPID) načelno podržava donošenje novog zakona o autorskim pravima i srodnim pravima kojim će se svim autorima i umjetnicima izvođačima omogućiti lakše ostvarivanje prava te pravičnija naknada za njihov rad, pogotovo u novom digitalnom okruženju, što je nakon nekoliko godina pregovora potvrđeno usvajanjem europske Direktive o autorskom pravu. Međutim, ovaj Nacrt prijedloga zakona o autorskom pravu i srodnim pravima posrnuo je već na prvom koraku – u pokušaju definiranja tko su autori odnosno koautori umjetničkih djela. Velika se i opravdana bura podigla u audiovizualnoj zajednici kada se shvatilo da zakonodavac iz popisa koautora, nakon gotovo 70 godina, izbacuje kolege snimatelje, bez kojih – to svi iz audiovizualne struke dobro znamo – nema audiovizualnog djela. Baš kao što ga nema ni bez kolega montažera, koji su opet zaboravljeni u ovom prijedlogu. Srećom, brojne su kolege već reagirale, pa se SPID pridružuje njihovim prijedlozima da se članak 15. stavak 2 izmijeni te da se koautorima audiovizualnog djela smatraju: redatelj, scenarist, skladatelj, direktor fotografije i montažer. Pitanje koautorstva ovdje nije samo pitanje moralnih prava, već ono otvara mogućnost ostvarivanja imovinskih prava. Autori doprinosa ne mogu ostvarivati naknadu putem sustava kolektivnog ostvarivanja autorskih prava, za razliku od koautora. Vjerojatno do ovih “grešaka u koracima” ne bi došlo da su u radnu skupinu bili uključeni predstavnici SVIH audiovizualnih udruga, a ne samo predstavnici filmskih redatelja. Iz toga vjerojatno proizlazi još jedan veliki propust odnosno previd na koji je ukazao kolega Dario Vince u svom izlaganju. Naime, zakonodavac cijelo vrijeme barata pojmom “filmski producent”, što smatramo pogrešnim, jer audiovizualno djelo nije samo film – igrani, dokumentarni ili animirani. Primjereniji pojam bio bi “audiovizualni producent” ili “proizvođač audiovizualnog sadržaja”. Brojne su audiovizualne forme danas prisutne u eteru i na digitalnim platformama, prije svega se to odnosi na televizijske serije i formate. Čim se malo odmaknemo od klasičnog filma dolazimo do drukčijeg odnosa “autorskih snaga”. Živimo u zlatno doba televizijske produkcije, o čemu svjedoče brojne serije i razni kreativni TV formati. U svim tim formatima redatelj nije glavni autor. Tu je ulogu odavno preuzeo tzv. showrunner ili kreator – glavni autor scenarija. Ovaj prijedlog zakona ne prepoznaje važeću praksu u tom velikom i značajnom dijelu audiovizualne industrije. Ne prepoznaje je ni kada je u pitanju kompleksna praksa gaming industrije, a o VR-u ili AR-u da i ne govorimo. Ti segmenti audiovizualne industrije potpuno su izostavljeni u ovom prijedlogu zakona i to vjerojatno iz vrlo banalnog razloga – zato što članovi radne skupine u tom području audiovizualne industrije nemaju nikakvog iskustva. Budući da su članovi SPID-a aktivni primarno u dva umjetnička područja – audiovizualnom i izvedbenom, osvrnut ćemo se i na nekoliko propusta u području izvedbenih umjetnosti. U članku 7. kazalište je definirano kao područje na kojem nastaju dramska i

Primjedba dionika je djelomično prihvaćena na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Nadalje, prihvaćen je prijedlog za izmjenom izričaja te se u stavku 1. točki 2. c.), te na svim ostalim mjestima u Nacrtu prijedloga Zakona, na odgovarajući način ujednačava naziv “audiovizualni producent”. Ugovorom o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i koautora audiovizualnog djela uređuje se stvaranje audiovizualnog djela te primarna i sekundarna prava iskorištavanja koja se koautor ugovorom obvezuje osnovati za audiovizualnog producenta. Komparativnom analizom zakonskih uređenja država članica Europske unije utvrđeno je da prevladava stajalište da je kazališni redatelj umjetnik izvođač, a ne autor djela. I nadalje će se pratiti razvoj uređenja ovog pitanja na europskoj i na međunarodnoj razini te će se, ako se ukaže potrebnim, izvršiti u budućnosti zakonske promjene u pogledu definiranja prava kazališnih redatelja. Međutim, napominje se da ako je uz prethodno odobrenje autora djela kazališni redatelj u pripremi kazališne predstave izvršio brojne i značajne intervencije u samom djelu, u tom slučaju se može raditi o preradi djela, na koju bi kazališni redatelj ostvarivao autorska prava sukladno ovom Zakonu. Nadalje, u članku 7. stavku 2. Nacrta prijedloga Zakona, u popis autorskih djela dodaje se novi podstavak “- videoigre i druga multimedijalna djela”. Što se tiče prava umjetnika izvođača – glumaca, napominje se da izjednačavanje prava svih umjetnika izvođača ne bi u ovom trenutku bilo u skladu s međunarodnim ugovorima koji reguliraju područje autorskog i srodnih prava, a kojih je Republika Hrvatska članica. Valja napomenuti kako Pekinški ugovor o audiovizualnim izvedbama Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo detaljnije regulira prava glumaca i plesača, međutim, Europska unija još nije članica tog međunarodnog ugovora (nije ga ratificirala), a Republika Hrvatska nema mogućnost samostalnog pristupanja tom Ugovoru.

	<p>dramsko-glazbena djela, što smatramo preuskim tumačenjem kojim se isključuju brojna izvedbena djela koja ne moraju nužno biti dramska niti glazbena. Suvremena kazališna praksa često odustaje od dramskog teksta kao nužnog polazišta. Stoga predlažemo da se pri definiranju područja koristi pojam izvedbenog djela, koji je širi pojam i obuhvaća sve sadašnje i moguće buduće forme u polju izvedbene umjetnosti. Kod definiranja autora u izvedbenoj djelatnosti zakonodavac je ponovno propustio ispraviti dugogodišnju zakonodavnu praksu u našim kazalištima, a to je da se kao jedini autori priznaju dramski pisci i skladatelji. Kazališni redatelj ponovno je stavljen u skupinu umjetnika izvođača! Autore poput Franke Perković, Paola Magellija, Olivera Frlića, Anice Tomić, Krešimira Dolenčića, Branka Brezovca, Bobe Jelčića ili Dore Ruždjak-Podolski doista je neshvatljivo i krajnje neupućeno smatrati umjetnikom izvođačem. Želimo vjerovati da će novi prijedlog zakona ispraviti ovu neusklađenost s praksom, te kazališnim redateljima priznati autorsku važnost koju su redatelji u audiovizualnom sektoru dobili ovim prijedlogom. Posebno je poglavlje posvećeno umjetnicima izvođačima i njihovim pravima, pogotovo u sustavu kolektivnog ostvarivanja izvođačkih prava. No u navedenom su segmentu u potpunosti izostavljeni kolege glumci – jer se u člancima spominje isključivo “fonogram” temeljem kojeg umjetnici izvođači mogu ostvariti svoja prava. Što je s “videogramom”? Zašto glumcima nije priznato isto pravo kao i glazbenim izvođačima? Vjerujemo da je do ovog propusta došlo nekim previdom te da će on biti ispravljen dodavanjem riječi “videogram” u svaki članak koji se odnosi na zaštitu prava umjetnika izvođača u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava. Vjerujemo da će brojni opravdani komentari i prijedlozi strukovnih umjetničkih udruga naći put do novog, primjerenijeg prijedloga zakona kojim će biti zaštićeni svi autori i umjetnici izvođači. Upravni odbor SPID-a</p>	
122	<p>ŽELJKO DIJAKOVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Lijep pozdrav! Naravno da podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
123	<p>Matija Škvorc NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

124	<p>JURE BRALIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu, nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava, podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
125	<p>Ivan Škunca NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Skladatelj sam i glazbeni producent iz Zagreba. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
126	<p>Monika Ritoša NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Pozdrav, podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
127	<p>Zvonko Franc NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
128	<p>Ema Trninić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Pozdrav, Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
129	<p>Sreten Krstić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Pozdrav Ja delujem kao član Zagrebackih Solista i podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
130	<p>Miro Trgo NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

131	<p>Marco Bradaschia NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Pozrav! Zovem se Bradaschia Marco i bavim se aktivno glazbom 35 godina. Zadnjih 25 clan sam sastava Urban&4. Ovaj prijedlog zakona o kojem govorimo naravno da ne podrzavam i molim nadležna tijela koja su predložila ovaj zakon da u ime svih 9000 glazbenika izvodjaca revidira ponudjenu ideju. Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
132	<p>Mihaela Čajko NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
133	<p>Josip Čajko NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva. S poštovanjem</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
134	<p>Nenad Ninčević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, kao autor preko 1200 djela i 40-tak godina aktivnog djelovanja u glazbenoj industriji, želim naglasiti važnost donošenja novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima koji implementira Direktivu EU. Cjelokupna europska glazbena industrija se dugogodišnjim zajedničkim trudom uspjela izboriti za pravedniji zakonski tretman za kreativce u suvremenim i budućim uvjetima rada i života, a na nama je sada da zajednički pomognemo radnoj skupini u donošenju ovog zakona, konstruktivnim, a ne opstruktivnim primjedbama. Obzirom na presudnu nam važnost prisustva globalnih digitalnih glazbenih servisa, smatram da ne smijemo riskirati uvođenjem novog, kolektivnog prava kako to neki predlažu, već je to predmet rješavanja međusobnih odnosa između studijskih i glavnih izvođača (i diskografa). Svako kolektivno prikupljanje naknada treba biti izborom nositelja prava, a ne zakonski obvezno. Srdačan pozdrav, Nenad Ninčević</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

135	<p>MARKO VOJVODIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani kolege, diskografi i zainteresirana javnosti, ja bih, prije svega, podijelio sa vama svoje iskustvo sa Croatia recordsom 2016 godine. Naime, kao profesionalni glazbenik do tada sam snimio ukupno od 1999.-2016. preko četrnaest sati , studijske glazbe te preko dvadeset sati koncerata, tv i radio emisija. Obzirom na zadovoljene uvjete, krenuo sam u prikupljanje papirologije za HZSU kako bih zatražio Status slobodnog umjetnika. Izdavačka kuća Croatia records mi jedina nije htjela izdati službene potvrde o sudjelovanju na spomenutim snimkama koje su u njihovom vlasništvu dok, kako su rekli, ne potpišem neke izjave. I tako kad sam došao k njima u ured gdje su mi na stol stavili izjavu o odricanju bilo kakvih potraživanja od digitalnih prava na te snimke, naravno da sam odbio, no oni su mi rekli da će mi dati potvrde jedino pod uvjetom da to potpišem. Diskograf mi je stavio u ugovor pravo stavljanja na raspolaganje javnosti, nisam imao pojma da to znači da se zauvijek odričem svih svojih izvođačkih prava na internetu. Eto, jedan od primjera kako se UCJENOM izvuče potpis od izvođača - COSA NOSTRA style. To je samo jedan od primjera. Ono što svakako želim reći je da od diskografa ne primam nikakvu naknadu, jedini prihod od izvođačkih prava dobivam od HUZIP-a te ne razumijem u čemu je razlika između toga da netko sluša moju izvedbu preko radija ili preko interneta. Od radija dobivam naknadu, od interneta ništa. Ovim putem izražavam svoju potporu nastojanju izvođača za ostvarivanje prava na naknadu za korištenje izvedbi na internetu, na način da svi izvođači imaju pravo na neodrecivu naknadu koja bi se ostvarila preko HUZIPa. S poštovanjem.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
136	<p>HRVOJE GRBEŠA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
137	<p>MARIO NOVAKOVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani! Izražavam nezadovoljstvo ovim prijedlogom zakona, te smatram da bi se trebala uvesti i naknada za izvođačka prava na internetu s obzirom da se internet sve više koristi u odnosu na druge medije (radio, televizija itd.) isto tako ne vidim razliku između emitiranja nečijeg rada na radiju ili na internetu i svakako podržavam da se naknada za izvođačka prava ostvaruje kolektivno.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
138	<p>Toni Ćosić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Moje snimke se koriste na internetu, a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

139	<p>Nikola Celić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. S poštovanjem, Nikola Celić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
140	<p>Sabrina Hebiri NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam inicijativu te smatram da bi se izvedbe na internetu trebale i vrednovati i isplaćivati jednako kao na radiju ili tv-u.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
141	<p>Petar Makar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, U potpunosti podržavam prijedlog i pravo HUZIPA. Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. S poštovanjem, Petar Makar</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
142	<p>Tomislav Klasan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
143	<p>Zoran Babić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani/poštovane, kao izvođač podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva. S poštovanjem, Zoran Babić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
144	<p>Janko Franković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Svi izvođači imaju pravo na naknadu, bilo da se radi o snimci za radio, Tv, internet... Prava se moraju ispoštovati jer je to naše djelo.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
145	<p>Marija Pavlović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Postovani, moje snimke se koriste vec duze vrijeme na internetu. Ja do sada nikada nisam dobila izvodacku naknadu za moje snimke. Podrzavam inicijativu da se glazbenici ne mogu odreci svoje naknade od interneta i da se ta naknada ostvaruje kolektivno kao primjerice kod radijskih postaja. Srdacan pozdrav, Marija Pavlovic, klarinetistica</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

146	<p>Croatia Records d.d. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovana i draga Sanja poštovani i dragi Zec, S obzirom da smo aktivni sudionik u ovom savjetovanju o donošenju novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima koji je bitan za sve nas koji godinama zajedno kreiramo glazbenu scenu, a nadamo se da ćemo tako i ubuduće, poprilično smo iznenađeni vašim komentarima, koji su nažalost izvan okvira tematike i samog cilja ovog savjetovanja. Iznošenje vaših netočnih navoda neugodno nas je iznenadilo s obzirom na našu dugogodišnju dobru i profesionalnu suradnju s jedne i druge strane. Nije nam namjera javno polemizirati, a pogotovo ne unutar ovog savjetovanja. Međutim, ipak bismo htjeli istaknuti kako, kao što znate, imamo aktivne ugovore o obnovi honorara za cijeli katalog Novih fosila koji su sklopljeni 2013. godine. Shodno tome, kao što dobro znate, CR je realizirao sve svoje obaveze prema vama pa Vam je tako zadnja obavijest o isplati naknada od fizičke i digitalne distribucije poslana 27.4.2020. godine. Ukoliko smatrate da su neka pitanja otvorena, kao i uvijek dragi ste nam gosti te nas uvijek možete posjetiti u uredu CR-a. Srdačan pozdrav, Želimir Babogredac direktor</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
147	<p>Vasko Lukas NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, Na internetskim portalima sve češće nalazim snimke koncerata na kojima sam učestvovao kao glazbenik za koje ne dobijam nikakvu naknadu. Mnoge takve snimke su iz vremena kad je internet bio mnogo manje upotrebljavan za širenje multimedijskog sadržaja pa stoga nismo to niti stavljali kao članak ugovora. S obzirom na to da je internetska upotreba našeg materijala masovna do te mjere da je realno nemoguće pohvatati sve platforme na kojima se naš rad koristi bez naknade, apeliram na to da se postavi zakonski temelj kojim bi se omogućilo automatsko naplaćivanje prava, kao što je već napravljeno s radijskim i televizijskim emitiranjem.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
148	<p>Antonio Geček NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, Studijski sam glazbenik i snimio sam mnoge vrlo uspješne snimke koje je moguće naći na internetskim servisima. Od diskografa ne primam nikakvu naknadu, jedini prihod od izvođačkih prava dobivam od HUZIP-a. Nikada nisam primio od diskografa nikakvu naknadu za korištenje mojih snimljenih izvedbi na streaming i drugim glazbenim servisima. Želim primati naknadu preko HUZIP-a za korištenje putem interneta, jednako kao što redovito primam za korištenje putem radija i televizije. Ne razumijem u čemu je razlika između toga da netko sluša moju izvedbu preko radija ili preko interneta. Od radija dobivam naknadu, od interneta ništa. Država ima obvezu iznaći zakonodavni model koji će osigurati i izvođačima (jednako kao i autorima) primjerenu i razmjernu naknadu.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

149	<p>Croatia Records d.d. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>U tijeku je javna rasprava o prijedlogu novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima čije donošenje podržavamo jer će se njime za nositelje autorskog i srodnih prava osigurati veći opseg zaštite i veće naknade od velikih internetskih platformi kao što su Google, Youtube, Facebook itd. Ponukani komentarima pojedinih izvođača na e-savjetovanju kako diskografi nemaju sklopljene ugovore s izvođačima te ne isplaćuju naknade od digitalne distribucije zatražili smo od naših vodećih izvođača da se na jednostavan i konkretan način izjasne glede navedenih neutemeljenih navoda. Svi dolje navedeni izvođači potvrdili su da imaju potpisane važeće diskografske ugovore u kojima su pravilno definirani odnosi između njih kao umjetnika izvođača i diskografa, te da uredno i redovito primaju obračune honorara za vlastite snimke kako za fizičku tako i za digitalnu distribuciju. S obzirom na tehnički format javnog savjetovanja, u nastavku dostavljamo dio popisa imena izvođača koji su potvrdili gore navedeno, a čije ćemo originalne izjave dostaviti izravno nadležnim institucijama – Ministarstvu kulture i Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo. Dražen Žerić (Crvena Jabuka) Petar Grašo Vlatko Stefanovski Nikola Bosilj (Mejaši) Vladimir Pravdić (Bijelo Dugme) Jura Stublić (Film) Tihomir Asanović (Time) Damir Kedžo Ibrica Jusić Elma Burnić Krunoslav Slabinac Amira Medunjanin Lu Jakelić SLUŽBA OBRAČUNA I ISPLATE HONORARA CROATIA RECORDSA</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
-----	---	--

150	<p>Vladimir Kočiš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, danima čitam komentare uvaženih kolega glazbenika i diskografa. Profesionalno se bavim glazbom od 1969. godine. Pjevam, sviram gitaru, skladam i aranžiram. Početak glazbene karijere ostvario sam kao član grupe Biseri, od kada i datiraju moje prve snimke. U grupi Novi fosili djelujem od 1977. godine i zajedno s ostalim članovima grupe snimio sam nebrojeno mnogo pjesama, kao gitarist i pjevač, na mnogima i kao aranžer i autor. Sedamdesetih godina, kada sam potpisivao ugovor s tadašnjim diskografom Jugotonom, nije bilo govora o izvodjačkim pravima na internetu, jer jednostavno tada internet nije niti postojao. Danas, na svim internetskim platformama se mogu slušati pjesme na kojima sam kao izvodjač sudjelovao radom u grupi Novi fosili ili samostalno. Ja, od tih platformi ne dobivam ništa, iako vidim da su prisutne reklame ispred naših spotova (Youtube). Zato postavljam pitanje, gdje su ti novci, tko je otudjio moja prirodna prava? Još me nešto zanima. Ako su izvodjačka prava nasljedna, a jesu zakonom, kako to da nasljednici mojih kolega iz grupe Novi fosili koji su preminuli (Slobodan Momčilović Moka, Djurdjica Barlović i Nenad Šarić), ne dobivaju naknadu za izvodjačka prav, a od diskografa koji tvrde da raspolažu istima? Jedina izvodjačka prava za mene i kolege prikuplja HUZIP koji ima i moju punomoć. S obzirom na dugotrajnu karijeru i godine života, podržavam svaku inicijativu koja će doprinijeti zaštiti mene i mojih nasljednika u segmentu izvodjačkih prava. U nadi da će doći do pravedne raspodjele naknade od internetskih platformi, srdačno Vladimi Kočiš Zec</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
-----	--	--

151	<p>Siniša Škarica NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, Kao netko tko je proveo čitav svoj radni vijek, a sada i mirovinu, u glazbenoj industriji, kao diskograf, ali i izvođač i pravnik, pozdravljam donošenje novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima i vjerujem da će omogućiti kreativcima i svim sudionicima kreativnih industrija lakše i efikasnije ostvarivanje svojih prava, uz pravičniju raspodjelu. Osobito je važno, ali i izazovno, stvoriti dobru pravnu podlogu za autorska i srodna prava u suvremenom, digitalnom okruženju. Mogu razumjeti inicijativu HUZIP-a oko ostvarivanja digitalne naknade tzv. studijskim glazbenicima, no mislim da zakonsko uvođenje novog kolektivnog prava nije dobar put. To bi značilo kao da udruga književnika prikuplja naknade od online korištenja knjiga, a ne njihov izdavač. Smatram da se naknade za studijske glazbenike trebaju regulirati u dogovoru nositelja procesa stvaranja glazbenog djela kao fonografskog zapisa, odnosno njegova finalnog proizvoda. Drugim riječima, u dogovoru diskografa s glavnim izvođačem, odnosno producentom, te se tako kroz život i poslovnu praksu može dodatno unaprijediti postojeći, uspješni poslovni svjetski model, a nikako ne kroz sam Zakon jer za to nema niti pravnog, niti poslovnog utemeljenja. S poštovanjem, Siniša Škarica</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
152	<p>Luka Iverac NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani/poštovane, podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva. Budući da sam kao glazbenik izvođač snimio dosta emisija za HRT i nekoliko pjesama kao prateći glazbenik nekim glavnim izvođačima, nisam nigdje potpisao ugovor o izvođačkoj naknadi s niti jednom izdavačkom kućom. Za prikupljanje svojih izvođačkih prava ovlastio sam HUZIP. Sa štovanjem, Luka Iverac, mag.mus.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

153	<p>STIPE MAĐOR-BOŽINOVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Od novog Zakona i Vlade, a vezano za prijedlog novog zakona o autorskom pravu i srodnim pravima očekujem prvenstveno da se napokon sredi situacija na polju autorskih prava u digitalnom svijetu. Smatram da je krajnje vrijeme da se jasno kaže velikim internetskim platformama da to što rade nije pošteno i da treba pravednije raspodijeliti dio kolača upravo onima koji su i zaslužni za sadržaje koji te iste platforme drže na životu. Krajnje je vrijeme da kreatori sadržaja, a to su prvenstveno autori, izvođači i proizvođači fonograma dobiju svoj dio kolača, a ne da velike internetske platforme uzimaju gotovo pa cijeli dio kolača. Također smatram da će to i takvo uređenje tržišta i jasno definirana pravila igre napokon dovesti i neke druge velike igrače na polju digitalne distribucije glazbe koje svi željno iščekujemo. Na kraju moram napomenuti da je za svaku pohvalu dosadašnji trud svih uključenih u ove procese jer pokazuje da bez obzira koliko mala država članica bila ako se dovoljno svi potrudimo može itekako utjecati na neke smjernice unutar EU. I svakako za kraj treba međusobne odnose unutar svih uključenih u proces riješiti unutar sebe jer svako međusobno napadanje rezultirat će nepovoljnim ishodom za sve nas u konačnici !</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
154	<p>Aljoša Jurinić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, izražavam svoju potporu nastojanju izvođača za ostvarivanje prava na naknadu za korištenje izvedbi na internetu, na način da svi izvođači imaju pravo na neodrecivu naknadu koja bi se ostvarila kolektivno.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
155	<p>Sanja Doležal NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Lijep pozdrav, ako može samo kratko pitanje SLUŽBI OBRRACHUNA I ISPLATA HONORARA CROATIA RECORDSA Jesu li glavni izvođači koje navodite sami odsvirali sve instrumente i otpjevali sve prateće vokale? Ako nisu, gdje su izjave pratećih glazbenika? Lijep pozdrav Sanja Doležal</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
156	<p>Vanja Černjul NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>U potpunosti podržavam prijedlog Hrvatske udruge filmskih snimatelja: HRVATSKA UDRUGA FILMSKIH SNIMATELJA 1. U novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (dalje: novi ZAPSP) predlaže se promijeniti položaj glavnih snimatelja audiovizualnog djela i to na način da se oni iz kategorije koautora audiovizualnog djela prebacuju u kategoriju autora doprinosa u audiovizualnom djelu. Za predloženu promjenu nema nikakvog opravdanja u odredbama Direktive (EU) 2019/789 niti u odredbama Direktive (EU) 2019/790 koje će se novim ZAPSP implementirati u pravni poredak RH. Opravdanja za navedenu promjenu nema niti u bilo kojoj od drugih direktiva koje su već implementirane u pravi poredak RH, uključujući tu i Direktivu 2006/116/EZ koja je relevantna za pitanje koautorstva na audiovizualnim</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

djelima. Naime, u čl. 2. Direktive 2006/116/EZ navedeno je sljedeće: Članak 2. Kinematografska ili audiovizualna djela 1. Glavni redatelj kinematografskog ili audiovizualnog djela smatra se njegovim autorom ili jednim od njegovih autora. Države članice imaju mogućnost imenovati druge koautore. Dakle, u čl. 2. Direktive 2006/116/EZ zemljama članicama EU je ostavljena sloboda da uz glavnog redatelja kao koautore audiovizualnog djela odrede i druge osobe. U tom smislu, u danas važećem Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 167/2003, 79/2007, 125/2011, 141/2013, 127/2014, 62/2017, 96/2018) (dalje: važeći ZAPSP) glavni snimatelj audiovizualnog djela smatra se koautorom audiovizualnog djela i to zajedno s glavnim redateljem, autorom scenarija, autorom dijaloga i skladateljem glazbe koja je posebno skladana za korištenje u tom audiovizualnom djelu. Koautori su osobe koje zajedničkim radom stvore autorsko djelo i čijim autorskim doprinosima tome autorskom djelu se ne može samostalno koristiti. Za razliku od njih, prema važećem ZAPSP, autori doprinosa audiovizualnom djelu su, između ostalih, skladatelj glazbe, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela i koji kao takvim imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima u nastanku audiovizualnog djela. Za njih je karakteristično da zadržavaju pravo da se svojim doprinosom u nastanku audiovizualnog djela mogu samostalno koristiti, pod uvjetom da time ne nanose štetu pravima filmskog producenta audiovizualnog djela. 2. U pravnom poretku RH glavni snimatelji se smatraju koautorima audiovizualnog djela više od šezdeset (brojkom: 60) godina. Osim u RH, glavni snimatelji se smatraju koautorima audiovizualnog djela i u cijelo nizu drugih zemalja EU i šire. Ovakav status glavnih snimatelja odgovara prirodi njihovog kreativnog autorskog doprinosa u izradi audiovizualnog djela obzirom da glavni snimatelji svojim autorskim doprinosom vizualno uobličavaju audiovizualno djelo i daju mu jedinstveni autorski pečat, koji je neodvojiv od glavnog djela i predstavlja temelj autorskom izričaju u slučaju kinematografskog ili audiovizualnog djela. Imajući to nam umu, smatramo kako nema nikakvog razloga tretirati autorski doprinos glavnog snimatelja u nastanku audiovizualnog djela na način koji bi bio drugačiji nego je to doprinos drugih koautora. Nastavno na navedeno, prijedlogom da se, nakon 70 godina ustaljene zakonodavne i sudske prakse, glavnim snimateljima audiovizualnog djela ukine njihov status koautora audiovizualnog djela, glavnim snimateljima se potpuno bezrazložno ukidaju njihova stečena prava. Ne vidimo kako bi takav postupak, koji je očito suprotan pravnoj tradiciji dugoj nekoliko desetljeća, mogao unaprijediti zaštitu autorskih prava u Republici Hrvatskoj ili doprinijeti jednostavnijoj primjeni zakona koji bi trebao zaštititi prava autora. Osim toga, i ne manje važno, predloženom izmjenom glavni snimatelji se u potpunosti isključuju iz prava na primjerenu i razmjernu naknadu za korištenje audiovizualnog djela. Navedeno pravo je regulirano u čl. 85. novog ZAPSP koji predviđa da će

se predmetna naknada u Republici Hrvatskoj ostvarivati u sustavu kolektivne zaštite autorskih prava. Iz sadržaja čl. 84. novog ZAPSP vidljivo je da se glavnim snimateljima ovo pravo ukida u korist producenata audiovizualnog djela. Naime, u čl. 84. i u čl. 85. nacrtu novog ZAPSP navedeno je sljedeće:

UGOVOR O AUDIOVIZUALNOJ PRODUKCIJI
OPĆENITO O UGOVORU Članak 84. (1) Ugovorom o audiovizualnoj produkciji, uređuju se odnosi između filmskog producenta, koautora audiovizualnog djela i autora doprinosa te međusobni odnosi koautora i autora doprinosa audiovizualnog djela. (2) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji između filmskog producenta i autora doprinosa nije drugačije određeno, smatra se da filmski producent stječe sva imovinska prava autora doprinosa u opsegu potrebnom za ispunjenje svrhe ugovora. (3) Bez obzira na odredbe iz stavka 2. ovog članka, autori doprinosa zadržavaju pravo da se svojim doprinosima audiovizualnom djelu samostalno koriste, ako se time ne nanosi povreda pravima filmskih producenata toga djela. Autori doprinosa ne mogu se odreći toga prava. (4) Odredbe iz čl. 55 ovog Zakona ne primjenjuju se na audiovizualna djela. Filmski producent može na temelju svog stečenog isključivog prava iskorištavanja osnovati za drugoga daljnja prava iskorištavanja bez prethodne suglasnosti autora.

NEOTUĐIVO PRAVO KOAUTORA NA PRIMJERENU I RAZMJERNU NAKNADU Članak 85. (1) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji koautor audiovizualnog djela svoje pravo umnožavanja, pravo distribucije, svaki ili neki oblik prava priopćavanja javnosti ili pravo prerade na svom audiovizualnom djelu prepusti filmskom producentu osnivanjem prava iskorištavanja u skladu s ovim Zakonom, u svakom slučaju zadržava pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako korištenje tog audiovizualnog djela, osim kad je riječ o prikazivanju sukladno članku 34. ovog Zakona, u kinima i na festivalima te na projekcijama koje su namijenjene u edukativne i obrazovne svrhe. (2) Koautori se ne mogu odreći prava na primjerenu i razmjernu naknadu iz stavka 1. ovog članka niti ga mogu drugome prenijeti ili na drugi način prepustiti. Naknadu je dužna platiti osoba koja koristi audiovizualno djelo. Naknada se ostvaruje kolektivno. 3. Obzirom na sve gore navedeno predlaže se odustati od izmjene pravnog statusa glavnih snimatelja audiovizualnih djela i, nastavno na taj prijedlog, izmijeniti čl. 15. i čl. 16. novog ZAPSP na način da isti glase: **KOAUTORI**

AUDIOVIZUALNOG DJELA Članak 15. (1) Audiovizualna djela se smatraju koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj; 2. autor scenarija 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi moga biti, prema članku 7. stavku 1. ovog Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao

	<p>koautor tog audiovizualnog djela. AUTORI DOPRINOSA AUDIOVIZUALNOM DJELU Članak 16. Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavak 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, snimatelj – operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorsko pravo na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). U Zagrebu, 8.5.2020. Upravni odbor Hrvatske udruge filmskih snimatelja</p>	
157	<p>Predrag Martinjak NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Vrlo je zanimljiva predanost kojom su se diskografi uključili u obranu provedbe Zakona o autorskim pravima i srodnim pravima obzirom na to da prilikom tematiziranja prihoda od digitalnih prava uvijek i bez iznimke umanjuju vrijednost takvih prihoda u ukupnim prihodima svoje djelatnosti. Ako su prihodi od digitalnih prava toliko beznačajni, zašto diskografi silom žele posredovati u njihovoj distribuciji prema nama izvođačima? Njihova retorika i ambicioznost uložena u provedbu Zakona ukazuje na to da su digitalne naknade veliki plijen koji će u budućnosti biti sve veći, a koji veliki igrači ne žele ravnopravno dijeliti s umjetnicima/izvođačima, pogotovo kada se radi o pratećim glazbenicima koji ne donose ostale vrste prihoda od koncerata, sponzorskih ugovora,... Zašto bismo mi izvođači pristali na raspodjelu uvjetovanu nečijom milošću i dobrom voljom? Koji mehanizmi bi predloženim rješenjem štitili izvođače i primorali diskografa da podastre izvođaču na uvid ostvarene naknade, a kamoli osigura njihovu isplatu?! Smiješno. Ovdje se brkaju dvije bitne problematike koje nemaju veze jedna s drugom, a netko ih uporno pokušava izjednačiti - prva je donošenje novog ZAPSP koji će osigurati bolju zaštitu i veće naknade od velikih internetskih platformi. Pa mi izvođači bi bili ludi kada ne bi podržali njegovo donošenje. Ali nipošto ne u trenutnoj formi, sa svim nametnutim odredbama. Problem za nas predstavljaju njegove odredbe koje se tiču subjekta ovlaštenog za prikupljanje i dijeljenje naknada od digitalne distribucije, koji se na mala vrata pokušava ugurati kroz taj, u globalu, za izvođače pogodan zakon. Bili bi ludi kada bismo te pojedine odredbe podržali. Ne želimo prepustiti diskografima prikupljanje i raspodjelu digitalnih naknada. Za to smo ovlastili HUZIP. Predrag Martinjak</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

158	<p>Massimo Savić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Drage kolege i prijatelji! Živimo jedno novo vrijeme koje možemo nazvati digitalnim. Multidisciplinarnost umjetnosti proizvodnje nosača zvuka praktički više ne postoji. Nema više LP-a, koje si mogao uzeti u ruku i diviti se eventualno uspjelom omotu, a i zaštita djela je bila mnogo jača nego danas. Teško je odrediti gdje je početak a gdje kraj tog nekog digitalnog oblaka koji nudi glazbu. Ali, samo stvaranje kompozicija itekako postoji, samo što danas svi misle da imaju više prava eksploatacije od ljudi koji su glazbu stvarali. Nota bene, ja sam stvarno zadovoljan mojim diskografom Aquariusom, a to potvrđuje i naša suradnja koja traje već 20 godina. Aquarius je puno ulagao u svaki uspjeh koji se dogodio. No, smeta me parazitski odnos Croatia recordsa! Da objasnim! Čim se Aquariusu i meni dogodi uspješnica, eto ti odmah na policama masa mojih Best of-ova, tj. materijala koji još uvijek čami u Cro recordsu. Sve bi to bilo u redu da dobijem bar malu kompenzaciju za takva izdanja, ali eto, bez obzira na sve, ja ne dobivam ni lipe od Cro recordsa! A da ne govorimo o tome, da si je netko uzeo pravo raspolaganja sa kompletnom glazbenom građom Jugotona, koja bi ako ništa drugo, trebala biti baština Republike Hrvatske. Kolege, nalazimo se na prekretnici usvajanja zakona o autorskim i srodnim pravima, i jasno, najvažnije je kako će se dogovoriti podjela digitalnih prava, jer ništa drugo ni ne postoji! Po meni, ako hoćeš išta postići u glazbi, moraš imati dobar band, kojeg cijeniš i voliš, i ako imaš sreće uzvratiti će ti se respekt! Autor je izvoriste kompozicije, glabenici tj band su rijeka koja pjesme donosi do publike. Ljudi, bitna je gitara koju je Lesić svirao na Suze nam stale na put, bitna je ta gitara koju je Kovačić svirao u Temperi! Glazbenici trebaju dobiti nešto od digitalnih platformi, iako su neki već primili neku siću. Može se sve dogovoriti! Zna se tko su bandovi i solisti koji se vrte u nekoj značajnijoj mjeri, i tu se uhljebi nebi smjeli događati. Huzip ima vrlo detaljnu bazu podataka i već ima veliko iskustvo u bodovanju izvođačkih prava! Raspodjela mora biti fer, jer ukoliko ne bude fer, kvalitetne glazbe će biti sve manje! Tužna mi je slika u kojoj ostarjeli glazbenik gleda na You tubeu velike hitove svog banda, jasno klikova je više milijuna, a istovremeno Huzip mora istog pomoći sa nekom hitnom uplatom jer je obitelj na rubu neimaštine! To se NE SMIJE događati, jer tada nestaje i ljudska gordost i ponos! Nikada mi neće biti jasno, zašto se ljude koji direktno kreiraju glazbu, želi maknuti iz raspodjele!? Kompromis se mora naći! Sada, u korona i potres krizi, se vidi da smo mi glazbenici jaaaako maleni dio ljudske razonode i već mi je jasno da ćemo se posljednji oporavljati, a živjeti treba! Dragi prijatelji, drage kolege umjetnici, budimo zajedno i pokažimo da cijenimo vlastiti rad</p>
-----	--

Primljeno na znanje
Komentar je primljen na znanje.

159	<p>Slaven Špoljarić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, kao autor, izvođač, aranžer i producent, podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva. Slaven Špoljarić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
160	<p>Croatia Records d.d. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>U tijeku je javna rasprava o prijedlogu novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima čije donošenje podržavamo jer će se njime za nositelje autorskog i srodnih prava osigurati veći opseg zaštite i veće naknade od velikih internetskih platformi kao što su Google, Youtube, Facebook itd. Ponukani komentarima pojedinih izvođača na e-savjetovanju kako diskografiji nemaju sklopljene ugovore s izvođačima te ne isplaćuju naknade od digitalne distribucije zatražili smo od naših vodećih izvođača da se na jednostavan i konkretan način izjasne glede navedenih neutemeljenih navoda. Svi dolje navedeni izvođači potvrdili su da imaju potpisane važeće diskografske ugovore u kojima su pravilno definirani odnosi između njih kao umjetnika izvođača i diskografa, te da uredno i redovito primaju obračune honorara za vlastite snimke kako za fizičku tako i za digitalnu distribuciju. S obzirom na tehnički format javnog savjetovanja, u nastavku dostavljamo dio popisa imena izvođača koji su potvrdili gore navedeno, a čije ćemo originalne izjave dostaviti izravno nadležnim institucijama – Ministarstvu kulture i Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo. Dado Topić (Time) Franka Batelić Zoran Predin (Lačni Franz) Drago Diklić Nikola Vranić (J.R. August) Pavao Mašić Meri Andraković Danijela Martinović Mario Kovač (Flyer) Domenica Žuvela SLUŽBA OBRAČUNA I ISPLATE HONORARA CROATIA RECORDSA</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
161	<p>DOMAGOJ ŠKRABAL NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, Podržavam prijedlog glazbenih strukovnih udruga da se naknada od internetskih prava ostvaruje kolektivno te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava i jedini prihod od izvođačkih prava primam od HUZIP-a za emitiranje mojih snimaka na radio i tv postajama. S poštovanjem, Domagoj Škrabal</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

162	<p>LANA JURAČIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, Radim u publishing tvrtki koja se bavi glazbenim autorskih pravima i podržavam donošenje novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima. Dio zakona smatram ograničavajućim za naše autore, odnosno za njihovu slobodu raspolaganja svojim pravima. Naime u Čl. 208 se proširuje popis prava koja se OBAVEZNO kolektivno prikupljaju (do sada je za dio tih prava to bila mogućnost, ali se ovim prijedlogom to nameće kao obaveza). Također smatram da bi uvođenje novog kolektivnog digitalnog prava u korist pratećih glazbenika (po prijedlogu HUZIP-a) dodatno zakompliciralo ostvarivanje istih i znatno narušilo digitalno glazbeno tržište. Takav prijedlog je zapravo na štetu izvođača kojima treba ostati pravo i mogućnost da biraju! Takvo pravo bi moguće dovelo i do povlačenja ono malo za sada prisutnih glazbenih streaming servisa u HR, te nedolazak ostalih i to najjačih, poput Spotify i sl., a time bi nepovratno izgubili svi sudionici glazbene industrije (i autori, i izvođači, i diskografi, i njihove kolektivne organizacije, kao na kraju i prateći glazbenici koji ne bi imali kome pružiti svoje usluge, pa niti bi za to mogli biti plaćeni). Zahvaljujem na čitanju,</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
163	<p>Hrvoje Markulj NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Ova, prilično žustra rasprava o Nacrtu ZAPSP-u jasno ukazuje na njegovu važnost, ali ujedno pokazuje da su često „argumenti“ teledirigirani od strane interesnih skupina daleko od nositelja prava. Iznose se dojmovi, a poznavanje činjenica, prakse i razumijevanje zakonskih propisa prilično je šuplje. U cijeloj ovoj priči trebalo bi imati na pameti nekoliko stvari. Prvo da se ovaj Nacrt ZAPSP temelji na Direktivi EU kojom se uređuju odnosi u novom digitalnom okruženju i da je to na dobrobit cijele kreativne industrije, svih njenih sudionika. Drugo, Direktiva ne predviđa kreiranja novih prava. Upravo radi toga treba ukazati da se u raspravi odjednom, kao gorući problem pojavljuje zahtjev da se izvođačka prava na internetu realiziraju, štite i slijedom toga naplaćuju, isključivo putem kolektivne organizacije, čitaj HUZIP-a, a ne kao do sada kada umjetnici izvođači, prema postojećem zakonskom rješenju, mogu birati da li žele ostvarivati svoja prava individualno ili kolektivno. Dakle sami, svojom odlukom i prema svojim uvjetima ili putem HUZIP-a, odnosno njegovim uvjetima. To u praksi znači da svi umjetnici izvođači sa svojim izdavačem imaju ugovoreni odnos prema kojemu svaka prodana snimka, bilo ona na CD-u koji se prodaje u dućanu ili snimka koja se prodaje putem interneta znači i naknadu, novac za izvođača. U suvremenom svijetu, napretkom tehnologije prodaja je samo promijenila formu, pa je komadna prodaja putem dućana danas u znatno manjem opsegu u odnosu na prodaju putem interneta, ali je to i dalje prodaja. I sada bi tu prodaju na internetu trebao ugovarati HUZIP. Dakle vi izvođači više nemate mogućnost individualnog dogovora, nema više ja nosim pjesmu, ja sam bolji ili</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

iz nekog razloga skuplji... Ne, sada HUZIP određuje sve, ugovara vrijednost vaše umjetničke izvedbe i naravno „obrađuje“ podatke i to uredno naplaćuje PRIJE vaše isplate, pa je po logici stvari i masa novca za isplatu manja za taj trošak. Veliko je pitanje po kojem kriteriju i može li uopće HUZIP razlikovati jednu izvedbu od druge, više ili manje uspješne izvedbe i to pretvoriti u odgovarajući novac. Nikako. Kao mantra, u komentarima neki izvođači izjavljuju da nisu dobili naknadu za svoje snimljene izvedbe, da ih diskografi ne plaćaju, uzimaju novce i od izvođačkih prava i slično. Ukratko diskografi su prema tim neobičnim komentarima robovlasnici, a umjetnici izvođači su neuka, prevarena raja. Neki izvođači čak tvrde da u četrdeset godina karijere nisu dobili ništa i da se njihove snimke zapravo kontinuirano eksploatiraju, gotovo bi se moglo reći da ih se krade. I sada bi, radi svega toga, da se prodaja putem interneta stavi pod zaštitu HUZIP-a, da on određuje vrijednost vaše izvedbe i kvalitetu sudjelovanja na snimci. I posljedično diskografe treba ukinuti kao nevažne i zapravo suvišne, treba im zabraniti i taj novi oblik prodaje, pa da se eventualno pojavljuju sa svojim proizvodima na placu. Što je u svemu tome sumnjivo ili ajmo blaže reći nevjerovatno. Prvo je pitanje kako je taj neki umjetnik izvođač, on ili ona, snimao za diskografa bez ugovora, kako je dopustio da se raspodjela izvođačkih honorara radi bez da se njega uvrsti u raspodjelu, odnosno kako je dopustio da ga „šef“ benda prevesla i da danas gleda kako glavni izvođač, „šef“ benda zgrće lovu, a on jadan živi od sirotinje. Puno pitanja, a nula odgovora, jer nema diskografa koji bi izigrao izvođača ne plativši mu izvođačku tantijemu i od komadne prodaje i od prodaje putem interneta, pa da mu ovaj sutra okrene leđa i ode drugome diskografu. Tko bi bio blesav ne platiti ugovoreno, recimo Oliveru, Husu, Sanji, Brku, Nini, Nikši i svakom drugom muzičaru, a onda sutra računati na novu ploču. Dakle toga nema, a sve ono što tobože neki izvođači nisu dobili, izgleda da bi morali pitati nekog drugog, možda je adresa šef benda, a ne diskograf kojemu zbilja nije u interesu prevarantsko ponašanje prema izvođačima. Pokušaj zamjene pojedinačne odluke i pojedinačnog ugovora između umjetnika izvođača i njegovog izdavača i umjesto toga ubacivanje kolektivne zaštite znači stvaranje monopola, ukidanje postojećeg izbora koji kaže hoćete ovako ili onako, individualno ili kolektivno. E neki bi samo na jedan način i to onaj koji sigurno nije jeftiniji niti pravedniji.

164 **Luka Tralić**

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Poštovani, S obzirom da se na ovom e-savjetovanju kroz nekoliko komentara predstavnika diskografa ponavlja teza da izvođačka prava s interneta izvođači trebaju imati pravo povjeriti svome diskografu, umjesto da ih nedjeljivo štiti organizacija za kolektivnu zaštitu (HUZIP), ponukan sam se javiti s još jednim komentarom. S obzirom da sam kao autor i izvođač svoj prvi diskografski ugovor potpisao prije 21 godinu, u vremenu kada je diskografija funkcionirala potpuno drugačije nego danas, te se

Primljeno na znanje

Komentar je primljen na znanje.

nastavio do danas baviti glazbom kao svojom jedinom profesijom, imam uvid u to kako se odnos diskografa i umjetnika (autora, glavnih i pratećih izvođača) mijenjao kroz to vrijeme. Razumijem da se u posljednjih dvadesetak godina s rapidnim padom komadne prodaje fizičkih nosača zvuka prihod diskografa višestruko umanjio. Takav pad prihoda hrvatska diskografija nastoji ublažiti prisilnim zadiranjem u ostale oblike prihoda koje izvođači i autori mogu ostvarivati kroz svoju glazbu. Potpisivanje diskografskih ugovora se u velikoj većini slučajeva danas uvjetuje prepisivanjem dijela autorskih prava (tzv. "publishing udjel"), od četvrtine do nerijetko polovine koje se autor odriče u korist svog diskografa. To je jedan od uvjeta koji ako se ne ispuni diskograf nije spreman sklopiti ugovor. Zato navodim da je to prisilno zadiranje u umjetnički prihod. De iure to autor može odbiti ali de facto do sklapanja ugovora u tom slučaju neće doći. Vrlo je mali postotak jakih i već niz godina etabliranih autora koji tu ucjenu mogu izbjeći jer je njihova pregovaračka pozicija dovoljno snažna. Otvaranje mogućnosti da izvođač može pregovarati o prepuštanju naplate svojih izvođačkih prihoda s interneta (ili uostalom bilo kojeg drugog medija) diskografu u praksi će stvoriti istu situaciju kao i s uzimanjem dijela autorskih prava koju sam prethodno opisao. Bit će to još jedna od stavki koju diskograf pri sklapanju ugovora neće dozvoliti da se mijenja i de facto će biti prisilno uzeta. Također se u nekoliko komentara spominjao honorar koji su prateći izvođači primili pri studijskom snimanju i zbog kojeg diskografi smatraju da su prateći izvođači već isplaćeni te ne osjećaju obavezu da ih se materijalno kreditira kroz korištenje njihovih izvedbi. U stvarnosti, barem u ovih posljednjih dvadesetak godina koliko osobno sudjelujem u ovom poslu, diskograf plaća producenta koji je odgovoran za kvalitetu isporučene snimke autora/izvođača kojega mu diskograf povjeri. Producent odlučuje o potrebi angažiranja dodatnih glazbenika (instrumentalista i pratećih vokalista) te ih plaća iz ukupnog budžeta koji je ugovorio i naplatio diskografu koji ga je angažirao. Shodno tome ne stoji teza da su diskografi platili prateće izvođače već je to učinio producent iz svog honorara. A praksa je danas da se sve češće trošak producenta s diskografa seli na autore i izvođače kako bi se diskograf što više oslobodio svih mogućih izdataka. Potrebno je postaviti zdravu i poštenu osnovu za suradnju svih dionika u procesu stvaranja i objavljivanja glazbe (ali i ostalih oblika umjetničkog stvaralaštva) kako bi bez suvišnih opterećujućih faktora mogli svi zajedno surađivati, proizvoditi i prihoditi. Svi ćemo mi uvijek, bez obzira na zakone i propise, uvijek surađivati jer smo jedni drugima međusobno potrebni, no lakše je kada su pozicije jasno definirane i kada se zna o čemu možemo pregovarati a u što se ne smije zadirati. Zato je vrlo važno da u ovom Zakonu bude jasno propisano da je izvođačko pravo na internetu nedjeljivo i pripada isključivo izvođaču koji ga ostvaruje preko odgovarajuće kolektivne organizacije. S poštovanjem, Luka Tralić autor, izvođač, glazbeni producent i mikro-diskograf Elemental

165	<p>Ivan Arnold NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava i ne primam nikakvu izvođačku naknadu iako se moje snimke uredno koriste na internetu. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
166	<p>PAOLO SFECI NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA S obzirom na nekoliko komentara diskografskih kuća da je sudski spor HUZIP-a pokrenut protiv Deezer "zaustavio razvoj digitalnog tržišta u Hrvatskoj zbog nesigurnosti poslovanja", u pripremi novog zakona nužno je demantirati tu potpuno izokrenutu tezu. Naime, razvoj digitalnog tržišta u Hrvatskoj zaustavili su oni koji su se lažno predstavili Deezeru kao vlasnici svih izvođačkih prava na svim snimkama ikad objavljenim na teritoriju današnje Republike Hrvatske. Zbog takvog lažnog predstavljanja, koje se izjavama brojnih glazbenika dokazalo i na ovom e savjetovanju, neki bi ljudi završili u zatvoru da se radilo primjerice o ciglama, cipelama ili kompjuterima, a ne o nečem teško fizički opipljivom kao što je intelektualno VLASNIŠTVO. Apostofiram riječ vlasništvo jer očito neki ne razumiju puno značenje te riječi. Jedan od suvlasnika silom je provalio u zajedničko skladište, uzeo svoj dio cigli, ali usput, bez dozvole, dogovora ili ugovora, silom otuđio i dio cigli koji pripada drugom suvlasniku. I onda, lažno se predstavivši kupcu, prodao sve cigle kao svoje. Ako će nešto zaista zaustaviti razvoj digitalnog tržišta to će biti činjenica da će sada Deezer iz ovog e savjetovanja jasno vidjeti da ih je poslovni partner prevario, i prodao mu "robu" koja mu ne pripada. Takav balkanski način poslovanja prepostavljam nije nešto s čime će se pomiriti jedna ugledna francuska tvrtka, koja je kupila mačka u vreći, i završila zbog toga na sudu. I sud će izgubiti, kad tad, jer su kupili nešto što im nije prodao pravi vlasnik. Napominjem, ovaj problem se nikada ne bi dogodio da su diskografi pristali u dobroj vjeri pregovarati s udrugama izvođača o novim odnosima u novom digitalnom dobu. Inzistiranje diskografa da se kod korištenja na internetu radi samo o novom obliku komadne prodaje, i da su izvođači ugovorima iz šezdesetih, sedamdesetih ili osamdesetih godina prošlog stoljeća prenijeli diskografima i prava korištenja na internetu, čak iako u tim ugovorima izričito piše da se radi isključivo o komadnoj prodaji nosača zvuka, dovelo je do ove svima neugodne i krajnje nepotrebne situacije. Sva prava svih izvođača na svim snimkama moglo se riješiti jednim kolektivnim sporazumom, kojim bi se nadomjestili nepostojeći pojedinačni ugovori s pratećim izvođačima, i redefinirali nepovoljni ugovorni uvjeti za glavne izvođače. U vrijeme tvornica nosača zvuka, tiskanja omota, distribucije kamionima, komisione prodaje, povrata neprodane i oštećene robe, zbog realno visokih troškova poslovanja diskografa, izvođači su pristajali na čak i tada ponižavajući udio od 10 ili 12% od veleprodajne cijene nosača zvuka.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

Diskografi su jednostavno te omjere odlučili prenjeti u digitalno poslovanje, i proglasiti streaming novim oblikom komadne prodaje. Da se dogovorilo te neke pravednije odnose, a HDU i HGU su o tome pregovarali nekoliko godina, svi izvođači na svim snimkama bi uredno primali naknadu za korištenje svojih snimaka na internetu, ne bi bilo tužbe izvođača protiv Deezer, i danas ovo e savjetovanje ne bi bilo potrebno. Na žalost, u trenutku kada je u Hrvatsku došao Deezer, diskografi su prekinuli pregovore i odlučili se predstaviti kao vlasnici svih izvođačkih prava, potpuno svjesni da ta prava nisu nikad ugovorno riješili. Nakon toga počelo je žurno aneksiranje starih ugovora s jednim dijelom glavnih izvođača, nešto milom a nešto ucjenama, prvo uz nešto povoljnije a odnedavno i bitno povoljnije uvjete za izvođače, čime su de facto diskografi priznali da u času potpisivanja ugovora s Deezerom tim pravima nisu raspolagali, i da su se lažno predstavljali. Ali kako jednostavno nije moguće unatrag aneksirati čak ni one stotine ugovora koji su postojali, a kamoli sve one koji nisu nikad ni potpisani, stvar je zapela, i danas čak i članovi tako uspješnih grupa kao što su Novi fosili, Prljavo kazalište ili Parni valjak, dakle glavni a ne prateći izvođači, javno na e savjetovanju tvrde da nikada nisu ugovorno riješili s diskografima prava činjenja dostupnim javnosti njihovih snimljenih izvedbi, i da ne primaju nikakvu naknadu od korištenja svojih snimaka na internetu. Neki glavni izvođači su potpisali ta prava svom trenutnom diskografu, i čak su i zadovoljni dogovorenim uvjetima, ali su posvađani s bivšim diskografom, nisu mu potpisali nikakav ugovor, i od njega ne primaju nikakvu naknadu. A apsolutno sve snimke svih tih ljudi bez ikakvih ugovora su na internetu, diskografi naplaćuju za njih i diskografska ali i izvođačka prava, i ne isplaćuju dalje izvođače nego njihov novac zadržavaju za sebe. I sada inzistiraju da se takva "tržišna praksa" unese i u novi zakon. Postoji samo jedan efikasni ključ za sve te probleme, naime potpuno je nemoguće aneksirati stotine postojećih starih ugovora i potpisati tisuće nepostojećih ugovora, i izvođačka prava na internetu jednostavno je nemoguće riješiti individualno. Jedino je realno riješenje kolektivna zaštita. Zato je Direktiva i ostavila prostor nacionalnim zakonodavcima za razne moguće mehanizme kako bi se autorima i izvođačima osigurala pravična naknada. Ti mehanizmi izrijeком uključuju primjerice kolektivno pregovaranje, a nipošto ne isključuju obveznu kolektivnu zaštitu izvođačkih prava. Idealno bi riješenje svakako bilo konstruktivni dogovor autora, izvođača i diskografa, ali taj dogovor od samog početka opstruiraju diskografi, koji su pravnim nasiljem zapasali uz svoje polje i onaj teritorij koji po zakonu pripada izvođačima. Autorima su dopustili da kolektivno ostvaruju (objektivno vrlo malu) naknadu, i to izravnim ugovorima s internetskim servisima, izvođačima takvo što ne dopuštaju. Time je zakon postao jedini način da izvođači vrata svoj okupirani teritorij, i nitko normalan ne može sporiti niti njihovo pravo, niti njihovu želju da dobiju svoju naknadu, koju sada ne dobivaju. HUZIP je tu samo alat da se taj cilj ostvari, s obzirom da raspolaže podacima nužnim kako bi se naknada raspodjelila onima kojima

pripada. Sva druga tumačenja su zlonamjerna i licemjerna, nikom u HUZIP-u neće porasti plaća ni za kunu na osnovi tog dodatnog posla. Velika zapreka bilo kakvom dogovoru triju vlasnika prava na snimci je i činjenica da diskografi krivo tumače i stari zakon, a i novu Direktivu. Naime, i međunarodne konvencije, i svi zakoni o autorskim i srodnim pravima, i nova direktiva EU vrlo jasno propisuju da svi izvođači, i glavni i prateći imaju prava, i to kod svakog postojećeg oblika korištenja njihovih snimaka, bez obzira jesu li na izlasku iz studija nekom prilikom primili svojih 100 eura ili nisu. Diskografi u svojim komentarima svi redom zazivaju neki model sličan onom u SAD-u, gdje su glazbenici prekarna radna snaga, iako se čak i SAD-u kod digitalne distribucije stvari polako mjenjaju u sve povoljniju situaciju za izvođače... i taj je proces nezaustavljiv, koliko god diskografi koriste sve legalne, a ponekad i nelegalne mehanizme kako bi zaustavili kotač povijesti. S internetom je izmišljen parni stroj distribucije glazbe, i tko god se nije spreman prilagodi novim okolnostima, i nastavi kopat zemlju motikom, neumitno će propasti, samo je pitanje kada. Diskografi se moraju priviknuti na ideju da su, zajedno s autorima i izvođačima, ravnopravni suvlasnici snimke. Svi izvođači na starim snimkama imaju svoja prava, i oni koji sad djeluju, i oni koji su djelovali prije 40 godina, i nasljednici onih koji više nisu s nama, i ne može jedan član prenijeti svojim potpisom sva prava svih tih ljudi diskografima, čak i ako je to vođa grupe ili pjevač. Koliko god se to riješenje diskografima činilo nepošteno i neprihvatljivo, svi europski zakoni, pa i ova nova Direktiva, propisuje da izvođačko pravo ne prestaje jednokratnom uplatom za rad u studiju, odnosno izvođač i nakon te uplate ostaje vlasnik prava na iskorištavanje svojih izvedbi. Možda mali dioničar, ali dioničar snimke. Jer baš tako piše i u Direktivi, i u sadašnjem zakonu, jer glazbenikova "investicija" u tu snimku nije tih pola sata ili sat koliko provede u studiju nego, uz talent, i godine i godine mukotrpnog svakodnevnog vježbanja. Zaista je tužno da diskografi godinama za sebe zadržavaju novac koji zakonski pripada tim ljudima, i da sad pokušavaju tu nelegalnu praksu nekako progurati i u novi zakon. Istovremeno se neprestano pozivaju na ogromne investicije u glazbu, ali zbog povrata tih investicija su i stekli prava proizvođača fonograma, nije nikad i nigdje propisano da će diskografi vraćat tu investiciju tako da za sebe zadržavaju naknade koje zakonski pripadaju izvođačima. Uostalom, diskografi reinvestiraju novac koji su zaradili upravo na autorima i izvođačima, možda griješim ali mislim da osobno ne poznam niti jednog diskografa koji je zbog investicije u glazbu doveo do ruba opstanka sebe i svoju obitelj, založivši svu svoju privatnu imovinu. Zanimljivo pritom da još nikada niti jedan diskograf u Hrvatskoj nije propao i bankrotirao, za razliku od velikog broja bankrotiranih i glavnih i pratećih izvođača, kojima u ovom času autorske i izvođačke udruge financijskim potporama pokušavaju pomoći da nekako prežive još jedan mjesec.

167	<p>Danijel Martinović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava, niti sam od njih primio bilo kakvu naknadu za korištenje mojih snimaka na internetskim servisima. Ustvari je nevjerojatno da se o ovim pravima uopće raspravlja sa ove pozicije i mislim da bi bilo puno interesanije čuti diskografe kako opravdavaju ovakav sramotan prijedlog zakona. Podržavam prijedlog glazbenih strukovnih udruga, da se naknade izvođača na internetu ostvaruju, kao što je na radio i Tv-postajama, te da je ta naknada neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
168	<p>Marijan Brkić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, Profesionalni glazbenik sam preko 40 godina. Prvih 10 bio sam član grupe "Prljavo Kazalište", a zadnjih skoro 30, grupe "Parni Valjak". Osim toga bio sam 3 godine u Gibonnijevom timu te gostovao na puno snimaka drugih umjetnika kao studijski glazbenik. Moje mišljenje je da umjetnici izvođači daju snimkama na kojima sudjeluju vrlo vrijedan pečat, a do sada jedina koja je ozbiljno brinula o izvođačkim pravima je udruga za zaštitu izvođačkih prava (HUZIP). Apsolutno podržavam prijedlog da se naša izvođačaka prava od korištenja glazbe na internetu štite kolektivno, kao što to radi HUZIP za vrćenje na radiju, TV i sl. Lp, Marijan Brkić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

169	<p>Zvonko Pavić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Zvonko Pavić, slobodni novinar, član predsjedništva Društva za zaštitu novinarskih autorskih prava 1) Nacrt prijedloga Zakona o autorskom i srodnim pravima (prateći EU Direktivu s kojom se usklađuje) uvodi "automatizam" prijenosa autorskog prava s autora-novinar-pojedinca na tvrtku-medij kao nositelja prava. Unatoč tome što su mi jasni motivi medija, mislim da taj dio teksta treba dodatno doraditi odredbom koja bi medijskom poslodavcu propisala obavezno uključivanje klauzule u ugovor o radu, koja bi autorsko pravo njegovog zaposlenika, ionako već regulirano Zakonom o radu, definiralo tako da ga se on ne odriče zauvijek već samim potpisom na taj ugovor (o radu) već tako da pravo na svoja autorska djela (bar djelomično) ponovno stječe prekidom radnog odnosa, a bivšem poslodavcu se, istom ili drugom klauzulom, obavezuje ponuditi pravo prvokupa njegovih autorskih djela te da nakon te transakcije više neće imati potraživanja prema mediju u kojem je radio. 2) Već prije (na sastancima radne skupine) smo naglasili kako izraz "primjerena i razmjerna" naknada nije dovoljno precizan (i nismo jedini koji smo tome prigovorili), posebno kad se stavi u kontekst izraza "bitan doprinos" - tu bi isto trebalo nadograditi tekst na način da se poslodavca (medijsku tvrtku) nekim člankom zakona izriječno obaveže na kvantificiranje tih izraza ili u samom ugovoru o radu s novinarom ili tako da se poslodavcu propiše obavezna izrada posebnog pravilnika koji bi definirao / kvantificirao "primjerenu i razmjernu" naknadu za "bitan doprinos." Uz to, u kvantificiranju tih izraza trebalo bi konzultirati, s jedne strane, Društvo za zaštitu novinarskih autorskih prava, Sindikat novinara Hrvatske i Hrvatsko novinarsko društvo. 3) Zakon u potpunosti zanemaruje slobodne novinare, ili bar, ne navodi ih izriječno u onim članicima u kojima se definiraju ugovorni odnosi između novinara-autora i medija-kupca njegova autorskog djela. Mislim da bi to negdje trebalo staviti. Slobodni novinari su posebna formalno-pravna, (samostalna djelatnost / slobodna profesija) kategorija koja (i inače) od zakonodavca traži jasnije definiranje svog statusa.</p>
-----	---

<p>Primljeno na znanje</p> <p>Komentari su primljeni na znanje te se daju sljedeća pojašnjenja: U pogledu izmijenjenog uređivanja prava u pogledu autorskih djela stvorenih u radnom odnosu napominje se da su predloženim izmjenama prethodile brojne analize komparativnog zakonodavstva država članica Europske unije, u cilju pronalaženja odgovarajućeg rješenja za potrebe reguliranja ovih odnosa u Republici Hrvatskoj, s obzirom na to da se postojeći model zakonskog uređenja u praksi nije pokazao kao odgovarajući te su iz njega proizlazili brojni problemi i nejasnoće. Predmetnim Nacrtom prijedloga zakona je ovo pitanje uređeno slično kao u većini država članica Europske unije. S obzirom na to da svaki sektor poslovanja ima svoje specifičnosti, pitanja vezana uz autorska djela stvorena u radnom odnosu nije moguće regulirati na način da se zakonom detaljno razrađuju pojedinosti specifične za svaki takav sektor, ali je odgovarajućim odredbama ostavljena mogućnost drugačijeg uređenja odnosa između autora i poslodavca od onog koji se podrazumijeva ukoliko taj odnos nije uređen posebnim aktom ili ugovorom. Ukazujemo da je temeljem ovoga javnog savjetovanja usvojen prijedlog dionika iz sektora novinarstva slijedom čega se u članku 94. stavku 2. dodaje i kolektivni ugovor kojim može biti detaljnije određena posebna primjerena naknada navedena u tom članku. Napominje se da se na slobodne novinare i druge autore koji nisu u radnom odnosu primjenjuju opće odredbe o pravima autora iz ovoga Zakona.</p>
--

170	<p>Hit Records NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Mislim da se ovdje miješaju kruške i jabuke. Svakako se vidi neinformiranost kolega izvođača, koje se instruiraju sa netočnim informacijama protiv diskografa. Ovdje se ne radi o diskografima, već o samim izvođačima i njihovoj slobodi izbora, koju im nitko ne može oduzeti, pa čak ni HUZIP. U važećem Zakonu, kao i u ovom prijedlogu zakona stoji da izvođač SAM odlučuje da li će, i kome će prenijeti prava. Znači izvođač SAM bira da li će SAM izdati snimku, da li će je prenijeti na diskografa, na HUZIP ili na bilo koju treću osobu. Ovdje se radi o slobodi izbora, te implementaciji europske direktive koja upravo to i propisuje, bez monopola. Zaključno, poanta donošenja ovog Zakona i implementacije Direktive je da svi unutar glazbene industrije dobivaju veće naknade od npr. Facebooka ili Youtubea, a ne da se provede samovolja HUZIP-a. Kristina Krajna, direktorica</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
171	<p>Fadil Redžić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
172	<p>Emma Abadžićeva NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodrediva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
173	<p>Croatia Records d.d. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Imovinska izvođačka prava ostvarena temeljem uredno potpisanih ugovora između umjetnika-izvođača i diskografa su nasljedna. U tom smislu ugovorena izvođačka imovinska prava jednog od najvećih hrvatskih izvođača pok. Olivera Dragojevića uredno, redovito i u cijelosti prima njegova nasljednica supruga Vesna Dragojević, te je isto potvrđeno i izjavom koju je potpisala. Original potpisane izjave bit će dostavljen izravno nadležnim institucijama – Ministarstvu kulture i Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo. SLUŽBA OBRAČUNA I ISPLATE HONORARA CROATIA RECORDSA</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

174	<p>Branimir Gazdik NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kao studentski glazbenik sudjelovao sam na mnogim izdanjima koja se nalaze na streaming servisima, te sam za snimanja uglavnom dobio jednokratnu naknadu. Nisam potpisao nikakav ugovor kojim sam se odrekao naknada za iskorištavanje snimaka na internetskim servisima. Jedinu naknadu vezano za izvođačka prava primam preko HUZIP-a. Podržavam inicijativu da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno na način da se u Zakon ugrade odredbe po kojima bi svi izvođači imali pravo na neodrecivu naknadu vezano za korištenje snimaka putem interneta.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
175	<p>Ana Škarica - Lešić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, Kao dugogodišnji djelatnik u glazbenoj industriji, bavim se pravima autora kroz publishing djelatnost Dancing Bear naklade. Podržavam donošenje novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima u skladu s Direktivom (EU) 2019/790 i veselim se daljnjem praktičnijem i pravednijem poslovanju, no mišljenja sam da bi kolektivno upravljanje pravima trebalo biti prepušteno izboru nositelja prava, u duhu Direktive 2014/26/EU i samog autorskog prava, tj. slobodnog raspolaganja istim. Također, u komunikaciji s kolegama i našim inozemnim partnerima među kojima je i globalna publishing kompanija Warner/Chappell Music, očituje se velika zabrinutost oko odredbi Čl. 208. (2) i nadamo se da će u konačnom tekstu Zakona ostvarivanje određenih kategorija prava preko kolektivnih organizacija ipak biti prepušteno odluci nositelja prava. Publisheri i autori su članovi kolektivne organizacije HDS –a i mi kao redovni član izvršno surađujemo s HDS/ZAMP-om temeljem dugogodišnje punomoći. Što se tiče organizirane inicijative HUZIP-a, postoje drugi, jednostavniji načini ostvarivanja prava non-featured glazbenika od uvođenja novog kolektivnog digitalnog prava koje bi moglo destabilizirati digitalno glazbeno tržište koje je u našoj zemlji još u fazi „postavljanja na noge“. Srdačan pozdrav, Ana Škarica - Lešić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
176	<p>Viktor Kirčenkov NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

177	<p>robert vrbančić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA POSTOVANJE PROFESIONALNI GLAZBENIK SAM 25 GODINA..KAO STUDIJSKI GLAZBENIK SNIMIO PREKO 1000 PJESAMA ZA NAJPOZNATIJE IZVODJACE U REGIJI „BIO U PRATECIM BENDOVIMA SVIH PJEVACA U HRVATSKOJ „SURADJIVAO SA SVIM GLAZBENICIMA INSTRUMENTALISTIMA U HRVATSKOJ I REGIJI„DOBITNIK 4 STATUSA STRUKOVNE NAGRADE ZA INSTRUMENTALISTU„MOJE SNIMKE SE VRTE NA INTERNETU I NEMAM NIKAKVA PRAVA OD ISTIH„NIKAD NISAM POTPISAO NIKAKAV UGOVOR SA DISKOGRAFIMA.POTPISAO SAM UGOVOR DA ME ZASTUPA HUZIP I ZAMP .. U CIJELOSTI PODRZAVAM PRIJEDLOG GLAZBENIH STRUKOVNIH UDRUGADA SE MOJA PRAVA NA INTERNETU OSTVARUJU KOLEKTIVNO I DA JE TA NAKNADA NEODRECIVA KAO STO JE TO KOD EMITIRANJA NA RADIO I TV POSTAJAMA LIJEPI POZDRAV ROBERT VRBANČIĆ</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
178	<p>Davor Tomić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovanje! Djelomično ću citirati gospodina Henrya Radanovića, koji je kratko sročio i moju suštinu dotičnog problema. Profesionalno se bavim glazbom već dugi niz godina i član sam udruge HGU. Na glazbenom tržištu sudjelujem kao autor, izvođač, aranžer i producent na raznim projektima kroz koje ostvarujem prihode kao glazbenik. Kao izvođač, na mnogobrojnim snimkama nisam bio plaćen za svoju izvedbu pošto sam često u ulozi producenta i snimatelja, pa samim time odradim i neke sviračke, izvođačke dionice - nešto kako bih proces snimanja ubrzao ili olakšao, a nešto na zahtjev za novom idejom ili drugačijom izvedbom ili jednostavno jer sam tamo i jer to mogu izvesti... Sa diskografima tih mojih produkcija nisam nikad potpisao nikakav ugovor vezan za internetska prava, stoga podržavam ovu inicijativu strukovnih udruga, da se nađe pravičan način prikupljanja naknade od internetskog korištenja glazbe.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
179	<p>Scardona glazbena produkcija d.o.o NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Branko Paić, direktor Scardone i glazbeni producent Kao jedan od osnivača HGU-a, HDU-a, Hrvatskog glazbenog odbora , Udruge managera i producenata, član UO Porina dvije godine, uzimam si za pravo vjerovati da dosta dobro poznajem situaciju u cijeloj glazbenoj industriji u Hrvatskoj. U našoj industriji ima dosta sjajnih autora i izvođača koji su ujedno i diskografi i bilo bi vrlo korisno čuti i njihovo mišljenje o ovom Zakonu jer imaju kompletnu sliku i uvid u sve aspekte glazbene industrije. Nama je upravo sada potreban pogled na širu sliku i budućnost cjelokupne glazbene industrije u Hrvatskoj zajedno sa svim kreativcima koji ju čine. Godinama korištenje glazbe na Internetu nije primjereno vrednovano i to ne samo u Hrvatskoj već i na razini cijele Europe zbog čega je Europska komisija i pokrenula postupak donošenja</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

nove regulative koja bi uvela red i jednaka pravila za sve sudionike na digitalnom tržištu. Rezultat te inicijative je protekle godine usvojena DSM Direktiva. Konačno postoji propis na razini Europske unije kojim će velike digitalne platforme biti prisiljene partnerski pristupiti nositeljima prava na glazbenim djelima i platiti im pravičnu naknadu za korištenje njihovog kreativnog rada. Vjerujem da je to široj javnosti poznato, prvi digitalni servis koji jer došao na hrvatsko tržište je Deezer, a pokretanjem sudske parnice protiv Deezer-a 2016. godine zaustavljen je dolazak svih najvećih glazbenih servisa koji su danas neophodni da se hrvatska glazbena scena, kao i scena bilo koje druge zemlje na svijetu, uspješno razvija. Autori, izvođači i diskografi izgubili su sigurno puno takvim razvojem događaja, a nitko to ne spominje sada kada bi nam svima taj prihod od digitalnih streaming servisa izuzetno puno značio. To znači da smo svi izgubili u ovom nepotrebnom sporu. Godinama čekamo dolazak i ostalih većih svjetskih platformi (Spotify i Apple music) čijem dolasku je velika prepreka bio upravo spor protiv Deezer-a. Zbog takvog se djelovanja Hrvatsku prepoznaje kao zemlju malog tržišta s velikim rizikom poslovanja i zbog toga se jednostavno ne isplati ulagati. Posljedica toga je da Hrvatska značajno zaostaje u razvoju digitalnog tržišta koje je u EU i svijetu postalo značajan izvor prihoda autorima, izvođačima i diskografima. Nadam se da nas dolaskom Apple Musica i uskoro Spotifya ne čeka ponavljanje priče i da si nećemo ponovno zabiti autogol. Prema našem važećem zakonu glazbenici imaju pravo samostalno odlučiti žele li prava od „digitalnog“ korištenja glazbe ostvarivati samostalno (individualno) ili putem HUZIP-a (kolektivno), ovisno o tome što im više odgovara. Izmjene Zakona koje predlaže HUZIP nisu u skladu s usvojenim tekstom Direktive i predstavljale bi presedan u svijetu, a i sami predstavnici digitalnih servisa poput Spotifya su već pisali Vladi RH da u slučaju usvajanja HUZIP-ovog prijedloga neće doći na hrvatsko tržište što bi ponovno na dulji period unazadilo kompletnu domaću glazbenu industriju i dovelo u pitanje opstanak i kreativan rad autorima, izvođačima i izdavačima, kao i ostalim popratnim zanimanjima. Važno je prepoznati razliku između pojedinačnih, osobnih interesa predstavnika HUZIP-a i dobrobiti za glazbenu industriju u cijelosti. Nadam se da će glazbeni sektor u ovom slučaju pokazati bolju informiranost i da si ovog puta neće ponovno zabiti autogol.

180	<p>Silvestar Kolbas NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Film je po svojoj prirodi kolektivno djelo. Pritom, snimatelj je glavni suradnik redatelja. Snimatelj vizualizira redateljeve ideje, predstavlja sponu između redateljske vizije i tehnika kojima se ona može ostvariti, aktivno objedinjuje cijeli vizualni sektor, ima nadzor nad stilskom i tehnološkom cjelinom filmskog djela, te svojim radom daje bitna i nepromjenjiva obilježja filmu. Filmsko je snimanje najstarije filmsko zanimanje. U mnogim je sredinama prepoznato kao izrazito autorsko zanimanje, koje koje ima nezamjenjivu i jedinstvenu koautorsku ulogu u nastanku filma. Nema snimatelja - nema filma. Tako je bilo prihvaćeno gledište i kod nas desecima godina unatrag. Nije obrazloženo zašto je glavnom snimatelju - direktoru fotografije ovim zakonskim prijedlogom ukinut status koautora. Apsurdno je da se glavnom crtaču ili animatoru po ovom prijedlogu zakona priznaje koautorski status a snimatelju ne. Zar u igranom ili dokumentarnom filmu slika nije važna kao što je važna u animiranom? Nebrojeni su filmovi u kojima je fotografija bitno obilježje i jedan od ključeva njihova uspjeha. Važnost uloge snimatelja ne mijenjaju ni blagodati moderne tehnologije, koje to zanimanje čine manje ekskluzivnim. Nije pisac svatko tko se zna služiti olovkom, i nije snimatelj svatko tko zna nešto snimiti. Snimatelj je jedan od najvažnijih (ko)autora filmskog djela.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba je prihvaćena na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela.</p>
181	<p>Silvestar Kolbas NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA PRIJEDLOG Članak 15 mijenja se i glasi: (1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Članak 16 mijenja se i glasi: Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>	<p>Prihvaćen Primjedba dionika je prihvaćena na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa)</p>

182	<p>Davor Tolja NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>U svakom slučaju podržavam da se autorska i izvođačka naknada na internetu prikupljaju putem ZAMP-a i HUZIP-a i to na pošten način. Što se tiče tzv. fizičke prodaje nosača zvuka, odnosno internetske prodaje istih, tu postoji jedan problem. 80-tih godina, sklapajući izdavački ugovor sa diskografskom, bilo je jasno definirano koliki postotak ima glavni izvođač, a koliki prateći ili gostujući glazbenici koji su time bili plaćeni za svoje učešće u snimanju. Danas, prateći glazbenici traže fiksni honorar za snimanje i to puno veći nego što bi ostvarili od fizičke ili internetske prodaje snimljenog materijala i time se praktički odriču svog udjela od fizičke ili internetske prodaje glazbenog uradka. Njihova izvođačka prava skupljena HUZIP-om od izvođenja pjesme na radiju, tv-u i sl. ostaju i dalje njihovo pravo. Uređivanje prikupljanja tog prava na internetu mora biti riješeno pravično, kako za glavnog izvođača tako i za gostujuće glazbenike. I upravo je to, kao i autorsko pravo i diskografsko pravo, odnosno njihova pravična raspodjela, ono što je potrebno urediti ovim zakonom. Ovako You tube, Vimeo, Dezeer i sl. uzimaju naše novce, a mi svi zajedno dobijamo mrvicu. Njih treba natjerati da pošteno plate naš dio.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
183	<p>Henry Radanović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovanje, zovem se Henry Radanović profesionalni glazbenik već dugi niz godina a od 2000-te godine i samostalni umjetnik i član udruga HZSU, HUOKU, HGU. Na glazbenom tržištu sudjelujem i kao autor i izvođač na različitim projektima, kroz koje ostvarujem svoje prihode kao glazbenik. Kao izvođač na mnogobrojnim snimkama nisam sa diskografima nikad potpisao nikakav ugovor vezan za internetska prava, te u potpunosti podržavam ovu inicijativu strukovnih udruga, da se naknade prikupljaju kolektivno kao i do sad.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

184	<p>Croatia Records d.d. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>U tijeku je javna rasprava o prijedlogu novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima čije donošenje podržavamo jer će se njime za nositelje autorskog i srodnih prava osigurati veći opseg zaštite i veće naknade od velikih internetskih platformi kao što su Google, Youtube, Facebook itd. Ponukani komentarima pojedinih izvođača na e-savjetovanju kako diskografi nemaju sklopljene ugovore s izvođačima te ne isplaćuju naknade od digitalne distribucije zatražili smo od naših vodećih izvođača da se na jednostavan i konkretan način izjasne glede navedenih neutemeljenih navoda. Svi dolje navedeni izvođači potvrdili su da imaju potpisane važeće diskografske ugovore u kojima su pravilno definirani odnosi između njih kao umjetnika izvođača i diskografa, te da uredno i redovito primaju obračune honorara za vlastite snimke kako za fizičku tako i za digitalnu distribuciju. S obzirom na tehnički format javnog savjetovanja, u nastavku dostavljamo dio popisa imena izvođača koji su potvrdili gore navedeno, a čije ćemo originalne izjave dostaviti izravno nadležnim institucijama – Ministarstvu kulture i Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo. Jurica Pađen (Aerodrom) Mia Dimšić Alen Islamović (Bijelo Dugme) Boris Đurđević (Colonia) Andrija Vujević (Vojko V) Dean Dvornik Igor Delač Zrinko Tutić Ivica Pepelko Dalibor Trabak (Bosutski Bećari) SLUŽBA OBRAČUNA I ISPLATE HONORARA CROATIA RECORDSA</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
-----	--	--

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Poštovanje, zovem se Davor Franjić i već 10 godina kao publisher i A&R radim u glazbenoj industriji prvo u Menartu i sada u Dallasu. Osjećam potrebu naglasiti da se trebamo okrenuti budućnosti, da je potreba donošenja novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima proizišla iz Direktive o autorskom i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu. Cilj je da Direktivom i ovim Zakonom reguliramo korištenje sveukupnog sadržaja na Internetu, a odredbe Direktive najviše odnose na poslovanje velikih platformi – Google, Youtube i Facebook. Cilj nas svih je ravnopravnija raspodjela sredstava zarađenih na internetu gdje glazba, koju predstavljaju svi koji rade u njenom stvaranju i distribuiranju, uvelike potplaćena. Stanje je to s kojim se bori cijeli svijet, a u ovom našem malom kutu to je još mnogo i naglašenije. Prema tome sve naše snage treba usmjeriti u pravednost i zastupljenost glazbe u podjeli bilijardi dolara od oglašavanja koje se zarađuju oglasima naljepljenim na glazbu. Autori, izvođači, kreativci i stvaratelji sadržaja trebali bi najviše dobiti donošenjem novog Zakona, a cilj svega je da se izborimo za veće naknade od gore navedenih platformi. Ipak, bez obzira na očitu potrebu da usmjerimo sve snage na spašavanje budućnosti, uporno pokazujemo da je bolje skrenuti pažnju na nešto drugo, zakuhati problem i zaustaviti priču dok sve ne propadne... Svrstavanje u kolektivno pravo nečega što je svugdje individualno pravo ukidanje je prava izbora, biranja najboljeg ponuđača usluga, a time i najbolje zarade. Prodaja glazbe preko servisa nastavak je prodaje glazbe u drugim oblicima (CD, LP...) logično je da izvođači koji potpisuju ugovor sa izdavačem svoju glazbu na internetu izdaju i objavljuju na digitalnim servisima preko njih za postotak koji su za digitalna prava s izdavačem dogovorili. Ukoliko netko ne želi ugovor s izdavačem uvijek može platiti da ga se uvrsti u digitalnu prodaju te zaradu ostvarivati sam i to je nešto što on kao individualac može odlučiti, kako raspolagati svojom glazbom. Prakticiranje svojeg individualnog prava daje mogućnost pregovaranja i traženja najboljeg puta za svoj rad i glazbu, daje kreativcima slobodu odlučivanja i biranja gdje imaju najviše benefita da to svoje pravo daju. Ipak, kako sam rekao prava je borba da iznosi koji svi u lancu dobivaju (autori, izvođači i proizvođača fonograma) počnu imati neki smisao, odnosno da više sredstava od Googlea, Youtubea i Facebooka dođe najzaslužnijima. Naime samo YouTube je objavio zaradu od oglašavanja u prvom kvartalu 2020. od 4 bilijarde dolara, a to je 33% više nego u isto vrijeme 2019.!! U cijeloj 2019. godini zarada je bila 15 bilijardi dolara. Mislim da je svima jasno da je tu prava borba i da tu treba tražiti budućnost...

186	<p>Edo Maruzin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani! Kao glazbenik, autor glazbe i tekstova i kao vođa mnogoljudnog banda, tražim donošenje Novog zakona o Autorskom pravu..., koji se odnosi na internetske platforme. Svi znamo da je u naše doba vodeće tržište internet, a tamo vlada divlji zapad, odnosno tko je bliži koritu, taj jede i sve je njegovo. Tražimo da se uspostavi kontrola i pravedna raspodjela naknada za korištenje glazbenih djela, kako za autore, tako za izvođače. Godinama se tamo pušta naša glazba i ne samo do od toga nemamo nikakve koristi, nego nam se još tumači kako imamo besplatnu prezentaciju i dostup publici. Licemjerno i jadno. Svaki rad se naplaćuje, mora i glazbeni. Učinite nešto. pozdrav</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
-----	---	---

187 **Dancing Bear Publishing**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
 Poštovani, Dancing Bear Publishing (Dancing Bear naklada) je publishing tvrtka koja se bavi zastupanjem autora i njihovih djela, zaštitom autorskih prava (domaćih i stranih autora), registracijom i kontrolom, ali i promicanjem te postizanjem što učinkovitije eksploatacije glazbenih djela naših autora u Hrvatskoj i cijelom svijetu, naravno, u skladu sa željama samih autora odnosno nositelja prava. Od 2005. godine smo podnakladnik i zastupnik za Warner/Chappell Music, potom i za Music Sales Corporation te Schubert Music Publishing i za određeni broj manjih publishing kompanija. Podržavamo donošenje novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, osobito odredbe koje doprinose premošćivanju value gap-a u digitalnom okruženju. Iako izvrsno surađujemo s HDS/ZAMP-om, čiji smo i redovni član, ponukani smo reagirati na Članak. 208. (2) kojim se uređuje obvezno ostvarivanje određenih prava putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Smatramo da takvo obligatorno kolektivno ostvarivanje nije u duhu Direktive 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu (pa ni Čl. 218. ovog Nacrta) kojom je propisano da nositelji prava imaju prilikom davanja ovlasti kolektivnim organizacijama pravo odlučivati o kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava koje sami odaberu, za države koje sam odaberu. Naši inozemni partneri čije kataloge zastupamo (Warner/Chappell npr., broji preko milijun djela) su zabrinuti postojećim prijedlogom Članka i postoji opasnost povlačenja kataloga iz naše kolektivne organizacije. Slijedom navedenoga predlažemo da se u Čl. 208. (2) dio teksta „moraju se ostvarivati samo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje“, zamijeni s „mogu se ostvarivati putem organizacija...“, tj. da izbor prava ovisi o punomoći organizaciji na temelju čega uspješno surađujemo već niz godina. Također, ne podržavamo inicijativu HUZIP-a za uvođenje novog kolektivnog digitalnog prava za tzv. session/ non-featured ili studijske glazbenike, obzirom da su oni već plaćeni po izvršenom poslu od strane glavnog izvođača ili diskografa. Glavni izvođač mora imati izbor kome će prepustiti prikupljanje prava, a ne da mu to bude nametnuto i ovakav način koji predlaže HUZIP bi doprinio pravnoj nesigurnosti i narušavanju ionako zasad krhkog digitalnog tržišta. Srdačan pozdrav, Dancing Bear Publishing

Nije prihvaćen
 Prijedlog se ne prihvaća. Ističe se da je obvezno kolektivno ostvarivanje prava za određene vrste korištenja predmeta zaštite postojalo i u važećem propisu iz ovoga područja, a praksa je pokazala da je ono kod nekih oblika korištenja zaista odgovarajuće i uravnoteženo rješenje koje osigurava pravnu sigurnost nositelja prava, ali i korisnika predmeta zaštite koji je dobio odobrenje za određeno korištenje djela iz repertoara pojedine organizacije. Ističe se da je pravnom stečevinom EU-a predviđeno obvezno kolektivno ostvarivanje prava za određene vrste prava, iz čega je razvidno da obavezno kolektivno ostvarivanje prava nije u suprotnosti s duhom Direktive 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu. Također se ukazuje na to da autor odnosno nositelj srodnog prava po svom slobodnom izboru može povjeriti ostvarivanje svojih prava i nekoj drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja djeluje u državi članici EU-a, dakle ne nužno onoj organizaciji koja djeluje u Republici Hrvatskoj.

188	<p>IVICA MURAT NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA U cijelosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno, i da je ta naknada neodreciva, kao što je to kod emitiranja na radio postajama. Od diskografa ne primam nikakvu naknadu, jedini prihod od izvođačkih prava dobivam od HUZIP-a.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
189	<p>Zoran Kraš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Internet je najveća globalna platforma za prezentaciju i distribuciju medijskih proizvoda sadašnjice. Pravo hrvatskih umjetnika na participaciju naknada za autorska i izvođačka prava od interneta je legalno i u skladu sa principima tržišne ekonomije demokratskog svijeta. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
190	<p>Zvonimir Radišić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, Moje snimke se koriste na internetu, a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. Lijep pozdrav, Zvonimir Radišić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
191	<p>Ivana Lulić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu, a ja za to primam apsolutno smiješno nisku izvođačku naknadu. Potpisivanje ugovora s nakladnicima uvjetovalo je i potpisivanje, po glazbenika, loših uvjeta za emitiranje glazbe preko interneta.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
192	<p>Dalibor Marinković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Studijski sam glazbenik već godinama, i bubnjar Parnog Valjka zadnjih 10 godina. Snimao sam za Gibonnia, Zdravka Čolića, Tošeta, D. Merlina, Valjak i mnoge, mnoge druge. Kao i albume na području jazz i druge glazbe. Želim primati naknadu preko HUZIP-a za korištenje preko interneta, kao što primam za korištenje putem radija i televizije. Izvođačka prava su moja prava. Kao što je moj dugogodišnji rad, trud i znoj u studiju. Smatram da je to moje neotuđivo pravo. Dalibor Dado Marinković</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
193	<p>Zoran Majstorović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu, a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. Lp, Zoran Majstorović, samostalni umjetnik</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

194	<p>Matija Nikolin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
195	<p>Nikola Pušić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
196	<p>Marko M. Sekul NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA U svijetu postoji preko 230 digitalnih glazbenih servisa, u Hrvatskoj manje od 5. Kao glazbenik želim da se napokon krene s razvojem digitalnog glazbenog tržišta u Hrvatskoj i da Youtube, Facebook i ostale velike platforme krenu plaćati adekvatnu naknadu prema autorima, glazbenicima, izdavačima. Kao producent, i član grupe Manntra, izdavao sam albume, i na drugim svjetskim tržištima, osim u Hrvatskoj, stoga podržavam ovaj prijedlog Zakona i želim da se on donese čim prije kako bi i mi išli u korak sa razvijenim svijetom.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
197	<p>Lana Janjanin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam prijedlog da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade na internetu, te da se ta naknada ostvaruje kolektivno kao u slučaju emitiranja na radijskim postajama. Lp, Lana Janjanin, samostalni umjetnik</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
198	<p>Vedran Ružić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
199	<p>Robert Grubišić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to nemam nikakvu izvođačku naknadu.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
200	<p>Krešimir Mišak NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu, a nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava, što mi se ne čini poštenim ni uravnoteženim, Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

201	<p>Branko Trajkov NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
202	<p>Ivan Popeskic NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, profesionalni sam glazbenik više od 25 godina. Kao glazbenik, aranžer i glazbeni producent snimio sam jako puno glazbe. Snimio sam mnoge uspješne snimke koje je moguće naći na internetskim servisima. Nikada nisam sa diskografima potpisao nikakav ugovor vezan za internetska prava, niti sam od diskografa primio bilo kakvu naknadu za korištenje mojih snimaka na internetskim servisima. Sva prava od fizičke prodaje, emitiranja na radio i tv postajama, redovno dobivam putem Huzip-a i Zamp-a. Direktiva EU propisuje primjerenu i razmjernu naknadu za sve - autore, izvođače i proizvođače fonograma, za svaki oblik eksploatacije. Sve je jednostavno: • autorska prava pripadaju autorima • izvođačka prava pripadaju izvođačima • fonogramska prava pripadaju proizvođačima fonograma Država ima obvezu iznaći zakonodavni model koji će osigurati i izvođačima (jednako kao i autorima) primjerenu i razmjernu naknadu. Očekujem da Republika Hrvatska ovim Zakonom zaštiti moja prava na naknadu za korištenje mojih snimljenih izvedbi na internetu (činjenje dostupnim javnosti) na način da se u Zakon ugrade odredbe prema kojima bi svi izvođači imali pravo na NEODRECIVU naknadu za korištenje snimaka putem interneta, a koja bi se ostvarivala kolektivno. S poštovanjem, Ivan Popeskić - Samostalni umjetnik</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
203	<p>Mia Molnar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, apsolutno podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno, i da je ta naknada nedoreciva, kao što je to kod emitiranja na radio postajama. Smatram da za korištenje mojih izvedbi na internetu zavrjeđuje pravičnu naknadu (jednako kao i od korištenja mojih izvedbi na radiju, televiziji i na javnim prostorima. I smatram da bi tu naknadu, kao i sve ostale trebala prikupljati i isplaćivati organizacija za kolektivnu zaštitu prava. Pozdrav!</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

204	<p>Manuela Molnar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovanje, kao studentica glazbene pedagogije apsolutno podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno, i da je ta naknada nedoreciva, kao što je to kod emitiranja na radio postajama. Bavim se glazbom 10 godina, i nikada nisam potpisala ugovor s diskografima vezano za Internetska prava. Dakle ako netko na internetu sluša ili gleda snimku u kojoj sam sudjelovala kao izvođač očekujem zaštitu odnosno isplatu mojih izvođačkih prava za što sam ovlastila HUZIP. Srdačno!</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
205	<p>Ladislav Molnar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovanje, glazbom se bavim više od 30 godina, i nikada nisam s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz Internetska prava. Apsolutno podržavam, budući se moje snimke koriste na internetu, pa tako i putem radijskih postaja a s druge strane ne primam za to nikakvu izvođačku naknadu da budemo isplaćeni kako i pripada svakome. HUZIP je jedini ovlašten za isplatu mojih izvođačkih prava. U CIJELOSTI PODRŽAVAM PRIJEDLOG GLAZBENIČKIH STRUKOVNIH UDRUGA DA SE MOJA PRAVA NA INTERNETU OSTVARUJU KOLEKTIVNO, I DA JE TA NAKNADA NEODRECIVA, KAO ŠTO JE TO KOD EMITIRANJA NA RADIO POSTAJAMA. LP</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
206	<p>Mirna Molnar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovanje, kao glazbenica koja je tek na početku stvaranja karijere, podržavam ovaj prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga, da mi kao izvođači, koji živimo od glazbe, budemo motivirani da i dalje ulažemo svoja sredstva, veliki trud i znanje. Smatram da imam pravo za naknadu radi puštanje mojih izvedbi na internetu, to je moje pravo, moj novac, moj posao i moja jedina zarada. Moje snimke se koriste na internetu bez da primam ikakvu naknadu za korištenje istog, a pritom nisam potpisala nikakav ugovor s izdavačkom kućom koji regulira naknadu za korištenje snimke na internetu, te smatram da sam zakinuća za svoja prava. Jedina naknada koju uopće primam od mojih izvođačkih prava je preko HUZIP-a. Nisam nikada s diskografima potpisala nikakav ugovor vezan za Internetska prava. Radi se o našim novcima, i trebamo se za iste izboriti. Srdačno!</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
207	<p>Ante Zvonimir Stamać NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani zakonodavci i kolege iz glazbene industrije, Očito je da je ovdje nastala jedna krajnje polarizirana rasprava, pa bih volio naglasiti da ne gajim simpatije prema niti jednoj od udruga koja se u RH bavi raspodjelom naknada autorskih i srodnih prava. Iako sam naravno na ovaj ili onaj način član ili su članovi subjekti koje zastupam svih dotičnih udruga (HDS - ZAMP, HGU - HUZIP, HDU -</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

ZAPRAF). Također pozivam sve da zadržimo ipak neku dozu poštovanja i pristojnosti u ovoj raspravi s obzirom da su i s jedne i s druge strane krenule neprimjerene prozivke ili u nekim slučajevima jednostavno laži. S obzirom da glazbena industrija ni u normalnim uvjetima nije naročito lukrativan posao, molim da imamo na umu da ćemo sutra morati raditi zajedno da nakon ove nadrealne situacije u kojoj se trenutno nalazimo nekako dignemo industriju nazad na noge. Što se tiče Nacrta prijedloga Zakona o autorskom i srodnim pravima vjerujem da su Direktive EU dosta jasne po tom pitanju, pa ću istaknuti nekoliko citata: DIREKTIVA (EU) 2019/790 Članak 17. 1. Države članice predviđaju da pružatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta u svrhe ove Direktive obavlja radnju priopćavanja javnosti ili radnju stavljanja na raspolaganje javnosti kada javnosti daje pristup djelima zaštićenima autorskim pravom ili drugim predmetima zaštite koje učitavaju njegovi korisnici. Članak 18. Načelo odgovarajuće i razmjerne naknade 1. Države članice osiguravaju da, ako autori i izvođači licenciraju ili prenose svoja isključiva prava za iskorištavanje svojih djela ili drugih predmeta zaštite, oni imaju pravo primiti odgovarajuću i razmjernu naknadu. Očito je iz članka 17. da je što se tiče EU direktive digitalni streaming upravo javno emitiranje, a ne prodaja kako se navodi u nekim komentarima. I naravno da je tako, kad jedan YouTube ima više non paying korisnika nego što svi digitalni streaming servisi zajedno (uključujući i YouTube) imaju onih korisnika koji plaćaju uslugu streaminga. Što se može pročitati i u IFPI-jevim godišnjim statistikama, pa kolege iz HDU-a to jako dobro znaju. To znači da je i u stvarnosti, a i prema EU direktivi to model rada koji je jednak radiodifuziji. Izvođačka prava nisu nikakva izmišljena prava, bilo da se radi o radiodifuziji ili digitalu, kao što jasno stoji u članku 18., stavku 1. Direktive. Kao što ni autorska ni fonogramska prava nisu izmišljena. U teoriji ne bi bio nikakav problem da izvođačka prava distribuirala bilo tko, ali u praksi znamo da ako su to diskografi izvođačka prava će završiti u pokrivanju avansnih isplata "Glavnim izvođačima" i da gosti izvođači neće nikada vidjeti svoje naknade. To bi eventualno bilo fer kada bi u te iste računice diskografi uključivali i fonogramska prava. Daleko od toga da mislim da je diskografima lako. S obzirom da se na određeni način i sam bavim diskografijom znam koliko fali likvidnosti u tom poslu i koliko je teško vratiti uloženo, ali činjenica je da svi mi u ovoj industriji jako puno ulažemo i riskiramo. Nema potrebe prozivati ikoga da ne riskira dovoljno i da treba podijeliti teret. Svi mi već dijelimo taj teret, ali ajmo biti fer pa neka svatko dobije ono što mu pripada. S obzirom da postoji udruga i sustav raspodjele izvođačkih prava u RH, nema apsolutno nikakvog logičnog razloga zašto bi diskografi distribuirali izvođačka prava. To treba ostati u nadležnosti HUZIP-a. S poštovanjem, Ante Zvonimir Stamać Glazbeni menadžer i booking agent Elemental Edo Maajka Kandžija ABOP Antenat Vesna Pisarović Chui

208	<p>Željko.Nikolin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava, Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
209	<p>David Stefanutti NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA • Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
210	<p>Sanja Doležal NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, Samo nekoliko jednostavnih objašnjenja onima koji nikad nisu odsvirali ili otpjevali neku pjesmu. Osim talenta, iza maestralnog sola na gitari, klaviru, bilo kojem instrumentu ili vokalnoj dionici...stoje sati, dani i godine truda, upornosti i rada. Mnogi su glazbenici za čija se prava nastojimo izboriti završili škole i akademije. To je najmanje 10 do 15 godina učenja. Vježbanje je doživotno. Usporedila bih vrhunske glazbenike, sa vrhunskim sportašima...možda će vam biti lakše shvatiti koliko je tu odricanja i truda. Neki od mojih dragih kolega, školovali su se diljem svijeta na prestižnim glazbenim akademijama koje su mukotrpno platili ili ih otplaćuju i danas. Onda takve vrhunske glazbenike pozovemo da odsviraju svoje dionice na pjesmi. Glavni izvodjači sklapaju diskografske ugovore, neki bolje, neki lošije, samim time neki su zadovoljni, a neki ne. Ovim drugim, pratećim glazbenicima, isplati se mizerna naknada za rad u studiju (dolazak, sviranje u studiju). Ne i za korištenje njihovih prava. Oni svoja prava ostvaruju jedino, ako prijave rad na pjesmi. Za njih naknadu sakuplja HUZIP, ovisno o tome koliko se puta ta pjesma vrtila na radiju ili televiziji. Diskografi istovremeno smatraju da ugovorom sa internetskim platformama imaju pravo prikupiti novce i za te izvodjače, koje im naravno ne isplaćuju, jer nemaju pojedinačne ugovore s njima, nego samo s glavnim izvodjačima. Čitajući komentare nekih svojih dragih kolega, moram se osvrnuti na slijedeće. Da, diskografi su prije ulagali u svoje mašinerije pomoću kojih su tiskali ploce, kasete, kasnije cd-e. Složit ćemo se s činjenicom da se nosači zvuka danas prodaju u mizernim količinama. Osamdesetih godina, diskograf grupe Novi fosili, Jugoton, prodavao je svaku našu ploču u nakladi većoj od 300 000 tisuća. Neke su prodane i više od 500 000 tisuća komada. (danas tko proda 1000 komada je sretan) Novi fosili, kao glavni izvodjač, imali smo 12 % od tvorničke cijene nosača zvuka. (naravno podijeljeno na 5 dijelova) Zbog izvrsnih pjesama, diskograf nam je platio snimanje ploče miksanje, (često u studijima van zemlje). Dakle, vjerovao je u nas. Ali sad slijedi interesantan dio....Naknadu od prodaje nosača zvuka, počeli smo dobivati tek kada bi diskograf u potpunosti pokrio sve uložene troškove u novu ploču,</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

kasetu. Dakle, tko je platio snimanje? MI sami. Hvala našem diskografu koji je imao mrežu trgovaca i dućana, pa je mogao distribuirati nosač zvuka. Ali za to je ionako bio jako dobro plaćen, jer ponavljam, mi smo kao bend imali 12 % tvorničke cijene ploče, podijeljeno na 5 jednakih dijelova. Mnogi će sada pomisliti, pa zaradili ste dosta na koncertima. Jesmo, hvala Bogu. Ali to nema veze sa izvodjačkim naknadama. Za odraditi koncert, uložili smo u svoj razglas, kamion, prateću ekipu, ton majstora, prateće vokale i sve one tehničare bez kojih ne bi bilo moguće odraditi koncert. Naravno, postotak od koncerata imali su i organizatori koji su to sve organizirali. Tek kada bi platili tu cijelu ekipu, ostatak bi ostao nama, glavnim izvodjačima. I to je u redu, to tako funkcionira. Znaju to i neki diskografi koji su preuzeli ulogu organizatora, promotora i menadžera. A onda, dogodio se internet, pa i sve mogućnosti koje pruža. Glazba se danas uglavnom sluša (gleda), na svim mogućim platformama koje internet nudi. I to mi je potpuno u redu i sama sam konzument glazbe na taj način. Ali, problem nastaje saznanjem da velika većina izvodjača, koji su stvarali svojim umijećem ono čemu se često divimo, ne prima naknadu od platformi, pa tako i mi, koji smo svoje ugovore sklopili sa diskografima, kada internet nije postojao. Jedini tko štiti izvodjače i prikuplja naknadu za njih je HUZIP, sa svim svojim manama i vrlinama. Kao što u ovim trenucima kada je cjelokupna izvedbena umjetnost stala i nitko ne radi, jedino su strukovne udruge ponudile pomoć svojim članovima koji su u teškoj situaciji. U razgovoru s mnogobrojnim kolegama, nisam čula da ih je nazvao diskograf i ponudio pomoć. Ako neki je, unaprijed mu zahvaljujem, jer mi ćemo se zadnji vratiti u normalu. Kada bi stvar bila samo u dogovoru kako jedan moj uvaženi kolega, (kojem je Bog dao talent da bude i autor i izvodjač i diskograf istovremeno) napominje, stvar bi bila jednostavna. Ali nije tako...Jer, koliko me sjećanje služi, pokušavamo postići taj dogovor već godinama. I ako je za neke bolje ne klati kravu zbog komadića mesa...većini je taj komadić mesa, nasušna životna potreba.

211 **Rude Mimica**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja

Primljeno na znanje
 Komentar primljen na znanje.

212 **Nedeljko Ivković**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. Srdačan pozdrav, Nedeljko Ivković

Primljeno na znanje
 Komentar primljen na znanje.

213	<p>Krešimir Oreški NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA - Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu - Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava - Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. - Dosta mi je zakidanja umjetnika i njihovog rada od svih mogućih institucija!</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
214	<p>Nino Krznar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta. Isto tako podržavam da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
215	<p>Paula Štrok NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
216	<p>Anthony Havelka NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
217	<p>Željko Kokorić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, Kao autor, tekstopisac i izvođač, želim ostaviti svoje mišljenje i da s glasom više uđem u grupu zagovornika naših izvođačkih prava. Do sada s diskografima nikada nisam potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava i nikako nisam za to da se snimke bilo kojeg STVARATELJA koriste na internetu bez da za to ne prima izvođačku naknadu. Uvijek ću ustrajati u borbi za izvođačka prava i neupitnog sam mišljenja da STVARATELJI trebaju najviše dobiti, nikako Google, You tube ili Facebook. Podržavam prijedlog da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade na internetu, te da se ta naknada ostvaruje kolektivno kao u slučaju emitiranja na radijskim postajama. Lp</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
218	<p>ANTONINO ŠIMIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, imam jako nezahvalan posao komentirati ovaj slučaj, s obzirom da sam član većinu kolektivnih organizacija (Zamp, Huzip i Zapraf) i udruga (Hds, Hgu, Hdu, Runda) ali imam potrebu reći svoje mišljenje. Baš nedavno sam imao priliku pročitati sjajnu knjigu koja se zove 'Sve o glazbi' David Byrne-a, koja ima super djelove gdje objašnjava poslovne modele izdavačkih kuća, ugovora a i još puno toga. Ako niste dovoljno informirani o poslovima u glazbenoj industriji, evo preporuka za vas. Prva</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

stavka prije realizacije projekta (čitaj albuma ili singla) izdavač i glavni izvođač sklapaju ugovor o avansu koji je potreban za realizaciju tog projekta. Budžet za album je bio 225 000 dolara, od kojih je 38 % išlo na honorare glazbenika, 24 % troškova studija, 17 % honorar za tehničare za miksiranje te 7% honorar za aranžere. Po ovome Producent nema fiksni honorar već radi na postotak od 3 % od prodaje (digitalne i mehaničke) što je neki standard u SAD-u. Prateći glazbenici su plaćeni fiksno i ne dobivaju zaradu od prodaje. Sljedeća stavka, svakako bitna, David Byrne i Producent ne dobivaju nikakvu zaradu dok se ne povрати novac od ulaganja (avansa), odnosno dok zarada ne pređe 225 000 dolara. Taj novac nije poklonjen, on je nekakva vrsta zajma. Nakon toga svatko od njih ima svoj postotak, izdavačka kuća, David Byrne i Producent i ubiru plodove zarade, a i u nekim slučajevima minusa. To je vrsta rizika u koje te tri stranke ulaze, poglavito izdavačka kuća koja je to financijski iznijela. Da istina je, da se u hrvatskoj ne financiraju sva izdanja, ali se ulažu i drugi resursi, a na izvođaču (onome ko predstavlja projekt) je da dogovori dobre uvjete za sebe i zadovoljavajuće postotke. Da li je ovakav model ispravan, možda da, a možda ne. Ali takav je u SAD-u koji je sjedište worlwide glazbenog biznisa u kojem se nalaze 3 glavna major labela : Universal, Sony i Warner. Iako sam i sam izvođač (svirao na preko 150 pjesama) mislim da su izvođači u prednosti pred producentima koji nemaju vlastitu udrugu, nitko nije stao iza njih od svih udruga i kolektivnih organizacija. Producenti nemaju tantijeme od radiofuzije, ne mogu dobiti status slobodnog umjetnika, a nemaju ni u većini slučajeva ni postotak od prodaje (digitalne i mehaničke). Bez uvrede ikome, samo smatram ako je netko zaklinut u ovom slučaju onda su to glazbeni producenti. Moj zaključak je da bi najlakši način ostvarivanja prava bio preko diskografa kao i do sada, a da se uplata odrađuje preko glavnog izvođača ili zasebno. Glavni izvođač može podijeliti svoj postotak prava (ako to želi) po dogovoru i sa pratećim glazbenicima i producentom. Isti takav dogovor je i za honorare, autorska prava i slično. Ako me netko može uvjeriti da neka druga varijanta će mi (nam) donijeti više novaca i lakšu mogućnost i dobro svima, otvoren sam za sve opcije, ali ova je meni trenutno najizglednija. Ne želim nikome stati na žulj, želim najbolje za sve glazbenike, autore, izdavače, želim svima veće iznose od digitalnih prava i da možemo živjeti normalan i lagodan život, da ne moramo razmišljati kako sutra platiti struju ili kruh. Pogotovo u trenutnoj situaciji. Ip Antonino Šimić

219

Dominik Žagmešter
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
 Poštovani, Podržavam prijednog da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade na internetu te da se ta naknada ostvaruje kolektivno kao u slučaju emitiranja na radijskim postajama. Srdačan pozdrav Dominik

Primljeno na znanje

Komentar primljen na znanje.

220	Vjekoslav Crljen NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Mislim da je krajnje vrijeme da se regulira zakon autorskog prava vezano za internet. Vjekoslav Crljen	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
221	Saša Matovina NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava, dok se moje snimke redovito koriste na internetu, a za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Čvrsto stojim na stajalištu kako imam pravo na izvođačku naknadu za sve moje snimke koje se koriste na internetu, te se one moraju tretirati potpuno jednako kao i one snimke koje se koriste i emitiraju na radiju i televiziji.	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
222	Luka Veček NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
223	Blanka Došen Togonal NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kao predstavница hrvatske folklorne baštine podržavam ovaj prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga, da mi kao izvođači (koji isključivo živimo od glazbe) budemo motivirani da i dalje ulažemo svoja sredstva, veliki trud i znanje. No zbog kompleksnosti ove nemale problematike i obzirom da nam je zajedničko obzorje "glazbena umjetnost" i izvođači i izdavači trebaju biti u sinergiji bez suprotstavljenih strana. Cilj nam je zajednički - stvarati i preživjeti nadolazeća vremena! Bitno je naglasiti da bi u svoj toj tematici samom izvođaču trebalo ostaviti slobodu izbora!	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
224	PETAR DŽOJA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Imam pravo na izvođačku naknadu za sve moje snimke koje se koriste na internetu. Želim da se snimke na internetu tretiraju isto kao i snimke na radiju i televiziji.	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
225	Sementa Rajhard Brundula NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA imam pravo za naknadu radi puštanje mojih izvedbi na internetu , to je moje pravo, moj novac, moj posao i moj kruh.	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
226	Tonči Huljić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani kolege, Rijetko ili nikako se uključujem u bilo kakve diskusije ili prijepore, ali ovaj zakon smatram izuzetno važnim za godine koje su ispred nas. U tom smislu treba ga sagledavati iz perspektive jasnih benefita koji treba donositi cjelokupnoj industriji, a nikako parcijalnim interesima samo jedne od udruga. Pojednostavljeno rečeno: nakon dugotrajne borbe i lobiranja da se na razini EU donese Direktiva koja je vrlo tijesnim brojem glasova ZAŠTITILA interese dionika ove branše, uključujući	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.

autore, diskografe i izvođače, prijedlozi za izmjene prijedloga zakona anuliraju to postignuće. Kada bi se usvojilo bilo što od prijedloga koje navode štovane kolege zadiralo bi se direktno u moralna prava autora, a time i rušilo sve ono što dobiveno tom direktivom. Prijedlog zakona je dobar i uravnotežen. Ne zadire ni u financijska niti moralna prava autora, izdavača i izvođača. Utemeljen je na praksi koju sugerira Direktiva EU. Već sami pokušaji da se uvedu određene izmjene toga zakona rezultirale su odugovlačenje dolaska Spotify-a u Hrvatsku, a Deezer ne napreduje i ne širi se zbog tužbe jedne od udruga što utječe direktno na primanja svih. U trenutku kada komadna prodaja zauzima tek 25% ukupnih prihoda, od kojih autori ostvaruju svoju naknadu, a streaming servisi 75%, činjenica je koja sama po sebi dovoljno govori. Da bi se razumio cijeli okvir problema treba biti involviran u sve tri zainteresirane grane kojih se ovaj „problem“ dotiče. A to su HDS, HDU i HGU. Ja to jesam. Sudjelovao sam i u izaslanstvu koje je u Bruxellesu informiralo o našim stavovima hrvatsko izaslanstvo sastavljeno od svih političkih stranaka koje nas predstavljaju. Pri izglasavanju ove Direktive različito su glasovali i time zamalo doveli u pitanje interese koji su od krućijalne važnosti za ovu branšu. Srećom, Direktiva je izglasana. Istina tijesno, ali dobivena je utakmica sa internetskim gigantima. Nakon što smo argumentirali svoje stavove, hrvatski predstavnici u Europskom parlamentu i sami su iskazali zadovoljstvo ovakvim načinom upoznavanja materije i bez obzira na stranačku pripadnost, jedoglasno se postavili prema našim argumentima u budućnosti pri sljedećim pitanjima koja se tiču naše branše. Cijenjene kolege, pozivam Vas stoga slijedom navedenog, što je tek vrh ledenog brijega, da sve tri udruge unutar sebe rasprave nedoumice zbog kojih jedna od tri organizacije konstantno vrši pritisak po raznim ministarstvima sa pitanjima koja nemaju utemeljenu vrijednost u meritumu stvari. Kako pripadam svim udrugama dopuštam sebi da imam malo širu sliku, koju sam voljan podijeliti sa ostalim zainteresiranim kada kažem da je prijedlog zakona sukladan općim potrebama diskografske industrije kojoj na ovaj ili onaj način svi pripadamo. Pozivam vas da se stane sa paušalnom ocjenom prijedloga zakona isključivo iz diskursa osobnih interesa. Ne smatram ovo pravim mjestom za iznošenje cijelog niza argumenata koji bi opterećivali javni prostor u smislu difamacije neke od udruga jer smatram, što sam i prije predložio, da te stvari treba rješavati kvalificirano u okviru naših udruga. Zato za kraj samo jedna poruka za sve „zabrinute“ za to što im ovaj zakon donosi: Ne koljite kravu radi komadića mesa. Čak ni šnicel nije u pitanju. Tonči Huljić

227 **Boris Harfman**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNI PRAVIMA
 Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava

Primljeno na znanje
 Komentar primljen na znanje.

228	<p>Janko Zelić-Friščić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva Janko Zelić-Friščić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
229	<p>Ljubomir Puškarić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, Moje ime je Ljubomir Puškarić, prvak Opere HNK u Zagrebu. Molim Vas da uvažite sljedeće pri donošenju novih propisa i zakona. - Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu * Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava * Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva. Unaprijed zahvaljujem, Ljubomir Puškarić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
230	<p>PAOLO SFECI NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje je ime Paolo Sfeci. Svoj prvi album snimio sam 1978 godine. Imao sam 23 godine. Sada je 2020. godina, imam 65 godina. U te 42 godine bio sam punopravni član (dakle glavni izvođač) grupa Aerodrom, Parni valjak i Boa. Ponešto sam snimao i kao gostujući glazbenik. Pjesme na kojima sam svirao su objavljene na dvadesetak albuma, ukupno cca. 150 snimaka, u izdanju tri različita diskografa. Većina tih izdanja je bila prilično, pa i jako uspješna, nisam nikad primio nikakvo službeno izvješće diskografa ali pouzdano znam da se prodalo najmanje pola milijuna, a vjerovatnije prema milijun LP-ja, kazeta i CD-a. Ako uzmemo neku hipotetsku prosječnu vrijednost nosača zvuka, radi se o ozbiljnim milijunima eura prometa. U te 42 godine, od sva ta tri diskografa, nisam za moja izvođačka prava na svim tim snimkama primio niti jednu jedinu kunu. Ponavljam- NULA KUNA. Niti jedan od ta tri diskografa uopće nema moj broj bankovnog računa. Onda se prešlo na internet, i moji diskografi su jednostrano zaključili da sam im ja, ugovorom iz 1978. ili 1982g., prenio i sva moje digitalna prava, za korištenje na internetu, koji će biti izumljen tek 1989. godine. Na osnovi tih i takvih ugovora diskografi su garantirali digitalnim servisima, npr. Deezeru, da imaju riješena sva izvođačka prava za sve snimke nastale u povijesti hrvatske glazbe. Kad se HUZIP u nekoliko navrata službeno obratio Deezeru, aktualizirajući pitanje izvođačkih prava, odgovoreno mu je da su sva izvođačka prava već riješena njihovim ugovorima s diskografima. Na to je HUZIP, u ime izvođača koji su mu potpisali punomoć, prije više od pet godina pokrenuo sudsku tužbu protiv Deezeru i T coma, tvrdeći da nelegalno distribuiraju snimke na internetu. Iako iz laičke perspektive jednog glazbenika taj spor izgleda vrlo jednostavan- pokažite ugovore s izvođačima, ako ih imate distribuirate legalno, ako ih nemate distribuirate</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

nelegalno- sudski postupak se nakon pet godina još uvijek nije pomakao iz faze proceduralnih formalnosti, i daleko je čak i od ozbiljnog početka. U međuvremenu, do okončanja sudskog spora, digitalno poslovanje se uredno nastavlja po istom tržišnom modelu kao i protekle 42 godine, dakle diskograf na tržištu naplaćuje moja izvođačka prava, i opet meni ne isplaćuje niti kune. To što diskografi naplaćuju, a ne isplaćuju moja izvođačka prava, koja su mi garantirana međunarodnom konvencijom, hrvatskim zakonom, a sad i Direktivom, ne može se nazvati nikako drukčije nego ordinarnom pljačkom. Sada iz ovog e savjetovanja vidim da nipošto nisam usamljen slučaj, javljaju se članovi izuzetno uspješnih grupa iz moje generacije, poput Novih fosila ili Prljavog kazališta, kao i mnogo mlađi glazbenici iz mnogo mlađih grupa, i svi oni također tvrde da ne primaju nikakvu naknadu od svojih diskografa. Svako toliko se na savjetovanju oglasi i poneki diskograf, ili njihova udruga, tvrdeći da je postojeći sustav najbolji i jedini mogući, da sadašnja tržišna praksa odlično funkcionira, i da je to što izvođači traže svoju naknadu presedan koji će onemogućiti daljnji razvoj digitalnog tržišta u Republici Hrvatskoj. Sve je to potpuna neistina i manipulacija, jedina istina je da je sadašnji model jedna sustavna, dugogodišnja masovna pljačka izvođača. Očito je nemoguće taj kriminal zaustaviti bilo kakvim dogovorom, jer izvođačke udruge su pregovarale s diskografima godinama, bez ikakvog rezultata. Čak je održana i pravna medijacija, medijatori su bili profesori autorskog prava s pravnih fakulteta u Zagrebu i Rijeci, dakle ljudi jako dobro upućeni u materiju... no zaključke medijatora diskografi nisu prihvatili, jer nisu išli u njihovu korist. Dakle isprobani su i istrošeni svi postojeći modeli za okončanje spora- pregovori, medijacija, sudski postupak. Jedino preostalo rješenje da se taj pravni kaos efikasno prekine, i da se uvede reda na tržište autorskim i srodnim pravima na internetu, je da to područje država riješi adekvatnim zakonskim rješenjem, koje će garantirati svim izvođačima pravo na naknadu. Najnovija Direktiva još jednom jasno navodi da nacionalna zakonodavstva MORAJU osigurati (shall provide) efikasne mehanizme kako bi autori i izvođači, i to izrijeком piše SVI a ne samo glavni izvođači, primili naknadu za svako iskorištavanje svojih snimaka. U sadašnjoj verziji ZAPSP-a takvog efikasnog mehanizma zaštite izvođača nema, a primarni zadatak države bi trebao biti da uređuje društvene odnose, i to tako da ne žmiri na oba oka dok joj se pred očima godinama neometano odvija masovna pravna i financijska prevara.

231 **Dario Draštata**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
 Poštovani, Već više od dva desetljeća bavim se glazbenim poslom, izdavštvom, publishingom, organizacijom koncerata, promocijom, marketingom i svim drugim aspektima koji u poslu postoje. Trenutno sam na poziciji izvršnog direktora Dallas Recordsa, te predsjednika RUNDE - regionalne nezavisne udruge izdavača koja okuplja blizu 60 izdavača iz

Primljeno na znanje
 Komentar primljen na znanje.

regije, te sam zbog prirode posla podosta upućen u temu o kojoj ovdje većina debatira, kada je u pitanju glazbeni segment reguliranja autorskih i srodnih prava. Prije nego što sam krenuo pisati ovaj komentar dao sam si truda i pročitao do sada objavljene komentare, a posebno mislim na većinu onih koje ostavljaju kolege glazbenici i koji su svi prepoznatljivo uniformirani. Moram priznati da sam osupnut sa razinom nepoznavanja materije koje kolege glazbenici/izvođači ovdje pokazuju (očito krivo informirani), uz iznimku rijetkih izuzetaka. Također, mada su me neki od kolega izvođača sa kojima surađujem desetljećima zvali da mi se ispričaju jer su bili pritisnuti da ostavljaju komentare po direktivi HUZIP-a, a čitam da je to slučaj i sa izvođačima drugih izdavačkih kuća, nisam ipak mogao vjerovati koliko je to daleko otišlo. Nikada ne bih zamjerio nikome što ima o nečemu drugačije mišljenje ili se ne slaže s mojim, niti očekivao ispriku ili poziv u tu svrhu, a pod uvjetom da se ono temelji na činjenicama i stvarnosti, što na žalost u najvećem broju komentara ovdje ipak nije slučaj. Nisam je tražio ni sada, ali ipak sam to doživio. U želji da opravda svoje postojanje i svrhu, te na ovaj način, doslovno silujući proceduru, iznudi promjene koje je predlagatelj zakona u prvoj fazi već odbacio, kao i EK i Europski parlament pri donošenju direktive (!), HUZIP je zapravo ovo savjetovanje pretvorio u lakrdiju i pokušaj demonstracije svoje moći i snage, dirigirajući nizu izvođača da komentiraju ono što im se govori, uz (navodno) obećanje da će eto ako ovo prođe za njih poteći med i mlijeko. Na žalost svatko tko se ozbiljno bavi ovim poslom i u njega investira svoje novce, rad, talent, znanje, kontakte i iskustvo, te je u dosluhu sa stvarnošću i onim što se doista događa na polju digitalnih prava i prati trendove koji se događaju u svijetu, za čime mi ponovo i opet kasnimo, a o čemu je ovdje primarno i riječ, zna da je to što nudi HUZIP samo utopija ili želja za novom glazbenom uranilovkom. Naime, smisao direktive nije bio i to je jasno (ponavljam!) odbačeno od strane Europske komisije da se njome, a slijedom toga i zakonima koji bi istu implementirali, uvode neka nova prava, koja bi tim više unazadila mogućnost da se ostvari pravo na ono što se zove 'fair share'. Taj 'fair share' prije svega odnosi se na namjeru da se Direktivom omogućući jedinstveni zakonski okvir u kojem neće više biti moguće koristiti takozvane 'safe harbour/sigurne luke' od strane DSP-a, te će ih obvezati na PRAVEDNU nadoknadu SVIM vlasnicima prava. U glazbenom svijetu to su autori, izvođači, diskografi, publisheri... No, digitalni streaming glazbe ili digitalni download ili bilo koja druga inačica korištenja glazbe u digitalnom svijetu NIJE javno emitiranje, na koje se mnogi kolege glazbenici ovdje pozivaju jer im je netko rekao da je to isto. Žao mi je da vam kvarim veselje, ako to do sada niste shvatili. Naime, svi vodeći digitalni servisi, poput Spotify-a, Apple Musica, Deezer-a, pa i YouTube Musica naplaćuju mjesečnu naknadu za korištenje, slušanje, streamanje ili download glazbe koja se nalazi na servisu i time se ovdje ne radi ni o kakvom javnom emitiranju, nego o istom odnosu kao da ste kupili nečiji cd ili LP. Da pojasnim, kada odem na Deezer ja biram što ću slušati. To nije nikakvo

izvođenje glazbe na internetu. Ako je to 'My Way' od Franka Sinatre onda sam u trenutku pokretanja streama ili downloadanja snimke na moj uređaj ja praktički KUPIO tu snimku. Naknadu za korištenje te snimke će dobiti vlasnici prava. To su autori, glavni izvođač (putem ugovora sa svojim izdavačem), te njegov izdavač. Isto kao i u slučaju da sam kupio CD sa tom snimkom u glazbenom dućanu. Znači nema poveznice niti mogućnosti da se isto na bilo koji način poveže se situacijom kada upalim radio ili tv i čujem istu pjesmu Sinatre. Nadalje, vidim da mnogi prateći izvođači / studijski glazbenici, smatraju da neovisno o ovome oni trebaju dobiti dio od digitalnih prihoda snimke na kojoj su sudjelovali. Pa ništa lakše, dogovorite se tako sa glavnim izvođačem ukoliko je on onaj koji vas angažira pa će diskograf bez problema iz njegovog dijela odvojiti dio i za vas ili ukoliko je to diskograf dogovorite se direktno. No, nemojte očekivati da ćete za svoj posao biti dva puta plaćeni. Nitko ne može biti dva puta plaćen za isti posao. Nemojte tražiti uranilovku. Preuzmite rizik koji svakodnevno u svom poslu preuzimamo i glavni izvođači i mi izdavači kada investiramo u nove snimke. No, poanta ovoga je da je to vaše individualno pravo, kojim možete raspolagati kao što ste mogli i do sada. Možete uzeti 50 ili 100 eura ili možete tražiti postotak. Budite poduzetni, riskirajte, vjerujte u izvođače i snimke na kojima sudjelujete. Ali (spoiler alert) budite spremni da vam se ta vaša investicija ne isplati, da ne donese željeni niti očekivani prihod ili da budete (zamislite!) u minusu! Da, to se zove poduzetništvo, to se zove slobodna volja i to se zove sloboda ugovaranja. Ne treba vam nikakva kolektivna organizacija da vas zastupa u ovom poslu, kao što ona nije potrebna ni glavnim izvođačima. Ali budite svjesni da ovime što tražite, dogodi li se nekim slučajem da vam se ta želja ostvari, prije svega uzimate od glavnih izvođača koji će zbog vas ostvarivati manje, jer će se ubaciti još jedan igrač koji će da bi naplatio vaš dio uzeti i svoj dio, kao i diskografi koji investiraju u cijeli posao, te da će u konačnici to značiti i manje posla i manje prihoda za sve, ako posla uopće bude i bilo (doći ćemo i do toga). Ono što želim reći i u što vjerujem je da u poslovne odnose, u slobodu sklapanja ugovora, te u mogućnost da diskografi i izvođači sami između sebe dogovaraju odnose ne smije unositi zakonsko ograničenje koje je imperativ i koje zapravo ruši posao i tržište. Vidim ovdje su se javili i neki kolege izvođači, koji su ujedno i sami svoji izdavači i kažu da žele da ovo izmišljeno pravo za njih kolektira HUZIP. Pa zašto pobogu? Imate direktan izvor prihoda kao izdavač i izvođač i sad želite izmisliti novo pravo, dati ga kolektivnoj organizaciji i umanjiti sebi prihod? Pa gdje je tu poslovna logika? Kolektivne organizacije osim što bi trebale raditi na korist svojih članova, uz maksimalnu transparentnost i minimalne troškove, ne bi trebale raditi na tome da pile granu na kojoj njihovi članovi (a i oni sami) sjede. Ne bi smjele raditi protiv slobodnog tržišta, zdrave konkurencije, protiv onih koji generiraju ovaj posao. Vama koji ste popustili pod pritiskom ili u ne znanju o čemu se ovdje radi ili vas nije puno briga ali vam je netko toliko dosadivao pa ste ga se ovime riješili, sada glazbena birokracija iz Huzipa nameće

da srušite stablo koje vas hrani, a koje smo svi mi (autori, glavni izvođači, izdavači) obilno godinama zalijevali i ne vidite da ćete time na koncu uništiti cijelu šumu. Nitko nije protiv toga da izvođači koji imaju ugovore sa diskografima dobiju fer naknadu i za ova prava tamo gdje to još nije tako. Svi izdavači i njihove udruge su to podržali. Direktiva uostalom i daje uputu da se u namjeri poboljšanja ugovornih odnosa izvođača i izdavača u pogledu naknade za prihode od digitalnog korištenja glazbe pristupi pregovorima koji se odnose na taj dio prava, ali samo u okviru odnosa izdavač-izvođač, a ne nametanjem jednostranog i poslovno katastrofalnog zakonsko rješenja, koje bi 'ubilo šumu'. Što se tiče Dallas Recordsa izdavačke kuće u kojoj radim već preko 20 godina, sa svim izvođačima već smo i prije direktive u svakoj prigodi obnove ugovora, aneksa ugovora ili zahtjeva za izmjenom u tom dijelu izvođačkog postotka već aktivno pristupili. Vrata su uvijek svima uvijek i dalje otvorena za razgovor i dogovor. Za to nam ne treba ni Zakon ni asistencija bilo koje udruge. No, da zaključim, ovo što se sada pokušava perfidno prikazati kao stvarni stav izvođača zapravo je najbolji primjer negativnog utjecaja HUZIP-a na glazbeni posao u cjelini kod nas. Jer neosnovano podizanje tužbe protiv Deezer, bilo je prvi potez u tom smjeru, a zloupotreba javnog savjetovanja na ovaj način koji je vjerujem nadležnim institucijama jasan i vidljiv i nadam se da će ga uzeti u obzir i iščitavati tako generirane brojne komentare s rezervom, a sve kako bi se uvelo novo pravo (koje nigdje ne postoji), a zbog kojeg su već i Spotify i Deezer u pismu Vladi RH već najavili da će značiti ili njihov odlazak ili nedolazak na naš teritorij, a slijedit će ih i ostali digitalni stream servisi u tome, definitivno će unazaditi domaću glazbenu industriju koja ima kapacitete da bude dominantna u regiji, ali po prvi puta i šire, jer ćemo opet biti gurnuti u digitalnu slijepu ulicu, u koju nitko neće htjeti zaći. Digitalni servisi mogu i bit će ozbiljna prekretnica u našem poslu. Glazbeni sektor trebao bi biti ujedinjen u cilju da ih se što brže i što prije privuče ovdje, te da se stvori kvalitetan zakonski okvir koji će im licenciranje, korištenje naših prava, naših kataloga pošteno naplatiti. Da nemamo više sive zone i astronomske razlike u ostvarnim prihodima od istovjetnog korištenja prava kod pojedinih servisa. To je bilo ono za što smo se kod donošenja Direktive borili, a ne pojedinačni interes jedne udruge koja ne zastupa ničiji interes, pa tako ni svojih članova, (a i o tom fantomskom broju članova bi se dalo raspravljati), osim parcijalni, privatni interes onih koji ju vode. Zbog toga smatram da nema prostora ni potrebe za uvođenje bilo kakvog novog, nepostojećeg i do sada u glazbenoj industriji nepoznatog prava izvođača u pogledu digitalog korištenja snimke, te da sva prava izvođača u tom pogledu i dalje trebaju ostati u okviru individualnog odnosa izvođača i izdavača. Nadam se da će u tom dijelu prijedlog zakona neizmijenjen otići u daljnju proceduru.

232	<p>Branislav SAUKA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Dobar dan, Suglasan sam sa postojećim stnjem apropo mojih autorskih i izvodjackoh djela u čemu me zastupa Huzip pod kolektivnim ugovorom . Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
233	<p>Nicolas Sinkovic NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Pojava streaming servisa i svih internet novotarija je jos jedna velika promjena u glazbenom svijetu koja naveliko dolazi i bitno utjece na proces stvaranja djela. Kao i sve novo donosi vjerojatno neke dobre prilike ali i nepoznate promjene koje ce bitno utjecati na stvaranje glazbe. Sa idejom da kreativni proces stvaranja glazbe ostane pravo glazbenika i kompozitora, koji ce za to dobivati konkretnu naknadu, podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao sto je to kod emitiranja na radio postajama,te da je ta naknada u svakom slucaju neodreciva. Vjerujem da su nase udruge dosad bile kompetentna spona između financijskog i umjetnickog aspekta stvaranja i da su svakako sposobne to biti i dalje.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
234	<p>Mislav Kauric NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nije uredu da netko za moj rad ubire novce a ja ili bilo tko od mojih kolega za svoj rad ne dobija ništa. Ne dozvoljavam da se to tako dalje nastavlja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
235	<p>Divna Simatovic NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA U potpunosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se naknada na internetu ostvaruje kolektivno - kao što je to kod emitiranja na radio postajama te da je naknada u svakom slučaju neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
236	<p>Barbara Polšek Sokolović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

237	<p>Tajana Valentic NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
238	<p>Bruna Matic NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, kao svakodnevni korisnik glazbenih i ostalih streaming servisa moram izraziti svoju naklonost tehnologiji i mogućnostima koje nam streaming servisi pružaju i nadam se da će Hrvatska, iako je poprilično malo tržište, uspjeti privući velike streaming servise k sebi kako bi publika mogla uživati u velikom broju dostupnih djela, a izvođači mogli svoju glazbu distribuirati što većem broju ljudi. S druge strane kao autor, izvođač i aktivni dio glazbene scene smatram da je vrijeme da se obveze i prava autora i izvođača definiraju kako bismo svi od te tehnologije imali koristi, pošto su do sada naknade od digitalnih servisa bile minimalne. Trenutno stanje što se tiče ostvarivanja izvođačkih naknada je najnepovoljnije upravo za izvođače, dok najviše pogoduje streaming gigantima i to se mora promijeniti. Moramo naći način da novac koji pripada izvođačima dođe do izvođača, a ne sjedi u rukama streaming servisa. S obzirom da se radi o intelektualnom vlasništvu, izvođači imaju pravo biti informirani o tome koliko se i gdje određeno djelo izvodilo, te kolika je zarada od tog izvođenja. Taj proces mora biti transparentniji, a u zakonu mora biti jasno kako je ta naknada neodreciva. Kao glazbenici želimo biti zakonom zaštićeni od pritiska o odricanju naknade za izvođenje djela. Da stavim to u kontekst: glazbenici danas se moraju baviti velikim brojem zadataka i moraju posjedovati različite vještine koje nemaju nužno veze s glazbom, a potrebne su kako bi se glazbeni projekt realizirao i došao do slušatelja. Neki od tih zadataka uključuju sklapanje glazbe, snimanje, organizacija, produkcija, financiranje projekta, izrada promotivnih materijala, izrada i održavanje web stranice, organizacija nastupa, komunikacija s organizatorima koncerata, digitalni marketing, te sami nastupi i još mnogo drugih. To je naravno pokraj svih godina školovanja, vježbanja i konstantnog ulaganja vremena i novca da bismo usavršili svoje vještine kako bismo uopće mogli raditi ovaj posao. Kada se uzmu u obzir svo uloženo vrijeme, trud i novac, potpuno je razumno da umjetnici za svoj rad žele kompenzaciju, bilo da se njihova djela izvode na radiju, televiziji ili internetu. Kako se ne bismo pored svih tih zadaća također morali brinuti o tome da izvođačka naknada stigne do naših bankovnih računa, ovlašćujemo organizacije kako bi to činile u naše ime. Pravila o raspodjeli naknada od izvođenja na internetu moraju biti definirana na isti način kako su definirana za radio i televiziju, što vjerujem da trenutno nije slučaj. Smatram da kolektivno ostvarivanje prava ne bi trebao biti jedini i isključivi način ostvarivanja prava, podržavam ideju izbora da svatko odluči želi li</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

	<p>ostvarivati prava od izvođenja na internetu kolektivno ili na drugi način, npr. s diskografom sklopiti ugovor u kojem se navode svi izvođači i raspodjela naknade. Ne vidim kako se ovdje radi o nekom novom pravu. Na isti način kako glazbenici ostvaruju prava od izvođenja na televiziji i radiju, trebali bi ostvarivati i od izvođenja na internetu. Veliki sam fan streaming servisa i koristim ih svaki dan i nadam se da ćemo u budućnosti imati prilike uživati i u onima koji još nisu stigli u Hrvatsku, ali naknada od izvođenja djela na internetu mora doći do izvođača kojima pripada, što se u ovom trenutku u većini slučajeva ne događa ili je toliko niska da uistinu ne odražava novac, trud i vrijeme koji su uloženi tijekom procesa stvaranja djela.</p>	
239	<p>Sebastian Mavrić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Pozdrav, želim pitati izvođačku naknadu za internet kao što primam za radija i televiziju. To je ono od čega živim hvala</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
240	<p>Neven Mehun NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Autorska prava na internetu obavezno treba regulirati. Moje snimke se već niz godina koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Isto tako nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Apsolutno podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
241	<p>Filip Novosel NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Glazbenici moraju dobivati naknada za korištenje njihovih snimaka. Trenutna uredba nije dobra jer se moje snimke u koje sam uložio sve svoje znanje, a i novac koriste u razne svrhe, a ja za to ne dobivam gotovo nikakvu naknadu.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
242	<p>Nika Maslač NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio-postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

243	<p>Vedran Kuštrak NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Vedran Kuštrak kao vođa dionice kontrabasa u SOHRT-a već 30-tak godina i član različitih komornih sastava (kvinteta ,dueta i sl) a isto tako vlasnik nekoliko solističkih snimaka i CD Reflexije izdan u Orfeju i nominiran u 3 kategorije za nagradu Porin (klasična glazba)smatram da je nedopustivo da ovaj zakon nije još do sada regulirao autorska i izvođačka prava na digitalnim platformama. Stoga podržavam prijedlog glazbenih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu koja obuhvaća snimke kao solo kontrabasiste u SOHRT-a tako i moje solističke snimke ostvaruje kod emitiranja na radio postajama te da je ta moja naknada u svakom slučaju neodreciva:</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
244	<p>Terezija Grilec Nežmahen NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se pojavljuju na internetu i za to ne dobivam nikakvu izvođačku naknadu. Podržavam prijedlog glazbenih strukovnih udruga, da se naknade izvođača na internetu ostvaruju, kao što je na radio i Tv-postajama, te da je ta naknada neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
245	<p>Ante Stošić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Apsolutno treba ugraditi pojam izvođačkog prava u zakon i to ne samo na simboličkoj razini. Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Prava umjetnika izvođača propisana su u odredbama predmetnog Nacrta prijedloga zakona, osobito u Dijelu III. Srodna prava, Poglavlje 1. Pravo umjetnika izvođača.</p>
246	<p>Ante Stošić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Ispada da su izvođači apsolutno bez prava pa me zanima kako se to misli i misli li se uopće definirati.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Prava umjetnika izvođača propisana su u odredbama predmetnog Nacrta prijedloga zakona, osobito u Dijelu III. Srodna prava, Poglavlje 1. Pravo umjetnika izvođača.</p>
247	<p>Frane Mihalj NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
248	<p>VLADIMIR PAVELIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Želim primati naknadu preko HUZIP-a za korištenje putem interneta, jednako kao što redovito primam za korištenje putem radija i televizije.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

249	Wladimir Kossjanenko NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA * Moje snimke se koriste na internetu ali ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu * Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava internetska prava	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
250	DRAGAN ŽUPANOVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kao izvođač podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, putem HUZIP-a, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva. Lipi pozdrav D.Županović	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
251	Jelena Jordan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke i snimke mojih kolega se koriste na internetu a za to ne primamo nikakvu izvođačku naknadu, niti sam sa diskografima potpisala nikakav ugovor vezan uz internetska prava i svakako podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je slučaj kod emitiranja na radio postajama i ta naknada je svakako neodreciva	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
252	Krešimir Lazar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam inicijativu kolega iz strukovnih udruga glazbenika da se izvođačka prava ostvarena kroz internetsku distribuciju, produkciju i reprodukciju glazbe (u svim oblicima i namjenama) konzumiraju kolektivno kao što to godinama funkcionira za radio i TV sferu. Srdačno, Krešimir Lazar	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
253	Krešimir Ferenčina NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Krešimir Ferenčina, kao orkestralni glazbenik podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva! Krešimir Ferenčina	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.

254	<p>Jessica Atlić-McColgan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Autorsko pravo koje je obuhvaćeno širim pojmom intelektualnog vlasništva treba štititi svakog stvaratelja, autora ili izvođača. Vrijeme u kojem se trenutačno svi nalazimo pokazalo je da bi danas bez digitalizacije život bio teško održiv. Život nam je postao barem malo veseliji i jednostavniji unutar 4 zida, uz dobru knjigu ili dobru glazbu. Zaštititi svoja prava, pravo je svakog čovjeka. Izmjenama ovog zakona, odnosno prihvaćanjem Europske direktive o autorskim i srodnim pravima, omogućilo bi se da glazbena industrija, koja je važna gospodarska grana, svi oni koji žive glazbu, osjećaju glazbu i stvaraju, budu prepoznati i priznati u njihovom stvaralaštvu i samim time valjano nagrađeni. Ako je svaki rad, dobar rad, i ako se svatko nagrađuje po svojim zaslugama, zašto se ne bi odobrilo glazbenicima, autorima i ostalim stvarateljima u glazbenom svijetu da budu nagrađeni i na ovaj način, izvođenjem njihovog stvaralaštva na digitalnim platformama? Onako kako je to već regulirano načinom naknada od radijskih i TV emitiranja. Digitalni svijet, digitalne platforme su budućnost, odnosno već su postali naša stvarnost! Dovedimo kuću u red, jer takva kuća je sretna kuća! Podržavam prijedlog glazbenih strukovnih udruga da se moja naknada od korištenja glazbe na internetu ostvaruje kolektivno, putem HUZIP-a i da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva. Iskreno se nadam da će Hrvatsko zakonodavstvo slijediti Europske direktive o autorskim i srodnim pravima.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
255	<p>Vedran Baotić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Kao glazbenik izvođač podržavam prijedlog glazbenih strukovnih udruga da se moja naknada od korištenja glazbe na internetu ostvaruje kolektivno, putem HUZIP-a, kao što je slučaj kod korištenja glazbe na radijskim i televizijskim postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva. Kao izvođač, nikad nisam s diskografskom kućom sklopio ugovor o pravima od korištenja glazbe na internetu, niti sam za to ikad dobio naknadu. Jedina naknada za izvođačka prava koju sam ikad ostvario je ona ostvarena putem HUZIP-a - koji sam ovlastio za prikupljanje naknade. Također, neistina je da diskografske kuće uopće imaju podatke o tome tko je kao studijski glazbenik sudjelovao u snimanju svih djela koje su oni kao diskografi objavili.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
256	<p>Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Današnji Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu baštinik je gotovo stoljetne tradicije kontinuiranog visokoškolskog obrazovanja, započele 1919. godine osnutkom Tehničke visoke škole. Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu pruža vrhunska znanja utemeljena na etički priznatim znanstvenim i umjetničkim spoznajama, te praktičnim vještinama na nacionalnoj i međunarodnoj razini kao jedna od sastavnica prepoznatljivog i priznatog Sveučilišta. Prije svega, smatramo da je ovaj prijedlog Zakona o</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća.</p>

autorskom pravu i srodnim pravima napravio bitan iskorak u pogledu zaštite autora arhitektonskih djela. Osobito pozdravljamo uvođenje definicije arhitektonskog djela u članku 7. koja će riješiti mnoge dvojbe i sporne situacije koje su se javljale u praksi i u sudskim sporovima. Također, pozdravljamo i odredbe iz članka 108. koje će također bitno unaprijediti pravnu sigurnost i otkloniti potencijalne sporove u pogledu odnosa prava vlasništva i autorskog prava na arhitektonskim djelima te smatramo da je ovakvim odredbama ostvarena dobra ravnoteža u odnosu ove dvije vrste prava. Predlažemo samo da se naslov iznad članka 108. dopuni kako bi jasno odražavao sadržaj toga članka i da glasi: **UNIŠTENJE AUTORSKOG DJELA I IZMJENE ARHITEKTONSKOG DJELA**. Smatramo da su odredbe koje uređuju stvaranje autorskog djela po narudžbi također vrlo pozitivan iskorak u odnosu na postojeće zakonsko rješenje. Ipak, s obzirom na to da su arhitektonska djela posebna vrsta autorskih djela koje se u svojoj ukupnosti sastoji od više različitih faza i elemenata, te da se svaki od tih elemenata može smatrati zasebnim autorskim djelom, radi potpune pravne sigurnosti i izbjegavanja sudskih sporova (a takvih je prema dosadašnjim odredbama zakona bilo puno i izazvali su ozbiljne troškove, zastoje projekata uključivo i zabrane gradnje što je izvor nesigurnosti i za arhitekte i za investitore), te uzimajući u obzir da je posebnost arhitektonskih djela ta što se njihovim umnožavanjem stvaraju građevine te što njihovo građenje iziskuje vrlo velika financijska ulaganja i poželjno je izbjeći bilo kakve sporne situacije, smatramo nužnim da se u članak 89. prijedloga Zakona uvrsti novi stavak 5. u sljedećem sadržaju: (5) Ugovorom o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi izrijekom se navodi izrada kojih elemenata arhitektonskog djela se naručuje (na primjer: skica, studija, plastični i drugi prikaz, nacrt, idejni projekt, glavni projekt, izvedbeni projekt i planovi, zahvati u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture). Predmnijeva o stjecanju prava iskorištavanja iz stavaka 3. i 4. ovoga članka odnosi se samo na one elemente arhitektonskog djela koji su izričito u ugovoru o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi navedeni i ne uključuje one elemente koji nisu izričito navedeni. Ovakvom odredbom jasno bi se odredio predmet ugovora o narudžbi arhitektonskog djela i sigurno bi se izbjegle sporne situacije. Nadalje, vezano uz odredbe koje uređuju stvaranje autorskog djela u radnom odnosu, također smatramo da predstavljaju vrlo pozitivan iskorak u odnosu na postojeće zakonsko rješenje. Ponovo, naglašavajući da su arhitektonska djela posebna vrsta autorskih djela koje se u svojoj ukupnosti sastoji od više različitih faza i elemenata, te da se svaki od tih elemenata može smatrati zasebnim autorskim djelom, radi potpune pravne sigurnosti i izbjegavanja sudskih sporova, smatramo nužnim da se u članak 93. prijedloga Zakona uvrsti novi stavak 6. u sljedećem sadržaju: (6) Ako je arhitektonsko djelo stvoreno u radnom odnosu, stavci 1. do 5. ovoga članka odnose se na sve elemente arhitektonskog djela (skice, studije, plastične i druge prikaze, nacрте, idejne

	<p>projekte, glavne projekte, izvedbene projekte i planove, zahvate u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture) te je poslodavac ovlašten koristiti sve ili neke elemente arhitektonskih djela izrađenih u radnom odnosu za izradu drugih elemenata istog ili drugog arhitektonskog djela, bez ograničenja i bez ikakvog dodatnog dopuštenja autora, ako nije izrijekom drukčije ugovoreno između poslodavca i autora. Ovakvom odredbom jasno bi se odredilo, s obzirom na opisanu posebnu narav arhitektonskog djela i njegovih elemenata koji se mogu smatrati i zasebnim autorskim djelima, koja prava stječe poslodavac (ako izrijekom nije drugačije ugovoreno između njega i autora), a s ciljem izbjegavanja eventualnih spornih situacija i pravnih nedoumica.</p>	
257	<p>Franjo Bilić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Orkestralni sam glazbenik i primjećujem kako se moje snimke koriste na internetu, ne samo za pojedince već i za institucije, a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodrediva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
258	<p>MISLAV ADAMEK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kao orkestralni glazbenik i izvođač na brojnim snimkama već gotovo 30 godina, smatram nedopustivim da ovaj Zakon nije našao za shodno regulirati autorska i izvođačka prava na digitalnim platformama koja neosporno predstavljaju budućnost distribucije glazbe. Stoga podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva!</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
259	<p>Mladen Burnać NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA APSOLUTNO podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u SVAKOM SLUČAJU neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
260	<p>Aquarius-records d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Boris Horvat, direktor Aquarius records, Zagreb Komentare na NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA u ime Aquarius recordsa dala je HRVATSKA DISKOGRAFSKA UDRUGA (HDU) na ovim stranicama 08.05.2020 u 14:14. Osobno želim iznijeti sljedeće činjenice; Aquarius records je u 25 godina postojanja objavio više od 8.000 snimaka vrijednih hrvatskih glazbenika, da nabrojim samo neke od najpoznatijih imena; Oliver, Gibonni, Massimo, Nina Badrić, Tony Cetinski, Marko Tolja, Cubismo, Detour, Mayales, Songkillers, Bastardz, Maja Posavec, Nina</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

Romić, Sara Renar, Mangroove, Nola, Jinx, Lea Dekleva, Ljetno kino, Luky, Šajeta, Silente, Tedi Spalato, Urban & 4, Zvezdan Ružić... Čitajući komentare na nacrt prijedloga zakona kojih je do sada ukupno 88 nailazim na samo nekoliko komentara koje su uputili studijski glazbenici s kojima smo surađivali, a nema niti jednog komentara nekog od tzv. glavnih izvođača koje sam gore naveo. Naime, na tih 8.000 snimaka u vlasništvu Aquarius recordsa sudjelovalo je u dvadeset i pet godina po našoj evidenciji 478 studijskih glazbenika (na stoji teza gospodina Paola Sfecija da nemamo podatke o snimkama koje smo objavili, podatci su sadržani u svakom digitalnom kodu i u našim bazama podataka). Isto tako, čitajući komentare nailazim na podatak da HUZIP/HGU predstavlja više od 9.000 glazbenika - postavljam si pitanje kojih je to 8.500 glazbenika s kojima mi nismo nikada surađivali a snimaju i njihove se snimke objavljuju u Hrvatskoj? Glazbenici koji su snimali za Aquarius records su od osnivanja do danas osvojili više od 350 nagrada Porin i Status pa je realno za očekivati da se tu radi o ključnim i najboljim glazbenicima koje je struka prepoznala i nagradila kroz godine. Ako sam nepravedno zanemario još 500 glazbenika koji su snimali za druge diskografe ili možda nisu nagrađivani, a da nisu ponekad snimili nešto i za nas (što je malo vjerojatno) studijskih glazbenika koji stvarno snimaju djela koja su digitalizirana je možda 1.000? Pitam se ponovo kojih je to onda preostalih 8.000 koje predstavlja HUZIP/HGU? Cijenjeni studijski glazbenici, molim vas zapitajte se; je li namjera HUZIP/HGUa dijeliti digitalna prava svima ili samo onima koji su stvarno snimali djela koja su monetizirana i koja su ostvarila neki prihod? Koji je zapravo pravi cilj? Da se „štiti“ 1.000 onih koji su stvarno nešto snimali ili da se pod krinkom kolektivne zaštite živi od provizije i omogućava brojnom članstvu pravo na poreznu olakšicu? Čitajući dalje komentare od kojih je velika većina copy/paste naputaka od strane direktno zainteresiranih dolazim i do komentara od dana 08.05.2020. dvoje glazbenika koji su objavili svoj posljednji album za Aquarius records. Izvrsni glazbenici čije glazbeno stvaralaštvo izuzetno osobno cijenim i poštujem – vrlo jednostavno; volim njihove pjesme. Grupa Mangroove čiji su Toni i Željka defacto jedini članovi, s Aquarius Recordsom su 29.03.2017 godina potpisali Diskografski ugovor za objavljivanje albuma Srce. Album smo objavili i u snimke i video spotove uložili više od 50.000 kn (500 EUR protivvrijednosti u kunama po svakoj snimci i ukupno 25.000 kn za video spotove) i naravno sate i sate rada na raznim promotivnim i inim aktivnostima. U člancima 10. i 12, potpisanog i realiziranog Ugovora (Ugovor mogu dati na uvid zainteresiranima) jasno stoji da glazbenicima pripada pravo na postotak od ostvarenog digitalnog prihoda i postotak od ostvarenog prihoda od fizičke prodaje CDa. S obzirom da prodaja ovog uistinu sjajnog albuma do danas nije premašila skromnih 1.000 očekivanih primjeraka (prodano je 183 CDa) a da je digitalni prihod po svim osnovama iznosio ukupno 55,89 EUR (svi su podatci dostupni u našem knjigovodstvu) nisu se stekli uvjeti za isplatu izvođačke naknade budući da je avans investiran u

	<p>snimke višestruko veći od prihoda po ovim osnovama. Iznosim sve ove podatke iz jednog jedinog razloga; glazbenici na žalost vrlo često ne znaju koja su im prava i obveze, ne shvaćaju i ne čitaju što potpisuju, ne razmišljaju o tome što im je netko navodno objasnio (kao što su sada izloženi pritisku HUZIP/HGUa da pišu o nečem što ne razumiju ili se nisu dovoljno informirali) i onda iznose pogrešne teze kao što je primjer u ovom slučaju (pišu da nisu nikada potpisali ugovore, da im nitko na ništa plaća, da nitko ne investira, da će ih netko zakinuti...), a činjenice su upravo suprotne! I za to ih nikako ne osuđujemo - glazbenici stvaraju, kreativni su i tu su najbolji a mi smo njihov servis i odgovorno tvrdim da taj posao za koji su nas ovlastili radimo pošteno i odgovorno. Diskografske investicije su u ovom slučaju višestruko veće od prihoda – da, između ostalog i od toga se sastoji diskografski posao – investirati u kvalitetnu glazbu ma koliko to rizično i često neisplativo bilo! Većina komentara koje nalazimo u ovom slijedu su očito ispisani pod pritiskom što je razvidno iz terminologije koja je korištena a i glazbenici nam se osobno žale da su pod neviđenim pritiskom da se izjasne i odaberu stranu. I onda posustaju oni najranjiviji dok se zadovoljni (tzv. glavni izvođači) odnosno oni koji ostvaruju značajne prihode i od digitalnog prihoda preko svojih diskografa ne žele konfrontirati i izlagati jer „ne bi se htjeli nikome zamjeriti" a ipak im od HUZIPA/HGUa stižu neki, ma koliko mali i netransparentni prihodi.</p>	
261	<p>Marko Rogošić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
262	<p>Saša Markovski NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, profesionalni sam glazbenik više od 30 godina kao autor, producent i izvođač i već više od 20 godina član sam grupe Urban&4. Putem punomoći sam ovlastio HUZIP da štiti moja izvođačka prava i za korištenje mojih snimaka na internetu. U cijelosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno, i da je ta naknada neodreciva, kao što je to kod emitiranja na radio postajama. S poštovanjem</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
263	<p>Matej Filip NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu bez da primam ikakvu naknadu za korištenje istog, a pritom nisam potpisao nikakav ugovor s izdavačkom kućom koji regulira naknadu za korištenje snimke na internetu, te smatram da sam zakinut za svoja prava.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

264	Konrad Lovrenčić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kao profesionalni glazbenik ne ostvarujem nikakva prava od korištenja mojih izvedbi putem interneta. Stoga podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, jednako kao što je to kod emitiranja na radio i tv postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
265	SAŠA DOSTIČIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
266	Hiwote Tadesse NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kao klasična glazbenica podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
267	Jasar Murtezani NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA STUDIJSKI SAM GLAZBENIK I SNIMIO SAM MNOGE VRLO USPJEŠNE SNIMKE KOJE JE MOGUĆE NAČI NA INTERNETSKIM SERVISIMA U cijelosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno, i da je ta naknada neodreciva, kao što je to kod emitiranja na radio postajama.J.M.	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
268	Domagoj Pavlović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
269	Ana Kovačić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.
270	Lara Demarin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kao glazbenica čije se snimke koriste na internetu, smatram da bi svaki izvođač trebao primati izvođačku naknadu za autorska djela.	Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.

271	<p>Davorin Bogović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Žalosno je ako se baviš glazbom, da se stalno moraš grčevito boriti za svoje, ne tuđe, nego svoje. Na svakom koraku te pokušavaju opljačkati, a sad bi vi to još i ozakonili. Ovo je sramotno loše</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
272	<p>Jakša Matošić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
273	<p>Magda Mas NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kao glazbenica izvođačica i autorica smatram da ovim zakonom moja autorska i izvedbena prava nisu zaštićena u skladu sa medijima koji se mojim autorskim djelima koriste. Jedan veliki dio kolača, a to je golemo područje interneta, nije uopće uključeno u razmatranje ovim zakonom. Vremena se mijenjaju, a zakoni ih ne prate.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
274	<p>vladimir first NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kao instrumentalist, izvođač, čije se snimke vrte preko interneta, ovim prijedlogom zakona moja prava nisu ničime zaštićena. Trebalo bi zaštititi izvođačka prava barem kao što je do sada bilo pri radio emitiranju. U potpunosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
275	<p>Tihomir Fileš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Bavim se aktivno glazbom 44 godine kao osnivač i član grupe Prljavo Kazalište. Želio bih da Zakon propiše da se ne mogu odreći prava na naknadu za korištenje mojih snimaka na internetu, jer ako takve odredbe nema diskograf će u ugovor unijeti da potpišem da se odričem svoje izvođačke naknade u korist diskografa. Želim da Republika Hrvatska ovim zakonom zaštiti moja izvođačka prava i da naknadu od internetskih emitiranja ostvarujem preko HUZIPA koji sam za to ovlastio. Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu ! Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava!!! Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva!!!!!! Tihomir Fileš</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

276	<p>Nenad Vetma NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Do kada će to tako ići...Mi zaslužujemo svoje autorsko pravo, to je naše i ničije više... Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodrediva. Vetma</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
277	<p>Slaven Bolanča NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Više od 20 godina bavim se glazbom kao glavni ili prateći izvođač, studijski glazbenik, aranžer i skladatelj. Imam više od 200 snimljenih izvedbi koje su većinom dostupne na streaming servisima, neke od njih sa više milijuna pregleda. Nikad nisam dobio niti jedne jedine lipe od toga na osnovu izvođačke naknade. Sa diskografskim udrugama nisam potpisivao ništa vezano uz izvođačka prava na internetu. Zar je moguće da će upravo sad, kad su glazbenici strahovito pogođeni nesagledivim efektima pandemije korona virusa i samo razmišljaju o trenutnom preživljavanju i nesigurnoj budućnosti, u digitalnoj eri koja je već nastupila, a zbog nove normalnosti uzrokovane koronom prijeti i potpunim gašenjem live nastupa kao tradicionalnih glazbenih izvora prihoda, dakle u najgorem mogućem trenutku se donosi zakon kojim se isključuju udruge za kolektivnu zaštitu izvođača, koje su nas dosad jedine štitile i isplaćivale kakav takav novac na ime naših prava? Imam osjećaj da će ispod radara najugroženijih u glazbenoj industriji proći zakon kojim se u budućnosti upravo njih stavlja u potpuno podređen položaj na način da se regulacija njihovih prava u najprosperitetnijem segmentu prepušta nekom tko nikad za njihova prava nije previše brinuo. Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

278	<p>Nikita Ivošević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, bavim se profesionalno glazbom, kao vokalni solist preko 30 godina , radila sam i u kazalištu preko 11 godina i mogu vam reći da to vise nije normalno kako se prema nama postupa ! Nitko nemože živjeti bez glazbe, a kakve mi imamo koristi, mi koji smo za glazbu dali i dušu i tijelo doslovce cijeli svoj život, a nemožemo danas živjeti od nje kao nekad devedesetih, donekle se moglo od koncerata. Sama izdanja i što se pjesme vrte i po radio postajama, Tv postajama , mi od toga praktički nemamo ništa, to su tako mizerne cifre koje dobijemo godišnje da je sramota ih spominjati ! Što se interneta tiče među prvima sam negdje 2005, 2006 godine imala izdanje za cijeli svijet preko Australske diskografske kuće Blue pie records i dan danas ni od interneta nemamo nikakve koristi ! To je strašno kako se s nama postupa i koliko nas se cijeni i poštuje, dali je to zato što smo mi takvi, vrijeme će pokazati ! Molim Vas ovim putem da malo bolje razmislite o nama i o našim privatnim životima, da se zapitate, kako ti genijalci koji stvaraju i od kpjih mi živimo i koji nam sa glazbom razvesele srca, podignu životnu energiju, razmislite kako oni, mi živimo od toga ! Žalosno je da se kolege u negativnom kontekstu spominju i vuču po novinama, a nitko nezna šta se krije iza tog lažnog glamura ! Oprostite ali vani u svijetu, glazbenike se drži na dlanu , tako da molim Vas ovim putem, da počnete malo drugačije gledati na sve nas i da učinite nešto konkretno za nas ! Jer mi smo Hrvatska glazba ! Vaša Nikita</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
279	<p>Dino Celizić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
280	<p>TANJA JANKOVIĆ PEIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu ! Nisam nikada s diskografima potpisala nikakav ugovor vezan uz internetska prava!!! Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva!!!!</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

281	<p>Antun Blažinović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>U povijesti glazbe su i neki najveći skladatelji bili vrhunski umjetnici-izvođači, što im je pomagalo i otvaralo šire područje pri stvaranju glazbe. Upravo su izvođači svojim umijećem sviranja i izvođenja, glazbu prenosile novim generacijama. Izvođači trebaju ostvarivati svoja izvođačka prava za korištenje snimki na internetu. Sve ostalo bilo bi nepravda prema izvođačima i pogodovanje korporativističkom pogledu na glazbu. Antun Toni Blažinović, skladatelj i izvođač</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
282	<p>Damir Gönz NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, Glazbom se bavim 30 godina. Ponekad kao autor ali u većini kao gitarista raznih grupa (Mandi, Novi Fosili, Crvena Jabuka) na kojima sam svirao kao studijski glazbenik. U karijeri sam snimio oko stotinjak pjesama koje se nalaze na streaming servisima, nikad nisam potpisao ugovor s diskografom i nikad nisam od diskografa primio nikakvu naknadu za korištenje tih snimaka na internetu. Od diskografa ne primam nikakvu naknadu, jedini prihod od izvođačkih prava dobivam od HUZIP-a. Želim primati naknadu preko HUZIP-a za korištenje putem interneta, jednako kao što redovito primam za korištenje putem radija i televizije. Želim da Zakon propiše da se ne mogu odreći prava na naknadu za korištenje mojih snimaka na internetu, jer ako takve odredbe nema diskograf će me ucijeniti da potpišem da se odričem svoje izvođačke naknade u korist diskografa. Želim da Republika Hrvatska ovim zakonom zaštiti moja izvođačka prava i da naknadu od internetskih emitiranja ostvarujem preko HUZIPA koji sam za to ovlastio.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
283	<p>Vlatka Peljhan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
284	<p>BERISLAV BLAŽEVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, kao profesionalni glazbenik ne ostvarujem nikakva prava od korištenja mojih izvedbi putem interneta. Stoga podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, jednako kao što je to kod emitiranja na radio i tv postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

285	<p>Lea Saric NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kao studentica glazbe i dijete odraslo uz roditelje glazbenike, vidim svoju budućnost u toj profesiji i ovim putem zelim podržati HUZIP jer mislim da strukovna udruga jedino i može najbolje zaštititi moja izvodjaka prava. Kao i ostatak moje generacije svu glazbu slusam na streaming platformama pa se nadam da će doći do pravedne raspodjele naknada za sve izvođače. Lea Saric</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
286	<p>Ante Barić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Moje snimke se koriste na netu, a ja kao izvođač nemam naknadu</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
287	<p>Vjekoslav Hudeček NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
288	<p>Ivica Blašković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
289	<p>Monika Leskovar Šelendić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, moje ime je Monika Leskovar i bavim se profesionalno glazbom 30 godina. U potpunosti podržavam akciju u ostvarivanju prava na pravičnu naknadu za korištenje snimljenih izvedbi na internetu, s time da bi svi izvođači imali pravo na neodrecivu naknadu koja bi se ostvarila kolektivno. Ne vidim razlog izbacivanja odredbi koja je usvojena prošle 2019. godine.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
290	<p>Željka Veverec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani U želji i nadi za pravednijim način raspodjele smatram da ostvarivanje izvođačkih digitalnih prava može ostvariti na dva načina: Preko HUZIPa kao što je i do sad radio sa radijskim i tv izvođačkim pravima. Ili preko izdavača, ali na način da se svi glazbenici uključuju u izdavačke ugovore snimaka na kojima su prisutni i ako to već do sad nije ostvareno da se uvede maksimalni udio koji izdavač može naplatiti za svoje usluge prikupljanja izvođačkih prava, na isti način kao što je riješen maksimalni udio koji izdavač/publisher može naplatiti autoru od autorskih prava za svoje usluge. Željka Veverec član HGU vokalistica i autorica (Mangroove, Je Veux)</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

291	<p>Toni Starešinić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Iz mog dosadašnjeg iskustva i poznavanja prakse, session glazbenici i glazbeni gosti su u pravilu bili izuzeti iz izdavačkih ugovora koje su izvođači solisti ili bendovi potpisivali sa izdavačima i time preko izdavača nisu ostvarivali nikakve prihode za svoje sudjelovanje na snimkama. S obzirom da su prihodi od digitalne prodaje do sad bili za veliku većinu tih glazbenika praktički zanemarivi glazbenici se nisu opterećivali previše time jer je sve vezano za radijska i tv emitiranja kvalitetno za njih obavljao HUZIP. Kako je svrha ovih novih zakona da glazbenici, autori i izdavači kvalitetnije i konkretnije naplate svoja digitalna prava nužno je da se svi ti glazbenici uključe i u raspodjelu prihoda odnosno ostvarivanje svojih digitalnih prava. To se može ostvariti na dva načina: Preko izdavača na način da se svi glazbenici uključuju u izdavačke ugovore snimaka na kojima su prisutni i ako to već do sad nije ostvareno da se uvede maksimalni udio koji izdavač može naplatiti za svoje usluge prikupljanja izvođačkih prava, na isti način kao što je riješen maksimalni udio koji izdavač/publisher može naplatiti autoru od autorskih prava za svoje usluge. A druga opcija je da tu obavezu na sebe preuzme HUZIP kao što je i do sad radio sa radijskim i tv izvođačkim pravima. Svi smo u istom loncu izvođači, autori i diskografi i svima nam je u interesu da naš radi i naše stvaralaštvo bude adekvatno isplaćeno. Toni Starešinić - samostalni umjetnik, redovni član HDSa, član HGU i HUOKU, (lider sastava Chui i Mangroove, član Edo Maajka bend, Josipa Lisac bend i Je Veux)</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
292	<p>HRVATSKA DISKOGRAFSKA UDRUGA (HDU) NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, Potreba donošenja novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima proizišla je iz Direktive o autorskom i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu. Navedenom Direktivom i ovim Zakonom napokon bi se na ispravan način trebala regulirati autorska i srodna prava sveukupnog sadržaja na Internetu, pri čemu se odredbe Direktive najviše odnose na promijenjeno poslovanje velikih platformi – Google, Youtube i Facebook. Dakle, upravo bi kreativci i stvaratelji sadržaja trebali najviše dobiti donošenjem novog Zakona, a to se u prvom redu odnosi na veće naknade od gore navedenih platformi i bolju transparentnost prema svim nositeljima prava. U ovim nastojanjima svi bi, od autora, izvođača, pa do proizvođača fonograma i svih ostalih kreativaca trebali imati isti cilj, a to su veći prihodi od internetskih giganata i razvoj digitalnog tržišta koje je u Hrvatskoj još uvijek u vrlo osjetljivoj fazi. Nažalost, kod svakog donošenja zakona pa tako i ovog postoje određene interesne skupine i pojedinci koji, usudili bismo se reći, ovaj povijesni trenutak žele iskoristiti i za osobne interese, a ne interese svih kojima ova prava pripadaju. Zato se HDU zalaže da zakonski okvir jasno slijedi odredbe i ciljeve Direktive, što vidimo da je u nacrtu prijedloga ovog Zakona i učinjeno kada govorimo o glazbenom sadržaju. Iz</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

najvećeg broja komentara u postupku ovog javnog savjetovanja, razvidno je kako se manipulira s netočnim informacijama te u nastavku donosimo ključne točke na koje kao udruga moramo profesionalno i odgovorno skrenuti pozornost: 1. Zajedničkim snagama svih unutar glazbene industrije u Hrvatskoj (autora, izvođača i proizvođača fonograma), ali i u Europi postigli smo da se konačno primjereno regulira digitalno tržište, te da oni koji najviše zarađuju na vašim djelima krenu plaćati primjerene i pravične naknade vama kao nositeljima prava (Google, Youtube, Facebook i sl.) 2. Također, za autore i izvođače Direktiva, pa tako i ovaj prijedlog zakona predviđa pravo na primjerenu i razmjernu naknadu kao i pravo na izmjenu Ugovora radi pravičnijeg udjela u zaradi te je time naš zakonodavac u potpunosti ispunio cilj Direktive 3. Prema važećem Zakonu, ali i prema ovom prijedlogu Zakona umjetnici izvođači imaju pravo svoja prava na Internetu ostvarivati bilo individualno bilo kolektivno, što znači da su umjetnici izvođači sve ovo vrijeme mogli svoja prava ostvarivati na internetu ostvarivati preko HUZIP-a 4. Uvođenje obveznog kolektivnog ostvarivanja prava preko izvođačke organizacije značilo bi sljedeće: a) **OGRAĐIVANJE PRAVA IZVOĐAČA NA SLOBODU UGOVARANJA** Prijedlog da se prava na internetu za izvođače ubuduće ostvaruju samo kolektivno – dakle putem HUZIP-a, izvođačima bi se oduzelo pravo i mogućnost izbora, pa samim time i slobodu ugovaranja. Treba razmisliti koji je tome razlog. Pogrešna je tvrdnja da se time štite prava izvođača, no nije teško prepoznati da svako ograničavanje prava – a o tome se ovdje radi – nikako ne može biti u interesu izvođača. Proizvođači fonograma svjesni su i poštuju pravo izvođača na izbor koji omogućava trenutno važeći Zakon o autorskom pravu, kao i ovaj prijedlog Zakona, a to je da izvođači odaberu upravo onoga tko će štiti njihove interese po najpovoljnijim uvjetima. Ili da svoja prava ostvaruju potpuno samostalno. b) **PREDLAŽU SE ZAKONSKE IZMJENE KOJE POGODUJU SAMO HUZIP-U NA ŠTETU IZVOĐAČA** Razlog gore opisanom pokušaju ograničavanja prava izvođača nije briga za njihov interes, već ponajprije interes HUZIP-a. Naime, HUZIP-u ne odgovara činjenica da danas više od 95% vas, umjetnika izvođača, svoje pravo na digitalno korištenje glazbe ostvaruje u suradnji s vlastitim diskografima ili samostalno, jer vam je to u obostranom interesu. Razlog tome je jednostavan – HUZIP od takve suradnje (ili vašeg samostalnog ostvarivanja digitalnih prava) nema ama baš nikakve koristi. Naprotiv, prema zakonskom modelu kojeg predlaže HUZIP, izravnu financijsku korist od svakog ostvarivanja digitalnog korištenja glazbe bi imao upravo - HUZIP, jer bi od svake prikupljene naknade zadržao određeni postotak za troškove takvog kolektivnog ostvarivanja digitalnih prava, a troškovi ostvarivanja nisu Zakonom ograničeni. c) **OVIM PRIJEDLOGOM UGROŽAVA SE OPSTANAK I RAZVOJ DIGITALNOG TRŽIŠTA GLAZBE** Kako znate, digitalno tržište glazbe je u Hrvatskoj i dalje tek u fazi osjetljivog razvoja. Komercijalno je prisutno tek nekoliko servisa za „streamanje“ glazbe. Već se

godinama spominje dolazak i drugih najvećih
 svjetskih platformi (prvenstveno Spotify), no tome je
 velika prepreka upravo HUZIP sa svojim
 destruktivnim aktivnostima koje su u potpunoj
 suprotnosti s načinom funkcioniranja glazbene
 industrije u EU, ali i svijetu. Zbog takvog se
 djelovanja Hrvatsku prepoznaje kao zemlju malog
 tržišta s nerazmjerno velikim rizikom poslovanja, u
 koju se zbog toga jednostavno ne isplati ulagati.
 Posljedica toga je da Hrvatska značajno zaostaje u
 razvoju tog digitalnog tržišta koje je u EU i svijetu
 postalo značajan izvor prihoda vama izvođačima. d)
OVIM PRIJEDLOGOM RUŠI SE USTALJENI I
UOBIČAJENI SVJETSKI POSLOVNI MODEL U
 praksi je pravo na „digitalno“ korištenje snimke u
 suštini uvijek individualno pravo - dogovor koji nije
 unificiran, već se razlikuje od slučaja do slučaja, od
 snimke do snimke. Kada bi se pravo stavljanja na
 raspolaganje javnosti ostvarivalo isključivo kolektivno
 cijeli taj posao bi dodatno financijski opteretio
 organizaciju, tj. nositelje prava – umjetnike izvođače
 na koje bi se trošak kolektiranja i obrade zasigurno
 prelio, što bi u konačnici za njih značilo manje
 prihode od ostvarenih prava. Postavlja se i pitanje
 kako bi organizacija za kolektivno ostvarivanje prava
 odredila naknadu koja svakom izvođaču pripada za
 korištenje njegovih prava. Koji bi bili kriteriji za
 procjenu doprinosa svakog pojedinog umjetnika
 izvođača? Znači li to da bi primjerice Petar Grašo
 dobivao istu naknadu kao i studijski glazbenik koji je
 sudjelovao u stvaranju njegove fiksirane izvedbe u
 trajanju od 15 sekundi (npr. back vokal ili
 klavijaturist)? Znači li to da bi organizacija za
 kolektivno ostvarivanje prava unificirala naknadu ili bi
 morala posjedovati sve ugovore koje je umjetnik
 izvođač sklopio s proizvođačem fonograma za svaku
 pojedinu snimku? Kada bi se naknada unificirala to
 bi bilo destimulativno, nerealno i nepošteno u
 odnosu na tržišnu i umjetničku vrijednost svake
 pojedine izvedbe i uloge koju izvođač ima jer nisu svi
 izvođači prepoznati od strane publike na jednak
 način i nemaju svi jednaku ulogu. Naglašavamo kako
 se o rješenju koje se predlaže sa strane izvođača
 raspravljalo u postupku donošenja Direktive,
 međutim, isto je odbijeno na svim razinama EU
 (Komisija, Vijeće i Parlament). Naposljetku, želimo
 vrlo jasno istaknuti kako podržavamo da izvođači
 dobivaju primjerenu naknadu od iskorištavanja
 snimki na Internetu te kako svi dionici glazbene
 industrije moraju biti adekvatno nagrađeni za svoju
 kreativnost i rad, te se upravo zbog toga zalažemo
 za dosljednu implementaciju Direktive koja upravo to
 i predviđa. S poštovanjem, Hrvatska diskografska
 udruga

293	<p>Vedran Križan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, profesionalni sam glazbenik više od 30 godina , kao izvođač, autor i producent. Snimio sam jako puno glazbe. Sva prava od fizičke prodaje, emitiranja na radio i tv postajama , redovno dobivam putem Huzip-a i Zamp-a. Od eksploatacije mojih izvedbi na internetu ne dobivam ništa. Trenutno bi se o tome trebali brinuti diskografi, ali nisam njih ovlastio da štite moja izvođačka prava, već HUZIP. Pravo na intelektualno vlasništvo je neotuđivo, i kao takvo mora biti regulirano i na internetu, putem udruga za ostvarivanje kolektivne zaštite. Republika Hrvatska (kao i ostatak svijeta) je to dužna napraviti. Direktiva EU propisuje primjerenu i razmjernu naknadu za sve - autore, izvođače i proizvođače fonograma. Za SVAKI oblik eksploatacije. U ovom nacrtu zakona ne postoji opcija da kolektivna izvođačka udruga skrbi za glazbu koja se eksploatira na internetu, što mi je neprihvatljivo. Pogotovo kad vidimo da budućnost nosi streaming i download kao najrašireniji model konzumiranja i eksploatiranja glazbe (koja je intelektualno vlasništvo autora i izvođača). Novi Zakon treba odrediti da svi izvođači imaju pravo na neodrecivu naknadu za korištenje snimaka putem interneta, a koja bi se ostvarivala kolektivno, jer smo godinama zakinuti za vlastita prava, upravo zbog nereguliranog zakona. Podržavam prijedlog glazbenih strukovnih udruga i sada je vrijeme da se to promijeni. Zakon u pripremi treba omogućiti slijedeće: -autorska prava pripadaju autorima -izvođačka prava pripadaju izvođačima - fonogramska prava pripadaju proizvođačima fonograma S poštovanjem, Vedran Križan , profesionalni samostalni umjetnik</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
294	<p>Rajko Suhodolčan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Samostalni umjetnik, skladatelj, tekstopisac, izvođač, producent, diskograf - SBS Music Dobili smo novu Direktivu EU o autorskom i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, što znači da bi svaka od 28 članica EU trebala donijeti Zakon u skladu sa tom Direktivom, a koja se odnosi na autorska i srodna prava sveukupnog sadržaja na internetu. Jednostavnim rječnikom, autorska prava koja dosad nisu bila regulirana (ili su bila u najmanjoj mjeri), na velikim platformama (poput You Tube, Google, Facebooka i sl.), donošenjem ovog Zakona u cijeloj EU odsad bi bila puno pravednije evidentirana, pa time i bolje isplaćivana, dakle autori i izvođači bi dobivali u konačnici veće naknade za svoja djela na emitirana na internetu, ako su ih dosad, uopće i dobivali, pošto se s interneta kod nas više-manje sve skida nelegalno, a ne preko ovlaštenih servisa poput Deezer-a i sl. Taj Zakon u skladu sa Direktivom donosi se na nivou čitave EU, (važno je znati da je Direktiva vrlo tijesno izglasana u EU parlamentu, nakon dugog niza godina lobiranja i borbe diskografa i autorskih agencija da se uvrsti u dnevni red), dakle i kod nas u Hrvatskoj, i govori o tome da bi veliki svjetski servisi koji legalno distribuiraju glazbu na netu konačno mogli doći i uvesti reda i na naše</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

tržište, koje im dosad zbog puno razloga nije bilo zanimljivo (mali broj stanovnika i političko - birokratske prepreke kakvih nema nigdje drugdje Europi). Direktiva je za sve članice EU ista i svi su zadovoljni njome i općenito, mogućnošću provođenja Zakona koji će štiti digitalna prava autora i izvođača, osim...lijepe naše. Ne bi mi bili mi - posebni, kad takvu jednu pozitivnu stvar ne bi zakomplicirali, pa umjesto da se sve institucije za zaštitu autorskih kolektivnih prava slože i daju svoj zajednički doprinos u shvaćanju i prihvaćanju tog zakona koji je dobar za sve kreativce, neki bi od sudionika htjeli biti „veći Pape od samoga Pape“, pa gledajući svoj vlastiti interes iskrivljeno informiraju, ucjenjuju i unose nemir među autorima i izvođačima, (koji bi ubuduće ostvarivali sva svoja digitalna prava preko diskografa, kao i u svim članicama EU), nagovarajući ih na nešto što je protivno Direktivi, pa samim time protuzakonito i neostvarljivo, čime (indirektno) stvaraju skepsu i psihološki nered u provođenju Direktive i donošenju Zakona, (tom - dosad, jedinstvenom pokušaju usklađivanja tržišta autorskim sadržajem na internetu), čineći na taj način štetu svima nama koji se bavimo tim poslom. Da je to slučaj i u drugim zemljama ili bar nekim članicama EU, možda bi bilo i prihvatljivo, ali raditi presedan u cijeloj EU (što očito nije jasno 90% izvođača koji su potpuno ili djelomično krivo shvatili Direktivu), te tvrdoglavo tražiti nemoguće, komplicirati i odugovlačiti do u nedogled ili do odustajanja od svega - ne vodi nikud! Time samo onemogućavamo donošenje takve uredbe i odbijamo globalne digitalne igrače (koji su svugdje u svijetu prisutni – Spotify, Apple i dr.), preko kojih se danas glazba legalno konzumira i naplaćuju autorska i srodna prava i koji zbog toga neće htjeti na naše „malo i problematično“ tržište i opet ćemo zbog egoizma i parcijalnih interesa ostati posvađani i kratkih rukava, dok će nam se cijela Europa smijati iza leđa. Krajnji rezultat tog „soljenja pameti“ i traženja „na brusu meda“, će biti takav da Direktiva kod nas neće proći, Zakon neće ući u proceduru i hrvatski će autori i izvođači možda još godinama biti u digitalnoj banani!

295 **Marko Lazarić**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
 STUDIJSKI SAM GLAZBENIK I SNIMIO SAM MNOGE VRLO USPJEŠNE SNIMKE KOJE JE MOGUĆE NAĆI NA INTERNETSKIM SERVISIMA
 Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava, niti sam od njih primio bilo kakvu naknadu za korištenje mojih snimaka na internetskim servisima. Jedina naknada koju uopće primam od mojih izvođačkih prava je preko HUZIP-a. Putem punomoći sam ovlastio HUZIP da štiti moja izvođačka prava i za korištenje mojih snimaka na internetu. U cijelosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno, i da je ta naknada neodreciva, kao što je to kod emitiranja na radio postajama.

296 **Menart d.o.o.**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM

Primljeno na znanje
 Komentar primljen na znanje.

Primljeno na znanje
 Komentar primljen na znanje.

PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Štovane kolege, zovem se Branko Komljenović i direktor sam diskografske kuće Menart. Rijetko se uključujem u bilo kakve rasprave, ali redovito sudjelujem na svim panelima, koji se bave glazbenom industrijom i pravima, i bio sam dio ekipe koja je zdušno lobirala u EU parlamentu za donošenje ove direktive, i u nekoliko navrata sjedio sam sa hrvatskim predstavnicima u EU parlamentu, da im objasnim zašto bi trebalo glasati za ovu direktivu. Direktivu koja je na kraju imala teške porođajne muke i jedva je prošla glasanje, iz drugog pokušaja, da svi skupa natjeramo velike tehnološke gigante da preraspodijele svoje prihode, i da više novaca od monetizacije dođe u Hrvatsku, puno više nego što dolazi trenutno. U jednoj od tih posjeta EU parlamentu u Strasbourgu, bili smo zajedno sa predstavnicima i HDS Zampa, koji su se priključili delegaciji diskografa, te sa sobom doveli i popularne izvođače Massima, i Miu Dimšić. Nakon tog cijelog truda, kojeg smo svi zajedno uložili, ne bi li došlo do pravednije preraspodjele digitalnog kolača sa najvećim platformama poput youtubea ili facebooka, sa žaljenjem gledam, kako se EU ideja oko direktive potpuno izokrenula u Hrvatskoj, i kako je ona ovim potencijalnim promjenama koje zaziva HUZIP izgubila svoj smisao. Smisao ove direktive nije da narušava postojeće digitalno tržište, koje u Hrvatskoj ionako nije zaživjelo, već da osnaži trenutne modele licenciranja repertoara. Streaming usluga nigdje u EU ili u svijetu se ne licencira na način, kako je to HUZIP zamislio, dodatno pravo za izvođače, nikome ne bi popravilo status. Mi na takav model licenciranja gledamo samo da dugoročno od njega korist ima HUZIP kao kolektivna organizacija dok će posebno istaknuti izvođači koji trenutno od digitala i imaju neki prihod, sa time manje zarađivati, a ipak nemojmo zaboraviti da su istaknuti izvođači, oni zbog kojih se nekad kupovao CD, a sada se sluša pjesma na streaming servisu. Svaka čast svim session muzičarima, oni su se naplatili već kod snimanja snimke kroz honorar, dobili su prava od emitiranja, i sada bi treći puta na istoj snimci ostvarili neki prihod. Također smatramo da ovaj model kolektivnog licenciranja digitalnog prava koji traži HUZIP dovodi do nesigurnosti na tek uspostavljenom digitalnom tržištu, i kao istaknuti diskografi stalno smo u kontaktima sa svjetskim streaming servisima, i oni su nam jasno istaknuli, da ako se ovo pravo uspostavi može biti samo prepreka u dolasku servisa koji još nisu došli u Hrvatsku, dok neki servisi koji su trenutno prisutni u tom slučaju mogu otići iz Hrvatske, jer nemaju namjere poslovati na malom i problematičnom tržištu, koje im je onda još i poslovno otežano, sa donošenjem novog teško provedivog prava. Uvođenje dodatnog prava za izvođače, izričito je odbijeno u institucijama EU, i uvođenje takvog prava u Hrvatskoj stvorilo bi i pravni presedan, i kao što sam i napisao u svom ostvrtu, stvorilo bi probleme u licenciranju glazbenih streaming servisa. Proizvodnja fonograma je neizostavna djelatnost glazbene industrije. Bilo da se radi o fizičkoj ili pravnoj osobi, proizvođač fonograma je ključna osoba u procesu stvaranja glazbe jer poduzima inicijativu i odgovornost za prvo fiksiranje

zvukova izvedbe. Bez proizvođača fonograma i njihove inicijative i investicije ne bi bilo niti snimljenih izvedbi umjetnika izvođača, odnosno snimljenih autorskih djela. S obzirom na veličinu uloga kao i rizika, proizvođačima fonograma je osobito stalo da ostvare i povrat svojih investicija. Angažman proizvođača fonograma ne podrazumijeva samo novčana ulaganja, već i ulaganje vremena, dijeljenje znanja, ideja i vizija, ali i razne druge aktivnosti kao što su primjerice pružanje poduzetničke i pravne podrške, ulaganje u promidžbu, korištenje raznih komunikacijskih kanala, videoprodukcija i sl. kako bi snimljena izvedba, umjetničko djelo, komuniciralo s publikom, tržištem. Naši djelatnici su svaki dan na raspolaganju izvođačima, sa znanjima koje su stekli godinama rada u digitalnoj distribuciji, to nisu znanja koje imaju kolektivne organizacije, vezane za monetizaciju youtube kanala, formata za upload, što je potrebno da neki izvođače dođe na playlistu nekog servisa, i da se generalno ostvari prihod na servisu koji ima 50 miliona pjesama, i gdje je 100 000 hrvatskih master snimaka samo kap u moru. Hrvatska diskografska industrija u cjelosti ulaže sve veći napor kako bi poradila na transparentnosti digitalnih reporta, koji su isto sastavni dio ove direktive, iako je za njih rok uvođenje 3 godine, dakle godina duže, od uvođenja direktive, cijela glazbena industrija radi na uvođenju aplikacije Now is digital, koji će izvođačima, koji su potpisali ugovor sa diskografom, pružiti potpuni uvid u digitalna primanja u real timeu. Radi se o aplikaciji sličnoj kakvu za sada koristi Sony Music i Universal Music, najveći majori u svjetskoj diskografiji, sa stotinama miliona dolara prihoda od streaminga. Hrvatska bi trebala biti prva država gdje bi svi diskografi trebali početi koristiti takvu aplikaciju, da omogućimo našim izvođačima uvid u sve digitalne prihode, kako se oni negdje pojavljuju. Zbog svega navedenog u ovom podužem tekstu smartam da nije oportuno u hrvatsko zakonodavstvo uvoditi novo pravo za izvođače, Prava su već obuhvaćena ugovorima s proizvođačima fonograma koji ih licenciraju digitalnim platformama. Novo pravo izvođača ne bi stvorilo novi prihod, već jednostavno raspodijelilo postojeće prihode na način da bi ih udaljili od diskografskih kuća i umjetnika izvođača i preusmjerili studijskim glazbenicima koji su već plaćeni za svoj rad. Taj bi se prihod distribuirao preko kolektivnih organizacija što podrazumijeva dodatne troškove administracije i naknade. Novo pravo nalagalo bi novi teret licenciranja glazbenim servisima da pregovaraju s kolektivnim organizacijama dok su prava već plaćena, s tim da će se svako novo plaćanje predstavljati gubitak prihoda glazbenih kuća. Učinak na sustav licenciranja glazbe bio bi golem. Direktiva već reformira prava izvođača na način koji je uravnotežen i odražava godine preispitivanja i pregovora. Važno je usvojiti nova pravila i ne otvoriti ih ponovo. Novo bi pravo drastično utjecalo na sposobnost proizvođača fonograma da ulažu u glazbu i na broj i raznolikost umjetnika s kojima mogu raditi, i moramo na kraju to naglasiti, da krizom u diskografiji, gdje je prodaja nosača zvuka, drastično pala, su ipak najviše bili pogođeni diskografi, i sada uvođenje novog prava za izvođače,

	teško tu ravnotežu glazbene industrije opet nakrivljuje, i donosi novi disbalans. Hvala na čitanju, i pozdrav, Branko Komljenović	
297	<p>Umjetnička organizacija Studio Maraton NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Dobar dan, pozdravljam sve prisutne. Moje je ime Olja Dešić, samostalni sam umjetnik i umjetnički voditelj Studija Maraton, glazbeno produkcijske organizacije. Osvrnut ću se na temu izbacivanja diobe prihoda izvođača glazbe u snimkama koje će se digitalno distribuirati u budućnosti. Neću o brojkama i postocima, svoj ću osvrt fokusirati na vrijednost doprinosa izvođača glazbenoj industriji i šteti koja im se nanosi krivo postavljenim zakonom. Kao glazbenik aktivan sam od svoje trinaeste godine, dakle već 32 godinu života sudjelujem u kreativnim procesima koji stvaraju glazbeni proizvod ponuđen krajnjem korisniku, u bilo kakvom poslovnom modelu. Profesionalni sam studijski i koncertni glazbenik te sam u karijeri surađivao s većinom eminentnih glazbenika u Hr i našoj široj regiji. Osim što sam i sam izvođač, također sam i autor i glazbeni/izvršni producent projekata u koje okupljam razne glazbenike izvođače, dakle izravno upošljam honorarne suradnike za projekte u kojima izvode u studiju glazbu drugih autora i solista. Ti glazbenici su s punim pravom zaslužili svoja prava ostvarena korištenjem glazbe online ili offline, to je potpuno svejedno. U pitanju je samo promjena poslovnog modela, no ne i prava onih koji su stvorili proizvod. □ Ako se prikupljaju prava za autore, automatski treba dio prava biti proslijeđen i izvođačima na snimkama. Zašto? 1. Na razini isporuke usluge koju su obavili izvođači, nije li i to nekakvo intelektualno vlasništvo, a ne samo "dionica" koju je isporukom izvođači "predali" zauvijek i bezuvjetno? 2. Zato jer su pri snimanju, a obzirom na moguću zaradu te pjesme u budućnosti potplaćeni za možda najbolju dionicu odsviranu u povijesti diskografije neke države. □ Nadalje, najčešće su izostavljeni iz poslovnih ugovora s diskografima i ne primaju nikakva mehanička prava ili postotke od prodaje ili streaminga. Ostvaruju prihod isključivo od prihoda HUZIP-a, kolektivne zaštite izvođačkih prava. □ Većina solo izvođača u svojim diskografskim ugovorima potpisivanim u zadnjih 30 godina ne uključuje izvođače na svojem albumu, pa čak i u velikim bendovima članovi nemaju ugovor s diskografom. Naprotiv solist još pritom u svojem ugovoru s izdavačem ima famozni članak u kojem solist jamči izdavaču da izvođači na pjesmi nemaju potraživanja od izdavača, a istog nije platio. I time svi od izvođača peru ruke. □ No oni koji ne smiju prati ruke su zakonodavci! □ 3. Zato jer su unaprijedili pjesmu i dodali joj vrijednost (da - i financijsku!) unošenjem svojih dodatnih ideja i nisu nam isporučili neku potrošnu robu kratkog vijeka, već glazbenu dionicu koja fiksiranjem na fonogram traje u smislu prikupljanja prava koliko traje prikupljanje autorskog prava nad tom pjesmom. Dali su svoje intelektualno vlasništvo na daljnje raspolaganje, ali ne bezuvjetno. Nisu se odrekli nikakvim potpisom. 4. Jer su pozvani u studio da sudjeluju u entuzijastičkom stvaranju</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

"baš ove najbolje pjesme na svijetu" i time su dio kreativnog procesa u u kojem svaki pravi glazbenik koji u studio uđe sudjeluje u svojem punom kapacitetu, ne opterećujući se tada samo novcem. Pritom im skromni honorar predstavlja samo avans, a ne jedina pravična naknada za daljnje neograničeno iskorištavanje doprinosa na predmetnoj snimci. 5. Jer zaslužuju da skupa sa svim autorima koji su sudjelovali u pjesmi, npr. ako ista postane veliki hit, gledajući u milijunske pregleda na digitalnim servisima, imaju osjećaj ponosa i zadovoljstva, a ne osjećaja prevare i izostavljenosti. I da to vide na svojem žiro računu jer su svoj posao obavili pošteno, s pažnjom vrhunskog umjetnika. Da rezimiram: Ovo što se sprema navedenim zakonom je težak udarac cijeloj profesiji glazbenika izvođača. Oni to nisu nikome poklonili, već su svoje audio signale fiksirali na fonogram, utkali svoju osobu u pjesmu. Nisu poklonili svoj rad niti ga se odrekli pismenim ili usmenim putem. Svi drugi u lancu buduće digitalne distribucije, naprotiv, nisu oštećeni, njima prihodi stalno rastu i rasti će u budućnosti online života i tehnologije koja ulazi. Svi moramo pravedno dalje. Smatram da zakon o autorskom pravu koji se poziva na direktive EU ne smije na taj način pogodovati isključivo tržišnim lobijima i zanemariti dokazani ljudski kapacitet. Nije fer, niti je za ponos i čast društvu koje se želi nazvati "uređenim". Srdačan pozdrav, Olja Dešić, profesionalni samostalni umjetnik.

- 298 **Hrvatska komora arhitekata**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
Hrvatska komora arhitekata je samostalna strukovna organizacija sa javnim ovlastima, osnovana Zakonom, koja čuva ugled, čast i prava ovlaštenih arhitekata, ovlaštenih arhitekata urbanista, krajobraznih arhitekata, inženjera gradilišta, voditelja radova te stranih osoba s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koji obavljaju poslove regulirane profesije arhitektonske struke i poslove struke krajobrazne arhitekture. Prije svega, smatramo da je ovaj prijedlog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima napravio bitan iskorak u pogledu zaštite autora arhitektonskih djela. Osobito pozdravljamo uvođenje definicije arhitektonskog djela u članku 7. koja će riješiti mnoge dvojbe i sporne situacije koje su se javljale u praksi i u sudskim sporovima. Također, pozdravljamo i odredbe iz članka 108. koje će također bitno unaprijediti pravnu sigurnost i otkloniti potencijalne sporove u pogledu odnosa prava vlasništva i autorskog prava na arhitektonskim djelima te smatramo da je ovakvim odredbama ostvarena dobra ravnoteža u odnosu ove dvije vrste prava. Predlažemo samo da se naslov iznad članka 108. dopuni kako bi jasno odražavao sadržaj toga članka i da glasi: UNIŠTENJE AUTORSKOG DJELA I IZMJENE ARHITEKTONSKOG DJELA. Smatramo da su odredbe koje uređuju stvaranje autorskog djela po narudžbi također vrlo pozitivan iskorak u odnosu na postojeće zakonsko rješenje. Ipak, s obzirom na to da su arhitektonska djela posebna vrsta autorskih djela koje se u svojoj ukupnosti sastoji od više različitih faza i elemenata, te da se svaki od tih

Prihvaćen
Prijedlog se prihvaća.

elemenata može smatrati zasebnim autorskim djelom, radi potpune pravne sigurnosti i izbjegavanja sudskih sporova (a takvih je prema dosadašnjim odredbama zakona bilo puno i izazvali su ozbiljne troškove, zastoje projekata uključivo i zabrane gradnje što je izvor nesigurnosti i za arhitekte i za investitore), te uzimajući u obzir da je posebnost arhitektonskih djela ta što se njihovim umnožavanjem stvaraju građevine te što njihovo građenje iziskuje vrlo velika financijska ulaganja i poželjno je izbjeći bilo kakve sporne situacije, smatramo nužnim da se u članak 89. prijedloga Zakona uvrsti novi stavak 5. u sljedećem sadržaju:

„(5) Ugovorom o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi izrijekom se navodi izrada kojih elemenata arhitektonskog djela se naručuje (na primjer: skica, studija, plastični i drugi prikaz, nacrt, idejni projekt, glavni projekt, izvedbeni projekt i planovi, zahvati u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture). Predmnijeva o stjecanju prava iskorištavanja iz stavaka 3. i 4. ovoga članka odnosi se samo na one elemente arhitektonskog djela koji su izričito u ugovoru o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi navedeni i ne uključuje one elemente koji nisu izričito navedeni.“

Ovakvom odredbom jasno bi se odredio predmet ugovora o narudžbi arhitektonskog djela i sigurno bi se izbjegle sporne situacije. Nadalje, vezano uz odredbe koje uređuju stvaranje autorskog djela u radnom odnosu, također smatramo da predstavljaju vrlo pozitivan iskorak u odnosu na postojeće zakonsko rješenje. Ponovo, naglašavajući da su arhitektonska djela posebna vrsta autorskih djela koje se u svojoj ukupnosti sastoji od više različitih faza i elemenata, te da se svaki od tih elemenata može smatrati zasebnim autorskim djelom, radi potpune pravne sigurnosti i izbjegavanja sudskih sporova, smatramo nužnim da se u članak 93. prijedloga Zakona uvrsti novi stavak 6. u sljedećem sadržaju:

„(6) Ako je arhitektonsko djelo stvoreno u radnom odnosu, stavci 1. do 5. ovoga članka odnose se na sve elemente arhitektonskog djela (skice, studije, plastične i druge prikaze, nacрте, idejne projekte, glavne projekte, izvedbene projekte i planove, zahvate u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture) te je poslodavac ovlašten koristiti sve ili neke elemente arhitektonskih djela izrađenih u radnom odnosu za izradu drugih elemenata istog ili drugog arhitektonskog djela, bez ograničenja i bez ikakvog dodatnog dopuštenja autora, ako nije izrijekom drukčije ugovoreno između poslodavca i autora.“

Ovakvom odredbom jasno bi se odredilo, s obzirom na opisanu posebnu narav arhitektonskog djela i njegovih elemenata koji se mogu smatrati i zasebnim autorskim djelima, koja prava stječe poslodavac (ako izrijekom nije drugačije ugovoreno između njega i autora), a s ciljem izbjegavanja eventualnih spornih situacija i pravnih nedoumica.

299	<p>Bruno Urlić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, već preko 25 godina bavim se izvođenjem raznih vrsta glazbe od klasike do jazz-a., S obzirom da sam prošao i cijelu glazbenu naobrazbu od niže škole do akademije, može se reći da sam u glazbi praktički cijeli život. Djelujem kao aranžer, autor, producent, studijski glazbenik, te live-izvođač. Suradivao sam na preko 1000 raznih izvedbi i smatrao sam da sve vrste mojih izvedbi štiti HUZIP, jer sam im za to dao suglasnost. Ideja da takvu „zaštitu“ rješava diskograf je blago zastrašujuća, jer mislim da oni jednostavno nemaju senzibilitet potreban za brigu prema izvođačima. Mislim da njihova pažnja „dopire“ eventualno do nositelja projekta, a sve nakon toga su „nepredviđeni troškovi“. Mislim da je samo po sebi jasno da se izvođačka prava ubiru preko agencije koja u svom imenu ima (ZIP)-zaštitu izvođačkih prava. To je ujedno i jedina agencija kojoj sam dao punomoć da u moje ime prikuplja plodove mog rada, kako u Hrvatskoj, tako i u ostatku svijeta. Ne vidim po čemu bi glazba s interneta bila izuzeta iz ovih pravila i tražila svoj put mimo procedure. Izvođačka prava pripadaju izvođačima i tu po meni ne bi smjelo biti zabune. To pravo mora biti neodrecivo, jer sve drugo stvara pomutnju. Vjerojatno ni sami nismo svjesni koliko je do sad novaca otišlo u krivom smjeru, ali vrijeme je da se to konačno razjasni na pravi način.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
300	<p>Fedor Boić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA AUTOR SAM,PRODUCENT I STUDIJSKI GLAZBENIK. U POSLJEDNJIH 30 GODINA SNIMIO SAM MNOGE VRLO USPJEŠNE SNIMKE KOJE JE MOGUĆE NAĆI NA INTERNETSKIM SERVISIMA. NIKADA NISAM SA DISKOGRAFIMA POTPISAO NIKAKAV UGOVOR VEZAN ZA INTERNETSKA PRAVA, NITI SAM OD DISKOGRAFA PRIMIO BILO KAKVU NAKNADU ZA KORISTENJE MOJIH SNIMAKA NA INTERNETSKIM SERVISIMA. JEDINA NAKNADA KOJU UOPĆE PRIMAM OD MOJIH IZVOĐAČKIH PRAVA JE PREKO HUZIP-A. PUTEM PUNOMOĆI SAM OVLASTIO HUZIP DA ŠTITI MOJA IZVOĐAČKA PRAVA I ZA KORIŠTENJE MOJIH SNIMAKA NA INTERNETU. U CIJELOSTI PODRŽAVAM PRIJEDLOG GLAZBENIČKIH STRUKOVNIH UDRUGA DA SE MOJA PRAVA NA INTERNETU OSTVARUJU KOLEKTIVNO, I DA JE TA NAKNADA NEODRECIVA, KAO ŠTO JE TO KOD EMITIRANJA NA RADIO I TV POSTAJAMA. Srdačan pozdrav, Fedor Boić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

301	<p>Goran Delač NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, glazbom se bavim cijeli svoj život, od svoje 8 godine, a profesionalno zadnjih 20 godina, profesionalno znači da samo živim od toga. Višestruki sam dobitnik nagrade "Status" i dobitnik sam nagrade "Porin", bio sam i još uvijek jesam član mnogih renomiranih glazbenih sastava, član pratećih bendova mnogih hrvatskih umjetnika i pjevača. Jedinu naknadu koju primam je od HUZIP-a preko izvođačkih prava. Putem punomoći sam ovlastio HUZIP da štiti moja izvođačka prava i za korištenje mojih snimaka na internetu. Podržavam prijedlog svih glazbenih strukovnih udruga da je moja naknada preko interneta neodreciva isto kao i na radio postajama i televiziji. Kako i sama direktiva kaže: • autorska prava pripadaju autorima • izvođačka prava pripadaju izvođačima • fonogramska prava pripadaju proizvođačima fonograma Molio bih vlasti da pronađu rješenje da se odupru megalomaniji koja već dugi niz godina pokušava uzeti ono što nam pripada. Nadam se da će Republika Hrvatska biti pametna i zaustaviti ovakvo ponižavanje glazbene industrije i zaštititi moja prava i dati pravo nadoknade za korištenje mojih snimljenih izvedbi na internetu.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
302	<p>Stanko Šarić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Više od 30 godina se bavim glazbom profesionalno, u početku kao izvođač. Iza mene i mojih kolega su više od 30 albuma i više od 300 studijskih snimki. U zadnje vrijeme, okolnosti su me natjerale na autorske pokušaje i na pokretanje tvrtke koja se bavi nakladništvom upravo zbog nezadovoljstva nakon usporedbe svih tih triju prava. Pitanje autorskih, nakladničkih i izvođačkih prava mogu sagledati objektivno iz sva tri kuta. Moje uvjerenje je kako su izvođačka prava svih ovih godina zbog raznih razloga bila na najnižoj zapravo sramotnoj razini. Ovim putem zahtijevam od zakonodavca poštenu pristup pitanju izvođačkih prava i ugradnji istih u budući zakon. Do sada smo imali kolektivnu zaštitu izvođačkih prava kroz udrugu HUZIP, koja možda nije bila savršena ali bila je bolja od nikakve što se naslućuje iz ovog zakonskog prijedloga. Stajalište glazbeničkih strukovnih udruga kako bi odnos nakladničkih i izvođačkih prava trebao biti 50:50% odgovara uloženoj kreativnosti i to bi svakako trebalo ugraditi u zakonsko rješenje. Istraživanja u zapadnim zemljama su pokazala kako nakladnici u tom novom modelu uzimaju najveći dio, gotovo 50% od bruto zarade, platforme za distribuciju (streaming) nešto manje od 20%, promotori autorskih prava 10%, država od poreza oko 20%, jako popularni izvođači manje od 5% a glazbenici koji su snimali u studijima i stvarali glazbu od tog imaju 0%. To stanje je duboko nepošteno i kao takvo je neodrživo zato u novom zakonskom rješenju treba te odnose dovesti u ravnotežu kako bi se poticala kreativnost glazbenika izvođača bez koje cijela priča pada u vodu. Ip, Stanko Šarić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

303	<p>Krunoslav Dražić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, Samostalni sam umjetnik, autor, aranžer, studijski glazbenik, stoga moja egzistencija uvelike ovisi o autorskoj i izvođačkoj naknadi. Uskoro će biti trideset godina otkako se bavim (isključivo) glazbom. Dobitnik sam mnogobrojnih priznanja i nagrada od kojih bih posebno istaknuo nagradu Status koju sam u primio četiri puta u proteklih pet godina. Jedina naknada koju uopće primam od mojih izvođačkih prava je preko huzip-a kojeg sam putem punomoći ovlastio da štiti moja izvođačka prava u svim segmentima, pa tako i za korištenje mojih snimaka na internetu. U cijelosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno, i da je ta naknada neodreciva, kao što je to kod emitiranja na radio postajama. Krunoslav Dražić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
304	<p>Suzana Česnjar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Profesionalna sam klasična pjevačica. Potpisala sam HUZIP-u punomoć, kojom sam ga ovlastila da kolektivno ostvaruje moja prava na internetu. Diskografima nikad nisam potpisala ništa. Zahtijevam da Republika Hrvatska ovim Zakonom zaštiti moja prava na naknadu za korištenje mojih snimljenih izvedbi na internetu (činjenje dostupnim javnosti) na način da se u Zakon ugrade odredbe prema kojima bi svi izvođači imali pravo na NEODRECIVU naknadu za korištenje snimaka putem interneta, a koja bi se ostvarivala kolektivno. Srdačno, Suzana Česnjar</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

305	<p>Tomislav Mužek NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA OPERNI SAM PJEVAČ I VEĆ DUGI NIZ GODINA PROFESIONALNO DJELUJEM U HRVATSKOJ I INOZEMSTVU. NISAM NIKADA S DISKOGRAFIMA POTPISAO NIKAKAV UGOVOR VEZAN UZ INTERNETSKA PRAVA, NITI SAM OD NJIH PRIMIO BILO KAKVU NAKNADU ZA KORIŠTENJE MOJIH SNIMAKA NA INTERNETSKIM SERVISIMA. JEDINA NAKNADA KOJU UOPĆE PRIMAM OD MOJIH IZVOĐAČKIH PRAVA JE PREKO HUZIP-a. PUTEM PUNOMOĆI SAM OVLASTIO HUZIP DA ŠTITI MOJA IZVOĐAČKA PRAVA I ZA KORIŠTENJE MOJIH SNIMAKA NA INTERNETU. U CIJELOSTI PODRŽAVAM PRIJEDLOG GLAZBENIČKIH STRUKOVNIH UDRUGA DA SE MOJA PRAVA NA INTERNETU OSTVARUJU KOLEKTIVNO, I DA JE TA NAKNADA NEODRECIVA, KAO ŠTO JE TO KOD EMITIRANJA NA RADIO POSTAJAMA. Direktiva EU propisuje primjerenu i razmjernu naknadu za sve - autore, izvođače i proizvođače fonograma, za svaki oblik eksploatacije. Sve je jednostavno: • autorska prava pripadaju autorima • izvođačka prava pripadaju izvođačima • fonogramska prava pripadaju proizvođačima fonograma Svatko ima pravo odabrati način prikupljanja naknade za svoja prava. Očekujem da Republika Hrvatska ovim Zakonom zaštiti moja prava na naknadu za korištenje mojih snimljenih izvedbi na internetu (činjenje dostupnim javnosti) na način da se u Zakon ugrade odredbe prema kojima bi svi izvođači imali pravo na NEODRECIVU naknadu za korištenje snimaka putem interneta, a koja bi se ostvarivala kolektivno. LIJEPI POZDRAV, TOMISLAV MUŽEK, OPERNI PJEVAČ</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
306	<p>ALEN SVETOPETRIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA STUDIJSKI SAM GLAZBENIK I SNIMIO SAM MNOGE VRLO USPJEŠNE SNIMKE KOJE JE MOGUĆE NAĆI NA INTERNETSKIM SERVISIMA Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava, niti sam od njih primio bilo kakvu naknadu za korištenje mojih snimaka na internetskim servisima. Jedina naknada koju uopće primam od mojih izvođačkih prava je preko HUZIP-a. Putem punomoći sam ovlastio HUZIP da štiti moja izvođačka prava i za korištenje mojih snimaka na internetu. U cijelosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno, i da je ta naknada neodreciva, kao što je to kod emitiranja na radio postajama.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
307	<p>Udruženje hrvatskih arhitekata (UHA) NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Udruženje hrvatskih arhitekata (UHA) je krovna nacionalna udruga s tradicijom duljom od 140 godina koja okuplja 11 područnih društava - regionalnih, županijskih i gradskih: Društvo arhitekata Dubrovnika (DAD), Društvo arhitekata, građevinara i geodeta Karlovac (DAGGK), Društvo arhitekata Istre/Società</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća.</p>

architetti dell'Istria (DAI/SAI), Društvo arhitekata Osijeka (DAO), Društvo arhitekata Rijeke (DAR), Društvo arhitekata Splita (DAS), Društvo arhitekata Šibenik (DAŠ), Društvo arhitekata Varaždin (DAV), Društvo arhitekata Zadra (ZDA), Društvo arhitekata Zagreba (DAZ) i Udruženje arhitekata Međimurja (UAM), što nas svrstava među najbrojnije i najdugovječnije strukovne udruge u kulturi u Republici Hrvatskoj. Prije svega, smatramo da je ovaj prijedlog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima napravio bitan iskorak u pogledu zaštite autora arhitektonskih djela. Osobito pozdravljamo uvođenje definicije arhitektonskog djela u članku 7. koja će riješiti mnoge dvojbe i sporne situacije koje su se javljale u praksi i u sudskim sporovima. Također, pozdravljamo i odredbe iz članka 108. koje će također bitno unaprijediti pravnu sigurnost i otkloniti potencijalne sporove u pogledu odnosa prava vlasništva i autorskog prava na arhitektonskim djelima te smatramo da je ovakvim odredbama ostvarena dobra ravnoteža u odnosu ove dvije vrste prava. Predlažemo samo da se naslov iznad članka 108. dopuni kako bi jasno odražavao sadržaj toga članka i da glasi: **UNIŠTENJE AUTORSKOG DJELA I IZMJENE ARHITEKTONSKOG DJELA**. Smatramo da su odredbe koje uređuju stvaranje autorskog djela po narudžbi također vrlo pozitivan iskorak u odnosu na postojeće zakonsko rješenje. Ipak, s obzirom na to da su arhitektonska djela posebna vrsta autorskih djela koje se u svojoj ukupnosti sastoji od više različitih faza i elemenata, te da se svaki od tih elemenata može smatrati zasebnim autorskim djelom, radi potpune pravne sigurnosti i izbjegavanja sudskih sporova (a takvih je prema dosadašnjim odredbama zakona bilo puno i izazvali su ozbiljne troškove, zastoje projekata uključivo i zabrane gradnje što je izvor nesigurnosti i za arhitekate i za investitore), te uzimajući u obzir da je posebnost arhitektonskih djela ta što se njihovim umnožavanjem stvaraju građevine te što njihovo građenje iziskuje vrlo velika financijska ulaganja i poželjno je izbjeći bilo kakve sporne situacije, smatramo nužnim da se u članak 89. prijedloga Zakona uvrsti novi stavak 5. u sljedećem sadržaju: (5) Ugovorom o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi izrijekom se navodi izrada kojih elemenata arhitektonskog djela se naručuje (na primjer: skica, studija, plastični i drugi prikaz, nacrt, idejni projekt, glavni projekt, izvedbeni projekt i planovi, zahvati u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture). Predmnijeva o stjecanju prava iskorištavanja iz stavaka 3. i 4. ovoga članka odnosi se samo na one elemente arhitektonskog djela koji su izričito u ugovoru o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi navedeni i ne uključuje one elemente koji nisu izričito navedeni. Ovakvom odredbom jasno bi se odredio predmet ugovora o narudžbi arhitektonskog djela i sigurno bi se izbjegle sporne situacije. Nadalje, vezano uz odredbe koje uređuju stvaranje autorskog djela u radnom odnosu, također smatramo da predstavljaju vrlo pozitivan iskorak u odnosu na postojeće zakonsko rješenje. Ponovo, naglašavajući da su arhitektonska djela posebna vrsta autorskih djela koje se u svojoj ukupnosti sastoji od više različitih

	<p>faza i elemenata, te da se svaki od tih elemenata može smatrati zasebnim autorskim djelom, radi potpune pravne sigurnosti i izbjegavanja sudskih sporova, smatramo nužnim da se u članak 93. prijedloga Zakona uvrsti novi stavak 6. u sljedećem sadržaju: (6) Ako je arhitektonsko djelo stvoreno u radnom odnosu, stavci 1. do 5. ovoga članka odnose se na sve elemente arhitektonskog djela (skice, studije, plastične i druge prikaze, nacрте, idejne projekte, glavne projekte, izvedbene projekte i planove, zahvate u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture) te je poslodavac ovlašten koristiti sve ili neke elemente arhitektonskih djela izrađenih u radnom odnosu za izradu drugih elemenata istog ili drugog arhitektonskog djela, bez ograničenja i bez ikakvog dodatnog dopuštenja autora, ako nije izrijekom drukčije ugovoreno između poslodavca i autora. Ovakvom odredbom jasno bi se odredilo, s obzirom na opisanu posebnu narav arhitektonskog djela i njegovih elemenata koji se mogu smatrati i zasebnim autorskim djelima, koja prava stječe poslodavac (ako izrijekom nije drugačije ugovoreno između njega i autora), a s ciljem izbjegavanja eventualnih spornih situacija i pravnih nedoumica.</p>	
308	<p>Nataša Mirković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Jedina naknada koju uopće primam od mojih izvođačkih prava je preko HUZIP-a. Direktiva EU propisuje primjerenu i razmjernu naknadu za sve - autore, izvođače i proizvođače fonograma, za svaki oblik eksploatacije. Sve je jednostavno: • autorska prava pripadaju autorima • izvođačka prava pripadaju izvođačima • fonogramska prava pripadaju proizvođačima fonograma Država ima obvezu iznaći zakonodavni model koji će osigurati i izvođačima (jednako kao i autorima) primjerenu i razmjernu naknadu. Očekujem da Republika Hrvatska ovim Zakonom zaštiti moja prava na naknadu za korištenje mojih snimljenih izvedbi na internetu (činjenje dostupnim javnosti) na način da se u Zakon ugrade odredbe prema kojima bi svi izvođači imali pravo na NEODREČIVU naknadu za korištenje snimaka putem interneta, a koja bi se ostvarivala kolektivno.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Kao studijski glazbenik sam u posljednjih 30-tak godina snimio mnogo uspješnih snimaka koje se danas mogu naći na internetskim servisima. Jedina naknada koju dobijam od mojih izvođačkih prava je od HUZIP-a, kojeg sam preko punomoći ovlastio da štiti moja izvođačka prava i za korištenje mojih snimaka na internetu. U cijelosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno i da je ta naknada neodreciva, kao što je to slučaj kod emitiranja na radio postajama. Ne vidim nikakvu razliku između toga da netko sluša moju izvedbu na radiju ili preko interneta. Od radija dobijem naknadu, a od interneta ništa. Svirao sam na snimkama koje objavljuje više diskografa., a naknadu za korištenje tih snimaka na internetu mi ne isplaćuje niti jedan. Kao studijski glazbenik primam isključivo jednokratnu naknadu za snimanje, ali nikada nisam potpisao ništa što bi značilo da se odričem bilo kakvih daljnjih naknada za iskorištavanje te snimke, a apsolutno odbijam ideju da bi se jednokratna uplata pretvorila u doživotni prijenos mojih izvođačkih prava na diskografa. Želim da Zakon propiše da se ne mogu odreći prava na naknadu za korištenje mojih snimaka na internetu, jer u nedostatku takve odredbe, diskograf će me ucijeniti da potpišem da se odričem svoje izvođačke naknade u korist diskografa. Po direktivi EU, izvođačka prava pripadaju izvođačima, te država ima obvezu iznaći zakonodavni model koji će osigurati i izvođačima (kao i autorima) primjerenu i proporcionalnu naknadu. Ja kao studijski glazbenik, po zakonu imam ista prava kao i glavni izvođač. Pisana forma ugovora nužna je da bi se točno moglo znati kome sam dao koja prava, za koji teritorij i za koje vrijeme. Bez pisane forme, a pogotovo bez tih bitnih elemenata, uvijek će druga strana tvrditi da sam dao sve, zauvijek, bez prava na ikakvu naknadu. Očekujem da Republika Hrvatska ovim zakonom zaštiti moja prava na naknadu za korištenje mojih snimljenih izvedbi na internetu (činjenje dostupnim javnosti) na način da se u Zakon ugrade odredbe prema kojima bi svi izvođači imali pravo na NEODRECIVU naknadu za korištenje snimaka putem interneta, a koja bi se ostvarivala kolektivno.

Primljeno na znanje

Komentar primljen na znanje.

310	<p>ZVONIMIR BAJEVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, kao višegodišnji član Jazz orkestra HRT-a, Jazz orkestra HGM-a, osnivač sastava B's FUNstallation, Lasse Lindgren Big Constellation, pridruženi član raznim sastavima i izvođačima, i studijski glazbenik, snimio sam velik broj vrlo uspješnih snimki koje se mogu naći i na internetskim streaming servisima. Nikada nisam sa diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava, niti sam od njih primio bilo kakvu naknadu za korištenje mojih snimaka na internetskim servisima. Jedina naknada koju primam od mojih izvođačkih prava je isključivo preko HUZIP-a. Putem punomoći sam ovlastio HUZIP da štiti moja izvođačka prava i za korištenje mojih snimaka na internetu, te ovim putem u cijelosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno, i da je ta naknada neodreciva, kao što je to kod emitiranja na radio postajama. Ja, kao studijski i orkestralni glazbenik, po zakonu imam ista prava kao i glavni izvođač. Pisani ugovor je jedini način da dokažem koja prava sam dao, a koja nisam. Pogotovo za ona prava koja u vrijeme kada se bilo kakav ugovor potpisivao nisu niti postojala. S poštovanjem, Zvonimir Bajević</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
311	<p>Ivana Plechinger Kovačić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, U vrijeme dok sam se aktivno bavila glazbom izdala sam tri albuma, u međuvremenu pjevala sam u različitim projektima. Od svih radijskih i televizijskih emitiranja dobivam naknadu za svoja izvođačka prava, za što sam putem punomoći ovlastila HUZIP, jednako tako želim da HUZIP štiti moja izvođačka prava i za korištenje mojih snimaka na internetu. U cijelosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno, i da je ta naknada neodreciva, kao što je to kod emitiranja na radio postajama. Smatram da nije pošteno da mi se ne isplaćuju izvođačka prava kada netko sluša moju pjesmu na internetu, ako je svima jasno da je pošteno da se ta prava isplaćuju kada ljudi slušaju istu pjesmu na radiju ili televiziji. Očekujem da Republika Hrvatska ovim zakonom zaštiti moja izvođačka prava i da naknadu od internetskih emitiranja ostvarujem preko HUZIPA koji sam za to ovlastila. Ponosna sam na Hrvatsku što je uvijek bila ispred ostalih država naše regije po pitanju zaštite autorskih i izvođačkih prava i uvjerena sam da će se to tako i nastaviti pošto nam je svima u interesu da ova zemlja ima nove "Olivera, Arsena i Runjića". Nemojte dozvoliti da ovakvim propustom uzmete dobar vjetar iz jedra broda svih izvođača Hrvatske... Unaprijed hvala, s poštovanjem, Ivana Plechinger</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

312	<p>Bruno Kovačić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani! Glazbom se bavim 35 godina. Autor sam, studijski glazbenik, aranžer i producent. Dobitnik sam nagrade Status i višestruki sam dobitnik nagrade Porin. Napisao sam i snimio mnoge uspješne pjesme koje se mogu naći na internetskim servisima. Kao što sam siguran da će o mojim autorskim pravima brinuti HDS Zamp, tako želim biti siguran da će o mojim izvođačkim pravima brinuti HUZIP. HUZIP sam, naime, ovlastio da kolektivno prikuplja moja prava na internetu. Diskografe nisam. To znači da potpuno podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno. Kao što se već niz godina uspješno ostvaruju od svih radio i televizijskih emitiranja. Dakle ako netko na internetu sluša ili gleda snimku u kojoj sam sudjelovao kao izvođač očekujem zaštitu odnosno isplatu mojih izvođačkih prava za što sam ovlastio HUZIP. A ne diskografe. Očekujem da Republika Hrvatska ovim zakonom zaštititi moja izvođačka prava i da naknadu od internetskih emitiranja ostvarujem preko HUZIPA koji sam za to ovlastio. Diskografe nisam. Bruno Kovačić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
313	<p>Ivana Čabreja NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, studijska sam glazbenica i snimila sam brojne vrlo uspješne snimke koje je moguće naći na internetskim servisima. Putem punomoći sam ovlastila HUZIP da štiti moja izvođačka prava i za korištenje mojih snimaka na internetu. U cijelosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno, i da je ta naknada neodreciva, kao što je to kod emitiranja na radio postajama. Želim primati naknadu preko HUZIP-a za korištenje putem interneta, jednako kao što redovito primam za korištenje putem radija i televizije te očekujem da će Republika Hrvatska ovim zakonom zaštititi ovo moje pravo. Ivana Čabreja</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

314	<p>Luka Tralić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, Profesionalni sam glazbenik - autor, izvođač i glazbeni producent. Kao takav sam istovremeno konzument i autorskih i izvođačkih i fonogramskih prava, pa ću se usuditi smatrati da dovoljno poznajem sustav kakav je sada i onaj koji se ovim prijedlogom Zakona pokušava napraviti u budućnosti. Ideja da se izvođačka prava s internetskih servisa prepuste diskografu koji će ih kasnije po svome nahodjenju možda isplatiti izvođaču (u praksi će to biti eventualno onom glavnom, ne i pratećim izvođačima) je potpuno nelogična. Ako sustav emitiranja putem stream servisa na internetu usporedimo s radio difuzijom gdje publika dobiva priliku poslušati ali ne i posjedovati neku snimku, i u tom slučaju izvođača štiti HUZIP, potpuno je nelogičan prijedlog ovog Zakona da se princip naplate tih istih djela na internetu postavi drugačije. Ako se autorska prava na internetu već sada štite kolektivno preko HDS/ZAMP-a, zar nije razumno da na istom izvođačka također štitimo kolektivno preko HUZIP-a? Prepustiti diskografu da prikuplja izvođačka prava s emitiranja na internetu vodi prema nekoliko problema. Želimo li možda dodatno opteretiti diskografe da još i taj dio posla moraju obavljati, ili im pak dajemo priliku da se za te svoje usluge ugrade s postotkom koji će naplatiti kao manipulativni trošak i time samo umanjiti već sada minijature prihode koje izvođači mogu ostvariti od emitiranja na internetu? Proizvodimo li time nove (nepotrebne) posrednike? Ili možda ne budu posrednici nego postanu krajnji korisnici izvođačkih prava koja će zadržati! Smatram da je jedini pravedan (a i logičan) sustav koji bi ovim Zakonom trebalo potvrditi da se izvođačka prava štite kolektivno preko odgovarajuće udruge koja se time bavi te da ta prava trebaju biti neodreciva. Kao izvođači svi smo mi potpisali suglasnost o zastupanju HUZIP-u i s povjerenjem se uzdamo da oni taj posao mogu obavljati najodgovornije. Na žalost ovaj je trenutni prijedlog ZAPSP-a u suprotnosti s tim i postavljen je da pogoduje jednoj skupini (diskografu) nauštrb onoga kome ta prava pripadaju. s poštovanjem, Luka Tralić Elemental</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
315	<p>Goran Končar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Goran Končar, violinist izvedba je oduvijek osnov glazbenog izričaja bez obzira radi li se o umjetničkoj izvedbi ili zabavi. Ne ulazeći u sustav vrednovanja, već sam logičan način mišljenja nalaže da naknadu na temelju svojih izvođačkih prava trebaju dobiti izvođači. U Hrvatskoj nam na profesionalnoj razini ostvarenje tih prava u ovom slučaju i prava na glazbu slušanu preko interneta može osigurati samo Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava HUZIP. Načelo pravednosti je osnov svakog pozitivnog zakona, pa ako se u ovom slučaju zanemare prava onih koji izvedbom stvaraju glazbu, postavlja se pitanje stručnosti, morala, etike i čestitosti predlagача kao i uopće smisla donošenja novog zakona.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

316	<p>Mirela Priselac NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Ja sam Mirela Priselac Remi, članica benda Elemental. Bavim se muzikom 22 godine i surađivala sam s nekoliko velikih diskografa. Niti jedan – NIKADA – nije mi isplatio niti lipe za korištenje mojih pjesama na internetu. Mnogi moji ugovori s diskografima, potpisani još tijekom 2000-ih, ni ne spominju digitalnu distribuciju muzike. To, naravno, ne spriječava diskografe da je nude na digitalnim platformama, bez moje privole. To je prljava igra gdje se lovi u mutnom. Meni je osobno dosta toga da me stalno netko vesla i zakida za ono što mi po svoj logici stvari pripada. Ne želim tuđe... Autorske udruge neka štite autore, diskografske udruge diskografe, a izvođačke neka štite izvođače. Jedino u što se kao umjetnica mogu pouzdati su udruge za kolektivnu zaštitu. I zato želim da moja izvođačka prava na internetu uređuje i za mene vodi HUZIP. Nikome drugom ne vjerujem. HUZIP vodi točnu evidenciju o mom cjelokupnom opusu, što se tiče televizija i radija. Logično je da će voditi evidenciju i o mojoj muzici na internetu! Molim naše zakonodavce da se nas, umjetnika, ne odreknu nego da zaštite naša prava i saslušaju nas. Mi najbolje znamo, iz prakse, kako stvari stoje. Zato je naš glas pri izradi ovog zakona krucijalan! Ako nas sada ostavite na cjedilu, kao izvođače, osudit ćete nas na bijedu i prevaru dok god bude muzike u digitalnom obliku. Molim vas da budete svjesni ozbiljnosti ove situacije!</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
317	<p>matej milošev NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, kao pridruženi član raznim sastavima i izvođačima, i studijski glazbenik, snimio sam priličan broj vrlo uspješnih snimki koje se mogu naći i na internetskim streaming servisima. Nikada nisam sa diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava, niti sam od njih primio bilo kakvu naknadu za korištenje mojih snimaka na internetskim servisima. Jedina naknada koju primam od mojih izvođačkih prava je isključivo preko HUZIP-a. Putem punomoći sam ovlastio HUZIP da štiti moja izvođačka prava i za korištenje mojih snimaka na internetu, te ovim putem u cijelosti podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja prava na internetu ostvaruju kolektivno, i da je ta naknada neodreciva, kao što je to kod emitiranja na radio postajama. Ja, kao studijski glazbenik, po zakonu imam ista prava kao i glavni izvođač. Pisani ugovor je jedini način da dokažem koja prava sam dao, a koja nisam. Pogotovo za ona prava koja u vrijeme kada se bilokakav ugovor potpisivao nisu niti postojala. Hvala, Matej Milošev</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
318	<p>Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika (HDGU) Kao udruga koja okuplja 581 umjetnika izvođača klasične glazbe, dajemo svoje primjedbe na predloženi tekst Zakona kako slijedi: Neugodno smo iznenađeni činjenicom da u prijedlog Zakona nije</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Navodi u komentaru ne odgovaraju činjeničnom stanju. Prava koja su ovim Nacrtom prijedloga Zakona dodijeljena umjetnicima izvođačima usklađena su kako s člankom 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, dodatno pojašnjenim recitalom (73) na kojeg</p>

implementirana odredba članka 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu. Jedan od važnih ciljeva donošenja novog Zakona upravo je njegovo usklađivanje s navedenom Direktivom, stoga je zabrinjavajuća spoznaja da su neke od spomenutih odredbi – koje su postojale u radnoj verziji Zakona – iz nepoznatih razloga uklonjene iz verzije koja se daje na javnu raspravu. U situaciji kad je zbog koronavirusa praktički svim umjetnicima na svijetu onemogućeno javno nastupanje, a samim time i zarađivanje za vlastiti život, i kada je internet postao središnje i jedino mjesto na kojem izvođači mogu izraziti svoju kreativnost, Republika Hrvatska donosi zakon u kojem izvođačima ne daje mogućnost da ostvare naknadu za takvo korištenje njihovih izvedbi. Naprotiv, umjesto toga, ozakonjuje višegodišnju kontinuiranu nemoralnu uzurpaciju izvođačke naknade od strane proizvođača fonograma. Naši članovi i inače vrlo teško dolaze do diskografa, a kada i dobiju priliku snimiti nosač zvuka, ni na koji način nisu pravno niti financijski zaštićeni od njegove daljnje distribucije u digitalnim medijima. Osim što su mnoge snimke izvođača klasične glazbe snimljene još u vrijeme prije postojanja interneta, s velikom većinom izvođača diskografi nisu nikad ugovorno uredili plaćanje navedenih naknada. Iz naše perspektive, teško je razumljivo da Državni zavod za intelektualno vlasništvo, kao i Ministarstvo kulture koje zbog umjetnika postoji, predlaže zakon u kojemu su izvođači i dalje potpuno izloženi samovolji i ucjenama diskografa kao industrije čiji je dominantni posao postao trgovina pravima, kako vlastitim, tako i pravima izvođača koja im ni po čemu ne bi smjela pripadati, osim ako nisu primjereno ugovorno regulirana i financijski kompenzirana. Struka i javnost odavno su usuglašeni oko činjenice da je klasična glazba najmanje komercijalni dio glazbene izvođačke prakse te je, barem u Hrvatskoj, najčešće prepuštena dobroj volji i entuzijazmu pojedinaca i rijetkih institucija da održe koliko – toliko prihvatljivu razinu i dinamiku ne samo koncerata, već i diskografskih projekata. Pritom, nažalost, umjetnički dio produkcije snimke, vrlo često ostaje lišen bilo kakve naknade. Upravo suprotno, koncerti i na njima ostvarene snimke gotovo su uvijek financirani iz fondova za kulturu lokalne i državne uprave. Ista je stvar i s diskografskim projektima klasične glazbe u koje diskografi vrlo rijetko investiraju vlastita sredstva budući da ih smatraju neprofitabilnima. Članak 18. gore spomenute Direktive, kojeg je Republika Hrvatska dužna implementirati u ovaj Zakon, donosi pravedno rješenje za izvođače koje pretpostavlja da čak i u slučaju da su pravo distribucije na internetu prenijeli na diskografa, zadržavaju pravo na naknadu za takvo korištenje. Dakle, kao što od svakog drugog korištenja svojih izvedbi (npr. na radiju, televiziji i sl.) ostvaruju pravo na odgovarajuću pravičnu naknadu, da tu naknadu ostvare i od korištenja tih istih izvedbi na internetu. Izvođači ne traže ništa što im ne pripada, niti, za razliku od proizvođača fonograma, žele oteti nečija tuđa prava. Izvođači samo žele prava koja im pripadaju i koja su im zajamčena člankom 18. Direktive, a čiji smisao niti jednom

upućujemo, tako i s Ugovorom o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WPPT), kao i s Direktivom 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu. Osobito se ističe se da se ovim Nacrtom prijedloga zakona (kao i važećim Zakonom) propisuje i šira zaštita za umjetnike izvođače nego što je ona koja je propisana pravnom stečevinom EU-a i WPPT-om, u pogledu opsega isključivih prava. Temeljem javnog savjetovanja u tekst Nacrta prijedloga Zakona unesene su i dodatne detaljnije razrađene odredbe o potrebi sklapanja kolektivnih sporazuma između reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača koji djeluju u području glazbe i reprezentativnih udruženja proizvođača fonograma, o minimalnim uvjetima ugovora vezanih uz angažmane umjetnika izvođača te o postupku usvajanja takvih kolektivnih sporazuma. Takav kolektivni sporazum primjenjivao bi se na sve situacije u kojima umjetnik izvođač i proizvođač fonograma nisu ugovorili povoljnije uvjete u svojem pojedinačno sklopljenom ugovoru.

	<p>rečenicom u prijedlogu zakona u odnosu na izvođače nije implementiran. Stoga, u ime članova Hrvatskog društva glazbenih umjetnika zahtijevamo da se u Zakon implementira članak 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, na način da se unesu odgovarajuće odredbe: a) kojima bi svi nositelji izvođačkih prava, bez obzira radilo se o glavnim ili pratećim izvođačima, ostvarivali naknadu za činjenje dostupnim javnosti svojih snimljenih izvedaba, b) kojima bi, pri eventualnom ugovornom raspolaganju navedenim pravima u korist treće osobe, izvođaču ostalo neodrecivo pravo na navedenu naknadu, te c) kojima bi se izvođačka naknada s osnova činjenja dostupnim javnosti snimljenih izvedbi ostvarivala kolektivno, putem HUZIP-a kao nadležne udruge za kolektivno ostvarivanje izvođačkih prava u Republici Hrvatskoj koja jedina raspolaže podacima koji garantiraju ispunjavanje svrhe i cilja članka 18. direktive, a to je da naknada za izvedbu stigne do onoga koji je tu izvedbu stvorio, i tako omogućio prihod i onome čije je djelo izveo, i onome koji je snimku distribuirao. Na kraju, zaključno - bez izvođača snimka ne postoji, i nitko u cjelokupnom procesu bez njih ne bi ostvario apsolutno nikakav prihod. Dopustiti da se na ovakav način marginalizira, umanju, pa i ponizi doprinos izvođača u stvaranju snimki od strane onih nadležnih državnih tijela čija je temeljna zadaća i svrha postojanja da zaštiti umjetnike i njihovo stvaralaštvo, za članove naše udruge je posve neprihvatljivo. Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika Ilica 42/II, 10000 Zagreb</p>	
319	<p>Ivan Stančić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Dragi "naši & vaši! Iskreno se nadam da će ova inicijativa ostvariti pametna rješenja, biti pravedna u stvarnu korist svih izvođača i pravaca hrvatske glazbe. Širite aktivno i predložite svoje ideje, kao npr Clear Bill / Long Love!</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
320	<p>Goran Tribuson NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kao osoba sasvim loše upućena u pravno-zakonsku akribiju dopustit ću si slobodu da iznesem nekoliko komentara na temu audiovizualnoga djela kako ga tretira prijedlog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima. Komentari su u vezi s mojom predavačkom i autorskom praksom što sam je obavljao tijekom podužeg vremena. U članku 15. zakonodavac nedvosmisleno tvrdi kako je audiovizualno djelo koautorski rad što je naprosto netočno, jer audiovizualna djela mogu biti, kao što mnoga već i jesu – djelom jednog autora. Nadalje se navodi kako se koautorima smatraju glavni redatelj, autor scenarija te skladatelj glazbe posebno skladane za film. U stavku 4. navodi se i sljedeće: Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela, te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela bit će priznata kao koautor tog audiovizualnoga djela. Ovaj stavak zvuči kao utješna prilika za snimatelje, koji bi, čini se, svoje</p>	<p>Prihvaćen Primjedba prihvaćena na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>

koautorstvo trebali dokazivati. Kako će se provoditi spomenuto dokazivanje nije mi jasno, ali se nadam da neće biti pred poslovično neefikasnim domaćim sudovima. Ali o snimateljima bez čijeg rada ipak nema filmskog (ni audiovizualnoga djela) nešto kasnije. Ako uvažimo filmsku praksu kakva se odvija u našoj kinematografiji, stječe se dojam da ovom članku ne nedostaju samo snimatelji, nego i utvrđeni hijerarhijski odnosi među navedenim koautorima. U tzv. neproducentskim kinematografijama, kakva je i naša, film pripada zanimanju, želji i namjerama redatelja. Redatelj je taj koji odabire priču, problem, temu i ostale autorske okolnosti, on traži producenta i pregovara s njim, on radi na scenariju, ili pak angažira scenarista s kojim radi na tekstu sve do posljednje verzije, on odabire snimatelja u skladu s vlastitim preferencama i snimateljevim stilom, on sam, ili s casting agencijom, odabire glumce, odlučuje se za montažera etc. Sve je pod njegovim nadzorom od početka do kraja, od prvotne ideje pa do finalnog uspjeha ili fujaska, za što snosi i autorsku odgovornost. Jedan mi je prijatelj redatelj kazao kako je tijekom rada bio u situaciji da nadzire sve osim cateringa. U kolokvijalnim situacijama govorimo o redateljima kao pravim autorima, sukladno tome spominjemo i komentiramo Hitchcockove, Fordove, Tarantinove, Godardove, von Trierove, Sverakove, Almodovarove i ine filmove. Ali, što je „kolokvijalna situacija“ nego situacija neukih, ili situacija slabije informiranih. Na ozbiljnijoj strani priče je obilje filmskopovijesne, filmološke, kritičke, teorijske, monografske literature koja govori o redateljima i drži ih glavnim autorima filma, premda ne zanemaruje kolektivnu, kolaborativnu prirodu filmske proizvodnje. Nije mi jasno radi kojeg to razloga ovaj zakon ne uvažava tu praksu i stvarno stanje, koje se u biti i ne protivi zakonskoj pretpostavci o koautorstvu ili hijerarhiziranom koautorstvu. No najbizarnija sastavnica članka 15. nije ono što u njemu jest, nego ono što u njemu nije. Naime, u koautorskom nizu nisu navedeni snimatelji, i oni su, s punim pravom nezadovoljni ponajviše komentirali taj članak, kojim su, zapravo, izbačeni iz zakona kao koautori. Ta je činjenica toliko neobična da se čovjeku učini kako je objašnjenje za nju dvojako. Ili se radi o omašci, naprosto o tome da ih je netko zaboravio uvrstiti u spomenuti članak, ili pak da je nekome bilo stalo da se u prijedlog zakona ubaci i po koja bedastoća. Dakle, kako vam se dopada gesta kojom se iz djela koje se naziva audiovizualnim izbacuju baš oni koji snose autorsku odgovornost za ono što je u tom djelu vizualno? Naravno, autorska odgovornost za vizualno u filmu široko je distribuirana; i na redatelja, i na scenarista, i na glumca, i na scenografa, i na kostimografa etc., ali je ipak netko morao postaviti kamere i sve to snimiti, služeći se pritom vlastitom autorskom osobnošću, umijećem i stilom, te drugim prepoznatljivostima radi kojih ga je redatelj i odabrao. Prije no što prođe kroz ruke snimatelja, ili kroz njihove kamere, film je tek knjiga snimanja, artefakt od najobičnijeg papira, Bez želje da gnjavim dociranjem, autorima zakonskog prijedloga trebalo bi biti jasno da pojedini snimatelji, ili cinematographeri, ili direktori fotografije, ili, kako se sve ne zovu, bivaju angažirani na nekom filmu upravo zbog svoje

iznimne autorske osobnosti, radi svog filmskog stila, dakle radi svoje snimateljske posebnosti koja odgovara duhu određenog filma. Teško da bi Nestor Almendros mogao pokazati svoju snimateljsku izvrsnost u kojem od sequela (ne sjećam se više da li se radilo o Rambu ili Rockyju) pa je odbio Stalloneovu ponudu koja baš i nije zvučala jako razumno. Premda bi im ovaj prijedlog zakona htio to osporiti, snimatelji kakve spominjem imaju svoja imena, gdje kad itekako poznata, pa bi se na to u svijetu „audiovizuelnih djela“ trebalo računati. Nije slučajno William Wyler za svoje filmove čak sedam puta odabrao Gregga Tolanda, koji je već Orsonu Wellsu, koristeći tzv. deep focus objektiv, omogućio dubinsku oštrinu u Građaninu Kaneu, a za Wylerove Orkanske visove dobio Oscara. Sven Nykvist snimio je za Ingmara Bergmana gotovo dvedeset filmova, a za Fanny i Alexander i Krike i šaputanja dobio Oscara, po čemu se može zaključiti kako je Akademija filmskih umjetnosti držala da je njegov „koautorski udio“ u tim filmovima bio velik. Prije no što je napravio snimateljski genijalne Malickove Nebeske dane, Nestor Almendros radio je s novovalovcima Erichom Rohmerom i Francoisom Truffautom, dok je Roger Deakins počesto snimateljski opsluživao braću Coen, koji su također znali zašto angažiraju baš njega. Rodrigo Prieto snimio je gotovo sve rane Inarrituove filmove podjednakim snimateljskim rukopisom, dok su, recimo, Roberta Richardsona s jasnim namjerama upošljavali Stone, Tarantino i Scorsese. Mađarski emigrant Vilmos Zsigmont nije samo napravio fotografski impozantnog Lovca na jelene, nego je čak i intervenirao u ambijent, pojačavši sumornost njegova početka time što je s kompletnog drveća, koje se vidjelo u tražilu kamere, počupao lišće, a teren zalio golemim količinama vode. Naš filmski klasik Ante Babaja snimio je i dva djela koja su sigurno među najvažnijim hrvatskim filmovima. U vizualnosti jednoga (Breza) evociraju se šarena stakla podravske naive, dok drugi naprosto gori žarkim bojama Mediterana (Izgubljeni zavičaj). Može li itko osporiti visok stupanj suautorske vjerodostojnosti Tomislavu Pinteru i Goranu Trbuljaku, ili bi i oni bili tek manje važni autori „individualnih doprinosa“ iz članka 16.? U prethodnom ulomku pisao sam samo o filmu, budući mi se oduvijek činilo da na televiziji vrijede neka druga pravila te da će zakonsko poistovjećivanje filma i televizije dovesti do zbrke. Npr. kao filmski scenarist radio sam u beskonačnom procesu gdje su verzije velikom brzinom smjenjivale jedna drugu, sve manje nalikujući na izvornik. Kad bih otišao u kino da vidim film po vlastitoj knjizi, ili scenariju, znalo mi se učiniti da sam promašio kinodvoranu. Na televiziji mi se televizijski dramaturzi i urednici nikad nisu uplitali u tekst te sam imao dojam da je tamo zapravo scenarist glavni autor, a redatelj tek izvedbeni djelatnik. Koliko zakoni o kolektivnim autorskim djelima znaju biti neprecizni doznao sam negdje prije dvadesetak godina kad sam bio izveden pred sud (i osuđen!) kao scenarist filma. Scenarij po kojem je napravljen film prošao je kroz mnoge ruke i ono po čemu je film snimljen imalo je jako malo veze s mojim scenarijskim radom. S ostalim koautorima,

redatelj, snimatelj i autor filmske glazbe bio sam optužen da je u filmu neovlašteno izvedena pjesma nekog pučkog kompozitora, o čemu ja nisam imao pojma. Kompozitorov odvjetnik tražio je od nas odštetu za koju bi možda i Morricone napisao taj pjesmuljak. Branio sam se kako u mom scenariju nema ni traga toj pjesmi, kako scenariji ne mogu počiniti taj strašan krimen, jer ne idu po svijetu svirajući neovlašteno tuđu glazbu, ali sve je bilo uzalud. S ostalom koautorskom trojkom, ili četvorkom, bio sam taj zloglasni koautor iz tadašnjeg zakonskog članka zbog čega sam osuđen da platim odštetu. Prema prijedlogu ovog zakona takve će apsurdne stvari biti i dalje sasvim moguće. Goran Tribuson, književnik i scenarist

321	<p>Miroslav Lesić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani, Pojedinač sam, studijski glazbenik već više od 25 godina, izvođač, autor i producent, višestruki dobitnik nagrada „Status“ i „Porin“, a od čega posljednjih 15 godina priznat i od strane Ministarstva kulture kao samostalni umjetnik. Bio sam i/ili još uvijek jesam članom mnogih renomiranih glazbenih bandova i pjevača – band HRTa (A - strana, The Voice...) , Mužek&Trio , Gibonni , Vanna, Nina Badrić, Toni Cetinski itd..., a kao studijski „session“ glazbenik - još i puno više - popis imena je predug za sada sve ih nabrojati, a to se ne odnosi samo za Republiku Hrvatsku, već i na Europu te cijelu regiju... Ove podatke ne navodim zato da bi se pohvalio nekome tko čita, već zato da naglasim činjenicu da kroz te godine u mojoj „fonoteci“ imam preko 50 sati (3000min) snimljene glazbe, o kojoj meni kao izvođaču tih snimljenih djela od prvog dana brine jedna jedina udruga, a to je HUZIP - koji na kraju ima i moju punomoć da me zastupa po toj osnovi. Velik dio tih snimaka moguće je naći na nekom od internetskih servisa kao i na svim televizijama i radijskim postajama, te je HUZIP kao takav - jedini koji meni isplaćuje naknadu koja mi pripada od mojih izvođačkih prava, te ovim putem moram reći da u cijelosti podržavam prijedlog svih glazbeničkih strukovnih udruga da se moja PRAVA NA INTERNETU OSTVARUJU KOLEKTIVNO, te da je ta naknada NEODRECIVA, kao što je to i kod emitiranja na radio postajama te televizijama diljem svijeta. Obzirom da u HUZIP imam potpuno dugogodišnje povjerenje u obavljanju te zadaće, zaista želim da i dio koji meni kao izvođaču pripada, a odnosi se na glazbu koja se „konzumira“ preko interneta, i dalje u cijelosti prikuplja HUZIP, a ne netko treći s kojim nemam niti želim imati dogovor. Važno je napomenuti da sam prilikom svih dosadašnjih snimanja, ako je bilo tako dogovoreno, primio isključivo jednokratnu naknadu za snimanje. Nikada nisam potpisao ništa što bi značilo da se odričem bilo kakvih daljnjih naknada za iskorištavanje te snimke. Od HUZIP-a redovno primam naknadu za emitiranje na radiju i televiziji, a od diskografa ili nekog trećeg ne primam ništa, niti sam ikad nešto primio. Za kraj mislim da je sve najlakše svesti na sljedeće: • autorska prava pripadaju autorima • izvođačka prava pripadaju izvođačima • fonogramska prava pripadaju proizvođačima fonograma. Zahtijevam da se ove stavke vrte u nacrt zakona kojih sada nema. S poštovanjem, Miroslav Lesić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
322	<p>Goran Rukavina NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Poštovani Problem je više nego očit! Dovodi se u pitanje opstanak struke! Pridružujem se suglasno komentarima kolega. Jedini i siguran način da se ostvari bilo kakva naknada od izvođačkih prava na internetu je isključivo preko kolektivne zaštite izvođača. I želim da Zakon propiše da se ne mogu odreći prava na naknadu za korištenje mojih snimaka na netu kao izvođač. Hvala Goran Rukavina</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

323	<p>Ivan Repusic NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Postovani, izrazavam svoju punu potporu u nastojanju izvođača u ostvarivanju prava na pravičnu naknadu za korištenje snimljenih izvedbi na internetu, s time da bi svi izvođači imali pravo na neodrecivu naknadu koja bi se ostvarivala kolektivno. To su stavke koje bi bilo nužno vratiti u nacrt Zakona. S postovanjem, Ivan Repusic</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
324	<p>Nikša Bratoš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani, podcrtat ću ono što ne bi smjelo biti sporno: autorska prava pripadaju autorima izvođačka prava pripadaju izvođačima. To se izrijeком navodi u Članku 4. (1) Autorsko pravo pripada, po svojoj naravi, fizičkoj osobi koja stvori autorsko djelo. (2) Pravo umjetnika izvođača pripada, po svojoj naravi, fizičkoj osobi koja izvede djelo... Naknada za ta prava treba biti NEODRECIVA. Naknade za autorska prava prikuplja organizacija za zaštitu autorskih prava – ZAMP. Analogno tome, I posve logično je da naknade za izvođačka prava prikuplja organizacija za zaštitu izvođačkih prava – HUZIP. Taj način je jedina garancija da će naknade za izvođačka prava zaista stići do svih izvođača. Upravo to je ono što bi zakonodavac trebao štititi. Prijedlog zakona nažalost ostavlja prostor I mogućnost zlorabe, koju diskografi trenutno obilato koriste. Po prijedlogu zakona sporni članci su: Članak 128. (2) "Umjetnik izvođač ima pravo na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za emitiranje i svako drugo priopćavanje javnosti svoje fiksirane izvedbe. Jedinstvena primjerena naknada sastoji se od pojedinačnih naknada koje pripadaju umjetnicima izvođačima i proizvođačima fonograma. " Članak 58. (2) Autorskopravni ugovor, osim malog nakladničkog ugovora, koji nije sklopljen u pisanom obliku smatra se valjanim iako nije sklopljen u tom obliku ako su ugovorne strane ispunile, u cijelosti ili u pretežitom dijelu, obveze koje iz njega nastaju Naš prijedlog je bio da se čl. 128 dopuni s jasnim i nedvosmislenim dijelom koji će jamčiti izvođačima neodrecivost naknade, te prikupljanje i raspodjelu iste kroz sustav kolektivne zaštite i osigurati da njihov novac stigne uistinu do njih, za razliku od sadašnjeg sustava koji diskografi koriste na način da prikupljaju naknadu za korištenje na internetu za fonogramska ali i izvođačka prava i to isplaćuju posve samovoljno samo jednom manjem broju izvođača koji sudjeluje na snimkama, što je u potpunosti protupravno. To čine također samovoljno pozivajući se na valjanost navodnih usmenih dogovora kojima su se navodno ostali izvođači odrekli tih prava. Stoga predlažem: iz članka 58. potpuno brisanje stavka 2 u članku 128. jasno naznačiti da je pravo izvođača na primjerenu naknadu "neodrecivo".</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog je djelomično prihvaćen, na način da se briše članak 58. stavak 2. Nacrt prijedloga Zakona, a u tekst Nacrta prijedloga Zakona unesene su i dodatne detaljnije razrađene odredbe o potrebi sklapanja kolektivnih sporazuma između reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača koji djeluju u području glazbe i reprezentativnih udruženja proizvođača fonograma, o minimalnim uvjetima ugovora vezanih uz angažmane umjetnika izvođača te o postupku usvajanja takvih kolektivnih sporazuma. Takav kolektivni sporazum primjenjivao bi se na sve situacije u kojima umjetnik izvođač i proizvođač fonograma nisu ugovorili povoljnije uvjete u svojem pojedinačno sklopljenom ugovoru.</p>

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Član Simfonijskog orkestra HRT-a Poštovani, Nit vodilja svih prezentacija Direktive Europskog parlamenta o autorskom pravu i srodnim pravima, te njene primjene u zakonodavstvo RH, ako me sjećanje dobro služi, glasila je da će kroz implementaciju Direktive, izvođači, kao glavni element samog kreativnog stvaranja, dobiti mehanizam koji će im osigurati pravo na isplatu naknade za reprodukciju na internetu. Moram izraziti duboko razočaranje trenutnim prijedlogom Zakona. Nakon velikih obećanja koje smo imali priliku slušati u javnim istupima i tribinama o novom sustavu regulacije koji omogućava pravičnu naknadu izvođačima, prema prikazanom od toga neće biti ništa. Iako je u uvodu Zakona naznačeno kako trenutna pravna situacija ne regulira pitanja prava na digitalnom tržištu, u njegovoj se razradi problem ne rješava pozitivno za glazbenike. Time izvođači, kao najbitniji elementi stvaranja, ostaju bez svojih prava i naknada. Očigledno se ponovila priča, koja je više puta u svjetskoj pravnoj praksi uspjela zaustaviti promjenu. Ako netko ne želi ostati bez svog prava ili u većini slučajeva prihoda, kod rušenja prijedloga novog propisa ili zakona, uvodi sumnju u njegovu korist, te na taj način odgađa i održava status quo. Ista taktika vjerojatno je primjenjena i u našem slučaju, prihodi koji se ostvaruju kroz digitalnu reprodukciju već godinama ne dolaze do onih koji su ih omogućili, izvođača. Zar bi tako trebalo ostati u budućnosti? Konkretno, zar zakonodavac ne smatra da bi SVI izvođači, bilo dirigenti, solisti, članovi ansambala i orkestara, glavni i prateći glazbenici, trebali ostvariti naknadu za izvođenje njihovih izvedbi na internetu? Postoji li ikakva sumnja da bi prava trebala biti neodreciva? Mislite li da se uz sadašnji prijedlog Zakona, u kojem se izvođačka prava ne bi ostvarivala kolektivno (preko izvođačkih udruga), izvođači ne bi doveli u situaciju u kojoj potpisivanjem ugovora prava prenose na diskografe? Pa upravo takva situacija može postati praksa, i jedino je Zakon poput ovog može spriječiti. Na kraju, osobno moram izraziti svoju najdublju sumnju, da ako se u Zakon odmah ne uvedu potrebne izmjene, izvođači će trajno ostati bez svojih prava i naknada. I nemojmo biti naivni ako mislimo da bi se naknadnim izmjenama u nekoj bližoj ili daljoj budućnosti ista prava mogla ostvariti. Na žalost, praksa pokazuje da prava koja se jednom izgube, gotovo ih je nemoguće naknadno vratiti.

Primljeno na znanje

Komentar primljen na znanje.

326	<p>Dražen Baljak NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Već 22 godine sam član rock grupe Let 3, a u glazbenoj karijeri sam bio član mnogih drugih rock bendova (RiVal, Unlogic Skill, Mlat, Mr.Lee & IvaneSky...) te sam kao glavni izvođač (dio stalne postave navedenih grupa) s istima snimio jedanaest dugosvirajućih albuma i nebrojeno puno singleova. Sva glazba koju sam ikada snimio dostupna je na raznim streaming platformama na webu. Nikada mi od streaminga glazbe na internetu, koju sam kao dio grupa zajednički pripremao, suaranzirao i na kraju i snimio u studiju, kao izvođaču nije isplaćena niti jedna lipa. S druge strane, svoje izvođačke naknade za glazbu korištenu na radiju i TV-u uredno primam preko HUZIP-a kojeg sam kao udругu za zaštitu mojih izvođačkih prava za to davno opunomoćio. U ovom nacrtu zakona ne vidim da bi neka kolektivna izvođačka udругa skrbila za moju glazbu koja se streama na internetu. A ja, za korištenje putem interneta, želim primati naknadu preko HUZIP-a, jednako kao što redovito primam za korištenje putem radija i televizije. Neobjašnjiv mi je stoga trenutni nacrt zakona u kojem to uopće nije opcija. Pozivam stoga da Republika Hrvatska ovim Zakonom zaštiti moja prava na naknadu za korištenje mojih snimljenih izvedbi na internetu na način da se u Zakon ugrade odredbe prema kojima bi svi izvođači imali pravo na neodrecivu naknadu za korištenje snimaka putem interneta, a koja bi se ostvarivala kolektivno. Na kraju, izvođačka prava na internetu, uskoro možda i jedinom relevantnom tržištu, i naknade koje iz njih slijede, nužno je baš sad kad su upravo izvođači najpogođeniji COVID situacijom koja je rezultirala zabranama javnog okupljanja - pravično urediti. Baljak</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
327	<p>Goran Karan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Poštovani Od vitalne je važnosti osigurati i pravno i pravedno regulirati zaštitu izvođačkih prava na digitalnim platformama kroz HUZIP, jer jedino takav pristup može osigurati budućnost i opstojnost svima svima koji se bave ili će se profesionalno baviti glazbom. Sadšnji model će dovesti do vrlo brzog gašenja struke i umjetnosti koja nosi hrvatski jezik kroz vrijeme koje dolazi. Svi koji sudjeluju u stvaranju glazbe- od kompozitora, izdavača i diskografa imaju jasno reguliran status i prava koja realiziraju kroz svoje udruge, tako da je zahtjev iz ođača za istim načinom raspodjele sredstava legitiman i de facto i de iure.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

328	<p>Sanja Doležal NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Glazbom se bavim od 1981. godine. Prvo kao članica teen sastava Prva Ljubav, zatim kao članica grupe Novi Fosili. Do sada sam u karijeri snimila preko dvadesetak albuma, nosača zvuka. Sve pjesme koje sam otpjevala, nalaze se danas na internetu. Od korištenja tog sadržaja u kojem sam sudjelovala kao izvodjač, ne dobivam novce. Nikad nisam potpisala da se te snimke mogu koristiti i na internetu, jer u vrijeme potpisa mojih ugovora s diskografom, internet nije niti postojao. Izvođačka prava primam isključivo preko HUZIP-a. Ne tražim ništa što mi ne pripada po zakonu, osim pravedne raspodjele naknada za korištenje mojih prava na internetu.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
329	<p>PAOLO SFECI NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Bio sam kao glavni izvođač član grupa Aerodrom, Parni valjak i Boa, i s njima snimio dvadestak albuma. Osim toga sam jedan broj snimaka snimao kao gostujući glazbenik, recimo na prvom albumu Prijavog kazališta snimio sam nekoliko pjesama. Sve snimke koje sam snimio su danas na internetu. Ni za iskorištavanje snimaka mojih bandova, niti za ove snimke na kojima sam gostovao nikad od diskografa nisam dobio ni lipe. Jedini prihod od mojih izvođačkih prava koji sam u životu primio je preko HUZIP-a. Nisam nikad nikome potpisao nikakav ugovor o prijenosu prava na internetu, a snimke na kojima sviram se nalaze na Deezeru, i diskografi naplaćuju moja izvođačka prava. Te su snimke i po sadašnjem zakonu na Deezeru nelegalno. Zbog toga zahtijevam da se u ZAPSP ugrade prijedlozi koji nisu nikakva naša izmišljotina nego su to zahtjevi svih izvođačkih udruga u Europi i međunarodnih organizacija izvođača, a to su: - neodrecivo pravo na izvođačku naknadu za svako iskorištavanje mojih snimaka - obvezno kolektivno ostvarivanje prava na internetu, odnosno činjenja dostupnim javnosti,</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

330	<p>Joško Lokas NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Kolegice i kolege, autori, oni koji jeste autori, oni koji ćete tek postati autori, ali i oni koji su do sada bili autori, a možda u budućnosti autori više neće biti... U proteklih nekoliko dana pratim raspravu i zbivanja oko implementacije europske Direktive o autorskim pravima u hrvatsko zakonodavstvo, a u cilju zaštite brojnih kreativaca Europe na jedinstvenom digitalnom tržištu. U trenutku kada sam pomislio kako je došao trenutak o zaštiti istih, ostao sam neugodno iznenađen činjenicom da umjesto proširivanjem autorskih prava na još više grana odnosno djelatnosti unutar audiovizualnog djela, ovaj prvi prijedlog našeg zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, a koje je Ministarstvo kulture ovih dana uputilo u javnu raspravu, ima za cilj smanjenje navedenih prava i to u prvom valu preko leđa snimatelja. Potpuno mi je nezamislivo da se iz doprinosa jednom audiovizualnom djelu izostavlja doprinos snimatelja kojeg uz scenariste, redatelje, montažere i skladatelje smatram ključnim u proizvodnji istog. Naime redatelj i snimatelj spadaju u najuži tim suradnje na pripremi, realizaciji i nerijetko u postprodukciji samog audiovizualnog djela te su snimatelji svojim doprinosom neraskidivi dio jednog audiovizualnog djela. Iz tog razloga molim vas da se u raspravu o predloženom zakonu uključe svi predstavnici struka koje sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela. Samim time bezrezervno podržavam zahtjev Hrvatske udruge filmskih snimatelja da se u nacrtu prijedloga zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, snimatelj definira kao koautor audiovizualnog djela. S poštovanjem Joško Lokas</p>	<p>Prihvaćen Primjedba je prihvaćena na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>
331	<p>Hrvatska glazbena unija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Hrvatska glazbena unija – HGU, kao udruga koja okuplja više od 5000 glazbenika, izvođača popularne glazbe, ovime daje svoje primjedbe i prijedloge na predloženi nacrt Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima. Polazne osnove i trenutna situacija u RH: a) po važećem zakonu - svi izvođači na snimci imaju izvođačko pravo, ne samo glavni izvođači. b) Direktiva EU o autorskom pravu i srodnim pravima (Članak 18.) na jedinstvenom digitalnom tržištu izričito navodi da će države članice osigurati da svi autori i izvođači prime odgovarajuću i razmjernu naknadu za korištenje njihovih snimaka na internetu. c) Direktiva EU je prepustila nacionalnim zakonodavstvima da svaka država uredi to područje, a s glavnim ciljem da kreativci (autori i izvođači) ostvare svoja prava i dobiju pravičnu naknadu. d) Velika većina izvođača nije nikad potpisala nikakav ugovor o prijenosu svojih izvođačkih prava na bilo koga, što znači da su pravno još uvijek vlasnici svojih izvođačkih prava e) Diskografi su se u odnosu prema digitalnim servisima neutemeljeno legitimirali kao vlasnici snimaka na kojima su sva prava regulirana i pokrivena ugovorima, i već godinama naplaćuju diskografska, ali i SVA izvođačka prava od korištenja glazbenih snimki na internetu. f) Pretpostavljamo (jer</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Navodi u komentaru ne odgovaraju činjeničnom stanju. Prava koja su ovim Nacrtom prijedloga Zakona dodijeljena umjetnicima izvođačima usklađena su kako s člankom 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, dodatno pojašnjenim recitalom (73) na kojeg upućujemo, tako i s Ugovorom o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WPPT), kao i s Direktivom 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu. Osobito se ističe se da se ovim Nacrtom prijedloga zakona (kao i važećim Zakonom) propisuje i šira zaštita za umjetnike izvođače nego što je ona koja je propisana pravnom stečevinom EU-a i WPPT-om, u pogledu opsega isključivih prava. Temeljem javnog savjetovanja u tekst Nacrta prijedloga Zakona unesene su i dodatne detaljnije razrađene odredbe o potrebi sklapanja kolektivnih sporazuma između reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača koji djeluju u području glazbe i reprezentativnih udruženja proizvođača fonograma, o minimalnim uvjetima ugovora vezanih uz angažmane umjetnika izvođača te o postupku usvajanja takvih kolektivnih sporazuma. Takav kolektivni sporazum primjenjivao bi se na sve</p>

su podatci poslovna tajna) da neki manji dio te naknade diskografiji prosljeđuju do nekih glavnih izvođača (i to samo nekih). g) U najvećem broju slučajeva nikakva naknada ne dolazi do izvođača. Osvrt na postojeći prijedlog zakona: U prijedlogu Zakona, odredba članka 18. Direktive EU o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu nije implementirana na odgovarajući potreban način, kad su u pitanju umjetnici izvođači. Predlagatelj Zakona, Državni zavod za intelektualno vlasništvo, i njemu nadređeno Ministarstvo kulture, čak i po cijenu neusklađenosti s Direktivom, ne uvažava trenutno nezakonito i nepravedno stanje navedeno pod d), e) i g). U više navrata smo naglašavali činjenicu da ogromna većina umjetnika izvođača u RH (veliki broj glavnih i 100% pratećih glazbenika) ne ostvaruje nikakvu naknadu za korištenje njihovih izvedbi na internetu. Umjesto iznalaženja zakonodavnog rješenja za taj problem koje bi bilo u skladu s Direktivom EU, u prijedlogu Zakona izrijeком se navodi mogućnost konvalidacije nepostojećih pisanih ugovora, čime bi se ozakonile paušalne i neutemeljene tvrdnje diskografa da su plaćanje te naknade uredili usmenim ugovorima s izvođačima. Većina izvođača nije nikada zaključila takve ugovore. Pogotovo se to odnosi na novi oblik iskorištavanja snimaka – "streaming". U vrijeme snimanja velikog broja snimaka koje se danas koriste internet nije postojao, te stoga prava takvog iskorištavanja snimaka nisu niti mogla biti prenesena za diskografe. Napominjemo pritom da Direktiva izričito navodi da jednokratna uplata glazbeniku ne znači automatski da je on prenio sva prava trećoj osobi, čak i ako postoji ugovor u tom smislu, jer svaki izvođač ima svoja zakonska prava (pravo na naknadu) za svo vrijeme trajanja izvođačkih prava na snimci (u ovom času 70 godina od dana prve objave snimke). Jednokratna isplata tj. otkup svih prava jednom uplatom, po Direktivi može biti isključivo pojedinačni izuzetak, u posebnim zakonom propisanim i opravdanim slučajevima, a nikako ne pravilo ili uobičajena praksa. Članak 18. gore spomenute Direktive EU navodi sljedeće: "autori i izvođači, čak i u slučaju da su pravo korištenja na internetu prenijeli na diskografa, zadržavaju pravo primiti odgovarajuću i razmjernu naknadu za takvo korištenje". Dakle, kao što od svakog drugog korištenja svojih izvedbi (npr. na radiju, televiziji i sl.) ostvaruju pravo na odgovarajuću pravičnu naknadu, pravo na takvu naknadu imaju od korištenja tih istih izvedbi na internetu, budući nema nikakvog razloga da se korištenje iste snimke na radiju i na glazbenom servisu, u pogledu prava na naknadu, tretira različito. Posebno je iznenađujuće da Državni zavod za intelektualno vlasništvo (koji bi upravo to vlasništvo trebao štiti) i Ministarstvo kulture (koje zbog umjetnika postoji), predlažu zakon kojim se ne štite prava umjetnika izvođača. Naprotiv, zakon otvara mogućnost da drugi subjekti raspolažu naknadom za ta prava. Svjedočimo situaciji u kojoj je zbog pandemije koronavirusa svim umjetnicima na svijetu onemogućeno javno nastupanje. Internet je postao jedino mjesto na kojem izvođači mogu izraziti svoju kreativnost, i generirati neki prihod. Stoga još više

situacije u kojima umjetnik izvođač i proizvođač fonograma nisu ugovorili povoljnije uvjete u svojem pojedinačno sklopljenom ugovoru.

čudi, i krajnje je neprihvatljivo da Republika Hrvatska donosi zakon u kojem izvođačima ne osigurava mogućnost da ostvare naknadu za takvo korištenje njihovih izvedbi. Naprotiv, predlaže nastavak postojeće negativne prakse, a to je da naknadu za izvođačka prava neovlašteno prikuplja diskografska udruga. Postavlja se pitanje može li ikome biti logično i normalno ozakoniti nelegalno zadržavanje izvođačke naknade od strane diskografa. Jedino pravno održivo i pravedno rješenje polazi od sljedećih načela i vrlo je jednostavno: – autorska prava pripadaju autorima – fonogramska prava pripadaju proizvođačima fonograma – izvođačka prava pripadaju izvođačima I svaka od ove tri skupine vlasnika prava sama odlučuje kako upravljati svojim vlastitim pravima. Trenutna verzija prijedloga zakona koja je na javnoj raspravi - ovu opciju ne sadrži. Jamstvo koje postoji u Direktivi nije u ovom prijedlogu Zakona osigurano izvođačima niti jednom jedinom rečenicom, te stoga smatramo da Direktiva nije implementirana na način na koji je to obveza RH. Stoga ovime, u ime 5000 izvođača, članova naše udruge, zahtijevamo da se u Zakon implementira članak 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, na način da se unesu odgovarajuće odredbe: a) kojima bi svi nositelji izvođačkih prava ostvarivali naknadu za činjenje dostupnim javnosti svojih snimljenih izvedaba, b) kojima bi, pri eventualnom ugovornom raspolaganju navedenim pravima u korist treće osobe, izvođaču ostalo neodrecivo pravo na navedenu naknadu, te c) kojima bi se izvođačka naknada s osnova činjenja dostupnim javnosti snimljenih izvedaba ostvarivala kolektivno, putem HUZIP-a kao nadležne udruge za kolektivno ostvarivanje izvođačkih prava u Republici Hrvatskoj jer se u ovom načinu korištenja realno i objektivno prava ne mogu ostvariti individualno niti naknada može stići do svih izvođača. Upravo je korištenje preko internetskih platformi najmasovniji oblik korištenja u povijesti, gdje je individualno pregovaranje, koje se u načelu mora ugovorno regulirati PRIJE samog čina korištenja, potpuno nemoguće. Prema našim saznanjima, odgovarajuće odredbe su već postojale u radnoj verziji Zakona koja je prezentirana Radnoj skupini za izradu Zakona neposredno prije stavljanja Zakona na javnu raspravu, a koje su iz nekog nepoznatog razloga izostale u verziji koja je stavljena na javnu raspravu.

- 332 **Valentin Bilić Prčić**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
 Važećim Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima čl. 116 (1) 4. glavni snimatelj je koautor audiovizualnog djela. Nacrtom prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, Člankom 17 (2) definirani su koautori audiovizualnog djela i to: 1. glavni redatelj; 2. autor scenarija; 3. skladatelj. Iz koautorstva su izbačeni snimatelji (glavni snimatelj), ukinuta je kategorija glavnog snimatelja (direktora fotografije), a uvedena nepoznata kategorija glavnog redatelja. Bez snimatelja, glavnog snimatelja – direktora fotografije, ne postoji audiovizualno djelo,

Prihvaćen
 Prijedlog je prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao

koji svojim kreativnim i autorskim doprinosom su upravo ona kategorija koja gore navedenima omogućava da budu uopće autori nečega. Svesti snimatelje na autora doprinosa je nonsens, jer samo doprinosom nije moguće ostvariti audiovizualno djelo već mu dati tek neko obilježje. PRIJEDLOG Članak 15 mijenja se i glasi: 1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Članak 16 mijenja se i glasi: Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Nije obrazloženo zašto je glavnom snimatelju - direktoru fotografije ukinut status koautora AV djela. To nije niti u smjernicama i direktivama EU na koje se poziva u obrazloženju. Svrha i temelj reguliranja statusa pojedine profesije temelji se na Zakonu o audiovizualnim djelatnostima: Čl. 3 j) - pojmovi autor, autorsko djelo, audiovizualne medijske usluge, elektroničke publikacije, audiovizualne medijske usluge na zahtjev, prijenos i/ili retransmisija audiovizualnih programa, televizijski programski kanali, koprodukcija, koproducent, koncesionar, operator, nakladnici televizijskih programa, europsko audiovizualno djelo, fiksacija, neovisni producent, kao i drugi pojmovi iz područja intelektualnoga vlasništva, elektroničkih medija i elektroničkih komunikacija imaju značenje uređeno posebnim zakonima kojima se uređuju autorska i srodna prava, elektronički mediji i elektroničke komunikacije. Umjesto toga u prvi plan su izašli uski grupni financijski interesi koji ukidanjem statusa glavnog snimatelja imaju veći udio u raspodjeli sredstava. Dakle, financijski razlozi, a ne povijesno utemeljeni status, razlog su ove "privatizacije" mijenjanja statusa glavnog snimatelja. To je razvidno i uvođenjem nepoznatih pojmova glavni redatelj i pomoćni redatelj, čime se pojačavaju grupni financijski razlozi. Zar zaista iz Ministarstva kulture RH može u javnu raspravi biti upućen prijedlog koji tolerira ovakvu vrstu privatizacije, te ne poštuje prirodna, povijesna i konačno već 70-ak godina zakonima ove zemlje priznata prava.

koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operator kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).

333 **Vjekoslav Vrdoljak**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM
PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
 U potpunosti podržavam stav Enesa Midžića.

Primljeno na znanje
 Komentar je primljen na znanje.

334 **HUOKU-Hrvatska udruga orkestralnih i komornih**
umjetnika

Primljeno na znanje
 Komentar je primljen na znanje. Navodi u komentaru

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

HUOKU - Hrvatska udruga komornih i orkestralnih umjetnika, koja okuplja 1.518 profesionalnih orkestralnih, komornih, zbornih i jazz umjetnika izvođača, ovime daje svoje primjedbe i prijedloge na predloženi nacrt Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima: U prijedlogu Zakona, ni na koji način, u odnosu na umjetnike izvođače, nije implementirana odredba članka 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu. S obzirom da je jedan od primarnih ciljeva donošenja novog Zakona upravo njegovo usklađivanje s navedenom Direktivom, izostanak implementacije navedenog članka ostavlja bojazan da je i ostatak zakona površno sastavljen i da njegov sadržaj na kraju neće biti u skladu s navedenom Direktivom. Predlagatelj Zakona, Državni zavod za intelektualno vlasništvo, niti njemu po tom pitanju nadređeno Ministarstvo kulture, čak i pod cijenu neusklađenosti s Direktivom, ne želi uvažiti više puta naglašavanu činjenicu da 98% umjetnika izvođača u Republici Hrvatskoj (od kojih su 100% prateći glazbenici) ne ostvaruje nikakvu naknadu za korištenje njihovih izvedbi na internetu. Umjesto toga, ozakonjuju paušalne, nedokumentirane i neutemeljene tvrdnje diskografa da su plaćanje te naknade uredili ugovorima s izvođačima, iako navedenih 98% izvođača nije nikada zaključilo takve ugovore, te iako u vrijeme snimanja velikog broja snimaka koje se danas koriste internet nije čak niti postojao, te stoga ta prava nisu niti mogla biti prenesena za diskografe. Za naše članove potpuno je neprihvatljiva i odredba koja predviđa konvalidaciju nepostojećih ugovora, koja legalizira očitu otimačinu izvođačkih prava koja je već u tijeku nekoliko godina. Posebno je ta odredba neshvatljiva s obzirom da zakonodavac kroz zakon inzistira na tome da se radi o individualnim pravima, znači svaki naš član je vlasnik svojih prava, dok ih vlastoručnim potpisom ne prenese nekom drugom. Intelektualno vlasništvo je vlasništvo kao i svako drugo, i ovakav prijedlog je svojevrсна konfiskacija imovine, i to u korist onih koji već imaju svoje zakonsko pravo, a sada im se očito namjerava bez ikakve naknade izručiti drugo srodno pravo. U tom kontekstu posve je licemjerno što se ta prava u zakonu uopće nazivaju izvođačima, da je zakonodavac konzekventan napisao bi da na internetu postoje samo prava proizvođača fonograma. U današnje vrijeme kada se diskografija svodi najčešće samo na distribuciju sadržaja čiju je proizvodnju organizirao i financirao netko drugi, najčešće sam izvođač ili grupa izvođača, zaista ne vidimo nikakvu razliku između proizvođača fonograma i npr. proizvođača cipela, ili primjerice proizvođača nekih biljnih preparata i suplemenata prehrani. Stoga je za nas zaista neshvatljivo da Državni zavod za intelektualno vlasništvo, koji bi upravo to vlasništvo trebao štiti, a i Ministarstvo kulture koje zbog umjetnika postoji, staje na stranu posrednika koji sadržaj distribuiraju, a protiv umjetnika izvođača, kreativaca koji su taj sadržaj stvorili, i čije su stvaralaštvo dužni štiti. Krajnje je neprimjereno da, u situaciji kada je zbog pandemije

ne odgovaraju činjeničnom stanju. Prava koja su ovim Nacrtom prijedloga Zakona dodijeljena umjetnicima izvođačima usklađena su kako s člankom 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, dodatno pojašnjenim recitalom (73) na kojeg upućujemo, tako i s Ugovorom o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WPPT), kao i s Direktivom 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu. Osobito se ističe se da se ovim Nacrtom prijedloga zakona (kao i važećim Zakonom) propisuje i šira zaštita za umjetnike izvođače nego što je ona koja je propisana pravnom stečevinom EU-a i WPPT-om, u pogledu opsega isključivih prava. Temeljem javnog savjetovanja u tekst Nacrta prijedloga Zakona unesene su i dodatne detaljnije razrađene odredbe o potrebi sklapanja kolektivnih sporazuma između reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača koji djeluju u području glazbe i reprezentativnih udruženja proizvođača fonograma, o minimalnim uvjetima ugovora vezanih uz angažmane umjetnika izvođača te o postupku usvajanja takvih kolektivnih sporazuma. Takav kolektivni sporazum primjenjivao bi se na sve situacije u kojima umjetnik izvođač i proizvođač fonograma nisu ugovorili povoljnije uvjete u svojem pojedinačno sklopljenom ugovoru.

koronavirusa svim umjetnicima na svijetu onemogućeno javno nastupanje i samim time i zarađivanje za vlastiti život, i kada je internet jedino mjesto na kojem izvođači mogu izraziti svoju kreativnost, Republika Hrvatska donosi zakon u kojem izvođačima ne daje mogućnost da ostvare naknadu za takvo korištenje njihovih izvedbi. Umjesto toga, ozakonjuje višegodišnju kontinuiranu, prijevartu i nemoralnu otimačinu izvođačke naknade od strane proizvođača fonograma. Članak 18. gore spomenute Direktive, donosi pravedno rješenje za izvođače da, čak i u slučaju da su pravo distribucije na internetu prenijeli na diskografa, zadržavaju pravo na naknadu za takvo korištenje. Dakle, kao što od svakog drugog korištenja svojih izvedbi (npr. na radiju, televiziji i sl.) ostvaruju pravo na odgovarajuću pravičnu naknadu, da tu naknadu ostvare i od korištenja tih istih izvedbi na internetu, budući nema nikakvog razloga da se korištenje iste snimke na radiju i na glazbenom servisu, u pogledu prava na naknadu, tretira različito. Za razliku od proizvođača fonograma koji otimaju tuđa prava, izvođači žele samo prava koja im pripadaju i koja su im zajamčena člankom 18. Direktive. Jamstvo koje postoji u Direktivi nije u ovom prijedlogu Zakona osigurano izvođačima niti jednom jedinom rečenicom, te stoga smatramo da Direktiva nije implementirana na način na koji je to obveza RH. Stoga ovime, u ime 1.518 izvođača HUOKU - Hrvatske udruge orkestralnih i komornih umjetnika, članova naše udruge, zahtijevamo da se u Zakon implementira članak 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, na način da se unesu odgovarajuće odredbe: a) kojima bi svi nositelji izvođačkih prava, bez obzira radilo se o glavnim ili pratećim izvođačima, ostvarivali naknadu za činjenje dostupnim javnosti svojih snimljenih izvedaba, b) kojima bi, pri eventualnom ugovornom raspolaganju navedenim pravima u korist treće osobe, izvođaču ostalo neodrecivo pravo na navedenu naknadu, te c) kojima bi se izvođačka naknada s osnova činjenja dostupnim javnosti snimljenih izvedaba ostvarivala kolektivno, putem HUZIP-a kao nadležne udruge za kolektivno ostvarivanje izvođačkih prava u Republici Hrvatskoj, koja jedina raspolaže potrebnim podacima o učešću izvođača na pojedinim snimkama, i time može garantirati da će naknada zaista stići do onih koji su tu snimku stvarali. Tim više što su, prema našim saznanjima, odgovarajuće odredbe već postojale u radnoj verziji Zakona koja je prezentirana Radnoj skupini za izradu Zakona neposredno prije stavljanja Zakona na javnu raspravu, a koje su iz nekog nepoznatog razloga izostale u verziji koja je stavljena na javnu raspravu.

335	<p>Roman Gross NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Obrada glazbenog djela(aranžiranje),osobito u popularnoj glazbi,kreativan je i autorski proces često jednako važan kao i autora glazbe i autora teksta.Do sada su aranžeri morali ishoditi dozvolu autora za novu obradu postojećeg glazbenog djela,a često su svojim obradama doprinosili popularnosti i češćem izvođenju tog djela u medijima(i samim time povećavali prihod autoru glazbe i teksta).Pravo prijave djela do sada imaju samo autori glazbe i teksta a ne i aranžeri(aranžere prijavljuju autori glazbe ako to žele).Bilo bi potrebno u ovom Zakonu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. obrađivače glazbe priznati barem kao "autore doprinosa" 2.dozvoliti obrade bez izričite suglasnosti autora 3.omogućiti im pravo prijave obrađenog djela 4. zakonski odrediti neki postotak od tantijema na koji bi imali pravo. Kada netko obradi postojeće glazbeno djelo za npr.kvartet saxofona,ili zbor ili neki orkestar,time ne umanjuje već doprinosi većem broju izvođenja tog djela u "novom ruhu" i pravedno je da sudjeluje i u financijskoj raspodjeli prihoda ostvarenih izvođenjem tog djela.Uz pitanje financijske raspodjele tu se otvara i pitanje pravednosti jer su često aranžeri ,kao vrsni glazbeni profesionalci, zakinuti ako nisu istovremeno autori glazbe i ovise o prijavama drugih.Davanjem statusa ravnopravnog autora u nekom postotku i mogućnošću prijave djela,omogućila bi se i veća kreativnost jer bi s današnjim tehničkim mogućnostima svaka različita obrada djela bila prepoznata za sebe,pravednija bi bila raspodjela, a autor glazbe uvijek bi dobio svoj zasluženi dio bez obzira na broj i različitost obrađivača tog glazbenog djela. I,naravno,kao aktivni izvođač i studijski glazbenik podržavam da HUZIP obrađuje snimke koje se emitiraju na internetu i putem svoje baze podataka raspodjeli naknadu za izvođače! 	<p>Nije prihvaćen Prijedlog da se odobri prerada djela bez suglasnosti autora ne može se prihvatiti, jer je u suprotnosti s konceptom isključivih autorskih prava propisanim u Bernskoj konvenciji za zaštitu književnih i umjetničkih djela (članak 12. Bernske konvencije: „Autori književnih i umjetničkih djela uživaju isključivo pravo da daju odobrenje za adaptacije, aranžmane i druge prerade svojih djela“) i u nizu europskih direktiva. Autori prerađenih djela koji su preradu izvršili uz odobrenje autora, a čija su ostvarenja originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera, uživat će također autorskopravnu zaštitu prema ovom Zakonu.</p>
336	<p>Alta Pavin Banović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Pohvaljujem što se želi aktualizirati Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima kako bi se osigurala jasnija pravila zaštite autorskog prava i srodnih prava za primjenu u digitalnom okruženju. Na taj će se način postići veća pravna sigurnost i doprinijeti gospodarskoj održivosti kreativnih, kulturnih i medijskih industrija, očuvati kulturna baština, a da se ne narušava sloboda izražavanja i druge interesi korisnika digitalnih sadržaja i usluga. To je tema koja je izuzetno važna za rad stručnih suradnika knjižničara u odgoju i obrazovanju. Smatram da je novim Zakonom potrebno pojasniti poštivanje autorskih prava posebno u odgojno-obrazovnim institucijama u kojima se stalno koriste informacije i sadržaji za koje nije jasno smije li se ili ne smije koristiti, posebno sadržaji koji su objavljeni na mrežnim stranicama, a nastavnih ih korite za stvaranje svojih nastavnih materijala.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. U Dijelu IV. Nacrta prijedloga Zakona upravo su predviđena nova sadržajna ograničenja koja se odnose na korištenje autorskih djela i predmeta zaštite srodnih prava u nastavi, te posebno u digitalnoj i prekograničnoj nastavi (članci 189. i 190. Nacrta).</p>

337	<p>Silvestar Kolbas NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Podržavam komentar Enesa Midžića: PRIJEDLOG Članak 15 mijenja se i glasi: (1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Članak 16 mijenja se i glasi: Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
338	<p>Silvestar Kolbas NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Nitko ne spori da je redatelj glavni autor u nastanku filma. No film je po prirodi stvari kolektivno djelo. Pritom, snimatelj je glavni suradnik redatelja. Snimatelj vizualizira redateljeve ideje, predstavlja sponu između redateljske vizije i tehnika kojima se ona može ostvariti, aktivno objedinjuje cijeli vizualni sektor, ima nadzor nad stilskom i tehnološkom cjelinom filmskog djela, te svojim radom daje bitna i nepromjenjiva obilježja filmu. Filmsko je snimanje najstarije filmsko zanimanje. U mnogim je sredinama prepoznato kao izrazito autorsko zanimanje, koje koje ima nezamjenjivu i jedinstvenu koautorsku ulogu u nastanku filma. Nema snimatelja - nema filma. Tako je bilo prihvaćeno gledište i kod nas desecima godina unatrag. Nije obrazloženo zašto je glavnom snimatelju - direktoru fotografije ovim zakonskim prijedlogom ukinut status koautora. Apsurdno je da se glavnom crtaču ili animatoru po ovom prijedlogu zakona priznaje koautorski status a snimatelju ne. Zar u igranom ili dokumentarnom filmu slika nije važna kao što je važna u animiranom? Nebrojeni su filmovi u kojima je fotografija bitno obilježje i jedan od ključeva njihova uspjeha. Važnost uloge snimatelja ne mijenjaju ni blagodati moderne tehnologije, koje to zanimanje čine manje ekskluzivnim. Nije pisac svatko tko se zna služiti olovkom, i nije snimatelj svatko tko zna nešto snimiti. Snimatelj je jedan od najvažnijih (ko)autora filmskog djela.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>
339	<p>PAOLO SFECI NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Direktiva EU o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu izričito navodi da će države članice osigurati (shall provide) da svi autori i izvođači prime pravičnu naknadu za</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje</p>

korištenje njihovih snimaka na internetu. Pozdravljam mudru odluku zakonodavca da tu odredbu Direktive, kad su izvođači u pitanju, u praksi provedu diskografiju, i da se iz prijedloga ZAPSP-a kompletno izbriše članak 128. stavak 3., koji je predviđao da izvođači svoja izvođačka prava ostvaruju preko svoje izvođačke udruge, što bi bio zaista neviđeni presedan i pravni nonsens. Taj su članak i stavak čak i sami nepristrani diskografi ocijenili kao skandalozan, pa kako onda ne bi zakonodavac. Doduše, Marco Giorello, head of copyright unit Europske komisije, zadužen za nadzor implementacije Direktive u nacionalna zakonodavstva država članica, pred desetak svjedoka izrijekom je potvrdio da je hrvatski članak 128. stavak 3. posve u skladu s odredbama Direktive, i da Europska komisija na tako formuliran članak neće imati primjedbi. Ali, što kaže stara poslovice, Quod licet Giorello non licet hrvatski zakonodavac. Inače, upravo je dirljiva posvećenost diskografa dobrobiti izvođača, naime spremni su uložiti dodatni napor te uz svoju diskografsku naknadu prikupljati i onu izvođačku, sve u najboljoj namjeri da nekakva sumnjiva izvođačka udruga ne bi slučajno oštetila i prevarila nekog izvođača. Zakonodavac je još jednom odlučio iskoristiti narodnu mudrost za stvaranje pravne norme, ovoga puta onu da je najbolje liscama povjeriti da čuvaju kokoši. Prema nekim procjenama, jer točni podatci su naravno nedostupni kao poslovna tajna, u proteklih sedam godina, koliko diskografi isporučuju streaming servisima svoju uslugu i naplaćuju fonogramsku i izvođačka prava, čak stotinjak hrvatskih glazbenika, a možda i više, obuhvaćeno je diskografskom zaštitom izvođačkih prava, i posljedično ostvarilo neki simbolični prihod. Čak štoviše, neki od tih glazbenika uopće nemaju nikakav ugovor s bilo kojim diskografom, tu su dakle diskografi izašli u susret izvođačima čak i iznad očekivanog, jer niti jedan zakon ih ne obvezuje da plate posao koji nije ugovoren. Ali kad već bez ikakvog ugovora prikupljaju nečije novce, onda je pošteno i da dio tog novca bez ikakvog ugovora proslijede izvođaču. Transparentnost tog čitavog procesa možda je najbolje vidljiva iz detaljnih izvješća kojima su popraćene te isplate, primjerice: DIGITALNA PRAVA-100 kuna. Niti od koga, niti za što, niti na osnovi čega, jasno, glasno i transparentno, baš kako propisuje i dosadašnji, ali i budući zakon. Glede obuhvata zaštite, tih stotinjak ili nešto više izvođača koje diskografi štite na digitalnom tržištu nije baš tako malo. Doduše, Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava (HUZIP) na dan 21.4. o.g. ima potpisane punomoći točno 9.140 glazbenika koji su u životu sudjelovali u snimanju neke snimke. Čini se puno, ali i autorska organizacija štiti preko 6.000 registriranih hrvatskih autora. Hrvati su očito kreativan narod, koji voli pisat pjesme, pjevat, svirat i snimat. Dakle, izvođačka udruga 9.140 izvođača, javno dostupne i vlastoručno potpisane punomoći, u kojima izričito piše da se punomoć odnosi (i) na stavljanje na raspolaganje javnosti snimljenih izvedaba- dakle na internet. Diskografi stotinjak pojedinačnih ugovora, ne zna se točan broj s obzirom da se radi o poslovnoj tajni. Dio tih ugovora iznuđen raznim ucjenama, za što postoje

pisani dokazi. Zakonodavac iz navedenog logično zaključuje da će ciljeve direktive, a to je posao zaštite, naplate i raspodjele izvođačkih naknada, i to svih izvođača koji na to imaju pravo, kvalitetnije obaviti diskografi. Monetizacija glazbe je ipak preozbiljan posao da bi se njime bavili glazbenici. Zakonodavac u članku 58. pritom propisuje konvalidaciju nepostojećih ugovora, jer diskografi nemaju ugovor s preko 9.000 hrvatskih izvođača, a ni blagog pojma koji je izvođač svirao na kojoj snimci u proteklih 70 godina, koliko traju izvođačka prava. Istovremeno, HUZIP četvrt stoljeća strpljivo i marljivo, iz svih mogućih javnih i privatnih izvora, prikuplja podatke o učešću glazbenika na pojedinačnim snimkama, i ta udruga na dan 21.4.2020g. u svojoj bazi ima provjerene podatke o glavnim i pratećim glazbenicima na 1.080.070 (slovima: milijunosamdesettisućasedamdeset) snimaka, sa 4,086.607 (slovima: četirijunosaosamdesettisućaseststotinasedam) registriranih izvedbi pojedinih izvođača na tim snimkama. Diskografi čak ni sada, 2020., ne skupljaju podatke o učešćima glazbenika na pojedinoj snimci, jer ih to uopće ne zanima. Naime, nemaju nikakvu namjeru ni sada, a ni u budućnosti, isplaćivati te izvođače. Kao što ne isplaćuju tih preko 9.000 koji su snimali do sad. Zahvaljujem ovim putem mudrom zakonodavcu, koji očito smatra kako ovim zakonom, usuprot direktivi, treba zaštititi samo autore i proizvođače, a izvođači su "missing link", koji će se konvalidirati člankom 58. Nagradno pitanje za zakonodavca: kome će ostati izvođačka naknada za tih 9.000 konvalidiranih izvođača? U situaciji kada zbog pandemije koronavirusa publika u samoizolaciji još više nego obično sluša glazbu, pa razni servisi objavljuju kako "streaming" ostvaruje rekordne financijske rezultate, logično je da se pomogne diskografima kako bi prikupljanjem izvođačkih prava konvalidiranih glazbenika dodatno konsolidirali svoje poslovanje. Istovremeno se za glazbenike skuplja milostinja, i osnivaju humanitarni fondovi, kao nekad za gladne u Africi.

340 **vicko vidan**

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Važećim Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima čl. 116 (1) 4. glavni snimatelj je koautor audiovizualnog djela. Nacrtom prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, Člankom 17 (2) definirani su koautori audiovizualnog djela i to: 1. glavni redatelj; 2. autor scenarija; 3. skladatelj. Iz koautorstva su izbačeni snimatelji (glavni snimatelj), ukinuta je kategorija glavnog snimatelja (direktora fotografije), a uvedena nepoznata kategorija glavnog redatelja. Bez snimatelja, glavnog snimatelja – direktora fotografije, ne postoji audiovizualno djelo, koji svojim kreativnim i autorskim doprinosom su upravo ona kategorija koja gore navedenima omogućava da budu uopće autori nečega. Svesti snimatelje na autora doprinosa je nonsens, jer samo doprinosom nije moguće ostvariti audiovizualno djelo već mu dati tek neko obilježje. PRIJEDLOG Članak 15 mijenja se i glasi: 1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima

Prihvaćen

Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.

audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Članak 16 mijenja se i glasi: Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Nije obrazloženo zašto je glavnom snimatelju - direktoru fotografije ukinut status koautora AV djela. To nije niti u smjernicama i direktivama EU na koje se poziva u obrazloženju. Svrha i temelj reguliranja statusa pojedine profesije temelji se na Zakonu o audiovizualnim djelatnostima: Čl. 3 j) - pojmovi autor, autorsko djelo, audiovizualne medijske usluge, elektroničke publikacije, audiovizualne medijske usluge na zahtjev, prijenos i/ili retransmisija audiovizualnih programa, televizijski programski kanali, koprodukcija, koproducent, koncesionar, operator, nakladnici televizijskih programa, europsko audiovizualno djelo, fiksacija, neovisni producent, kao i drugi pojmovi iz područja intelektualnoga vlasništva, elektroničkih medija i elektroničkih komunikacija imaju značenje uređeno posebnim zakonima kojima se uređuju autorska i srodna prava, elektronički mediji i elektroničke komunikacije. Umjesto toga u prvi plan su izašli uski grupni financijski interesi koji ukidanjem statusa glavnog snimatelja imaju veći udio u raspodjeli sredstava. Dakle, financijski razlozi, a ne povijesno utemeljeni status, razlog su ove "privatizacije" mijenjanja statusa glavnog snimatelja. To je razvidno i uvođenjem nepoznatih pojmova glavni redatelj i pomoćni redatelj, čime se pojačavaju grupni financijski razlozi. Zar zaista iz Ministarstva kulture RH može u javnu raspravi biti upućen prijedlog koji tolerira ovakvu vrstu privatizacije, te ne poštuje prirodna, povijesna i konačno već 70-ak godina zakonima ove zemlje priznata prava.

341	<p>Boris Popović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Prijedlog Zakona prepoznaje da audiovizualna djela nisu individualna, već da nastaju u koautorstvu (članak 15. stavak 1). Audiovizualno djelo je, dakle, po svojoj prirodi rezultat kolektivnog rada više autora. U nastavku (članak 15. stavak 2 i članak 16) Zakon određuje koje profesije daju bitniji doprinos audiovizualnom djelu zbog čega im se priznaje status koautora, a koje manje bitan, te im zakon dodjeljuje status autora doprinosa. Iz ove razlike proizlaze i razlike u razini prava koje pojedine profesije temeljem Zakona mogu ostvariti. Nije jasan kriterij po kojem je povučena razdjelnica između koautora i autora doprinosa. Neosporno je da je snimatelj autor slike, jer samostalno određuje njene najbitnije likovne elemente: osvjetljenje, kompoziciju i boju. Također je neosporno da je slika bitan dio audiovizualnog djela, jer upravo kroz sliku gledatelj doživljava autorsko djelo i razabire njegova značenja. Zbog toga je nejasno zašto prema prijedlogu Zakona snimatelj nije koautor, već je svrstan u kategoriju autora doprinosa, kada mu autorstvo nad slikom nitko ne može argumentirano osporiti. Postojeći Zakon prepoznaje snimatelja kao koautora audiovizualnog djela, a prijedlog koji je pred nama ne. U izradu prijedloga nije uključena niti pozvana Hrvatska udruga filmskih snimatelja (HFS), članica međunarodne udruge filmskih snimatelja Imago, koja okuplja vodeće hrvatske snimatelje svih generacija, čime su snimatelji isključeni iz odlučivanja i prebačeni u kategoriju "šire javnosti", što nije prihvatljivo ni stručno ni moralno. Zbog svega navedenog očekujem da nakon provedene javne rasprave snimatelji i u novom Zakonu dobiju status koautora audiovizualnog djela koji su imali i do sada. Podržavam prijedloge koje u javnoj raspravi iznio prof. dr. art Enes Midžić.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>
342	<p>PAOLO SFECI NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA Novim člankom 58. ZAPSP-a zakonodavac omogućava da se retrogradno konvalidiraju svi usmeni dogovori diskografa i izvođača, a kojima je neki izvođač recimo 1960., 1970. ili 1980g., pri punoj svijesti i zdravom razumu, prenio diskografu svoja prava za korištenje njegove snimke na internetu, kad i ako internet bude ikad postojao. Zahvaljujući svom tadašnjem pravnom savjetniku Vidovitom Milanu, kad je 1989. izmišljen world wide web, diskografi su tu povijesnu tranziciju iz analogne u digitalnu distribuciju dočekali potpuno spremni, s već riješenim internetskim pravima sa svim izvođačima, i glavnima i pratećima, bilo da se radi o pisanim ugovorima ili usmenim dogovorima. Pritom za konvalidaciju tih usmenih dogovora nedvojbeno postoji čvrsta osnova s obzirom na odgovarajuću činidbu i protučinidbu, jer izvođač ili izvođačica je usmeno navodno rekao "da", u nazočnosti pouzdanog svjedoka diskografa, samim time radilo se o konsenzualnom odnosu, a nikako o pravnom nasilju koje bi se eventualno ticalo pokreta #metoo. Kažu da je najbolja pravna norma ona koja je proistekla iz narodnih običaja, a ovdje je</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

zakonodavac upravo primjenio vjekovni zagorski narodni običaj- ak' je do svedoka, kravica je naša. Nastavno na tu jednokratnu usmenu činidbu diskograf već desetljećima distribuira, prodaje i naplaćuje predmetnu snimku, čime je evidentno učinjena protučinidba, i ugovor je konvalidiran. Napominjem pritom da tu konvalidaciju možda i nije bilo nužno urediti posebnim člankom zakona, s obzirom da su diskografi ionako već odavno, samostalno i jednostrano, konvalidirali sve ugovore, i postojeće i nepostojeće, i potvrdili tu konvalidaciju u ugovorima sa streaming servisima, kojima garantiraju da su riješili sva prava s izvođačima za sve snimke nastale u proteklih 70 godina, koliko izvođačka prava zakonski traju. Servisi su im naravno povjerovali na riječ, jer sve drugo bi negativno utjecalo na razvoj digitalnog tržišta, što je onda rezultiralo sudskim postupkom jedne izvođačke udruge protiv jednog streaming servisa, no u proteklih se 5 godina postupak još nije pomakao s mrtve točke, osim nekoliko proceduralnih radnji. Za nas laike predmet je u osnovi vrlo jednostavan i ne bi trebao trajati više od pola sata- pokažite ugovore, ako ih imate. Zahvaljujući kreativnom zakonodavcu i članku 58. novog zakona, taj sudski postupak sada završava, i smanjuje nepotrebnii pritisak na pravosuđe, jer diskografi ugovore više ne trebaju ni imati ni pokazivati, naime svi se konvalidiraju. Izvođači sad samo trebaju pričekati da vide koliko moraju platiti dosadašnje sudske troškove. Scenarij dostojan barem jedne epizode Alan Forda. Objektivno, postoji li išta logičnije od toga da diskografi nemaju ugovor s izvođačem ali naplaćuju od internetskih servisa njegova izvođačka prava, a onda ih ne isplate izvođaču jer ga ne mogu naći? Evo moj slučaj recimo, diskografi me nisu uspjeli pronaći preko 40 godina, iako su godinama imali ured dva kata ispod moga. I to u zgradi u kojoj postoji lift. Zdrava logika govori- zašto uopće tražiti ime i prezime konkretnog izvođača koji je nešto izvodio na nekoj konkretnoj snimci kada onda tom čovjeku u nekoj daljnjoj perspektivi možda ne daj Bože moraš nešto i platiti? Nije li onda bolje živjeti u neznanju? A i realno, što će ti ime i prezime kada se ovom pravnom inovacijom svi prateći glazbenici u povijesti hrvatske glazbe od sada zovu samo jednim imenom- konvalidirani. Diskografi ni u ovom času, 2020. godine, ne potpisuju nikakve ugovore s pratećim glazbenicima, čekajući neku buduću konvalidaciju, a u međuvremenu uredno i savjesno naplaćuju njihova izvođačka prava od streaming servisa. Uostalom najbolji glazbenik za diskografa je oduvijek onaj nepoznati, s kojim nema ugovor, pa novac od tog konvalidiranog umjetnika ostane diskografu. Kao i novac od nekonvalidiranog, s ugovorom, poput mene. Zahvaljujem zakonodavcu, u ime tisuća svojih kolega i kolegica, neformalnih vlasnika ekskluzivnih izvođačkih prava, na velikoj brizi za dobrobit glazbenika.

343	<p>Mišo Orepić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p>	<p>Prihvaćen</p>
	<p>Mislim da je više nego tužno da se mi snimatelji uopće moramo očitovati oko toga što mislimo o Nacrtu prijedloga zakona. Mislim da stвари stoje točno kako je to moj profesor i kolega Enes Midžić obrazložio pa se neću truditi da piešm sve ponovo "svojim riječima" Dakle Enes Midžić: "Važećim Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima čl. 116 (1) 4. glavni snimatelj je koautor audiovizualnog djela. Nacrtom prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, Člankom 17 (2) definirani su koautori audiovizualnog djela i to: 1. glavni redatelj; 2. autor scenarija; 3. skladatelj. Iz koautorstva su izbačeni snimatelji (glavni snimatelj), ukinuta je kategorija glavnog snimatelja, a uvedena nepoznata kategorija glavnog redatelja. Bez snimatelja, glavnog snimatelja – direktora fotografije, ne postoji audiovizualno djelo, koji svojim kreativnim i autorskim doprinosom su upravo ona kategorija koja gore navedenima omogućava da budu uopće autori nečega. Svesti snimatelje na autora doprinosa je nonsens, jer samo doprinosom nije moguće ostvariti audiovizualno djelo već mu dati tek neko obilježje. PRIJEDLOG Članak 15 mijenja se i glasi: 1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Članak 16 mijenja se i glasi: Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). "</p>	<p>Prijedlog prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>
344	<p>Enes Midžić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Važećim Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima čl. 116 (1) 4. glavni snimatelj je koautor audiovizualnog djela. Nacrtom prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, Člankom 17 (2) definirani su koautori audiovizualnog djela i to: 1. glavni redatelj; 2. autor scenarija; 3. skladatelj. Iz koautorstva su izbačeni snimatelji (glavni snimatelj), ukinuta je kategorija glavnog snimatelja (direktora fotografije), a uvedena nepoznata kategorija glavnog redatelja. Bez snimatelja, glavnog snimatelja – direktora fotografije, ne postoji audiovizualno djelo, koji svojim kreativnim i autorskim doprinosom su upravo ona kategorija koja gore navedenima omogućava da budu uopće autori nečega. Svesti</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>

snimatelje na autora doprinosa je nonsens, jer samo doprinosom nije moguće ostvariti audiovizualno djelo već mu dati tek neko obilježje. PRIJEDLOG Članak 15 mijenja se i glasi: 1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Članak 16 mijenja se i glasi: Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Nije obrazloženo zašto je glavnom snimatelju - direktoru fotografije ukinut status koautora AV djela. To nije niti u smjernicama i direktivama EU na koje se poziva u obrazloženju. Svrha i temelj reguliranja statusa pojedine profesije temelji se na Zakonu o audiovizualnim djelatnostima: Čl. 3 j) - pojmovi autor, autorsko djelo, audiovizualne medijske usluge, elektroničke publikacije, audiovizualne medijske usluge na zahtjev, prijenos i/ili retransmisija audiovizualnih programa, televizijski programski kanali, koprodukcija, koproducent, koncesionar, operator, nakladnici televizijskih programa, europsko audiovizualno djelo, fiksacija, neovisni producent, kao i drugi pojmovi iz područja intelektualnoga vlasništva, elektroničkih medija i elektroničkih komunikacija imaju značenje uređeno posebnim zakonima kojima se uređuju autorska i srodna prava, elektronički mediji i elektroničke komunikacije. Umjesto toga u prvi plan su izašli uski grupni financijski interesi koji ukidanjem statusa glavnog snimatelja imaju veći udio u raspodjeli sredstava. Dakle, financijski razlozi, a ne povijesno utemeljeni status, razlog su ove "privatizacije" mijenjanja statusa glavnog snimatelja. To je razvidno i uvođenjem nepoznatih pojmova glavni redatelj i pomoćni redatelj, čime se pojačavaju grupni financijski razlozi. Zar zaista iz Ministarstva kulture RH može u javnu raspravi biti upućen prijedlog koji tolerira ovakvu vrstu privatizacije, te ne poštuje prirodna, povijesna i konačno već 70-ak godina zakonima ove zemlje priznata prava.

345	<p>PAOLO SFECI NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Moje je ime Paolo Sfeci. Svoj prvi album snimio sam 1978 godine. Imao sam 23 godine. Sada je 2020., godina, imam 65 godina. U te 42 godine moje su snimke objavljene na dvadesetak albuma, cca. 200 pjesama, u izdanju tri različita diskografa. U te 42 godine primio sam od ta tri diskografa za moja ekskluzivna izvođačka prava ukupno 0 kuna i 0 lipa (slovima: nulakuna, nulalipa). Sve to za prodaju najmanje pola milijuna, a realno prema milijun LP-ja, kazeta i CD-a. Istu toliku pravičnu naknadu primio sam u proteklih 7 ili 8 godina, koliko moji diskografi naplaćuju korištenje mojih snimaka na internetu. Informacija ja provjerljiva. Niti jedan od ta tri diskografa uopće nema broj mog bankovnog računa. Hvala zakonodavcu što je ovim zakonskim prijedlogom vizionarski procijenio da će moji diskografi i u buduću najbolje štititi moje interese kao glazbenog izvođača. Logična je ta odluka jer je očito da jedino diskografi imaju višedesetljetno vrlo uspješno iskustvo prikupljanja naknade i efikasne zaštite mojih ekskluzivnih izvođačkih prava. Zahvaljujem u svoje ime, kao i u ime tisuća mojih kolega i kolegica, i starijih i puno mlađih od mene, koji imaju isto takvo iskustvo. Vaša je briga za interese nas glazbenike upravo dirljiva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
346	<p>Matija Pisačić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA</p> <p>Sramotno je, perfidno i skandalozno u trenutku izvanrednih uvjeta u zemlji izazvanih Covid-19 pandemijom i zagrebačkog potresa stavljati u javnu raspravu ovako bitan zakon.</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedba se ne prihvaća. Donošenje novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima predviđeno je Zaključkom Vlade Republike Hrvatske donesenim 27. prosinca 2019. godine, kojim su definirani i rokovi vezani uz upućivanje Nacrta prijedloga zakona u propisanu zakonodavnu proceduru. U pripremi Nacrta prijedloga zakona sudjelovala je Radna grupa u kojoj je gotovo 60 predstavnika zainteresiranih dionika koji su podržali što skorije donošenje ovog zakona, a izvanredni uvjeti nastali epidemijom bolesti Covid-19 razlog su više za donošenje predmetnog zakona budući da će isti osigurati primjereniji okvir za distribuciju autorskih djela i predmeta zaštite srodnim pravima putem interneta, održavanje nastave na daljinu te za očuvanje kulturne baštine.</p>
347	<p>Dancing Bear doo NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA</p> <p>Dancing Bear je izdavačka kuća koja je u svojih 30 godina poslovanja objavila preko 500 značajnih albuma hrvatskih i regionalnih izvođača, dakle ne previše, ali među njima i neke od najznačajnijih albuma objavljenih u Hrvatskoj. Pojedinim izvođačima uspjeli smo pomoći da ostvare i svjetski zapažene uspjehe, između ostalog zahvaljujući i činjenici da smo već 24 godine zastupnik jedne od najvećih svjetskih kompanija Warner Music International za Hrvatsku, Bosnu i Hercegovinu, Makedoniju i Albaniju što nam je omogućilo da steknemo znanja i uvid u svjetsku diskografsku praksu i legislativu i općenito funkcioniranje glazbene industrije na svjetskom nivou. Zajedno smo s našim kolegama izvođačima, autorima, svjetskim organizacijama poput IFPI, Impale, ICMP-a ali i</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

domaćih poput ZAMPa, surađivali kod donošenja direktive EU 2019, kako bi se izborili za pravedniji tretman svih sudionika u kreativnom procesu stvaranja i snimanja glazbe, kao i njenog uspješnog plasmana promocije i eksploatacije. Stoga se veselimo uvođenju novog zakona koji bi omogućio da se povećaju naknade sudionicima tog procesa, a koje su trenutno minorne na hrvatskom tržištu, prvenstveno jer nema najvećih servisa koji prodaju glazbu poput Spotify-a, a monetizacija na You Tube platformi je na području Hrvatske tek počela prije godine dana i ovisi isključivo o količini prodanog marketinga na hrvatskom tržištu i zasad je minorna, o čemu mogu posvjedočiti i brojni autori koji su preko ZAMPa ostvarili zaista minorne naknade. Ovu javnu raspravu shvatili smo kao mjesto gdje ćemo pomoći radnoj skupini kod donošenja što kvalitetnijeg zakona u korist svih kreativaca i sudionika u glazbenoj industriji svojim konstruktivnim prijedlozima, a ne opstrukcijom. Nažalost je jedna interesna skupina uzurpirala ovaj prostor instrukcijama svojem članstvu kako copy /paste izjavama zasuti ovu javnu raspravu, stvarajući privid velike količine "umjetnika" koji bi htjeli da se u novi zakon ugradi obaveza kolektivnog prikupljanja njihovih prava na internetu, pritom ih dovodeći u zabludu i ne pruživši im ni osnovne informacije o tome koja su to prava, a kamoli o tome kakva je svjetska praksa i legislativa, koja nigdje ni u jednom europskom zakonodavstvu ne predviđa da se prava umjetnika izvođača moraju ostvarivati isključivo kolektivno, a još manje da se uvedu neka nova dodatna prava za "studijske glazbenike" ili prateće glazbenike, ili ako baš hoćete zanatske glazbenike, koji su u procesu stvaranje snimke uvijek plaćeni i to vrlo često od strane samog glavnog izvođača, producenta ili diskografa. Pritom među njima ima zaista vrijednih kreativaca koji zaslužuju da budu i jesu adekvatno plaćeni, bilo jednokratnom isplatom bilo podjelom s glavnim izvođačem ako već nisu grupa ili sastav koji međusobno dogovara i dijeli prihode. Na njima je da međusobno urede takve odnose, ako već nisu. Trenutno je ta naknada za prateće glazbenike u Hrvatskoj daleko veća i plaćena unaprijed, od onog što će s digitalnog tržišta ostvariti glavni izvođač i diskograf zajedno. Uz to, ti već plaćeni prateći glazbenici, zahvaljujući tim snimkama koje se emitiraju javno ostvaruju i prihode od priopćavanja javnosti (tv, radio, mali korisnici, internet radio, hoteli trgovine itd) zajedno s glavnim izvođačima kojim su im to omogućili, i to su njihova kolektivna prava za koje se brine HUZIP Digitalna trgovina na internet servisima ni u kojem slučaju se ne može poistovjetiti s javnim izvođenjem u elektroničkim medijima ili drugim oblicima javnog izvođenja, pa tako u nigdje u svjetskoj praksi ili zakonodavstvu nije izjednačena s javnim izvođenjem niti se prikuplja, niti će se prikupljati kolektivno, već je to individualno pravo svakog izvođača da dogovori uvjete koji mu odgovaraju s kim i kako hoće. Pritom je u interesu svakog umjetnika da odabere tko će se brinuti za ta njegova prava, tko je najsposobniji i tko mu najviše odgovara, određeni diskograf, određena organizacija ili on sam direktno. Već je pomalo mučno čitati komentare koji hotimice ili nehotice stvaraju potpuno

	<p>neistinitu i nerealnu sliku o diskografima. Izvođači i diskografi dobrovoljno stupaju u poslovni odnos i pod unaprijed dogovorenim uvjetima. U većini slučajeva radi se o ugodnoj i korektnoj suradnji. Ako netko ne shvaća prava i obveze u koje stupa, pri punoj pravnoj i poslovnoj sposobnosti, nije krivnja druge strane i to se ne rješava zakonskim uvođenjem nove obveze kolektivnog prikupljanja. Također, svatko je dobrodošao okušati se i sam kao diskograf, pa tako i svjetska a i Hrvatska praksa pokazuje puno izvođača koji se brinu o svojim pravima putem vlastitih izdavačkih kuća i tako individualno ostvaruju najbolje moguće uvjete za sebe. Zbog čega bi neki uspješan izvođač koji svoja prava ostvaruje direktno sam ili preko vlastite preko vlastite izdavačke kuće, direktno s glazbenim servisima koji prodaju njegovu glazbu, bio prisiljen predati takova prava nekoj uspješnoj ili neuspješnoj organizaciji koja će mu odbiti i 40% ili više svojih troškova? Na njemu je da odluči koga će odabrati i koje je najbolje rješenje za njega, stoga zakon mora propisati da je na njemu izbor, a ne da se takova prava MORAJU prikupljati kolektivno i isključivo preko jedne organizacije. Takova praksa je jedina koja postoji i koja će postojati u svjetskoj praksi razvijenog svijeta i svi pri zdravom razumu vjerujemo da će jedina i postojati i na hrvatskom tržištu i u hrvatskim zakonima. U suprotnom će se i ovo malo postojećih i tek započetih digitalnih servisa povući s našeg tržišta, dok ostali najveći neće ni doći što su i najavili. Stoga predlažemo i podržavamo novi zakon koji će omogućiti takav slobodni odabir svakog umjetnika, izvođača, autora ili bilo kojeg drugog sudionika u kreativnom procesu stvaranja umjetničkog djela, a ne da mu se nameće samo jedna postojeća organizacija i isključivo kolektivno prikupljanje prava. Silvije Varga, osnivač i direktor</p>	
348	<p>Elis Lovrić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
349	<p>Vlado Soljačić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Podržavam da se glazbenici ne smiju odreći svoje naknade od interneta, i šta je sa nasljeđivanjem tih prava na potomke.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
350	<p>Zoran Kuna NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu * Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava * Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

351	<p>Dario Udovičić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Poštovani, kao i što većina glazbenika smatra, moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Hvala!</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
352	<p>Hrvoje Matasović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Poštovani svi, ovo pišem u ime grupe montažera koji danas aktivno sudjeluju u filmskoj i elektronskoj produkciji te edukaciji. Uz analizu pozicije montažera i drugih autora u prijedlogu ovog zakona zatražili smo i mišljenje pravne struke koja se bavi autorskim pravom. U kratkim crtama montažere i neke druge autore u AV djelatnosti ovaj prijedlog zakona izbrisao je ili degradirao sa pozicija koje su definirane i priznate pravno, povijesno i od strane struke u Hrvatskoj te unutar Europe i globalno. U nastavku se nalazi tekst na osnovi kojeg tražimo da se naše zvanje i zvanje drugih autora vrati i uskladi za gore navedenim i utvrđenim. Hvala na pažnji i podršci, Hrvoje Matasović e- savjetovanje, NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA KOAUTORI AUDIOVIZUALNOG DJELA Članak 15. (1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. AUTORI DOPRINOSA AUDIOVIZUALNOM DJELU Članak 16. Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, snimatelj, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Važeći Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima, Narodne novine 167/2003, 79/2007, 125/2011, 80/2011, 141/2013, 127/2014, 62/2017, 96/2018 Koautori audiovizualnog djela Članak 116. (1) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. autor dijaloga, 4. glavni snimatelj, 5. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (2) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (3) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema općim pravilima, koautor tog djela, bit će priznata kao</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>

koautor tog audiovizualnog djela. Autori doprinosa audiovizualnom djelu Članak 117. Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 116. ovoga Zakona, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Zakonski sustav uređenja autorskih prava već desetljećima ne prepoznaje na pravilan i pravedan način sustav koautora audiovizualnih djela. Izostaje rasprava sa strukom, zbog čega novi prijedlog zakona u čl. 15. umjesto da proširuje krug koautora ili isti barem dovodi u vezu sa stvarnim stanjem, isti još dodatno sužava. Smatramo kako je sada krajnji trenutak i stvar nužnosti, a ne rasprave i savjetovanja, priznati montažerima status koji oni imaju, a to su koautori djela. Odnosno, glavni montažer mora biti naveden u čl. 15. st. 1. kao koautor, a ostali montažeri mogu ostati u čl. 16. kao autori doprinosa. Naime, neprihvatljivo je da djelatnost montaže kao jedna od tri temeljne umjetničke filmske profesije (režija, kamera, montaža) nije u navedenom nacrtu prijedloga Zakonu definirana kao koautor AV djela. Takav nepravedan i neprimjeren status montažera unutar Zakona o autorskim pravima potječe još iz starog Zakona iz bivše države iz prošlog tisućljeća. Iako je, samo od 1991. godine, Zakon o autorskom pravu (danas Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima) pretrpio 12 izmjena i dopuna status montažera ostao je isti! Želje i nastojanja montažera da se to promjeni traju već nekoliko desetljeća. Smatramo da je nužno montažere uvrstiti u popis koautora AV djela jer: 1. Montažeri su jedno od tri temeljna umjetnička filmska zanimanja za koja se već desetljećima školuju na Akademiji dramske umjetnosti. Studij Montaže pokrenut je na ADU 1969 godine, iste godine kad i studij Kamere (kasnije Snimanja) i Filmske režije (Dramaturgija 1978, Produkcija 2000). Studij filmske i televizijske montaže uveden je jer je montažna konstrukcija filma jedan od bitnih stvaralačkih vidova filma (proizvodnje filma i njegova doživljajna učinka), a zahtijeva posebno i visoko razvijene vještine, imaginativnost i znanje....(Iz Elaborata o studijskom programu). Do danas su zvanje akademskog montažera na ADU dobile 164 osobe. 2. Značaj montaže u autorstvu filma, AV djela: sve što se pripremi, odigra i snimi u fazama rada na filmu koje prethode montaži dolazi na jedno mjesto - montažni stol ili elektronsku montažu te se tamo stvara film kakav na kraju vide gledatelji. Odabir kadrova, planova, korištenje dijelova kadrova kako bi se sklapale filmske sintagme - scene i sekvence, definiranje konačnog sadržaja priče i dijaloga, kompozicija dijelova filma u filmsku cjelinu, određivanje dramaturškog slijeda, filmskog vremena i ritma - sve ovo rezultat rada montažera; priča koja je napisana tekstem u scenariju, priča se jezikom filma u montaži. 3. Montaža ima ključnu važnost za efektno izlaganje i konačni izgled filma, jer se prevladavajuća većina filmova konstruira od većeg broja kadrova i oslanja o intelektualne, izvorne, kognitivne efekte montažnog prijelaza i montažne kombinatorike kadrova i montažnih sklopova koje

daje montažer. Cjelovitost, koherencija filma u velikoj je mjeri uvjetovana promišljenim izborom i raspoređivanjem montažnih sintagmi i pojedinačnih montažnih rješenja. Funkcija koju montažni postupci imaju u komponiranju cjeline naziva se uobičajeno dramaturškom funkcijom montaže ili dramaturškom montažom. 4. Utvrđivanje film. autorstva složeno je zbog pretežno kolektivne naravi film. proizvodnje. Ona podrazumijeva podjelu rada i usuglašeno stvaralačko sudjelovanje više ljudi. U film. proizvodnji obično se razlikuju nestvaralačka ili teh. zanimanja i stvaralačka ili autorska zanimanja. Onu osobu koja u procesu proizvodnje filma stvaralački određuje cjelovitost filma naziva se glavnim autorom filma ili samo autorom filma, a onu osobu koja stvaralački utječe samo na neki vid filma zove se autorskim suradnikom. Kad ulogu gl. autora vrši više osoba, zove ih se suautorima ili koautorima. Glavni montažer, a nekada i pojedini montažeri, daju svoj svoj izvorni intelektualni umjetnički doprinos filmu, a taj doprinos je odlučujući za finalni prikaz i izgled filma, zbog čega se mora raditi o koautoru. 5. Na špicama filmova (uvodnim i završnim) montažeri su potpisani u okruženju drugih autora koji imaju, po hrvatskom zakonu, status koautora djela. Scenaristi su obično potpisani na samom početku uvodne špice zbog logike početka procesa stvaralačkog rada AV djela, redatelj su uvijek potpisani zadnji jer snose odgovornost za cijeli proces i kvalitetu djela, producent je obično predzadnji jer proces kontrolira financijski i organizacijski. Ostaju još glumci, obično pri početku špice te snimatelj, odnosno direktor fotografije, kompozitor te kostimograf, scenograf i šminker. Ako pogledate špice hrvatskih ili stranih filmove, montažeri obično dolaze neposredno prije direktora fotografije i kompozitora ili između njih, što znači da bi im i zakonski status trebao biti isti! Film je kolektivno djelo koautora među koje svakako po pravdi i zaslugama spadaju i montažeri. ZAKLJUČAK: Zbog svega navedenog smatramo da bi trebalo promijeniti čl.15. st. 1. nacrta prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima koji bi trebao glasiti: Članak 15. (1) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj, 4. glavni montažer. 5. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu.

353 **Tomislav Meštrić**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA
 Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu * Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava * Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva.

Primljeno na znanje
 Komentar je primljen na znanje.

354	<p>Ivana Penić Defar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Poštovani, podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja izvođačka naknada na internetu ostvaruje kolektivno, isto kao pri emitiranju na radio postajama, te da je ta naknada neodreciva</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
355	<p>mario majcan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Poštovani, kao izvođač podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, te da je ta naknada neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
356	<p>Tomislav Hršak NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Poštovani, Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu. Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno, kao primjerice kod radijskih postaja. Podržavam ovim putem inicijativu od strane HUZIPa da se moja naknada u vezi Interneta ostvaruje kolektivno, kao što je to slučaj i do sad bio kada se radi o radijskim emitiranjima. Hvala</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
357	<p>Antonio Geček NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Poštovani, Studijski sam glazbenik i snimio sam mnoge vrlo uspješne snimke koje je moguće naći na internetskim servisima. Od diskografa ne primam nikakvu naknadu, jedini prihod od izvođačkih prava dobivam od HUZIP-a. Nikada nisam primio od diskografa nikakvu naknadu za korištenje mojih snimljenih izvedbi na streaming i drugim glazbenim servisima. Želim primati naknadu preko HUZIP-a za korištenje putem interneta, jednako kao što redovito primam za korištenje putem radija i televizije. Ne razumijem u čemu je razlika između toga da netko sluša moju izvedbu preko radija ili preko interneta. Od radija dobivam naknadu, od interneta ništa. Država ima obvezu iznaći zakonodavni model koji će osigurati i izvođačima (jednako kao i autorima) primjerenu i razmjernu naknadu.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
358	<p>Petar Obradovic NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava, niti sam od njih primio bilo kakvu naknadu za korištenje mojih snimaka na internetskim servisima. Podržavam prijedlog glazbenih strukovnih udruga, da se naknade izvođača na internetu ostvaruju, kao što je na radio i Tv-postajama, te da je ta naknada neodreciva.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

359	<p>Ivana Grašić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno ,kao što je to kod emitiranja na radio postajama ,te da je naknada u svakom slučaju neodreciva. I moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
360	<p>Saša Novak NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Saša Novak, glazbenik preko 35 godina. Kao autor, izvođač i glazbeni producent surađivao sam sa mnogim glazbenicima (Psihomodo pop, Drago Mlinarec, Le Cinema, Dino Dvornik, Robert Mareković i Fantomi, Greaseballs, ... Podržavam ovim putem inicijativu od strane HUZIPa da se moja naknada u vezi Interneta ostvaruje kolektivno, kao što je to slučaj i do sad bio a kada se radi o radijskim emitiranjima. Naknada je svakako neodreciva, budući da nisam nikada potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava. LP Saša Novak</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
361	<p>Andrija Roko Vušković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
362	<p>Giovanna Kirinić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Kao glazbenica podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva! I to upravo stoga što u našim ugovorima nema stavke vezane uz internetsko izvođenje, odnosno prava. Giovanna Kirinić</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
363	<p>Zrinka Hranjec Fromenteau NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Zahvaljujem HUZIP-u na ovom prijedlogu i inicijativi: Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu Nisam nikada s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

364	<p>Tomislav Fačini NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Devijacija ima u svakom dijelu javnog života. Sama riječ pravo očito svojom sličnošću s riječi pravda dovodi do zabune, pogotovo kad odstupa od zdravog razuma i logike. Kako naime drugačije nazvati pokušaj da se iz zarade isključi one, koji su jedini nešto uistinu uložili u proizvod? Otkupne cijene žitarica ili mlijeka naspram zarade trgovaca su često smiješne, ali ne pamtim da je ikad itko pomuzao kravicu, pa poklonio distributeru cijelu kantu, i još mu bio zahvalan što će baš njegovo mlijeko (od kojeg su napravili još i maslac) našlo na policama trgovina. A eto, to se upravo nama servira. Naravno da je mnogima sladak kruh bez motike, pa i da mnogi misle kako kreativnost i umijeće nisu cijenjena roba- ali ako tako misle neka ozbiljna tijela koja hine da organiziraju i štite pravila javnog kulturnog života, onda svakako treba dignuti glas i dati sve od sebe da se zaštiti autor, pravda i zdrav razum. Tomislav Fačini</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
365	<p>TANJA JANKOVIĆ PEIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Moje snimke se koriste na internetu a ja za to ne primam nikakvu izvođačku naknadu ! Nisam nikada s diskografima potpisala nikakav ugovor vezan uz internetska prava!!! Podržavam prijedlog glazbeničkih strukovnih udruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno, kao što je to kod emitiranja na radio postajama, te da je ta naknada u svakom slučaju neodreciva!!!!</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
366	<p>zvonko košak NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA podržavam prijedlog glazbeničkihstrukovnihudruga da se moja naknada na internetu ostvaruje kolektivno.Nikada nisam s diskografima potpisao nikakav ugovor vezan uz internetska prava</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
367	<p>Radovan Vlatković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Ovim putem izražavam svoju potporu nastojanju izvođača u ostvarivanju prava za pravičnu naknadu korištenja snimljenih izvedbi na internetu. Svi bi izvođači trebali imati pravo na neodrecivu naknadu koja bi se ostvarivala kolektivno. Kao glazbenik s dugogodišnjim međunarodnim iskustvom pratim sa zabrinutošću razvoj stanja u umjetničkom stvaralaštvu i smatram da je ovo izvođačko pravo jedan od stupova primanja u našoj profesiji, nešto što je uz veliki trud i napor prošlih generacija bilo ostvareno i što se zbog današnje promjene situacije s obzirom na internet ne može ignorirati.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

368	<p>Krešimir Tomec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Studijski sam glabenik, autor i producent. Bavim se glazbom 30 godina i snimio sam mnoge uspješne pjesme koje se nalaze i na internetskim platformama. Obzirom da nisam nikad potpisao da se odričem svojih izvođačkih prava u korist izdavača, očekujem da Republika Hrvatska ovim zakonom zaštiti moja izvođačka prava i da naknadu od internetskih emitiranja ostvarujem preko HUZIPA koji sam za to ovlastio. Sramotno je da se u ovakvim zakonima isključuju prava glazbenika-izvođača, bez kojih te snimke ne bi postojale.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
369	<p>Branko Linta I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA, 2. Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim Zakonom Prijedlog Zakona, potpuno nepotrebno, uređuje pitanja koautorstva u audiovizualnim djelima na diskriminirajući način. Podlogu za takvo uređivanje predlađač nalazi u Direktivama 2019/790 i 2019/789. Pravna savjetnica Međunarodne federacije snimatelja Imago dr. Cristina Busch o predloženom načinu usklađivanja nacionalnog propisa kaže: " ANY discrimination in recognizing cinematographers' rights as co-author of the film and/or author of the individual photographic work fixed in the film will be considered as an infringement of the Bern Convention and the Convention of Human Rights which are protecting intellectual work. III.- Is there any need changing the clear protection of cinematographers in the current Croatian Intellectual Property Law because of implantation of Directives (EU) 2019/789 and 2019/790? Being short and precise: there is no need, moreover, the last EU-Directives in the field of copyright clearly protect authors (especially economic rights as fair remuneration and rights of information regarding the exploitation of his/her works.) IV.- What reasons give the current proposal to eliminate the Croatian legal systems of 60 years of protection of cinematographers as co-authors works of audio-visual works? Being short and precise: No explication at all. " tekst preveden na hrvatski jezik glasi: " Bilo kakav oblik diskriminacije u prepoznavanju prava snimatelja kao koautora filma i/ili autora samostalnog fotografskog djela unutar filma predstavljao bi povredu Bernske konvencije i Konvencije o ljudskim pravima koje štite intelektualni rad. III. – Postoji li potreba da se u važećem hrvatskom Zakonu o intelektualnom vlasništvu promijeni jasna zaštita snimatelja radi primjene Direktive (EU) 2019/789 i 2019/790? Kratko i jasno – nema potrebe, štoviše, posljednje EU Direktive u području autorskog prava jasno štite autore (posebno ekonomska prava kao što su primjerena naknada i prava na informacije u vezi s iskorištavanjem njihovih djela). IV. – Koji su razlozi za trenutčan prijedlog o mijenjanju hrvatskog pravnog sustava koji već 60 godina štiti snimatelje kao koautore audiovizualnih djela? Kratko i jasno – nema nikakvog objašnjenja."</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Slijedom zaprimljenih primjedaba dionika, članak 15. promijenjen je na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>

370	<p>Antonija Parlov I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA, 2. Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim Zakonom</p> <p>Predložila bih kao nužno da se preciziraju prava samostalnih djelatnika (kao i) u odnosu na kolektivne ostvaritelje prava jer u ovom Tekstu nigdje nije jasno naveden ovaj pravni status. Ovaj Tekst sugerira (na području nakladništva) kolektivne organizacije ostvaritelje prava što je u kontradikciji s definicijom autorskih prava te uredbom poticanja na stvaranje autorskih djela.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog nije prihvaćen jer je nejasan. U Dijelu V., Poglavlje 1., sadržane su odredbe i o individualnom i o kolektivnom ostvarivanju prava.</p>
-----	--	---

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA, 3. Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Posljedice koje će donošenjem Zakona kako je predložen proisteći, osim navedenih, su: dr. Cristina Busch, pravna savjetnica Međunarodne federacije snimatelja - Imago: V.- What legal consequences and practical problems arise of the current proposal to eliminate the Croatian legal protection of cinematographers as co-authors of audio-visual works? Cinematographers can't receive remuneration any more from national Collecting Rights Societies for second uses. In the current total change of new technological exploitation of audio-visual works this loss of income will be important, but for the moment, is not valuable. Neither cinematographers' moral intellectual property rights are protected, will say, they cannot oppose to any manipulation of his/her work. Film heritage is affected too. Without any doubt, cinematographers will lose important negotiation power. In sum, the current proposal supposes a direct discrimination of national cinematographers, possible to defend by a "calls action" or "representative action", due to infringement of the fundamental principle of non-discrimination between the different scopes of legal protection of cinematographers. prijevod na hrvatski jezik: V. – Koje pravne posljedice i praktični problemi proizlaze iz trenutnog prijedloga za ukidanje pravne zaštite snimatelja kao koautora audiovizualnih djela u Hrvatskoj? Snimatelji više ne primaju naknadu od nacionalnih udruga za kolektivno ostvarivanje prava za drugu upotrebu. U trenutnoj potpunoj promjeni novog tehnološkog iskorištavanja audiovizualnih djela, ovaj gubitak prihoda je važan, ali za sada nije vrijedan. Ni moralna prava intelektualnog vlasništva snimatelja nisu zaštićena, odnosno ne mogu se suprotstaviti bilo kakvoj manipulaciji svog rada. Pogođena je i filmska baština. Snimatelji će, bez sumnje, izgubiti važnu moć pregovaranja. Zaključno, trenutni prijedlog pretpostavlja izravnu diskriminaciju nacionalnih snimatelja, koje je moguće obraniti „pozivom na akciju” ili „zajedničkim tužbama” zbog kršenja temeljnog načela nediskriminacije unutar različitih područja pravne zaštite snimatelja. Branko Linta: Uskraćivanje moralnih i materijalnih prava autora dovesti će, na području umjetničkog obrazovanja, do smanjenog zanimanja za umjetničko područje u cjelini, što će rezultirati slabljenjem kulturnih dosega audiovizualnih i izvedbenih djela koja će se u budućnosti proizvoditi u Hrvatskoj, a preko toga i slabljenjem kulturnog identiteta naše zemlje.

Primljeno na znanje

Komentar je primljen na znanje. Slijedom zaprimljenih primjedaba dionika, članak 15. promijenjen je na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.

372	<p>Dragutin Nemec , dipl.iur;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a</p> <p>I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA,</p> <p>3. Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći</p> <p>Hrvatsko knjižničarsko društvo će se vrlo brzo javiti u e-savjetovanje s detaljnim primjedbama i prijedlozima u vezi različitih članaka i stavaka u prijedlogu Zakona i očekivat će i komunikaciju s predlagateljem, kao i jasne odgovore i argumente predlagatelja za svaki od komentara, no prije toga i prije nekih prijedloga na konkretne članke ispod, jedan osvrt na tvrdnje poput: "povećat će se pravna sigurnost u području djelatnosti istraživačkih organizacija, institucija kulturne baštine i obrazovnih institucija" s obzirom na to da, iako se uvode nova ograničenja i iznimke, samo za neke se propisuje i zaštita od ugovorne derogacije tih iznimki. S obzirom da instituciju kulturne baštine isključivo rade u javnom interesu priznatom i zakonima i međunarodnim dokumentima, ne utječući nesrazmjerno na i jedan komercijalni interes nositelja prava, dapače, aktivno plaćajući i njihova djela i licence za korištenje, potrebno je na više mjesta gdje se sada spominju te institucije i ustanove staviti prisilnu odredbu da su govorne odredbe koje su suprotne iznimkama ništetne, ili da ih ugovori ne mogu isključivati. Nažalost, u praksi su mnoge iznimke koje baštinske institucije pažljivo i u zakonite svrhe koriste i omogućavaju svojim korisnicima pristup građi za ključne obrazovne i znanstvene svrhe, onemogućene i svedene na "mrtvo slovo na papiru" zakona. Ili zbog nedorečenosti/kontradiktornosti u samom propisu, ili upravo zbog isključivanja ugovorom-licencijom. Dat ću samo jedan primjer. Vrlo je bitno da u digitalno doba daljinske dostupnosti, pogotovo u izvandrednim situacijama poput pandemije ili potresa, korisnici mogu pristupiti građi koja je kupljena ili pretplaćena. Kako to ne mogu napraviti u prostorijama institucije, a često licencijski ugovori često limitiraju pristup samo iz prostorija neke ustanove (IP pristup), omogućavanje da isti ti korisnici uopće mogu koristiti već plaćenu i pretplaćenu građu udaljeno, npr. proxy pristupa, postaje nužnost. Jednako kao i da im se građa koju bi inače reproducirali na instituciji, dostavi daljinski kada to uvjeti drukčije ne dozvoljavaju. Stvarnih primjera je mnogo i molim da se uvažavaju različite upravo i sada prisutne situacije, i maksimalno, na razne načine zaštite zakonom omogućena postupanja od samovolja, kako je predloženo ispod, a jedan je primjer (uz povlačenja djela za potrebe čl. 10) i. u čl. 184. , s predloženom ništetošću ugovornih odredbi koje su suprotne iznimkama ili ih isključuju. Isto vrijedi i za proklamiranja ograničenja i iznike radi korištenja djela i drugih predmeta zaštite u digitalnoj i prekograničnoj nastavi i za područje djelatnosti institucija kulturne baštine novim Zakonom, gdje se i zbog navedenih razloga i onih koji će navesti HKD, ipak ne čini da je u potpunosti osiguran "jasan okvir za reguliranje autorskog prava i srodnih prava kako bi se olakšala digitalizacija i širenje djela", kako se tvrdi.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Komentar primljen na znanje.</p>
-----	--	---

373	<p>THOMAS KRSTULOVIĆ I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA, 3. Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći Posljedice koje bi primjenom ovakovog zakona su iste kao i dosada, kompliciran i nejasan koncept zakona ne doprinosi razvoju industrija i tržišta autorskih prava koje zapravo ne postoji. Stoga je tekst pod I.3. potpuno promašen i utemeljen na paušalnim procjenama. Treba ići u smjeru pojednostavljenja bez pojmova kao što su: pretpostavka, pravično i licenciranje jer sam tekst zakona u pojedinim člancima regulira autorstvo.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
374	<p>Maja Sever I. UVODNE ODREDBE, Članak 1. Maja Sever, Sindikat novinara Hrvatske Članak 1. točka 1. Nadopuniti tekst tako da glasi: 1. autorsko pravo - pravo autora na njihovim djelima iz književnog, znanstvenog, umjetničkog i medijsko-nakladničkog područja. (Obrazloženje: Novinarima i drugim autorima u medijima sustavno se izbjegava priznati status autora ravnopravan s drugim područjima kreativnoga rada). Članak 1. točka 2. Iza alineje g) dodati alineju h) koja glasi: h) pravo novinara, fotoreportera i drugih autora na naknadu za opetovano korištenje ili ustupanje drugima na korištenje njihovih autorskih djela od strane nakladnika medija.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Napominje se da definiciju iz članka 1. točke 1. te definiciju iz članka 7. stavka 1. Nacrta prijedloga Zakona nije moguće mijenjati jer ista proizlazi iz članka 2. Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela, koje je Republika Hrvatska članica.</p>

375	<p>Antonija Parlov I. UVODNE ODREDBE, Članak 1. Članak 1. na nedopustiv način ignorira medijsko područje Hrvatske odnosno pod prividom neutralne klasifikacije nositelja autorskih prava uopće ne navodi "organizacije" koje su zauzele 90 - 95 % vremena i realnosti čiji smo suvremenici. Za vrijeme zadnje situacije koja je zdravstvenog podrijetla to je više došlo do izražaja, no, napisati zakonski prijedlog koji 2020. godine ne navodi niti jednu medijsku kuću, niti jednu medijsku agenciju, niti jedan Vladin Ured za informiranje i odnose s javnošću, niti jednu internetsku publikaciju te kanal zvan portal gdje sve nailazimo na objavljeni enorman sadržaj koji je ujedno i pristup - nepostojeći - za ostvarivanje autorskog prava. To su sve prema ovom Tekstu kolektivne organizacije za ostvarivanje prava te nekakvi mali, gotovo slatki, neopasni, neutjecajni trudbenici i samo to. Objavljuje se veoma mnogo, neopisivo mnogo informacija svakodnevno, tekstova koji ovdje ničim nisu priznati. Medijske organizacije koje su zapravo država ne snose nikakvu odgovornost za svoje pojavljivanje, prisustvo, način informiranja; s time da se pogrešno ne shvati da je riječ o ignoriranju važnosti novinarskog posla. Ovdje je jednostavno na djelu ozakonjivanje ničega pravno valjanog van mašinerije koja nema odgovarajuću vidljivost, fizičku pojavnost, tijelo odlučivanja, a koja sa svakim novim likom, intervjuom i slično otkriva instancu agende koja ničim nije započela niti je najavljena. Može netko reći 'pa to je za Zakon o medijima', no nije normalno da slijedom dolaze akteri poput glazbenika, snimatelja koji rekontekstualiziraju nečije djelovanje i interpretiraju komunikaciju. Ovim su prijedlogom Zakona "iskustva" imenovana kao neke pravne radnje dok je pravo iz stvarnog (društvenog) života neostvarivo. Molim da se imenuju ljudi i izvori utjecaja koji jesu pristali na uloge jer ja nisam pristala niti sam dosad imala radno iskustvo putem redovnog, ne psihološkog, medijskog zanimanja. A to su mediji danas.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Navodi u komentaru ne odgovaraju činjeničnom stanju. Prava nakladnika informativnih publikacija detaljno su propisana u Poglavlju 6. a prava organizacija za emitiranje u Poglavlju 5. Nacrta prijedloga Zakona, uključujući internetska korištenja.</p>
376	<p>SINIŠA IVELIĆ I. UVODNE ODREDBE, PRIJENOS PRAVNE STEČEVINE EUROPSKE UNIJE Podržavam da se glazbenici ne mogu odreći svoje naknade od interneta, i da se ta naknada ostvaruje kolektivno</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
377	<p>Divjak, Topić & Bajtijarević odvjetničko društvo d.o.o. I. UVODNE ODREDBE, Članak 4. Izraz „svaka osoba ili subjekt“ u definiciji iz stavka 5. ovog članka je tautologičan jer pojam „subjekt“ obuhvaća pojam „osoba“. Drugim riječima, osoba je vrsta subjekta. Stoga, predlažemo dodavanje riječi „drugi“: „svaka osoba ili DRUGI subjekt“.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se ovom definicijom u potpunosti preuzima definicija iz članka 3. točke c) Direktive 2014/26/EU, te sada navedena odredba glasi: "Nositelj prava je fizička ili pravna osoba različita od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, koja je nositelj autorskog ili srodnog prava, ili koja na temelju ugovora o korištenju prava ili zakona ima pravo na udio u prihodima od prava".</p>

378	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica I. UVODNE ODREDBE, Članak 4. Čl. 4 st. 5 Definicija nositelja prava nije usklađena s definicijom čl. 3 st. 1c) Direktive 2014/26. Naime ubirati nečiji prihod NIJE ISTO što i biti ovlašten na UDIO u prihodu temeljem zakona ili pravnog posla. Jednako tako ista nedosljednost postoji i u čl. 205 st. 5 gdje se ponovno definira nositelj prava (ali za potrebe tog dijela zakona), donekle drugačije, ali u komentiranom dijelu identično, što smatram nomotehnički izuzetno pogrešnim i nepotrebnim. Pojam nositelj prava trebao bi u jednom zakonu imati isto značenje bez obzira u kojem se članku taj pojam koristi.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se ovom definicijom u potpunosti preuzima definicija iz članka 3. točke c) Direktive 2014/26/EU, te sada navedena odredba glasi: "Nositelj prava je fizička ili pravna osoba različita od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, koja je nositelj autorskog ili srodnog prava, ili koja na temelju ugovora o korištenju prava ili zakona ima pravo na udio u prihodima od prava". Članak 205. stavak 5. Nacrta prijedloga Zakona se briše.</p>
379	<p>HGK I. UVODNE ODREDBE, Članak 4. Što se tiče definicije nositelja prava u stavku 5. ovoga članka te s tim u svezi i članka 205. stavak 5. Nacrta, Zajednica kulturnih i kreativnih industrija HGK smatra kako se navedeni pojam ne koristi na konzistentan način u tekstu Nacrta. Naime, unatoč postojanju definicije nositelja prava u samom Nacrtu, prema kojoj bi nositelji prava trebali biti gotovo izjednačeni s autorima u pogledu ostvarivanja autorskih i srodnih prava, u svim preostalim ključnim odredbama zakona spominju se samo autori. U tom smislu bilo bi logičnije da se u svim odredbama zakona govori o nositeljima prava kao široj kategoriji, koja obuhvaća i autore kako bi bilo jasno da se odredbe Zakona kojima se reguliraju prava odnose osim autora i na ostale nositelje autorskih i srodnih prava – primarno njihove nasljednike, ali i nakladnike, producente i ostale subjekte koji stječu prava uglavnom na ugovornoj osnovi. U suprotnom, ukoliko uređenje navedenih pitanja ostane ovakvo kakvo je u trenutnom Nacrtu, u primjeni bi se mogla raditi razlika u smislu da autori ekskluzivno pridržavaju izvršavanje određenih prava u odnosu na ostale nositelje prava. Potonje bi moglo biti primjenjivo isključivo u pogledu tzv. moralnih prava autora, dok bi u svim ostalim slučajevima prava trebali konzumirati i svi ostali nositelji prava, pogotovo stoga što i Direktive Europske unije na isti način pristupaju ovom pitanju. Pored navedenog, valja naglasiti kako Nacrt niti na jednom mjestu, posredno ili neposredno, ne prepoznaje glazbene nakladnike (publishere) kao zasebnu i specifičnu kategoriju nositelja prava. Glede ovoga pitanja posebice se skreće pažnja u dijelu primjedbi koje se tiču posebnih vrsta autorsko-pravnih ugovora, gdje se sukladno općem duhu postojećeg Nacrta ni na koji način ne spominju glazbeni nakladnički ugovori, dok se istodobno navode ostale kategorije navedenih ugovora i propisuje njihov minimalan ili obvezatni sadržaj. Zajednica smatra kako je nužno da zakonodavac na uravnotežen način regulira spomenuta pitanja, odlučujući se za pristup kojim će regulirati sve ili barem najznačajnije ugovore iz područja autorskog i srodnih prava ili pak niti jedan od njih. Naime, sama činjenica da Nacrt sadrži posebno poglavlje pod nazivom Posebni dio ugovornoga autorskog prava, implicira da navedeno poglavlje sadrži sve važnije ugovore iz tog područja, među koje svakako spada i glazbeni nakladnički</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se ovom definicijom u potpunosti preuzima definicija iz članka 3. točke c) Direktive 2014/26/EU, te sada navedena odredba glasi: "Nositelj prava je fizička ili pravna osoba različita od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, koja je nositelj autorskog ili srodnog prava, ili koja na temelju ugovora o korištenju prava ili zakona ima pravo na udio u prihodima od prava". Članak 205. stavak 5. Nacrta prijedloga Zakona se briše. U tekst Zakona uvest će se glazbeni nakladnički ugovor.</p>

ugovor. Jednako tako, postojeća zakonska definicija nositelja prava prilično odstupa od one u Direktivi o kolektivnom upravljanju autorskim i srodnim pravima za internetsku uporabu 2014/26. Definicija iz Nacrta: „Nositelj prava je svaka osoba ili subjekt, različit od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, koji je nositelj autorskog prava ili srodnog prava, ili koji je na temelju ugovora o iskorištavanju prava ili zakona ovlašten ubirati dio prihoda od autorskog prava ili srodnog prava.“ Definicija iz Direktive: „nositelj prava“ znači svaka osoba ili subjekt, osim organizacije za kolektivno upravljanje, koja ima autorsko pravo ili srodno pravo ili, prema ugovoru za iskorištavanje prava ili po zakonu, ima pravo na udio u prihodima od prava (Direktiva 2014/26 odredba 3. c).“ Razlika između ove dvije definicije jest da je „nositelj prava“, sukladno definiciji predloženog Nacrta, osoba koja je nositelj autorskog ili srodnog prava ili koja je ovlaštena ubirati dio prihoda od autorskog ili srodnih prava, dok je prema Direktivi nositelj prava osoba koja ima autorsko pravo ili srodno pravo ili ima pravo na udio u prihodima. Dakle, stječe se dojam da je nositelj prava prema definiciji iz Nacrta zapravo zastupnik ili administrator koji ubire dio prihoda u nečije ime i za nečiji račun, pa se u tom smislu predlaže usvajanje formulacije iz Direktive koja jasnije definira da nositelj prava sukladno ugovoru ili zakonu doista ostvaruje pravo na udio u prihodima od autorskog ili srodnog prava.

I. UVODNE ODREDBE, Članak 4.

Što se tiče definicije nositelja prava držimo kako se navedeni pojam ne koristi na konzistentan način u tekstu Nacrta prijedloga Zakona o autorskim i srodnim pravima (u daljnjem tekstu: Nacrt). Naime, unatoč postojanju definicije nositelja prava u samom Nacrtu, prema kojoj bi nositelji prava trebali biti gotovo izjednačeni s autorima u pogledu ostvarivanja autorskih i srodnih prava, u svim preostalim ključnim odredbama zakona spominju se samo autori. U tom smislu bilo bi logičnije da se u svim odredbama zakona govori o nositeljima prava kao široj kategoriji, koja obuhvaća i autore kako bi bilo jasno da se odredbe Zakona kojima se reguliraju prava odnose osim autora i na ostale nositelje autorskih i srodnih prava – primarno njihove nasljednike, ali i nakladnike, producente i ostale subjekte koji stječu prava uglavnom na ugovornoj osnovi. U suprotnom, ukoliko uređenje navedenih pitanja ostane ovakvo kakvo je u trenutnom Nacrtu, u primjeni bi se mogla raditi razlika u smislu da autori ekskluzivno pridržavaju izvršavanje određenih prava u odnosu na ostale nositelje prava. Potonje bi, po našem mišljenju, moglo biti primjenjivo isključivo u pogledu tzv. moralnih prava autora, dok bi u svim ostalim slučajevima prava trebali konzumirati i svi ostali nositelji prava, pogotovo stoga što i Direktive Europske unije na isti način pristupaju ovom pitanju. Jednako tako, postojeća zakonska definicija nositelja prava prilično odstupa od one u Direktivi o kolektivnom upravljanju autorskim i srodnim pravima za internetsku uporabu 2014/26. Definicija iz nacrta zakona: Nositelj prava je svaka osoba ili subjekt, različit od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, koji je nositelj autorskog prava ili srodnog prava, ili koji je na temelju ugovora o iskorištavanju prava ili zakona ovlašten ubirati dio prihoda od autorskog prava ili srodnog prava. Definicija iz direktive: „nositelj prava“ znači svaka osoba ili subjekt, osim organizacije za kolektivno upravljanje, koja ima autorsko pravo ili srodno pravo ili, prema ugovoru za iskorištavanje prava ili po zakonu, ima pravo na udio u prihodima od prava (Direktiva 2014/26 odredba 3. c). Razlika između ove dvije definicije jest da je „nositelj prava“, sukladno definiciji iz predloženog Nacrta, osoba koja je nositelj autorskog ili srodnog prava ili koja je ovlaštena ubirati dio prihoda od autorskog ili srodnih prava, dok je prema Direktivi nositelj prava osoba koja ima autorsko pravo ili srodno pravo ili ima pravo na udio u prihodima. Dakle, stječe se dojam da je nositelj prava prema definiciji iz Nacrta zapravo zastupnik ili administrator koji ubire dio prihoda u nečije ime i za nečiji račun, pa u tom smislu predlažemo usvajanje formulacije iz Direktive koja jasnije definira da nositelj prava sukladno ugovoru ili zakonu doista ostvaruje pravo na udio u prihodima od autorskog ili srodnog prava.

Prihvaćen

Prijedlog se prihvaća na način da se ovom definicijom u potpunosti preuzima definicija iz članka 3. točke c) Direktive 2014/26/EU, te sada navedena odredba glasi: “Nositelj prava je fizička ili pravna osoba različita od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, koja je nositelj autorskog ili srodnog prava, ili koja na temelju ugovora o korištenju prava ili zakona ima pravo na udio u prihodima od prava”. Članak 205. stavak 5. Nacrta prijedloga Zakona se briše.

381	THOMAS KRSTULOVIĆ I. UVODNE ODREDBE, Članak 4. "(4) Autorsko pravo i srodna prava mogu se protiv volje njihovih nositelja ograničiti samo pod pretpostavkama i na način određen zakonom". Što bi ovo trebalo značiti??? Postoji li način da se ovo protumači???	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. U Dijelu IV. Nacrta prijedloga Zakona uređuju se sadržajna ograničenja autorskog i srodnih prava.
382	THOMAS KRSTULOVIĆ I. UVODNE ODREDBE, Članak 6. (4) Ostvarivanje prava filmskih producenata ne može štetiti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača ni prava proizvođača fonograma ako su osigurani svi zakonom propisani uvjeti za distribuciju, naknadu i osigurani zakonitim ugovorom sa autorom.	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Članak 6. Nacrta prijedloga Zakona uređuje međusoban odnos autorskog i srodnih prava kao takvih.
383	ulupuh II. AUTORSKO PRAVO, Članak 7. Molimo da se u vizualna djela detaljno definiraju na početku zakona. Tržimo da se unese da su autorska djela i multimedijalan i intermedijalna djela kao i digitalna interaktivna djela (media art i slično). Ističemo da su to najpropulzivnijim sadržaji kojima se baš zbog takve naravi i najčešće krše autorska prava. Autorska djela su i umjetničke monografije s autorskim tekstom stručno-znanstvenog karaktera. Predlažem da se umjesto "računalni programi koji obuhvaćaju izražaj računalnog programa u bilo kojem obliku, uključujući i pripremni dizajnerski materijal" konkretiziraju nazivi terminima "grafički dizajn teksta" i "tipografija". Nadalje, spominju se djela primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna, te kasnije fotografska djela i djela proizvedena postupkom sličnim fotografskom; u tome postoji kontradikcija utoliko jer je fotografija dio primijenjenih umjetnosti (terminski pandam - dizajn), osim toga "slični fotografski postupci" su konkretno postupci "reprodukcije fotografije" i sastavni su dio dizajna slike, odnosno reprodukcije. Ovim napomenama dolazimo do bitnog problema koji nije dorečen u području primijenjenih umjetnosti, odnosno dizajna, a predmet su manipulacija prema autorskom pravu pojedinih autorskih djela. Predlažem da se strogo definiraju i popišu sva područja primijenjenih umjetnosti, odnosno dizajna kako bi se kasnije pravilno mogao definirati status autora, koautora i autora doprinosa za pojedine forme grafičkog dizajna, odnosno autorska djela. Primjerice, u Zakonu se spominju djela; knjiga, zbirke, plakati, publikacije i sl., ali se ne definiraju autorske uloge u njihovom stvaranju, ostavljeno je sve samo na konkretizaciji prava nakladnika koji bi trebao voditi brigu o sklapanju autorskog ugovora, a takva praksa ne postoji. Predlažemo za sve grane primijenjenih umjetnosti-dizajna, kako je napravljeno za audiovizualna djela, scenska i filmska djela raščlamba-kategorizacija pojedinih autorskih uloga u djelu, a posebice za autore grafičkog dizajna, prema kojoj bi, na primjeru knjige ili likovne monografije trebale uloge biti definirane prema sljedećem: Grafički dizajner je autor publikacije, knjige, monografije samostalno ili s koautorima, a autori doprinosa djelu grafičkog dizajna su autori elemenata grafičkog dizajna, odnosno autori dizajna tipografskih elemenata i slika; tipograf, fotograf, ilustrator, reprodukcijski fotograf, animator, ... koji u	Nije prihvaćen Primjedba se ne prihvaća. U stavku 1. članka 7. Nacrta prijedloga Zakona definira se pojam autorskog djela dok se u stavku 2. navode primjeri vrsta autorskih djela, te se ovdje radi o otvorenoj (primjeričnoj) listi djela koja u bitnom odgovara kategorizaciji autorskih djela navedenoj u članku 2. stavku 1. Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela. U tom smislu, nema potrebe za uvrštavanjem novih dodatnih vrsta autorskih djela, jer činjenica da određena djela nisu izričito navedena u stavku 2. članka 7. ne znači da ona ne uživaju autorskopravnu zaštitu. Spomenuta djela uživaju autorskopravnu zaštitu pod uvjetima navedenim u članku 7. stavku 1. Nacrta prijedloga Zakona. Nadalje, u skladu s odredbom članka 1. stavka 1. Direktive 2009/24/EZ o pravnoj zaštiti računalnih programa, države članice EU-a zaštićuju računalne programe autorskim pravom kao književna djela u smislu Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela, a pojam „računalni program“ obuhvaća i pripremni dizajnerski materijal.

svojim samostalnom djelima izvan djela grafičkog dizajna imaju status autora djela, a u autorskom djelu grafičkog dizajna status autora doprinosa djelu grafičkog dizajna. Takva klasifikacija bi pomogla kod legislative svih elemenata grafičkog dizajna i spriječila bi promociju autorskih djela na natječajima i inozemnim predstavljanjima u ime Republike Hrvatske autorskih djela koji sadrže otuđene elemente dizajna, kao što su nelegalne tipografije, otuđene fotografije, ilustracije, te otuđene reprodukcije fotografija, što je uobičajena praksa, još iz devedesetih godina prošlog stoljeća. Takva klasifikacija bi onemogućila predstavljanje autorskih djela na "Natječaju za lijepu knjigu" bez isticanja autora djela grafičkog dizajna i slanja knjiga u europske knjižnice samo s potpisom nakladnika. Takva klasifikacija autora u djelu grafičkog dizajna ispravila bi nepravedno usvojen zakon o "Naknadama autorima u knjižnom sektoru" po pitanju posudbe u javnim knjižnicama, pri Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo, kojom u autorskom djelu grafičkog dizajna, grafički dizajneri ne dobivaju naknadu, za razliku od autora doprinosa autorskom djelu. Takva klasifikacija bi sačuvala autore koji se obrazuju na Visokim učilištima Republike Hrvatske i omogućila im u praktičnom radu "Poticaj za stvaranje autorskog djela", te bi pospješila "Četvrto područje uređenja" iz ovog Nacrta zakona u smislu osiguravanja pretpostavki za pravičnu naknadu autorima i izvođačima u ugovorima kojima isti ustupaju svoja prava radi korištenja njihovih djela ili drugih predmeta zaštite na način da se propisuje načelo odgovarajuće i razmjerne naknade, uvodi obveza vezana uz transparentnost informacija o korištenju predmeta zaštite, te se propisuju mehanizmi za prilagodbu ugovora za niske naklade u odnosu na prihode od korištenja, te autorima i izvođačima omogućio opoziv isključive licencije ako nije došlo do iskorištavanja djela.

384 **Hrvatski audiovizualni centar**

II. AUTORSKO PRAVO, Članak 7.

Definicija audiovizualnog djela iz članka 7. stavak 2. alineja 9. je različita od definicije audiovizualnog djela iz Zakona o audiovizualnim djelatnostima (NN 61/18) te je potrebno iste uskladiti. Stoga predlažemo da definicija audiovizualnog djela glasi: "audiovizualna djela su igrani i dokumentarni filmovi, animirani filmovi, eksperimentalni filmovi, multimedijски i transmedijski projekti, televizijske serije i filmovi, videoigre te sva druga audiovizualna djela koja su umjetnički i/ili autorski izraz bez obzira na tehnologiju kojom su nastala, podlogu na kojoj su fiksirana te način na koji se prikazuju".

Nije prihvaćen

Prijedlog se ne prihvaća. S obzirom na različita područja uređivanja, definicije iz ovog propisa ne moraju nužno biti potpuno jednake definicijama iz propisa koji uređuje područje audiovizualne djelatnosti. U konkretnom slučaju, definicija „audiovizualna djela“ nije identična definiciji navedenoj u Zakonu o audiovizualnim djelatnostima. Međutim, što se tiče njihova sadržaja, one nisu međusobno u koliziji. Istodobno, napominjemo da je definicija audiovizualnog djela iz ovog nacrta prijedloga Zakona istovjetna onoj iz važećeg Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima koji je donesen prije važećeg Zakona o audiovizualnim djelatnostima. Stoga je na potonjem bilo da se uskladi s ranije donesenim Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima koji je i sada na snazi.

385 **UDRUGA PROIZVOĐAČA IGARA PRIMORSKO-GORANSKE ŽUPANIJE**
II. AUTORSKO PRAVO, Članak 7.
Uvesti u Prijedlog zakona područje videoigara, kako bi se područje uredilo, autore zaštitilo i tako, uz harmonizaciju s već donesenim zakonima, podržalo razvoj sektora.

Prihvaćen
Prijedlog se prihvaća. U članku 7. stavku 2. Nacrta prijedloga Zakona u popis autorskih djela dodaje se novi podstavak " - videoigre i druga multimedijalna djela". Napominjemo ovdje da videoigre u smislu autorskoga prava nisu samo audiovizualna djela već uključuju više vrsta autorskih djela u jednome, pa tako neizostavno videoigra predstavlja i računalni program. Sigurno u pojedinim vrstama videoigara postoje i druga autorska djela poput npr. dizajna, glazbe i drugo. Također, ne može se smatrati da su koautori audiovizualnih djela jedini koautori videoigre već su tu i autori računalnih programa a vjerojatno i mnogi drugi, ovisno o pojedinom slučaju. Svjetska organizacija za intelektualno vlasništvo i druge relevantne institucije rade analize moguće pravne zaštite videoigara u autorskopравnim propisima i za sada gotovo sve države svijeta osiguravaju autorskopравnu zaštitu videoigara kroz opće odredbe, bez posebnih odredaba kojima bi se uredile videoigre kao autorska djela. Predlaže se sveobuhvatna analiza ovog fenomena radi stvaranja usuglašenog rješenja diljem svijeta. No, dok se ne donese neki međunarodni sporazum koji bi bio posvećen zaštiti videoigara kao posebnoj vrsti autorskih djela, u nacionalnim zakonodavstvima nije prikladno propisivati pojedinosti o videoigramima za kakve nema uzora. Stoga se i u Nacrtu prijedloga Zakona videoigre spominju izrijeком kao posebne vrste autorskih djela, uz multimedijalna djela ali se ne propisuju posebne odredbe o njima. Opće odredbe se primjenjuju a ovisno o svakom pojedinom slučaju određuju se koje osobe jesu autori videoigre, s obzirom na opće odredbe iz članka 7. Stavka 1. Nacrta prijedloga Zakona. Kroz opće odredbe rješavaju se i druga pitanja autorskopравne zaštite videoigara. Ovakav način reguliranja pravna zaštite videoigara trenutno prevladava u svim razvijenim državama svijeta.

386	<p>Exordium Games doo II. AUTORSKO PRAVO, Članak 7. Uvesti u Prijedlog zakona područje videoigara, kako bi se područje uredilo, autore zaštitilo i tako, uz harmonizaciju s već donesenim zakonima, podržalo razvoj sektora.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća. U članku 7. stavku 2. Nacrta prijedloga Zakona u popis autorskih djela dodaje se novi podstavak “ - videoigre i druga multimedijalna djela”. Napominjemo ovdje da videoigre u smislu autorskoga prava nisu samo audiovizualna djela već uključuju više vrsta autorskih djela u jednome, pa tako neizostavno videoigra predstavlja i računalni program. Sigurno u pojedinim vrstama videoigara postoje i druga autorska djela poput npr. dizajna, glazbe i drugo. Također, ne može se smatrati da su koautori audiovizualnih djela jedini koautori videoigre već su tu i autori računalnih programa a vjerojatno i mnogi drugi, ovisno o pojedinom slučaju. Svjetska organizacija za intelektualno vlasništvo i druge relevantne institucije rade analize moguće pravne zaštite videoigara u autorskopравnim propisima i za sada gotovo sve države svijeta osiguravaju autorskopравnu zaštitu videoigara kroz opće odredbe, bez posebnih odredaba kojima bi se uredile videoigre kao autorska djela. Predlaže se sveobuhvatna analiza ovog fenomena radi stvaranja usuglašenog rješenja diljem svijeta. No, dok se ne donese neki međunarodni sporazum koji bi bio posvećen zaštiti videoigara kao posebnoj vrsti autorskih djela, u nacionalnim zakonodavstvima nije prikladno propisivati pojedinosti o videoigramama za kakve nema uzora. Stoga se i u Nacrtu prijedloga Zakona videoigre spominju izričito kao posebne vrste autorskih djela, uz multimedijalna djela ali se ne propisuju posebne odredbe o njima. Opće odredbe se primjenjuju a ovisno o svakom pojedinom slučaju određuju se koje osobe jesu autori videoigre, s obzirom na opće odredbe iz članka 7. Stavka 1. Nacrta prijedloga Zakona. Kroz opće odredbe rješavaju se i druga pitanja autorskopравne zaštite videoigara. Ovakav način reguliranja pravna zaštite videoigara trenutno prevladava u svim razvijenim državama svijeta.</p>
387	<p>Akademija dramske umjetnosti II. AUTORSKO PRAVO, Članak 7. Pod oblike umjetničkog autorskog rada, potrebno je uvrstiti sva djela radiofonskog stvaralaštva: igrana i dokumentarna radiofonska djela (radio drame, dokumentarne radio drame, ars akustike i sve druge oblike djela pisanih za mikrofoni i djela nastala mikrofonom). U Prijedlogu nacrta zakona navedena glazbeno-dramska djela podrazumijevaju opere, mjuzikle i druge oblike scenske, izvedbene umjetnosti te ih je potrebno razlikovati od akustičkih ostvarenja u mediju radija koja spadaju u područje estetskog, umjetničkog radija, a to su sve ovi gore navedeni oblici.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. U članku 7. stavku 1. Nacrta prijedloga Zakona definira se pojam autorskog djela, dok se u stavku 2. navode primjeri vrsta autorskih djela, uz napomenu da se radi o otvorenoj listi djela koja u bitnom odgovara kategorizaciji autorskih djela navedenoj u članku 2. stavku 1. Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela. Pojašnjava se da nema potrebe za uvrštavanjem novih dodatnih vrsta autorskih djela iz kategorije radiofonskog stvaralaštva, jer iako nisu izričito navedena u stavku 2. članka 7. ne znači da ona ne uživaju autorskopравnu zaštitu. Spomenuta djela uživaju autorskopравnu zaštitu pod uvjetima navedenim u članku 7. stavku 1. Nacrta prijedloga Zakona.</p>
388	<p>Akademija dramske umjetnosti II. AUTORSKO PRAVO, Članak 7. Uvesti u Prijedlog zakona područje videoigara, kako bi se područje uredilo, autore zaštitilo i tako, uz harmonizaciju s već donesenim zakonima, podržalo razvoj sektora.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća. U članku 7. stavku 2. u popis autorskih djela dodaje se novi podstavak “ - videoigre i druga multimedijalna djela”.</p>

389	<p>Maja Sever II. AUTORSKO PRAVO, Članak 7. Maja Sever, Sindikat novinara Hrvatske Članak 7. točka 1. Dopuniti točku 1. tako da se u tekst: Autorsko djelo je ... iza riječi umjetničkog doda i medijsko-nakladničkog područja.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Napominje se da definiciju iz članka 7. stavka 1. Nacrta prijedloga Zakona nije moguće mijenjati jer ista proizlazi iz članka 2. Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela, koje je Republika Hrvatska članica. Pojašnjava se da se novinarska djela (pisani tekstovi i fotografska djela koji udovoljavaju uvjetima za zaštitu prema članku 7. stavku 1. Nacrta prijedloga Zakona) štite autorskim pravom, dok se prava nakladnika štite srodnim pravima, pa izričaj „medijsko-nakladničkog područja“ niti iz tog razloga u kontekstu ove razdiobe prava nije prihvatljiv.</p>
390	<p>Hrvatsko društvo likovnih umjetnika II. AUTORSKO PRAVO, Članak 7. Smatramo da je obavezno u Zakon osim industrijskog dizajna, kao autorskog djela , navesti i grafički dizajn kao autorsko djelo</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedba se ne prihvaća. Grafički dizajn uživa zaštitu kao vrsta industrijskoga dizajna prema Zakonu o industrijskom dizajnu, a kao autorsko djelo iz šire kategorije industrijskog dizajna biti će zaštićeno ako udovoljava općim uvjetima autorskopravne zaštite propisanim u članku 7. stavku 1. Nacrta prijedloga Zakona.</p>
391	<p>Marija Solarević II. AUTORSKO PRAVO, Članak 7. Predlažem dodatak pod (2): autorsko djelo može biti i narativni dizajn koji se odnosi na narativno dizajniranje igre, interakcije, mehanike, i nije pokriven nazivom "računalni programi" jer je dizajn odvojen od samog programiranja. Narativni dizajn nije "pripremljeni" materijal nego je srž autorskog izvedbenog djela, koordinacija svih elemenata igre u cilju izlaganja priče.</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedba se ne prihvaća. „Narativni dizajn“ pripada u kategoriju jezičnih djela koja su zaštićena prema ovom Zakonu.</p>
392	<p>Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela II. AUTORSKO PRAVO, Članak 7. Upravni odbor strukovne udruge SPID - Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela suglasan je s prijedlogom profesora Turkovića.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

393	<p>Alan Čaplar II. AUTORSKO PRAVO, Članak 7. Predlažem precizno definiranje "fotografskog djela" ili njegovo uklanjanje iz ovoga članka Zakona. Naime, fotografski snimak sam po sebi je rezultat okidanja fotoaparata iza kojega najčešće ne stoji nikakav kreativno-stvaralački proces ili individualni pečat koji odražava osobnost onoga tko ga je snimio. U ovom popisu raznovrsnih djela to je jedina vrsta koja na sebi u pravilu nema naslova niti potpisa autora pomoću kojega bi se jednoznačno moglo utvrditi nečije autorstvo, a po broju stvaralaca je to najraširenija kategorija jer doslovno svatko tko posjeduje uređaj za snimanje praktički postaje autor i nositelj autorsko-pravne zaštite bez ikakvog intelektualnog čina. Smatram da snimak nastao okidanjem fotoaparata, mobitela ili sličnog uređaja ne bi trebao biti predmet autorskog prava sam po sebi nego da treba precizno odrediti standard po kojemu fotografski snimak (izvornik) može steći status autorskog djela (na primjer: ako ima individualni karakter koji odražava autorovu osobnost, ako ima naslov koji mu je dao autor, ako je iz izvornika moguće na jednoznačan način utvrditi individualno autorstvo, ako na fotografiji postoji digitalno ugrađen potpis, ako je autor registriran u javnom registru stvaralaca fotografskih djela ili sl.). U pogledu definiranja standarda autorske osobnosti u fotografiji vidi Preambulu EU Direktive 93/98 i presudu Suda Europske Unije u predmetu Eva-Maria Painer v Standard VerlagsGmbH i dr. posl.br. C-145/10 od 1. prosinca 2011. Paušalno definiranje da je svaka fotografija autorsko djelo, a bez jasnog definiranja u daljnjem tekstu Zakona što je dopušteno a što nije u pogledu iskorištavanja fotografija u tisku, na internetu i drugim medijima, stvara se golema pravna nesigurnost i obilje situacija neprovedivih u praksi, kako za nakladnike koji objavljuju fotografije, tako i za profesionalne fotografe koji ne mogu na adekvatan način zaštititi fotografije koje su zbog pripreme za snimanje, odabira svjetlosti i općenito umjetničkog karaktera uistinu originalne intelektualne tvorevine koje odražavaju autorovu osobnost.</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedba se ne prihvaća. Članak 7. stavak 1. Nacrta prijedloga Zakona definira pojam autorskog djela odnosno koje odlike mora imati djelo, uključujući i fotografsko djelo, da bi se smatralo autorskim djelom. Fotografska djela i djela proizvedena postupkom sličnim fotografskom nije moguće isključiti iz članka 7. Nacrta prijedloga Zakona, budući da je njihova zaštita uređena međunarodnim ugovorima, posebice člankom 2. stavkom 1. Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela.</p>
394	<p>Društvo hrvatskih filmskih redatelja II. AUTORSKO PRAVO, Članak 7. Upravni odbor DHFR podržava prijedlog profesora Turkovića</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

395	<p>Hrvoje Turković II. AUTORSKO PRAVO, Članak 7. Odredba audiovizualnog djela u ovom članku je preuska. Ograničava je spominjanje "pokreta" umjesto "promjene" kao karakterizirajućeg svojstva audiovizualnosti. Naime, audiovizualnim djelom su i ona audiovizualna djela – tzv. kinestatična audiovizualna djela, poput 'Onda vidim Tanju' – koja prezentiraju ili se u potpunosti sastoje od kadrova statičnih vizualnih djela (npr. fotografija, slikarskih djela) bez pokreta u tome što se snima (bez pokreta u prizoru), već samo montažnim slijedom takvih slika, ili pak pomacima vizure po statičnom djelu, promjenama izreza, najčešće uz kontinuirani vremenski tijek glazbe. Zato je bolje ne ograničavati odredbu 'izražavanja' samo na pokret, nego općenitije na promjenu.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog dionika je prihvaćen. Odredba članka 7. stavka 2. podstavka 9. odgovarajuće je izmijenjena te sada glasi: „- audiovizualna djela, kao što su kinematografski, televizijski, dokumentarni, crtani, reklamni ili drugi filmovi te druga audiovizualna djela izražena slikama, sa zvukom ili bez zvuka, u vremenski organiziranom slijedu promjena, bez obzira na vrstu podloge na koju su fiksirana“</p>
396	<p>Hrvoje Turković II. AUTORSKO PRAVO, Članak 7. PRIJEDLOG FORMULACIJE: - audiovizualna djela, kao što su kinematografski, televizijski, dokumentarni, crtani, reklamni ili drugi filmovi te druga audiovizualna djela izražena slikama, sa zvukom ili bez zvuka, u vremenski organiziranom slijedu promjena, bez obzira na podlogu na kojoj su fiksirana</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen. Odredba članka 7. stavka 2. podstavka 9. odgovarajuće je izmijenjena te sada glasi: „- audiovizualna djela, kao što su kinematografski, televizijski, dokumentarni, crtani, reklamni ili drugi filmovi te druga audiovizualna djela izražena slikama, sa zvukom ili bez zvuka, u vremenski organiziranom slijedu promjena, bez obzira na vrstu podloge na koju su fiksirana“</p>
397	<p>Hrvatsko društvo konferencijskih prevoditelja II. AUTORSKO PRAVO, Članak 8. Budući da je ovo jedini članak Zakona u kojem se izrijeком spominju prijevodi, molimo da se zbog jasnoće u njemu jasno navede da je riječ i o pisanim i o usmenim prijevodima, te predložimo sljedeće izmjene stavka 1.: (1) Prijevodi, bilo pisani ili usmeni, i druge prerade pisanih ili govorenih autorskih djela, koje su originalne intelektualne tvorevine (...) Nadalje, predložimo nadopunu stavka 3.: (3) Prijevodi službenih tekstova i usmenih izlaganja iz područja zakonodavstva, uprave i sudstva, kao i iz drugih stručnih područja, koji su originalne intelektualne tvorevine (...) Naime, usmena izlaganja koja se iznose na različitim stručnim skupovima, pa i gospodarskim i političkim skupovima, nesumnjivo su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera, te je i njihov usmeni prijevod autorsko djelo (jer nije riječ o prijevodu zakonodavstva koji je učinjen radi službenog informiranja javnosti i kao takav objavljen). Samim time, usmeni prevoditelji trebaju moći ostvariti svoja autorska prava u slučaju da se njihov prijevod snima, prenosi ili naknadno distribuira.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Pojašnjava se da svi prijevodi nisu autorska djela, nego autorskopravnu zaštitu uživaju samo oni prijevodi koji udovoljavaju uvjetima propisanim člankom 7. stavkom 1. Nacrta prijedloga Zakona. Naglašava se da predmet prijevoda mora biti autorsko djelo. Usmeni prijevodi štite se kao autorska govorna djela, no primjerice prijevodi razgovora koji se vode na službenim sastancima, političkim skupovima, radnim posjetima ili sličnim događanjima ne smatraju se autorskim djelom, dok bi usmeni prijevod predavanja održanog na stručnom skupu mogao udovoljavati uvjetima za zaštitu, pod uvjetom da je i samo predavanje autorsko djelo.</p>
398	<p>Hrvatsko društvo likovnih umjetnika II. AUTORSKO PRAVO, Članak 8. Potrebno je jasnije definirati pojmove „neznatno prerađena“, „prilagodba“. U Zakon je potrebno uvesti jasne parametre kojima se definira razlika između „neznatno prerađena“ i „prilagodba“ i povrede autorskog prava.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Konkretna odredba odnosi se samo na neznatne prerade glazbenih djela u naznačenim specifičnim slučajevima, a slijedom uočenih problema u primjeni propisa u ovom području uvođenje ovakve odredbe ukazuje se svrsishodnim.</p>

399 **Društvo hrvatskih književnih prevodilaca**
II. AUTORSKO PRAVO, Članak 8.
 Pojam "prerade" ovdje ima nejasno i neprecizno značenje jer i književni prijevod, koji se smatra preradom u smislu ovog teksta Nacrta zakona, može doživjeti izmjene i prerade, nakon što je prijevod, kao originalno samostalno autorsko djelo, objavljen. Prijevod književnih djela visoke estetske zahtjevnosti ne može se smatrati preradom iste naravi kao i prijevod tehničkog priručnika. Svjetska književnost dostupna je i čita se na hrvatskom jeziku upravo zahvaljujući prevoditeljima i njihovoj autorskoj vještini, a njihova djela čitaju se kao izvornici, te se često citiraju kao da su izvornici napisani na hrvatskom jeziku. Književno prevođenje u Hrvatskoj je priznato kao umjetnička djelatnost, a književni prevoditelj kao (samostalni) umjetnik. Nadalje, budući da se kroz ovakav prijevod neko – kulturno, umjetnički, civilizacijski važno - izvorno djelo pojavljuje u posve novom kodu, novom jeziku, prijevod književnog djela (izvornika) treba smatrati zasebnim (specifičnim) izvornim djelom. Slijedom navedenog predlažemo nekoliko izmjena u članku 8, kako slijedi: - izbaciti riječ "druge" iz stavka (1). Izmijenjeni tekst glasi: (1) Prijevodi i prerade autorskog djela, koje su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera, zaštićene su kao samostalna autorska djela. To uključuje i prijevode, prilagodbe, obrade i druge izmjene računalnog programa, koje su originalne intelektualne tvorevine. - dodati novi stavak, koji bi bio i u skladu s čl. 71. ovog Zakona vezano za prijevod kao predmet nakladničkog ugovora. Tekst novog stavka glasi: Prijevodi izvornih jezičnih (pisanih) djela visoke estetske zahtjevnosti i književne vrijednosti smatraju se izvornim djelom osobito u smislu autorskopравnih ugovora i ostalih prava i obveza. - iza stavka 4. dodati novi stavak sljedećeg sadržaja: Ne smatraju se originalnim intelektualnim tvorevinama i nisu zaštićena kao samostalno autorsko djelo iz stavka 1. ovoga članka neznatno izmijenjeni ili prilagođeni postojeći prijevodi književnih djela. - u stavku 4. pojam "neznatno" je nejasan i treba precizirati omjer ili proporcije izmjena koje određuju je li neko djelo originalna intelektualna tvorevina. Za područje književnog prevodilaštva preporučujemo dodati sljedeći tekst: Izmjene ili prilagodbe postojećeg prijevoda književnog djela, koji je zaštićeno autorsko djelo, smatraju se neznatnima ako obuhvaćaju najviše 20 posto izvornog teksta prijevoda (ne računajući prenesene dijelove teksta te lektorske ili korektorske zahvate).

Nije prihvaćen
 Prijedlog se ne prihvaća. Članak 8. stavak 1. Nacrta prijedloga Zakona odnosi se na prerade svih vrsta autorskih djela, a prijevod je samo jedan od oblika prerade autorskog djela. Ističe se da svi prijevodi nisu autorska djela, nego autorskopравnu zaštitu uživaju samo oni prijevodi koji udovoljavaju uvjetima propisanim člankom 7. stavkom 1. Nacrta prijedloga Zakona. Također, predmet prijevoda mora biti autorsko djelo, što je vidljivo iz odredbe članka 8. stavka 1. Nacrta prijedloga Zakona, a ne tekst koji ne uživa autorskopравnu zaštitu jer se radi o npr. prijevodu službenog dokumenta, diplome, svjedodžbe, tehničkih uputa ili slično. Kao i u slučaju prerada izvornih autorskih djela, tako je i u slučaju prerade prijevoda koji je autorsko djelo potrebno tražiti odobrenje od prevoditelja koji je autor toga prijevoda. Ukazujemo da se članak 8. stavak 4. Nacrta prijedloga Zakona odnosi na glazbena djela (njime nisu obuhvaćeni prijevodi pisanih djela).

400	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo II. AUTORSKO PRAVO, Članak 10. PRIJEDLOG DODATNOG STAVKA6.: Krajnji rok za autora za primjenu odredaba st. 4. ovog članka je godinu dana od stavljanja na raspolaganje javnosti od strane institucije iz čl. 183., osim ako autor dokaže da je djelo ponovo postavljeno komercijalno dostupnim u uobičajenim tržišnim kanalima. OBRAZLOŽENJE: Ovo bi vrijedilo za sva djela, kao dopuna već napravljenoj dopuni u st. 4. koja je samo za znanstvene publikacije. Direktiva ostavlja otvorenu mogućnost krajnjeg roka koje mogu staviti države (a koji ima smisla samo ako se usvoji izmijenjeni čl. 4.), koji poznaju druga zakonodavstva, tj. datuma od kojeg se odredba ne bi trebala primjenjivati i djelo se smatrati nedvojbeno nedostupnim na tržištu. U ovoj odredbi se također dodaje, kompromisno kao i u st. 4., i suština je da autor zapravo ne može u bilo koje vrijeme iz bilo kojeg razloga povlačiti djelo koje je već učinjeno dostupnim, već samo u prvoj godini od postavljanja za javnost. Kasnije samo uz navedenu iznimku da dokaže da djelo ponovno komercijalno iskorištava, zbog ekonomske pravičnosti. Konkretno u čl. 8. Direktive koji govori o djelima nedostupnima na tržištu spominje krajnji rok za određivanje ide li nedostupno djelo pod licenciju ili se može izravno priopćiti javnosti, no mi je trebamo i za onemogućavanje povlačenja bilo kada. Ako ne za sva djela i uz novi stavak onda makar za neka djela od znanstvenog i akademskog interesa. U tekstu Direktive kaže se: Države članice mogu predvidjeti određene zahtjeve, kao što je krajnji rok, za utvrđivanje mogu li se djela i drugi predmeti zaštite licencirati u skladu sa stavkom 1. ili koristiti na temelju iznimke ili ograničenja iz stavka 2. Takvi zahtjevi ne smiju prelaziti ono što je potrebno i razumno i ne smiju isključiti mogućnost utvrđivanja da je skup djela ili drugih predmeta zaštite u cjelini nedostupan na tržištu, ako je razumno pretpostaviti da su sva djela ili drugi predmeti zaštite nedostupni na tržištu.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Člankom 10. st. 4. Nacrta prijedloga zakona u nacionalno zakonodavstvo prenosi se članak 8. stavak 4. Direktive (EU) 2019/790. Riječ je o odredbi koja je obvezne prirode i prema kojoj ne postoje fleksibilnosti za države članice EU-a u vezi modaliteta implementacije za pojedine vrste djela, kako se ovdje predlaže. "Krajnji rok" iz članka 8. stavka 5. Direktive 2019/790, na koji se predlagatelj poziva u obrazloženju svojeg prijedloga, ima suprotni smisao od onog koji predlagatelj navodi i ne može se tumačiti na štetu autora. Njime se državama članicama daje mogućnost da djela koja su novija ne mogu uopće biti razmatrana kao djela nedostupna na tržištu te se niti ne mogu koristiti u smislu predloženog članka 10., odnosno bez odobrenja autora. Kako je riječ o opcionalnoj odredbi Direktive 2019/790, Nacrt prijedloga zakona ne sadrži takvu odredbu.</p>
401	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo II. AUTORSKO PRAVO, Članak 10. PRIJEDLOG I KOMENTAR UZ ČL. 10., st. 4. U st. 4 članka 10. predlaže se nadopuna za znanstvena i akademska djela, tako da glasi: (4) Autor može u svakom trenutku izričito pisanom izjavom isključiti primjenu odredaba iz stavaka 1. do 3. ovoga članka na jedno ili više ili sva svoja djela koja se po ovome članku smatraju djelima koja su nedostupna na tržištu, osim za djela objavljena u periodičkim publikacijama i skupovima djela u znanstvene i akademske svrhe, kada mora instituciji koja je digitalizirala i stavila dostupnim njegovo djelo dokazati da je djelo ponovo postavljeno komercijalno dostupnim u uobičajenim tržišnim kanalima. OBRAZLOŽENJE: Razlog za isticanje skupova djela, prije svega u Zakonu na drugim mjestima spomenutih periodičkih publikacija znanstvene i akademske prirode - znanstvenih časopisa, jest da se radi o javnom interesu (znanost, obrazovanje) i sadašnjoj pat poziciji oko činjenja dostupnim te građe iz fondova baštinskih ustanova, koja se mora</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Člankom 10. st. 4. Nacrta prijedloga zakona u nacionalno zakonodavstvo prenosi se članak 8. stavak 4. Direktive 2019/790. Riječ je o odredbi koja je obvezne prirode i prema kojoj ne postoje fleksibilnosti za države članice EU-a u vezi modaliteta implementacije za pojedine vrste djela, kako se ovdje predlaže. Dodatno se ističe da su u međunarodnom pravu i pravnoj stečevini EU-a autorska prava uređena kao isključiva prava. Temeljem direktiva EU-a, prvenstveno Direktive 2001/29 i 2019/790, osim izričito propisanih iznimaka i ograničenja, autorima se ne smiju nametati dodatna vremenska niti kakva druga ograničenja mogućnosti raspolaganja njihovim djelima pa tako nije moguće nametati obveze autorima da predoče dokaze komercijalne dostupnosti njihovih djela, kako bi slobodno raspolagali svojim pravima.</p>

maksimalno olakšati. Posebno je to vidljivo u doba pandemije i potresa, kada drugih alternativa gotovo da i nema. O njima govori i recital Direktive u (56), njima se bave i međunarodni projekti i EU inicijative na temu dostupnosti znanstvenih informacija. Tu bi pripadali i zbornici radova znanstvenog karaktera. Da se smanji mogućnost situacije iz st. 4. kada bi zbog naknadnog predomišljanja i zahtjeva autora, institucija morala iz već skeniranog godišta znanstvene i stručne publikacije pojedinačno uklanjati neke radove na njegov zahtjev, potrebno je barem djelomično učinkovitije rješenje u obliku iznimke. Kako autorima i nakladnicima ne bi trebao biti teško dokazati da su djelo ponovno komercijalizirali, svakako bi se to moglo, makar kod publikacija iz znanosti i visokog obrazovanja. Za druge slučajeve također u pitanje cijeli smisao iznimke dovodi naknadna samovoljna odluka autora koja ne traži obrazloženje. No, uzevši da prava još nisu istekla, iznimka bi ipak onda mogla bit ograničena za znanost i znanstvene publikacije. Sama izjava autora van pitanja znanstvenih publikacija, trebala bi biti unificirana od strane nekog službenog tijela i dostupna svima, kako bi postupak bio unaprijed poznat i transparentan u svim slučajevima. I to treba predvidjeti. Skupovi radova kao takvi, pojavljuju se inače u Zakonu samo u čl. 183 st. 2. (tek vezano uz treće zemlje), a periodičke publikacije u znanstvene i akademske svrhe samo u čl. 154. (tek da se ustanovi kako ne spadaju u informativne publikacije, ali očito imajući na umu njihovu specifičnu važnost). Jedan način, kada je već i EU i zakonodavcu bitno da ih razlikuje od npr. informativnih publikacija, da se kod tih vrsta publikacija i skupova ne dozvoli bilo kakvo samovoljno autorsko naknadno isključivanje, kako predlažemo u st. 4.. U najmanju ruku, a isključivo u spomenute svrhe, kada nisu više na tržištu, za njih bi trebalo, kao i za neka druga djela (npr. upravo informativne publikacije), vrijediti i skraćeno trajanje nakladničkog i autorskog prava, od 30 do 50 godina. Taj skraćeni rok prekida bi se za vrijeme dok bi bila dostupna na tržištu. Time bi se mnogi časopisi kojih nakladnici odavno ne postoje, oslobodili ne samo neizvjesnosti ovakvog režima, već i često nemogućnosti da se u praksi kod mnogih davnih godišta, za sve, nekada stotine, autora ustanovljava datum smrti. Prijedlog takve alternativne, ili dopunske iznimke za nedostupna djela u vidu znanstvenih i akademskih publikacija, isključivo za olakšanje dvojbi kod digitalizacije i pristupa javnosti je ispod, u čl. 183. st. 7. Dakle, sve što bi bilo propisano, bilo bi isključivo u svrhe činjenja tržišno nedostupnih djela pristupačnijim javnosti (uz još posebije odredbe za znanstvene publikacije) i ne bi trebalo utjecati na imovinski/komercijalni interes autora i nakladnika.

402	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo II. AUTORSKO PRAVO, Članak 10. KOMENTAR uz čl. 10., st. 1: Iako je pohvalno da su u omogućavanju pristupa javnosti djelima koja se nalaze u fondovima institucija kulturne baštine uključena i djela koja nikada nisu niti bila dostupna na tržištu (leci, plakati, brošure, katalogi, efemerna građa), i dalje nije jasno, niti u ocjeni stanja niti obrazloženjima osnovnih pitanja koja uređuje Zakon, kako će se i pomoću čijih naputaka i u kojem sustavu, vremenskom okviru i u kojem obimu (kod djela siročadi radi se o jasnije uređenim postupcima, zašto tako nije i ovdje?) provjeravati tržišni kanali i koji bi to bili. Posebno je upitan za svaku specifičnu baštinsku ustanovu sadržaj „razumnog napora“. Razumni napor kao jasan kriterij koji bi u neodređenom vremenskom razdoblju za jednu vrstu institucija kulturne baštine s više zaposlenih i odjela, nije i ne može vrijediti za drugu vrstu, npr. knjižnicu unutar neke ustanove s jednim zaposlenim djelatnikom, što stvara nesigurnost. Uspostavljanje jedinstvene baze na državnom ili nivou EU tek je jedna od potrebnih točaka, nikako rješenje neizvjesnosti koja, ako se ne riješi odlučnije procedurom koju bi trebalo propisati Ministarstvo, praktično za mnoge trajno onemogućiti provedbu. Ne samo potrebe novog digitalnog društva, posebno u znanosti i obrazovanju, već i izvanredna stanja poput pandemije novog koronavirusa ili potresa, koji traže efikasna i brža rješenja na daljinu, samo su pokazatelj da digitalizaciju i daljinski pristup, koje potiču mnogi EU propisi i nova Direktiva, ne možemo staviti na nedefinirano čekanje jasno uspostavljenih procedura.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. „Razuman napor“ je novi standard koji je propisan u članku 10. stavcima 2. i 3. Nacrta prijedloga Zakona te je pojašnjen u uvodnim izjavama (37) i (38) Direktive EU 2019/790. Pravilno se primjećuje da ulaganje „razumnog napora“ ne može predstavljati jednoobrazni postupak za sve primjene u praksi te on ovisi o okolnostima kao što su vrsta djela, raspoloživost pokazatelja o nedostupnosti djela i sl. Upravo iz tih razloga smatramo da donošenje pravilnika u kojem bi se detaljno propisali koraci za provjeru tržišne dostupnosti ne bi bilo primjereno. Zakon i Direktiva EU 2019/790 pružat će odgovarajući pravni okvir te se očekuje da će suradnja i razmjena najboljih praksi između institucija kulturne baštine i drugih dionika doprinijeti razvoju prakse u pogledu korištenja djela nedostupnih na tržištu.</p>
403	<p>Dragutin Nemec , dipl.iur;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a II. AUTORSKO PRAVO, Članak 10. (4) Autor može u svakom trenutku izričito pisanom izjavom isključiti primjenu odredaba iz stavaka 1. do 3. ovoga članka na jedno ili više ili sva svoja djela koja se po ovome članku smatraju djelima koja su nedostupna na tržištu, osim za djela objavljena u periodičkim publikacijama i skupovima djela u znanstvene i akademske svrhe kao što su znanstveni asopisi, kada mora instituciji koja je digitalizirala i stavila dostupnim njegovo djelo dokazati da je djelo ponovo postavljeno komercijalno dostupnim u uobičajenim tržišnim kanalima.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne može prihvatiti iz razloga što je odredba članka 10. stavka 4. Nacrta prijedloga Zakona usklađena s člankom 8. stavkom 4. Direktive (EU) 2019/790 od 17. travnja 2019. o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ. Riječ je o odredbi koja je obvezne prirode i prema kojoj ne postoje fleksibilnosti za države članice EU-a u vezi modaliteta implementacije za pojedine vrste djela, kako se ovdje predlaže. Dodatno se ističe da su u međunarodnom pravu i pravnoj stečevini EU-a autorska prava uređena kao isključiva prava. Temeljem direktiva EU-a, prvenstveno Direktive 2001/29 i 2019/790, osim izričito propisanih iznimaka i ograničenja, autorima se ne smiju nametati dodatna vremenska niti kakva druga ograničenja mogućnosti raspolaganja njihovim djelima pa tako nije moguće ograničavati autorovu mogućnost isključivanja njegovog djela iz ovog režima.</p>

404	<p>Dragutin Nemec , dipl.iur;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, Članak 10.</p> <p>Institucije kulturne baštine moraju uživati barem neku zaštitu od samovoljne odluke autora u svakom trenutku da iz već objavljenih djela zatraže povlačenje djela, kao što je sada u st. 4. I to barem u pogledu esencijalnih publikacija, kao onih koje se spominju u čl. 154 (2): "Periodičke publikacije koje se objavljuju u znanstvene ili akademske svrhe, kao što su znanstveni časopisi" jer iznimka onda gubi svrhu i stvara, pogotovo kod starijih znanstvenih i akademskih/stručnih časopisa, za instituciju tešku situaciju da se svako malo "izrezuju" pojedina djela iz godišta časopisa. To bi se moglo barem obuzdati činjenicom da se instituciji koja je digitalizirala i stavila dostupnim djelo autor dokaže da je ponovo postavljeno komercijalno dostupnim u uobičajenim tržišnim kanalima.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Primjedba se ne može prihvatiti iz razloga što je navedena odredba usklađena s člankom 8. stavkom 4. Direktive (EU) 2019/790 od 17. travnja 2019. o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ. Riječ je o odredbi koja je obvezne prirode i prema kojoj ne postoje fleksibilnosti za države članice EU-a u vezi modaliteta implementacije za pojedine vrste djela, kako se ovdje predlaže. Dodatno se ističe da su u međunarodnom pravu i pravnoj stečevini EU-a autorska prava uređena kao isključiva prava. Temeljem direktiva EU-a, prvenstveno Direktive 2001/29 i Direktive 2019/790, osim izričito propisanih iznimaka i ograničenja, autorima se ne smiju nametati dodatna vremenska niti kakva druga ograničenja mogućnosti raspolaganja njihovim djelima, pa tako nije moguće ograničavati autorovu mogućnost isključivanja njegovog djela iz ovog režima.</p>
405	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, Članak 11.</p> <p>PRIJEDLOG UZ ČL. 11. st. 7. Sve iza "nisu predmetom autorskog prava" ne bi trebalo biti u čl. 11, st. 7.. i on bi trebao isključivo glasniti: (7) Narodne književne i umjetničke tvorevine u izvornom obliku nisu predmetom autorskog prava. OBRAZLOŽENJE: S obzirom da se radi o javnoj domeni i javnom dobru, stvarni financijski učinak plaćanja naknade državi treba dokazati da je uopće značajan, ali sigurno znamo da je financijski teret za one, posebno baštinske ustanove, koji se upravo brinu o promociji takvih djela u javnom interesu.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Odredba koja se odnosi na plaćanje naknade za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina u više je navrata preispitivana u prethodnom razdoblju, ali je na temelju analize provedbe ove odredbe zaključeno da pretežu argumenti u korist njezinog zadržavanja. Ta se naknada prikuplja u sustavu obveznog kolektivnog ostvarivanja prava i izdvaja u posebni fond koji se koristi za poticanje odgovarajućeg kulturnog i umjetničkog stvaralaštva pretežito nekomercijalne naravi i za poticanje kulturne raznolikosti. Prihode iz toga fonda organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije koristiti u druge svrhe, a svi financijski podaci moraju biti prikazani u godišnjem izvješću o transparentnosti koje se objavljuje na mrežnim stranicama nadležne organizacije. Iz godišnjih izvještaja razvidno je da se navedena sredstva dodjeljuju širokom krugu organizacija i udruga koje njeguju tradicionalne kulturne izričaje, od strane odgovarajućeg stručnog povjerenstva. Plaćanje naknada za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina ne predstavlja obvezu iz pravne stečevine Europske unije no nije u suprotnosti s istom. Osobito se ističe da se na međunarodnoj razini, u okviru Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo odnosno njezinog Međuvladinog odbora za intelektualno vlasništvo i genetske resurse, tradicionalna znanja i folklor, razmatraju različiti instrumenti za zaštitu tradicionalnih kulturnih izričaja upravo putem sustava zaštite intelektualnog vlasništva, dio kojeg je i zaštita autorskog i srodnih prava.</p>

406	<p>Multimedijalni institut II. AUTORSKO PRAVO, Članak 11. Usuglašeni zajednički komentar s organizacijama Creative Commons i Wikimedia: Predlažemo da se iz Prijedloga Zakona makne stavak 7. koji se odnosi na narodne književne i umjetničke tvorevine. Riječ je o tvorevinama koja su javno dobro i nikada nisu bila predmetom zaštite autorskog prava, te njihovo javno korištenje ne bi trebalo biti ograničeno. Uvjetovanje korištenja naknadom, bez osnove ograničava javno dobro. Predlažemo da se iz stavka 8. ukloni specifikacija "djelo vizualnih umjetnosti", jer bi ovo određenje trebalo proširiti na sve vidove autorskih djela.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Odredba koja se odnosi na plaćanje naknade za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina u više je navrata preispitivana u prethodnom razdoblju, ali je na temelju analize provedbe ove odredbe zaključeno da pretežu argumenti u korist njezinog zadržavanja. Ta se naknada prikuplja u sustavu obveznog kolektivnog ostvarivanja prava i izdvaja u posebni fond koji se koristi za poticanje odgovarajućeg kulturnog i umjetničkog stvaralaštva pretežito nekomercijalne naravi i za poticanje kulturne raznolikosti. Prihode iz toga fonda organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije koristiti u druge svrhe, a svi financijski podaci moraju biti prikazani u godišnjem izvješću o transparentnosti koje se objavljuje na mrežnim stranicama nadležne organizacije. Iz godišnjih izvještaja razvidno je da se navedena sredstva dodjeljuju širokom krugu organizacija i udruga koje njeguju tradicionalne kulturne izričaje, od strane odgovarajućeg stručnog povjerenstva. Plaćanje naknada za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina ne predstavlja obvezu iz pravne stečevine Europske unije no nije u suprotnosti s istom. Osobito se ističe da se na međunarodnoj razini, u okviru Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo odnosno njezinog Međuvladinog odbora za intelektualno vlasništvo i genetske resurse, tradicionalna znanja i folklor, razmatraju različiti instrumenti za zaštitu tradicionalnih kulturnih izričaja upravo putem sustava zaštite intelektualnog vlasništva, dio kojeg je i zaštita autorskog i srodnih prava.</p>
407	<p>Maja Sever II. AUTORSKO PRAVO, Članak 11. Maja Sever, Sindikat novinara Hrvatske Članak 11. točka 3. Odredbu po kojoj se autorskim djelom ne smatraju dnevne novosti i druge vijesti koje imaju karakter običnih medijskih informacija dopuniti dodatkom osim u slučaju ekskluzivne vijesti od posebnog interesa za javnost.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Ekskluzivnost medijskih informacija, niti njihov značaj za informiranje javnosti, nisu od značaja za stjecanje autorskopravne zaštite. Primjenjuju se kriteriji određeni u članku 7. stavku 1. Nacrta prijedloga Zakona.</p>
408	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 11. Čl. 11 st. 4., st. 5. te 6. Smatram da je potrebno brisati ove stavke obzirom se cijeli članak odnosi na NEZAŠTIĆENA DJELA. Ovakvi zahtjevi stoga ne proizlaze iz autorskog ili srodnih prava – jer ta prava ne postoje na nezaštićenom djelu, te je rješavanje ovog pitanja predmet prije Zakona o medijima ili Zakona o elektroničkim medijima. Na to ukazuje nadalje potpuno NEPOTREBAN st. 6 koji spominje oglašavanje, iako oglašavanje uopće nije predmet regulacije ili bilo kakvog razmatranja u ovom zakonu i za ovaj zakon je apsolutno irelevantno (za razliku od prethodno spomenutih zakona).</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Iako se radi o djelima koja nisu predmetom zaštite autorskog prava ili o djelima za čije korištenje nije potrebno pribaviti odobrenje nositelja prava, ukazala se potreba ovim Zakonom urediti i situacije opisane u stavcima 4. – 6. članka 11. Nacrta prijedloga Zakona, a zbog učestalosti opisanih situacija u praksi djelatnosti nakladništva. Ističe se ujedno da, primjerice, priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina također nije predmetom autorskog prava, ali se njihov pravni režim također do sada uređivao Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima.</p>

409	<p>Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu II. AUTORSKO PRAVO, Članak 11. Stavak (8) potrebno je proširiti na način da se odnosi na sve vrste autorskih djela (Kad je rok zaštite za autorsko djelo istekao...), nema razloga da se izdvajaju samo vizualna djela. Prijedlog je sukladan i preporuci Europskog društva za autorsko pravo od 26. travnja 2020. o implementaciji članka 14. Direktive (EU) 2019/790 o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Radi se o prenošenju zahtjeva iz članka 14. Direktive (EU) 2019/790 u Nacrt prijedloga Zakona te upućujemo na dodatno pojašnjenje sadržano u uvodnoj odredbi (53) ove Direktive. Navedena odredba ima svoj smisao samo u odnosu na autorska djela vizualne umjetnosti.</p>
410	<p>Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu II. AUTORSKO PRAVO, Članak 11. Stavak (7) potrebno je brisati iz Zakona. Za korištenje djela koja su javno dobro i koja nikada nisu bila predmetom autorskog prava nikako i niti u kojem slučaju se ne bi trebala plaćati naknada! Djela koja su javno dobro koriste se u kreativne, obrazovne, znanstvene i druge svrhe i nikako se ne može opravdati odredba da se za njihovo korištenje plaća naknada s obzirom da se upravo time sprječava i otežava kreativnost i razvoj određenog područja.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Odredba koja se odnosi na plaćanje naknade za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina u više je navrata preispitivana u prethodnom razdoblju, ali je na temelju analize provedbe ove odredbe zaključeno da pretežu argumenti u korist njezinog zadržavanja. Ta se naknada prikuplja u sustavu obveznog kolektivnog ostvarivanja prava i izdvaja u posebni fond koji se koristi za poticanje odgovarajućeg kulturnog i umjetničkog stvaralaštva pretežito nekomercijalne naravi i za poticanje kulturne raznolikosti. Prihode iz toga fonda organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije koristiti u druge svrhe, a svi financijski podaci moraju biti prikazani u godišnjem izvješću o transparentnosti koje se objavljuje na mrežnim stranicama nadležne organizacije. Iz godišnjih izvještaja razvidno je da se navedena sredstva dodjeljuju širokom krugu organizacija i udruga koje njeguju tradicionalne kulturne izričaje, od strane odgovarajućeg stručnog povjerenstva- Plaćanje naknada za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina ne predstavlja obvezu iz pravne stečevine Europske unije no nije u suprotnosti s istom. Osobito se ističe da se na međunarodnoj razini, u okviru Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo odnosno njezinog Međuvladinog odbora za intelektualno vlasništvo i genetske resurse, tradicionalna znanja i folklor, razmatraju različiti instrumenti za zaštitu tradicionalnih kulturnih izričaja upravo putem sustava zaštite intelektualnog vlasništva, dio kojeg je i zaštita autorskog i srodnih prava.</p>
411	<p>Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela II. AUTORSKO PRAVO, Autor Upravni odbor SPID-a suglasan je s prijedlogom profesora Turkovića.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
412	<p>Društvo hrvatskih filmskih redatelja II. AUTORSKO PRAVO, Autor Upravni odbor DHFR podržava prijedlog profesora Turkovića</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

413	<p>Hrvoje Turković II. AUTORSKO PRAVO, Autor Pojmovi u ovom poglavlju nisu dovoljno izdiferencirani niti dovoljno obuhvatni, pa to uvjetuje i nedosljednosti u klasificiranju pojedinih tipova autorstva i nepotpunosti u specificiranju autorskih prava - a posljedično i nepotrebne kontroverze u diskusijama o autorskim pravima u audiovizualnim djelima. Glavni je problem što se među autorskim djelima ne povlači razlika između individualnih autorskih djela (npr. djela književnika, kompozitora, slikara...) od skupnih autorskih djela („kolektivno autorsko djelo“; „Gesamtkunstwerk“) koja nastaju suradnjom i doprinosom više autora. Također mi se čini da se odvojeno nisu tretirala tzv. izvedbena djela – koja su često upravo skupna autorska djela - te podjela autorstva u njima (kazališne predstave, koncerti i dr.). Iako se tipično tretiraju kao posebna kategorija „izvedbenih autorskih djela“ ona su jednako autonomna djela koja mogu biti izvedena uživo jednokratno, višekratno te zabilježeno ('fiksirano') u nekom pohranjivačkom mediju. Predlažem preinake u sklopu tog 2. poglavlja, uz unošenje dodatnih članaka. Preinake se odnose na Članak 12. Članak 13. se ostavlja netaknutim, ali se dalji članci: od 14. nadalje, mijenjaju uz dopune novih članaka. Tj. nakon 13. članka (poglavlje o AUTORIMA SASTAVLJENOG DJELA) nude se nova potpoglavlja i njihova razrada novim Člancima od 14. do 20. Glavna inovacija je u uvođenju pojma SKUPNO AUTORSKO DJELO – koje ne obuhvaća samo audiovizualna djela nego i druga skupna autorska djela – pa se općenito razgraničuju i određuju u posebnim člancima tri standardna opća tipa – kategorija – autorskih sudionika skupnog autorskog djela: glavni autor, koautor i autor doprinosa. Nakon toga se u posebnim potpoglavljima, člancima i stavcima za svaki od tih općih tipova specificiraju koje uloge u sklopu ekipe audiovizualnog djela standardno pripadaju kojoj od te tri kategorije autora skupnog audiovizualnog djela. Pritom sam uzimao u obzir neke formulacije dane u postojećim stavcima ovoga Nacrta prijedloga. VAŽNA NAPOMENA: Nisam primijetio da se igdje tematski izdvojeno (u posebnim člancima ili stavcima) definira i obrađuje autorstvo individualnog autorskog djela (npr. književnika, kompozitora, likovnog umjetnika...). Ako prihvatimo razliku između sastavljenog autorskog djela, i, prema novoj sugestiji, skupnog autorskog djela, onda bi trebalo definirati i individualno autorsko djelo.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća jer nije usklađen s općeprihvaćenim sustavom klasifikacije autorskih djela kontinentalnoeuropskog pravnog kruga rimsko – germanske tradicije, koji poznaje sastavljena djela te koautorska djela, kod sudjelovanja više osoba u stvaranju zajedničkog djela, bez obzira na vrstu djela. U članku 13. propisana su sastavljena a u članku 14. Nacrta prijedloga Zakona koautorska djela, što se primjenjuje na sve vrste autorskih djela.</p>
414	<p>Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela II. AUTORSKO PRAVO, Članak 12. Upravni odbor SPID-a suglasan je s prijedlogom profesora Turkovića.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

415	<p>Antonija Parlov II. AUTORSKO PRAVO, Članak 12. U nastavku bih nabrojala sve članke koji se tiču struke u kojoj patim. AUTORSKA DJELA KOJIMA SE AUTOR NE MOŽE UTVRDITI ILI PRONAĆI (DJELA SIROČAD) Pravo na poštivanje autorskog djela PRAVO NA POŠTIVANJE ČASTI ILI UGLEDA AUTORA Javno izvođenje Javno prenošenje Javno priopćavanje emitiranja, REEMITIRANJA, PRIJENOSA IZRAVNIM PROTOKOM i činjenja dostupnim javnosti PRIMJENA NAČELA DRŽAVE PODRIJETLA NA PRATEĆE INTERNETSKJE USLUGE PRAVO DAVANJA PRISTUPA JAVNOSTI DJELIMA KOJE SU UČITALI KORISNICI NA PLATFORMAMA ZA DIJELJENJE SADRŽAJA PUTEM INTERNETA PRAVO Prerade PRAVO NA PRIZNANJE UMJETNIKA IZVOĐAČA AUTORSKA DJELA STVORENA NA JAVNIM SVEUČILIŠTIMA I VISOKIM UČILIŠTIMA U ZNANSTVENOM, UMJETNIČKOM I NASTAVNOM RADU Poglavlje 4. AUTORSKO PRAVO U PRAVNOM PROMETU Prenosivost autorskog prava Raspolaganje autorskim pravom osnivanjem prava iskorištavanja Određivanje naknade za korištenje autorskog djela OBVEZA TRANSPARENTNOSTI Propast IZVORNIKA i pripremljenog izdanja PRAVO PRISTUPA AUTORSKOM DJELU Trajanje autorskog prava za djelo NEPOZNATOG AUTORA PRAVA NAKLADNIKA INFORMATIVNIH PUBLIKACIJA INFORMATIVNA PUBLIKACIJA, USLUGA INFORMACIJSKOG DRUŠTVA, NAKLADNIK INFORMATIVNE PUBLIKACIJE NAKLADNIK INFORMATIVNIH PUBLIKACIJA KAO NARUČITELJ ILI POSLODAVAC NEORIGINALNA Baza podataka, proizvođač NEORIGINALNE baze podataka KORIŠTENJE AUTORSKIH DJELA U SUDSKIM, UPRAVNIM I DRUGIM SLUŽBENIM POSTUPCIMA CITATI, KRITIKE, OSVRTI, POPRATNO I INCIDENTALNO KORIŠTENJE SLOBODNO KORIŠTENJE RADI JAVNE SIGURNOSTI PODACI KOJI SE NOSITELJIMA PRAVA, DRUGIM ORGANIZACIJAMA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA I KORISNICIMA DAJU NA ZAHTJEV PODACI KOJI SE JAVNO OBJAVLJUJU IZDAVANJE ODOBRENJA ZA KORIŠTENJE INTERNETSKIH PRAVA NA AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA ZA VIŠE DRŽAVNIH PODRUČJA PRIMJENA ZAKONA NA PREDMETE ZAŠTITE NASTALE PRIJE NJEGOVA STUPANJA NA SNAGU Neovlašteno kolektivno ostvarivanje prava Nedostavljanje podataka ZAHTJEV ZA DOSTAVOM PODATAKA Javno prikazivanje</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar naveden uz članak 12. Nacrta prijedloga Zakona je primljen na znanje, no iz njega ne proizlazi nikakav prijedlog niti je dana konkretna primjedba, te se predlagatelj na komentar ne može očitovati.</p>
416	<p>Društvo hrvatskih filmskih redatelja II. AUTORSKO PRAVO, Članak 12. Upravni odbor DHFR podržava prijedlog profesora Turkovića</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

417	<p>Hrvoje Turković II. AUTORSKO PRAVO, Članak 12. PRIJEDLOG NOVE FORMULACIJE PRVOG STAVKA OVOGA ČLANKA: (1) Autor djela je ona fizička osoba, odnosno one fizičke osobe koje su stvaralački sudjelovale u njegovom ostvarenju.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. U članku 12. stavku 1. Nacrta prijedloga Zakona navodi se temeljna definicija autora kao fizičke osobe koja je stvorila autorsko djelo. Kada djelo stvori više fizičkih osoba zajedničkim radom, ili ako više autora sastavi svoja djela radi njihova zajedničkog korištenja, primjenjuju se odredbe sadržane u člancima 13. i 14. Nacrta prijedloga zakona.</p>
418	<p>Hrvoje Turković II. AUTORSKO PRAVO, Članak 12. Ova odredba "autora" ne uzima u obzir činjenicu da na mnogim područjima postoje "skupni autori" autorskog djela. Zato je važno je već u osnovnoj odredbi autora djela predvidjeti mogućnost višestrukog autorstva ne samo u slučajevima "sastavljenog djela" (npr. pjesme u kojoj se komponira prema književno-pjesničkom djelu), nego i autorskih uloga u slučaju "skupnog djela" (npr. audiovizualnog djela i glazbeno-scenskog djela) koje nastaje organiziranim kolektivnim stvaralačkim radom više autorskih suradnika (tzv. Gesamtkunstwerk) što će se razraditi u daljim člancima.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća jer nije usklađen s općeprihvaćenim sustavom klasifikacije autorskih djela kontinentalnoeuropskog pravnog kruga rimsko – germanske tradicije, koji poznaje sastavljena djela te koautorska djela, kod sudjelovanja više osoba u stvaranju zajedničkog djela, bez obzira na vrstu djela. U članku 13. propisana su sastavljena a u članku 14. Nacrta prijedloga Zakona koautorska djela, što se primjenjuje na sve vrste autorskih djela.</p>
419	<p>Dancing Bear Publishing II. AUTORSKO PRAVO, AUTORI SASTAVLJENIH DJELA Za korištenje glazbenog djela s riječima bi trebalo biti propisano obvezno odobrenje svih autora, kako je u mnogim poredbenim pravima, jer iako se glazba i tekst mogu koristiti odvojeno, neosporno je da zapravo čine jednu cjelinu. Kada bi npr. netko želio koristiti samo glazbu pjesme "Skitnica" u reklami za turističku agenciju, ne bi bilo pravično kada bi odobrenje trebao dati samo autor glazbe, g. Rajko Dujmić, već bi trebali biti konzultirani i nasljednici autora teksta g. Momčila Popadića. Možda bi bilo opravdano ove autore svrstati u kategoriju koautora poput britanskog zakona koji određuje da je djelo koautorstva nastalo suradnjom autora glazbe i autora teksta s namjerom da se koriste zajedno.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. U inicijalnom prijedlogu Nacrta Zakona ponuđeno je slično rješenje, no prevladavajuće mišljenje članova stručne Radne skupine bilo je da je rješenje sadržano u predmetnom Nacrtu prijedloga zakona primjerenije u danim okolnostima.</p>
420	<p>Dario Vince II. AUTORSKO PRAVO, Koautori KOMENTAR Volio bih da svi dobronamjerni sudionici u ovoj javnoj raspravi obrate pažnju na tri važna elementa koja kardinalno nedostaju diskusiji. 1. Dobro obratite pažnju na DEFINICIJU AUDIOVIZUALNOG DJELA koju koristi ovaj, a i drugi pozitivni zakoni RH. Pročitajte ju ako treba nekoliko puta, osvrnite se oko sebe i brzo ćete uvidjeti da ona ne opisuje samo igrani, dokumentarni i animirani kinematografski film, nego puno, puno više audiovizualnih oblika koje svakodnevno srećemo oko sebe, a trebala bi poslužiti i za ona koja upravo nastaju negdje u svijetu i bit će iznimno tražena za godinu dana. Ona se naravno odnosi i na nebrojene oblike i forme audiovizualnih djela proizvedenih za televiziju, među njima i one koje običavamo zvati «formati», koji imaju precizno zapisane upute kako što treba biti učinjeno – u slici, tonu i glazbi, a često će vam priložiti i nacрте propisane scenografije i upute za rasvjetu. Tko je glavni autor takvog audiovizualnog djela? Tko su koautori? Tko su autori doprinosa? Kada npr. snimate drugu ili treću sezonu</p>	<p>Djelomično prihvaćen Primjedba se djelomično prihvaća. Odredba članka 7. stavka 2. podstavka 9. Nacrta prijedloga Zakona odgovarajuće je izmijenjena te sada glasi: „- audiovizualna djela, kao što su kinematografski, televizijski, dokumentarni, crtani, reklamni ili drugi filmovi te druga audiovizualna djela izražena slikama, sa zvukom ili bez zvuka, u vremenski organiziranom slijedu promjena, bez obzira na vrstu podloge na koju su fiksirana“. U popis autorskih djela dodane su videoigre i druga multimedijalna djela. Nadalje, audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima, te je u tom dijelu Nacrta prijedloga Zakona odgovarajuće izmijenjen, kako slijedi: Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna</p>

hvaljene i nagrađene dramske serije, a odjednom su tu neki redatelji i direktori fotografije koji prije nisu sudjelovali u proizvodnji prethodnih sezona, vidjet ćete ipak da nova sezona neodoljivo podsjeća na prethodne – po stilu režije, kadriranju, tempu, fotografiji, atmosferi, kao da je isti rukopis, a ipak ga kreiraju posve različiti ljudi. Sve je izvrsno, kreativno i vrhunski, iako je rađeno kao po receptu. Tko je glavni autor u tom slučaju? Tko je autor doprinosa? Možemo se mi praviti da je čovjek na setu koji se sramežljivo naziva «showrunner» neki zalutali Jehovin svjedok, ali koji je razlog što ga svi moraju slušati? Što je s nebrojenim i sve maštovitijim vrstama namjenskih audiovizualnih formi? Što u njihovoj proizvodnji znači kreativni direktor koji je smislio ideju, možda napisao i scenarij i donosi ključne kreativne odluke u daljnjoj realizaciji? Kliknite potom na sada već stari You Tube i naći ćete tu nepreglednu masu audiovizualnih djela, mnoga izvrsno, kreativno i profesionalno napravljena. No mnoga ničime neće odgovarati opisu igranog, dokumentarnog ili animiranog filma. Znači li to da nisu audiovizualna djela? Hmm, jesu. Tako kaže naša zakonska definicija. Tako kaže isti ovaj zakon. Isto vrijedi i za mnoge video igre, najbrže rastući segment audiovizualne industrije u svijetu i Europi. Vrijedi i za brojne inovativne oblike rađene za VR. Ali prijedlog zakona i dosadašnja diskusija nisu predviđali mogućnost zaštite i razdiobe autorskih prava njihovim stvarnim autorima. Prije pedeset godina nisu priznati kao umjetnost? Možda, ali to ne znači da nemaju autore, niti da ovo drugo doista uvijek jest umjetnost. To je priličan nedostatak za zakon iz 2020. godine. 2. U diskusijama se na puno mjesta autorska legitimacija uslovljava uvjetom «ako je moguće dokazati». A tko kome to treba dokazati? Tko će biti sudac? I po kojoj će osnovi suditi? Dojmu? Tko će birati ljude s dojmovima? Tko će presuđivati ako su dojmovi različiti? Iz svega do sada napisanoga, očito je da o tome ne bi trebali suditi oni koji su djelo osmislili, napravili, financirali i naručili, pa čak niti oni koji su ga konzumirali. Tko onda? Neka superiorna birokracija? Neka interesna grupa? Konkurencija? Prijatelji? Akademici? Branitelji? Meni se čini krajnje opasnim individualno pravo izmještati od samog autora i onoga koji ga angažira i stavljati u ruke nekom trećem čiju se kompetenciju i neutralnost za konkretnu situaciju ni na koji način ne može utvrditi, a dajemo mu u ruke moć koja znatno prevazilazi onu samog autora. Za početak, nismo ga ni u jednom prijedlogu ni imenovali. U svakom slučaju, nedostaju valjani odgovori na ova pitanja. 3. Zanimljivo je kako je iz većeg dijela zakonskog teksta, a u potpunosti iz naknadne rasprave, nestao proizvođač audiovizualnog djela. Dojam je da je on neko nužno zlo, ali toliko zlo da mu ni naziv ne želimo izgovoriti. Kratko je spomenut filmski producent, ali niti su svi Šveđani plavokosi, pa ni sva audiovizualna djela nisu filmovi. Svi su ovdje, nakon početnih svađa priznati ćemo i snimatelje i montažere, naći ćemo mjesta i za scenske radnike, ali ne, nikako u obuhvat audiovizualnog djela nećemo priznati postojanje proizvođača, koji vrlo često osmišljava projekt, otkupljuje predložak ili ga naručuje, financira razvoj scenarija i operativnih

tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Naziv “filmski producent” u cijelom tekstu Nacrta prijedloga Zakona odgovarajuće je zamijenjen nazivom “audiovizualni producent”. Ugovorom o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i koautora audiovizualnog djela uređuje se stvaranje audiovizualnog djela te primarna i sekundarna prava iskorištavanja koja se koautor ugovorom obvezuje osnovati za audiovizualnog producenta.

planova, prikuplja sredstva, aplicira na fondove i koprodukcijske forume, bira i angažira autorske suradnike u koje ulaže znatno prije nego je zatvorio financijsku konstrukciju, pronalazi krajnjeg naručitelja ili investitora, osmišljava načine, tehnologije i uvjete u kojima je pojedinu autorsku ideju ili želju investitora moguće ostvariti itd, itd... Jednom riječju brine za djelo prije nego je počelo nastajati, pa još dugo nakon što je nastalo. On kao da sada smeta i treba ga nekako izbaciti iz algoritma kako bi se nametnuo samo jedan odnos – onaj između pojedinačnog autora i monopolnog privatnog društva za prikupljanje autorskih prava. Ako nam pritom i ispadne koji autor, nije šteta – bit će «prava siročića». Zamišljen je jedan idealan svijet... u njemu postoje prikazivači prepuni novca i sakupljači kolektivnih prava koji će s njima paušalno pregovarati, pa onda, čim marno obračunaju sve svoje troškove, od ostatka po vlastitom algoritmu dijeliti lemozinu autorima. A što preostane, već će se nekako zbrinuti. Nedostaje međutim jedan važan odgovor... a tko će i zašto koordinirati skupne autore i proizvoditi audiovizualna djela od kojih se trebaju skupljati ta sredstva? Nadam se da vas ova pitanja nisu odveć umorila ili povrijedila. U svakoj kreativnoj djelatnosti, pa tako i audiovizualnoj, pitanja autorstva i pravičnih naknada bolna su i važna. Svrha novog zakona trebala bi biti da ponudi zakonska rješenja koja će biti u skladu s vremenom i kontekstom, a pravičnost nametati tako da omogućava razvoj i napredovanje djelatnosti, na osnovama ravnopravnosti i načelne jednakomjernosti za sve sudionike. Ako možemo ikako osigurati da ovaj zakon donese baš to, neophodno je to učiniti prije izglasavanja. PRIJEDLOZI - umjesto sasvim paušalno i selektivno odabranog «filmskog producenta», koristiti termin sukladan definiciji audiovizualnog djela – « proizvođač audiovizualnog djela » - ako se ulazi u podjelu po vrstama odnosa i proizvodnim modelima, uvedite razlikovanje između filmskog, televizijskog i namjenskog producenta, nakladnika producenta, velikog studija i neovisnog producenta – budimo suvremeni, prihvatimo 21. stoljeće. - kada promatramo autorska prava i želimo osigurati njihovu zaštitu i pravičnu naknadu, nemojmo se zatvoriti u malu kutiju – promatrajmo zadatak iz malo više pozicije i prihvatimo da je za ostvarenje cilja nužno ne porušiti sustav čitave industrije, ne učiniti se nekompatibilnim s ostatkom svijeta i primjerice europskim fondovima i koproducentima i ne demotivirati one koji su neophodni da audiovizualna proizvodnja uopće postoji - vratimo se osnovi: želimo razvoj audiovizualne industrije i kreativnosti i pravično nagrađivanje autora, a ne razvoj društava za kolektivno sakupljanje prava (stavak 2 preambule zakona) - ako se želi pogreške i generalizacije izbjeći na način koji predlaže uvaženi i uvijek dragi profesor Turković, onda sistematizacija autora, koautora i autora doprinosa mora odgovarati definiciji audiovizualnog djela, a to znači da danas mora biti znatno šira, preciznija i suvremenija od vrhunskog udžbenika teorije filma otprije četrdesetak godina. Živimo u izrazito vrijeme audiovizualnog – ne režite mu krila i ne prepisujte modele glazbene industrije ili

	<p>kinematografije dvadesetog stoljeća - ako želimo sačuvati ono domaće audiovizualne industrije što se sramežljivo bori za opstanak kraj puno veće snage uvoznih proizvoda i pritom zaštititi najugroženija autorska prava, ima načina. Stavimo u zakon npr. ovakve odredbe i članke: 1. Proizvođač novog audiovizualnog djela, bio on neovisni proizvođač ili audiovizualni nakladnik ili neki drugi entitet koji proizvodi u vlastitoj produkciji, obavezan je uz naknadu za izvedbu autorskog djela ugovoriti s autorom/autorima i kompenzirati im imovinska prava iskorištavanja autorskog/koautorskog djela na teritoriju RH na razdoblje ne dulje od sedam godina. Po isteku tog razdoblja ili pri prvom korištenju djela za koje proizvođač ne raspolaže dokazom o podmirenju takve obaveze, autor ima pravo svako daljnje iskorištavanje naplaćivati kroz sustav kolektivnog prikupljanja. 2. Autori ranije nastalih djela čija prava iskorištavanja nisu drugačije kompenzirana također imaju pravo na prikupljanje imovinskih prava putem sustava kolektivnog prikupljanja. Neću dalje zamarati, ali mogućnosti su razne, a njihova smislenost, cjelovitost i usuglašenost puno važnija od žurbe. EU je zbog pandemijske ugroze privremeno suspendirala mandatorne rokove harmonizacije lokalne legislative.</p>	
421	<p>Društvo hrvatskih filmskih redatelja II. AUTORSKO PRAVO, Koautori Upravni odbor DHFR podržava prijedlog profesora Turkovića</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

II. AUTORSKO PRAVO, Koautori

Umjesto sadašnjeg sadržaja ovoga članka treba unijeti opći pojam "skupnog autorstva" i njegovu razradu. Kako je u općem komentaru uz poglavlje o autorima naznačeno, rad na nekim područjima - na filmu, operi, opereti, kazališnoj predstavi, koncertu i dr. podrazumijeva organizirano stvaralaštvo više stvaralačkih sudionika od kojih svaki daje individualni stvaralački doprinos cjelini djela. O takvim autorskim djelima govori se kao o 'kolektivnom djelu' odn. 'Gesamtkunstwerku'. Zato je važno uz postojeću distinkciju AUTORA SASTAVNOG DJELA uvesti i distinkciju AUTORA SKUPNIH DJELA. Potom, pod uvjetima skupnog autorstva, autorske nadležnosti se tipski razlučuju, i to ne samo na KOAUTORE i AUTORE PRINOSA, nego uz njih se tipično razlučuje i GLAVNI AUTOR. Ovo razlučivanje važi za sva skupna autorstva, ne samo za audiovizualna djela, pa i odredbu SKUPNOG AUTORSTVA i pojedine odredbe GLAVNOG AUTORA, KOAUTORA i AUTORA DOPRINOSA treba definirati općenito, a potom u posebnim člancima specificirati za svako područje tko sve - po stvaralačkim ulogama u izradi autorskog djela - spada u koju kategoriju autora. Svaki od ovih pojmova treba razraditi u posebnim potpoglavljima i njima pripadajućim člancima, pa ću u 'Prijedlog novog teksta' unijeti nova ili preinačena poglavlja i nove (ili preinačene) članke. Napomene uz nove elemente u preinačenim člancima. U novopredloženom potpoglavlju "KOAUTORI SKUPNOG DJELA" u preuzetom članku (2) uveden je novi redak kojim se, oprečno dosadašnjoj odredbi koja dozvoljava da se koautorsko 'ostvarivanje koristi' od korištenja skupnog djela dogovori drugačije, to izričito sprečava formulacijom 'Ostvarivanje koristi ne može se isključiti ugovorom niti pravilima odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.' Naime, povremena je, provjereno provođena, praksa ponekih producerskih ustanova da pri potpisivanju ugovora potencijalnih koautora ove ucjene da potpišu da se odriču daljih koristi od korištenja djela, ili neće biti angažirani. Odrekom koju predlažem, tako što bi se apriori onemogućilo, i koautori bi ne samo bili zaštićeni od unajmljivačkih ucjena, nego bi apriori imali pravo na korist od korištenja. Također u to potpoglavlje su unijete dvije nove stavke koje se odnose na autorsko pravo nad izdavanjem koautorskog priloga skupnome djelu, a koje se odnosi na slučajeve izdavanja i odvojenog objavljivanja filmskog scenarija i filmskih kompozicija. U "PRIJEDLOG FORMULACIJA" unijet ću sva predložena nova poglavlja i pripadajuće članke. Novi i preinačeni članci protežu se od Članka 14. do Članka 20.

Nije prihvaćen

Prijedlog se ne prihvaća jer nije usklađen s općeprihvaćenim sustavom klasifikacije autorskih djela kontinentalnoeuropskog pravnog kruga rimsko – germanske tradicije, koji poznaje sastavljena djela te koautorska djela, kod sudjelovanja više osoba u stvaranju zajedničkog djela, bez obzira na vrstu djela. U članku 13. propisana su sastavljena a u članku 14. Nacrta prijedloga Zakona koautorska djela, što se primjenjuje na sve vrste autorskih djela.

423	<p>Hrvatska komora arhitekata II. AUTORSKO PRAVO, Članak 14. PRIMJEDBA UZ ČLANAK 14. Predlažemo dopunu članka 14. dodavanjem novog stavka (6): "(6) Koautori djela arhitekture određuju se ugovorom. Sudionici u gradnji određeni posebnim propisima koji sudjeluju u stvaranju djela arhitekture ne smatraju se koautorima autorskog djela arhitekture." Obrazloženje: Pojedina djela arhitekture, kako se navodi u članku 7. stavak (2)., točka 6., su između ostalog i glavni projekt, izvedbeni projekt i planovi te izvedene građevine i zahvati u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture, su složena djela koja zahtijevaju obvezno sudjelovanje više osoba različitih struka. Posebno se to odnosi na gradnju građevina, što je detaljno uređeno posebnim propisima i točno je određeno sudjelovanje pojedinih izvoditelja, projektanata, izvođača i nadzornih inženjera. Upravo da bi se izbjegle sporne situacije oko prava autorstva djela u nastajanju, a posebno gradnji, potrebno je ovim prijedlogom zakona odrediti da ostali sudionici nemaju koautorska prava osim ako to ugovorom nije uređeno. Predloženim novim stavkom (6) sprječavaju se moguće sporne situacije u primjeni odredbe članka 12. stavak (2) koja navodi: (2) Autoru pripada autorsko pravo na njegovu autorskom djelu činom samog stvaranja autorskog djela.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Člankom 14. Nacrta prijedloga Zakona propisane su opće odredbe o koautorima, te se pojašnjava da u ovom propisu ne mogu biti određena pravila za sve oblike koautorskog stvaralaštva. Upućuje se predlagatelj na to da je interpretacijom općih odredbi moguće definirati koautorstvo i na djelu arhitekture odnosno građevini.</p>
424	<p>Jadranska animacija II. AUTORSKO PRAVO, Članak 14. Koautor ili autor doprinosa mora biti i producent djela. Bez producenta nema djela. Ako se asistent režije koji u većem broju produkcija de fakto obavlja administrativne poslove ovdje navodi kao autor doprinosa u tom slučaju su producenti ko-autori.</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedba se ne prihvaća. Producent je nositelj srodnih prava prema hrvatskom pravu kao i prema pravu većine država članica Europske unije.</p>
425	<p>Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela II. AUTORSKO PRAVO, Članak 14. Načelno se slažemo s prijedlogom profesora Turkovića, prije svega u definiranju pojmova skupnog djela, te razlikovanjem glavnog autora (ili više njih), koautora i autora doprinosa. Ono s čime se ne slažemo jest tvrdnja da isključivo redatelj može biti glavni autor audiovizualnog djela. Praksa televizijske produkcije već godinama dokazuje da je glavni autor tzv. showrunner ili kreator-glavni autor scenarija ili kreativni producent. Također bi u raspravi o tome trebalo konzultirati kolege iz gejming industrije koja je vrlo specifična grana audiovizualne industrije.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

426	<p>Luka Grubišić-Čabo II. AUTORSKO PRAVO, Članak 14. Prijedlog proširenja prijedloga gospodina Hrvoje Turkovića: AUTORI DOPRINOSA AUDIOVIZUALNOM DJELU Članak 20. (1) Autorima doprinosa audiovizualnom djelu smatraju se: 1. pomoćnik redatelja 2. autor dijaloga 3. slikar maski 4. tvorac posebnih vizualnih efekata 5. tvorac posebnih zvučnih efekata 7. epizodski glumci 8. ton majstor 9. majstor tonskog miksa 10. drugi suradnici koji stvaralački sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela svojim individualnim doprinosom. (2) Ako autor doprinosa može dokazati da je njegov doprinos koautorski, tj. da je ključno utjecao na određeni cjelinski aspekt audiovizualnog djela može biti priznat kao koautor djela.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog je djelomično prihvaćen na sljedeći način: Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>
427	<p>Društvo hrvatskih filmskih redatelja II. AUTORSKO PRAVO, Članak 14. Upravni odbor DHFR podržava prijedlog profesora Turkovića</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
428	<p>Hrvoje Turković II. AUTORSKO PRAVO, Članak 14. AUTORI SKUPNIH DJELA Članak 14. (1) Skupno autorsko djelo je autorsko djelo stvoreno organiziranim stvaralačkim radom više autorskih suradnika. (2) Autorski suradnici u izradi skupnog autorskog djela razlikuju se po mjeri stvaralačkog sudionništva u nastajanju tog djela i standardno se razlikuju: 1. glavni autor (moguće nekoliko glavnih autora) 2. koautori (obično više njih) 3. autori doprinosa (obično više njih) (3) Udio u naknadi za korištenje skupnog autorskog djela raspoređuje se prema tipičnoj mjeri stvaralačkog doprinosa autorskih suradnika. (4) Skupnim autorskim djelom smatraju se: audiovizualna djela, glazbeno-scenska djela, kazališne predstave te druga umjetnička djela nastala združenim stvaralačkim radom. GLAVNI AUTOR SKUPNIH DJELA Članak 15. (1) Glavni autor skupnih djela je onaj autor, ili nekoliko autora, koji su stvaralački nadležni nad ukupnom cjelovitošću autorskog djela, koji uz svoj individualni prinos potiču, biraju, vode i integriraju u cjelinu stvaralačke prinose drugih suradnika. (2) Glavni autor ima autorska prava nad cjelovitim audiovizualnim djelom, a u slučaju više glavnih autora oni zajednički imaju autorska prava nad cjelovitim audiovizualnim djelom, ukoliko međusobnim ugovorom ne odluče drugačije. Glavni udio u naknadi za korištenje skupnog djela pripada glavnom ili glavnim autorima djela. (3) Za objavljivanje, korištenje te za izmjenu skupnog djela potreban je pristanak glavnog ili glavnih autora. KOAUTHORI SKUPNOG DJELA Članak 16. (1) Koautori djela su osobe koje stvaralački doprinose posebnom aspektu skupnog djela te čiji se stvaralački prinos proteže kroz cijelo djelo i bitno utječe na doživljajnu cjelovitost djela. (2) Udio pojedinog koautora u koristima ostvarenim korištenjem skupnog djela određuje se razmjerno njegovom koautorskom udjelu. Ostvarivanje koristi ne može se isključiti ugovorom niti pravilima odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. (1) U sumnji koliki su koautorski udjeli pojedinih koautora skupnog djela, smatra se da su</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog djelomično prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Glumac je umjetnik izvođač a ne autor, sukladno članku 3. Međunarodne konvencije za zaštitu umjetnika izvođača, proizvođača fonograma i organizacija za radiodifuziju (Rimska konvencija) te posljedično i svih europskih direktiva iz područja autorskog i srodnih prava koje uređuju zaštitu autorskom srodnih prava te je time i u Hrvatskoj zaštićen kao umjetnik izvođač.</p>

jednaki. (2) U slučajevima u kojima je koautorski doprinos skupnom autorskom djelu izdvojiv iz autorskog djela i u mogućnosti da se izdvojeno koristi, odgovarajući koautor preuzima glavno-autorsko pravo nad izdvajanjem i izdvojenim korištenjem svojeg inače koautorskog priloga. (3) Izdvojivim doprinosom skupnom djelu smatra kod audiovizualnog djela scenarij i filmska glazba komponirana za djelo; kod glazbeno-scenskog djela libreto (odnosno dramsko djelo) i glazbena kompozicija rađena za njega; kod kazališnog djela dramski tekst; kod koncertnog djela izvojitivim se smatra partitura. Slično i kod drugih skupno autorskih djela. (4) Ako koautor može dokazati da je ključno utjecao na stvaralačku ukupnost djela i koordinaciju svih drugih stvaralačkih doprinosa u cjelinu djela tada može biti priznat kao glavni autor djela

AUTORI DOPRINOSA SKUPNOM DJELU Članak 17. (1) Autori doprinosa skupnom djelu jesu svi oni stvaralački suradnici u stvaranju skupnog djela koji su stvaralački pridonijeli nekom djelomičnom aspektu djela. (2) Autori doprinosa imaju autorsko pravo na svoj individualni doprinos skupnom djelu. (3) Ako autor doprinosa može dokazati da je utjecao na sustavno prisutan stvaralački aspekt cjeline djela može biti priznat kao koautor.

GLAVNI AUTOR AUDIOVIZUALNOG DJELA Članak 18. (1) Glavnim autorom audiovizualnog djela smatra se redatelj filma, odnosno u slučaju korežije dvaju ili više redatelja, svi su korežiseri glavni autori. (2) Glavnom autorom pripadaju prava iz članka 15.

KOAUTORI AUDIOVIZUALNOG DJELA Članak 19. (1) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. autor scenarija 2. glavni snimatelj 3. filmski kompozitor (tj. autor glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu) 4. glavni montažer 5. montažer zvuka 6. glavni glumci 7. glavni scenograf 8. glavni kostimograf 9. glavni crtač ili tvorac modela u animiranom filmu 10. glavni animator (2) Udio u autorskom pravu koautor ostvaruje prema Članku 16 stavku (2) (3) Ako koautor audiovizualnog djela može dokazati da je ključno utjecao na stvaralačku ukupnost djela i koordinaciju svih drugih stvaralačkih doprinosa u cjelinu djela može biti priznat kao glavni autor djela.

AUTORI DOPRINOSA AUDIOVIZUALNOM DJELU Članak 20. (1) Autorima doprinosa audiovizualnom djelu smatraju se: 1. pomoćnik redatelja 2. autor dijaloga 3. slikar maski 4. tvorac posebnih vizualnih efekata 5. tvorac posebnih zvučnih efekata 7. epizodski glumci 8. drugi suradnici koji stvaralački sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela svojim individualnim doprinosom. (2) Ako autor doprinosa može dokazati da je njegov doprinos koautorski, tj. da je ključno utjecao na određeni cjelinski aspekt audiovizualnog djela može biti priznat kao koautor djela.

429	<p>Tomislav Pavlic II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Također podržavam prijedloge gđe Sandre Botice brešan i Hrvatskog društva filmskih djelatnika Citiram: "U odnosu na navedeno, HDFF predlaže da članak 15. stavak 2. glasi: Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. Glavni redatelj 2. Autor scenarija 3. Glavni snimatelj 4. Glavni montažer 5. Skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>
430	<p>Silvestar Kolbas II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. HRVATSKA UDRUGA FILMSKIH SNIMATELJA1. U novom Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima (dalje: novi ZAPSP) predlaže se promijeniti položaj glavnih snimatelja audiovizualnog djela i to na način da se oni iz kategorije koautora audiovizualnog djela prebacuju u kategoriju autora doprinosa u audiovizualnom djelu. Za predloženu promjenu nema nikakvog opravdanja u odredbama Direktive (EU) 2019/789 niti u odredbama Direktive (EU) 2019/790 koje će se novim ZAPSP implementirati u pravni poredak RH. Opravdanja za navedenu promjenu nema niti u bilo kojoj od drugih direktiva koje su već implementirane u pravi poredak RH, uključujući tu i Direktivu 2006/116/EZ koja je relevantna za pitanje koautorstva na audiovizualnim djelima. Naime, u čl. 2. Direktive 2006/116/EZ navedeno je sljedeće: Članak 2. Kinematografska ili audiovizualna djela 1. Glavni redatelj kinematografskog ili audiovizualnog djela smatra se njegovim autorom ili jednim od njegovih autora. Države članice imaju mogućnost imenovati druge koautore. Dakle, u čl. 2. Direktive 2006/116/EZ zemljama članicama EU je ostavljena sloboda da uz glavnog redatelja kao koautore audiovizualnog djela odrede i druge osobe. U tom smislu, u danas važećem Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 167/2003, 79/2007, 125/2011, 141/2013, 127/2014, 62/2017, 96/2018) (dalje: važeći ZAPSP) glavni snimatelj audiovizualnog djela smatra se koautorom audiovizualnog djela i to zajedno s glavnim redateljem, autorom scenarija, autorom dijaloga i skladateljem glazbe koja je posebno skladana za korištenje u tom audiovizualnom djelu. Koautori su osobe koje zajedničkim radom stvore autorsko djelo i čijim autorskim doprinosima tome autorskom djelu se ne može samostalno koristiti. Za razliku od njih, prema važećem ZAPSP, autori doprinosa audiovizualnom djelu su, između ostalih, skladatelj glazbe, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela i koji kao takvim imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima u nastanku audiovizualnog djela. Za njih je karakteristično da zadržavaju pravo da se svojim doprinosom u nastanku audiovizualnog djela mogu samostalno koristiti, pod uvjetom da time ne nanose štetu pravima filmskog producenta audiovizualnog djela. 2. U pravnom poretku RH glavni snimatelji se smatraju koautorima audiovizualnog djela više od šezdeset (brojkom: 60) godina. Osim u RH, glavni snimatelji se smatraju koautorima audiovizualnog djela i u cijelo nizu drugih zemalja EU i šire. Ovakav status</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>

glavnih snimatelja odgovara prirodi njihovog kreativnog autorskog doprinosa u izradi audiovizualnog djela obzirom da glavni snimatelji svojim autorskim doprinosom vizualno uobličavaju audiovizualno djelo i daju mu jedinstveni autorski pečat, koji je neodvojiv od glavnog djela i predstavlja temelj autorskom izričaju u slučaju kinematografskog ili audiovizualnog djela. Imajući to nam umu, smatramo kako nema nikakvog razloga tretirati autorski doprinos glavnog snimatelja u nastanku audiovizualnog djela na način koji bi bio drugačiji nego je to doprinos drugih koautora. Nastavno na navedeno, prijedlogom da se, nakon 70 godina ustaljene zakonodavne i sudske prakse, glavnim snimateljima audiovizualnog djela ukine njihov status koautora audiovizualnog djela, glavnim snimateljima se potpuno bezrazložno ukidaju njihova stečena prava. Ne vidimo kako bi takav postupak, koji je očito suprotan pravnoj tradiciji dugoj nekoliko desetljeća, mogao unaprijediti zaštitu autorskih prava u Republici Hrvatskoj ili doprinijeti jednostavnijoj primjeni zakona koji bi trebao zaštititi prava autora. Osim toga, i ne manje važno, predloženom izmjenom glavni snimatelji se u potpunosti isključuju iz prava na primjerenu i razmjernu naknadu za korištenje audiovizualnog djela. Navedeno pravo je regulirano u čl. 85. novog ZAPSP koji predviđa da će se predmetna naknada u Republici Hrvatskoj ostvarivati u sustavu kolektivne zaštite autorskih prava. Iz sadržaja čl. 84. novog ZAPSP vidljivo je da se glavnim snimateljima ovo pravo ukida u korist producenata audiovizualnog djela. Naime, u čl. 84. i u čl. 85. nacrtu novog ZAPSP navedeno je sljedeće:

UGOVOR O AUDIOVIZUALNOJ PRODUKCIJI
OPĆENITO O UGOVORU Članak 84. (1) Ugovorom o audiovizualnoj produkciji, uređuju se odnosi između filmskog producenta, koautora audiovizualnog djela i autora doprinosa te međusobni odnosi koautora i autora doprinosa audiovizualnog djela. (2) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji između filmskog producenta i autora doprinosa nije drugačije određeno, smatra se da filmski producent stječe sva imovinska prava autora doprinosa u opsegu potrebnom za ispunjenje svrhe ugovora. (3) Bez obzira na odredbe iz stavka 2. ovog članka, autori doprinosa zadržavaju pravo da se svojim doprinosima audiovizualnom djelu samostalno koriste, ako se time ne nanosi povreda pravima filmskih producenata toga djela. Autori doprinosa ne mogu se odreći toga prava. (4) Odredbe iz čl. 55 ovog Zakona ne primjenjuju se na audiovizualna djela. Filmski producent može na temelju svog stečenog isključivog prava iskorištavanja osnovati za drugoga daljnja prava iskorištavanja bez prethodne suglasnosti autora.

NEOTUĐIVO PRAVO KOAUTORA NA PRIMJERENU I RAZMJERNU NAKNADU Članak 85. (1) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji koautor audiovizualnog djela svoje pravo umnožavanja, pravo distribucije, svaki ili neki oblik prava priopćavanja javnosti ili pravo prerade na svom audiovizualnom djelu prepusti filmskom producentu osnivanjem prava iskorištavanja u skladu s ovim Zakonom, u svakom slučaju zadržava pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako

	<p>korištenje tog audiovizualnog djela, osim kad je riječ o prikazivanju sukladno članku 34. ovog Zakona, u kinima i na festivalima te na projekcijama koje su namijenjene u edukativne i obrazovne svrhe. (2) Koautori se ne mogu odreći prava na primjerenu i razmjernu naknadu iz stavka 1. ovog članka niti ga mogu drugome prenijeti ili na drugi način prepustiti. Naknadu je dužna platiti osoba koja koristi audiovizualno djelo. Naknada se ostvaruje kolektivno. 3. Obzirom na sve gore navedeno predlaže se odustati od izmjene pravnog statusa glavnih snimatelja audiovizualnih djela i, nastavno na taj prijedlog, izmijeniti čl. 15. i čl. 16. novog ZAPSP na način da isti glase: KOAUTORI AUDIOVIZUALNOG DJELA Članak 15. (1) Audiovizualna djela se smatraju koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj; 2. autor scenarija 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi moga biti, prema članku 7. stavku 1. ovog Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. AUTORI DOPRINOSA AUDIOVIZUALNOM DJELU Članak 16. Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavak 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, snimatelj – operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorsko pravo na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). U Zagrebu, 8.5.2020. Upravni odbor Hrvatske udruge filmskih snimatelja</p>	
431	<p>Siniša Hajduk II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Podržavam prijedlog HDFS-a koji uvažava autorski doprinos snimatelja i montažera u stvaranju umjetničkog djela. Citiram: "U odnosu na navedeno, HDFS predlaže da članak 15. stavak 2. glasi: Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. Glavni redatelj 2. Autor scenarija 3. Glavni snimatelj 4. Glavni montažer 5. Skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>
432	<p>Mario Sablić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Poštovani, dostavljamo i mišljenje IMAGO-ve pravne savjetnice za autorska pitanja, te se nadamo da će se pri kreiranju konačnog Nacrta prijedloga Zakona o autorskom i srodnim pravima i ovaj stav uzeti u obzir. IMAGO (Međunarodna federacija snimatelja) EU-CODE ID 33723813886-15 Javno e-savjetovanje važno za novi hrvatski Zakon o autorskom pravu u Bruxellesu, svibanj 2020. godine □ Dr. Cristina Busch, pravni savjetnik za IMAGO „Film je slika u pokretu. Bez slika nema ni filma“ IMAGO, manifest kongresa u Huelvi 2004. godine I.- UVOD IMAGO je glas više od 3000 profesionalnih snimatelja diljem svijeta, zaposlenih uglavnom u filmskoj i televizijskoj</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>

industriji. Ta federacija trenutačno okuplja 55 nacionalnih udruga u 33 europske države i 22 zemlje izvan EU. IMAGO je osnovan u Rimu 1992. godine kao neprofitna organizacija izvan Unije na inicijativu Talijana Luciana Tovolija, AIC, ASC. Uz redatelje, snimatelji su glavni tvorci audio-vizualnih djela. Snimatelji imaju umjetničku odgovornost za osvjetljavanje slike i stvaraju priče uporabom svjetla, kontrastom kompozicije, dubinom polja, pokretom kamere, perspektivom, itd. Bez njihovog rada nema ni slika, a bez slika nema ni filma. IMAGO je važan zaštitnik gospodarskih i moralnih kreativnih prava snimatelja i značajan pobornik boljih radnih uvjeta i snažnijih ugovornih položaja snimatelja. IMAGO je posvećen očuvanju dugogodišnje tehničke i umjetničke kvalitete europske kinematografije čak i u digitalnom dobu. Audiovizualni radovi ključni su za europski identitet, tradiciju i kulture. Očuvanje nasljeđa europskog filma važan je faktor u ujedinjenju Europe na način koji nadilazi jezik i kako bi europski filmovi diljem svijeta privukli veću publiku. IMAGO pozdravlja mogućnost podnošenja kratkih pravnih komentara u vezi ovog javnog savjetovanja, čime se daje potpora Hrvatskoj Udruzi Filmskih Snimatelja (HFS) i priliku uključivanja u oblikovanje budućnosti audiovizualnih autorskih prava. IMAGO će zauzeti stav samo o nekim odabranim pitanjima proizašlima iz javnog savjetovanja u vezi s novim hrvatskim Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima. Dr. Cristina Busch (Jufresa & Grasas, abogados penalistas, Av. Diagonal, 558-54, 4°, 1^a. E-08021 Barcelona) djeluje kao pravni savjetnik za autorska prava za IMAGO, pružajući pravne savjete, savjetujući ih u prethodnim postupcima i u slučaju sudskih postupaka i zahtjeva u području zakona o autorskom pravu.

II.- Prava snimatelja u Europi i na međunarodnoj razini

1. Zašto se ne može ukloniti priznavanje snimatelja kao koautora audiovizualnih radova?
2. Zašto se ne može ukloniti priznavanje snimatelja kao autora fotografskih radova u audiovizualnom djelu?

Prije svega treba shvatiti predmet autorskih prava: djelo mora biti originalno ili dio originalnog djela kojeg je stvorila „fizička” osoba ili samostalno ili s drugim kreatorima. Za vizualni dizajn i dizajn rasvjete odgovoran je gotovo samo snimatelj. Osobito je dizajn rasvjete ključan dio filma budući da svakoj zasebnoj slici daje posebnu atmosferu i utječe na osjećaj cijelog filma. Upravo je snimatelj taj koji ostavlja utisak svoje osobnosti na film.

□□ U EU postoji više pravnih sustava koji se odnose na utvrđivanje autorstva audio vizualnog djela. Ne možemo ulaziti u detalje, no, čak i ako zakon izravno ne navodi snimatelje kao koautore filma, VELIKA većina zemalja EU u praksi prepoznaje snimatelje kao koautore (na primjer Njemačka, Bugarska, Austrija, Danska, Finska, Švedska, Norveška, Estonija, Slovenija, itd., cfr. IMAGO istraživanje o autorstvu, 2016., u tijeku je novo izdanje).

□ Snimatelji imaju povlaštenu poziciju u vezi sa svojim doprinosom filmu. Za vrijeme snimanja, on ili ona odlučuje o fokusu slike, osvjetljenju, itd. stvarajući tako posebna fotografska djela u svom stilu. Iako će za vrijeme snimanja snimatelj snimiti cijeli niz identičnih ili sličnih fotografskih radova, oni će biti zaštićeni kao

individualni radovi kao što i u likovnoj umjetnosti svaka kopija skulpture i svaka serija litografije uživa zasebnu pravnu zaštitu. Španjolska, Njemačka, Rusija i Slovenija prepoznaju mogućnost dvostruke pravne zaštite snimatelja. Bilo kakav oblik diskriminacije u prepoznavanju prava snimatelja kao koautora filma i/ili autora samostalnog fotografskog djela unutar filma predstavljao bi povredu Bernske konvencije i Konvencije o ljudskim pravima koje štite intelektualni rad. III. – Postoji li potreba da se u važećem hrvatskom Zakonu o intelektualnom vlasništvu promijeni jasna zaštita snimatelja radi primjene Direktive (EU) 2019/789 i 2019/790? Kratko i jasno – nema potrebe, štoviše, posljednje EU Direktive u području autorskog prava jasno štite autore (posebno ekonomska prava kao što su primjerena naknada i prava na informacije u vezi s iskorištavanjem njihovih djela). IV. – Koji su razlozi za trenutčan prijedlog o mijenjanju hrvatskog pravnog sustava koji već 60 godina štiti snimatelje kao koautore audiovizualnih djela? Kratko i jasno – nema nikakvog objašnjenja. V. – Koje pravne posljedice i praktični problemi proizlaze iz trenutalnog prijedloga za ukidanje pravne zaštite snimatelja kao koautora audiovizualnih djela u Hrvatskoj? Snimatelji više ne primaju naknadu od nacionalnih udruga za kolektivno ostvarivanje prava za drugu upotrebu. U trenutnoj potpunoj promjeni novog tehnološkog iskorištavanja audiovizualnih djela, ovaj gubitak prihoda je važan, ali za sada nije vrijedan. Ni moralna prava intelektualnog vlasništva snimatelja nisu zaštićena, odnosno ne mogu se suprotstaviti bilo kakvoj manipulaciji svog rada. Pogođena je i filmska baština. Snimatelji će, bez sumnje, izgubiti važnu moć pregovaranja. Zaključno, trenutni prijedlog pretpostavlja izravnu diskriminaciju nacionalnih snimatelja, koje je moguće obraniti „pozivom na akciju” ili „zajedničkim tužbama” zbog kršenja temeljnog načela nediskriminacije unutar različitih područja pravne zaštite snimatelja. IMAGO će sa zadovoljstvom razraditi svoje stajalište i ostaje na raspolaganju za daljnja pitanja. Dr. Cristina Busch Pravni savjetnik za IMAGO Tel: 00-34 -93-414-75-04

433 **Mario Sablić**

II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15.

1. U novom Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima (dalje: novi ZAPSP) predlaže se promijeniti položaj glavnih snimatelja audiovizualnog djela i to na način da se oni iz kategorije koautora audiovizualnog djela prebacuju u kategoriju autora doprinosa u audiovizualnom djelu. Za predloženu promjenu nema nikakvog opravdanja u odredbama Direktive (EU) 2019/789 niti u odredbama Direktive (EU) 2019/790 koje će se novim ZAPSP implementirati u pravni poredak RH. Opravdanja za navedenu promjenu nema niti u bilo kojoj od drugih direktiva koje su već implementirane u pravi poredak RH, uključujući tu i Direktivu 2006/116/EZ koja je relevantna za pitanje koautorstva na audiovizualnim djelima. Naime, u čl. 2. Direktive 2006/116/EZ navedeno je sljedeće: Članak 2. Kinematografska ili audiovizualna djela 1. Glavni redatelj kinematografskog ili audiovizualnog djela smatra se

Primljeno na znanje

Komentar je primljen na znanje. Odredba je izmijenjena na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.

njegovim autorom ili jednim od njegovih autora. Države članice imaju mogućnost imenovati druge koautore. Dakle, u čl. 2. Direktive 2006/116/EZ zemljama članicama EU je ostavljena sloboda da uz glavnog redatelja kao koautore audiovizualnog djela odrede i druge osobe. U tom smislu, u danas važećem Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 167/2003, 79/2007, 125/2011, 141/2013, 127/2014, 62/2017, 96/2018) (dalje: važeći ZAPSP) glavni snimatelj audiovizualnog djela smatra se koautorom audiovizualnog djela i to zajedno s glavnim redateljem, autorom scenarija, autorom dijaloga i skladateljem glazbe koja je posebno skladana za korištenje u tom audiovizualnom djelu. Koautori su osobe koje zajedničkim radom stvore autorsko djelo i čijim autorskim doprinosima tome autorskom djelu se ne može samostalno koristiti. Za razliku od njih, prema važećem ZAPSP, autori doprinosa audiovizualnom djelu su, između ostalih, skladatelj glazbe, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela i koji kao takvim imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima u nastanku audiovizualnog djela. Za njih je karakteristično da zadržavaju pravo da se svojim doprinosom u nastanku audiovizualnog djela mogu samostalno koristiti, pod uvjetom da time ne nanose štetu pravima filmskog producenta audiovizualnog djela. 2. U pravnom poretku RH glavni snimatelji se smatraju koautorima audiovizualnog djela više od šezdeset (brojkom: 60) godina. Osim u RH, glavni snimatelji se smatraju koautorima audiovizualnog djela i u cijelo nizu drugih zemalja EU i šire. Ovakav status glavnih snimatelja odgovara prirodi njihovog kreativnog autorskog doprinosa u izradi audiovizualnog djela obzirom da glavni snimatelji svojim autorskim doprinosom vizualno uobličavaju audiovizualno djelo i daju mu jedinstveni autorski pečat, koji je neodvojiv od glavnog djela i predstavlja temelj autorskom izričaju u slučaju kinematografskog ili audiovizualnog djela. Imajući to nam umu, smatramo kako nema nikakvog razloga tretirati autorski doprinos glavnog snimatelja u nastanku audiovizualnog djela na način koji bi bio drugačiji nego je to doprinos drugih koautora. Nastavno na navedeno, prijedlogom da se, nakon 70 godina ustaljene zakonodavne i sudske prakse, glavnim snimateljima audiovizualnog djela ukine njihov status koautora audiovizualnog djela, glavnim snimateljima se potpuno bezrazložno ukidaju njihova stečena prava. Ne vidimo kako bi takav postupak, koji je očito suprotan pravnoj tradiciji dugoj nekoliko desetljeća, mogao unaprijediti zaštitu autorskih prava u Republici Hrvatskoj ili doprinijeti jednostavnijoj primjeni zakona koji bi trebao zaštititi prava autora. Osim toga, i ne manje važno, predloženom izmjenom glavni snimatelji se u potpunosti isključuju iz prava na primjerenu i razmjernu naknadu za korištenje audiovizualnog djela. Navedeno pravo je regulirano u čl. 85. novog ZAPSP koji predviđa da će se predmetna naknada u Republici Hrvatskoj ostvarivati u sustavu kolektivne zaštite autorskih prava. Iz sadržaja čl. 84. novog ZAPSP vidljivo je da se glavnim snimateljima ovo pravo ukida u korist

producerska audiovizualnog djela. Naime, u čl. 84. i u čl. 85. nacrtu novog ZAPSP navedeno je sljedeće:

UGOVOR O AUDIOVIZUALNOJ PRODUKCIJI
OPĆENITO O UGOVORU Članak 84. (1) Ugovorom o audiovizualnoj produkciji, uređuju se odnosi između filmskog producenta, koautora audiovizualnog djela i autora doprinosa te međusobni odnosi koautora i autora doprinosa audiovizualnog djela. (2) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji između filmskog producenta i autora doprinosa nije drugačije određeno, smatra se da filmski producent stječe sva imovinska prava autora doprinosa u opsegu potrebnom za ispunjenje svrhe ugovora. (3) Bez obzira na odredbe iz stavka 2. ovog članka, autori doprinosa zadržavaju pravo da se svojim doprinosima audiovizualnom djelu samostalno koriste, ako se time ne nanosi povreda pravima filmskih producenata toga djela. Autori doprinosa ne mogu se odreći toga prava. (4) Odredbe iz čl. 55 ovog Zakona ne primjenjuju se na audiovizualna djela. Filmski producent može na temelju svog stečenog isključivog prava iskorištavanja osnovati za drugoga daljnja prava iskorištavanja bez prethodne suglasnosti autora.

NEOTUĐIVO PRAVO KOAUTORA NA PRIMJERENU I RAZMJERNU NAKNADU Članak 85. (1) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji koautor audiovizualnog djela svoje pravo umnožavanja, pravo distribucije, svaki ili neki oblik prava priopćavanja javnosti ili pravo prerade na svom audiovizualnom djelu prepusti filmskom producentu osnivanjem prava iskorištavanja u skladu s ovim Zakonom, u svakom slučaju zadržava pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako korištenje tog audiovizualnog djela, osim kad je riječ o prikazivanju sukladno članku 34. ovog Zakona, u kinima i na festivalima te na projekcijama koje su namijenjene u edukativne i obrazovne svrhe. (2) Koautori se ne mogu odreći prava na primjerenu i razmjernu naknadu iz stavka 1. ovog članka niti ga mogu drugome prenijeti ili na drugi način prepustiti. Naknadu je dužna platiti osoba koja koristi audiovizualno djelo. Naknada se ostvaruje kolektivno. 3. Obzirom na sve gore navedeno predlaže se odustati od izmjene pravnog statusa glavnih snimatelja audiovizualnih djela i, nastavno na taj prijedlog, izmijeniti čl. 15. i čl. 16. novog ZAPSP na način da isti glase: **KOAUTORI AUDIOVIZUALNOG DJELA** Članak 15. (1) Audiovizualna djela se smatraju koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj; 2. autor scenarija 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi moga biti, prema članku 7. stavku 1. ovog Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. **AUTORI DOPRINOSA AUDIOVIZUALNOM DJELU** Članak 16. Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po

	odredbi iz članka 15. stavak 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, snimatelj – operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorsko pravo na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Mario Sablić predsjednik Hrvatske udruge filmskih snimatelja	
434	Hrvatski audiovizualni centar II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Smatramo kako je glavni snimatelj neosnovano izostavljen u koautorima audiovizualnog djela te predložimo novu formulaciju članka 15. stavak 2.: „(2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj, 3. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu.“	Prihvaćen Prijedlog se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.
435	GORAN MEČAVA II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Članak 15 mijenja se i glasi: (1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela.	Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela.
436	Akademija dramske umjetnosti II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Koautorima AV djela, bez iznimke, navesti sva temeljna filmska zanimanja - redatelja, direktora fotografije, montažera, scenografa i kostimografa.	Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).
437	Hrvatska udruga filmskih snimatelja II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Poštovani, dostavljamo i mišljenje IMAGO-ve pravne savjetnice za autorska pitanja, te se nadamo da će se pri kreiranju konačnog Nacrta prijedloga Zakona o autorskom i srodnim pravima i ovaj stav uzeti u obzir. IMAGO (Međunarodna federacija snimatelja) EU-CODE ID 33723813886-15 Javno e-savjetovanje	Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež

važno za novi hrvatski Zakon o autorskom pravu u Bruxellesu, svibanj 2020. godine □ Dr. Cristina Busch, pravni savjetnik za IMAGO „Film je slika u pokretu. Bez slika nema ni filma” IMAGO, manifest kongresa u Huelvi 2004. godine I.- UVOD IMAGO je glas više od 3000 profesionalnih snimatelja diljem svijeta, zaposlenih uglavnom u filmskoj i televizijskoj industriji. Ta federacija trenutačno okuplja 55 nacionalnih udruga u 33 europske države i 22 zemlje izvan EU. IMAGO je osnovan u Rimu 1992. godine kao neprofitna organizacija izvan Unije na inicijativu Talijana Luciana Tovolija, AIC, ASC. Uz redatelje, snimatelji su glavni tvorci audio-vizualnih djela. Snimatelji imaju umjetničku odgovornost za osvjetljavanje slike i stvaraju priče uporabom svjetla, kontrastom kompozicije, dubinom polja, pokretom kamere, perspektivom, itd. Bez njihovog rada nema ni slika, a bez slika nema ni filma. IMAGO je važan zaštitnik gospodarskih i moralnih kreativnih prava snimatelja i značajan pobornik boljih radnih uvjeta i snažnijih ugovornih položaja snimatelja. IMAGO je posvećen očuvanju dugogodišnje tehničke i umjetničke kvalitete europske kinematografije čak i u digitalnom dobu. Audiovizualni radovi ključni su za europski identitet, tradiciju i kulture. Očuvanje nasljeđa europskog filma važan je faktor u ujedinjenju Europe na način koji nadilazi jezik i kako bi europski filmovi diljem svijeta privukli veću publiku. IMAGO pozdravlja mogućnost podnošenja kratkih pravnih komentara u vezi ovog javnog savjetovanja, čime se daje potpora Hrvatskoj Udruzi Filmskih Snimatelja (HFS) i priliku uključivanja u oblikovanje budućnosti audiovizualnih autorskih prava. IMAGO će zauzeti stav samo o nekim odabranim pitanjima proizašlima iz javnog savjetovanja u vezi s novim hrvatskim Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima. Dr. Cristina Busch (Jufresa & Grasas, abogados penalistas, Av. Diagonal, 558-54, 4°, 1^a. E-08021 Barcelona) djeluje kao pravni savjetnik za autorska prava za IMAGO, pružajući pravne savjete, savjetujući ih u predsudskim postupcima i u slučaju sudskih postupaka i zahtjeva u području zakona o autorskom pravu. II.- Prava snimatelja u Europi i na međunarodnoj razini 1. Zašto se ne može ukloniti priznavanje snimatelja kao koautora audiovizualnih radova? 2. Zašto se ne može ukloniti priznavanje snimatelja kao autora fotografskih radova u audiovizualnom djelu? Prije svega treba shvatiti predmet autorskih prava: djelo mora biti originalno ili dio originalnog djela kojeg je stvorila „fizička” osoba ili samostalno ili s drugim kreatorima. Za vizualni dizajn i dizajn rasvjete odgovoran je gotovo samo snimatelj. Osobito je dizajn rasvjete ključan dio filma budući da svakoj zasebnoj slici daje posebnu atmosferu i utječe na osjećaj cijelog filma. Upravo je snimatelj taj koji ostavlja utisak svoje osobnosti na film. □ □ U EU postoji više pravnih sustava koji se odnose na utvrđivanje autorstva audio vizualnog djela. Ne možemo ulaziti u detalje, no, čak i ako zakon izravno ne navodi snimatelje kao koautore filma, VELIKA većina zemalja EU u praksi prepoznaje snimatelje kao koautore (na primjer Njemačka, Bugarska, Austrija, Danska, Finska, Švedska, Norveška, Estonija, Slovenija, itd., cfr. IMAGO istraživanje o autorstvu, 2016., u tijeku je

odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosi).

novo izdanje). □ Snimatelji imaju povlaštenu poziciju u vezi sa svojim doprinosom filmu. Za vrijeme snimanja, on ili ona odlučuje o fokusu slike, osvjetljenju, itd. stvarajući tako posebna fotografska djela u svom stilu. Iako će za vrijeme snimanja snimatelj snimiti cijeli niz identičnih ili sličnih fotografskih radova, oni će biti zaštićeni kao individualni radovi kao što i u likovnoj umjetnosti svaka kopija skulpture i svaka serija litografije uživa zasebnu pravnu zaštitu. Španjolska, Njemačka, Rusija i Slovenija prepoznaju mogućnost dvostruke pravne zaštite snimatelja. Bilo kakav oblik diskriminacije u prepoznavanju prava snimatelja kao koautora filma i/ili autora samostalnog fotografskog djela unutar filma predstavljao bi povredu Bernske konvencije i Konvencije o ljudskim pravima koje štite intelektualni rad. III. – Postoji li potreba da se u važećem hrvatskom Zakonu o intelektualnom vlasništvu promijeni jasna zaštita snimatelja radi primjene Direktive (EU) 2019/789 i 2019/790? Kratko i jasno – nema potrebe, štoviše, posljednje EU Direktive u području autorskog prava jasno štite autore (posebno ekonomska prava kao što su primjerena naknada i prava na informacije u vezi s iskorištavanjem njihovih djela). IV. – Koji su razlozi za trenutčan prijedlog o mijenjanju hrvatskog pravnog sustava koji već 60 godina štiti snimatelje kao koautore audiovizualnih djela? Kratko i jasno – nema nikakvog objašnjenja. V. – Koje pravne posljedice i praktični problemi proizlaze iz trenutalnog prijedloga za ukidanje pravne zaštite snimatelja kao koautora audiovizualnih djela u Hrvatskoj? Snimatelji više ne primaju naknadu od nacionalnih udruga za kolektivno ostvarivanje prava za drugu upotrebu. U trenutnoj potpunoj promjeni novog tehnološkog iskorištavanja audiovizualnih djela, ovaj gubitak prihoda je važan, ali za sada nije vrijedan. Ni moralna prava intelektualnog vlasništva snimatelja nisu zaštićena, odnosno ne mogu se suprotstaviti bilo kakvoj manipulaciji svog rada. Pogođena je i filmska baština. Snimatelji će, bez sumnje, izgubiti važnu moć pregovaranja. Zaključno, trenutalni prijedlog pretpostavlja izravnu diskriminaciju nacionalnih snimatelja, koje je moguće obraniti „pozivom na akciju” ili „zajedničkim tužbama” zbog kršenja temeljnog načela nediskriminacije unutar različitih područja pravne zaštite snimatelja. IMAGO će sa zadovoljstvom razraditi svoje stajalište i ostaje na raspolaganju za daljnja pitanja. Dr. Cristina Busch Pravni savjetnik za IMAGO Tel: 00-34 -93-414-75-04

438 **Maja Sever**

II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15.

Maja Sever, Sindikat novinara Hrvatske Članak 15 glasi: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. 4. snimatelj 5. montažer

Prihvaćen

Prijedlog se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.

439	<p>Jadranska animacija II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Iz uloge producenta ne mogu shvatiti kako asistent režije može biti autor doprinosa a producent ne. Kao producent često sam i mama i tata autorima i koautor (nepotpisan) scenarija, montaže, koncepta i redateljske razrade (pri prijavama na financiranje). Dapače, producenti bi uz redatelja trebali biti ko-autori djela, a na redatelju je da dokaže da je djelo, nakon što je dovršeno, njegovo apsolutno autorstvo. (naročito se to odnosi na druge audiovizualne formate, prije svega na televizijske forme). Pošteno bi bilo reći da ovaj prijedlog uopće ne prepoznaje okolnosti u kojima nastaje audiovizualno djelo i to se pokazalo u više članaka od kojih je članak 15. ishodište svih daljnjih nerazumjevanja.</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedba se ne prihvaća. Producent je nositelj srodnih prava prema hrvatskom pravu kao i prema pravu većine država članica Europske unije.</p>
440	<p>Hrvatska udruga producenata II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Hrvatska udruga producenata (HRUP) smatra da je Nacrt prijedloga Zakona o autorskom i srodnim pravima s kojim se izašlo u javnu raspravu prije svega nepripremljen i vrlo nespretno sastavljen, a iznad svega upućuje na opće nepoznavanje područja audiovizualnih djelatnosti i suvremenog načina funkcioniranja audiovizualnog sektora u Europi i svijetu od strane autora Zakona. U pripremi ovog Nacrta Zakona nije promišljeno, niti raspravljeno čak niti tko su ko-autori i autori doprinosa audiovizualnog djela, dok način na koji su u trenutnom nacrtu Zakona regulirana prava koja se daju autorima i ko-autorima onemogućuje svaku proizvodnju AV djela te se ujedno favoriziraju organizacije za kolektivno ostvarivanje prava – stoga tražimo da se ovaj Nacrt prijedloga Zakona odbaci i krene u izradu novog prijedloga, koji će pratiti suvremena kretanja audiovizualne industrije. OBRAZLOŽENJE HRUP-a Zakon o autorskom i srodnim pravima jedan je od ključnih zakona koji uređuje audiovizualnu djelatnost. Tim se zakonom uređuju odnosi između stvaraoca AV djela te se definira način iskorištavanja tih djela, te djelomično i način financiranja AV djela. Zbog njegove važnosti, kompleksnosti i obujma – budući da uređuje i niz drugih djelatnosti i njihove međusobne odnose - smatramo prije svega neprimjerenim izlazak ovog Nacrta prijedloga Zakona u javnu raspravu upravo u trenutku kada se čitav svijet bori s pandemijom COVID-19 virusa i kada sve naše snage trebaju biti usmjerene u promišljanje kako će izgledati naša budućnost te na koji način ćemo uopće moći nastaviti raditi. Naime, izrada ovog Zakona zahtjeva opsežne rasprave koje nisu prethodile ovoj javnoj raspravi, pogotovo iz razloga što je proširen opseg djelatnosti kojima se Zakon bavi i koje uređuje. Posebnost ovog Zakona jest i što su djelatnosti koje pokriva međusobno – iako zavisne – izuzetno različite. Produkcija audiovizualnog djela specifična je zbog dugotrajnosti procesa, logističke kompleksnosti i visokih cijena, koja je posljedica velikog broja angažiranih pojedinaca i tvrtki, kao i suvremene tehnologije. Od prvog trenutka ističemo stav da u svojstvu producenata tj. proizvođača audiovizualnih djela svakodnevno surađujemo s autorima AV djela u oživotvorenju autorskih kreativnih ideja, te radimo na</p>	<p>Primljeno na znanje Komentari dionika su primljeni na znanje. U pogledu prava audiovizualnog producenta ističe se da je Nacrt prijedloga Zakona usklađen s međunarodnim ugovorima i direktivama Europske unije relevantnim u ovom području. Audiovizualni producenti stječu autorska imovinska prava iskorištavanja temeljem ugovora s koautorima, a temeljem zakona od autora doprinosa. Odredbe o ugovoru o audiovizualnoj produkciji odgovarajuće su izmijenjene slijedom rezultata ovoga javnog savjetovanja. Nadalje, audiovizualni producent je nositelj srodnog prava, njegova imovinska prava navedena su u članku 143. Nacrta prijedloga Zakona, a uvođenje novog prava kako se predlaže u ovoj primjedbi se ne prihvaća jer takvo rješenje nije međunarodno prihvaćeni standard.</p>

osiguravanju uvjeta kako bi se stvorile pretpostavke da bi djelo uopće i nastalo, u potpunosti se zalažemo da svaki sudionik tog procesa, kao i svakog daljnjeg iskorištavanja nastalog autorskog djela, mora biti odgovarajuće plaćen za rad i za korištenje djela. To je presumpcija koje se audiovizualni producenti u RH drže u svakodnevnom radu, te prilikom zaključenja svih ugovora o audiovizualnim produkcijama, kao i autorskih ugovora. Uobičajeno pravilo prilikom zaključenja ugovora s ko-autorima AV djela je da oni sudjeluju u prihodima koja se ostvaruju korištenjem predmeta zaštite. No ostvarivanje tog udjela u prihodima, kao primjerene i razmjerne naknade za korištenje djela, predmet je individualnih ugovora za veliki dio oblika korištenja, jer naprosto, prava koja AV producent MORA steći, su prava s kojima onda producent MORA MOĆI i raspolagati. Da tome nije tako, producent ne bi bio u mogućnosti nikada zatvoriti financijsku konstrukciju koja je potrebna da bi se djelo uopće finaliziralo i ugledalo svjetlo dana. Ono što je specifično u produkciji audiovizualnog djela jest da su financiranje, proizvodnja (priprema-snimanje-postprodukcija) i prikazivanje neraskidivo vezani. Naime, cijeli sustav financiranja, proizvodnje i distribucije baziran je na osnivanju prava iskorištavanja i primanja naknade za isto. Zakonodavstvo u cijelom svijetu je zamišljeno na način da osobe koje djelo stvaraju osnivaju prava iskorištavanja, koja se prepuštaju za određenu naknadu: prvo filmskom producentu, ili kako ga naziva ovaj Zakon proizvođaču videograma, odnosno produkcijskoj kući kako bi sva prava iskorištavanja – nužna da bi se djelo moglo prikazati – bila na jednom mjestu, jer to omogućuje daljnje razgovore i pregovore. Financijerima – i javnim fondovima je, da bi djelo financirali, uvjet da to djelo bude prikazano. Ostali financijeri ulažu novac u produkciju isključivo u zamjenu za određena prava. Primjerice televizije ulažu u pre-sale / pre-buy (predotkup / pretkupnju), odnosno ulažu izvjesna sredstva kako bi zauzvrat dobile određena prava za prikazivanje, koja se pritom dogovaraju u vremenskom trajanju, teritorijima i slično. VOD servisi također ulažu u proizvodnju kako bi dobili ekskluzivna prava na prikazivanje određenog djela. Kada je djelo dovršeno, prava iskorištavanja se prenose na prodajne agente, distributere, televizije, razne online platforme.... Ukoliko prava iskorištavanja nisu osnovana i prenesena, djelo ne može biti objavljeno, dakle iskorištavano. Naime, sredstva potrebna za financiranje proizvodnje nisu sredstva koji se doniraju, nego često i sredstva kojima se ujedno i stječu određena prava. Ta sredstva najčešće, posebice kada govorimo o televizijama, znače stjecanje određenih oblika korištenja AV djela na određeno vremensko razdoblje. Naime, kada govorimo o otkupu djela – taj otkup obuhvaća set prava za korištenje djela, a ne vrpce ili drugi nosač. Ukratko: osnivanje i prijenos prava iskorištavanja osnova je audiovizualnih djelatnosti. U tom smislu potvrda je i Direktiva 2001/29/EZ od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu. Stavak 10 recitala kaže: 10) Ako autori ili umjetnici izvođači namjeravaju nastaviti

svoj kreativan i umjetnički rad, moraju dobiti odgovarajuću naknadu za korištenje svojega djela, kao što to moraju dobiti i producenti kako bi bili u mogućnosti financirati to djelo. Ulaganje potrebno za proizvodnju proizvoda kao što su fonogrami, filmovi ili multimedijalni proizvodi, i usluga kao što su usluge „na zahtjev“, značajno je. Odgovarajuća pravna zaštita prava intelektualnog vlasništva nužna je za jamčenje postojanja takve naknade i pruža mogućnost zadovoljavajućeg povrata tog ulaganja. Nakon iščitavanja prvog prijedloga zakona, u dopisu s našim opservacijama od 26. veljače 2020., izrazili smo zabrinutost činjenicom da nije jasno kako je autor Zakona zamislio praktično provođenje pojedinih odredbi – što smatramo izrazito neozbiljnim. Implementacija ovakvog prijedloga Zakona bi ozbiljno mogla izmijeniti financiranje audiovizualnih djela (i to prvenstveno filmova) te moguće čak i ugroziti cijelu kinematografiju. Zakon o autorskom i srodnim pravima, kada regulira odnose i način ostvarivanja prava, mora imati u vidu da postoje i određeni drugi propisi koje moramo imati na umu odnosno kojih se moramo držati, pritom ne misleći na tržišne prakse, već upravo na izričite zahtjeve i pravila, a koji se odnose na usklađenost s odredbama Europske konvencije o kinematografskim koprodukcijama, odredbama koje se odnose na nadnacionalne fondove (Eurimages, Kreativna Europa – program MEDIA), a koji su značajan izvor sredstava koje omogućavaju, uz lokalni filmski fond, u našem slučaju je to Hrvatski audiovizualni centar, kreativnu AV industriju u RH. Osim navedenog, organizacije za radiodifuziju (pri čemu naročito apostrofiramo javnu televiziju) sudjeluju financijski u stvaranju AV djela kroz razne modele – ili kao koproducenti, ili temeljem predotkupa (pre-sale), a kada sudjeluju u proizvodnji, to je međusobno obvezni odnos koji zahtijeva određena prava i određene obveze s jedne i s druge strane. Jednako tako, kada se ugovori s autorima u pogledu stvaranja djela zaključuju, ti ugovori ne predstavljaju jedino i isključivo naknadu za rad, već i predujam za određeni set prava i to upravo onaj set prava koji je AV producentu potreban da bi osigurao sredstva za stvaranje djela. Nakon toga, ta su ista prava nužna za distribuciju odnosno iskorištavanje djela. Ako govorimo o sredstvima drugog koproducenta – onda je korištenje uglavnom podijeljeno po teritorijima i cijelo AV djelo mora u potpunosti biti na raspolaganju, a prihod na određenom teritoriju, u rukama onog koproducenta koji taj teritorij „pokriva“ odnosno s kojeg dolazi, ako pak govorimo o sredstvima televizija danih kao pre-sale – to znači da govorimo o sredstvima koja UNAPRIJED obuhvaćaju plaćanje određenih prava. Ta sredstva tijekom stvaranja AV djela već su isplaćena autorima, te su tako autori za te oblike, teritorije i razdoblje korištenja, temeljem zaključenog ugovora s AV producentom – dobili naknadu I ZA RAD I ZA DIO RAZDOBLJA KORIŠTENJA PRAVA. Ta naknada iz autorskih ugovora predstavlja određeni „predujam“, (advance payment) za prava koja se stječu i „prodaja“ kojih je uopće u konačnici OMOGUĆILA STVARANJE DJELA. Često producent i samostalno avansira sredstva za prava, preuzimajući financijski

rizik za stvaranje djela, s ciljem da tu djelomičnu investiciju povrati iz prihoda od distribucije. Nacrt prijedloga Zakona pokazuje nepoznavanje ovog procesa i time dovodi u pitanje njegovo održanje. U Zakonu, producenti su svedeni tek na tehničko osoblje koje administrira i isplaćuje honorare te piše izvješća o prihodima što je vrlo daleko od istine. Postojanje produkcijskih kuća preduvjet je postojanja kinematografije, odnosno audiovizualnih djelatnosti u užem smislu. Naime, proces nastajanja audiovizualnog djela počinje upravo prenošenjem prvog prava, onoga za scenarij ili za adaptaciju knjige, ili za licencu po kojoj će audiovizualno djelo nastati. Tek u tom trenutku počinje daljnji razvoj ili financiranje djela, koje onda dovodi do njegove realizacije i prikazivanja. Prikazivanje je također nemoguće kad produkcijska kuća koja je nositelj prava prestane postojati – jer u tom trenu onaj koji djelo želi prikazati treba osnovati pravo iskorištavanja sa svima koji su sudjelovali na izradi tog autorskog djela prema zakonu – dakle sa svima onima s kojima je producent bio sklopio ugovor, ali nepostojanjem produkcijske kuće su se prava iskorištavanja vratila autorima odnosno nasljednicima. Rasprava koja se u ovom trenutku vodi u javnosti – tko je sve autor odnosno koautor audiovizualnog djela – jest nešto što se trebalo raspraviti prvo, puno prije nego je uopće napravljen prvi nacrt Zakona, jer se radi o viziji kinematografije, o stvaranju sustava u kojem ćemo svi raditi. Jer AV djelatnosti su nedjeljive – autori, djelatnici, producenti i rentali svi rade u istom sustavu, i ako sustav nije dobro postavljen, on neće funkcionirati. Što znači da će svi osjetiti posljedice istoga. Kako je fokus rasprave stavljen na članak 15., nekako se nije primijetilo da producent nema gotovo nikakva prava, čak niti prava na emitiranje – naravno kad je to tek spomenuto u članku 143. prava producenta do kojeg rijetki stignu. S tim da odmah razjasnimo – u ovom trenutku ne govorimo o pravu na naknadu nego o isključivom pravu: pravu odobravanja. Producent prema ovome Nacrtu Zakona NEMA PRAVO ODOBRI TI ILI ZABRANITI EMITIRANJE DJELA KOJE JE PRODUCIRAO!

Poziv, zanimanje i uloga producenta u proizvodnji audiovizualnih sadržaja doživjeli su značajne promjene u posljednjih desetak godina u Europi i Hrvatskoj. Današnji moderni europski i hrvatski producenti razvijaju, proizvode i plasiraju raznovrsna audiovizualna djela, prvenstveno filmove različitih vrsta, rodova i žanrova te TV serije visoke umjetničke vrijednosti. Vrlo često je upravo producent taj koji i inicira nastajanje AV djela: odabirom predloška za adaptaciju, otkupom licence za koju smatra da će biti uspješna, praćenjem uredničkih odluka pojedinih financijera i predlaganjem projekata koji im se uklapaju u viziju. Producenti svakodnevno djeluju na posebno uređenom audiovizualnom tržištu visokog rizika koje djeluje po načelima međunarodne suradnje te složene javno-privatne i nacionalno-nadnacionalne strukture financiranja i plasmata. Financiranje AV djela zahtjeva vrsni know-how: poznavanje izvora financiranja, odabir i razvoj upravo onih projekata koji imaju mogućnost za financiranje, ulaganje u razvoj projekata, prijevode, prezentacije puno prije nego ti

projekti dobiju bilo kakva sredstva. Producenti surađuju na scenariju, partneri su redatelju u slaganju autorskog tima i donošenju umjetničkih odluka, rukovoditelji tehničkog i zanatskog dijela proizvodnog procesa, poznavatelji i rukovoditelji autorsko-pravnih odnosa, marketinških pristupa, distributivnih kanala te odnosa s javnošću. Producent se AV djelom bavi i dugo nakon njegove premijere – pišući financijska i druga izvješća za fondove i financijere, pregovorima s raznim drugim prikazivačima (VOD platformama, festivalima, radionicama...) dugo nakon redovne kino distribucije. A ovaj Zakon nekako očekuje da se sve to događa samo od sebe, kao da ne postoje ljudi koji to rade, kao da ne postoje produkcijske kuće, sa svim troškovima koje jedna tvrtka redovno ima na mjesečnoj bazi kako bi uopće mogla izvršavati spomenute poslove. Smatramo da opis filmskog producenta / proizvođača videograma u članku 141., ali i općenito tretiranja kolektivnog ostvarivanja prava, pokazuje kako je Zakon pisan razmišljajući na način glazbe, a ne na način audiovizualnih djelatnosti. Princip kolektivnog ostvarivanja naknade u glazbenoj industriji baziran je na dvije stvari: prva je da autori glazbe većinom ne primaju naknadu kad autorsko djelo stvaraju - njihov jedini prihod s naslova javnog priopćavanja je iz sustava kolektivne zaštite. To nije slučaj u audiovizualnim djelatnostima gdje su svi autori, izvođači i angažirani suradnici primili naknadu. Druga je da u glazbenoj industriji nije nužno da se kontrolira puštanje odnosno iskorištavanja autorskog djela: odnosno autor ili proizvođač fonograma se ne bavi time smije li radio Antena puštati njegovu pjesmu ako ju pušta i Otvoreni radio – svejedno mu je. U iskorištavanju audiovizualnog djela pak, bitno je upravo određivanje načina iskorištavanja – pažljivo se planiraju mediji, vremenski period, teritoriji, odmjerava se omjer predložene naknade od primjerice neke VoD platforme i može li to iskorištavanje ugroziti neki drugi oblik distribucije. Naravno da je glazbenicima odlično da imaju kolektivnu naknadu za svako emitiranje glazbe/spota na YouTube kanalu, bez obzira tko je pjesmu učitao na tu platformu. Učitavanje audiovizualnog djela na platformu koja je otvorena ugrožava SVE vidove distribucije AV djela, te tako i PRIMANJE SVIH DRUGIH NAKNADA. Nadam se da smo jasno pokazali kako principi koji vrijede za glazbu NISU PRIMJENJIVI za audiovizualne djelatnosti. Postoji mnogo načina na koji se industrija može urediti, predstavili smo u našem očitovanju primjere iz brojnih zemalja, no u ovom Nacrtu prijedloga Zakona, producenti nemaju skoro nikakva prava i svedeni su na gotovo tehničku uslugu proizvođača videograma. S obzirom da producenti odnosno produkcijske kuće svakim potpisom ugovora o financiranju filma preuzimaju odgovornost o završetku i pravovremenoj isporuci djela, i za to garantiraju najčešće mjenicama i zadužnicama, često za premošćivanje rupe u cash flowu dižu kredite za što garantiraju ne samo sredstvima firme nego i vlastitom imovinom, postavlja se pitanje ima li takav sustav smisla i želi li se netko tim poslom baviti. Izgleda da autor Zakona preferira za producente "velike igrače": televizije koje

su izrijekom spomenute u članku 141., VoD platforme koje unajmljuju male firme da im rade izvršnu produkciju... To je definitivno jedna od mogućih vizija kinematografije, no koja nas je vrlo iznenadila, s obzirom na tradiciju kinematografije u Hrvatskoj, na sustav koji trenutno imamo, a i s obzirom da se istovremeno radilo na Zakonu o elektroničkim medijima čiji prijedlog po prvi puta predlaže (jer Zakon nije izglasan) da komercijalni nakladnici s nacionalnom koncesijom ulažu upravo u djela neovisnih producenata. Vizijom kinematografije kakva je predložena u ovom Zakonu se zapravo obeshrabruju, a time i nestaju neovisni producenti, dakle upravo oni koji su nositelji autorskih projekata u Hrvatskoj. Izgleda da predlagač nije svjestan da u trenutku kad preferira velike proizvođače, koji su istovremeno i nakladnici ili vlasnici VOD platformi, zapravo ugrožava hrvatske autorske projekte kao i autorski rad svih filmskih autora, a koji ima status domaćeg kulturnog proizvoda te bi trebao biti valjda naš primarni interes. Veliki proizvođači vode se isključivo profitom i proizvodit će djela za koja procjenjuje da su profitabilna za njegovu publiku. Žao nam je što još jednom autor Zakona nije prepoznao da su upravo stabilne produkcijske kuće pokretači i nosioci AV industrije u Hrvatskoj – one su te koje ulažu u razvoj djela, traže za njega financiranje i na kraju se brinu da se osigura njegovo prikazivanje. Naravno, postoje i druge vizije kako AV industrija može izgledati i očito se predlagač odlučio za tu opciju koja uključuje samo "velike igrače". Hrvatska udruga producenata je u prvom prijedlogu predložila neophodnost razdvajanja OSOBE producenta koja pokreće i sudjeluje u svim fazama razvoje, proizvodnje i plasmana od PRAVNOG SUBJEKTA, odnosno produkcijske kuće. Odgovori na pitanje zašto nisu prihvaćeni naši prijedlozi o uvođenju producenta OSOBE u Zakona, ili spominjanja po nama notornog prava da producent IMA PRAVO ODOBRI TI UPOTREBU DJELA KOJE JE PRODUCIRAO uglavnom su se svela na jednu rečenicu: ukoliko se uvedu ta prava, većina prikupljenih sredstava bit će isplaćivana u inozemstvo, jer većina audiovizualnih djela koja se iskorištavaju u Hrvatskoj su strana, najvećim djelom američka. Taj odgovor je jasno pokazao da se autor Zakona fokusirao na organizacije za kolektivnu zaštitu prava, a ne na autore ili na zaštitu djelatnosti o kojoj govori. Stavljajući velik naglasak na obveznu kolektivnu zaštitu (ne samo u AV djelatnostima), ovaj prijedlog Zakona favorizira organizacije za kolektivno ostvarivanje, omogućujući im velike prihode za operativne troškove, dok se istovremeno prikupljena sredstva mahom isplaćuju stranim nositeljima prava, jer je situacija jednostavno takva – da se u Hrvatskoj konzumira puno više stranih nego hrvatskih autorskih djela. Posljedično to znači, da će od prikupljenih sredstava 30% zadržati organizacije za kolektivno zastupanje, a od sredstava za raspodjelu, 80% sredstava će biti isplaćeno van Hrvatske. Ponavljamo, smatramo da je pravična i primjerena naknada važna, ali smatramo i da je hrvatskom zakonodavstvu dužnost štititi hrvatske autore. Želimo istaknuti da Hrvatska udruga producenata nije protiv kolektivnog ostvarivanja prava autora i ko-autora

	<p>audiovizualnih djela. Ono što smatramo da je potrebno regulirati kroz kolektivno ostvarivanje su ona korištenja u pogledu kojih je nemoguće imati kontrolu, a to su korištenja posebno definirana Direktivnom 790/2019, kao i korištenja u retransmisiji, kao i do sada, odnosno oni oblici korištenja gdje je bitniji cilj sigurnost nositelja prava s jedne strane i korisnika s druge strane, koja ne bi bila ostvariva na nivou individualnog pregovaranja, ili bi ostvarivanje i rezultati istog bili nerazmjerni s troškovima. Jednom riječju ono korištenje gdje individualnost pojedinog predmeta zaštite i korištenja NIJE PRESUDNA, nego je cilj da svako korištenje bude ispravno regulirano i plaćeno. Smatramo da nisu dovoljno sagledane sve posljedice koje ovaj prijedlog Zakona ima na cjelokupnost eko sustava audiovizualnih djelatnosti. Najviše se to odnosi na članak 85., koji je u svom izričaju istovremeno vrlo širok i vrlo striktan. Kroz kombinaciju izraza „svako korištenje“ i „obavezno kolektivno ostvarivanje“ stvara se čvrsta obaveza, za koju nismo sigurni kako je predlagatelj Zakona zamislio praktično provođenje tih odredbi. Hrvatska je najdalje odmakla s implementacijom direktiva te su u nas uprte oči cijele Europe, što nas čini predvodnicom trenda. To u praksi znači da će ovdje predložena rješenja biti pažljivo promotrena i vjerojatno aplicirana u zakonodavstva drugih zemalja. S poštovanjem, Hrvatska udruga producenata</p>	
441	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Čl. 15 Izostaviti direktora fotografije iz popisa koautora av djela odudara od tradicije koju hrvatski autorskopравни sustav ima već desetljećima. Posebice jer ne postoje racionalni razlozi za to. Jasno je da EU direktive propisuju isključivo redatelja kao obveznog autora, a ostalo je ostavljeno državama članicama, no stvarno se ne vidi razloga za ovakvu izmjenu regulative.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>
442	<p>Tamara Dugandzija II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Podržavam prijedlog Hrvatskog društva filmskih djelatnika. Citiram: "U odnosu na navedeno, HDFS predlaže da članak 15. stavak 2. glasi: Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. Glavni redatelj 2. Autor scenarija 3. Glavni snimatelj 4. Glavni montažer 5. Skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu"</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>
443	<p>TOMISLAV KRNIĆ II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Podržavam prijedlog Hrvatskog društva filmskih djelatnika. Citiram: "U odnosu na navedeno, HDFS predlaže da članak 15. stavak 2. glasi: Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. Glavni redatelj 2. Autor scenarija 3. Glavni snimatelj 4. Glavni montažer 5. Skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu"</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog dionika je prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu.</p>

444	<p>Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Upravni odbor SPID-a podržava prijedlog kolega iz HDFD koji glasi: Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. Glavni redatelj 2. Autor scenarija 3. Glavni snimatelj 4. Glavni montažer 5. Skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu Također smatramo da je stavak 4., ovako kako je napisan, u praksi neprovediv. Kome se dokazuje, kojom procedurom, tko priznaje koautorstvo? Implicira li ovaj stavak pokretanje postupka pred sudom, nekim drugim arbitražnim strukovnim tijelom? Vrlo neprecizno i zbunjujuće, te u praksi neprovedivo.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
445	<p>Hrvoje Mršić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Isključite li montažere/ke iz proizvodnje filma, isključili ste naraciju filma i vratili film na početak svoje povijesti kada smo gledali filmove u jednom (relativno kratkom) kadru. Tek pojavom montaže, film poprima oblik u kakvom ga i danas poznajemo. Montažni stol mjesto je rođenja filma. Bez montaže, ne bi niti njoj pretpostavljene autorske grane imale posebnu vrijednost. Na kraju krajeva, zašto se dodjeljuju nagrade za montažu, ako to nije umjetnički, autorski posao? U potpunosti podržavam prijedlog gospođe Sandre Botice Brešan i Hrvoja Matasovića. Pozdrav.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog dionika je prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu.</p>
446	<p>Ivica Slivarić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Trebalo bi dodati Produkcijски snimatelj zvuka je koautor audiovizuelnog djela i kao takvog bi trebao biti dodan na navedeni popis u članku 15. Lp Ivica Slivarić Produkcijски snimatelj zvuka</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog za dodatnim proširenjem kruga koautora se ne prihvaća. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>
447	<p>Hrvoje Matasović II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Poštovani svi, grupa montažera aktivnih u produkciji i edukaciji u RH i EU smatra da ovaj članak nije usklađen sa realnim, pravnim i povijesnim pozicijama montažera i drugih autora u AV djelatnosti te tražimo da se izmijeni povratom navedenih u čl. 15. ovog zakona. Svoj zahtjev podupremo tekstom/obrazloženjem koje sadrži pravne činjenice i mišljenje pravnika za autorsko pravo. Hvala na pažnji i podršci, Hrvoje Matasović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNI PRAVIMA KOAUTORI AUDIOVIZUALNOG DJELA Članak 15. (1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. AUTORI DOPRINOSA</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog dionika je prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu.</p>

AUDIOVIZUALNOM DJELU Članak 16. Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, snimatelj, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Važeći Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima, Narodne novine 167/2003, 79/2007, 125/2011, 80/2011, 141/2013, 127/2014, 62/2017, 96/2018 Koautorima audiovizualnog djela

Članak 116. (1) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. autor dijaloga, 4. glavni snimatelj, 5. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (2) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (3) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema općim pravilima, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Autori doprinosa audiovizualnom djelu

Članak 117. Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 116. ovoga Zakona, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Zakonski sustav uređenja autorskih prava već desetljećima ne prepoznaje na pravilan i pravedan način sustav koautora audiovizualnih djela. Izostaje rasprava sa strukom, zbog čega novi prijedlog zakona u čl. 15. umjesto da proširuje krug koautora ili isti barem dovodi u vezu sa stvarnim stanjem, isti još dodatno sužava. Smatramo kako je sada krajnji trenutak i stvar nužnosti, a ne rasprave i savjetovanja, priznati montažerima status koji oni imaju, a to su koautori djela. Odnosno, glavni montažer mora biti naveden u čl. 15. st. 1. kao koautor, a ostali montažeri mogu ostati u čl. 16. kao autori doprinosa. Naime, neprihvatljivo je da djelatnost montaže kao jedna od tri temeljne umjetničke filmske profesije (režija, kamera, montaža) nije u navedenom nacrtu prijedloga Zakonu definirana kao koautor AV djela. Takav nepravedan i neprimjeren status montažera unutar Zakona o autorskim pravima potječe još iz starog Zakona iz bivše države iz prošlog tisućljeća. Iako je, samo od 1991. godine, Zakon o autorskom pravu (danas Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima) pretrpio 12 izmjena i dopuna status montažera ostao je isti! Želje i nastojanja montažera da se to promjeni traju već nekoliko desetljeća. Smatramo da je nužno montažere uvrstiti u popis koautora AV djela jer: 1. Montažeri su jedno od tri temeljna umjetnička filmska zanimanja za koja se već desetljećima školuju na Akademiji dramske umjetnosti. Studij Montaže pokrenut je na ADU 1969 godine, iste godine kad i studij Kamere (kasnije Snimanja) i Filmske režije (Dramaturgija 1978, Produkcija 2000). Studij filmske i televizijske montaže uveden je jer je montažna konstrukcija filma jedan od bitnih stvaralačkih vidova

filma (produkcije filma i njegova doživljajna učinka), a zahtijeva posebno i visoko razvijene vještine, imaginativnost i znanje....(Iz Elaborata o studijskom programu). Do danas su zvanje akademskog montažera na ADU dobile 164 osobe. 2. Značaj montaže u autorstvu filma, AV djela: sve što se pripremi, odigra i snimi u fazama rada na filmu koje prethode montaži dolazi na jedno mjesto - montažni stol ili elektronsku montažu te se tamo stvara film kakav na kraju vide gledatelji. Odabir kadrova, planova, korištenje dijelova kadrova kako bi se sklapale filmske sintagme - scene i sekvence, definiranje konačnog sadržaja priče i dijaloga, kompozicija dijelova filma u filmsku cjelinu, određivanje dramaturškog slijeda, filmskog vremena i ritma - sve ovo rezultat rada montažera; priča koja je napisana tekstom u scenariju, priča se jezikom filma u montaži. 3. Montaža ima ključnu važnost za efektno izlaganje i konačni izgled filma, jer se prevladavajuća većina filmova konstruira od većeg broja kadrova i oslanja o intelektualne, izvorne, kognitivne efekte montažnog prijelaza i montažne kombinatorike kadrova i montažnih sklopova koje daje montažer. Cjelovitost, koherencija filma u velikoj je mjeri uvjetovana promišljenim izborom i raspoređivanjem montažnih sintagmi i pojedinačnih montažnih rješenja. Funkcija koju montažni postupci imaju u komponiranju cjeline naziva se uobičajeno dramaturškom funkcijom montaže ili dramaturškom montažom. 4. Utvrđivanje film. autorstva složeno je zbog pretežno kolektivne naravi film. produkcije. Ona podrazumijeva podjelu rada i usuglašeno stvaralačko sudjelovanje više ljudi. U film. proizvodnji obično se razlikuju nestvaralačka ili teh. zanimanja i stvaralačka ili autorska zanimanja. Onu osobu koja u procesu produkcije filma stvaralački određuje cjelovitost filma naziva se glavnim autorom filma ili samo autorom filma, a onu osobu koja stvaralački utječe samo na neki vid filma zove se autorskim suradnikom. Kad ulogu gl. autora vrši više osoba, zove ih se suautorima ili koautorima. Glavni montažer, a nekada i pojedini montažeri, daju svoj svoj izvorni intelektualni umjetnički doprinos filmu, a taj doprinos je odlučujući za finalni prikaz i izgled filma, zbog čega se mora raditi o koautoru. 5. Na špicama filmova (uvodnim i završnim) montažeri su potpisani u okruženju drugih autora koji imaju, po hrvatskom zakonu, status koautora djela. Scenaristi su obično potpisani na samom početku uvodne špice zbog logike početka procesa stvaralačkog rada AV djela, redatelji su uvijek potpisani zadnji jer snose odgovornost za cijeli proces i kvalitetu djela, producent je obično predzadnji jer proces kontrolira financijski i organizacijski. Ostaju još glumci, obično pri početku špice te snimatelj, odnosno direktor fotografije, kompozitor te kostimograf, scenograf i šminker. Ako pogledate špice hrvatskih ili stranih filmova, montažeri obično dolaze neposredno prije direktora fotografije i kompozitora ili između njih, što znači da bi im i zakonski status trebao biti isti! Film je kolektivno djelo koautora među koje svakako po pravdi i zaslugama spadaju i montažeri. **ZAKLJUČAK:** Zbog svega navedenog smatramo da bi trebalo promijeniti čl.15. st. 1. nacrtu prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima koji bi

	trebao glasiti: Članak 15. (1) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj, 4. glavni montažer. 5. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu.	
448	<p>NINA UGRINOVIĆ</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15.</p> <p>Podržavam prijedlog gđe. Sandre Botice Brešan te ga citiram "Prijedlog za Članak 15 i 16: Autorstvo AV djela treba razdijeliti u tri kategorije: 1. Glavni autor: redatelj 2. Koautori: scenarist, skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u djelu, direktor fotografije, montažer, animator/glavni crtač u animiranom filmu 3. Autori doprinosa: autor dijaloga, snimatelj, scenograf, kostimograf, slikar maski, oblikovatelj zvuka, oblikovatelj vizualnih efekata, autori već postojećih audio/video isječaka koji se koriste u AV djelu Koautore i autore doprinosa treba točno navesti bez dodataka "i drugi" ili "neka druga fizička osoba" te propisati da samo autori doprinosa mogu dokazivati koautorstvo. Također bi u obzir trebalo uzeti i glumce (glavne, sporedne) kada se u Zakonu bolje definiraju pojmovi autorstvo, koautorstvo, kolektivno djelo i izvođači. ali za to bi trebala nova Radna skupina, organiziraniya i kompetentnija!"</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Komentar je primljen na znanje.</p>
449	<p>Hrvatska udruga filmskih snimatelja</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15.</p> <p>HRVATSKA UDRUGA FILMSKIH SNIMATELJA1. U novom Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima (dalje: novi ZAPSP) predlaže se promijeniti položaj glavnih snimatelja audiovizualnog djela i to na način da se oni iz kategorije koautora audiovizualnog djela prebacuju u kategoriju autora doprinosa u audiovizualnom djelu. Za predloženu promjenu nema nikakvog opravdanja u odredbama Direktive (EU) 2019/789 niti u odredbama Direktive (EU) 2019/790 koje će se novim ZAPSP implementirati u pravni poredak RH. Opravdanja za navedenu promjenu nema niti u bilo kojoj od drugih direktiva koje su već implementirane u pravi poredak RH, uključujući tu i Direktivu 2006/116/EZ koja je relevantna za pitanje koautorstva na audiovizualnim djelima. Naime, u čl. 2. Direktive 2006/116/EZ navedeno je sljedeće: Članak 2. Kinematografska ili audiovizualna djela 1. Glavni redatelj kinematografskog ili audiovizualnog djela smatra se njegovim autorom ili jednim od njegovih autora. Države članice imaju mogućnost imenovati druge koautore. Dakle, u čl. 2. Direktive 2006/116/EZ zemljama članicama EU je ostavljena sloboda da uz glavnog redatelja kao koautore audiovizualnog djela odrede i druge osobe. U tom smislu, u danas važećem Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 167/2003, 79/2007, 125/2011, 141/2013, 127/2014, 62/2017, 96/2018) (dalje: važeći ZAPSP) glavni snimatelj audiovizualnog djela smatra se koautorom audiovizualnog djela i to zajedno s glavnim redateljem, autorom scenarija, autorom dijaloga i skladateljem glazbe koja je posebno skladana za korištenje u tom audiovizualnom djelu. Koautori su osobe koje zajedničkim radom stvore autorsko djelo i čijim autorskim doprinosima tome autorskom djelu se ne može samostalno koristiti. Za razliku od njih, prema</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>

važećem ZAPSP, autori doprinosa audiovizualnom djelu su, između ostalih, skladatelj glazbe, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela i koji kao takvim imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima u nastanku audiovizualnog djela. Za njih je karakteristično da zadržavaju pravo da se svojim doprinosom u nastanku audiovizualnog djela mogu samostalno koristiti, pod uvjetom da time ne nanose štetu pravima filmskog producenta audiovizualnog djela. 2. U pravnom poretku RH glavni snimatelji se smatraju koautorima audiovizualnog djela više od šezdeset (brojkom: 60) godina. Osim u RH, glavni snimatelji se smatraju koautorima audiovizualnog djela i u cijelo nizu drugih zemalja EU i šire. Ovakav status glavnih snimatelja odgovara prirodi njihovog kreativnog autorskog doprinosa u izradi audiovizualnog djela obzirom da glavni snimatelji svojim autorskim doprinosom vizualno uobličavaju audiovizualno djelo i daju mu jedinstveni autorski pečat, koji je neodvojiv od glavnog djela i predstavlja temelj autorskom izričaju u slučaju kinematografskog ili audiovizualnog djela. Imajući to nam umu, smatramo kako nema nikakvog razloga tretirati autorski doprinos glavnog snimatelja u nastanku audiovizualnog djela na način koji bi bio drugačiji nego je to doprinos drugih koautora. Nastavno na navedeno, prijedlogom da se, nakon 70 godina ustaljene zakonodavne i sudske prakse, glavnim snimateljima audiovizualnog djela ukine njihov status koautora audiovizualnog djela, glavnim snimateljima se potpuno bezrazložno ukidaju njihova stečena prava. Ne vidimo kako bi takav postupak, koji je očito suprotan pravnoj tradiciji dugoj nekoliko desetljeća, mogao unaprijediti zaštitu autorskih prava u Republici Hrvatskoj ili doprinijeti jednostavnijoj primjeni zakona koji bi trebao zaštititi prava autora. Osim toga, i ne manje važno, predloženom izmjenom glavni snimatelji se u potpunosti isključuju iz prava na primjerenu i razmjernu naknadu za korištenje audiovizualnog djela. Navedeno pravo je regulirano u čl. 85. novog ZAPSP koji predviđa da će se predmetna naknada u Republici Hrvatskoj ostvarivati u sustavu kolektivne zaštite autorskih prava. Iz sadržaja čl. 84. novog ZAPSP vidljivo je da se glavnim snimateljima ovo pravo ukida u korist producenata audiovizualnog djela. Naime, u čl. 84. i u čl. 85. nacrtu novog ZAPSP navedeno je sljedeće:

UGOVOR O AUDIOVIZUALNOJ PRODUKCIJI
OPĆENITO O UGOVORU Članak 84. (1) Ugovorom o audiovizualnoj produkciji, uređuju se odnosi između filmskog producenta, koautora audiovizualnog djela i autora doprinosa te međusobni odnosi koautora i autora doprinosa audiovizualnog djela. (2) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji između filmskog producenta i autora doprinosa nije drugačije određeno, smatra se da filmski producent stječe sva imovinska prava autora doprinosa u opsegu potrebnom za ispunjenje svrhe ugovora. (3) Bez obzira na odredbe iz stavka 2. ovog članka, autori doprinosa zadržavaju pravo da se svojim doprinosima audiovizualnom djelu samostalno koriste, ako se time ne nanosi povreda pravima filmskih producenata toga djela. Autori

doprinosu ne mogu se odreći toga prava. (4) Odredbe iz čl. 55 ovog Zakona ne primjenjuju se na audiovizualna djela. Filmski producent može na temelju svog stečenog isključivog prava iskorištavanja osnovati za drugoga daljnja prava iskorištavanja bez prethodne suglasnosti autora.

NEOTUĐIVO PRAVO KOAUTORA NA PRIMJERENU I RAZMJERNU NAKNADU Članak 85. (1) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji koautor audiovizualnog djela svoje pravo umnožavanja, pravo distribucije, svaki ili neki oblik prava priopćavanja javnosti ili pravo prerade na svom audiovizualnom djelu prepusti filmskom producentu osnivanjem prava iskorištavanja u skladu s ovim Zakonom, u svakom slučaju zadržava pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako korištenje tog audiovizualnog djela, osim kad je riječ o prikazivanju sukladno članku 34. ovog Zakona, u kinima i na festivalima te na projekcijama koje su namijenjene u edukativne i obrazovne svrhe. (2) Koautori se ne mogu odreći prava na primjerenu i razmjernu naknadu iz stavka 1. ovog članka niti ga mogu drugome prenijeti ili na drugi način prepustiti. Naknadu je dužna platiti osoba koja koristi audiovizualno djelo. Naknada se ostvaruje kolektivno. 3. Obzirom na sve gore navedeno predlaže se odustati od izmjene pravnog statusa glavnih snimatelja audiovizualnih djela i, nastavno na taj prijedlog, izmijeniti čl. 15. i čl. 16. novog ZAPSP na način da isti glase: **KOAUTORI AUDIOVIZUALNOG DJELA** Članak 15. (1) Audiovizualna djela se smatraju koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj; 2. autor scenarija 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi moga biti, prema članku 7. stavku 1. ovog Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. **AUTORI DOPRINOSA AUDIOVIZUALNOM DJELU** Članak 16. Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavak 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, snimatelj – operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorsko pravo na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). U Zagrebu, 8.5.2020. Upravni odbor Hrvatske udruge filmskih snimatelja

450	<p>Silvestar Kolbas II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Film je po svojoj prirodi kolektivno djelo. Pritom, snimatelj je glavni suradnik redatelja. Snimatelj vizualizira redateljeve ideje, predstavlja sponu između redateljske vizije i tehnika kojima se ona može ostvariti, aktivno objedinjuje cijeli vizualni sektor, ima nadzor nad stilskom i tehnološkom cjelinom filmskog djela, te svojim radom daje bitna i nepromjenjiva obilježja filmu. Filmsko je snimanje najstarije filmsko zanimanje. U mnogim je sredinama prepoznato kao izrazito autorsko zanimanje, koje koje ima nezamjenjivu i jedinstvenu koautorsku ulogu u nastanku filma. Nema snimatelja - nema filma. Tako je bilo prihvaćeno gledište i kod nas desecima godina unatrag. Nije obrazloženo zašto je glavnom snimatelju - direktoru fotografije ovim zakonskim prijedlogom ukinut status koautora. Apsurdno je da se glavnom crtaču ili animatoru po ovom prijedlogu zakona priznaje koautorski status a snimatelju ne. Zar u igranom ili dokumentarnom filmu slika nije važna kao što je važna u animiranom? Nebrojeni su filmovi u kojima je fotografija bitno obilježje i jedan od ključeva njihova uspjeha. Važnost uloge snimatelja ne mijenjaju ni blagodati moderne tehnologije, koje to zanimanje čine manje ekskluzivnim. Nije pisac svatko tko se zna služiti olovkom, i nije snimatelj svatko tko zna nešto snimiti. Snimatelj je jedan od najvažnijih (ko)autora filmskog djela.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba je prihvaćena na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela.</p>
451	<p>Silvestar Kolbas II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. PRIJEDLOG Članak 15 mijenja se i glasi: (1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Članak 16 mijenja se i glasi: Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>	<p>Prihvaćen Primjedba dionika je prihvaćena na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>
452	<p>Josip Milić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Važećim Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima čl. 116 (1) 4. glavni snimatelj je koautor audiovizualnog djela. Nacrtom prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, Člankom 17 (2) definirani su koautori audiovizualnog djela i to: 1. glavni redatelj; 2. autor scenarija; 3. skladatelj. Iz koautorstva su izbačeni snimatelji (glavni snimatelj), ukinuta je kategorija glavnog snimatelja (direktora fotografije), a uvedena nepoznata kategorija glavnog</p>	<p>Prihvaćen Primjedba dionika je prihvaćena na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička</p>

redatelja. Bez snimatelja, glavnog snimatelja – direktora fotografije, ne postoji audiovizualno djelo, koji svojim kreativnim i autorskim doprinosom su upravo ona kategorija koja gore navedenima omogućava da budu uopće autori nečega. Svesti snimatelje na autora doprinosa je nonsens, jer samo doprinosom nije moguće ostvariti audiovizualno djelo već mu dati tek neko obilježje. PRIJEDLOG Članak 15 mijenja se i glasi: 1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Članak 16 mijenja se i glasi: Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Nije obrazloženo zašto je glavnom snimatelju - direktoru fotografije ukinut status koautora AV djela. To nije niti u smjernicama i direktivama EU na koje se poziva u obrazloženju. Svrha i temelj reguliranja statusa pojedine profesije temelji se na Zakonu o audiovizualnim djelatnostima: Čl. 3 j) - pojmovi autor, autorsko djelo, audiovizualne medijske usluge, elektroničke publikacije, audiovizualne medijske usluge na zahtjev, prijenos i/ili retransmisija audiovizualnih programa, televizijski programski kanali, koprodukcija, koproducent, koncesionar, operator, nakladnici televizijskih programa, europsko audiovizualno djelo, fiksacija, neovisni producent, kao i drugi pojmovi iz područja intelektualnoga vlasništva, elektroničkih medija i elektroničkih komunikacija imaju značenje uređeno posebnim zakonima kojima se uređuju autorska i srodna prava, elektronički mediji i elektroničke komunikacije. Umjesto toga u prvi plan su izašli uski grupni financijski interesi koji ukidanjem statusa glavnog snimatelja imaju veći udio u raspodjeli sredstava. Dakle, financijski razlozi, a ne povijesno utemeljeni status, razlog su ove "privatizacije" mijenjanja statusa glavnog snimatelja. To je razvidno i uvođenjem nepoznatih pojmova glavni redatelj i pomoćni redatelj, čime se pojačavaju grupni financijski razlozi. Zar zaista iz Ministarstva kulture RH može u javnu raspravi biti upućen prijedlog koji tolerira ovakvu vrstu privatizacije, te ne poštuje prirodna, povijesna i konačno već 70-ak godina zakonima ove zemlje priznata prava.

osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).

453	<p>Tomislav Sutlar II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Podržavam prijedlog Hrvatskog društva filmskih djelatnika. Citiram: "U odnosu na navedeno, HDFS predlaže da članak 15. stavak 2. glasi: Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. Glavni redatelj 2. Autor scenarija 3. Glavni snimatelj 4. Glavni montažer 5. Skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu"</p>	<p>Prihvaćen Primjedba dionika je prihvaćena na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu.</p>
454	<p>Andrija Gvozdić Michl II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Podržavam prijedlog gđe. Sandre Botice Brešan, koji uzima u obzir neosporan autorski rad montažera i direktora fotografije. Citiram: "Prijedlog za Članak 15 i 16: Autorstvo AV djela treba razdijeliti u tri kategorije: 1. Glavni autor: redatelj 2. Koautori: scenarist, skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u djelu, direktor fotografije, montažer, animator/glavni crtač u animiranom filmu 3. Autori doprinosa: autor dijaloga, snimatelj, scenograf, kostimograf, slikar maski, oblikovatelj zvuka, oblikovatelj vizualnih efekata, autori već postojećih audio/video isječaka koji se koriste u AV djelu Koautore i autore doprinosa treba točno navesti bez dodataka "i drugi" ili "neka druga fizička osoba" te propisati da samo autori doprinosa mogu dokazivati koautorstvo. Također bi u obzir trebalo uzeti i glumce (glavne, sporedne) kada se u Zakonu bolje definiraju pojmovi autorstvo, koautorstvo, kolektivno djelo i izvođači."</p>	<p>Prihvaćen Primjedba prihvaćena na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>
455	<p>Hrvatsko društvo filmskih djelatnika II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. HDFS predlaže da se na popis koautora audiovizualnih djela vrati glavni snimatelj kako i stoji u trenutno važećem Zakonu. Štoviše, glavni snimatelj u Hrvatskoj ima status koautora od 1957. godine. Bespredmetno je objašnjavati da bez slike audiovizualno djelo jednostavno ne postoji. Direktiva Europske unije propisuje kako se glavni redatelj audiovizualnog djela smatra autorom ili jednim od autora takva djela, a države članice mogu predvidjeti da se i druge osobe smatraju koautorima takvih djela. S obzirom da se državama članicama daje slobodan prostor da se status koautora nacionalnim zakonodavstvom prizna i drugim kategorijama ključnih djelatnika, ne vidimo nikakvo racionalno opravdanje za ovakav potez u nacrtu prijedloga Zakona. Također, predlažemo na popis koautora dodati glavnog montažera filma. Naime, montažeri su jedno od tri temeljna umjetnička filmska zanimanja za koja se već desetljećima školuju na Akademiji dramske umjetnosti. Studij Montaže pokrenut je na ADU 1969. godine, iste godine kad i studij Kamere (kasnije Snimanja) i Filmske režije (Dramaturgija 1978, Produkcija 2000). Studij filmske i televizijske montaže uveden je jer je montažna konstrukcija filma jedan od bitnih stvaralačkih vidova filma (proizvodnje filma i njegova doživljajna učinka), a zahtijeva posebno i visoko razvijene vještine, imaginativnost i znanje...(Iz Elaborata o studijskom programu). Audiovizualno djelo nastaje kolektivnim radom koautora među koje svakako po pravdi i zaslugama spadaju i montažeri i snimatelji i</p>	<p>Djelomično prihvaćen Primjedba djelomično prihvaćena na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>

scenaristi. Smatrati redatelja glavnim autorom audiovizualnog djela jednostavno ne odgovara činjeničnom stanju u svim rodovima audiovizualnog stvaralaštva, a koje bi ovaj Zakon trebao obuhvatiti. Na primjer, u brojnim televizijskim formama autorstvo redatelja je često sporedno, dok se važnijim autorima smatraju scenaristi; vizualni identitet televizijskog djela koji je nerijetko decizivan faktor u njegovom izdavanju od ostatka televizijske ponude u potpunosti je odgovornost glavnog snimatelja odnosno direktora fotografije; a zbog kratkoća rokova isporuke i brzine produkcijske proizvodnje montažeri su ti u čije je ruke potpuno prepušten konačni oblik djela, ako ni zbog čega drugoga, a onda zbog nemogućnosti redatelja da bude na dva mjesta u isto vrijeme, na lokaciji snimanja i u montaži. Također, u formama kakve su glazbeni spotovi, autorstvo redatelja, direktora fotografije i montažera u najmanju je ruku jednakopravno. I za kraj, da ne ističemo primjere samo u, nazovimo, „eksploatacijskim“ formama, situacija je slična i u strogo autorskim rodovima kao što su dokumentarni ili eksperimentalni film, gdje je granica između autorskog udjela redatelja, scenarista, montažera i snimatelja vrlo često teško uočljiva i utvrdiva. Utoliko niti od dr. Turkovića predloženo rješenje o proglašavanju redatelja glavnim autorom audiovizualnog djela, dok se glavne snimatelje, scenariste i montažere spušta u rang niže ne može biti pravedno za sve audiovizualne forme obuhvaćene ovim Zakonom. Koliko se iz neke argumentacije vezane za odluku izbacivanja glavnog snimatelja i neuvrstavanja montažera u popis koautora audiovizualnog djela može iščitati, do nje je došlo prvenstveno radi olakšavanja ubiranja kolektivnih prava za retransmisiju audiovizualnih djela. No, takva je odluka krajnje omalovažavajuća prema kompletnoj audiovizualnoj struci i da se provela ikakva konzultacija unutar audiovizualne profesije bez ikakve bi dvojbe izazvala opravdani otpor već i prije same objave Nacrta prijedloga Zakona o autorskim i srodnim pravima, te nije jasno zašto je konzultacija uopće izostala. A budući da se ostvarivanje kolektivnih prava i dosad rješavalo različitim bodovanjem različitih rodova audiovizualnog djela, kao i drugačijim koeficijentima njegovih koautora, nema nikakvog razloga da se takva praksa i ne nastavi. Izbacivanje i neuvrstavanje profesija imanentnih audiovizualnom stvaralaštvu iz koautorske ekipe ili raspoređivanje autorstva po rangovima ne smatramo prihvatljivim. Da stvari budu potpuno transparentne, daljnja argumentacija za donošenje ove odluke navodno proizlazi i iz želje da se mogućnost kolektivnih prava zakonski uskrati inozemnim koautorima audiovizualnih djela također je obezvrjeđujuća prema cijeloj profesiji. Željeno rješenje trebalo bi, svakako, biti stvoriti domaću audiovizualnu industriju čija bi djela bila značajna i kao takva relevantna na svjetskom tržištu, što bi omogućavalo domaćim autorima ubiranje kolektivnih prava iz drugih europskih i svjetskih država u kojima bi bila prikazivana, a ne se izolacionistički zatvoriti unutar svojih granica, uskraćujući inozemnim autorima njihova prava, a domaćim autorima oduzeti čak i onaj status koji su dosad imali. U odnosu na

	<p>navedeno, HDFD predlaže da članak 15. stavak 2. glasi: Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. Glavni redatelj 2. Autor scenarija 3. Glavni snimatelj 4. Glavni montažer 5. Skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu</p>	
456	<p>Dario Vince II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. KOMENTAR Volio bih da svi dobronamjerni sudionici u ovoj javnoj raspravi obrate pažnju na tri važna elementa koja kardinalno nedostaju diskusiji. 1. Dobro obratite pažnju na DEFINICIJU AUDIOVIZUALNOG DJELA koju koristi ovaj, a i drugi pozitivni zakoni RH. Pročitajte ju ako treba nekoliko puta, osvrnite se oko sebe i brzo ćete uvidjeti da ona ne opisuje samo igrani, dokumentarni i animirani kinematografski film, nego puno, puno više audiovizualnih oblika koje svakodnevno srećemo oko sebe, a trebala bi poslužiti i za ona koja upravo nastaju negdje u svijetu i bit će iznimno tražena za godinu dana. Ona se naravno odnosi i na nebrojene oblike i forme audiovizualnih djela proizvedenih za televiziju, među njima i one koje običavamo zvati «formati», koji imaju precizno zapisane upute kako što treba biti učinjeno – u slici, tonu i glazbi, a često će vam priložiti i nacрте propisane scenografije i upute za rasvjetu. Tko je glavni autor takvog audiovizualnog djela? Tko su koautori? Tko su autori doprinosa? Kada npr. snimate drugu ili treću sezonu hvaljene i nagrađene dramske serije, a odjednom su tu neki redatelji i direktori fotografije koji prije nisu sudjelovali u proizvodnji prethodnih sezona, vidjet ćete ipak da nova sezona neodoljivo podsjeća na prethodne – po stilu režije, kadriranju, tempu, fotografiji, atmosferi, kao da je isti rukopis, a ipak ga kreiraju posve različiti ljudi. Sve je izvrsno, kreativno i vrhunski, iako je rađeno kao po receptu. Tko je glavni autor u tom slučaju? Tko je autor doprinosa? Možemo se mi praviti da je čovjek na setu koji se sramežljivo naziva «showrunner» neki zalutali Jehovin svjedok, ali koji je razlog što ga svi moraju slušati? Što je s nebrojenim i sve maštovitijim vrstama namjenskih audiovizualnih formi? Što u njihovoj proizvodnji znači kreativni direktor koji je smislio ideju, možda napisao i scenarij i donosi ključne kreativne odluke u daljnjoj realizaciji? Kliknite potom na sada već stari You Tube i naći ćete tu nepreglednu masu audiovizualnih djela, mnoga izvrsno, kreativno i profesionalno napravljena. No mnoga ničime neće odgovarati opisu igranog, dokumentarnog ili animiranog filma. Znači li to da nisu audiovizualna djela? Hmm, jesu. Tako kaže naša zakonska definicija. Tako kaže isti ovaj zakon. Isto vrijedi i za mnoge video igre, najbrže rastući segment audiovizualne industrije u svijetu i Europi. Vrijedi i za brojne inovativne oblike rađene za VR. Ali prijedlog zakona i dosadašnja diskusija nisu predvidjeli mogućnost zaštite i razdiobe autorskih prava njihovim stvarnim autorima. Prije pedeset godina nisu priznati kao umjetnost? Možda, ali to ne znači da nemaju autore, niti da ovo drugo doista uvijek jest umjetnost. To je priličan nedostatak za zakon iz 2020. godine. 2. U diskusijama se na puno mjesta autorska legitimacija uslovljava uvjetom «ako je moguće dokazati». A tko kome to treba dokazati?</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

Tko će biti sudac? I po kojoj će osnovi suditi? Dojmu? Tko će birati ljude s dojmovima? Tko će presuđivati ako su dojmovi različiti? Iz svega do sada napisanoga, očito je da o tome ne bi trebali suditi oni koji su djelo osmislili, napravili, financirali i naručili, pa čak niti oni koji su ga konzumirali. Tko onda? Neka superiorna birokracija? Neka interesna grupa? Konkurencija? Prijatelji? Akademici? Branitelji? Meni se čini krajnje opasnim individualno pravo izmještati od samog autora i onoga koji ga angažira i stavljati u ruke nekom trećem čiju se kompetenciju i neutralnost za konkretnu situaciju ni na koji način ne može utvrditi, a dajemo mu u ruke moć koja znatno prevazilazi onu samog autora. Za početak, nismo ga ni u jednom prijedlogu ni imenovali. U svakom slučaju, nedostaju valjani odgovori na ova pitanja. 3. Zanimljivo je kako je iz većeg dijela zakonskog teksta, a u potpunosti iz naknadne rasprave, nestao proizvođač audiovizualnog djela. Dojam je da je on neko nužno zlo, ali toliko zlo da mu ni naziv ne želimo izgovoriti. Kratko je spomenut filmski producent, ali niti su svi Šveđani plavokosi, pa ni sva audiovizualna djela nisu filmovi. Svi su ovdje, nakon početnih svađa priznati ćemo i snimatelje i montažere, naći ćemo mjesta i za scenske radnike, ali ne, nikako u obuhvat audiovizualnog djela nećemo priznati postojanje proizvođača, koji vrlo često osmišljava projekt, otkupljuje predložak ili ga naručuje, financira razvoj scenarija i operativnih planova, prikuplja sredstva, aplicira na fondove i koprodukcijske forume, bira i angažira autorske suradnike u koje ulaže znatno prije nego je zatvorio financijsku konstrukciju, pronalazi krajnjeg naručitelja ili investitora, osmišljava načine, tehnologije i uvjete u kojima je pojedinu autorsku ideju ili želju investitora moguće ostvariti itd, itd... Jednom riječju brine za djelo prije nego je počelo nastajati, pa još dugo nakon što je nastalo. On kao da sada smeta i treba ga nekako izbaciti iz algoritma kako bi se nametnuo samo jedan odnos – onaj između pojedinačnog autora i monopolnog privatnog društva za prikupljanje autorskih prava. Ako nam pritom i ispadne koji autor, nije šteta – bit će «prava siročića». Zamišljen je jedan idealan svijet... u njemu postoje prikazivači prepuni novca i sakupljači kolektivnih prava koji će s njima paušalno pregovarati, pa onda, čim marno obračunaju sve svoje troškove, od ostatka po vlastitom algoritmu dijeliti lemozinu autorima. A što preostane, već će se nekako zbrinuti. Nedostaje međutim jedan važan odgovor... a tko će i zašto koordinirati skupne autore i proizvoditi audiovizualna djela od kojih se trebaju skupljati ta sredstva? Nadam se da vas ova pitanja nisu odveć umorila ili povrijedila. U svakoj kreativnoj djelatnosti, pa tako i audiovizualnoj, pitanja autorstva i pravičnih naknada bolna su i važna. Svrha novog zakona trebala bi biti da ponudi zakonska rješenja koja će biti u skladu s vremenom i kontekstom, a pravičnost nametati tako da omogućava razvoj i napredovanje djelatnosti, na osnovama ravnopravnosti i načelne jednakomjernosti za sve sudionike. Ako možemo ikako osigurati da ovaj zakon donese baš to, neophodno je to učiniti prije izglasavanja. PRIJEDLOZI - umjesto sasvim paušalno i selektivno odabranog «filmskog

producenta», koristiti termin sukladan definiciji audiovizualnog djela – « proizvođač audiovizualnog djela » - ako se ulazi u podjelu po vrstama odnosa i proizvodnim modelima, uvedite razlikovanje između filmskog, televizijskog i namjenskog producenta, nakladnika producenta, velikog studija i neovisnog producenta – budimo suvremeni, prihvatimo 21. stoljeće. - kada promatramo autorska prava i želimo osigurati njihovu zaštitu i pravičnu naknadu, nemojmo se zatvoriti u malu kutiju – promatrajmo zadatak iz malo više pozicije i prihvatimo da je za ostvarenje cilja nužno ne porušiti sustav čitave industrije, ne učiniti se nekompatibilnim s ostatkom svijeta i primjerice europskim fondovima i koproducentima i ne demotivirati one koji su neophodni da audiovizualna proizvodnja uopće postoji - vratimo se osnovi: želimo razvoj audiovizualne industrije i kreativnosti i pravično nagrađivanje autora, a ne razvoj društava za kolektivno sakupljanje prava (stavak 2 preambule zakona) - ako se želi pogreške i generalizacije izbjeći na način koji predlaže uvaženi i uvijek dragi profesor Turković, onda sistematizacija autora, koautora i autora doprinosa mora odgovarati definiciji audiovizualnog djela, a to znači da danas mora biti znatno šira, preciznija i suvremenija od vrhunskog udžbenika teorije filma otprije četrdesetak godina. Živimo u izrazito vrijeme audiovizualnog – ne režite mu krila i ne prepisujte modele glazbene industrije ili kinematografije dvadesetog stoljeća - ako želimo sačuvati ono domaće audiovizualne industrije što se sramežljivo bori za opstanak kraj puno veće snage uvoznih proizvoda i pritom zaštititi najugroženija autorska prava, ima načina. Stavimo u zakon npr. ovakve odredbe i članke: 1. Proizvođač novog audiovizualnog djela, bio on neovisni proizvođač ili audiovizualni nakladnik ili neki drugi entitet koji proizvodi u vlastitoj produkciji, obavezan je uz naknadu za izvedbu autorskog djela ugovoriti s autorom/autorima i kompenzirati im imovinska prava iskorištavanja autorskog/koautorskog djela na teritoriju RH na razdoblje ne dulje od sedam godina. Po isteku tog razdoblja ili pri prvom korištenju djela za koje proizvođač ne raspolaže dokazom o podmirenju takve obaveze, autor ima pravo svako daljnje iskorištavanje naplaćivati kroz sustav kolektivnog prikupljanja. 2. Autori ranije nastalih djela čija prava iskorištavanja nisu drugačije kompenzirana također imaju pravo na prikupljanje imovinskih prava putem sustava kolektivnog prikupljanja. Neću dalje zamarati, ali mogućnosti su razne, a njihova smislenost, cjelovitost i usuglašenost puno važnija od žurbe. EU je zbog pandemijske ugroze privremeno suspendirala mandatorne rokove harmonizacije lokalne legislative.

457	<p>Nikola Predović II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Moje zanimanje na filmskom setu zove se filmski fotograf. Uloga filmskog fotografa je uglavnom da kroz fotografiju zainteresira gledatelja da kupi kino ulaznicu, ali i da dokumentira proces koji se dešava iza kamere. Fotografija nastala u promotivne svrhe ovisi o poslu koji su za potrebe filma odradili direktor fotografije, glumci, slikar maske, kostimograf, scenograf. Dakle, svi oni koji su kreirali vizualni dio, a čija su autorska prava nacrtom novog zakona uskraćena. Budući da su autorska prava fotografa neupitna, nije li apsurdno da svi nabrojani koji su direktno sudjelovali u izradi AV djela budu zakinuti?</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
458	<p>Davor Kanjir II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Ignoriranje statusa snimatelja kao koautora, kad je riječ o Nacrtu prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, konkretno u čl. 15 istog dokumenta, eklatantan je primjer omalovažavanja, uvrede jednoj od stožernih pozicija u hrvatskom filmskom/TV stvaralaštvu. Isti čin nije samo uvreda današnjim, aktivnim snimateljskim profesionalcima, istinskim majstorima i majstoricama svoga métiera, već i veličinama koji su vlastitom umjetničkom ingenioznošću stvarali hrvatski film, gospodi Tomislavu Pinteru ('Rondo', 'Breza'), Branku Blažini ('Martin u oblacima', 'Tri Ane'), Nikoli Tanhoferu ('Opsada'), Andriji Pivčeviću ('Ludi dani', 'Kuća na pijesku'), samo da spomenem neke od najvećih. Zbog svega navedenoga, podržavam članove Hrvatske udruge filmskih snimatelja u njihovom nastojanju da im se prizna isti status kaoautor/ic/a koji u čl. 15 posjeduju glavni redatelj, autor scenarija, glavni animator i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u filmskom djelu. Konačno, moja podrška filmskim i TV montažerima u istom nastojanju. Davor Kanjir Magistar filmske i TV režije Broj ADU.-018/2014-2</p>	<p>Prihvaćen Primjedba prihvaćena na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>

II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15.

U potpunosti se slažem i podržavam prijedlog Aleksandre Giljević o izmjeni članka 15. i članka 16. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima.

PRIJEDLOG - KOAUTORI AUDIOVIZUALNOG DJELA Članak 15. (1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, 4. glavni snimatelj - direktor fotografije, 5. glavni montažer. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Ako se AV djela definiraju kao koautorska djela, onda je neprihvatljivo izuzeti glavnog snimatelja (direktora fotografije) s funkcije koautora. Radna skupina ZAP-a nije uključila predstavnike filmskih strukovnih udruga što je veliki propust, a ovim Prijedlogom dokazuju nepoznavanje prirode filma (njegova nastanka, uloge glavnog snimatelja i drugih koautora). Predlažem da se u popis koautora uvrsti i glavni montažer filma upravo zbog njihove enormne koautorske funkcije u procesu nastanka finalnog "produkta"- filma.

PRIJEDLOG - AUTORI DOPRINOSA AUDIOVIZUALNOM DJELU Članak 16. Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, snimatelj, scenograf, kostimograf, slikar maski i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).

Prihvaćen

Prijedlog prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).

460	<p>Aleksandra Giljević II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Članak 15. i članak 16. se mijenjaju i glase: PRIJEDLOG - KOAUTORI AUDIOVIZUALNOG DJELA Članak 15. (1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, 4. glavni snimatelj - direktor fotografije, 5. glavni montažer. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Ako se AV djela definiraju kao koautorska djela, onda je neprihvatljivo izuzeti glavnog snimatelja (direktora fotografije) s funkcije koautora. Radna skupina ZAP-a nije uključila predstavnike filmskih strukovnih udruga što je veliki propust, a ovim Prijedlogom dokazuju nepoznavanje prirode filma (njegova nastanka, uloge glavnog snimatelja i drugih koautora). Predlažem da se u popis koautora uvrsti i glavni montažer filma upravo zbog njihove enormne koautorske funkcije u procesu nastanka finalnog "produkta"- filma. PRIJEDLOG - AUTORI DOPRINOSA AUDIOVIZUALNOM DJELU Članak 16. Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, snimatelj, scenograf, kostimograf, slikar maski i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Aleksandra Giljević studentica 1. godine diplomskog studija Produkcije audiovizualnih i multimedijjskih projekata na Akademiji u Zagrebu (ADU)</p>	<p>Prihvaćen Primjedba prihvaćena na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>
461	<p>Ivor Ivezić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Svrbi me da predložim članak 15. koji će sadržavati montažera, a direktora fotografije ne, ali smatram da to ne bi bilo ispravno, pa podržavam prijedlog gđe. Sandre Botice Brešan, uz pozdrav i zahvalu dragim kolegama snimateljima koji pokazuju koliko nas cijene.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>

462	<p>TOMISLAV STOJANOVIĆ II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Podržavam prijedlog gđe. Sandre Botice Brešan, koji uzima u obzir neosporan autorski rad montažera i direktora fotografije. Citiram: "Prijedlog za Članak 15 i 16: Autorstvo AV djela treba razdijeliti u tri kategorije: 1. Glavni autor: redatelj 2. Koautori: scenarist, skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u djelu, direktor fotografije, montažer, animator/glavni crtač u animiranom filmu 3. Autori doprinosa: autor dijaloga, snimatelj, scenograf, kostimograf, slikar maski, oblikovatelj zvuka, oblikovatelj vizualnih efekata, autori već postojećih audio/video isječaka koji se koriste u AV djelu Koautore i autore doprinosa treba točno navesti bez dodataka "i drugi" ili "neka druga fizička osoba" te propisati da samo autori doprinosa mogu dokazivati koautorstvo. Također bi u obzir trebalo uzeti i glumce (glavne, sporedne) kada se u Zakonu bolje definiraju pojmovi autorstvo, koautorstvo, kolektivno djelo i izvođači."</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog djelomično prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Glumac je umjetnik izvođač a ne autor, sukladno članku 3. Međunarodne konvencije za zaštitu umjetnika izvođača, proizvođača fonograma i organizacija za radiodifuziju (Rimska konvencija) te posljedično i svih europskih direktiva iz područja autorskog i srodnih prava koje uređuju zaštitu autorskom srodnih prava te time i u Hrvatskoj zaštićen kao umjetnik izvođač.</p>
463	<p>Višnja Skorin II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. U potpunosti se slažem i podržavam zapažanja Sandre Botice Brešan. Također mislim da je beskoristan članak 15. (4) u kojem se nudi mogućnost dokazivanja koautorstva. "Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela." Trebalo bi ga barem nadopuniti informacijom tko je nadležan za dokazivanje. Iako, realno, sumnjam da će itko se odvažiti na ikakvo dokazivanje. Upravo zbog toga, sve je češća praksa da se montažeri potpisuju kao koscenaristi, naročito u dokumentarnim filmovima gdje je njihov doprinos golem.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog djelomično prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>

II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15.

Kad spomenemo ime snimatelj - direktor fotografije misli li se na ljude koji snimaju reportaže s terena npr. tržnice? Misli li se na ljude koji snimaju You tube klipove i internet tutorijale? Misli li se možda na ljude koji snimaju TV vijesti i razne TV show-ove? Jesu li to "oni" snimatelji-kamermani- operateri kamere koji bilježe i prenose nešto s tehnologijom koja je slična onoj na filmu? Imaju istu ili sličnu kameru, imaju istu ili sličnu rasvjetu, imaju isti ili sličan mikrofona, pecaljku, bubicu... Jedino što oni nemaju, nemaju nikakava autorska prava. Oni nisu autori, nisu umjetnici i oni ne rade audiovizualno djelo po definiciji ovog Zakona. Ok, pa tko je onda direktor fotografije-snimatelj? Tko je sve umjetnik na filmu? Što je audiovizualno djelo? Ako je film audiovizualno djelo i pripada u sferu umjetnosti onda je i za stvaranje iste potreban umjetnik. Prema Wikipediji umjetnik se može definirati kao osoba koja, baveći se jednom ili više aktivnosti iz širokog spektra ljudskog djelovanja, potaknut umjetničkim nadahnućem, uz talent i osjećaj za lijepo (estetska vrijednost), stvara umjetnička djela kojim izražava svoju kreativnost, misli i osjećanja i na taj način komunicira sa svijetom. Ako već spomenemo ime direktor fotografije onda bi to samo po sebi trebalo imati neku težinu i značenje. Ako je taj isti direktor fotografije glavni i odgovorni za vizualni identitet filma (igranog ili dokumentarnog), te odgovara za estetiku kadara, svjetla i atmosfere unutar filma, ako ta osoba glumcu određuje gdje mora stati i kuda mora proći želi li se vidjeti na velikom platnu, onda bi ta ista osoba trebala imati i neka prava. Ukoliko je direktor fotografije osoba koja je involvirana u svim fazama rada od priprema, snimanja do postprodukcije te je osoba koja je sposobna pretočiti redateljovo pisano djelo u obliku scenarija u filmsko djelo vidljivo na ekranu, onda ta osoba zaslužuje pravo na koautorstvo u audiovizualnom djelu. Pravilnik o načinu i uvjetima za priznavanje prava samostalnih umjetnika na uplatu obveznih doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje iz sredstava proračuna Republike Hrvatske omogućuje filmskim snimateljima status samostalnog umjetnika. U njemu se navodi da su to oni umjetnici "čije umjetničko stvaralaštvo i javno djelovanje predstavlja zamjetan doprinos hrvatskoj kulturi i umjetnosti." Kako je moguće da moje stvaralaštvo predstavlja doprinos hrvatskoj kulturi i umjetnosti, a da ja na njega nemam autorsko pravo? Koji to umjetnik nema pravo na vlastito umjetničko djelo?

Prihvaćen

Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.

465	<p>Marko Šolić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Članak 15 mijenja se i glasi: (1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog djelomično prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>
466	<p>Sandra Botica Brešan II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Komentari na članak 15. i 16. Prijedloga Zakona o autorskim i srodnim pravima Ovakav prijedlog Zakona o autorskim i srodnim pravima u člancima 15 (koautori audiovizualnog djela) i 16 (autori doprinosa audiovizualnom djelu) iskazuje predlaagačev krajnji nedostatak stručnosti, pravednosti, vizije i promišljanja već u Zakon uvodi sljedeće oblike nereda: a) gramatički/jezični - ako je kao koautor naveden "autor scenarija" zašto nije "autor režije" umjesto "glavnog redatelja " ili zašto svi nisu "glavni" (scenarist, skladatelj)? Da li se drugačijim jezičnim oblikom korištenim kod redatelja namjeravala uspostaviti neka hijerarhija autorstva iako bi ona trebala biti riješena postotcima u čl. 14.st.2? Ako je razlika između redatelja i ostalih koautora potrebna, zašto nije predloženo smislenije i jasnije rješenje? b) stručni - koautorski dio je podijeljen između kreativno i organizacijski glavne i odgovorne osobe audiovizualnog djela (redatelj), pisca predloška koji se u konačnici ne mora realizirati na predviđeni način ili se ne mora realizirati uopće te skladatelja glazbe koja u nekim djelima nije niti potrebna. Također, koautor je skladatelj koji daje jedan segment audia ali ne i montažer koji definira cjelinu audiovizualnog djela, koautor može biti i crtač/animator koji crtežom i animacijom daje vizualni segment AV djela ali ne i direktor fotografije/snimatelj koji to isto radi svjetlom i snimanjem živih bića i predmeta. Također, bilo koja fizička osoba može se, nakon nepoznatog dokaznog postupka, smatrati koautorom pa je pitanje čemu služi zakonsko definiranje autora doprinosa (čl.16)? Iz toga ne proizlazi nikakvo moralno niti materijalno pravo, a nema niti određenja da samo nabrojene struke autore doprinosa (bez dodatka " i drugi autori") mogu u postupak dokazivanja koautorstva. d) psihološki - u ovom Prijedlogu su kao koautori AV djela izostavljeni snimatelji te pisci dijaloga. Zanimljiva je pojava da u javnim raspravama i primjedbama (dok ovo pišem) nitko ne plače za autorima dijaloga! Da li zato što su scenaristi bili</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>

jedina struka koja je, prema čl.15. važećeg Zakona, imala duplo koautorstvo (redateljli nisu imali sličan ekvivalent npr. pisac knjige snimanja a niti skladateljli npr. skladatelj solističkih dionica ili orkestracija)? Da li to znači da autorima dijaloga kao koautorima AV djela u važećem zakonu nije niti bilo mjesto?

Predlagači Zakona ubacuju, izbacuju i premeću stvaralačke struke AV djela između članaka koautorstva i autora doprinosa bez nekog reda, smisla i logike a primjer snimatelja najbolje pokazuje da nitko u svom osvojenom položaju nije siguran! e) konceptualni - između legitimne minimalističke (samo je redatelj autor) i balansirane proširene verzije (koautori : redatelj, scenarist, skladatelj, direktor fotografije, montažer) u ovom prijedlogu nam je podastrta potpuno nesuvisla srednja, osiromašena verzija koautorstva (redatelj, scenarist, skladatelj) koja AV djela definira kao režiju tekstualnog predloška, glazbe - ako je uopće ima, te slike - samo u slučaju da je crtana i animirana! Da li predlagač ima neko obrazloženje ovakvog koncepta koautorstva AV djela (osim općih tipa "ne možemo svima udovoljiti", "zakon je kompleksan i pokriva široko područje" i sl)? f) metodološki - Među dvadeset i devet (29) "predstavnik nadležnih, mjerodavnih i zainteresiranih tijela i pravnih subjekata (relevantnih zainteresiranih dionika)" (prema Odluci Zavoda za intelektualno vlasništvo o osnivanju Radne skupine, 20.12.2019), nema relevantno zainteresiranih predstavnika Društva hrvatskih filmskih snimatelja, nema predstavnika Društva hrvatskih filmskih djelatnika a niti predstavnika umjetničkih akademija koje obrazuju kadrove za AV područje. Odabir relevantnih zainteresiranih dionika Radne skupine nameće mi slijedeće pitanje (državni tajnik Ministarstva kulture K. Partl se obvezao u javnom nastupu odgovore na sve komentare i pitanja): što je bilo prije - kokoš ili jaje? Da li se ovako manjkav sastav Radne skupine, imenovane od "stručnog nositelja" (DZIV) bez snimatelja i filmskih djelatnika koji predstavljaju montažere, bio preduvjet za ovu verziju čl.15. , ili se pri sastavljanju radne skupine naprosto zaboravilo na navedene pa je rezultat tog zaborava prijedlog koautorstva bez snimatelja i montažera? Osobno dvojim u ovu drugu varijantu obzirom da izostavljeni redovito sudjeluju u javnim raspravama ovog Zakona! Praktički je svejedno da li Radna skupina ima postojeća 62 člana ili 65, koliko bi ih bilo da se uvede po jedan predstavnik izostavljenih zainteresiranih dionika! Zaključak: Ovakav prijedlog Zakona pokazuje proizvoljnost u određivanju koautora i autora doprinosa AV djela i to zbog metodološkog nereda u izradi Nacrta, a za što odgovornost snose Ministarstvo kulture RH kao predlagač te Državni zavod za intelektualno vlasništvo kao stručni nositelj. Državna institucija koja u nazivu sadrži pojam "intelektualno" bi morala imati organizacijske i intelektualne kapacitete da isporuči suvislu verziju Nacrta bez obzira na brojnost članova Radne skupine! Prijedlog za Članak 15 i 16: Autorstvo AV djela treba razdijeliti u tri kategorije: 1. Glavni autor: redatelj 2. Koautori: scenarist, skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u djelu, direktor fotografije, montažer, animator/glavni

	<p>crtič u animiranom filmu 3. Autori doprinosa: autor dijaloga, snimatelj, scenograf, kostimograf, slikar maski, oblikovatelj zvuka, oblikovatelj vizualnih efekata, autori već postojećih audio/video isječaka koji se koriste u AV djelu Koautore i autore doprinosa treba točno navesti bez dodataka "i drugi" ili "neka druga fizička osoba" te propisati da samo autori doprinosa mogu dokazivati koautorstvo. Također bi u obzir trebalo uzeti i glumce (glavne, sporedne) kada se u Zakonu bolje definiraju pojmovi autorstvo, koautorstvo, kolektivno djelo i izvođači. ali za to bi trebala nova Radna skupina, organiziranija i kompetentnija!</p>	
467	<p>Silvestar Kolbas II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Podržavam komentar Enesa Midžića: PRIJEDLOG Članak 15 mijenja se i glasi: (1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Članak 16 mijenja se i glasi: Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>

468	<p>Silvestar Kolbas II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Nitko ne spori da je redatelj glavni autor u nastanku filma. No film je po prirodi stvari kolektivno djelo. Pritom, snimatelj je glavni suradnik redatelja. Snimatelj vizualizira redateljeve ideje, predstavlja sponu između redateljske vizije i tehnika kojima se ona može ostvariti, aktivno objedinjuje cijeli vizualni sektor, ima nadzor nad stilskom i tehnološkom cjelinom filmskog djela, te svojim radom daje bitna i nepromjenjiva obilježja filmu. Filmsko je snimanje najstarije filmsko zanimanje. U mnogim je sredinama prepoznato kao izrazito autorsko zanimanje, koje koje ima nezamjenjivu i jedinstvenu koautorsku ulogu u nastanku filma. Nema snimatelja - nema filma. Tako je bilo prihvaćeno gledište i kod nas desecima godina unatrag. Nije obrazloženo zašto je glavnom snimatelju - direktoru fotografije ovim zakonskim prijedlogom ukinut status koautora. Apsurdno je da se glavnom crtaču ili animatoru po ovom prijedlogu zakona priznaje koautorski status a snimatelju ne. Zar u igranom ili dokumentarnom filmu slika nije važna kao što je važna u animiranom? Nebrojeni su filmovi u kojima je fotografija bitno obilježje i jedan od ključeva njihova uspjeha. Važnost uloge snimatelja ne mijenjaju ni blagodati moderne tehnologije, koje to zanimanje čine manje ekskluzivnim. Nije pisac svatko tko se zna služiti olovkom, i nije snimatelj svatko tko zna nešto snimiti. Snimatelj je jedan od najvažnijih (ko)autora filmskog djela.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>
469	<p>Boris Popović II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Citiram prijedlog Društva redatelja: (3) Ako neka od osoba iz stavka 2. ovoga članka dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element konkretnog audiovizualnog djela, te da bi se po članku 7. stavku 1. ovoga Zakona trebala smatrati koautorom toga audiovizualnog djela, bit će priznata kao koautor toga audiovizualnog djela. Kome dokaže i kako dokaže? Tko je arbitar? Kako se pokreće postupak? Postoji li mogućnost žalbe? Nisam stručnjak za pisanje zakona, ali formulacija mi se čini pravno nedorečenom.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

470	<p>Ana Krce II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Direktiva 2006/116/EZ na slijedeći način definira autore/koautore audiovizualnog djela: Članak 2. Kinematografska ili audiovizualna djela 1. Glavni redatelj kinematografskog ili audiovizualnog djela smatra se njegovim autorom ili jednim od njegovih autora. Države članice imaju mogućnost imenovati druge koautore. Dakle, direktiva daje za pravo svakoj od zemalja članica da poštujući svoje zakone, praksu i tradiciju industrije definira tko su sve koautor filma. Praksa je različita od zemlje do zemlje. 2018. godine je Confédération Internationale des Sociétés d'Auteurs et Compositeurs (Međunarodna konfederacija društava autora i skladatelja) objavila studiju na temu autorski prava i prava na tantijeme u EZ. https://www.cisac.org/CISAC-University/Library/Studies-Guides/AV-Remuneration-Study Unutar studije se nalazi i popis svih članica s popisom autora kojima se priznaju autorska/koautorska prava na audiovizualnom djelu. Tako np. Njemačka, Austrija i Nizozemska priznaju autorsko pravo svima koji su kreativno doprinjeli nastanku djela. S Točkom 4. Čl. 15. koja se predlaže nacrtom ovog zakona ulazimo na jako "sklizak" teren. U slučaju da dođe do potrebe za tim da netko dokazuje svoje autorsko/koautorsko pravo trebalo bi se jasno definirati odrednice po kojima bi se autorima priznalo njihovo autorstvo/koautorstvo. I tko bi bila ta osoba koja bi autoru trebala odobriti da je on koautor a ne autor doprinosa? Ovako imamo članak koji svatko može tumačiti kako hoće, što će poznavajući domaću praksu, u velikoj većini slučajeva završiti na štetu autora/koautora.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
471	<p>Enes Midžić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Članak 15 mijenja se i glasi: 1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>
472	<p>Mirko Pivčević II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Važećim Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima čl. 116 (1) 4. glavni snimatelj je koautor audiovizualnog djela. Nacrtom prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, Člankom 17 (2) definirani su koautori audiovizualnog djela i to: 1. glavni redatelj; 2. autor scenarija; 3. skladatelj. Iz koautorstva su izbačeni snimatelji (glavni snimatelj), ukinuta je kategorija glavnog snimatelja (direktora fotografije), a uvedena nepoznata kategorija glavnog redatelja. Bez snimatelja, glavnog snimatelja – direktora fotografije, ne postoji audiovizualno djelo, koji svojim kreativnim i autorskim doprinosom su</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao</p>

upravo ona kategorija koja gore navedenima omogućava da budu uopće autori nečega. Svesti snimatelje na autora doprinosa je nonsens, jer samo doprinosom nije moguće ostvariti audiovizualno djelo već mu dati tek neko obilježje. PRIJEDLOG Članak 15 mijenja se i glasi: 1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Članak 16 mijenja se i glasi: Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Nije obrazloženo zašto je glavnom snimatelju - direktoru fotografije ukinut status koautora AV djela. To nije niti u smjernicama i direktivama EU na koje se poziva u obrazloženju. Svrha i temelj reguliranja statusa pojedine profesije temelji se na Zakonu o audiovizualnim djelatnostima: Čl. 3 j) - pojmovi autor, autorsko djelo, audiovizualne medijske usluge, elektroničke publikacije, audiovizualne medijske usluge na zahtjev, prijenos i/ili retransmisija audiovizualnih programa, televizijski programski kanali, koprodukcija, koproducent, koncesionar, operator, nakladnici televizijskih programa, europsko audiovizualno djelo, fiksacija, neovisni producent, kao i drugi pojmovi iz područja intelektualnoga vlasništva, elektroničkih medija i elektroničkih komunikacija imaju značenje uređeno posebnim zakonima kojima se uređuju autorska i srodna prava, elektronički mediji i elektroničke komunikacije. Umjesto toga u prvi plan su izašli uski grupni financijski interesi koji ukidanjem statusa glavnog snimatelja imaju veći udio u raspodjeli sredstava. Dakle, financijski razlozi, a ne povijesno utemeljeni status, razlog su ove "privatizacije" mijenjanja statusa glavnog snimatelja. To je razvidno i uvođenjem nepoznatih pojmova glavni redatelj i pomoćni redatelj, čime se pojačavaju grupni financijski razlozi. Zar zaista iz Ministarstva kulture RH može u javnu raspravi biti upućen prijedlog koji tolerira ovakvu vrstu privatizacije, te ne poštuje prirodna, povijesna i konačno već 70-ak godina zakonima ove zemlje priznata prava. Mirko Pivčević

koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).

473	<p>JASENKO RASOL II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Direktor fotografije (glavni snimatelj) filmskom djelu doprinosi i kreativno i autorski te je, uz redatelja i scenarista, najvažnija karika u kreiranju audiovizualnog proizvoda. Toksično i maliciozno je implementirati ovako krnji i tendenciozan zakon jer on dokazuje i ilustrira dubinsko nerazumijevanje važnih procesa u nastajanju audiovizualnog djela, procesa bez kojih nema audiovizualnog djela. Time su ozbiljno kompromitirane kompetencije zakonodavca. U nesretnom periodu C-19 pandemije mogu se potkrasti ovakve greške, neće to biti ni prvi ni zadnji put, no svakako bi ih trebalo - korigirati - u suprotnom, ovakav bi zakon doveo u pitanje međunarodni ugled republike Hrvatske; lako je provjeriti suprotne zakonske prakse, od predloženog, svuda po svijetu.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>
-----	--	--

474	<p>Igor Savatovic II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Izbaciti snimatelja kao koautora audiovizualnog djela je naprosto besmisleno. Audiovizualno dijelo ne može postojati bez snimatelja (osim u animaciji)! Povijesno pa čak i kreativno gledano, audiovizualno djelo može nastati i bez redatelja, ali bez snimatelja nemože nikako, jer netko mora stajati iza kamere, a taj netko je snimatelj. Misljenja sam da predlaganje ovakvog zakona, u vrijeme pandemije, bez savjetovanja sa snimateljskom strukom, nije nista drugo nego oportunitizam. Da ne bi osatili samo na misljenima, moramo se držati činjenica i zato citiram prof. Midžica: "Važećim Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima čl. 116 (1) 4. glavni snimatelj je koautor audiovizualnog djela. Nacrtom prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, Člankom 17 (2) definirani su koautori audiovizualnog djela i to: 1. glavni redatelj; 2. autor scenarija; 3. skladatelj. Iz koautorstva su izbačeni snimatelji (glavni snimatelj), ukinuta je kategorija glavnog snimatelja, a uvedena nepoznata kategorija glavnog redatelja. Uz glavnog snimatelja - direktora fotografije mogući je angažman snimatelja – operatora kamere, koji nema autorski status već je realizator autorskih odluka glavnog snimatelja – direktora fotografije. Bez snimatelja, glavnog snimatelja – direktora fotografije, ne postoji audiovizualno djelo, koji svojim kreativnim i autorskim doprinosom su upravo ona kategorija koja gore navedenima omogućava da budu uopće autori nečega. Svesti snimatelje na autora doprinosa je nonsens, jer samo doprinosom nije moguće ostvariti audiovizualno djelo već mu dati tek neko obilježje. Ukidanje povijesno i zakonski priznatog statusa glavnog snimatelja kao koautora audiovizualnog djela proizlazi iz evidentnih uskosebičnih grupnih finansijskih interesa ili ignorantskog nerazumijevanja, koautorstva. PRIJEDLOG Članak 15 mijenja se i glasi: 1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Članak 16 mijenja se i glasi: Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa)."</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog prihvaćen na sljedeći način: Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj. Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se: autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka te skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač odnosno glavni animator. Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).</p>
475	<p>Enes Midžić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Važećim Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima čl. 116 (1) 4. glavni snimatelj je koautor</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela</p>

audiovizualnog djela. Nacrtom prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, Člankom 17 (2) definirani su koautori audiovizualnog djela i to: 1. glavni redatelj; 2. autor scenarija; 3. skladatelj. Iz koautorstva su izbačeni snimatelji (glavni snimatelj), ukinuta je kategorija glavnog snimatelja (direktora fotografije), a uvedena nepoznata kategorija glavnog redatelja. Bez snimatelja, glavnog snimatelja – direktora fotografije, ne postoji audiovizualno djelo, koji svojim kreativnim i autorskim doprinosom su upravo ona kategorija koja gore navedenima omogućava da budu uopće autori nečega. Svesti snimatelje na autora doprinosa je nonsens, jer samo doprinosom nije moguće ostvariti audiovizualno djelo već mu dati tek neko obilježje. PRIJEDLOG Članak 15 mijenja se i glasi: 1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima. (2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se: 1. glavni redatelj, 2. autor scenarija, 3. glavni snimatelj – direktor fotografije 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. (3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator. (4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela. Članak 16 mijenja se i glasi: Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa). Nije obrazloženo zašto je glavnom snimatelju - direktoru fotografije ukinut status koautora AV djela. To nije niti u smjernicama i direktivama EU na koje se poziva u obrazloženju. Svrha reguliranja statusa u tom dijelu temelji se na Zakonu o audiovizualnim djelatnostima: Čl. 3. j) - pojmovi autor, autorsko djelo, audiovizualne medijske usluge, elektroničke publikacije, audiovizualne medijske usluge na zahtjev, prijenos i/ili retransmisija audiovizualnih programa, televizijski programski kanali, koprodukcija, koproducent, koncesionar, operator, nakladnici televizijskih programa, europsko audiovizualno djelo, fiksacija, neovisni producent, kao i drugi pojmovi iz područja intelektualnoga vlasništva, elektroničkih medija i elektroničkih komunikacija imaju značenje uređeno posebnim zakonima kojima se uređuju autorska i srodna prava, elektronički mediji i elektroničke komunikacije. Umjesto toga u prvi plan su izašli uski grupni financijski interesi koji ukidanjem statusa glavnog snimatelja imaju veći udio u raspodjeli sredstava. Dakle, financijski razlozi, a ne povijesno utemeljeni status, razlog su ove "privatizacije" mijenjanja statusa glavnog snimatelja. To je razvidno i uvođenjem nepoznatih pojmova glavni redatelj i pomoćni redatelj, čime se pojačavaju grupni financijski razlozi. Signtifikantno je da u povjerenstvo nisu uključeni snimatelji – direktori fotografije predstavnici hrvatskog društva filmskih snimatelja,

smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.

	<p>dakle one profesije čija se priznata i stečena prava ukidaju. Zar zaista iz Ministarstva kulture RH može u javnu raspravi biti upućen prijedlog koji tolerira ovakvu vrstu privatizacije, te ne poštuje prirodna, povijesna i konačno već 70-ak godina zakonima ove zemlje priznata prava.</p>	
476	<p>Silvio Jesenković II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Mislim da vam se desio propust, iz članka 15., KOAUTORI AUDIOVIZUALNOG DJELA vam je greškom ispao Glavni snimatelj. Glavni snimatelj / Direktor fotografije ima veliki utjecaj na sve važne kreativne elemente filma. Konkretno, za fotografiju i dizajn svjetla je gotovo isključivo odgovoran direktor fotografije. Dizajn svjetla je vrlo bitan dio filma, jer svakoj pojedinačnoj slici pruža posebnu atmosferu, a također utječe na ugođaj cijelog filma i upravo je direktor fotografije zajedno s redateljem ugradio svoju osobnost u film ili neko drugo audiovizualno djelo. Ne umanjujem ničiji doprinos ali gledali smo filmove bez glazbe pa i improvizacije bez čvrstog scenarija ali bar ja dosad nisam vidio audiovizualno djelo bez slike. Pogledajte malo kroz povijest kinematografije koliko je genijalnih djela nastalo na suradnji redatelj – snimatelj. Koliko bi europska kinematografija bila siromašnija bez suradnje redatelja Alaina Resnaisa i snimatelja Sacha Viernya u filmu „Prošle godine u Marienbadu“, kako bi izgledali Bergmanovi filmovi bez Svena Nykvista ili Formanovi bez Miroslava Ondříčka i da ne nabrajam dalje. Što je ta suradnja redatelj - snimatelj u vizualizaciji filma nego koautorstvo. I za kraj je možda deplasirano reći ali profesija snimatelj je najstarija profesija na filmu. Ako je u većem dijelu europskih zemalja glavni snimatelj - koautor, i taj broj zemalja se povećava, nije mi jasno zašto Hrvatska inzistira na smanjenju prava.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>
477	<p>THOMAS KRSTULović II. AUTORSKO PRAVO, Članak 15. Pod (4) uvrstiti snimatelja odnosno direktora fotografije jer je po člancima 7., 12., 13. i 14. neprikosnoveno napisano da je u proizvodnji AV djela i (ili) svakog drugog autor onaj koji je bilo kojim fotografskim postupkom stvorio djelo. Priroda AV djela je da se sastoji od segmenata slike, tona, teksta i izvočenja istog stoga se smatra svaki od tih segmenata zasebnim autorskim djelom.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra glavni redatelj, a ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se autor scenarija, glavni snimatelj, glavni montažer slike i zvuka i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu, uz odgovarajuće izmjene odredbi članka 16. u pogledu autora doprinosa.</p>
478	<p>Hrvatsko društvo likovnih umjetnika II. AUTORSKO PRAVO, AUTORI DOPRINOSA AUDIOVIZUALNOM DJELU HDLU podržava prijedloga Hrvatska udruga filmskih snimatelja i ostalih udruga i pojedinaca, jer smatramo nužnim prošenje članak, da njime budu obuhvaćeni koautora AV koji su u ovim prijedlogom izostavljeni.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

479	<p>GORAN MEČAVA II. AUTORSKO PRAVO, Članak 16. Nejasna je pozicija "pomoćni redatelj", osobno se u svojoj 35-o godišnjoj karijeri na filmu nisam susreo sa tim nazivom, U slučaju da se pod pomoćni redatelj mislilo na "pomoćnika redatelja" čija je pozicija kao autora diskutabilna trebalo bi pored pomoćnika redatelja uvesti u zakon pomoćnika snimatelja, pomoćnika scenografa, pomoćnika montažera, itd</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
480	<p>ulupuh II. AUTORSKO PRAVO, Članak 22. Srž fotografije je u tome da u određenom okviru ostvari određenu vizualnu ravnotežu na način da se određene linije protežu od kuta do kuta, od ruba do ruba. Ako se to oduzme fotografija gubi svoju umjetničku srž. Kako možemo biti sigurni da se navedena odredba o neznatnim izmjenama neće tumačiti na način da se rezanjem fotografije (crop) zapravo ne dira u osnovni karakter djela?</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Ako autor smatra da je rezanjem fotografije narušena vizualna ravnoteža odnosno da se takva intervencija na fotografiji ne može smatrati neznatnom izmjenom, može se usprotiviti takvom naruženju svoga autorskog djela temeljem svojeg moralnog prava na poštivanje autorskog djela.</p>
481	<p>DANIJEL KRAMARIĆ II. AUTORSKO PRAVO, Članak 24. U tekstu prijedloga Zakona nije pojašnjeno zašto su računalni programi, elektroničke baze podataka i audiovizualna djela isključeni iz primjene prava opoziva. Ako su isto tvorevine zaštićene autorskim pravom, onda i njihovi autori moraju imati jednaka prava kao i ostali autori. U skladu sa navedenim, predlaže se odredbu iz stavka (6) brisati u cijelosti. Ukoliko pak postoji posebna stručna argumentacija za unošenje ove odredbe u tekst Zakona, potrebno je istu posebno navesti u obrazloženju prijedloga Zakona. Ovako ispada da se predmetna odredba unosi u Zakon isključivo radi ostvarivanja posebne zaštite imovinskih interesa poduzetnika, odnosno trgovačkih društava i njihovih vlasnika, koji vrlo su najčešći producenti, naručitelji i financijeri izrade takvih autorska djela i to na štetu samih autora. Ovo je osobito nepošteno, imajući u vidu sva posebna prava producenta i trgovačkih društava koja su definirana ovim Zakonom za autorska djela koja nastaju po narudžbi ili u radnom odnosu.</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedba se ne prihvaća. Računalni programi, elektroničke baze podataka i audiovizualna djela isključena su od prava opoziva kao moralnog prava zbog posebnog karaktera ove vrste djela. S obzirom na karakter računalnih programa i elektroničkih baza podataka, nije izvjesno da bi se njihovim korištenjem mogla prouzročiti povreda časti i ugleda autora koja bi opravdavala otklon od ugovornih obaveza kakvu predviđa moralno pravo opoziva. S druge strane, kod audiovizualnih djela ima prevelik broj drugih koautora i autora doprinosa te je neprimjereno da samo jedan među njima može pozivom na svoje moralno pravo opoziva onemogućiti korištenje audiovizualnog djela koje je već ugovoreno, a na štetu svih ostalih.</p>
482	<p>THOMAS KRSTULović II. AUTORSKO PRAVO, Članak 24. (6) Odredbe iz ovoga članka ne primjenjuju se na elektroničke baze podataka i računalne programe.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne može prihvatiti jer je u suprotnosti s naravi audiovizualnih djela.</p>
483	<p>ulupuh II. AUTORSKO PRAVO, Članak 27. predlažemo da se za korištenje reprodukcija likovnih umjetničkih djela i arhitektonskih i kiparskih spomenika u edukativne svrhe (školski udžbenici i slična edukativna pomagala) izdavače obveže na isplatu tantijema za reizdanje za sljedeće godine istog izdanja, kao i za javnu posudbu u knjižnicama. To treba povezati sa pravom sljeđenj, člank 28.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Pojašnjava se predlagatelju da je korištenje djela (uključujući i djela arhitekture, te likovnih umjetnosti) u zbirkama namijenjenim nastavi ili znanstvenom istraživanju propisano člankom 188. Nacrta prijedloga Zakona, kojim je predviđeno i pravo na primjerenu naknadu, koja se obavezno ostvaruje u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava. Pravo slijeđenja drugi je pravni mehanizam ostvarivanja prava autora likovnih djela na naknadu, koji se također obavezno ostvaruje u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava.</p>

484	<p>Društvo hrvatskih audiovizualnih prevoditelja II. AUTORSKO PRAVO, Članak 27.</p> <p>(3) komentar: Sadašnja situacija omogućava neograničenu i beskonačnu distribuciju autorskih djela audiovizualnih prijevoda bez ikakve naknade autoru, osim one za prvu prodaju. Budući da je riječ o izrazito frekventnim i medijski eksploatiranim autorskim djelima, tražimo da se uvede pandan naknadi za javnu posudbu kakva postoji za književne prijevode, tj. da se ograniči broj reemitiranja bez naknade i utvrdi iznad kojeg broja reemitiranja svog audiovizualnog prijevoda autor ima pravo ostvariti za to vezanu naknadu.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Na prijevode audiovizualnog djela primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na sve vrste prijevoda.</p>
485	<p>Društvo hrvatskih književnih prevodilaca II. AUTORSKO PRAVO, Članak 29.</p> <p>Predlažemo dodati riječ "autora" ili riječ "tuđeg" radi jasnoće članka. Prva verzija (autora): (1) Autor ima isključivo pravo priopćavanja autorskog djela javnosti na svaki način, žicom ili bežičnim putem. Za svako priopćavanje autorskog djela javnosti potrebno je pribaviti odobrenje autora ugovorom ili na drugi način, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Druga verzija: (1) Autor ima isključivo pravo priopćavanja autorskog djela javnosti na svaki način, žicom ili bežičnim putem. Za svako priopćavanje tuđeg autorskog djela javnosti potrebno je pribaviti odobrenje autora ugovorom ili na drugi način, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Dopuna koja se predlaže u članku 29. Nacrta prijedloga Zakona se ne prihvaća s obzirom na to da se po prirodi stvari podrazumijeva da se ovdje radi o priopćavanju javnosti tuđeg autorskog djela odnosno o priopćavanju javnosti od strane osobe različite od samog autora djela.</p>
486	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 35.</p> <p>Čl. 35 Čini se nelogičnim da naslov članka govori o emitiranju i satelitskom emitiranju, dok u samom članku pojma "satelitsko emitiranje" nema već se rabi isključivo „emitiranje putem satelita“ koje je stavljeno u zagradu. Smatram nomotehnički ispravnim ujednačiti pojmove iz naslova i samog sadržaja članka.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća te se u članku 35. Nacrta prijedloga Zakona tekst ujednačava na način da glasi: emitiranje putem satelita.</p>
487	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 36.</p> <p>Čl. 36 Komentar je istog sadržaja kao i u odnosu na čl. 35. Treba se odlučiti hoće li se koristiti pojam satelitsko emitiranje ili emitiranje putem satelita (koji se u ovom članku pojavljuje u svakom stavku) i onda biti konzistentan.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća te se u članku 36. Nacrta prijedloga Zakona tekst ujednačava na način da glasi: emitiranje putem satelita.</p>
488	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 38.</p> <p>Čl. 38 Nejasna je pravna pozicija bilo organizacije za emitiranje bilo distributera signala u slučaju ako jedan od njih pribavi odobrenje za prijenos izravnim protokolom (koji se smatra jedinstvenom radnjom priopćavanja javnosti), a drugi ne. U navedenom slučaju unatoč pribavljenom odobrenju i plaćanju naknade ipak će se moći spriječiti obavljanje te jedinstvene radnje pri čemu jedna strana (ona koja je platila) trpi štetu, novac je davatelj odobrenja primio, no odobrenje ne postoji u odnosu na jedinstvenu radnju i takvu štetu koju je uzrokovala strana koja nije ishodila odobrenje.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Primjedba se ne prihvaća. Članak 38. Nacrta prijedloga Zakona rezultat je implementacije članka 8. i vezane uvodne izjave (20) Direktive (EU) 2019/789. Uz to, predviđeno je obvezno kolektivno ostvarivanje prava kada se radi o pravu prijenosa izravnim protokolom, što znači da se i organizacija za emitiranje i distributer signala obraćaju organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava radi odobrenja i njoj vrše plaćanje (i jedan i drugi) za jedinstvenu radnju priopćavanja javnosti izravnim protokolom. Za očekivati je da će ove dvije strane (organizacija za emitiranje i distributer signala) o svojoj poslovnoj suradnji sklopiti odgovarajući ugovor kojim će biti predviđeno i rješavanje ovakvih situacija u kojima bi jedna strana trpila štetu iz razloga što druga nije pravovremeno ishodila odobrenje.</p>

489	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, UČINITI DOSTUPNIM javnosti Čl. 40 Kada se već odlučilo promijeniti ustaljena terminologija tzv. „making available right“, smatram da je bolji izričaj „OMOGUĆAVANJE DOSTUPNOSTI JAVNOSTI“. Navedeno smatram primjerenijim, ne iz lingvističkih već sadržajnih razloga tog prava, obzirom na judikaturu Suda EU, posebice presudu C-527/15 (Filmspeler). Ovaj komentar stavljen je uz članak koji sadrži definiciju tog prava, no naravno, odnosi se na sve članke koji sadržavaju pojam počevši od čl. 29, pa nadalje.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Upućuje se na to da se raniji naziv „pravo stavljanja na raspolaganje javnosti“ mijenja u izričaj „pravo činjenja dostupnim javnosti“. Ovaj izričaj smatra se boljim rješenjem (prijevodom) u odnosu na prijedlog podnositelja s obzirom na to da izvorni naziv ovog prava na engleskom jeziku glasi „making available right“. Pritom se uzima u obzir da je za hrvatsku riječ „omogućavanje“ (prijedlog podnositelja) odgovarajuća engleska riječ enabling, tako da je izričaj Nacrta prijedloga Zakona u ovome dijelu precizniji.</p>
490	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo II. AUTORSKO PRAVO, Članak 43. PRIJEDLOG UZ ČL. 43. st. 3. Stavak 3.) treba dopuniti tako da glasi: Davatelji usluga informacijskog društva u smislu zakona kojim se uređuje elektronička trgovina, koji nisu osnovani u svrhu ostvarivanja gospodarske ili ekonomske koristi, kao što su neprofitne internetske enciklopedije te obrazovni i znanstveni repozitoriji, repozitoriji institucija kulturne baštine,..... OBRAZLOŽENJE: U stavak 3. svakako bi bilo dobro uvrstiti i repozitorije institucija kulturne baštine (poput onih koje će objavljivati djela nedostupna na tržištu), s obzirom da one u svojoj javnoj funkciji utvrđenoj i Zakonom o knjižnicama i knjižničnoj djelatnosti, ne pružaju komercijalne usluge niti se bave komercijalnom djelatnošću u smislu Zakona o uslugama. Posebno se to vidi u problemu čl. 174. st. 3. kada se ono što je na tom mjestu navedeno, izjednačavanje baštinskih institucija s komercijalnim poduhvatima, nakaradno i na štetu knjižnica primjenjuje u praksi.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Člankom 43. stavkom 3. implementira se tekst Direktive (EU) 790/2019, članak 2. stavak 6. i pripadajući recital (62) Direktive.</p>
491	<p>Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava II. AUTORSKO PRAVO, Članak 43. Članak 43. (1) Pravo davanja pristupa javnosti autorskim djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta isključivo je pravo autora da odobri ili zabrani davatelju usluge dijeljenja sadržaja putem interneta davanje pristupa autorskom djelu koje je učitao korisnik njegove usluge dijeljenja sadržaja. Davanje pristupa javnosti djelima predstavlja priopćavanje javnosti iz članka 29. UKLJUČUJUĆI činjenje dostupnim javnosti autorskog djela iz članka 40. ovoga Zakona. OBRAZLOŽENJE Davanje pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta predstavlja oblik priopćavanja javnosti, odnosno činjenja dostupnim javnosti autorskog djela. Formulacijom kao što je predložena u nacrtu bi se moglo POGREŠNO ZAKLJUČITI da davanje pristupa javnosti može biti alternativno ILI priopćavanje javnosti ILI činjenje dostupnim javnosti autorskog djela, što nije točno jer je člankom 29. izričito propisano drugačije. Potrebno je stoga uskladiti navedeno jer se ne radi o alternativnim pravima (kao što se veznikom ILI označava), nego se radi o hijerarhijski različitim pravima od kojih su sva ta prava vrste priopćavanja javnosti.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća. Tekst članka 43. Nacrta prijedloga Zakona odgovarajuće je izmijenjen.</p>

492	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 43. Čl. 43 Potrebno je uskladiti izričaj članka 43 (i čl. 44) sa sadržajem čl. 29, te članaka 41. i 42. Naime, sve naprijed navedeno odnosi se na različite oblike priopćavanja javnosti (kao višeg tj. šireg pojma) koje su primjerice pobrojane u čl. 29. Iz navedenog članka nedvojbeno proizlazi da je radnja činjenja dostupnim javnosti jedan od oblika priopćavanja javnosti (podvrsta istog). Nakon toga svako od tih načina priopćavanja javnosti se posebice definira, te se tako u čl. 41. i 42. (ispravno) govori da se radi o radnji priopćavanja javnosti UKLJUČUJUĆI činjenje dostupnim javnosti, dok se taj pojam "uključujući" u člancima 43. i 44. (pogrešno) zamijenio rastavnim veznikom ILI. Takva promjena lingvistički znači da se radi ILI o radnji priopćavanja javnosti ILI o radnji činjenja dostupnim javnosti – što je pravno pogrešno iz naprijed navedenog razloga kao i sadržaja čl. 29. Naime rastavni veznici znače isključivo nužnost izbora između jedne ili druge opcije, što ovdje nikako nije slučaj jer se radi o širem i užem pojmu.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća i tekst članka odgovarajuće je izmijenjen.</p>
493	<p>Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu II. AUTORSKO PRAVO, Članak 43. U stavak (3) svakako je potrebno, uz obrazovne i znanstvene repozitorije, uvrstiti i repozitorije institucija kulturne baštine koje objavljuju sadržaje u neprofitne svrhe. Prijedlog dopune stavka: (...) kao što su neprofitne internetske enciklopedije, obrazovni i znanstveni repozitoriji te repozitoriji institucija kulturne baštine (...)</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedba se ne prihvaća. Radi se o usklađivanju odredbe sa zahtjevima Direktive (EU) 2019/790.</p>
494	<p>Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava II. AUTORSKO PRAVO, Članak 44. Članak 44. (1) Ako davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ne pribavi odobrenje autora za obavljanje radnji davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta, prije početka takvog korištenja, odgovoran je za neovlašteno priopćavanje javnosti iz članka 29. UKLJUČUJUĆI činjenje dostupnim javnosti autorskih djela iz članka 40. ovoga Zakona, osim ako dokaže da je: ... OBRAZLOŽENJE Davanje pristupa javnosti djelima predstavlja i priopćavanje javnosti i činjenje dostupnim javnosti autorskog djela. Formulacijom kao što je predložena u nacrtu bi se moglo POGREŠNO ZAKLJUČITI da davanje pristupa javnosti može biti alternativno ILI priopćavanje javnosti ILI činjenje dostupnim javnosti autorskog djela, što nije točno. Molimo pogledati obrazloženje i uz članak 43.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća. Tekst članka 44. Nacrta prijedloga Zakona odgovarajuće je izmijenjen.</p>
495	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 44. Predlažem sljedeći tekst st. 7. (obrazloženje je u općem komentaru na članak): DAVATELJ USLUGA DIJELJENJA SADRŽAJA PUTEM INTERNETA ĆE AUTORU NA ZAHTJEV DOSTAVITI DOKAZE O PODUZIMANJU SVIH RADNJI IZ ST. 1 OVOG ČLANKA.</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedba nije prihvaćena jer je izričaj članka 44. stavka 7. Nacrta prijedloga Zakona usklađen s člankom 17. točkom 8. Direktive (EU) 2019/790 .</p>

496	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 44. Čl. 44 St. 1 Potrebno je uskladiti izričaj članka 44 (kao i prethodno navedenog čl. 43) s izričajem čl. 29, te posljedično članka 41. i 42. Svi razlozi navedeni su u komentaru uz čl. 43. St. 7 – rečenica je posve nerazumljiva i neprecizna jer uopće nije jasno koji su to podaci koje bi autor mogao zatražiti a pružatelj usluge morao dostaviti. Upravo dostavljanje dokaza je nužno za bilo kakve daljnje eventualne pravne korake, jer podaci o djelovanju praksi ne znače pravno baš ništa.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Primjedba se djelomično prihvaća. Prihvaća se prijedlog usklađenja izričaja u članku 44. stavku 1. na način da se riječ „ili“ zamjenjuje riječju „uključujući“. Prijedlog u vezi izmjene stavka 7. istoga članka se ne prihvaća, s obzirom na to da izričaj naveden u tom stavku Nacrta prijedloga Zakona odgovara izričaju iz članka 17. točke 8. Direktive (EU) 2019/790.</p>
497	<p>Elda Pliško Horvat II. AUTORSKO PRAVO, Članak 44. Nadopuna čl. 44. st.1: d) ako se dijeljeni sadržaji putem interneta odnose na književna djela koja su na popisu MZO-a kao djela za obvezno ili neobvezno čitanje u osnovnim i srednjim školama ukoliko nisu dostupni u knjižnicama ili je pristup knjižnicama onemogućen ili se ne nalaze na popisu djela u aplikaciji eLektira</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog nadopune se ne može prihvatiti. Odredba članka 44. stavka 1. Nacrta prijedloga Zakona rezultat je precizne implementacije novih propisa EU-a, odnosno članka 17. stavka 4. Direktive (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ</p>
498	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 46. Čl. 46 Smatram da je korisno u st. 1 u karakterizaciji pritužbenih postupaka dodati riječ „neautomatizirane“ (uz djelotvorne i žurne). Naime, vrlo često internet platforme za dijeljenje sadržaja imaju isključivo automatizirane odgovore koji onemogućuju ikakvu interakciju s pravnim odjelima, a u svrhu konkretnih rješavanja konkretnih slučajeva.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Obaveza ljudske provjere provedenog pritužbenog postupka jasno proizlazi iz članka 46. stavka 2. Nacrta prijedloga zakona.</p>
499	<p>Društvo hrvatskih audiovizualnih prevoditelja II. AUTORSKO PRAVO, Članak 47. Tražimo precizniju i čvršću odredbu pojma prerade. Iz ovakve formulacije nije jasno smatra li se prerada samostalnom intelektualnom tvorevinom u smislu Članka 8. ovog Zakona. Konkretno, time se otvara mogućnost česte manipulacije i bespravne upotrebe na tržištu audiovizualnog prijevoda, u slučajevima kada naručitelj intervenira u otuđeno autorsko djelo audiovizualnog prijevoda i prodaje ga bez potpisa autora trećoj strani, ostvarujući tako materijalnu korist isključivo za sebe, a ne i za autora.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Članak 47. Nacrta prijedloga Zakona regulira isključivo pravo prerade i proizlazi iz zahtjeva članka 12. Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela, koje je Republika Hrvatska članica. U vezi dvojbe istaknute u ovoj primjedbi, naglašava se značaj da se sva bitna pitanja korištenja prijevoda kao autorskog djela detaljno definiraju ugovorom.</p>
500	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 48. Čl. 48 Možda bi bilo dobro pokušati regulirati situaciju u slučajevima kada ostavinski postupci traju dugo (nekada čak 20 i više godina) npr. uvođenjem licencija uz sudski polog. U suprotnom znatan broj djela s raznih područja može biti „blokiran“.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Nasljednik stupa u pravni položaj ostavitelja u trenutku smrti ostavitelja, a rješenje o nasljeđivanju je samo deklaratorni akt.</p>

501	<p>Društvo hrvatskih audiovizualnih prevoditelja II. AUTORSKO PRAVO, Članak 51.</p> <p>(1) komentar: Smatramo da se ovakva formulacija kosi sa suštinskom namjenom i namjerom ovog Zakona, a to je zaštita autorskih prava. Naime, ovime se otvara mogućnost da naručitelj autoru suradnju uvjetuje ugovorom kojim od njega traži da mu zauvijek prepusti svoje autorsko pravo, iz čega proizlazi da se od autora na taj način može tražiti i da se odrekne potpisa kao temeljnog dokaza autorstva - dakle, zatire se trag autora u njegovom djelu. To je također česta praksa naručitelja kad je posrijedi audiovizualni prijevod kao autorsko djelo, pa se nepotpisani audiovizualni prijevodi pojavljuju na televizijama upisanima u HAKOM-ovu knjigu TV nakladnika i u programima kabelskih operatera ili kabelskoj retransmisiji. Stoga tražimo da se u članak ugradi formulacija prema kojoj se protuzakonitim smatra od autora tražiti da se odrekne prava na potpis svog autorskog djela te da se svaki ugovor kojim se to od autora traži automatski smatra ništavnim, a naručitelj koji nastavlja s takvom praksom podliježe prekršajima navedenim u ovom Zakonu.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Naglašava se da prema članku 21. Nacrta prijedloga Zakona autor ima pravo biti priznat i označen kao autor djela. Osoba koja javno koristi autorsko djelo dužna je pri svakom korištenju naznačiti autora, osim ako autor u pisanom obliku izjavi da ne želi biti naveden ili ako način pojedinoga javnog korištenja autorskog djela onemogućava navođenje autora. Ugovori koji se u praksi sklapaju ne bi smjeli sadržavati odredbu koja bi bila protivna navedenom moralnom pravu autora da bude naveden, protivno volji autora. Moralna prava su po naravi neprenosiva i neotuđiva i pravno je nemoguće odreći se svojeg moralnog prava. U članku 284. stavku 1. točka 2. Nacrta prijedloga Zakona predviđena je i prekršajna odredba za povredu navedenog prava autora.</p>
502	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 52.</p> <p>Čl. 52 Vjerojatno greškom st. 2 i st. 3 su identični</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Primjedba se prihvaća. Došlo je do pogreške kod unosa teksta u aplikaciju e-savjetovanje.. Članak 52. stavak 3. Nacrta prijedloga Zakona glasi: „Ako se nad nositeljem isključivog prava iskorištavanja provodi stečaj, pravo iskorištavanja je dio stečajne mase. Ako u stečajnom postupku nitko ne stekne isključivo pravo iskorištavanja, ono prestaje.“</p>
503	<p>Dancing Bear Publishing II. AUTORSKO PRAVO, Članak 52.</p> <p>Samo skrećemo pažnju da su st. (2) i (3) identični.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Zahvaljujemo na primjedbi, radi se o tehničkoj pogrešci do koje je došlo kod unosa teksta u aplikaciju e-savjetovanje. Članak 52. stavak 3. Nacrta prijedloga Zakona glasi: „Ako se nad nositeljem isključivog prava iskorištavanja provodi stečaj, pravo iskorištavanja je dio stečajne mase. Ako u stečajnom postupku nitko ne stekne isključivo pravo iskorištavanja, ono prestaje.“</p>
504	<p>Društvo hrvatskih audiovizualnih prevoditelja II. AUTORSKO PRAVO, Članak 54.</p> <p>(1) komentar: Smatramo da se pri formulaciji prenošenja prava iskorištavanja autorskog djela mora dodatno istaknuti kako takvo pravo ne uključuje i pravo na neograničenu distribuciju istog djela, tj. da prenošenjem prava iskorištavanja novi vlasnik takvog prava nema pravo na primjerice neograničenu retransmisiju audiovizualnih djela bez isplaćivanja naknada autoru za svako reemitiranje, prema uvjetima naknada za retransmisiju koje treba odrediti u Članku 27. ovog Zakona.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Ovom se odredbom uređuje da suglasnost autora za prijenos prava iskorištavanja nije potrebna kad se cjelokupno poslovanje ili dio poslovanja s jedne osobe prenosi na drugu. Vrsta i opseg prava koja se u slučaju prijenosa cjelokupnog poslovanja ili dijela poslovanja prenose na drugu osobu ovise o tome koja je prava iskorištavanja autorskog djela autor inicijalno osnovao za osobu čije poslovanje je predmet prijenosa. U slučajevima kada se pravo iskorištavanja prenosi na drugu osobu bez autorovog odobrenja, osoba za koju je autor osnovao pravo iskorištavanja za ispunjenje obveza prema autoru odgovara solidarno s osobom na koju je ono preneseno.</p>

505	<p>Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava II. AUTORSKO PRAVO, Članak 58.</p> <p>Predlažemo BRISANJE STAVKA2. koji govori o konvalidaciji autorskopравnih ugovora, budući je pisana forma za autorskopравne ugovore NUŽNA u svrhu precizne definicije međusobnih prava i obveza nositelja prava u odnosu na one koji žele koristiti predmete zaštite. Naime, upravo forma predstavlja zaštitu i ne ostavlja dvojbu oko stvarnog sadržaja autorskih ugovora, te smatramo da je to cilj i razlog propisivanja pisane forme. Posebice je nelogično da se u stavku 1. propiše obvezna pisana forma za autorskopравne ugovore, a onda se stavkom 2. istog članka ta obveza derogira. Osim toga, radi se o prepisanoj odredbi članak 294. Zakona o obveznim odnosima koji se ionako supsidijarno primjenjuje u stvarima koje nisu uređene ovim Zakonom (čl.64), a u čl.68 se dapače govori o jedinoj iznimci od pisane forme (mali nakladnički ugovor). Slijedom navedenog ovakva formulacija i st. 2 stvaraju pravnu zbrku.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Primjedba se prihvaća na način da je stavak 2. članka 58. brisan.</p>
506	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 58.</p> <p>Čl. 58 Smatram potpuno nepotrebnim u ZAPSP-u izričito prepisati odredbu o konvalidaciji ugovora koji nije zaključen u pisanom obliku, a koja kao takva (istovjetna) već postoji u čl. 294 ZOO-a. Cilj pisane obvezne forme u autorskopравnim odnosima proizlazi iz različitih mogućnosti ugovaranja međusobnih odnosa prilikom korištenja predmeta zaštite, što je vidljivo i iz čl. 51, kao i iz mnogobrojnih presumpcija u pogledu sadržaja ugovora, a koje postoje u sadašnjem Zakonu i samom prijedlogu zakona. Upravo CILJ pisane forme kao temelj suprotan mogućnosti konvalidacije predviđen je čl. 294 ZOO-a, i potpuno onemogućuje u najvećem broju slučajeva (osim iznimno) konvalidaciju autorskopравnih ugovora. Osim toga, nepredvidive i bezbrojne varijable (opseg prava, razdoblje, korisnik, isključivost ili neisključivost, teritorij) nadalje onemogućavaju definiciju toga što znači da su ugovorne strane u pretežitom dijelu izvršile činidbe. Postoji jedan jedini slučaj za iznimku od pisanog oblika i izričito je naveden u zakonu (mali nakladnički), obzirom da je tu posve nesporen sadržaj istog, međutim, obzirom na nova prava iz ovog zakona, i navedeno postaje upitno u svezi nužnosti forme. Uostalom, u ovom zakonu istovremeno u čl. 64 vrlo jasno piše da se taj ZOO ionako primjenjuje na sve što nije regulirano ovim zakonom, stoga je i iz tog razloga st. 2 u cijelosti nepotreban, a u konačnici, napisan neposredno nakon odredbe o obveznoj pisanoj formi, dovodi do potpune zbrke oko toga mora li ugovor uopće biti u pisanom obliku ili ne, a time povećava i pravnu nesigurnost.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Primjedba se prihvaća na način da je stavak 2. članka 58. brisan</p>

507	<p>HGK II. AUTORSKO PRAVO, Članak 58. Članak 58. Nacrta propisuje obveznu formu ugovora o autorskom pravu, odnosno propisuje da ugovor o autorskom pravu mora biti sklopljen u pismenom obliku. U tom smislu Zajednica za kulturne i kreativne industrije HGK mišljenja je kako je nejasno zašto se predlagatelj Zakona u drugom stavku istog članka odlučio za formulaciju koja omogućuje konvalidaciju usmenog ugovora o autorskom pravu. Ovakav pristup unosi pravnu nesigurnost u sustav autorskih prava jer otvara mogućnost da izuzetak postane pravilo, omogućujući usmeno uređivanje licenciranja i općih ugovornih odnosa u području autorskih prava, što bi potencijalno uzrokovalo brojne sudske sporove radi stvarnih utvrđenja spomenutih usmenih ugovora. Osim toga, osnaženje ugovora kojem nedostaje potreban oblik uređeno je odredbama Zakona o obveznim odnosima te predmetno nije potrebno propisivati ovim Nacrtom.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da je stavak 2. članka 58. Nacrta prijedloga Zakona brisan.</p>
508	<p>Društvo hrvatskih književnih prevodilaca II. AUTORSKO PRAVO, Članak 58. Ovaj članak u suprotnosti je s čl. 286. i osobito čl. 287. st. 4. Zakona o obveznim odnosima (kojima je propisana neobvezatnost oblika ugovora i potvrda usmeno sklopljenog ugovora), nadalje, ne predviđa situaciju u kojoj takav ugovor ispuni samo jedna strana, zbog čega ona druga ostaje zaključena. Stoga predlažemo izmjenu teksta članka 58. stavak (2) kako slijedi: Autorskopравни ugovor, osim malog nakladničkog ugovora, koji nije sklopljen u pisanom obliku smatra se valjanim iako nije sklopljen u tom obliku ako je jedna ugovorna strana ispunila, u cijelosti ili u pretežitom dijelu, obveze koje iz njega nastaju, osim ako iz cilja radi kojega je pisani oblik propisan za autorskopравne ugovore očito ne proizlazi što drugo.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da je članak 58. stavak 2. brisan.</p>
509	<p>IDM Music d.o.o. II. AUTORSKO PRAVO, Članak 58. Članak 58. Nacrta propisuje obveznu formu ugovora o autorskom pravu, odnosno propisuje da ugovor o autorskom pravu mora biti sklopljen u pismenom obliku. U tom smislu nejasno je zašto se predlagatelj zakona u drugom stavku istog članka odlučio za formulaciju koja omogućuje konvalidaciju usmenog ugovora o autorskom pravu. Naime, čini se kako su ove dvije odredbe istog članka Nacrta u koliziji. Vjerujemo da ovaj pristup unosi pravnu nesigurnost u sustav autorskih prava jer otvara mogućnost da izuzetak postane pravilo, omogućujući usmeno uređivanje licenciranja i općih ugovornih odnosa u području autorskih prava, što bi zasigurno izazvalo svojevrsni kaos, kao i moguće brojne sudske sporove radi stvarnih utvrđenja spomenutih usmenih ugovora.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da je stavak 2. članka 58. brisan.</p>

510	<p>Hrvatsko društvo filmskih djelatnika II. AUTORSKO PRAVO, Članak 58. Članak 58. stavak 2. U slučaju autorskoprogovnog ugovora koji nije sklopljen u pisanom obliku, a koji se smatra valjanim ako su ugovorne strane ispunile, u cijelosti ili u pretežitom dijelu, obveze koje iz njega nastaju, pitanje glasi implicira li se osnivanje prava iskorištavanja djela za ugovaratelja isključivo i neograničeno?</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da je stavak 2. članka 58. brisan.</p>
511	<p>Dancing Bear Publishing II. AUTORSKO PRAVO, Članak 59. Kako u Čl.19 (3) stoji da se naknada "određuje kao cijena korištenja u privatnopravnom odnosu", bilo bi dobro da tu bude naznačeno „ili druga protučinidba“: (1) Autorskoprogovni ugovor mora određivati barem djelo na koje se odnosi, način korištenja, naknadu za korištenje djela odnosno drugu protučinidbu ili izričitu odredbu da se pravo korištenja osniva bez naknade te osobu ovlaštenu na korištenje autorskog djela (korisnik).</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Iz općih pravila obveznog prava proizlazi da nagrada može biti ne samo financijske prirode nego i neka druga vrijednost, a autor može djelo dati na korištenje i besplatno.</p>
512	<p>DANIJEL KRAMARIĆ II. AUTORSKO PRAVO, Članak 60. U tekstu prijedloga Zakona nije pojašnjeno zašto su autori računalnih programa isključeni iz primjene ovog prava. Ako su računalni programi tvorevine zaštićene autorskim pravom, a jesu, onda i njihovi autori moraju imati jednaka prava kao i autori ostalih tvorevina koje su istim Zakonom zaštićene. U odnosu na autore računalnih programa ova odredba je posebno diskriminirajuća imajući u vidu predloženi tekst odredbe iz članka 94. stavka 2. i određivanja posebne naknade za autorska djela stvorena u radnom odnosu, budući da su autori pretežitog dijela računalnog softvera koji nastaje u RH osobe u radnom odnosu kod poslodavaca. Ti su poslodavci najčešće male i srednje velike kompanije koje vrlo često koriste ugovore o radu i interne akte koji zadovoljavaju tek minimum zahtjeva propisanih radnim zakonodavstvom bez posebnih odredbi o dodatnim naknadama autorima. Stoga, ukoliko se odredba iz stavka (5) ovog članka Zakona usvoji, autori računalnih programa u praksi ostaju bez stvarne mogućnosti ostvarivati pravo na pravičnu naknadu kao i autori ostalih tvorevina. Posebno je problematično što u Nacrtu Prijedloga Zakona ne postoji nikakva posebna stručna argumentacija za unošenje ove odredbe u tekst Zakona. Ispada da se predmetna odredba unosi u Zakon isključivo radi ostvarivanja posebne zaštite imovinskih interesa poduzetnika, odnosno trgovačkih društava i njihovih vlasnika, koji vrlo su najčešći naručitelji i financijeri izrade takvih autorska djela i to na štetu samih autora. Ovo je osobito nepošteno u odnosu na autore, imajući u vidu sva posebna prava koje poslodavci i naručitelji takvih autorskih dijela ostvaruju Zakonom za autorska djela koja nastaju po narudžbi ili u radnom odnosu. U skladu sa navedenim, predlaže se odredbu iz stavka (5) brisati u cijelosti.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog za brisanjem stavka 5. u članku 60. Nacrta prijedloga zakona se ne prihvaća. Člankom 18. Direktive (EU) 2019/790 propisuje se načelo odgovarajuće i razmjerne naknade dok članak 23. stavak 2. navedene Direktive navodi da se članci od 18. do 22. Direktive ne primjenjuju na autore računalnog programa u smislu članka 2. Direktive 2009/24/EZ. Slijedom navedenog, članak 60. stavak 5. Nacrta prijedloga zakona posljedica je usklađenja s člankom 23. stavkom 2. Direktive te stoga isti nije moguće brisati.</p>

513	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 60. Čl. 60 Smatram ispravnijim da se umjesto pojmova „mora dati“ u st. 3 ovog članka, upotrijebi pojam „mora odrediti“. Naime, glagol dati označava najčešće jednokratnu radnju koja je jednokratno izvršiva, što je neispravno u slučaju trajnih naknada (vrlo čestih u autorskopравnim ugovorima). Izraz "odrediti" omogućava razne oblike definiranja naknade, uključujući i trajne naknade (royalties), i udio u prihodima i sl.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog se djelomično prihvaća, na način da predmetni dio odredbe glasi: "mora dati ili odrediti".</p>
514	<p>DANIJELE KRAMARIĆ II. AUTORSKO PRAVO, Članak 61. U tekstu prijedloga Zakona nije pojašnjeno zašto su autori računalnih programa isključeni iz primjene ovog prava. Ako su računalni programi tvorevine zaštićene autorskim pravom, a jesu, onda i njihovi autori moraju imati jednaka prava kao i autori ostalih tvorevina koje su istim Zakonom zaštićene. U odnosu na autore računalnih programa ova odredba je posebno diskriminirajuća imajući u vidu predloženi tekst odredbe iz članka 94. stavka 2. i određivanja posebne naknade za autorska djela stvorena u radnom odnosu, budući da su autori pretežitog dijela računalnog softvera koji nastaje u RH osobe u radnom odnosu kod poslodavaca. Ti su poslodavci najčešće male i srednje velike kompanije koje vrlo često koriste ugovore o radu i interne akte koji zadovoljavaju tek minimum zahtjeva propisanih radnim zakonodavstvom bez posebnih odredbi o dodatnim naknadama autorima. Stoga, ukoliko se odredba iz stavka (6) ovog članka Zakona usvoji, autori računalnih programa u praksi ostaju bez stvarne mogućnosti ostvarivati pravo na pravičnu naknadu kao i autori ostalih tvorevina. Posebno je problematično što u Nacrtu Prijedloga Zakona ne postoji nikakva posebna stručna argumentacija za unošenje ove odredbe u tekst Zakona. Ispada da se predmetna odredba unosi u Zakon isključivo radi ostvarivanja posebne zaštite imovinskih interesa poduzetnika, odnosno trgovačkih društava i njihovih vlasnika, koji vrlo su najčešći naručitelji i financijeri izrade takvih autorska djela i to na štetu samih autora. Ovo je osobito nepošteno u odnosu na autore, imajući u vidu sva posebna prava koje poslodavci i naručitelji takvih autorskih dijela ostvaruju Zakonom za autorska djela koja nastaju po narudžbi ili u radnom odnosu. Nadaje, sama činjenica da trenutno u Republici Hrvatskoj ne postoji posebno odruženje autora računalnih programa koje bi brinulo o kolektivnoj zaštiti njihovih prava ni na koji način na može biti razlog za isključenje autora računalnih programa iz primjene ove odredbe. Dapače, izostavljanje te odredbe vjerojatno će potaknuti iste na njezino osnivanje u skoroj budućnosti. U skladu sa navedenim, predlaže se odredbu iz stavka (6) brisati u cijelosti.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog za brisanjem stavka 6. u članku 61. Nacrta prijedloga zakona se ne prihvaća. Člankom 20. Direktive (EU) 2019/790 propisuje se mehanizam za prilagodbu ugovora dok članak 23. stavak 2. Direktive navodi kako se članci od 18. do 22. navedene Direktive ne primjenjuju na autore računalnog programa u smislu članka 2. Direktive 2009/24/EZ. Slijedom navedenog, članak 61. stavak 6. Nacrta prijedloga Zakona posljedica je usklađenja s člankom 23. stavkom 2. Direktive te stoga isti nije moguće brisati.</p>

515	<p>Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava II. AUTORSKO PRAVO, Članak 61.</p> <p>Članak 61. (2) Ako nisu sklopljeni kolektivni ugovori iz stavka 1. ovoga članka, autor ima pravo zahtijevati dodatnu, primjerenu i pravičnu naknadu od nositelja prava iskorištavanja s kojim je sklopio autorskopravni ugovor ili njegovih pravnih slijednika, ako se izvorno ugovorena naknada pokaže nerazmjerno niska u usporedbi sa svim naknadnim relevantnim prihodima ostvarenim iskorištavanjem djela, pri čemu je potrebno uzeti u obzir okolnosti svakog pojedinog slučaja. OBRAZLOŽENJE Predlažemo u stavku 2. BRISANJE TEKSTA „...DOPRINOS AUTORA I POSEBNOSTI I TRŽIŠNE PRAKSE U RAZLIČITIM PODRUČJIMA STVARALAŠTVA.“ Naime, tzv. „bestseller clause“ kao što joj samo ime govori, prvenstveno se odnosi na nerazmjer ugovorene naknade i financijskog rezultata korištenja. Tržišne prakse s time nemaju veze već se, kao što smo napomenuli, slučajevi rješavaju na konkretnim osnovama. Jedno s drugim je inkompatibilno. Osim toga, „doprinos autora“ nije odlučujuća činjenica za dodatnu, primjerenu i pravičnu naknadu, a što je vidljivo i iz odredbe čl. 62. stavak 4. gdje je dostava podataka radi ostvarivanja UPRAVO TOG PRAVA na dodatnu, primjerenu i pravičnu naknadu U SVAKOM SLUČAJU OBVEZNA BEZ OBZIRA NA DOPRINOS AUTORA.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Izričaj koji se predlaže brisati u članku 61. stavku 2. Nacrta prijedloga Zakona usklađen je s uvodnom izjavom broj (78) Direktive (EU) 2019/790.</p>
516	<p>DANIJELO KRAMARIĆ II. AUTORSKO PRAVO, OBVEZA TRANSPARENTNOSTI</p> <p>U tekstu prijedloga Zakona nije pojašnjeno zašto su autori računalnih programa isključeni iz primjene ovog prava. Ako su isto tvorevine zaštićene autorskim pravom, onda i njihovi autori moraju imati jednaka prava kao i ostali autori. U skladu sa navedenim, predlaže se odredbu iz stavka (7) brisati u cijelosti. Ukoliko pak postoji posebna stručna argumentacija za unošenje ove odredbe u tekst Zakona, potrebno je istu posebno navesti u obrazloženju prijedloga Zakona. Ovako ispada da se predmetna odredba unosi u Zakon isključivo radi ostvarivanja posebne zaštite imovinskih interesa poduzetnika, odnosno trgovačkih društava i njihovih vlasnika, koji vrlo su najčešći naručitelji i financijeri izrade takvih autorska djela i to na štetu samih autora. Ovo je osobito nepošteno, imajući u vidu sva posebna prava koja su definirana ovim Zakonom za autorska djela koja nastaju po narudžbi ili u radnom odnosu.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog za brisanjem stavka 7. u članku 62. Nacrta prijedloga Zakona se ne prihvaća. Člankom 19. Direktive 2019/790 propisuje se obveza transparentnosti dok članak 23. stavak 2. Direktive navodi kako se članci od 18. do 22. Direktive ne primjenjuju na autore računalnog programa u smislu članka 2. Direktive 2009/24/EZ. Slijedom navedenog, članak 62. stavak 7. Nacrta prijedloga zakona posljedica je usklađenja s člankom 23. stavkom 2. Direktive te stoga isti nije moguće brisati.</p>
517	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 62.</p> <p>Čl. 62 st. 5 Smatram da je potrebno ovaj stavak uskladiti sa čl. 61 st. 4, odnosno odrediti redoslijed u rješavanju na način da se prvenstveno stvari pokušaju riješiti mirnim putem (Vijeće stručnjaka, mirenje) a potom sudskim putem ili arbitražom. Način na koji je formuliran čl. 62 govori o opciji između mirnog i sudskog rješenja, što odudara od namjere da se ovakve stvari prvenstveno pokušaju dogovoriti (kao što je regulirano u čl. 61).</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća i tekst članka 62. je na odgovarajući način izmijenjen.</p>

518	<p>DANIJEK KRAMARIĆ II. AUTORSKO PRAVO, PRAVO NA JEDNOSTRANI RASKID AUTORSKOPRAVNOG UGOVORA ZBOG NEISKORIŠTAVANJA DJELA U tekstu prijedloga Zakona nije pojašnjeno zašto su autori računalnih programa isključeni iz primjene ovog prava. Ako su isto tvorevine zaštićene autorskim pravom, onda i njihovi autori moraju imati jednaka prava kao i ostali autori. U skladu sa navedenim, predlaže se odredbu iz stavka (6) brisati u cijelosti, odnosno iz nje isključiti autore računalnih programa. Ukoliko pak postoji posebna stručna argumentacija za unošenje ove odredbe u tekst Zakona, potrebno je istu posebno navesti u obrazloženju prijedloga Zakona. Ovako ispada da se predmetna odredba unosi u Zakon isključivo radi ostvarivanja posebne zaštite imovinskih interesa poduzetnika, odnosno trgovačkih društava i njihovih vlasnika, koji vrlo su najčešći naručitelji i financijeri izrade takvih autorska djela i to na štetu samih autora. Ovo je osobito nepošteno, imajući u vidu sva posebna prava koja su definirana ovim Zakonom za autorska djela koja nastaju po narudžbi ili u radnom odnosu.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog za brisanjem stavka 6. u članku 63. Nacrta prijedloga Zakona se ne prihvaća. Člankom 22. Direktive (EU) 2019/790 propisuje se pravo na opoziv dok članak 23. stavak 2. Direktive navodi da se članci od 18. do 22. Direktive ne primjenjuju na autore računalnog programa u smislu članka 2. Direktive 2009/24/EZ. Slijedom navedenog, članak 63. stavak 6. Nacrta prijedloga Zakona posljedica je usklađenja s člankom 23. stavkom 2. Direktive te stoga isti nije moguće brisati.</p>
519	<p>DANIJEK KRAMARIĆ II. AUTORSKO PRAVO, Članak 63. U tekstu prijedloga Zakona nije pojašnjeno zašto su autori računalnih programa isključeni iz primjene ovog prava. Ako su isto tvorevine zaštićene autorskim pravom, onda i njihovi autori moraju imati jednaka prava kao i ostali autori. U skladu sa navedenim, predlaže se odredbu iz stavka (6) brisati u cijelosti, odnosno iz njega isključiti autore računalnih programa. Ukoliko pak postoji posebna stručna argumentacija za unošenje ove odredbe u tekst Zakona, potrebno je istu posebno navesti u obrazloženju prijedloga Zakona. Ovako ispada da se predmetna odredba unosi u Zakon isključivo radi ostvarivanja posebne zaštite imovinskih interesa poduzetnika, odnosno trgovačkih društava i njihovih vlasnika, koji vrlo su najčešći naručitelji i financijeri izrade takvih autorska djela i to na štetu samih autora. Ovo je osobito nepošteno, imajući u vidu sva posebna prava koja su definirana ovim Zakonom za autorska djela koja nastaju po narudžbi ili u radnom odnosu.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog za brisanjem stavka 6. u članku 63. Nacrta prijedloga zakona se ne prihvaća. Člankom 22. Direktive (EU) 2019/790 propisuje se pravo na opoziv dok članak 23. stavak 2. Direktive navodi da se članci od 18. do 22. Direktive ne primjenjuju na autore računalnog programa u smislu članka 2. Direktive 2009/24/EZ. Slijedom navedenog, članak 63. stavak 6. Nacrta prijedloga Zakona posljedica je usklađenja s člankom 23. stavkom 2. Direktive te stoga isti nije moguće brisati.</p>

520	<p>Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava II. AUTORSKO PRAVO, Članak 63.</p> <p>Članak 63. (1) Ako nositelj isključivog prava iskorištavanja u ugovorenom ili u zakonskom ili u primjerenom roku KOJI NE MOŽE BITI DUŽI OD 2 GODINE, ne pristupi iskorištavanju autorskog djela, autor ga može pozvati da ispuni obvezu iskorištavanja u naknadnom primjerenom roku. Ako ni po isteku toga roka nositelj isključivog prava iskorištavanja ne pristupi iskorištavanju djela, autor može jednostranom izjavom raskinuti ugovor.</p> <p>OBRAZLOŽENJE Predlažemo drugi tekst st. 1. Naime, u slučaju kada netko stekne isključivo pravo iskorištavanja, postoji nesumnjivi interes izvornog nositelja prava da se tako stečeno pravo koristi, jer najčešće o samom korištenju ovisi i naknada koju će taj izvorni nositelj prava ostvariti, te stoga smatramo da je rok od NAJMANJE 3 godine predugačak i nedefiniran. Rok bi se trebao opisati kao najduži mogući a ne najkraći (kako je to primjerice propisano kod nakladničkog ugovora).</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća i rok je skraćen na 2 godine.</p>
521	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 63.</p> <p>Čl. 63 Ako netko stekne isključivo pravo iskorištavanja, u interesu je izvornog nositelja prava da se tako stečeno pravo konzumira, te stoga smatram da je rok od NAJMANJE 3 godine predugačak i nedefiniran (posebni rokovi postoje kod određenog područja gdje je dugotrajniji nastanak djela – kao što je primjerice AV djelatnost, no to je regulirano pojmom – zakonski rok). Primjereni rok bi logično bio oko godinu dana, posebice jer je tako regulirano u pogledu obveze nakladnika u čl. 71, pa bi se adekvatno isto trebalo odnositi primjerice na diskografske ugovore. Naime, vrlo su česte situacije da izvođači donesu gotove snimke (samostalno financirane i izrađene) diskografu koji ih potom „stavi u ladicu“ jer je ugovorom regulirao da će izvršiti izdavanje sukladno vlastitoj poslovnoj politici. Nadalje, ako se radi o ugovorima koji se odnose na više budućih dugosvirajućih izdanja, vrlo često se rokovi obveze izvođača za novo izdanje vezuju uz datum objave prethodnog, a ako nema roka ili je rok (primjereni) 3 godine najmanje – to onemogućava bilo kakvu suvislu izvođačku djelatnosti barem na 3 godine, ako diskograf to jednostrano odluči, a ujedno onemogućava izračun ukupnog trajanja ugovora. Stoga bi PRIMJERENI ROK PRVENSTVENO BITI VEŽAN UZ NAJDUŽE (A NE NAJKRAĆE) RAZDOBLJE, a to razdoblje ne bi smjelo biti duže od 1 GODINE (ili maksimalno 2 godine). Ovako primjereni rok može biti i 5 godina (što je u opisanim slučajevima vrlo lako moguće, a pritom je pregovaračka pozicija izvođača – u tim dijelovima – loša, dapače, gotovo nikakva obzirom da se druga strana uvijek kod toga poziva na vlastitu poslovnu politiku).</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća i rok je skraćen na 2 godine.</p>

II. AUTORSKO PRAVO, 4.3. Posebni dio ugovornoga autorskog prava

Posebni dio ugovornoga autorskog prava sadrži odredbe o određenim vrstama ugovora u području autorskih i srodnih prava. Zajednica kulturnih i kreativnih industrija HGK smatra kako je problem u tome što se Nacrt ni na koji način ne odnosi na glazbene nakladničke ugovore, a kada se tome pridoda i činjenica da se izdavači zakona izričito ne nazivaju posebnom kategorijom nositelja prava, vidljivo je da Nacrt uopće ne prepoznaje glazbeno nakladništvo (publishing) kao važan segment sustava autorskog prava. Stoga se predlaže dopuniti odredbe zakona koji se odnose na određene vrste ugovora o autorskim i srodnim pravima, odredbama o minimalnom ili obveznom sadržaju glazbenih nakladničkih ugovora, kako slijedi: "Glazbenim nakladničkim ugovorom autor uspostavlja za glazbenog nakladnika pravo korištenja glazbenog djela koje se odnosi na pravo priopćavanja javnosti, reprodukciju, pravo prerade i druga prava iskorištavanja, a glazbeni se nakladnik obvezuje osigurati iskorištavanje djela i autoru platiti ugovorenu naknadu, osim ako ugovorom nije drugačije određeno." Na taj bi se način osigurala vidljivost glazbenih nakladnika u samom Zakonu, a istovremeno bi se glazbeni nakladnički ugovori jasno pozicionirali kao priznati pravni mehanizam koji uređuje odnose između autora i glazbenih nakladnika, kao priznatih i punopravnih nositelja prava. Također, što se tiče standardnih ugovora o kolektivnom ostvarivanju prava, Zajednica naglašava kako postojeći takvi ugovori, ne sadrže klauzulu prema kojoj autori ili nositelji prava imaju mogućnost izbora u pogledu načina upravljanja njihovim pravima. U tom smislu nužno je dopuniti spomenuto poglavlje Nacrta odredbama kojima bi se propisao minimalni ili obvezatan sadržaj takvih ugovora a koji bi obvezno trebali sadržavati spomenutu klauzulu, čime bi se njihov sadržaj konačno uskladio s intencijama odgovarajućih EU Direktiva u pogledu „prava na odabir“ autora, odnosno nositelja prava.

Prihvaćen

Primjedba se prihvaća na način da se u Nacrt prijedloga Zakona uvode odredbe o glazbenom nakladničkom ugovoru.

523	<p>IDM Music d.o.o.</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, 4.3. Posebni dio ugovornoga autorskog prava</p> <p>Nacrt u okviru poglavlja Posebni dio ugovornoga autorskog prava sadrži odredbe o određenim vrstama ugovora u području autorskih i srodnih prava. Problem je, međutim, što se Nacrt ni na koji način ne odnosi na glazbene nakladničke ugovore a kada tome pridodamo i činjenicu da se izdavači zakona izričito ne nazivaju posebnom kategorijom nositelja prava, vidljivo je da Nacrt uopće ne prepoznaje glazbeno nakladništvo (publishing) kao važan segment sustava autorskog prava. Stoga smatramo da je potrebno dopuniti odredbe zakona koji se odnose na određene vrste ugovora o autorskim i srodnim pravima, odredbama o minimalnom ili obveznom sadržaju glazbenih nakladničkih ugovora, kako slijedi: "Glazbenim nakladničkim ugovorom autor uspostavlja za glazbenog nakladnika pravo korištenja glazbenog djela koje se odnosi na pravo priopćavanja javnosti, reprodukciju, pravo prerade i druga prava iskorištavanja, a glazbeni se nakladnik obvezuje osigurati iskorištavanje djela i autoru platiti ugovorenu naknadu, osim ako ugovorom nije drugačije određeno. " Na taj bi se način osigurala vidljivost glazbenih nakladnika u samom Zakonu, a istovremeno bi se glazbeni nakladnički ugovori jasno pozicionirali kao priznati pravni mehanizam koji uređuje odnose između autora i glazbenih nakladnika, kao priznatih i punopravnih nositelja prava. Također, što se tiče standardnih ugovora o kolektivnom ostvarivanju prava, želimo naglasiti kako postojeći takvi ugovori, koliko nam je poznato, ne sadrže klauzulu prema kojoj autori ili nositelji prava imaju mogućnost izbora u pogledu načina upravljanja njihovim pravima. U tom smislu nužno je dopuniti spomenuto poglavlje Nacrta odredbama kojima bi se propisao minimalni ili obvezatan sadržaj takvih ugovora a koji bi obvezno trebali sadržavati spomenutu klauzulu, čime bi se njihov sadržaj konačno uskladio s intencijama odgovarajućih EU Direktiva u pogledu „prava na odabir“ autora, odnosno nositelja prava.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Primjedba se prihvaća na način da se u Nacrt prijedloga Zakona uvode odredbe o glazbenom nakladničkom ugovoru.</p>
524	<p>ulupuh</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, Članak 65.</p> <p>Izostavljena obveza da nakladnički ugovor sadrži odredbu o trajanju prava izdavanja. Ovime se očito pogoduje nakladniku i pitanje je do kojih razmjera će fotografi i drugi autori takvih djela u budućnosti biti zakinuti zbog ovakve zakonske promjene.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Komentar je primljen na znanje. Pojašnjava se predlagatelju da je navedeno pitanje uređeno člankom 71. Nacrta prijedloga Zakona.</p>

<p>525</p>	<p>Jurislav Stublić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 65. Poštovane, poštovani, Predlažemo da se u Članak 65. stavak (1) uvede odredba: „Nakladnički ugovor mora sadržavati izričito naveden nadnevak (dan, mjesec i godinu) početka i svršetka trajanja iskorištavanja prava izdavanja autorskog djela koje je ugovorom osnovano.“ OBRAZLOŽENJE Članak 65. stavak (1) doslovce zamjenjuje Članak 56. stavak (1) važećeg ZAPSP 2018. no postoji jedna razlika, izbačena je odredba: „Nakladnički ugovor mora sadržavati odredbu o trajanju prava izdavanja“ Predlažemo da se u Članak 65. stavak (1) uvede precizna nedvosmislena odredba: „Nakladnički ugovor mora sadržavati izričito naveden nadnevak (dan, mjesec i godinu) početka i svršetka trajanja iskorištavanja prava izdavanja autorskog djela koje je ugovorom osnovano.“ Izražavamo protest protiv uklanjanja stare odredbe i predlažemo novu precizniju. Izražavamo protest protiv odredbe u članku 71. nacrta prijedloga ZAPSP: „Nakladnički ugovor može sadržavati osobito i sljedeće: -odredbe o trajanju prava izdavanja“ koja bi pretpostavljamo trebala zamijeniti odredbu izbačenu iz važećeg ZAPSP 2018. Članak 56. stavak (1): „Nakladnički ugovor mora sadržavati odredbu o trajanju prava izdavanja“ . Jasno je da je razlika između "mora" i "može" signifikantna i ostavlja prostora praksi da se trajanje prava izražava nepreciznim terminima ili izostavi. Protivimo se praksi da se trajanje vremenski ograničenih prava opisuje kao "neograničeno". Moramo imati na umu da se ovdje često radi o osnivanju isključivog prava izdavanja za cijeli svijet pa najmanja nepreciznost oko određivanja trajanja ima velike pravne posljedice. Uvjereni smo da s nakladničkim ugovorima moramo ići u pravcu unaprjeđenja i poboljšanja definiranja obveznog sadržaja, a ne u pravcu deregulacije. Stoga za sve one koji su željeli u ovom segmentu promijeniti zakon predlažemo i novu precizniju odredbu o trajanju prava iskorištavanja: „Nakladnički ugovor mora sadržavati izričito naveden nadnevak (dan, mjesec i godinu) početka i svršetka trajanja iskorištavanja prava izdavanja autorskog djela koje je ugovorom osnovano.“ Ukoliko navedena odredba ne može ući u zakon molim vas da me obavijestite o razlozima zbog kojih bi bilo dobro da nakladnički ugovor nema precizno određeno trajanje iskorištavanja prava izdavanja. Glede rada na novom zakonu slobodni ste me u svako doba kontaktirati. Moje kontakte možete dobiti od HDS ZAMP. Zahvaljujem, Jura Stublić Autor glazbe i teksta, aranžer, producent, vokalni solist, izvođač, redovni član HDS i HGU, za ostvarivanje kolektivnih prava ovlašteni su HDS ZAMP i HUZIP, diskografija u katalogu C.R.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se odgovarajuće mijenja članak 71. Nacrta prijedloga Zakona te se uvodi odredba o trajanju prava izdavanja te trajanju prava iskorištavanja kao obveznim sastojcima nakladničkog ugovora.</p>
<p>526</p>	<p>Jurislav Stublić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 66. Poštovane, poštovani, Predlažemo da se u odjeljku „Osnivanje drugih prava iskorištavanja“ u Članak 66. stavak (1) nacrta prijedloga ZAPSP unese odredba: “Nakladnički ugovor mora sadržavati izričito pojedinačno naveden nadnevak (dan, mjesec i godinu) početka i svršetka trajanja svakog načina</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se odgovarajuće mijenja članak 71. Nacrta prijedloga Zakona te se uvodi odredba o trajanju prava izdavanja te trajanju prava iskorištavanja kao obveznim sastojcima nakladničkog ugovora.</p>

korištenja autorskog djela i prava, osobito imovinskih prava, koja ugovorom autor osniva za nakladnika.“ Umjesto unošenja predloženih odredbi u Članak 65. i 66. može se samo u Članak 65. unijeti sljedeća objedinjujuća odredba: “Nakladnički ugovor mora sadržavati izričito naveden nadnevak (dan, mjesec i godinu) početka i svršetka trajanja iskorištavanja prava izdavanja i pojedinačno naveden nadnevak početka i svršetka svakog načina korištenja autorskog djela i prava, osobito imovinskih prava, koja ugovorom autor osniva za nakladnika.“

OBRAZLOŽENJE Već je ZAP SL SFRJ 19/78. u „Članu“ 64. određivao: „Izdavački ugovor sadrži osobito opseg i trajanje korištenja prava koja autor prenosi na izdavača“. Jasno je da stari zakon ne govori samo o pravu izdavanja već se izražavajući u množini zahtijeva da se u nakladničkom ugovoru odredi trajanje korištenja za sva prava koja se ugovorom osnivaju za nakladnika. Protestiramo i izražavamo zabrinutost zbog činjenice da je obvezni sadržaj ugovora bio preciznije određen prije 40 godina nego danas. Precizno navođenje trajanja svih prava koja se osnivaju za nakladnika kao obvezan dio ugovora potrebno je odrediti zakonom jer ona u velikoj većini ugovora imaju različito trajanje, tako se za imovinska prava u većini ugovora određuje pravo na udio nakladnika u trajanju od 10 godina, dok izdavačka prava mogu u pojedinim ugovorima trajati i tokom cijelog trajanja autorskog prava. Zato je nepravilno regulirati samo izdavačko pravo kao da njegovo trajanje određuje trajanja svih prava osnovanih ugovorom. Osnivanje imovinskih prava je novčarski posao, ono je financijska transakcija i u mnogim pravnim državama se ona iznajmljuju, otkupljuju ili prodaju, osnivaju za nakladnika uz neku nadoknadu u novcu. Ovdje zakonodavac treba zakonom zahtijevati precizno navođenje početka i svršetka trajanja korištenja imovinskih prava jer u slučaju da se dopuste nejasne formulacije ili odsustvo ikakvog određenja trajanja autor može ostati bez 25% i u novije vrijeme čak i 50% svog honorara u trajanju od više od 100 godina, a da to sazna tek kod prve isplate honorara. Odnos autora i nakladnika treba biti ravnopravan partnerski odnos koga žele i od koga koriste imaju obadvije strane. Nažalost postoje i tzv. „Neprijateljski ugovori“ koji su pomoću nejasnih i dvosmislenih odredbi evidentno sastavljeni samo u svrhu oslobađanja autora od njegovih prava i novca, u kojima se za nakladnika osnivaju prava kozmičkih razmjera, a njegove obveze ili ne postoje ili su u domeni mikroskopije, iz čijih sadržaja proizlazi da ih je mogla potpisati samo osoba pod nekom prinudom, manom volje, prijevaram ili se radi o neiskustvu, nerazumijevanju sadržaja i konsekvenci ugovora. U izvjesnom broju tih nakladničkih ugovora uopće se ne navode datumi niti godine početka niti kraja oduzimanja dijela imovinskih prava autora iako sama tiskanica ugovora u formi „u roku od _____ do _____“ to zahtijeva. Vremenski opseg ugovora određuje se doslovce kao „neograničeno“ trajanje iskorištavanja autorskih prava koja, da apsurd bude veći, zakonski imaju ograničeno trajanje. Molimo vas da zakonom osigurate profesionalni nivo ugovaranja kakav zahtijeva financijsko poslovanje. Molimo vas da u

	<p>interesu zaštite autorskog prava u nacrt prijedloga ZAPSP uvedete gore navedenu odredbu u navedeni članak i stavak ili u drugi članak koji smatrate prikladnim. Odredba može u postupku donošenja zakona biti i drugačije formulirana no mora imati iste pravne učinke i preciznost. Ukoliko bi navedena odredba bila odbijena očekujem obrazloženje zašto je precizno navođenje trajanja iskorištavanja svih prava štetno za autore i nakladnike te kako ugovori mogu funkcionirati bez tih odredbi? Glede rada na novom zakonu slobodni ste me u svako doba kontaktirati. Moje kontakte možete dobiti od HDS ZAMP. Jura Stublić Autor glazbe i teksta, aranžer, vokalni solist, izvođač, redovni član HDS i HGU, za ostvarivanje kolektivnih prava ovlašteni su HDS ZAMP i HUZIP, diskografija u katalogu C.R.</p>	
527	<p>ulupuh II. AUTORSKO PRAVO, Članak 68. Ovim člankom se otvara (opasan?) prostor za iskorištavanje fotografija i videoisječaka kroz nakladnički ugovor o njihovom izdavanju i drugom iskorištavanju, jer sad taj ugovor za fotografije i videoisječke ne mora biti u pisanom obliku te se sad i za ova djela tretira kao mali nakladnički ugovor. Bit ovog zakonskog rješenja bi trebala biti da se određena fotografija ili videoisječak striktno veže uz određeni tekst – članak i da se ne može naknadno vezati uz neki novi tekst – članak na neku sličnu temu.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Upućuje se predlagatelj na to da je navedeno rješenje već dugi niz godina u hrvatskom zakonodavstvu i usporednim zakonodavstvima zemalja EU-a.</p>
528	<p>Maja Sever II. AUTORSKO PRAVO, Članak 68. Maja Sever, Sindikat novinara Hrvatske Članak 68. Brisati negaciju ne tako da odredba glasi .. nakladnički ugovor mora biti sklopljen u pisanom obliku.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Nakladnički ugovor o izdavanju i drugom iskorištavanju članaka, fotografija, crteža, videoisječaka i drugih autorskih priloga u dnevnom i periodičnom tisku ili publikacijama (tzv. mali nakladnički ugovor) ne mora biti sklopljen u pisanom obliku. Ovo rješenje nalazi se već dugi niz godina u hrvatskom pravnom sustavu, a uvedeno je iz razloga praktičnosti s obzirom na to da u ovom dijelu izdavačke industrije protok i objava vijesti i informacija mora biti brz te se sklapanje pisanih ugovora na dnevnoj razini ne ukazuje svrsishodnim.</p>
529	<p>Jurislav Stublić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 71. Predlažemo da se u Članak 71. umjesto odredbe „Nakladnički ugovor može sadržavati osobito i sljedeće: -odredbe o trajanju prava izdavanja ", u nacrt prijedloga ZAPSP uvede odredba:"Nakladnički ugovor mora sadržavati izričito naveden nadnevak (dan, mjesec i godinu) početka i svršetka trajanja iskorištavanja prava izdavanja i pojedinačno naveden nadnevak početka i svršetka svakog načina korištenja autorskog djela i prava, osobito imovinskih prava, koja ugovorom autor osniva za nakladnika.“ OBRAZLOŽENJE Izražavamo protest protiv odredbe u članku 71. nacrt prijedloga ZAPSP: „Nakladnički ugovor može sadržavati osobito i sljedeće: -odredbe o trajanju prava izdavanja“ koja bi pretpostavljamo trebala zamijeniti odredbu izbačenu iz važećeg ZAPSP 2018. Članak 56. stavak (1): „Nakladnički ugovor mora sadržavati odredbu o trajanju prava izdavanja“ . Jasno je da je razlika između "mora" i "može" signifikantna i da "može" ostavlja prostora praksi da se trajanje prava izražava nepreciznim terminima ili izostavi, uglavnom protivimo se praksi</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća na način da se odgovarajuće mijenja članak 71. Nacrta prijedloga Zakona te se uvodi odredba o trajanju prava izdavanja te trajanju prava iskorištavanja kao obveznim sastojcima nakladničkog ugovora.</p>

da se trajanje vremenski ograničenih prava opisuje kao "neograničeno". Moramo imati na umu da se ovdje često radi o osnivanju isključivog prava izdavanja za cijeli svijet pa najmanja nepreciznost oko određivanja trajanja ima velike pravne posljedice. Uvjereni smo da s nakladničkim ugovorima moramo ići u pravcu unaprjeđenja i poboljšanja definiranja obveznog sadržaja, a ne u pravcu deregulacije. Stoga za sve one koji su željeli u ovom segmentu promijeniti zakon predlažemo i novu precizniju odredbu o trajanju prava iskorištavanja. Već je ZAP SL SFRJ 19/78. u „Članu“ 64. određivao: „Izdavački ugovor sadrži osobito opseg i trajanje korištenja prava koja autor prenosi na izdavača“. Jasno je da stari zakon ne govori samo o pravu izdavanja već se izražavajući u množini zahtjeva da se u nakladničkom ugovoru odredi trajanje korištenja za sva prava koja se ugovorom osnivaju za nakladnika. Protestiramo i izražavamo zabrinutost zbog činjenice da je obvezni sadržaj ugovora bio preciznije određen prije 40 godina nego danas. Precizno navođenje trajanja svih prava koja se osnivaju za nakladnika kao obvezan dio ugovora potrebno je odrediti zakonom jer ona u velikoj većini ugovora imaju različito trajanje, tako se za imovinska prava u većini ugovora određuje pravo na udio nakladnika u trajanju od 10 godina, dok izdavačka prava mogu u pojedinim ugovorima trajati i tokom cijelog trajanja autorskog prava. Zato je nepravilno regulirati samo izdavačko pravo kao da njegovo trajanje određuje trajanja svih prava osnovanih ugovorom. Osnivanje imovinskih prava je novčarski posao, ono je financijska transakcija i u mnogim pravnim državama se ona iznajmljuju, otkupljuju ili prodaju, osnivaju za nakladnika uz neku nadoknadu u novcu, a ne poklanjaju kao u RH. Ovdje zakonodavac treba zakonom zahtijevati precizno navođenje početka i svršetka trajanja korištenja imovinskih prava jer u slučaju da se dopuste nejasne formulacije ili odsustvo ikakvog određenja trajanja autor može ostati bez 25% i u novije vrijeme čak i 50% svog honorara u trajanju od više od 100 godina, a da to sazna tek kod prve isplate honorara. Odnos autora i nakladnika treba biti ravnopravan partnerski odnos koga žele i od koga koristi imaju obadvije strane. Nažalost postoje i tzv. „Neprijateljski ugovori“ koji su pomoću nejasnih i dvosmislenih odredbi evidentno sastavljeni samo u svrhu oslobađanja autora od njegovih prava i novca, u kojima se za nakladnika osnivaju prava kozmičkih razmjera, a njegove obveze ili ne postoje ili su u domeni mikroskopije, iz čijih sadržaja proizlazi da ih je mogla potpisati samo osoba pod nekom prinudom, manom volje, prijevarom ili se radi o neiskustvu, nerazumijevanju sadržaja i konsekvenci ugovora. U izvjesnom broju tih nakladničkih ugovora uopće se ne navode datumi niti godine početka niti kraja oduzimanja dijela imovinskih prava autora iako sama tiskanica ugovora u formi „u roku od _____ do _____“ to zahtijeva. Vremenski opseg ugovora određuje se doslovce kao „neograničeno“ trajanje iskorištavanja autorskih prava koja, da apsurd bude veći, zakonski imaju ograničeno trajanje. Molimo vas da zakonom osigurate profesionalni nivo ugovaranja kakav zahtijeva financijsko poslovanje. Molimo vas da u

	<p>interesu zaštite autorskog prava u nacrt prijedloga ZAPSP uvedete gore navedenu odredbu u navedeni članak i stavak ili u drugi članak koji smatrate prikladnim. Odredba može u postupku donošenja zakona biti i drugačije formulirana no mora imati iste pravne učinke i preciznost. Ukoliko bi navedena odredba bila odbijena očekujem obrazloženje zašto je precizno navođenje trajanja iskorištavanja svih prava štetno za autore i nakladnike te kako ugovori mogu funkcionirati bez tih odredbi? Glede rada na novom zakonu slobodni ste me u svako doba kontaktirati. Moje kontakte možete dobiti od HDS ZAMP. Jura Stublić Autor glazbe i teksta, aranžer, producent, vokalni solist, izvođač, redovni član HDS i HGU, za ostvarivanje kolektivnih prava ovlašteni su HDS ZAMP i HUZIP, diskografija u katalogu C.R.</p>	
530	<p>Društvo hrvatskih književnih prevodilaca II. AUTORSKO PRAVO, Članak 71.</p> <p>Ovaj članak ne obuhvaća prijevod kao autorsko djelo koje je također predmet nakladničkog ugovora. Spominje se samo izvornik djela, iz čega proizlazi da u smislu jezičnog (pisanog) autorskog djela (književnost) uključuje samo književnike, ali ne i prevoditelje izvornih (književnih) djela. S obzirom na to da je i prijevod književnog (jezičnog) djela samo po sebi književno djelo te samostalno autorsko djelo u smislu ovog Zakona, predlažemo umjesto riječi "izvornik djela" upotrijebiti riječ "autorsko djelo". Tom izmjenom (al. 2) ujednačava se terminologija i precizira izraz u cijelom članku, što ga čini jasnijim. Novi tekst bi glasio: - rok u kojem je autor dužan nakladniku predati uredno autorsko djelo. Ako ugovorom nije drukčije određeno, taj rok iznosi godinu dana od dana sklapanja ugovora</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća na način da se u članku 71. Nacrta prijedloga Zakona umjesto riječi „izvornik“ navodi riječ „primjerak“. Podrazumijeva se da predmet nakladničkog ugovora može biti i prijevod djela, s obzirom da i prijevod može biti autorsko djelo.</p>
531	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 79.</p> <p>Čl. 79 U st. 1 potrebno je naznačiti da se ova prava mogu regulirati ugovorom u skladu s odredbama čl. 77.i 78. no u svakom slučaju je za navedena prava iz st. 1 ovog članka potrebno regulirati i pravo umnožavanja iz čl. 26 ovog Zakona (što za pravo javnog izvođenja nije nužno, a za ova druga prava jest jer se ne mogu izvršavati ukoliko djelo nije ujedno i fiksirano, što ulazi u opseg umnožavanja). Smatram ujedno potrebnim dodati stavak 2 koji bi glasio: 2) Ugovori iz čl. 77 te ugovori iz st. 1 ovog članka zaključuju se s nositeljem osim u slučaju da se prava određenog autora ostvaruju kolektivno, u kojem slučaju se ugovori zaključuju s odgovarajućom organizacijom kolektivne zaštite.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Primjedba se u prvom dijelu ne prihvaća jer je ocijenjena kao nejasna. U odnosu na prijedlog za dodavanjem drugog stavka u ovom članku pojašnjava se da je Nacrtom prijedloga Zakona propisano cijelo poglavlje koje detaljno uređuje kolektivno ostvarivanje prava.</p>

532	<p>Nina Mitrović II. AUTORSKO PRAVO, Članak 80. Scensko i nescensko prikazivanje nije ista stvar, no ovaj članak kao da to želi izjednačiti. Stavak 2. ovoga članka stavlja autora u nepovoljan odnos naspram producenta koji pak njegovo djelo može slobodno iskorištavati na mnoge već znane nam i buduće neznane načine. Izraz "odgovarajući način" ne znači mnogo u ovom kontekstu, odnosno toliko je širok da dopušta mnoštvo malverzacija na račun autora. Svako iskorištavanje autorskog djela treba biti specificirano ugovorom, a ta specifikacija ima uključivati i honorar koji autor za svako navedeno iskorištavanje pripada.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
533	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 80. Čl. 80 U st. 2 potrebno je naznačiti da se ovaj ugovor može primjenjivati na odgovarajući način na druga prava javnog priopćavanja isključivo ako je za navedena prava regulirano i pravo umnožavanja iz čl. 26 ovog Zakona (što za pravo javnog izvođenja nije nužno, a za ova druga prava jest jer se ne mogu izvršavati ukoliko djelo nije ujedno i fiksirano, što ulazi u opseg umnožavanja).</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća jer je nejasan.</p>
534	<p>Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela II. AUTORSKO PRAVO, Članak 80. Smatramo da u ugovoru o scenskom prikazivanju autorskog djela svakako mora postojati odredba o dodatnoj pravednoj i primjerenoj naknadi autoru za bilo koji oblik prenošenja i priopćavanja javnosti scenskih djela na nescenski način. Drugim riječima, ako se npr. kazališna predstava fiksira na nekom mediju i prikazuje putem televizijskog signala, kablova, interneta i dr., smatramo da autori moraju ostvarivati naknadu i za takvu vrstu iskorištavanja svojeg autorskog djela.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Predmetna pitanja uređena su u poglavlju 3. Nacrta prijedloga Zakona, u kojem se uređuju imovinska prava autora, prema podvrstama tih prava.</p>
535	<p>Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela II. AUTORSKO PRAVO, Članak 82. Predlažemo izmjeni čl. 82, st. 2, alineja 1: 1. isključivo pravo nove audiovizualne prilagodbe izvornog djela koje može ostvarivati nakon isteka deset godina od sklapanja ugovora iz stavka 1. ovog članka Obrazloženje: Smatramo da je rok od 20 godina nakon kojeg autor ponovno ima pravo raspolagati svojim izvornim djelom za eventualnu audiovizualnu prilagodbu predug i predlažemo rok od maksimalno 10 godina.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća, uz pojašnjenje predlagatelju da autor ne mora dati ugovorom drugoj osobi isključivo pravo audiovizualne prilagodbe. Predloženi rok od 10 godina ne može se prihvatiti jer bi bio prekratak, kada se uzmu u obzir specifičnosti audiovizualnog sektora i vrijeme potrebno za proizvodnju filma.</p>
536	<p>Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela II. AUTORSKO PRAVO, OPĆENITO O UGOVORU U brojnim člancima ovog prijedloga zakona koji govore o audiovizualnoj produkciji koristi se pojam "filmskog producenta" što smatramo preuskim pojmom koji ne pokriva svu raznolikost audiovizualne proizvodnje. Primjerenijim smatramo pojam "audiovizualnog producenta" ili samo "producenta".</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen je prijedlog dionika za odgovarajućom izmjenom izričaja te se u članku 1. točki 2. c.), te na svim ostalim mjestima u Nacrtu prijedloga Zakona, na odgovarajući način ujednačava naziv "audiovizualni producent".</p>
537	<p>Dario Vince II. AUTORSKO PRAVO, OPĆENITO O UGOVORU KOMENTAR Volio bih da svi dobronamjerni sudionici u ovoj javnoj raspravi obrate pažnju na tri važna elementa koja kardinalno nedostaju diskusiji. 1. Dobro obratite pažnju na DEFINICIJU AUDIOVIZUALNOG DJELA koju koristi ovaj, a i drugi pozitivni zakoni RH. Pročitajte ju ako treba nekoliko</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

puta, osvrnite se oko sebe i brzo ćete uvidjeti da ona ne opisuje samo igrani, dokumentarni i animirani kinematografski film, nego puno, puno više audiovizualnih oblika koje svakodnevno srećemo oko sebe, a trebala bi poslužiti i za ona koja upravo nastaju negdje u svijetu i bit će iznimno tražena za godinu dana. Ona se naravno odnosi i na nebrojene oblike i forme audiovizualnih djela proizvedenih za televiziju, među njima i one koje običavamo zvati «formati», koji imaju precizno zapisane upute kako što treba biti učinjeno – u slici, tonu i glazbi, a često će vam priložiti i nacрте propisane scenografije i upute za rasvjetu. Tko je glavni autor takvog audiovizualnog djela? Tko su koautori? Tko su autori doprinosa? Kada npr. snimate drugu ili treću sezonu hvaljene i nagrađene dramske serije, a odjednom su tu neki redatelji i direktori fotografije koji prije nisu sudjelovali u proizvodnji prethodnih sezona, vidjet ćete ipak da nova sezona neodoljivo podsjeća na prethodne – po stilu režije, kadriranju, tempu, fotografiji, atmosferi, kao da je isti rukopis, a ipak ga kreiraju posve različiti ljudi. Sve je izvrsno, kreativno i vrhunski, iako je rađeno kao po receptu. Tko je glavni autor u tom slučaju? Tko je autor doprinosa? Možemo se mi praviti da je čovjek na setu koji se sramežljivo naziva «showrunner» neki zalutali Jehovin svjedok, ali koji je razlog što ga svi moraju slušati? Što je s nebrojenim i sve maštovitijim vrstama namjenskih audiovizualnih formi? Što u njihovoj proizvodnji znači kreativni direktor koji je smislio ideju, možda napisao i scenarij i donosi ključne kreativne odluke u daljnjoj realizaciji? Kliknite potom na sada već stari You Tube i naći ćete tu nepreglednu masu audiovizualnih djela, mnoga izvrsno, kreativno i profesionalno napravljena. No mnoga ničime neće odgovarati opisu igranog, dokumentarnog ili animiranog filma. Znači li to da nisu audiovizualna djela? Hmm, jesu. Tako kaže naša zakonska definicija. Tako kaže isti ovaj zakon. Isto vrijedi i za mnoge video igre, najbrže rastući segment audiovizualne industrije u svijetu i Europi. Vrijedi i za brojne inovativne oblike rađene za VR. Ali prijedlog zakona i dosadašnja diskusija nisu predvidjeli mogućnost zaštite i razdiobe autorskih prava njihovim stvarnim autorima. Prije pedeset godina nisu priznati kao umjetnost? Možda, ali to ne znači da nemaju autore, niti da ovo drugo doista uvijek jest umjetnost. To je priličan nedostatak za zakon iz 2020. godine. 2. U diskusijama se na puno mjesta autorska legitimacija uslovljava uvjetom «ako je moguće dokazati». A tko kome to treba dokazati? Tko će biti sudac? I po kojoj će osnovi suditi? Dojmu? Tko će birati ljude s dojmovima? Tko će presuđivati ako su dojmovi različiti? Iz svega do sada napisanoga, očito je da o tome ne bi trebali suditi oni koji su djelo osmislili, napravili, financirali i naručili, pa čak niti oni koji su ga konzumirali. Tko onda? Neka superiorna birokracija? Neka interesna grupa? Konkurencija? Prijatelji? Akademici? Branitelji? Meni se čini krajnje opasnim individualno pravo izmještati od samog autora i onoga koji ga angažira i stavljati u ruke nekom trećem čiju se kompetenciju i neutralnost za konkretnu situaciju ni na koji način ne može utvrditi, a dajemo mu u ruke moć koja znatno prevazilazi onu samog autora. Za početak, nismo ga

ni u jednom prijedlogu ni imenovali. U svakom slučaju, nedostaju valjani odgovori na ova pitanja. 3. Zanimljivo je kako je iz većeg dijela zakonskog teksta, a u potpunosti iz naknadne rasprave, nestao proizvođač audiovizualnog djela. Dojam je da je on neko nužno zlo, ali toliko zlo da mu ni naziv ne želimo izgovoriti. Kratko je spomenut filmski producent, ali niti su svi Šveđani plavokosi, pa ni sva audiovizualna djela nisu filmovi. Svi su ovdje, nakon početnih svađa priznati ćemo i snimatelje i montažere, naći ćemo mjesta i za scenske radnike, ali ne, nikako u obuhvat audiovizualnog djela nećemo priznati postojanje proizvođača, koji vrlo često osmišljava projekt, otkupljuje predložak ili ga naručuje, financira razvoj scenarija i operativnih planova, prikuplja sredstva, aplicira na fondove i koprodukcijske forume, bira i angažira autorske suradnike u koje ulaže znatno prije nego je zatvorio financijsku konstrukciju, pronalazi krajnjeg naručitelja ili investitora, osmišljava načine, tehnologije i uvjete u kojima je pojedinu autorsku ideju ili želju investitora moguće ostvariti itd, itd... Jednom riječju brine za djelo prije nego je počelo nastajati, pa još dugo nakon što je nastalo. On kao da sada smeta i treba ga nekako izbaciti iz algoritma kako bi se nametnuo samo jedan odnos – onaj između pojedinačnog autora i monopolnog privatnog društva za prikupljanje autorskih prava. Ako nam pritom i ispadne koji autor, nije šteta – bit će «prava siročića». Zamišljen je jedan idealan svijet... u njemu postoje prikazivači prepuni novca i sakupljači kolektivnih prava koji će s njima paušalno pregovarati, pa onda, čim marno obračunaju sve svoje troškove, od ostatka po vlastitom algoritmu dijeliti lemozinu autorima. A što preostane, već će se nekako zbrinuti. Nedostaje međutim jedan važan odgovor... a tko će i zašto koordinirati skupne autore i proizvoditi audiovizualna djela od kojih se trebaju skupljati ta sredstva? Nadam se da vas ova pitanja nisu odveć umorila ili povrijedila. U svakoj kreativnoj djelatnosti, pa tako i audiovizualnoj, pitanja autorstva i pravičnih naknada bolna su i važna. Svrha novog zakona trebala bi biti da ponudi zakonska rješenja koja će biti u skladu s vremenom i kontekstom, a pravičnost nametati tako da omogućava razvoj i napredovanje djelatnosti, na osnovama ravnopravnosti i načelne jednakomjernosti za sve sudionike. Ako možemo ikako osigurati da ovaj zakon donese baš to, neophodno je to učiniti prije izglasavanja. PRIJEDLOZI - umjesto sasvim paušalno i selektivno odabranog «filmskog producenta», koristiti termin sukladan definiciji audiovizualnog djela – « proizvođač audiovizualnog djela » - ako se ulazi u podjelu po vrstama odnosa i proizvodnim modelima, uvedite razlikovanje između filmskog, televizijskog i namjenskog producenta, nakladnika producenta, velikog studija i neovisnog producenta – budimo suvremeni, prihvatimo 21. stoljeće. - kada promatramo autorska prava i želimo osigurati njihovu zaštitu i pravičnu naknadu, nemojmo se zatvoriti u malu kutiju – promatrajmo zadatak iz malo više pozicije i prihvatimo da je za ostvarenje cilja nužno ne porušiti sustav čitave industrije, ne učiniti se nekompatibilnim s ostatkom svijeta i primjerice europskim fondovima i

koproducentima i ne demotivirati one koji su neophodni da audiovizualna proizvodnja uopće postoji - vratimo se osnovi: želimo razvoj audiovizualne industrije i kreativnosti i pravično nagrađivanje autora, a ne razvoj društava za kolektivno sakupljanje prava (stavak 2 preambule zakona) - ako se želi pogreške i generalizacije izbjeći na način koji predlaže uvaženi i uvijek dragi profesor Turković, onda sistematizacija autora, koautora i autora doprinosa mora odgovarati definiciji audiovizualnog djela, a to znači da danas mora biti znatno šira, preciznija i suvremenija od vrhunskog udžbenika teorije filma otprije četrdesetak godina. Živimo u izrazito vrijeme audiovizualnog – ne režite mu krila i ne prepisujte modele glazbene industrije ili kinematografije dvadesetog stoljeća - ako želimo sačuvati ono domaće audiovizualne industrije što se sramežljivo bori za opstanak kraj puno veće snage uvoznih proizvoda i pritom zaštititi najugroženija autorska prava, ima načina. Stavimo u zakon npr. ovakve odredbe i članke: 1. Proizvođač novog audiovizualnog djela, bio on neovisni proizvođač ili audiovizualni nakladnik ili neki drugi entitet koji proizvodi u vlastitoj produkciji, obavezan je uz naknadu za izvedbu autorskog djela ugovoriti s autorom/autorima i kompenzirati im imovinska prava iskorištavanja autorskog/koautorskog djela na teritoriju RH na razdoblje ne dulje od sedam godina. Po isteku tog razdoblja ili pri prvom korištenju djela za koje proizvođač ne raspolaže dokazom o podmirenju takve obaveze, autor ima pravo svako daljnje iskorištavanje naplaćivati kroz sustav kolektivnog prikupljanja. 2. Autori ranije nastalih djela čija prava iskorištavanja nisu drugačije kompenzirana također imaju pravo na prikupljanje imovinskih prava putem sustava kolektivnog prikupljanja. Neću dalje zamarati, ali mogućnosti su razne, a njihova smislenost, cjelovitost i usuglašenost puno važnija od žurbe. EU je zbog pandemijske ugroze privremeno suspendirala mandatorne rokove harmonizacije lokalne legislative.

538 **Hrvatska udruga producenata**

II. AUTORSKO PRAVO, Članak 84.

Hrvatska udruga producenata (HRUP) smatra da je Nacrt prijedloga Zakona o autorskom i srodnim pravima s kojim se izašlo u javnu raspravu prije svega nepripremljen i vrlo nespretno sastavljen, a iznad svega upućuje na opće nepoznavanje područja audiovizualnih djelatnosti i suvremenog načina funkcioniranja audiovizualnog sektora u Europi i svijetu od strane autora Zakona. U pripremi ovog Nacrta Zakona nije promišljeno, niti raspravljeno čak niti tko su ko-autori i autori doprinosa audiovizualnog djela, dok način na koji su u trenutnom nacrtu Zakona regulirana prava koja se daju autorima i ko-autorima onemogućuje svaku proizvodnju AV djela te se ujedno favoriziraju organizacije za kolektivno ostvarivanje prava – stoga tražimo da se ovaj Nacrt prijedloga Zakona odbaci i krene u izradu novog prijedloga, koji će pratiti suvremena kretanja audiovizualne industrije. OBRAZLOŽENJE HRUP-a Zakon o autorskom i srodnim pravima jedan je od ključnih zakona koji uređuje audiovizualnu djelatnost. Tim se zakonom uređuju odnosi između stvaraoca

Primljeno na znanje

Komentar primljen na znanje. U pogledu prava audiovizualnog producenta ističe se da je Nacrt prijedloga Zakona usklađen s međunarodnim ugovorima i direktivama Europske unije relevantnim u ovom području. Audiovizualni producenti stječu autorska imovinska prava iskorištavanja temeljem ugovora s koautorima, a temeljem zakona od autora doprinosa. Odredbe o ugovoru o audiovizualnoj produkciji odgovarajuće su izmijenjene slijedom rezultata ovoga javnog savjetovanja. Nadalje, audiovizualni producent je nositelj srodnog prava, njegova imovinska prava navedena su u članku 143. Nacrta prijedloga Zakona, a uvođenje novog prava kako se predlaže u ovoj primjedbi se ne prihvaća jer takvo rješenje nije međunarodno prihvaćeni standard.

AV djela te se definira način iskorištavanja tih djela, te djelomično i način financiranja AV djela. Zbog njegove važnosti, kompleksnosti i obujma – budući da uređuje i niz drugih djelatnosti i njihove međusobne odnose - smatramo prije svega neprimjerenim izlazak ovog Nacrta prijedloga Zakona u javnu raspravu upravo u trenutku kada se čitav svijet bori s pandemijom COVID-19 virusa i kada sve naše snage trebaju biti usmjerene u promišljanje kako će izgledati naša budućnost te na koji način ćemo uopće moći nastaviti raditi. Naime, izrada ovog Zakona zahtjeva opsežne rasprave koje nisu prethodile ovoj javnoj raspravi, pogotovo iz razloga što je proširen opseg djelatnosti kojima se Zakon bavi i koje uređuje. Posebnost ovog Zakona jest i što su djelatnosti koje pokriva međusobno – iako zavisne – izuzetno različite. Produkcija audiovizualnog djela specifična je zbog dugotrajnosti procesa, logističke kompleksnosti i visokih cijena, koja je posljedica velikog broja angažiranih pojedinaca i tvrtki, kao i suvremene tehnologije. Od prvog trenutka ističemo stav da u svojstvu producenata tj. proizvođača audiovizualnih djela svakodnevno surađujemo s autorima AV djela u oživotvorenju autorskih kreativnih ideja, te radimo na osiguravanju uvjeta kako bi se stvorile pretpostavke da bi djelo uopće i nastalo, u potpunosti se zalažemo da svaki sudionik tog procesa, kao i svakog daljnjeg iskorištavanja nastalog autorskog djela, mora biti odgovarajuće plaćen za rad i za korištenje djela. To je presumpcija koje se audiovizualni producenti u RH drže u svakodnevnom radu, te prilikom zaključenja svih ugovora o audiovizualnim produkcijama, kao i autorskih ugovora. Uobičajeno pravilo prilikom zaključenja ugovora s ko-autorima AV djela je da oni sudjeluju u prihodima koja se ostvaruju korištenjem predmeta zaštite. No ostvarivanje tog udjela u prihodima, kao primjerene i razmjerne naknade za korištenje djela, predmet je individualnih ugovora za veliki dio oblika korištenja, jer naprosto, prava koja AV producent MORA steći, su prava s kojima onda producent MORA MOĆI i raspolagati. Da tome nije tako, producent ne bi bio u mogućnosti nikada zatvoriti financijsku konstrukciju koja je potrebna da bi se djelo uopće finaliziralo i ugledalo svjetlo dana. Ono što je specifično u produkciji audiovizualnog djela jest da su financiranje, proizvodnja (priprema-snimanje-postprodukcija) i prikazivanje neraskidivo vezani. Naime, cijeli sustav financiranja, proizvodnje i distribucije baziran je na osnivanju prava iskorištavanja i primanja naknade za isto. Zakonodavstvo u cijelom svijetu je zamišljeno na način da osobe koje djelo stvaraju osnivaju prava iskorištavanja, koja se prepuštaju za određenu naknadu: prvo filmskom producentu, ili kako ga naziva ovaj Zakon proizvođaču videograma, odnosno produkcijskoj kući kako bi sva prava iskorištavanja – nužna da bi se djelo moglo prikazati – bila na jednom mjestu, jer to omogućuje daljnje razgovore i pregovore. Financijerima – i javnim fondovima je, da bi djelo financirali, uvjet da to djelo bude prikazano. Ostali financijeri ulažu novac u produkciju isključivo u zamjenu za određena prava. Primjerice televizije ulažu u pre-sale / pre-buy (predotkup / pretkupnju), odnosno ulažu izvjesna

sredstva kako bi zauzvrat dobile određena prava za prikazivanje, koja se pritom dogovaraju u vremenskom trajanju, teritorijama i slično. VOD servisi također ulažu u proizvodnju kako bi dobili ekskluzivna prava na prikazivanje određenog djela. Kada je djelo dovršeno, prava iskorištavanja se prenose na prodajne agente, distributere, televizije, razne online platforme.... Ukoliko prava iskorištavanja nisu osnovana i prenesena, djelo ne može biti objavljeno, dakle iskorištavano. Naime, sredstva potrebna za financiranje proizvodnje nisu sredstva koji se doniraju, nego često i sredstva kojima se ujedno i stječu određena prava. Ta sredstva najčešće, posebice kada govorimo o televizijama, znače stjecanje određenih oblika korištenja AV djela na određeno vremensko razdoblje. Naime, kada govorimo o otkupu djela – taj otkup obuhvaća set prava za korištenje djela, a ne vrpce ili drugi nosač. Ukratko: osnivanje i prijenos prava iskorištavanja osnova je audiovizualnih djelatnosti. U tom smislu potvrda je i Direktiva 2001/29/EZ od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu. Stavak 10 recitala kaže: 10) Ako autori ili umjetnici izvođači namjeravaju nastaviti svoj kreativan i umjetnički rad, moraju dobiti odgovarajuću naknadu za korištenje svojega djela, kao što to moraju dobiti i producenti kako bi bili u mogućnosti financirati to djelo. Ulaganje potrebno za proizvodnju proizvoda kao što su fonogrami, filmovi ili multimedijalni proizvodi, i usluga kao što su usluge „na zahtjev”, značajno je. Odgovarajuća pravna zaštita prava intelektualnog vlasništva nužna je za jamčenje postojanja takve naknade i pruža mogućnost zadovoljavajućeg povrata tog ulaganja. Nakon iščitavanja prvog prijedloga zakona, u dopisu s našim opservacijama od 26. veljače 2020., izrazili smo zabrinutost činjenicom da nije jasno kako je autor Zakona zamislio praktično provođenje pojedinih odredbi – što smatramo izrazito neozbiljnim. Implementacija ovakvog prijedloga Zakona bi ozbiljno mogla izmijeniti financiranje audiovizualnih djela (i to prvenstveno filmova) te moguće čak i ugroziti cijelu kinematografiju. Zakon o autorskom i srodnim pravima, kada regulira odnose i način ostvarivanja prava, mora imati u vidu da postoje i određeni drugi propisi koje moramo imati na umu odnosno kojih se moramo držati, pritom ne misleći na tržišne prakse, već upravo na izričite zahtjeve i pravila, a koji se odnose na usklađenost s odredbama Europske konvencije o kinematografskim koprodukcijama, odredbama koje se odnose na nadnacionalne fondove (Eurimages, Kreativna Europa – program MEDIA), a koji su značajan izvor sredstava koje omogućavaju, uz lokalni filmski fond, u našem slučaju je to Hrvatski audiovizualni centar, kreativnu AV industriju u RH. Osim navedenog, organizacije za radiodifuziju (pri čemu naročito apostrofiramo javnu televiziju) sudjeluju financijski u stvaranju AV djela kroz razne modele – ili kao koproducenti, ili temeljem predotkupa (pre-sale), a kada sudjeluju u proizvodnji, to je međusobno obvezni odnos koji zahtijeva određena prava i određene obveze s jedne i s druge strane. Jednako tako, kada se ugovori s autorima u pogledu stvaranja

djela zaključuju, ti ugovori ne predstavljaju jedino i isključivo naknadu za rad, već i predujam za određeni set prava i to upravo onaj set prava koji je AV producentu potreban da bi osigurao sredstva za stvaranje djela. Nakon toga, ta su ista prava nužna za distribuciju odnosno iskorištavanje djela. Ako govorimo o sredstvima drugog koproducenta – onda je korištenje uglavnom podijeljeno po teritorijima i cijelo AV djelo mora u potpunosti biti na raspolaganju, a prihod na određenom teritoriju, u rukama onog koproducenta koji taj teritorij „pokriva“ odnosno s kojeg dolazi, ako pak govorimo o sredstvima televizija danih kao pre-sale – to znači da govorimo o sredstvima koja UNAPRIJED obuhvaćaju plaćanje određenih prava. Ta sredstva tijekom stvaranja AV djela već su isplaćena autorima, te su tako autori za te oblike, teritorije i razdoblje korištenja, temeljem zaključenog ugovora s AV producentom – dobili naknadu I ZA RAD I ZA DIO RAZDOBLJA KORIŠTENJA PRAVA. Ta naknada iz autorskih ugovora predstavlja određeni „predujam“, (advance payment) za prava koja se stječu i „prodaja“ kojih je uopće u konačnici OMOGUĆILA STVARANJE DJELA. Često producent i samostalno avansira sredstva za prava, preuzimajući financijski rizik za stvaranje djela, s ciljem da tu djelomičnu investiciju povрати iz prihoda od distribucije. Nacrt prijedloga Zakona pokazuje nepoznavanje ovog procesa i time dovodi u pitanje njegovo održanje. U Zakonu, producenti su svedeni tek na tehničko osoblje koje administrira i isplaćuje honorare te piše izvješća o prihodima što je vrlo daleko od istine. Postojanje produkcijskih kuća preduvjet je postojanja kinematografije, odnosno audiovizualnih djelatnosti u užem smislu. Naime, proces nastajanja audiovizualnog djela počinje upravo prenošenjem prvog prava, onoga za scenarij ili za adaptaciju knjige, ili za licencu po kojoj će audiovizualno djelo nastati. Tek u tom trenutku počinje daljnji razvoj ili financiranje djela, koje onda dovodi do njegove realizacije i prikazivanja. Prikazivanje je također nemoguće kad produkcijska kuća koja je nositelj prava prestane postojati – jer u tom trenu onaj koji djelo želi prikazati treba osnovati pravo iskorištavanja sa svima koji su sudjelovali na izradi tog autorskog djela prema zakonu – dakle sa svima onima s kojima je producent bio sklopio ugovor, ali nepostojanjem produkcijske kuće su se prava iskorištavanja vratila autorima odnosno nasljednicima. Rasprava koja se u ovom trenutku vodi u javnosti – tko je sve autor odnosno koautor audiovizualnog djela – jest nešto što se trebalo raspraviti prvo, puno prije nego je uopće napravljen prvi nacrt Zakona, jer se radi o viziji kinematografije, o stvaranju sustava u kojem ćemo svi raditi. Jer AV djelatnosti su nedjeljive – autori, djelatnici, producenti i rentali svi rade u istom sustavu, i ako sustav nije dobro postavljen, on neće funkcionirati. Što znači da će svi osjetiti posljedice istoga. Kako je fokus rasprave stavljen na članak 15., nekako se nije primijetilo da producent nema gotovo nikakva prava, čak niti prava na emitiranje – naravno kad je to tek spomenuto u članku 143. prava producenta do kojeg rijetki stignu. S tim da odmah razjasnimo – u ovom trenutku ne govorimo o pravu na naknadu nego o isključivom pravu: pravu

odobravanja. Producent prema ovome Nacrtu Zakona NEMA PRAVO ODOBRI TI ILI ZABRANITI EMITIRANJE DJELA KOJE JE PRODUCIRAO!

Poziv, zanimanje i uloga producenta u proizvodnji audiovizualnih sadržaja doživjeli su značajne promjene u posljednjih desetak godina u Europi i Hrvatskoj. Današnji moderni europski i hrvatski producenti razvijaju, proizvode i plasiraju raznovrsna audiovizualna djela, prvenstveno filmove različitih vrsta, rodova i žanrova te TV serije visoke umjetničke vrijednosti. Vrlo često je upravo producent taj koji i inicira nastajanje AV djela: odabirom predloška za adaptaciju, otkupom licence za koju smatra da će biti uspješna, praćenjem uredničkih odluka pojedinih financijera i predlaganjem projekata koji im se uklapaju u viziju. Producenti svakodnevno djeluju na posebno uređenom audiovizualnom tržištu visokog rizika koje djeluje po načelima međunarodne suradnje te složene javno-privatne i nacionalno-nadnacionalne strukture financiranja i plasmana. Financiranje AV djela zahtjeva vrsni know-how: poznavanje izvora financiranja, odabir i razvoj upravo onih projekata koji imaju mogućnost za financiranje, ulaganje u razvoj projekata, prijevode, prezentacije puno prije nego ti projekti dobiju bilo kakva sredstva. Producenti surađuju na scenariju, partneri su redatelju u slaganju autorskog tima i donošenju umjetničkih odluka, rukovoditelji tehničkog i zanatskog dijela proizvodnog procesa, poznavatelji i rukovoditelji autorsko-pravnih odnosa, marketinških pristupa, distributivnih kanala te odnosa s javnošću. Producent se AV djelom bavi i dugo nakon njegove premijere – pišući financijska i druga izvješća za fondove i financijere, pregovorima s raznim drugim prikazivačima (VOD platformama, festivalima, radionicama...) dugo nakon redovne kino distribucije. A ovaj Zakon nekako očekuje da se sve to događa samo od sebe, kao da ne postoje ljudi koji to rade, kao da ne postoje produkcijske kuće, sa svim troškovima koje jedna tvrtka redovno ima na mjesečnoj bazi kako bi uopće mogla izvršavati spomenute poslove. Smatramo da opis filmskog producenta / proizvođača videograma u članku 141., ali i općenito tretiranja kolektivnog ostvarivanja prava, pokazuje kako je Zakon pisan razmišljajući na način glazbe, a ne na način audiovizualnih djelatnosti. Princip kolektivnog ostvarivanja naknade u glazbenoj industriji baziran je na dvije stvari: prva je da autori glazbe većinom ne primaju naknadu kad autorsko djelo stvaraju - njihov jedini prihod s naslova javnog priopćavanja je iz sustava kolektivne zaštite. To nije slučaj u audiovizualnim djelatnostima gdje su svi autori, izvođači i angažirani suradnici primili naknadu. Druga je da u glazbenoj industriji nije nužno da se kontrolira puštanje odnosno iskorištavanja autorskog djela: odnosno autor ili proizvođač fonograma se ne bavi time smije li radio Antena puštati njegovu pjesmu ako ju pušta i Otvoreni radio – svejedno mu je. U iskorištavanju audiovizualnog djela pak, bitno je upravo određivanje načina iskorištavanja – pažljivo se planiraju mediji, vremenski period, teritoriji, odmjerava se omjer predložene naknade od primjerice neke VoD platforme i može li to iskorištavanje ugroziti neki

drugi oblik distribucije. Naravno da je glazbenicima odlično da imaju kolektivnu naknadu za svako emitiranje glazbe/spota na YouTube kanalu, bez obzira tko je pjesmu učitao na tu platformu. Učitavanje audiovizualnog djela na platformu koja je otvorena ugrožava SVE vidove distribucije AV djela, te tako i PRIMANJE SVIH DRUGIH NAKNADA. Nadam se da smo jasno pokazali kako principi koji vrijede za glazbu NISU PRIMJENJIVI za audiovizualne djelatnosti. Postoji mnogo načina na koji se industrija može urediti, predstavili smo u našem očitovanju primjere iz brojnih zemalja, no u ovom Nacrtu prijedloga Zakona, producenti nemaju skoro nikakva prava i svedeni su na gotovo tehničku uslugu proizvođača videograma. S obzirom da producenti odnosno produkcijske kuće svakim potpisom ugovora o financiranju filma preuzimaju odgovornost o završetku i pravovremenoj isporuci djela, i za to garantiraju najčešće mjenicama i zadužnicama, često za premošćivanje rupe u cash flowu dižu kredite za što garantiraju ne samo sredstvima firme nego i vlastitom imovinom, postavlja se pitanje ima li takav sustav smisla i želi li se netko tim poslom baviti. Izgleda da autor Zakona preferira za producente "velike igrače": televizije koje su izrijekom spomenute u članku 141., VoD platforme koje unajmljuju male firme da im rade izvršnu produkciju... To je definitivno jedna od mogućih vizija kinematografije, no koja nas je vrlo iznenadila, s obzirom na tradiciju kinematografije u Hrvatskoj, na sustav koji trenutno imamo, a i s obzirom da se istovremeno radilo na Zakonu o elektroničkim medijima čiji prijedlog po prvi puta predlaže (jer Zakon nije izglasan) da komercijalni nakladnici s nacionalnom koncesijom ulažu upravo u djela neovisnih producenata. Vizijom kinematografije kakva je predložena u ovom Zakonu se zapravo obeshrabruju, a time i nestaju neovisni producenti, dakle upravo oni koji su nositelji autorskih projekata u Hrvatskoj. Izgleda da predlagač nije svjestan da u trenutku kad preferira velike proizvođače, koji su istovremeno i nakladnici ili vlasnici VOD platformi, zapravo ugrožava hrvatske autorske projekte kao i autorski rad svih filmskih autora, a koji ima status domaćeg kulturnog proizvoda te bi trebao biti valjda naš primarni interes. Veliki proizvođači vode se isključivo profitom i proizvodit će djela za koja procjenjuje da su profitabilna za njegovu publiku. Žao nam je što još jednom autor Zakona nije prepoznao da su upravo stabilne produkcijske kuće pokretači i nosioci AV industrije u Hrvatskoj – one su te koje ulažu u razvoj djela, traže za njega financiranje i na kraju se brinu da se osigura njegovo prikazivanje. Naravno, postoje i druge vizije kako AV industrija može izgledati i očito se predlagač odlučio za tu opciju koja uključuje samo "velike igrače". Hrvatska udruga producenata je u prvom prijedlogu predložila neophodnost razdvajanja OSOBE producenta koja pokreće i sudjeluje u svim fazama razvoje, proizvodnje i plasmana od PRAVNOG SUBJEKTA, odnosno produkcijske kuće. Odgovori na pitanje zašto nisu prihvaćeni naši prijedlozi o uvođenju producenta OSOBE u Zakona, ili spominjanja po nama notornog prava da producent IMA PRAVO ODOBRI TI UPOTREBU DJELA KOJE JE

PRODUCIRAO uglavnom su se svela na jednu rečenicu: ukoliko se uvedu ta prava, većina prikupljenih sredstava bit će isplaćivana u inozemstvo, jer većina audiovizualnih djela koja se iskorištavaju u Hrvatskoj su strana, najvećim djelom američka. Taj odgovor je jasno pokazao da se autor Zakona fokusirao na organizacije za kolektivnu zaštitu prava, a ne na autore ili na zaštitu djelatnosti o kojoj govori. Stavljajući velik naglasak na obveznu kolektivnu zaštitu (ne samo u AV djelatnostima), ovaj prijedlog Zakona favorizira organizacije za kolektivno ostvarivanje, omogućujući im velike prihode za operativne troškove, dok se istovremeno prikupljena sredstva mahom isplaćuju stranim nositeljima prava, jer je situacija jednostavno takva – da se u Hrvatskoj konzumira puno više stranih nego hrvatskih autorskih djela. Posljedično to znači, da će od prikupljenih sredstava 30% zadržati organizacije za kolektivno zastupanje, a od sredstava za raspodjelu, 80% sredstava će biti isplaćeno van Hrvatske.

Ponavljamo, smatramo da je pravična i primjerena naknada važna, ali smatramo i da je hrvatskom zakonodavstvu dužnost štititi hrvatske autore. Želimo istaknuti da Hrvatska udruga producenata nije protiv kolektivnog ostvarivanja prava autora i ko-autora audiovizualnih djela. Ono što smatramo da je potrebno regulirati kroz kolektivno ostvarivanje su ona korištenja u pogledu kojih je nemoguće imati kontrolu, a to su korištenja posebno definirana Direktivom 790/2019, kao i korištenja u retransmisiji, kao i do sada, odnosno oni oblici korištenja gdje je bitniji cilj sigurnost nositelja prava s jedne strane i korisnika s druge strane, koja ne bi bila ostvariva na nivou individualnog pregovaranja, ili bi ostvarivanje i rezultati istog bili nerazmjerni s troškovima. Jednom riječju ono korištenje gdje individualnost pojedinog predmeta zaštite i korištenja NIJE PRESUDNA, nego je cilj da svako korištenje bude ispravno regulirano i plaćeno. Smatramo da nisu dovoljno sagledane sve posljedice koje ovaj prijedlog Zakona ima na cjelokupnost eko sustava audiovizualnih djelatnosti. Najviše se to odnosi na članak 85., koji je u svom izričaju istovremeno vrlo širok i vrlo striktan. Kroz kombinaciju izraza „svako korištenje“ i „obavezno kolektivno ostvarivanje“ stvara se čvrsta obaveza, za koju nismo sigurni kako je predlagatelj Zakona zamislio praktično provođenje tih odredbi. Hrvatska je najdalje odmakla s implementacijom direktiva te su u nas uprte oči cijele Europe, što nas čini predvodnicom trenda. To u praksi znači da će ovdje predložena rješenja biti pažljivo promotrena i vjerojatno aplicirana u zakonodavstva drugih zemalja. S poštovanjem, Hrvatska udruga producenata

539	Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela II. AUTORSKO PRAVO, Članak 84. UO SPID-a podržava prijedlog HDFS.	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.
540	Goran Navojec II. AUTORSKO PRAVO, Članak 84. Podržavam prijedlog HDFS-a.	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.

541	<p>Marija Škaričić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 84. Podržavam prijedlog Hrvatskog društva filmskih djelatnika.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
542	<p>Hrvatsko društvo filmskih djelatnika II. AUTORSKO PRAVO, Članak 84. Članak 84. stavak 4. Hrvatsko društvo filmskih djelatnika smatra iznimno važnim u stavak 4. dodati rečenice: "Stjecatelj daljnjeg prava iskorištavanja odgovara solidarno za ispunjenje obveza koje prenositelj tog prava ima prema autoru. Ugovorna odredba suprotna odredbama ovog stavka ništeta je." Na ovaj način ograničava se mogućnost manipulacije nositelja prava iskorištavanja prema autorima osnivanjem daljnjeg prava iskorištavanja za drugu pravnu osobu. Naime, autori i izvođači često su u lošijem ugovornom položaju u odnosu na njihove ugovorne partnere, a to na više mjesta izričito ističe i Direktiva 2019/790. U odnosu na navedeno, i poznatu nam lošu praksu izbjegavanja obveza, definiranje solidarne odgovornosti u ovom aspektu pravnog prometa pravom iskorištavanja autorskih djela, dovelo bi do veće kontrole ispunjavanja obveza prema autorima i veće sigurnosti autora. Također, kako bi prethodni stavak imao smisla i sigurnost provedbe, nužno je propisati da su ugovorne odredbe protivne odredbi o solidarnoj odgovornosti ništete.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog nije moguće prihvatiti. Prihvaćanjem ovog prijedloga bila bi praktički onemogućeno daljnje iskorištavanje audiovizualnih djela i nerazmjerno bi se otežao rad i poslovanje audiovizualnim producentima. Ne nalazi se da odredbe Direktive 2019/790 pružaju uporište za navedeni prijedlog.</p>
543	<p>Hrvatsko društvo nezavisnih producenata II. AUTORSKO PRAVO, Članak 85. HRVATSKO DRUŠTVO NEZAVISNIH PRODUCENATA u cijelosti podržava javno priopćenje i komentare HRUP-a na tekst prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima u javnoj raspravi. Prijedlog zakona u javnoj raspravi u dijelu o audiovizualnoj djelatnosti prepun je ogromnih rupa u razumijevanju područja kojim se bavi - pojmova, uloga, oblika i odnosa, te predstavlja potpuno neprohodan i nelogičan, sa stvarnošću i strukom nepovezan pravni kalambur, u sukobu s činjenicama, drugim zakonima, europskom audiovizualnom strategijom i regulativama, te ekonomskom logikom djelatnosti. Pojednostavljeno, prijedlog zakona ima četiri ključne i sustavne pogreške zbog kojih je taj dio zakona nužno pisati potpuno iznova: 1. tekst prijedloga svuda doslijedno sužava audiovizualnu djelatnost samo na određene principe proizvodnje određene vrste kinematografskih filmova i time potpuno izostavlja i zakida sve druge oblike audiovizualne djelatnosti, kao i pripadajuće autore i koautore, stvarajući pritom pravne okolnosti koje onemogućavaju osnovne proizvodne odnose, financiranje i plasman audiovizualnih djela 2. tekst prijedloga za jedan zakon posve nepotrebno uvodi rangiranje i selekciju autora na način da paušalno i općenito, bez obzira na vrstu audiovizualnog djela, favorizira isključivo redatelja na štetu svih drugih koautora, dok uopće ni na koji način ne prepoznaje autore audiovizualnih djela koja nisu filmovi, te stvara ogroman pravni vakum u audiovizualnoj djelatnosti 3. prijedlog zakona nametljivo pretjerano favorizira kolektivno sakupljanje autorskih prava, degradirajući legitimna imovinska prava autora u još jedan parafiskalni</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Odredbe o koautorima audiovizualnih djela te autorima doprinosa odgovarajuće su izmijenjene kao rezultat provedbe ovog javnog savjetovanja. U pogledu prava audiovizualnog producenta ističe se da je Nacrt prijedloga Zakona usklađen s međunarodnim ugovorima i direktivama Europske unije relevantnim u ovom području. Ugovorom o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i koautora audiovizualnog djela uredit će se stvaranje audiovizualnog djela te primarna i sekundarna prava iskorištavanja koja se koautor ugovorom obvezuje osnovati za audiovizualnog producenta. Audiovizualni producenti stječu autorska imovinska prava iskorištavanja temeljem ugovora s koautorima, a temeljem zakona od autora doprinosa. Nadalje se pojašnjava da je audiovizualni producent nositelj srodnog prava, a njegova su imovinska prava navedena u članku 143. Nacrta prijedloga Zakona. Ujedno se napominje da Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama na koju se podnositelj ove primjedbe poziva nije predmet prenošenja u Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima jer ne uređuje autorskopravnu materiju.</p>

namet, ne obazirući se na neprimjenjivost i štetnost takvog pristupa, na uvriježene standarde u Europi i svijetu, a neopravdano restriktivno onemogućava sve druge oblike ostvarivanja individualnih autorskih prava, što izrazito ide u prilog samo jednog privatnog društva za sakupljanje kolektivnih prava, a uglavnom ne u prilog autora – dapače mnogim autorima može nanijeti i značajnu imovinsku štetu (ponajprije scenaristima, redateljima i snimateljima) 4. nerazumijevanjem i neprepoznavanjem uloge i prava proizvođača audiovizualnog djela, te mandatornim zaprekama ustupanja prava, proizvođače audiovizualnih djela tekst prijedloga dovodi u poziciju koja je u sukobu s AVMS Direktivom EU, s najmanje dva hrvatska zakona, sa sektorskim koregulacijskim sporazumom, s propozicijama EU fondova, s ekonomskom logikom koja je pretpostavka postojanja audiovizualne djelatnosti i s uvriježenom poslovnom praksom u Europi. Iz navedenih razloga smatramo da se prijedlog zakona u dijelu koji se odnosi na autorstvo audiovizualnih djela ne može nikako popraviti doradom pojedinih članaka, nego je neophodno iz osnove promijeniti pristup i uvrstiti kompetentno razumijevanje audiovizualne djelatnosti u cijelini, te zamagljenu selektivnost i paušalnost zamijeniti stručnošću, cjelovitošću, preciznošću i razmjernošću u odnosu na sva audiovizualna djela na koja se zakon odnosi, kako zakon ne bi nanio značajne štete čitavoj audiovizualnoj djelatnosti u Hrvatskoj, što ovakav prijedlog zakona uvjerljivo jamči.

544 **HGK**

II. AUTORSKO PRAVO, Članak 85.

U nastavku iznosimo komentare i prijedloge Grupacije kinoprikazivača i Grupacije kinodistributera koje djeluju u okviru Zajednice za audiovizualne djelatnosti HGK: nisu u potpunosti jasni razlozi zbog kojih se člankom 85. Nacrta za koautore audiovizualnog djela stvara poseban pravni režim u odnosu na sve druge autore. Uobičajeno je da se za određena autorska prava propisuje obvezno kolektivno ostvarivanje prava poput prava iznajmljivanja, prava javne posudbe, prava reemitiranja i slično, no člankom 85. Nacrta se propisuje da se za svako korištenje audiovizualnog djela autorima mora isplatiti primjerena i razmjerna naknada i to upravo putem obveznog kolektivnog ostvarivanja prava. Smisao svakog ugovora o audiovizualnoj produkciji u praksi jest da producent stekne pravo korištenja audiovizualnog djela temeljem čega producent autorima isplaćuje određenu naknadu. Dakle, smisao stvaranja audiovizualnog djela u kojem sudjeluje producent za koji se sklapa ugovor o audiovizualnoj produkciji jest da se između autora i producenta regulira pravo korištenja tog djela i odgovarajuća naknada. U praksi, audiovizualna djela se stvaraju upravo radi njihovog korištenja putem različitih razdoblja eksploatacije: kino, tzv. Pay TV, VOD, Free TV itd. te su autori audiovizualnog djela u potpunosti upoznati sa namjeravanim korištenjem tog djela i u mogućnosti su ugovoriti odgovarajuću naknadu s filmskim producentom. Predloženim rješenjem zakon pretpostavlja da naknada regulirana ugovorom

Djelomično prihvaćen

Prihvaća se djelomično primjedba te se mijenjaju odredbe o ugovoru o audiovizualnoj produkciji.

između filmskog producenta i autora nije primjerena i razmjerna naknada za korištenje audiovizualnog djela, već autori audiovizualnog djela imaju pravo i na dodatnu naknadu za svako korištenje tog istog djela za koje su već dobili naknadu od producenta, primjerice putem emitiranja na televiziji i slično. Nije u potpunosti jasno implicira li se time (i) da naknade koje autorima isplaćuju producenti za stvaranje audiovizualnog djela nisu dovoljne naknade te da je potrebno naplaćivati neke dodatne naknade u korist tih istih autora prilikom korištenja djela ili (ii) da bi naknade koje producenti isplaćuju autorima trebaju biti manje ili čak bez naknade obzirom da će se autori naknadno naplaćivati iz stvarnog korištenja tih djela putem kolektivnog ostvarivanja prava. S obzirom da ovakvo rješenje ne postoji za većinu strane audiovizualne produkcije, osobito američke, navedene grupacije mišljenja su kako će ovo rješenje imati negativan utjecaj na audiovizualna djela hrvatskih autora. Naime, ukoliko će hrvatski korisnici audiovizualnih djela hrvatskih autora morati dodatno plaćati tim autorima primjerenu i razmjernu naknadu za svako korištenje tog djela putem obveznog kolektivnog ostvarivanja prava, to znači da će takva djela biti "skuplja" od audiovizualnih djela za koji ne postoji takvo rješenje, što su u pravilu većina stranih audiovizualna djela. Na taj način audiovizualna djela hrvatskih autora postaju manje atraktivna od drugih audiovizualnih djela, što nikome nije u interesu obzirom na iskazanu podršku hrvatskom filmu. Korisnici audiovizualnih djela trebali bi biti sigurni da je naknada koju su platili producentu (ili distributeru određenom od korisnika) sveobuhvatna naknada za korištenje predmetnog audiovizualnog djela, a autori bi svoj pravični udio u navedenom trebali regulirati putem ugovora o audiovizualnoj produkciji. Zanimljivo je da slično rješenje ne postoji za druge autore poput autora glazbenih djela i slično već se sada uvodi samo za autore audiovizualnih djela i to za svako korištenje njihovih djela za koja su već sklopili ugovore o audiovizualnoj produkciji. Navedene grupacije mišljenja su kako je obvezno kolektivno ostvarivanje prava možda opravdano u odnosu na platforme za dijeljenje sadržaja putem interneta u odnosu na koje hrvatski autori nemaju resursa i mogućnosti da dobiju primjerenu naknadu za korištenje njihovih djela koja se na razne načine koriste na istima, no nikako za svako korištenje njihovog audiovizualnog djela osobito za ona korištenja za koja postoje uobičajeni i provjerljivi načini korištenja kao što su primjerice kino prikazivanje, televizija, TVOD usluge SVOD usluge i slično. U skladu sa navedenim predlažu se sljedeće izmjene članka 85. Nacrta:

Verzija 1: "NEOTUĐIVO PRAVO KOAUTORA NA PRIMJERENU I RAZMJERNU NAKNADU Članak 85. (1) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji koautor audiovizualnog djela svoje pravo reproduciranja, pravo distribuiranja, svaki ili neki oblik prava priopćavanja javnosti ili pravo prerade na svom audiovizualnom djelu prepusti filmskom producentu osnivanjem prava iskorištavanja u skladu s ovim Zakonom, u svakom slučaju zadržava pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako javno korištenje tog audiovizualnog djela kojeg su učitali

	<p>korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta. (2) Koautori se ne mogu odreći prava na primjerenu i razmjernu naknadu iz stavka 1. ovoga članka niti ga mogu drugome prenijeti ili na drugi način prepustiti. Naknadu je dužna platiti platforma za dijeljenje sadržaja putem interneta. Naknada se ostvaruje obavezno kolektivno." Verzija 2:</p> <p>"NEOTUĐIVO PRAVO KOAUTORA NA PRIMJERENU I RAZMJERNU NAKNADU Članak 85. (1) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji, koautor audiovizualnog djela svoje pravo reproduciranja, pravo distribuiranja, svaki ili neki oblik prava priopćavanja javnosti ili pravo prerade na svom audiovizualnom djelu prepusti filmskom producentu osnivanjem prava iskorištavanja u skladu s ovim Zakonom, u svakom slučaju zadržava pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako javno korištenje tog audiovizualnog djela, osim putem javnog prikazivanja audiovizualnih djela u skladu sa propisima koji uređuju audiovizualne djelatnosti (primjerice kino prikazivanje), putem emitiranja i reemitiranja i prijenosa izravnim protokom, javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja i prijenosa izravnim protokom te stavljanja na raspolaganje javnosti putem audiovizualnih medijskih usluga u skladu sa propisima koji uređuju elektroničke medije (primjerice televizijsko prikazivanje, usluge videa na zahtjev, usluge približnog videa na zahtjev). (2) Koautori se ne mogu odreći prava na primjerenu i razmjernu naknadu iz stavka 1. ovoga članka niti ga mogu drugome prenijeti ili na drugi način prepustiti. Naknadu je dužna platiti osoba koja koristi audiovizualno djelo. Naknada se ostvaruje obavezno kolektivno."</p>	
545	<p>Goran Navojec II. AUTORSKO PRAVO, Članak 85. Zašto ovim člankom nisu obuhvaćeni izvođači audiovizualnih djela? Podržavam prijedlog HDFS-a.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
546	<p>Marija Škaričić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 85. Podržavam prijedlog Hrvatskog društva filmskih djelatnika. Izostavljanje izvođača audiovizualnih djela nejasno je, neprimjereno i nedopustivo. Molila bih pojašnjenje ovog neobičnog propusta.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
547	<p>Hrvatsko društvo filmskih djelatnika II. AUTORSKO PRAVO, Članak 85. Ovim člankom trebaju obavezno biti obuhvaćeni izvođači audiovizualnih djela. Članak 18. stavak 1. Direktive 2019/790 govori o odgovarajućoj i razmjernoj naknadi za iskorištavanje djela ili drugih predmeta zaštite i ne pravi razliku između autora i izvođača pa nije jasno zašto su člankom 85. nacrtali prijedloga Zakona, kojim se djelomično transponira navedeni članak Direktive u kontekstu audiovizualne produkcije, izostavljeni izvođači? Molimo pojašnjenje poziva li se pri ovakvoj formulaciji pisac ovog članka na "pravednu ravnotežu prava i interesa" iz članka 18. stavka 2. spomenute Direktive i ako da, što je tu pravedno? Ako je neki drugi razlog izostavljanja izvođača, molimo pojašnjenje.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog nije moguće prihvatiti. Ukazuje se da članak 85. Nacrta prijedloga Zakona ne predstavlja transpoziciju članka 18. Direktive 2019/790. Članak 18. Direktive 2019 /790 transponiran je u članak 60. Nacrta prijedloga Zakona, koji se sukladno članku 131. odnosi i na umjetnike izvođače. U članku 85. ne spominju se umjetnici izvođači budući da se članak 85. ne odnosi na umjetnike izvođače već na autore i nalazi se u poglavlju prijedloga Zakona koji uređuje autorsko pravo.</p>
548	<p>Goran Navojec II. AUTORSKO PRAVO, Članak 86. Podržavam prijedlog HDFS-a.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

549	Marija Škaričić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 86. U potpunosti podržavam prijedlog Hrvatskog društva filmskih djelatnika.	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.
550	Hrvatsko društvo filmskih djelatnika II. AUTORSKO PRAVO, Članak 86. Premda se obveza transparentnosti iz članka 62. odnosi na sve izvođače kako propisuje članak 131., s obzirom da se članak 86. tiče audiovizualnih djela, smatramo obveznim i pravednim, u ovom članku izričito navesti i izvođače na način da se u stavku 1. nakon riječi "autorima doprinosa" doda i riječ "izvođačima". Također, u stavku 2. nakon riječi "doprinos autora" treba dodati riječi "ili izvođača".	Prihvaćen Prijedlog se prihvaća na odgovarajući način, odnosno u odredbama koje se odnose na prava umjetnika izvođača, uključivanjem reference na odredbu o obvezi transparentnosti iz dijela Zakona u kojem se uređuju prava autora.
551	Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela II. AUTORSKO PRAVO, Članak 88. Upravni odbor SPID-a podržava prijedlog HDFD-a.	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.
552	Goran Navojec II. AUTORSKO PRAVO, Članak 88. Podržavam prijedlog HDFD-a.	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.
553	Marija Škaričić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 88. U potpunosti podržavam prijedlog Hrvatskog društva filmskih djelatnika.	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.
554	Hrvatsko društvo filmskih djelatnika II. AUTORSKO PRAVO, Članak 88. Mogućnost raskidanja ugovora zbog nezavršavanja djela u roku od pet godina od potpisivanja ugovora ne može biti pridržana samo za koautore. I autori doprinosa i izvođači moraju imati mogućnost raskida ugovora zbog navedenih razloga. U suprotnom, kako je trenutno predloženo, svi, koji nisu autori, nalaze se u velikoj situaciji neizvjesnosti, moraju unedogled biti na raspolaganju i pritom možda odbijati druge poslove. Ako bi bilo jasno da filmski producent nema kapacitete dovršiti djelo u roku od pet godina od sklapanja ugovora, svaki sudionik takvog djela ima pravo raskinuti ugovor bez odgovornosti za štetu. U stavku 2. obavezno uz koautore i autore doprinosa treba dodati izvođače. Ili alternativno, u članku 131. navesti i članak 88. pa da i oni budu obuhvaćeni. Ovako predloženim stavkom 2. diskriminirani su izvođači na način da oni ne bi mogli zadržati pravo na isplatu naknade.	Nije prihvaćen Primjedba dionika nije prihvaćena. Autori doprinosa nemaju pravo na jednostrani raskid ugovora o audiovizualnoj produkciji no zadržavaju pravo na isplatu naknade.

555	<p>ulupuh II. AUTORSKO PRAVO, Članak 89. Ovi članci donose novu presumpciju (od članka 89. do članka 104.)po kojoj isključivo pravo iskorištavanja ako drugačije nije određeno ugovorom i sl., stječe naručitelj odnosno poslodavac u sadržaju i opsegu potrebno za obavljanje redovite djelatnosti, tri su problema: a) Jesu li isključivo ovlaštenje i opseg ograničen na redovitu djelatnost naručitelja odnosno poslodavca u međusobnom proturječju? b) Što je s preostalim sadržajem i opsegom? c) Pojavila se bojazan u vezi s činjenicom da korporacije kao naručitelji odnosno poslodavci stječu dotična prava ne samo kao isključiva već i prostorno i vremenski neograničena... Predstavlja li to kraj svijeta kakvog smo znali? Događa li se scenarij da ovakvim zakonskim rješenjem u odnosu na autorska djela stvorena u takvom režimu ne samo da autor načelno gubi nadzor, već i javnost u potpunosti gubi privilegiju da takva djela postanu javno dobro?!? Ipak, činjenica je da se autorska prava gasi s istekom roka od 70 (ili koliko već bude) godina od smrti autora. Ako se vratimo na to da su autorska prava neotuđivo pravo autora (odnosno njegovih nasljednika), sve dok traju. Dakle, ona imaju rok trajanja... A naručitelj, odnosno poslodavac, stječe pravo iskorištavanja određenog opsega autorskog prava, tako da se samom činjenicom isteka prava autora automatski gasi i isključivo (i bilo kakvo drugo) pravo iskorištavanja tih prava, jer ona više ne postoje - prelaze u domaine public, postaju javno dobro. Ipak!</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
556	<p>Nina Mitrović II. AUTORSKO PRAVO, Članak 89. Stavkom 3. autorska se imovinska prava zauvijek i za sve prostore prenose na naručitelja, dakle neautora što ukazuje da onaj tko je sastavljao ovaj zakon nikada nije sudjelovao u stvaranju autorskog djela. Da je, vjerujem da mu ovakva izrabljivačka formulacija ne bi pala na pamet. Također, data osoba/e ne shvaća/ju da zakon treba jednako štititi sve uključene strane. Ovime se stiče dojam da predlagatelji zakona kreiraju zakon u korist naručitelja što je u najmanju ruku nepravilno.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
557	<p>Jadranska animacija II. AUTORSKO PRAVO, Članak 89. izbaciti "bez prostornog i vremenskog ograničenja" iz stavka 3 članka 89</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Članak 89. Nacrta prijedloga Zakona uređuje sadržaj ugovora o stvaranju autorskog djela po narudžbi i radi se o općoj odredbi koja se primjenjuje na sve vrste autorskih djela, a ne samo na audiovizualna djela.</p>
558	<p>Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela II. AUTORSKO PRAVO, Članak 89. Upravni odbor SPID-a smatra neprihvatljivim stavak 3. čl. 89. kojim se naručitelju autorskog djela daju imovinska prava iskorištavanja djela bez prostornog i vremenskog ograničenja. Podržavamo prijedlog HDFD-a da se zadrži formulacija iz trenutno važećeg Zakona kojom autor zadržava sva autorska i imovinska prava na svom autorskom djelu.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

559	<p>Hrvatsko društvo likovnih umjetnika II. AUTORSKO PRAVO, Članak 89. Prema mišljenju HDLU-a Zakon bi trebao štiti one koji su u podređenom položaju ukoliko nije drugačije definirana ugovorom. Smatramo da bi se naručitelj autorskog djela trebao štiti ugovorom koje sklapaju s autorima djela. Ukoliko ne postoji ugovori li on ne definiran odnos prema stjecanju isključivih autorska i imovinskih prava iskorištavanja autorskog djela, smatramo da bi ta prava trebao zadržati autor.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
560	<p>Hrvatsko društvo filmskih djelatnika II. AUTORSKO PRAVO, Članak 89. Članak 89. stavak 3. Trenutno važeći Zakon u čl. 74. propisuje kako se smatra, ako Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno, da autorsko pravo na naručenom djelu zadržava autor bez ograničenja. Koji je točno razlog zašto ovaj nacrt prijedloga Zakona propisuje suprotnu presumpciju, tj. da ako ugovorom ili ovim Zakonom nije drukčije određeno, naručitelj stječe isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog po narudžbi?</p>	<p>Primljeno na znanje Za objašnjenje upućuje se na uvodno poglavlje II. Nacrta prijedloga Zakona (II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM TE POSLJEDICE).</p>
561	<p>Hrvatsko društvo krajobraznih arhitekata II. AUTORSKO PRAVO, Članak 89. Smatramo da su odredbe koje uređuju stvaranje autorskog djela po narudžbi također vrlo pozitivan iskorak u odnosu na postojeće zakonsko rješenje. Ipak, s obzirom na to da su arhitektonska djela posebna vrsta autorskih djela koje se u svojoj ukupnosti sastoji od više različitih faza i elemenata, te da se svaki od tih elemenata može smatrati zasebnim autorskim djelom, radi potpune pravne sigurnosti i izbjegavanja sudskih sporova (a takvih je prema dosadašnjim odredbama zakona bilo puno i izazvali su ozbiljne troškove, zastoje projekata uključivo i zabrane gradnje što je izvor nesigurnosti i za arhitekta i za investitore), te uzimajući u obzir da je posebnost arhitektonskih djela ta što se njihovim umnožavanjem stvaraju građevine te što njihovo građenje iziskuje vrlo velika financijska ulaganja i poželjno je izbjeći bilo kakve sporne situacije, smatramo nužnim da se u članak 89. prijedloga Zakona uvrsti novi stavak 5. u sljedećem sadržaju: (5) Ugovorom o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi izrijekom se navodi izrada kojih elemenata arhitektonskog djela se naručuje (na primjer: skica, studija, plastični i drugi prikaz, nacrt, idejni projekt, glavni projekt, izvedbeni projekt i planovi, zahvati u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture). Predmnijeva o stjecanju prava iskorištavanja iz stavaka 3. i 4. ovoga članka odnosi se samo na one elemente arhitektonskog djela koji su izričito u ugovoru o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi navedeni i ne uključuje one elemente koji nisu izričito navedeni. Ovakvom odredbom jasno bi se odredio predmet ugovora o narudžbi arhitektonskog djela i sigurno bi se izbjegle sporne situacije.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća.</p>

562	<p>Udruženje hrvatskih arhitekata (UHA) II. AUTORSKO PRAVO, Članak 89. Smatramo da su odredbe koje uređuju stvaranje autorskog djela po narudžbi također vrlo pozitivan iskorak u odnosu na postojeće zakonsko rješenje. Ipak, s obzirom na to da su arhitektonska djela posebna vrsta autorskih djela koje se u svojoj ukupnosti sastoji od više različitih faza i elemenata, te da se svaki od tih elemenata može smatrati zasebnim autorskim djelom, radi potpune pravne sigurnosti i izbjegavanja sudskih sporova (a takvih je prema dosadašnjim odredbama zakona bilo puno i izazvali su ozbiljne troškove, zastoje projekata uključivo i zabrane gradnje što je izvor nesigurnosti i za arhitekte i za investitore), te uzimajući u obzir da je posebnost arhitektonskih djela ta što se njihovim umnožavanjem stvaraju građevine te što njihovo građenje iziskuje vrlo velika financijska ulaganja i poželjno je izbjeći bilo kakve sporne situacije, smatramo nužnim da se u članak 89. prijedloga Zakona uvrsti novi stavak 5. u sljedećem sadržaju: (5) Ugovorom o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi izrijekom se navodi izrada kojih elemenata arhitektonskog djela se naručuje (na primjer: skica, studija, plastični i drugi prikaz, nacrt, idejni projekt, glavni projekt, izvedbeni projekt i planovi, zahvati u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture). Predmnijeva o stjecanju prava iskorištavanja iz stavaka 3. i 4. ovoga članka odnosi se samo na one elemente arhitektonskog djela koji su izričito u ugovoru o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi navedeni i ne uključuje one elemente koji nisu izričito navedeni. Ovakvom odredbom jasno bi se odredio predmet ugovora o narudžbi arhitektonskog djela i sigurno bi se izbjegle sporne situacije.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća.</p>
563	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 90. Čl. 90 Ako se određeni oblici korištenja ostvaruju obvezno kolektivno onda nije moguće u ugovoru o narudžbi osim naknade za stvaranje za te oblike regulirati i naknadu za iskorištavanje, pa bi navedeno bilo korisno pojasniti. Dapače, st. 3 govori da naknada za iskorištavanje u cijelosti pripada autoru, osim ako nije drugačije ugovoreno ili ne proizlazi iz pravila odgovarajuće kolektivne organizacije. Odredbe su vrlo ograničavajuće, posebice s obzirom na vrstu ugovora – dakle ugovor o narudžbi, jer se ne radi o djelu nastalog inicijativom autora, već narudžbom naručitelja (što je vidljivo obzirom da isti plaća i naknadu za stvaranje, što je u pravilu dokaz inicijative). Osim toga, st. 2 se poziva na čl. 60 koji govori da se ta naknada mora dati u času zaključenja pravnog posla, pa se stoga navedeno čini kontradiktornim.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Ističe se da različita autorska djela mogu biti predmetom ugovora koji se uređuje ovim člankom te se ukazala potreba naknadu regulirati upravo na način kako je navedeno u stavku 1. članka 90. Nacrta prijedloga Zakona. Ukazuje se da je ugovorom o narudžbi moguće referirati se na odgovarajuću naknadu za korištenje djela u kolektivnom sustavu ostvarivanja prava. Napominje se također da je na odgovarajući način izmijenjen članak 60. stavak 3. Nacrta prijedloga Zakona.</p>

564	<p>Marija Škaričić II. AUTORSKO PRAVO, Članak 90. Stavak 3. Ovaj Zakon nikako ne bi smio dopustiti potpuno odricanje od naknade za iskorištavanje autorskog djela ili fiksirane izvedbe. Dosadašnja praksa pokazuje da izvođači audiovizualnih djela gotovo u pravilu potpisuju ugovore u kojima se odriču prava na primjerenu i razmjernu naknadu. Zakon bi trebao onemogućiti situaciju u kojoj će izvođač biti prisiljen na individualnu borbu za prava koja mu po Zakonu pripadaju.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
565	<p>Hrvatsko društvo filmskih djelatnika II. AUTORSKO PRAVO, Članak 90. Članak 90. stavak 3. S obzirom da se ovaj članak na odgovarajući način primjenjuje i na izvođače sukladno članku 131., proizlazi li iz formulacije "ako nije drukčije ugovoreno između naručitelja i autora" da se izvođač ugovorom može u potpunosti odreći prava, npr. prava na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za priopćavanje javnosti svoje fiksirane izvedbe iz čl. 128.? S obzirom da na već spomenuti lošiji ugovorni položaj autora i izvođača u odnosu na njihove ugovorne partnere, ovaj Zakon ne bi trebao dozvoliti potpuno odricanje od naknade za iskorištavanje autorskog djela.</p>	<p>Primljeno na znanje Upućujemo da odredba članka 90. stavka 3 glasi: (3) Ako se naknada za iskorištavanje autorskog djela stvorenog po narudžbi ostvaruje kolektivno, tako ostvarena naknada u cijelosti pripada autoru ako nije drukčije ugovoreno između naručitelja i autora ili ne proizlazi iz pravila odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili iz ovog Zakona. Upućujemo da se članak 128. stavak 2. odnosi samo na glazbene izvođače</p>
566	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica II. AUTORSKO PRAVO, Članak 91. Čl. 91 Potrebno je precizirati može li autor nakon davanja primjerenog roka naručitelju ZAHITIJEVATI raskid ili jednostrano RASKINUTI. Preciznost izričaja zakona dovodi do manjeg broja potencijalnih sporova, a ovdje su uvjeti za direktni jednostrani raskid jasno postavljeni, te predlažem zamjenu pojmova „zahtijevati raskid“ s pojmom RASKINUTI.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća te je odredba članka 91. na odgovarajući način izmijenjena.</p>

567	<p>Hrvatsko društvo filmskih djelatnika II. AUTORSKO PRAVO, Članak 91. Članak 88. propisuje da autori i autori doprinosa zadržavaju pravo na isplatu naknade ukoliko dođe do raskida ugovora zbog nezavršetka odnosno nedistribuiranja djela u određenom roku. Članak 91. spominje situaciju kod neiskorištavanja djela, a koje se po našem mišljenju u praksi može preklapati s nezavršetkom odnosno nedistribuiranjem iz čl. 88. Pitanje glasi, u odnosu na članak 91. stavak 2. koji izričito spominje samo autora, smatra li se da autor doprinosa u ovoj situaciji nema pravo na naknadu zbog činjenice da je potpisao ugovor koji se zove ugovor o stvaranju autorskog djela po narudžbi? Molimo pojašnjenje i predložimo, sigurnosti radi, propisati da članak 91. ne utječe negativno na prava autora i autora doprinosa iz čl. 88. Stavak 3. članka 91. predviđa raskid ugovora zbog neplaćanja naknade autoru, a koji je naravno moguć i bez posebnog propisivanja takve mogućnosti. Člankom 64. ovog nacrtu prijedloga Zakona propisuje se supsidijarna primjena Zakona o obveznim odnosima. S obzirom da je Zakonom o obveznim odnosima propisano da su raskidom ugovora obje strane oslobođene svojih obveza, osim obveze za naknadu štete, molimo jasno pojašnjenje podrazumijeva li raskid ugovora opoziv prava iskorištavanja koja su bila prenesena na naručitelja? Smatramo da je potrebno preciznije propisati ovu situaciju. Nema nikakvog razloga da naručitelj zadrži pravo iskorištavanja djela ako nije podmirio naknadu za to isto pravo. Također, autor koji sve svoje ugovorne obveze ispuni ne može odgovarati za štetu zbog raskida ugovora koji je uzrokovan neplaćanjem od tog istog naručitelja. Premda Zakon o obveznim odnosima nije predmet ovog savjetovanja, budući da ovaj nacrt prijedloga Zakona koji uređuje jako specifično područje istovremeno upućuje na Zakon o obveznim odnosima, molimo pojašnjenje i preciznije reguliranje situacije neplaćanja kako bi se zaštitilo autore i uvela veća pravna sigurnost.</p>	<p>Primljeno na znanje Primjedba primljena na znanje. Članak 88. je poseban (specijalan) i ima prednost u primjeni za audiovizualne autore ispred članka 91. Nacrta prijedloga Zakona kao i odredaba Zakona o obveznim odnosima koje su s njime u suprotnosti.</p>
568	<p>Hrvatsko društvo filmskih djelatnika II. AUTORSKO PRAVO, Članak 92. Članak 92. stavak 1. Iza riječi "sva autorska prava iskorištavanja" treba dodati riječi "i obveze".</p>	<p>Nije prihvaćen Upućuje se da je prijenos svih obveza sadržan u prijenosu ukupnog poslovanja odnosno poslovnog pogona, bez obzira na njihov izvor, što znači da iste uključuju i obaveze temeljem prava iskorištavanja autorskog djela.</p>
569	<p>IVAN BENGHERI II. AUTORSKO PRAVO, Članak 93. U potpunosti podržavam komentar autora Foto-klub Sloboda glede članka 93.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

570	<p>Foto-klub Sloboda</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, Članak 93.</p> <p>Ugovori koji su se do sada sklapali s poslodavcem imali su mogućnost regulacije imovinskih prava, a u ovom prijedlogu zakona ta se prava automatski dodjeljuju poslodavcu kao što je opisano u članku 93. Nije potrebno da se to opisuje u zakonu jer se autora stavlja u podređeniji položaj u odnosu na poslodavca. Iako se u trećem stavku članka 93. kaže kako autor djela stvorenog u radnom odnosu ima moralna autorska prava već su stavicima četiri i pet ta se prava bitno narušavaju jer poslodavac ima apsolutnu slobodu da s autorskim djelom može činiti što želi. Također, stavci 4. i 5. su u suprotnosti s člankom 19. u kojem se kaže kako moralna prava štite osobne i duhovne veze autora s autorskim djelom, a nadalje i članak 22. kaže kako se autor ima pravo usprotiviti deformiranju, sakaćenju i sličnom naruženju svojega autorskog djela te se ima pravo usprotiviti uništenju izvornika ili posljednjeg primjerka svojeg autorskog djela. No člankom 93. ta se prava gube za autore koji su u radnom odnosu. Tu se postavlja i pitanje članka 23. u kojem stoji da se autor ima pravo usprotiviti korištenju autorskog djela na način kojim se povrjeđuje njegova čast ili ugled, ali to pravo gubi radom kod poslodavca. Poslodavac može bez pristanka autora s autorskim djelom učiniti nešto što itekako može povrijediti ugled i čast samog autora. Člankom 93. podilazi se poslodavcu i stavlja se autora zaposlenika u nepovoljan položaj u odnosu na autore koji nisu u radnom odnosu. Za razliku od ovog prijedloga Zakona, trenutno važeći Zakon o autorskim i srodim pravima ni u jednom članku ne dovodi u pitanje moralna prava autora, te prijedlog članka 93. predstavlja znatno umanjeње prava autora u odnosu na važeći Zakon.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Komentar je primljen na znanje.</p>
-----	---	--

571	<p>JAKOV PRKIĆ II. AUTORSKO PRAVO, Članak 93. I do sada bilo moguće da se imovinska prava ostvarena autorskim djelom stvorenim u radnom odnosu reguliraju ugovorom o radu ili nekim drugim ugovorom koji određuje rani odnos, a sada se ta prava automatski dodjeljuju poslodavcu što je opisano u članku 93.. Nema nikakvog smisla da ta odredba stoji u zakonu jer autora stavlja u podređeniji , a poslodavca u bitno povlašteniji položaj. U stavku trećem članka 93. se kaže kako autor djela stvorenog u radnom odnosu ima moralna autorska prava u skladu s ovim Zakonom, a već u stavcima četvrtom i petom moralna prava se bitno narušavaju jer poslodavac ima apsolutnu slobodu da s autorskim djelom može činiti što hoće. Stavci 4. i 5. u suprotnosti su s člankom 19. koji kaže kako moralna prava štite osobne i duhovne veze autora s autorskim djelom. Članak 22. kaže kako se autor ima pravo usprotiviti deformiranju, sakaćenju i sličnom naruženju svojega autorskog djela te se ima pravo usprotiviti uništenju izvornika ili posljednjeg primjerka svojeg autorskog djela. Člankom 93. ta se prava gube za autore u radnom odnosu. Slično je i s člankom 23. u kojem stoji da se autor ima pravo usprotiviti korištenju autorskog djela na način kojim se povrjeđuje njegova čast ili ugled, pa se postavlja pitanje zašto se ta prava gube radom kod poslodavca. Poslodavac može bez pristanka autora s autorskim djelom učiniti nešto što itekako može povrijediti ugled i čast samog autora. Držim da je članak 93. u u čistoj suprotnosti s Bernskom konvencijom (članak 11. stavak 2.) čija je potpisnica i Hrvatska. Ovim člankom autori Zakona podilaze poslodavcu i stavljaju autora zaposlenika u nepovoljan položaj u odnosu na autore koji nisu u radnom odnosu bilo koje vrste. Trenutno važeći Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima ni u jednom članku ne dovodi u pitanje moralna prava autora. Članak 93. predstavlja znatno umanjeње prava autora odnosu na važeći Zakon i najbolje bi bilo brisati ga.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
-----	---	--

572	Maja Sever II. AUTORSKO PRAVO, Članak 93.	Primljeno na znanje
	<p>Maja Sever, Sindikat novinara Hrvatske Članak 93. Sindikat novinara Hrvatske protivi u cijelosti predloženom zakonskom rješenju Dosada je Zakonom o autorskim pravima uređeno da: Ako se u izvršavanju obveza iz radnog odnosa stvaraju autorska djela, ugovorom o radu određuje se, između ostalog, stječe li poslodavac pravo na iskorištavanje autorskog djela, te posebice, ako ga stječe, opseg i trajanje prava iskorištavanja autorskog djela. Ako ovim Zakonom, ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos nije drukčije određeno, autorsko pravo na autorskom djelu zadržava autor bez ograničenja. (čl.76. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, 167/03, 79/07, 80/11, 125/11, 141/13, 127/14, 62/17, 96/18)</p> <p>Predmetnom odredbom je autor zadržavao autorska prava na djelu bez ograničenja, dok je po novom Zakonu, ako nije drukčije uređeno, poslodavac stječe sva imovinska prava na autorskom djelu koje je stvorio autor. Time se autor stavlja u nepovoljni položaj, a poslodavcu se olakšava odluka o otkazu s obzirom da zadržava sva imovinska prava na autorsko djelo. S obzirom da najveći dio Ugovora o radu ili Ugovora o djelu sadrži tipizirane odredbe kojima se ne uređuju prava nakon prekida radnog odnosa, jasno je da će poslodavac u najvećem dijelu slučajeva dobiti sva imovinska prava na autorskim djelima. Ovime se znatno negativno utječe na imovinska prava autora, te će ova odredba imati znatne negativne posljedice na prava autora, posebno novinara i fotografa jer nakon prekida radnog odnosa oni ostaju bez ikakvih imovinskih prava na njihovim autorskim djelima, a u korist poslodavca koji će neometano iskorištavati autorska prava. Također će kao posljedica novog Zakona, doći u pitanje zaštita i status radnog odnosa jer će brojni poslodavci odlučiti da nemaju potrebe za autorima jer ionako zadržavaju njihov portfolio autorskih djela. . Predmetni članak nije uređen EU regulativom, te nije bilo pravne obveze za ovom promjenom. Uz to točka 1.među aktima kojima se uređuju odnosi u pogledu autorskog djela, ponovo se izostaje kolektivni ugovor</p>	<p>Komentari su primljeni na znanje te se daju sljedeća pojašnjenja: U pogledu izijenjenog uređivanja prava u pogledu autorskih djela stvorenih u radnom odnosu napominje se da su predloženim izmjenama prethodile brojne analize komparativnog zakonodavstva država članica Europske unije, u cilju pronalaženja odgovarajućeg rješenja za potrebe reguliranja ovih odnosa u Republici Hrvatskoj, s obzirom na to da se postojeći model zakonskog uređenja u praksi nije pokazao kao odgovarajući te su iz njega proizlazili brojni problemi i nejasnoće. Prema predmetnom Nacrtu prijedloga zakona je ovo pitanje uređeno slično kao u većini država članica Europske unije. S obzirom na to da svaki sektor poslovanja ima svoje specifičnosti, pitanja vezana uz autorska djela stvorena u radnom odnosu nije moguće regulirati na način da se zakonom detaljno razraduju pojedinosti specifične za svaki takav sektor, ali je odgovarajućim odredbama ostavljena mogućnost drugačijeg uređenja odnosa između autora i poslodavca od onog koji se podrazumijeva ukoliko taj odnos nije uređen posebnim aktom ili ugovorom.</p>
573	Hrvatsko društvo likovnih umjetnika II. AUTORSKO PRAVO, Članak 93.	Primljeno na znanje
	<p>Prema mišljenju HDLU-a Zakon bi trebao štiti one koji su u podređenom položaju ukoliko nije drugačije definirana ugovorom. Smatramo da bi se poslodavci s kojima autora u radnom treba sebe zaštititi ugovorom koje sklapaju s autorima djela. Ukoliko ne postoji ugovori li on ne definiran odnos prema stjecanju isključivih autorska i imovinskih prava iskorištavanja autorskog djela, smatramo da bi ta prava trebao zadržati autor.</p>	<p>Komentar je primljen na znanje.</p>

574	<p>Hrvatsko društvo krajobraznih arhitekata II. AUTORSKO PRAVO, Članak 93.</p> <p>Vezano uz odredbe koje uređuju stvaranje autorskog djela u radnom odnosu, također smatramo da predstavljaju vrlo pozitivan iskorak u odnosu na postojeće zakonsko rješenje. Ponovo, naglašavajući da su arhitektonska djela posebna vrsta autorskih djela koje se u svojoj ukupnosti sastoji od više različitih faza i elemenata, te da se svaki od tih elemenata može smatrati zasebnim autorskim djelom, radi potpune pravne sigurnosti i izbjegavanja sudskih sporova, smatramo nužnim da se u članak 93. prijedloga Zakona uvrsti novi stavak 6. u sljedećem sadržaju: (6) Ako je arhitektonsko djelo stvoreno u radnom odnosu, stavci 1. do 5. ovoga članka odnose se na sve elemente arhitektonskog djela (skice, studije, plastične i druge prikaze, nacрте, idejne projekte, glavne projekte, izvedbene projekte i planove, zahvate u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture) te je poslodavac ovlašten koristiti sve ili neke elemente arhitektonskih djela izrađenih u radnom odnosu za izradu drugih elemenata istog ili drugog arhitektonskog djela, bez ograničenja i bez ikakvog dodatnog dopuštenja autora, ako nije izrijekom drukčije ugovoreno između poslodavca i autora. Ovakvom odredbom jasno bi se odredilo, s obzirom na opisanu posebnu narav arhitektonskog djela i njegovih elemenata koji se mogu smatrati i zasebnim autorskim djelima, koja prava stječe poslodavac (ako izrijekom nije drugačije ugovoreno između njega i autora), a s ciljem izbjegavanja eventualnih spornih situacija i pravnih nedoumica.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća.</p>
-----	--	---

575	<p>Udruženje hrvatskih arhitekata (UHA) II. AUTORSKO PRAVO, Članak 93. Vezano uz odredbe koje uređuju stvaranje autorskog djela u radnom odnosu, također smatramo da predstavljaju vrlo pozitivan iskorak u odnosu na postojeće zakonsko rješenje. Ponovo, naglašavajući da su arhitektonska djela posebna vrsta autorskih djela koje se u svojoj ukupnosti sastoji od više različitih faza i elemenata, te da se svaki od tih elemenata može smatrati zasebnim autorskim djelom, radi potpune pravne sigurnosti i izbjegavanja sudskih sporova, smatramo nužnim da se u članak 93. prijedloga Zakona uvrsti novi stavak 6. u sljedećem sadržaju: (6) Ako je arhitektonsko djelo stvoreno u radnom odnosu, stavci 1. do 5. ovoga članka odnose se na sve elemente arhitektonskog djela (skice, studije, plastične i druge prikaze, nacрте, idejne projekte, glavne projekte, izvedbene projekte i planove, zahvate u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture) te je poslodavac ovlašten koristiti sve ili neke elemente arhitektonskih djela izrađenih u radnom odnosu za izradu drugih elemenata istog ili drugog arhitektonskog djela, bez ograničenja i bez ikakvog dodatnog dopuštenja autora, ako nije izrijekom drukčije ugovoreno između poslodavca i autora. Ovakvom odredbom jasno bi se odredilo, s obzirom na opisanu posebnu narav arhitektonskog djela i njegovih elemenata koji se mogu smatrati i zasebnim autorskim djelima, koja prava stječe poslodavac (ako izrijekom nije drugačije ugovoreno između njega i autora), a s ciljem izbjegavanja eventualnih spornih situacija i pravnih nedoumica.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća.</p>
576	<p>Maja Sever II. AUTORSKO PRAVO, Članak 94. Maja Sever, Sindikat novinara Hrvatske Članak 94. točka 2. Dodati kolektivni ugovor među dokumente kojima se uređuje primjerena naknada autoru, tako da taj dio glasi ...uređuje se u ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili drugom dokumentu kojim se uređuje radni odnos, ili u drugom ugovoru.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća U članku 94. stavku 2. dodaje se i kolektivni ugovor kojim može biti detaljnije određena primjerena naknada navedena u tom članku.</p>
577	<p>HGK II. AUTORSKO PRAVO, Članak 94. Udruženje marketinga HGK i HURA predlažu brisati odredbu stavka 2. iz koje proizlazi „ex lege“ pravo autora na posebnu primjerenu naknadu razmjerno doprinosu kojeg je njegovo autorsko djelo imalo na povećanje dohotka odnosno dobiti ili na unaprjeđenje obavljanja djelatnosti poslodavca. Podredno, predlaže se propisati da navedeno pravo postoji ako je utvrđeno na temelju neke od pravnih osnova koje reguliraju radni odnos kod poslodavca, posebice jer radnici koji potencijalno stvaraju autorska djela u radnom odnosu upravo za takav posao i zasnivaju radni odnos te primaju redovitu plaću. Dakle, dodatna naknada bi trebala biti iznimka, a ne zakonom utvrđeno pravo.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog dionika se prihvaća te odredba sada glasi: „Ako je korištenje autorskog djela stvorenog u radnom odnosu imalo bitan doprinos na povećanje dohotka odnosno dobiti ili na unaprjeđenje obavljanja djelatnosti poslodavca, autor ima pravo na posebnu primjerenu naknadu, razmjerno doprinosu kojeg je njegovo autorsko djelo imalo na povećanje dohotka odnosno dobiti ili na unaprjeđenje obavljanja djelatnosti poslodavca ako je to određeno u ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili u drugom aktu kojim se uređuje radni odnos ili u drugom ugovoru.“</p>

578	<p>Hrvatska udruga društava za tržišno komuniciranje</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, Članak 94.</p> <p>Članak 94. (2) - HURA – Iz navedne odredbe proizlazi automatsko pravo na naknadu, a sam iznos se dodatno utvrđuje. Mišljenja smo da navedeni stavak treba ili potpuno izbaciti ili utvrditi da samo pravo postoji ako je utvrđeno nekim od dokumenata koji utvrđuju radni odnos kod poslodavca, posebice zato jer radnici koji potencijalno stvaraju autorska djela u radnom odnosu zapravo baš za takav posao i sklapaju radni odnos i pregovaraju plaću i naknade. Dakle, dodatna naknada bi trebala biti iznimka, a ne zakonom utvrđeno pravo. U članak bi trebalo dodati: (2) Ako je korištenje autorskog djela stvorenog u radnom odnosu imalo bitan doprinos na povećanje dohotka odnosno dobiti ili na unaprjeđenje obavljanja djelatnosti poslodavca, autor ima pravo na posebnu primjerenu naknadu **ako je tako utvrđeno odredbama ugovora o radu, pravilnika o radu i drugog akta**, razmjerno doprinosu kojeg je njegovo autorsko djelo imalo na povećanje dohotka odnosno dobiti ili na unaprjeđenje obavljanja djelatnosti poslodavca. Takva primjerena naknada određuje se u ugovoru o radu, pravilniku o radu ili u drugom aktu kojim se uređuje radni odnos ili u drugom ugovoru.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća. Dodatno se upućuje na odredbu članka 61. Nacrta prijedloga Zakona, koja kao opća odredba uređuje pravo autora na izmjenu ugovora radi pravičnijeg udjela u zaradi.</p>
579	<p>Marija Solarević</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, Članak 95.</p> <p>Ovakva je praksa uobičajena u inozemstvu i zove se "rights reversion". Itekako je potrebna jer postoje slučajevi kada je autorsko pravo vezano ugovorom na propalom projektu i u toj nemogućoj situaciji blokirani su autori koji bi svojem djelu htjeli, znali i mogli dati šansu za novim početkom. Ista stvar se dešava kada se ugovara prijenos svih prava, a kasnije postane očigledno da poslodavci nemaju namjeru koristiti sva prava nego ih uzimaju "za svaki slučaj". Ovo je izvrstan članak koji će pozitivno utjecati na praksu vezivanja autorskih prava iz administrativnih pobuda te iz pretjerane revnosti.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Komentar je primljen na znanje.</p>
580	<p>HGK</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, Članak 95.</p> <p>Udruženje marketinga HGK i HURA mišljenja su kako je ovako široko regulirana mogućnost opoziva prava iskorištavanja djela koje je stvoreno u radnom odnosu, vrlo neodrživa za poslodavce (npr. marketinške agencije koje svoje radnike plaćaju baš za stvaranje autorskih djela). Iz ove odredbe proizlazi kako svaki radnik koji odlazi od poslodavca jednostavno može opozvati pravo iskorištavanja autorskog djela za koje je uredno primio plaću, a ne postoji obveza radnika isplate bilo kakve naknade poslodavcu.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća. Članak 95. Nacrta prijedloga Zakona se briše.</p>

581	<p>Hrvatska udruga društava za tržišno komuniciranje II. AUTORSKO PRAVO, Članak 95. Članak 95. - HURA - držimo da je ovako široko opisano pravo na opoziv prava iskorištavanja djela koje je stvoreno u radnom odnosu, vrlo neodrživo za poslodavce (npr. Marketinške agencije koje svoje radnike plaćaju baš za stvaranje autorskih djela). Iz ovoga proizlazi kako svaki radnik koji odlazi od poslodavca jednostavno može opozvati pravo iskorištavanja autorskog djela za koje je primio plaću, a ne postoji obveza radnika isplate bilo kakve naknade poslodavcu.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća. Članak 95. Nacrta prijedloga Zakona se briše.</p>
582	<p>DANIJEL KRAMARIĆ II. AUTORSKO PRAVO, Članak 97. Ovu odredbu predlažem brisati u cijelosti jer je ista nepotrebna. Sva prava i obveze te poslovi koje u trgovačkim društvima obavljaju članovi upravnih i nadzornih tijela definirana su kroz odredbe Zakona o trgovačkim društvima te osobe koje u trgovačkom društvu djeluju kao članovi Uprave ili Nadzornog odbora ili Skupštine, u sklopu tog djelovanja uopće ne mogu biti istodobno i autori jer i njihove tvorevine koje nastanu u sklopu tog i takvog djelovanja nisu zaštićena autorska djela (Odluke uprave, Nadzornog odbora i Skupštine nisu autorske tvorevine nego službeni dokumenti i akti čiji je sadržaj određen propisima o poslovanju). Nadalje, ukoliko su te osobe ujedno i zaposlenici tih trgovačkih društava (imaju sklopljene Ugovore o radu s društvom i na njih se primjenjuju odredbe Zakona o radu), njihov status kao autora je uređen odredbama iz članaka 93. i 94. ovog Zakona. Ukoliko pak nisu zaposlenici, sadržaj njihovog posla, obveze i prava moraju se definirati kroz posebne ugovore i interne akte trgovačkog društva sukladno Zakonu o trgovačkim društvima i Zakonu o radu. Izrada autorskih djela nije povezana sa vođenjem posloводства trgovačkog društva ili njegovim nadzorom. Zbog toga smatram da je ova odredba posve suvišna jer se njome regulira nešto što je ili već regulirano ili što nema potrebe regulirati.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća jer navedene osobe također mogu u svojem radu stvoriti autorsko djelo (primjerice, stručno predavanje, pisani znanstveni ili stručni rad ili druge vrste autorskih djela).</p>
583	<p>Svjetlana Sumpor II. AUTORSKO PRAVO, Članak 99. Smatram da se stavkom (5) članka 99 neopravdano umanjuju moralna prava autora koji su zaposleni u javnim ustanovama kao što su muzeji. Zaposlenici muzeja nerijetko stvaraju autorska djela visoke stručne i znanstvene vrijednosti, kao što monografije i druge vrste tekstova, ali njihova moralna autorska prava nad takvim djelima nisu dovoljno zaštićena. Nepravедно je da ustanova bez suglasnosti autora po završetku radnog odnosa može njegovim započetim autorskim djelom (istraživanjem, tezom, tekstom...) raspolagati po vlastitoj volji, pa dakle i deformirati ga u nešto što autor ne bi odobrio. Smatram da bi nad stručnim i znanstvenim djelima nastalim (i započetim) u javnoj službi, kao što su muzejske ustanove, njihovi autori trebali imati isključiva i neograničena moralna autorska prava, jednako kao što ih imaju znanstvenici zaposleni na institutima i sveučilištima nad svojim autorskim djelima.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

584	<p>DANIJEL KRAMARIĆ II. AUTORSKO PRAVO, Članak 100. Ovu odredbu predlažem brisati u cijelosti jer je ista nepotrebna. Sva prava i obveze te poslovi koje u državni dužnosnici obavljaju definirana su kroz odredbe posebnih zakona kojima se uređuje osnivanje i rad tijela državne i lokalne (regionalne) uprave i samouprave. Tvorevine koje nastanu u sklopu tog i takvog djelovanja nisu zaštićena autorska djela (odluke, upravi i drugi akti) i nisu autorske tvorevine nego službeni dokumenti i akti čiji je sadržaj određen propisima. Zbog toga smatram da je ova odredba posve suvišna, jer se njome regulira nešto što je ili već regulirano ili što nema potrebe regulirati.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća jer navedene osobe također mogu u svojem radu stvoriti autorsko djelo (primjerice, stručno predavanje, pisani znanstveni ili stručni rad ili druge vrste autorskih djela).</p>
585	<p>gabrijela krmpotić kos II. AUTORSKO PRAVO, AUTORSKA DJELA STVORENA NA JAVNIM SVEUČILIŠTIMA I VISOKIM UČILIŠTIMA U ZNANSTVENOM, UMJETNIČKOM I NASTAVNOM RADU Poštovani, pišem u kontekstu Muzeja kao umjetničke ali i znanstvene ustanove, Trebalo bi izdvojiti autore, stručno-umjetničkih kataloga čiji su autori zaposlenici-djelatnici Muzeja (stručni uposlenici), jer ulaze u posebne kategorije. Naša tiskana izdanja i publikacije kao i katalozi a da ne govorim monografije, nadilaze klasična "knjižna izdanje", naša izdanja se ne mogu svrstati u izdanje tzv publicističke narave, jer se radi o vrlo opsežnim, stručnim, dužim istraživanjima tih pisanih djela iz područja umjetnosti. Mnogobrojni profesori na sveučilištima, znanstvenim institutima često koriste naša izdanja kao izvor, ali i kao inspiraciju da daljnja istraživanja. Stoga bi molila da se doda ili pronađe adekvatni naziv i za ovo vrlo specifično područje. Gabrijela Krmpotić Kos, mag. mus. prof. MAS-ravnateljica Hrvatskog muzeja naivne umjetnosti</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Nejasno je u kojem kontekstu se traži promjena statusa. U stavku 1. članka 7. Nacrta prijedloga Zakona definira se pojam autorskog djela dok se u stavku 2. navode primjeri vrsta autorskih djela, te se ovdje radi o otvorenoj listi djela koja u bitnom odgovara kategorizaciji autorskih djela navedenoj u članku 2. stavku 1. Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela. U tom smislu, nema potrebe za uvrštavanjem novih dodatnih vrsta autorskih djela, jer činjenica da određena djela nisu izričito navedena u stavku 2. članka 7. ne znači da ona ne uživaju autorskopravnu zaštitu. Spomenuta djela uživaju autorskopravnu zaštitu pod uvjetima navedenim u članku 7. stavku 1. Nacrta prijedloga Zakona.</p>
586	<p>gabrijela krmpotić kos II. AUTORSKO PRAVO, Članak 104. Poštovani, pišem u kontekstu Muzeja kao umjetničke ali i znanstvene ustanove, Trebalo bi izdvojiti autore, stručno-umjetničkih kataloga čiji su autori zaposlenici-djelatnici Muzeja (stručni uposlenici), jer ulaze u posebne kategorije. Naša tiskana izdanja i publikacije kao i katalozi a da ne govorim monografije, nadilaze klasična "knjižna izdanje", naša izdanja se ne mogu svrstati u izdanje tzv publicističke narave, jer se radi o vrlo opsežnim, stručnim, dužim istraživanjima tih pisanih djela iz područja umjetnosti. Mnogobrojni profesori na sveučilištima, znanstvenim institutima često koriste naša izdanja kao izvor, ali i kao inspiraciju da daljnja istraživanja. Stoga bi molila da se doda ili pronađe adekvatni naziv i za ovo vrlo specifično područje. Gabrijela Krmpotić Kos, mag. mus. prof. MAS-ravnateljica Hrvatskog muzeja naivne umjetnosti</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Nejasno je u kojem kontekstu se traži promjena statusa. U stavku 1. članka 7. Nacrta prijedloga Zakona definira se pojam autorskog djela dok se u stavku 2. navode primjeri vrsta autorskih djela, te se ovdje radi o otvorenoj listi djela koja u bitnom odgovara kategorizaciji autorskih djela navedenoj u članku 2. stavku 1. Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela. U tom smislu, nema potrebe za uvrštavanjem novih dodatnih vrsta autorskih djela, jer činjenica da određena djela nisu izričito navedena u stavku 2. članka 7. ne znači da ona ne uživaju autorskopravnu zaštitu. Spomenuta djela uživaju autorskopravnu zaštitu pod uvjetima navedenim u članku 7. stavku 1. Nacrta prijedloga Zakona.</p>

587	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo II. AUTORSKO PRAVO, Članak 105. PRIJEDLOG UZ ČL. 105. st. 3. U st. 3. predlažemo riječ „mogu“ zamijeniti s „moraju“, tako da glasi: "Javna sveučilišta, njihove sastavnice, kao i javna veleučilišta i visoke škole, moraju donijeti pravila o postupanju s autorskim djelima Promjena u čl. 105 nije izravno vezana uz usklađivanje s Direktivom, ali je vezana uz usklađivanje i rješavanje višegodišnjih otvorenih pitanja otvorenih u Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (čl. 83, st. 11.). Bez obzira na st. 5. koji, da bi se uskladilo sa ZZDVO, kaže da se student ne može protiviti objavljivanju u javnoj mrežnoj bazi, u praksi tu odredbu i dalje mogu, makar imali sve dozvole autora ili ovlaštenje iz st. 5, ne primjenjivati upravo sama visoka učilišta. U ZZDVO je naime navedeno da su sveučilišta i fakulteti DUŽNI završne radove trajno objaviti na javnoj internetskoj bazi. Prije stavka 5. prijedloga ZAPSP , u odnosu na ZAPSP se stvarala dihotomija obveza, s obzirom da je konačna odluka i dalje bila na strani studenta, a neprava obveza na strani visokog učilišta. No, ta obveza visokog učilišta i dalje postoji u ZZDVO, a da se ona može u potpunosti primjenjivati i ne izbjegavati, riječ „mogu bi“ bi trebalo zamijeniti s „moraju“.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se prijedlog dionika te se odredba odgovarajuće mijenja.</p>
588	<p>Akademija dramske umjetnosti II. AUTORSKO PRAVO, Članak 105. Uz naziv dodiplomski, koji se odnosi na nekadašnje predbolonjske četverogodišnje studije koji se danas ne izvode, treba dodati preddiplomske studije koji su ustrojeni Bolonjskim procesom.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća te se odredba mijenja na odgovarajući način.</p>
589	<p>Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu II. AUTORSKO PRAVO, Članak 105. Kako bi se izvršile obveze propisane Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (čl. 83., st. 11.: "Završne radove studija sveučilišta i fakulteti dužni su trajno objaviti na javnoj internetskoj bazi sveučilišne knjižnice u sastavu sveučilišta te kopirati u javnu internetsku bazu završnih radova Nacionalne i sveučilišne knjižnice"), i uskladili zakonski propisi, u stavku (3) potrebno je visokim učilištima propisati obvezu objave završnih radova. Stoga predlažemo zamjenu riječi MOGU u MORAJU: "Javna sveučilišta, njihove sastavnice, kao i javna veleučilišta i visoke škole, moraju donijeti pravila o postupanju s autorskim djelima iz stavka 1. i 2. ovoga članka i njihovom iskorištavanju te ih javno objaviti na vidljivom mjestu na svojoj mrežnoj stranici."</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se prijedlog te se predmetna odredba na odgovarajući način mijenja.</p>
590	<p>Dragutin Nemec , dipl.iur;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a II. AUTORSKO PRAVO, Članak 105. Javna sveučilišta i sastavnice su u DUŽNOSTI prema Zakonu o visokom obrazovanju, koja tamo nije niti razrađena niti je razrađena procedura da ih se prisili da tu dužnost objavljivanja završnih radova ispune. Ako im se i prema ovom zakonu ponudi tek "mogu" umjesto "moraju", onda je još manja šansa da se uspostavi učinkovita procedura koja bi pri tom trebala biti i ujednačena, kao i osjećaj da to moraju učiniti.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

591	<p>Dragutin Nemec , dipl.iur;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, Članak 105.</p> <p>(3) Javna sveučilišta, njihove sastavnice, kao i javna veleučilišta i visoke škole, MORAJU donijeti pravila o postupanju s autorskim djelima iz stavka 1. i 2. ovoga članka i njihovom iskorištavanju te ih javno objaviti na vidljivom mjestu na svojoj mrežnoj stranici. Pravila donosi najviše tijelo takve pravne osobe, kao što su senat ili vijeće zaposlenika, sukladno propisima i aktu kojim se uređuju ustrojstvo i nadležnosti tijela te pravne osobe.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća, te se odgovarajuće mijenja izričaj u navedenoj odredbi.</p>
592	<p>Hrvatsko društvo krajobraznih arhitekata</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, UNIŠTENJE AUTORSKOG DJELA</p> <p>Predlažemo samo da se naslov iznad članka 108. dopuni kako bi jasno odražavao sadržaj toga članka i da glasi: UNIŠTENJE AUTORSKOG DJELA I IZMJENE ARHITEKTONSKOG DJELA.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća.</p>
593	<p>Udruženje hrvatskih arhitekata (UHA)</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, UNIŠTENJE AUTORSKOG DJELA</p> <p>Predlažemo samo da se naslov iznad članka 108. dopuni kako bi jasno odražavao sadržaj toga članka i da glasi: UNIŠTENJE AUTORSKOG DJELA I IZMJENE ARHITEKTONSKOG DJELA.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća.</p>
594	<p>Marko Šolić</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, Članak 111.</p> <p>Ne postoji nikakva realna potreba za navedenim člankom. Nasljednici autora nisu autori djela, pa ne postoji ni logičan razlog da na djelo polažu autorska prava. Trajanje navedenih prava posebno je problematično iz praktičnih razloga, jer nakon više od 40 ili 50 godina od smrti autora često postaje nemoguće pronaći sve osobe koje polažu autorska prava na djelo, pogotovo ako se radi o djelu poput audiovizualnog koje je stvoreno od strane više autora.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Primjedba se ne prihvaća. Odredba o trajanju zaštite autorskog prava dio je europske pravne stečevine i predmet je obaveznog usklađivanja (usklađena je s člankom 1. Direktive 2006/116/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava).</p>
595	<p>Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, Članak 112.</p> <p>Članak 112., u st. 2. potrebno je dodati glavnog snimatelja i glavnog montažera u nabrojanju koautora od čije smrti se računa trajanje autorskog prava.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Odredba članka 112. stavka 2. Nacrta prijedloga zakona rezultat je usklađivanja s člankom 2. stavkom 2. Direktive 2006/116/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava.</p>
596	<p>HGK</p> <p>II. AUTORSKO PRAVO, Članak 112.</p> <p>Grupacija kinoprikazivača i Grupacija kinodistributera HGK skreću pozornost kako je u ovome članku neosnovano ostao "autor dijaloga" s obzirom na definicije koautora audiovizualnog djela iz članka 15. stavka 2. Nacrta u kojim se on ne spominje.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Odredba članka 112. stavka 2. Nacrta prijedloga zakona rezultat je usklađivanja s člankom 2. stavkom 2. Direktive 2006/116/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava.</p>

597	<p>Akademija dramske umjetnosti III. SRODNA PRAVA, PRAVO UMJETNIKA IZVOĐAČA</p> <p>Područje kazališta i izvedbenih umjetnosti predlažemo u zakonu precizno definirati, a status koautora i prepoznatljivost autorskim profesijama u izvedbenim umjetnostima dati kazališnim redateljima, dramskim piscima, autorima dramatizacije, dramaturzima, scenografima, kostimografima, oblikovateljima svjetla i koreografima. U čitavom tekstu Nacrta prijedloga zakona kao autori u području dramske umjetnosti navode se isključivo kazališni redatelji, glumci i plesači, i to u članku 120. Nacrta kao izvođači. Kazališni redatelji nikako nisu izvođači, već kazališni autori, izvođači mogu biti samo ako se pojavljuju na sceni kao sudionici u izvedbi predstave.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Komentar je primljen na znanje. Komentar se odnosi na nedostatnu prepoznatljivost autorskih profesija koje djeluju u području kazališne djelatnosti u ovom Nacrtu prijedloga Zakona, pa vezano uz to ističemo da je u članku 7. stavku 2. Nacrta prijedloga zakona vidljivo da autorskopravnu zaštitu uživaju dramska i dramsko-glazbena djela, koreografska i pantomimska djela, te jezična djela - pisana i govorna, a sva se ta djela odnose upravo na kazališnu umjetnost. I druge djelatnosti vezane uz kazalište mogu rezultirati stvaranjem djela koja mogu uživati autorskopravnu zaštitu ako udovolje općim uvjetima navedenim u članku 7. stavku 1. Nacrta prijedloga Zakona (npr. scenska glazba, maske i kostimi, scenografija i sl.). Komparativnom analizom zakonskih uređenja država članica Europske unije utvrđeno je da prevladava stajalište da je kazališni redatelj umjetnik izvođač, a ne autor djela. Pratit će se razvoj uređenja ovog pitanja na europskoj i na međunarodnoj razini te će se, ako se ukaže potrebnim, izvršiti u budućnosti zakonske promjene u pogledu definiranja prava kazališnih redatelja. Međutim, napominje se da ako je uz prethodno odobrenje autora scenskog djela kazališni redatelj u pripremi kazališne predstave izvršio brojne i značajne intervencije u samom djelu, u tom slučaju se može raditi o preradi djela, na kojoj kazališni redatelj može imati autorska prava sukladno ovom Zakonu. Umjetnici izvođači (glumci) nositelji su srodnih prava prema ovom Zakonu.</p>
598	<p>Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela III. SRODNA PRAVA, Umjetnici izvođači</p> <p>Smatramo da se redatelja kazališne predstave ili općenito redatelja izvedbenog djela nipošto ne može smatrati umjetnikom izvođačem, već isključivo autorom. Kod definiranja autora u izvedbenoj djelatnosti zakonodavac je ponovno propustio ispraviti dugogodišnju zakonodavnu praksu u našim kazalištima, a to je da se kao jedini autori priznaju dramski pisci i skladatelji. Kazališni redatelj ponovno je stavljen u skupinu umjetnika izvođača! Autore poput Franke Perković, Paola Magellija, Olivera Frlića, Krešimira Dolenčića, Anice Tomić, Branka Brezovca, Bobe Jelčića ili Dore Ruždjak-Podolski doista je neshvatljivo i krajnje neupućeno. Želimo vjerovati da će novi prijedlog zakona ispraviti ovu neusklađenost s praksom, te kazališnim redateljima priznati autorsku važnost koju su redatelji u audiovizualnom sektoru dobili ovim prijedlogom.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Komparativnom analizom zakonskih uređenja država članica Europske unije utvrđeno je da prevladava stajalište da je kazališni redatelj umjetnik izvođač, a ne autor djela. Pratit će se daljnji razvoj uređenja ovog pitanja na europskoj i na međunarodnoj razini te će se, ako se ukaže potrebnim, izvršiti u budućnosti zakonske promjene u pogledu definiranja prava kazališnih redatelja. Međutim, napominje se da ako je uz prethodno odobrenje autora scenskoga djela, kazališni redatelj u pripremi kazališne predstave izvršio brojne i značajne intervencije u samom djelu, u tom slučaju se može raditi o preradi djela, na koju bi kazališni redatelj ostvarivao autorska prava sukladno ovom Zakonu.</p>
599	<p>Akademija dramske umjetnosti III. SRODNA PRAVA, PRAVO NA POŠTIVANJE UMJETNIČKE IZVEDBE</p> <p>Drugu točku članka 124. predlažemo dopunom učiniti jasnijom ili izbaciti, jer nije jasno naznačeno što bi neznatna promjena djela mogla biti. Svaka promjena djela, ma koliko se neznatnom činila od strane počinitelja, može biti narušenje djela te je potrebno da se autor - nositelj prava - usuglasi s izmjenama. Prijedlog je članak dopuniti tako da se za izmjene djela treba tražiti suglasnost autora, a ne da se zakonom propisuje neznatno mijenjanje.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Uvođenje ove odredbe uvjetovano je uočenim problemima u primjeni propisa. Naime, ako je umjetnik izvođač dao odobrenje za korištenje svoje umjetničke izvedbe ili je takvo korištenje dozvoljeno prema samom Zakonu, ne može se usprotiviti neznatnim izmjenama, preradama, prilagodbama ili obradama koje po svojem značaju nisu takve da bi dirale u osnovni karakter izvedbe (npr. da se njegova izvedba priopći javnosti u skraćenom obliku, ili slično).</p>

600	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica III. SRODNA PRAVA, Članak 125. Čl. 125 Predlaže se sljedeći st. 2: „Umjetnik izvođač ima pravo usprotiviti se da se pod njegovim imenom označava tuđa izvedba.“ Navedena korištenja su vrlo učestala, imaju marketinški karakter, a nova izvedba može vrijeđati čast i ugled izvođača čije je ime navedeno. Vrlo zoran primjer su ringtonovi koji su kompjuterski generirani zvukovi određenog autorskog djela, no vrlo često uz taj generirani zvuk ili nečiju izvedbu na sintesajzeru stoji ime onog izvođača u čijoj izvedbi je to djelo postalo prepoznato. U takvim slučajevima čak se niti ne navodi autor djela već jedino i isključivo glavni izvođač iako se ne radi o njegovoj izvedbi.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. U ovom slučaju umjetnik izvođač može se pozvati na pravnu zaštitu prema drugim propisima. Ovdje nije riječ o moralnom pravu umjetnika izvođača.</p>
601	<p>Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava III. SRODNA PRAVA, Članak 128. Članak 128. (3) Umjetnik izvođač koji svoje isključivo pravo činjenja dostupnim javnosti, kao i pravo davanja pristupa javnosti izvedbama koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta, prepusti proizvođaču fonograma ili kojoj drugoj osobi, zadržava pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako takvo korištenje, koje se ne može odreći, niti je može prenijeti ili na drugi način prepustiti. Naknada se ostvaruje obvezno kolektivno. Umjetnik izvođač koji nije svoje isključivo pravo činjenja dostupnim javnosti, kao i pravo davanja pristupa javnosti izvedbama koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta, ugovorom ili na drugi način prepustio proizvođaču fonograma ili kojoj drugoj osobi, u pogledu ostvarivanja prava na primjerenu i razmjernu naknadu izjednačen je s onim koji je to učinio. OBRAZLOŽENJE Predloženim stavkom 3. članka 128. u naš Zakon se implementira članak 18. stavak 1. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i utvrđuje pravo na naknadu za činjenje dostupnim javnosti fiksniranih izvedbi kao i pravo davanja pristupa javnosti izvedbama koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta i za one umjetnike izvođače koji su svoje isključivo pravo činjenje dostupnim javnosti ugovorima prenijeli proizvođaču fonograma. Kako bi se zaista u duhu Direktive osiguralo da navedeni izvođači zaista i prime propisanu naknadu potrebno je propisati da ta naknada bude NEODRECIVA, kao što je to primjerice propisano u članku 126. važećeg ZAPSP-a za naknadu za iznajmljivanje. Također, da bi se ostvarila svrha navedenog članka Direktive potrebno je da se navedena naknada ostvaruje putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i to kao OBVEZNO KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA. Ovom odredbom bi bili obuhvaćeni i oni umjetnici izvođači koji SVOJE PRAVO ČINJENJE DOSTUPNIM JAVNOSTI NISU PRENIJELI, bilo iz razloga jer im NIJE NITI BIO PONUĐEN UGOVOR, bilo iz razloga što u vrijeme nastanka snimke i sklapanja ugovora, PRAVO ČINJENJA DOSTUPNIM JAVNOSTI NIJE NITI POSTOJALO. To su u prvom redu svi prateći glazbenici na snimkama, s kojima se u pravilu ne zaključuje diskografski ugovor, a isto tako i najveći broj izvođača, glavnih i pratećih, na</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Navodi u komentaru ne odgovaraju činjeničnom stanju. Prava koja su ovim Nacrtom prijedloga Zakona dodijeljena umjetnicima izvođačima usklađena su kako s člankom 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, dodatno pojašnjenim recitalom (73) na kojeg upućujemo, tako i s Ugovorom o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WPPT), kao i s Direktivom 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu. Osobito se ističe se da se ovim Nacrtom prijedloga zakona (kao i važećim Zakonom) propisuje i šira zaštita za umjetnike izvođače nego što je ona koja je propisana pravnom stečevinom EU-a i WPPT-om, u pogledu opsega isključivih prava. Temeljem javnog savjetovanja u tekst Nacrta prijedloga Zakona unesene su i dodatne detaljnije razrađene odredbe o potrebi sklapanja kolektivnih sporazuma između reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača koji djeluju u području glazbe i reprezentativnih udruženja proizvođača fonograma, o minimalnim uvjetima ugovora vezanih uz angažmane umjetnika izvođača te o postupku usvajanja takvih kolektivnih sporazuma. Takav kolektivni sporazum primjenjivao bi se na sve situacije u kojima umjetnik izvođač i proizvođač fonograma nisu ugovorili povoljnije uvjete u svojem pojedinačno sklopljenom ugovoru.</p>

snimkama koje su nastale u godinama prije nastanka interneta. Nema nikakvog opravdanog razloga da se takvim umjetnicima izvođačima naknada ne ostvaruje obvezno kolektivno, tim više što isti danas NE OSTVARUJU NIKAKVU NAKNADU zbog samovoljnog i ničim opravdanog tumačenja proizvođača fonograma da su im svi izvođači prenijeli sva prava pa tako i prava činjenja dostupnim javnosti. Današnja praksa je da proizvođači fonograma stupaju u ugovorne odnose s glazbenim internet servisima (korisnicima prava činjenja dostupnim javnosti) i od istih naplaćuju naknadu za svoja prava ALI I za prava umjetnika izvođača, koja onda ili u potpunosti zadržavaju za sebe (pod izgovorom prijenosa svih prava) ili određenim izvođačima isplaćuju neku naknadu bez da istu potkrijepe na transparentan način. (Nedostatak ikakve transparentnosti kod bilo kakvih korištenja nakon licenciranja uočeno je i riješeno u Direktivi 2019/790 u čl. 19.) S druge strane zbog takve prakse platforme koje koriste predmete zaštite, odbijaju uopće i stupiti u razgovore s organizacijama kolektivne zaštite, skrivajući se iza „jamstava“ proizvođača fonograma. CILJ OVE DIREKTIVE, KAO I NEKOLIKO POSLJEDNJIH ZAKONODAVNIH INTERVENCIJA NA EUROPSKOM NIVOU JE RIJEŠITI I UKLONITI NEGATIVNE I LOŠE PRAKSE koje posljedično uzrokuju izostanak pravičnih naknada za kreativni sektor. Cilj Direktive, između ostalog je bio stvoriti preduvjete za takav zakonodavni okvir u državama članicama koji bi osigurao praktično ostvarenje načela pravične i razmjerne naknade za autore i izvođače. Navedeno je vidljivo i iz recitala br. 72 koji izričito upućuje na potrebu za zaštitom autora i izvođača zbog redovito lošije ugovorne pozicije u odnosu na one koji stječu prava iskorištavanja. Jedna od najkorištenijih teza kojom proizvođači fonograma pokušavaju pravdati svoj stav da prateći glazbenici nemaju pravo na nikakvu naknadu za korištenje njihovih izvedbi na internetu je da su oni primili jednokratnu naknadu za svoj rad u studiju i time se odrekli svih svojih prava. To nikako ne odgovara istini niti to igdje u važećem zakonu piše. Čak štoviše, Direktiva 2019/790 u recitalu br. 73 izričito navodi da jednokratna isplata naknade može biti samo izuzetak, a NIKAKO PRAVILO i to u posebno definiranim i opravdanim slučajevima. Posebno nadalje navodimo da se u slučaju prava na ostvarivanje pravične i razmjerne naknade uopće NE RADI O NEKAKVOM NOVOM PRAVU, niti o nekoj dodatnoj naknadi, što se kontinuirano pokušava plasirati. Naime svako isključivo pravo ima u sebi sadržanu mogućnost odobravanja konzumiranja tog prava ali i imovinski aspekt koji se principijelno mora osigurati i omogućiti kada se djelo/izvedba koristi. Naknada koja je predložena ovim stavkom u cijelosti je sastavni dio samog prava koje postoji u hrvatskom zakonodavstvu još od 2003. godine. Pravo bez imovinskog aspekta ne postoji osim kada se radi o moralnim pravima. Uostalom, navedeno pravo nalazi se u važećem ZAPSP-u u članku 125. koji nosi naziv Isključiva IMOVINSKA prava umjetnika izvođača. Upravo neodrecivošću te naknade i ostvarivanjem te naknade kroz sustav kolektivne zaštite osigurava se

	<p>da naknada stigne do onog kreatora koji mora imati imovinski interes kada se njegova kreacija koristi. Predloženim stavkom 3. cilj Direktive 2019/790, kao i obveza Republike Hrvatske kao države članice da osigura taj cilj, se u potpunosti ostvaruje.</p>	
602	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica III. SRODNA PRAVA, Članak 128. Čl. 128. Smatram nužnim dodati st. 3 kako je predlagano a i egzistiralo u ranijim verzijama nacrtu Zakona, sve do upućivanja zakona u javnu raspravu (uključujući i na sastancima radne skupine). Naime, ovim stavkom, odnosno adekvatnom izmjenom ovog članka na ispravan način i u potpunosti implementirao bi se članak 18 Direktive 2019/790 koji govori o tome da država OSIGURAVA da autori i IZVOĐAČI prime naknadu za svako korištenje njihovih djela (predmeta zaštite). U provedbi tog načela, države mogu koristiti razne mehanizme uzimajući u obzir načelo ugovorne slobode i pravednu ravnotežu ugovornih strana. Istovremeno Direktiva u svom recitalu 72. objašnjava i razloge za navedeno, naglašavajući često lošiju ugovornu poziciju autora i izvođača prilikom licenciranja odnosno raspolaganja pravima. Cilj direktive je anulirati tu lošiju stvarnu i životnu poziciju koja vrlo često znači „uzmi ili ostavi“ tip ugovora i stoga zahtijeva da države u tom smislu propišu odgovarajuće mehanizme, a ti mehanizmi su slobodan odabir država. Cilj, a cilj je, naglašavam, OSIGURAVANJE DA NAKNADA STIGNE DO IZVOĐAČA I AUTORA, mora biti ostvaren. U suprotnom bi odredba direktive glasila „mogu osigurati“, a ne „će osigurati“ kako uistinu glasi. Situacija u kojoj se neravnoteža ugovornih stranka balansira na način da se osigura pravo slabije strane na naknadu koju ista ima pravo primiti vezano uz svako korištenje djela, ne može se smatrati ograničenjem ugovorne slobode, nego onemogućavanjem zloupotreba pojma „ugovorne slobode“ i osiguravanjem prihoda izvođačima s osnova njihovog kreativnog rada (čemu izvođačka prava i služe, a navedeno predstavlja materijalni aspekt tog prava). Nadalje, vidljivo je da je sveprisutna teza proizvođača fonograma da bi KROZ IZVOĐAČKU NAKNADU trebalo biti vraćeno neko ulaganje. Ovdje je također nužno naglasiti da je ulaganje upravo onaj ključni moment zbog kojeg su sami proizvođači fonograma dobili svoje pravo proizvođača fonograma kao takvo. I upravo to pravo, kao i koristi koje proizlaze iz tog prava, su koristi kojima se vraća eventualni njihov ulog. Stoga objašnjavati potrebu za prijenosom ukupne (ili najvećeg dijela) izvođačke naknade na proizvođača fonograma radi povrata ulaganja, prvenstveno poništava temeljni razlog zbog kojeg njihovo pravo uopće i postoji, a ujedno zanemaruje razlog postojanja izvođačkog prava (da izvođač primi naknadu kada se koristi njegova kreacija). Izvođačka prava NE POSTOJE ZBOG POVRATA INVESTICIJE PROIZVOĐAČA FONOGRAMA U FONOGRAM NITI TOME SMIJU SLUŽITI. Ujedno, ako izvođač iz svojih prava vraća ono što proizvođač fonograma uloži, tada bi pravno taj izvođač trebao stupiti u poziciju proizvođača fonograma. Proizvođač fonograma ima</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Navodi u komentaru ne odgovaraju činjeničnom stanju. Prava koja su ovim Nacrtom prijedloga Zakona dodijeljena umjetnicima izvođačima usklađena su kako s člankom 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, dodatno pojašnjenim recitalom (73) na kojeg upućujemo, tako i s Ugovorom o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WPPT), kao i s Direktivom 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu. Osobito se ističe se da se ovim Nacrtom prijedloga zakona (kao i važećim Zakonom) propisuje i šira zaštita za umjetnike izvođače nego što je ona koja je propisana pravnom stečevinom EU-a i WPPT-om, u pogledu opsega isključivih prava. Temeljem javnog savjetovanja u tekst Nacrta prijedloga Zakona unesene su i dodatne detaljnije razrađene odredbe o potrebi sklapanja kolektivnih sporazuma između reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača koji djeluju u području glazbe i reprezentativnih udruženja proizvođača fonograma, o minimalnim uvjetima ugovora vezanih uz angažmane umjetnika izvođača te o postupku usvajanja takvih kolektivnih sporazuma. Takav kolektivni sporazum primjenjivao bi se na sve situacije u kojima umjetnik izvođač i proizvođač fonograma nisu ugovorili povoljnije uvjete u svojem pojedinačno sklopljenom ugovoru.</p>

izvorno pravo ako je poduzeo inicijativu i financirao stvaranje snimke, odnosno ako je odgovoran za njezin nastanak. Ako nije poduzeo inicijativu odnosno ako je stvaranje snimke platio izvođač (bilo inicijalno, bilo kroz povrat preko materijalnog aspekta svojih prava) tada je taj izvođač u stvari jedini pravi proizvođač fonograma. Pravno. Osim što u stvarnosti to nije tako, već proizvođači fonograma vrlo često smatraju da im se gotovi, od izvođača financirani fonogram mora (besplatno) prepustiti, a ako su ga već financirali, da izvođač to financiranje mora vratiti svojim pravima. Osnovni prihod cjelokupne glazbene industrije generira se na internetu (svjedoci smo svakodnevnih izvještaja o povećanom prihodu diskografskih kuća i to upravo temeljem streaming i drugih Internet korištenja). Ovim zakonom pokušava se riješiti „value gap“ u odnosu između internetskih platformi i kreativaca, no ovaj zakon propustio je, a što je također trebalo efikasno riješiti temeljem čl. 18 Direktive, ukloniti value gap između izvođača i proizvođača fonograma. Takav value gap barem bi bio smanjen, ukoliko ne i uklonjen ako bi se pravo izvođača na naknadu za korištenje izvedbi putem Internet platformi u zakon ugradilo kao NEODRECIVO. Stoga, ne radi se NIKAKO O NOVOM PRAVU već o ispravnoj raspodjeli prihoda od postojećih internetskih korištenja svim nositeljima prava, a koji prihod se odnosi na izvođačka prava barem jednako kao i na prava proizvođača fonograma, odnosno o osiguravanju da kreativci prime naknadu. I to je zakonodavac DUŽAN OSIGURATI. Zakon je uostalom predvidio vrlo čvrsto osiguranje i to za SVA prava kod nekih drugih nositelja autorskog prava te korištenja autorskih djela. Ne samo načelnom odredbom o načelnom postojanju prava na naknadu u općim odredbama, već izričito neodrecivom naknadom koja se, daljnje sigurnosti radi (kako bi uistinu i došla do nositelja) ostvaruje kroz sustav kolektivne zaštite. I navedeno je izričito propisano i izvan općih odredbi (uz konkretne članke za konkretne situacije). Ništa se kod autora tu također ne tretira kao neko novo pravo, već kao određeni dio imovinskog aspekta postojećeg prava koji uvijek za autora mora biti osiguran. Zašto to nije na identičan način riješeno za glazbene izvođače imajući u vidu sve naprijed navedeno, nikako nije jasno. Direktiva, naglašavam, ne radi razliku niti između autora i izvođača, a niti između glavnih i pratećih izvođača. Stoga daljnje teze, pa čak i direktne izjave da samo glavni izvođači (a i to samo neki) uopće imaju pravo na naknadu je teza koja je pravno neodrživa (da se ne upotrijebi pojam suluda). Još je nevjerovatnija situacija kod korištenja izvedbi izvođača koji nikada nisu zaključili nikakav ugovor o prijenosu (osnivanju) prava. Oni naprosto ne postoje. Čak i u slučajevima kada glavni izvođači temeljem ugovora nekakvu naknadu i primaju, proizvođači fonograma prateće izvođače ne priznaju kao nekog tko bi trebao imati pravo ostvariti koristi od svoje izvedbe. Kod takvih izvođača su naprosto jednostrano primijenili nekakvu nigdje postojeću ili zakonom dopuštenu predmnijevu. Istovremeno, proizvođači fonograma prilikom dostavljanja snimki raznim platformama jamče da su regulirali sva prava sa svim izvođačima. A nisu. Vrlo često se, nadalje,

tumači da se ugovorne odredbe vezane striktno uz komadnu prodaju nosača zvuka trebaju jednako primijeniti i za streaming. Istovremeno, vrlo jasno izričaj Direktive 2019/790 u čl. 17 navodi da se u slučaju usluga dijeljenja sadržaja putem Interneta ne radi o prodaji već o radnji priopćavanja javnosti odnosno činjenja dostupnim javnosti. Svi streaming servisi obavljaju radnju priopćavanja javnosti, a obzirom na činjenicu da prestankom pretplate prestaje i dostupnost sadržaju, takva radnja NIKAKO SE NE MOŽE NITI PRIBLIŽNO SMATRATI KUPNJOJ sadržaja. Dapače, obzirom se radi o korištenju na određeno vrijeme (tj. dok traje pretplata), navedena je radnja sličnija iznajmljivanju (za koje već postoji izrijekom neodredivo i neprenosivo pravo u sustavu obveznog kolektivnog ostvarivanja, kada se radi o fizičkim primjercima i u tom slučaju nije se baratalo „ugovornim slobodama“ kao razlogom protiv tog neodrecivog prava na naknadu iako se jednako tako radi o isključivom pravu s kojim se može raspolagati, pa tako i prenositi), pa stoga ne postoji razlog da se na identičan način ne regulira i digitalno iznajmljivanje, te druga digitalna korištenja (osim eventualnog trajnog digitalnog downloada, koji se može smatrati kupnjom sadržaja, odnosno ekvivalentom distribuciji u smislu digitalne distribucije, obzirom se pojam distribucije odnosi na izvorni PRIMJERAK ili UMNOŽENE PRIMJERKE – dakle fizičke proizvode). Stoga je jedini način da država osigura da izvođačka naknada pripadne izvođačima, što je jedan od ciljeva ove Direktive, da propiše neodrecivost naknade koja će se ostvariti u sustavu kolektivne zaštite. Jedino na taj način svi će izvođači primiti naknadu koja im pripada i neće „vraćati troškove“ proizvođaču fonograma. Uzgred, dodatne teze da će naplaćene naknade izvođača ući u masu i neće pripasti onima čije se izvedbe uistinu koriste jer su takvi pravilnici kolektivnih organizacija, posve su paušalne, obzirom da se individualizirano evidentiraju korištenja i naknade koje se ostvaruje sukladno čl. 139 ovog prijedloga Zakona, a individualizirana izvješća su obveza korisnika pri čemu Internet servisi tu individualiziranost primjenjuju i na visinu konkretne naknade ovisno o stvarnom korištenju pojedine snimke sa snimljenom izvedbom i o tome imaju podatke koje dostavljaju i sada (ali samo proizvođačima fonograma). Predlaže se stoga dodati st.3 koji glasi: UMJETNIK IZVOĐAČ KOJI SVOJE ISKLJUČIVO PRAVO ČINJENJA DOSTUPNIM JAVNOSTI IZVEDBI FIKSIRANIH NA FONOGRAMIMA I PRAVO DAVANJA PRISTUPA JAVNOSTI IZVEDBAMA KOJE SU UČITALI KORISNICI NA PLATFORMAMA ZA DIJELJENJE SADRŽAJA PUTEM INTERNETA PREPUSTI PROIZVOĐAČU FONOGRAMA ILI KOJOJ DRUGOJ OSOBI, ZADRŽAVA PRAVO NA PRIMJERENU I RAZMJERNU NAKNADU ZA SVAKO TAKVO KORIŠTENJE SVOJE SNIMLJENE IZVEDBE, KOJE SE NE MOŽE ODREĆI, NITI JE MOŽE PRENIJETI ILI NA DRUGI NAČIN PREPUSTITI. NAKNADA SE OSTVARUJE OBVEZNO KOLEKTIVNO. UMJETNIK IZVOĐAČ KOJI NIJE SVOJE ISKLJUČIVO PRAVO ČINJENJA DOSTUPNIM JAVNOSTI I PRAVO DAVANJA PRISTUPA JAVNOSTI IZVEDBAMA

	<p>KOJE SU UČITALI KORISNICI NA PLATFORMAMA ZA DIJELJENJE SADRŽAJA PUTEM INTERNETA PREPUSTIO PROIZVOĐAČU FONOGRAMA ILI KOJOJ DRUGOJ OSOBI, IZJEDNAČEN JE, U POGLEDU OSTVARIVANJA PRAVA NA PRIMJERENU I RAZMJERNU NAKNADU S ONIM KOJI JE TO UČINIO.</p>	
603	<p>Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela III. SRODNA PRAVA, Članak 128. Upravni odbor SPID-a podržava prijedlog HDFD-a i tražimo izjednačavanje prava svih umjetnika izvođača - kako glazbenika, tako i glumaca i plesača. Posebno je poglavlje posvećeno umjetnicima izvođačima i njihovim pravima, pogotovo u sustavu kolektivnog ostvarivanja izvođačkih prava. No u navedenom su segmentu u potpunosti izostavljeni kolege glumci i plesači – jer se u člancima spominje isključivo “fonogram” temeljem kojeg umjetnici izvođači mogu ostvariti svoja prava. Što je s “videogramom”? Zašto glumcima i plesačima nije priznato isto pravo kao i glazbenim izvođačima? Vjerujemo da je do ovog propusta došlo nekim previdom te da će on biti ispravljen dodavanjem riječi “videogram” u svaki članak koji se odnosi na zaštitu prava umjetnika izvođača u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Razlike u odredbama u pogledu prava pojedinih kategorija umjetnika izvođača proizlaze iz međunarodnih ugovora koji reguliraju područje autorskog i srodnih prava, a kojih je Republika Hrvatska članica. Pekinški ugovor o audiovizualnim izvedbama Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo detaljnije regulira prava glumaca i plesača, međutim, Europska unija još nije članica tog međunarodnog ugovora (nije ga ratificirala), a Republika Hrvatska nema mogućnost samostalnog pristupanja tom Ugovoru. Ukoliko dođe do usklađivanja pravnog okvira Europske unije s ovim ugovorom, odgovarajuće će se uskladiti odredbe o pravima glumaca i plesača.</p>
604	<p>Goran Navojec III. SRODNA PRAVA, Članak 128. Slažem se sa primjedbama i podržavam prijedlog HDFD-a.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
605	<p>Marija Škaričić III. SRODNA PRAVA, Članak 128. U potpunosti podržavam prijedlog Hrvatskog društva filmskih djelatnika.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
606	<p>Hrvatsko društvo filmskih djelatnika III. SRODNA PRAVA, Članak 128. Članak 128. stavak 2. Diskriminirajuće je kod prava na jedinstvenu primjerenu naknadu za priopćavanje fiksirane izvedbe javnosti izričito spomenuti samo proizvođače fonograma jer to navodi na možebitne implikacije da glumac izvođač, za razliku od izvođača glazbenika, ne bi imao pravo na naknadu za priopćavanje fiksirane izvedbe javnosti. HDFD predlaže ili brisati riječ fonograma, tako da se odredba odnosi jednako na sve izvođače, ili dodati riječi videograma. Europska Direktiva 2006/115 također spominje fonograme ali ne zabranjuje proširenje ove odredbe na ostale kategorije izvođača tamo gdje je to primjenjivo. Također, u zadnjoj rečenici iza riječi "naknada koje" dodati riječi "u jednakom iznosu".</p>	<p>Nije prihvaćen Primjebu nije moguće prihvatiti. Odredba članka 128. stavka 2. predstavlja implementaciju izričite odredbe iz članka 15. stavka 1. Ugovora o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo. Upućujemo na definiciju fonograma iz članka 2. ovog Ugovora: b) »fonogram« znači fiksiranje zvukova izvedbe ili drugih zvukova, ili predstavljanja zvukova, osim u obliku fiksiranja zvukova sadržanih u kinematografskim ili drugim audiovizualnim djelima. Stavak 2. članka 128. Nacrta prijedloga Zakona odnosi se stoga samo na glazbene izvođače.</p>

607	<p>Stanko Šarić III. SRODNA PRAVA, Članak 128. (2) Umjetnik izvođač ima pravo na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za emitiranje i svako drugo priopćavanje javnosti svoje fiksirane izvedbe. Jedinstvena primjerena naknada sastoji se od pojedinačnih naknada koje u jednakom iznosu pripadaju umjetnicima izvođačima i proizvođačima fonograma.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Temeljem javnog savjetovanja u tekst Nacrta prijedloga Zakona unesene su dodatne detaljnije razrađene odredbe o potrebi sklapanja kolektivnih sporazuma između reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača koji djeluju u području glazbe i reprezentativnih udruženja proizvođača fonograma, o minimalnim uvjetima ugovora vezanih uz angažmane umjetnika izvođača te o postupku usvajanja takvih kolektivnih sporazuma. Takav kolektivni sporazum primjenjivao bi se na sve situacije u kojima umjetnik izvođač i proizvođač fonograma nisu ugovorili povoljnije uvjete u svojem pojedinačno sklopljenom ugovoru.</p>
608	<p>Marko Šolić III. SRODNA PRAVA, Članak 130. Stavci (2) i (3) su apsolutno nepotrebni, odnosno potrebno ih je izmijeniti i uklopiti u stavak (1). Ne postoji nikakva opravdana potreba da autorsko pravo na fonogram traje 70 godina. Vrijeme trajanja prava od 50 godina bi bilo znatno primjerenije.</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedba se ne prihvaća. Odredba o trajanju zaštite prava umjetnika izvođača dio je europske pravne stečevine i predmet je obaveznog usklađivanja (usklađena je s člankom 1. stavkom 2. Direktive 2011/77/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2011. o izmjeni Direktive 2006/116/EZ o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava).</p>
609	<p>Goran Navojec III. SRODNA PRAVA, Članak 131. Podržavam prijedlog HDFD-a.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
610	<p>Marija Škaričić III. SRODNA PRAVA, Članak 131. U potpunosti podržavam prijedlog Hrvatskog društva filmskih djelatnika.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
611	<p>Hrvatsko društvo filmskih djelatnika III. SRODNA PRAVA, Članak 131. U članak 131. obavezno dodati odgovarajuću primjenu na izvođače članaka 23. (pravo autora usprotiviti se korištenju autorskog djela na način kojim se povređuje njegova čast ili ugled), 47. (pravo prerade).</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedbu nije moguće prihvatiti. Odredba odgovarajuća članku 23. koji se odnosi na autore izričito je na jednak način propisana u članku 125. za izvođače. Pravo prerade umjetničke izvedbe nije predviđeno postojećim sustavom prava u Europskoj uniji s obzirom na predmet zaštite.</p>
612	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica III. SRODNA PRAVA, Članak 136. Čl. 136 Smatram da su iz ovog članka izostavljena 2 slučaja u kojima je trajanje prava proizvođača koje je 2013. godine temeljem čina izdavanja ili zakonitog priopćavanja javnosti produljeno na 70 godina, uslijed nastanka okolnosti iz čl. 138/5 i 140/4, skraćeno na 50. Obzirom da cijeli članak govori o trajanju prava proizvođača fonograma, potrebno je isto u navedenom članku navesti te stoga predlažem izmjenu članka na način da tekst glasi: Čl. 136. (1) Pravo proizvođača fonograma traje 50 godina od prvog fiksiranja fonograma. (2) Ako je u razdoblju iz st. 1 fonogram zakonito izdan, pravo traje 70 godina od takva prvog izdanja. Ako fonogram u tom razdoblju nije zakonito izdan, ali je zakonito priopćen javnosti, pravo traje 70 godina od takvog prvog priopćavanja javnosti. (3) Pravo proizvođača fonograma, neovisno o odredbama st. 2 ovog članka prestaje istekom 50 godina od zakonitog izdavanja odnosno zakonitog priopćavanja javnosti ako nastupe okolnosti iz čl. 138 st. 5 i čl. 140 st. 4.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog ne prihvaća, radi se o nomotehničkom rješenju u propisu.</p>
613	<p>Hrvatska udruga producenata III. SRODNA PRAVA, Pravo FILMSKIH PRODUCENATA Hrvatska udruga producenata (HRUP) smatra da je Nacrt prijedloga Zakona o autorskom i srodnim</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje. U pogledu prava audiovizualnog producenta ističe se da je Nacrt prijedloga Zakona usklađen s međunarodnim ugovorima i direktivama Europske unije relevantnim u ovom</p>

pravima s kojim se izašlo u javnu raspravu prije svega nepripremljen i vrlo nespretno sastavljen, a iznad svega upućuje na opće nepoznavanje područja audiovizualnih djelatnosti i suvremenog načina funkcioniranja audiovizualnog sektora u Europi i svijetu od strane autora Zakona. U pripremi ovog Nacrta Zakona nije promišljeno, niti raspravljeno čak niti tko su ko-autori i autori doprinosa audiovizualnog djela, dok način na koji su u trenutnom nacrtu Zakona regulirana prava koja se daju autorima i ko-autorima onemogućuje svaku proizvodnju AV djela te se ujedno favoriziraju organizacije za kolektivno ostvarivanje prava – stoga tražimo da se ovaj Nacrt prijedloga Zakona odbaci i krene u izradu novog prijedloga, koji će pratiti suvremena kretanja audiovizualne industrije. OBRAZLOŽENJE HRUP-a Zakon o autorskom i srodnim pravima jedan je od ključnih zakona koji uređuje audiovizualnu djelatnost. Tim se zakonom uređuju odnosi između stvaraoca AV djela te se definira način iskorištavanja tih djela, te djelomično i način financiranja AV djela. Zbog njegove važnosti, kompleksnosti i obujma – budući da uređuje i niz drugih djelatnosti i njihove međusobne odnose - smatramo prije svega neprimjerenim izlazak ovog Nacrta prijedloga Zakona u javnu raspravu upravo u trenutku kada se čitav svijet bori s pandemijom COVID-19 virusa i kada sve naše snage trebaju biti usmjerene u promišljanje kako će izgledati naša budućnost te na koji način ćemo uopće moći nastaviti raditi. Naime, izrada ovog Zakona zahtijeva opsežne rasprave koje nisu prethodile ovoj javnoj raspravi, pogotovo iz razloga što je proširen opseg djelatnosti kojima se Zakon bavi i koje uređuje. Posebnost ovog Zakona jest i što su djelatnosti koje pokriva međusobno – iako zavisne – izuzetno različite. Produkcija audiovizualnog djela specifična je zbog dugotrajnosti procesa, logističke kompleksnosti i visokih cijena, koja je posljedica velikog broja angažiranih pojedinaca i tvrtki, kao i suvremene tehnologije. Od prvog trenutka ističemo stav da u svojstvu producenata tj. proizvođača audiovizualnih djela svakodnevno surađujemo s autorima AV djela u oživotvorenju autorskih kreativnih ideja, te radimo na osiguravanju uvjeta kako bi se stvorile pretpostavke da bi djelo uopće i nastalo, u potpunosti se zalažemo da svaki sudionik tog procesa, kao i svakog daljnjeg iskorištavanja nastalog autorskog djela, mora biti odgovarajuće plaćen za rad i za korištenje djela. To je presumpcija koje se audiovizualni producenti u RH drže u svakodnevnom radu, te prilikom zaključenja svih ugovora o audiovizualnim produkcijama, kao i autorskih ugovora. Uobičajeno pravilo prilikom zaključenja ugovora s ko-autorima AV djela je da oni sudjeluju u prihodima koja se ostvaruju korištenjem predmeta zaštite. No ostvarivanje tog udjela u prihodima, kao primjerene i razmjerne naknade za korištenje djela, predmet je individualnih ugovora za veliki dio oblika korištenja, jer naprosto, prava koja AV producent MORA steći, su prava s kojima onda producent MORA MOĆI i raspolagati. Da tome nije tako, producent ne bi bio u mogućnosti nikada zatvoriti financijsku konstrukciju koja je potrebna da bi se djelo uopće finaliziralo i ugledalo svjetlo dana. Ono što je specifično u produkciji audiovizualnog

području. Audiovizualni producenti stječu autorska imovinska prava iskorištavanja temeljem ugovora s koautorima, a temeljem zakona od autora doprinosa. Odredbe o ugovoru o audiovizualnoj produkciji odgovarajuće su izmijenjene slijedom rezultata ovoga javnog savjetovanja. Nadalje, audiovizualni producent je nositelj srodnog prava, njegova imovinska prava navedena su u članku 143. Nacrta prijedloga Zakona, a uvođenje novog prava kako se predlaže u ovoj primjedbi se ne prihvaća jer takvo rješenje nije međunarodno prihvaćeni standard.

djela jest da su financiranje, proizvodnja (priprema-snimanje-postprodukcija) i prikazivanje neraskidivo vezani. Naime, cijeli sustav financiranja, proizvodnje i distribucije baziran je na osnivanju prava iskorištavanja i primanja naknade za isto. Zakonodavstvo u cijelom svijetu je zamišljeno na način da osobe koje djelo stvaraju osnivaju prava iskorištavanja, koja se prepuštaju za određenu naknadu: prvo filmskom producentu, ili kako ga naziva ovaj Zakon proizvođaču videograma, odnosno produkcijskoj kući kako bi sva prava iskorištavanja – nužna da bi se djelo moglo prikazati – bila na jednom mjestu, jer to omogućuje daljnje razgovore i pregovore. Financijerima – i javnim fondovima je, da bi djelo financirali, uvjet da to djelo bude prikazano. Ostali financijeri ulažu novac u produkciju isključivo u zamjenu za određena prava. Primjerice televizije ulažu u pre-sale / pre-buy (predotkup / pretkupnju), odnosno ulažu izvjesna sredstva kako bi zauzvrat dobile određena prava za prikazivanje, koja se pritom dogovaraju u vremenskom trajanju, teritorijima i slično. VOD servisi također ulažu u proizvodnju kako bi dobili ekskluzivna prava na prikazivanje određenog djela. Kada je djelo dovršeno, prava iskorištavanja se prenose na prodajne agente, distributere, televizije, razne online platforme.... Ukoliko prava iskorištavanja nisu osnovana i prenesena, djelo ne može biti objavljeno, dakle iskorištavano. Naime, sredstva potrebna za financiranje proizvodnje nisu sredstva koji se doniraju, nego često i sredstva kojima se ujedno i stječu određena prava. Ta sredstva najčešće, posebice kada govorimo o televizijama, znače stjecanje određenih oblika korištenja AV djela na određeno vremensko razdoblje. Naime, kada govorimo o otkupu djela – taj otkup obuhvaća set prava za korištenje djela, a ne vrpcu ili drugi nosač. Ukratko: osnivanje i prijenos prava iskorištavanja osnova je audiovizualnih djelatnosti. U tom smislu potvrda je i Direktiva 2001/29/EZ od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu. Stavak 10 recitala kaže: 10) Ako autori ili umjetnici izvođači namjeravaju nastaviti svoj kreativan i umjetnički rad, moraju dobiti odgovarajuću naknadu za korištenje svojega djela, kao što to moraju dobiti i producenti kako bi bili u mogućnosti financirati to djelo. Ulaganje potrebno za proizvodnju proizvoda kao što su fonogrami, filmovi ili multimedijalni proizvodi, i usluga kao što su usluge „na zahtjev”, značajno je. Odgovarajuća pravna zaštita prava intelektualnog vlasništva nužna je za jamčenje postojanja takve naknade i pruža mogućnost zadovoljavajućeg povrata tog ulaganja. Nakon iščitavanja prvog prijedloga zakona, u dopisu s našim opservacijama od 26. veljače 2020., izrazili smo zabrinutost činjenicom da nije jasno kako je autor Zakona zamislio praktično provođenje pojedinih odredbi – što smatramo izrazito neozbiljnim. Implementacija ovakvog prijedloga Zakona bi ozbiljno mogla izmijeniti financiranje audiovizualnih djela (i to prvenstveno filmova) te moguće čak i ugroziti cijelu kinematografiju. Zakon o autorskom i srodnim pravima, kada regulira odnose i način ostvarivanja prava, mora imati u vidu da

postoje i određeni drugi propisi koje moramo imati na umu odnosno kojih se moramo držati, pritom ne misleći na tržišne prakse, već upravo na izričite zahtjeve i pravila, a koji se odnose na usklađenost s odredbama Europske konvencije o kinematografskim koprodukcijama, odredbama koje se odnose na nadnacionalne fondove (Eurimages, Kreativna Europa – program MEDIA), a koji su značajan izvor sredstava koje omogućavaju, uz lokalni filmski fond, u našem slučaju je to Hrvatski audiovizualni centar, kreativnu AV industriju u RH. Osim navedenog, organizacije za radiodifuziju (pri čemu naročito apostrofiramo javnu televiziju) sudjeluju financijski u stvaranju AV djela kroz razne modele – ili kao koproducenti, ili temeljem predotkupa (pre-sale), a kada sudjeluju u proizvodnji, to je međusobno obvezni odnos koji zahtijeva određena prava i određene obveze s jedne i s druge strane. Jednako tako, kada se ugovori s autorima u pogledu stvaranja djela zaključuju, ti ugovori ne predstavljaju jedino i isključivo naknadu za rad, već i predujam za određeni set prava i to upravo onaj set prava koji je AV producentu potreban da bi osigurao sredstva za stvaranje djela. Nakon toga, ta su ista prava nužna za distribuciju odnosno iskorištavanje djela. Ako govorimo o sredstvima drugog koproducenta – onda je korištenje uglavnom podijeljeno po teritorijima i cijelo AV djelo mora u potpunosti biti na raspolaganju, a prihod na određenom teritoriju, u rukama onog koproducenta koji taj teritorij „pokriva“ odnosno s kojeg dolazi, ako pak govorimo o sredstvima televizija danih kao pre-sale – to znači da govorimo o sredstvima koja UNAPRIJED obuhvaćaju plaćanje određenih prava. Ta sredstva tijekom stvaranja AV djela već su isplaćena autorima, te su tako autori za te oblike, teritorije i razdoblje korištenja, temeljem zaključenog ugovora s AV producentom – dobili naknadu I ZA RAD I ZA DIO RAZDOBLJA KORIŠTENJA PRAVA. Ta naknada iz autorskih ugovora predstavlja određeni „predujam“, (advance payment) za prava koja se stječu i „prodaja“ kojih je uopće u konačnici OMOGUĆILA STVARANJE DJELA. Često producent i samostalno avansira sredstva za prava, preuzimajući financijski rizik za stvaranje djela, s ciljem da tu djelomičnu investiciju povрати iz prihoda od distribucije. Nacrt prijedloga Zakona pokazuje nepoznavanje ovog procesa i time dovodi u pitanje njegovo održanje. U Zakonu, producenti su svedeni tek na tehničko osoblje koje administrira i isplaćuje honorare te piše izvješća o prihodima što je vrlo daleko od istine. Postojanje produkcijskih kuća preduvjet je postojanja kinematografije, odnosno audiovizualnih djelatnosti u užem smislu. Naime, proces nastajanja audiovizualnog djela počinje upravo prenošenjem prvog prava, onoga za scenarij ili za adaptaciju knjige, ili za licencu po kojoj će audiovizualno djelo nastati. Tek u tom trenutku počinje daljnji razvoj ili financiranje djela, koje onda dovodi do njegove realizacije i prikazivanja. Prikazivanje je također nemoguće kad produkcijska kuća koja je nositelj prava prestane postojati – jer u tom trenu onaj koji djelo želi prikazati treba osnovati pravo iskorištavanja sa svima koji su sudjelovali na izradi tog autorskog djela prema zakonu – dakle sa svima onima s kojima

je producent bio sklopio ugovor, ali nepostojanjem produkcijske kuće su se prava iskorištavanja vratila autorima odnosno nasljednicima. Rasprava koja se u ovom trenutku vodi u javnosti – tko je sve autor odnosno koautor audiovizualnog djela – jest nešto što se trebalo raspraviti prvo, puno prije nego je uopće napravljen prvi nacrt Zakona, jer se radi o viziji kinematografije, o stvaranju sustava u kojem ćemo svi raditi. Jer AV djelatnosti su nedjeljive – autori, djelatnici, producenti i rentali svi rade u istom sustavu, i ako sustav nije dobro postavljen, on neće funkcionirati. Što znači da će svi osjetiti posljedice istoga. Kako je fokus rasprave stavljen na članak 15., nekako se nije primijetilo da producent nema gotovo nikakva prava, čak niti prava na emitiranje – naravno kad je to tek spomenuto u članku 143. prava producenta do kojeg rijetki stignu. S tim da odmah razjasnimo – u ovom trenutku ne govorimo o pravu na naknadu nego o isključivom pravu: pravu odobravanja. Producent prema ovome Nacrtu Zakona NEMA PRAVO ODOBRI TI ILI ZABRANITI EMITIRANJE DJELA KOJE JE PRODUCIRAO! Poziv, zanimanje i uloga producenta u proizvodnji audiovizualnih sadržaja doživjeli su značajne promjene u posljednjih desetak godina u Europi i Hrvatskoj. Današnji moderni europski i hrvatski producenti razvijaju, proizvode i plasiraju raznovrsna audiovizualna djela, prvenstveno filmove različitih vrsta, rodova i žanrova te TV serije visoke umjetničke vrijednosti. Vrlo često je upravo producent taj koji i inicira nastajanje AV djela: odabirom predloška za adaptaciju, otkupom licence za koju smatra da će biti uspješna, praćenjem uredničkih odluka pojedinih financijera i predlaganjem projekata koji im se uklapaju u viziju. Producenti svakodnevno djeluju na posebno uređenom audiovizualnom tržištu visokog rizika koje djeluje po načelima međunarodne suradnje te složene javno-privatne i nacionalno-nadnacionalne strukture financiranja i plasmana. Financiranje AV djela zahtjeva vrsni know-how: poznavanje izvora financiranja, odabir i razvoj upravo onih projekata koji imaju mogućnost za financiranje, ulaganje u razvoj projekata, prijevode, prezentacije puno prije nego ti projekti dobiju bilo kakva sredstva. Producenti surađuju na scenariju, partneri su redatelju u slaganju autorskog tima i donošenju umjetničkih odluka, rukovoditelji tehničkog i zanatskog dijela proizvodnog procesa, poznavatelji i rukovoditelji autorsko-pravnih odnosa, marketinških pristupa, distributivnih kanala te odnosa s javnošću. Producent se AV djelom bavi i dugo nakon njegove premijere – pišući financijska i druga izvješća za fondove i financijere, pregovorima s raznim drugim prikazivačima (VOD platformama, festivalima, radionicama...) dugo nakon redovne kino distribucije. A ovaj Zakon nekako očekuje da se sve to događa samo od sebe, kao da ne postoje ljudi koji to rade, kao da ne postoje produkcijske kuće, sa svim troškovima koje jedna tvrtka redovno ima na mjesečnoj bazi kako bi uopće mogla izvršavati spomenute poslove. Smatramo da opis filmskog producenta / proizvođača videograma u članku 141., ali i općenito tretiranja kolektivnog ostvarivanja prava, pokazuje kako je Zakon pisan razmišljajući na

način glazbe, a ne na način audiovizualnih djelatnosti. Princip kolektivnog ostvarivanja naknade u glazbenoj industriji baziran je na dvije stvari: prva je da autori glazbe većinom ne primaju naknadu kad autorsko djelo stvaraju - njihov jedini prihod s naslova javnog priopćavanja je iz sustava kolektivne zaštite. To nije slučaj u audiovizualnim djelatnostima gdje su svi autori, izvođači i angažirani suradnici primili naknadu. Druga je da u glazbenoj industriji nije nužno da se kontrolira puštanje odnosno iskorištavanja autorskog djela: odnosno autor ili proizvođač fonograma se ne bavi time smije li radio Antena puštati njegovu pjesmu ako ju pušta i Otvoreni radio – svejedno mu je. U iskorištavanju audiovizualnog djela pak, bitno je upravo određivanje načina iskorištavanja – pažljivo se planiraju mediji, vremenski period, teritoriji, odmjerava se omjer predložene naknade od primjerice neke VoD platforme i može li to iskorištavanje ugroziti neki drugi oblik distribucije. Naravno da je glazbenicima odlično da imaju kolektivnu naknadu za svako emitiranje glazbe/spota na YouTube kanalu, bez obzira tko je pjesmu učitao na tu platformu. Učitavanje audiovizualnog djela na platformu koja je otvorena ugrožava SVE vidove distribucije AV djela, te tako i PRIMANJE SVIH DRUGIH NAKNADA. Nadam se da smo jasno pokazali kako principi koji vrijede za glazbu NISU PRIMJENJIVI za audiovizualne djelatnosti. Postoji mnogo načina na koji se industrija može urediti, predstavili smo u našem očitovanju primjere iz brojnih zemalja, no u ovom Nacrtu prijedloga Zakona, producenti nemaju skoro nikakva prava i svedeni su na gotovo tehničku uslugu proizvođača videograma. S obzirom da producenti odnosno produkcijske kuće svakim potpisom ugovora o financiranju filma preuzimaju odgovornost o završetku i pravovremenoj isporuci djela, i za to garantiraju najčešće mjenicama i zadužnicama, često za premošćivanje rupe u cash flowu dižu kredite za što garantiraju ne samo sredstvima firme nego i vlastitom imovinom, postavlja se pitanje ima li takav sustav smisla i želi li se netko tim poslom baviti. Izgleda da autor Zakona preferira za producente "velike igrače": televizije koje su izrijeком spomenute u članku 141., VoD platforme koje unajmljuju male firme da im rade izvršnu produkciju... To je definitivno jedna od mogućih vizija kinematografije, no koja nas je vrlo iznenadila, s obzirom na tradiciju kinematografije u Hrvatskoj, na sustav koji trenutno imamo, a i s obzirom da se istovremeno radilo na Zakonu o elektroničkim medijima čiji prijedlog po prvi puta predlaže (jer Zakon nije izglasan) da komercijalni nakladnici s nacionalnom koncesijom ulažu upravo u djela neovisnih producenata. Vizijom kinematografije kakva je predložena u ovom Zakonu se zapravo obeshrabruju, a time i nestaju neovisni producenti, dakle upravo oni koji su nositelji autorskih projekata u Hrvatskoj. Izgleda da predlagač nije svjestan da u trenutku kad preferira velike proizvođače, koji su istovremeno i nakladnici ili vlasnici VOD platformi, zapravo ugrožava hrvatske autorske projekte kao i autorski rad svih filmskih autora, a koji ima status domaćeg kulturnog proizvoda te bi trebao biti valjda naš primarni interes. Veliki proizvođači vode se

isključivo profitom i proizvodit će djela za koja procjenjuje da su profitabilna za njegovu publiku. Žao nam je što još jednom autor Zakona nije prepoznao da su upravo stabilne produkcijske kuće pokretači i nosioci AV industrije u Hrvatskoj – one su te koje ulažu u razvoj djela, traže za njega financiranje i na kraju se brinu da se osigura njegovo prikazivanje. Naravno, postoje i druge vizije kako AV industrija može izgledati i očito se predlagač odlučio za tu opciju koja uključuje samo "velike igrače". Hrvatska udruga producenata je u prvom prijedlogu predložila neophodnost razdvajanja OSOBE producenta koja pokreće i sudjeluje u svim fazama razvoje, proizvodnje i plasmana od PRAVNOG SUBJEKTA, odnosno produkcijske kuće. Odgovori na pitanje zašto nisu prihvaćeni naši prijedlozi o uvođenju producenta OSOBE u Zakona, ili spominjanja po nama notornog prava da producent IMA PRAVO ODOBRI TI UPOTREBU DJELA KOJE JE PRODUCIRAO uglavnom su se svela na jednu rečenicu: ukoliko se uvedu ta prava, većina prikupljenih sredstava bit će isplaćivana u inozemstvo, jer većina audiovizualnih djela koja se iskorištavaju u Hrvatskoj su strana, najvećim dijelom američka. Taj odgovor je jasno pokazao da se autor Zakona fokusirao na organizacije za kolektivnu zaštitu prava, a ne na autore ili na zaštitu djelatnosti o kojoj govori. Stavljajući velik naglasak na obveznu kolektivnu zaštitu (ne samo u AV djelatnostima), ovaj prijedlog Zakona favorizira organizacije za kolektivno ostvarivanje, omogućujući im velike prihode za operativne troškove, dok se istovremeno prikupljena sredstva mahom isplaćuju stranim nositeljima prava, jer je situacija jednostavno takva – da se u Hrvatskoj konzumira puno više stranih nego hrvatskih autorskih djela. Posljedično to znači, da će od prikupljenih sredstava 30% zadržati organizacije za kolektivno zastupanje, a od sredstava za raspodjelu, 80% sredstava će biti isplaćeno van Hrvatske. Ponavljamo, smatramo da je pravična i primjerena naknada važna, ali smatramo i da je hrvatskom zakonodavstvu dužnost štititi hrvatske autore. Želimo istaknuti da Hrvatska udruga producenata nije protiv kolektivnog ostvarivanja prava autora i ko-autora audiovizualnih djela. Ono što smatramo da je potrebno regulirati kroz kolektivno ostvarivanje su ona korištenja u pogledu kojih je nemoguće imati kontrolu, a to su korištenja posebno definirana Direktivom 790/2019, kao i korištenja u retransmisiji, kao i do sada, odnosno oni oblici korištenja gdje je bitniji cilj sigurnost nositelja prava s jedne strane i korisnika s druge strane, koja ne bi bila ostvariva na nivou individualnog pregovaranja, ili bi ostvarivanje i rezultati istog bili nerazmjerni s troškovima. Jednom riječju ono korištenje gdje individualnost pojedinog predmeta zaštite i korištenja NIJE PRESUDNA, nego je cilj da svako korištenje bude ispravno regulirano i plaćeno. Smatramo da nisu dovoljno sagledane sve posljedice koje ovaj prijedlog Zakona ima na cjelokupnost eko sustava audiovizualnih djelatnosti. Najviše se to odnosi na članak 85., koji je u svom izričaju istovremeno vrlo širok i vrlo striktan. Kroz kombinaciju izraza „svako korištenje“ i „obavezno kolektivno ostvarivanje“ stvara se čvrsta obaveza, za koju nismo sigurni kako

	je predlagatelj Zakona zamislio praktično provođenje tih odredbi. Hrvatska je najdalje odmakla s implementacijom direktiva te su u nas uprte oči cijele Europe, što nas čini predvodnicom trenda. To u praksi znači da će ovdje predložena rješenja biti pažljivo promotrena i vjerojatno aplicirana u zakonodavstva drugih zemalja. S poštovanjem, Hrvatska udruga producenata	
614	Hrvatski audiovizualni centar III. SRODNA PRAVA, Članak 141. Potrebno je definiciju filmskog producenta iz članka 141. stavak 2. uskladiti s definicijom iz Zakona o o audiovizualnim djelatnostima (NN 61/18) tako da ista glasi: "Filmski producent je fizička osoba obrtnik, osoba koja obavlja samostalnu djelatnost ili pravna osoba, koja pokreće proces produkcije audiovizualnog djela i sveobuhvatno nadzire njegovu proizvodnju, u svoje ime prikuplja financijska sredstva, organizira proizvodnju i preuzima odgovornost za ukupno financijsko poslovanje i kvalitetu djela te zajedno s redateljem i autorskom ekipom sudjeluje u stvaranju audiovizualnog djela i njegovoj promidžbi, plasiranju na filmske festivale i eksploataciji". Smatramo da se definicijom producenta iz članka 141. stavak 2. i cjelokupnim Nacrtom prijedloga Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima podcjenjuje uloga producenta u svim fazama nastanka filma (proizvodnja, (post)produkcija i distribucija) te shodno tome mu se negiraju naknade koje mu pripadaju.	Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Sukladno ranijem odgovoru, s obzirom na različita područja uređivanja, definicije iz ovoga propisa ne moraju nužno biti potpuno jednake definicijama iz propisa koji uređuje područje audiovizualne djelatnosti.
615	Jadranska animacija III. SRODNA PRAVA, Članak 141. (2) Ova definicija je nejasna i ne razdvaja jasno neovisne proizvođače, producente kao osobe i televizije. Uskladiti s ostalim zakonima koji već spominju te djelatnosti jer u suprotnosti možemo prestati s radom u Hrvatskoj.	Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Definicija „filmski producent“ (sada izmijenjeno u „audio-vizualni producent“) iz članka 141. stavka 2. Nacrta prijedloga Zakona u skladu je s međunarodnim standardima u ovom području te je dovoljno široka da obuhvaća sve kategorije producenata. U smislu autorskog prava i srodnih prava nema relevantnost podjela producenata na neovisne, televizije i „producente kao osobe“.
616	Jadranska animacija III. SRODNA PRAVA, Članak 142. Ovo je potpuno nejasno i potrebno je uložiti malo vremena u razradu ovog članka. Što to znači redovito označen, na kakvim primjercima? Gdje? A ugovori?	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Napominje se da je ova odredba o presumpciji audiovizualnog producenta u potpunosti usklađena s člankom 15. stavkom 2. Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela, koje je Republika Hrvatska članica, a koji se odnosi na autorska djela. Sasvim je uobičajeno uvrstiti takvu presumpciju i za nositelje srodnih prava, što se redovito čini i u drugim europskim autorskopравnim propisima.

617	<p>Hrvatski audiovizualni centar III. SRODNA PRAVA, Članak 143. Radi usklađivanja s člankom 9. Direktive Vijeća 93/83/EEZ o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje (The Satellite and Cable Directive), predlažemo da se stavak 1. članka 143. nadopuni na način da se u novu alineju doda sljedeći tekst: "isključivo pravo reemitiranja i kabelskog reemitiranja svojih videograma". Također, predlažemo da se u članku 143. doda stavak 2.: "Producent ima pravo na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za: javno priopćavanje, javno prikazivanje, emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokom, javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja i prijenosa izravnim protokom i svako drugo priopćavanje javnosti svojih videograma."</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Članak 9. stavak 1. Direktive 93/83/EEZ prenesen je u Nacrt prijedloga Zakona u članku 208. stavku 2. i u članku 209. stavku 2. Nadalje, u pogledu prava audiovizualnih producenata ističe se da je Nacrt prijedloga Zakona usklađen s međunarodnim ugovorima i direktivama Europske unije relevantnim u ovom području.</p>
618	<p>Jadranska animacija III. SRODNA PRAVA, Članak 143. Neprihvatljivo je da filmski producent (koji bi se trebao redefinirati kao neovisni proizvođač AV djela, jer što je s televizijom, VOD, stream) nema prava odobriti ili zabraniti emitiranje djela koje je producirao. Mi nećemo niti jednom redatelju dozvoliti da samostalno odlučuje o emitiranju a neće niti jedan od mojih kolega iz drugih producenatskih kuća, pa se pitam s kime će redatelji ubuduće proizvoditi AV djela (osim s televizijama i pružateljima VOD usluga).</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. U pogledu prava audiovizualnog producenata ističe se da je Nacrt prijedloga Zakona usklađen s međunarodnim ugovorima i direktivama Europske unije relevantnim u ovom području. Audiovizualni producenti stječu autorska imovinska prava iskorištavanja (pa tako i pravo emitiranja) temeljem ugovora s koautorima, a temeljem zakona od autora doprinosa. Odredbe o ugovoru o audiovizualnoj produkciji odgovarajuće su izmijenjene slijedom rezultata ovoga javnog savjetovanja. Nadalje, audiovizualni producent je nositelj srodnog prava, njegova imovinska prava navedena su u članku 143. Nacrta prijedloga Zakona, a uvođenje novog prava kako se predlaže u ovoj primjedbi se ne prihvaća jer takvo rješenje nije međunarodno prihvaćeni standard.</p>
619	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica III. SRODNA PRAVA, Članak 143. Čl. 143. Mišljenja sam da bi Republika Hrvatska, obzirom na činjenicu da većina europskih zemalja filmskim producentima daje znatno šira prava nego što su navedena u ovom članku, trebala sagledati kako je to regulirano u zemljama koje žele i nastoje i zaštititi i promicati svoju audiovizualnu djelatnost. Prava filmskih producenata jedan su od kotača kojima se tako nešto postiže i osigurava, te je stoga nejasan izostanak većeg broja prava koja ulaze u opseg prava javnog priopćavanja, a ovdje nisu navedena. Ujedno ako gledamo sve one vrste nositelja prava kojima su ta prava priznata temeljem odgovornosti za nastanak sadržaja i financiranje, filmski producenti su u znatno neravnopravnoj poziciji nego primjerice proizvođači fonograma (a pritom su bilo kakve investicije ili organizacijske odgovornosti ovdje neusporediva), te nakladnici informativnih publikacija (koji u čl. 156 dobivaju vlastita prava koja nisu niti predviđena Direktivom 2019/790, a niti ijednom drugom direktivom prema mom saznanju, i to na rok trajanja od 50 godina).</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje</p>
620	<p>Divjak, Topić & Bahtijarević odvjetničko društvo d.o.o. III. SRODNA PRAVA, Poglavlje 6. Pravo nakladnika informativnih publikacija iz ovog Poglavlja 6. Dijela III. Nacrta (osim članka 157.) bitno je šire od prava predviđenih u članku 15. Direktive</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Pojašnjava se da je slijedom rasprave sa dionicima provedene u okviru rada Radne skupine za pripremu ovoga Zakona te praćenjem potreba hrvatskog tržišta u segmentu nakladništva zaključeno da je potrebno pružiti</p>

2019/790 i prenesenih u ovaj Nacrt u članku 157. Ovo srodno pravo nije do sada postojalo prema ZAPSP-u. Ovo novo i bitno šire srodno pravo od onog iz članka 157. (odnosno predviđenog u članku 15. Direktive 2019/790) stvara nove obveze kod korisnika „informativnih publikacija“. Pritom, ovo se pravo uvodi bez ikakvog obrazloženja za javnost. S druge pak strane, o pravu iz članka 157. ovog Nacrta (osnovanom na obvezi iz članka 15. Direktive 2019/790) naširoko se raspravljalo kako prilikom donošenja Direktive, tako i u vezi s izradom ovog Nacrta. Primjerice, to se posebno pravo spominje u točki II.3. uvodnog obrazloženja Nacrta, ali na takav način da nije jasno da se zapravo uvodi i novo šire srodno pravo iz članka 156. Kako je ovo pravo nastalo i na kojoj se pravnoj osnovi temelji? Zašto nakladnik informativnih publikacija ima veća prava od nakladnika pisanih djela (pa, uostalom, izgleda i od proizvođača fonograma, i filmskih producenata)? Zašto nakladnik „neinformativnih“ publikacija (npr. znanstvenih ili akademskih publikacija spomenutih u čl. 154. st. 2.) nema uopće nikakva prava? Ili ipak ima prava nakladnika tzv. „pisanih izdanja“? Zašto nakladnici koji su svoja prava stekli na temelju tzv. „malih nakladničkih ugovora“ imaju veća prava nego nakladnici tzv. „pisanih izdanja“? Zašto nakladničko pravo iz članka 156. traje 50 godina dok pravo iz članka 157. traje samo 2 godine kada je objekt/predmet iskorištavanja u suštini isti – informativne publikacije koje su aktualne u relativno kratkom roku. Rok zaštite od 50 godina će se zasigurno negativno odraziti na slobodu govora i dostupnost informacija, što je jedan od glavnih razloga zašto je u članku 15. Direktive 2019/790 određen rok od 2 godine (kako je implementirano u članku 157.). Primjerice, u recitalu 54. Direktive ističe se ključna važnost slobodnog tiska ne samo za osiguravanje kvalitete novinarstva, nego i za osiguravanje građanima pristupa informacijama: „Njime se osigurava važan doprinos javnoj raspravi i pravilnom funkcioniranju demokratskog društva.“ Konačno, prema razlogima za uvođenje ovog novog srodnog prava nakladnika informativnih publikacija iznesenim u točki II.3. obrazloženja Nacrta, time se navodno nastoji „...riješiti problem s kojim se oni susreću u slučaju kada agregatori sadržaja (poput primjerice Google news i dr.) koriste u svojim objavama informativne publikacije u koje ulažu izdavači i od toga zarađuju, a da pritom s izdavačima ne dijele (ili barem ne u odgovarajućem iznosu) tako stečenu financijsku dobit.“ I taj se „problem“ rješava u članku 157. Nacrta na način da takvi nakladnici imaju jedno konkretno i ograničeno pravo u trajanju od 2 godine u odnosu na „agregatore sadržaja (poput primjerice Google news i dr.“, dok prema svim ostalim korisnicima takvi nakladnici imaju znatno šira i duža prava koja se uvode prvi put u povijesti hrvatskog autorskopravnog sustava bez ikakvog obrazloženja kao da u nastojanju da prođu „ispod radara“ javnosti.

odgovarajuću zaštitu nakladnicima informativnih publikacija, kako onima koji izdaju fizičke primjerke publikacija tako i onima koji djeluju u internetskom okruženju. Ovakvom regulacijom se i u okviru ovoga propisa naglašava značaj zaštite slobode i pluralizma medija, kao bitnih odrednica u promicanju slobode izražavanja i daljnje demokratizacije društva. Uzevši u obzir razmatranja iznesena u okviru ovoga javnog savjetovanja, prihvaćeno je da se rok zaštite za nakladnike iz članka 156. Nacrta prijedloga Zakona skрати sa pedeset na deset godina, budući da se odnosi u ovom „tradicionalnom“ sektoru nešto sporije mijenjaju, dok je rok za nakladnike iz članka 157. od dvije godine primjeren, zbog općenito brže dinamike razvoja poslovanja u poslovnim modelima prisutnim na internetu. Također, iz opsega prava nakladnika informativne publikacije iz članka 156. Nacrta prijedloga Zakona isključeno je pravo na naknadu za javnu posudbu, odnosno određuje se da informativna publikacije ne može biti predmetom javne posudbe.

621	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica III. SRODNA PRAVA, INFORMATIVNA PUBLIKACIJA, USLUGA INFORMACIJSKOG DRUŠTVA, NAKLADNIK INFORMATIVNE PUBLIKACIJE Čl. 154 U st.1 navedeno je da je informativna publikacija zbirka koja se sastoji od autorskih djela novinarske prirode kao i ostalih vrsta djela ili predmeta srodnih prava, te su među ostalim navedeni i „videozapisi“. Obzirom na definiciju videograma iz čl. 141 nejasan je odnos prava nakladnika informativnih publikacija u vezi vlastitih videozapisa (kao videograma sukladno definiciji) i prava filmskih producenata (koji pojam obuhvaća bilo kojeg proizvođača videograma). Prvo imaju li nakladnici informativnih publikacija OBA prava (i kao nakladnici i kao filmski producenti)? I drugo, obzirom da su prava koja ovaj zakon u čl. 156. daje novinskim nakladnicima u pogledu njihovih publikacija koje sadrže te videograme bitno šira, znači li to znači da će videogrami ako su u informativnoj publikaciji biti zaštićeniji nego videogrami koji nisu u informativnoj publikaciji (primjerice igrani, dokumentarni, crtani filmovi i sl. tv-serije i drugi videogrami u kojima je ulaganje apsolutno nemjerljivo u odnosu na ulaganje u videozapis sadržan u informativnoj publikaciji gdje je, posebice ako govorimo o Internet izdanjima novina, jedini ulog plaća videoreportera i trošak mobitela)? Znam da ovo zasigurno zvuči nelogično i nevjerojatno, no čini se iz teksta zakona da je tome baš tako.</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog je primljen na znanje. Izraz „videozapis“ u zakonskom tekstu bit će zamijenjen izrazom „videosadržaj“. Nadalje se upućuje na uvodnu odredbu (56) Direktive 2019/790 u kojoj se u prijevodu na hrvatski jezik navodi: „Informativne publikacije sadržavaju uglavnom pisana djela, no sve više uključuju druge vrste djela i druge predmete zaštite, posebno fotografije i videozapise“. Pojašnjava se da nakladnik informativne publikacije ima pravo na publikaciji kao cjelini, što može (ali i ne mora) uključivati i pravo na videosadržaje kad su isti djelom publikacije, kao i na njenim dijelovima. Sadržaj pravne zaštite nakladnika informativne publikacije time je određen u skladu s člankom 15. Direktive 2019/790. Ako je nakladnik informativne publikacije ujedno i proizvođač videograma, ta dva oblika pravne zaštite nemaju jedan s drugim neposrednu vezu i međusobno su neovisni. Ista osoba može u odnosu na isti objekt imati dva ili više različitih prava intelektualnog vlasništva ako ispunjava sve pretpostavke za stjecanje tih prava. No, svakako da intencija članka 154. stavka 1. Nacrta prijedloga Zakona nije stjecanje prava proizvođača videograma već stjecanja prava nakladnika informativne publikacije pa je stoga i izraz videozapis promijenjen u videosadržaj kao neutralniji izraz. Nacrt prijedloga Zakona sadrži uz to i nove odredbe koje se odnose na reguliranje prava nakladnika informativnih publikacija u posebnim slučajevima, kada autorske doprinose odnosno predmete srodnih prava (često upravo videosadržaje) dostavljaju nakladnicima fizičke i pravne osobe koje nisu profesionalni novinari ili fotoreporteri.</p>
622	<p>Divjak, Topić & Bahtijarević odvjetničko društvo d.o.o. III. SRODNA PRAVA, Članak 154. Sukladno našem obrazloženju u općem komentaru uz ovaj članak, predlažemo da stavak 1. ovog članka glasi: (1) Informativna publikacija je zbirka koja se uglavnom sastoji od pisanih djela novinarske prirode, ali koja može uključivati i druga djela ili druge predmete zaštite i koja: (a) predstavlja pojedinačni element unutar periodične publikacije pod istim naslovom ili publikacije koja se redovito objavljuje pod istim naslovom, na primjer novine ili časopis opće ili posebne tematike; (b) ima svrhu pružati široj javnosti informacije povezane s vijestima ili ostalim temama; i (c) objavljuje se u bilo kojem mediju na inicijativu, u okviru uredničke odgovornosti i pod kontrolom pružatelja usluga. Stavak 2. ostaje nepromijenjen. Stavak 4. postaje stavak 3. i glasi: (3) Nakladnik informativne publikacije je fizička ili pravna osoba koja u svoje ime inicira, organizira, financira ili na drugi način osigurava financijska sredstva te, u okviru svoje uredničke odgovornosti i pod vlastitom kontrolom, izdaje informativnu publikaciju. Stavak 3. postaje stavak 4.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog se djelomično prihvaća, te se odgovarajuće mijenja odredba članka 154. Nacrta prijedloga Zakona. Definicija informativne publikacije dodatno je odgovarajuće usklađena s člankom 2. točkom 4. Direktive (EU) 2019/790, pri čemu je uzeta u obzir i uvodna odredba (56) navedene Direktive.</p>

623	Divjak, Topić & Bahtijarević odvjetničko društvo d.o.o.	Djelomično prihvaćen
	III. SRODNA PRAVA, Članak 154. 1. Smatramo da se definicija pojma „informativna publikacija“ treba prenijeti u nacionalni Zakon točno onako kako je određena u članku 2. točki 4. Direktive 2019/790 koja se treba implementirati novim Zakonom. Postoji službeni hrvatski prijevod te definicije u Direktivi. Iz kojeg razloga definicija u ovom članku 154. stavku 1. Nacrta odstupa od definicije u Direktivi? Pritom je definicija u Direktivi jasnija i razumljivija, dok se u ovoj definiciji u Nacrtu nasumično i neprecizno koriste i upućuje na pojmove određene u drugim zakonima. Usto se definicija „nakladnika informativne publikacije“ izdvaja u stavak 4. ovog članka. Uslijed toga se stvara neka „mrtva petlja“ u kojoj se ta dva pojma međusobno definiraju, dok definicija u Direktivi ne izaziva takvih poteškoća u razumijevanju. Pritom, trebamo imati u vidu da je riječ o novom srodnom pravu čija će se primjena tek morati tumačiti u praksi, i to u konačnici od strane Suda Europske unije (CJEU) čije će odluke obvezivati nacionalne sudove. CJEU će tumačiti odredbe Direktive pa bi nacionalni sudovi mogli biti suočeni s dodatnim poteškoćama u tumačenju i primjeni odluka CJEU-a zbog razlika u definicijama ovog pojma u Direktivi i novom Zakonu ako bude usvojena definicija u dikciji iz ovog Nacrta. Time će hrvatski nositelji i korisnici prava biti izloženi pravnoj nesigurnosti iz nepoznatih razloga jer nije jasno čime se opravdava mijenjanje definicije predmetnog pojma određene u Direktivi. Usto moramo napomenuti da je hrvatski prijevod definicije pojma „informativna publikacija“ nepravilan u podtočki (c) točke 4. članka 2. kada je izraz „is published IN any MEDIA...“ preveden kao „objavljuje se NA bilo kojem MEDIJU...“. Naime u engleskom je upotrijebljen prijedlog „in“, tj. „u“ uz riječ „MEDIA“, tj. „MEDIJ“, naime, u množini, što i lingvistički i smisljeno upućuje na pojam „mediji“ u smislu propisa o medijima (dakle, u smislu bilo tiskanih, bilo elektroničkih medija), a ne u jednini („medium“, tj. „medij“ u smislu „sredstva prenošenja“ nečeg, primjerice kao u sintagmama „optički medij“ ili „papirnati medij“ i sl. 2. U definiciji „nakladnika informativne publikacije“ iz stavka 4. ovog članka ispuštena je referenca na fizičku osobu kao mogući oblik obavljanja te gospodarske djelatnosti (primjerice u obliku obrta).	Prijedlog se djelomično prihvaća, te se odgovarajuće mijenja odredba članka 154. Nacrta prijedloga Zakona. Definicija informativne publikacije dodatno je odgovarajuće usklađena s člankom 2. točkom 4. Direktive (EU) 2019/790, pri čemu je uzeta u obzir i uvodna odredba (56) navedene Direktive.
624	Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica III. SRODNA PRAVA, Članak 156. Čl. 156 Vidi komentar uz čl. 143	Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.
625	Dragutin Nemec , dipl.iur;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a III. SRODNA PRAVA, Članak 156. S obzirom da se u članku prijedloga ide dalje od Direktive koja se bavi zaštitom u pogledu internetskih korištenja i preko njezinih odredaba, koja je motivacija zakonodavca da u primjerenu naknadu uključuje čak i na posuđivanje novina u knjižnicama kao nekomercijalnim ustanovama gdje je to efemerna činjenica, te pogotovo, uključuje li se u definiciju posudbe za potrebe tog novog proširenja i čitanje novina u prostorijama knjižnica?	Prihvaćen Primjedba se prihvaća. Briše se odredba o pravu na primjerenu naknadu nakladniku informativnih publikacija kada se njegove publikacije posuđuju posredovanjem javnih knjižnica. Informativna publikacija ne može biti predmetom javne posudbe.

626	<p>Multimedijalni institut III. SRODNA PRAVA, Članak 157. Usuglašeni zajednički komentar s organizacijama Creative Commons i Wikimedia: Predlažemo da se u stavak (3) doda izuzetak da prenošenje znatnog dijela teksta u svrhu provjere činjenica kakvu čine organizacije poput Faktograf ili Snoops ne podliježe ograničenju. Predlažemo da se se iz stavka (3) odjeljka 3. izbaci "koji nemaju više od nekoliko riječi", jer je to vrlo nejasno određenje i potencijalni je izvor pomutnje. Uostalom, nekoliko riječi je manje od citata pa bi to trebalo biti neosporivo, dok ostatak tog stavka jasnije određuje spornu upotrebu teksta bez obzira na količinu prenesenog teksta.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Radi se o usklađenju sa zahtjevima članka 15. Direktive (EU) 2019/790.</p>
627	<p>Maja Sever III. SRODNA PRAVA, Članak 158. Maja. Sever, Sindikat novinara Hrvatske Članak 158. Na kraju točke 1 dodati: Organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava svojih članova mogu u skladu sa Zakonom utemeljiti i udruge novinara, Hrvatsko novinarsko društvo i Sindikat novinara Hrvatske Iza točke 1. ubaciti novu točku 2. koja glasi: 2. Nakladnici informativnih publikacija i ostalih medija obvezni su autorsko pravo sa svojim zaposlenicima i slobodnim novinarima i fotoreporterima regulirati ugovorima. (Stara točka 2. postaje točka 3.)</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Prema Nacrtu prijedloga Zakona nema zapreke da novinarska udruženja osnuju svoju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava. Definicija organizacije za kolektivno ostvarivanje već je usklađena s člankom 3. Točkom a) Direktive 2014/26/EU. Štoviše, takva organizacija već djeluje u Hrvatskoj uz odobrenje Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo (Društvo za zaštitu novinarskih autorskih prava – DZNAP). Prijedlog za dodavanjem nove odredbe u stavku 2. Ovoga članka ne ukazuje se osnovanim jer se primjenjuju odredbe vezane uz autorska djela stvorena u radnom odnosu na novinare i fotoreportere – zaposlenike, odnosno opće odredbe ovoga Zakona na samostalne novinare i fotoreportere.</p>
628	<p>Multimedijalni institut III. SRODNA PRAVA, Članak 163. Usuglašeni zajednički komentar s organizacijama Creative Commons i Wikimedia: Predlažemo da se na novouvedeno pravo nakladnika informativnih publikacija primjenjuju sadržajna ograničenja i da se shodno u članak 163. u popis odredbi uvrste članci koji se odnose na sadržajna ograničenja autorskog i srodnih prava, tj. članci 172-204. Predlažemo da se ukloni navođenje članka 57. i da se nositelji prava nakladnika informativne publikacije mogu odreći tog prava.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća jer takva izmjena ne bi bila u skladu s općom nomotehničkom strukturom Zakona.</p>
629	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, ZAJEDNIČKE ODREDBE Čl. 172 Kako u člancima 178-203 svi članci završavaju identičnom rečenicom tj stavkom i to: "Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona." predlažem u čl. 172. koji nosi naziv Zajedničke odredbe dodati st. 3 koji glasi: SADRŽAJNA OGRANIČENJA PREDVIĐENA U POJEDINIM ČLANCIMA OVOG (IV) DIJELA ZAKONA ODNOSI SE NA SVAKI ČLANAK ZASEBNO I NE UTJEČU NA PRIMJENU OSTALIH OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA IZ OVOG ZAKONA. Posljedično predlažem brisati odgovarajuće posljednje stavke u naprijed spomenutim člancima koji su identičnog sadržaja.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća te je predloženo rješenje uvršteno na odgovarajući način u Nacrt prijedloga Zakona.</p>

630	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 174. PRIJEDLOG UZ ČL. 174. st. 3. U st. 3. DODATI JASNO RAZLIKOVANJE PRAVNIH OSOBA, TAKO DA GLASI: ST. 3 "Autori imaju, osim prava iz stavka 2. ovoga članka, i pravo na odgovarajuću naknadu od fizičke ili pravne osobe koja uz naplatu u komercijalne i gospodarske svrhe/kao samostalnu gospodarsku djelatnost obavlja usluge fotokopiranja. ILI ALTERNATIVNO, DODATI REČENICU NA KRAJ STAVKA: "Institucije kulturne baštine izuzete su od naknade." OBRAZLOŽENJE: Sadašnja situacija naplate naknade za umnožavanje pojedinačnim baštinskim institucijama je NEPRIHVATLJIVA. U stavak 3) svakako je nužno iz sadašnje naplate naknada izuzeti ustanove/institucije kulturne baštine, napose knjižnice koje su u više slučajeva neopravdano podlegle pojedinačnim zahtjevima za naplatu od strane udruge za kolektivno ostvarivanje prava. Baštinske ustanove NE mogu se izjednačiti sa fotokopiraonicama kao što se sada izjednačuju i plaćati naknadu. Za razliku od komercijalnih fotokopiraonica, baštinske ustanove u smislu Zakona o uslugama NE obavljaju USLUGU kao samostalnu gospodarsku djelatnost, ili omogućavaju fotokopiranje/reproduciranje zbog stjecanja komercijalne ili gospodarske dobiti. Onaj za njihov proračun mali iznos koji knjižnice i ustanove naplaćuju je tek simbolična naknada korisnika, zanemariva u količini sredstava koje knjižnice (i druge baštinske ustanove) troše u nabavi izvorne knjižnične građe, a čime se sve, kao niti ispunjavanjem javnog interesa i očuvanjem baštine kao djelatnošću, fotokopiraonice ne bave. I nepotreban je teret za te već krhke proračune baštinskih ustanova činiti ih obveznicima komercijalnih naknada.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Pravilno navodi predlagatelj da je osnovna djelatnost institucija kulturne baštine neprofitna, međutim u pojedinim knjižnicama korisnicima se stavljaju na raspolaganje fotokopirni uređaji uz dodatnu naplatu te usluge, što znači da se korisnicima pruža mogućnost i sredstva za umnožavanje za privatno korištenje uz ostvarivanje određene komercijalne koristi. Navedena djelatnost nije u izravnoj vezi s osnovnom djelatnosti institucija kulturne baštine te su stoga institucije koje uz naplatu pružaju korisnicima mogućnost fotokopiranja dužne plaćati ovu naknadu za umnožavanje djela.</p>
631	<p>Dragutin Nemec , dipl.iur;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 174. (3) Autori imaju, osim prava iz stavka 2. ovoga članka, i pravo na odgovarajuću naknadu od fizičke ili pravne osobe koja uz naplatu obavlja usluge fotokopiranja. Institucije kulturne baštine izuzete su od naknade.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. U knjižnicama se korisnicima stavljaju na raspolaganje fotokopirni uređaji uz naplatu te usluge, što znači da se korisnicima pruža mogućnost i sredstva za umnožavanje za privatno korištenje, uz ostvarivanje određene komercijalne koristi za knjižnicu. Pravna stečevina EU-a ne predviđa opću iznimku za knjižnice i slične institucije u pogledu ove naknade, te su stoga institucije koje uz naplatu pružaju korisnicima mogućnost fotokopiranja dužne plaćati ovu naknadu.</p>

632	<p>Dragutin Nemec , dipl.iur;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a</p> <p>IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 174.</p> <p>Zbog nagomilanih situacija koje se ponavljaju godinama, u stavku 3. iz obveze je nužno isključiti institucije kulturne baštine. rečenicom "Institucije kulturne baštine izuzete su od naknade." Knjižnice kao neprofitne ustanove koje djelatnost obavljaju u javnom interesu ustanovljenom Zakonom o knjižnicama i knjižničnoj djelatnosti, ne mogu biti izjednačane s fotokopiraonicama ili poduzećima koji reproduciraju u komercijalne i gospodarske svrhe/kao samostalnu gospodarsku djelatnost (kao što najam nije isto što i posudba) i izuzete od naknada koje im se i dan danas pokušavaju naplaćivati.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. U knjižnicama se korisnicima stavljaju na raspolaganje fotokopirni uređaji uz naplatu te usluge, što znači da se korisnicima pruža mogućnost i sredstva za umnožavanje za privatno korištenje, uz ostvarivanje određene komercijalne koristi za knjižnicu. Pravna stečevina EU-a ne predviđa opću iznimku za knjižnice i slične institucije u pogledu ove naknade, te su stoga institucije koje uz naplatu pružaju korisnicima mogućnost fotokopiranja dužne plaćati ovu naknadu.</p>
633	<p>Hrvatski audiovizualni centar</p> <p>IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 175.</p> <p>Smatramo da je termin „uređaj za vizualno snimanje“ koji se koristi u članku 175. preuzak. Navedeno bi trebalo šire definirati na način da se odnosi na sve uređaje kojima se može snimati, odnosno umnožavati (kopirati) audiovizualni sadržaj, bilo u profesionalne ili u privatne svrhe, kao što su to Smart TV, tableti, digitalni video snimači (PVR), set-top kutije koje imaju funkciju za kopiranje i slično.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Predloženi termin široko je primjenjiv i tehnološki neutralan tako da može obuhvatiti sve vrste uređaja kojima se može proizvesti učinak vizualnog snimanja.</p>
634	<p>HGK</p> <p>IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 175.</p> <p>Grupacija kinoprikazivača i Grupacija kinodistributera HGK smatraju kako se nakon pristupanja Republike Hrvatske Europskoj Uniji ne može se govoriti o "uvozniku" osim ako se ne misli na uvoznike sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koji uvoze iz trećih zemalja. Smisao bi bio da se ta naknada plaća od uvoznika izvan Europske Unije. Ako neki hrvatski poduzetnik nabavlja nešto iz druge države Europske Unije tada se ne radi o uvozniku. Stavak 3. predmetnog članka je u protivnosti sa slobodom prometa roba i usluga i pitanje je kako bi se predmetna naknada naplatila ako bi primjerice slovenski poduzetnik nešto prodao izravno iz Republike Slovenije potrošaču u Republici Hrvatskoj.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Komentar je primljen na znanje. Unošenje uređaja i nosača iz druge države članice Europske unije uređeno je u stavku 3. članka 175. Nacrta prijedloga zakona.</p>

635	<p>Multimedijalni institut IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 178. Usuglašeni komentar s organizacijama Creative Commons i Wikimedia: Predlažemo da se u stavak (3) dodaju i neprofitni subjekti čija je primarna svrha čuvanje baštine kao što su knjižnice i arhivi iz zajednice (pr. Dokumenta, Centar za ženske studije, Arhiv Srba u Hrvatskoj, Centar za dokumentiranje nezavisne kulture i sl.). Recimo da se na kraju stavka uvrsti: "i ostalih organizacija čija je primarna djelatnost prema osnivačkim aktima (pr. statutu) čuvanje kulturne baštine." Nadalje, suvremena društva su u znatnoj mjeri određena tehnološkim sistemima kojima upravljaju računalni programi te znanstvena analiza njihovog funkcioniranja predmet je javnog interesa, stoga predlažmo – kao što je, primjerice, učinjeno niže u čl. 179 – izričito spomenuti i računalne programe. Stoga predlažemo da se stavak (1) nadopuni formulacijom: "uključujući autorske baze podataka i računalne programe". Konačno, podržavamo prijedlog NSK da se istakne da je istraživačkim organizacijama i institucijama kulturne baštine dopuštena javna objava rezultata dobivenih rudarenjem teksta i podataka.</p>	<p>Nije prihvaćen Ne prihvaća se prijedlog za dopunom članka 178. stavka 3. Nacrta prijedloga Zakona jer je predmetna odredba, usklađena sa člankom 2. točkom 3. Direktive (EU) 2019/790, dovoljno široka da obuhvati sve kategorije dionika koji mogu biti ovlaštenici ovog sadržajnog ograničenja.</p>
636	<p>Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 178. U članak je potrebno uvrstiti i dopuštenje za objavu rezultata dobivenih rudarenjem teksta i podataka čime se potiče znanstveno istraživanje i omogućuje diseminacija rezultata istraživanja. Prijedlog dodatka: Istraživačkim organizacijama i institucijama kulturne baštine dopuštena je javna objava rezultata istraživanja dobivenih rudarenjem teksta i podataka.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Predloženi tekst propisa odgovarajuće slijedi zahtjeve Direktive 2019/790 koja regulira ovo područje, a dodatno se ukazuje i na ograničenje navedeno u članku 178. stavku 6. Nacrta prijedloga Zakona.</p>

637	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 182. PRIJEDLOG UZ ČL. 182(1) U st. (1) dodati isključenje DRM tako da glasi: Institucije kulturne baštine iz članka 178. stavka 3. ovoga Zakona ovlaštene su, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, reproducirati autorska djela i predmete srodnih prava koji su trajni dio njihovih zbirki, u bilo kojem formatu ili na bilo kojem mediju, u svrhe njihova očuvanja te u mjeri koja je za to potrebna. Mjere tehnološke zaštite ne mogu ukloniti pravo institucija kulturne baštine na očuvanje. OBRAZLOŽENJE: Iz recitala Direktive i u uvodnim izjavama proizlazi da je moguće očuvanje provoditi putem mreža očuvanja, uključujući prekogranične mreže očuvanja, i da ni ugovori ni mjere tehnološke zaštite ne bi trebali sprječavati mogućnost institucija kulturne baštine za korištenje iznimke očuvanja. Recital u (27) navodi kako bi se iznimkom trebalo "omogućiti umnožavanje odgovarajućim alatom, sredstvom ili tehnologijom za očuvanje, u bilo kojem formatu ili mediju, do potrebnog broja, u bilo kojem trenutku vijeka trajanja djela ili drugih predmeta zaštite i u mjeri u kojoj je to potrebno u svrhe očuvanja". Također, pitanje očuvanja kulturne baštine izričito je vezano uz čl. 183. i 184. i naše sugestije oko njih, jer ako jednom digitalizirana baština ne može bez komplikacija biti dostupna javnosti, cijela svrha njezinog očuvanja, otprije poznata kod nas i afirmirana i kroz Direktiva, zajedno s drugim novim odredbama, gubi svoje značenje.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća jer je člankom 204. Nacrta prijedloga Zakona već predviđena opća odredba o obvezama nositelja prava u pogledu tehničkih mjera zaštite koja vrijedi za sve iznimke i ograničenja, te ju nije potrebno u ovoj odredbi posebno ponavljati.</p>
638	<p>Multimedijalni institut IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 182. Usuglašeni zajednički komentar s organizacijama Creative Commons i Wikimedia: Predlažemo da se stavak 2. nadopuni mogućnošću da institucije kulturne baštine mogu uvštavati u svoje zbirke i djela u otvorenom pristupu te su ustupljena korištenje pod odgovarajućim licencijama.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Sintagma "otvoreni pristup", engl. "open access", također predstavlja svojevrsni ugovorni odnos, konkretnije izražaj volje nositelja prava kojim je isti dopustio široki pristup svojem djelu. Licencija je oblik ugovornog odnosa. Iz navedenog proizlazi da je predloženi dodatak nepotreban jer je isto obuhvaćeno predviđenim izričajem navedenim u članku 182. stavku 2. "...ili ih ona trajno drži na temelju ugovora o korištenju, depozitu ili trajnoj posudbi ili sličnog ugovornog odnosa".</p>

639	<p>gabrijela krmpotić kos IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 183. Poštovani, prije svega treba definirati što se podrazumijeva pod nazivom "nekomercijalne internetskih stranice"! Da li je muzejska web stranica nekomercijalna?da li je muzejska web stranica gdje muzej ima svoj web shop i dalje nekomercijalna?da li će se smatrati i dalje nekomercijalnom-ukoliko dođe do nekih prijedloga?po ovome muzej bi trebao imao dvije stranice, jednu nekomercijalnu-stručno-umjetničko-znanstveno, i novu,drugu stranicu komercijalnu,kojom će moći pravno obavljati i komercijalne aktivnosti a to je npr prodaja putem interneta?to je za svaki muzej dodatni trošak, i pitanje je da li će se svi ravnatelji aktualni i budući htjeti s time baviti u budućnosti?težnja je institucije da ima svoje vlastite prihode! time dodatno financiramo ne samo vanjske suradnike nego i stručno osposobljavamo sebe, te nabavljamo stručnu literaturu, kupujemo umjetnička djela itd. Ovdje svakako trebamo učiniti razliku između muzeja koji podliježu autorskim pravima i onima koji ne podliježu. Navodim najbanalnije primjere povijesni ili arheološki muzeji su u prednosti od onih umjetničkih. Prava reproduciranja predmeta iz muzejskih zbirki im je svakako dostupnija u komercijalne svrhe. Artikuliranje prostora muzejskog dućana-u tom kontekstu. Gabrijela Krmpotić Kos, mag.mus. prof. MAS- ravnateljica Hrvatskog muzeja naivne umjetnosti</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća, jer se radi o implementaciji odredbe predviđene u članku 8. stavku 2. točki b) Direktive (EU) 2019/790, koja je obvezne prirode. Ako muzej sadrži primjere djela koja su u javnoj domeni odnosno kojima su istekli rokovi autorskopravne zaštite, djela se mogu slobodno koristiti, a ako se u zbirci muzeja nalaze djela koja još uživaju zaštitu, za svako komercijalno korištenje potrebno je imati odobrenje autora ili nositelja prava.</p>
640	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 183. PRIJEDLOG DODATNOG ST.8.: Područje Republike Hrvatske iz ovoga članka podrazumijeva i sve njezine države prednice. OBRAZLOŽENJE: U čl. 18. koji se odnosi na djela siročad nalazi se istovrsni stavak koji je potrebno uvrstiti i u čl. 183., Riječ je o sličnoj vrsti situacije i djela, kao i problemima koji nastaju ako se domaća znanstvena i druga produkcija hrvatskih utora objavljena u odavno na tržištu nedostupnim publikacijama objavljenih na različitim mjestima u bivšoj državi/državama unazad gotovo 100 godina, ne može učiniti pristupačnom. Kao što je rečeno iznad, nepostojanje odredbi o bivšim državama kojih je Hrvatska bila članica, na primjeru hrvatskih knjižnica i baštinskih ustanova malih zemalja poput Hrvatske kojima je vrlo važna baština, važna je prepreka. Napose kod skupova, časopisa, zbirki s različitim autorima, posebno za vrijeme bivše SFRJ, s obzirom da su vrlo bitni hrvatski autori svoja djela po prvi put objavljivali u različitim gradovima bivše države, kao i zbog ostalih sličnih razloga, djela s više nakladnika. Nerješavanje na taj način izravno utječe na temeljnu svrhu zbog koje je Direktiva i usvojila navedene odredbe o pristupu nedostupni djelima, i čini kulturnu baštinu i nasljeđe nepristupačnima. Posebno u vrijeme aktualne pandemije zarazne bolesti, kao i potresa, štetne svake odredbe koje opstruiraju stvarni i mogući domet odredbi i iznimki i mogućnost javnosti da bez fizičkog dolaska pristupi baštinskoj građi, za svoje privatne, obrazovne i znanstvene svrhe.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća, jer ga u smislu ove odredbe te zahtjeva Direktive (EU) 2019/790 nije moguće prihvatiti. Dodatno se pojašnjava da se u članku 18. Nacrta prijedloga Zakona, koji se odnosi na djela siročad, stavak 8. treba tumačiti na način da se pod državom prednicom razumijeva samo Socijalistička Republika Hrvatska.</p>

641	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 183. PRIJEDLOG DODATNOG ST.7.: Pravo autora i nakladnika periodičnih publikacija objavljenih u akademske i znanstvene svrhe opisanih u čl. 154 st. 2. ovog Zakona, kao i skupova radova u akademske i znanstvene svrhe za potrebe ovog članka traje 40 godina od prve zakonite objave publikacije. Ili, U slučaju da se ne želi usvojiti ovaj kraći rok trajanja prava, niti općenito predloženi dodani stavak u st. 6. uz čl. 10. o krajnjem roku za povlačenje bez navođenja razloga., onda bi se moglo riješiti makar za znanstvene publikacije kao u čl. 10. st. 6., s krajnjim rokom godinu dana, tako da glasi: Krajnji rok za autora i nakladnika periodičnih publikacija objavljenih u akademske i znanstvene svrhe opisanih u čl. 154 st. 2. ovog Zakona, kao i skupova radova u akademske i znanstvene svrhe za povlačenje radova je godinu dana od stavljanja na raspolaganje javnosti od strane institucije iz čl. 183., osim ako dokaže da je djelo ponovo postavljeno komercijalno dostupnim u uobičajenim kanalima trgovine. OBRAZLOŽENJE: Kao što je već iznad rečeno, radi olakšavanja postupaka i proširenja količine djela u znanstvenim i akademskim publikacijama dostupnim javnosti, ova opća odredba o kraćem trajanju prava za neke vrste publikacija bila bi dopuna postupanja s radovima predloženim u čl. 10. st. 4. i st. 6. Ili, ako se ništa od navedenog ne bi prihvatilo, da makar znanstvena djela ili časopisi budu općenito od cijelog režima dogovaranja i ugovaranja, tako da prava traju kraće od 70 godina te da kao javna domena budu pristupačnija, osim ako ponovno ne budu dostupna na tržištu. Dakle, da svi gornji prijedlozi budu ISKLJUČIVO u svrhe činjenja tržišno nedostupnih znanstvenih djela u časopisima i zbornicima pristupačnijim javnosti, NE svega i ne ako nakladnik vrati ta djela u tržišne kanale. Bilo kojim od prijedloga, ili nekog drugog jednostavnijeg rješenja, pogotovo za znanstvene časopise, NE utječe se na razumni komercijalni interes autora i izdavača. A smanjuje mogućnost samovoljnog povlačenja u bilo koje vrijeme, što bi mogla postati komplicirana misija za baštinske ustanove i cilj same Direktive.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog za skraćivanjem roka trajanja autorskog prava sa 70 na 40 godina ne može se prihvatiti, jer navedeno ne bi bilo u skladu sa pravnom stečevinom EU-a niti s međunarodnim ugovorima kojih je Republika Hrvatska članica.</p>
642	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 183. KOMENTAR UZ STAVAK3; Znači li ova odredba obvezu geoblokiranja pristupa korisnika izvan RH ili se odnosi samo na radnje stavljanja na raspolaganje javnosti, koje koristeći Zakon, obavljaju institucije kulturne baštine? Ako se kojim slučajem odnosi na krajnje korisnike, trebalo bi svakako to izmijeniti u korist omogućavanja pristupa svim korisnicima.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Pojašnjava se da je ovdje riječ o pravnoj fikciji kojom se omogućavaju prekogranična korištenja (unutar EU-a) imajući u vidu osnovno načelo teritorijalnosti autorskog prava od kojeg se navedenom pravnom fikcijom omogućava odstupanje. Odredba je u skladu s člankom 9. Direktive (EU) 2019/790.</p>

643	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 183. KOMENTAR UZ čl. 183. STAVAK2: Nigdje nije dovoljno pojašnjeno, ako čl. 183 st. 1. dopušta slobodno priopćavanje autorskih djela neovisno o državi nastanka ili državi autora, zašto ove odredbe istu situaciju toliko ograničavaju u vezi - skupova radova ili predmeta srodnih prava? Dodatno, nesigurnost riječi "uglavnom" i nepostojanje odredbi o bivšim državama kojih je Hrvatska bila članica, na primjeru hrvatskih knjižnica i baštinskih ustanova malih zemalja poput Hrvatske kojima je vrlo važna baština, važna je prepreka. Napose kod skupova, časopisa, zbirki s različitim autorima, posebno za vrijeme bivše SFRJ, s obzirom da su vrlo bitni hrvatski autori prvi put svoja djela objavljivali u različitim gradovima bivše države, kao i zbog ostalih sličnih razloga, djela s više nakladnika, zbirki u kojima prevladavaju ne-EU radovi ali ima hrvatskih. Znači li to većinu, više od 50 %? Da se to izbjegne, predložamo poseban stavak 8.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Pojašnjava se da je ovdje riječ o pravnoj fikciji kojom se omogućavaju prekogranična korištenja (unutar EU-a) imajući u vidu osnovno načelo teritorijalnosti autorskog prava od kojeg se navedenom pravnom fikcijom omogućava odstupanje. Odredba je u skladu s člankom 9. Direktive 2019/790.</p>
644	<p>Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 183. U članak 183. potrebno je dodati i stavak "(7) Područje Republike Hrvatske iz ovoga članka podrazumijeva i sve njezine države prednice" u skladu sa stavkom 8. iz članka 18. o djelima siročadi.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća, jer ga u smislu ove odredbe te zahtjeva Direktive (EU) 2019/790 nije moguće prihvatiti. Dodatno se pojašnjava da se u članku 18. Nacrta prijedloga Zakona, koji se odnosi na djela siročad, stavak 8. treba tumačiti na način da se pod državom prednicom razumijeva samo Socijalistička Republika Hrvatska.</p>
645	<p>Dragutin Nemec , dipl.iur.;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 183. (7) Područje Republike Hrvatske iz ovoga članka podrazumijeva i sve njezine države prednice.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća jer ga u smislu ove odredbe te zahtjeva Direktive (EU) 2019/790 nije moguće prihvatiti. Dodatno se pojašnjava da se u članku 18. Nacrta prijedloga Zakona, koji se odnosi na djela siročad, stavak 8. treba tumačiti na način da se pod državom prednicom razumijeva samo Socijalistička Republika Hrvatska.</p>
646	<p>Dragutin Nemec , dipl.iur.;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 183. Prijedlog dodatnog stavka: " Područje Republike Hrvatske iz ovoga članka podrazumijeva i sve njezine države prednice." Iz dosadašnje komunikacije o prijedlogu Zakona bilo je podrazumijevano da će se prihvatiti takva dopuna, identična onoj u vezi djela siročadi, s argumentom da se radi o sličnoj vrsti situacije i djela, kao i problemima koji nastaju ako se domaća znanstvena i druga produkcija hrvatskih autora objavljena u odavno na tržištu nedostupnim publikacijama u bivšoj državi/državama u kojima je Hrvatska bila ne može učiniti pristupačnom. Male zemlje poput Hrvatske ne mogu si priuštiti takvu veliku "rupu" u baštinski važnoj produkciji. Napose kod skupova, časopisa, zbirki s različitim autorima koji su i po prvi put objavljivali u bivšim državama. Posebno u izvanrednim situacijama popute ove s problemima fizičkog pristupa, javnost neće imati pristupa esencijalnoj baštinskoj građi.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća, jer ga u smislu ove odredbe te zahtjeva Direktive (EU) 2019/790 nije moguće prihvatiti. Dodatno se pojašnjava da se u članku 18. Nacrta prijedloga Zakona, koji se odnosi na djela siročad, stavak 8. treba tumačiti na način da se pod državom prednicom razumijeva samo Socijalistička Republika Hrvatska.</p>
647	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo</p>	<p>Nije prihvaćen</p>

IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 184.

PRIJEDLOG UZ ČL. 184. st. 2. U st. 2) potrebno je dodati: (2) Sadržajno ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona - i ne može se ugovorom isključiti niti ograničiti. ILI dodati novu rečenicu: Ugovorne odredbe koje su suprotne odredbama ovoga članka ništetne su.

OBRAZLOŽENJE: S obzirom da Direktiva (i novi prijedlog Zakona) uz objavu djela nedostupnih na tržištu, propisuje čak za tri nove djelatnosti u kojima sudjeluju i knjižnice (rudarenje teksta i podataka, digitalna nastava, očuvanje i dr.) neizvršivost za sve ugovorne odredbe protivne tim iznimkama iz članka 3., 5. i 6., protezanje takvih odredbi (već ionako otprije u Zakonu prisutnih za slobodno korištenje baza podataka, djela siročad i dr.) na knjižnice jest logično. S obzirom na Direktivu, djelatnosti opisane u čl. 6. Z. o knjižnicama i knjižničnoj djelatnosti (obrada građe, pohrana, čuvanje, posudba) ne utječu nesrazmjerno na imovinska i moralna prava autora i nositelja prava (dapače, afirmiraju ih) i ne postoji zapreka da im se ovom prisilnom odredbom ne pruži sigurnost u radu. Stavljanje na raspolaganje javnosti na druge načine osim posudbe, nije ionako predviđeno ZoK. Digitalizacija, kako je već rečeno iznad, kao jedina djelatnost iz ZoK koja može proizvesti dodatne posljedice, spada u one djelatnosti koje su Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima specifično dodatno propisane. Bez jasne prisilne odredbe, koja nositeljima ne stvara ekonomsku štetu, iznimke i ograničenja uglavnom postaju mrtvo slovo na papiru, što je prepoznato i u Direktivi u kojoj je upravo za mnoge nove situacije i načine korištenja (digitalna nastava, rudarenje teksta i podataka, itd.) propisana takva odredba. Tipičan primjer koji u doba pandemije i potresa postaje i vrlo hitan, jest kada ovlašteni korisnici ne mogu u prostore institucija, a za te ugovorom već opisane ovlaštenike nužan je daljinski pristup bazama podataka u visokom obrazovanju i znanosti izvan institucije, kojeg ugovori ne dozvoljavaju. O broju reprodukcija, ako nisu supstancijalnog karaktera, postoje također primjeri licencijskih ograničenja iako se radi o temeljnim i zakonitim ovlaštenjima korisnika. Brojna zakonodavstva već su, u manjem ili većem omjeru i šire od odredbi EU Direktive, otprije ograničila mogućnost da se ugovorom derogiraju zakonom dozvoljene iznimke za ovlaštenike, poput samo npr. Belgije (<https://wipolex.wipo.int/en/legislation/details/19261>, u sekciji 6 Trgovačkog zakona: Pravo intelektualnog vlasništva; Iznimke od autorskog prava, čl. XI.193 koji navodi da su odredbe članaka XI.189, XI.190, XI.191, XI.192, §§ 1. i 3. obvezujuće), Njemačke (<https://wipolex.wipo.int/en/legislation/details/17676> ; Zakon o autorskom i srodnim pravima, poglavlje 6 ograničenja autorskih prava zakonom dozvoljenim uporabama, potpoglavlje 4 o zakonom dozvoljenim uporabama za nastavu, znanost i institucije iz sekcije 60), Irske (<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2000/act/28/enacted/en/html>, te <https://wipolex.wipo.int/en/legislation/details/19057>,

Primjedba se ne prihvaća. Navedeno sadržajno ograničenje proizlazi iz implementacije članka 5. stavka 2.(c) Direktive 2001/29/EZ od 22. svibnja 2001. godine o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu, a isti ne predviđa predloženu odredbu o ništetnosti ugovora. Dodaje se da članak 184. Nacrta prijedloga Zakona obuhvaća osim institucija kulturne baštine i druge organizacije i ustanove. U vezi podnesene primjedbe upućujemo na članak 182. Nacrta prijedloga Zakona koji se odnosi na očuvanje kulturne baštine, a koji predviđa ništetnost ugovornih odredaba koje bi bile protivne zahtjevima navedenoga članka.

Zakon o autorskom i srodnim pravima iz 2000., dio 1 (10) o nevažnosti suprotnih ugovornih odredbi, ili poglavlje 6, sekcija 57, licence kod obrazovanja, dio V kod baza podataka s. 327 o ništavosti ugovornih odredbi koje služe sprječavanju korištenja nesupstancijalnih dijelova, kao i Zakon o autorskom pravu i drugim odredbama o intelektualnom vlasništvu iz 2019 koji ga amandmanira i u s.57C(2) govori o ništavosti takvih odredbi u licencijama za obrazovne ustanove), ili vrlo detaljno kao npr. kod Ujedinjenog kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske (<http://www.legislation.gov.uk/ukpga/1988/48/contents>; Zakon o autorskom pravu, dizajnu i patentima iz 1988, vidi s. 29, 30, posebno 36, 41, 42, 50 i dr.)

648 **Hrvatsko knjižničarsko društvo**
IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 184.
PRIJEDLOG UZ ČL. 184 (1) U st. 1. potrebno je uvrstiti i „distribuciju“ i dopuniti, tako da glasi Članak 184. st. 1. Istraživačke organizacije iz članka 178. stavka 2. ovoga Zakona, institucije kulturne baštine iz članka 178. stavka 3. ovoga Zakona, obrazovne ustanove, ustanove za predškolski odgoj i socijalne (karitativne) ustanove mogu, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, reproducirati autorsko djelo ili predmet srodnog prava iz ovoga Zakona, na bilo koju podlogu, za svoje posebne potrebe koje su u suglasju s njihovom javnom svrhom i djelatnostima, kao što su potrebe očuvanja i osiguravanja građe, tehničke obnove i popravljanja građe, distribucija u sigurnom elektroničkom okruženju u skladu s tim djelatnostima i u obimu opravdanom svrhom, kao i s njima povezanim korisnicima sa zakonitim pristupom radi njihovog privatnog korištenja dozvoljenog čl. 174. ovog Zakona, upravljanja zbirkom i ostale vlastite potrebe, ako pri tome ne ostvaruju izravnu ili neizravnu komercijalnu korist. **OBRAZLOŽENJE:** Ova dopuna također vezana uz svrhovitiju provedbu Direktive. Pitanja očuvanja kulturne baštine ili činjenja djela koja nisu na tržištu dostupnim, uz naše prijedloge za njihovu veću svrsishodnost, ostaju mrtvo slovo na papiru, ako ne postoji za institucije kulturne baštine jednostavan način da ih učini dostupnima. Ako jednom digitalizirana baština ne može bez modernih i nužnih načina poput elektroničke distribucije u legalnom obujmu, učinkovitijeg režima dozvola ili njihovog povlačenja, doprijeti do javnosti i biti joj dostupna, cijela svrha očuvanja i drugih novih odredbi gubi svoje značenje. Posebno se o gorućim problemima radi u aktualnim situacijama pandemije i potresa kada ne postoje alternative za korisnike, znanost, obrazovanje, kulturu i baštinske ustanove ne smiju biti ostavljene u vječnim dvojabama oko postupanja bez kojeg ne mogu. Distribucija (samo u Zakonom dozvoljene svrhe i u dozvoljenoj mjeri, npr. nikako ne cijele knjige koje su još na tržištu!) je ne samo ključna u svim djelatnostima knjižnica koje ih čine relevantnim u elektroničkom okruženju i digitalnom dobu i načinu komuniciranja s korisnicima kao i među knjižnicama, već je nužna i da bi se ispunile nove djelatnosti

Nije prihvaćen
Prijedlog se ne prihvaća. Navedeno sadržajno ograničenje proizlazi iz implementacije članka 5. stavka 2.(c) Direktive 2001/29/EZ od 22. svibnja 2001. godine o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu Jasna je svrha sadržajnog ograničenja navedenog u članku 184. Nacrta prijedloga Zakona, a to je očuvanje građe, upravljanje zbirkom i druge vlastite potrebe knjižnica. Distribucija digitalnih primjeraka korisnicima je sasvim druga vrsta korištenja, koja nije obuhvaćena intencijom su-zakonodavaca prilikom donošenja Direktive, te takva korištenja trebaju i dalje podlijevati odobrenju nositelja prava (osim ako su obuhvaćena nekim drugim sadržajnim ograničenjem kao što je ono navedeno u članku 186. Nacrta prijedloga Zakona koje govori o dozvoljenim korištenjima za osobe koje su slijepe ili imaju druga oštećenja vida ili tjelesna oštećenja).

knjižnica ustanovljene Direktivom: suradnja za potrebe priopćavanja djela nedostupnih na tržištu, očuvanje, rudarenje teksta i podataka, posebno za potrebe nastave i digitalne nastave. Bez tog svakodnevnog rada knjižnica znanstveni i obrazovni rad bi, posebno u znanstvenim i obrazovnim ustanovama i njihovim djelatnicima, bio NEMOGUĆ. I zato da se, k tome u ovakva izazovna već spomenuta vremena, izbjegne dvojba oko granica do kojih knjižnica može ići i ne odustanu od elektroničkog (kao jedino mogućeg) pružanja usluga i dostave korisnicima građe koju ionako zakonito mogu koristiti u prostorijama knjižnica. Zakon o knjižnicama i knjižničnoj djelatnosti u čl. 6. nabraja knjižnične djelatnosti, tako npr. navodi i međuknjižničnu posudbu (MKP). Ona nije do kraja omogućena ZAPSP, koji spominje doduše „distribuciju“, ali samo za znanstvene potrebe i samo na papiru. Dakle, klasičnu međuknjižničnu posudbu i to ne svu, nego takvu „analognu distribuciju“ ograničava samo za znanstvene zbirke-potrebe. U pogledu digitalnih djela MKP nužno znači odašiljanje građe putem mreže do druge knjižnice, a te odredbe bi napokon trebalo uskladiti, tako da se u ovom članku opisanim postupcima navede i međuknjižnična posudba građe na bilo kojoj podlozi, tj. distribucija te građe mrežnim putem za potrebe MKP ili interno ograničeno dostupne digitalne zbirke knjižnice. Naravno, uz poštovanje autorskih prava i ako to kod licencirane građe, omogućuje licencija. Tu se NE radi o pravno nesrazmjernom korištenju, jer knjižnice na kraju tu građu nude korisniku na korištenje onako kako i jest propisano ZAPSP, za privatno korištenje. S obzirom da je posudba i distribucija u čl. 27, kod knjižnica, npr. javna međuknjižnična posudba, ali i druge zakonske djelatnosti baštinskih ustanova, moraju biti jasno i sa što manje dvojbi uključene u odredbe i definicija. Posudba „uključujući i međuknjižničnu posudbu“ izričito je spomenuta u Zakonu o knjižnicama i knjižničnoj djelatnosti u čl. 6. zajedno s ostalim knjižničnim djelatnostima, uz distribuciju se slobodno mogu navesti i druge zakonom potvrđene djelatnosti, tako da budu obuhvaćene za sve zakonima regulirane baštinske ustanove. U ovom slučaju radi se i o posebnom vidu distribucije, elektroničkoj dostavi dokumenata korisnicima, ali i drugim knjižnicama u okvirima inače općenito zakonom dozvoljenih iznimki za njihove osobne i knjižnične potrebe (što sami inače mogu napraviti reproduciranjem u prostorima knjižnice) i za javnu funkciju knjižnica. S obzirom da se radi o jasno ograničenim dozvoljenim i usko ograničenim svrhama, ne krši nesrazmjerno prava nositelja i trebala bi biti jasnije, izričito navedena i dozvoljena, kako je predloženo. Poseban razlog za to jest u praksi već godinama iznimno povećana potreba i nužnost elektroničke komunikacije i dostave zakonite količine dokumenata korisnicima, koje bi i oni sami mogli reproducirati iz fonda knjižnice u njezinim prostorima. Ako te potrebe knjižnice ne mogu ispuniti osim tradicionalno, ne mogu u budućnosti obavljati temeljne djelatnosti za potrebe svojih korisnika. Elektronička dostava ili interna digitalna zbirka treba biti dostupna za navedene djelatnosti i osigurana

	šifrom, kako to na nekoliko mjesta propisuje Direktiva – u sigurnom elektroničkom okruženju).	
649	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 184. PRIJEDLOG ODMAH UZ NASLOV ČLANKA Ukloniti riječi „PRAVA UMNOŽAVANJA“ iz naslova čl. 184., jer ne samo da se kod važećeg Zakona radi o iznimkama i ograničenjima šireg spektra od tek umnožavanja za pojedine ustanove, već se sadržajno i kod ovog prijedloga o tome radi, tako da je naslov zavaravajući.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Propisano je sadržajno ograničenje samo u pogledu umnožavanja, a ne i za druga korištenja. Smisao odredbe članka 84. iz važećeg Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima jednak je gore navedenom.</p>
650	<p>Dragutin Nemec , dipl.iur;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 184. (3) Ugovorne odredbe koje su suprotne odredbama ovoga članka ništetne su.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Navedeno sadržajno ograničenje proizlazi iz implementacije članka 5. stavka 2. (c) Direktive 2001/29/EZ od 22. svibnja 2001. godine o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu, a isti ne predviđa predloženu odredbu o ništetnosti ugovora. Članak 184. Nacrta prijedloga Zakona obuhvaća osim institucija kulturne baštine i druge organizacije i ustanove. Članak 182. Nacrta prijedloga Zakona, koji se odnosi na očuvanje kulturne baštine, predviđa ništetnost ugovornih odredaba koje bi bile protivne zahtjevima navedenoga članka.</p>
651	<p>Dragutin Nemec , dipl.iur;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 184. Nužno je, pogotovo za ostvarivanje ciljeva zbog kojih knjižnice uživaju iznimke i po ovom Zakonu i po novim iznimkama koje su dobile Direktivama EU dodati stavak 3. koji bi, kao što to rade zakonodavstva mnogih država ili nove odredbe poput one o očuvanju građe, što će detaljnije navesti i dodatni komentari i prijedlozi Hrvatskog knjižničarskog društva ovih dana, , zaštitile knjižnice u obavljanju njihovih nužnih djelatnosti, glasio: "Ugovorne odredbe koje su suprotne odredbama ovoga članka ništetne su."</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Navedeno sadržajno ograničenje proizlazi iz implementacije članka 5. stavka 2.(c) Direktive 2001/29/EZ od 22. svibnja 2001. godine o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu, a isti ne predviđa predloženu odredbu o ništetnosti ugovora. Uz to, članak 184. Nacrta prijedloga Zakona obuhvaća osim institucija kulturne baštine i druge organizacije i ustanove. U vezi podnesene primjedbe upućujemo na članak 182. Nacrta prijedloga Zakona koji se odnosi na očuvanje kulturne baštine, a koji predviđa ništetnost ugovornih odredaba koje bi bile protivne zahtjevima navedenoga članka.</p>

652	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 188. PRIJEDLOG UZ ČL. 188. st. 1. U čl. 188, st. 1. umjesto "na papir ili sličan medij" potrebno je uvrstiti "na bilo koju podlogu i "bez plaćanja naknade", tako da glasi: (1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, reproduciranje na bilo koju podlogu i distribuiranje pojedinih odlomaka zakonito objavljenih autorskih djela ili cjelovitih kratkih autorskih djela s područja znanosti, književnosti i glazbe ... OBRAZLOŽENJE: S obzirom na IZRAVNU povezanost ovog članka o znanstvenim i nastavnim zbirkama, sa čl. 189. i 190. (o korištenju u nastavi i digitalnoj nastavi), pogotovo kod djelatnosti koje u tom smislu obavljaju knjižnice, a posebno one u obrazovnim ustanovama, kad pripremaju i distribuiraju građu potrebnu za nastavu upravo u obliku zbirke, potrebno je da se zastarjela odredba čl. 188 promijeni u onu koja ima smisla, dakle nastavna ili znanstvena zbirka na bilo kojoj podlozi. Ne radi se o bilo kojoj zbirci i distribuciji za bilo koje i bilo čije potrebe, već o znanosti i nastavi. S obzirom da je svrha svih tih članaka istovjetna, to također treba biti bez naknade kao i u čl. 189 i 190. Bez navedenog se gubi smisao odredbi u čl. 188. i to je nedopustivo. Također, st.2. treba ukinuti, zbog objašnjenja o naknadama koja su dana za st. 1. Za dodati je i kako recital Direktive u 25) , iako govori o očuvanju, ističe nužnost postojanja građe u digitalnom smislu, šire od smisla tek pohrane i očuvanja: "Institucije kulturne baštine čuvaju svoje zbirke za buduće generacije. Za očuvanje djela ili drugog predmeta zaštite iz zbirke institucije kulturne baštine možda će ga biti potrebno reproducirati, za što će trebati odobrenje relevantnih nositelja prava. Digitalne tehnologije nude nove načine očuvanja baštine sadržane u tim zbirkama te stvaraju nove izazove. S obzirom na te nove izazove, nužno je prilagoditi postojeći pravni okvir predviđanjem obvezne iznimke od prava reproduciranja kako bi se omogućile radnje očuvanja u tim institucijama."</p>	<p>Djelomično prihvaćen Djelomično se prihvaća primjedba predlagatelja te se u članku 188. stavku 1. Nacrta prijedloga Zakona umjesto teksta „na papir ili sličan medij“ uvrštava tekst „na papir ili bilo koji drugi medij“. Ističe se da je u ovom članku riječ prvenstveno o udžbenicima i sličnim zbirkama autorskih djela te se ovo sadržajno ograničenje primjenjuje prvenstveno u sektoru nakladništva. Navedene zbirke djela predmet su komercijalnog iskorištavanja budući da su udžbenici namijenjeni prodaji te je stoga primjereno da autori čija su djela uvrštena u zbirke za takvo korištenje prime i odgovarajuću naknadu.</p>
653	<p>Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 188. U stavku (1) predlaže se brisanje dijela rečenice "na papir ili sličan medij" koji je i u suprotnosti s odredbom iz stavka (2) istog članka i korištenjem zbirke u elektroničkom okružju.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se prijedlog predlagatelja te se u članku 188. stavku 1. Nacrta prijedloga Zakona umjesto teksta „na papir ili sličan medij“ uvrštava tekst „na papir ili bilo koji drugi medij“.</p>
654	<p>Dragutin Nemec , dipl.iur.;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 188. (5) Periodičke publikacije koje se objavljuju u znanstvene ili akademske svrhe, kao što su znanstveni časopisi, mogu se reproducirati u svrhe iz st. (1) na bilo koju podlogu i bez naknade.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Znanstveni časopisi sadrže znanstvene radove koji također pripadaju kategoriji autorskih djela iz područja znanosti kako su navedena u članku 188. stavku 1. te podliježu istim pravilima. Odredbe o umnožavanju djela za privatno korištenje pokrivaju ovakav oblik umnožavanja pojedinačnih znanstvenih radova.</p>

655	<p>Dragutin Nemec , dipl.iur;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 188. (1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, reproduciranje na bilo koju podlogu i distribuiranje pojedinih odlomaka zakonito objavljenih.....</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Ističe se da je u ovom članku riječ prvenstveno o udžbenicima i sličnim zbirkama autorskih djela te se ovo sadržajno ograničenje primjenjuje prvenstveno u sektoru nakladništva. Navedene zbirke djela predmet su komercijalnog iskorištavanja budući da su udžbenici namijenjeni daljnjoj distribuciji odnosno prodaji te je stoga primjereno da autori čija su djela uvrštena u zbirke za takvo korištenje prime i odgovarajuću naknadu.</p>
656	<p>Dragutin Nemec , dipl.iur;viši knjižničar, Pravni fakultet; predsjednik Komisije za autorsko pravo i slobodan pristup HKD-a IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 188. S obzirom da se radi o zbirkama koje bi uređivale osobe iz sustava obrazovanja i znanosti, kao i njihove knjižnice, bez spominjanja istih poimence, i dalje je zbog vezanosti ovog članka uz čl. 190. i da bi se smisao čl. 190. uopće mogao ostvariti, nužno st (1) nadopuniti, tako da umjesto "na papir ili sličan medij" stoji "na bilo koju podlogu i "bez plaćanja naknade", tako da glasi: "Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, reproduciranje na bilo koju podlogu i distribuiranje pojedinih odlomaka zakonito objavljenih...". Odredba o papiru je u potpunoj suprotnosti sa st. (2) i čini cijeli članak kontradiktornim, čak i uz najpozitivnije teleološko tumačenje. Tako da je logičnije, kao i da bi se učinkovito ostvarila digitalna nastava i omogućio pristup u svrhovito organizirane obrazovne i znanstveno-istraživačke sadržaje, ona moraju biti prethodno pripremljena i organizirana u zbirke, ne samo puko negdje arhivirana. Minimalno se digitalno organiziranje zbirki, neovisno o nastavnoj ulozi, mora dozvoliti za već spomenute periodičke publikacije koje se objavljuju u znanstvene ili akademske svrhe, kao što su znanstveni časopisi, pa alternativno, iako je besmisleno u 21. stoljeću i dalje ne imati tehnički neutralan zakon i inzistirati na vrsti podloge, da se kao zadnja mjera, ako se ne prihvaća logična izmjena u st.(1), doda novi stavak: "Periodičke publikacije koje se objavljuju u znanstvene ili akademske svrhe, kao što su znanstveni časopisi, mogu se reproducirati u svrhe iz st. (1) na bilo koju podlogu i bez naknade."</p>	<p>Djelomično prihvaćen Djelomično se prihvaća primjedba predlagatelja na način da se u članku 188. stavku 1. Nacrta prijedloga Zakona umjesto teksta „na papir ili sličan medij“ uvrštava tekst „na papir ili bilo koji drugi medij“. Ističe se da je u ovom članku riječ prvenstveno o udžbenicima i sličnim zbirkama autorskih djela te se ovo sadržajno ograničenje primjenjuje prvenstveno u sektoru nakladništva. Navedene zbirke djela predmet su komercijalnog iskorištavanja, budući da su udžbenici namijenjeni prodaji, te je stoga primjereno da autori čija su djela uvrštena u zbirke za takvo korištenje prime i odgovarajuću naknadu.</p>

657	<p>Multimedijalni institut IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 189. Usuglašeni zajednički komentar s organizacijama Creative Commons i Wikimedia: U stavku (1) predlažemo da se uz "obrazovne ustanove" nadopuni s "ili institucija kulturne baštine" jer nastavu u formalnom obrazovanju često provode i sveučilišne knjižnice, arhivi ili muzeji. U stavku (4) predlažemo da se proširi ograničenje i na aktivnosti neformalnog obrazovanja i da se opseg provoditelja nastavnih aktivnosti proširi i na neprofitne subjekte čiji osnivački akt (primjerice, statut) određuje obrazovanje kao područje djelovanja subjekta. Prijedlog formulacije stavka 4.: "Ograničenje iz ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način i u aktivnostima cjeloživotnog i neformalnog obrazovanja koje provode državne institucije, javne ustanove i drugi subjekti koji su ovlašteni poduzimati takve aktivnosti ili u svojim osnivačkim aktima imaju cjeloživotno i neformalno obrazovanje navedeno kao područje djelovanja."</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća, budući da je krug osoba na koje se primjenjuje ovo sadržajno ograničenje jasno i dovoljno široko određen u stavcima 1., 3. i 4. članka 189.</p>
658	<p>Elda Pliško Horvat IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 189. U potpunosti podržavam čl. 189.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
659	<p>Marko Šolić IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 189. Podržavam predloženu izmjenu zakona u obliku članka 189.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>

660	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo</p> <p>IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 190.</p> <p>PRIJEDLOG UZ ČL. 190.s t. 1 Potrebno je nakon "obrazovne ustanove", dodati "i „institucije kulturne baštine" tako da st. 1 glasi: (1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, reproduciranje i priopćavanje javnosti, uključujući stavljanje na raspolaganje javnosti autorskih djela i predmeta srodnih prava radi njihova digitalnog korištenja u svrhu davanja primjera u nastavi, u mjeri koja je opravdana nekomercijalnom svrhom kako je ona određena u članku 189. stavku 3. ovoga Zakona i pod uvjetom da se takvo korištenje odvija u okviru nadležnosti obrazovne ustanove i institucije kulturne baštine, u njezinim ... OBRAZLOŽENJE: Bitno je da se u zakonu omogući ta iznimka i za baštinske ustanove (ne samo one koje djeluju u sklopu obrazovnih ustanova kao sastavnice), za situacije kada provode obrazovne programe (edukacije u okruženju knjižnice, za same knjižničare, kao i korisnike). Direktiva ne samo što ne zabranjuje proširenje odredbi, u ovom slučaju sa striktno obrazovnih ustanova na druge koje obavljaju određenu nastavu već i u recitalu u (22) izravno govori o " aktivnosti poučavanja i učenja koje se odvijaju u okviru nadležnosti obrazovnih ustanova, uključujući za vrijeme ispita ili nastavnih aktivnosti koji se odvijaju izvan prostorija obrazovnih ustanova, primjerice u muzeju, knjižnici ili drugoj instituciji kulturne baštine", dakle priznaju faktično i te ustanove kao izvoditelje obrazovnih aktivnosti. Kao dodatni argument, to propisuje sam Zakon o knjižnicama i knjižničnoj djelatnosti kada nabraja knjižnične djelatnosti u čl. 6 i jasno navodi „pripremanje kulturnih, informacijskih, OBRAZOVNIH i znanstvenih sadržaja i programa“. Dodatni primjer je npr. Nacionalna i sveučilišna knjižnica koja kao takva nije obrazovna ustanova, no djeluje uz sveučilište, korisnici su sudionici obrazovnog sustava i koja priprema mnoge obrazovne programe. Obrazovanje i istraživanje su usko vezane djelatnosti uz SVE vrste knjižnica, od narodnih do znanstvenih, kao potrebe njihovih korisnika i u okviru djelatnosti i misije knjižnica.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Direktivom je propisano da su glavni ovlaštenici ove odredbe obrazovne ustanove, što je jasno istaknuto u članku 5. stavku 1. podstavku a) Direktive 2019/790. Nacrtom prijedloga Zakona dosljedno je prenesen tekst Direktive. U stavku 7. članka 190. Nacrta prijedloga Zakona dodatno je propisano da se ograničenje primjenjuje na odgovarajući način i u aktivnostima cjeloživotnog obrazovanja, a širim popisom subjekata obuhvaćene su i knjižnice, čija djelatnost obuhvaća i pripremanje obrazovnih sadržaja."</p>
-----	---	---

661	<p>Multimedijalni institut IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 190. Usuglašeni zajednički komentar s organizacijama Creative Commons i Wikimedia: Predlažemo da se u stavku (1) i stavku (7) uvaži činjenica neformalnog obrazovanja i širina organizacija koje provode formalno, cjeloživotno i neformalno obrazovanje. U stavku (1) predlažemo da se uz "u okviru nadležnosti obrazovne ustanove" nadopuni s "ili institucije kulturne baštine" jer aktivnosti nastave u formalnom obrazovanju često knjižnice, arhivi ili muzeji. U stavku (7) predlažemo da se ograničenje proširi i na aktivnosti neformalnog obrazovanja i da se opseg provoditelja nastavnih aktivnosti proširi i na neprofitne subjekte čiji osnivački akt (primjerice, statut) određuje obrazovanje kao područje djelovanja subjekta. Također, predlažmo dodatne izmjene u stavku (1): Predlažemo dopustiti široko tumačenje elektroničkog okružja, tako da uključuje komunikaciju između učenika ili studenata i nastavnog osoblja u različitim elektroničkim okružjima, kao što su email, grupni chat servisi i drugi servisi koji mogu služiti takvoj komunikaciji. Prejudicira se korištenje specifičnog tipa centraliziranog okružja kada se govori u jednini, a to ne odgovara postojećoj obrazovnoj praksi. Predlažemo da se proširi grupa korisnika na sve one koji bi mogli biti uključeni u obrazovne aktivnosti učenika ili studenta, a nisu nužno nastavno osoblje ustanove: pr. pomoćnici u nastavi, socijalni radnici, osobe koje drže nastavne ili izvanastavne aktivnosti ili pak roditelji. Predlažemo da se "te obrazovne ustanove" proširi i "i drugih obrazovnih ustanova s kojima ta ustanova zajedno provodi obrazovne programe" jer danas su sve zastupljeniji obrazovni programi koje provode u suradnji dva ili više sveučilišta i za očekivati je da će sudionici obrazovnog procesa iz različitih ustanova pristupati sadržajima.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlozi se ne prihvaćaju. Odredbe članka 190. Nacrta prijedloga Zakona predstavljaju implementaciju odredaba članka 5. Direktive (EU) 2019/790. U stavku 1. članka 5. Direktive (EU) 2019/790, koji je predmet obavezne implementacije u nacionalni propis, jasno su navedeni subjekti digitalne nastave i uvjeti njezina izvođenja. U stavku 7. članka 190. Nacrta prijedloga zakona dodatno je propisano da se ograničenje primjenjuje na odgovarajući način i u aktivnostima cjeloživotnog obrazovanja, sa širim popisom subjekata. Međusobna suradnja obrazovnih ustanova nije isključena te se odredbe ovoga ograničenja odgovarajuće primjenjuju i na takve oblike provedbe nastave.</p>
662	<p>Sandra Botica Brešan IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 190. Da li st 2 znači da se audiovizualna djela mogu koristiti samo u isječcima a ne i kao cjelovita? Da li st 4 podrazumijeva da se mogu koristiti isključivo djela koja su u prodaji? Zašto se ovdje ne spominju "zakonito objavljeni izvori"?</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Davanje primjera u digitalnoj nastavi predviđa se, u pravilu, u dijelovima i isječcima, no prezentacija cijelog audiovizualnog djela u svrhu obogaćivanja nastave i uz poštivanje drugih uvjeta izvođenja digitalne nastave ne bi bila nezakonita. Ako na tržištu postoji nastavni materijal namijenjen provedbi određenog nastavnog programa koji sadrži odgovarajuće primjere za korištenje u nastavi, korištenju takvog materijala treba dati prednost pred primjenom ovog sadržajnog ograničenja. Odredbe članka 190. Nacrta prijedloga Zakona predstavljaju implementaciju odredaba članka 5. Direktive (EU) 2019/790. U stavku 1. članka 5. Direktive 2019/790, koji je predmet obavezne implementacije u nacionalni propis, jasno su navedeni i uvjeti izvođenja digitalne nastave, pri čemu je obavezno navođenje izvora i imena autora (osim ako se to pokaže nemogućim). Uz navedeno, ukazuje se i na opću odredbu vezanu uz sadržajna ograničenja autorskog i srodnih prava sadržanu u članku 172. Nacrta prijedloga Zakona, slijedom koje korištenje primjera u nastavi preuzetog iz nezakonitog izvora ne bi bilo u skladu sa zahtjevima ovog propisa.</p>

663	<p>Elda Pliško Horvat IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 190. U potpunosti podržavam čl. 190., osobito st. 3.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
664	<p>Marko Šolić IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 190. Podržavam predloženu izmjenu zakona u obliku članka 190.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar primljen na znanje.</p>
665	<p>Hrvatsko društvo konferencijskih prevoditelja IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 192. Odredba "u opsegu potrebnom za izvješćivanje javnosti" posve je arbitrarna i podložna interpretaciji. Je li izravno prenošenje cjelodnevne sjednice nekog međunarodnog tijela, konferencije ili znanstvenog predavanja u trajanju od 6 sati putem interneta opseg potreban za izvješćivanje javnosti? Tko o tome odlučuje i samim time, tko odlučuje imaju li konferencijski prevoditelji pravo na autorsku naknadu za takav izravan prijenos njihova prijevoda? Predlažemo stoga da se taj opseg u zakonu odredi, konkretno, kad je riječ o govornim autorskim djelima i o usmenom prijevodu, da se odredi najveća dopuštena minutaža. Nadalje, obuhvaća li izuzeće pod trećom alinejom (javni politički, vjerski i drugi govori (...)) izvadci iz javnih predavanja i usmeni prijevod takvih govora ili konferencijski prevoditelji imaju pravo naplatiti naknadu za korištenje svog autorskog djela? Što ako govori nisu održani u tijelima državne ili lokalne vlasti, niti prilikom državnih ili vjerskih svečanosti, nego u konferencijskoj dvorani, prostoru gospodarskog subjekta ili međunarodne organizacije?</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Iz sadržaja ove odredbe vidljivo je da se radi o ulomcima (izvadcima) vezanim uz pojedine događaje navedene u predmetnoj odredbi, a ne o cjelovitim prijenosima samih događanja.</p>
666	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 193. Čl. 193. Nejasno je zašto se jedino ovo ograničenje odnosi isključivo na autorska djela, a ne i na predmete srodnih prava (kao ostala ograničenja iz ovog dijela zakona). Predlažem ujednačiti isto i ovdje nakon riječi „glazbenih djela“ dodati „i predmeta srodnih prava u području glazbe“. Ili naprosto sadržajno ograničenje navesti bez potrebe odobravanja od strane nositelja prava, no uz obvezu plaćanja naknade nositeljima prava. I to svima i jednako. Sklonija sam uvesti pravo bez odobrenja ali uz obvezu plaćanja naknade jer mi se "svečanosti koje organiziraju ministarstvo ili državna upravna organizacija" čine kao jako širok pojam korisnika i situacija korištenja.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog se djelomično prihvaća na način da se sadržajno ograničenje proširuje i na umjetničke glazbene izvedbe i na fonograme. Prijedlog da se uvede obveza plaćanja naknade za ove vrste korištenja se ne prihvaća. Ograničenje je uvedeno u Nacrt prijedloga Zakona u skladu s člankom 5. stavkom 3. točkom g. Direktive 2001/29/EZ (InfoSoc).</p>

667	<p>HGK IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 193. Zajednica kulturnih i kreativnih industrija HGK smatra kako je odredba stavka 1. prema kojoj je dopušteno, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava tijekom državnih svečanosti, posebno problematična. Naime, ovakva odredba predstavlja presedan u pogledu vlasničkih prava i u tom je smislu, protivna Ustavu RH, posebice ako se uzme u obzir činjenica da država doista ima mogućnost izvlaštenja i u drugim slučajevima, ali uvijek uz predviđenu pravičnu naknadu. U tom smislu predlaže se navedenu odredbu dopuniti na način da se omogućí korištenje autorskih djela tijekom državnih svečanosti ali da se osigura pravična naknada iz fonda za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva (članak 236. stavak 4. Nacrta). Zajednica ističe kako se, prilikom inauguracijskih svečanosti, protokola i slično plaćaju ansambli, izvođači i slično pa doista nema razloga da se adekvatno ne plate i autori i nositelji prava.</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedba se ne prihvaća. Ograničenje je uvedeno u Nacrt prijedloga zakona u skladu s člankom 5. stavkom 3. točkom g. Direktive 2001/29/EZ (InfoSoc Direktiva). Prijedlog da se uvede obveza plaćanja naknade za ove vrste korištenja iz fonda za poticanje umjetničkog i kulturnog stvaralaštva se ne prihvaća.</p>
668	<p>IDM Music d.o.o. IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 193. Držimo kako je odredba članka 193. stavka 1. nacrta Zakona prema kojoj je dopušteno, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava tijekom državnih svečanosti posebno problematična. Naime, ovakva odredba predstavlja presedan u pogledu vlasničkih prava i u tom je smislu, po našem mišljenju, protivna Ustavu, posebice ako uzmemo u obzir činjenicu da država doista ima mogućnost izvlaštenja i u drugim slučajevima ali uvijek uz predviđenu pravičnu naknadu. U tom smislu smatramo nužnim navedenu odredbu dopuniti na način da se omogućí korištenje autorskih djela tijekom državnih svečanosti ali da se osigura pravična naknada iz fonda za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva (članak 236. stavak 4. Nacrta). Ističemo je kako se, primjerice, prilikom inauguracijskih svečanosti, protokola i slično plaćaju ansambli, izvođači i slično pa doista nema razloga da se adekvatno ne plate i autori i nositelji prava.</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedba se ne prihvaća. Ograničenje je uvedeno u Nacrt prijedloga zakona u skladu s člankom 5. stavkom 3. točkom g. Direktive 2001/29/EZ (InfoSoc Direktiva). Prijedlog da se uvede obveza plaćanja naknade iz fonda za poticanje umjetničkog i kulturnog stvaralaštva za ove vrste korištenja se ne prihvaća.</p>

669	UDRUGA NOVINSKIH IZDAVAČA IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 194.	Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Sadržajno ograničenje autorskog i srodnih prava iz članka 194. stavka 2. Nacrta prijedloga Zakona koje se odnosi na popratno i incidentalno korištenje u skladu je s člankom 5. stavkom 3.(i) Direktive 2001/29/EZ o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu te se prenošenje tog članka u Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima pokazalo potrebnim, za slučajeve kada se djela popratno koriste.
	Predlažemo brisati stavak 2. članka 194. jer je istim u prijedlogu Novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima dodano novo, do sada nepostojeće u hrvatskom pravu, ograničenje autorskog prava. Udruga novinskih izdavača protivi se unošenju ovog i ovakvog ograničenja autorskih i srodnih prava u hrvatski pravni sustav. Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima predviđa već dovoljno ograničenja autorskih i srodnih prava koja svoje opravdanje imaju u određenim objektivnim razlozima i zbog već prihvaćenih svrha, no ovo ograničenje, a posebno propisano na ovakav način ne ukazuje na nikakvu drugu svrhu osim da se ozakoni neovlašteno korištenje autorskih djela u svim situacijama kada upravo to djelo ne bi bilo osnovni i glavni predmet korištenja. „Popratno i incidentalno korištenje“ kao i „nebitno djelo“ nisu termini koji su bilo gdje prethodno definirani, isti nemaju nikakvu mjeru niti gradaciju, niti postoje smjernice za definiranje istih. K tome, nositeljima prava ne priznaju se čak niti moralna prava dok je raspolaganje imovinskim pravima omogućeno neograničeno bez ikakve koristi ili naknade za nositelja prava. Riječ je o odredbi koju je moguće preširoko tumačiti i koja će u praksi zasigurno dovesti samo do zloupotrebe i nanošenja štete nositeljima prava i autorima. Jer, što je npr. pravi predmet umnožavanja, distribucije ili priopćavanja javnosti? Ako je npr. pravi predmet umnožavanja, distribucije ili priopćavanja javnosti CD-s glazbom, je li fotografija ili neko drugo likovno djelo na omotu CD-a ili dijelu omota CD-a djelo koje se koristi popratno i koje je uz „pravi predmet“ zapravo nebitno? Naravno da nije, no ovakva odredba otvara mogućnost za upravo takva tumačenja i opravdanja. Primjera u kojima će se ova odredba zloupotrebljavati ima bezbroj (kao npr. korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava u okviru tv serije, emisije, intervjua, priloga, knjige, vodiča..), a ovo je samo najplastičniji. Predložena odredba je stoga nepotrebna i na uštrb osnovnih prava autora i nositelja srodnih prava uz odobravanje korištenja bez poštivanja moralnih prava i bez da bi za takvo korištenje postojala bilo kakva opravdana svrha, no koje bi i uz poštivanje moralnih prava svakako bilo neopravdano i nepravedno.	
670	Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 194. Čl. 194. Predlaže se dodati „dokumentaristička svrha“ kao svrha opravdana za korištenje citata, jer je navedeno vrlo slično kritici, osvrtu, recenziji i sl. kao svrhama mogućnosti upotrebe autorskih djela uz sadržajna ograničenja prava.	Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća jer odredba ima dovoljno širok obuhvat, s obzirom na to da se u stavku 1. kod nabrojanja koristi na kraju riječi „i slično“.

671	<p>gabrijela krmpotić kos IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 196. Poštovani, treba dodati "umnožavanje i na svim drugim publikacijama, drugim medijima promotivnim materijalima u svrhu promoviranja zbirke, umjetnika ili umjetničkog projekta"-vezano uz marketinške aktivnosti u svrhu promoviranja izložbenog projekta. Postajemo potpuno ne interesantni za poslovni sektor ukoliko nisu u mogućnosti se "vezati" uz umjetninu, umjetnika, reprodukciju ili slično. Ovdje govorim o billboard jumbo plakati, city lights, depilijanii, transparenti, panoi, banneri, oglasi itd. Gabrijela Krmpotić Kos, mag.mus.prof. MAS-ravnateljica Hrvatskog muzeja naivne umjetnosti</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Pojedinačno nabranje vrsta oglašavanja kako predlaže podnositelj prijedloga ne ukazuje se potrebnim.</p>
672	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 196. PRIJEDLOG UZ ČL. 196 st. 1. U st. 1. potrebno je uvrstiti rečenicu koja se odnosi na institucije kulturne baštine, tako da glasi: (1) Organizatorima javnih izložbi ili aukcija dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, u svrhu promoviranja takvih događaja i u opsegu potrebnom za tu svrhu, reproduciranje, na plakatima i u katalogima za te izložbe ili aukcije, i distribuiranje putem tih plakata i kataloga, djela likovnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti, industrijskog dizajna te fotografskih djela koja su izložena na javnoj izložbi ili aukciji ili namijenjena takvom izlaganju. Institucijama kulturne baštine dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, u opsegu potrebnom za svrhu ilustrativnog prikazivanja u katalogima njihove građe, javno korištenje ulomaka autorskih djela koja imaju u fondu. OBRAZLOŽENJE: U prijedlogu Zakona nedostaje odredba koja bi omogućila knjižnicama objavljivanje (npr. u knjižničnim katalogima i na mrežnim stranicama) ulomaka i/ili sličica (thumbnailova) naslovnica knjiga i drugih djela iz njihova fonda radi predstavljanja i promocije djela. Dodatkom se proširuje značenje izraza "katalog" u onom NUŽNOM smislu u kojem ga koriste institucije kulturne baštine, uz najširu definiciju "javno korištenje" zbog dostupnosti i kataloga njihovih fondova široj javnosti i da bi bili sukladniji modernom vremenu i tehnologijama, sa što više informacija o djelu. S obzirom na beznačajno ekonomsko korištenje autorskih djela (minijature fotografije, kratki izvatci kod opisa djela) za potrebe takvih kataloga, to mora, kao na mnogo drugih mjesta u Zakonu, biti bez naknade. I u Direktivi se plakati ne smatraju djelima koja su uopće bila dostupna na tržištu i samim tim, jednako kao i korištenje za knjižnične kataloge, kao nešto što nema ekonomski utjecaj na iskorištavanje djela.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog se djelomično prihvaća na način da se u članku 196. Nacrta prijedloga Zakona određuje da su predmetna korištenja unutar ovog sadržajnog ograničenja moguća također bez plaćanja naknade. Napominje se da su sadržajna ograničenja vezana uz propise EU-a te ih nije moguće proširivati dodatnim oblicima dozvoljenih korištenja unutar sadržajnih ograničenja odnosno iznimaka od autorskog ili srodnih prava.</p>

673	<p>Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 196.</p> <p>U stavak (1) potrebno je uvrstiti odredbu "bez plaćanja naknade" s obzirom da je ova vrsta korištenja namijenjena promidžbi autorskih djela za što se ne bi trebala plaćati naknada. Predlaže se i proširenje članka 196. na način da se obuhvati i korištenje dijelova (poput sličice (thumbnaila) naslovnice djela) autorskih djela koja se nalaze u fondovima institucija kulturne baštine, u svrhu njihove promidžbe i predstavljanja u online katalozima institucija kulturne baštine.</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p> <p>Prijedlog se djelomično prihvaća na način da se u članku 196. Nacrta prijedloga Zakona određuje da su predmetna korištenja unutar ovog sadržajnog ograničenja moguća također bez plaćanja naknade.</p>
674	<p>Marko Šolić IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 197.</p> <p>Podržavam izmjenu oko detalja korištenja autorskog djela kao parodije, ali smatram kako je potrebno i dodatno definirati je li u slučaju navedenog oblika korištenja potrebno navođenje imena autora djela.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Predmetna nadopuna u propisu ne ukazuje se potrebnom.</p>
675	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 205.</p> <p>Čl. 205. St. 5 – molim pogledati komentar stavljen uz čl. 4 st. 5 – neusklađenost s definicijom iz čl. 3 st. 1c) Direktive 2014/26.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Primjedba se prihvaća na način da se definicijom u članku 4. stavku 5. Nacrta prijedloga Zakona u potpunosti preuzima definicija iz članka 3. točke c) Direktive 2014/26/EU. Članak 205. stavak 5. Nacrta prijedloga Zakona se briše.</p>

V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 205.

Što se tiče definicije nositelja prava držimo kako se navedeni pojam ne koristi na konzistentan način u tekstu Nacrta prijedloga Zakona o autorskim i srodnim pravima (u daljnjem tekstu: Nacrt). Naime, unatoč postojanju definicije nositelja prava u samom Nacrtu, prema kojoj bi nositelji prava trebali biti gotovo izjednačeni s autorima u pogledu ostvarivanja autorskih i srodnih prava, u svim preostalim ključnim odredbama zakona spominju se samo autori. U tom smislu bilo bi logičnije da se u svim odredbama zakona govori o nositeljima prava kao široj kategoriji, koja obuhvaća i autore kako bi bilo jasno da se odredbe Zakona kojima se reguliraju prava odnose osim autora i na ostale nositelje autorskih i srodnih prava – primarno njihove nasljednike, ali i nakladnike, producente i ostale subjekte koji stječu prava uglavnom na ugovornoj osnovi. U suprotnom, ukoliko uređenje navedenih pitanja ostane ovakvo kakvo je u trenutnom Nacrtu, u primjeni bi se mogla raditi razlika u smislu da autori ekskluzivno pridržavaju izvršavanje određenih prava u odnosu na ostale nositelje prava. Potonje bi, po našem mišljenju, moglo biti primjenjivo isključivo u pogledu tzv. moralnih prava autora, dok bi u svim ostalim slučajevima prava trebali konzumirati i svi ostali nositelji prava, pogotovo stoga što i Direktive Europske unije na isti način pristupaju ovom pitanju. Jednako tako, postojeća zakonska definicija nositelja prava prilično odstupa od one u Direktivi o kolektivnom upravljanju autorskim i srodnim pravima za internetsku uporabu 2014/26. Definicija iz nacrta zakona: Nositelj prava je svaka osoba ili subjekt, različit od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, koji je nositelj autorskog prava ili srodnog prava, ili koji je na temelju ugovora o iskorištavanju prava ili zakona ovlašten ubirati dio prihoda od autorskog prava ili srodnog prava. Definicija iz direktive: „nositelj prava“ znači svaka osoba ili subjekt, osim organizacije za kolektivno upravljanje, koja ima autorsko pravo ili srodno pravo ili, prema ugovoru za iskorištavanje prava ili po zakonu, ima pravo na udio u prihodima od prava (Direktiva 2014/26 odredba 3. c). Razlika između ove dvije definicije jest da je „nositelj prava“, sukladno definiciji iz predloženog Nacrta, osoba koja je nositelj autorskog ili srodnog prava ili koja je ovlaštena ubirati dio prihoda od autorskog ili srodnih prava, dok je prema Direktivi nositelj prava osoba koja ima autorsko pravo ili srodno pravo ili ima pravo na udio u prihodima. Dakle, stječe se dojam da je nositelj prava prema definiciji iz Nacrta zapravo zastupnik ili administrator koji ubire dio prihoda u nečije ime i za nečiji račun, pa u tom smislu predlažemo usvajanje formulacije iz Direktive koja jasnije definira da nositelj prava sukladno ugovoru ili zakonu doista ostvaruje pravo na udio u prihodima od autorskog ili srodnog prava.

Prihvaćen

Primjedba se prihvaća na način da se ovom definicijom u potpunosti preuzima definicija iz članka 3. točke c) Direktive 2014/26/EU te sada navedena odredba glasi: “Nositelj prava je fizička ili pravna osoba različita od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, koja je nositelj autorskog ili srodnog prava, ili koja na temelju ugovora o korištenju prava ili zakona ima pravo na udio u prihodima od prava”. Članak 205. stavak 5. Nacrta prijedloga Zakona se briše.

V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 208.

Kao publisheri nismo zadovoljni sa člankom 208. kojim se uvodi obvezno kolektivno ostvarivanje sinkronizacijskih prava Sinkronizacijska prava obuhvaćaju korištenje autorskih djela u filmovima, serijama, reklamnim kampanjama, kazališnim predstavama, i sl. Samo autor može odrediti, te mu se ne može nametati, da se djelo koristi ili ne koristi na određeni način. Bilo kakva drugačija opcija značila bi ograničenje prava autora. Smisao individualnog odobrenja i individualnog ostvarivanja sinkronizacijskih prava leži u slobodi autora da sam određuje smije li se i na koji način njegovo djelo koristiti izvan njegove, autorove izvorne ideje i namjene. Apsurdno je da je individualno ostvarivanje tih prava ostavljeno umjetnicima izvođačima i proizvođačima fonograma dok je to pravo autorima oduzeto. Direktivom nije predviđeno kolektivno ostvarivanje tih prava! Ako predložene odredbe stupe na snagu mogući su nepovoljni ishodi za autore, i naravno i za publishere, jer se djelo primjerice može koristiti u reklamiranju nekih proizvoda koje sam autor ne podržava (alkoholna pića, oružje, i sl.) ili u kontekstu u kojem ga autor ne želi prikazivati (scene nasilja, izrugivanja...). Također, samo autor može odrediti da li zahtjeva naknadu za korištenje svog autorskog djela u odnosu na opseg sinkronizacijskog korištenja i u kojoj visini, što pak ovisi načinu korištenja (filmovi, serije, reklamne kampanje, kazališne predstave...), povezano s time i budžetu (tipa dok. film i igrani film, lokalna kampanja i nacionalna kampanja...). Čak i unutar istog projekta (tipa istog filma) postoji razlika u opsegu korištenja (trajanje u kojem se koristi, da li se koristi kao pozadinska glazba ili odjavna/najavna špica, kontekst, u traileru...), a razlikuju se i mediji kojima se publicira reklamna kampanja (internet, TV, radio...).

Primljeno na znanje

Komentar je primljen na znanje.

678	<p>Mars Music d.o.o. V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 208.</p> <p>Mars Music je tvrtka koja se već dugi niz godina bavi publishingom te zastupa brojne domaće i strane autore. Željeli bi se osvrnuti na članak 208 stavak 2. kojim se iz individualnog prava prelazi u kolektivno pravo za neke stvari koje nikako ne bi smjele biti izvan ruku samih autora ili njihovih zastupnika koji su sa njima u direktnom kontaktu te postupaju u skladu s njihovom voljom i u njihovom interesu. Pogotovo se to odnosi na pravo autorove volje oko sinkronizacije, odnosno korištenja njegovih djela u reklamama, filmovima, dokumentarcima i drugdje, ali i prava prava prerade autorovih djela. Obje stvari trebaju ostati na odluci samog autora. Jednostavno autorova moralna prava na automatizirani način vrlo lako mogu biti ugrožena, a takav način odnošenja prema autoru sigurno ne može biti cilj novog zakona. Autori su ljudi sa uvjerenjima i principima i svakako imaju pravo odlučiti na koji način će se koristiti njihova djela. Recimo neki ne žele da se djela koriste u političkim kampanjama, u reklamama za alkoholna pića, u scenama nasilja u filmovima, u dokumentarcima koji govore o njima neprihvatljivim temama... Posao sinkronizacije, pogotovo u reklame, nije jednostavan posao i autori bi često za korištenja svojih djela mogli biti plaćeni puno manje nego što bi trebali biti, a kolektivna organizacija zbog opsega posla ne može se baviti tim poslom. Iz toga vidimo da bi lako mogla biti ugrožena i materijalna prava autora, a i moralna i materijalna prava zajamčena su Ustavom RH! Nadam se da će ipak naši komentari biti prepoznati te da će se stvari nastaviti rješavati u duhu Direktive, u interesu autora i kako je već ustaljena praksa i u drugim zemljama.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
679	<p>CRMP d.o.o. V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 208.</p> <p>Kao najveći nakladnik hrvatskih glazbenih djela protivimo se odredbi koja nameće obvezu kolektivnog ostvarivanja „prava prerade“ autorskog djela u smislu čl. 208. st. 2. ili kolokvijalno „sinkronizacijskih prava“. Naime navedena prava su utemeljena na individualnosti, tj. samo autor može odlučiti hoće li i na koji način i u kojem kontekstu i pod kojim uvjetima koristiti njegovo djelo (izvan autorove izvorne namjene). Iz ovog članka je nejasno kako bi kolektivna organizacija imala mogućnost u ime autora postavljati uvjete „prava prerade“ i naplaćivati eventualne prihode s tog osnove. Stoga ovakva odredba jasno zadire u pravo individualne odluke autora glede upravljanja djelom, a i samo kolektivno ostvarivanje ovih prava je teško primjenjivo. Također smatramo da odredba nije u duhu Direktive te se nadamo da ćete ovaj komentar uzeti u obzir.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje</p>

680	<p>JASMINA NIKOLIĆ V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 208. Poštovani, Protivno je interesima autora djela i publisherima da se sinkronizacijska prava ostvaruju kolektivno obzirom na njihovu individualnu prirodu te potrebu individualnog davanja odobrenja i određivanja uvjeta sinkronizacije a sve u skladu sa odredbama o zaštiti autorskog djela i prava autora da raspolaže sa svojim djelom. Ako predložene odredbe stupe na snagu mogući su nepovoljni ishodi za autore jer se djelo primjerice može koristiti u reklamiranju nekih proizvoda koje sam autor ne podržava (alkoholna pića, oružje, i sl.) ili u kontekstu u kojem ga autor ne želi prikazivati (scene nasilja, izrugivanja...) ili po cijeni koja autora ne zadovoljava. Ukazujemo na činjenicu da se Ustavom Republike Hrvatske, člankom 69., jamči zaštita moralnih i materijalnih prava koja proistječu iz umjetničkog, intelektualnog i drugog stvaralaštva. U skladu s time, mišljenja smo da nacrtom Zakona predložene odredbe o kolektivnom ostvarivanju sinkronizacijskog nisu provedive u praksi a da se pri tom ne ugroze Ustavom zajamčena prava autora djela, koja su dosadašnjim Zakonom bila zaštićena kroz individualno ostvarivanje istih. Lijepi pozdrav, Jasmina</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. U odnosu na prerade glazbenih djela Nacrtom prijedloga Zakona ostvarivanje prava propisuje se dijelom individualno a dijelom kolektivno. Određene vrste prerada glazbenih djela ostvaruju se isključivo individualno, kako je predviđeno člankom 211. Nacrta prijedloga Zakona koji glasi: „Pravo prerade koje se odnosi na uvrštavanje nescenskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi u kinematografske, televizijske, dokumentarne, crtane, reklamne ili druge filmove, u dramske, dokumentarne i slične serije te u najavi ili odjavi emisija, filmova ili serija ili u prepoznatljivom kratkom zvučnom ili audiovizualnom segmentu (jingleu), ostvaruje se individualno.“ Za određene specifične oblike prerada, pobliže navedene u članku 208. Nacrta prijedloga Zakona, ostvarivanje prava predviđeno je putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, radi omogućavanja učinkovitosti i pravne sigurnosti u djelovanju subjekata koji imaju sklopljen ugovor s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava u pogledu priopćavanja glazbenih djela javnosti (radi se o slučajevima masovnih korištenja djela njihovim emitiranjem, reemitiranjem i dr.), a temeljem uočenih problema u primjeni dosadašnjeg propisa.</p>
681	<p>Divjak, Topić & Bahtijarević odvjetničko društvo d.o.o. V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 208. 1. Kao što smo već detaljnije komentirali u odnosu na odredbu stavka 1. ovog članka, smisao sintagme „uključuje ali se ne ograničuje na“ trebao bi biti navođenje primjera prava umnožavanja autora novinarskih djela uvrštenih u informativne publikacije koja se mogu ostvarivati isključivo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Međutim, u nastavku se govori samo o tzv. „press-clippingu“, dok se ne navode nikakvi drugi primjeri kada autori novinskih djela uvrštenih u informativne publikacije moraju svoje pravo umnožavanja ostvarivati isključivo u okviru sustava kolektivne zaštite. Pritom, „press-clipping“ je nedefinirani pojam na stranom jeziku koji zapravo ne odražava djelatnost koja se nastoji ovlašt opisati u ovoj odredbi na način da se nameće njegova improvizirana definicija izvan bilo kakvog konteksta u odnosu na druge relevantne odredbe ovog Nacrta. Takvim će se nasumičnim ubacivanjem pojma „press-clipping“ u novi Zakon izazvati potreba za tumačenjem ove odredbe zbog brojnih nedoumica koje bi mogle nastati u njezinoj primjeni. Pritom, napominjemo da je slična odredba predviđena i za nakladnike informativnih publikacija u članku 209., ali ipak u bitnome različita (molimo vidjeti komentar uz tu odredbu niže). Dakle, takvo će nepromišljeno, odnosno površno, a što je najvažnije – nepotrebno uvođenje pojma „press-clipping“ u zakonski tekst izazvati nejasnoće u primjeni. Već je iz samog opisa djelatnosti sadržanog u ovoj odredbi razvidno da tzv. „press clipping“ uključuje ne samo umnožavanje relevantnih autorskih djela, nego i njihovu distribuciju, odnosno priopćavanje javnosti. Pravo</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje, a odgovori su dani na zasebno iznesene prijedloge istog podnositelja.</p>

distribucije i pravo priopćavanja novinarskih djela uvrštenih u informativne publikacije uopće nisu uređena u ovom članku. Drugim riječima iz sadašnje dikcije ovog članka proizlazi zaključak da bi autori ovih djela svoje pravo umnožavanja morali ostvarivati kolektivno, a svoja prava distribucije i/ili priopćavanja istih tako umnoženih djela trebali ostvarivati individualno, i to prema istom korisniku čija djelatnost zahtijeva ovlaštenje koje obuhvaća osim prava umnožavanja i pravo (daljnje) distribucije i/ili priopćavanja javnosti. Ako se iz nekog razloga inzistira na posebnom uređenju djelatnosti tzv. „press-clippinga“ u novom Zakonu, onda se tomu treba pristupiti sustavno tako da se ta djelatnost adekvatno definira i da se pravilno uredi ostvarivanje svih prava koja autori odgovarajućih autorskih djela ovlašteni ostvarivati prema korisnicima koji se bave tom djelatnosti. Međutim, upozoravamo da će se takvim specificiranjem ograničiti općenitost prava umnožavanja koje se uređuje ovom odredbom. Pa se postavlja pitanje hoće li se onda posebno uređivati i sve druge djelatnosti u kojima se umnožavaju novinarska autorska djela u komercijalne svrhe. Je li to uopće moguće? To je svakako nepotrebno i neopravdano, s obzirom da je zakon opći propis kojim se stvari trebaju urediti sustavno bez opterećivanja zakonskog teksta nepotrebnim pojedinostima koje su obuhvaćene općim pravilom. 2. Što znači "pisanih, elektroničkih i DRUGIH medija" u istoj odredbi? Kakvi još "drugi mediji" postoje osim tiskanih i elektroničkih? Prema članku 2. točki 1. Zakona o medijima, "Mediji su: novine i drugi tisak, radijski i televizijski programi, programi novinskih agencija, elektroničke publikacije, teletext i ostali oblici dnevnog ili periodičnog objavljivanja urednički oblikovanih programskih sadržaja prijenosom zapisa, glasa, zvuka ili slike." Prema članku 2. stavku 1. točki 1. Zakona o elektroničkim medijima, "elektronički mediji: audiovizualni programi, radijski programi i elektroničke publikacije." Iako se u članku 154. stavku 1. ovog Nacrta upućuje na definicije pojmova "novinskog nakladnika", "nakladnika medija" i "pružatelja medijske usluge" u zakonima kojima se uređuju mediji i elektronički mediji, smatramo da bi trebalo uputiti i na druge relevantne definicije u tim zakonima, posebice definicije pojmova "mediji" i "elektronički mediji" te nakon toga dosljedno koristiti precizno definirane pojmove u tekstu ovog Nacrta. U protivnom, nesmotreno i nekonzistentno baratanje neodređenim, odnosno nejasno određenim pojmovima u ovom Nacrtu može izazvati velike poteškoće u primjeni novog Zakona, primjerice oko utvrđivanja stranačke legitimacije i/ili predmeta tužbenog zahtjeva u sporovima pred sudovima.

682	<p>Divjak, Topić & Bahtijarević odvjetničko društvo d.o.o. V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 208. Što znači pojam "videozapis" iz stavka 1. točke 2. te stavka 2. točke 2. ovog članka? Misli li se zapravo na videogram? Je li ovdje potrebno uskladiti terminologiju ili odrediti pojam "videozapis"? Isti se pojam spominje i u članku 154., 157. i 213. Nacrta, a očito je preuzet iz hrvatskog prijevoda riječi "video" u recitalu 56. Direktive 2019/790.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Nakon dodatnog razmatranja prihvaćeno je da se umjesto izraza "videozapis" koristi izraz "video sadržaj" kao preciznija implementacija / prijevod uvodne odredbe (56) Direktive (EU) 2019/790.</p>
683	<p>Divjak, Topić & Bahtijarević odvjetničko društvo d.o.o. V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 208. Sukladno obrazloženju iz našeg općeg komentara, predlažemo da uvodne rečenice u stavcima 1. i 2. članka 208. Nacrta glase: (1) Kolektivno ostvarivanje prava može obuhvaćati osobito sljedeća imovinska prava autora: [...] (2) Sljedeća imovinska prava autora mogu se ostvarivati samo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava: [...]</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen.</p>
684	<p>Divjak, Topić & Bahtijarević odvjetničko društvo d.o.o. V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 208. 1. Smatramo da bi u ovom članku (konkterno u stavku 1. i 2.) bilo pravilno, odnosno preciznije koristiti izraz "imovinska prava autora" umjesto "autorska prava", a s obzirom na određenje sadržaja autorskog prava iz članka 19. stavka 1. Nacrta: (1) Autorsko pravo sadržava moralna i imovinska prava autora. 2. Nadalje, sintagma „...OSOBITO sljedeća autorska prava ali se na njih ne ograničuje...“ nije u duhu hrvatskog jezika, odnosno predstavlja doslovni prijevod s engleskog jezika izraza „including without limitation to“. Usto je i tautologična. Naime, smisao se navedene engleske sintagme na hrvatskom jeziku uobičajeno izražava riječima „(uključujući) OSOBITO / posebice / između ostalog / primjerice“ i slično, kako se koristi u sada važećem ZAPSP-u, kao, uostalom, i na drugim mjestima u tekstu ovog Nacrta. Drugim riječima, dovoljno je reći "...može obuhvaćati osobito sljedeća... prava".</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen.</p>

V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 208.

Što se tiče kolektivnog upravljanja individualnim pravima Nacrt nameće kolektivno upravljanje individualnim pravima temeljeno na zakonskoj presumpciji. Spomenuti pristup Zajednica kulturnih i kreativnih industrija HGK smatra problematičnim jer se zapravo promovira model kolektivnog upravljanja individualnim pravima bez prethodnog pristanka nositelja prava i to u pogledu prava u pogledu kojih je sustav kolektivnog upravljanja teško primjenjiv poput, primjerice, prava prerade ili sinkronizacijskih prava. Naime, tzv. sinkronizacijska prava naročito obuhvaćaju individualni, osobni element autorskog prava i nigdje u svijetu nije poznat slučaj da se temeljem zakona ta prava ostvaruju u sustavu kolektivne zaštite. Svi glazbeni nakladnički ugovori ujedno sadržavaju odredbe da, prilikom ugovaranja sinkronizacijskih prava, bez obzira na postojanje nakladničkog ugovora kao takvog, nakladnik mora za svako takvo korištenje individualno pitati autora za suglasnost. Bilo kakvo kolektivno ostvarivanje, ne samo da isto onemogućuje, već i u potpunosti zatire te time uklanja upravo onu karakteristiku autorskog prava, a to je jedinstvenost istog zbog jednako važnih i neodvojivih elemenata moralnih i materijalnih prava te povezivost autorskog djela sa samom osobom autora. Sinkronizacija u audiovizualna djela upravo je takav oblik prerade autorskog djela koji ovisi i mora ovisiti o volji autora, a u konačnici i o cijeni koju autor želi postići za takvo korištenje (što je u sustavu kolektivne zaštite nemoguće). Navedeno, zapravo, znači da se individualna prava ne smiju ostvarivati putem kolektivne organizacije na temelju zakonske presumpcije, odnosno da je jedini adekvatni mehanizam uspostavljanja kolektivnog upravljanja individualnim pravima ugovorno odobrenje nositelja prava. U tom smislu, Zajednica smatra kako je potrebno da predlagatelj zakona izmijeni relevantne odredbe Nacrta kako bi nositelji prava mogli slobodno raspolagati svojim pravima, odnosno kako bi im se omogućilo pravo na slobodan izbor u pogledu upravljanja pravima na kolektivan ili individualan način.

Primljeno na znanje

Komentar je primljen na znanje. U odnosu na prerade glazbenih djela Nacrtom prijedloga Zakona ostvarivanje prava propisuje se dijelom individualno a dijelom kolektivno. Određene vrste prerada glazbenih djela ostvaruju se isključivo individualno, kako je predviđeno člankom 211. Nacrta prijedloga Zakona koji glasi: „Pravo prerade koje se odnosi na uvrštavanje nescenskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi u kinematografske, televizijske, dokumentarne, crtane, reklamne ili druge filmove, u dramske, dokumentarne i slične serije te u najavi ili odjavi emisija, filmova ili serija ili u prepoznatljivom kratkom zvučnom ili audiovizualnom segmentu (jingleu), ostvaruje se individualno.“ Za određene specifične oblike prerada, pobliže navedene u članku 208. Nacrta prijedloga Zakona, ostvarivanje prava predviđeno je putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, radi omogućavanja učinkovitosti i pravne sigurnosti u djelovanju subjekata koji imaju sklopljen ugovor s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava u pogledu priopćavanja glazbenih djela javnosti (radi se o slučajevima masovnih korištenja djela njihovim emitiranjem, reemitiranjem i dr.), a temeljem uočenih problema u primjeni dosadašnjeg propisa. Također, ova odredba je usklađena s člankom 12. Direktive EU 2019/790 o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i o izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ, koji uređuje kolektivno licenciranje s proširenim učinkom. U svakom slučaju, u pogledu prava koja se prema Zakonu ne ostvaruju obvezno putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, nositelj prava u svakom trenutku ima mogućnost izlaska iz sustava kolektivnog ostvarivanja prava i prelaska na individualno ostvarivanje prava, a u pogledu prava koja se ostvaruju obvezno putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, nositelj prava uvijek ima mogućnost izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje, sukladno članku 218. stavku 2. Nacrta prijedloga Zakona.

686	<p>Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 208.</p> <p>Iz stavka (2) potrebno je brisati odredbu "f. ostvarivanje naknade za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina iz članka 11. stavka 7. ovoga Zakona", u skladu s obrazloženjem navedenim uz članak 11., stavak 7.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Odredba koja se odnosi na plaćanje naknade za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina u više je navrata preispitivana u prethodnom razdoblju, ali je na temelju analize provedbe ove odredbe zaključeno da pretežu argumenti u korist njezinog zadržavanja. Ta se naknada prikuplja u sustavu obveznog kolektivnog ostvarivanja prava i izdvaja u posebni fond koji se koristi za poticanje odgovarajućeg kulturnog i umjetničkog stvaralaštva pretežito nekomercijalne naravi i za poticanje kulturne raznolikosti. Prihode iz toga fonda organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije koristiti u druge svrhe, a svi financijski podaci moraju biti prikazani u godišnjem izvješću o transparentnosti koje se objavljuje na mrežnim stranicama nadležne organizacije. Iz godišnjih izvještaja razvidno je da se navedena sredstva dodjeljuju širokom krugu organizacija i udruga koje njeguju tradicionalne kulturne izričaje, od strane odgovarajućeg stručnog povjerenstva. Plaćanje naknada za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina ne predstavlja obvezu iz pravne stečevine Europske unije no nije u suprotnosti s istom. Osobito se ističe da se na međunarodnoj razini, u okviru Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo odnosno njezinog Međuvladinog odbora za intelektualno vlasništvo i genetske resurse, tradicionalna znanja i folklor, razmatraju različiti instrumenti za zaštitu tradicionalnih kulturnih izričaja upravo putem sustava zaštite intelektualnog vlasništva, dio kojeg je i zaštita autorskog i srodnih prava.</p>
-----	---	---

687	<p>IDM Music d.o.o. V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 208. Što se tiče kolektivnog upravljanja individualnim pravima Nacrt nameće kolektivno upravljanje individualnim pravima temeljeno na zakonskoj presumpciji. Spomenuti pristup smatramo problematičnim jer se zapravo promovira model kolektivnog upravljanja individualnim pravima bez prethodnog pristanka nositelja prava i to u pogledu prava u pogledu kojih je sustav kolektivnog upravljanja teško primjenjiv poput, primjerice, prava prerade ili sinkronizacijskih prava. Naime, tzv. sinkronizacijska prava naročito obuhvaćaju individualni, osobni element autorskog prava i nigdje u svijetu nije poznat slučaj da se temeljem zakona ta prava ostvaruju u sustavu kolektivne zaštite. Svi glazbeni nakladnički ugovori ujedno sadržavaju odredbe da, prilikom ugovaranja sinkronizacijskih prava, bez obzira na postojanje nakladničkog ugovora kao takvog, nakladnik mora za svako takvo korištenje individualno pitati autora za suglasnost. Bilo kakvo kolektivno ostvarivanje, ne da isto onemogućuje, već i u potpunosti zatire, te time uklanja upravo onu karakteristiku autorskog prava a to je jedinstvenost istog zbog jednakovažnih i neodvojivih elemenata moralnih i materijalnih prava te povezivost autorskog djela sa samom osobom autora. Sinkronizacija u audiovizualna djela upravo je takav oblik prerade autorskog djela koji ovisi i mora ovisiti o volji autora, a u konačnici i o cijeni koju autor želi postići za takvo korištenje (što je u sustavu kolektivne zaštite nemoguće). Navedeno, zapravo, znači da se individualna prava ne smiju ostvarivati putem kolektivne organizacije na temelju zakonske presumpcije, odnosno da je jedini adekvatni mehanizam uspostavljanja kolektivnog upravljanja individualnim pravima ugovorno odobrenje nositelja prava. U tom smislu, smatramo kako je potrebno da predlagatelj zakona izmijeni relevantne odredbe Nacrta kako bi nositelji prava mogli slobodno raspolagati svojim pravima, odnosno kako bi im se omogućilo pravo na slobodan izbor u pogledu upravljanja pravima na kolektivan ili individualan način.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. U odnosu na prerade glazbenih djela Nacrtom prijedloga Zakona ostvarivanje prava propisuje se dijelom individualno a dijelom kolektivno. Određene vrste prerada glazbenih djela ostvaruju se isključivo individualno, kako je predviđeno člankom 211. Nacrta prijedloga Zakona. Za određene specifične oblike prerada, pobliže navedene u članku 208. Nacrta prijedloga Zakona, ostvarivanje prava predviđeno je putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, radi omogućavanja učinkovitosti i pravne sigurnosti u djelovanju subjekata koji imaju sklopljen ugovor s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava u pogledu priopćavanja glazbenih djela javnosti (radi se o slučajevima masovnih korištenja djela njihovim emitiranjem, stavljanjem na raspolaganje javnosti putem internetskih platformi i slično), a temeljem uočenih problema u primjeni dosadašnjeg propisa.</p>
-----	---	---

688	<p>Dancing Bear Publishing V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 208. Predlažemo u skladu s našim općim komentarama na Nacrt da se pod (2) promijeni obligatorni karakter odredbe u fakultativni (" (2) Sljedeća autorska prava mogu se ostvarivati putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava")</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Ističe se da je obvezno kolektivno ostvarivanje prava za određene vrste korištenja predmeta zaštite postojalo i u važećem propisu iz ovoga područja, a praksa je pokazala da je ono kod nekih oblika korištenja zaista odgovarajuće i uravnoteženo rješenje koje osigurava pravnu sigurnost nositelja prava, ali i korisnika predmeta zaštite koji je dobio odobrenje za određeno korištenje djela iz repertoara pojedine organizacije. Ističe se da je pravnom stečevinom EU-a predviđeno obvezno kolektivno ostvarivanje prava za određene vrste prava, iz čega je razvidno da obavezno kolektivno ostvarivanje prava nije u suprotnosti s duhom Direktive 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu. Također se ukazuje na to da autor odnosno nositelj srodnog prava po svom slobodnom izboru može povjeriti ostvarivanje svojih prava i nekoj drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja djeluje u državi članici EU-a, dakle ne nužno onoj organizaciji koja djeluje u Republici Hrvatskoj.</p>
689	<p>Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 209. Članak 209. (2) Sljedeća srodna prava moraju se ostvarivati samo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava: 1. prava umjetnika izvođača: a. pravo priopćavanja javnosti izvedbi fiksniranih na fonogramima, koje uključuje ali se ne ograničuje na: ◊ pravo emitiranja (uključujući satelitsko emitiranje) ◊ pravo reemitiranja (uključujući kabelsko reemitiranje) ◊ pravo prijenosa izravnim protokom ◊ pravo umnožavanja i priopćavanja javnosti (uključujući činjenje dostupnim javnosti) u okviru prateće internetske usluge b. pravo iznajmljivanja uključujući i pravo na naknadu iz članka 127. stavka 2. ovoga Zakona c. pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, izvedaba koje su nedostupne na tržištu a koje su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine d. ostvarivanje naknade za javnu posudbu e. ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje f. ostvarivanje dodatne godišnje naknade iz članka 139. ovoga Zakona G. OSTVARIVANJE PRAVA UMJETNIKA IZVOĐAČA NA PRIMJERENU I RAZMJERNU NAKNADU IZ ČL. 128. ST. 3. OVOG ZAKONA. OBRAZLOŽENJE Predloženom podtočkom G. Članka 209. stavak 2. točka 1. Nacrta Zakona uspostavlja se mehanizam obveznog kolektivnog ostvarivanja prava na naknadu za činjenje dostupnim javnosti kao i za davanje pristupa javnosti izvedbama koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta. U prilog potrebi za uspostavljanjem sustava obveznog kolektivnog ostvarivanja navedenog prava potrebno se osvrnuti na trenutnu situaciju. Glazbeni servisi koji trenutno u Republici Hrvatskoj priopćavaju javnosti snimljene izvedbe umjetnika izvođača svoju djelatnost temelje na</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Navodi u komentaru ne odgovaraju činjeničnom stanju. Prava koja su ovim Nacrtom prijedloga Zakona dodijeljena umjetnicima izvođačima usklađena su kako s člankom 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, dodatno pojašnjenim recitalom (73) na kojeg upućujemo, tako i s Ugovorom o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WPPT), kao i s Direktivom 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu. Osobito se ističe se da se ovim Nacrtom prijedloga zakona (kao i važećim Zakonom) propisuje i šira zaštita za umjetnike izvođače nego što je ona koja je propisana pravnom stečevinom EU-a i WPPT-om, u pogledu opsega isključivih prava. Temeljem javnog savjetovanja u tekst Nacrta prijedloga Zakona unesene su i dodatne detaljnije razrađene odredbe o potrebi sklapanja kolektivnih sporazuma između reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača koji djeluju u području glazbe i reprezentativnih udruženja proizvođača fonograma, o minimalnim uvjetima ugovora vezanih uz angažmane umjetnika izvođača te o postupku usvajanja takvih kolektivnih sporazuma. Takav kolektivni sporazum primjenjivao bi se na sve situacije u kojima umjetnik izvođač i proizvođač fonograma nisu ugovorili povoljnije uvjete u svojem pojedinačno sklopljenom ugovoru.</p>

ugovorima zaključenim s proizvođačima fonograma u kojima isti jamče da su im umjetnici izvođači prenijeli sva prava. Temeljem tih ugovora, glazbeni servisi plaćaju naknadu pojedinačnim proizvođačima fonograma čiji repertoar (fonograme) čine dostupnim javnosti, kako za njihova vlastita prava činjenja dostupnim javnosti, tako i za prava umjetnika izvođača čije izvedbe su fiksirane na tim fonogramima, bez obzira na činjenicu da ta prava većim dijelom nisu regulirana u ugovorima ili nisu regulirana sa svim izvođačima koji sudjeluju na snimljenim izvedbama, a navedena jamstva se ne provjeravaju ni na koji način, čak i kada su upozoreni da su jamstva neutemeljena i netočno dana. U stvarnosti je samo određen broj glavnih izvođača ugovorom izričito prenio ta svoja prava na proizvođače fonograma, dok se kod velikog broja ugovora uopće ne spominje pravo činjenja dostupnim javnosti, poglavito zbog toga što u vrijeme njihovog zaključivanja to pravo nije niti postojalo (stari katalog). I to je situacija kada ugovori uopće i postoje, pri čemu u slučaju pratećih izvođača najvećim dijelom nikakvih ugovora niti nema (niti sada, a još manje ih je prije bilo). Rezultat toga je činjenica da samo određeni broj glavnih izvođača u Republici Hrvatskoj ostvaruje naknadu s osnova priopćavanja javnosti (putem interneta) svojih izvedaba (i to direktno od proizvođača fonograma s kojim su zaključili ugovore i uglavnom bez specifikacije o kojim se izvedbama radi, na kojim platformama i koji su pojedinačni iznosi), dok ostali izvođači bilo glavni bilo prateći, već godinama ne ostvaruju NIKAKVU NAKNADU S TE OSNOVE. Zakon (a niti Direktiva) ne razlikuje u tom smislu glavne od pratećih izvođača, a čak i tamo gdje implicite dolazi do razlikovanja (čl. 19. st. 3. i 4. Direktive) govori se o ograničenoj obvezi u pogledu autora i izvođača čiji „doprinos nije znatan u odnosu na ukupno djelo ili izvedbu“ – NO ISKLJUČIVO U POGLEDU TRANSPARENTNOSTI A NE I SAME NAKNADE, ODNOSNO PRAVA NA ISTU. Činjenica je da način na koji se sada upravlja izvođačkim pravima na internetu u svojoj biti predstavlja de facto kolektivno raspolaganje pravima, obzirom se putem tzv. agregatora nudi „repertoar“ a ne pojedinačne snimke. No takvo raspolaganje se svodi isključivo na skupno nuđenje predmeta zaštite (prava umjetnika izvođača), no ne i na adekvatnu raspodjelu prikupljenih naknada. Tako postavljen sustav je duboko nepravičan i potpuno neusklađen sa zahtjevima i intencijom Poglavlja 3 Direktive, a ujedno i neodgovarajući u odnosu na ulogu koju izvođači imaju, a čija uloga ni na koji način u smislu naknade ne bi smjela biti manje vrijedna od uloge tj. naknade koju za istu vrstu korištenja imaju proizvođači fonograma. Stoga POSTOJEĆI SUSTAV, prilikom implementacije Direktive 2019/790, NE MOŽE BITI ZADRŽAN jer bi kao takav bio protivan duhu Direktive i onemogućio bi cilj koji se donošenjem Direktive želio postići. S druge strane, uspostavljanjem sustava obveznog kolektivnog ostvarivanja prava na naknadu za činjenje dostupnim javnosti uključujući i davanje pristupa javnosti fonogramima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta za umjetnike

izvođače putem ovlaštene organizacije kolektivne zaštite prava upravo umjetnika izvođača, svrha Poglavlja 3 Direktive, a posebice članka 18. u potpunosti se ostvaruje. Nadalje, predloženim obveznim kolektivnim ostvarivanjem prava činjenja dostupnim javnosti, u ugovorni odnos stupale bi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača te odobravale korištenje predmeta zaštite (za one izvođače koji svoje isključivo pravo nisu prenijeli niti jednoj trećoj osobi), kao i naplaćivale neodrecivu naknadu za sve umjetnike izvođače te istu transparentno isplaćivale u skladu s podacima o korištenju izvedbi na tim servisima. Na taj način se zadržava ugovorna sloboda između izvođača i trećih na koje se prenosi pravo raspolaganja na način da se omogućava da se „diskografski“ posao temeljem zaključenih ugovora nesmetano obavlja bez poteškoća ili dvojbi, no istovremeno se osigurava kreativnom dijelu ostvarivanje pravednih plaćanja temeljem njihovih vlastitih prava. Ovime se nikako ne bi dovele u pitanje ugovorne slobode u slučajevima kada ugovori uopće i postoje, no itekako se dovode u pitanje granice ugovorne slobode u tim slučajevima (kao što to i Direktiva priznaje i predviđa mehanizme adaptacije) naročito zbog činjenice neravnopravnih snaga i pozicija ugovornih strana u diskografskim ugovorima. Kolektivne organizacije, kao rješenje tog problema u glazbenoj industriji, jedini su adekvatni način obzirom na neospornu činjenicu da iste posjeduju sve podatke o izvođačima na svim snimkama, pristup međunarodnoj bazi kao i sve ostalo nužno da bi prikupljena sredstva u konačnici završila kod izvođača na transparentan način. Osim svega naprijed navedenog, uspostavljanjem sustava obveznog kolektivnog ostvarivanja prava ujedno se u odnosu na to pravo ostvaruje i obveza transparentnosti iz članka 19. Direktive, budući je sustav kolektivnog ostvarivanja prava sam po sebi baziran na ažurnom, detaljnom i preciznom dostavljanju informacija o korištenju predmeta zaštite od strane korisnika, odnosno isplati pripadajuće naknade umjetnicima izvođačima uz isto takav detaljan izvještaj o korištenju njihovih izvedbi. Sve ove obveze kolektivnih organizacija propisane su Direktivom 2014/26. Naročito naglašavamo obvezu svake kolektivne organizacije da isplati naknadu svakom nositelju prava za koga je naknadu i prikupila. Direktiva 2019/790 zahtijeva u čl. 18 da naknadu prime upravo svi autori i izvođači. Isto tako želimo naglasiti da je u postupku implementacije Direktive 2019/790 u državama članicama EU osnovana neformalna skupina organizacija za kolektivno ostvarivanje prava izvođača u kojoj osim HUZIP-a sudjeluju udruge iz Estonije, Francuske, Nizozemske, Mađarske, Irske, Italije, Grčke, Poljske, Portugala i Švedske, na čelu sa španjolskom udrugom AIE koji već, temeljem španjolskog zakona, kolektivno ostvaruju prava i naknadu za činjenje fiksniranih izvedaba dostupnim javnosti. Cilj navedene skupine je da se u što većem broju nacionalnih zakonodavstava EU članak 18. Direktive 2019/790 primijeni uz temeljne jedinstvene karakteristike a to su: a) da se izvođači ne mogu odreći naknade za činjenje dostupnim javnosti i b) da se ta naknada

	<p>prikuplja obvezno od strane organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. S obzirom na navedeno, uvođenjem u svoje zakonodavstvo sustava obveznog kolektivnog ostvarivanja prava umjetnika izvođača na naknadu za činjenje dostupnim javnosti, Republika Hrvatska ne bi nikako bila jedina država s takvim sustavom u Europi, a što se navodi kao bojazan i izgovor za neprihvatanje takvog rješenja.</p>	
690	<p>Divjak, Topić & Bahtijarević odvjetničko društvo d.o.o. V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 209. 1. U odnosu na točku 3. stavka 1. ovog članka napominjemo da se načelno protivimo uvođenju prava nakladnika informativnih publikacija kako je obrazloženo u komentaru uz Poglavlje 6. u Dijelu III. Nacrta, osim prava iz članka 157. kojim se implementira članak 15. Direktive 2019/790. 2. Podredno i nastavno na sve izneseno u komentaru uz odredbu članka 208. stavka 2. točke 2. podtočke (c) ovog Nacrta, u odnosu na ovu odredbu dodajemo i sljedeći komentar. Za razliku od općeg prava umnožavanja koje bi autori novinarskih djela uvrštenih u informativne publikacije trebali kolektivno ostvarivati prema odredbi članka 208. stavka 2. točke 2. podtočke (c) ovog Nacrta, ovo je pravo umnožavanja iz članka 156. ovog Nacrta koje bi nakladnici informativnih publikacija trebali ostvarivati kolektivno prema ovoj odredbi ograničeno isključivo na djelatnost tzv. „press-clippinga“. Drugim riječima, dok bi korisnici za koje bi se smatralo da se bave tzv. „press-clippingom“ trebali plaćati ovim nakladnicima naknadu za umnožavanje njihovih publikacija, ova se odredba ne bi primjenjivala na sve druge korisnike koji bi u bitnome na isti način umnožavali takve publikacije u okviru svoje komercijalne djelatnosti koja nije ili se ne zove „press-klipping“. Dakle, uza sve nejasnoće o kojima je bilo riječi u komentaru uz odgovarajuću odredbu članka 208., ovdje se postavlja pitanje ravnopravnosti svih korisnika koji bi na ovakav način iskorištavali informativne publikacije. Konačno, kao što je već istaknuto u komentaru uz odgovarajuću odredbu članka 208., već iz samog opisa djelatnosti tzv. „press-clippinga“ sadržanog u ovim odredbama, proizlazi da ona podrazumijeva ne samo umnožavanje, nego i distribuiranje, odnosno priopćavanje javnosti umnoženih „dijelova“ informativnih publikacija (a zapravo pojedinih novinarskih djela). Međutim, pravo priopćavanja javnosti uređeno je u podtočki (a) točke 3. stavka 1. ovog članka i ne mora se ostvarivati kolektivno. Postavlja se pitanje zašto plaćanjem naknade za priopćavanje javnosti iz podtočke (a) točke 3. stavka 1. ovog članka ne bi bila konzumirana i naknada za umnožavanje prema ovoj odredbi ili vice versa. 3. Konačno, u odnosu na odredbu stavka 1. točke 3. podtočke (b), zar prema dikciji članka 156. „pravo učiniti dostupnim javnosti iz članka 156. ovoga Zakona“ nije vrsta „prava priopćavanja javnosti iz članka 156. ovoga Zakona“ pa je zapravo već konzumirano u prethodnoj podtočki (a) ove točke 3. stavka 1. ovog članka?</p>	<p>Djelomično prihvaćen Primjedba je djelomično prihvaćena te je izmijenjena odredba o praćenju medija (engl. press-clipping).</p>

691	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 209. Čl. 209 Nastavno na cjelokupno obrazloženje koje je postavljeno i dano uz čl. 128 i predloženi stavak 3, predlaže se u nacrt vratiti odredbu i to na način da se U čl. 209, st. 2 t. 1 doda nova podtočka : g) ostvarivanje prava umjetnika izvođača na primjerenu i razmjernu naknade iz čl. 128.st 3</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Navodi u komentaru ne odgovaraju činjeničnom stanju. Prava koja su ovim Nacrtom prijedloga Zakona dodijeljena umjetnicima izvođačima usklađena su kako s člankom 18. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu, dodatno pojašnjenim recitalom (73) na kojeg upućujemo, tako i s Ugovorom o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WPPT), kao i s Direktivom 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu. Osobito se ističe se da se ovim Nacrtom prijedloga zakona (kao i važećim Zakonom) propisuje i šira zaštita za umjetnike izvođače nego što je ona koja je propisana pravnom stečevinom EU-a i WPPT-om, u pogledu opsega isključivih prava. Temeljem javnog savjetovanja u tekst Nacrta prijedloga Zakona unesene su i dodatne detaljnije razrađene odredbe o potrebi sklapanja kolektivnih sporazuma između reprezentativnih udruženja umjetnika izvođača koji djeluju u području glazbe i reprezentativnih udruženja proizvođača fonograma, o minimalnim uvjetima ugovora vezanih uz angažmane umjetnika izvođača te o postupku usvajanja takvih kolektivnih sporazuma. Takav kolektivni sporazum primjenjivao bi se na sve situacije u kojima umjetnik izvođač i proizvođač fonograma nisu ugovorili povoljnije uvjete u svojem pojedinačno sklopljenom ugovoru.</p>
692	<p>Savez scenarista i pisaca izvedbenih djela V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 209. U potpunosti podržavamo prijedlog HDFS-a da se uz pojam "fonogram" uvijek i svugdje u ovom prijedlogu zakona doda i pojam "videogram".</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
693	<p>Goran Navojec V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 209. U potpunosti se slažem s primjedbama i podržavam prijedlog HDFS-a.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
694	<p>Marija Škaričić V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 209. U potpunosti podržavam prijedlog Hrvatskog društva filmskih djelatnika. Nejasna je i uznemirujuća potreba autora nacrt Zakona da u nekoliko članaka izvođače svrstava u one čije su izvedbe fiksirane na fonogramima. Bez obzira na to što "se na njih ne ograničuje", ne razumijem ovu diskriminatornu logiku. Svakako je neophodno u stavku 1., točki 1. ili brisati riječ fonogram ili dodati videogram.</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedbu nije moguće prihvatiti. Prava umjetnika izvođača iz članka 209. stavka 1. točke 1. Nacrta prijedloga Zakona odnose se samo na glazbene izvođače. Prava drugih izvođača ostvaruju se individualno. U Europskoj uniji ne postoje primjeri o kolektivnom ostvarivanju ovih prava za druge izvođače osim glazbenih. Ipak, odredbe iz članka 209. nisu ograničavajuće za druge izvođače.</p>

695	<p>Hrvatsko društvo filmskih djelatnika V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 209.</p> <p>U članku 209. stavku 1. točki 1. opet se nedopustivo i diskriminirajuće spominje samo riječ fonogram. Članak 156. stavak 2. točka. 2. trenutno važećeg Zakona kod propisivanja prava koja se kolektivno ostvaruju ne pravi razliku između različitih kategorija izvođača. Čemu uvođenje ovakve podjele? Premda se u uvodu članka 209. spominje kako "kolektivno ostvarivanje prava može obuhvaćati osobito sljedeća srodna prava iz ovoga Zakona ali se na njih ne ograničuje, zbog veće pravne sigurnosti i jednakosti izvođača, tražimo da se briše riječ fonogram ili da se za sva prava izvođača iz čl. 209. doda i riječ videogram.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Primjedbu nije moguće prihvatiti. Prava umjetnika izvođača iz članka 209. stavka 1. točke 1. Nacrta prijedloga Zakona odnose se samo na glazbene izvođače. Prava drugih izvođača ostvaruju se individualno. U Europskoj uniji ne postoje primjeri o kolektivnom ostvarivanju ovih prava za druge izvođače osim glazbenih. Ipak, odredbe iz članka 209. nisu ograničavajuće za druge izvođače.</p>
696	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 212.</p> <p>Čl. 212. St. 2 predlaže se dopuniti s riječima „....a ta organizacija je dužna navedene podatke pravovremeno dostaviti svim drugim organizacijama.“</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća jer ovakvo dodatno propisivanje u pogledu ugovorne suradnje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije neophodno.</p>

697	<p>Divjak, Topić & Bahtijarević odvjetničko društvo d.o.o.</p> <p>V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 213.</p> <p>Prije svega, stavci 2. i 3. ovog članka sadržajno su u suštini istovjetni, izuzev pozivanja na odgovarajuće članke Nacrta u kojima su uređena predmetna prava (157. i 158., odnosno 159.). Smatramo da se ove odredbe mogu spojiti u jedan stavak na jasniji i koncizniji način. Suštinski, iz dikcije ovih odredbi nameće se zaključak da bi intencija bila da, neovisno o količini ovlaštenih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, korisnik bi trebao platiti jedinstvenu naknadu koja bi obuhvaćala i udio autora i udio nakladnika. Međutim, to nije posve jasno pa predlažemo da se to izričito uredi na svim odgovarajućim mjestima u Nacrtu (tj., kako u ovom članku, tako i u člancima 158. i 159. na koje se ovdje referira), primjerice na sličan način kako je to uređeno u odnosu proizvođača fonograma i umjetnika izvođača u članku 134. stavku 1. alineji 6. Nacrta, naime riječima: „pravo [...] na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za...“. Dakle, da se izričito odredi da je riječ uvijek o „jedinstvenoj“ naknadi u kojoj autori i nakladnici imaju svoj udio. Usto, ako je to jedinstvena naknada u slučajevima kada se ta prava ostvaruju kolektivno, smatramo da to ne odražavaju odgovarajuće odredbe članaka 208. i 209. Nacrta. Ako pak gore opisano razumijevanje nije točno, to prije svega potvrđuje nerazumljivost ovih odredbi, a suštinski onda predlažemo da se to uredi na gore opisani način. Novinarska djela nemoguće u praksi koristiti bez korištenja publikacija u koje su uvrštene pa su tako pravo tih autora i nakladnika neraskidivo povezana iz perspektive korisnika. Takvim bi se uređenjem znatno olakšalo kako davanje ovlaštenja korisnicima, tako i ostvarivanje prava nositelja. To bi bilo u skladu s ciljevima najavljenim u točki II.2. obrazloženja Nacrta, posebice u odnosu na „...stvaranje tržišta autorskih prava koje dobro funkcionira...“ te „...osiguravanje pretpostavki za pravičnu naknadu autorima i izvođačima u ugovorima kojima isti ustupaju svoja prava radi korištenja njihovih djela ili drugih predmeta zaštite...“. U suprotnome pak, takve nejasne odredbe kojima bi se predviđao nepotrebno složen način uređenja međusobnih odnosa nositelja međusobno povezanih prava te njihovih odnosa s njihovim korisnicima u vezi s ostvarivanjem tih prava zu praksi mogle dovesti do potpune blokade djelatnosti korisnika prava, a što bi u konačnici financijski odrazilo i na ostvarivanju tih prava od strane njihovih nositelja.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Stavak 2. i stavak 3. članka 213. Nacrta prijedloga Zakona uređuju dva različita slučaja, zbog čega se ukazuje potrebnim propisati ih u dva različita stavka, koji će biti odgovarajuće dodatno precizirani.</p>
-----	---	--

698	<p>Hrvatsko knjižničarsko društvo V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 214. KOMENTAR UZ ČL. 214, ST. 1) Za znanstveno izdavaštvo kao posebnu kategoriju i vrstu radova, koja je i u ovom Zakonu s pravom posebno istaknuto, postoje neke tek novoosnovane udruge građana koje se nisu registrirale za kolektivno ostvarivanje prava. Postoje cijele kategorije izdanih djela koja nikako ne mogu spadati pod zastupanje postojećih nakladničkih udruga, a koja nisu tek samizdati pojedinaca. Pitanje je mogu li postojećim udrugama biti zastupani različita grafička djela, razglednice, letci, sitni tisak, katalozi, brošure, spomenice, plakati izdani od pravnih osoba svih tipova (udruga, institucija i trgovačkih društava). A posebno je i pitanje reprezentativnosti za autore, kako standardnih publikacija, tako i svih drugih vrsta izdanja, koje NE može npr. zastupati samo jedno društvo od više njih, kao kod književnika. Čl. 11 EU Direktive posebno ističe problem reprezentativnosti., a recital u 33) traži i da država ima jasne mehanizme za licenciranje korištenja djela ili drugih predmeta zaštite nedostupnih na tržištu od strane institucija kulturne baštine, koji sada nisu dostupni, niti znani ustanovama niti običnim korisnicima i upitno je kako će oni biti informirani tko je reprezentativan ili uopće o svemu. Posebno su upitne i do sada nepoznate provedbe odredbi recitala u 42) (osiguravanje „mehanizama licenciranja“! od strane države, pravna sigurnost, kategorizacija djela koje nema i sve ostalo u (42)) kao i čl. 11 o djelotvornom dijalogu i što država i Ministarstvo KONKRETNO namjeravaju oko toga poduzeti, da Zakon ne ostane mrtvo slovo na papiru?</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar se prima na znanje, uz napomenu da se člankom 214. ZAPSP-a vjerno prenose zahtjevi Direktive EU 790/2019.</p>
-----	--	---

699	<p>Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 215.</p> <p>Članak 215. (12) Ako povodom zahtjeva za davanje odobrenja iz ovoga članka Zavod nije izdao odobrenje zbog neispunjavanja pretpostavki iz ovoga članka, ponovljeni zahtjev za davanjem odobrenja za istu vrstu prava i istu kategoriju prava, AKO ZA TU VRSTU PRAVA I TU KATEGORIJU PRAVA VEĆ POSTOJI ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA KOJA TA PRAVA OSTVARUJE, ne može se podnijeti prije proteka pet godina od podnošenja zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka. OBRAZLOŽENJE Ova odredba može doći u primjenu jedino u slučaju ukoliko, uz već postojeću organizaciju za kolektivno ostvarivanje određenih prava, neka nova organizacija za kolektivno ostvarivanje prava podnese zahtjev za odobrenje za istu vrstu i istu kategoriju prava. U tom slučaju, ukoliko zahtjev bude odbijen, neće biti štetnih posljedica u primjeni ovog članka budući će to pravo i dalje ostvarivati postojeća organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Međutim, ukoliko se radi o novom pravu ili novoj kategoriji nositelja prava za koje nije uspostavljen sustav kolektivnog ostvarivanja, a zahtjev organizacije koja ta prava namjerava kolektivno ostvarivati zbog nekog nedostatka bude odbijen, tada takva odredba ne bi imala opravdanja budući se u tom slučaju u narednih 5 godina ta prava ne bi mogla ostvarivati. Ukoliko se, međutim, mislilo da ISTA organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, čiji zahtjev nije odobren, ne može u tom roku ponovno podnijeti zahtjev, treba to u članku izričito navesti.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća te se odredba članka 215. mijenja na odgovarajući način.</p>
-----	---	---

700	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 215. Čl. 215. st.12 Potpuno je nelogično da se u slučaju ako povodom nečijeg zahtjeva za odobrenje, DZIV nije izdao isto zbog neispunjavanja pretpostavki, ponovljeni zahtjev ne može podnijeti prije proteka roka od 5 godina. Naime, na taj način se potencijalno uskraćuje mogućnost kolektivne zaštite za određene nositelje, što je nedopustivo kod svih prava koja se ostvaruju obvezno kolektivno. Ako se mislilo na to da ISTA OSOBA ne smije podnijeti – to je onda tako trebalo napisati, iako i to nije smisleno ukoliko se radilo o manjem nedostatku (primjerice nepostojanju određenog zaposlenika ili po mišljenju DZIV-a nedostatno reprezentnom katalogu/popisu nositelja prava koja se ostvaruju). U svakom slučaju smatram da je potrebno izričito navesti da će se ostaviti rok za ispravljanje nedostataka ukoliko je isto moguće ispraviti, a koji ne može biti kraći od 60 dana. Ovako kako je u nacrtu prijedloga sročena odredba, ista ostavlja mogućnost da određeni nositelji ne budu zaštićeni, a zapravo se čini, s druge strane, da obzirom su više-manje sve kategorije nositelja „pokrivene postojećim organizacijama“, kao da ne postoji niti teoretska mogućnost da možda neka od njih (bilo koja) u nekom trenutku izgubi odobrenje iz bilo kojeg razloga. Ako se pak mislilo da NITKO ne može podnijeti u roku od 5 godina, onda je to, posebice u slučaju obveznog kolektivnog zastupanje de facto 5-godišnja suspenzija prava.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća te se odredba članka 215. na odgovarajući način mijenja</p>
701	<p>HGK V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 215. Stavkom 5. ovoga članka utvrđuje se zakonska presumpcija, sukladno kojoj se u pogledu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava predmnijeva da ima punomoć za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava za koje je ovlaštena, za sve domaće i strane nositelje takvih prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njegova prava. Čini se kako je ovakav pristup suprotan europskim i globalnim standardima upravljanja autorskim pravima te Zajednica kulturnih i kreativnih industrija HGK smatra kako bi se navedena zakonska presumpcija trebala odnositi na onaj ograničeni broj prava koja je moguće ostvarivati isključivo kolektivnim putem. U tom smislu, kolektivno ostvarivanje individualnih prava ne bi se trebalo ni na koji način temeljiti na zakonskoj presumpciji (pogotovo u pogledu stranih autora i nositelja prava) nego bi trebalo proizlaziti iz ugovornog ovlaštenja nositelja prava, prethodno danog organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Zakonska presumpcija iz članka 215. stavka 5. Nacrta prijedloga Zakona postoji dugo vremena u hrvatskom autorskopравnom sustavu i pokazala se primjerenom kako za nositelje prava, tako i za korisnike, kao i za tijela za provedbu prava. Također, ova odredba je usklađena s člankom 12. Direktive EU 2019/790 o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i o izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ, koji uređuje kolektivno licenciranje s proširenim učinkom. Ističemo da, u pogledu prava koja se prema Zakonu ne ostvaruju obvezno putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, nositelj prava u svakom trenutku ima mogućnost izlaska iz sustava kolektivnog ostvarivanja prava i prelaska na individualno ostvarivanje prava (te tako jednostavno može isključiti svoja djela ili druge predmete zaštite iz ovakvog mehanizma licenciranja), a u pogledu prava koja se ostvaruju obvezno putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, nositelj prava uvijek ima mogućnost izdavati odobrenje za nekomercijalno korištenje, sukladno članku 218. stavku 2. Nacrta prijedloga Zakona.</p>

702	<p>IDM Music d.o.o. V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 215. Nacrt u članku 215. stavku 5. Nacrta utvrđuje zakonsku presumpciju, sukladno kojoj se u pogledu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava predmnijeva da ima punomoć za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava za koje je ovlaštena, za sve domaće i strane nositelje takvih prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njegova prava. Čini se kako je ovakav pristup suprotan europskim i globalnim standardima upravljanja autorskim pravima te držimo kako bi se navedena zakonska presumpcija trebala odnositi na onaj ograničeni broj prava koja je moguće ostvarivati isključivo kolektivnim putem. U tom smislu, kolektivno ostvarivanje individualnih prava ne bi se trebalo ni na koji način temeljiti na zakonskoj presumpciji (pogotovo u pogledu stranih autora i nositelja prava) nego bi trebalo proizlaziti iz ugovornog ovlaštenja nositelja prava, prethodno danog organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Zakonska presumpcija iz članka 215. stavka 5. Nacrta prijedloga Zakona postoji dugo vremena u hrvatskom autorskopравnom sustavu i pokazala se primjerenom kako za nositelje prava, tako i za korisnike, kao i za tijela za provedbu prava. Također, ova odredba je usklađena s člankom 12. Direktive EU 2019/790 o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i o izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ, koji uređuje kolektivno licenciranje s proširenim učinkom. Ističemo da, u pogledu prava koja se prema Zakonu ne ostvaruju obvezno putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, nositelj prava u svakom trenutku ima mogućnost izlaska iz sustava kolektivnog ostvarivanja prava i prelaska na individualno ostvarivanje prava (te tako jednostavno može isključiti svoja djela ili druge predmete zaštite iz ovakvog mehanizma licenciranja), a u pogledu prava koja se ostvaruju obvezno putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, nositelj prava uvijek ima mogućnost izdavati odobrenje za nekomercijalno korištenje, sukladno članku 218. stavku 2. Nacrta prijedloga Zakona.</p>
703	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 216. Čl. 216 U st. 6 pogrešno je zaostala numeracije iz prethodne verzije nacrta zakona, te stoga umjesto čl. 210 treba stajati čl. 208 st. 2 i čl. 209 st. 2. ako se željelo reći da neovisni upravljački subjekt ne smije obavljati ostvarivanje prava za koja postoji obveza kolektivne zaštite.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
704	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 226. Čl. 226 st. 1 Predlaže se da kod mogućnosti da se interesi korisnika ostvaruju kroz udruženje (u slučaju kad nema komore), te kada se ugovor u pogledu cijene zaključuje s takvim udruženjem, ipak propiše da se mora raditi o REPREZENTATIVNOM udruženju (u odnosu na određenu kategoriju korisnika, ali uzimajući u obzir sve specifičnosti unutar određenih kategorija). Posebice obzirom je sukladno Zakonu o udrugama moguće osnovati udrugu od strane 3 osobe.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Odrredba ovog članakanije se mijenjala te je sadržajno identična oderdbi članka 162. stavka 1. važećeg Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, u pogledu kojeg do sada nisu uočeni problemi niti nejasnoće u praksi.</p>
705	<p>Hrvatsko društvo filmskih djelatnika V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 229. Članak 229. stavak 7. Predlažemo brisanje odredbe da naknadu Vijeća stručnjaka podmiruju stranke u postupku, posebno kad se postupak vodi između autora i ugovornog partnera. Obveza plaćanja naknade za rad spomenutom Vijeću ima demotivirajući učinak na stranke da se uopće koriste ovim mehanizmom. Zašto bi stranka imala dodatne troškove u ovakvom postupku koji opet može rezultirati time da se rješenje nije postiglo pa opet kao mogućnost ostaje privatna parnica?</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedbu nije moguće prihvatiti. Autorska i srodna prava su privatna prava pa stoga, kao i kod svih drugih privatnih prava, uključujući i pravo vlasništva na stvarima, osim u kaznenom i prekršajnom postupku, iz državnog proračuna se ne nadoknađuju troškovi postupka radi ostvarivanja privatnih prava.</p>

706	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 230. Čl. 230 St. 2 Rok za očitovanje na prijedloge Vijeća stručnjaka , koji je predložen kao 3-mjesečni rok, smatram dalekom predugim obzirom na moguće sadržaje postupaka posredovanja pred Vijećem stručnjaka. Primjereniji bi bio rok od 2 mjeseca. Predlažem navedenu izmjenu.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog skraćivanja roka se ne prihvaća. Rok od tri mjeseca u okviru kojeg se smatra da su stranke prihvatile prijedlog Vijeća stručnjaka proizlazi iz članka 11. stavka 3. Direktive Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje.</p>
707	<p>Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 231. Članak 231. (5) Ako je korištenje predmeta zaštite nužno za djelatnost korisnika tako da djelatnost korisnika ovisi o korištenju predmeta zaštite, kao što je to u slučaju emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom, ČINJENJA DOSTUPNIM JAVNOSTI I DAVANJA PRISTUPA JAVNOSTI IZVEDBAMA KOJE SU UČITALI KORISNICI NA PLATFORMAMA ZA DIJELJENJE SADRŽAJA PUTEM INTERNETA, KAO I koncertnih, plesnih i drugih korištenja predmeta zaštite uz naplatu, visina cijene određuje se, u pravilu, u postotku od prihoda, odnosno primitka što ga korisnik ostvaruje od korištenja predmeta zaštite. OBRAZLOŽENJE Predlažemo dopuniti primjere kod kojih je korištenje predmeta zaštite uistinu nužno za korisnika. Prvenstveno se to odnosi na internet platforme raznih vrsta koje koriste predmete zaštite i bez kojih predmeta te platforme nemaju smisla niti svrhe, a posve je izgledno da će se naknada i za takvo korištenje određivati u postotku od prihoda korisnika.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća iz razloga što nije izvjesno da će se u slučaju internetskih platformi cijena korištenja predmeta zaštite uvijek određivati u postotku od prihoda odnosno primitka.</p>
708	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 231. Čl. 231. St. 5 Kod navođenja primjera kada je korištenje predmeta zaštite NUŽNO za djelatnost korisnika smatram logičnim i predlažem, nakon „prijenosa izravnim protokom“, dodati i sljedeća prava – „.... činjenja dostupnim javnosti i davanja pristupa javnosti izvedbama koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta.....“. Posve je izgledno da će se ta naknada određivati u % od prihoda korisnika ostvarenih korištenjem predmeta zaštite i neće moći predstavljati nikakvu fiksnu naknadu, a ta dva načina korištenja (vrste priopćavanja javnosti) su vrlo bitna u ovom zakonu a u svakodobnom korištenju djela predstavljaju gotovo najčešće oblike korištenja određenih predmeta zaštite.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća iz razloga što nije izvjesno da će se u slučaju internetskih platformi cijena korištenja predmeta zaštite uvijek određivati u postotku od prihoda odnosno primitka.</p>
709	<p>Divjak, Topić & Bahtijarević odvjetničko društvo d.o.o. V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 256. Dikcija odredbe ovog članka nije u duhu hrvatskog jezika pa predlažemo da glasi: Na obradu osobnih podataka koja se provodi u skladu s ovim Zakonom primjenjuju se pravni propisi kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Primjedba se djelomično prihvaća, te se odredba na odgovarajući način precizira.</p>

710	<p>Divjak, Topić & Bahtijarević odvjetničko društvo d.o.o. V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA, Članak 256. Odredba ovog članka je opće naravi jer se njome uređuje „obrađa osobnih podataka koja se provodi u skladu s ovim Zakonom“. Zašto je ona zalutala u DIO V. Poglavlje 8 kojim se uređuju „Provedbene mjere“ u vezi s djelovanjem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava? Ova odredba treba biti u nekom neutralnom/općem dijelu Zakona. Možda ju je prihvatljivo premjestiti u DIO IX. Nacrta?</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Pojašnjava se da ova odredba treba biti u ovom dijelu Zakona, radi usklađivanja s Direktivom 2014/26/EU (članak 42.).</p>
711	<p>HGK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIH PRAVIMA, DIO VI. U nastavku iznosimo komentare i prijedloge Grupacije kinoprikazivača i Grupacije kinodistributera koji djeluju u okviru Zajednice za audiovizualne djelatnosti HGK: predlaže se u Dio VI Nacrta na nomotehnički odgovarajuće mjesto ubaciti sljedeću odredbu kojom bi se zaštitila autorska djela putem onemogućavanja pristupa stranicama za razmjenu nelegalnog sadržaja: "Članak XX (1) Operator pružanja usluga pristupa internetu, koji je definiran propisom o elektroničkim komunikacijama (posrednik), obavezan je na obrazloženi zahtjev nositelja prava iz ovoga Zakona putem svojeg sustava spriječiti pristup svojim korisnicima na internet stranice davatelja usluga informacijskog društva, koji je definiran propisom kojim se uređuje elektronička trgovina (davatelj usluga), a za koje nositelj prava iz ovoga Zakona učini vjerojatnim da im je glavna svrha sudjelovati ili omogućavati masovna neovlaštena korištenja autorskih djela (piratstvo). (2) Nositelj prava je obavezan u obrazloženom zahtjevu operatoru navesti sljedeće: - svoje podatke; - internet stranice davatelja usluga; - autorsko djelo ili autorska djela u odnosu na koja smatra da se na internet stranicama davatelja usluga povređuju njegova prava; - odgovarajuće dokaze o tome da je nositelj prava na autorskim djelima iz prethodne točke ovog stavka; - odgovarajuće dokaze iz kojih proizlazi vjerojatnost da je glavna svrha internet stranica davatelja usluga piratstvo. (3) Vjerojatnost da je glavna svrha internet stranica davatelja usluga piratstvo se pretpostavlja u bilo kojem od sljedećih slučajeva: - ukoliko internet stranice iz ovog članka ne navode nedvojbeni identitet davatelja usluga; - ukoliko davatelj usluga ne omogućuje nositeljima prava prigovore na neovlašteno korištenje autorskih djela; - ukoliko nositelj prava dokaže da se obratio davatelju usluga ukoliko je to moguće i izjavi pod kaznenom i materijalnom odgovornošću da nije dobio odgovor. (4) Posrednik se obavezuje odgovoriti na zahtjev nositelja prava najkasnije u roku od tri radna dana od primitka zahtjeva nositelja prava i to na jedan od sljedećih načina: - da spriječi pristup internet stranicama davatelja usluga i o navedenom obavijesti nositelja prava; - da odbije spriječiti pristup internet stranicama davatelja usluga uz odgovarajuće obrazloženje i o navedenom obavijesti nositelja prava. (5) Ukoliko posrednik spriječi pristup internet stranicama davatelja usluga obavezuje se o</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Ističe se da je provedba prava intelektualnog vlasništva dio pravne stečevine EU-a, odnosno uređena je Direktivom 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva, s kojom je ovaj Nacrt prijedloga Zakona usklađen. Nove obveze za pružatelje usluga na Internetu vezane uz zaštitu autorskog i srodnih prava uvedene su i novom Direktivom (EU) 2019/790, s kojom se također ovaj propis usklađuje. Uvođenje novih predloženih obveza za dionike koji posluju u ovom području zahtijevalo bi širu raspravu, koja u ovom postupku nije provedena.</p>

	<p>istom obavijestiti davatelja usluga uz dostavu obrazloženog zahtjeva nositelja prava ukoliko ima saznanja o istom, a u protivnom na zahtjev davatelja usluga. (6) Davatelj usluga ima pravo pokrenuti sudski postupak protiv nositelja prava u kojem će tražiti da nadležni sud utvrdi da davatelj usluga ima odgovarajuća prava za korištenje autorskog djela na način opisan u obrazloženom zahtjevu nositelja prava. (7) Ukoliko davatelj usluga dostavi posredniku sudsku odluku iz prethodnog stavka ovog članka u korist davatelja usluga, ukinut će daljnje sprečavanje pristupa internet stranicama davatelja usluga. (8) Ukoliko posrednik neosnovano odbije spriječiti pristup internet stranicama davatelja usluga, nositelj prava ima pravo pokrenuti sudski postupak protiv posrednika radi naknade štete te u istom tražiti da nadležni sud naloži posredniku sprečavanje pristupa internet stranicama davatelja usluga." Dodatno na navedeno, postupanje posrednika protivno gore navedenom članku je potrebno utvrditi kao prekršaj u Dijelu VII Nacrta.</p>	
712	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica VI. ZAŠTITA PRAVA U SLUČAJU POVREDE, Članak 266. Čl. 266. Predlažem dodati st. 3 sljedećeg sadržaja KAD ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA OVLAŠTENO OSTVARUJE NEKA PRAVA, TA PRAVA NE MOŽE U SUDSKOM POSTUPKU OSTVARIVATI NOSITELJ PRAVA SAMOSTALNO, OSIM AKO JE U TRENUTKU NASTANKA POVREDE VEĆ BIO OBAVIJESTIO ORGANIZACIJU DA NJEGOVA PRAVA NE OSTVARUJE, A U SKLADU S ČL. 215. ST. 5 OVOG ZAKONA.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Jasno je da ako organizacija pokrene postupak za zaštitu prava koje se ostvaruje kolektivno ta prava ne može ostvarivati autor individualno. No, u slučaju postojanja spora o zastupanju, predloženom odredbom nositelju prava bilo bi onemogućeno podnošenje zahtjeva za pravnu zaštitu, zbog čega se prijedlog ne može prihvatiti.</p>
713	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica VI. ZAŠTITA PRAVA U SLUČAJU POVREDE, Članak 275. čl. 275 st. 2 predlažem dodati, „.....ODNOSNO KAD SE OZNAČI AUTOR ILI IZVOĐAČ KOJI NEMA OSOBNU POVEZNICU S KONKRETNIM DJELOM ILI IZVEDBOM.“ Objašnjenje je navedeno uz čl. 125.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Nije riječ o moralnim pravima umjetnika izvođača. Može se raditi o povredi nekog drugog prava osobnosti u slučajevima u kojima se određena izvedba ili djelo označi imenom i prezimenom osobe koja nije autor odnosno umjetnik izvođač a ne o povredi autorskog moralnog ili izvođačkog moralnog prava.</p>
714	<p>Hrvatski audiovizualni centar VI. ZAŠTITA PRAVA U SLUČAJU POVREDE, Članak 278. Smatramo da je u članku 278. stavak 1. potrebno dodati alineju sljedećeg sadržaja: "naložiti operateru pružanja usluge pristupa internetu da protivniku osiguranja onemogućí uslugu pristupa internetu iz članka 37. stavak 2. ovog Zakona" Naime, predloženom dopunom navedenog stavka onemogućio bi se rad ilegalnih (piratskih) pružatelja usluga.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Operater pružanja usluge pristupa internetu je posrednik, koji je već obuhvaćen predmetnom odredbom članka 278. stavak 1. podstavak 1.</p>

715	<p>Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava VI. ZAŠTITA PRAVA U SLUČAJU POVREDE, Članak 281.</p> <p>Članak 281. (1) Postupak zbog povrede prava iz ovoga Zakona je hitan. (2) U PARNICAMA ZBOG POVREDE PRAVA IZ OVOG ZAKONA: - ROK ZA ODGOVOR NA TUŽBU JE OSAM DANA OD DANA DOSTAVE TUŽBE TUŽENIKU - ROČIŠTE ZA GLAVNU RASPRAVU MORA SE ODRŽATI U ROKU OD 30 DANA OD DANA PRIMITKA ODGOVORA NA TUŽBU - PRED PRVOSTUPANJSKIM SUDOM POSTUPAK SE MORA OKONČATI U ROKU OD GODINE DANA OD DANA PODNOŠENJA TUŽBE SUDU - PRED DRUGOSTUPANJSKIM SUDOM POSTUPAK PO ŽALBI SE MORA OKONČATI U ROKU OD ŠEST MJESECI OD DANA PRIMITKA ŽALBE. (3) RJEŠENJE O PRIVREMENOJ MJERI ZBOG POVREDE ILI PRIJETNJE POVREDOM PRAVA IZ OVOG ZAKONA MORA SE DONIJETI U ROKU OD 30 DANA OD DANA PODNOŠENJA PRIJEDLOGA ZA ODREĐIVANJE PRIVREMENE MJERE. (4) Na postupke zbog povrede prava iz ovog Zakona primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak odnosno zakona kojim se uređuju ovrha i osiguranje. OBRAZLOŽENJE</p> <p>Stavak 2. i 3. ovog članka, a koji ZAISTA propisuju hitnost u postupanju u slučaju povreda prava iz ovog Zakona, a koji su već postojali u prijedlogu zakona, brisani su iz ovog Nacrta na inicijativu onih kojima je očito u interesu da postupci traju što duže (ZAPRAF). Ne možemo opravdati razloge zbog kojih bi isti tražili brisanje tih stavaka iz Zakona osim namjerom povrede prava iz tog Zakona. U postojećem Zakonu o patentu i Zakonu o žigu propisani su maksimalni rokovi trajanja postupaka, a ta dva zakona reguliraju prava intelektualnog vlasništva kao i ovaj zakon, te bi se na sve zakone koji se odnose na intelektualno vlasništvo trebala jednako primijeniti odredba Direktive o provedbi prava intelektualnog vlasništva 2004/48 koja propisuje da ostvarivanje prava intelektualnog vlasništva ne smije biti povezano s neopravdanim odlaganjima ili nametanjima dugih vremenskih rokova. Stoga PREDLAŽEMO DA SE STAVCI 2. i 3. VRATE U ČLANAK 281. jer se jedino na taj način uistinu ostvaruje smisao HITNOSTI iz naslova članka, dok bez takvih odredbi isto ostaje bez realnog učinka u sudskim postupcima.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Pitanja vezana za hitnost postupaka zbog povreda prava iz Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima raspravljala su se u okviru Stručne radne skupine za izradu prijedloga novog ZAPSP-a, a većinsko je stajalište navedeno u članku 281. Nacrta prijedloga Zakona.</p>
-----	--	--

716	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica VI. ZAŠTITA PRAVA U SLUČAJU POVREDE, Članak 281. St. 2 U parnicama zbog povrede prava iz ovog Zakona: □ rok za odgovor na tužbu je osam dana od dana dostave tužbe tuženiku □ ročište za glavnu raspravu mora se održati u roku od 30 dana od dana primitka odgovora na tužbu □ pred prvostupanjskim sudom postupak se mora okončati u roku od godine dana od dana podnošenja tužbe sudu □ pred drugostupanjskim sudom postupak po žalbi se mora okončati u roku od šest mjeseci od dana primitka žalbe. St. 3 Rješenje o privremenoj mjeri zbog povrede ili prijetnje povredom prava iz ovog Zakona mora se donijeti u roku od 30 dana od dana podnošenja prijedloga za određivanje privremene mjere. Te da sadašnji st.2 postane st. 4</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Pitanja vezana za hitnost postupaka zbog povreda prava iz Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima raspravljala su se u okviru Stručne radne skupine za izradu prijedloga novog ZAPSP-a, a većinsko je stajalište navedeno u članku 281. Nacrta prijedloga Zakona.</p>
717	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica VI. ZAŠTITA PRAVA U SLUČAJU POVREDE, Članak 281. Čl. 281. Navedeni članak govori o hitnosti postupaka kod povrede prava iz ovog zakona. Bitno je naglasiti da ovaj zakon regulira autorsko pravo kao jedno od prava intelektualnog vlasništva a pitanje provedbe sudskih postupaka ujednačeno je na temelju Direktive o provedbi prava intelektualnog vlasništva 2004/48. Kako su druga prava intelektualnog vlasništva primjerice patent i žig, nadalje, kako je u odgovarajućim propisima (relativno novodonesenim) preciziran pojam hitnosti ugrađivanjem rokova vođenja i trajanja sudskih postupaka, te kako istovrsne odredbe postojale u prethodnim verzijama nacrta ovog Zakona, nejasno je zašto su navedene odredbe isključene iz prijedloga iako se radi o odredbama koje se tiču apsolutno svih nositelja prava koji u nekom trenutku očekuju efikasnu i punu sudsku zaštitu. Navedeno je očigledno izbrisano na inzistiranje upravo predstavnika one kategorije kod koje se često pojavljuju neovlaštena ili sporna korištenja tuđih predmeta zaštite, pa je jedino takvoj kategoriji u interesu da se povrede prava ne rješavaju ažurno, a posebice obzirom na neke od aktualnih sudskih postupaka koji traju već dugi niz godina bez pomaka. Nažalost, pojam hitnosti u očima našeg pravosuđa samo je mrtvo slovo na papiru ukoliko nisu precizno postavljeni zakonski rokovi. Nositeljima prava i onima koji uistinu žele zaštititi SVOJE pravo, a ne onemogućiti druge da štite svoje, NIKAKO NE MOŽE BITI U INTERESU brisanje ovih odredbi. Stoga , i kao član radne skupine i kao odvjetnica kojoj je odlazak na sud i sudjelovanje u sudskim postupcima svakodnevica, a u cilju ostvarenja brze, djelotvorne i pune sudske zaštite svih nositelja prava u slučajevima povrede autorskog i srodnih prava, predlažem da se u tekst vrate odredbe prethodnih verzija stavaka 2 i 3.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća. Pitanja vezana za hitnost postupaka zbog povreda prava iz Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima raspravljala su se u okviru Stručne radne skupine za izradu prijedloga novog ZAPSP-a, a većinsko je stajalište navedeno u članku 281. Nacrta prijedloga Zakona.</p>

718	<p>Divjak, Topić & Bahtijarević odvjetničko društvo d.o.o.</p> <p>VI. ZAŠTITA PRAVA U SLUČAJU POVREDE,</p> <p>Članak 281.</p> <p>(1) Postupci zbog povrede prava iz ovoga Zakona su hitni. (2) U postupku u parnicama zbog povrede prava iz ovog Zakona rok za odgovor na tužbu je osam dana od dana dostave tužbe tuženiku. (3) U sporovima zbog povrede prava iz ovog Zakona ročište za glavnu raspravu mora se održati u roku od 30 dana od dana primitka odgovora na tužbu. (4) U postupku u parnicama postupak zbog povrede prava iz ovog Zakona pred prvostupanjskim sudom mora se okončati u roku od godine dana od dana podnošenja tužbe. (5) U postupku u parnicama zbog povrede prava iz ovog Zakona drugostupanjski je sud dužan donijeti odluku o žalbi podnesenoj protiv odluke prvostupanjskog suda u roku od šest mjeseci od dana primitka žalbe. (6) Rješenje o privremenoj mjeri donosi se u roku od 30 dana od dana podnošenja prijedloga za određivanje privremene mjere. (7) Na postupke zbog povrede prava iz ovog Zakona primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak odnosno zakona kojim se uređuju ovrha i osiguranje tražbina.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Pitanja vezana za hitnost postupaka zbog povreda prava iz Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima raspravljala su se u okviru Stručne radne skupine za izradu prijedloga novog ZAPSP-a, a većinsko je stajalište navedeno u članku 281. Nacrta prijedloga Zakona.</p>
-----	---	--

719	<p>Divjak, Topić & Bahtijarević odvjetničko društvo d.o.o.</p> <p>VI. ZAŠTITA PRAVA U SLUČAJU POVREDE,</p> <p>Članak 281.</p> <p>1. Predlažemo da se odredbe o hitnosti postupka zbog povrede prava iz ovog Zakona usklade s odgovarajućim odredbama iz Zakona o žigu i Zakona o Patentu, jer će se u protivnom nositelji autorskog i srodnih prava staviti u nepovoljniji položaj u odnosu na nositelje navedenih prava industrijskog vlasništva u pogledu ostvarivanja njihovih prava sudskim putem. Članak 135. Zakona o žigu Hitnost i primjena odredaba drugih zakona (1) Postupci zbog povrede žiga iz ovoga Zakona su hitni. (2) U postupku u parnicama zbog povrede žiga rok za odgovor na tužbu je osam dana od dana dostave tužbe tuženiku. (3) U sporovima zbog povrede žiga ročište za glavnu raspravu mora se održati u roku od 30 dana od dana primitka odgovora na tužbu. (4) U postupku u parnicama postupak zbog povrede žiga pred prvostupanjskim sudom mora se okončati u roku od godine dana od dana podnošenja tužbe. (5) U postupku u parnicama zbog povrede žiga drugostupanjski je sud dužan donijeti odluku o žalbi podnesenoj protiv odluke prvostupanjskog suda u roku od šest mjeseci od dana primitka žalbe. (6) Rješenje o privremenoj mjeri donosi se u roku od 30 dana od dana podnošenja prijedloga za određivanje privremene mjere. (7) [...] Članak 152. Zakona o patentu: Hitnost i primjena odredaba drugih zakona (1) Postupci u parnicama zbog povrede prava iz ovoga Zakona su hitni. (2) U postupku u parnicama zbog povrede patenta rok za odgovor na tužbu je osam dana od dana dostave tužbe tuženiku. (3) U sporovima zbog povrede prava iz ovoga Zakona ročište za glavnu raspravu mora se održati u roku od 30 dana od dana primitka odgovora na tužbu. (4) U postupku u parnicama postupak zbog povrede patenta pred prvostupanjskim sudom mora se okončati u roku od godine dana od dana podnošenja tužbe. (5) U postupku u parnicama zbog povrede patenta drugostupanjski je sud dužan donijeti odluku o žalbi podnesenoj protiv odluke prvostupanjskog suda u roku od šest mjeseci od dana primitka žalbe. (6) Rješenje o privremenoj mjeri donosi se u roku od 30 dana od dana podnošenja prijedloga za određivanje privremene mjere. (7) [...] 2. Predlažemo na kraju stavka 2. dodati riječ „tražbina“ iza riječi „osiguranje“ i prije točke radije poboljšanja jasnosti i u skladu s terminologijom Ovršnog zakona.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlog se ne prihvaća. Pitanja vezana za hitnost postupaka zbog povreda prava iz Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima raspravljala su se u okviru Stručne radne skupine za izradu prijedloga novog ZAPSP-a, a većinsko je stajalište navedeno u članku 281. Nacrta prijedloga Zakona.</p>
-----	---	--

720	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica VIII. PODRUČJE PRIMJENE ZAKONA, Članak 292. Čl. 292. Ovdje se ponavlja pretpostavka zaštite prava stranih proizvođača fonograma i filmskih producenata (nacionalni tretman drugim državama ugovornicama) kao mjesto FIKSIRANJA, kao što je i u sada važećem zakonu. No, navedeno pravilo može se primijeniti eventualno na filmske producente (iako je fiksiranje uglavnom tehnička operacija, a čin izdavanja povezuje određeno djelo s određenom državom), ali mislim ne i na proizvođače fonograma, obzirom je RH pristupila Rimskoj konvenciji iz 1961. s rezervom izraženom u čl. 3 Uredbe o pristupanju (NN MU 12/99). Navedena rezerva glasi: Prigodom polaganja isprave o pristupu ovoj Konvenciji Republika Hrvatska izjavljuje: 1) da neće primjenjivati sukladno čl. 5 st. 3 Konvencije, mjerilo prvog fiksiranja, nego mjerilo PRVOG IZDAVANJA fonograma..... Stoga je nejasno zašto se u ovom članku mjesto fiksiranja stavlja kao pretpostavka zaštite, umjesto mjesta izdavanja. Ovo također jer se u trenutnim tehnikim uvjetima fonogrami mogu fiksirati na način da isto ne bude na jednom mjestu pa niti u istoj državi.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća i odredba se na odgovarajući način mijenja.</p>
721	<p>Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA, IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Predlažemo da se u Prijelaznim i završnim odredbama predvidi članak u kojem bi se izričito navelo da su novi termini iz ovog Zakona poput „činjenje dostupnim javnosti“, „emitiranje“ i sl., sinonimi termina „stavljanje na raspolaganje javnosti“, „radiodifuzijsko emitiranje“ i sl. korištenih u prijašnjim Zakonima. Isto iz razloga da ne bi došlo do pogrešnih zaključaka da se radi o novim oblicima korištenja, odnosno novim pravima, kao i da se spriječi potreba revidiranja svih pravnih akata koji sadrže pojmove temeljene na važećem zakonu (ugovori, cjenici, Statuti i sl.).</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća i unosi se odgovarajuća odredba u Prijedlog nacrtu Zakona.</p>
722	<p>ulupuh IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 296. Zakon pogoduje nositeljima prava na informativne publikacije (a možda i autorima), jer primjenu u pogledu njih stavlja u prošlost – 06.06.2019.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje. Navedeni datum navodi se u Nacrtu prijedloga Zakona slijedom usklađivanja s člankom 15. stavkom 4. Direktive (EU) 2019/790 o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu.</p>

723	<p>Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 297</p> <p>Članak 297 Predlažemo brisanje stavka 1. budući ne vidimo razlog zbog kojeg bi se Zakonom utvrđivalo trajanje primjene nekog ugovora, mimo samih ugovornih odredbi. Uostalom nejasno je otkud uopće ikakvo upućivanje na datum 1.11.2013. obzirom se ta rečenica odnosila isključivo na pitanje primjene implementacije Direktive broj 2006/116 (čl. 137d implementiran NN 141/13), odnosno na produljenje izvođačkog te prava proizvođača fonograma koje produljenje (uključujući i promjenu sadržaja ugovora, pravo na dodatnu naknadu i sl.) se tom rečenicom primijenilo na sve ugovore koji su do tada zaključeni. Ugraditi ovu rečenicu bez referiranja na pitanje trajanja prava i ostala spomenuta pitanja posve je netočno i može se „mala fide“ ekstenzivno tumačiti (kao da se navedeni ugovori uopće ne smiju preispitivati), a posebice je pogrešno ukoliko se istovremeno ne spomenu načini prestanka ugovora koji su predviđeni čl. 138 st. 5 i 140 st 4. prilikom kojih pravo izvođača ostaje egzistirati, a pravo proizvođača fonograma prestaje.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća, odredba se odgovarajuće mijenja.</p>
724	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 297</p> <p>Čl. 297 Jednaki komentar kao i kod članka o trajanju zaštite prava proizvođača fonograma. Naime, ponovno je izostalo referirati se na mogućnost prestanka ugovora temeljem čl. 138 st. 5 i 140 st. 4. Naime, navedena rečenica postojala je i uvedena je izmjenama i dopunama ZAPSP-a NN 141/13 te je bila sadržajno povezana s činjenicom da je navedenim izmjenama i dopunama produženo trajanje izvođačkog prava, posljedično i prava proizvođača fonograma na 70 godina, ali i uz mogućnost da ti ugovori prestanu uslijed razloga koji su tada novouvedenom glavom zakona regulirani, te da pravo izvođača ostane egzistirati 70 godina, a pravo proizvođača fonograma se skрати na 50. Stoga predlažem BRISATI U CIJELOSTI navedeni stavak 1, ili podredno, dodati na kraju prvog stavka sljedeće „...odnosno ako nastupe okolnosti iz čl. 138 st. 4 i 140. st. 4 ili ako ugovor nije prestao iz bilo kojeg drugog razloga“. Osim toga, obzirom se u ovom slučaju radi o novom zakonu, ne vidim uopće razlog postojanju navedene odredbe bez sadržajne povezivosti s činjenicom produljenja trajanja prava, jer se načelno radi o ugovornim odnosima i ugovornom trajanju odnosa, kao i pravilima obveznog prava, a postojanje ove rečenice može kod nekog stvoriti dojam da se „stari ugovori“ uopće ne mogu preispitivati, raskinuti ili prestati na drugi način prije nego je isteklo izvođačko pravo, ili rok na koji je ugovor zaključen. Nužnost odredbe je postojala, dakle, prilikom produljenja roka trajanja, da se utvrdi da se sve nove zakonske odredbe odnose i na postojeće ugovore, i odredba je bila povezana upravo s tom činjenicom, no kako je od toga prošlo 7 godina, navedeno ni na koji način nije sporno.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Prijedlog se prihvaća.</p>

725	<p>ulupuh IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 298. S obzirom na izmijenjene zakonske presumpcije (članci 89. do 104.) po kojoj više autorska prava ne zadržava autor, već naručitelj odnosno poslodavac stječe isključivo pravo iskorištavanja autorskog djela, ovom prijelaznom odredbom se dovodi u nezavidan položaj sve one autore koji su, pouzdajući se u važeću zakonsku presumpciju, propustili izrijekom navesti da prava zadržavaju za sebe. U takvim slučajevima naručitelji odnosno poslodavci odjednom stječu pravo iskorištavanja autorskih djela koja nastanu u postojećem radnom odnosu (odnosno po još važećim ugovorima o narudžbi) nakon 01.01.2021. i u odnosu na one autore za koje nisu ugovorili iskorištavanje prava, ali isto tako nije navedeno da autor zadržava prava.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
726	<p>Kristina Delfin Kanceljak, odvjetnica IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 301. Čl. 301. Nejasna je formulacija da se povrede prava učinjene prije stupanja na snagu ovog Zakona rješavaju po odredbama starog Zakona. Naime, potpuno je u skladu sa odgovarajućim procesnim propisima da se postupci dovršavaju prema zakonima temeljem kojih su pokrenuti, ali pojam POVREDE se RJEŠAVAJU gotovo je sinonim za pojam postupci DOVRŠAVAJU (ili vode). Nemoguće je i pravno nelogično da povreda nastala tijekom važenja starog zakona, a u pogledu koje postupak još nije pokrenut treba biti RJEŠAVANA u smislu vođena po odredbama starog zakona. Vjerojatnije je da se mislilo da će se karakter povrede i materijalnopравни aspekt iste – CIJENITI (procjenjivati) prema odredbama zakona koji je bio važeći u trenutku kada je do povrede došlo, a postupak voditi prema zakonu koji je na snazi u trenutku pokretanja postupka. Potrebno je razdvojiti i precizno formulirati materijalnopравни aspekt ocjenjivanja povrede, od procesnopравnog aspekta vođenja postupka jer je ovakva formulacija zbunjujuća. Predlažemo stoga brisati st. 1 jer je on ionako pravno nesporn, obzirom da se ocjena određenog djelovanja u građanskom pravu ionako vrši prema propisima koji su bili na snazi kada se djelovanje poduzelo.</p>	<p>Primljeno na znanje Predloženo u okviru ove primjedbe dodatno će se razmotriti s drugim nadležnim tijelima.</p>
727	<p>Davor Črnigoj DODATAK I., Članak 3. Kao sudionik realizacije mnogih muzičkih albuma (oko 90), filmske glazbe, DVD-a, studijskih snimaka, snimaka koncerata uživo, kao glazbenik i koautor aranžmana nisam sretan spoznajom da se dio tog materijala sluša i gleda putem interneta, a bez ikakve naknade. Davor Črnigoj</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

DRŽAVNI ZAVOD ZA INTELEKTUALNO VLASNIŠTVO

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2020. godinu.

Rok: IV. kvartal 2020.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije

članak/članci Dio treći, Politike i unutarnje djelovanje unije, Slobodno kretanje osoba, usluga i kapitala, Glava IV., članak 53. stavak 1. i članak 62.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376)

32006L0123

- Članci 4., 6., 7., 8., 12., 17., 21., 24., 25., 32. i 33. preuzeto: Zakon o uslugama (NN 80/11)
- Članak 13. preuzeto: Zakon o upravnim pristojbama u području prava intelektualnog vlasništva (NN 64/00, 160/04, 62/08, 30/09, 49/2011)

Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu (SL L 84, 20.3.2014.)

32014L0026

Uredba (EU) 2017/1128 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja na unutarnjem tržištu (Tekst značajan za EGP.) (SL L 168, 30.6.2017.)

32017R1128

Direktiva (EU) 2017/1564 Europskog parlamenta i vijeća od 13. rujna 2017. o određenim dopuštenim upotrebama određenih djela i drugih predmeta zaštite koji su zaštićeni autorskim pravom i srodnim pravima u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima i o izmjeni Direktive 2001/29/EZ o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 242)

32017L1564

Uredba (EU) 2017/1563 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. rujna 2017. o prekograničnoj razmjeni između Unije i trećih zemalja primjeraka u dostupnom formatu određenih djela i drugih predmeta zaštite koji su zaštićeni autorskim pravom i srodnim pravima u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima (SL L 242)

32017R1563

Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva Tekst značajan za EGP (SL L 157)

32004L0048

- Članci 7. i 11. preuzeto: Ovršni zakon (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17)

Direktiva (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom prarodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ (SL L 130, 17.5.2019, str. 92–125)

32019L0790

Direktiva (EU) 2019/789 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o utvrđivanju pravila o ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava koja se primjenjuju na određene internetske prijenose organizacija za radiodifuziju i reemitiranja televizijskih i radijskih programa te o izmjeni Direktive Vijeća 93/83/EEZ (SL L 130, 17.5.2019., str. 82–91)

32019L0789

Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje (248/15)

31993L0083

Direktiva 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (L 077/20)

31996L0009

- Članak 14. preuzeto: Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima - pročišćeni tekst (NN 167/03, 79/07, 80/11, 125/11, 141/13, 127/14, 62/17)

Direktiva 2001/29/EZ Europskog Parlamenta I Vijeća o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (167/10)

32001L0029

DIREKTIVA 2001/84/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o pravu slijeđenja u korist autora izvornika umjetničkog djela (272/32)

32001L0084

Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (376/28)

32006L0115

DIREKTIVA 2006/116/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (372/12)

32006L0116

Direktiva 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti računalnih programa (111/16)

32009L0024

Direktiva 2011/77/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2011. o izmjeni Direktive 2006/116/EZ o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (265/1)

32011L0077

Direktiva 2012/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o određenim dozvoljenim korištenjima djela siročadi (299/5)

32012L0028

- Članak 8. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima, članak 6. (NN 127/2014)

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Ljiljana Kuterovac

Glavna ravnateljica Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo

[Handwritten signature]

(potpis)

29.9.2020.

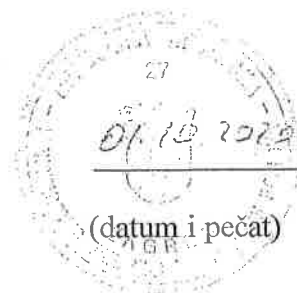
(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatorka

(potpis)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>1. Ovom Direktivom određuju se opće odredbe kojima se pružateljima usluga olakšava ostvarivanje slobode poslovnog nastana te slobodno kretanje usluga uz istodobno održavanje visokog stupnja kvalitete tih usluga.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne odnosi na liberalizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa, rezerviranih za javna ili privatna tijela, niti na privatizaciju javnih tijela koja pružaju usluge.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne bavi ukidanjem monopola u području pružanja usluga niti potporama koje dodjeljuju države članice, a koje su obuhvaćene propisima Zajednice o tržišnom natjecanju.</p> <p>Ova Direktiva ne utječe na slobodu država članica da u skladu s pravom Zajednice same definiraju usluge koje smatraju uslugama od općeg gospodarskog interesa, načine na koje se one organiziraju i financiraju, sukladno propisima o državnoj potpori, te specifične obveze kojima podliježu.</p> <p>4. Ova Direktiva ne utječe na mjere koje se u skladu s pravom Zajednice poduzimaju na razini Zajednice ili na nacionalnoj razini radi</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Područje kolektivnog ostvarivanja prava te zastupanje u području prava industrijskoga vlasništva dva su područja reguliranja vezana uz intelektualno vlasništvo koja podliježu pravilima Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu. Napominje se da je područje kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava detaljno regulirano Direktivom 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu.</p>
---	--	----------------------------------	---

<p>zaštite ili promicanja kulturne ili jezične raznolikosti te pluralizma medija.</p> <p>5. Ova Direktiva ne utječe na propise iz kaznenog prava država članica. Države članice, međutim, ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga primjenom odredbi kaznenog zakona koje izričito uređuju ili utječu na pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti izbjegavajući propise predviđene u ovoj Direktivi.</p> <p>6. Ova Direktiva ne utječe na radno pravo, to jest bilo koju zakonsku ili ugovornu odredbu koja se odnosi na uvjete zapošljavanja, radne uvjete, uključujući zdravstvene i sigurnosne standarde na radnome mjestu te odnos između poslodavaca i zaposlenika, koju države članice primjenjuju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom koje je usklađeno s pravom Zajednice. Isto tako, ova Direktiva ne utječe na zakone država članica o socijalnoj sigurnosti.</p> <p>7. Ova Direktiva ne utječe na ostvarivanje temeljnih prava koja su priznata u državama članicama i zakonodavstvu Zajednice. Ona također ne utječe na pravo na pregovore, zaključivanje i provedbu kolektivnih ugovora te na industrijsku akciju u skladu s nacionalnim pravom i praksama, usklađenim s pravom Zajednice.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na usluge koje dostavljaju pružatelji s poslovnim nastanom u državi članici.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće djelatnosti:</p> <p>(a)negospodarske usluge od općeg interesa;</p> <p>(b)financijske usluge, kao što je bankarstvo, kreditiranje, osiguranje i reosiguranje, profesionalne ili osobne mirovine, vrijednosni papiri, investicijski fondovi, plaćanja i investicijska savjetovanja, uključujući usluge navedene u Prilogu I. Direktivi 2006/48/EZ;</p> <p>(c)elektroničke komunikacijske usluge i mreže te povezane resurse i usluge, vezano uz pitanja obuhvaćena direktivama 2002/19/EZ, 2002/20/EZ, 2002/21/EZ, 2002/22/EZ i 2002/58/EZ;</p> <p>(d)usluge na području prijevoza, uključujući lučke službe, koje ulaze u područje primjene glave V. Ugovora;</p> <p>(e)usluge agencija za privremeno zapošljavanje;</p> <p>(f)zdravstvene usluge bez obzira na to pružaju li ih zdravstvene ustanove, bez obzira na način na koji su organizirane i financirane na nacionalnoj razini te bez obzira na to jesu li javne ili privatne;</p> <p>(g)audiovizualne usluge, uključujući</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno preuzeti. Uzimajući u obzir Prijedlog zakona, primjeni ove Direktive podliježe obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava.</p>
---	--	----------------------------------	--

<p>kinematografske, bez obzira na način njihovog produciranja, distribucije i prijenosa, te radijsko emitiranje;</p> <p>(h) kockanje koje uključuje stavljanje novčanog pologa u igrama na sreću, uključujući lutriju, kockanje u kasinima i klađenje;</p> <p>(i) djelatnosti povezane s izvršavanjem službenih ovlasti, kako je određeno u članku 45. Ugovora;</p> <p>(j) socijalne usluge u području stanovanja, dječje skrbi te potpore obiteljima i osobama koje trebaju trajnu ili privremenu pomoć, koje osigurava država, od nje ovlašteni pružatelji ili dobrotvorne organizacije koje je država priznala kao takve;</p> <p>(k) usluge privatnog osiguranja;</p> <p>(l) usluge javnih bilježnika i ovrhovoditelja, koji su imenovani službenim vladinim aktom.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na područje oporezivanja.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Odnos s važećim pravom Zajednice</p> <p>1. Ako su odredbe ove Direktive u suprotnosti s odredbom nekog drugog akta Zajednice koji uređuje posebne aspekte pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnim sektorima ili za specifične</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Određuje se odnos prema drugim europskim i međunarodnim propisima.</p>

<p>struke, prednost ima odredba drugog akta Zajednice koja se primjenjuje na te specifične sektore ili struke. To uključuje:</p> <p>(a) Direktivu 96/71/EZ;</p> <p>(b) Uredbu (EEZ) br. 1408/71;</p> <p>(c) Direktivu Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o usklađivanju određenih odredaba predviđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u odnosu na obavljanje djelatnosti televizijskog emitiranja (23);</p> <p>(d) Direktivu 2005/36/EZ.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne odnosi na propise međunarodnog privatnog prava, a posebno na one koji se primjenjuju u pogledu ugovornih ili izvanugovornih obveza, uključujući one koji jamče zaštitu potrošača, osiguranu propisima o zaštiti potrošača u zakonima na snazi u njihovoj državi članici.</p> <p>3. Države članice primjenjuju odredbe iz ove Direktive u skladu s propisima Ugovora o pravu poslovnog nastana i slobodnom kretanju usluga.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Definicije</p> <p>U smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1.,„usluga” je svaka samostalna gospodarska djelatnost koja se obično obavlja za naknadu, kako je spomenuto u članku 50. Ugovora;</p> <p>2.,„pružatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili svaka pravna osoba, sukladno članku 48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja nudi ili pruža uslugu;</p> <p>3.,„primatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili koja koristi prava dodijeljena aktima Zajednice, ili svaka pravna osoba, sukladno članku 48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja koristi ili želi koristiti uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe;</p> <p>4.,„država članica poslovnog nastana” je država članica na čijem državnom području pružatelj dotične usluge ima poslovni nastan;</p> <p>5.,„poslovni nastan” je stvarno izvođenje gospodarske djelatnosti, kako je navedeno u članku 43. Ugovora, od strane pružatelja usluga u neodređenom vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturuom gdje se stvarno obavlja djelatnost pružanja usluga;</p> <p>6.,„sustav ovlašćivanja” je svaki postupak</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 4.
--	--	---------------	--

<p>koji pružatelj ili primatelj mora slijediti da bi od nadležnog tijela dobio službenu ili implicitnu odluku o pristupu ili izvođenju uslužne djelatnosti;</p> <p>7. „zahtjev” je svaka obveza, zabrana, uvjet ili ograničenje koje je predviđeno zakonima ili drugim propisima država članica ili koje proizlazi iz sudske prakse, upravne prakse, propisa profesionalnih tijela ili kolektivnih pravila strukovnih udruženja ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih pri izvođenju svoje pravne nezavisnosti; propisi utvrđeni u kolektivnim ugovorima sklopljenim između socijalnih partnera se kao takvi ne smatraju zahtjevima u smislu ove Direktive;</p> <p>8. „prevladavajući razlozi od društvenog interesa” su razlozi koji su kao takvi priznati u sudskoj praksi Suda, a uključuju sljedeće razloge: javni red, javnu sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti, zaštitu potrošača, primatelja usluga i radnika, poštene poslovne transakcije, borbu protiv prijevara, zaštitu okoliša i urbanog okoliša, zdravlje životinja, intelektualno vlasništvo, očuvanje nacionalne povijesne i umjetničke baštine, ciljeve socijalne i kulturne politike;</p> <p>9. „nadležno tijelo” je svako tijelo ili ustanova koja nadzire ili regulira uslužne djelatnosti u državi članici, a posebno</p>			
--	--	--	--

<p>uključuje upravne organe, uključujući sudove kao takve, profesionalna tijela i strukovne udruge ili druge profesionalne organizacije koje u okviru svoje pravne autonomije kolektivno uređuju pristup ili izvođenje uslužnih djelatnosti;</p> <p>10. „država članica u kojoj se pruža usluga” je država članica u kojoj pružatelj s poslovnim nastanom u drugoj državi članici pruža uslugu;</p> <p>11. „regulirana struka” je profesionalna aktivnost ili skupina profesionalnih aktivnosti iz članka 3. stavka 1. točke (a) Direktive 2005/36/EZ;</p> <p>12. „poslovna komunikacija” je svaka vrsta komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promicanju robe, usluga ili imidža poduzeća, organizacije ili osobe koja obavlja trgovačku, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili aktivnosti propisane u okviru određene struke. Sljedeće aktivnosti same po sebi ne predstavljaju poslovne komunikacije:</p> <p>(a) davanje informacija koje omogućavaju izravni pristup djelatnosti poduzeća, organizacija ili osoba, što posebno uključuje naziv domene ili adresu elektronske pošte;</p> <p>(b) komunikacije u vezi s robama, uslugama ili imidžom poduzeća, organizacije ili osobe, koje su pribavljene neovisno, a posebno kada</p>			
---	--	--	--

se pružaju bez financijske naknade.			
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>ADMINISTRATIVNO POJEDNOSTAVLJENJE</p> <p>Članak 5.</p> <p>Pojednostavljenje postupaka</p> <p>1. Države članice ispituju postupke i formalnosti koje se koriste za pristup uslužnoj djelatnosti i njezino izvođenje. Ako postupci i formalnosti, ispitani sukladno ovom stavku, nisu dovoljno jednostavni, države članice ih pojednostavljaju.</p> <p>2. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2., Komisija može uvesti usklađene obrasce na razini Zajednice. Oni će biti jednakovrijedni potvrdama, atestima ili drugoj zatraženoj dokumentaciji pružatelja.</p> <p>3. Ako države članice zahtijevaju od pružatelja ili primatelja da dostave potvrdu, atest ili neki drugi dokument koji dokazuje da je zahtjev ispunjen, one prihvaćaju svaki dokument iz druge države članice koji služi</p>		Nije potrebno preuzimanje	<p>Nije potrebno preuzimanje ove odredbe u zakon koji regulira područje autorskog i srodnih prava. Postupci izdavanja odobrenja su pojednostavljeni do određene mjere.</p> <p>Zahtjevi se, zajedno s pripadajućom dokumentacijom, mogu dostaviti elektroničkim putem, podnošenjem e-prijave Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo (prijava uvedena u sustav e-građani).</p>

<p>jednakoj svrsi ili iz kojeg je jasno da je dotični zahtjev ispunjen. Ne smiju zahtijevati da se dokument iz druge države članice dostavi u originalnom obliku ili kao ovjerena kopija ili prijevod, osim u slučajevima predviđenim u drugim aktima Zajednice ili ako je takav zahtjev opravdan prevladavajućim razlogom od društvenog interesa, koji uključuje javni red i sigurnost.</p> <p>Prvi podstavak ne utječe na pravo država članica da zahtijevaju neovjerene prijevode dokumenata na jedan od svojih službenih jezika.</p> <p>4. Stavak 3. se ne primjenjuje na dokumente koji su navedeni u članku 7. stavku 2. i članku 50. Direktive 2005/36/EZ, članku 45. stavku 3., člancima 46., 49. i 50. Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (24), članku 3. stavku 2. Direktive 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija (25), Prvoj direktivi Vijeća 68/151/EEZ od 9. ožujka 1968. o usklađivanju zaštitnih mjera koje su radi zaštite interesa njihovih članova i drugih predviđene u državama članicama za društva u smislu članka 58. stavka 2. Ugovora, a s</p>			
---	--	--	--

<p>ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera u čitavoj Zajednici (26), te Jedanaestoj direktivi Vijeća 89/666/EEZ od 21. prosinca 1989. o zahtjevima objavljivanja podataka u vezi s podružnicama koje su u nekoj državi članici otvorile određene vrste trgovačkih društava na koje se primjenjuje pravo druge države (27).</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Jedinstvene kontaktne točke</p> <p>1. Države članice osiguravaju da na jedinstvenim kontaktnim točkama pružatelji usluga mogu obaviti sljedeće postupke i formalnosti:</p> <p>(a)sve postupke i formalnosti koji su potrebni za pristup njihovim uslužnim djelatnostima, a posebno sve izjave, prijave ili zahtjeve potrebne za dobivanje ovlaštenja nadležnih tijela, uključujući zahtjev za unos u registar, popis ili bazu podataka ili za registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja;</p> <p>(b)sve zahtjeve za ovlaštenje, potrebne za izvođenje uslužnih djelatnosti.</p> <p>2. Uspostava jedinstvenih kontaktnih točaka ne dovodi u pitanje raspodjelu funkcija i ovlasti između tijela u okviru nacionalnih sustava.</p>	<p><i>Komentar: Jedinstvena kontaktna točka osnovana je u Republici Hrvatskoj pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, te su na ovom e-portalu već dostupne informacije o uvjetima za kolektivno osvarivanje autorskog i srodnih prava kao i potrebni obrasci, na hrvatskom i engleskom jeziku, kako slijedi:</i></p> <p>http://psc.hr/kolektivno-ostvarivanje-autorskog-srodnih-prava/</p> <p>http://psc.hr/en/collective-management-copyright-related-rights/</p> <p><i>Podaci objavljeni na Jedinstvenoj kontaktnoj točki bit će odgovarajuće ažurirani po donošenju novog</i></p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 6.</p>

	<i>Zakona.</i>		
<p>Članak 7.</p> <p>Pravo na informacije</p> <p>1. Države članice osiguravaju da preko jedinstvenih kontaktnih točaka pružatelji i primatelji mogu lako doći do sljedećih informacija:</p> <p>(a) zahtjeva koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom državnom području, a posebno u vezi s postupcima i formalnostima koji se moraju obaviti za pristup i izvođenje uslužnih djelatnosti;</p> <p>(b) kontaktnih podataka putem kojih se mogu izravno kontaktirati nadležna tijela, uključujući pojedinosti o tijelima koja su odgovorna za pitanja u vezi s izvođenjem uslužnih djelatnosti;</p> <p>(c) informacija o načinima i uvjetima pristupa javnim registrima i bazama podataka o pružateljima i uslugama;</p> <p>(d) izvanrednih pravnih lijekova koji su obično dostupni u slučaju spora između nadležnih tijela i pružatelja ili primatelja,</p>	<p><i>Komentar: Jedinstvena kontaktna točka osnovana je u Republici Hrvatskoj pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, te su na navedenom e-portalu dostupne informacije o uvjetima za kolektivno osvarivanje autorskog i srodnih prava, kako slijedi:</i></p> <p>http://psc.hr/kolektivno-ostvarivanje-autorskog-srodnih-prava/</p> <p>http://psc.hr/en/collective-management-copyright-related-rights/</p> <p><i>Sve ostale informacije zainteresirani korisnici mogu zatražiti od nadležnih stručnih službi pri Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo.</i></p> <p><i>Također, putem mrežne stranice Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo dostupne su osnovne informacije, te obrasci za podnošenje zahtjeva za kolektivno ostvarivanje</i></p>	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 6.

<p>između pružatelja i primatelja ili između pružatelja;</p> <p>(e) kontaktnih podataka udruženja ili organizacija, pored nadležnih tijela, od kojih pružatelji ili primatelji mogu dobiti praktičnu pomoć.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pružatelji i primatelji usluga mogu, na vlastiti zahtjev, od nadležnih tijela dobiti pomoć koja se sastoji od informacija o načinu na koji se zahtjevi iz stavka 1. točke (a) obično tumače i primjenjuju. Takav savjet, prema potrebi, uključuje jednostavne postupne upute. Informacije se dostavljaju koristeći jednostavni i razumljivi jezik.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da su informacije i pomoć iz stavaka 1. i 2. jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu i putem elektroničkih sredstava te da se redovito ažuriraju.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da jedinstvene kontaktne točke i nadležna tijela što brže odgovore na svaki zahtjev za informacijom ili pomoći iz stavaka 1. i 2. te da u slučaju nepravilnog ili neutemeljenog zahtjeva o tome odmah obavijeste podnositelja zahtjeva.</p> <p>5. Države članice i Komisija poduzimaju prateće mjere da bi potakle jedinstvene kontaktne točke da informacije predviđene u ovom članku pružaju i na drugim jezicima</p>	<p><i>prava, na hrvatskom i na engleskom jeziku (dostupni i putem sustava e-građani), kako slijedi:</i></p> <p>https://www.dziv.hr/hr/intelektualno-vlasnistvo/autorsko-pravo/ostvarivanje/kolektivno/</p> <p>https://www.dziv.hr/hr/intelektualno-vlasnistvo/autorsko-pravo/obraci-i-publikacije/</p> <p>https://www.dziv.hr/en/intellectual-property-protection/copyright/management-of-crr/collective/</p> <p>https://www.dziv.hr/en/intellectual-property-protection/copyright/forms-and-publications/</p>		
--	---	--	--

<p>Zajednice. To ne utječe na zakone država članica o uporabi jezika.</p> <p>6. Obveza nadležnih tijela da pomažu pružateljima i primateljima usluga ne podrazumijeva pružanje pravnog savjeta u pojedinačnim slučajevima, nego se odnosi isključivo na opće informacije o načinu na koji se zahtjevi obično tumače i primjenjuju.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Postupci elektroničkim putem</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se svi postupci i formalnosti vezani uz pristup i izvođenje uslužne djelatnosti mogu lako ispuniti na daljinu i elektroničkim putem preko pripadajuće jedinstvene kontaktne točke i pri odgovarajućem nadležnom tijelu.</p> <p>2. Stavak 1. ne odnosi se na pregled prostorija u kojima se pruža usluga niti na pregled opreme koju koristi pružatelj usluge kao ni na fizičko ispitivanje sposobnosti ili osobnog integriteta pružatelja usluga ili njegovog odgovornog osoblja.</p> <p>3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2., Komisija usvaja detaljne propise za provođenje stavka 1. iz ovog članka radi lakše interoperabilnosti informatičkih sustava i korištenja elektroničkih postupaka između država članica, uzimajući u obzir</p>	<p><i>Komentar: Putem Jedinstvene kontaktne točke i putem mrežne stranice Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo dostupne su osnovne informacije, te obrasci za podnošenje zahtjeva za kolektivno ostvarivanje prava, na hrvatskom i engleskom jeziku (dostupni i putem sustava e-građani). Informacije i obrasci bit će odgovarajuće ažurirani po stupanju na snagu novog Zakona i Pravilnika.</i></p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 6.</p>

zajedničke norme na razini Zajednice.			
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>SLOBODA POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA</p> <p>ODJELJAK 1.</p> <p>Ovlaštenja</p> <p>Članak 9.</p> <p>Sustavi ovlašćivanja</p> <p>1. Pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti ne podliježe sustavu ovlašćivanja, osim ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a)sustav ovlašćivanja nije diskriminirajući u odnosu na dotičnog pružatelja;</p> <p>(b)potreba za sustavom ovlašćivanja opravdava se prevladavajućim razlogom od društvenog interesa;</p> <p>(c)postavljeni cilj ne može se ostvariti manje strožim mjerama, a posebno zato što provođenje naknadne inspekcije ne bi bilo stvarno učinkovito jer je prekasno.</p>	<p>PRETPOSTAVKE ZA OBAVLJANJE DJELATNOSTI KOLEKTIVNOG OSTVARIVANJA PRAVA</p> <p>Članak 220.</p> <p>(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.</p> <p>POSEBNE PRETPOSTAVKE ZA NEOVISNE UPRAVLJAČKE SUBJEKTE</p> <p>Članak 221.</p> <p>(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>2. U izvješću iz članka 39. stavka 1. države članice navode i obrazlažu svoje sustave ovlašćivanja pokazujući njihovu usklađenost sa stavkom 1. ovog članka.</p> <p>3. Ovaj se odjeljak ne odnosi na one aspekte sustava ovlašćivanja koje izravno ili neizravno uređuju drugi akti Zajednice.</p>	<p>može obavljati neovisni upravljački subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije.</p> <p>(2) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj ako za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.</p>		
<p>Članak 10.</p> <p>Uvjeti za dodjelu ovlaštenja</p> <p>1. Sustavi ovlašćivanja temelje se na kriterijima koji sprečavaju nadležna tijela da samovoljno izvršavaju svoje ovlasti ocjenjivanja.</p> <p>2. Kriteriji iz stavka 1. su:</p> <p>(a) nediskriminirajući;</p> <p>(b)opravdani prevladavajućim razlogom vezanim uz javni interes;</p> <p>(c)proporcionalni odgovarajućem cilju od javnog interesa;</p> <p>(d) jasni i nedvoznačni;</p>	<p>Članak 220.</p> <p>(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.</p> <p>(2) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka Zavod na zahtjev izdaje udruzi ili drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja zadovoljava sljedeće uvjete:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(e) objektivni;</p> <p>(f) prethodno objavljeni;</p> <p>(g) transparentni i dostupni.</p> <p>3. Uvjeti za dodjelu ovlaštenja za novi poslovni nastan ne udvostručuju zahtjeve i kontrole koji su istovrijedni ili bitno usporedivi s obzirom na njihovu svrhu te kojima je pružatelj već bio podvrgnut u drugoj ili istoj državi članici. Kontaktne točke iz članka 28. stavka 2. i pružatelj usluge pomažu nadležnom tijelu dostavljajući sve potrebne informacije u vezi s tim zahtjevima.</p> <p>4. Ovo ovlaštenje pružatelju dopušta pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na cijelom državnom području, uključujući osnivanje agencija, društava kćeri, podružnica ili ureda, osim ako novo ovlaštenje za svaki poslovni nastan ili ograničenje ovlaštenja na određeni dio državnog područja nije opravdano prevladavajućim razlogom koji se odnosi na društveni interes.</p> <p>5. Ovlaštenje se izdaje čim se odgovarajućim ispitivanjem utvrdi da su zadovoljeni uvjeti za ovlašćivanje.</p> <p>6. Osim u slučaju dodjele ovlaštenja, svaka odluka nadležnih tijela, uključujući odbijanje ili ukidanje ovlaštenja, mora se u cijelosti obrazložiti i može biti predmet spora pred sudom ili drugim organima za</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ima sjedište ili poslovni nastan u Europskoj uniji - ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, te - kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost. <p>(3) Smatra se da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ispunjava uvjete iz stavka 2. podstavka 2. ovoga članka ako ima:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poslovni prostor opremljen informatičkom i komunikacijskom opremom primjerenom za ispunjavanje propisanih obveza koje proizlaze iz obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, te - stručnu službu za obavljanje pravnih i financijskih poslova, u kojoj 		
--	--	--	--

<p>pritužbe.</p> <p>7. Ovaj članak ne dovodi u pitanje raspodjelu nadležnosti, na lokalnoj ili regionalnoj razini, tijela država članica za dodjelu ovlaštenja.</p>	<p>je zaposlena najmanje jedna osoba sa završenim integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem prava ili istovjetnim studijem prava sukladno ranije važećim propisima, koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima ostvarivanja autorskog i srodnih prava i znanje engleskog, francuskog ili njemačkog jezika, te najmanje jedna osoba čije stručne kvalifikacije udovoljavaju propisima za vođenje računovodstva i koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima organiziranja i vođenja računovodstva.</p> <p>(4) Za kolektivno ostvarivanje prava Zavod može izdati odobrenje samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava, uzevši u obzir broj članova na temelju dobivenih punomoći, broj ugovora o uzajamnom zastupanju s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u drugim</p>		
---	---	--	--

	<p>državama, kao i druge okolnosti koje upućuju na to da bi ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava najučinkovitije obavljala poslove kolektivnog ostvarivanja prava.</p> <p>(5) Za organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 4. ovoga članka predmnijeva se da ima punomoći za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava za koje je ovlaštena, za sve domaće i strane nositelje takvih prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njegova prava.</p> <p>(6) Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>(7) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ostvaruje prava u svoje ime ili u ime</p>		
--	--	--	--

	<p>nositelja prava, a za račun nositelja prava.</p> <p>(8) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je na zahtjev korisnika obavijestiti ga o nositeljima prava čija prava ne ostvaruje na temelju obavijesti iz stavka 5. ovoga članka.</p> <p>(9) Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i Zavod dužni su na svojim mrežnim stranicama na primjeren i vidljiv način objaviti podatak o predmnijevi iz stavka 5. ovoga članka i mogućnosti da se nositelji prava izuzmu od primjene te predmnijeve u skladu sa stavkom 5. ovoga članka.</p> <p>(10) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja (multiteritorijalna odobrenja) dužna je imati odgovarajuće</p>		
--	---	--	--

informatičke kapacitete za elektroničku obradu podataka koji su potrebni za izdavanje takvih odobrenja, utvrđivanje repertoara i praćenje njegova korištenja, razmjenu podataka s nositeljima prava i pružateljima internetskih usluga, izdavanje računa korisnicima, prikupljanje prihoda od prava te raspodjele iznosa nositeljima prava.

(11) Zavod vodi evidenciju o organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava kojima je izdano odobrenje za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. U pravilniku iz stavka 13. ovoga članka uredit će se koje podatke iz evidencije Zavod objavljuje na svojim mrežnim stranicama.

(12) Ako povodom zahtjeva za davanje odobrenja iz ovoga članka Zavod nije izdao odobrenje zbog neispunjavanja pretpostavki iz ovoga članka,

ponovljeni zahtjev za davanjem odobrenja za istu vrstu prava i istu kategoriju prava ne može se podnijeti prije proteka pet godina od podnošenja prvog zahtjeva.

- (13) Sadržaj zahtjeva za davanje odobrenja iz ovoga članka, popis dokumentacije koju je potrebno priložiti uz zahtjev i način podnošenja uredit će se posebnim pravilnikom kojeg donosi ministar nadležan za poslove iz područja autorskog i srodnih prava, na prijedlog glavnog ravnatelja Zavoda.

Članak 221.

- (1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati neovisni upravljački subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije.
- (2) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj,

	<p>neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj ako za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.</p> <p>(3) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ako po pravu države u kojoj ima poslovni nastan može obavljati u toj državi djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava i - ako je o namjeri obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj prethodno obavijestio Zavod. <p>(4) Odobrenje iz stavka 2. ovoga članka Zavod na zahtjev izdaje neovisnom upravljačkom subjektu koji zadovoljava sljedeće uvjete:</p>		
--	---	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> - ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i - kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost. <p>(5) Smatra se da neovisni upravljački subjekt ispunjava uvjete iz stavka 4. podstavka 1. ovoga članka ako ima:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poslovni prostor opremljen informatičkom i komunikacijskom opremom primjerenom za ispunjavanje propisanih obveza koje proizlaze iz obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, te - stručnu službu za obavljanje pravnih i financijskih poslova, u kojoj je zaposlena najmanje jedna osoba sa završenim integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem prava ili istovjetnim studijem prava sukladno 		
--	---	--	--

	<p>ranije važećim propisima, koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima ostvarivanja autorskog i srodnih prava i znanje engleskog, francuskog ili njemačkog jezika, te najmanje jedna osoba čije stručne kvalifikacije udovoljavaju propisima za vođenje računovodstva i koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima organiziranja i vođenja računovodstva.</p> <p>(6) Zavod će izdati odobrenje iz stavka 2. ovoga članka onom neovisnom upravljačkom subjektu koji je pružio relevantne pisane dokaze (u obliku ugovora ili punomoći) da zastupa određene nositelje prava u pogledu određenog prava, kategorije prava i vrste djela ili predmeta srodnih prava, koji su u skladu s odredbama iz članka 220. stavka 5. ovoga Zakona izričito u pisanom obliku obavijestili organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava</p>		
--	--	--	--

	<p>koja ima odobrenje Zavoda da ne ostvaruje njihova prava, i to za pojedinu vrstu prava koja nije navedena u članku 213. stavku 2. i članku 214. stavku 2. ovoga Zakona.</p> <p>(7) Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>(8) U pisanoj obavijesti Zavodu iz stavka 3. ovoga članka neovisni upravljački subjekt dužan je navesti sve podatke o svim nositeljima prava, uključujući podatke o pravima, kategorijama prava, vrstama djela ili predmeta srodnih prava koje za te nositelje prava na temelju dobivenih punomoći namjerava ostvarivati prava. Zavod može od takvog subjekta zatražiti i druge podatke (primjerice, pojedinačne punomoći, identifikaciju nositelja prava te predmeta zaštite za koje ostvaruje prava, obavijesti nositelja prava dane u skladu s odredbama članka 220. stavka 5.</p>		
--	---	--	--

	<p>ovoga Zakona i slično).</p> <p>(9) Tijekom obavljanja kolektivnog ostvarivanja prava, neovisni upravljački subjekt dužan je redovito obavještavati Zavod o svim promjenama podataka iz stavaka 6. i 8. ovoga članka.</p> <p>(10) Neovisni upravljački subjekt ostvaruje prava u svoje ime ili u ime nositelja prava, a za račun nositelja prava.</p> <p>(11) Na neovisne upravljačke subjekte ne primjenjuje se predmnijeva iz članka 220. stavka 5. ovoga Zakona već su dužni dokazati repertoar za koji su ovlašteni ostvarivati prava.</p> <p>(12) Neovisni upravljački subjekt dužan je na zahtjev korisnika obavijestiti ga o nositeljima prava čija prava ostvaruje na temelju ugovora ili punomoći i priložiti o tome</p>		
--	---	--	--

	<p>relevantne pisane dokaze.</p> <p>(13) Neovisni upravljački subjekt dužan je na svojim mrežnim stranicama na primjeren i vidljiv način objaviti repertoar za koji je ovlašten ostvarivati prava, na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.</p> <p>(14) Sadržaj zahtjeva za davanje odobrenja iz stavka 2. ovoga članka, popis dokumentacije koju je potrebno priložiti uz zahtjev i način podnošenja uredit će se pravilnikom iz članka 220. stavka 13. ovoga Zakona.</p> <p>(15) Zavod vodi evidenciju o neovisnim upravljačkim subjektima kojima je izdano odobrenje za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. U pravilniku iz članka 220. stavka 13. ovoga Zakona uredit će se koje podatke iz evidencije Zavod objavljuje na svojim mrežnim stranicama.</p>		
--	--	--	--

	<p>(16) Ako povodom zahtjeva za davanje odobrenja iz ovoga članka Zavod nije izdao odobrenje zbog neispunjavanja pretpostavki iz ovoga članka, ponovljeni zahtjev za davanjem odobrenja za istu vrstu prava i istu kategoriju prava ne može se podnijeti prije proteka pet godina od podnošenja prvog zahtjeva.</p> <p>(17) U pravilniku iz članka 220. stavka 13. ovoga Zakona uredit će se i sadržaj obavijesti iz stavka 3. ovoga članka.</p>		
<p>Članak 11.</p> <p>Trajanje ovlaštenja</p> <p>1. Ovlaštenje koje se dodjeljuje pružatelju ne smije biti vremenski ograničeno, osim ako:</p> <p>(a) se ovlaštenje automatski produljuje ili ako podliježe isključivo trajnom ispunjavanju zahtjeva;</p> <p>(b) je broj raspoloživih ovlaštenja ograničen zbog prevladavajućeg razloga od javnog</p>	<p><i>Napomena: Odobrenja za kolektivno ostvarivanje prava ne izdaju se na određeni rok</i></p> <p>Članak 220.</p> <p>(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>interesa;</p> <p>ili</p> <p>(c) ako se vremensko ograničenje ovlaštenja može opravdati prevladavajućim razlogom od javnog interesa.</p> <p>2. Stavak 1. ne odnosi se na najdulje razdoblje u kojem pružatelj mora stvarno započeti svoju djelatnost nakon što dobije ovlaštenje.</p> <p>3. Države članice zahtijevaju od pružatelja da pripadajuću kontaktnu točku iz članka 6. obavijesti o sljedećim promjenama:</p> <p>(a) osnivanju društva kćeri čije djelatnosti ulaze u područje primjene sustava ovlašćivanja;</p> <p>(b) promjeni njegova položaja, zbog čega više nisu ispunjeni uvjeti za dobivanje ovlaštenja.</p> <p>4. Ovaj članak ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da opozovu ovlaštenja, ako više nisu ispunjeni potrebni uvjeti.</p>	<p>Članak 221.</p> <p>(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati neovisni upravljački subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije.</p> <p>(2) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj ako za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.</p> <p>(3) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ako po pravu države u kojoj ima poslovni nastan može obavljati u toj državi 		
--	--	--	--

	<p>djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava i</p> <p>- ako je o namjeri obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj prethodno obavijestio Zavod.</p>		
<p>Članak 12.</p> <p>Odabir između više kandidata</p> <p>1. Ako je broj raspoloživih ovlaštenja za danu djelatnost ograničen zbog oskudice prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti, države članice primjenjuju takav postupak odabira potencijalnih kandidata koji u potpunosti jamči nepristranost i transparentnost, što posebno uključuje prikladnu obavijest o pokretanju, provođenju i dovršenju postupka.</p> <p>2. U slučajevima iz stavka 1. ovlaštenje mora imati odgovarajuće vremensko ograničenje i ne smije biti predmet automatskog produljenja, a pružatelju kojem je upravo isteklo ovlaštenje ili bilo kojoj drugoj osobi koja je posebno povezana s tim pružateljem ne smije davati nikakvu prednost.</p> <p>3. Sukladno stavku 1. te člancima 9. i 10., prilikom utvrđivanja pravila za postupak</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 11.

odabira kandidata, države članice uzimaju u obzir javno zdravlje, ciljeve socijalne politike, zdravlje i sigurnost zaposlenika i samozaposlenih osoba, zaštitu okoliša, očuvanje kulturne baštine i druge prevladavajuće razloge vezane uz društveni interes, u skladu s pravom Zajednice.			
<p>Članak 13.</p> <p>Postupci ovlašćivanja</p> <p>1. Postupci i formalnosti ovlašćivanja su jasni i unaprijed objavljeni, a podnositeljima zahtjeva moraju zajamčiti objektivno i nepristrano rješavanje njihovih zahtjeva.</p> <p>2. Postupci i formalnosti ovlašćivanja nemaju učinak odvrćanja i nepotrebno ne kompliciraju ili odlažu dostavu usluge. Oni su lako dostupni, a svi troškovi koje podnositelji zahtjeva snose tijekom postupka su razumni i proporcionalni troškovima dotičnog postupka ovlašćivanja koje ne prekoračuju.</p> <p>3. Postupci i formalnosti ovlašćivanja podnositeljima zahtjeva jamče da će njihovi zahtjevi biti obrađeni što je prije moguće i, u svakom slučaju, u unaprijed određenom i objavljenom, razumnom roku. Taj rok započinje u trenutku kada se dostavi sva dokumentacija. Nadležno tijelo može jedanput produljiti spomenuti rok za</p>	<p>Članak 220.</p> <p>(2) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka Zavod na zahtjev izdaje udruzi ili drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja zadovoljava sljedeće uvjete:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ima sjedište ili poslovni nastan u Europskoj uniji - ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, te - kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost. <p>(3) Smatra se da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o upravnim pristojbama u području prava intelektualnog vlasništva (NN 64/00, 160/04, 62/08, 30/09, 49/2011) članak/članci 1.-17.

<p>određeno vremensko razdoblje, ako to opravdava složenost predmeta. Produljenje i trajanje tog roka treba se propisno obrazložiti i dojaviti podnositelju zahtjeva prije isteka prvotnog roka.</p> <p>4. Ako se u određenom roku, koji može biti produljen u skladu sa stavkom 3., ne dobije odgovor, ovlaštenje se smatra izdanim. Međutim, mogu se predvidjeti drugačija rješenja, ako je to opravdano prevladavajućim razlozima od društvenog interesa, uključujući zakoniti interes trećih strana.</p> <p>5. Za sve se zahtjeve u najkraćem roku potvrđuje prijem. U takvoj se potvrdi navodi sljedeće:</p> <p>(a) rok naveden u stavku 3.;</p> <p>(b) izvanredni pravni lijekovi na raspolaganju;</p> <p>(c) ako je potrebno, izjava da se u nedostatku odgovora u navedenom roku ovlaštenje smatra izdanim.</p> <p>6. U slučaju nepotpunog zahtjeva podnositelja se što prije obavješćuje da dostavi dodatnu dokumentaciju kao i o mogućim posljedicama na trajanje roka spomenutog u stavku 3.</p> <p>7. Ako se zahtjev odbaci zbog neusklađenosti sa zahtijevanim postupcima ili formalnostima, podnositelja se što prije</p>	<p>ispunjava uvjete iz stavka 2. podstavka 2. ovoga članka ako ima:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poslovni prostor opremljen informatičkom i komunikacijskom opremom primjerenom za ispunjavanje propisanih obveza koje proizlaze iz obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, te - stručnu službu za obavljanje pravnih i financijskih poslova, u kojoj je zaposlena najmanje jedna osoba sa završenim integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem prava ili istovjetnim studijem prava sukladno ranije važećim propisima, koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima ostvarivanja autorskog i srodnih prava i znanje engleskog, francuskog ili njemačkog jezika, te najmanje jedna osoba čije stručne kvalifikacije udovoljavaju propisima za vođenje računovodstva i koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na 		
---	---	--	--

<p>obavješćuje o takvom odbacivanju.</p>	<p>poslovima organiziranja i vođenja računovodstva.</p> <p>(4) Za kolektivno ostvarivanje prava Zavod može izdati odobrenje samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava, uzevši u obzir broj članova na temelju dobivenih punomoći, broj ugovora o uzajamnom zastupanju s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u drugim državama, kao i druge okolnosti koje upućuju na to da bi ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava najučinkovitije obavljala poslove kolektivnog ostvarivanja prava.</p> <p>(5) Za organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 4. ovoga članka predmnijeva se da ima punomoći za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava za koje je ovlaštena, za sve domaće i strane nositelje takvih prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio organizaciju za</p>		
--	---	--	--

	<p>kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njegova prava.</p> <p>(6) Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>Članak 221.</p> <p>(4) Odobrenje iz stavka 2. ovoga članka Zavod na zahtjev izdaje neovisnom upravljačkom subjektu koji zadovoljava sljedeće uvjete:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i - kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost. <p>(5) Smatra se da neovisni upravljački subjekt ispunjava</p>		
--	--	--	--

	<p>uvjete iz stavka 4. podstavka 1. ovoga članka ako ima:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poslovni prostor opremljen informatičkom i komunikacijskom opremom primjerenom za ispunjavanje propisanih obveza koje proizlaze iz obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, te - stručnu službu za obavljanje pravnih i financijskih poslova, u kojoj je zaposlena najmanje jedna osoba sa završenim integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem prava ili istovjetnim studijem prava sukladno ranije važećim propisima, koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima ostvarivanja autorskog i srodnih prava i znanje engleskog, francuskog ili njemačkog jezika, te najmanje jedna osoba čije stručne kvalifikacije udovoljavaju propisima za vođenje računovodstva i koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima organiziranja i 		
--	---	--	--

	<p>vođenja računovodstva.</p> <p>(6) Zavod će izdati odobrenje iz stavka 2. ovoga članka onom neovisnom upravljачkom subjektu koji je pružio relevantne pisane dokaze (u obliku ugovora ili punomoći) da zastupa određene nositelje prava u pogledu određenog prava, kategorije prava i vrste djela ili predmeta srodnih prava, koji su u skladu s odredbama iz članka 220. stavka 5. ovoga Zakona izričito u pisanom obliku obavijestili organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja ima odobrenje Zavoda da ne ostvaruje njihova prava, i to za pojedinu vrstu prava koja nije navedena u članku 213. stavku 2. i članku 214. stavku 2. ovoga Zakona.</p> <p>(7) Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>(8) U pisanoj obavijesti Zavodu iz</p>		
--	---	--	--

	stavka 3. ovoga članka neovisni upravljački subjekt dužan je navesti sve podatke o svim nositeljima prava, uključujući podatke o pravima, kategorijama prava, vrstama djela ili predmeta srodnih prava koje za te nositelje prava na temelju dobivenih punomoći namjerava ostvarivati prava. Zavod može od takvog subjekta zatražiti i druge podatke (primjerice, pojedinačne punomoći, identifikaciju nositelja prava te predmeta zaštite za koje ostvaruje prava, obavijesti nositelja prava dane u skladu s odredbama članka 220. stavka 5. ovoga Zakona i slično).		
<p>ODJELJAK 2.</p> <p>Zahtjevi koji su predmet zabrane ili ocjenjivanja</p> <p>Članak 14.</p> <p>Zabranjeni zahtjevi</p> <p>Države članice ne uvjetuju pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području ispunjavanjem sljedećih zahtjeva:</p> <p>1. diskriminirajućih zahtjeva koji se izravno</p>	<p><i>Napomena: nema zabranjenih zahtjeva u konkretnom slučaju</i></p> <p>Članak 220.</p> <p>(2) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka Zavod na zahtjev izdaje udruzi ili drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja zadovoljava sljedeće uvjete:</p> <p>- ima sjedište ili poslovni nastan u Europskoj uniji</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>ili neizravno temelje na državljanstvu ili, u slučaju poduzeća, mjestu registriranog sjedišta, što posebno uključuje:</p> <p>(a) zahtjeve vezane uz državljanstvo pružatelja usluge, njegovog osoblja, imatelja poslovnog udjela ili članova uprave ili nadzornih tijela;</p> <p>(b) zahtjev da pružatelj usluge, njegovo osoblje, imatelji poslovnog udjela ili članovi uprave ili nadzornih tijela imaju boravište na njihovom državnom području;</p> <p>2. zabrane poslovnog nastana u više država članica, upisa u registre ili članstva u profesionalnim tijelima ili udruženjima u više država članica;</p> <p>3. ograničenja slobode pružatelja usluga da odabere između glavnog ili sekundarnog poslovnog nastana, a posebno obveze da pružatelj ima svoj glavni poslovni nastan na njihovom državnom području, ili ograničenja slobodnog odabira između poslovnog nastana u obliku agencije, podružnice ili društva kćeri;</p> <p>4. uvjeta uzajamnosti s državom članicom u kojoj pružatelj već ima poslovni nastan, osim u slučaju uvjeta uzajamnosti predviđenih u aktima Zajednice o energiji;</p> <p>5. primjene ekonomskog ispitivanja na svaki pojedinačni slučaj, čime se ovlašćivanje uvjetuje dokazivanjem postojanja ekonomske potrebe ili potražnje na tržištu, ocjenom potencijalnih ili trenutačnih</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, te - kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost. <p>Članak 221.</p> <p>(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati neovisni upravljački subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije.</p> <p>(2) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj ako za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.</p>		
---	--	--	--

<p>ekonomskih učinaka djelatnosti ili ocjenom primjerenosti djelatnosti s obzirom na ciljeve gospodarskog planiranja koje određuje nadležno tijelo; ova se zabrana ne odnosi na zahtjeve planiranja koji nisu usmjereni na ekonomske ciljeve, ali koji su u funkciji prevladavajućih razloga od javnog interesa;</p> <p>6.izravnog ili neizravnog uključivanja konkurentnih operatora, također i u okviru savjetodavnih tijela, prilikom ovlašćivanja ili usvajanja drugih odluka nadležnih tijela, osim profesionalnih tijela i udruženja ili drugih organizacija koje djeluju u svojstvu nadležnog tijela; ova se zabrana ne odnosi na savjetovanja s organizacijama, kao što su gospodarske komore ili socijalni partneri, o pitanjima koja nisu vezana uz pojedinačne zahtjeve za ovlaštenja, ili na savjetovanje sa širom javnosti;</p> <p>7.obveze pružanja ili sudjelovanja u financijskom jamstvu ili zaključivanja osiguranja kod pružatelja ili tijela s poslovnim nastanom na njihovom državnom području. To ne utječe na mogućnost država članica da zahtijevaju osiguranje ili financijsko jamstvo kao takvo i ne utječe na zahtjeve u vezi sa sudjelovanjem u zajedničkom obaveznom osiguranju, na primjer za članove profesionalnih tijela ili organizacija;</p> <p>8.obveze prethodne registracije, za dano</p>	<p>(3) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ako po pravu države u kojoj ima poslovni nastan može obavljati u toj državi djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava i - ako je o namjeri obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj prethodno obavijestio Zavod. 		
---	---	--	--

razdoblje, u registrima koji se vode na njihovom državnom području ili obveze prethodnog izvođenja djelatnosti za dano razdoblje na njihovom državnom području.			
<p>Članak 15.</p> <p>Zahtjevi koji se trebaju ocijeniti</p> <p>1. Države članice ispituju predviđa li njihov pravni sustav neki od zahtjeva iz stavka 2. i osiguravaju da su svi takvi zahtjevi usklađeni s uvjetima iz stavka 3. Države članice prilagođavaju svoje zakone i druge propise da bi se uskladili s tim uvjetima.</p> <p>2. Države članice ispituju je li u njihovom pravnom sustavu pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti uvjetovano ispunjavanjem nekih od sljedećih nediskriminirajućih zahtjeva:</p> <p>(a)kvantitativnih ili teritorijalnih ograničenja, a posebno u obliku granica koje se utvrđuju s obzirom na populaciju ili minimalnu geografsku udaljenost između pružatelja usluga;</p> <p>(b)obveze da pružatelj usluge ima posebni pravni oblik;</p> <p>(c)zahtjeva koji se odnose na dioničarstvo</p>	<p>PRETPOSTAVKE ZA OBAVLJANJE DJELATNOSTI KOLEKTIVNOG OSTVARIVANJA PRAVA</p> <p>Članak 220.</p> <p>(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.</p> <p>(2) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka Zavod na zahtjev izdaje udruzi ili drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja zadovoljava sljedeće uvjete:</p> <p>- ima sjedište ili poslovni nastan u Europskoj uniji</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>poduzeća;</p> <p>(d) zahtjeva, osim onih koji se odnose na pitanja obuhvaćena Direktivom 2005/36/EZ ili predviđenih u drugim aktima Zajednice, koji određenim pružateljima osiguravaju pristup dotičnoj uslužnoj djelatnosti zbog njezine specifične prirode;</p> <p>(e) zabrane više od jednog poslovnog nastana na državnom području iste države;</p> <p>(f) zahtjeva kojima se određuje najmanji broj zaposlenika;</p> <p>(g) fiksnih najnižih i/ili najviših tarifa s kojima se pružatelj usluge mora uskladiti;</p> <p>(h) obveze pružatelja da zajedno sa svojom uslugom dostavlja i druge specifične usluge.</p> <p>3. Države članice provjeravaju da zahtjevi iz stavka 2. ispunjavaju sljedeće uvjete:</p> <p>(a) nediskriminacije: zahtjevi ne smiju biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti mjesto registriranog sjedišta za poduzeća;</p> <p>(b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa;</p> <p>(c) proporcionalnosti: zahtjevi moraju biti prikladni za sigurno ispunjenje postavljenog cilja; ne smiju prekoračiti ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja i nije ih moguće zamijeniti drugim, manje strožim mjerama kojima se postiže isti rezultat.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, te - kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost. <p>(3) Smatra se da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ispunjava uvjete iz stavka 2. podstavka 2. ovoga članka ako ima:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poslovni prostor opremljen informatičkom i komunikacijskom opremom primjerenom za ispunjavanje propisanih obveza koje proizlaze iz obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, te - stručnu službu za obavljanje pravnih i financijskih poslova, u kojoj je zaposlena najmanje jedna osoba sa završenim integriranim preddiplomskim 		
---	---	--	--

<p>4. Stavci 1., 2. i 3. primjenjuju se na zakonodavstvo u području usluga od općeg gospodarskog interesa u onoj mjeri u kojoj primjena tih stavaka ne ometa pravno ili stvarno izvršavanje posebne zadaće koja im je povjerena.</p> <p>5. U izvješću o međusobnom ocjenjivanju, predviđenom u članku 39. stavku 1., države članice navode sljedeće:</p> <p>(a) zahtjeve koje namjeravaju zadržati te razloge na temelju kojih smatraju da ti zahtjevi ispunjavaju uvjete iz stavka 3.;</p> <p>(b) zahtjeve koji su ukinuti ili ublaženi.</p> <p>6. Od 28. prosinca 2006. države članice ne smiju uvesti ni jedan novi zahtjev sličan onima iz stavka 2., osim ako spomenuti zahtjev ispunjava uvjete iz stavka 3.</p> <p>7. Države članice obavješćuju Komisiju o svim novim zakonima i drugim propisima u kojima se određuju zahtjevi iz stavka 6. zajedno s obrazloženjem tih zahtjeva. Komisija dostavlja obavijest drugim državama članicama o dotičnim odredbama. Takva obavijest ne smije spriječiti države članice da usvoje takve odredbe.</p> <p>U roku od tri mjeseca od datuma prijema obavijesti Komisija ispituje usklađenost novih zahtjeva s pravom Zajednice i, prema potrebi, usvaja odluku kojom od dotične</p>	<p>i diplomskim sveučilišnim studijem prava ili istovjetnim studijem prava sukladno ranije važećim propisima, koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima ostvarivanja autorskog i srodnih prava i znanje engleskog, francuskog ili njemačkog jezika, te najmanje jedna osoba čije stručne kvalifikacije udovoljavaju propisima za vođenje računovodstva i koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima organiziranja i vođenja računovodstva.</p> <p>(4) Za kolektivno ostvarivanje prava Zavod može izdati odobrenje samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava, uzevši u obzir broj članova na temelju dobivenih punomoći, broj ugovora o uzajamnom zastupanju s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u drugim državama, kao i druge okolnosti koje upućuju na to da bi ta organizacija za kolektivno</p>		
--	---	--	--

<p>države članice zahtijeva da se suzdrži od njihova usvajanja ili da ih ukine.</p> <p>Dostavom obavijesti o nacrtu nacionalnog zakona u skladu s Direktivom 98/34/EZ ispunjava se obveza izvješćivanja predviđena u ovoj Direktivi.</p>	<p>ostvarivanje prava najučinkovitije obavljala poslove kolektivnog ostvarivanja prava.</p> <p>(5) Za organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 4. ovoga članka predmnijeva se da ima punomoći za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava za koje je ovlaštena, za sve domaće i strane nositelje takvih prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njegova prava.</p> <p>(6) Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>(7) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ostvaruje prava u svoje ime ili u ime nositelja prava, a za račun nositelja prava.</p>		
--	--	--	--

	<p>(8) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je na zahtjev korisnika obavijestiti ga o nositeljima prava čija prava ne ostvaruje na temelju obavijesti iz stavka 5. ovoga članka.</p> <p>(9) Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i Zavod dužni su na svojim mrežnim stranicama na primjeren i vidljiv način objaviti podatak o predmnijevi iz stavka 5. ovoga članka i mogućnosti da se nositelji prava izuzmu od primjene te predmnijeve u skladu sa stavkom 5. ovoga članka.</p> <p>(10) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja (multiteritorijalna odobrenja) dužna je imati odgovarajuće informatičke kapacitete za elektroničku obradu podataka koji su potrebni za izdavanje</p>		
--	---	--	--

	<p>takvih odobrenja, utvrđivanje repertoara i praćenje njegova korištenja, razmjenu podataka s nositeljima prava i pružateljima internetskih usluga, izdavanje računa korisnicima, prikupljanje prihoda od prava te raspodjele iznosa nositeljima prava.</p> <p>(11) Zavod vodi evidenciju o organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava kojima je izdano odobrenje za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. U pravilniku iz stavka 13. ovoga članka uredit će se koje podatke iz evidencije Zavod objavljuje na svojim mrežnim stranicama.</p> <p>(12) Ako povodom zahtjeva za davanje odobrenja iz ovoga članka Zavod nije izdao odobrenje zbog neispunjavanja pretpostavki iz ovoga članka, ponovljeni zahtjev za davanjem odobrenja za istu vrstu prava i istu kategoriju prava ne može se</p>		
--	--	--	--

	<p>podnijeti prije proteka pet godina od podnošenja prvog zahtjeva.</p> <p>(13) Sadržaj zahtjeva za davanje odobrenja iz ovoga članka, popis dokumentacije koju je potrebno priložiti uz zahtjev i način podnošenja uredit će se posebnim pravilnikom kojeg donosi ministar nadležan za poslove iz područja autorskog i srodnih prava, na prijedlog glavnog ravnatelja Zavoda.</p> <p>POSEBNE PRETPOSTAVKE ZA NEOVISNE UPRAVLJAČKE SUBJEKTE</p> <p>Članak 221.</p> <p>(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati neovisni upravljački subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u drugoj</p>		
--	---	--	--

	<p>državi članici Europske unije.</p> <p>(2) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj ako za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.</p> <p>(3) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ako po pravu države u kojoj ima poslovni nastan može obavljati u toj državi djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava i - ako je o namjeri obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj prethodno obavijestio Zavod. 		
--	--	--	--

	<p>(4) Odobrenje iz stavka 2. ovoga članka Zavod na zahtjev izdaje neovisnom upravljačkom subjektu koji zadovoljava sljedeće uvjete:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i - kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost. <p>(5) Smatra se da neovisni upravljački subjekt ispunjava uvjete iz stavka 4. podstavka 1. ovoga članka ako ima:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poslovni prostor opremljen informatičkom i komunikacijskom opremom primjerenom za ispunjavanje propisanih obveza koje proizlaze iz obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, te - stručnu službu za obavljanje pravnih i financijskih poslova, u kojoj 		
--	--	--	--

	<p>je zaposlena najmanje jedna osoba sa završenim integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem prava ili istovjetnim studijem prava sukladno ranije važećim propisima, koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima ostvarivanja autorskog i srodnih prava i znanje engleskog, francuskog ili njemačkog jezika, te najmanje jedna osoba čije stručne kvalifikacije udovoljavaju propisima za vođenje računovodstva i koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima organiziranja i vođenja računovodstva.</p> <p>(6) Zavod će izdati odobrenje iz stavka 2. ovoga članka onom neovisnom upravljačkom subjektu koji je pružio relevantne pisane dokaze (u obliku ugovora ili punomoći) da zastupa određene nositelje prava u pogledu određenog prava, kategorije prava i vrste djela ili predmeta srodnih prava, koji su u skladu s odredbama iz članka 220. stavka 5. ovoga Zakona izričito u</p>		
--	--	--	--

	<p>pisanom obliku obavijestili organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja ima odobrenje Zavoda da ne ostvaruje njihova prava, i to za pojedinu vrstu prava koja nije navedena u članku 213. stavku 2. i članku 214. stavku 2. ovoga Zakona.</p> <p>(7) Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>(8) U pisanoj obavijesti Zavodu iz stavka 3. ovoga članka neovisni upravljački subjekt dužan je navesti sve podatke o svim nositeljima prava, uključujući podatke o pravima, kategorijama prava, vrstama djela ili predmeta srodnih prava koje za te nositelje prava na temelju dobivenih punomoći namjerava ostvarivati prava. Zavod može od takvog subjekta zatražiti i druge podatke (primjerice, pojedinačne punomoći, identifikaciju nositelja prava te predmeta zaštite za koje ostvaruje prava, obavijesti</p>		
--	---	--	--

	<p>nositelja prava dane u skladu s odredbama članka 220. stavka 5. ovoga Zakona i slično).</p> <p>(9) Tijekom obavljanja kolektivnog ostvarivanja prava, neovisni upravljački subjekt dužan je redovito obavještavati Zavod o svim promjenama podataka iz stavaka 6. i 8. ovoga članka.</p> <p>(10) Neovisni upravljački subjekt ostvaruje prava u svoje ime ili u ime nositelja prava, a za račun nositelja prava.</p> <p>(11) Na neovisne upravljačke subjekte ne primjenjuje se predmnijeva iz članka 220. stavka 5. ovoga Zakona već su dužni dokazati repertoar za koji su ovlašteni ostvarivati prava.</p> <p>(12) Neovisni upravljački subjekt dužan je na zahtjev korisnika obavijestiti ga o nositeljima prava čija prava</p>		
--	--	--	--

	<p>ostvaruje na temelju ugovora ili punomoći i priložiti o tome relevantne pisane dokaze.</p> <p>(13) Neovisni upravljački subjekt dužan je na svojim mrežnim stranicama na primjeren i vidljiv način objaviti repertoar za koji je ovlašten ostvarivati prava, na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.</p> <p>(14) Sadržaj zahtjeva za davanje odobrenja iz stavka 2. ovoga članka, popis dokumentacije koju je potrebno priložiti uz zahtjev i način podnošenja uredit će se pravilnikom iz članka 220. stavka 13. ovoga Zakona.</p> <p>(15) Zavod vodi evidenciju o neovisnim upravljačkim subjektima kojima je izdano odobrenje za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. U pravilniku iz članka 220. stavka 13. ovoga</p>		
--	---	--	--

	<p>Zakona uredit će se koje podatke iz evidencije Zavod objavljuje na svojim mrežnim stranicama.</p> <p>(16) Ako povodom zahtjeva za davanje odobrenja iz ovoga članka Zavod nije izdao odobrenje zbog neispunjavanja pretpostavki iz ovoga članka, ponovljeni zahtjev za davanjem odobrenja za istu vrstu prava i istu kategoriju prava ne može se podnijeti prije proteka pet godina od podnošenja prvog zahtjeva.</p> <p>(17) U pravilniku iz članka 220. stavka 13. ovoga Zakona uredit će se i sadržaj obavijesti iz stavka 3. ovoga članka.</p>		
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>SLOBODNO KRETANJE USLUGA</p> <p>ODJELJAK 1.</p> <p>Sloboda pružanja usluga i povezana odstupanja</p>	<p><i>Napomena: Uvjeti za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području RH za inozemne neovisne upravljačke subjekte (subjekti sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici EU-a) nisu diskriminirajući niti neproporcionalni i opravdani su</i></p>	U potpunosti preuzeto	

<p>Članak 16.</p> <p>Sloboda pružanja usluga</p> <p>1. Države članice poštuju pravo pružatelja usluga da djeluju u državi članici u kojoj nemaju poslovni nastan.</p> <p>Država članica u kojoj se pruža usluga osigurava slobodni pristup i slobodno izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području.</p> <p>Države članice ne smiju uvjetovati pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području ispunjavanjem nekog zahtjeva koji ne poštuje sljedeća načela:</p> <p>(a) nediskriminacije: zahtjev ne smije biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti, u slučaju pravnih osoba, državu članicu poslovnog nastana;</p> <p>(b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša;</p> <p>(c) proporcionalnosti: zahtjev mora biti prikladan za ispunjenje postavljenog cilja i ne smije prekoračiti ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja.</p> <p>2. Države članice ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga, ako pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici,</p>	<p><i>prevladavajućim razlozima javnog interesa.</i></p> <p>Članak 221.</p> <p>(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati neovisni upravljački subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije.</p> <p>(2) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj ako za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.</p> <p>(3) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ako po pravu države u kojoj ima poslovni nastan može 		
---	--	--	--

<p>namećući neki od sljedećih zahtjeva:</p> <p>(a)obvezu da pružatelj ima poslovni nastan na njihovom državnom području;</p> <p>(b)obvezu da pružatelj dobije ovlaštenje od njihovih nadležnih tijela, uključujući unos u registar ili registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja na njihovom državnom području, osim u slučajevima predviđenim u ovoj Direktivi ili drugim aktima prava Zajednice;</p> <p>(c)zabranu da pružatelj uspostavi neki oblik ili vrstu infrastrukture na njihovom državnom području, uključujući ured ili kancelariju potrebnu za dostavljanje navedenih usluga;</p> <p>(d)primjenu specifičnih ugovornih sporazuma između pružatelja i primatelja, kojima se samozaposlenim osobama sprečava ili ograničava pružanje usluga;</p> <p>(e)obvezu pružatelja da posjeduje posebni identifikacijski dokument, izdan od njihovih nadležnih tijela, koji je potreban za izvođenje uslužne djelatnosti;</p> <p>(f)zahtjeve koji utječu na uporabu opreme i materijala koji čine sastavni dio dostavljene usluge, osim opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih standarda na radnome mjestu;</p> <p>(g)ograničenja slobode pružanja usluga iz članka 19.</p> <p>3. Državi članici u koju se pružatelj preseli nije zabranjeno uvođenje zahtjeva u pogledu</p>	<p>obavljati u toj državi djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava i</p> <p>- ako je o namjeri obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj prethodno obavijestio Zavod.</p>		
--	--	--	--

<p>pružanja uslužne djelatnosti, ako su ti zahtjevi opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša te usklađeni sa stavkom 1. Toj se državi članici također ne zabranjuje da u skladu s pravom Zajednice primijeni svoje propise o uvjetima zapošljavanja uključujući one predviđene u kolektivnim sporazumima.</p> <p>4. Nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima na razini Zajednice, Komisija do 28. prosinca 2011. Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o primjeni ovog članka, u kojem razmatra potrebu za predlaganjem mjera za usklađivanje u pogledu uslužnih djelatnosti iz ove Direktive.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Dodatna odstupanja od slobode pružanja usluga</p> <p>Članak 16. ne primjenjuje se na:</p> <p>1.usluge od općeg gospodarskog interesa koje se pružaju u drugoj državi članici, između ostalog:</p> <p>(a)u poštanskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih</p>	<p><i>Napomena: Ova odredba nije primjenjiva u konkretnom slučaju - autorsko i srodna prava nisu obuhvaćena ovom Direktivom, nego samo područje pružanja usluga kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava.</i></p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 16.</p>

<p>usluga Zajednice i poboljšanje kvalitete usluge (28);</p> <p>(b)u elektroenergetskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/54/EZ (29) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električnom energijom;</p> <p>(c)u plinskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima unutarnjeg tržišta prirodnog plina (30);</p> <p>(d)usluge distribucije i opskrbe vodom te usluge za tretiranje otpadnih voda;</p> <p>(e) usluge gospodarenja otpadom;</p> <p>2. pitanja iz Direktive 96/71/EZ;</p> <p>3.pitanja iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (31);</p> <p>4.pitanja iz Direktive Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1997. o učinkovitom ostvarivanju slobode pružanja odvjetničkih usluga (32);</p> <p>5. aktivnosti sudskog istjerivanja dugova;</p> <p>6.pitanja iz glave II. Direktive 2005/36/EZ te zahtjeve države članice u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na određenu struku;</p> <p>7. pitanja iz Uredbe (EEZ) br. 1408/71;</p> <p>8.što se tiče administrativnih formalnosti u vezi sa slobodnim kretanjem osoba i</p>			
--	--	--	--

<p>njihovim stalnim boravištem, pitanja iz odredbi Direktive 2004/38/EZ kojom se utvrđuju administrativne formalnosti nadležnih tijela države članice u kojoj se pruža usluga, koje su korisnici dužni ispuniti;</p> <p>9.što se tiče državljana trećih zemalja koji putuju u drugu državu članicu radi pružanja usluge, mogućnost država članica da od državljana trećih zemalja, koji nisu obuhvaćeni režimom međusobnog priznavanja iz članka 21. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (33), zahtijevaju vizu ili boravišnu dozvolu ili mogućnost da od državljana trećih zemalja zahtijevaju da se u trenutku svog ulaska ili nakon ulaska prijave nadležnom tijelu države članice u kojoj se pruža usluga;</p> <p>10.u vezi s pošiljkama otpada, pitanja iz Uredbe Vijeća (EEZ) br. 259/93 od 1. veljače 1993. o nadzoru i kontroli pošiljaka otpada koje se otpremaju unutar Europske zajednice, ulaze u nju ili iz nje izlaze (34);</p> <p>11.autorska i srodna prava te prava iz Direktive Vijeća 87/54/EEZ od 16. prosinca 1986. o pravnoj zaštiti topografija poluvodičkih proizvoda (35) i Direktive 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (36) te prava industrijskog vlasništva;</p>			
--	--	--	--

<p>12.akte koji po zakonu zahtijevaju sudjelovanje javnog bilježnika;</p> <p>13.pitanja iz Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o obveznim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja (37);</p> <p>14.registraciju vozila zakupljenih u drugoj državi članici;</p> <p>15.odredbe koje se odnose na ugovorne i izvanugovorne obveze, uključujući vrstu ugovora, koje se određuju u skladu s propisima međunarodnog privatnog prava.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Odstupanja u pojedinačnim slučajevima</p> <p>1. Odstupajući od članka 16. i isključivo u izvanrednim okolnostima država članica može, u odnosu na pružatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, poduzeti mjere vezane uz sigurnost usluga.</p> <p>2. Mjere predviđene u stavku 1. mogu se poduzeti jedino ako se poštuje postupak uzajamne pomoći iz članka 35. te ispune sljedeći uvjeti:</p> <p>(a)nacionalne odredbe, u skladu s kojima je poduzeta mjera, nisu usklađene na razini Zajednice u području sigurnosti usluga;</p> <p>(b)mjere predviđaju viši stupanj zaštite primatelja nego što to predviđaju mjere</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Radi se o odredbi čije preuzimanje nije obvezujuće.</p>

<p>koje poduzima država članica poslovnog nastana u skladu sa svojim nacionalnim odredbama;</p> <p>(c) država članica poslovnog nastana nije poduzela nikakve mjere ili su poduzete mjere nedostatne u usporedbi s onima iz članka 35. stavka 2.;</p> <p>(d) mjere su proporcionalne.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne dovode u pitanje odredbe, predviđene u aktima Zajednice, koje jamče slobodu pružanja usluga ili dopuštaju odstupanja od te slobode.</p>			
<p>ODJELJAK 2.</p> <p>Prava primatelja usluga</p> <p>Članak 19.</p> <p>Zabranjena ograničenja</p> <p>Države članice ne smiju primatelju postaviti zahtjeve koji ograničavaju korištenje usluga pružatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, a posebno sljedeće zahtjeve:</p> <p>(a) obvezu da pribavi ovlaštenje od nadležnih tijela ili da podnese izjavu pri takvim tijelima;</p> <p>(b) diskriminirajuća ograničenja dodjele financijske pomoći na temelju činjenice da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici ili zbog lokacije mjesta na</p>	<p>PRAVA NOSITELJA PRAVA</p> <p>Članak 223.</p> <p>(1) Nositelj prava ima pravo po svom izboru odabrati i ovlastiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava u bilo kojoj državi članici Europske unije da upravlja onim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava koje sam odabere, za države koje sam odabere, neovisno o tome koje države članice Europske unije je</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>kojem se pružaju usluge.</p>	<p>državljanin i u kojoj ima boravište ili poslovni nastan. Odabrana organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj dužna je prihvatiti upravljanje takvim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava kad je takvo upravljanje obuhvaćeno područjem njezine djelatnosti, osim ako ima objektivno opravdane razloge odbiti takvu ovlast.</p> <p>(3) Nositelj prava može otkazati ovlaštenje za upravljanje koje je dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u cijelosti ili u odnosu na pojedino pravo, kategoriju prava ili vrstu djela ili predmeta srodnih prava koje sam odabere, za državna područja koja sam odabere, uz otkazni rok ne duži od šest mjeseci, bez obzira na to je li istodobno takvo ovlaštenje za upravljanje dao drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odlučiti da takav otkaz proizvodi učinke nakon završetka financijske godine.</p>		
---------------------------------	---	--	--

<p>Članak 20.</p> <p>Nediskriminacija</p> <p>1. Države članice osiguravaju da primatelj usluge ne podliježe diskriminirajućim zahtjevima na temelju svog državljanstva ili mjesta boravišta.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da opći uvjeti pristupa usluzi, koje pružatelj stavlja na raspolaganje široj javnosti, ne sadrže diskriminirajuće odredbe s obzirom na državljanstvo ili mjesto boravišta primatelja, ali ne isključuju mogućnost da se predvide različiti uvjeti pristupa ako su te razlike izravno opravdane objektivnim kriterijima.</p>	<p>Članak 224.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je kao članove prihvatiti sve nositelje prava, subjekte koji zastupaju nositelje prava, uključujući i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava, koji ispunjavaju pretpostavke za članstvo utemeljene na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima. Pretpostavke za članstvo organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je uvrstiti u svoj statut ili pravila o članstvu, kojim se utvrđuju uvjeti članstva te prava i obveze članova, i javno ih objaviti. Odluka organizacije za kolektivno ostvarivanje prava o odbijanju zahtjeva za članstvo mora biti jasno obrazložena.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 21.</p> <p>Pomoć primateljima usluga</p> <p>1. Države članice osiguravaju da u državi članici svog boravišta primatelji usluga mogu dobiti sljedeće informacije:</p> <p>(a)informacije o zahtjevima koji se primjenjuju u drugim državama članicama u vezi s pristupom i izvođenjem uslužnih djelatnosti, a posebno onih vezanih uz zaštitu potrošača;</p> <p>(b)opće informacije o izvanrednim pravnim lijekovima na raspolaganju u slučaju spora između pružatelja i primatelja usluge;</p> <p>(c)kontaktne podatke udruženja ili organizacija, uključujući Europsku mrežu centara za zaštitu potrošača, od kojih pružatelji ili primatelji usluga mogu dobiti praktičnu pomoć.</p> <p>Savjet nadležnih tijela, prema potrebi, uključuje jednostavne i postupne upute.</p>	<p><i>Napominje se da su organizacije za kolektivno ostvarivanje prava obavezne na svojim mrežnim stranicama objaviti elektroničke obrasce za komunikaciju s korisnicima te više drugih dokumenata (npr. Statut) te pravila poslovanja, kako je to propisano Direktivom 2014/26/EU koja je također predmet Usporednog prikaza s Prijedlogom Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima.</i></p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 21.</p>

<p>Pomoć i informacije moraju biti jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu, uključujući putem elektroničkih sredstava, te redovito ažurirane.</p> <p>2. Odgovornost za izvođenje zadaće iz stavka 1. države članice mogu prenijeti na jedinstvene kontaktne točke ili na druga tijela, kao što su centri iz Europske mreže centara za zaštitu potrošača, udruženja potrošača ili Europski informacijski centri.</p> <p>Države članice Komisiji dostavljaju nazive i kontaktne podatke imenovanih tijela. Komisija ih prosljeđuje svim državama članicama.</p> <p>3. Radi zadovoljavanja zahtjeva iz stavaka 1. i 2. tijelo kojem se obrati primatelj usluge prema potrebi kontaktira relevantno tijelo dotične države članice. U najkraćem mogućem roku to tijelo šalje zatražene informacije tijelu koje ih je zatražilo i koje ih tada prosljeđuje primatelju. Države članice osiguravaju da se ta tijela međusobno pomažu i poduzimaju sve potrebne mjere za njihovu učinkovitu suradnju. Države članice zajedno s Komisijom usvajaju praktična rješenja za provedbu stavka 1.</p> <p>4. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja mjere za provođenje stavaka 1., 2. i 3. iz ovog članka navodeći tehničke mehanizme za razmjenu</p>			
---	--	--	--

informacija između tijela različitih država članica te posebno mehanizme za interoperabilnost informatičkih sustava uzimajući u obzir zajedničke norme.			
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>KVALITETA USLUGA</p> <p>Članak 22.</p> <p>Informacije o pružateljima i njihovim uslugama</p> <p>1. Države članice osiguravaju da primateljima usluga pružatelji stave na raspolaganje sljedeće informacije:</p> <p>(a) naziv pružatelja, njegov pravni status i oblik, adresu poslovnog nastana i podatke za brzo kontaktiranje i prema potrebi neposredno komuniciranje elektroničkim putem;</p> <p>(b) ako je pružatelj usluge registriran u trgovačkom ili drugom sličnom registru, naziv spomenutog registra i registracijski broj pružatelja ili istovjetna sredstva identifikacije u tom registru;</p> <p>(c) ako djelatnost podliježe sustavu ovlašćivanja, pojedinosti o relevantnom nadležnom tijelu ili jedinstvenoj kontaktnoj točki;</p>	<p>ČLANOVI ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA</p> <p>Članak 224.</p> <p>(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svojem statutu utvrditi odgovarajuće i učinkovite mehanizme sudjelovanja svojih članova u postupcima donošenja odluka. Pri tome zastupljenost različitih kategorija članova mora biti poštena i uravnotežena.</p> <p>(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je osigurati da njezini članovi mogu s njom komunicirati elektroničkim putem, uključujući</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>(d) ako djelatnost podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost, identifikacijski broj iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza (38);</p> <p>(e) za regulirane struke, sva profesionalna tijela ili slične ustanove u kojima je pružatelj usluga registriran, stručnu kvalifikaciju i državu članicu u kojoj je postignuta ta titula;</p> <p>(f) opće uvjete i klauzule koje koristi pružatelj, ako postoje;</p> <p>(g) postojanje ugovornih klauzula koje pružatelj koristi u odnosu na zakon koji se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove;</p> <p>(h) postojanje eventualnog jamstva nakon prodaje, koje nije propisano zakonom;</p> <p>(i) cijenu usluge, ako pružatelj unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge;</p> <p>(j) glavna obilježja usluge, ako već nije jasno iz konteksta;</p> <p>(k) osiguranje ili jamstva navedena u članku 23. stavku 1., a posebno kontaktne informacije osiguravatelja ili jamca te teritorijalnu pokrivenost.</p> <p>2. Prema odabiru pružatelja usluga države članice osiguravaju da informacije iz stavka 1.:</p>	<p>i u svrhu ostvarivanja svojih članskih prava.</p> <p>NADZORNA FUNKCIJA</p> <p>Članak 227.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je imati tijelo koje obavlja nadzornu funkciju za trajno praćenje aktivnosti i izvršavanje zadaća osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>(2) U tijelu koje obavlja nadzornu funkciju moraju biti pošteno i razmjerno zastupljene različite kategorije članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>(3) Svaki član tijela koje obavlja nadzornu funkciju dužan je općoj skupštini članova dati izjavu o sukobu interesa koja sadrži podatke propisane u članku 223. stavku 3. ovoga Zakona.</p>		
---	--	--	--

<p>(a)pružatelj dostavlja na vlastitu inicijativu;</p> <p>(b)budu lako dostupne primatelju na mjestu gdje se pruža usluga ili gdje je zaključen ugovor;</p> <p>(c)budu lako dostupne primatelju elektroničkim putem na adresi koju dostavi pružatelj;</p> <p>(d)budu sadržane u informativnim materijalima koje pružatelj daje primatelju usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da na zahtjev primatelja pružatelji dostave sljedeće dodatne informacije:</p> <p>(a)ako za određenu vrstu usluge pružatelj nije unaprijed odredio cijenu, cijenu usluge ili ako se ne može dati točna cijena, način izračuna cijene tako da je primatelj može provjeriti, ili dovoljno preciznu procjenu;</p> <p>(b)za regulirane struke, uputu na profesionalne propise koji se primjenjuju u državi članici poslovnog nastana i načine pristupa tim propisima;</p> <p>(c)informacije o njihovim multidisciplinarnim aktivnostima i partnerstvima koja su izravno povezana s navedenom uslugom te informacije o mjerama koje se poduzimaju da bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije nalaze u svim informativnim materijalima u kojima pružatelji detaljno opisuju svoje usluge;</p>	<p>PODACI KOJI SE JAVNO OBJAVLJUJU</p> <p>Članak 246.</p> <p>Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je javno na svojoj mrežnoj stranici objaviti barem sljedeće podatke te ih kontinuirano ažurirati:</p> <ul style="list-style-type: none"> - svoj statut - pretpostavke za članstvo i pretpostavke otkazivanja odobrenja za upravljanje pravima ako nisu uključeni u statut; - obrasce ugovora o davanju dopuštenja za korištenje - cjenike koje primjenjuje, uključujući popuste - popis osoba iz članka 228. ovoga Zakona - opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava - opća pravila o troškovima ostvarivanja prava - opća pravila o odbicima od 		
--	--	--	--

<p>(d)sva pravila ponašanja kojima podliježe pružatelj i adresu na kojoj se elektroničkim putem spomenuta pravila mogu konzultirati navodeći dostupne jezične verzije;</p> <p>(e)ako pružatelj podliježe pravilima ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova, informacije o tome. Pružatelj navodi načine pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uvjetima uporabe izvansudskog rješavanja sporova.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da informacije koje je pružatelj obvezan dostaviti u skladu s ovim poglavljem budu dostupne ili priopćene jasno, nedvoznačno i pravovremeno prije zaključivanja ugovora ili, ako se ne sklapa pisani ugovor, prije pružanja usluge.</p> <p>5. Zahtjevi o informiranju, predviđeni u ovom poglavlju, dopunjuju zahtjeve koji su već predviđeni u zakonodavstvu Zajednice i ne sprečavaju države članice da uvedu dodatne zahtjeve o informacijama koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom državnom području.</p> <p>6. Prema postupku iz članka 40. stavka 2. Komisija može navesti sadržaj informacija predviđenih u stavcima 1. i 3. iz ovog članka u skladu sa specifičnom prirodom određenih djelatnosti i može navesti praktična sredstva</p>	<p>prihoda od prava i od prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava, različitih od troška ostvarivanja prava, uključujući odbitke za socijalne, kulturne i obrazovne svrhe</p> <ul style="list-style-type: none"> - popis ugovora o međusobnom zastupanju koje je potpisala i imena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje su stranke tih ugovora - opća pravila o korištenju neraspodjeljivih iznosa i - postupcima po žalbama i rješavanju sporova koji su dostupni u skladu s člancima 258. do 260. ovoga Zakona. 		
--	--	--	--

za provođenje stavka 2. ovog članka.			
<p>Članak 23.</p> <p>Osiguranje i jamstva profesionalne odgovornosti</p> <p>1. Države članice mogu osigurati da pružatelji čije usluge predstavljaju izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja, zaključče osiguranje profesionalne odgovornosti, primjereno vrsti i stupnju opasnosti, ili da predvide jamstvo ili slično rješenje koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na njihovu svrhu.</p> <p>2. Ako pružatelj ima poslovni nastan na njihovom državnom području, države članice ne mogu zahtijevati osiguranje ili jamstvo profesionalne odgovornosti ako je u drugoj državi članici u kojoj već ima poslovni nastan pružatelj već pokriven jamstvom koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i</p>		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o odredbi čije preuzimanje nije obvezno.

<p>mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične jednakovrijednosti države članice mogu zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih aspekata.</p> <p>Ako od pružatelja s poslovnim nastanom na svom državnom području država članica zahtijeva potpisivanje osiguranja profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, ta država članica kao dostatni dokaz prihvaća potvrde takvog osiguranja, izdane od kreditnih institucija i osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne utječu na profesionalna osiguranja ili jamstvene aranžmane predviđene u drugim aktima Zajednice.</p> <p>4. Radi provedbe stavka 1. Komisija može, u skladu s regulatornim postupkom iz članka 40. stavka 2., uspostaviti popis usluga koje pokazuju obilježja iz stavka 1. ovog članka. Komisija može također, u skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., usvojiti mjere za izmjenu i dopunu neključnih odredaba ove Direktive, tako da se ona dopuni uspostavom zajedničkih kriterija za određivanje primjerenog osiguranja ili jamstava iz stavka 1. ovog članka s obzirom na vrstu i opseg rizika.</p> <p>5. Za potrebe ovog članka</p> <p>— „izravna i posebna opasnost” znači</p>			
---	--	--	--

<p>opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge,</p> <p>— „zdravlje i sigurnost” znači sprečavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja ili treće osobe,</p> <p>— „financijska sigurnost” znači sprečavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja,</p> <p>— „osiguranje profesionalne odgovornosti” znači osiguranje koje pružatelj zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i prema potrebi trećim stranama, koje proizlaze iz pružanja usluge.</p>			
<p>Članak 24.</p> <p>Poslovne komunikacije reguliranih struka</p> <p>1. Države članice uklanjaju sve potpune zabrane poslovnih komunikacija reguliranih struka.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da poslovne komunikacije reguliranih struka poštuju profesionalne propise, usklađene s pravom Zajednice, koji se sukladno specifičnoj prirodi struke posebno odnose na njezinu neovisnost, dostojanstvo i integritet te na poslovnu tajnost. Profesionalni propisi o poslovnoj komunikaciji moraju biti nediskriminirajući, opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa te proporcionalni.</p>	<p><i>Napomena: U konkretnom slučaju se ne radi o reguliranoj struci.</i></p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 23.</p>

<p>Članak 25.</p> <p>Multidisciplinarne djelatnosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pružatelji ne podliježu zahtjevima koji ih obvezuju da obavljaju isključivo određenu, specifičnu djelatnost ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko izvođenje različitih djelatnosti.</p> <p>Međutim, takvim zahtjevima mogu podliježati sljedeći pružatelji usluga:</p> <p>(a) regulirane struke, ako su ti zahtjevi opravdani da bi se zajamčila usklađenost s propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake struke, te ako su ti zahtjevi potrebni da bi se osigurala njihova neovisnost i nepristranost;</p> <p>(b) pružatelji usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkog nadzora, testiranja ili pokusa, ako su ti zahtjevi potrebni za osiguranje njihove neovisnosti i nepristranosti.</p> <p>2. Ako su multidisciplinarne djelatnosti između pružatelja iz točaka (a) i (b) iz stavka 1. ovlaštene, države članice osiguravaju sljedeće:</p> <p>(a) sprečavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti;</p> <p>(b) osiguranje potrebne neovisnosti i nepristranosti za određene djelatnosti;</p>	<p><i>Napomena: U konkretnom slučaju kolektivnog ostvarivanja prava se ne radi o dionicima navedenim u ovom članku te stoga ovu odredbu nije potrebno preuzeti u Zakon o autorskom i srodnim pravima.</i></p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 24.</p>
--	---	----------------------	--

<p>(c) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje za različite djelatnosti, a posebno u pogledu poslovne tajnosti.</p> <p>3. U izvješću spomenutom u članku 39. stavku 1. države članice navode koji pružatelji usluga podliježu zahtjevima iz stavka 1. ovog članka, sadržaj tih zahtjeva i razloge na temelju kojih ih smatraju opravdanim.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Politika kvalitete usluga</p> <p>1. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se pružatelji usluga potiču da na dobrovoljnoj osnovi osiguraju kvalitetu usluga, a posebno koristeći neke od sljedećih metoda:</p> <p>(a) certificiranje ili ocjenu njihovih djelatnosti od strane neovisnih ili akreditiranih tijela;</p> <p>(b) sastavljanje vlastite povelje o kvaliteti ili sudjelovanje u poveljama o kvaliteti ili oznakama koje sastavljaju profesionalna tijela na razini Zajednice.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su informacije o značenju određenih znakova i kriterijima za stavljanje znakova ili drugih oznaka kvalitete usluga lako dostupne</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ova odredba nije primjenjiva na djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava. Komunikacija s Europskom komisijom u okviru obavljanja te djelatnosti propisana je Direktivom 2014/26/EU te je preuzeta u članke 261. i 262. Prijedloga zakona.</p>

<p>pružateljima i primateljima usluga.</p> <p>3. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se profesionalna tijela, trgovačke komore, udruženja obrtnika i udruženja potrošača na njihovom državnom području potiču na suradnju na razini Zajednice radi promicanja kvalitete pružanja usluga, posebno kroz pojednostavljenje ocjenjivanja osposobljenosti pružatelja.</p> <p>4. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere za poticanje razvoja neovisnog ocjenjivanja u pogledu kvalitete i manjkavosti u pružanju usluga, posebno od strane udruženja potrošača, te razvoja komparativnih pokusa ili testiranja na razini Zajednice i priopćavanja rezultata.</p> <p>5. U suradnji s Komisijom države članice potiču razvoj dobrovoljnih europskih normi s ciljem pojednostavljenja sukladnosti usluga koje se pružaju u različitim državama članicama, informiranosti primatelja i kvalitete pružanja usluga.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 27.</p> <p>Rješavanje sporova</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga dostave svoje kontaktne podatke, a posebno poštansku adresu, broj telefaksa ili e-mail adresu i telefonski broj, na koje svi primatelji, uključujući one s boravištem u drugoj državi članici, mogu poslati pritužbu ili zahtjev za informacijama o pruženoj usluzi. Pružatelji usluga daju svoju službenu adresu, ako ta nije njihova uobičajena poštanska adresa za korespondenciju.</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga u najkraćem roku odgovore na pritužbe iz prvog podstavka i ulože sve napore da bi se pronašlo zadovoljavajuće rješenje.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere prema kojima su pružatelji usluga obvezni dokazati usklađenost s obvezama o pružanju informacija iz ove Direktive te dokazati točnost tih informacija.</p> <p>3. Ako je za izvršavanje sudske odluke potrebno financijsko jamstvo, države članice priznaju jednakovrijedna jamstva izdana od kreditne institucije ili osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. Takve kreditne institucije moraju biti</p>	<p>Poglavlje 8.</p> <p>PROVEDBENE MJERE</p> <p>PRIGOVORI</p> <p>Članak 258.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je utvrditi učinkovite i pravodobne postupke u kojima će rješavati prigovore svojih članova i drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime ostvaruje prava u skladu s ugovorima o uzajamnom zastupanju, osobito u odnosu na punomoći za zastupanje i prestanak ili povlačenje prava, uvjete članstva, prikupljanje iznosa koji pripadaju nositeljima prava, izdvajanja te raspodjele.</p> <p>(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pisano odgovarati na prigovore iz stavka 1. ovoga članka te u slučaju odbijanja prigovora</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>ovlaštene u državi članici u skladu s Direktivom 2006/48/EZ, a takvi osiguravatelji, ako je primjereno, u skladu s Prvom direktivom Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa o pokretanju i obavljanju poslova izravnog neživotnog osiguranja (39) te Direktivom 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (40).</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji koji podliježu pravilima ponašanja ili su članovi trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova o tome obavijeste primatelja i da taj podatak navedu u svim dokumentima koji detaljno predstavljaju njihove usluge, navodeći pritom način na koji se mogu dobiti detaljne informacije o obilježjima i uvjetima uporabe tog mehanizma.</p>	<p>obrazložiti razloge.</p> <p>RJEŠAVANJE SPOROVA IZMEĐU ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA I KORISNIKA</p> <p>Članak 259.</p> <p>Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kao i korisnik, koji su u sporu o njihovu međusobnom odnosu, a posebno o uvjetima davanja odobrenja za korištenje ili povredu ugovora, mogu svoj spor izložiti pred arbitražnim sudom stručnim u području intelektualnog vlasništva u skladu s propisima o arbitraži ili pred nadležnim sudom u skladu s propisima o parničnom postupku.</p> <p>POSEBNO O ALTERNATIVNOM RJEŠAVANJU SPOROVA U SVEZI S MULTITERITORIJALNIM ODOBRENJIMA ZA INTERNETSKA PRAVA NA AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA</p>		
--	---	--	--

Članak 260.

(1) U svrhu provedbe odredaba iz poglavlja 7. ovog dijela ovoga Zakona (Izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja) sljedeće sporove povezane s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima, sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, strane u sporu mogu iznositi pred arbitražni sud u skladu s propisima o arbitraži:

- a) sporove s postojećim ili potencijalnim pružateljem internetskih usluga u vezi s primjenom članaka 229., 250., 251. i 252. ovoga Zakona;
- b) sporove s jednim ili više nositelja prava u vezi s primjenom članaka 250., 251., 252., 253., 254., 255. i

	<p>256. ovoga Zakona;</p> <p>c) sporove s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u vezi s primjenom članka 250., 251., 252., 253., 254. i 255. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Stranke u sporovima iz stavka 1. ovoga članka mogu od Vijeća stručnjaka zatražiti da dade mišljenje o predmetu njihova spora. Na postupak davanja mišljenja na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 231. stavka 6. ovoga Zakona.</p>		
<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>ADMINISTRATIVNA SURADNJA</p> <p>Članak 28.</p> <p>Međusobna pomoć – opće obveze</p> <p>1. Države članice si međusobno pomažu i uvode mjere za učinkovitu suradnju da bi se osigurao nadzor pružatelja i njihovih usluga.</p> <p>2. Za potrebe ovog poglavlja države članice</p>	<p>Članak 262.</p> <p>(6) Ako Zavod zaprimi obrazloženi zahtjev bilo koje osobe koja ima pravni interes ili po službenoj dužnosti stekne spoznaju da neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>imenuju jedno ili više kontaktnih mjesta, čiji se kontaktni podaci dostavljaju drugim državama članicama i Komisiji. Komisija objavljuje i redovito ažurira popis kontaktnih mjesta.</p> <p>3. Zahtjevi za informacijama te zahtjevi za provođenje provjera, inspekcije i istrage u okviru ovog poglavlja moraju se prikladno obrazložiti posebno navodeći razlog zahtjeva. Razmijenjene informacije koriste se jedino u onu svrhu za koju su zatražene.</p> <p>4. Ako države članice prime zahtjev za pomoć od nadležnih tijela druge države članice, države članice osiguravaju da pružatelji s poslovnim nastanom na njihovom državnom području svojim nadležnim tijelima dostave sve potrebne informacije za nadzor njihovih djelatnosti u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.</p> <p>5. U slučaju poteškoća pri ispunjavanju zahtjeva za informacijama ili pri izvođenju provjera, inspekcija i istraga dotična država članica o tome odmah obavješćuje državu članicu koja je podnijela zahtjev radi nalaženja rješenja.</p> <p>6. U najkraćem mogućem roku države članice elektroničkim putem dostavljaju informacije koje zatraži druga država članica ili Komisija.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da registre u</p>	<p>bez ispunjavanja pretpostavki iz članka 221. stavka 3. ovoga Zakona, zatražit će od neovisnog upravljačkog subjekta podatke i dokumentaciju radi utvrđivanja tih pretpostavki i obaviti ostale potrebne radnje, uključujući mogućnost da dostavi sve relevantne podatke nadležnom tijelu te države članice i priloži zahtjev za poduzimanje odgovarajućih postupanja i mjera.</p> <p>(7) Ako na temelju provedenih radnji iz stavka 6. ovoga članka Zavod utvrdi da neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez ispunjavanja pretpostavki iz članka 221. stavka 3. ovoga Zakona, rješenjem će zabraniti rad tog neovisnog upravljačkog subjekta na području Republike Hrvatske i o tome obavijestiti nadležno tijelo u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan te tog neovisnog upravljačkog subjekta.</p>		
---	---	--	--

<p>kojima su upisani pružatelji i koji su na raspolaganju nadležnim tijelima na njihovom državnom području mogu pod jednakim uvjetima konzultirati jednakovrijedna nadležna tijela drugih država članica.</p> <p>8. Države članice izvješćuju Komisiju o slučajevima kada druge države članice ne ispune svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija prema potrebi poduzima odgovarajuće korake, uključujući postupke iz članka 226. Ugovora, da bi osigurala da dotične države članice ispunjavaju svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija povremeno izvješćuje države članice o provođenju odredbi u pogledu međusobne pomoći.</p>	<p>(8) Protiv rješenja iz stavaka 5. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p>		
<p>Članak 29.</p> <p>Međusobna pomoć – opće obveze države članice poslovnog nastana</p> <p>1. Što se tiče pružatelja koji pružaju usluge u drugoj državi članici, na njezin zahtjev država članica poslovnog nastana dostavlja informacije o pružateljima s poslovnim nastanom na njezinom državnom području i posebno potvrđuje da pružatelj ima poslovni nastan na njezinom državnom području i da prema njezinim saznanjima ne obavlja svoje djelatnosti na nezakonit način.</p>	<p>SURADNJA S NADLEŽNIM TIJELIMA U DRUGIM DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE I EUROPSKOM KOMISIJOM</p> <p>Članak 267.</p> <p>(1) Zavod je dužan odgovoriti na zahtjev za dostavu podataka o primjeni Direktive 2014/26/EU, što posebno uključuje podatke o aktivnostima organizacija za</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>2. Na zahtjev druge države članice država članica poslovnog nastana provodi provjere, inspekcije i istrage te obavješćuje drugu državu članicu o rezultatima i eventualnim poduzetim mjerama. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela mogu odlučiti o poduzimanju najprikladnijih mjera za svaki pojedinačni slučaj da bi se ispunio zahtjev druge države članice.</p> <p>3. Ako država članica poslovnog nastana dođe do stvarnog saznanja da se pružatelj s poslovnim nastanom na njezinom državnom području, koji pruža usluge u drugim državama članicama, ponaša ili izvodi specifična djela koja bi prema njezinim saznanjima mogla ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu, o tome što prije obavješćuje sve druge države članice i Komisiju.</p>	<p>kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, koji je primio od tijela države članice Europske unije koje je odgovarajućim propisom te države određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Zavod nije dužan odgovarati na zahtjeve koji nisu dostatno obrazloženi.</p> <p>(2) Ako Zavod smatra da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije, a obavljaju poslove kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj ne obavljaju te poslove u skladu s propisima te države članice u koje je implementirana Direktiva 2014/26/EU, može sve relevantne podatke dostaviti tijelu te države članice koje je odgovarajućim propisom u njoj određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Prema potrebi Zavod može priložiti i zahtjev tome tijelu za</p>		
---	---	--	--

	<p>poduzimanje odgovarajuće mjere u skladu s nadležnostima tog tijela.</p> <p>(3) Ako je Zavod od tijela koje je u nekoj državi članici Europske unije odgovarajućim propisom određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava primio zahtjev iz stavka 1. ovoga članka, dužan je odgovoriti u roku od tri mjeseca od dana primitka zahtjeva.</p> <p>(4) Zahtjev iz stavka 2. ovoga članka Zavod može uputiti i stručnoj skupini koju čine predstavnici nadležnih tijela država članica Europske unije, a kojom predsjedava predstavnik Europske komisije.</p> <p>(5) Zavod je dužan u primjerenom roku odgovoriti na sve upite Europske komisije i surađivati s Europskom komisijom radi razvijanja multiteritorijalnih odobrenja za korištenje</p>		
--	---	--	--

	<p>internetskih prava na autorskim glazbenim djelima te postizanja ciljeva redovite razmjene svih relevantnih podataka između Europske komisije i Zavoda, podnošenja izvješća Europskoj komisiji o stanju i razvoju izdavanja multiteritorijalnih odobrenja u Republici Hrvatskoj do 10. listopada 2017., redovitog izvješćivanja o promjenama u popisu organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj te za potrebe ostvarivanja zadaća stručne skupine iz stavka 4. ovoga članka.</p>		
<p>Članak 30.</p> <p>Nadzor države članice poslovnog nastana u slučaju privremenog premještanja pružatelja u drugu državu članicu</p> <p>1. Što se tiče slučajeva koji nisu obuhvaćeni člankom 31. stavkom 1., država članica poslovnog nastana osigurava da se</p>	<p>NADLEŽNOSTI ZAVODA U POGLEDU KOLEKTIVNOG OSTVARIVANJA PRAVA</p> <p>Članak 262.</p> <p>(1) Zavod izdaje odobrenje iz</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>sukladnost s njezinim zahtjevima nadzire u skladu s ovlastima za nadzor predviđenim u nacionalnom zakonodavstvu, a posebno kroz nadzorne mjere na mjestu poslovnog nastana pružatelja.</p> <p>2. Država članica poslovnog nastana ne uzdržava se od poduzimanja nadzornih ili provedbenih mjera na svom državnom području zato što se usluga pruža ili je uzrokovala štetu u drugoj državi članici.</p> <p>3. Obveza iz stavka 1. ne povlači za sobom dužnost države članice poslovnog nastana da provede činjenične provjere i nadzor na državnom području države članice u kojoj se pruža usluga. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, u skladu s člankom 31., takve provjere i nadzor izvode tijela države članice u kojoj pružatelj privremeno obavlja svoju djelatnost.</p>	<p>članka 220. stavka 1. ovoga Zakona organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i odobrenje iz članka 221. stavka 2. ovoga Zakona neovisnim upravljačkim subjektima.</p> <p>(2) Zavod vodi evidenciju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnih upravljačkih subjekata koji obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske.</p> <p>(3) Zavod obavlja inspekcijski nadzor nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnih upravljačkih subjekata, u smislu obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske u skladu s ovim Zakonom.</p> <p>(4) Ako Zavod zaprimi obrazloženi zahtjev bilo koje osobe koja ima pravni interes ili po službenoj dužnosti stekne spoznaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni</p>		
---	--	--	--

	<p>upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez odobrenja iz članka 220. stavka 1. odnosno članka 221. stavka 2. ovoga Zakona, zatražit će od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odnosno od neovisnog upravljačkog subjekta podatke i dokumentaciju radi utvrđivanja navedenih činjenica.</p> <p>(5) Ako na temelju provedenih radnji iz stavka 4. ovoga članka Zavod utvrdi da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt obavlja na području Republike Hrvatske djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava bez odobrenja iz članka 220. stavka 1. odnosno članka 221. stavka 2. ovoga Zakona, rješenjem će zabraniti rad te</p> <p>organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odnosno tog neovisnog upravljačkog subjekta na području Republike Hrvatske.</p>		
--	---	--	--

	<p>(6) Ako Zavod zaprimi obrazloženi zahtjev bilo koje osobe koja ima pravni interes ili po službenoj dužnosti stekne spoznaju da neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez ispunjavanja pretpostavki iz članka 221. stavka 3. ovoga Zakona, zatražit će od neovisnog upravljačkog subjekta podatke i dokumentaciju radi utvrđivanja tih pretpostavki i obaviti ostale potrebne radnje, uključujući mogućnost da dostavi sve relevantne podatke nadležnom tijelu te države članice i priloži zahtjev za poduzimanje odgovarajućih postupanja i mjera.</p> <p>(7) Ako na temelju provedenih radnji iz stavka 6. ovoga članka Zavod utvrdi da neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez ispunjavanja pretpostavki iz</p>		
--	--	--	--

	<p>članka 221. stavka 3. ovoga Zakona, rješenjem će zabraniti rad tog neovisnog upravljačkog subjekta na području Republike Hrvatske i o tome obavijestiti nadležno tijelo u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan te tog neovisnog upravljačkog subjekta.</p> <p>(8) Protiv rješenja iz stavaka 5. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>(9) Za upravne sporove iz ovoga Zakona isključivo su nadležni Upravni sud u Zagrebu i Visoki upravni sud Republike Hrvatske.</p> <p>(10) Službeno dopisivanje između Zavoda i organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odnosno neovisnih upravljačkih subjekata koji na području Republike Hrvatske kolektivno ostvaruju ili namjeravaju kolektivno ostvarivati prava vodi</p>		
--	--	--	--

	<p>se na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.</p> <p>(11) Rješenja iz članka 220. stavka 1., članka 221. stavka 2. ovoga Zakona te iz stavaka 5. i 7. ovoga članka objavljuju se u službenom glasilu Zavoda i na mrežnim stranicama Zavoda.</p> <p>INSPEKCIJSKA OVLAŠTENJA</p> <p>Članak 263.</p> <p>(1) U obavljanju inspekcijskog nadzora iz članka 262. stavka 3. ovoga Zakona, državni službenik Zavoda zadužen za provedbu inspekcijskog nadzora (u daljnjem tekstu: inspektor) ovlašten je od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odnosno od neovisnog upravljačkog subjekta zahtijevati uvid u isprave i poslovnu dokumentaciju koja se odnosi na obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava.</p>		
--	---	--	--

	<p>(2) Inspekcijski nadzor nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnih upravljačkih subjekata koji obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske po odobrenju iz članka 220. stavka 1., odnosno 221. stavka 2. ovoga Zakona može biti redoviti i izvanredni, pri čemu:</p> <p>a) redoviti inspekcijski nadzor provodi se periodički, u pravilu jednom godišnje</p> <p>b) izvanredni inspekcijski nadzor može se provesti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na dostatno obrazloženi zahtjev članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, opunomoćenika neovisnog upravljačkog subjekta, korisnika, druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, drugog neovisnog upravljačkog subjekta ili druge osobe koja ima pravni interes za provođenjem takvog nadzora, u kojem se upozorava na radnje ili okolnosti koje prema mišljenju podnositelja zahtjeva predstavljaju 		
--	--	--	--

	<p>povredu ovog Zakona u obavljanju djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava ili</p> <ul style="list-style-type: none"> - po službenoj dužnosti, ako Zavod na bilo koji način stekne spoznaju o mogućoj nepravilnosti u radu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisnog upravljačkog subjekta. <p>(3) Ako inspektor u provođenju nadzora utvrdi da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odnosno neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava obavlja protivno izdanom rješenju iz članka 220. stavka 1. odnosno članka 221. stavka 2. ovoga Zakona ili protivno odredbama iz ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku.</p>		
--	--	--	--

	<p>(4) Ako u određenom roku iz stavka 3. ovoga članka nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni i ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odnosno neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i dalje ne udovoljava propisanim uvjetima za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava ili ako teže i ponovljeno krši odredbe iz ovoga Zakona, inspektor donosi rješenje kojim se ukida odobrenje iz članka 220. stavka 1. odnosno članka 221. stavka 2. ovoga Zakona.</p> <p>(5) Zavod je ovlašten provoditi izvanredni inspekcijski nadzor iz stavka 2. točke b) ovoga članka nad neovisnim upravljačkim subjektom koji ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije i koji je, u skladu s člankom 221. stavkom 3. ovoga Zakona, obavijestio Zavod o svojoj namjeri kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. Ako inspektor u provođenju takvog izvanrednog nadzora utvrdi da taj neovisni</p>		
--	---	--	--

	<p>upravljački subjekt obavlja poslove kolektivnog ostvarivanja prava protivno odredbama iz ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku i dostaviti to rješenje tome neovisnom upravljačkom subjektu putem nadležnog tijela u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan.</p> <p>(6) Ako u određenom roku iz stavka 5. ovoga članka nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni, inspektor donosi rješenje kojim se zabranjuje rad neovisnom upravljačkom subjektu na području Republike Hrvatske i dostavlja to rješenje tome neovisnom upravljačkom subjektu putem nadležnog tijela u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan.</p> <p>(7) Protiv rješenja iz stavaka 4. i 6. ovoga članka nije dopuštena</p>		
--	---	--	--

	<p>žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>(8) Rješenja iz stavaka 4. i 6. ovoga članka objavljuju se u službenom glasilu Zavoda i na mrežnim stranicama Zavoda.</p> <p>(9) O mjerama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka poduzetim protiv organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja je registrirana kao udruga, inspektor je dužan obavijestiti nadležno upravno tijelo županije odnosno Grada Zagreba koje vodi registar udruga.</p> <p>(10) Inspektor je ovlašten sudjelovati na općoj skupštini organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, bez prava glasovanja. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pravodobno dostaviti obavijest Zavodu o mjestu i vremenu održavanja opće</p>		
--	---	--	--

	skupštine.		
<p>Članak 31.</p> <p>Nadzor države članice u kojoj se pruža usluga u slučaju privremenog premještanja pružatelja</p> <p>1. U skladu s nacionalnim zahtjevima koji se mogu propisati sukladno članku 16. ili 17., država članica u kojoj se pruža usluga odgovorna je za nadzor djelatnosti pružatelja na svojem državnom području. U skladu s pravom Zajednice država članica u kojoj se pruža usluga:</p> <p>(a) poduzima potrebne mjere da bi osigurala da pružatelj ispunjava zahtjeve u vezi s pristupom i izvođenjem djelatnosti;</p> <p>(b) provodi potrebne provjere, inspekcije i istrage radi nadzora usluge.</p> <p>2. Što se tiče zahtjeva koji nisu oni iz stavka 1., ako se radi obavljanja svoje djelatnosti pružatelj privremeno preseli u drugu državu članicu u kojoj nema poslovni nastan, nadležna tijela te države članice sudjeluju u nadzoru pružatelja u skladu sa</p>	<p>INSPEKCIJSKA OVLAŠTENJA</p> <p>Članak 263.</p> <p>(1) U obavljanju inspekcijskog nadzora iz članka 262. stavka 3. ovoga Zakona, državni službenik Zavoda zadužen za provedbu inspekcijskog nadzora (u daljnjem tekstu: inspektor) ovlašten je od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odnosno od neovisnog upravljačkog subjekta zahtijevati uvid u isprave i poslovnu dokumentaciju koja se odnosi na obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava.</p> <p>(2) Inspekcijski nadzor nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnih upravljačkih subjekata koji</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>stavcima 3 i 4.</p> <p>3. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga izvide potrebne provjere, inspekcije i istrage da bi se osigurao učinkovit nadzor države članice poslovnog nastana. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti, koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela mogu odlučiti o poduzimanju najprikladnijih mjera za svaki pojedinačni slučaj da bi se ispunio zahtjev države članice poslovnog nastana.</p> <p>4. Nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga mogu na vlastitu inicijativu provesti neposredne provjere, inspekcije i istrage, pod uvjetom da te provjere, inspekcije i istrage nisu diskriminirajuće, da se ne temelje na činjenici da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici, i da su proporcionalne.</p>	<p>obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske po odobrenju iz članka 220. stavka 1., odnosno 221. stavka 2. ovoga Zakona može biti redoviti i izvanredni, pri čemu:</p> <p>a) redoviti inspekcijski nadzor provodi se periodički, u pravilu jednom godišnje</p> <p>b) izvanredni inspekcijski nadzor može se provesti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na dostatno obrazloženi zahtjev članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, opunomoćenika neovisnog upravljačkog subjekta, korisnika, druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, drugog neovisnog upravljačkog subjekta ili druge osobe koja ima pravni interes za provođenjem takvog nadzora, u kojem se upozorava na radnje ili okolnosti koje prema mišljenju podnositelja zahtjeva predstavljaju povredu ovog Zakona u obavljanju djelatnosti kolektivnog ostvarivanja 		
---	--	--	--

	<p>prava ili</p> <ul style="list-style-type: none"> - po službenoj dužnosti, ako Zavod na bilo koji način stekne spoznaju o mogućoj nepravilnosti u radu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisnog upravljačkog subjekta. <p>(3) Ako inspektor u provođenju nadzora utvrdi da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odnosno neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava obavlja protivno izdanom rješenju iz članka 220. stavka 1. odnosno članka 221. stavka 2. ovoga Zakona ili protivno odredbama iz ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku.</p> <p>(4) Ako u određenom roku iz stavka 3. ovoga članka nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni i</p>		
--	--	--	--

	<p>ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odnosno neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i dalje ne udovoljava propisanim uvjetima za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava ili ako teže i ponovljeno krši odredbe iz ovoga Zakona, inspektor donosi rješenje kojim se ukida odobrenje iz članka 220. stavka 1. odnosno članka 221. stavka 2. ovoga Zakona.</p> <p>(5) Zavod je ovlašten provoditi izvanredni inspekcijski nadzor iz stavka 2. točke b) ovoga članka nad neovisnim upravljačkim subjektom koji ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije i koji je, u skladu s člankom 221. stavkom 3. ovoga Zakona, obavijestio Zavod o svojoj namjeri kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. Ako inspektor u provođenju takvog izvanrednog nadzora utvrdi da taj neovisni upravljački subjekt obavlja poslove kolektivnog ostvarivanja prava protivno odredbama iz</p>		
--	---	--	--

	<p>ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku i dostaviti to rješenje tome neovisnom upravljačkom subjektu putem nadležnog tijela u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan.</p> <p>(6) Ako u određenom roku iz stavka 5. ovoga članka nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni, inspektor donosi rješenje kojim se zabranjuje rad neovisnom upravljačkom subjektu na području Republike Hrvatske i dostavlja to rješenje tome neovisnom upravljačkom subjektu putem nadležnog tijela u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan.</p> <p>(7) Protiv rješenja iz stavaka 4. i 6. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p>		
--	---	--	--

	<p>(8) Rješenja iz stavaka 4. i 6. ovoga članka objavljuju se u službenom glasilu Zavoda i na mrežnim stranicama Zavoda.</p> <p>(9) O mjerama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka poduzetim protiv organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja je registrirana kao udruga, inspektor je dužan obavijestiti nadležno upravno tijelo županije odnosno Grada Zagreba koje vodi registar udruga.</p> <p>(10) Inspektor je ovlašten sudjelovati na općoj skupštini organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, bez prava glasovanja. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pravodobno dostaviti obavijest Zavodu o mjestu i vremenu održavanja opće skupštine.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 32.</p> <p>Mehanizmi upozoravanja</p> <p>1. Ako država članica dozna za ozbiljna specifična djela ili okolnosti uslužne djelatnosti koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu na njezinom državnom području ili državnom području drugih država članica, o tome što prije obavješćuje državu članicu poslovnog nastana, druge uključene države članice i Komisiju.</p> <p>2. Radi provođenja stavka 1. Komisija potiče i sudjeluje u djelovanju Europske mreže tijela država članica.</p> <p>3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja i redovito ažurira detaljne propise o upravljanju mrežom iz stavka 2. ovog članka.</p>	<p>Napomena: ova odredba nije primjenjiva na djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava već se odnosi na druge vrste djelatnosti.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 28.</p>
<p>Članak 33.</p> <p>Informacije o dobrom glasu pružatelja</p> <p>1. Na zahtjev nadležnog tijela druge države članice i u skladu sa svojim nacionalnim pravom države članice dostavljaju informacije o disciplinskim ili upravnim mjerama, kaznenim sankcijama i odlukama o nesolventnosti ili prijevarnom stečaju, koje su u odnosu na pružatelja poduzela njihova</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 31.</p>

<p>nadležna tijela i koje su neposredno vezane uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja. Država članica koja dostavlja takve informacije o tome obavješćuje pružatelja.</p> <p>Zahtjev podnesen u skladu s prvim podstavkom mora se dužno opravdati, a posebno s obzirom na razloge traženja informacija.</p> <p>2. O sankcijama i mjerama iz stavka 1. izvještava se samo ako je donesena konačna odluka. Što se tiče drugih provedbenih odluka iz stavka 1., država članica koja dostavlja informacije navodi radi li se o konačnoj odluci ili je na nju uložena žalba. U tom slučaju dotična država članica navodi predviđeni datum donošenja odluke o žalbi.</p> <p>Povrh toga, država članica navodi odredbe nacionalnog prava na temelju kojih je pružatelj proglašen krivim ili kažnjen.</p> <p>3. Provedba stavaka 1. i 2. mora poštovati propise o dostavljanju osobnih podataka i prava zajamčena osobama koje su proglašene krivima ili kažnjene u dotičnim državama članicama, uključujući od strane profesionalnih tijela. Sve pripadajuće informacije, koje su javne, moraju biti dostupne potrošačima.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 34.</p> <p>Prateće mjere</p> <p>1. U suradnji s državama članicama Komisija uspostavlja elektronički sustav za razmjenu informacija između država članica uzimajući u obzir postojeće informacijske sustave.</p> <p>2. Uz pomoć Komisije države članice poduzimaju prateće mjere da bi se pojednostavila razmjena službenika zaduženih za provedbu međusobne pomoći te njihovo osposobljavanje koje uključuje jezičnu i kompjutersku obuku.</p> <p>3. Komisija procjenjuje potrebu za izradom višegodišnjeg programa radi organizacije razmjena službenika i njihovog osposobljavanja.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uređuje se rad u IMI sustavu administrativne suradnje država članica EU-a.</p>
<p>Članak 35.</p> <p>Međusobna pomoć u slučaju pojedinačnih odstupanja</p> <p>1. Ako država članica namjerava provesti neku mjeru sukladno članku 18., primjena postupka iz stavaka 2. do 6. ovog članka ne dovodi u pitanje sudske postupke, uključujući prethodne postupke i djelovanja u okviru kaznene istrage.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Radi se o odredbi koja nije primjenjiva u konkretnom slučaju obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava.</p>

<p>2. Država članica iz stavka 1. traži od države članice poslovnog nastana da poduzme mjere u odnosu na pružatelja te dostavlja sve potrebne informacije o dotičnoj usluzi i okolnostima slučaja.</p> <p>U najkraćem mogućem roku država članica poslovnog nastana provjerava obavlja li pružatelj svoju djelatnost zakonito te ispituje činjenice na kojima se temelji zahtjev. Potom u najkraćem mogućem roku državu članicu koja je podnijela zahtjev obavješćuje o poduzetim ili predviđenim mjerama ili, ako je to slučaj, o razlozima zbog kojih nisu poduzete nikakve mjere.</p> <p>3. Nakon priopćenja države članice poslovnog nastana, kako je predviđeno u drugom podstavku stavka 2., država članica koja je podnijela zahtjev obavješćuje Komisiju i državu članicu poslovnog nastana o svoji namjeri da poduzme odgovarajuće mjere te navodi sljedeće:</p> <p>(a)razloge na temelju kojih smatra da su mjere koje je poduzela ili predvidjela država članica poslovnog nastana neprikladne;</p> <p>(b)razloge na temelju kojih smatra da mjere koje namjerava poduzeti ispunjavaju uvjete iz članka 18.</p> <p>4. Mjere se ne smiju poduzeti prije isteka petnaest radnih dana od datuma dostave</p>			
---	--	--	--

<p>priopćenja iz stavka 3.</p> <p>5. Ne dovodeći u pitanje mogućnost države članice koja je podnijela zahtjev da poduzme dotične mjere nakon isteka razdoblja navedenog u stavku 4., u najkraćem mogućem roku Komisija ispituje usklađenost priopćenih mjera s pravom Zajednice.</p> <p>Ako Komisija zaključi da mjere nisu u skladu s pravom Zajednice, donosi odluku u kojoj od dotične države članice zahtijeva da se uzdrži od poduzimanja predloženih mjera ili da hitno prekine provedbu tih mjera.</p> <p>6. U hitnim slučajevima država članica koja namjerava poduzeti mjeru može odstupiti od stavaka 2., 3. i 4. Tada, u najkraćem mogućem roku, o dotičnim mjerama obavješćuje Komisiju i državu članicu poslovnog nastana te navodi razloge na temelju kojih smatra da se radi o hitnom slučaju.</p>			
<p>Članak 36.</p> <p>Provedbene mjere</p> <p>U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., Komisija usvaja provedbene mjere namijenjene izmjeni elemenata koji nisu ključni ovog poglavlja, tako da ga dopuni navodeći rokove predviđene u člancima 28. i</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovu odredbu nije potrebno preuzeti jer se radi o provedbenim mjerama Komisije.</p>

35. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija također usvaja praktična rješenja za razmjenu informacija između država članica elektroničkim putem te posebno usvaja odluke o interoperabilnosti informacijskih sustava.			
<p>PODLAVLJE VII.</p> <p>PROGRAM KONVERGENCIJE</p> <p>Članak 37.</p> <p>Pravila ponašanja na razini Zajednice</p> <p>1. U suradnji s Komisijom i u skladu s pravom Zajednice države članice poduzimaju prateće mjere kojima posebno potiču profesionalna tijela, organizacije i udruge da na razini Zajednice sastave pravila ponašanja da bi se pojednostavilo pružanje usluga ili poslovni nastan pružatelja u drugoj državi članici.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pravila ponašanja iz stavka 1. budu dostupna na daljinu elektroničkim putem.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje ove odredbe Direktive s obzirom na to da u odnosu na Prijedlog zakona jedino obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava podliježe pravilima iz ove Direktive.

<p>Članak 38.</p> <p>Dodatno usklađivanje</p> <p>Do 28. prosinca 2010. Komisija ocjenjuje mogućnost predlaganja instrumenata za usklađivanje na sljedećim područjima:</p> <p>(a) pristupu djelatnosti sudskog utjerivanja dugova;</p> <p>(b) uslugama privatne zaštite te prijevoza gotovine i dragocjenosti.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno preuzeti.</p>
<p>Članak 39.</p> <p>Međusobno ocjenjivanje</p> <p>1. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji predaju izvješće o informacijama koje su navedene u sljedećim odredbama:</p> <p>(a) članku 9. stavku 2. o sustavima ovlašćivanja;</p> <p>(b) članku 15. stavku 5. o zahtjevima koji su predmet ocjenjivanja;</p> <p>(c) članku 25. stavku 3. o multidisciplinarnim djelatnostima.</p> <p>2. Izvješća iz stavka 1. Komisija prosljeđuje državama članicama, koje u roku od šest mjeseci od njihova prijema dostavljaju svoje primjedbe u vezi sa svim izvješćima. U istom roku Komisija se o tim izvješćima savjetuje sa zainteresiranim</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje jer se ovom odredbom uređuju obveze izvješćivanja Europske komisije o pitanjima usklađenosti s ovom Direktivom, te notifikacije novih zahtjeva prema nacionalnom propisu.</p>

<p>stranama.</p> <p>3. Komisija predstavlja izvješća i primjedbe država članica Odboru iz članka 40. stavka 1., koji iznosi svoje primjedbe.</p> <p>4. U svjetlu primjedbi predviđenih u stavcima 2. i 3., Komisija najkasnije do 28. prosinca 2010. Europskom parlamentu i Vijeću predstavlja sažeto izvješće, uz koje prema potrebi prilaže prijedloge za daljnje inicijative.</p> <p>5. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji dostavljaju izvješće o nacionalnim zahtjevima, čija primjena ulazi u područje primjene članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice, obrazlažući zašto smatraju da primjena tih zahtjeva ispunjava kriterije iz članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice.</p> <p>Nakon toga države članice izvješćuju Komisiju o svim izmjenama svojih zahtjeva, uključujući nove zahtjeve, kako je navedeno u gornjem tekstu, zajedno s njihovim obrazloženjem.</p> <p>Dostavljene zahtjeve Komisija prosljeđuje drugim državama članicama. To priopćenje ne sprečava države članice da usvoje dotične odredbe. Komisija na to svake godine izrađuje analizu i smjernice za primjenu tih</p>			
---	--	--	--

odredbi u kontekstu ove Direktive.			
<p>Članak 40.</p> <p>Odborski postupak</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor.</p> <p>2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8. Razdoblje predviđeno u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ određuje se na tri mjeseca.</p> <p>3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5.a stavci 1. do 4. te članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno preuzeti.

<p>Članak 41.</p> <p>Klauzula o preispitivanju</p> <p>Do 28. prosinca 2011. i potom svake tri godine Europskom parlamentu i Vijeću Komisija dostavlja cjelovito izvješće o primjeni ove Direktive. U skladu s člankom 16. stavkom 4. izvješće se posebno odnosi na primjenu članka 16. U njemu se također razmatra potreba za dodatnim mjerama za pitanja koja su isključena iz područja primjene ove Direktive. Uz izvješće se prema potrebi prilažu prijedlozi za izmjenu te Direktive s ciljem konačnog oblikovanja unutarnjeg tržišta usluga.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom da uređuje obvezu Europske komisije da podnese Europskom parlamentu i Vijeću periodička izvješća o primjeni ove Direktive.</p>
<p>Članak 42.</p> <p>Izmjena Direktive 98/27/EZ</p> <p>U Prilogu Direktivi 98/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o sudskim nalogima za zaštitu interesa potrošača (41) dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„13.Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.)”.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom na njen sadržaj.</p>

<p>Članak 43.</p> <p>Zaštita osobnih podataka</p> <p>Provedba i primjena ove Direktive, a posebno odredaba o nadzoru, poštuje propise o zaštiti osobnih podataka iz direktiva 95/46/EZ i 2002/58/EZ.</p>	<p>ZAŠTITA OSOBNIH PODATAKA</p> <p>-</p> <p>Članak 261.</p> <p>Obrada osobnih podataka koja se provodi u skladu s ovim dijelom ovoga Zakona podliježe primjeni zakona kojim se propisuje zaštita osobnih podataka.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>POGLAVLJE VIII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 44.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 28. prosinca 2009.</p> <p>One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom na njen sadržaj.</p>

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.			
Članak 45. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dan nakon objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno preuzeti.
Članak 46. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno preuzeti.

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije)

		ke unij e u pot pun osti pre uzet u odr edb u prij edlo ga pro pisa ?	Euro pske unije nije preu zet ili je djelo mičn o preu zet u odre dbu prije dloga propi sa)
<p>Članak 1.</p> <p>Sadržaj</p> <p>Ovom se Direktivom uređuju uvjeti potrebni za osiguravanje pravilnog funkcioniranja upravljanja autorskim i srodnim pravima od strane organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Također se uređuju uvjeti za izdavanje odobrenja važećih za više državnih područja za prava autorâ na glazbenim djelima za internetsko korištenje na unutarnjem tržištu od strane organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.</p>		Nije potr ebn o preu zim anje	Člank om 1. Direk tive pojaš njava se sadrž aj Direk tive te stoga nije potre

			bno izričit o preuz imanj e.
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Glave I., II., IV. i V. s izuzetkom članka 34. stavka 2. i članka 38. primjenjuju se na sve organizacije za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom u Uniji.</p> <p>2. Glava III. i članak 34. stavak 2. i članak 38. primjenjuju se na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom u Uniji koje upravljaju pravima autorâ na glazbenim djelima za internetsko korištenje na više državnih područja.</p> <p>3. Relevantne odredbe ove Direktive primjenjuju se na subjekte koji su izravno ili neizravno u vlasništvu ili ih nadzire, u cijelosti ili djelomično, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, pod uvjetom da ti subjekti obavljaju djelatnost koja bi, ako je obavlja organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, podlijevala odredbama ove Direktive.</p> <p>4. Članak 16. stavak 1., članci 18. i 20., članak 21. stavak 1. točke (a), (b), (c), (e), (f) i (g) te članci 36. i 42. primjenjuju se na sve neovisne upravljačke subjekte s poslovnim nastanom u Uniji.</p>	<p>ODGOVAR AJUĆA PRIMJENA ODREDAB A NA NEOVISNE UPRAVLJA ČKE SUBJEKTE</p> <p>Članak 268.</p> <p>Na neovisne upravljačke subjekte na odgovarajući način primjenjuju se odredbe iz članka 231. stavka 1., članka 240. stavaka 1., 4., 11. i 12., članka 241. stavka 1.,</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

	članka 242. stavaka 1., 3. i 4., članaka 243. do 245., članka 246. podtočke 1., 2., 3., 4., 6., 7. i 8., članaka 247., 261. i 267. ovoga Zakona.		
		Nije potrebno preuzimanje	Stavci 1., 2. i 3. članka 2. Direktive odnose se na predmet uređenja Direktive te ga nije potrebno

			prenijeti u određenu odredbu prijedloga Zakona.
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(„organizacija za kolektivno ostvarivanje prava” znači svaka organizacija koja je u skladu sa zakonom ili prijenosom prava, aodobrenjem ili drugim ugovornim sporazumom ovlaštena za upravljanje autorskim ili srodnim pravima u ime više od jednog nositelja prava u zajedničku korist tih nositelja prava kao svojom jedinom ili glavnom svrhom i koja ispunjava jedan ili oba sljedeća kriterija:</p> <p>i. u vlasništvu je svojih članova ili pod njihovim nadzorom;</p> <p>ii. ustrojena je na neprofitnoj osnovi;</p> <p>(„neovisni upravljački subjekt” znači svaka organizacija koja je u skladu sa zakonom ili prijenosom prava, odobrenjem ili drugim ugovornim sporazumom ovlaštena za upravljanje autorskim ili srodnim pravima u ime više od jednog nositelja prava u zajedničku korist tih nositelja prava kao svojom jedinom i glavnom svrhom i koja je:</p> <p>i. niti u vlasništvu niti pod nadzorom, u cijelosti ili djelomičnom, nositelja prava; i</p> <p>ii. ustrojena je na profitnoj osnovi;</p> <p>(c) „nositelj prava” znači svaka osoba ili subjekt koji nije organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja je nositelj autorskog ili srodnog prava, ili koja u skladu sa sporazumom o korištenju prava ili zakonom ima pravo na dio prihoda od prava;</p> <p>(d) „član” znači nositelj prava ili subjekt koji zastupa nositelje prava, uključujući i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava, koja ispunjavaju zahtjeve u svezi s članstvom u organizacijama za</p>	<p>KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA</p> <p>Članak 212.</p> <p>(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava je organizacija koja je na temelju ovog Zakona, punomoć</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>kolektivno ostvarivanje i koji su učlanjeni u organizaciju;</p> <p>(e), „statut” znači memorandum i članci udruženja, statut, pravila ili dokumenti o ustrojstvu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;</p> <p>(f), „opća skupština članova” znači tijelo unutar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u kojem članovi sudjeluju i ostvaruju svoje glasačko pravo neovisno o pravnom obliku organizacije;</p> <p>(g), „direktor” znači:</p> <p>i. kada je nacionalnim pravom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava predviđena jedinstvena uprava, svaki član upravnog vijeća;</p> <p>ii. kada je nacionalnim pravom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava predviđena dvojna uprava, svaki član upravnog ili nadzornog odbora;</p> <p>(h), „prihod od prava” znači prihod koji naplaćuje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u ime nositelja prava na temelju ekskluzivnog prava, prava na nagradu ili prava na naknadu;</p> <p>(i), „naknade za upravljanje” znači iznosi koje naplaćuje, odbija ili kompenzira organizacija za kolektivno ostvarivanje prava od prihoda od prava ili dohotka koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava kako bi pokrila troškove svog upravljanja uslugama autorskog prava ili srodnih prava;</p> <p>(j), „sporazum o zastupanju” znači svaki sporazum između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava kojim jedna organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava za upravljanje pravima koja ona zastupa, uključujući i sporazum zaključen prema člancima 29. i 30.;</p> <p>(k), „korisnik” znači svaka osoba ili subjekt koji provode radnje povezane s ovlašćivanjem nositelja prava, naknadama nositeljima prava ili isplatom naknade nositeljima prava i koji ne djeluju kao potrošač;</p> <p>(l) „repertoar” znači djela čijim pravima upravlja organizacija za kolektivno ostvarivanje prava;</p> <p>(m), „odobrenje važeće za više državnih područja” znači odobrenje koje pokriva državna područja više od jedne države članice;</p> <p>(n), „internetska prava na glazbena djela” znači bilo koje od prava autora na glazbeno djelo predviđeno u člancima 2. i 3. Direktive 2001/29/EZ koja su potrebna za pružanje usluge na internetu.</p> <p>GLAVA II.</p> <p>ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA</p> <p>POGLAVLJE 1.</p> <p>Zastupanje nositelja prava te članstvo i ustrojstvo organizacija za kolektivno ostvarivanje prava</p>	<p>i ili ugovora ovlaštena ostvariva ti autorska ili srodna prava za dva ili više nositelja prava neovisno o tome djeluje li u svoje ime ili u ime nositelja prava, za njihovu zajedničk u korist, kojoj je to jedina ili glavna svrha i koja:</p> <p>-</p> <p>pripa da ili je</p>		
--	--	--	--

	pod kontr olom svoji h člano va i		
	-		
	ustroj ena je na nepro fitnoj osnov i.		
	(5) Neovisn i upravljáč ki subjekt je svaka organizac ija koja je na temelju ovog Zakona ili ugovora ovlaštena ostvariva ti autorska		

	<p>ili srodna prava za dva ili više nositelja prava neovisno o tome djeluje li u svoje ime ili u ime nositelja prava, za njihovu zajedničk u korist, kojoj je to jedina ili glavna svrha i koja:</p> <p>- ni u cijelo sti ni u dijelu ne pripa da svoji m člano</p>		
--	---	--	--

	<p>vima, niti je pod njihovo kontrolom, bilo direktno bilo indirektno i</p> <p>-</p> <p>ustrojena je na profitnoj osnovi.</p> <p>Članak 4.</p> <p>(5) Nositelj prava je fizička ili pravna osoba, različita od organizacije za</p>		
--	--	--	--

	<p>kolektivn o ostvariva nje prava, koja je nositelj autorsko g prava ili srodnog prava ili koja na temelju ugovora o korištenj u prava ili zakona ima pravo na udio u prihodim a od prava.</p> <p>Članak 223.</p> <p>(7) Statut je temeljni opći akt koji</p>		
--	--	--	--

	<p>sadrži pravila o ustrojstv u i djelovanj u organizac ije za kolektivn o ostvariva nje prava u smislu propisa kojim se uređuju statusna pitanja pravnih osoba.</p> <p>(8) Član je nositelj prava ili subjekt koji zastupa nositelje prava (uključuj ući druge organizac ije za kolektivn</p>		
--	--	--	--

	<p>o ostvariva nje prava i udruženj a nositelja prava), koji ispunjava uvjete članstva u organizac iji za kolektivn o ostvariva nje prava i koji je primljen u njezino članstvo.</p> <p>OPĆA SKUPŠTIN A ČLANOVA</p> <p>Članak 226.</p> <p>(1) Opća skupština</p>		
--	--	--	--

	<p>članova je tijelo organizac ije za kolektivn o ostvariva nje prava u kojem članovi sudjeluju i ostvaruju svoje glasačko pravo, neovisno o pravnom obliku organizac ije za kolektivn o ostvariva nje.</p> <p>(4) Član odbora je:</p> <p>-</p> <p>s vaki član</p>		
--	--	--	--

	uprav nog odbor a u slučaj u kad je zakon om ili statut om organ izacij e za kolek tivno ostva rivanj e prava propi sana jedins tvena uprav a		
	- s vaki član uprav nog i nadzo		

	<p>rnog odbor a u slučaj u kad je zakon om ili statut om organ izacij e za kolek tivno ostva rivanj e propi sana dvojn a uprav a.</p> <p>OSTVARIV ANJE PRAVA Članak 210.</p> <p>(3) Prihod od prava je prihod koji za račun</p>		
--	---	--	--

	<p>nositelja prava od korištenj a predmeta zaštite ostvari sam nositelj prava ili osoba koju on ovlasti na ostvariva nje prava, uključuju ći organizac iju za kolektivn o ostvariva nje prava iz članka 212. stavka 2. ovoga Zakona, bez obzira proizlazi li takav prihod od</p>		
--	--	--	--

	<p>isključiv og prava ili od korištenj a predmeta zaštite bez odobrenj a nositelja prava ali uz plaćanje naknade po ovome Zakonu.</p> <p>NAPLATA I KORIŠTENJ E PRIHODA OD PRAVA</p> <p>Članak 238.</p> <p>(4) Trošak ostvariva nja je iznos koji u svrhu pokrića troškova ostvariva</p>		
--	---	--	--

	<p>nja autorsko g ili srodnih prava organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava naplati, odbije ili kompenz ira od prihoda od prava ili od bilo kojeg drugog prihoda koji ostvari ulaganje m prihoda od prava.</p> <p>POVJERAV ANJE OSTVARIV ANJA PRAVA I UZAJAMN</p>		
--	---	--	--

	<p>O ZASTUPAN JE</p> <p>Članak 222.</p> <p>(5) Sporazu m o zastupanj u je svaki sporazum između organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava kojim jedna organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava ovlašćuje drugu da ostvaruje prava koja ona zastupa, uključuju ći i sporazum</p>		
--	--	--	--

	<p>zaključen prema člancima 254. i 255. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 210.</p> <p>(4) Korisnik je svaka osoba ili subjekt koji poduzim a radnje korištenj a predmeta zaštite za koje je potrebno odobrenj e nositelja prava ili plaćanje naknade izražene kao cijene korištenj a, a koji nije</p>		
--	---	--	--

	<p>potrošač.</p> <p>Članak 212. KO LEKTIV NO OSTVA RIVANJ E PRAVA</p> <p>(7) Reperto ar je skup autorskih djela ili predmeta srodnih prava za koje organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava ili neovisni upravljac ki subjekt ostvaruju prava.</p> <p>IZDAVANJ E</p>		
--	--	--	--

	<p>ODOBRENJ A NA UNUTARNJ EM TRŽIŠTU EUROPSKE UNIJE</p> <p>Članak 248.</p> <p>(1) Organiz acija za kolektivn o ostvariva nje prava koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatsko j dužna je u izdavanju odobrenj a za korištenj e internets kih prava na autorski m</p>		
--	--	--	--

	<p>glazbeni m djelima za više državnih područja unutar Europske unije (multiteri torijalna odobrenj a) poštovati odredbe iz ovoga poglavlja ovoga Zakona.</p> <p>(2) Internets ka prava na autorski m glazbeni m djelima su autorska prava na glazbeni m</p>		
--	--	--	--

	djelima iz članaka 26. i 29., uključuju či pravo iz članka 40. ovoga Zakona, a koja je potrebno urediti pri pružanju usluga na internetu.		
<p>Članak 4.</p> <p>Opća načela</p> <p>Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava djeluju u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupaju i da im ne nameću obveze koje nisu objektivno nužne za zaštitu njihovih prava i interesa ili za učinkovito upravljanje njihovim pravima.</p>	<p>KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA</p> <p>Članak 212.</p> <p>(3) Organizacija za kolektivn</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>o ostvariva nje prava dužna je postupati u najbolje m interesu nositelja prava čija prava zastupa te nositelji ma prava ne smije nametati obveze koje nisu objektivn o nužne za zaštitu njihovih prava i interesa te za učinkovit o upravljan je njihovim pravima.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 5.</p> <p>Prava nositelja prava</p> <p>1. Države članice osiguravaju da nositelji prava imaju prava kako je utvrđeno u stavcima 2. do 8. te da su ta prava navedena u statutu ili uvjetima članstva organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>2. Nositelji prava imaju pravo ovlastiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava po svom izboru da upravlja njihovim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili drugim sadržajima po njihovom izboru, za državna područja po njihovom izboru, neovisno o državi članici nacionalnosti, boravišta ili poslovnog nastana organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili nositelja prava. Osim ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nema objektivno opravdane razloge da odbije upravljanje, obvezna je upravljati takvim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela te drugim sadržajima pod uvjetom da je upravljanje obuhvaćeno područjem njihove djelatnosti.</p> <p>3. Nositelji prava imaju pravo izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje bilo kojih prava, kategorija prava ili vrsta djela te drugih sadržaja po njihovu izboru.</p> <p>4. Nositelji prava imaju pravo raskinuti ovlaštenje za upravljanje pravima, kategorijama prava ili vrstama djela te drugim sadržajima koje su povjerili organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ili povući iz organizacije za kolektivno ostvarivanje prava bilo koje pravo, kategoriju prava ili vrstu djela te druge sadržaje po svom izboru, kao što je određeno stavkom 2., za državna područja po njihovom izboru, nakon razumnog otkaznog roka koji nije duži od šest mjeseci. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odlučiti da takvo otkazivanje ili povlačenje stupa na snagu samo na kraju financijske godine.</p> <p>5. Ako postoje iznosi koji pripadaju nositeljima prava za ostvarivanje prava koji su nastali prije nego što je na snagu stupilo otkazivanje ovlasti ili povlačenje prava ili u okviru odobrenja zajamčenog prije nego što je na snagu stupilo takvo</p>	<p>ODNOS ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA</p> <p>I NOSITELJA PRAVA</p> <p>PRAVA NOSITELJA PRAVA</p> <p>Članak 223.</p> <p>(1) Nositelj prava ima pravo po svom izboru</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>otkazivanje ovlasti ili povlačenje prava, nositelj prava zadržava svoja prava iz članaka 12., 13., 18., 20., 28. i 33.</p> <p>6. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne ograničava korištenje prava predviđeno stavcima 4. i 5. na način da zahtijeva, kao uvjet za ostvarivanje tih prava, da se upravljanje pravima ili kategorijama prava ili vrstama djela te drugim sadržajima koji su predmet otkazivanja ili povlačenja povjeri drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>7. U slučajevima u kojima nositelj prava ovlasti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da upravlja njegovim pravima, daje pristanak posebno za svako pravo ili kategoriju prava ili vrstu djela i drugi sadržaj za koje on daje ovlasti upravljanja organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Svaki takav pristanak zaveden je u obliku dokumenta.</p> <p>8. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava obavještava nositelje prava o njihovim pravima iz stavaka 1. do 7. kao i svim uvjetima vezanima uz pravo navedenima u stavku 3., prije dobivanja njihova pristanka za upravljanje bilo kakvim pravom ili kategorijom prava ili vrstom djela te drugim sadržajima.</p> <p>Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava obavještava one nositelje prava koji su je već ovlastili za upravljanje o njihovim pravima iz stavaka od 1. do 7., kao i bilo kojim uvjetima vezanim uz to pravo navedenima u stavku 3., do 10. listopada 2016.</p>	<p>odabrati i ovlastiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava u bilo kojoj državi članici Europske unije da upravlja onim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava koje sam odabere, za države koje sam odabere, neovisno o tome koje</p>		
---	---	--	--

	države članice Europske unije je državljan in i u kojoj ima boravište ili poslovni nastan. Odabrana organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava sa sjedištem ili poslovni m nastanom u Republici Hrvatsko j dužna je prihvatiti upravljan je takvim pravima, kategorij ama		
--	--	--	--

	<p>prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava kada je takvo upravljanje obuhvaćeno područjem njezine djelatnosti, osim ako ima objektivno opravdane razloge odbiti takvu ovlast.</p> <p>(2) Nositelj prava ima pravo izdavati odobrenja za nekome</p>		
--	---	--	--

	<p>cijalno korištenj e bilo kojih prava, kategorij a prava ili vrsta djela te drugih sadržaja po svom izboru, a organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je nositelji ma prava čija prava ostvaruje objaviti uvjete pod kojima mogu izdavati odobrenj a za nekomer cijalno</p>		
--	--	--	--

	<p>korištenj e svojih djela ili predmeta srodnih prava čije upravljan je su prepustili toj organizac iji za kolektivn o ostvariva nje prava. Nekomer cijalnim korištenj em smatra se ono korištenj e u kojem se ni neposred no ni posredno ne ostvaruje gospodar ska ili</p>		
--	--	--	--

	ekonoms ka korist.		
	(3) Nositelj prava može otkazati ovlaštenj e za upravljan je koje je dao organizac iji za kolektivn o ostvariva nje prava u cijelosti ili u odnosu na pojedino pravo, kategorij u prava ili vrstu djela ili predmeta srodnih prava koje sam odabere,		

	za državna područja koja sam odabere, uz otkazni rok ne duži od šest mjeseci, bez obzira na to je li istodobn o takvo ovlaštenj e za upravljan je dao drugo organizac iji za kolektivn o ostvariva nje prava. Organiza cija za kolektivn o ostvariva nje prava		
--	---	--	--

	<p>može odlučiti da takav otkaz proizvodi učinke nakon završetka financijs ke godine.</p> <p>(4) Nositelj prava pridržava sva prava prema organizac iji za kolektivn o ostvariva nje prava u odnosu na korištenj a koja su se ostvarila i odobrenj a za korištenj</p>		
--	---	--	--

	<p>e koja je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava izdala prije učinaka otkaza iz stavka 3. ovoga članka.</p> <p>(5) Svako ovlaštenje za upravljanje pravima i otkaz takvog ovlaštenja moraju biti u pisanom obliku, uz navođenje pojedinih prava,</p>		
--	--	--	--

	<p> kategorij a prava ili vrsta djela ili predmeta srodnih prava na koja se odnosi. </p> <p> (6) Organiz acija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je u svojem statutu i/ili pravilima o članstvu utvrditi da nositelji prava imaju barem prava iz ovoga članka, objaviti </p>		
--	---	--	--

	to na svojoj mrežnoj stranici te nositelje prava o tim pravima obavijesti ti prije davanja ovlasti za upravljanje.		
<p>Članak 6.</p> <p>Pravila članstva organizacija za kolektivno ostvarivanje prava</p> <p>1. Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava poštuju pravila utvrđena u stavcima 2. do 5.</p> <p>2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava prihvaća nositelje prava i subjekte koji zastupaju nositelje prava, uključujući i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava kao članove ako ispunjavaju uvjete za članstvo, koji se temelje na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima. Ti su uvjeti za članstvo uključeni u statut ili uvjete članstva organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i javno su dostupni. U slučajevima u kojima organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odbije prihvatiti zahtjev za članstvo, nositelju prava mora pružiti jasno objašnjenje razloga za svoju odluku.</p> <p>3. Statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava predviđeni su odgovarajući i učinkoviti mehanizmi sudjelovanja njenih članova u postupku odlučivanja u organizaciji. Zastupljenost različitih kategorija članova u postupku odlučivanja treba biti poštena i uravnotežena.</p>	<p>ČLANOVI ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA</p> <p>Članak 224.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>4. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dopušta svojim članovima komunikaciju s njom elektroničkim sredstvima, uključujući u svrhu ostvarivanja članskih prava.</p> <p>5. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava vodi evidenciju o svojim članovima i redovito je ažurira.</p>	<p>dužna je kao članove prihvatiti sve nositelje prava, subjekte koji zastupaju nositelje prava, uključujući i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava, koji ispunjavaju pretpostavke za članstvo utemeljene na objektivn</p>		
---	---	--	--

	<p>im, transpare ntnim i nediskri minirajuć im kriterijim a. Pretposta vke za članstvo organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je uvrstiti u svoj statut ili pravila o članstvu, kojim se utvrđuju uvjeti članstva te prava i obveze članova, i javno ih objaviti. Odluka organizac</p>		
--	--	--	--

	<p>ije za kolektivn o ostvariva nje prava o odbijanju zahtjeva za članstvo mora biti jasno obrazložena.</p> <p>(2) Organizacija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je u svojem statutu utvrditi odgovarajuće i učinkovite mehanizme sudjelovanja svojih</p>		
--	---	--	--

	<p>članova u postupcima donošenja odluka. Pri tome zastupljenost različitih kategorija članova mora biti poštena i uravnotežena.</p> <p>(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je osigurati da njezini članovi mogu s njom komunicirati elektroničkim putem,</p>		
--	---	--	--

	<p>uključuju ć i u svrhu ostvariva nja svojih članskih prava.</p> <p>(4) Organiz acija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je voditi evidencij u o svojim članovim a i redovito je ažurirati.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 7.</p> <p>Prava nositelja prava koji nisu članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava</p> <p>1. Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava postupaju u skladu s pravilima utvrđenima u članku 6. stavku 4., članku 20., članku 29. stavku 2. i članku 33. u odnosu na nositelje prava koji s njima imaju izravni pravni odnos na temelju zakona, prijenosa prava, odobrenja ili bilo kojeg drugog ugovornog sporazuma, ali nisu njihovi članovi.</p> <p>2. Države članice mogu primijeniti druge odredbe ove Direktive na nositelje prava iz stavka 1.</p>	<p>PRAVILA O NOSITELJIMA PRAVA KOJI NISU ČLANOVI ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA</p> <p>Članak 225.</p> <p>Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sva prava koja pripadaju njezinim članovima na odgovarajući način primijeniti i na nositelje prava koje zastupa na temelju presumirane punomoći te na nositelje prava koji</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

	nisu njezini članovi, ali ih zastupa na temelju ugovornog odnosa, osim prava koja se odnose na upravljanje i odlučivanje u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.		
<p>Članak 8.</p> <p>Opća skupština članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava</p> <p>1. Države članice osiguravaju da je opća skupština članova organizirana u skladu s pravilima utvrđenima u stavcima 2. do 10.</p> <p>2. Opća skupština članova saziva se najmanje jednom godišnje.</p> <p>3. Opća skupština članova odlučuje o svim izmjenama statuta i uvjeta za članstvo u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ako ti uvjeti nisu uređeni statutom.</p> <p>4. Opća skupština članova odlučuje o imenovanju ili razrješenju direktora, ocjenjuje njihov opći rad i odobrava njihove plaće i druge pogodnosti kao što su novčane i povlastice koje nisu u novcu, mirovina, priznata prava, pravo na druge nagrade i na otpremninu.</p> <p>U organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava sa sustavom dvojne uprave opća skupština članova ne odlučuje o imenovanju ili razrješenju članova upravnog odbora niti odobrava njihove plaće i druge pogodnosti ako je za donošenje takvih odluka</p>	<p>OPĆA SKUPŠTINA A ČLANOVA</p> <p>Članak 226.</p> <p>(1) Opća skupština članova je tijelo organizacije za kolektivno ostvarivanje prava</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>ovlašteno nadzorno tijelo.</p> <p>5. U skladu s odredbama utvrđenima u poglavlju 2. glave II., opća skupština članova odlučuje barem o sljedećim pitanjima:</p> <p>(a) općoj politici raspodjele iznosa koji pripadaju nositeljima prava;</p> <p>(b) općoj politici o korištenju neraspodjeljivih iznosa;</p> <p>(c) općoj politici ulaganja s obzirom na prihode od prava i bilo kojeg dohotka koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava;</p> <p>(d) općoj politici o odbitcima od prihoda od prava i bilo kojeg dohotka koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava;</p> <p>(e) korištenju neraspodjeljivih iznosa;</p> <p>(f) politici upravljanja rizikom;</p> <p>(g) odobrenju za kupnju, prodaju ili zalaganje nekretnine;</p> <p>(h) odobrenju za spajanja i udruživanja, osnivanje podružnica, preuzimanje drugih subjekata, dionica ili prava u drugim subjektima;</p> <p>(i) odobrenju za podizanje kredita, odobravanje kredita te pružanje osiguranja za kredite.</p> <p>6. Opća skupština članova može prenijeti ovlasti iz stavka 5. točaka (f), (g), (h) i (i) odlukom ili odredbom iz statuta na tijelo koje izvršava nadzornu funkciju.</p> <p>7. U svrhu točaka (a) do (d) stavka 5., države članice mogu zahtijevati da opća skupština detaljnije odredi uvjete korištenja prihoda od prava i dohotka koji proizlazi od ulaganja prihoda od prava.</p> <p>8. Opća skupština članova nadzire aktivnosti organizacije za kolektivno ostvarivanje prava tako da, barem, odlučuje o imenovanju i razrješenju revizora i odobrava godišnje izvješće o transparentnosti iz članka 22.</p> <p>Države članice mogu odobriti alternativne sustave ili načine za imenovanje i razrješenje revizora, pod uvjetom da su ti sustavi ili načini osmišljeni kako bi osigurali neovisnost revizora od osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>9. Svi članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imaju pravo sudjelovati i pravo glasovati na općoj skupštini članova. Ipak, države članice mogu dopustiti ograničenja prava članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na sudjelovanje i izvršavanje prava glasovanja na općoj skupštini članova, na temelju jednog ili oba sljedeća kriterija:</p> <p>(a) trajanje članstva;</p> <p>(b) iznosi primljeni ili dugovani članu,</p>	<p>u kojem članovi sudjeluju i ostvaruju svoje glasačko pravo, neovisno o pravnom obliku organizacije za kolektivno ostvarivanje.</p> <p>(2) Opća skupština članova saziva se najmanje jednom godišnje.</p> <p>(3) Opća skupština članova ima</p>		
---	---	--	--

<p>pod uvjetom da se takvi kriteriji određuju i primjenjuju pošteno i razmjerno.</p> <p>Mjerila utvrđena u točkama (a) i (b) prvog podstavka uključena su u statut ili uvjete članstva organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i javno su dostupna u skladu s člancima 19. i 21.</p> <p>10. Svaki član organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ima pravo imenovati bilo koju drugu osobu ili subjekt kao opunomoćenika da sudjeluje i glasa na općoj skupštini članova u njegovo ime, pod uvjetom da takvo imenovanje ne može dovesti do sukoba interesa, na primjer, ako član koji ga je imenovao i opunomoćenik pripadaju različitim kategorijama nositelja prava u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>Ipak, države članice mogu uvesti ograničenja u vezi s imenovanjem opunomoćenika i ostvarivanjem prava glasovanja članova koje predstavljaju ako takva ograničenja ne dovode u pitanje odgovarajuće i učinkovito sudjelovanje članova u postupku donošenja odluka organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>Neizravno sudjelovanje vrijedi samo na jednoj općoj skupštini članova. Opunomoćenik ima ista prava na općoj skupštini članova kao i član koji ga je imenovao. Opunomoćenik glasa u skladu s uputama koje je dobio od člana koji ga je imenovao.</p> <p>11. Države članice mogu odlučiti da ovlasti opće skupštine članova može izvršavati skupština predstavnika izabranih najmanje svake četiri godine od strane članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava pod uvjetom da:</p> <p>(a) je osigurano odgovarajuće i učinkovito sudjelovanje članova u postupku odlučivanja organizacije za kolektivno ostvarivanje prava; i</p> <p>(b) da je zastupljenost različitih kategorija članova u skupštini predstavnika poštena i uravnotežena.</p> <p>Pravila utvrđena u stavcima 2. do 10. primjenjuju se mutatis mutandis na skupštinu predstavnika.</p> <p>12. Države članice mogu odlučiti da, ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava zbog svojeg pravnog oblika nema opću skupštinu članova, ovlasti opće skupštine članova izvršava tijelo koje obavlja nadzornu funkciju. Pravila utvrđena u stavcima 2. do 5., 7. i 8. primjenjuju se mutatis mutandis na takvo tijelo koje obavlja nadzornu funkciju.</p> <p>13. Države članice mogu odlučiti da, ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima članove koji su subjekti koji predstavljaju nositelje prava, sve ili neke ovlasti opće skupštine članova treba izvršavati skupština tih nositelja prava. Pravila utvrđena u stavcima 2. do 10. primjenjuju se mutatis mutandis na skupštinu nositelja prava.</p>	<p>barem sljedeće ovlasti:</p> <p>-</p> <p>donos i statut, njego ve izmje ne i dopu ne te odluč uje o pretp ostav kama za članst vo u organ izacij i za kolek tivno ostva rivanj e prava ako one</p>		
---	--	--	--

	nisu propi sane statut om		
	- i menu je i razrje šuje člano ve odbor a, ocjen juje općen ito njiho v rad i odobr ava njiho ve nakna de i druge pogo dnost i kao što su		

	<div> <div>novčane i neno včane pogo dnost i, izdva janja u dobro voljn e mirov inske fondo ve, pravo na nagra de i otpre mnin e</div> <div>-</div> <div>donos i opća pravil a o raspo djeli iznos</div> </div>		
--	---	--	--

	a koji pripa daju nosite ljima prava		
	-		
	donos i opća pravil a o korišt enju neras podje ljivih iznos a te odluč uje o korišt enju neras podje ljivih iznos a, isklju čivo u svrhu ostva		

	<div>rivanj a socija lnih, kultur nih i obraz ovnih aktiv nosti na korist nosite lja prava</div> <div>-</div> <div>donos i opća pravil a o ulaga nju priho da od prava i drugi h priho da koji proizl</div>		
--	---	--	--

	aze od ulaga nja priho da od prava		
	-		
	donos i opća pravil a o odbic ima od priho da od prava i od priho da koji proizl aze od ulaga nja priho da od prava		
	-		

	donos i pravil a o uprav ljanju riziko m		
	-		
	odobr ava kupnj u, proda ju ili zalag anje nekre tnina u vlasni štvu organ izacij e za kolek tivno ostva rivanj e prava		
	-		

	odobr ava spaja nja i udruž ivanj a s drugi m subje ktima , osniv anje podru žnica, preuz imanj e drugi h subje kata ili dioni ca ili udjel a u drugi m subje ktima		
--	--	--	--

	<p>-</p> <p>odobr ava uzim anje ili davan je zajm ova i osigu ranja zajm ova.</p> <p>(4) Član odbora je:</p> <p>-</p> <p>s vaki član uprav nog odbor a u slučaj u kad je zakon om ili</p>		
--	---	--	--

	statut om organ izacij e za kolek tivno ostva rivanj e prava propi sana jedins tvena uprav a	-	s vaki član uprav nog i nadzo rnog odbor a u slučaj u kad je zakon om ili statut
--	--	---	--

	om organ izacij e za kolek tivno ostva rivanj e propi sana dvojn a uprav a.		
	(5) U organizac iji za kolektivn o ostvariva nje prava u kojoj postoji sustav dvojne uprave opća skupština članova ne odlučuje		

	<p>o imenovanju i razrješenju članova upravnog odbora niti odobrava njihove naknade i druge pogodnosti ako je za obavljanje tih ovlasti nadležan nadzorni odbor.</p> <p>(6) Opća skupština članova može statutom ili posebno m odlukom svoje ovlasti iz</p>		
--	---	--	--

	stavka 3. podstava ka 7. – 10. ovoga članka prenijeti na tijelo koje obavlja nadzornu funkciju nad upravljan jem organizac ijom za kolektivn o ostvariva nje.		
	(7) Opća skupština članova ovlaštena je nadzirati rad organizac ije za kolektivn o		

	<p>ostvariva nje prava osobito time što:</p> <p>-</p> <p>odluč uje o imen ovanj u i razrje šenju reviz ora i</p> <p>-</p> <p>odobr ava godiš nje izvješ će o trans paren tnosti iz člank a 247. ovog a Zako</p>		
--	---	--	--

	na.		
	(8) Svi članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imaju pravo sudjelovati i glasovati na općoj skupštini članova. Pod uvjetom da to primjenjuje pošteno i razmjerno, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u		

	<p>svojem statutu ili pravilima o članstvu ograničiti pravo sudjelova nja i glasovanj a članova na temelju jednog ili oba sljedeća kriterija:</p> <p>- t rajanj e članst va,</p> <p>- i znosi nakna da koje je član primi o ili</p>		
--	---	--	--

	ostva rio.		
	(9) Svaki član organizacije za kolektivno ostvarivanje prava može posebno m punomoć i ovjereno m kod javnog bilježnika imenovati bilo koju fizičku ili pravnu osobu kao svojeg opunomoćenika ovlaštenog da		

	umjesto njega sudjeluje i glasuje na općoj skupštini u njegovo ime, pod uvjetom da takvo imenova nje ne dovodi do sukoba interesa (primjeri ce u slučaju kad član i opunomo ćenik pripadaju različitim kategorij ama nositelja prava unutar organizac ije za kolektivn o		
--	---	--	--

	<p>ostvariva nje prava). Imenova nje opunomo ćenika vrijedi samo za jednu opću skupštinu .</p> <p>Opunom oćenik ima na općoj skupštini članova za koju je imenova n sva prava kao i član koji ga je imenova o te je dužan na općoj skupštini sudjelova ti i glasovati u skladu</p>		
--	--	--	--

	s uputama koje je dobio od člana koji ga je imenova o, a koje su sadržane u punomoć i. Statutom ili drugim aktom organizac ije za kolektivn o ostvariva nje prava mogu se pobliže odrediti ograniče nja u vezi s imenova njem opunomo ćenika i ostvariva		
--	---	--	--

	<p>njem prava glasovanj a članova koje predstavl jaju.</p> <p>(10) O rganizaci ja za kolektivn o ostvariva nje prava može u svojem statutu utvrditi da ovlasti opće skupštine članova može izvršavati skupština predstavn ika izabranih najmanje jednom u četiri godine na</p>		
--	--	--	--

	<p>općoj skupštini članova, pod uvjetom da je:</p> <p>-</p> <p>osigu rano odgo varaj uće i učink ovito sudjel ovanj e člano va u postu pcim a donoš enja odluk a i</p> <p>-</p> <p>zastu pljen ost različ</p>		
--	---	--	--

	<p>itih kategorija članova u skupštini predstavni ka pošte na i uravnoteže na.</p> <p>(11) Stavci 2., 3. te 5. do 9. ovog članka na odgovarajući način primjenjuju se na skupštinu predstavnička iz stavka 10. ovog članka.</p>		
--	---	--	--

	(12) A ko organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava zbog svojeg pravnog oblika nema opću skupštinu članova, ovlasti opće skupštine članova izvršava tijelo koje obavlja nadzornu funkciju iz članka 227. ovoga Zakona. U tom slučaju		
--	--	--	--

	<p>odredbe iz ovoga članka, osim stavaka 4. do 6. ovoga članka, na odgovara jući način primjenju ju se na tijelo koje obavlja nadzornu funkciju.</p> <p>(13) A ko organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava ima kao članove samo subjekte koji zastupaju</p>		
--	---	--	--

	<p> nositelje prava, sve ili neke ovlasti opće skupštine članova iz ovoga članka može svojim statutom prenijeti na opću skupštinu članova tih subjekata . U tom slučaju odredbe iz ovoga članka, osim stavaka 10. do 12., na odgovara jući način primjenju ju se na opću skupštinu </p>		
--	--	--	--

	članova tih subjekata .		
<p>Članak 9.</p> <p>Nadzorna funkcija</p> <p>1. Države članice osiguravaju da svaka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima nadzornu funkciju za trajno praćenje aktivnosti i izvršavanje zadaća osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije.</p> <p>2. Različite kategorije članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava moraju biti pošteno i razmjerno zastupljene u tijelu koje obavlja nadzornu funkciju.</p> <p>3. Svaka osoba koja izvršava nadzornu funkciju daje općoj skupštini članova godišnju individualnu izjavu o sukobu interesa koja sadrži informacije iz drugog podstavka članka 10. stavka 2.</p> <p>4. Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju sastaje se redovito i ima barem sljedeće ovlasti:</p> <p>(a) izvršavanje ovlasti koje mu je povjerila opća skupština članova, uključujući u okviru članka 8. stavaka 4. i 6.;</p> <p>(b) praćenje aktivnosti i izvršavanja obveza osoba iz članka 10., uključujući provedbu odluka opće skupštine članova, a posebno općih politika navedenih u točkama (a) do (d) članka 8. stavka 5.</p> <p>5. Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju barem jednom godišnje izvještava opću skupštinu članova o izvršavanju svojih ovlasti.</p>	<p>NADZORNA FUNKCIJA</p> <p>Članak 227.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je imati tijelo koje obavlja nadzornu funkciju za trajno praćenje aktivnosti i izvršavanje zadaća</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

	<p>osoba koje upravljaju u poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>(2) U tijelu koje obavlja nadzornu funkciju moraju biti pošteno i razmjerno zastupljene različite kategorije članova organizacije za kolektivno</p>		
--	--	--	--

	ostvariva nje prava.		
	(3) Svaki član tijela koje obavlja nadzornu funkciju dužan je općoj skupštini članova dati izjavu o sukobu interesa koja sadrži podatke propisane u članku 228. stavku 3. ovoga Zakona.		
	(4) Tijelo koje obavlja		

	<p>nadzornu funkciju sastaje se redovito i ima barem sljedeće ovlasti:</p> <p>-</p> <p>ovlast i koje mu je povjerenila opća skupština članova, uključujući i ovlasti u okviru članka 226. stavka 3. podst</p>		
--	---	--	--

	avka 2. i stavk a 6. ovog a Zako na i		
	- praće nje aktiv nosti i izvrša vanje obvez a osoba iz člank a 228. ovog a Zako na, uklju čujeć i prove dbu		

	<p>odluk a opće skupš tine člano va, a poseb no općih pravil a iz člank a 226. stavk a 3. podst avaka 3. – 6. ovog a Zako na.</p> <p>(5) Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju barem jednom godišnje</p>		
--	--	--	--

	izvještava opću skupštinu članova o izvršavanju svojih ovlasti.		
<p>Članak 10.</p> <p>Obveze osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava</p> <p>1. Države članice osiguravaju da svaka organizacija poduzme sve potrebne mjere da osobe koje upravljaju njenim poslovanjem to obavljaju na dobar, razborit i odgovarajući način, pri čemu se koriste dobrim upravnim i računovodstvenim postupcima te mehanizmima unutarnje kontrole.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava uvedu i primjenjuju postupke kako bi se izbjegao sukob interesa, a kada se takav sukob ne može izbjeći, da utvrde, upravljaju, nadziru i razotkriju stvarni ili mogući sukob interesa kako bi se spriječilo da oni negativno utječu na zajedničke interese nositelja prava koje zastupa organizacija.</p> <p>Postupci iz prvog podstavka uključuju godišnje individualne izjave svake od tih osoba iz stavka 1. općoj skupštini članova, a sadrže sljedeće informacije:</p> <p>(a) svaki interes za organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava;</p> <p>(b)svaku naknadu primljenu u prethodnoj financijskoj godini od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava uključujući u obliku mirovinskog osiguranja, povlastica u naturi i drugih vrsta povlastica;</p> <p>(c)svaki iznos koji je kao nositelj prava primio u prethodnoj financijskoj godini od organizacije za kolektivno upravljanje pravima;</p> <p>(d)izjavu o svakom stvarnom ili mogućem sukobu između bilo kakvih osobnih interesa i onih organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili između bilo kakvih obveza prema organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i bilo kakve obveze prema drugoj fizičkoj ili pravnoj osobi.</p> <p>POGLAVLJE 2.</p>	<p>OBVEZE OSOBA KOJE UPRAVLJA JU POSLOVAN JEM ORGANIZA CIJE ZA KOLEKTIV NO OSTVARIV ANJE PRAVA</p> <p>Članak 228.</p> <p>(1) Osobe koje upravljaj u poslovanj em organizac</p>	U potp unos ti preu zeto	

Upravljanje prihodom od prava	<p>ije za kolektivn o ostvariva nje prava dužne su to činiti s povećano m pažnjom, na razborit i odgovara jući način, koristeći se najboljim administr ativnim i računovo dstvenim postupci ma te mehaniz mima unutarnje kontrole.</p> <p>(2) Organiz acija za kolektivn o</p>		
-------------------------------	--	--	--

	ostvariva nje prava dužna je u svoje poslovanj e uvesti i primjenji vati postupke za sprječava nje nastanka sukoba interesa. Organiza cija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je utvrditi i razotkriti svaki stvarni ili mogući sukob interesa, njime upravljati i nadzirati ga ako ga		
--	---	--	--

	<p>nije moguće izbjeci te spriječiti da on negativn o utječe na zajedničk e interese nositelja prava koje zastupa.</p> <p>(3) Postupci iz stavka 2. ovoga članka uključuju obvezu svake od osoba koje upravljaj u poslovanj em organizac ije za kolektivn o ostvariva</p>		
--	---	--	--

	<p>nje prava da općoj skupštini članova dade pojedinač nu izjavu koja sadrži sljedeće podatke:</p> <p>- s vaku korist koju ima od organ izacij e za kolek tivno ostva rivanj e prava ;</p> <p>- sve nakna de priml jene u</p>		
--	---	--	--

	prethodnoj financijskoj godini od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava , uključujući u obliku u mirovin osiguranja, davanja u naravi i druge oblike		
--	---	--	--

	<p>povla stica</p> <p>- sve iznos e koje je kao nosite lj prava primi la od organ izacij e za kolek tivno ostva rivanj e prava u preth odnoj finan cijsko j godin i i</p> <p>- izjavu o svakom stvarnom ili mogućem</p>		
--	---	--	--

	sukobu između bilo kakvih osobnih interesa i interesa organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili između bilo kakvih obveza prema organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i dužnosti prema bilo kojoj drugoj fizičkoj ili pravnoj osobi.		
<p>Članak 11.</p> <p>Naplata i korištenje prihoda od prava</p> <p>1. Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava poštuju pravila utvrđena u stavcima 2. do 5.</p> <p>2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava marljivo naplaćuje prihod od prava te njime upravlja.</p> <p>3. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odvojeno vodi u svojim poslovnim knjigama:</p>	<p>NAPLATA I KORIŠTENJE PRIHODA OD PRAVA</p> <p>Članak 238.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>(a) prihod od prava i bilo koji dohodak koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava; i</p> <p>(b) bilo kakvu vlastitu imovinu i dohodak koji proizlazi iz takve imovine, iz naknada za upravljanje ili iz drugih aktivnosti.</p> <p>4. Organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava nije dozvoljeno korištenje prihoda od prava ili bilo kojeg drugog dohotka koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava za svrhe koje nisu raspodjela nositeljima prava, osim kad joj je dopušteno odbijanje ili kompenzacija naknada za upravljanje poštujući odluku donesenu u skladu s točkom (d) članka 8. stavka 5. ili korištenje prihoda od prava ili bilo kojeg dohotka koji proizlazi od ulaganja prihoda od prava poštujući odluku donesenu u skladu s člankom 8. stavkom 5.</p> <p>5. Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ulaže prihode od prava ili bili koji dohodak koji proizlazi od ulaganja prihoda od prava, to radi u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupa u skladu s općom politikom ulaganja i upravljanja rizikom iz točaka (c) i (f) članka 8. stavka 5. te uzimajući u obzir sljedeća pravila:</p> <p>(a) ako postoji bilo kakva mogućnost sukoba interesa, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava osigurava da su ulaganja isključivo u interesu tih nositelja prava;</p> <p>(b) imovina se ulaže kako bi se osigurala sigurnost, kvaliteta, likvidnost i profitabilnost portfelja u cjelini;</p> <p>(c) imovina se propisno razlikuje kako bi se izbjeglo prekomjerno oslanjanje na neku određenu imovinu te gomilanje rizika u portfelju u cjelini.</p>	<p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s osobitom pažnjom naplaćuje i upravlja prihodom od prava.</p> <p>(2) U svojim poslovnim knjigama organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je odvojeno voditi:</p> <p>-</p> <p>prihode od</p>	
--	---	--

	prava i priho de koje ostva ruje ulaga njem priho da od prava i		
	-		
	vlasti tu imovi nu i priho de koje ostva ruje od takve imovi ne, od prava na troša k		

	<p>ostva rivanj a ili od svoji h drugi h aktiv nosti.</p> <p>(3) Organiz acija za kolektivn o ostvariva nje prava ne smije prihode od prava i prihode koje ostvaruje ulaganje m prihoda od prava koristiti u svrhe različite od raspodjel e</p>		
--	---	--	--

	<p> nositelji ma prava, osim za namirenj e ili prijeboj s troškom ostvariva nja u skladu s člankom 226. stavkom 3. podstavk om 6. ili kada je to dopušten o odlukom doneseno m u skladu s člankom 226. stavkom 3. ovoga Zakona. </p>		
	<p> (4) Trošak ostvariva nja je </p>		

	iznos koji u svrhu pokrića troškova ostvariva nja autorsko g ili srodnih prava organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava naplati, odbije ili kompenz ira od prihoda od prava ili od bilo kojeg drugog prihoda koji ostvari ulaganje m prihoda od prava.		
--	---	--	--

	(5) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ulaže prihode od prava ili prihode koje je ostvarila ulaganjem prihoda od prava, dužna je to činiti u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupa u skladu s općim pravilima o ulaganju prihoda od prava		
--	--	--	--

	<p>i drugih prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava te pravilima o upravljan ju rizikom iz članka 226. stavka 3. podstava ka 5. i 7. ovoga Zakona, kao i postupaju ći po sljedećim pravilima :</p> <p>- ako posto ji ikakv a mogu</p>		
--	---	--	--

	čnost sukob a intere sa, organ izacij a za kolek tivno ostva rivanj e prava dužna je osigu rati da je ulaga nje u isklju čivo m intere su nosite lja prava čija prava zastu pa		
--	--	--	--

	- ulaga nje se podu zima tako da jamči sigur nost, kvalit etu, likvid nost i profit abiln ost portfe lja kao cjelin e i		
	- ulaga nje se mora primj ereno raspo rediti (diver		

	zificir ati) da bi se izbje glo preko mjern o oslanj anje na neki njego v određ eni dio te gomil anje rizika u portfe lju kao cjelin i.		
--	---	--	--

<p>Članak 12.</p> <p>Odbici</p> <p>1. Države članice osiguravaju da, ako nositelj prava ovlasti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da upravlja njegovim pravima, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, prije no što dobije njegov pristanak za upravljanje njegovim pravima, nositelja prava treba obavijestiti o naknadama za upravljanje i odbicima od prihoda od prava i bilo kojeg drugog dohotka koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava.</p> <p>2. Odbici trebaju biti razumni u odnosu na usluge koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava, uključujući po potrebi usluge iz stavka 4., te trebaju biti utvrđeni na temelju objektivnih kriterija.</p> <p>3. Naknade za upravljanje ne prelaze opravdane i dokumentirane nastale iznose koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava snosi zbog upravljanja autorskim i srodnim pravima.</p> <p>Države članice osiguravaju da se zahtjevi koji se primjenjuju za korištenje i transparentnost korištenja odbijenih ili kompenziranih iznosa za naknade za upravljanje primjenjuju na bilo kakve odbitke ostvarene za pokrivanje troškova upravljanja autorskim ili srodnim pravima.</p> <p>4. Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža društvene, kulturne ili obrazovne usluge koje se financiraju odbicima od prihoda od prava i od bilo kojeg dohotka koji nastaje ulaganjem prihoda od prava, takve usluge moraju se pružati na temelju poštenih kriterija, posebno u odnosu na pristup tim uslugama i opseg tih usluga.</p>	<p>TROŠAK OSTVARIV ANJA PRAVA I DRUGA IZDVAJANJ A TE POTICANJE STVARALA ŠTVA I KULTURE</p> <p>Članak 241.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositelje prava obavijestiti o trošku ostvarivanja prava i drugim izdvajanjima iz prihoda od prava</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
---	--	---	--

	<p>i drugih prihoda od ulaganja prihoda od prava, prije dobivanj a punomoć i za ostvariva nje prava.</p> <p>(2) Trošak ostvariva nja prava ne smije biti veći od stvarnih i opravdan ih troškova upravljan ja pravima. Trošak ostvariva nja mora biti dokumen</p>		
--	---	--	--

	<p>tiran u skladu s najboljim računovodstvenim standardima.</p> <p>(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može, povrh ukupnog troška ostvarivanja određeno g u stavku 2. ovoga članka, odlučiti da se iz ukupne mase prihoda od prava najviše 3 % utroši</p>		
--	---	--	--

	na mjere usmjeren e protiv piratstva i krivotvor enja te druge mjere usmjeren e na podizanje razine svijesti o vrijednos ti autorsko g i srodnih prava.		
	(4) Organiz acija za kolektivn o ostvariva nje prava može u punomoć ima o zastupanj u sa svojim		

	članovim a te u međunar odnim ugovorim a o uzajamno m zastupanj u odrediti izdvajanj a u fond za poticanje odgovara jućeg umjetnič kog i kulturnog stvaralašt va pretežno nekomer cijalne naravi i kulturne raznoliko sti u odgovara jućem umjetnič kom i kulturno m		
--	---	--	--

	području. Prihod fonda nije dopušten o koristiti u druge svrhe. Izdvajanj a u navedeni fond ne smiju prelaziti 10 % ukupne mase prihoda od prava osim ako je riječ o prihodu od prava ostvareno g na ime prava na naknadu za umnožav anje za privatno korištenj e iz članka		
--	--	--	--

	<p>179. ovoga Zakona, u kojem slučaju izdvajanj a u navedeni fond ne smiju prelaziti 30 % ukupne mase prihoda od tog prava na naknadu.</p> <p>(5) Sva izdvajanj a od prihoda od prava u fondove propisane ovim Zakonom ili statutom organizac ije za</p>		
--	--	--	--

	kolektivn o ostvariva nje prava trebaju biti razumna u odnosu na usluge koje organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava pruža nositelji ma prava, uključuju ći i usluge iz stavka 6. ovoga članka, te moraju biti utemelje na na objektivn im kriterijim		
--	--	--	--

	a.		
	(6) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža društvene, kulturne ili edukativne usluge koje se financiraju iz izdvajanja od prihoda od prava i od prihoda koji nastanu ulaganjem prihoda od prava, takve usluge dužna je		

	pružati na temelju poštenih kriterija, posebno u odnosu na pristup tim uslugama i opseg tih usluga.		
<p>Članak 13.</p> <p>Raspodjela iznosa nositeljima prava</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje članak 15. stavak 3. i članak 28., države članice osiguravaju da svaka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava redovito, revno i precizno raspodjeljuje i isplaćuje iznose namijenjene nositeljima prava, u skladu s općom politikom raspodjele iz članka 8. stavka 5. točke (a).</p> <p>Države članice također osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili njihovi članovi koji su subjekti koji predstavljaju nositelje prava, nositeljima prava raspodjeljuju ili isplaćuju te iznose što je prije moguće, a najkasnije devet mjeseci od kraja financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi, posebno u vezi s izvješćivanjem korisnika, utvrđivanjem prava, nositelja prava ili povezivanjem informacija o djelima i drugim sadržajima s nositeljima prava, sprječavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava ili, po potrebi, njezine članove da poštuju taj rok.</p> <p>2. Ako iznosi namijenjeni nositeljima prava ne mogu biti raspodijeljeni u okviru roka određenog u stavku 1. zbog toga što je nemoguće identificirati ili pronaći dotičnog nositelja prava, a iznimka za rok se ne primjenjuje, ti se iznosi drže na zasebnim računima organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.</p>	<p>OPĆA PRAVILA O RASPODJE LI IZNOSA KOJI PRIPADAJU NOSITELJIMA PRAVA</p> <p>Članak 240.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>3. U skladu sa stavkom 1. organizacija za kolektivno ostvarivanje prava poduzima sve potrebne mjere za identifikaciju i pronalaženje nositelja prava. Osobito najmanje tri mjeseca nakon isteka roka iz stavka 1., organizacija za kolektivno ostvarivanje prava učinit će dostupnim informacije o djelima i drugim sadržajima za koje jedan ili više nositelja prava nisu identificirani niti pronađeni:</p> <p>(a) nositelju prava kojeg zastupa ili subjektima koji zastupaju nositelje prava, ako su takvi subjekti članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava; i</p> <p>(b) svim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s kojima je sklopila sporazume o zastupanju.</p> <p>Informacije iz prvog podstavka uključuju, gdje je dostupno, sljedeće:</p> <p>(a) naslov djela ili sadržaja;</p> <p>(b) ime nositelja prava;</p> <p>(c) ime relevantnog izdavača ili producenta; te</p> <p>(d) bilo koju drugu dostupnu relevantnu informaciju koja bi mogla pomoći u identifikaciji nositelja prava.</p> <p>Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava također provjerava evidenciju iz članka 6. stavka 5. i druge lako dostupne evidencije. Ako gore navedene mjere ne poluče rezultate, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava javno objavljuje taj podatak najkasnije godinu dana nakon isteka tromjesečnog razdoblja.</p> <p>4. Ako se iznosi koji pripadaju nositeljima prava ne mogu raspodijeliti, tri godine od kraja financijske godine u kojoj je naplaćen prihod od prava i pod uvjetom da je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava poduzela sve nužne mjere da identificira i pronađe nositelje prava iz stavka 3, ti se iznosi smatraju neraspodjeljivima.</p> <p>5. Opća skupština članova organizacije za upravljanje kolektivnim pravima odlučuje o korištenju neraspodjeljivih iznosa u skladu s člankom 8. stavkom 5. točkom (b) ne dovodeći u pitanje pravo nositelja prava da potražuje taj iznos od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u skladu sa zakonima država članica o zastari potraživanja.</p> <p>6. Države članice mogu ograničiti ili odrediti dopušteno korištenje neraspodjeljivih iznosa, između ostalog, tako da osiguraju da se takvi iznosi koriste zasebno i neovisno kako bi se financirale društvene, kulturne i edukativne aktivnosti u korist nositelja prava.</p> <p>POGLAVLJE 3.</p> <p>Upravljanje pravima u ime drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava</p>	<p>dužna je redovito, uredno i precizno raspodijeliti i isplatiti iznose namijenjene nositeljima prava, u skladu s općim pravilima iz članka 226. stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava iz članka</p>	
---	---	--

	<p>226. stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona sadržavaj u odredbe osobito o:</p> <p>-</p> <p>predmetu zaštite i nositeljima prava na koje se opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nosite</p>		
--	---	--	--

	ljima prava odnos e		
	-		
	utvrđi vanju udjel a pojed inog nosite lja prava u napla ćeni m priho dima od prava , pri čemu se mogu stimu lirati pred meti zaštit e od		

	posebne vrijednosti za kulturu i nacionalno stvaralaštvo		
	- utvrđivanje iznosa za isplatu nakon odbitka troškova ostvarivanja prava, izdavanja u		

	fondo ve predv iđene zakon om, statut om organ izacij e za kolek tivno ostva rivanj e prava ili među narod nim ugov orima o uzaja mno m zastu panju organ izacij a za kolek tivno		
--	--	--	--

	ostva rivanj e prava i - r okovi ma u kojim a se obavl jaju obrač uni i isplat e raspo djelj enih iznos a koji pripa daju nosite ljima prava . (3) Ugovori o raspodjel		
--	--	--	--

	<p>i između nositelja prava istog djela imaju prednost pred općim pravilima o raspodjel i iznosa koji pripadaju nositelji ma prava.</p> <p>(4) Organiz acija za kolektivn o ostvariva nje prava ili njezini članovi koji su subjekti koji zastupaju nositelje prava</p>		
--	---	--	--

	dužni su nositelji ma prava isplatiti pripadaju će iznose što je prije moguće, a najkasnij e u roku od devet mjeseci nakon završetka financijs ke godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivn i razlozi koji se odnose osobito na korisničk a izvješća, identifika ciju		
--	---	--	--

	<p>prava, nositelja prava ili povezivanja podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava onemogućuju poštovanje tog roka.</p> <p>(5) Ako se pripadajućim iznosima mogu raspodijeliti u roku iz stavka 4. ovoga članka zato što se ne može</p>		
--	--	--	--

	identificirati ili pronaći nositelja prava, iznimka iz stavka 4. ovoga članka se u odnosu na taj rok ne primjenjuje, a ti se iznosi čuvaju odvojeno na računu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.		
	(6) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je		

	poduzeti sve potrebne mjere radi identifikacija i pronalazak nositelja prava. Osobito, najkasnije u roku od tri mjeseca nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka, dužna je učiniti dostupni ma podatke o djelima i predmetima srodnih prava za koje nije identifi		
--	--	--	--

	<div>ran ili pronađen jedan ili više nositelja prava:</div> <div>-</div> <div><div>nosite ljima prava koje zastu pa ili subje ktima koji zastu paju nosite lje prava koji su njezi ni člano vi i</div><div>-</div><div>s vim organ izacij</div></div> <td></td> <td></td>		
--	---	--	--

	<p>ama za kolek tivno ostva rivanj e prava s kojim a ima sklop ljene ugov ore o uzaja mno m zastu panju .</p> <p>(7) Podaci iz stavka 6. ovoga članka uključuju , gdje je dostupno, osobito:</p> <p>-</p>		
--	---	--	--

	naslo v djela ili pred meta srodn og prava		
	- ime nosite lja prava		
	- ime relev antno g nakla dnika ili produ centa i		
	- bilo koji drugi dostu pan relev antan podat ak		

	koji bi moga o pomo ći u identi fikaci ji nosite lja prava .		
	(8) Organiz acija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je također provjeriti evidencij u iz članka 224. stavka 4. ovoga Zakona te druge dostupne evidencij		

	<p>e. Ako sve navedene mjere ne poluče rezultate, dužna je javno objaviti da identifikacija i potraga za nositeljem prava nije uspjela, najkasnije u roku od godinu dana od isteka tromjesečnog roka.</p> <p>(9) Ako se iznosi koji pripadaju nositeljima prava</p>		
--	---	--	--

	ne mogu raspodijeliti nakon isteka roka od tri godine od završetka financijske godine u kojoj je naplaćen prihod od prava, te pod uvjetom da su poduzete sve mjere za identifikaciju i pronalazak nositelja prava, ti će se iznosi smatrati neraspodjeljivima.		
(10)	O		

	<p>pća skupština članova organizac ije za kolektivn o ostvariva nje prava odlučuje o korištenj u neraspodj eljivih iznosa u skladu s pravilima iz članka 226. stavka 3. podstavk a 4. ovoga Zakona, ne šteteći pravu nositelja prava da u zastarno m roku od tri godine</p>		
--	---	--	--

	zahtijevaj u isplatu iznosa koji im pripadaju .		
<p>Članak 14.</p> <p>Prava kojima se upravlja u skladu sa sporazumima o zastupanju</p> <p>Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne diskriminira nositelje prava čijim pravima upravlja u skladu sa sporazumom o zastupanju, posebno u odnosu na primjenjive tarife, naknade za upravljanje te uvjete za naplatu prihoda od prava i raspodjelu iznosa koji se duguje nositeljima prava.</p>	<p>Članak 222.</p> <p>(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava osnovana po ovome Zakonu može s drugom takvom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava osnovanom po</p>	U potp unos ti preu zeto	

	zakonu neke druge države članice Europske unije ili po zakonu bilo koje druge države, radi ostvariva nja iste vrste prava, sklopiti ugovor o uzajamno m zastupanj u. U tome slučaju, organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava ne smije diskrimin irati		
--	---	--	--

	<p>nositelje prava čijim pravima upravlja, posebno u odnosu na primjenji ve tarife, trošak ostvariva nja te uvjete naplate prihoda od prava i raspodjel e pripadaju ćih iznosa nositelji ma prava.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 15.</p> <p>Odbici i plaćanja u sporazumima o zastupanju</p> <p>1. Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, osim s obzirom na naknade za upravljanje, ne obračunava odbitke na prihode od prava, koji proizlaze iz prava kojima upravlja na temelju sporazuma o zastupanju, ili na dohotke koji proizlaze od ulaganja navedenih prihoda od prava, osim ako druga organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja je stranka u sporazumu o zastupanju izričito ne pristaje na te odbitke.</p> <p>2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava redovito, revno i precizno raspodjeljuje i isplaćuje iznose koje duguje drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>3. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava provodi takvu raspodjelu i isplaćuje drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava što je prije moguće, a najkasnije devet mjeseci od kraja financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi posebno povezani s izvješćivanjem korisnika, utvrđivanjem prava, nositelja prava ili povezivanjem informacija o djelima i drugim sadržajima s nositeljima prava sprečavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da poštuje rok.</p> <p>Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili, ako kao članove ima subjekte koji predstavljaju nositelje prava, ti članovi raspodjeljuju i isplaćuju iznose dugovane nositeljima prava što je prije moguće, a najkasnije šest mjeseci od primitka tih iznosa, osim ako objektivni razlozi posebno povezani s izvješćivanjem korisnika, utvrđivanjem prava, nositelja prava ili povezivanjem informacija o djelima i drugim sadržajima s nositeljima prava sprečavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da poštuje rok.</p> <p>POGLAVLJE 4.</p> <p>Odnosi s korisnicima</p>	<p>RASPODJE LA, TROŠAK OSTVARIV ANJA PRAVA I IZDVAJANJ A PREMA UGOVORI MA O MEĐUSOB NOM ZASTUPAN JU</p> <p>Članak 242.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je redovito, uredno, i precizno raspodijeliti i isplatiti iznose namijenjene</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
---	--	---	--

	drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupana temelju ugovora o međusobnom zastupanju.		
	(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije ovlaštena drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava		

	koju zastupa na temelju ugovora o međusobnom zastupanju u obračunavati izdvajanja iz prihoda od prava i drugih prihoda od ulaganja prihoda od prava bez njezine izričite suglasnosti, osim troška ostvarivanja prava.		
	(3) Organiz		

	acija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je drugim organizac ijama za kolektivn o ostvariva nje prava koje zastupa na temelju ugovora o međusob nom zastupanj u isplatiti pripadaju će iznose što je prije moguće, a najkasnij e u roku od devet mjeseci od		
--	---	--	--

	<p>završetka financijs ke godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivn i razlozi koji se odnose osobito na korisničk a izvješća, identifika ciju prava, nositelja prava ili poveziva nje podataka o djelima i predmeti ma srodnih prava s nositelji ma prava,</p>		
--	---	--	--

	<p>onemogu ćuju poštovanj e tog roka.</p> <p>(4) Organiz acija za kolektivn o ostvariva nje prava ili njezini članovi koji su subjekti koji zastupaju nositelje prava dužni su nositelji ma prava isplatiti pripadaju će iznose koje su primili od druge organizac ije za kolektivn o</p>		
--	---	--	--

	ostvariva nje prava na temelju ugovora o međusob nom zastupanj u što je prije moguće, a najkasnij e u roku od šest mjeseci od završetka financijs ke godine u kojoj je prihod od prava primljen, osim ako objektivn i razlozi koji se odnose osobito na korisničk a		
--	--	--	--

	izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava ili povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava onemogućuju poštovanje tog roka.		
<p>Članak 16.</p> <p>Izdavanje odobrenja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici vode pregovore u vezi s izdavanjem odobrenja u dobroj vjeri. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici jedni drugima daju sve potrebne informacije.</p> <p>2. Uvjeti izdavanja odobrenja temelje se na objektivnim i nediskriminirajućim kriterijima. Kada izdaju odobrenja za prava, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nisu dužne koristiti uvjete izdavanja odobrenja dogovorene s korisnikom kao presedan za druge vrste internetskih usluga ako korisnik pruža novu vrstu internetske usluge koja je javnosti u Uniji</p>	<p>CIJENA KORIŠTENJA PREDMETA ZAŠTITE</p> <p>Članak 231. (1) Cijena</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>dostupna manje od tri godine.</p> <p>Nositelji prava dobivaju primjerenu naknadu za korištenje pravima. Tarife za ekskluzivna prava i prava na naknadu moraju biti razumne, između ostalog, u odnosu na ekonomsku vrijednost uporabe prava u trgovini imajući u vidu vrstu i raspon uporabe djela i drugog sadržaja, kao i ekonomsku vrijednost usluge pružene od strane organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava obavještavaju dotičnog korisnika o kriterijima korištenima za određivanje tih iznosa.</p> <p>3. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava bez neopravdane odgode odgovaraju na zahtjeve korisnika, navodeći, između ostalog, podatke koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava treba da bi ponudila odobrenje.</p> <p>Po primitku svih relevantnih informacija, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, bez neopravdane odgode, nudi odobrenje ili korisniku daje razumnu izjavu u kojoj objašnjava zašto ne namjerava izdati odobrenje za određenu uslugu.</p> <p>4. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava omogućuje korisnicima da s njom komuniciraju elektroničkim putem, uključujući, po potrebi, u svrhu izvješćivanja o korištenju odobrenja.</p>	<p>korištenj a i drugi uvjeti korištenj a predmeta zaštite utvrđuju se, prije svega, ugovoro m između organizac ije za kolektivn o ostvariva nje prava i korisnika predmeta zaštite ili ugovoro m između organizac ije za kolektivn o ostvariva nje prava i komore korisnika</p>		
---	--	--	--

	<p>predmeta zaštite. U slučaju da korisnici nisu organizirani putem komore ili iz okolnosti proizlazi da će interesi korisnika biti bolje zastupani putem nekog drugog udruženja korisnika predmeta zaštite, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može sklopiti</p>		
--	--	--	--

	ugovor s drugim udruženjem korisnika . Pregovor e o sklapanju takvih ugovora organizacije za kolektivn o ostvariva nje prava i korisnici odnosno njihove komore ili udruženj a dužni su voditi u dobroj vjeri te jedni drugima dostaviti sve podatke potrebne		
--	---	--	--

	<p>za postizanj e dogovora .</p> <p>DAVANJE ODOBRENJ A ZA KORIŠTENJ E</p> <p>Članak 229.</p> <p>(1) Prije početka korištenj a predmeta zaštite pravna odnosno fizička osoba dužna je podnijeti zahtjev za odobrenj e korištenj a određene vrste predmeta</p>		
--	--	--	--

	<p>zaštite odgovara jućoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. U zahtjevu se navodi vrsta i okolnosti korištenja (kao što su način, prostor i vrijeme korištenja te ostali podaci o kojima ovisi visina naknade).</p> <p>(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava</p>		
--	--	--	--

	dužna je u primjeren om roku odgovorit i na zahtjev za odobrenj e korištenj a, navodeći osobito podatke koji su potrebni da bi mogla izdati odobrenj e. Po primitku svih relevantn ih podataka organizac ija je dužna korisniku izdati odobrenj e ili		
--	--	--	--

	<p>obrazloži ti zašto nije u mogućno sti izdati odobrenj e. Odobrenj e mora sadržavat i oznaku vrsta prava na koje se odobrenj e odnosi, uvjete korištenj a s obzirom na način, prostor i vrijeme korištenj a te visinu naknade za korištenj e, ako je korištenj e uz naknadu. Uvjeti iz</p>		
--	--	--	--

	<p>odobrenj a za korištenj e moraju biti utemelje ni na objektivn im i nediskri minirajuć im kriterijim a.</p> <p>(3) Korisnik je dužan bez odgađanj a obavijesti ti organizac iju za kolektivn o ostvariva nje prava o svakoj promjeni okolnosti korištenj a ili o</p>		
--	---	--	--

	<p>samom prestanku korištenj a, radi odgovara juće izmjene uvjeta pod kojima je odobrenj e dano, odnosno radi povlačenj a odobrenj a.</p> <p>(4) Organiz acija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je omogućit i korisnici ma da zahtjev za odobrenj</p>		
--	---	--	--

	<p>e korištenj a i svu komunik aciju u svezi s odobrenj em obavljaju elektroni čkim putem.</p> <p>(5) Prav na ili fizička osoba koja omogući korištenj e svog prostora drugoj osobi koja u tom prostoru koristi predmete zaštite, dužna je provjeriti ima li ta</p>		
--	---	--	--

	druga osoba odgovara juće odobrenj e za korištenj e predmeta zaštite. Ako pravna ili fizička osoba omogući korištenj e svog prostora osobi koja nema odgovara juće odobrenj e za korištenj e predmeta zaštite, a znala je ili je morala znati da će se u		
--	---	--	--

	<p>tom prostoru koristiti predmeti zaštite, solidarno odgovara za isplatu odgovara juće naknade za korištenj e predmeta zaštite.</p> <p>NAČELA ZA ODREĐIVA NJE VISINE CIJENE KORIŠTENJ A PREDMETA ZAŠTITE</p> <p>Članak 236.</p> <p>(1) Cijena za korištenj e predmeta zaštite</p>		
--	--	--	--

	<p>mora biti primjeren a, bez obzira na to je li riječ o isključivi m pravima ili o ostvariva nju naknade u slučaju kad se predmet zaštite prema ovome Zakonu može koristiti bez odobrenj a nositelja prava. Cjenici moraju biti razumni u odnosu na, među ostalim,</p>		
--	---	--	--

	ekonoms ku vrijednos t korištenj a prava na tržištu, uzimajuć i u obzir narav i opseg korištenj a predmeta zaštite, ekonoms ku vrijednos t usluge koju pruža organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava te na odgovara jući način cjenike koji su na snazi u		
--	---	--	--

	<p>drugim državama članicama a Europske unije za istu vrstu i oblik korištenj a i istu vrstu prava.</p> <p>(2) Pri određiva nju visine cijene iz stavka 1. ovoga članka u odgovara jućoj mjeri uzet će se u obzir religiozn e, socijalne i kulturne potrebe korisnika koji pripadaju</p>		
--	--	--	--

	<p>osjetljivi m društveni m skupinama a umirovljenika, djece i osoba s invaliditetom.</p> <p>(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je na zahtjev obavijestiti korisnika na kojeg se to odnosi o kriterijima koje je uzela u obzir pri određiva</p>		
--	--	--	--

	<p>nju iznosa cijene u cjeniku.</p> <p>(4) Pri određiva nju cijene za korištenj e predmeta zaštite na internetu, organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava nije dužna kao uzor koristiti već utvrđene cjenike za druge vrste i oblike korištenj a na internetu</p>		
--	---	--	--

	<p>ako je riječ o korištenj u u novoj vrsti internets ke usluge koja je u Europsko j uniji dostupna kraće od tri godine.</p> <p>(5) Ako je korištenj e predmeta zaštite nužno za djelatnost korisnika tako da djelatnost korisnika ovisi o korištenj u predmeta zaštite, kao što je to u</p>		
--	--	--	--

	slučaju emitiranj a, reemitira nja, prijenosa izravnim protokom , koncertni h, plesnih i drugih korištenj a predmeta zaštite uz naplatu, visina cijene određuje se, u pravilu, u postotku od prihoda, odnosno primitka što ga korisnik ostvaruje od korištenj a predmeta		
--	---	--	--

	zaštite.		
	(6) Visina cijene može se odrediti u postotku od troškova potrebnih za korištenj e predmeta zaštite, kao što su naknade ili plaće umjetnik a izvođača ili trošak korištenj a prostora za korištenj e predmeta zaštite ili drugi odgovara		

	<p>jući trošak, ako su troškovi potrebni za korištenj e predmeta zaštite nerazmje rno veći od prihoda koji se ostvaruje korištenj em.</p> <p>(7) Uz cijene koje se određuju u postotku odredit će se najniži iznosi cijena u paušalno m iznosu.</p>		
--	---	--	--

	(8) Ako korištenje predmeta zaštite nije nužno korisniku, ali je korisno ili ugodno (primjerice u slučaju smještajnih objekata, izložbenih prostora, prijevoznih sredstava i nekih ugostiteljskih objekata), cijena se u pravilu određuje		
--	---	--	--

	<p>u paušalni m iznosima za stalna i za povreme na korištenj a predmeta zaštite.</p> <p>(9) Prilikom utvrđivan ja cijene određene u paušalno m iznosu prema stavku 8. ovoga članka i najniže cijene iz stavka 7. ovoga članka uzimaju se u obzir okolnosti korištenj</p>		
--	--	--	--

	<p>a, kao što su vrsta korištenja, mjesto i zemljopisno područje korištenja, kategorija i veličina prostora u kojem se koriste predmeti zaštite, trajanje i broj korištenja te razlike u visini cijena u poslovanju korisnika .</p> <p>(10) Vi sina cijene za</p>		
--	--	--	--

	umnožav anje i priopćav anje javnosti, uključuju ći činjenje dostupni m javnosti, informati vnih publikaci ja u digitalno m obliku, sukladno članku 161. stavku 1. ovoga Zakona, određuje se, u pravilu, u postotku od svih izravnih i neizravni h prihoda odnosno primitaka što ih		
--	--	--	--

	<p> pružatelj usluga informaci jskog društva ostvaruje u svezi s korištenj em informati vne publikaci je, uz određiva nje najnižeg iznosa cijene, ili, ako to nije moguće, u paušalno m iznosu. </p> <p> (11) Pr i određiva nju visine cijene za umnožav anje i priopćav </p>		
--	---	--	--

	anje javnosti, uključuju ći činjenje dostupni m javnosti, autorskih djela i predmeta srodnih prava koji se koriste u pratećim internets kim uslugama na koje se primjenju je načelo države podrijetla iz članka 42. ovoga Zakona, uzimaju se, pored drugih kriterija iz ovoga		
--	--	--	--

	članka, u obzir svi aspekti prateće internetske usluge, kao što su obilježja usluge, uključujući trajanje dostupnosti na internetu programa koji se pružaju u okviru te usluge, publiku, uključujući publiku u Republici Hrvatskoj te u drugim državama u kojima se pristupa		
--	--	--	--

	<p>pratećoj internets koj usluzi i koristi se tom uslugom te dostupne jezične verzije. To ne isključuje mogućno st određiva nja cijene na temelju primitaka organizac ije za emitiranj e.</p>		
	<p>(12) Pr i određiva nju visine cijene za reemitira nje (uključuj ući</p>		

	kabelsko reemitira nje) te prijenosa izravnim protokom uzimaju se, pored drugih kriterija iz ovoga članka, u obzir ekonom ska vrijednos t uporabe prava u trgovini, uključuju ći vrijednos t dodijelje nu sredstvu reemitira nja (uključuj ući kabelsko g reemitira nja) te		
--	--	--	--

	prijenosa izravnim protokom . (13) U slučaju da korisnik uskrati davanje podataka potrebnih za određiva nje cijene za korištenj e predmeta zaštite, organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava može sama utvrditi te podatke prema podacima		
--	--	--	--

	<p>dobiveni m sukladno člancima 230. i 237. ovoga Zakona ili na drugi prikladan način.</p> <p>(14) O dgovaraj uča naknada za umnožav anje za privatno korištenj e iz članka 179. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona je pravična naknada, pri čemu</p>		
--	---	--	--

	<p>se prilikom određiva nja iznosa odgovara juće naknade, osim načela za određiva nje visine cijene korištenj a predmeta zaštite iz stavka 1. ovoga članka, uzima u obzir vjerojatn a šteta koja autoru nastaje kada se njegovo djelo bez njegova odobrenj a umnožav</p>		
--	--	--	--

	a za privatno korištenj e, primjena tehničkih mjera zaštite pristupa korištenj u djela te druge okolnosti koje mogu biti od utjecaja na pravilno odmjerav anje oblika i iznosa odgovara juće naknade. Odgovar ajuća naknada ne smije nerazum no opteretiti poslovanj		
--	---	--	--

	e proizvođ ača i uvoznika iz članka 179. stavka 1. ovoga Zakona te se pri određiva nju iznosa odgovara juće naknade u obzir mora uzeti cijena praznih nosača zvuka, slike ili teksta, tehničkih uređaja, kao i druge relevantn e tržišne okolnosti . Prije pokretanj		
--	---	--	--

	a postupka donošenj a cjenika iz članka 231. ovoga Zakona za nove prazne nosače zvuka, slike ili teksta i tehničke uređaje, organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je provesti istraživan je stvarnog korištenj a tih praznih nosača zvuka, slike ili teksta i		
--	---	--	--

	tehničkih uređaja za umnožavanje predmeta zaštite, a rezultati kojeg će se uzeti u obzir pri određivanju iznosa odgovarajuće naknade. Rezultati takvog istraživanja bit će javno objavljeni na mrežnoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.		
--	--	--	--

<p>Članak 17.</p> <p>Obveze korisnika</p> <p>Države članice donose odredbe kako bi osigurale da korisnici organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u okviru dogovorenog ili unaprijed određenog vremena i dogovorenog ili unaprijed određenog oblika, ustupe relevantne informacije kojima raspolažu o korištenju prava koja zastupa organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, a koje su potrebne za naplatu prihoda od prava i raspodjelu iznosa dugovanih nositeljima prava. Kada odlučuje o obliku za pružanje informacija, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici uzimaju u obzir, koliko je to moguće, dobrovoljne industrijske standarde.</p> <p>POGLAVLJE 5.</p> <p>Transparentnost i izvješćivanje</p>	<p>OBVEZE KORISNIK A</p> <p>Članak 230.</p> <p>(1) Korisnici su dužni organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava dati relevantne podatke kojima raspolažu, a koji su potrebni za naplatu prihoda</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

	<p>od prava i/ili raspodjel u iznosa dugovani h nositelji ma prava, u ugovoren om ili prethodn o određeno m roku te u ugovoren om ili prethodn o određeno m obliku. Kad odlučuju o obliku u kojem će se dati potrebni podaci, organizac ija za kolektivn o ostvariva</p>		
--	--	--	--

	nje prava i korisnici dužni su uzeti u obzir, koliko je to moguće, standarde koji se dobrovolj no primjenju ju u odnosno m području (dobrovo ljne industrijs ke standarde).		
<p>Članak 18.</p> <p>Informacije pružene nositeljima prava o upravljanju njihovim pravima</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje stavak 2. ovog članka, članak 19. ni članak 28. stavak 2., države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ustupi barem jednom godišnje svakom nositelju prava kojem je dodijelila prihod od prava ili izvršila plaćanja u razdoblju na koje se podaci odnose, barem sljedeće informacije:</p> <p>(a)sve podatke za kontakt za koje je nositelj prava ovlastio organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ih koristi kako bi</p>	<p>IZVJEŠĆIV ANJE NOSITELJA PRAVA O UPRAVLJA NJU NJIHOVIM PRAVIMA</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

<p>identificirao i pronašao nositelja prava;</p> <p>(b) prihod od prava dodijeljen nositelju prava;</p> <p>(c) iznose koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava isplatila nositelju prava prema kategoriji prava kojima se upravlja i po vrsti korištenja;</p> <p>(d) razdoblje tijekom kojeg se odvijalo korištenje za koje su iznosi dodijeljeni i plaćeni nositelju prava, osim ako objektivni razlozi u vezi s izvješćivanjem korisnika sprječavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da pruži te informacije;</p> <p>(e) odbitke s obzirom na naknadu za upravljanje;</p> <p>(f) odbitke obračunate u bilo koju svrhu osim s obzirom na naknadu za upravljanje, uključujući one koje nacionalno pravo može zatražiti radi pružanja bilo koje društvene, kulturne ili obrazovne usluge;</p> <p>(g) sve prihode od prava dodijeljene nositelju prava koji nisu plaćeni za bilo koje razdoblje.</p> <p>2. Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dodijeli prihode od prava i kao članove ima subjekte koji su odgovorni za raspodjelu prihoda od prava nositeljima prava, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava daje informacije iz stavka 1. tim subjektima pod uvjetom da oni nemaju te informacije. Države članice osiguravaju da subjekti ustupe barem informacije iz stavka 1., barem jednom godišnje svakom nositelju prava kojem su dodijeljeni prihodi od prava ili izvršene uplate u razdoblju na koje se informacije odnose.</p>	<p>Članak 243.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava će najmanje jednom godišnje nositeljima prava kojima je dužna isplatiti prihod od prava ili je izvršila plaćanje u razdoblju na koje se podaci odnose, učiniti dostupnim najmanje sljedeće podatke:</p> <p>- sve podat</p>	
---	--	--

	ke koje je nosite lj prava dao organ izacij i za kolek tivno ostva rivanj e prava da ih korist i za identi fikaci ju i prona lazak nosite lja prava		
	- i znos koji pripa da		

	nosite lju prava		
	- i znose koje je organ izacij a za kolek tivno ostva rivanj e prava isplat ila nosite lju prava , prem a kateg oriji prava i vrsti korišt enja		
	- r		

	azdob lje u koje m se dogo dilo korišt enje za koje je organ izacij a za kolek tivno ostva rivanj e prava dužna nosite lju prava isplat iti priho d od prava , osim ako objek tivni		
--	--	--	--

	razlozi koji se odnose na izvješćivanje korisnika sprječavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da to učini		
	- i zdvajanja na ime troškova ostva		

	<div>rivanj a prava</div> <div>- i zdvaj anja za bilo koju drugu svrhu različ itu od trošk a ostva rivanj a, uklju čujući i ona za kultur ne, socija lne ili eduka tivne svrhe i</div> <div>- sve iznos</div>		
--	---	--	--

	<p>e koje pripa daju nosite lju prava za bilo koje razdo blje, a nisu mu plaće ni.</p> <p>(2) Kad organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava ima kao članove subjekte koji su odgovorn i za raspodjel u prava nositelji ma</p>		
--	--	--	--

	prava, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je dati podatke iz stavka 1. ovoga članka tim subjektima ako ih ti subjekti nemaju. U tome slučaju, ti subjekti dužni su najmanje jednom godišnje dati te podatke nositelji prava kojima su dužni isplatiti prihod od		
--	--	--	--

	prava ili su izvršili plaćanje za razdoblje na koje se ti podaci odnose.		
<p>Članak 19.</p> <p>Informacije o upravljanju pravima prema sporazumu o zastupanju pružene drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava</p> <p>Države članice dužne su osigurati da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ustupi barem sljedeće informacije najmanje jednom godišnje i elektroničkim putem organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime upravlja pravima sukladno sporazumu o zastupanju za razdoblje na koje se informacije odnose:</p> <p>(a) dodijeljeni prihodi od prava, iznosi koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava platila po kategoriji prava kojima se upravlja te po vrsti upotrebe za prava kojima upravlja u okviru sporazuma o zastupanju, kao i svi dodijeljeni prihodi od prava koji nisu plaćeni za bilo koje razdoblje;</p> <p>(b) odbici s obzirom na naknade za upravljanje;</p> <p>(c) odbici za bilo koju svrhu osim s obzirom na naknade za upravljanje iz članka 15.;</p> <p>(d) informacije o svim dobivenim ili odbijenim odobrenjima s obzirom na djela i druge sadržaje obuhvaćene sporazumom o zastupanju;</p> <p>(e) odluke koje je donijela opća skupština članova sve dok su te odluke relevantne za upravljanje pravima u okviru sporazuma o zastupanju.</p>	<p>IZVJEŠĆIVANJE DRUGIH ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA O UPRAVLJANJU PRAVIMA PREMA UGOVORU O UZAJAMNOM ZASTUPANJU</p> <p>Članak 244.</p> <p>Organizacija</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>za kolektivno ostvarivanje prava će drugim organizacija ma za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju, najmanje jednom godišnje, za razdoblje na koje se odnose, učiniti dostupnim barem sljedeće podatke i to u elektroničko m obliku:</p> <p>- prihode od prava koji prema ugovoru</p>		
--	---	--	--

	<p>o uzajamno m zastupanj u pripadaju drugoj organizac iji za kolektivn o ostvariva nje prava, iznose koje joj je platila, prema kategoriji prava i vrsti korištenj a, kao i sve prihode od prava koji joj pripadaju za bilo koje razdoblje , a nisu joj</p>		
--	--	--	--

	plaćeni		
	-		
	izdv ajanja na ime troška ostvariva nja		
	-		
	izdv ajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troška ostvariva nja, uključuju ći ona za kulturne, socijalne ili edukativ ne svrhe		
	-		
	pod atke o odobrenji ma za korištenj e koja je		

	<p>dodijelila ili odbila dodijeliti za predmete zaštite na koje se odnosi ugovor o uzajamno m zastupanj u, i</p> <p>- odluke koje je donijela opća skupština članova organizac ije za kolektivn o ostvariva nje prava ako se odnose na upravljan je pravima u okviru sporazum</p>		
--	---	--	--

	a o uzajamno m zastupanj u.		
<p>Članak 20.</p> <p>Informacije pružene na zahtjev nositeljima prava, drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i korisnicima</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 25. države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava na temelju propisno obrazloženog zahtjeva barem sljedeće informacije elektroničkim putem i bez neopravdane odgode stavlja na raspolaganje svakoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime upravlja pravima u okviru sporazuma o zastupanju ili svakom nositelju prava te svakom korisniku:</p> <p>(a) djela ili druge predmete djelatnosti koje zastupa, prava kojima upravlja, izravno ili u okviru sporazuma o zastupanju, te obuhvaćena državna područja; ili</p> <p>(b) ako se zbog opsega djelatnosti organizacije za kolektivno ostvarivanje prava takva djela ili drugi predmeti djelatnosti ne mogu odrediti, vrste djela ili drugih predmeta djelatnosti koje zastupa, prava kojima upravlja i obuhvaćena državna područja.</p>	<p>PODACI KOJI SE NOSITELJI MA PRAVA, DRUGIM ORGANIZA CIJAMA ZA KOLEKTIV NO OSTVARIV ANJE PRAVA I KORISNICI MA DAJU NA ZAHTJEV</p> <p>Članak 245.</p> <p>Na obrazloženi zahtjev nositelja prava, druge organizacije</p>	U potp unos ti preu zeto	

	<p>za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju ili korisnika, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku elektronički m putem dostaviti barem sljedeće podatke:</p> <p>-</p> <p>pred mete zaštite za koje ostvaruje prava, prava koja ostvaruje neposred</p>		
--	---	--	--

	<p>no ili posredstv om ugovora o uzajamno m zastupanj u te područja koja obuhvaća ili</p> <p>- ako se zbog opsega djelovanja organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne mogu odrediti predmeti zaštite za koje ostvaruje prava, treba dostaviti vrste predmeta zaštite, prava koja ostvaruje i</p>		
--	--	--	--

	područja koja obuhvaća.		
<p>Članak 21.</p> <p>Objavljivanje informacija</p> <p>1. Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava objavljuje barem sljedeće informacije:</p> <p>(a) svoj statut;</p> <p>(b) uvjete svog članstva i uvjete otkazivanja odobrenja za upravljanje pravima ako oni nisu uključeni u statut;</p> <p>(c) standardne autorskopravne ugovore i standardne primjenjive cijene, uključujući popuste;</p> <p>(d) popis osoba iz članka 10.;</p> <p>(e) svoju opću politiku raspodjele iznosa koji pripadaju nositeljima prava;</p> <p>(f) svoju opću politiku o naknadama za upravljanje;</p> <p>(g) svoju opću politiku o odbicima, osim onih s obzirom na naknade za upravljanje, od prihoda od prava i bilo kojeg drugog dohotka koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava, uključujući odbitke u svrhe društvenih, kulturnih i obrazovnih usluga;</p> <p>(h) popis sporazuma o zastupanju koje je sklopila te nazive organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s kojima su ti sporazumi o zastupanju sklopljeni;</p> <p>(i) opću politiku o korištenju neraspodjeljivih iznosa;</p> <p>(j) postupke rješavanja prigovora i sporova koji su dostupni u skladu s člancima 33., 34. i 35.</p> <p>2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava objavljuje i ažurira na svojoj javnoj internetskoj stranici informacije iz stavka 1.</p>	<p>PODACI KOJI SE JAVNO OBJAVLJUJU</p> <p>U</p> <p>Članak 246.</p> <p>Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je javno na svojoj mrežnoj stranici objaviti barem sljedeće podatke te ih kontinuirano ažurirati:</p> <p>- svoj</p>	U potpunosti preuzeto	

	statut		
	- pret postavke za članstvo i pretpostavke otkazivanja odobrenja za upravljanje pravima ako nisu uključeni u statut;		
	- obrasce ugovora o davanju dopuštenja za korištenje		
	- cjenike koje primjenjuje, uključujući		

	<p>popuste</p> <ul style="list-style-type: none"> - popis osoba iz članka 228. ovoga Zakona - opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava - opća pravila o troškovima ostvarivanja prava - opća pravila o odbicima od prihoda od prava i od prihoda koji proizlaze 		
--	--	--	--

	<p>od ulaganja prihoda od prava, različitih od troška ostvariva nja prava, uključuju ći odbitke za socijalne, kulturne i obrazovn e svrhe</p> <p>- popis ugovora o međusob nom zastupanj u koje je potpisala i imena organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava koje su</p>		
--	---	--	--

	<p>stranke tih ugovora</p> <p>- opća pravila o korištenj u neraspodj eljivih iznosa i</p> <p>- post upcima po žalbama i rješavanj u sporova koji su dostupni u skladu s člancima 258. do 260. ovoga Zakona.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 22.</p> <p>Godišnje izvješće o transparentnosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, neovisno o svojem pravnom obliku u nacionalnom pravu, sastavlja i objavljuje godišnje izvješće o transparentnosti, uključujući posebno izvješće iz stavka 3., za svaku financijsku godinu najkasnije osam mjeseci nakon kraja te financijske godine.</p> <p>Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava objavljuje na svojoj internetskoj stranici godišnje izvješće o transparentnosti koje ostaje dostupno javnosti na toj internetskoj stranici najmanje pet godina.</p> <p>2. Godišnje izvješće o transparentnosti sadrži barem informacije navedene u Prilogu.</p> <p>3. U posebnom izvješću riječ je o korištenju iznosa odbijenih u svrhu društvenih, kulturnih i obrazovnih usluga, a ono sadrži barem informacije navedene u točki 3. Priloga.</p> <p>4. Obračunske informacije uključene u godišnje izvješće o transparentnosti revidira jedna ili više osoba zakonski ovlaštenih za revidiranje financijskih izvještaja u skladu s Direktivom 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (9).</p> <p>Revizorsko izvješće, sa svim eventualnim ogradama, u cijelosti se objavljuje u godišnjem izvješću o transparentnosti.</p> <p>U svrhu ovog stavka obračunske informacije sastoje se od financijskog izvještaja iz točke 1. podtočke (a) Priloga i svih financijskih informacija iz točke 1. podtočaka (g) i (h) te točke 2. Priloga.</p> <p>GLAVA III.</p> <p>IZDAVANJE ODOBRENJA ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE INTERNETSKIM PRAVIMA NA GLAZBENA DJELA ZA VIŠE DRŽAVNIH PODRUČJA</p>	<p>GODIŠNJE IZVJEŠĆE O TRANSPAR ENTNOSTI</p> <p>Članak 247.</p> <p>(1) Najkas nije u roku od osam mjeseci nakon završetka financijs ke godine organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je sastaviti i objaviti na svojoj mrežnoj stranici godišnje izvješće o transpare ntnosti koje uključuje</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
--	--	---	--

	<p>posebno izvješće iz stavka 3. ovoga članka. Objavlje no izvješće na mrežnoj stranici mora ostati dostupno javnosti najmanje pet godina.</p> <p>(2) Godišnj e izvješće o transpare ntnosti sadrži barem sljedeće podatke:</p> <p>- f inanc ijsko</p>		
--	--	--	--

	<p>izvješće koje sadrži bilan cu ili izvješće o imovini i obvezama, račun prihoda i rashoda za financijsku godinu te izvješće o novčanim tijeku</p> <p>- i izvješće o aktivnostima u</p>		
--	--	--	--

	finan cijsko j godin i		
	-	podat ke o odbij anju izdav anja odobr enja u sklad u s člank om 229. stavk om 2. ovog a Zako na	
	-	opis pravn e i uprav ljačke	

	strukt ure organ izacij e za kolek tivno ostva rivanj e prava ; - podat ke o svim subje ktima koji su izrav no ili neizr avno, u cijelo sti ili djelo mičn o u vlasni štvu		
--	---	--	--

	ili pod kontr olom organ izacij e za kolek tivno ostva rivanj e prava		
	- podat ke o ukup nom iznos u nakna da plaće nih u godin i za koju se finan cijsko izvješ će		

	podn osi osoba ma iz člank a 227. stavk a 3. te člank a 228. ovog a Zako na kao i opis drugi h korist i koje su im dodij eljene		
	- f inanc ijske podat ke iz stavk a 3.		

	ovog a člank a i - poseb no izvješ će o korišt enju iznos a izdvo jenih za socija lne, kultur ne i obraz ovne uslug e iz stavk a 4. ovog a člank a.		
--	--	--	--

	<p>(3) U godišnje m izvješću o transpare ntnosti navode se barem sljedeći financijs ki podaci:</p> <p>1. finan cijski podac i o priho dima od prava , po kateg oriji prava i vrsti korišt enja (npr. emitir anje, intern et,</p>		
--	---	--	--

	javna izved ba), uklju čuće i podat ke o priho du od ulaga nja priho da od prava te korišt enju tih priho da (jesu li raspo dijelj eni nosite ljima prava ili drugi m organ izacij		
--	---	--	--

	ama za kolek tivno ostva rivanj e prava ili su korišt eni na drugi način)		
	2. finan cijski podac i o trošk ovim a ostva rivanj a prava i drugi h uslug a koje organ izacij		

	<p>a za kolektivno ostvarivanje prava daje nositeljima prava, s detaljnim opisom barem sljedećih stavki :</p> <p>a) svi operativni i fin</p>		
--	--	--	--

	n a n ci js ki tr oš k o vi s ra sp o dj el o m p o k at e g or iji pr a v a i, ta m		
--	---	--	--

	o g dj e su tr oš k o vi n ei zr a v ni i n e m o g u se pr ip is at i je d n oj ili		
--	---	--	--

	vi še k at e g or ij a pr a v a, o br az lo že nj e m m et o d e k oj o m se k or is		
--	---	--	--

	til o za d o dj el ji v a nj e ta k vi h n ei zr a v ni h tr oš k o v a b) o p er		
--	---	--	--

	at iv ni i fi n a n ci js ki tr oš k o vi , s ra sp o dj el o m p o k at e g or iji pr a		
--	---	--	--

	v a i, ta m o g dj e su tr oš k o vi n ei zr a v ni i n e m o g u se pr ip is at i		
--	---	--	--

	je d n oj ili vi še k at e g or ij a pr a v a, o br az lo že nj e m m et o d e k oj o		
--	--	--	--

	m se k or is til o za d o dj el ji v a nj e ta k vi h n ei zr a v ni h tr oš k o v a		
--	---	--	--

	i to sa m o u o d n os u n a u pr a vl ja nj e pr a vi m a, u kl ju č uj u či n a		
--	--	--	--

	k n a d e za u pr a vl ja nj e k oj e su o d bi je n e o d pr ih o d a o d pr a		
--	--	--	--

	v a ili pr ih o d a k oj i pr oi zl az e o d ul a g a nj a pr ih o d a o d pr a v		
--	--	--	--

	a u sk la d u s čl a n k o m 2 3 8. st a v k o m 3. i čl a n k o m 2 4 1. st		
--	---	--	--

	a v ci m a 1. d o 3. o v o g a Z a k o n a ili se s nj i m a pr e bi ja ju		
	c)		

	o p er at iv ni i fi n a n ci js ki tr oš k o vi u o d n os u n a us lu g e, is kl ju		
--	--	--	--

	č uj u či us lu g e u pr a vl ja nj a pr a vi m a, al i u kl ju č uj u či so ci ja ln e,		
--	---	--	--

	k ul tu rn e i o br az o v n e us lu g e		
	d) sr e ds tv a za p o kr iv a nj e tr oš		

	k o v a os tv ar iv a nj a pr a v a e) iz d v aj a nj a o d pr ih o d a o d pr		
--	--	--	--

	a v a, s ra sp o dj el o m p o k at e g or iji pr a v a i p o vr st i k or iš te nj		
--	--	--	--

	a te sv rh u iz d v aj a nj a k a o št o su tr oš k o vi os tv ar iv a nj a pr a v a		
--	---	--	--

	ili tr oš k o vi o b a vl ja nj a so ci ja ln ih , k ul tu rn ih ili o br az o v ni h us lu		
--	--	--	--

	g a i f) tr oš a k os tv ar iv a nj a i o b a vl ja nj a dr u gi h us lu g a k oj		
--	---	--	--

	e or g a ni za ci ja za k ol e kt iv n o os tv ar iv a nj e pr a v a pr u ža n os it el		
--	--	--	--

	ji m a pr a v a iz ra že n u p os to tk u u o d n os u pr e m a pr ih o d u o d		
--	--	--	--

	pr a v a u fi n a n ci js k oj g o di ni , p o k at e g or iji pr a v a i, ta m o		
--	--	--	--

	gdj esu troš kovi n ei zra vni i n e m o g u se pr ip is at i je d n oj ili vi		
--	--	--	--

	še k at e g or ij a pr a v a, o br az lo že nj e m et o d e k oj o m se k or is til o		
--	--	--	--

	za d o dj el ji v a nj e ta k vi h n ei zr a v ni h tr oš k o v a		
	3. finan cijski podac i o iznosi		

	ma koji pripa daju nosite ljima prava s detalj nim opiso m bare m sljede ćih stavki : a) u k u p a n iz n os d o di je lj		
--	---	--	--

	e n n os it el ji m a pr a v a, p o k at e g or iji pr a v a i vr st i k or iš te nj		
--	---	--	--

	<div>a</div> <div>b)</div> <div>u</div> <div>k</div> <div>u</div> <div>p</div> <div>a</div> <div>n</div> <div>iz</div> <div>n</div> <div>os</div> <div>is</div> <div>pl</div> <div>ac</div> <div>e</div> <div>n</div> <div>n</div> <div>os</div> <div>it</div> <div>el</div> <div>ji</div> <div>m</div> <div>a</div> <div>pr</div> <div>a</div> <div>v</div> <div>a,</div> <div>p</div> <div>o</div> <div>k</div> <div>at</div> <div>e</div> <div>g</div>		
--	---	--	--

	or iji pr a v a i vr st i k or iš te nj a		
	c) u če st al os t is pl at a, p o k at e g		

	or iji pr a v a i vr st i k or iš te nj a		
	d) u k u p a n iz n os pr ik u pl je n, al		

	i k oj i jo š ni je d o di je lj e n n os it el ji m a pr a v a, p o k at e g or iji		
--	---	--	--

	pr a v a i vr st i k or iš te nj a te s n az n a k o m fi n a n ci js k e g o di		
--	---	--	--

	n e u k oj oj je pr ik u pl je n e) u k u p a n iz n os d o di je lj e n, al i k		
--	--	--	--

	oj i jo š ni je is pl ač e n n os it el ji m a pr a v a, p o k at e g or iji pr a v a		
--	--	--	--

	i vr st i k or iš te nj a te s n az n a k o m fi n a n ci js k e g o di n e u k		
--	--	--	--

	oj oj je pr ik u pl je n		
	f) ra zl o zi k aš nj e nj a a k o or g a ni za ci ja za k ol		

	e kt iv n o os tv ar iv a nj e pr a v a ni je u ro k o vi m a pr o pi sa ni m u čl a		
--	---	--	--

	n k u 2 4 0. st a v k u 4. o v o g a Z a k o n a iz vr ši la ra sp o dj el u i		
--	---	--	--

	is pl at u g) u k u p ni n er as p o dj el ji vi iz n os i s o br az lo že nj e m za št		
--	---	--	--

	o su ut ro še ni		
	4. finan cijski podac i o odnos ima s drugi m organ izacij ama za kolek tivno ostva rivanj e prava s opiso m bare m sljede ćih stavki		

	: a) iz n os i pr i m lj e ni o d i is pl ač e ni dr u gi m or g a ni za ci ja m a		
--	--	--	--

	zakolektivno ostvariv anjenje prava, pokate egoriji prava v a i vr st		
--	--	--	--

	i k or iš te nj a te p o or g a ni za ci ji za k ol e kt iv n o os tv ar iv a nj e pr a		
--	--	--	--

	v a b) tr oš k o vi os tv ar iv a nj a pr a v a i dr u g a iz d v aj a nj a o d		
--	---	--	--

	pr ih o d a o d pr a v a k oj i pr ip a d aj u dr u gi m or g a ni za ci ja m a za		
--	---	--	--

		k ol e kt iv n o os tv ar iv a nj e pr a v a, p o k at e g or iji pr a v a i vr st i		
--	--	---	--	--

	k or iš te nj a te p o or g a ni za ci ji za k ol e kt iv n o os tv ar iv a nj e pr a v		
--	--	--	--

	c) a tr oš k o vi os tv ar iv a nj a pr a v a i dr u g a iz d v aj a nj a k oj a		
--	---	--	--

	su dr u g e or g a ni za ci je za k ol e kt iv n o os tv ar iv a nj e pr a v a pl at il		
--	--	--	--

	e, p o k at e g or iji pr a v a i vr st i k or iš te nj a te p o or g a ni za ci ji za		
--	---	--	--

	<div> <div> <div>k</div> <div>ol</div> <div>e</div> <div>kt</div> <div>iv</div> <div>n</div> <div>o</div> <div>os</div> <div>tv</div> <div>ar</div> <div>iv</div> <div>a</div> <div>nj</div> <div>e</div> <div>pr</div> <div>a</div> <div>v</div> <div>a</div> </div> <div>d) i</div> <div>z</div> <div>n</div> <div>os</div> <div>i</div> <div>is</div> <div>pl</div> <div>ac</div> <div>e</div> <div>ni</div> <div>n</div> <div>e</div> <div>p</div> <div>os</div> <div>re</div> </div>		
--	---	--	--

	d n o n os it el ji m a pr a v a k oj i su čl a n o vi dr u gi h or g a ni za ci ja		
--	--	--	--

	zakolektivno ostvarivanje njenj eprava, pokate egoriji prava va i po		
--	---	--	--

	<div> <div> <div>or</div> <div>g</div> <div>a</div> <div>ni</div> <div>za</div> <div>ci</div> <div>ji</div> <div>za</div> <div>k</div> <div>ol</div> <div>e</div> <div>kt</div> <div>iv</div> <div>n</div> <div>o</div> <div>os</div> <div>tv</div> <div>ar</div> <div>iv</div> <div>a</div> <div>nj</div> <div>e</div> <div>pr</div> <div>a</div> <div>v</div> <div>a.</div> </div> <div> <div>(4)</div> <div>U</div> <div>posebno</div> <div>m</div> <div>izvješću</div> <div>organizac</div> <div>ija</div> <div>za</div> </div> </div>		
--	--	--	--

	<p>kolektivn o ostvariva nje prava objavljuj e najmanje sljedeće podatke o korištenj u iznosa izdvojeni h za socijalne, kulturne i obrazovn e usluge:</p> <p>a) izn osi izdvo jeni za socija lne, kultur ne i obraz ovne uslug e u finan cijsko j</p>		
--	---	--	--

	<p>godin i, po vrsti i svrsi i, za svaku od njih po kateg oriji prava i vrsti korišt enja</p> <p>b) obr azlož enje o korišt enju tih iznos a po vrsti svrhe uklju čujući i trošk ove uprav ljanja iznosi</p>		
--	--	--	--

	ma izdvo jenim za socija lne, kultur ne i obraz ovne uslug e kao i zaseb nih iznos a korišt enih za socija lne, kultur ne i obraz ovne svrhe i		
	c) izn osi iz člank a 241.		

	stavk a 3. ovog a Zako na.		
	(5) Računo vodstven e podatke uključene u godišnje izvješće o transpare ntnosti mora revidirati jedan ili više revizora ovlašteni h u skladu sa zakonom kojim se uređuje područje revizije. Revizors ko izvješće		

	<p>sa svim eventualnim primjedbama objavljuje se u cijelosti u godišnjem izvješću o transparentnosti. Računovodstveni podaci uključuju financijske izjave iz stavka 2. podstavka 1. ovoga članka, financijske podatke iz stavka 2. podstavka 7. i 8. ovoga</p>		
--	--	--	--

	članka, te financijs ke podatke iz stavka 3. ovoga članka.		
<p>Članak 23.</p> <p>Izdavanje odobrenja za više državnih područja na unutarnjem tržištu</p> <p>Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju poslovni nastan na njihovom državnom području prilikom izdavanja odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja poštuju zahtjeve iz ove glave.</p>	<p>IZDAVANJE ODOBRENJA NA UNUTARNJEM TRŽIŠTU EUROPSKE UNIJE</p> <p>Članak 248.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj dužna je</p>	U potp unos ti preu zeto	

	<p>u izdavanju odobrenj a za korištenj e internets kih prava na autorski m glazbeni m djelima za više državnih područja unutar Europske unije (multiteri torijalna odobrenj a) poštovati odredbe iz ovoga poglavlja ovoga Zakona.</p> <p>(2) Internet ska prava na autorskim</p>		
--	--	--	--

	glazbenim djelima su autorska prava na glazbenim djelima iz članaka 26. i 29., uključujući pravo iz članka 40. ovoga Zakona, a koja je potrebno urediti pri pružanju usluga na internetu.		
<p>Članak 24.</p> <p>Kapacitet obrade odobrenja za više državnih područja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja ima dovoljan kapacitet za učinkovitu i transparentnu elektroničku obradu podataka potrebnih za vođenje takvih odobrenja, kao i za utvrđivanje repertoara i praćenje njegovog korištenja, izdavanje računa korisnicima, prikupljanje prihoda od prava i raspodjelu iznosa koji pripadaju nositeljima prava.</p> <p>2. U svrhu stavka 1. organizacija za kolektivno ostvarivanje prava poštuje barem sljedeće uvjete:</p> <p>(a) da ima mogućnost točnog utvrđivanja glazbenih djela, u cijelosti ili djelomično, koja je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlaštena zastupati;</p> <p>(b) da ima mogućnost točnog utvrđivanja, u cijelosti ili djelomično te u odnosu na svako relevantno državno područje, prava i</p>	<p>KAPACITET OBRAD MULTITERI TORIJALNI H ODOBRENJ A</p> <p>Članak 249.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivn</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>odgovarajućih nositelja prava za svako glazbeno djelo ili njegov dio koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlaštena zastupati;</p> <p>(c) da koristi jedinstvene identifikatore za utvrđivanje nositelja prava i glazbenih djela, uzimajući u obzir, koliko je to moguće, dobrovoljne industrijske standarde i praksu razvijenu na međunarodnoj razini ili razini Unije;</p> <p>(d) da koristi odgovarajuće načine identificiranja te pravovremenog i učinkovitog rješavanja nedosljednosti u podacima koje imaju druge organizacije za kolektivno ostvarivanje internetskim pravima na glazbena djela za više državnih područja.</p>	<p>o ostvariva nje prava koja izdaje multiterit orijalna odobrenj a za korištenj e internets kih prava na autorski m glazbeni m djelima dužna je imati dostatan kapacitet za elektroni čku obradu, na učinkovit i transpare ntan način, podataka</p>		
---	--	--	--

	koji su potrebni za izdavanje takvih odobrenj a, uključuju ći i za utvrđivan je repertoar a i praćenje njegova korištenj a, izdavanje računa korisnici ma, prikuplja nje prihoda od prava te raspodjel e iznosa nositelji ma prava.		
	(2)	Za	

	<p>ostvarenj e svrhe iz stavka 1. ovoga članka organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je ispunjava ti najmanje sljedeće pretposta vke:</p> <p>-</p> <p>s posob nost točno g utvrđi vanja, u cijelo sti ili u dijelu , autor</p>		
--	---	--	--

	skih glazb enih djela koje je ovlašt ena zastu pati		
	- s posob nost točno g utvrđi vanja, u cijelo sti ili u dijelu , za svako relev antno držav no podru čje, prava i		

	odgo varaj ućih nosite lja prava		
	-		
	korišt enje jedins tveni h identi fikato ra za utvrđi vanje nosite lja prava i autor skih glazb enih djela, uzim ajući u obzir, kolik o je		

	<p>to mogu će, stand arde koji se dobro voljn o korist e u indus triji i praks u razvij enu na među narod noj razini ili na razini Euro pske unije, i</p> <p>-</p> <p>korišt enje</p>		
--	---	--	--

	odgo varaj ući način a za identi ficira nje te pravo dobn o i učin ovito rješav anje nedos ljedn osti u podac ima koje imaju druge organ izacij e za kolek tivno ostva rivanj e prava koje daju		
--	--	--	--

	multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima.		
<p>Članak 25.</p> <p>Transparentnost informacija o repertoaru za više državnih područja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja, pružateljima internetskih usluga, nositeljima prava čija prava zastupa i drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava elektroničkim putem i na propisno obrazložen zahtjev pruža ažurirane informacije koje omogućuju utvrđivanje internetskog glazbenog repertoara koji zastupa. To uključuje:</p> <p>(a) glazbena djela koja zastupa;</p> <p>(b) prava koja zastupa u cijelosti ili djelomično; i</p> <p>(c) obuhvaćena državna područja.</p> <p>2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može po potrebi poduzeti razumne mjere za zaštitu točnosti i cjelovitosti</p>	<p>TRANSPARENTNOST PODATAKA O MULTITERITORIJALNOM REPERTOARU</p> <p>Članak 250.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivn</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>podataka, kontrolu ponovnog korištenja podataka i zaštitu komercijalno osjetljivih informacija.</p>	<p>o ostvariva nje prava koja izdaje multiterit orijalna odobrenj a za korištenj e internets kih prava na autorski m glazbeni m djelima dužna je pružatelji ma internets kih usluga, nositelji ma prava čija prava zastupa i drugim organizac ijama za kolektivn o</p>		
--	--	--	--

	<p>ostvariva nje prava, na njihov obrazlože ni zahtjev, elektroni čkim putem davati ažurne podatke koji omoguću ju utvrđivan je repertoar a koji zastupa na internetu. To uključuje :</p> <p>-</p> <p>autor ska glazb ena djela</p>		
--	---	--	--

	koja zastu pa		
	-		
	prava koja zastu pa u cijelo sti ili u dijelu i		
	-		
	držav na podru čja koja obuh vaća.		
	(2) Kada je to nužno, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može poduzeti razumne mjere za		

	zaštitu točnosti i cjelovitosti podataka, kontrolu njihove ponovne uporabe te za zaštitu komercijalno osjetljivih podataka.		
<p>Članak 26.</p> <p>Točnost informacija o repertoaru za više državnih područja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja ima spremne postupke kojima omogućuje nositeljima prava, drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i pružateljima internetskih usluga da zatraže ispravak podataka iz popisa uvjeta prema članku 24. stavku 2. ili informacija iz članka 25., ako ti nositelji prava, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i pružatelji internetskih usluga na temelju opravdanih dokaza smatraju da su ti podaci ili informacije netočni kad je riječ o internetskim pravima na glazbena djela. Ako su tvrdnje dovoljno potkrijepljene, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava osigurava da su ti podaci ili informacije ispravljani bez neopravdane odgode.</p> <p>2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u elektroničkom obliku pruža nositeljima prava čija su glazbena djela uključena u njezin glazbeni repertoar i nositeljima prava koji su joj u skladu s člankom 31. povjerali upravljanje svojim internetskim pravima na glazbena djela, informacije o njihovim glazbenim djelima, njihovim pravima u tim djelima i državnim područjima za koja nositelji prava ovlašćuju organizaciju. Pritom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i nositelji prava uzimaju u obzir, koliko je to moguće, dobrovoljne industrijske standarde ili praksu u vezi s razmjenom podataka, koja je razvijena na međunarodnoj razini ili razini Unije, omogućujući nositeljima prava da utvrde glazbeno djelo, u cijelosti ili djelomično, da utvrde internetska prava, u cijelosti ili djelomično, te državna područja za koja ovlašćuju organizaciju.</p>	<p>TOČNOST PODATAK A O MULTITERI TORIJALN OM REPERTOA RU</p> <p>Članak 251.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiterit orijalna</p>	U potp unos ti preu zeto	

<p>3. Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava za izdavanje odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja u skladu s člancima 29. i 30., ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava također primjenjuje stavak 2. ovog članka u odnosu na nositelje prava čija su glazbena djela uključena u repertoar ovlaštene organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, osim ako se organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne dogovore drugačije.</p>	<p>odobrenj a za internets ka prava na autorski m glazbeni m djelima dužna je propisati postupke kroz koje će omogućit i nositelji ma prava, drugim organizac ijama za kolektivn o ostvariva nje prava i pružatelj ma internets kih usluga da zahtijevaj</p>		
---	--	--	--

	<p>u ispravak podataka iz članka 249. stavka 2. i članka 250. ovoga Zakona ako iz razumnih dokaza koje su podnijeli uz svoj zahtjev proizlazi da su ti podaci netočni. Ako to podnesen i dokazi opravdav aju, organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je u</p>		
--	---	--	--

	<p>primjeren om roku ispraviti takve podatke.</p> <p>(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositeljima prava na glazbenim autorskim djelima koje zastupa u svom vlastitom repertoaru kao i nositelji prava koji su joj povjerili zastupanje</p>		
--	--	--	--

	<p>e u skladu s člankom 256. ovoga Zakona učiniti dostupni m odgovara juća sredstva pomoću kojih će oni biti sposobni u elektroni čkom obliku dostavljat i organizac iji za kolektivn o ostvariva nje prava podatke o svojim autorski m glazbeni m</p>		
--	---	--	--

	djelima, o udjelu svojih prava na tim djelima te o državama za koje ovlašćuju tu organizac iju za kolektivn o ostvariva nje prava. Tom prigodom organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava i nositelji prava uzet će u obzir, koliko je to moguće, dobrovolj		
--	---	--	--

	ne industrijs ke standarde ili prakse koji se odnose na razmjenu podataka, a razvijeni su na međunar odnoj ili unijskoj razini, dopuštaju ći nositelji ma prava da odrede glazbeno djelo, u cijelosti ili u dijelu, internets ka prava, u cijelosti ili u dijelu i države za koje		
--	--	--	--

	<p>ovlašćuju neku organizac iju za kolektivn o ostvariva nje prava.</p> <p>(3) Ako organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava ovlasti drugu takvu organizac iju za kolektivn o ostvariva nje prava za izdavanje odobrenj a za korištenj e internets</p>		
--	---	--	--

	kih prava na autorski m glazbeni m djelima sukladno člancima 254. i 255. ovoga Zakona, ovlaštena organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je primijeni ti odredbe iz stavka 2. ovoga članka i na nositelje prava na glazbeni m autorski m		
--	--	--	--

	djelima koja su uključena u repertoar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlast, osim ako je drukčije ugovoreno.		
<p>Članak 27.</p> <p>Točno i pravovremeno izvješćivanje te izdavanje računa</p> <p>1. Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava prati korištenje internetskih prava na glazbena djela koja zastupa u cijelosti ili djelomično, od strane pružatelja internetskih glazbenih usluga kojima je za ta prava izdala odobrenje za više državnih područja.</p> <p>2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nudi pružateljima internetskih usluga mogućnost da elektronički izvješćuju o stvarnom korištenju internetskih prava na glazbena djela, a pružatelji internetskih usluga točno izvješćuju o stvarnom korištenju tih djela. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava mora ponuditi upotrebu barem jedne metode izvješćivanja koja uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili prakse razvijene na međunarodnoj razini ili razini Unije za elektroničku razmjenu takvih podataka. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odbiti prihvatiti izvješće pružatelja internetskih usluga u njihovom formatu ako organizacija omogućava da se za izvješćivanje upotrebljava</p>	<p>TOČNO I PRAVODOBNO IZVJEŠĆIVANJE I IZDAVANJE RAČUNA</p> <p>Članak 252.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvariva</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>industrijski standard za elektroničku razmjenu podataka.</p> <p>3. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava elektronički izdaje račun pružateljima internetskih usluga. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nudi upotrebu barem jednog formata koji uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili praksu razvijenu na međunarodnoj razini ili razini Unije. Na računu se navode djela i prava za koja su izdana odobrenja, u cijelosti ili djelomično, na temelju podataka navedenih u popisu uvjeta iz članka 24. stavka 2. te odgovarajuće stvarno korištenje, u mjeri u kojoj je to moguće na temelju informacija koje je pružio pružatelj internetskih usluga i formata koji se upotrebljava za pružanje tih informacija. Pružatelj internetskih usluga ne može odbiti prihvatiti račun zbog njegovog formata ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava upotrebljava industrijski standard.</p> <p>4. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava bez odgode izdaje točan račun pružatelju internetskih usluga nakon što se prijavi stvarno korištenje internetskih prava na to glazbeno djelo, osim ako to nije moguće zbog razloga koji se mogu pripisati pružatelju internetskih usluga.</p> <p>5. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima spremne prikladne postupke kojima pružatelj internetskih usluga može osporiti točnost računa, uključujući ako pružatelj internetskih usluga primi račun jedne ili više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava za ista internetska prava na isto glazbeno djelo.</p>	<p>nje prava koja izdaje multiterit orijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je nadzirati korištenje internetskih prava na glazbenim djelima koja zastupa u cijelosti ili djelomično kod onih pružatelja</p>		
---	--	--	--

	<p>internetskih usluga koje je ovlastila na takvo korištenje.</p> <p>(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ponuditi pružateljima internetskih usluga mogućnost dostavljanja u elektroničkom obliku izvještaja o stvarnom korištenju</p>		
--	--	--	--

	<p>u internetskih prava na autorskim glazbenim djelima, a pružatelji internetskih usluga dužni su je o tome točno izvješćivati. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ponuditi uporabu barem jedne metode izvješćivanja koja uzima u</p>		
--	---	--	--

	obzir dobrovolj ne industrijs ke standarde ili prakse razvijene na međunar odnoj ili unijskoj razini za elektroni čku razmjenu takvih podataka. Organiza cija za kolektivn o ostvariva nje prava može odbiti izvješće pružatelj a internets kih usluga dostavlje no u		
--	--	--	--

	<p>njihovu vlastitom formatu ako ujedno omoguću je da se za izvješćiv anje upotreblj ava industrijs ki standard za elektroni čku razmjenu podataka.</p> <p>(3) Organiz acija za kolektivn o ostvariva nje prava elektroni čki izdaje račun pružatelji ma internets</p>		
--	--	--	--

	kih usluga. Dužna je ponuditi uporabu barem jedne metode izvješćiv anja koja uzima u obzir dobrovolj ne industrijs ke standarde ili prakse razvijene na međunar odnoj ili unijskoj razini za elektroni čku razmjenu takvih podataka. Na računu je dužna specificir ati		
--	---	--	--

	autorska djela i prava za koja je odobrenj e izdano, u cijelosti ili u dijelu, na temelju podataka navedeni h u popisu pretposta vki iz članka 249. stavka 2. ovoga Zakona i odgovara jućeg stvarnog korištenj a, u mjeri u kojoj je to moguće učiniti na temelju podataka dobiveni h od		
--	---	--	--

	pružatelj a internets kih usluga i formata koji je korišten za davanje tih podataka. Pružatelj internets kih usluga ne može odbiti račun zbog njegova formata ako organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava upotreblj ava industrijs ki		
--	--	--	--

	standard.		
	(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je izdati račun pružatelj u internetskih usluga točno i u primjerenom roku nakon što je pružatelj prijavio stvarno korištenje internetskih prava na autorskom glazbenom djelu,		

	<p>osim u slučajevima kada to nije moguće zbog razloga koje je skrivio pružatelj internetskih usluga.</p> <p>(5) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je omogućiti pružateljima internetskih usluga podnošenje prigovora protiv računa,</p>		
--	--	--	--

	uključuju ći slučajeve kad pružatelj internets kih usluga primi račun od jedne ili više organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava za isto internets ko pravo na istom glazbeno m djelu.		
--	---	--	--

<p>Članak 28.</p> <p>Točno i pravovremeno plaćanje nositeljima prava</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje stavak 3. države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje odobrenje za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja raspodjeljuje iznose koji pripadaju nositeljima prava, a koji proizlaze iz takvih odobrenja, točno i bez odgode nakon što je prijavljeno stvarno korištenje, osim ako to nije moguće zbog razloga koji se mogu pripisati pružatelju internetskih usluga.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje stavak 3. organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava barem sljedeće informacije uz svako plaćanje koje izvrši u skladu sa stavkom 1.:</p> <p>(a)razdoblje u kojem je došlo do korištenja za koje iznosi pripadaju nositeljima prava te državna područja na kojima je došlo do korištenja;</p> <p>(b)iznosi koje je prikupila organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, odbici i iznosi koje je raspodijelila za svako internetsko pravo na glazbeno djelo u pogledu kojeg su nositelji prava ovlastili organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ih zastupa u cijelosti ili djelomično;</p> <p>(c)iznosi koje je prikupila organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, odbici i iznosi koje je raspodijelila za svakog pružatelja internetskih usluga.</p> <p>3. Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava za izdavanje odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja u skladu s člancima 29. i 30., ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava raspodjeljuje iznose iz stavka 1. točno i bez odgode te daje informacije iz stavka 2. organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlaštenje. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlaštenje odgovorna je za daljnju raspodjelu tih iznosa i pružanje informacija nositeljima prava, osim ako se organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nisu dogovorile drugačije.</p>	<p>TOČNA I PRAVODOBNA ISPLATA NOSITELJIMA PRAVA</p> <p>Članak 253.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritornjalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je isplatiti iznose koje duguje nositelji</p>	<p>U potpuno sti preuzeto</p>	
--	--	---	--

	<p>ma prava iz takvih odobrenj a točno i u primjerenom roku, nakon primitka izvješća o stvarnom korištenju, osim ako to nije moguće zbog razloga koji su na strani korisnika (pružatelj a internetskih usluga).</p> <p>(2) Zajedno sa svakom isplatom iz stavka</p>		
--	---	--	--

	<p>1. ovoga članka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositelju prava dati barem sljedeće podatke:</p> <p>-</p> <p>r azdob lje korišt enja na koje se odnos i isplat a i držav na podru čja na koja</p>		
--	---	--	--

	se odnos i isplat a		
	-		
	napla ćeni priho d od prava , odbit ke i iznos e koji su isplać eni za svako intern etsko pravo za svako glazb eno djelo za koje je nosite		

	lj prava ovlast io tu organ izacij u za kolek tivno ostva rivanj e prava da ga zastu pa, u cijelo sti ili u dijelu i - priho d od prava napla ćen za tog nosite lja prava ,		
--	--	--	--

	odbit ke i iznos e koji su isplać eni za svako g koris nika (pruž atelja intern etskih uslug a).		
	(3) U slučaju kad organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava ovlasti drugu takvu organizac iju za kolektivn		

	<p>o ostvariva nje prava da u njezino ime i za njezin račun izdaje multiterit orijalna odobrenj a za internets ka prava na autorski m glazbeni m djelima sukladno člancima 254. i 255. ovoga Zakona, ovlaštena organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava</p>		
--	---	--	--

	dužna je isplatiti iznose iz stavka 1. ovoga članka točno i bez odgode te dati podatke iz stavka 2. ovoga članka organizac iji za kolektivn o ostvariva nje prava koja ju je ovlastila. U tome slučaju je ta organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava odgovorn a za daljnju		
--	--	--	--

	isplatu tih iznosa i prosljeđi vanje podataka nositelji ma prava, osim kad su organizac ije za kolektivn o ostvariva nje prava ugovorile drukčije.		
<p>Članak 29.</p> <p>Sporazumi između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u vezi s izdavanjem odobrenja za više državnih područja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da su neisključivi svi sporazumi o zastupanju između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u skladu s kojima organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da izdaje odobrenja za internetska prava na glazbena djela iz vlastitog glazbenog repertoara za više državnih područja. Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava upravlja tim internetskim pravima bez diskriminacije.</p> <p>2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlaštenje obavješćuje svoje članove o glavnim uvjetima sporazuma, uključujući njegovo trajanje i troškove usluga koje pruža ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.</p>	<p>UGOVORI IZMEĐU ORGANIZA CIJA ZA KOLEKTIV NO OSTVARIV ANJE PRAVA ZA MULTITERI TORIJALN A ODOBRENJ</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

<p>3. Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava obavješćuje organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlaštenje o glavnim uvjetima pod kojima se za njezina internetska prava izdaje odobrenje, uključujući narav korištenja, sve odredbe koje se odnose na naknade za odobrenja, trajanje odobrenja, obračunska razdoblja i obuhvaćena državna područja.</p>	<p>A</p> <p>Članak 254.</p> <p>(1) Ugovori između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojima jedna takva organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje drugu da za njezin račun izdaje multiteritornijalna odobrenja za internetska prava na autorskim</p>		
--	--	--	--

	<p>glazbeni m djelima za njezin repertoar ne mogu biti isključive naravi. Ovlašten a organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je ostvariva ti povjeren a internets ka prava bez diskrimin acije.</p> <p>(2) Organiz acija za kolektivn o ostvariva</p>		
--	--	--	--

	nje prava koja je drugo takvoj organizac iji za kolektivn o ostvariva nje prava dala ovlast iz stavka 1. ovoga članka dužna je svoje članove obavijesti ti o glavnim uvjetima ugovora kojim je tu ovlast dala, uključuju ći njegovo trajanje i trošak usluge koju ovlaštena		
--	--	--	--

	organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža.		
	(3) Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka dužna je organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja ju je ovlastila obavijestiti o glavnim uvjetima pod		

	kojima izdaje odobrenj a za korištenj e internets kih prava na autorski m glazbeni m djelima iz njezina repertoar a, uključuju ći narav korištenj a, sve odredbe koje se odnose ili utječu na iznos cijene za izdavanje odobrenj a, trajanje odobrenj a, obračuns		
--	--	--	--

	ka razdoblja te obuhvaće na državna područja.		
<p>Članak 30.</p> <p>Obveza zastupanja druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u vezi s izdavanjem odobrenja za više državnih područja</p> <p>1. Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ne izdaje niti nudi izdavanje odobrenja za internetska prava na glazbena djela iz vlastitog repertoara za više državnih područja zatraži od druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da stupi u sporazum o zastupanju radi zastupanja tih prava, države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je zahtjev upućen treba se složiti s takvim zahtjevom ako već izdaje ili nudi izdavanje odobrenja za istu kategoriju internetskih prava na glazbena djela za više državnih područja iz repertoara jedne ili više drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je zahtjev upućen odgovara u pisanom obliku i bez odgode organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja je taj zahtjev uputila.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje stavke 5. i 6. organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev upravlja zastupanim repertoarom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja je zahtjev uputila pod istim uvjetima kakvi su oni koje primjenjuje na upravljanje svojim repertoarom.</p> <p>4. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev uključuje zastupani repertoar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja je zahtjev uputila u sve ponude koje šalje pružateljima internetskih usluga.</p> <p>5. Naknada za upravljanje za uslugu koju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev pruža organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja je uputila zahtjev ne premašuje opravdane troškove organizacije za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev.</p>	<p>OBVEZA ZASTUPAN JA DRUGE ORGANIZA CIJE ZA KOLEKTIV NO OSTVARIV ANJE PRAVA</p> <p>Članak 255.</p> <p>(1) Ako organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava koja ne izdaje niti nudi izdavanje multiterit orijalnih</p>	U potp unos ti preu zeto	

<p>6. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja je uputila zahtjev stavlja na raspolaganje organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev informacije koje se odnose na njezin vlastiti glazbeni repertoar koje su potrebne za davanje odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja. Ako informacije nisu dovoljne ili su dostavljene u obliku koji ne dopušta organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev da ispuni zahtjeve iz ove glave, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev ima pravo naplatiti razumne troškove nastale prilikom ispunjavanja tih zahtjeva ili isključiti ona djela čiji podaci nisu dovoljni ili se ne mogu upotrijebiti.</p>	<p>odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima iz svojeg repertoara zatraži od druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da s njom sklopi ugovor kojim bi je ovlastila na zastupanje svojeg repertoara, organizacija za kolektivn</p>		
---	---	--	--

	o ostvariva nje prava od koje je zatraženo sklapanje takvog ugovora ne može odbiti takav zahtjev ako već izdaje ili nudi izdavanje multiterit orijalnih odobrenj a za istu kategorij u internets kih prava na autorski m glazbeni m djelima za repertoar jedne ili		
--	---	--	--

	više drugih organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava.		
	(2) Organiz acija za kolektivn o ostvariva nje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je na njega u primjeren om roku odgovorit i pisano.		
	(3) Organiz		

	<p> acija za kolektivn o ostvariva nje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je zastupati povjereni repertoar pod istim uvjetima koje primjenju je na svoj repertoar te uključiti povjereni repertoar u sve ponude koje upućuje pružatelji ma internets kih </p>		
--	--	--	--

	<p>usluga.</p> <p>(4) Trošak ostvarivanja koji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka naplati za zastupanje povjerenog repertoara ne smije premašiti iznos opravdanih troškova koji joj nastanu u obavljanju te usluge.</p> <p>(5) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja upućuje zahtjev iz stavka 1. ovoga članka</p>		
--	--	--	--

	<p>dužna je organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava kojoj upućuje taj zahtjev učiniti dostupnim sve podatke o svom vlastitom repertoaru koji su potrebni za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima. Ako su ti podaci nedostatni ili pruženi u obliku koji nije prikladan za ispunjavanje pretpostavki za izdavanje multiteritorij</p>		
--	--	--	--

	alnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima iz ovog poglavlja ovog Zakona, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka ima pravo naplatiti razumne troškove nastale prigodom ispunjavanja tih pretpostavki ili isključiti djela za koja su podaci nedostatni ili se ne mogu		
--	---	--	--

	koristiti.		
<p>Članak 31.</p> <p>Pristup izdavanju odobrenja za više državnih područja</p> <p>Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne izdaje ili ne nudi izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na glazbena djela za više državnih područja ili ne dopušta drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava da zastupa ta prava u tu svrhu do 10. travnja 2017., države članice osiguravaju da nositelji prava koji su ovlastili tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da zastupa njihova internetska prava na glazbena djela mogu iz te organizacije za kolektivno ostvarivanje prava povući internetska prava na glazbena djela za potrebe izdavanja odobrenja za više državnih područja s obzirom na sva državna područja, a da istodobno ne moraju povući internetska prava na glazbena djela za potrebe izdavanja odobrenja za jedno državno područje, kako bi odobrenja za korištenje svojih internetskih prava na glazbena djela za više državnih područja izdavali sami ili preko bilo koje druge strane koju ovlaste ili preko bilo koje organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja poštuje odredbe ove glave.</p>	<p>PRISTUP MULTITERI TORIJALNI M ODOBRENJ IMA</p> <p>Članak 256.</p> <p>Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne izdaje niti nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima, te ako nije</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>ovlastila drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava na zastupanje njezina repertoara u tu svrhu do 31. prosinca 2017., nositelji prava koji su ovlastili tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ostvaruje njihova internetska prava na autorskim glazbenim djelima mogu povući to ovlaštenje u odnosu na izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za korištenje</p>		
--	--	--	--

	internetskih prava i ostaviti joj ovlast za ostvarivanje tih prava na području Republike Hrvatske (jednoteritori jalno odobrenje) te izdavanje multiteritorij alnih odobrenja za internetska prava obavljati individualno (osobno), putem specijaliziran e pravne osobe ili kolektivno putem neke druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.		
--	---	--	--

<p>Članak 32.</p> <p>Odstupanja u slučaju internetskih prava na glazbena djela za radijske i televizijske programe</p> <p>Zahtjevi iz ove glave ne primjenjuju se na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ako one, na osnovi dobrovoljnog objedinjavanja potrebnih prava, u skladu s odredbama o konkurenciji iz članka 101. i 102. UFEU-a, izdaju odobrenja za korištenje internetskih prava na glazbena djela za više državnih područja koja kuća koja emitira djelo traži da bi prenijela ili učinila dostupnim javnosti svoje radijske ili televizijske programe istodobno s njihovim prvobitnim emitiranjem ili nakon njega te za svaki internetski materijal, uključujući najave, koji je proizvela kuća koja emitira djelo ili je materijal proizveden za nju, a dodatan je u odnosu na početno emitiranje njezina radijskog ili televizijskog programa.</p> <p>GLAVA IV.</p> <p>IZVRŠNE MJERE</p>	<p>IZUZECI ZA INTERNET SKA PRAVA NA AUTORSKI M GLAZBENI M DJELIMA U ODNOSU NA RADIJSKE I TELEVIZIJS KE PROGRAM E</p> <p>Članak 257.</p> <p>Ovo poglavlje ovoga Zakona ne primjenjuje se na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje izdaju, na temelju dobrovoljnog objedinjavan ja potrebnih prava te u</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
--	--	---	--

	<p>skladu s odredbama o zaštiti tržišnog natjecanje iz članaka 101. i 102. Ugovora o funkcioniranj u Europske unije, multiteritorij alna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima organizacija ma za emitiranje u slučaju kad one priopćavaju ili čine dostupnim javnosti svoje radijske ili televizijske programe istodobno sa svojim</p>		
--	---	--	--

	<p>primarnim emitiranjima ili nakon njega, kao i bilo koji drugi internetski materijal koji su proizvele ili je proizveden za njih, uključujući najave, a dodatan je u odnosu na primarno emitiranje njihova radijskog ili televizijskog programa.</p>		
<p>Članak 33.</p> <p>Postupci za prigovore</p> <p>1. Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava svojim članovima i organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime upravljaju pravima u skladu sa sporazumom o zastupanju stavljaju na raspolaganje djelotvorne i pravovremene postupke za rješavanje prigovora, posebno u odnosu na odobrenje za upravljanje pravima i otkazivanje ili povlačenje prava, uvjete članstva, naplatu iznosa koji pripadaju nositeljima prava, odbitke i raspodjele.</p> <p>2. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u pismenom obliku odgovaraju na prigovore članova ili organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime upravljaju pravima u skladu sa sporazumom o zastupanju. Ako organizacija za</p>	<p>PRIGOVOR I</p> <p>Članak 258.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>kolektivno ostvarivanje prava odbije prigovor, navodi razloge za to.</p>	<p>dužna je utvrditi učinkovit e i pravodob ne postupke u kojima će rješavati prigovore svojih članova i drugih organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava u čije ime ostvaruje prava u skladu s ugovorim a o uzajamno m zastupanj u, osobito u odnosu na</p>		
---	---	--	--

	<p>punomoć i za zastupanj e i prestanak ili povlačenj e prava, uvjete članstva, prikuplja nje iznosa koji pripadaju nositelji ma prava, izdvajanj a te raspodjel e.</p> <p>(2) Organiz acija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je pisano odgovara ti na</p>		
--	--	--	--

	<p>prigovore iz stavka 1. ovoga članka te u slučaju odbijanja prigovora obrazložiti razloge.</p>		
<p>Članak 34.</p> <p>Alternativni postupci rješavanja sporova</p> <p>1. Države članice mogu odrediti da se sporovi između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, članova organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, nositelja prava ili korisnika o odredbama nacionalnog zakona donesenog u skladu sa zahtjevima ove Direktive podnose na rješavanje brzim, neovisnim i nepristranim alternativnim postupkom rješavanja sporova.</p> <p>2. Države članice u svrhu glave III. osiguravaju da se sljedeći sporovi povezani s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom na njihovom državnom području, koja izdaje ili nudi izdavanje odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja, mogu podnositi na rješavanje neovisnim i nepristranim alternativnim postupkom rješavanja sporova:</p> <p>(a) sporovi sa stvarnim ili mogućim pružateljem internetskih usluga o primjeni članaka 16., 25., 26. i 27.;</p> <p>(b) sporovi s jednim ili više nositelja prava o primjeni članaka 25., 26., 27., 28., 29., 30. i 31.;</p> <p>(c) sporovi s drugom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava o primjeni članaka 25., 26., 27., 28., 29. i 30.</p>	<p>POSEBNO O ALTERNATIVNOM RJEŠAVANJU SPOROVA U SVEZI S MULTITERITORIJALNIM ODOBRENJIMA ZA INTERNETSKA PRAVA NA AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA</p>	<p>U potpuno sti preuzeto</p>	

	<p>Članak 260.</p> <p>(1) U svrhu provedbe odredaba iz poglavlja 7. ovog dijela ovoga Zakona (Izdavanj e odobrenj a za korištenj e internets kih prava na autorski m glazbeni m djelima za više državnih područja) sljedeće sporove povezane s organizac ijom za</p>		
--	--	--	--

	kolektivn o ostvariva nje prava koja izdaje multiterit orijalna odobrenj a za internets ka prava na autorski m glazbeni m djelima, sa sjedištem ili poslovni m nastanom u Republici Hrvatsko j, strane u sporu mogu iznositi pred arbitražni sud u		
--	---	--	--

	<p>skladu s propisim a o arbitraži:</p> <p>a) spo rove s posto jećim ili poten cijaln im pruža telje m intern etskih uslug a u vezi s primj enom člana ka 229., 250., 251. i 252. ovog a Zako na;</p> <p>b) spo</p>		
--	---	--	--

	<p>rove s jedni m ili više nosite lja prava u vezi s primj enom člana ka 250., 251., 252., 253., 254., 255. i 256. ovog a Zako na;</p> <p>c) spo rove s drugi m organ izacij ama za kolek</p>		
--	---	--	--

	<p>tivno ostva rivanj e prava u vezi s primj enom člana ka 250., 251., 252., 253., 254. i 255. ovog a Zako na.</p>		
	<p>(2) Stranke u sporovim a iz stavka 1. ovoga članka mogu od Vijeća stručnjak a zatražiti</p>		

	da daje mišljenje o predmetu njihova spora. Na postupak davanja mišljenja na odgovara jući način primjenju ju se odredbe članka 231. stavka 6. ovoga Zakona.		
<p>Članak 35.</p> <p>Rješavanje sporova</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se sporovi između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika posebno u vezi s postojećim i predloženim uvjetima izdavanja odobrenja ili kršenjem ugovora mogu podnijeti sudu i, ako je potrebno, drugom neovisnom i nepristranom tijelu za rješavanje sporova ako je to tijelo stručno na području prava intelektualnog vlasništva.</p> <p>2. Članci 33. i 34. i stavak 1. ovog članka ne dovode u pitanje pravo stranaka da traže i brane svoja prava pokretanjem postupka pred sudom.</p>	<p>RJEŠAVAN JE SPOROVA IZMEĐU ORGANIZA CIJE ZA KOLEKTIV NO OSTVARIV ANJE PRAVA I KORISNIK</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

	A		
	<p>Članak 259.</p> <p>Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kao i korisnik, koji su u sporu o njihovu međusobnom odnosu, a posebno o uvjetima davanja odobrenja za korištenje ili povredu ugovora, mogu svoj spor izložiti pred arbitražnim sudom stručnim u području intelektualnog vlasništva u skladu s propisima o arbitraži ili pred</p>		

	nadležnim sudom u skladu s propisima o parničnom postupku.		
<p>Članak 36.</p> <p>Usklađenost</p> <p>1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u tu svrhu nadziru usklađenost organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom na svojem državnom području s odredbama nacionalnog zakona donesenog u skladu sa zahtjevima iz ove Direktive.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da za članove organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, nositelje prava, korisnike, druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i druge zainteresirane strane postoje postupci za obavješćivanje nadležnih tijela imenovanih u tu svrhu o aktivnostima ili okolnostima koje po njihovom mišljenju predstavljaju povredu odredbi nacionalnog zakona donesenog u skladu sa zahtjevima iz ove Direktive.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u tu svrhu imaju ovlast nametnuti odgovarajuće kazne ili poduzeti odgovarajuće mjere u slučaju neusklađenosti s odredbama nacionalnog zakona donesenog u okviru provedbe ove Direktive. Te kazne i mjere moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.</p> <p>Države članice do 10. travnja 2016. obavješćuju Komisiju o nadležnim tijelima iz ovog članka i članaka 37. i 38. Komisija objavljuje primljene informacije.</p>	<p>NADLEŽNOSTI ZAVODA U POGLEDU KOLEKTIVNOG OSTVARIVANJA PRAVA</p> <p>Članak 262.</p> <p>(1) Zavod izdaje odobrenje iz članka 220. stavka 1. ovoga Zakona organizacijama za kolektivno</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>ostvariva nje prava i odobrenj e iz članka 221. stavka 2. ovoga Zakona neovisni m upravljaj kim subjekti ma.</p> <p>(2) Zavod vodi evidencij u organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava i neovisnih upravljaj kih subjekata koji</p>		
--	---	--	--

	obavljaju djelatnost kolektivn og ostvariva nja prava na području Republik e Hrvatske.		
	(3) Zavod obavlja inspekcij ski nadzor nad radom organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava i neovisnih upravljaj kih subjekata , u smislu obavljanj a		

	<p>djelatnost i kolektivn og ostvariva nja prava na području Republik e Hrvatske u skladu s ovim Zakonom .</p> <p>(4) Ako Zavod zaprimi obrazlože ni zahtjev bilo koje osobe koja ima pravni interes ili po službenoj dužnosti stekne spoznaju da organizac</p>		
--	---	--	--

	ija za kolektivn o ostvariva nje prava ili neovisni upravljač ki subjekt sa sjedištem ili poslovni m nastanom u Republici Hrvatsko j kolektivn o ostvaruje prava na području Republik e Hrvatske bez odobrenj a iz članka 220. stavka 1. odnosno		
--	--	--	--

	<p>članka 221. stavka 2. ovoga Zakona, zatražit će od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odnosno od neovisnog upravljačkog subjekta podatke i dokumentaciju radi utvrđivanja navedenih činjenica.</p>		
	<p>(5) Ako na temelju proveden</p>		

	ih radnji iz stavka 4. ovoga članka Zavod utvrdi da organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava ili neovisni upravljač ki subjekt obavlja na području Republik e Hrvatske djelatnost kolektivn og ostvariva nja prava bez odobrenj a iz članka 220. stavka 1. odnosno		
--	---	--	--

	<p>članka 221. stavka 2. ovoga Zakona, rješenjem će zabraniti rad te organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odnosno tog neovisnog upravljačkog subjekta na području Republike Hrvatske.</p> <p>(6) Ako Zavod zaprimi obrazlože</p>		
--	---	--	--

	ni zahtjev bilo koje osobe koja ima pravni interes ili po službenoj dužnosti stekne spoznaju da neovisni upravljač ki subjekt sa sjedištem ili poslovni m nastanom u drugoj državi članici Europske unije kolektivn o ostvaruje prava na području Republik e Hrvatske		
--	--	--	--

	bez ispunjava nja pretposta vki iz članka 221. stavka 3. ovoga Zakona, zatražit će od neovisno g upravljач kog subjekta podatke i dokumen taciju radi utvrđivan ja tih pretposta vki i obaviti ostale potrebne radnje, uključuju ći mogućno st da dostavi		
--	--	--	--

	<p>sve relevantne podatke nadležnom tijelu te države članice i priloži zahtjev za poduzimanje odgovarajućih postupanja i mjera.</p> <p>(7) Ako na temelju provedenih radnji iz stavka 6. ovoga članka Zavod utvrdi da neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim</p>		
--	---	--	--

	m nastanom u drugoj državi članici Europske unije kolektivn o ostvaruje prava na području Republik e Hrvatske bez ispunjava nja pretposta vki iz članka 221. stavka 3. ovoga Zakona, rješenjem će zabraniti rad tog neovisno g upravljaj kog subjekta		
--	--	--	--

	<p>na području Republike Hrvatske i o tome obavijestiti nadležno tijelo u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan te tog neovisnog upravljačkog subjekta.</p>		
	<p>(8) Protiv rješenja iz</p>		

	stavaka 5. i 7. ovoga članka nije dopušten a žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.		
	(9) Za upravne sporove iz ovoga Zakona isključiv o su nadležni Upravni sud u Zagrebu i Visoki upravni sud Republik e Hrvatske.		

	(10) Službeno dopisivanje između Zavoda i organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odnosno neovisnih upravljačkih subjekata koji na području Republike Hrvatske kolektivno ostvaruju ili namjeravaju kolektivno ostvarivati prava vodi se na hrvatsko		
--	--	--	--

	<p>m jeziku i latinično m pismu.</p> <p>(11) Rje šenja iz članka 220. stavka 1., članka 221. stavka 2. ovoga Zakona te iz stavaka 5. i 7. ovoga članka objavljaju se u službenom glasilu Zavoda i na mrežnim stranicama Zavoda.</p> <p>INSPEKCIJ SKA OVLAŠTEN JA</p> <p>Članak 263.</p>		
--	---	--	--

	(1) U obavljanj u inspekcij skog nadzora iz članka 262. stavka 3. ovoga Zakona, državni službenik Zavoda zadužen za provedbu inspekcij skog nadzora (u daljnjem tekstu: inspektor) ovlašten je od organizac ije za kolektivn o ostvariva nje prava odnosno od		
--	---	--	--

	<p>neovisno g upravljač kog subjekta zahtijevat i uvid u isprave i poslovnu dokumen taciju koja se odnosi na obavljanj e djelatnost i kolektivn og ostvariva nja prava.</p> <p>(2) Inspekci jski nadzor nad radom organizac ija za kolektivn o ostvariva</p>		
--	--	--	--

	<p>nje prava i neovisnih upravljач kih subjekata koji obavljaju djelatnost kolektivn og ostvariva nja prava na području Republik e Hrvatske po odobrenj u iz članka 220. stavka 1., odnosno 221. stavka 2. ovoga Zakona može biti redoviti i izvanred ni, pri</p>		
--	---	--	--

	<p>čemu:</p> <p>a) red oviti inspe kcijsk i nadzo r provo di se perio dički, u pravil u jedno m godiš nje</p> <p>b) izv anred ni inspe kcijsk i nadzo r može se prove sti:</p> <p>- na</p>		
--	--	--	--

	dostatno obrazložen i zahtje v člano va organ izacij e za kolek tivno ostva rivanj e prava , opun omoć enika neovi snog uprav ljačk og subje kta, koris nika, druge organ izacij		
--	---	--	--

	e za kolek tivno ostva rivanj e prava , drugo g neovi snog uprav ljačk og subje kta ili druge osobe koja ima pravn i intere s za provo đenje m takvo g nadzo ra, u koje m se		
--	---	--	--

	upoz orava na radnj e ili okoln osti koje prem a mišlj enju podn ositel ja zahtje va preds tavlja ju povre du ovog Zako na u obavl janju djelat nosti kolek tivno g ostva rivanj		
--	---	--	--

	a prava ili		
	- po služb enost dužn osti, ako Zavo d na bilo koji način stegn e spozn aju o mogu ćoj nepra vilno sti u radu organ izacij e za kolek tivno ostva rivanj e prava		

	ili neovi snog uprav ljačk og subje kta.		
	(3) Ako inspektor u provođen ju nadzora utvrdi da organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava odnosno neovisni upravljaj ki subjekt sa sjedištem ili poslovni m nastanom u		

	Republici Hrvatsko j djelatnost kolektivn og ostvariva nja prava obavlja protivno izdanom rješenju iz članka 220. stavka 1. odnosno članka 221. stavka 2. ovoga Zakona ili protivno odredba ma iz ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanj e utvrđenih nedostata		
--	--	--	--

	<p>ka i nepraviln osti u određeno m roku.</p> <p>(4) Ako u određeno m roku iz stavka 3. ovoga članka nedostaci i nepraviln osti ne budu uklonjeni i ako organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava odnosno neovisni upravljac ki subjekt sa sjedištem ili poslovni</p>		
--	--	--	--

	m nastanom u Republici Hrvatsko j i dalje ne udovolja va propisani m uvjetima za obavljanj e djelatnost i kolektivn og ostvariva nja prava ili ako teže i ponovlje no krši odredbe iz ovoga Zakona, inspektor donosi rješenje kojim se ukida odobrenj		
--	--	--	--

	<p>e iz članka 220. stavka 1. odnosno članka 221. stavka 2. ovoga Zakona.</p> <p>(5) Zavod je ovlašten provoditi izvanred ni inspekcij ski nadzor iz stavka 2. točke b) ovoga članka nad neovisni m upravljač kim subjekto m koji ima sjedište</p>		
--	--	--	--

	<p>ili poslovni nastan u nekoj drugo državi članici Europske unije i koji je, u skladu s člankom 221. stavkom 3. ovoga Zakona, obavijesti o Zavod o svojoj namjeri kolektivn og ostvariva nja prava na području Republik e Hrvatske. Ako inspektor u provođen ju takvog</p>		
--	---	--	--

	izvanred nog nadzora utvrdi da taj neovisni upravljач ki subjekt obavlja poslove kolektivn og ostvariva nja prava protivno odredba ma iz ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanj e utvrđenih nedostata ka i nepraviln osti u određeno m roku i dostaviti to rješenje		
--	---	--	--

	<p>tome neovisno m upravljач kom subjektu putem nadležno g tijela u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljач ki subjekt ima sjedište ili poslovni nastan.</p>		
	<p>(6) Ako u određeno m roku iz stavka 5. ovoga članka nedostaci i nepraviln osti ne</p>		

	budu uklonjeni , inspektor donosi rješenje kojim se zabranjuj e rad neovisno m upravljač kom subjektu na području Republik e Hrvatske i dostavlja to rješenje tome neovisno m upravljač kom subjektu putem nadležno g tijela u državi članici		
--	--	--	--

	<p>Europske unije u kojoj taj neovisni upravljач ki subjekt ima sjedište ili poslovni nastan.</p>		
	<p>(7) Protiv rješenja iz stavaka 4. i 6. ovoga članka nije dopušten a žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p>		
	<p>(8) Rješenja iz stavaka</p>		

	<p>4. i 6. ovoga članka objavljuju se u službenom glasilu Zavoda i na mrežnim stranicama Zavoda.</p> <p>(9) O mjerama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka poduzeti m protiv organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja je registrirana kao udruga,</p>		
--	--	--	--

	<p>inspektor je dužan obavijestiti nadležno upravno tijelo županije odnosno Grada Zagreba koje vodi registar udruga.</p> <p>(10) In spektor je ovlašten sudjelovati na općoj skupštini organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, bez prava glasovanja. Organiza</p>		
--	--	--	--

	<p>cija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pravodobno dostaviti obavijest Zavodu o mjestu i vremenu održavanja opće skupštine .</p>		
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Posljednju rečenicu u članku 36. Direktive nije potrebno doslovno implementirati</p>

			rati u tekst prijed loga Zako na s obzir om da se ista odnos i na rok obavj eštav anja Euro pske komi sije koji je isteka o 2016. godin e, a koju obvez u je RH izvrši la.
--	--	--	--

<p>Članak 37.</p> <p>Razmjena informacija među nadležnim tijelima</p> <p>1. Radi pojednostavljivanja nadzora primjene ove Direktive svaka država članica osigurava da nadležno tijelo imenovano u tu svrhu bez neopravdane odgode odgovori na zahtjev za dostavu informacija primljen od nadležnog tijela države članice, imenovanog u tu svrhu, zbog pitanja u vezi s primjenom ove Direktive, a posebno zbog aktivnosti organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom na državnom području države članice kojoj je zahtjev poslan, pod uvjetom da je zahtjev propisno obrazložen.</p> <p>2. Ako nadležno tijelo smatra da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, no koja djeluje na njegovom državnom području, možda nije usklađena s odredbama nacionalnog zakona države članice u kojoj ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima poslovni nastan, a koje su donesene u skladu sa zahtjevima iz ove Direktive, može poslati sve relevantne informacije nadležnom tijelu države članice u kojoj organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima poslovni nastan, a može prema potrebi priložiti i zahtjev tom tijelu da poduzme odgovarajuće mjere u okviru svoje nadležnosti. Zahtijevano nadležno tijelo šalje obrazloženi odgovor unutar tri mjeseca.</p> <p>3. Nadležno tijelo koje podnosi takav zahtjev predmet iz stavka 2. također može uputiti stručnoj skupini uspostavljenoj u skladu s člankom 41.</p>	<p>SURADNJA S NADLEŽNIM TIJELIMA U DRUGIM DRŽAVAMA A ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE I EUROPSKOM KOMISIJOM</p> <p>Članak 267.</p> <p>(1) Zavod je dužan odgovoriti na zahtjev za dostavu podataka o primjeni Direktive 2014/26/EU, što posebno uključuje podatke o</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

	aktivnost ima organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava sa sjedištem ili poslovni m nastanom u Republici Hrvatsko j, koji je primio od tijela države članice Europske unije koje je odgovara jućim propisom te države određeno kao tijelo za provedbu nadzora		
--	---	--	--

	<p>nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Zavod nije dužan odgovarati na zahtjeve koji nisu dostatno obrazloženi.</p> <p>(2) Ako Zavod smatra da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt</p>		
--	---	--	--

	sa sjedištem ili poslovni m nastanom u drugoj državi članici Europske unije, a obavljaju poslove kolektivn og ostvariva nja prava u Republici Hrvatsko j ne obavljaju te poslove u skladu s propisim a te države članice u koje je impleme ntirana Direktiva 2014/26/		
--	--	--	--

	EU, može sve relevantne podatke dostaviti tijelu te države članice koje je odgovarajućim propisom u njoj određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Prema potrebi Zavod može priložiti i zahtjev tome		
--	---	--	--

	<p>tijelu za poduzim anje odgovara juće mjere u skladu s nadležno stima tog tijela.</p> <p>(3) Ako je Zavod od tijela koje je u nekoj državi članici Europske unije odgovara jućim propisom određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizac ija za kolektivn</p>		
--	--	--	--

	<p>o ostvariva nje prava primio zahtjev iz stavka 1. ovoga članka, dužan je odgovorit i u roku od tri mjeseca od dana primitka zahtjeva.</p> <p>(4) Zahtjev iz stavka 2. ovoga članka Zavod može uputiti i stručnoj skupini koju čine predstavnici nadležnih tijela država članica Europske unije, a kojom predsjeda</p>		
--	--	--	--

	predstavnik Europske komisije.		
<p>Članak 38.</p> <p>Suradnja za razvoj izdavanja odobrenja za više državnih područja</p> <p>1. Komisija potiče redovitu razmjenu informacija o stanju i razvoju izdavanja odobrenja za više državnih područja među nadležnim tijelima imenovanima u tu svrhu u državama članicama te između tih tijela i Komisije.</p> <p>2. Komisija provodi redovita savjetovanja s predstavnicima nositelja prava, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, korisnika, potrošača i drugih zainteresiranih stranaka o njihovim iskustvima s primjenom odredbi glave III. ove Direktive. Komisija nadležnim tijelima pruža sve relevantne informacije koje proizlaze iz tih savjetovanja u okviru razmjene informacija iz stavka 1.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da do 10. listopada 2017. njihova nadležna tijela Komisiji podnesu izvješće za svoju državu o stanju i razvoju izdavanja odobrenja za više državnih područja. To izvješće prije svega sadrži informacije o dostupnosti izdavanja odobrenja za više državnih područja u dotičnoj državi članici, o usklađenosti organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s odredbama nacionalnog zakona donesenog u okviru provedbe glave III. ove Direktive zajedno s procjenom korisnika, potrošača, nositelja prava i drugih zainteresiranih strana o razvoju izdavanja odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja.</p> <p>4. Na temelju izvješća primljenog u skladu sa stavkom 3. i informacija prikupljenih u skladu sa stavcima 1. i 2., Komisija procjenjuje primjenu glave III. ove Direktive. Ako je nužno te po potrebi na temelju posebnog izvješća, razmatra daljnje korake za rješavanje bilo kojih utvrđenih problema. Ta se procjena posebno odnosi na sljedeće:</p> <p>(a) broj organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje ispunjavaju zahtjeve iz glave III.;</p> <p>(b) primjenu članaka 29. i 30., uključujući broj sporazuma o zastupanju koje su sklopile organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u skladu s tim člancima;</p>	<p>SURADNJA S NADLEŽNI M TIJELIMA U DRUGIM DRŽAVAM A ČLANICAM A EUROPSKE UNIJE I EUROPSKO M KOMISIJO M</p> <p>Članak 267.</p> <p>(5) Zavod je dužan u primjeren om roku odgovorit</p>	U potp unos ti preu zeto	

<p>(c) udio repertoara u državama članicama koji je dostupan za izdavanje odobrenja za više državnih područja.</p> <p>GLAVA V.</p> <p>IZVJEŠĆIVANJE I ZAVRŠNE ODREDBE</p>	<p>i na sve upite Europske komisije i suradivat i s Europsko m komisijo m radi razvijanj a multiterit orijalnih odobrenj a za korištenj e internets kih prava na autorski m glazbeni m djelima te postizanj a ciljeva redovite razmjene svih relevantn</p>		
---	--	--	--

	ih podataka između Europske komisije i Zavoda, podnošen ja izvješća Europsko j komisiji o stanju i razvoju izdavanja multiterit orijalnih odobrenj a u Republici Hrvatsko j do 10. listopada 2017., redovitog izvješćiv anja o promjena ma u popisu organizac ija za kolektivn o ostvariva		
--	---	--	--

	nje prava sa sjedištem ili poslovni m nastanom u Republici Hrvatsko j te za potrebe ostvariva nja zadaća stručne skupine iz stavka 4. ovoga članka.		
		Nije potr ebn o preu zim anje	Stavc i 1., 2. i 4. odnos e se na obvez e Euro pske komi sije te

			stoga preuzimanje istih nije potrebno.
<p>Članak 39.</p> <p>Izvješćivanje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava</p> <p>Do 10. travnja 2016. države članice na temelju informacija kojima raspolažu Komisiji dostavljaju popis organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju poslovni nastan na njihovom državnom području.</p> <p>Države članice javljaju Komisiji sve izmjene tog popisa bez neopravdane odgode.</p> <p>Komisija te informacije objavljuje i ažurira.</p>	<p>SURADNJA S NADLEŽNIM TIJELIMA U DRUGIM DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE I EUROPSKOM KOMISIJOM</p> <p>Članak 267.</p> <p>(5) Zavod je dužan u primjerenom roku odgovoriti</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	i na sve upite Europske komisije i suradivat i s Europsko m komisijo m radi razvijanj a multiterit orijalnih odobrenj a za korištenj e internets kih prava na autorski m glazbeni m djelima te postizanj a ciljeva redovite razmjene svih relevantn		
--	--	--	--

	ih podataka između Europske komisije i Zavoda, podnošen ja izvješća Europsko j komisiji o stanju i razvoju izdavanja multiterit orijalnih odobrenj a u Republici Hrvatsko j do 10. listopada 2017., redovitog izvješćiv anja o promjena ma u popisu organizac ija za kolektivn o ostvariva		
--	---	--	--

	nje prava sa sjedištem ili poslovni m nastanom u Republici Hrvatsko j te za potrebe ostvariva nja zadaća stručne skupine iz stavka 4. ovoga članka.		
		Nije potr ebn o preu zim anje	Prvi dio člank a 39. preds tavlja obvez u koja je već izvrše na

			dok se posljednji dio tog članka a odnos i na obvezu Europske komisije.
<p>Članak 40.</p> <p>Izvješće</p> <p>Do 10. travnja 2021. Komisija ocjenjuje primjenu ove Direktive i Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ove Direktive. To izvješće uključuje ocjenu učinka ove Direktive na razvoj prekograničnih usluga, kulturnu raznolikost, odnose između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika te na rad u Uniji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom izvan Unije i, ako je nužno, o potrebi za revizijom. Komisija uz svoje izvješće po potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o odredbi kojom se propisuje obveza za Europsku komisiju.

<p>Članak 41.</p> <p>Stručna skupina</p> <p>Ovime se uspostavlja stručna skupina. Sastoji se od predstavnika nadležnih tijela država članica, a njome predsjedava predstavnik Komisije. Stručna se skupina sastaje ili na inicijativu predsjednika ili na zahtjev delegacija država članica. Zadaće skupine su sljedeće:</p> <p>(a) istraživanje utjecaja prenošenja ove Direktive na funkcioniranje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i nezavisnih subjekata za upravljanje na unutarnjem tržištu te isticanje bilo kakvih poteškoća;</p> <p>(b) organiziranje savjetovanja o svim pitanjima koja proizlaze iz primjene ove Direktive;</p> <p>(c) olakšavanje razmjene informacija o relevantnom razvoju u zakonodavstvu i sudskoj praksi te o relevantnom gospodarskom, društvenom, kulturnom i tehnološkom razvoju, posebno u vezi s digitalnim tržištem djela i drugim predmetima djelatnosti.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Radi se o specifičnoj odredbi kojom se uređuju sastav i zadaci stručne skupine na razini EU-a te stoga ovu odredbu nije potrebno preuzeti u nacionalno zakonodavstvo</p>
--	--	----------------------------------	---

			two.
<p>Članak 42.</p> <p>Zaštita osobnih podataka</p> <p>Obrada osobnih podataka provedena u okviru primjene ove Direktive podliježe Direktivi 95/46/EZ.</p>	<p>ZAŠTITA OSOBNIH PODATAK A</p> <p>Članak 261.</p> <p>Obrada osobnih podataka koja se provodi u skladu s ovim dijelom ovoga Zakona podliježe primjeni zakona kojim se propisuje zaštita osobnih podataka.</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

<p>Članak 43.</p> <p>Prijenos</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 10. travnja 2016. Komisiji bez odlaganja dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Kada države članice te odredbe donose, u njima je prilikom službene objave sadržana uputa na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog zakona koji donose na području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu nije potrebno preuzeti jer se odnos i na rok za usklađivanje s Direktivom .
<p>Članak 44.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o završnoj odredbi čija je priroda takva da ju nije potre

			bno preno siti u zakon odavs tvo RH.
<p>Članak 45.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova Direktiva upućena je državama članicama.</p>		Nije potr ebn o preu zim anje	Radi se o završ noj odred bi čija je priro da takva da ju nije potre bno preno siti u zakon odavs tvo RH.

PRILOG	GODIŠNJE IZVJEŠĆE O TRANSPAR ENTNOSTI	U potp unos ti preu zeto	
<p>Informacije koje se pružaju u godišnjem izvješću o transparentnosti iz članka 22. stavka 2.:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) financijski izvještaj koji sadrži bilancu ili izvješće o imovini i obvezama, račun prihoda i rashoda za financijsku godinu i izvješće o novčanom toku; (b) izvješće o aktivnostima u financijskoj godini; (c) informacije o odbijanju izdavanja odobrenja u skladu s člankom 16. stavkom 3.; (d) opis pravne i upravljačke strukture organizacije za kolektivno ostvarivanje prava; (e) informacije o svim subjektima koji su izravno ili neizravno, djelomično ili u cijelosti u vlasništvu ili pod kontrolom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava; (f) informacije o ukupnom iznosu naknade plaćene osobama iz članka 9. stavka 3. i članka 10. u protekloj godini te o drugim povlasticama koje su im dodijeljene; (g) financijske informacije navedene u točki 2. ovog Priloga; (h) posebno izvješće o korištenju iznosa odbijenih u svrhu društvenih, kulturnih i obrazovnih usluga, koje sadrži informacije iz točke 3. ovog Priloga. <p>Financijske informacije koje se pružaju u godišnjem izvješću o transparentnosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) financijske informacije o prihodima od prava, po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja (npr. radiodifuzija, internet, javni nastup), uključujući informacije o dohotku koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava i o korištenju takvog dohotka (je li raspodijeljen nositeljima prava, ili drugim organizacijama za upravljanje pravima, ili drugačije iskorišten); (b) financijske informacije o troškovima upravljanja pravima i drugih usluga koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava, sa sveobuhvatnim opisom barem sljedećih stavki: <ul style="list-style-type: none"> i. svih operativnih troškova i troškova financiranja, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i, ako su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s objašnjenjem metode koja se upotrebljava za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova; ii. operativnih troškova i troškova financiranja, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i, ako su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s objašnjenjem metode koja se upotrebljava za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova, samo u odnosu na upravljanje pravima, uključujući naknade za upravljanje koje se odbijaju od prihoda od prava ili dohotka koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava ili se njima kompenziraju u skladu s člankom 11. stavkom 4. i člankom 12. stavcima 1., 2. i 3.; iii. operativnih troškova i troškova financiranja u pogledu usluga, osim upravljanja pravima, no uključujući društvene, kulturne i obrazovne usluge; 	<p>Članak 247.</p> <p>(2) Godišnje izvješće o transparentnosti sadrži barem sljedeće podatke:</p> <p>-</p> <p>f</p> <p>inanc ijsko izvješ će koje sadrži bilan cu ili izvješ će o</p>		

<p>iv. sredstava upotrijebljenih za pokrivanje troškova;</p> <p>v. odbitaka od prihoda od prava s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja te po načinu korištenja i svrsi odbitaka, kao što su troškovi povezani s upravljanjem pravima ili s društvenim, kulturnim ili obrazovnim uslugama;</p> <p>vi. postotka koji trošak upravljanja pravima i drugih usluga koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava predstavlja u usporedi s prihodom od prava u dotičnoj financijskoj godini, po kategoriji prava kojima se upravlja i, ako su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s objašnjenjem metode koja se upotrebljava za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova;</p> <p>(financijske informacije o iznosima koji pripadaju nositeljima prava sa sveobuhvatnim opisom barem sljedećih stavki:</p> <p>c</p> <p>i. ukupnog iznosa koji se pripisuje nositeljima prava s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja;</p> <p>ii. ukupnog iznosa koji se plaća nositeljima prava s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja;</p> <p>iii. učestalosti plaćanja, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja;</p> <p>iv. ukupnog prikupljenog iznosa koji još nije pripisan nositeljima prava, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja te naznačivanjem financijske godine u kojoj su ti iznosi prikupljeni;</p> <p>v. ukupnog iznosa koji je pripisan, ali još nije podijeljen nositeljima prava, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja te naznačivanjem financijske godine u kojoj su ti iznosi prikupljeni;</p> <p>vi. razloga za odgodu ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije provela raspodjelu i plaćanje unutar vremenskog roka određenog u članku 13. stavku 1.;</p> <p>vii. ukupnih neraspodjeljivih iznosa s objašnjenjem o korištenju tih iznosa;</p> <p>(informacije o odnosima s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s opisom barem sljedećih stavki:</p> <p>d</p> <p>i. iznosa primljenih od drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i iznosa plaćenih drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, s raspodjelom po kategoriji prava i po načinu korištenja te po organizaciji;</p> <p>ii. naknada za upravljanje i drugih odbitaka od prihoda od prava koji pripadaju drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s raspodjelom po kategoriji prava, po načinu korištenja te po organizaciji;</p> <p>iii. naknada za upravljanje i drugih odbitaka od iznosa koje su platile druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava s raspodjelom po kategoriji prava i po organizaciji;</p> <p>iv. iznosa koji se raspodjeljuju izravno nositeljima prava koji potječu iz drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s raspodjelom po kategoriji prava i po organizaciji.</p> <p>Informacije koje se pružaju u posebnom izvješću iz članka 22. stavka 3.:</p> <p>·</p> <p>(a) iznosi odbijeni u svrhu društvenih, kulturnih i obrazovnih usluga u financijskoj godini, s raspodjelom po vrsti svrhe te za svaku vrstu svrhe s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja;</p>	<p>imovi ni i obvez ama, račun priho da i rasho da za finan cijsku godin u te izvješ će o novča nom tijeku</p> <p>-</p> <p>i zvješ će o aktiv nosti ma u finan cijsko j godin i</p> <p>-</p> <p>podat</p>		
---	---	--	--

<p>(b)obrazloženje korištenja tih iznosa, s raspodjelom po vrsti svrhe, uključujući troškove upravljanja iznosima odbijenima za financiranje društvenih, kulturnih i obrazovnih usluga te zasebnih iznosa koji se koriste za društvene, kulturne i obrazovne usluge.</p>	<p>ke o odbij anju izdav anja odobr enja u sklad u s člank om 229. stavk om 2. ovog a Zako na</p> <p>-</p> <p>opis pravn e i uprav ljačke strukt ure organ izacij e za kolek tivno ostva</p>		
--	--	--	--

	<div>rivanj e prava ; - podat ke o svim subje ktima koji su izrav no ili neizr avno, u cijelo sti ili djelo mičn o u vlasni štvu ili pod kontr olom organ izacij e za kolek</div>		
--	---	--	--

	tivno ostva rivanj e prava - podat ke o ukup nom iznos u nakna da plaće nih u godin i za koju se finan cijsko izvješ će podn osi osoba ma iz člank a 227. stavk		
--	--	--	--

	<p>a 3. te člank a 228. ovog a Zako na kao i opis drugi h korist i koje su im dodij eljene</p> <p>- f inanc ijske podat ke iz stavk a 3. ovog a člank a i</p> <p>- poseb no</p>		
--	---	--	--

	izvješće o korištenju iznosa a izdvojenih za socijalne, kulturne i obrazovne usluge iz stavka 4. ovog članka.		
	(3) U godišnjem izvješću o transparentnosti navode se barem		

	<p>sljedeći financijski podaci:</p> <p>1. financijski podaci o prihodima od prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja (npr. emitiranje, internet, javna izvedba), uključujući podatke o priho</p>		
--	---	--	--

	du od ulaga nja priho da od prava te korišt enju tih priho da (jesu li raspo dijelj eni nosite ljima prava ili drugi m organ izacij ama za kolek tivno ostva rivanj e prava ili su		
--	---	--	--

	korišt eni na drugi način)		
	2. finan cijski podac i o trošk ovim a ostva rivanj a prava i drugi h uslug a koje organ izacij a za kolek tivno ostva rivanj e prava daje nosite		

	<p>ljima prava , s detalj nim opiso m bare m sljede ćih stavki :</p> <p>a)</p> <p>sv i o p er at iv ni i fi n a n ci js ki tr oš k</p>		
--	--	--	--

	o vi s ra sp o dj el o m p o k at e g or iji pr a v a i, ta m o g dj e su tr oš k o		
--	--	--	--

	vi n ei zr a v ni i n e m o g u se pr ip is at i je d n oj ili vi še k at e g or ij a		
--	--	--	--

	pr a v a, o br az lo že nj e m m et o d e k oj o m se k or is til o za d o dj el ji v		
--	--	--	--

	a nj e ta k vi h n ei zr a v ni h tr oš k o v a		
	b) o p er at iv ni i fi n a n ci		

	js ki tr oš k o vi , s ra sp o dj el o m p o k at e g or iji pr a v a i, ta m o g dj e		
--	---	--	--

	su tr oš k o vi n ei zr a v ni i n e m o g u se pr ip is at i je d n oj ili vi še k at		
--	---	--	--

	e g or ij a pr a v a, o br az lo že nj e m m et o d e k oj o m se k or is til o za d		
--	---	--	--

	o dj el ji v a nj e ta k vi h n ei zr a v ni h tr oš k o v a i to sa m o u o d n		
--	---	--	--

	os u n a u pr a vl ja nj e pr a vi m a, u kl ju č uj u či n a k n a d e za u pr a		
--	--	--	--

	vl ja nj e k oj e su o d bi je n e o d pr ih o d a o d pr a v a ili pr ih o d a k		
--	--	--	--

	oj i pr oi zl az e o d ul a g a nj a pr ih o d a o d pr a v a u sk la d u s čl a		
--	---	--	--

	n k o m 2 3 8. st a v k o m 3. i čl a n k o m 2 4 1. st a v ci m a 1. d o 3.		
--	---	--	--

	o v o g a Z a k o n a ili se s nj i m a pr e bi ja ju		
	c) o p er at iv ni i fi n		

	a n ci js ki tr oš k o vi u o d n os u n a us lu g e, is kl ju č uj u či us lu g e u		
--	---	--	--

	pr a vl ja nj a pr a vi m a, al i u kl ju č uj u či so ci ja ln e, k ul tu rn e i o br az		
--	--	--	--

	o v n e us lu g e		
	d) sr e ds tv a za p o kr iv a nj e tr oš k o v a os tv ar iv a		

	o m p o k at e g or iji pr a v a i p o vr st i k or iš te nj a te sv rh u iz d v aj		
--	--	--	--

	a nj a k a o št o su tr oš k o vi os tv ar iv a nj a pr a v a ili tr oš k o vi o b a		
--	---	--	--

	vl ja nj a so ci ja ln ih , k ul tu rn ih ili o br az o v ni h us lu g a i f) tr oš a k		
--	---	--	--

	os tv ar iv a nj a i o b a vl ja nj a dr u gi h us lu g a k oj e or g a ni za ci ja za		
--	---	--	--

		k ol e kt iv n o os tv ar iv a nj e pr a v a pr u ža n os it el ji m a pr a v a iz ra		
--	--	--	--	--

	že n u p os to tk u u o d n os u pr e m a pr ih o d u o d pr a v a u fi n a n		
--	--	--	--

	ci js k oj g o di ni , p o k at e g or iji pr a v a i, ta m o g dj e su tr oš k o vi		
--	---	--	--

	n ei zr a v ni i n e m o g u se pr ip is at i je d n oj ili vi še k at e g or ij a pr		
--	--	--	--

	a v a, o br az lo že nj e m et o d e k oj o m se k or is til o za d o dj el ji v a nj		
--	--	--	--

	e ta k vi h n ei zr a v ni h tr oš k o v a		
	3. finan cijski podac i o iznosi ma koji pripa daju nosite ljima prava s detalj		

	<div>nim opiso m bare m sljede ćih stavki : a) u k u p a n iz n os d o di je lj e n n os it el ji m a</div>		
--	---	--	--

	pr a v a, p o k at e g or iji pr a v a i vr st i k or iš te nj a b) u k u p a n		
--	---	--	--

	iz n os is pl ac e n n os it el ji m a pr a v a, p o k at e g or iji pr a v a i vr st		
--	--	--	--

	i k or iš te nj a		
	c) u če st al os t is pl at a, p o k at e g or iji pr a v a i vr st		

	i k or iš te nj a		
	d) u k u p a n iz n os pr ik u pl je n, al i k oj i jo š ni je d		

	o di je lj e n n os it el ji m a pr a v a, p o k at e g or iji pr a v a i vr st i k		
--	--	--	--

	or iš te nj a te s n az n a k o m fi n a n ci js k e g o di n e u k oj oj je pr ik		
--	---	--	--

	e) u k u p a n iz n os d o di je lj e n, al i k oj i jo š ni je is pl ac		
--	--	--	--

	e n n os it el ji m a pr a v a, p o k at e g or iji pr a v a i vr st i k or iš te nj		
--	---	--	--

	a te s n az n a k o m fi n a n ci js k e g o di n e u k oj oj je pr ik u pl je n		
--	---	--	--

	f) ra zl o zi k aš nj e nj a a k o or g a ni za ci ja za k ol e kt iv n o os tv ar iv a		
--	---	--	--

	nj e pr a v a ni je u ro k o vi m a pr o pi sa ni m u čl a n k u 2 4 0. st a v k		
--	---	--	--

	u 4. o v o g a Z a k o n a iz vr ši la ra sp o dj el u i is pl at u g) u k u p		
--	--	--	--

	ni n er as p o dj el ji vi iz n os i s o br az lo že nj e m za št o su ut ro še ni		
	4. finan cijski		

	podaci o odnosima s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s opismobaresljedećihstavki: a) iznosiprim		
--	--	--	--

	lj e ni o d i is pl ać e ni dr u gi m or g a ni za ci ja m a za k ol e kt iv n o os tv		
--	---	--	--

	ar iv a nj e pr a v a, p o k at e g or iji pr a v a i vr st i k or iš te nj a te p o		
--	---	--	--

	or g a ni za ci ji za k ol e kt iv n o os tv ar iv a nj e pr a v a b) tr oš k o vi os		
--	---	--	--

	tv ar iv a nj a pr a v a i dr u g a iz d v aj a nj a o d pr ih o d a o d pr a v		
--	--	--	--

	a k oj i pr ip a d aj u dr u gi m or g a ni za ci ja m a za k ol e kt iv n o os tv ar		
--	--	--	--

	iv a nj e pr a v a, p o k at e g or iji pr a v a i vr st i k or iš te nj a te p o or		
--	---	--	--

	g a ni za ci ji za k ol e kt iv n o os tv ar iv a nj e pr a v a c) tr oš k o vi os tv		
--	---	--	--

	ar iv a nj a pr a v a i dr u g a iz d v aj a nj a k oj a su dr u g e or g a ni za		
--	--	--	--

	ci je za k ol e kt iv n o os tv ar iv a nj e pr a v a pl at il e, p o k at e g or iji pr		
--	---	--	--

	a v a i vr st i k or iš te nj a te p o or g a ni za ci ji za k ol e kt iv n o os tv ar		
--	---	--	--

	iv a nj e pr a v a d) i z n os i is pl ac e ni n e p os re d n o n os it el ji m a		
--	--	--	--

	pr a v a k oj i su čl a n o vi dr u gi h or g a ni za ci ja za k ol e kt iv n o os tv		
--	--	--	--

	ar iv a nj e pr a v a, p o k at e g or iji pr a v a i p o or g a ni za ci ji za k ol		
--	---	--	--

	<div>e kt iv n o os tv ar iv a nj e pr a v a.</div> <div>(4) U posebno m izvješću organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava objavljuj e najmanje sljedeće podatke o korištenj</div>		
--	--	--	--

	<p>u iznosa izdvojeni h za socijalne, kulturne i obrazovn e usluge:</p> <p>a) izn osi izdvo jeni za socija lne, kultur ne i obraz ovne uslug e u finan cijsko j godin i, po vrsti i svrsi i, za svaku od njih po kateg</p>		
--	--	--	--

	oriji prava i vrsti korišt enja		
	b) obr azlož enje o korišt enju tih iznos a po vrsti svrhe uklju čujuć i trošk ove uprav ljanja iznosi ma izdvo jenim za socija lne, kultur ne i obraz ovne		

	uslug e kao i zaseb nih iznos a korišt enih za socija lne, kultur ne i obraz ovne svrhe i		
	c) izn osi iz člank a 241. stavk a 3. ovog a Zako na.		

--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2017/1564 Europskog parlamenta i vijeća od 13. rujna 2017. o određenim dopuštenim upotrebama određenih djela i drugih predmeta zaštite koji su zaštićeni autorskim pravom i srodnim pravima u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima i o izmjeni Direktive 2001/29/EZ o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Uskladenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Eur	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe

		ops ke unij e u potp uno sti pre uzet u odre dbu prij edlo ga pro pisa ?	propi sa Euro pske unije nije preu zet ili je djelo mičn o preu zet u odre dbu prij edloga propi sa)
<p>Članak 1.</p> <p>Predmet i područje primjene</p> <p>Ovom Direktivom nastoji se dodatno uskladiti pravo Unije primjenjivo na autorsko pravo i srodna prava u okviru unutarnjeg tržišta, utvrđivanjem pravila za upotrebu određenih djela i drugih predmeta zaštite bez odobrenja nositelja prava u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima.</p>		Nije potr ebno preu zima nje	Član kom 1. Direk tive pojaš njava se njezi na svrha te stoga nije

			potrebno izričito preuzimanje.
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1.,„djelo ili drugi predmet zaštite” znači djelo u obliku knjige, periodične publikacije, novina, časopisa ili u drugom pisanom obliku, zabilježbe koja uključuje notne zapise te povezane ilustracije, u bilo kojem mediju, među ostalim u zvučnom formatu kao što su zvučne knjige i u digitalnom formatu, koje je zaštićeno autorskim pravom ili srodnim pravima i koje je objavljeno ili na drugi način zakonito učinjeno dostupnim javnosti;</p> <p>2.,„korisnik” znači, bez obzira na bilo koji drugi oblik invaliditeta, osoba koja:</p> <p>(a) je slijepa;</p> <p>(b)ima oštećenje vida koje nije moguće popraviti tako da joj vidna funkcija bude u osnovi istovjetna onoj koju ima osoba koja nema takvo oštećenje te koja zbog toga u biti ne može čitati tiskana djela u istoj mjeri kao osoba koja nema takvo oštećenje;</p> <p>(c)ima perceptivne smetnje ili poteškoće u čitanju te zbog toga u biti ne može čitati tiskana djela u istoj mjeri kao osoba koja nema takve smetnje ili poteškoće; ili</p> <p>(d)zbog fizičkog hendikepa nije u stanju držati knjigu ili rukovati njome ili fokusirati ili pomicati oči u mjeri u kojoj bi se u načelu omogućilo čitanje;</p> <p>3.,„primjerak u dostupnom formatu” znači primjerak djela ili drugog predmeta zaštite na drukčiji način ili u drukčijem formatu kojim se korisniku omogućuje pristup djelu ili drugom predmetu zaštite i kojim se među ostalim takvoj osobi omogućuje jednako lagan i slobodan pristup kao i osobi koja nema nijedno od oštećenja ili smetnji ili poteškoća iz točke 2.;</p> <p>4.,„ovlašteni subjekt” znači subjekt koji je država članica ovlastila ili priznala da na neprofitnoj osnovi korisnicima pruža usluge obrazovanja, osposobljavanja, adaptivnog čitanja ili pristupa informacijama. Uključuje i javnu ustanovu ili neprofitnu organizaciju koja iste usluge pruža korisnicima kao jednu od svojih primarnih djelatnosti, institucijskih obveza ili kao dio svojih zadaća od javnog interesa.</p>	<p>Članak 190.</p> <p>(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade,</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	um nož ava nje , dist rib uir anj e, pri opć ava nje jav nos ti na bil o koj i nač in, kao i pre rad a aut ors kih dje la,		
--	---	--	--

	ukl juč uju či rač una lne pro gra me i aut ors ke baz e po dat aka , te pre dm eta sro dni h pra va, ukl juč uju či neo rigi		
--	--	--	--

	nal ne baz e po dat aka , koj i su zak oni to izd ani ili na dru gi nač in zak oni to obj avl jen i jav nos ti u obl iku knj		
--	---	--	--

	iga , per iod ičk ih pu bli kac ija, no vin a, čas opi sa ili dru gih vrs ta zap isa, not acij a, ukl juč uju ći not ne ma teri		
--	--	--	--

	jale , te ilus tra cija koj e su s nji ma po vez ane , na bil o koj em me dij u, ukl juč uju ći u zvu čno m obl iku , kao		
--	--	--	--

	što su zvu čne knj ige , te u dig ital no m obl iku , u svr hu oba vlj anj a bil o koj e rad nje koj a je pot reb na:		
--	--	--	--

	(2) K ori sni k je, bez obz ira na bil o koj i dru gi obl ik inv ali dit eta, oso ba koj a: -		
--	--	--	--

		j e s l i j e p a		
		-		
		i n a o s t e c e n j e		

	a k o d a j o j v i d n a f u n k c i j a b u d e u o		
--	---	--	--

	s n o v i i s t o v j e t n a o n o j k o j u i n a o s o		
--	---	--	--

	b a k o j a n e n a t a k v o o š t e č e n j e t e k o	
--	--	--

	a		
	d		
	j		
	e		
	l		
	a		
	u		
	i		
	s		
	t		
	o		
	j		
	n		
	j		
	e		
	r		
	i		
	k		
	a		
	o		
	o		
	s		
	o		
	b		
	a		
	k		
	o		

		j a n e n a t a k v o o s t e c e n j e -		
		i		

	n a p e r c e p t i v n e s n e t n j e i l i p o t e s k o	
--	--	--

	č i t a t i t i s k a n a i z d a n j a u i s t o j n j e		
--	---	--	--

	r i k a o o s o b a k o j a n e n a t a k v e s n e t n		
--	--	--	--

	je i l i p o t e š k o č e i l i -		
	z b o g		

	t j e l e s n o g o s t e c e n j a i l i n o t o r i c k i		
--	--	--	--

	h		
	s		
	n		
	e		
	t		
	n		
	j		
	i		
	n		
	i		
	j		
	e		
	u		
	s		
	t		
	a		
	n		
	j		
	u		
	d		
	r		
	ž		
	a		
	t		
	i		
	k		
	n		
	j		

	i g u i l i r u k o v a t i n j o n e i l i f o k u s i r		
--	---	--	--

	a t i i l i p o n i c a t i o č i u n j e r i u k o j		
--	---	--	--

	o j b i s e u n a c e l u o n o g u c i l o c i t a n j		
--	--	--	--

	(3) Pr imj era k u pri stu pač no m for ma tu je pri mj era k aut ors ko g dje la ili pre dm eta sro dn og pra	e .	
--	--	--------	--

	va iz sta vka 1. ov oga čla nka , izr ađe n u for ma tu koj im se kor isni ku iz sta vka 2. ov oga čla nka om og uču je		
--	--	--	--

	pri stu p dje lu ili pre dm etu sro dn og pra va, ukl juč uju ći i pri stu p jed nak o izv edi v i ug oda n kao i oso bi		
--	---	--	--

	koj a ne ma nij edn o od ošt eće nja , sm etn ji ili pot ešk oća iz sta vka 2. ov oga čla nka . (5) Ovl ašt eni sub		
--	--	--	--

	jek t je bil o koj a oso ba koj a na nep rofi tno j osn ovi pru ža kor isni ci ma usl uge obr azo van ja, osp oso blj ava nja		
--	--	--	--

	, ada pti vn og čita nja ili pri stu pa po dac im a, što ukl juč uje i jav nu ust ano vu ili nep rofi tnu org ani zac iju koj		
--	--	--	--

	a iste usl uge pru ža kor isni ci ma kao jed nu od svo jih pri ma rni h dje lat nos ti, inst itu cijs kih ob vez a ili kao dio		
--	---	--	--

	svo jih zad aća od jav no g int ere sa, u skl adu s pos ebn im pro pisi ma .		
<p>Članak 3.</p> <p>Dopuštene upotrebe</p> <p>1. Države članice predviđaju iznimku prema kojoj nije potrebno odobrenje nositelja bilo kojeg autorskog ili srodnog prava na djelu ili drugom predmetu zaštite na temelju članaka 5. i 7. Direktive 96/9/EZ, članaka 2., 3. i 4. Direktive 2001/29/EZ, članka 1. stavka 1., članka 8. stavaka 2. i 3. te članka 9. Direktive 2006/115/EZ i članka 4. Direktive 2009/24/EZ za bilo koju radnju potrebnu:</p> <p>(a) da bi korisnik ili osoba koja djeluje u njegovo ime izradili primjerak u dostupnom formatu djela ili drugog predmeta zaštite kojemu korisnik ima zakonit pristup, za isključivu upotrebu od strane korisnika; i</p> <p>(b) da bi ovlašteni subjekt izradio primjerak u dostupnom formatu djela ili drugog predmeta zaštite kojemu on ima zakonit pristup</p>	<p>Članak 190.</p> <p>(1) D op ušt eno je, bez od obr</p>	U potp unos ti preu zeto	

<p>ili da bi primjerak u dostupnom formatu priopćio, stavio na raspolaganje, distribuirao ili posudio korisniku ili drugom ovlaštenom subjektu na neprofitnoj osnovi za isključivu upotrebu od strane korisnika.</p> <p>2. Države članice, uzimajući u obzir izmjene potrebne kako bi se djelo ili drugi predmet zaštite učinio dostupnim u drukčijem formatu, osiguravaju da svaki primjerak u dostupnom formatu poštuje cjelovitost djela ili drugog predmeta zaštite.</p> <p>3. Iznimka predviđena u stavku 1. primjenjuje se samo u određenim posebnim slučajevima koji se ne suprotstavljaju redovitom korištenju djela ili drugog predmeta zaštite i neopravdano ne štete zakonitim interesima nositelja prava.</p> <p>4. Članak 6. stavak 4. prvi, treći i peti podstavak Direktive 2001/29/EZ primjenjuju se na iznimku predviđenu u stavku 1. ovog članka.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da se iznimka predviđena u stavku 1. ne može poništiti ugovorom.</p> <p>6. Države članice mogu predvidjeti da upotrebe dopuštene na temelju ove Direktive, ako ih provode ovlašteni subjekti s poslovnim nastanom na njihovu državnom području, podliježu sustavima naknada unutar granica predviđenih ovom Direktivom.</p>	<p>enj a nos itel ja pra va i bez pla ćan ja nak nad e, um nož ava nje , dist rib uir anj e, pri opć ava nje jav nos ti na bil</p>		
--	--	--	--

	o koj i nač in, kao i pre rad a aut ors kih dje la, ukl juč uju ći rač una lne pro gra me i aut ors ke baz e po dat aka		
--	--	--	--

	, te pre dm eta sro dni h pra va, ukl juč uju ći neo rigi nal ne baz e po dat aka , koj i su zak oni to izd ani ili na dru gi		
--	---	--	--

	nač in zak oni to obj avl jen i jav nos ti u obl iku knj iga , per iod ičk ih pu bli kac ija, no vin a, čas opi sa ili dru gih		
--	---	--	--

	vrs ta zap isa, not acij a, ukl juč uju ći not ne ma teri jale , te ilus tra cija koj e su s nji ma po vez ane , na bil o koj em		
--	---	--	--

	me dij u, ukl juč uju ći u zvu čno m obl iku , kao što su zvu čne knj ige , te u dig ital no m obl iku , u svr hu oba vlj		
--	--	--	--

	anj a bil o koj e rad nje koj a je pot reb na: -		
		d a b i k o r i s	

	n i k k o j i i n a z a k o n i t i p r i s t u p t a k v		
--	---	--	--

	o n a u t o r s k o n d j e l u i l i p r e d n e t u s r	
--	---	--

	o d n o s p r a v a , i l i o s o b a k o j u o n o v l		
--	--	--	--

	a s t i , i z r a d i o n j e s o v p r i n j e r a k u p		
--	---	--	--

	<div> <div>r</div> <div>i</div> <div>s</div> <div>t</div> <div>u</div> <div>p</div> <div>a</div> <div>č</div> <div>n</div> <div>o</div> <div>n</div> <div>f</div> <div>o</div> <div>r</div> <div>n</div> <div>a</div> <div>t</div> <div>u</div> <div>,</div> <div>i</div> <div>s</div> <div>k</div> <div>l</div> <div>j</div> <div>u</div> <div>č</div> <div>i</div> <div>v</div> <div>o</div> <div>z</div> <div>a</div> </div>		
--	---	--	--

		<div> <div> <div>s</div> <div>v</div> <div>o</div> <div>j</div> <div>u</div> <div>u</div> <div>p</div> <div>o</div> <div>r</div> <div>a</div> <div>b</div> <div>u</div> <div>i</div> </div> <div>-</div> <div> <div>d</div> <div>a</div> <div>b</div> <div>i</div> <div>c</div> <div>v</div> </div> </div>	
--	--	--	--

	l a š t e n i s u b j e k t k o j i i n a z a k o n i t i		
--	---	--	--

	p r i s t u p t a k v o n a u t o r s k o n d j e l u i l i	
--	--	--

	a t u i l i d a b i t a k a v p r i n j e r a k p r i o		
--	--	--	--

	p c i o , s t a v i o n a r a s p o l a s a n j e j a v n o	
--	--	--

	s t i , d i s t r i b u i r a o i l i p o s u d i o k o r i		
--	--	--	--

	s n i k u i l i d r u e o n o v l a s t e n o n s u b j e k		
--	--	--	--

	t u n a n e p r o f i t n o j o s n o v i , i s k l j u č i		
--	--	--	--

	<p>v o z a u p o r a b u k o r i s n i k a .</p> <p>(4) Sva ki pri mj era k aut ors ko</p>		
--	---	--	--

	g dje la ili pre dm eta sro dn og pra va u pri stu pač no m for ma tu mo ra biti izr ađe n na nač in da se poš tuj		
--	---	--	--

	e cjel ovi tost izv orn ika , uzi ma juć i u obz ir iz mj ene koj e su nuž ne da bi se izr adi o pri mj era k u pri stu		
--	--	--	--

	pač no m for ma tu.		
	ZAJE DNIČ KE ODRE DBE		
	Članak 176.		
	(2) O dre dbe o sad rža jni m ogr ani čen jim a iz ov og dij		

	ela Za ko na od nos e se sa mo na tak vo kor ište nje aut ors ko g dje la ili pre dm eta sro dn og pra va koj e se		
--	---	--	--

	ne sup rot sta vlj a nji ho vo m red ovi to m kor ište nju i ne štet i neo pra vda no zak oni tim int ere sim a nos itel		
--	---	--	--

	ja pra va.		
	Članak 209.		
	(1) K ada je po odr edb am a ov og dij ela ov og Za ko na do puš ten o kor ište nje aut ors ko		

	g dje la ili pre dm eta sro dn og pra va bez od obr enj a nos itel ja pra va ili bez od obr enj a nos itel ja pra va i		
--	---	--	--

	bez pla ćan ja nak nad e, a kor ište nje ili pri stu p su im one mo guć eni pri mj eno m teh nič kih mj era iz čla nka 27 2.		
--	---	--	--

	ov oga Za ko na, nos itel ji pra va ili dru ge oso be koj e su te mj ere pri mij eni le ili koj e im aju ovl ast i mo		
--	--	--	--

	guć nos ti otk lon iti ih, duž ni su, osi gur ava nje m pos ebn ih mj era ili skl apa nje m spo raz um a, om og ući ti kor		
--	---	--	--

	isni ci ma ili nji ho vi m udr uga ma pri stu p tim aut ors ki m dje lim a ili pre dm eti ma sro dni h pra va i nji		
--	--	--	--

	ho vo kor ište nje u skl adu s ogr ani čen jim a iz ov og dij ela ov oga Za ko na.		
	(5) Tehn ičk e mj ere iz ov		

	<p>oga čla nka zaš tiće ne su u skl adu s čla nk om 27 2. ov oga Za ko na.</p> <p>Čla nak 19 0. sta vak 6.</p> <p>(6) O gra nič</p>		
--	---	--	--

	en e iz ov oga čla nka ne mo že se ug ov oro m iskl juč iti niti ogr ani čiti .		
<p>Članak 4.</p> <p>Primjerci u dostupnom formatu na unutarnjem tržištu</p> <p>Države članice osiguravaju da ovlašteni subjekt s poslovnim nastanom na njihovu državnom području može izvršavati radnje iz članka 3. stavka 1. točke (b) za korisnika ili drugi ovlašteni subjekt s poslovnim nastanom u bilo kojoj državi članici. Države članice osiguravaju i da korisnik ili ovlašteni subjekt s poslovnim nastanom na njihovu državnom području može od ovlaštenog subjekta s poslovnim nastanom u bilo kojoj državi članici pribaviti primjerak u dostupnom formatu ili imati pristup takvom primjerku.</p>	<p>Članak 191.</p> <p>(1) O gra nič enj e aut</p>	U potp unos ti preu zeto	

	ors kih i sro dni h pra va pro pis ano u čla nk u 19 0. ov oga Za ko na mo že kor isti ti ovl ašt eni sub jek t iz Re		
--	--	--	--

	pu bli ke Hr vat ske za kor isni ka ili dru gi ovl ašt eni sub jek t iz bil o koj e dru ge drž ave čla nic e Eur ops ke uni		
--	--	--	--

	je.		
	(2) K ori sni k ili ovl ašt eni sub jek t iz Re pu bli ke Hr vat ske mo že pri bav iti pri mj era k aut ors ko g		

	dje la ili pre dm eta sro dn og pra va iz čla nka 19 0. sta vka 1. ov oga Za ko na u pri stu pač no m for ma tu od		
--	---	--	--

	ovl ašt eno g sub jek ta iz bil o koj e dru ge drž ave čla nic e Eur ops ke uni je ili im ati pri stu p tak vo m pri		
--	---	--	--

	mj erk u.		
<p>Članak 5.</p> <p>Obveze ovlaštenih subjekata</p> <p>1. Države članice osiguravaju da ovlašteni subjekt s poslovnim nastanom na njihovu državnom području koji izvršava radnje iz članka 4. utvrđuje vlastitu praksu i pridržava je se kako bi osigurao da:</p> <p>(a) distribuirati, priopćuje i stavlja na raspolaganje primjerke u dostupnom formatu samo korisnicima ili drugim ovlaštenim subjektima;</p> <p>(b) poduzima odgovarajuće korake kako bi odvrćao od neovlaštenog umnožavanja, distribucije, priopćavanja javnosti i stavljanja na raspolaganje javnosti primjeraka u dostupnom formatu;</p> <p>(c) posvećuje dužnu pažnju rukovanju djelima ili drugim predmetima zaštite te njihovim primjercima u dostupnom formatu, kao i vođenju evidencije o tome; i</p> <p>(d) objavljuje i ažurira, prema potrebi na svojoj internetskoj stranici ili na druge načine na internetu ili izvan njega, informacije o tome kako ispunjuje svoje obveze utvrđene u točkama od (a) do (c).</p> <p>Države članice osiguravaju da se pri utvrđivanju i pridržavanju prakse iz prvog podstavka u potpunosti poštuju pravila koja se primjenjuju na obradu osobnih podataka korisnika iz članka 7.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da ovlašteni subjekt s poslovnim nastanom na njihovu državnom području koji izvršava radnje iz članka 4. korisnicima, drugim ovlaštenim subjektima ili nositeljima prava na zahtjev dostavlja sljedeće informacije na dostupan način:</p> <p>(a) popis djela ili drugih predmeta zaštite čije primjerke u dostupnom formatu posjeduje te raspoložive formate; i</p> <p>(b) imena i kontaktne podatke ovlaštenih subjekata s kojima razmjenjuje primjerke u dostupnom formatu u skladu s člankom 4.</p>	<p>Članka 191. stavci 3., 4. i 5.</p> <p>(3) Ovlašteni subjekt iz stavka 1. ovog članka dužan je utvrditi</p>	U potpunosti preuzeto	

	vla stit u pra ksu i pri drž ava ti je se kak o bi osi gur ao da: -		
--	--	--	--

	u i r a , p r i o p c a v a ; j a v n o s t i i c i n i d o		
--	--	--	--

	s t u p n i n j a v n o s t i p r i n j e r k e a u t o r s k		
--	---	--	--

	i h d j e l a i p r e d n e t e s r o d n i h p r a v a		
--	--	--	--

	u		
	p		
	r		
	i		
	s		
	t		
	u		
	p		
	a		
	č		
	n		
	o		
	n		
	f		
	o		
	r		
	n		
	a		
	t		
	u		
	s		
	a		
	n		
	o		
	k		
	o		
	r		
	i		
	s		
	n		

	i c i n a i l i d r u s i n o v l a s t e n i n s u b j e k		
--	--	--	--

	-	t i n a	
		p o d u z i n a	
		o d g o v a r a j u c e	

	a k t i v n o s t i u s n j e r e n e o d v r a c a n j u o d	
--	---	--

	u i r a n j a , p r i o p č a v a n j a j a v n o s t i i č		
--	--	--	--

	i n j e n j a d o s t u p n i n j a v n o s t i p r i n j e r		
--	---	--	--

		a k a u p r i s t u p a č n o n f o r n a t u		
		-		

	a u t o r s k i n d j e l i n a i p r e d n e t i n a s r		
--	---	--	--

	o d n i h p r a v a t e n j i h o v i n p r i n j e r c i n	
--	--	--

	a u p r i s t u p a c n o n f o r n a t u , k a o i u		
--	---	--	--

		v o d e n j u e v i d e n c i j a o n j i n a		
		-		

	o b j a v l j u j e i a ž u r i r a , p r e n a p o t r e b	
--	--	--

	i , n a s v o j o j i n t e r n e t s k o j s t r a n s i c i		
--	---	--	--

	i l i n a d r u g e n a c i n e n a i n t e r n e t u		
--	---	--	--

	i l i i z v a n n j e s a , p o d a t k e o t i n n a č		
--	--	--	--

	<div> <div>i</div> <div>n</div> <div>i</div> <div>n</div> <div>a</div> <div>i</div> <div>s</div> <div>p</div> <div>u</div> <div>n</div> <div>j</div> <div>a</div> <div>v</div> <div>a</div> <div>n</div> <div>j</div> <div>a</div> <div>s</div> <div>v</div> <div>c</div> <div>j</div> <div>i</div> <div>h</div> <div>c</div> <div>b</div> <div>v</div> <div>e</div> <div>z</div> <div>a</div> <div>i</div> </div>		
--	--	--	--

	z	
	p	
	o	
	d	
	s	
	t	
	a	
	v	
	a	
	k	
	a	
	l	
	.	
	d	
	o	
	3	
	.	
	o	
	v	
	o	
	s	
	a	
	s	
	t	
	a	
	v	
	k	
	a	

	(4) Ovlašteni subjekt iz stavka 1. ovog članka je pri utvrđivanju prakse iz stavka 3. ovog članka duž		
--	---	--	--

	an poš tov ati pro pis e o pri ku plj anj u i obr adi oso bni h po dat aka kor isni ka.		
	(5) Ov lašt eni sub jek t iz sta vka 1.		

	ov oga čla nka duž an je kor isni ci ma , dru gi m ovl ašt eni m sub jek tim a te nos itel jim a aut ors ko g i sro dni h		
--	--	--	--

	pra va čija dje la ili pre dm ete sro dni h pra va kor isti u skl adu sa sad rža jni m ogr ani čen je m iz čla nka 19 0.		
--	---	--	--

	ov oga Za ko na, na od go var aju ći nač in dos tav iti slje dec e po dat ke: -		
		p o p i	

	<div>s</div> <div>a</div> <div>u</div> <div>t</div> <div>c</div> <div>r</div> <div>s</div> <div>k</div> <div>i</div> <div>h</div> <div>d</div> <div>j</div> <div>e</div> <div>l</div> <div>a</div> <div>i</div> <div>l</div> <div>i</div> <div>p</div> <div>r</div> <div>e</div> <div>d</div> <div>n</div> <div>e</div> <div>t</div> <div>a</div> <div>s</div> <div>r</div> <div>c</div>		
--	--	--	--

	<div> <div>d</div> <div>n</div> <div>i</div> <div>h</div> <div>p</div> <div>r</div> <div>a</div> <div>v</div> <div>a</div> <div>k</div> <div>o</div> <div>j</div> <div>e</div> <div>i</div> <div>n</div> <div>a</div> <div>u</div> <div>p</div> <div>r</div> <div>i</div> <div>s</div> <div>t</div> <div>u</div> <div>p</div> <div>a</div> <div>c</div> <div>n</div> <div>o</div> <div>n</div> </div>	
--	---	--

	<p> p r i n j e r c i n a u p r i s t u p a č n o n f o r n a t </p>		
--	--	--	--

	t a k t o v l a s t e n i h s u b j e k a t a s k o j i n a		
--	--	--	--

	n o n f o r n a t u u s k l a d u s a s t a v k o n l . 	
--	--	--

	o v o g a č l a n k a .		
<p>Članak 6.</p> <p>Transparentnost i razmjena informacija</p> <p>1. Države članice potiču ovlaštene subjekte s poslovnim nastanom na njihovu državnom području koji izvršavaju radnje iz članka 4. ove Direktive te članaka 3. i 4. Uredbe (EU) 2017/1563 da im na dobrovoljnoj osnovi dostave svoja imena i kontaktne podatke.</p> <p>2. Države članice dostavljaju Komisiji informacije koje su primile u skladu sa stavkom 1. Komisija takve informacije stavlja na raspolaganje javnosti na internetu putem središnjeg mjesta za pristup informacijama te ih ažurira.</p>	<p>Članak 19. 1. stavak 6.</p> <p>(6) D rža vni zav od za int ele ktu aln o vla</p>	U potp unos ti preu zeto	

	sni štv o Re pu bli ke Hr vat ske (Za vo d) će poz vat i ovl ašt ene sub jek te iz Re pu bli ke Hr vat ske da mu na		
--	--	--	--

	do bro vol jno j osn ovi dos tav e svo je ažu rne naz ive i po dat ke za ko nta kt, rad i dos tav e Eur ops koj ko mis		
--	---	--	--

	iji u svr hu čin jen ja dos tup ni m jav nos ti put em sre diš nje g mj est a za pri stu p tak vi m po dac im a		
--	--	--	--

	na int ern etu .		
<p>Članak 7.</p> <p>Zaštita osobnih podataka</p> <p>Obrada osobnih podataka u okviru ove Direktive provodi se u skladu s direktivama 95/46/EZ i 2002/58/EZ.</p>	<p>Čla nak 19 1. sta vak 4.</p> <p>(4) O vla šte ni sub jek t iz sta vka 1. ov oga čla nka je pri utv</p>	U potp unos ti preu zeto	

	rđi van ju pra kse iz sta vka 3. ov oga čla nka duž an poš tov ati pro pis e o pri ku plj anj u i obr adi oso bni h po dat aka		
--	---	--	--

	korisni ka.		
<p>Članak 8.</p> <p>Izmjena Direktive 2001/29/EZ</p> <p>U članku 5. stavku 3. Direktive 2001/29/EZ točka (b) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(b)korištenje, za potrebe osoba s invaliditetom, koje je neposredno u vezi s invaliditetom i koje je nekomercijalne naravi, a u opsegu potrebnom za određeni invaliditet, ne dovodeći u pitanje obveze država članica na temelju Direktive (EU) 2017/1564 Europskog parlamenta i Vijeća (*1);</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje jer se člankom 8. ove Direktive mijenja Direktiva 2001/29/EZ.

<p>Članak 9.</p> <p>Izvješće</p> <p>Komisija do 11. listopada 2020. podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o raspoloživosti, u dostupnim formatima, djela i drugih predmeta zaštite koji nisu djela i drugi predmeti zaštite definirani u članku 2. točki 1. za korisnike te o raspoloživosti djela i drugih predmeta zaštite za osobe s drugim vrstama invaliditeta koje nisu navedene u članku 2. točki 2., na unutarnjem tržištu. U tom izvješću u obzir se uzima razvoj relevantne tehnologije te on sadržava ocjenu primjerenosti proširenja područja primjene ove Direktive kako bi se poboljšao pristup drugim vrstama djela i drugih predmeta zaštite te kako bi se poboljšao pristup za osobe s drugim vrstama invaliditeta koje nisu obuhvaćene ovom Direktivom.</p>		Nije potrebno preuzimati	Ovim člankom se ne nalaže obveza za državama članicama.
<p>Članak 10.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>1. Komisija do 11. listopada 2023. provodi evaluaciju ove Direktive i predstavlja glavne nalaze u izvješću Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru kojemu se prema potrebi prilažu prijedlozi izmjene ove Direktive. Takva evaluacija uključuje procjenu utjecaja sustava naknada koje predviđaju države članice u skladu s člankom 3. stavkom 6. na raspoloživost primjeraka u dostupnom formatu za korisnike i na njihovu prekograničnu razmjenu. Komisija u svojem izvješću uzima u obzir stajališta relevantnih aktera civilnog društva i nevladinih organizacija, uključujući organizacije koje predstavljaju osobe s invaliditetom i organizacije koje predstavljaju starije osobe.</p> <p>2. Države članice dostavljaju Komisiji informacije potrebne za izradu izvješća iz stavka 1. ovog članka te za izradu izvješća iz članka 9.</p> <p>3. Država članica koja zbog valjanih razloga smatra da je provedba ove Direktive imala znatan negativan utjecaj na komercijalnu raspoloživost djela ili drugih predmeta zaštite u dostupnim formatima za korisnike može, uz podnošenje svih relevantnih dokaza, o tome izvijestiti Komisiju. Komisija te dokaze uzima u obzir pri sastavljanju izvješća iz stavka 1.</p>	Stavak 2. ovog članka Direktive preuzet je u članku 19. stavku	U potpunosti preuzeto	

	7. Zavod je duž an Eur ops koj ko mis iji dos tav ljat i inf or ma cije vez ane uz mo guć nos ti po bol jša nja pri stu		
--	--	--	--

	pa dru gi m vrs ta ma aut ors kih dje la i pre dm eti ma zaš tite sro dni h pra va u kor ist oso ba koj e su slij epe ,		
--	--	--	--

	koj e im aju ošt eće nje vid a ili im aju dru gih pot ešk oća u kor ište nju tisk ani m ma teri jali ma , kao i uz mo guć		
--	--	--	--

	nos t pri stu pa tak vi m dje lim a i pre dm eti ma zaš tite za oso be s dru gi m vrs ta ma inv ali dit eta te dru ge		
--	--	--	--

	rel eva ntn e inf or ma cije pot reb ne za izr adu izv ješ ća Eur ops ke ko mis ije vez ani h uz izn im ke aut ors ko g i		
--	--	--	--

	sro dni h pra va u kor ist oso ba s inv ali dit eto m.		
	Nije potreb no preuzi manje u odnosu na stavke 1. i 3. ovog članka.		

<p>Članak 11.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 11. listopada 2018. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Sadržaj ove odredbe Direktive ne može se implementirati u tekst prijedloga Zakona.
<p>Članak 12.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Sadržaj ove odredbe Direktive ne može se implementirati u tekst prijedloga.

			loga Zako na.
<p>Članak 13.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potr ebno preu zima nje	Sadrž aj ove odred be Direk tive ne može se imple menti rati u tekst prijed loga Zako na.

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Uskladenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Euro

		unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	pske unije preuzet ili je djelo mično preuzet u odredbu prijedloga propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ova se Direktiva odnosi na mjere, postupke i pravna sredstva potrebna radi osiguranja provedbe prava intelektualnog vlasništva. Za potrebe ove Direktive, pojam „prava intelektualnog vlasništva” uključuje prava industrijskog vlasništva.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o prove

			dbi prava intele ktualn og vlasni štva odnosi se na sva prava intele ktualn og vlasni štva, odnos no na autors ko i srodna prava te na prava indust rijsko g vlasni štva, a uređuj e pravil a građa
--	--	--	--

			<p>nskog postup ka za zaštitu prava intele ktualn og vlasni štva. Direkt ivom 2004/ 48 propis ani su minim alni standa rdi građa nskop ravne zaštite prava intele ktualn og vlasni štva.</p> <p>Direkt iva 2004/</p>
--	--	--	--

			48 ima za cilj osigur ati da se materi jalno pravo intele ktualn og vlasni štva, koje je danas u veliko m dijelu dio pravn e stečev ine EU-a, učink ovito provo di pred sudovi ma u
--	--	--	--

			<p>država ma članic ama EU-a, što je od iznim nog značaj a za uredn o funkci oniran je unutra šnjeg tržišta .</p> <p>Direkt iva 2004/ 48 ne utječe na materi jalno pravo intele ktualn og vlasni</p>
--	--	--	--

			štva država članica EU-a niti na odredbe kaznenog prava.
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje sredstva koja su predviđena ili koja mogu biti predviđena zakonodavstvom Zajednice ili nacionalnim zakonodavstvom, ako su ta sredstva povoljnija za nositelje prava, mjere, postupci i pravna sredstva predviđeni ovom Direktivom primjenjuju se, u skladu s člankom 3., na svaku povredu prava intelektualnog vlasništva kako je predviđeno pravom Zajednice i/ili nacionalnim pravom dotične države članice.</p> <p>2. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje posebne odredbe o provedbi prava i o izuzecima sadržanim u zakonodavstvu Zajednice koji se tiču autorskog prava i autorskom pravu srodnih prava, a osobito na ona utvrđena Direktivom 91/250/EEZ i posebno njezinim člankom 7., ili Direktivom 2001/29/EZ i posebno njezinim člancima 2. do 6. i člankom 8.</p> <p>3. Ova Direktiva ne utječe na:</p> <p>(a)odredbe Zajednice koje uređuju materijalno pravo intelektualnog vlasništva, Direktivu 95/46/EZ, Direktivu 1999/93/EZ ili Direktivu 2000/31/EZ općenito, a posebno njezine članke 12. do 15.;</p> <p>(b)međunarodne obveze država članica, a posebno Sporazum TRIPS, uključujući one koje se odnose na kaznene postupke i kazne;</p> <p>(c)bilo koje nacionalne odredbe u državama članicama koje se odnose na kaznene postupke ili kazne u odnosu na povredu prava intelektualnog vlasništva.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Prvi i treći stavak ovog članka s obzirom na njihov sadržaj nije potrebno preuzeti. Što se tiče drugog stavka

			, u pogle du Direkt ive 91/25 0 napo minje se da je u među vreme nu objavl jena Direkt iva 2009/ 24/EZ Europ skog parla menta i Vijeća od 23. travnj a 2009. o pravn oj zaštiti
--	--	--	--

			računa lnih progra ma (kodif iciran a verzij a). Člana k 7. naved ene Direkt ive odgov arajuć e je imple mentir an u članak 269. Prijedl oga zakon a (Pose bne mjere za zaštitu računa lnog
--	--	--	--

			programa). Članci 2. do 5. Direktive 2001/ 29/EZ , koji se odnose na isključiva prava autora i drugih nositelja te izuzetke i ograničenja od tih prava, odgovarajuće su implementirani u Prijedl
--	--	--	---

			og zakon a, a članak 6. navde ne Direkt ive odnosi se na Tehni čke mjere zaštite , koje su odgov arajuć e uvršte ne u članke 267. i 204. Prijedl oga zakon a (Zaštit a tehnič kih mjera
--	--	--	--

			I). Zahtje vi članka 8. Direkt ive 2001/ 29/EZ takode r su odgov arajuć e imple mentir ani kroz odred be članak a iz Dijela VI. i VII. Prijedl oga zakon a.
--	--	--	--

<p>POGLAVLJE II.</p> <p>MJERE, POSTUPCI I PRAVNA SREDSTVA</p> <p>Odjeljak 1.</p> <p>Opće odredbe</p> <p>Članak 3.</p> <p>Opća obveza</p> <p>1. Države članice propisuju mjere, postupke i pravna sredstva potrebne za osiguravanje provedbe prava intelektualnog vlasništva obuhvaćenih ovom Direktivom. Te mjere, postupci i pravna sredstva moraju biti poštteni i pravični, ne smiju biti nepotrebno složeni ili skupi, ili nametati nerazumne vremenske rokove ili neopravdana odlaganja.</p> <p>2. Te mjere, postupci i pravna sredstva također moraju biti učinkoviti i razmjerni i moraju odvrćati od povrede te se moraju se primjenjivati na takav način da se izbjegne stvaranje zapreka zakonitoj trgovini i da se osigura zaštita protiv njihove zlouporabe.</p>	<p>Članak 287.</p> <p>(1) Postupak zbog povrede prava iz ovoga Zakona je hitan.</p>	<p>U potpuno sti preuzeto</p>	
<p>Članak 4.</p> <p>Osobe ovlaštene za podnošenje zahtjeva za primjenu mjera, postupaka i pravnih sredstava</p> <p>Kao osobe koje su ovlaštene zatražiti primjenu mjera, postupaka i pravnih sredstava iz ovog poglavlja države članice moraju priznati:</p> <p>(a) nositelje prava intelektualnog vlasništva, u skladu s odredbama mjerodavnog prava;</p> <p>(b)sve druge osobe koje su ovlaštene koristiti ta prava, a posebno stjecatelje licencije, u onoj mjeri u kojoj je to dopušteno i u skladu s odredbama mjerodavnog prava;</p> <p>(c)tijela za kolektivno ostvarivanje prava intelektualnog vlasništva kojima se redovito priznaje pravo zastupanja nositelja prava intelektualnog vlasništva, u onoj mjeri u kojoj je to dopušteno i u skladu s odredbama mjerodavnog prava;</p> <p>(d)profesionalne organizacije za zaštitu prava kojima se redovito priznaje pravo zastupanja nositelja prava intelektualnog vlasništva, u onoj mjeri u kojoj je to dopušteno i u skladu s odredbama mjerodavnog prava.</p>	<p>Članak 269.</p> <p>(1) Nositelj prava iz ovoga Zakona koje mu je protupravno povrijeđeno, ima pravo na zaštitu tog</p>	<p>U potpuno sti preuzeto</p>	

	<p>prava.</p> <p>(3) Uz izvornog nositelja prava iz ovoga Zakona, pravo na odgovarajuću zaštitu imaju i osobe koje su na temelju pravnog posla stekle izvedeno pravo iz tih prava, a sukladno sadržaju i naravi tog izvedenog prava.</p> <p>(4) Pravo na zaštitu prelazi na nasljednike .</p> <p>(5) Postoji li više</p>		
--	--	--	--

	<p>nositelja istog prava iz ovoga Zakona, svaki od njih ima pravo na zaštitu svojeg prava prema drugim nositeljima .</p> <p>ZAŠTITA PRAVA KOJA SE OSTVARUJU PUTEM ORGANIZAC IJA ZA KOLEKTIVN O OSTVARIVA NJE PRAVA I DOKAZIVAN JE NJIHOVE POVREDE</p> <p>Članak 271.</p>		
--	--	--	--

	<p>(1) Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ovlaštene su u svoje ime pokretati i voditi sudske i upravne postupke za zaštitu onih prava iz ovoga Zakona koja ovlašteno kolektivno ostvaruju.</p> <p>UČINCI ISTEKA ROKA</p> <p>Članak 120.</p> <p>(1) Prestankom autorskog prava, autorsko</p>		
--	--	--	--

	<p> djelo postaje javno dobro, te se može slobodno koristiti uz obvezu priznanja autorstva, poštivanja autorskog djela te časti ili ugleda autora. </p> <p> (2) Protiv onih koji ne poštuju obveze iz stavka 1. ovoga članka nasljednici autora, udruge autora kojima je autor pripadao, druge osobe koje </p>		
--	--	--	--

	<p>za to imaju pravni interes te Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti ovlašteni su zahtijevati prestanak povrede te obveze.</p>		
<p>Članak 5.</p> <p>Presumpcija autorstva ili vlasništva</p> <p>Za potrebe primjene mjera, postupaka i pravnih sredstava predviđenih ovom Direktivom,</p> <p>(a) da bi se autor književnog ili umjetničkog djela, u nedostatku suprotnih dokaza, takvim smatrao, i da bi shodno tome bio ovlašten pokrenuti postupak zbog povrede, dovoljno je da je njegovo ime navedeno na djelu na uobičajeni način;</p> <p>(b) odredba pod točkom (a) primjenjuje se mutatis mutandis na nositelje autorskom pravu srodnih prava u odnosu na njihove predmete zaštite.</p>	<p>PRESUMPCIJA A AUTORSTVA</p> <p>Članak 17.</p> <p>Autorom se smatra fizička osoba čije je ime, pseudonim, umjetnički znak ili kod na uobičajen način označen na primjercima autorskog</p>	<p>U potpuno sti preuzeto</p>	

	<p>djela ili pri objavi autorskog djela, dok se ne dokaže suprotno.</p> <p>PRESUMPCIJ A UMJETNIKA IZVOĐAČA</p> <p>Članak 122.</p> <p>Umjetnikom izvođačem smatra se fizička osoba čije je ime, pseudonim, umjetnički znak ili kod na uobičajen način označen na primjercima izvedbe ili pri objavi izvedbe, dok se ne dokaže suprotno.</p> <p>PRESUMPCIJ A</p>		
--	--	--	--

	<p>PROIZVOĐA ČA FONOGRAM A</p> <p>Članak 134.</p> <p>Proizvođačem fonograma smatra se onaj čije je ime odnosno naziv redovito označen kao nositelj prava proizvođača fonograma na primjercima fonograma, dok se ne dokaže suprotno.</p> <p>PRESUMPCIJ A AUDIOVIZU ALNOG PRODUCENT A</p>		
--	---	--	--

	<p>Članak 146.</p> <p>Audiovizualni m producentom smatra se onaj čije je ime odnosno naziv redovito označen kao nositelj prava audiovizualno g producenta na primjercima videograma, dok se ne dokaže suprotno.</p> <p>PRESUMPCIJ A ORGANIZAC IJE ZA EMITIRA NJE</p> <p>Članak 152.</p> <p>Organizacijom za emitiranje smatra se ona organizacija čiji je naziv</p>		
--	---	--	--

	<p>istaknut prigodom emitiranja (npr. isticanjem vizualne oznake na ekranu), kao naziv nositelja prava na programskom signalu, dok se ne dokaže suprotno.</p> <p>PRESUMPCIJ A NAKLADNIK A INFORMATI VNIH PUBLIKACIJ A</p> <p>Članak 159.</p> <p>Nakladnikom informativne publikacije smatra se onaj nakladnik čije je ime ili naziv redovito na</p>		
--	---	--	--

	uobičajen način označen u informativnoj publikaciji ili uz informativnu publikaciju (primjerice, isticanjem vizualne oznake), kao naziv nositelja prava na informativnoj publikaciji, dok se ne dokaže suprotno.		
<p>Odjeljak 2.</p> <p>Dokazi</p> <p>Članak 6.</p> <p>Dokazi</p> <p>1. Države članice osiguravaju da, na zahtjev stranke koja je predložila razumno dostupne dokaze dovoljne da podupru njezine tvrdnje, i koja je, potkrjepljujući te tvrdnje, navela dokaze koji su pod kontrolom suprotne stranke, nadležne sudska tijela mogu narediti da suprotna stranka predloži takve dokaze, podložno zaštiti povjerljivih informacija. Za potrebe ovog stavka, države članice mogu odrediti da nadležna sudska tijela kao razuman dokaz smatraju razuman uzorak znatnog broja primjeraka djela ili bilo kojeg drugog predmeta zaštite.</p>	<p>PRIBAVLJANJE DOKAZA TIJEKOM PARNIČNOG POSTUPKA</p> <p>Članak 286.</p> <p>(1) Kada se</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>2. Pod istim uvjetima, u slučaju povrede počinjene u komercijalne svrhe države članice poduzimaju one mjere koje su potrebne da se nadležnim sudskim tijelima omogući da nalože, kada je prikladno, i na temelju zahtjeva stranke, dostavu bankovnih, financijskih ili poslovnih dokumenata koji su pod kontrolom suprotne stranke, podložno zaštiti povjerljivih informacija.</p>	<p>stranka u parničnom postupku za zaštitu autorskog ili srodnog prava poziva na dokaz i tvrdi da se on nalazi kod druge stranke ili pod njenom kontrolom, sud će tu stranku pozvati da podnese taj dokaz, ostavljajući joj za to određeni rok.</p>		
	<p>(2) Kada nositelj prava kao tužitelj u tužbi tvrdi da se dogodila</p>		

	povreda autorskog ili srodnog prava u obavljanju gospodarsk e djelatnosti radi stjecanja gospodarsk e ili ekonomske koristi i tijekom postupka učini to vjerojatni m, te kada se u postupku poziva na bankovne, financijske ili slične ekonomske dokumente , isprave i slične dokaze i tvrdi da se oni nalaze kod druge stranke ili		
--	--	--	--

	<p>pod njezinom kontrolom, sud će tu stranku pozvati da podnese te dokaze, ostavljajući joj za to određeni rok.</p> <p>(3) Kad stranka koja je pozvana na podnošenje dokaza poriče da se dokaz nalazi kod nje ili pod njenom kontrolom, sud može radi utvrđivanja te činjenice izvoditi dokaze.</p>		
--	---	--	--

			<p>(4) U pogledu prava stranke da uskrati podnošenje dokaza na odgovarajućí se način primjenjuj u odredbe iz zakona kojim se uređuje parnični postupak o pravu na uskratu svjedočenj a te zakona kojim se uređuju obvezni odnosi o zaštiti povjerljivi h informacij a.</p>		
--	--	--	--	--	--

	<p>(5) Sud će, s obzirom na sve okolnosti, po svom vlastitom uvjerenju cijeniti od kakva je značenja to što stranka kod koje se dokaz nalazi neće postupiti po rješenju suda kojim joj se nalaže da podnese dokaz ili protivno uvjerenju suda poriče da se dokaz nalazi kod nje.</p> <p>(6) Protiv odluke</p>		
--	---	--	--

	suda iz stavaka 1.i 2. ovoga članka nije dopuštena posebna žalba.		
<p>Članak 7.</p> <p>Mjere za očuvanje dokaza</p> <p>1. Države članice osiguravaju da čak i prije početka postupka za donošenje odluke o meritumu, nadležna sudska tijela mogu, na zahtjev stranke koja je predložila razumno dostupne dokaze kako bi poduprla svoje tvrdnje da je njezino pravo intelektualnog vlasništva povrijeđeno ili da će biti povrijeđeno, narediti brze i učinkovite privremene mjere radi očuvanja relevantnih dokaza u vezi s navodnom povredom, podložno zaštiti povjerljivih informacija. Takve mjere mogu uključivati detaljni opis, sa ili bez uzimanja uzoraka, ili fizičku zapljenu robe kojom se vrši povreda, i, u odgovarajućim slučajevima, materijala i alata korištenih u proizvodnji i/ili distribuciji te robe i dokumenata koji se na nju odnose. Te se mjere poduzimaju, ako je potrebno i bez prethodnog saslušanja druge stranke, osobito kada bi svako odlaganje moglo uzrokovati nepopravljivu štetu nositelju prava ili kada postoji očita opasnost od uništenja dokaza.</p> <p>Kad se mjere za očuvanje dokaza usvoje bez prethodnog saslušanja druge stranke, zainteresirane stranke se obavješćuju, bez odlaganja najkasnije nakon izvršenja mjera. Preispitivanje, koje uključuje i pravo na saslušanje, održava se na zahtjev zainteresiranih stranki u razumnom roku nakon obavješćivanja o mjerama, kako bi se odlučilo hoće li mjere biti izmijenjene, ukinute ili potvrđene.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da mjere za očuvanje dokaza mogu biti podložne polaganju jamčevine ili jednakog jamstva od strane podnositelja zahtjeva kako bi se osigurala naknada za bilo koju štetu pretrpljenu od strane tuženika kako je predviđeno stavkom 4. ovog članka.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se mjere za očuvanje dokaza na zahtjev tuženika mogu ukinuti ili da mogu na drugi način prestati imati učinak, ne dovodeći u pitanje odštetu koja se može tražiti, ako podnositelj zahtjeva ne pokrene, u razumnom roku, postupak za donošenje odluke o meritumu pred nadležnim sudskim tijelom, u razumnom roku kojeg određuje sudsko tijelo koje određuje mjere kada to dopušta pravo države članice ili, u nedostatku takve odluke, u roku ne</p>	<p>PRIVREMENE MJERE ZA OSIGURANJE DOKAZA</p> <p>Članak 285.</p> <p>(1) Na zahtjev nositelja prava koji učini vjerojatnim da mu je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno ili da prijeti opasnost od povrede, sud može</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Ovršni zakon (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17) članak /članci 349., 352., 353. i 354.</p>

<p>dužem od 20 radnih dana ili 31 kalendarskog dana, ovisno o tome koji je rok duži.</p> <p>4. Kad su mjere za očuvanje dokaza ukinute ili ako prestanu vrijediti zbog bilo koje radnje ili propusta podnositelja zahtjeva, ili ako je naknadno utvrđeno da nije bilo povrede ili prijetnje povredom prava intelektualnog vlasništva, sudska tijela ovlaštene su da, na zahtjev tuženika, podnositelju tužbe nalože da tuženiku osigura primjerenu naknadu za bilo koju štetu koju su te mjere uzrokovale.</p> <p>5. Države članice mogu poduzimati mjere za zaštitu identiteta svjedoka.</p>	<p>odrediti privremen u mjeru radi osiguranja dokaza.</p> <p>(2) Privremenom mjerom iz stavka 1. ovoga članka sud može osobito odrediti:</p> <p>-</p> <p>izradu detaljnog opisa robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povređuje autorsk</p>		
---	---	--	--

	<p>o ili srodno pravo, uz ili bez uziman ja primjer aka</p> <p>-</p> <p>od uziman je robe za koju se učini vjerojat nim da se njome povred uje autorsk o ili srodno pravo</p> <p>-</p> <p>od uziman je materij ala i sredsta va što</p>		
--	---	--	--

	<p>su upotrij ebljeni za izradu i distribu ciju robe za koju se učini vjerojat nim da se njome povred uje autorsk o ili srodno pravo, te dokum entacij e koja se na to odnosi.</p> <p>(3) Privremen a mjera iz ovoga članka može se izreći i bez</p>		
--	--	--	--

	obavješćiv anja protivnika osiguranja ako predlagatel j osiguranja učini vjerojatni m da prijeti opasnost od uništenja dokaza ili od nastanka nenadokna dive štete. Ako je privremena mjera iz ovoga članka izrečena bez obavješćiv anja protivnika osiguranja, sud će rješenje o privremen		
--	--	--	--

	<p>oj mjeri, odmah po njenoj provedbi, dostaviti protivniku osiguranja.</p> <p>(4) U rješenju kojim se određuje privremena mjera sud će odrediti i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu radi opravdanja mjere, koji ne može biti kraći</p>		
--	--	--	--

	<p>od 20 radnih odnosno 31 kalendarsk i dan od dana dostave rješenja predlagatel ju osiguranja, ovisno o tome koji kasnije istječe.</p> <p>(5) Na pitanja koja nisu uređena u ovom članku primjenjuj u se odredbe zakona kojim se uređuje ovrha i osiguranje, uključujući i odredbe tog zakona</p>		
--	--	--	--

	<p>kojima se određuje zaštita povjerljivih podataka u postupku osiguranja.</p> <p>(6) Odredbe ovoga članka ne utječu na mogućnost suda da naloži mjere za osiguranje dokaza u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje parnični postupak.</p>		
--	---	--	--

<p>Odjeljak 3</p> <p>Pravo na informaciju</p> <p>Članak 8.</p> <p>Pravo na informaciju</p> <p>1. Države članice osiguravaju da, u okviru postupaka u vezi s povredom prava intelektualnog vlasništva i kao odgovor na opravdan i razmjeran zahtjev tužitelja, nadležna sudska tijela mogu narediti da informaciju o podrijetlu i distribucijskim mrežama robe ili usluga koje povrjeđuju prava intelektualnog vlasništva treba pružiti počinitelj povrede i/ili bilo koja druga osoba:</p> <p>(a) za koju je utvrđeno da na komercijalnoj razini posjeduje robu koja povrjeđuje pravo;</p> <p>(b) za koju je utvrđeno da se na komercijalnoj razini koristi uslugama koje povrjeđuju pravo;</p> <p>(c) za koju je utvrđeno da na komercijalnoj razini pruža usluge koje su korištene u aktivnostima koje povrjeđuju pravo; ili</p> <p>(d) koju je osoba iz točki (a), (b) ili (c) navela kao osobu koja je sudjelovala u proizvodnji, izradi ili distribuciji robe ili pružanja usluga.</p> <p>2. Podaci iz stavka 1., prema potrebi, obuhvaćaju:</p> <p>(a) imena i adrese proizvođača, izrađivača, distributera, dobavljača i drugih prethodnih posjednika robe ili usluga kao i trgovaca na veliko i malo kojima su bile namijenjene;</p> <p>(b) podatke o proizvedenim, izrađenim, dostavljenim, primljenim ili naručenim količinama, kao i o cijeni po kojoj su ta roba ili usluge plaćene.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje ostale zakonske odredbe koje:</p> <p>(a) nositelju prava priznaju pravo na dobivanje potpunijih informacija;</p> <p>(b) uređuju korištenje informacija u građanskim i kaznenim predmetima koje se priopćavaju na temelju ovog članka;</p> <p>(c) uređuju odgovornost za zloupotrebu prava na informacije; ili</p> <p>(d) pružaju mogućnost odbijanja davanja informacija koje bi osobu iz stavka 1. prisilile da prizna svoje vlastito sudjelovanje ili sudjelovanje svojih bliskih rođaka u povredi prava intelektualnog vlasništva; ili</p> <p>(e) uređuju zaštitu povjerljivosti izvora informacija ili obradu osobnih podataka.</p>	<p>ZAHTJEV ZA DOSTAVOM PODATAKA</p> <p>Članak 289.</p> <p>(1) Nositelj prava koji je pokrenuo parnični postupak za zaštitu autorskog ili srodnog prava u slučaju povrede može zahtijevati dostavu podataka o podrijetlu i distribucijskim kanalima robe ili usluga kojima se povrjeđuje njegovo pravo.</p>	<p>U potpuno sti preuzeto</p>	
--	--	-------------------------------	--

	<p>(2) Zahtjev iz članka 1. se može postaviti u obliku tužbe ili privremene mjere protiv:</p> <p>- osobe koja je tužena u parničnom postupku iz stavka 1. ovoga članka</p> <p>- osobe koja u obavljanju svoje gospod</p>		
--	--	--	--

	<p>arske djelatn osti posjed uje robu za koju se sumnja da se njome povred uje autorsk o ili srodno pravo</p> <p>-</p> <p>os obe koja u obavlja nju svoje gospod arske djelatn osti daje usluge za koje se sumnja da se</p>		
--	---	--	--

	<p> njima povređ uje autorsk o ili srodno pravo </p> <p>-</p> <p> os obe koje u obavlja nju svoje gospod arske djelatn osti daju usluge koje se koriste u radnja ma za koje se sumnja da se njima povređ uje autorsk o ili </p>		
--	---	--	--

	srodno pravo		
	- os obe koja je od jedne od navede nih osoba označe na kao osoba koja sudjelu je u proizvo dnji ili distribu ciji roba ili davanj u usluga za koje se sumnja da se njima povred uje		

	<p>autorsko ili srodno pravo.</p> <p>(3) Zahtjev iz članka 1. se može postaviti i kao prvi zahtjev u stupnjevitom tužbi, ako je osoba protiv koje se postavlja tuženik i u glavnom zahtjevu.</p> <p>(4) Zahtjev za dostavom podataka o podrijetlu roba i distribucijskim kanalima roba ili</p>		
--	--	--	--

	<p>usluga iz stavka 1. ovoga članka može obuhvaćati osobito:</p> <p>-</p> <p>po datke o imenima i adresama proizvođača i distributera, dobavljača i drugih prijašnjih posjednika robe odnosno davatelja usluga, kao i prodav</p>		
--	--	--	--

	<p>ača na veliko i prodav ača na malo kojima je ta roba namije njena</p> <p>- po datke o količin ama proizve dene, izrađen e, isporuč ene, primlje ne ili naruče ne robe ili usluga, kao i cijena ma ostvare nim za odnosn</p>		
--	--	--	--

	u robu i usluge.		
	(5) Osoba prema kojoj je postavljen zahtjev na dostavu podataka iz ovoga članka može odbiti dostavu tih podataka iz istih razloga iz kojih se prema pravilima zakona kojim se uređuje parnični postupak može uskratiti svjedočenj e. Ako odbije dostavu		

	<p>podataka bez opravdano g razloga, odgovara za štetu u skladu s odredbama zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.</p> <p>(6) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na propise o načinu korištenja povjerljivi h podataka u građanski m i kaznenim postupcim a, na propise kojima se uređuje</p>		
--	--	--	--

	<p>odgovorno st za zlouporabu prava na dobivanje podataka, te na propise kojima se uređuje obrada i zaštita osobnih podataka te povjerljivo st izvora podataka.</p> <p>(7) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na odredbe iz članka 28 5. i 286. ovoga Zakona kojima se uređuje pribavljanj e dokaza.</p>		
--	--	--	--

<p>Odjeljak 4.</p> <p>Privremene mjere i mjere predostrožnosti</p> <p>Članak 9.</p> <p>Privremene mjere i mjere predostrožnosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da sudska tijela mogu, na zahtjev podnositelja zahtjeva:</p> <p>(a) izdati protiv navodnog počinitelja povrede privremeni sudski nalog usmjeren na sprečavanje neposredne povrede prava intelektualnog vlasništva, ili na zabranu, na privremenoj osnovi i uz, kada je prikladno, plaćanje kazne kada je tako predviđeno nacionalnim pravom, daljnje vršenje navodnih povreda tog prava, ili podlijevanju takvog vršenja daljnje povrede polaganjem jamstva koje bi nositelju prava trebalo osigurati naknadu štete; privremeni sudski nalog pod istim uvjetima također može biti izdan posredniku čije je usluge koristila treća stranka za povredu prava intelektualnog vlasništva; nalozi protiv posrednika čije je usluge koristila treća stranka za povredu autorskog ili srodnih prava obuhvaćeni su Direktivom 2001/29/EZ;</p> <p>(b) narediti zapljenu ili predaju robe za koju se sumnja da povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva u svrhu sprečavanja njezina ulaska ili njezina kretanja trgovačkim kanalima.</p> <p>2. U slučaju povrede koja je počinjena na komercijalnoj razini, države članice osiguravaju da, ako oštećena strana pruži dokaze o okolnostima koje bi mogle ugroziti naknadu štete, sudska tijela mogu iz predostrožnosti naložiti oduzimanje pokretne i nepokretne imovine navodnog počinitelja povrede, uključujući i blokiranje njegovih bankovnih računa i ostalih sredstava. U tu svrhu, nadležna tijela mogu naložiti dostavljanje bankovnih, financijskih ili poslovnih dokumenata ili primjereni pristup odgovarajućim informacijama.</p> <p>3. U pogledu mjera iz stavaka 1. i 2., sudska tijela ovlaštena su zahtijevati od podnositelja zahtjeva predočenje razumno</p>	<p>PRIVREMENE MJERE ZBOG POVREDE PRAVA</p> <p>Članak 284.</p> <p>(1) Na zahtjev nositelja autorskog ili srodnog prava koji učini vjerojatnim da mu je pravo povrijeđeno ili da prijeti opasnost</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>dostupnih dokaza kako bi se s dovoljnom sigurnošću mogla uvjeriti da je podnositelj zahtjeva nositelj prava i da je pravo podnositelja zahtjeva povrijeđeno ili da je takva povreda neminovna.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da se privremene mjere iz stavaka 1. i 2. ovog članka mogu, u odgovarajućim slučajevima, poduzeti bez saslušanja tuženika, posebno kada bi svako odlaganje nositelju prava uzrokovalo nepopravljivu štetu. U tom slučaju, strane se o tome obavješćuju bez odlaganja najkasnije nakon izvršenja mjera.</p> <p>Preispitivanje, uključujući i pravo na saslušanje, održava se na zahtjev tuženika kako bi se u razumnom roku, nakon obavješćivanja o mjerama, odlučilo hoće li te mjere biti izmijenjene, ukinute ili potvrđene.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da mjere iz stavaka 1. i 2. ovog članka na zahtjev tuženika budu povučene ili da na drugi način prestanu vrijediti, ako tužitelj u razumnom roku ne pokrene postupak koji dovodi do odluke o meritumu pred nadležnim sudskim tijelom, s tim da taj rok određuje sudsko tijelo koje naređuje mjere u slučaju da to dopušta zakon države članice ili u slučaju nepostojanja takve odluke, u roku ne dužem od 20 radnih dana ili 31 kalendarskog dana, ovisno o tome koji je rok duži.</p> <p>6. Nadležna sudska tijela mogu poduzeti privremene mjere iz stavaka 1. i 2. ovisno o tome položi li tužitelj odgovarajuću jamčevinu ili odgovarajuće jamstvo koje treba osigurati naknadu za bilo koju štetu koju je tuženik pretrpio kao što je utvrđeno stavkom 7. ovog članka.</p> <p>7. Kad su privremene mjere ukinute ili kad su prestale vrijediti zbog bilo koje radnje ili propusta tužitelja, ili kad je naknadno utvrđeno da nije bilo povrede ili prijetnje povrede prava intelektualnog vlasništva, na zahtjev tuženika, sudska su tijela ovlaštena narediti podnositelju zahtjeva da tuženiku osigura odgovarajuću naknadu za bilo kakvu štetu uzrokovanu tim mjerama.</p>	<p>od povrede, sud može odrediti bilo koju privremen u mjeru koja je usmjerena na prestanak ili sprječavanje povrede, a osobito:</p> <p>-</p> <p>na</p> <p>ložiti protivničku osiguranja da prestane odnosno odustane od radnji kojima se povređuje</p>		
--	---	--	--

	<p> autorsk o ili srodno pravo; ovaj nalog sud može izreći i protiv posred nika čije usluge koriste treće osobe da bi povrije dile autorsk o ili srodno pravo </p> <p>-</p> <p> od rediti oduzim anje ili isključ enje iz promet a </p>		
--	---	--	--

	<p> proizvo da kojima se protupr avno povred uje autorsk o ili srodno pravo. </p> <p> (2) Na zahtjev nositelja prava koji učini vjerojatni m da mu je autorsko ili srodno pravo povrijeđen o u obavljanju gospodarsk e djelatnosti s ciljem pribavljanj a gospodarsk </p>		
--	---	--	--

	<p>e ili ekonomske koristi, te da mu zbog takve povrede prijeti nenadokna diva šteta, pored privremeni h mjera iz stavka 1. ovoga članka, sud može odrediti i oduzimanj e pokretnina ili nekretnina u vlasništvu protivnika osiguranja koje nisu u neposredn oj vezi s povredom, kao i zabranu raspolagan ja</p>		
--	---	--	--

	<p>sredstvima na računu kod financijski h institucija i raspolagan ja drugom imovinom.</p> <p>(3) Radi određivanj a i provedbe privremene mjere iz stavka 2. ovoga članka sud može zahtijevati od protivnika osiguranja ili drugih osoba koje time raspolazu, dostavu bankovnih, financijski h i drugih ekonomski</p>		
--	---	--	--

	<p>h podataka, ili pristup drugim potrebnim podacima i dokumenti ma. Sud je dužan osigurati čuvanje tajnosti ovih podataka, te zabraniti svaku zlouporabu ovih podataka.</p> <p>(4) Privremen a mjera iz stavka 1. ovoga članka se može izreći i bez obavješćiv anja protivnika osiguranja ako predlagatel</p>		
--	--	--	--

	<p>j osiguranja učini vjerojatni m da u protivnom privremena mjera neće biti učinkovita, ili da prijeti opasnost od nastanka nenadokna dive štete.</p> <p>(5)Privrem ena mjera iz stavka 2. ovoga članka se može izreći i bez obavješćiv anja protivnika osiguranja ako predlagatel j osiguranja</p>		
--	--	--	--

	<p>učini vjerojatni m da u protivnom privremena mjera neće biti učinkovita ili da je obzirom na osobito teške okolnosti povrede to potrebno. Ako je privremena mjera izrečena bez obavješćiv anja protivnika osiguranja, sud će rješenje o privremen oj mjeri, odmah po njenoj provedbi, dostaviti protivniku</p>		
--	---	--	--

	<p>osiguranja.</p> <p>(6) U rješenju kojim se određuje privremena mjera sud će odrediti i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu radi opravdanja mjere, koji ne može biti kraći od 20 radnih odnosno 31 kalendarski dan od</p>		
--	--	--	--

	<p>dana dostave rješenja predlagatelju osiguranja, ovisno o tome koji kasnije istječe.</p> <p>(7) Na pitanja koja nisu uređena u ovom članku primjenjuju se u odredbe zakona kojim se uređuje ovrha i osiguranje.</p> <p>(8) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na mogućnost</p>		
--	--	--	--

	određivanj a privremeni h mjera prema drugim odredbama ovoga Zakona i odredbama zakona kojim se uređuje ovrha i osiguranje.		
<p>Odjeljak 5.</p> <p>Mjere koje proizlaze iz odluke o meritumu</p> <p>Članak 10.</p> <p>Korektivne mjere</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje bilo kakvu naknadu štete koja pripada nositelju prava zbog povrede, i bez ikakve naknade, države članice osiguravaju da nadležna sudska tijela mogu naložiti, na zahtjev tužitelja, poduzimanje odgovarajućih mjera u odnosu na robu za koju su ustanovili da povrjeđuje prava intelektualnog vlasništva i, u odgovarajućim slučajevima, u odnosu na materijale i pribor koji su uglavnom korišteni u stvaranju ili proizvodnji te robe. Takve mjere uključuju:</p> <p>(a) povlačenje iz trgovačkih kanala;</p> <p>(b) konačno uklanjanje iz trgovačkih kanala; ili</p> <p>(c) uništenje.</p> <p>2. Sudska tijela naređuju da se te mjere provode na račun počinitelja povrede, osim ako se pozovu na posebne razloge da</p>	<p>ZAHTJEV ZA UNIŠTENJE M, PREINAČENJ EM ILI PREDAJOM PRIMJERAK A NASTALIH POVREDOM I SREDSTAVA KOJIMA JE POVREDA POČINJENA</p>	U potp uno sti preu zeto	

<p>to ne učine.</p> <p>3. Pri razmatranju zahtjeva za korektivne mjere, u obzir se uzima potreba za razmjernim odnosom između ozbiljnosti povrede i naloženih pravnih sredstava kao i interesi trećih stranaka.</p>	<p>Članak 280.</p> <p>(1) Nositelj čije je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno ima pravo zahtijevati, na teret osobe koja je pravo povrijedila, uništenje, odnosno preinačenje svih primjeraka koji su bespravno izrađeni ili stavljeni na tržište ili su namijenjeni stavljanju na tržište.</p> <p>(2) Umjesto mjere iz stavka 1.</p>		
---	--	--	--

	<p>ovoga članka onaj čije je pravo povrijeđen o ima pravo zahtijevati da mu kršitelj prava koji je u posjedu primjeraka iz stavka 1. ovoga članka, ili je njihov vlasnik, preda takve primjerke uz naknadu koja ne može biti viša od troškova njihove proizvodnje.</p>		
	<p>(3) Odredbe iz stavka 1.</p>		

	<p>i 2. ovoga članka odnose se na arhitektonska djela samo ako postoji posebno opravdan razlog za njihovo uništenje odnosno predaju.</p> <p>(4) Ako su mjere iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka u određenom slučaju nerazmjern e naravi i intenzitetu povrede, a povreda se može otkloniti na neki drugi način, sud</p>		
--	---	--	--

	<p>može, u granicama tužbenog zahtjeva, za takav slučaj odrediti druge potrebne mjere. U tom slučaju nositelju prava pripada barem naknada u iznosu koji ne može biti manji od onog koji bi dobio za ovlašteno korištenje odnosnog prava.</p> <p>(5) Mjere iz stavka 1. i 2. ovoga članka ne odnose se</p>		
--	--	--	--

	<p>na odvojive dijelove primjeraka čija proizvodnj a i stavljanje na tržište nisu bespravni.</p> <p>(6) Odredbe iz ovoga članka na odgovaraju ći način primjenjuj u se i na sredstva korištena ili namijenjen a za izradu primjeraka kojima se čini povreda autorskog ili srodnog prava ili koja su isključivo</p>		
--	--	--	--

	ili pretežito tome namijenjen a.		
	(7) Odredbe iz ovoga članka neće se primjenjiv ati ako bi uništenjem sredstava iz stavka 6. ovoga članka nastala veća šteta od štete koja je nastala povredom autorskog ili srodnog prava osim ako je riječ o sredstvima koja su isključivo ili pretežito namijenjen a za		

	povredu prava.		
<p>Članak 11.</p> <p>Sudski nalozi</p> <p>Države članice osiguravaju da, kada je donesena sudska odluka o povredi prava intelektualnog vlasništva, sudska tijela mogu protiv počinitelja povrede izdati sudski nalog čiji je cilj zabrana daljnjeg vršenja povrede. Ako je tako utvrđeno nacionalnim pravom, nepoštovanje sudskog naloga, prema potrebi, podliježe plaćanju kazne. Države članice također osiguravaju da nositelji prava mogu zatražiti sudski nalog protiv posrednika čije usluge koristi treća stranka za povredu prava intelektualnog vlasništva, ne dovodeći u pitanje članak 8. stavak 3. Direktive 2001/29/EZ.</p>	<p>Članak 269.</p> <p>(2) Ako nije što posebno propisano zakonom, pravo na zaštitu iz stavka 1. ovoga članka ovlašćuje svojeg nositelja da od osobe koja je njegovo pravo povrijedila, ili njezinog sveopćeg slijednika, zahtijeva</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Ovršni zakon (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17) članak /članci Članci 16., 262. i 263.

	prestanak radnje koja to pravo vrijeđa i propuštanj e takvih ili sličnih radnji ubuduće (prestanak uznemirav anja), popravljanj e nanesene štete (naknada štete), plaćanje naknade za neovlašten o korištenje, plaćanje zakonom određenog penala, vraćanje ili naknađiva nje svih koristi koje je bez osnove stekla od povrijeđen		
--	--	--	--

	<p>og prava (vraćanje stečenog bez osnove), utvrđenje učinjene povrede, kao i objavu pravomoćn e presude kojom je sud, makar i djelomično , udovoljio zahtjevu usmjereno m na zaštitu prava iz ovoga Zakona.</p> <p>ZAHTJEV ZA PRESTANKO M POVREDE PRAVA</p>		
--	--	--	--

	<p>Članak 275.</p> <p>(1) Nositelj prava čije je pravo povrijeđeno može zahtijevati prestanak povrede i zabranu takve ili slične povrede ubuduće.</p>		
<p>Članak 12.</p> <p>Alternativne mjere</p> <p>Države članice mogu odrediti da u odgovarajućim slučajevima i na zahtjev osobe kojoj bi mogle biti naložene mjere utvrđene ovim odjeljkom, nadležna sudska tijela mogu narediti plaćanje novčane naknade oštećenoj stranci umjesto primjene mjera utvrđenih ovim odjeljkom ako je ta osoba postupala nenamjerno i pažljivo, ako bi joj izvršenje tih mjera uzrokovalo nerazmjernu štetu i ako se novčana naknada oštećenoj strani čini primjerenom.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o odredbi koja nije obvezujuća.
<p>Odjeljak 6.</p> <p>Naknade štete i sudski troškovi</p> <p>Članak 13.</p> <p>Naknade štete</p>	<p>ZAHTJEV ZA POPRAVLJANJE NJEM ŠTETE</p> <p>Članak 276.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>1. Države članice osiguravaju da nadležna sudska tijela, na zahtjev oštećene stranke, počinitelju povrede koji je znao ili za kojeg je osnovano pretpostaviti da je morao znati da sudjeluje u vršenju povrede, nalože da nositelju prava plati naknadu primjerenu stvarnoj šteti koju je pretrpio kao posljedicu povrede.</p> <p>Pri određivanju naknade štete sudska tijela:</p> <p>(a)uzimaju u obzir sve primjerene aspekte, kao što su negativne gospodarske posljedice, uključujući i izgublenu dobit, koje je pretrpjela oštećena stranka, svaku nepoštenu dobit koju je ostvario počinitelj povrede i, u odgovarajućim slučajevima, elemente koji nisu gospodarski čimbenici, kao što je moralna šteta koju je povreda nanijela nositelju prava;</p> <p>ili</p> <p>(b)kao alternativa točki (a), ona mogu u odgovarajućim slučajevima odrediti naknadu štete u obliku paušalnog iznosa na temelju elemenata kao što je barem iznos naknada ili pristojbi koje bi povreditelj prava morao platiti da je zatražio odobrenje za korištenje tog prava intelektualnog vlasništva.</p> <p>2. Kad počinitelj nije znao, ili nije imao osnovanih razloga znati da sudjeluje u vršenju povrede, države članice mogu propisati da sudska tijela mogu naložiti povrat dobiti ili isplatu naknade štete, koja može biti unaprijed utvrđena.</p>	<p>Ako je povredom kojeg prava iz ovoga Zakona nastala šteta, nositelj prava ima pravo zahtijevati njeno popravljanje prema općim pravilima o popravljanju štete.</p> <p>ZAHTJEV ZA NAKNADOM ZBOG NEOVLAŠTE NOG KORIŠTENJA</p> <p>Članak 277.</p> <p>(1) Ako mu je neovlašteni m korištenje m autorskog djela ili</p>		
--	--	--	--

	<p>predmeta srodnog prava povrijeđen o pravo, nositelj prava, odnosno organizacij a za kolektivno ostvarivanj e odnosnih prava može zahtijevati cijenu koja je uobičajena za tu vrstu korištenja ili cijenu koja je propisana cjenikom iz članka 231. stavka 2. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Smatra se da je pravo koje se</p>		
--	--	--	--

	<p>ostvaruje kolektivno povrijeđen o na način opisan u stavku 1. ovoga članka kada su autorsko djelo ili predmet srodnog prava korišteni bez ugovora ili bez odobrenja organizacij e za kolektivno ostvarivanj e ili kada ugovor ili odobrenje nisu valjani.</p> <p>ZAHTJEV ZA KORISTIMA STEČENIM NEOVLAŠTE</p>		
--	---	--	--

	<p>NIM KORIŠTENJE M</p> <p>Članak 278.</p> <p>Ako je bespravnim korištenjem autorskog ili srodnog prava stečena neka korist, nositelj prava ima pravo zahtijevati ta-ko stečenu korist prema općim pravilima o stjecanju bez osnove.</p> <p>P ENAL</p> <p>Članak 282.</p>		
--	---	--	--

	<p>(1) Onaj čije je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno namjerno ili krajnjom nepažnjom ima pravo zahtijevati od osobe koja je pravo povrijedila naknadu u dvostrukom iznosu od ugovorene (penal), a ako nije ugovorena, od odgovarajuće uobičajene naknade.</p> <p>(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ne može se dokazivati da šteta nije nastala.</p> <p>(3) Ako je</p>		
--	--	--	--

	nastala šteta veća od penala iz stavka 1. ovoga članka, nositelj prava ovlašten je zahtijevati razliku do popravljanj a potpune štete.		
<p>Članak 14.</p> <p>Sudski troškovi</p> <p>Države članice osiguravaju da opravdane i razmjerne sudske i ostale troškove koje je imala uspješna stranka u sporu, kao opće pravilo, snosi neuspješna stranka, osim ako to nije dopušteno zbog pravičnosti.</p>	<p>HITNOST I PRIMJENA ODREĐABA DRUGIH ZAKONA</p> <p>Članak 287.</p> <p>(2) Na postupke zbog povrede prava iz ovog Zakona primjenjuj u se</p>	U potpunosti preuzeto	

	odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak odnosno zakona kojim se uređuju ovrha i osiguranje.		
<p>Odjeljak 7.</p> <p>Mjere objave</p> <p>Članak 15.</p> <p>Objavljivanje sudskih odluka</p> <p>Države članice osiguravaju da u postupcima pokrenutima zbog povrede prava intelektualnog vlasništva, sudska tijela mogu odrediti, na zahtjev podnositelja zahtjeva i na trošak počinitelja povrede, primjerene mjere za širenje informacija u vezi s odlukom, uključujući i oglašavanje odluke i njezino objavljivanje u cjelini ili djelomično. Države članice mogu odrediti i druge dodatne mjere objave koje su u određenim okolnostima primjerene, uključujući i istaknuto oglašavanje.</p>	<p>ZAHTJEV ZA OBJAVOM PRESUDE</p> <p>Članak 279.</p> <p>(1) Osoba čije je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno ima pravo zahtijevati da pravomoćna presuda kojom se</p>	U potpuno sti preuzeto	

	<p>makar i djelomično udovoljilo zahtjevu usmjereno m na zaštitu tog prava bude objavljena u sredstvima javnog priopćavanja na trošak tuženika.</p> <p>(2) Sud će na prijedlog tužitelja odlučiti u kojem će sredstvu javnog priopćavanja presuda biti objavljena te hoće li se objaviti cijela presuda ili</p>		
--	---	--	--

	njezin dio.		
	(3) Odluči li sud da se objavi samo dio presude, mora se objaviti barem izreka kao i onaj dio presude iz kojeg je vidljivo o kakvoj se povredi radi i tko je povrijedio odnosno pravo.		
POGLAVLJE III. SANKCIJE U DRŽAVAMA ČLANICAMA Članak 16. Sankcije u državama članicama Ne dovodeći u pitanje građanskopravne i upravne mjere, postupke i pravna sredstva predviđene ovom Direktivom, države		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o odredbi koja nije obvezujuća. Napominje

članice mogu primijeniti druge odgovarajuće sankcije u slučajevima povrede prava intelektualnog vlasništva.			se da je u hrvats kom pravn om sustav u, uz građa nskop ravnu, osigur ana i kazne nopr vna i prekrš ajnopr avna zaštita prava intele ktualn og vlasni štva.
---	--	--	--

<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>KODEKSI PONAŠANJA I UPRAVNA SURADNJA</p> <p>Članak 17.</p> <p>Kodeksi ponašanja</p> <p>Države članice potiču:</p> <p>(a) razvoj kodeksa ponašanja od strane trgovinskih ili stručnih udruga ili organizacija na razini Zajednice s ciljem doprinošenja provedbi prava intelektualnog vlasništva, posebno preporučujući uporabu koda na optičkim diskovima koji omogućuje identifikaciju porijekla njihove proizvodnje;</p> <p>(b) podnošenje nacрта kodeksa ponašanja Komisiji na nacionalnoj razini i razini Zajednice kao i bilo kakvih procjena primjene tih kodeksa ponašanja.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ne radi se o odredbi koja se implementira Zakonom, već se odnosi na nezakonodavne aktivnosti.
<p>Članak 18.</p> <p>Procjena</p> <p>1. Tri godine nakon datuma utvrđenog člankom 20. stavkom 1. svaka država članica Komisiji dostavlja izvješće o provedbi ove Direktive.</p> <p>Na temelju tih izvješća, Komisija sastavlja izvješće o provedbi ove Direktive, uključujući i procjenu učinkovitosti poduzetih mjera, kao i procjenu njezina utjecaja na inovacije i razvoj informacijskog društva. To se izvješće tada šalje Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru. Prema potrebi, i s obzirom na razvoj događaja u pravnom uređenju Zajednice, izvješće je popraćeno prijedlozima za izmjene ove Direktive.</p> <p>2. Države članice pružaju Komisiji svu potporu i pomoć koja joj može biti potrebna pri sastavljanju izvješća navedenog u</p>		Nije potrebno preuzimanje	Podnošenje izvješća ne propisuje se Zakonom, nego o navedenim pitanjima

drugom podstavku stavka 1.			ma države članice raspravlja ju u okviru tijela Europske unije, dostavlja jući prethodno Europskoj komisiji sve potrebne podatke za izradu evalua cijskih izvješća.
----------------------------	--	--	---

<p>Članak 19.</p> <p>Razmjena informacija i izvjestitelji</p> <p>U svrhu promicanja suradnje, uključujući i razmjenu informacija između država članica te između država članica i Komisije, svaka država članica imenuje jednog ili više nacionalnih izvjestitelja za sva pitanja koja se odnose na provedbu mjera utvrđenih ovom Direktivom. Podatke o nacionalnom izvjestitelju/izvjestiteljima priopćava se drugim državama članicama i Komisiji.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Izvjestitelj se ne određuje Zakonom, već ta osoba kao stručnjak iz nadležnog tijela države članice EU-a sudjeluje u aktivnostima i na sastancima odgovarajućih stručnih skupina pri Europ</p>
--	--	----------------------------------	--

			skoj komisiji.
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 20.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 29. travnja 2006. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kad države članice donose te mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekstove odredaba nacionalnog prava koje donose u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Zahtijevaju se određene aktivnosti države članice EU-a po usvajanju propisa kojim se implementira ova Direktiva.

<p>Članak 21.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje jer odredba uređuje stupanje na snagu Direktive.
<p>Članak 22.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o odredbi koju s obzirom na sadržaj nije potrebno preuzeti.

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom prarodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije)

		ke unij e u pot pun osti pre uzet u odr edb u prij edlo ga pro pisa ?	Euro pske unije nije preu zet ili je djelo mičn o preu zet u odre dbu prije dlog a prop isa)
<p>Članak 1.</p> <p>Predmet i područje primjene</p> <p>1. Ovom Direktivom utvrđuju se pravila čiji je cilj daljnje usklađivanje prava Unije koje se primjenjuje na autorsko pravo i srodna prava u okviru unutarnjeg tržišta, uzimajući u obzir osobito digitalna i prekogranična korištenja zaštićenog sadržaja. Njome se također utvrđuju pravila o iznimkama i ograničenjima autorskog prava i srodnih prava, o olakšavanju licenciranja te pravila čiji je cilj osigurati tržište za iskorištavanje djela i drugih predmeta zaštite koje dobro funkcionira.</p> <p>2. Osim u slučajevima iz članka 24., ova Direktiva ostavlja netaknutima i ni na koji način ne utječe na postojeća pravila utvrđena u direktivama koje su trenutačno na snazi u tom području, posebno direktivama 96/9/EZ, 2000/31/EZ, 2001/29/EZ, 2006/115/EZ, 2009/24/EZ, 2012/28/EU i 2014/26/EU.</p>		Nije potr ebn o preu zim anje	Član kom 1. Dire ktive pojaš njava se njezi na svrha , te stoga nije potre

			bno izriči to preu zima nje.
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1.,istraživačka organizacija” znači sveučilište, uključujući njegove knjižnice, istraživački zavod ili bilo koji drugi subjekt čiji je glavni cilj provoditi znanstveno istraživanje ili provoditi obrazovne aktivnosti koje uključuju i provedbu znanstvenog istraživanja:</p> <p>(a) na neprofitnoj osnovi ili ponovnim ulaganjem sve dobiti u znanstveno istraživanje; ili</p> <p>(b) u skladu s misijom javnog interesa koju je priznala država članica;</p> <p>na način da pristup rezultatima dobivenima takvim znanstvenim istraživanjem ne može na povlaštenoj osnovi dobiti poduzeće koje ostvaruje odlučujući utjecaj na takvu organizaciju;</p> <p>2.,rudarenje teksta i podataka” znači svaka automatizirana analitička tehnika čiji je cilj analiza teksta i podataka u digitalnom obliku radi stvaranja informacija, koje uključuju, ali ne ograničavaju se na uzorke, trendove i korelacije;</p> <p>3.,institucija kulturne baštine” znači javno dostupna knjižnica ili muzej, arhiv ili institucija filmske ili audiovizualne baštine;</p> <p>4.,informativna publikacija” znači zbirka koja se uglavnom sastoji od pisanih djela novinarske prirode, ali koja može uključivati i druga djela ili druge predmete zaštite i koja:</p> <p>(a) predstavlja pojedinačni element unutar periodične publikacije pod istim naslovom ili publikacije koja se redovito objavljuje pod istim naslovom, na primjer novine ili časopis opće ili posebne tematike;</p> <p>(b) ima svrhu pružati široj javnosti informacije povezane s vijestima ili ostalim temama; i</p> <p>(c) objavljuje se na bilo kojem mediju na inicijativu, u okviru uredničke odgovornosti i pod kontrolom pružatelja usluga.</p>	<p>Članak 182.</p> <p>(2) Istraživačka organizacija je sveučilište, uključujući njegove knjižnice, istraživački institut ili zavod, sastavnica sveučilišta, bolnica koja provodi istraživanja ili bilo koji drugi subjekt čiji je glavni cilj provoditi znanstveno istraživanje ili provoditi obrazovne aktivnosti koje</p>	<p>U potp uno sti preu zeto</p>	

<p>Periodične publikacije koje se objavljuju u znanstvene ili akademske svrhe, kao što su znanstveni časopisi, ne smatraju se informativnim publikacijama za potrebe ove Direktive;</p> <p>5. „usluga informacijskog društva” znači usluga u smislu članka 1. stavka 1. točke (b) Direktive (EU) 2015/1535;</p> <p>6. „pružatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta” znači pružatelj usluge informacijskog društva čija je glavna svrha ili jedna od glavnih svrha pohranjivanje velike količine djela zaštićenih autorskim pravima ili drugih predmeta zaštite koje su učitali njegovi korisnici i davanje pristupa javnosti tim djelima ili drugim predmetima zaštite, koje organizira i promovira u svrhu ostvarivanja dobiti.</p> <p>Pružatelji usluga kao što su neprofitne internetske enciklopedije, neprofitni obrazovni i znanstveni repozitoriji, platforme za razvoj i dijeljenje otvorenog koda, pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga kako su definirani u Direktivi (EU) 2018/1972, internetska mjesta trgovanja, usluge u oblaku između poduzeća i usluge u oblaku koje korisnicima omogućavaju učitavanje sadržaja za vlastite potrebe ne smatraju se pružateljima usluge dijeljenja sadržaja putem interneta u smislu ove Direktive.</p> <p>GLAVA II.</p> <p>MJERE ZA PRILAGODBU IZNIMAKA I OGRANIČENJA DIGITALNOM I PREKOGRANIČNOM OKRUŽENJU</p>	<p>uključuju i provedbu znanstvenog istraživanja na neprofitnoj osnovi ili ponovnim ulaganjem sve dobiti u znanstveno istraživanje ili u skladu s misijom javnog interesa kojeg je priznala Republika Hrvatska (primjerice javnim financiranjem ili posebnim zakonom ili javnim ugovorima), i to na način da pristup rezultatima dobivenim takvim znanstvenim istraživanjem ne može na povlaštenoj</p>		
--	--	--	--

	<p>osnovi dobiti poduzetnik koji ostvaruje odlučujući utjecaj na takvu organizaciju.</p> <p>(4) Rudarenje teksta i podataka podrazumijeva svaku automatiziranu analitičku tehniku čiji je cilj analiza teksta i podataka u digitalnom obliku radi stvaranja podataka, koje uključuju ali se ne ograničuju na uzorke, trendove i korelacije.</p> <p>(3) Institucija kulturne baštine je javno dostupna</p>		
--	---	--	--

	<p>knjižnica ili muzej, arhiv ili ustanova filmske ili audiovizualne baštine. To uključuje nacionalne knjižnice i nacionalne arhive, kao i arhive i javno dostupne knjižnice obrazovnih institucija, istraživačkih organizacija i javnih organizacija za emitiranje.</p> <p>Članak 158.</p> <p>(1) Informativna publikacija je zbirka koja se uglavnom sastoji od pisanih autorskih djela novinarske prirode, koja može sadržavati i</p>		
--	--	--	--

	<p>ostale vrste djela ili predmete srodnih prava, uključujući fotografije i video sadržaje, i koja predstavlja pojedinačni element unutar periodičke ili redovito ažurirane publikacije, koja se objavljuje pod jednim naslovom (na primjer novine ili časopis opće ili posebne tematike), s ciljem informiranja javnosti o aktualnim vijestima ili drugim temama, i koja je objavljena na bilo kojem mediju pod</p>		
--	--	--	--

	<p>inicijativom, uredničkom odgovornosti i kontrolom urednika novina ili publikacije ili novinskog nakladnika ili nakladnika medija ili pružatelja medijske usluge.</p> <p>(2) Periodičke publikacije koje se objavljuju u znanstvene ili akademske svrhe, kao što su znanstveni časopisi, ne smatraju se publikacijama iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p>(3) Usluga informacijsko</p>		
--	--	--	--

	<p>g društva je svaka usluga koja se obično pruža uz naknadu, na daljinu, elektroničkim sredstvima te na osobni zahtjev primatelja usluga. Pružanje usluga na daljinu znači da se usluga pruža bez da su strane istodobno prisutne. Elektroničkim sredstvima znači da se usluga na početku šalje i prima na određitu pomoću elektroničke opreme za obradu (uključujući digitalnu kompresiju) i</p>		
--	--	--	--

	<p>pohranu podataka te u potpunosti šalje, prenosi i prima telegrafski, radio vezom, optičkim sredstvima ili ostalim elektromagnet skim sredstvima. Na osobni zahtjev primatelja usluga znači da se usluga pruža prijenosom podataka na osobni zahtjev.</p> <p>Članak 43.</p> <p>(2) Davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta je davatelj usluge informacijsko</p>		
--	---	--	--

	<p>g društva u smislu zakona kojim se uređuje elektronička trgovina, čija je glavna ili jedna od glavnih svrha pohranjivanje i davanje pristupa javnosti velike količine autorskih djela koja su učitali njegovi korisnici, koje organizira i promovira u svrhu ostvarivanja izravne ili neizravne gospodarske ili ekonomske koristi.</p> <p>(3) Davatelji usluga informacijsko g društva u smislu zakona kojim se</p>		
--	--	--	--

	uređuje elektronička trgovina, koji nisu osnovani u svrhu ostvarivanja gospodarske ili ekonomske koristi, kao što su neprofitne internetske enciklopedije te obrazovni i znanstveni repozitoriji, internetske platforme za razvoj i dijeljenje računalnih programa otvorenog koda, davatelji elektroničkih komunikacijskih usluga u smislu zakona kojim se uređuju elektroničke komunikacije, internetske trgovine čija je glavna		
--	---	--	--

	<p>djelatnost maloprodaja i koje ne omogućuju pristup sadržaju zaštićenom autorskim pravom, usluge u oblaku za poduzetnike i usluge u oblaku koje korisnicima omogućavaju učitavanje sadržaja za vlastite potrebe kao što su servisi za internetsku pohranu podataka (<i>cyberlockers</i>), ne smatraju se davateljima usluga dijeljenja sadržaja putem interneta u smislu ovoga Zakona.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 3.</p> <p>Rudarenje teksta i podataka u svrhe znanstvenog istraživanja</p> <p>1. Države članice predviđaju iznimku od pravâ iz članka 5. točke (a) i članka 7. stavka 1. Direktive 96/9/EZ, članka 2. Direktive 2001/29/EZ i članka 15. stavka 1. ove Direktive za reproduciranja i izvlačenja koja obavljaju istraživačke organizacije i institucije kulturne baštine radi rudarenja teksta i podataka za potrebe znanstvenog istraživanja u djelima ili drugim predmetima zaštite kojima imaju zakoniti pristup.</p> <p>2. Kopije djela ili drugih predmeta zaštite izrađeni u skladu sa stavkom 1. pohranjuju se uz odgovarajuću razinu sigurnosti i mogu se zadržati za potrebe znanstvenog istraživanja, uključujući i za provjeru rezultata istraživanja.</p> <p>3. Nositeljima prava dopušteno je primjenjivati mjere kako bi osigurali sigurnost i cjelovitost mreža i baza podataka na kojima se smještaju djela ili drugi predmeti zaštite. Takvim mjerama ne prelazi se ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja.</p> <p>4. Države članice potiču nositelje prava, istraživačke organizacije i institucije kulturne baštine da definiraju zajednički dogovorene najbolje prakse povezane s primjenom obveze i mjera iz stavka 2. odnosno 3.</p>	<p>RUDARENJE TEKSTA I PODATAKA U SVRHE ZNANSTVENOG ISTRAŽIVANJA</p> <p>Članak 182.</p> <p>(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje autorskih djela, uključujući autorske baze podataka, i predmeta srodnih prava, uključujući radnje</p>	<p>U potp uno sti preu zeto</p>	

	<p>izvlačenja dijela sadržaja i radnje ponovnog korištenja cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka, koje obavljaju istraživačke organizacije i institucije kulturne baštine radi rudarenja teksta i podataka za potrebe znanstvenog istraživanja u autorskim djelima i predmetima srodnih prava kojima imaju zakoniti pristup.</p> <p>(6) Istraživačke organizacije i institucije</p>		
--	--	--	--

	<p>kulturne baštine moraju preslike djela i predmeta srodnih prava nastalih u skladu sa stavkom 1. ovoga članka pohraniti uz odgovarajuću razinu sigurnosti i mogu ih zadržati za potrebe znanstvenog istraživanja, uključujući i za provjeru rezultata znanstvenog istraživanja.</p> <p>(7) Nositelji prava smiju primjenjivati mjere kojima se osigurava sigurnost i cjelovitost mreža i baza podataka na ili</p>		
--	---	--	--

	<p>u kojima su smještena djela i predmeti srodnih prava, kao što su mjere provjere IP adrese ili postupak autentifikacije korisnika. Te mjere moraju biti razmjerne uključenim rizicima i ne smiju prelaziti ono što je nužno za ostvarenje cilja osiguravanja sigurnosti i cjelovitosti sustava te se njima ne smije ugrožavati učinkovitost primjene ograničenja iz stavka 1. ovoga članka.</p>		
	(8)	Nositelji	

	prava, istraživačke organizacije i institucije kulturne baštine moraju surađivati radi dogovaranja najboljih praksi povezanih s primjenom obaveza iz stavka 6. i mjera iz stavka 7. ovoga članka.		
<p>Članak 4.</p> <p>Iznimka ili ograničenje za potrebe rudarenja teksta i podataka</p> <p>1. Države članice predviđaju iznimku ili ograničenje u pogledu pravâ iz članka 5. točke (a) i članka 7. stavka 1. Direktive 96/9/EZ, članka 2. Direktive 2001/29/EZ, članka 4. stavka 1. točaka (a) i (b) Direktive 2009/24/EZ i članka 15. stavka 1. ove Direktive za reproduciranja i izvlačenja djela i drugih predmeta zaštite kojima se može zakonito pristupiti u svrhu rudarenja teksta i podataka.</p> <p>2. Reproduciranja i izvlačenja provedena u skladu sa stavkom 1. mogu se zadržati koliko je to potrebno u svrhe rudarenja teksta i podataka.</p> <p>3. Iznimka ili ograničenje predviđeni u stavku 1. primjenjuju se pod uvjetom da korištenje djela i drugih predmeta zaštite iz tog stavka nisu izričito pridržali njihovi nositelji prava na primjeren način, kao što je alat za strojno čitanje u slučaju sadržaja koji je stavljen na raspolaganje javnosti na internetu.</p>	<p>RUDARENJE TEKSTA I PODATAKA U DRUGE SVRHE</p> <p>Članak 183.</p> <p>(1) Dopusteni su, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, u</p>	U potpuno sti preu zeto	

<p>4. Ovaj članak ne utječe na primjenu članka 3. ove Direktive.</p>	<p>svrhu rudarenja teksta i podataka kako je ono određeno u članku 182. stavku 4. ovoga Zakona, umnožavanje autorskih djela, uključujući autorskih baza podataka i računalnih programa te prerađenih računalnih programa u smislu članka 8. stavka 1. ovoga Zakona, i predmeta srodnih prava, kao i radnje izvlačenja djela sadržaja i radnje ponovnog korištenja cjelokupnog ili znatnog djela sadržaja</p>		
--	--	--	--

	<p>neoriginalne baze podataka.</p> <p>(2) Rezultati radnji umnožavanja i izvlačenja iz stavka 1. ovoga članka mogu se zadržati samo onoliko vremena koliko je potrebno da bi se ostvarila svrha rudarenja teksta i podataka.</p> <p>(3) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na autorska djela i predmete srodnih prava kojima se može zakonito pristupiti te</p>		
--	--	--	--

	<p>pod uvjetom da prava korištenja na njima nisu izričito na primjeren način pridržali njihovi nositelji prava.</p> <p>(4) Primjereni načini pridržaja prava mogu biti: strojno čitljiv način koji uključuje metapodatke, opći uvjeti koji se odnose ne internetske stranice i uslugu, ugovorne odredbe ili jednostrane izjave nositelja prava.</p> <p>Članak 176.</p>		
--	--	--	--

	(1) Pojedino sadržajno ograničenje iz ovog dijela Zakona ne utječe na primjenu ostalih sadržajna ograničenja iz ovog dijela Zakona.		
<p>Članak 5.</p> <p>Korištenje djela i drugih predmeta zaštite u digitalnoj i prekograničnoj nastavi</p> <p>1. Države članice predviđaju iznimku ili ograničenje pravâ iz članka 5. točaka (a), (b), (d) i (e) te članka 7. stavka 1. Direktive 96/9/EZ, članka 2. i 3. Direktive 2001/29/EZ, članka 4. stavka 1. Direktive 2009/24/EZ i članka 15. stavka 1. ove Direktive kako bi se dopustilo digitalno korištenje djela i drugih predmeta zaštite isključivo u svrhu davanja primjera u nastavi, u mjeri koja je opravdana nekomercijalnom svrhom koju se želi ostvariti, pod uvjetom da takvo korištenje:</p> <p>(a) odvija se u okviru nadležnosti obrazovne ustanove, u njezinim prostorijama ili u drugim objektima, ili putem sigurnog elektroničkog okružja kojem mogu pristupiti samo učenici ili studenti i nastavno osoblje te obrazovne ustanove; i</p> <p>(b) popraćeno je navođenjem izvora, uključujući imena autora, osim ako se to pokaže nemogućim.</p> <p>2. Neovisno o članku 7. stavku 1., države članice mogu predvidjeti da se iznimka ili ograničenje doneseni u skladu sa stavkom 1. ne primjenjuju ili se ne primjenjuju u pogledu određenih vrsta korištenja ili vrsta djela ili drugih predmeta zaštite, kao što su materijali ponajprije namijenjeni obrazovnom tržištu ili notni zapisi, toliko dugo dok su na tržištu lako dostupne prikladne licencije kojima se odobravaju radnje iz stavka 1. ovog članka i kojima su obuhvaćene potrebe i</p>	<p>Članak 194.</p> <p>(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti autorskih djela i predmeta srodnih prava radi njihova digitalnog korištenja u svrhu</p>	U potpuno sti preuzeto	

<p>posebnosti obrazovnih ustanova.</p> <p>Države članice koje odluče iskoristiti prvi podstavak ovog stavka poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su licence kojima se odobravaju radnje iz stavka 1. ovog članka na odgovarajući način dostupne i vidljive za obrazovne ustanove.</p> <p>3. Smatra se da se djela i drugi predmeti zaštite koriste isključivo u svrhu davanja primjera u nastavi korištenjem sigurnih elektroničkih okružja u skladu s odredbama nacionalnog prava donesenog u skladu s ovim člankom samo u državi članici u kojoj obrazovna ustanova ima sjedište.</p> <p>4. Države članice mogu predvidjeti pravičnu naknadu za nositelje prava za korištenje njihovih djela ili drugih predmeta zaštite u skladu sa stavkom 1.</p>	<p>davanja primjera u nastavi, u mjeri koja je opravdana nekomercijalnom svrhom kako je ona određena u članku 193. stavku 3. ovoga Zakona i pod uvjetom da se takvo korištenje odvija u okviru nadležnosti obrazovne ustanove, u njezinim prostorijama ili u drugim objektima ili putem sigurnog elektroničkog okružja kojemu mogu pristupiti samo učenici ili studenti i nastavno osoblje te obrazovne ustanove, s time da se mora naznačiti izvor i ime autora ili drugog nositelja prava, osim ako se to pokaže</p>	
---	--	--

	nemogućim.		
	(5) Smatra se da se korištenja iz stavka 1. ovoga članka događaju samo u državi članici u kojoj obrazovna ustanova ima poslovni nastan.	Nije potrebno preuzimanje	Stavci 2.i 4. članka 5. Direktive su opcionalne odredbe čije preuzimanje nije

			obvezno
<p>Članak 6.</p> <p>Očuvanje kulturne baštine</p> <p>Države članice predviđaju iznimku od pravâ iz članka 5. točke (a) i članka 7. stavka 1. Direktive 96/9/EZ, članka 2. Direktive 2001/29/EZ, članka 4. stavka 1. točke (a) Direktive 2009/24/EZ i članka 15. stavka 1. ove Direktive kako bi se institucijama kulturne baštine dopustilo da umnožavaju djela ili druge predmete zaštite koji su trajni dio njihovih zbirki, u bilo kojem formatu ili na bilo kojem mediju, u svrhe očuvanja takvih djela ili drugih predmeta zaštite i u mjeri u kojoj je to potrebno za takvo očuvanje.</p>	<p>OČUVANJE KULTURNE BAŠTINE</p> <p>Članak 186.</p> <p>(1) Institucije kulturne baštine iz članka 182. stavka 3. ovoga Zakona ovlaštene su, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavati autorska djela i predmete srodnih prava</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>koji su trajni dio njihovih zbirki, u bilo kojem formatu ili na bilo kojem mediju, u svrhu njihova očuvanja te u mjeri koja je za to potrebna u tom smislu.</p> <p>(2) Smatra se da su autorska djela i predmeti srodnih prava dio zbirki institucija kulturne baštine u slučajevima kad su primjerci tih djela i predmeta srodnih prava u vlasništvu institucije kulturne baštine ili ih ona trajno drži</p>		
--	--	--	--

	na temelju ugovora o korištenju, depozitu ili trajnoj posudbi ili sličnog ugovornog odnosa.		
<p>Članak 7.</p> <p>Zajedničke odredbe</p> <p>1. Sve ugovorne odredbe protivne iznimkama iz članka 3., 5. i 6. neizvršive su.</p> <p>2. Članak 5. stavak 5. Direktive 2001/29/EZ primjenjuje se na iznimke i ograničenja predviđena ovom glavom.</p> <p>Članak 6. stavak 4. prvi, treći i peti podstavak Direktive 2001/29/EZ primjenjuju se na članke od 3. do 6. ove Direktive.</p> <p>GLAVA III.</p> <p>MJERE ZA POBOLJŠANJE PRAKSI LICENCIRANJA I OSIGURAVANJE ŠIREG PRISTUPA SADRŽAJU</p> <p>POGLAVLJE 1.</p> <p>Djela i drugi predmeti zaštite nedostupni na tržištu</p>	<p>Članak 182. stavak 9.</p> <p>Članak 194. stavak 6.</p> <p>Članak 186. stavak 3.</p> <p>Ugovorne odredbe koje su suprotne odredbama ovoga članka ništetne su.</p> <p>U potp uno sti preu zeto</p> <p>ZAJEDNIČKE ODREDBE</p>		

	<p>Članak 176.</p> <p>(1) Objavljeni m autorskim djelom ili predmetom srodnog prava iz ovoga Zakona može se koristiti bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, samo u slučajevima koji su u ovom Zakonu izričito navedeni.</p> <p>(2) Odredbe o sadržajnim ograničenjima iz ovog dijela Zakona odnose se samo na takvo korištenje autorskog djela ili predmeta srodnog prava koje se ne suprotstavlja njihovom</p>		
--	---	--	--

	<p>redovitom korištenju i ne šteti neopravdano zakonitim interesima nositelja prava.</p> <p>(3) Pojedino sadržajno ograničenje iz ovog dijela Zakona ne utječe na primjenu ostalih sadržajna ograničenja iz ovog dijela Zakona.</p> <p>OBVEZE NOSITELJA PRAVA</p> <p>Članak 209.</p> <p>(1) Kada je po odredbama ovog dijela ovog Zakona dopušteno korištenje autorskog djela ili</p>		
--	--	--	--

	<p>predmeta srodnog prava bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, a korištenje ili pristup su im onemogućeni primjenom tehničkih mjera iz članka 272. ovoga Zakona, nositelji prava ili druge osobe koje su te mjere primijenile ili koje imaju ovlast i mogućnosti otkloniti ih, dužni su, osiguravanjem posebnih mjera ili sklapanjem sporazuma, omogućiti korisnicima ili</p>		
--	--	--	--

	<p>njihovim udrugama pristup tim autorskim djelima ili predmetima srodnih prava i njihovo korištenje u skladu s ograničenjima iz ovog dijela ovoga Zakona.</p> <p>(5) Tehničke mjere iz ovoga članka zaštićene su u skladu s člankom 272. ovoga Zakona</p>		
<p>Članak 8.</p> <p>Korištenje djela i drugih predmeta zaštite nedostupnih na tržištu od strane institucija kulturne baštine</p> <p>1. Države članice predviđaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u skladu sa svojim ovlastima dobivenima od nositelja prava može sklopiti s institucijom kulturne baštine neisključivu licenciju za nekomercijalne svrhe za reproduciranje, distribuciju, priopćavanje javnosti ili stavljanje na raspolaganje javnosti djela ili drugih predmeta zaštite nedostupnih na tržištu koji su trajni dio zbirke institucije, neovisno o tome jesu li svi nositelji prava obuhvaćeni licencijom ovlastili organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava, pod uvjetom da:</p> <p>(a) organizacija za kolektivno ostvarivanje prava je, na temelju svojih ovlasti, dovoljno reprezentativna za nositelje prava</p>	<p>Članak 219.</p> <p>(1) Neisključivo odobrenje za reproduciranje, distribuiranje, priopćavanje javnosti, uključujući i</p>	U potpuno sti preuzeto	

<p>u relevantnoj vrsti djela ili drugih predmeta zaštite i prava koja su predmet licencije; i</p> <p>(b) svim nositeljima prava zajamčeno je jednako postupanje u odnosu na uvjete licencije.</p> <p>2. Države članice predviđaju iznimku ili ograničenje pravâ iz članka 5. točaka (a), (b), (d) i (e) te članka 7. stavka 1. Direktive 96/9/EZ, članka 2. i 3. Direktive 2001/29/EZ, članka 4. stavka 1. Direktive 2009/24/EZ i članka 15. stavka 1. ove Direktive kako bi se institucijama kulturne baštine dopustilo stavljanje na raspolaganje u nekomercijalne svrhe djela ili drugih predmeta zaštite nedostupnih na tržištu koji su trajni dio njihovih zbirki, pod uvjetom da:</p> <p>(a) navedeno je ime autora ili drugog nositelja prava kojeg je moguće utvrditi, osim ako se pokaže da je to nemoguće; i</p> <p>(b) takva djela ili drugi predmeti zaštite stavljeni su na raspolaganje na nekomercijalnim internetskim stranicama.</p> <p>3. Države članice predviđaju da se iznimka ili ograničenje iz stavka 2. primjenjuje samo na vrste djela ili drugih predmeta zaštite za koje ne postoji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ispunjava uvjet utvrđen u stavku 1. točki (a).</p> <p>4. Države članice predviđaju da svi nositelji prava mogu u bilo kojem trenutku jednostavno i djelotvorno isključiti svoja djela ili druge predmete zaštite iz mehanizma licenciranja utvrđenog u stavku 1. ili iz primjene iznimke ili ograničenja iz stavka 2., bilo općenito bilo u posebnim slučajevima, uključujući nakon sklapanja ugovora o licenciranju ili početka dotičnog korištenja.</p> <p>5. Djelo ili drugi predmet zaštite smatra se nedostupnim na tržištu kada se u dobroj vjeri može pretpostaviti da cijelo djelo ili drugi predmet zaštite nije dostupan javnosti uobičajenim trgovinskim kanalima nakon uloženog razumnog napora da se utvrdi je li dostupan javnosti.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti određene zahtjeve, kao što je krajnji rok, za utvrđivanje mogu li se djela i drugi predmeti zaštite licencirati u skladu sa stavkom 1. ili koristiti na temelju iznimke ili ograničenja iz stavka 2. Takvi zahtjevi ne smiju prelaziti ono što je potrebno i razumno i ne smiju isključiti mogućnost utvrđivanja da je skup djela ili drugih predmeta zaštite u cjelini nedostupan na tržištu, ako je razumno pretpostaviti da su sva djela ili drugi predmeti zaštite nedostupni na tržištu.</p> <p>6. Države članice predviđaju da se licencije iz stavka 1. traže od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja je reprezentativna u državi članici u kojoj institucija kulturne baštine ima sjedište.</p> <p>7. Ovaj se članak ne primjenjuje na skupove djela ili drugih predmeta zaštite nedostupnih na tržištu ako na temelju razumnog napora iz stavka 5. postoje dokazi da se ti skupovi uglavnom sastoje od:</p>	<p>činjenje dostupnim javnosti, za nekomercijalne svrhe, autorskih djela i predmeta srodnih prava koji su nedostupni na tržištu, institucije kulturne baštine u Republici Hrvatskoj dužne su tražiti od odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju sjedište u Republici Hrvatskoj, ako postoje. Ako takve organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne postoje u Republici Hrvatskoj, primjenjuje se članak 187. ovoga Zakona.</p>	
--	--	--

<p>(a) djela ili drugih predmeta zaštite, osim kinematografskih ili audiovizualnih djela, prvi put objavljenih ili, ako nisu objavljeni, prvi put emitiranih u trećoj zemlji;</p> <p>(b) kinematografskih ili audiovizualnih djela čiji producenti imaju sjedište ili uobičajeno boravište u trećoj zemlji; ili</p> <p>(c) djela ili drugih predmeta zaštite državljana trećih zemalja kada se, nakon razumnog napora, nije mogla utvrditi država članica ili treća zemlja u skladu s točkama (a) i (b).</p> <p>Odstupajući od prvog podstavka, ovaj članak primjenjuje se ako je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dovoljno reprezentativna, u smislu stavka 1. točke (a), za nositelje prava relevantne treće zemlje.</p>	<p>Članak 220. stavci.4. i 5.</p> <p>(4) Za kolektivno ostvarivanje prava Zavod može izdati odobrenje samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava, uzevši u obzir broj članova na temelju dobivenih punomoći, broj ugovora o uzajamnom zastupanju s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u drugim državama, kao i druge okolnosti koje upućuju na to da bi ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava</p>		
---	--	--	--

	<p>najučinkovitije obavljala poslove kolektivnog ostvarivanja prava.</p> <p>(5)Za organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 4. ovoga članka predmnijeva se da ima punomoći za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava za koje je ovlaštena, za sve domaće i strane nositelje takvih prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njegova prava.</p> <p>PRAVILA O</p>		
--	--	--	--

	<p>NOSITELJIMA PRAVA KOJI NISU ČLANOVI ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA</p> <p>Članak 225.</p> <p>Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sva prava koja pripadaju njezinim članovima na odgovarajući način primijeniti i na nositelje prava koje zastupa na temelju presumirane punomoći te na nositelje prava koji nisu njezini članovi, ali ih zastupa na temelju ugovornog odnosa, osim prava koja se odnose na upravljanje i odlučivanje u</p>		
--	---	--	--

	<p>organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>KORIŠTENJE DJELA I PREDMETA SRODNIH PRAVA KOJI SU NEDOSTUPNI NA TRŽIŠTU</p> <p>Članak 187.</p> <p>(1) Institucija ma kulturne baštine iz članka 182. stavka 3. ovoga Zakona dopušteno je na nekomercijalnim internetskim stranicama, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući i činjenje</p>		
--	---	--	--

	<p>dostupnim javnosti, autorskih djela i predmeta srodnih prava nedostupnih na tržištu, koji su trajni dio njihovih zbirki, za nekomercijalne svrhe, pod uvjetom da prigodom korištenja navedu imena autora ili drugog nositelja prava kojeg je moguće utvrditi, osim ako se pokaže da je to nemoguće.</p> <p>(4)Stavci 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se samo na one vrste autorskih djela i predmete srodnih prava za koje u Republici Hrvatskoj ne postoji</p>		
--	---	--	--

	<p>organizacija za kolektivno ostvarivanje prava</p> <p>Članak 10. stavak 1. i stavak 4.</p> <p>(1) Autorsko djelo smatra se nedostupnim na tržištu kad se, s obzirom na obilježja tog autorskog djela, nakon uloženog razumnog napora da se utvrdi je li djelo dostupno javnosti, može u dobroj vjeri smatrati da cijelo djelo nije dostupno javnosti u okviru uobičajenih tržišnih kanala. Tu su uključena i djela koja nikada nisu bila dostupna na tržištu.</p>		
--	---	--	--

	<p>(4) Autor može u svakom trenutku izričito pisanom izjavom isključiti primjenu odredaba iz stavaka 1. do 3. ovoga članka u odnosu na jedno ili više ili sva svoja djela koja se po ovome članku smatraju djelima koja su nedostupna na tržištu</p> <p>Stavak 6. članka 8. Direktive preuzet je u članku 220. stavci 4. i 5.:</p> <p>(4) Za kolektivno ostvarivanje prava Zavod može izdati odobrenje samo jednoj organizaciji za</p>		
--	--	--	--

	<p>kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava, uzevši u obzir broj članova na temelju dobivenih punomoći, broj ugovora o uzajamnom zastupanju s organizacijam a za kolektivno ostvarivanje prava u drugim državama, kao i druge okolnosti koje upućuju na to da bi ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava najučinkovitije obavljala</p>		
--	--	--	--

	<p>poslove kolektivnog ostvarivanja prava.</p> <p>(5) Za organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 4. ovoga članka predmnijeva se da ima punomoći za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava za koje je ovlaštena, za sve domaće i strane nositelje takvih prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio organizaciju za kolektivno</p>		
--	--	--	--

	<p>ostvarivanje prava da ne ostvaruje njegova prava.</p> <p>Stavak 7. članka 8. (prvi podstavak) preuzet je u članku 187. stavku 2.</p> <p>(2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se u odnosu na skupove djela ili predmete srodnih prava nedostupnih na tržištu ako na temelju razumnog napora iz članka 10.</p>		
--	--	--	--

	<p>stavcima 1. do 3. ovoga Zakona proizlazi da postoje dokazi da se ti skupovi uglavnom sastoje od:</p> <ul style="list-style-type: none">- djela ili predmeta srodnih prava, osim audiovizualnih djela, prvi put objavljenih ili, ako nisu objavljeni, prvi put emitiranih u trećoj zemlji- audio vizualnih djela čiji producenti imaju sjedište ili uobičajeno		
--	---	--	--

	<p>boravište u trećoj zemlji ili</p> <p>- djela ili predmeta srodnih prava državljana trećih država kad se, nakon razumnog napora, nije mogla utvrditi država članica Europske unije ili treća država u skladu s prvim i drugim podstavkom ovoga stavka.</p> <p>Stavak 7. članka 8. (drugi podstavak) preuzet je</p>		
--	--	--	--

	<p>u člancima 187. stavak 4. i članku 220. stavku 4.</p> <p>Članak 187.</p> <p>(4) Stavci 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se samo na one vrste autorskih djela i predmete srodnih prava za koje u Republici Hrvatskoj ne postoji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>Članak 220.</p> <p>(4) Za kolektivno ostvarivanje prava Zavod može izdati odobrenje samo jednoj</p>		
--	---	--	--

	organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava, uzevši u obzir broj članova na temelju dobivenih punomoći, broj ugovora o uzajamnom zastupanju s organizacijam a za kolektivno ostvarivanje prava u drugim državama, kao i druge okolnosti koje upućuju na to da bi ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava najučinkovitije		
--	---	--	--

	obavljala poslove kolektivnog ostvarivanja prava.		
	Stavak 5. drugi podstavak je opcionalna odredba čije preuzimanje nije obvezno	Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje
<p>Članak 9.</p> <p>Prekogranična korištenja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se licencijama odobrenima u skladu s člankom 8. institucijama kulturne baštine može dopustiti korištenje djela ili drugih predmeta zaštite nedostupnih na tržištu u bilo kojoj državi članici.</p> <p>2. Smatra se da se korištenje djela i drugih predmeta zaštite na temelju iznimke ili ograničenja iz članka 8. stavka 2. odvija samo u državi članici u kojoj institucija kulturne baštine ima sjedište.</p>	<p>POSEBNE ODREDBE O KOLEKTIVNOM OSTVARIVANJ U AUTORSKIH I SRODNIH PRAVA ZA DJELA NEDOSTUPNA NA TRŽIŠTU</p> <p>Članak 219.</p> <p>(2) Odgovarajuć</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>e organizacije za kolektivno ostvarivanje prava mogu izdati odobrenje za korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava koji su nedostupni na tržištu institucijama kulturne baštine u Republici Hrvatskoj, za korištenje u bilo kojoj državi članici Europske unije.</p> <p>Članak 187.</p> <p>(3) Uzima se da se korištenja uz primjenu ograničenja iz</p>		
--	--	--	--

	stavka 1. ovoga članka odvijaju samo na području Republike Hrvatske ako institucija kulturne baštine ima sjedište u Republici Hrvatskoj.		
<p>Članak 10.</p> <p>Mjere informiranja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da su informacije institucija kulturne baštine, organizacija za kolektivno ostvarenje prava ili relevantnih javnih tijela u svrhe identificiranja djela ili drugih predmeta zaštite nedostupnih na tržištu koji su obuhvaćeni licencijom odobrenom u skladu s člankom 8. stavkom 1. ili koji se koriste na temelju iznimke ili ograničenja iz članka 8. stavka 2., kao i informacije o mogućnostima koje su dostupne nositeljima prava kako je navedeno u članku 8. stavku 4. te, čim budu dostupne i ako to bude potrebno, informacije o stranama ugovora o licenciranju, obuhvaćenim područjima i korištenjima, trajno, lako i stvarno dostupne na javnom jedinstvenom internetskom portalu najranije šest mjeseci prije distribucije, priopćavanja javnosti ili stavljanja na raspolaganje javnosti djela ili drugih predmeta zaštite u skladu s licencijom ili na temelju iznimke ili ograničenja.</p> <p>Portal uspostavlja i njime upravlja Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo u skladu s Uredbom (EU) br. 386/2012.</p> <p>2. Države članice predviđaju, ako je to potrebno radi opće osviještenosti nositelja prava, poduzimanje dodatnih odgovarajućih mjera informiranja u vezi s mogućnosti organizacija za kolektivno ostvarivanje prava da licenciraju djela ili druge predmete zaštite u skladu s člankom 8., odobrenim licencijama, korištenjem na temelju iznimke ili ograničenja iz članka 8. stavka 2. i mogućnostima koje su dostupne nositeljima prava kako je navedeno u članku 8. stavku 4.</p>	<p>Članak 10. (5) Podatke o djelima koja su nedostupna na tržištu institucije kulturne baštine iz članka 182. stavka 3. ovoga Zakona dužne su dostaviti Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo, u skladu s Uredbom (EU) 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. travnja 2012. o povjeravanju</p>	U potpuno sti preuzeto	

<p>Odgovarajuće mjere informiranja iz prvog podstavka ovog stavka poduzimaju se u državi članici u kojoj se u skladu s člankom 8. stavkom 1. traži licenciranje ili, u svrhu korištenja na temelju iznimke ili ograničenja iz članka 8. stavka 2., u državi članici u kojoj institucija kulturne baštine ima sjedište. Ako postoje dokazi, poput onih o podrijetlu djela ili drugih predmeta zaštite, koji upućuju na to da bi se osviještenost nositelja prava mogla učinkovitije podići u drugim državama članicama ili trećim zemljama, takve mjere informiranja obuhvaćaju i te države članice i treće zemlje.</p>	<p>Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo zadaća u vezi s provedbom prava intelektualnog vlasništva, uključujući i okupljanje predstavnika javnog i privatnog sektora u okviru Europske promatračnice za povrede prava intelektualnog vlasništva, radi objave na javnom jedinstvenom internetskom portalu kojeg vodi taj Ured. Podaci o stranama ugovora o davanju dopuštenja za reproduciranje, distribuiranje, priopćavanje javnosti, uključujući i činjenje dostupnim javnosti, autorskih</p>		
--	--	--	--

	<p>djela nedostupnih na tržištu, obuhvaćenim područjima i korištenjima moraju biti trajno, lako i stvarno dostupni na javnom jedinstvenom internetskom portalu kojeg vodi Ured, najranije šest mjeseci prije korištenja u skladu s člankom 187. ili člankom 219. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 187. stavak 5.</p> <p>(5) Podatke o djelima i predmetima srodnih prava koji se koriste na temelju ovoga članka institucije kulturne baštine dužne su dostaviti u skladu s</p>		
--	--	--	--

	<p>člankom 10. stavkom 5. ovoga Zakona.</p> <p>POSLOVI U VEZI S KORIŠTENJEM DJELA I PREDMETA SRODNIH PRAVA NEDOSTUPNIH NA TRŽIŠTU</p> <p>Članak 265.</p> <p>Zavod je ovlašten po službenoj dužnosti ili na zahtjev zainteresirane strane provoditi dodatne odgovarajuće mjere informiranja o autorskim djelima i predmetima srodnih prava koji su nedostupni na tržištu, radi promoviranja</p>		
--	--	--	--

	ograničenja iz članka 187. ovoga Zakona i kolektivnog ostvarivanja prava u odnosu na ta djela u skladu s odredbama ovoga Zakona, kao i provoditi dijaloge s nositeljima prava, institucijama kulturne baštine i organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u tu svrhu.		
<p>Članak 11.</p> <p>Dijalog s dionicima</p> <p>Države članice savjetuju se s nositeljima prava, organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i institucijama kulturne baštine u svakom sektoru prije utvrđivanja posebnih zahtjeva u skladu s člankom 8. stavkom 5. i potiču redoviti dijalog među reprezentativnim organizacijama korisnika i nositelja prava, uključujući organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, i svim drugim relevantnim organizacijama dionika za svaki pojedini sektor s ciljem poticanja relevantnosti i upotrebljivosti mehanizama licenciranja utvrđenih u članku 8. stavku 1. i radi osiguravanja djelotvornosti zaštitnih mjera za nositelje prava iz ovog poglavlja.</p> <p>POGLAVLJE 2.</p> <p>Mjere za olakšavanje kolektivnog licenciranja</p>	<p>POSLOVI U VEZI S KORIŠTENJEM DJELA I PREDMETA SRODNIH PRAVA NEDOSTUPNIH NA TRŽIŠTU</p>	U potpuno sti preuzeto	

	<p>Čla nak 265.</p> <p>Zavod je ovlašten po službenoj dužnosti ili na zahtjev zainteresirane strane provoditi dodatne odgovarajuće mjere informiranja o autorskim djelima i predmetima srodnih prava koji su nedostupni na tržištu, radi promoviranja ograničenja iz članka 187. ovoga Zakona i kolektivnog ostvarivanja prava u odnosu na ta djela u skladu s odredbama ovoga Zakona, kao i provoditi dijaloge s nositeljima prava, institucijama</p>		
--	--	--	--

	kulturne baštine i organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u tu svrhu.		
<p>Članak 12.</p> <p>Kolektivno licenciranje s proširenim učinkom</p> <p>1. Države članice mogu predvidjeti, u mjeri u kojoj se to odnosi na korištenje na njihovu državnom području i podložno zaštitnim mjerama predviđenima u ovom članku, ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava na koju se primjenjuju nacionalna pravila o provedbi Direktive 2014/26/EU u skladu sa svojim ovlastima dobivenima od nositelja prava sklopi ugovor o licenciranju za iskorištavanje djela ili drugih predmeta zaštite:</p> <p>(a) da se taj ugovor može proširiti kako bi se primjenjivao na prava nositelja prava koji nisu ovlastili tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ih zastupa u obliku prijenosa prava, licencije ili bilo koje druge vrste ugovornog odnosa; ili</p> <p>(b) da, kada je riječ o takvom ugovoru, organizacija ima zakonsku ovlast ili se pretpostavlja da zastupa nositelje prava koji nisu u tom smislu ovlastili organizaciju.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se mehanizam licenciranja iz stavka 1. primjenjuje samo u dobro utvrđenim područjima korištenja u kojima je dobivanje odobrenja od nositelja prava na pojedinačnoj osnovi obično zahtjevno i nepraktično do te mjere da dobivanje traženog licenciranja nije vjerojatno zbog prirode korištenja ili vrsta dotičnih djela ili drugih predmeta zaštite te osiguravaju da takav mehanizam licenciranja štiti legitimne interese nositelja prava.</p> <p>3. Za potrebe stavka 1., države članice predviđaju sljedeće zaštitne mjere:</p> <p>(a) organizacija za kolektivno ostvarivanje prava je, na temelju svojih ovlasti, dovoljno reprezentativna za nositelje prava u relevantnoj vrsti djela ili drugih predmeta zaštite i prava koja su predmet licencije, za relevantnu državu članicu;</p> <p>(b) svim nositeljima prava jamči se jednako postupanje, između ostalog i u pogledu uvjeta licencije;</p> <p>(c) nositelji prava koji nisu ovlastili organizaciju koja odobrava licenciju mogu u bilo kojem trenutku jednostavno i</p>	<p>Članak 12., stavci 1. i 2. preuzimaju se putem sljedećih odredbi:</p> <p>Članak 220. stavci 4. i 5.</p> <p>(4) Za kolektivno ostvarivanje prava Zavod može izdati odobrenje samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava, uzevši u obzir broj članova na</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>djelotvorno isključiti svoja djela ili druge predmete zaštite iz mehanizma licenciranja uspostavljenog u skladu s ovim člankom; i</p> <p>(d) poduzimaju se odgovarajuće mjere informiranja, s početkom dovoljno rano prije nego što se djela ili drugi predmeti zaštite počnu koristiti na temelju licencije, radi obavješćivanja nositelja prava o mogućnosti da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava licencira djela ili druge predmete zaštite, o licenciranju koje se provodi u skladu s ovim člankom te o mogućnostima koje su dostupne nositeljima prava kako je navedeno u točki (c). Mjere informiranja moraju biti učinkovite bez potrebe za obavješćivanjem svakog nositelja prava pojedinačno.</p> <p>4. Ovaj članak ne utječe na primjenu mehanizama kolektivnog licenciranja s proširenim učinkom u skladu s drugim odredbama prava Unije, uključujući odredbe koje dopuštaju iznimke ili ograničenja.</p> <p>Ovaj se članak ne primjenjuje na obvezno kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>Članak 7. Direktive 2014/26/EU primjenjuje se na mehanizam licenciranja iz ovog članka.</p> <p>5. Ako država članica u svojem nacionalnom pravu predvidi mehanizam licenciranja u skladu s ovim člankom, ta država članica obavješćuje Komisiju o području primjene odgovarajućih nacionalnih odredbi, o svrhama i vrstama licencija koje se mogu uvesti u skladu s tim odredbama, o podacima za kontakt organizacija koje izdaju licencije u skladu s tim mehanizmom licenciranja te o načinima na koje se mogu dobiti informacije o licenciranju i mogućnostima koje su dostupne nositeljima prava iz stavka 3. točke (c). Komisija objavljuje te podatke.</p> <p>6. Na temelju informacija primljenih u skladu sa stavkom 5. ovog članka i rasprava u kontaktnom odboru uspostavljenom u članku 12. stavku 3. Direktive 2001/29/EZ Komisija do 10. travnja 2021. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o korištenju mehanizama licenciranja iz stavka 1. ovog članka u Uniji, o njihovom utjecaju na licenciranje i nositelje prava, uključujući nositelje prava koji nisu članovi organizacije koja odobrava licencije ili koji su državljani druge države članice ili imaju boravište u drugoj državi članici, o njihovoj djelotvornosti u olakšavanju širenja kulturnog sadržaja i njihovu utjecaju na unutarnje tržište, uključujući prekogranično pružanje usluga i tržišno natjecanje. Tom izvješću prilaže se, prema potrebi, zakonodavni prijedlog, uključujući u pogledu prekograničnog učinka takvih nacionalnih mehanizama.</p> <p>POGLAVLJE 3.</p> <p>Pristup audiovizualnim djelima na platformama za video na zahtjev i njihova dostupnost</p>	<p>temelju dobivenih punomoći, broj ugovora o uzajamnom zastupanju s organizacijam a za kolektivno ostvarivanje prava u drugim državama, kao i druge okolnosti koje upućuju na to da bi ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava najučinkovitije obavljala poslove kolektivnog ostvarivanja prava.</p> <p>(5) Za organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka</p>	
--	--	--

	<p>4. ovoga članka predmnijeva se da ima punomoći za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava za koje je ovlaštena, za sve domaće i strane nositelje takvih prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njegova prava.</p> <p>PRAVILA O NOSITELJIMA PRAVA KOJI NISU ČLANOVI</p>		
--	---	--	--

	<p>ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA</p> <p>Članak 225.</p> <p>Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sva prava koja pripadaju njezinim članovima na odgovarajući način primijeniti i na nositelje prava koje zastupa na temelju presumirane punomoći te na nositelje prava koji nisu njezini članovi, ali ih zastupa na temelju ugovornog odnosa, osim prava koja se odnose na upravljanje i odlučivanje u organizaciji za</p>		
--	---	--	--

	kolektivno ostvarivanje prava.		
	<p>Članak 12. stavak 3. preuzima se u sljedećim odredbama:</p> <p>Članak 220. stavak 4.</p> <p>(4) Za kolektivno ostvarivanje prava Zavod može izdati odobrenje samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava, uzevši u obzir broj članova na temelju dobivenih punomoći, broj ugovora o uzajamnom</p>	U potp uno sti preu zeto	

	<p>zastupanju s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u drugim državama, kao i druge okolnosti koje upućuju na to da bi ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava najučinkovitije obavljala poslove kolektivnog ostvarivanja prava.</p> <p>Članak 225.</p> <p>Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sva prava koja pripadaju njezinim članovima na odgovarajući način primijeniti i na nositelje prava koje zastupa na temelju presumirane punomoći te na</p>		
--	---	--	--

	<p>nositelje prava koji nisu njezini članovi, ali ih zastupa na temelju ugovornog odnosa, osim prava koja se odnose na upravljanje i odlučivanje u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>Članak 220. stavak 5.</p> <p>(5) Za organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 4. ovoga članka predmnijeva se da ima punomoći za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava za koje je ovlaštena, za sve domaće i strane nositelje takvih</p>		
--	--	--	--

	<p>prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njegova prava.</p> <p>Članak 220. stavak 9.</p> <p>(9) Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i Zavod dužni su na svojim mrežnim stranicama na primjeren i vidljiv način objaviti podatak o predmnijeve iz stavka 5. ovoga članka i mogućnosti da se nositelji prava izuzmu od primjene te predmnijeve u</p>		
--	---	--	--

	skladu sa stavkom 5. ovoga članka.		
	<p>Članak 12. stavak 4. preuzima se u niže navedenim odredbama:</p> <p>Članak 224. stavak 3. (1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je osigurati da njezini članovi mogu s njom komunicirati elektroničkim putem, uključujući i u svrhu ostvarivanja svojih članskih prava.</p> <p>PODACI KOJI SE NOSITELJIMA PRAVA,</p>	U potpuno sti preu zeto	

	<p>DRUGIM ORGANIZACIJA MA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA I KORISNICIMA DAJU NA ZAHTJEV</p> <p>Članak 245.</p> <p>Na obrazloženi zahtjev nositelja prava, druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju ili korisnika, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku elektroničkim putem dostaviti barem sljedeće podatke:</p>		
--	--	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> - predmete zaštite za koje ostvaruje prava, prava koja ostvaruje neposredno ili posredstvom ugovora o uzajamnom zastupanju te područja koja obuhvaća ili - ako se zbog opsega djelovanja organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne mogu odrediti predmeti zaštite za koje ostvaruje prava, treba dostaviti vrste predmeta zaštite, prava koja ostvaruje i područja koja obuhvaća. <p>Članak 254.</p>		
--	--	--	--

	<p>stavak 2.</p> <p>(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja je drugoj takvoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava dala ovlast iz stavka 1. ovoga članka dužna je svoje članove obavijestiti o glavnim uvjetima ugovora kojim je tu ovlast dala, uključujući njegovo trajanje i trošak usluge koju ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža.</p> <p>PRIGOVORI</p>		
--	---	--	--

	<p>Članak 258.</p> <p>(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je utvrditi učinkovite i pravodobne postupke u kojima će rješavati prigovore svojih članova i drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime ostvaruje prava u skladu s ugovorima o uzajamnom zastupanju, osobito u odnosu na punomoći za zastupanje i prestanak ili povlačenje prava, uvjete članstva, prikupljanje</p>		
--	---	--	--

	<p>iznosa koji pripadaju nositeljima prava, izdvajanja te raspodjele.</p> <p>(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pisano odgovarati na prigovore iz stavka 1. ovoga članka te u slučaju odbijanja prigovora obrazložiti razloge.</p> <p>PRAVILA O NOSITELJIMA PRAVA KOJI NISU ČLANOVI ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE</p>		
--	---	--	--

	<p>NJE PRAVA</p> <p>Članak 225.</p> <p>Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sva prava koja pripadaju njezinim članovima na odgovarajući način primijeniti i na nositelje prava koje zastupa na temelju presumirane punomoći te na nositelje prava koji nisu njezini članovi, ali ih zastupa na temelju ugovornog odnosa, osim prava koja se odnose na upravljanje i odlučivanje u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.</p>		
--	--	--	--

	<p>Članak 12. stavak 5. preuzet je u članku 266. stavku 1.</p> <p>OBAVEZE SLUŽBENOG OBAVJEŠTAVANJA</p> <p>Članak 266.</p> <p>Zavod je dužan obavijestiti Europsku komisiju o predmnijevi zastupanja na temelju članka 220. stavka 5. ovoga Zakona, o području primjene</p>	U potpuno sti preuzeto	

	<p>te predmnijeve, o svrhama i vrstama odobrenja koje mogu izdavati organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, o podacima za kontakt organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, o načinima na koje se mogu dobiti informacije o davanju odobrenja za korištenje repertoara organizacija za kolektivno ostvarivanje prava te o mogućnostima nositelja prava da izričito u pisanom obliku obavijeste organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njihova prava sukladno članku 220. stavku 5.</p>		
--	---	--	--

	ovoga Zakona.		
	Članak 12. stavak 6.	Nije potrebno preuzimanje	U ovom se stavku radi o obvezama Europske komisije.
<p>Članak 13.</p> <p>Mehanizam za pregovaranje</p> <p>Države članice osiguravaju da se stranke koje se suočavaju s poteškoćama u pogledu licenciranja prava kada žele sklopiti ugovor u svrhu stavljanja na raspolaganje audiovizualnih djela u okviru usluga videa na zahtjev mogu osloniti na pomoć nepristranog tijela ili posrednika. Nepristrano tijelo koje je uspostavila ili imenovala država članica u svrhu ovog članka i posrednici pružaju pomoć strankama u njihovim pregovorima i pomažu strankama u postizanju sporazuma, između ostalog i, prema potrebi, podnošenjem prijedloga strankama.</p> <p>Države članice najkasnije 7. lipnja 2021. obavješćuju Komisiju o tijelu ili posrednicima iz prvog stavka. Ako su se države članice odlučile za posredovanje, obavijest Komisiji uključuje barem, kada je to dostupno, izvor s relevantnim</p>	<p>POSREDOVANJE VIJEĆA STRUČNJAKA</p> <p>Članak 235.</p> <p>(1) Vijeće stručnjaka obavlja sljedeće</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>informacijama o ovlaštenim posrednicima.</p> <p>POGLAVLJE 4.</p> <p>Djela vizualne umjetnosti u javnoj domeni</p>	<p>postupke posredovanja:</p> <p>1. ...</p> <p>2. posredova nje u pogledu sklapanja ugovora u svrhu činjenja dostupnim javnosti audiovizua lnih djela u okviru usluga videa na zahtjev</p> <p>(2) Vijeće stručnjaka će u postupcima posredovanja iz stavka 1. ovoga članka pregovorima u svojstvu posrednika pomoći da strane u sporu postignu</p>		
--	--	--	--

	<p>sporazum. Vijeće stručnjaka je ovlašteno stranama davati prijedloge o uređenju međusobnih odnosa. Prijedloge će Vijeće stručnjaka stranama dostaviti osobno ili u preporučenom pismu. Ako se ni jedna od strana ne usprotivi prijedlogu Vijeća stručnjaka preporučenim pismom poslanim u roku od tri mjeseca od primitka prijedloga Vijeća stručnjaka, smatra se da</p>		
--	--	--	--

	<p>su obje strane prihvatile prijedlog Vijeća stručnjaka. Ako je riječ o sporovima iz stavka 1. točaka 1., 2. ili 4. ovoga članka, strane su obvezatne takav prijedog Vijeća stručnjaka uvrstiti u odgovarajući ugovor.</p> <p>Članak 266.</p> <p>(2) Zavod je dužan obavijestiti Europsku komisiju o mogućnosti posredovanja Vijeća stručnjaka u pogledu sklapanja ugovora u</p>		
--	---	--	--

	svrhu činjenja dostupnim javnosti audiovizualnih djela u okviru usluga videa na zahtjev iz članka 235. stavak 1. podstavak 2. ovoga Zakona te o podacima za kontakt Vijeća stručnjaka.		
<p>Članak 14.</p> <p>Djela vizualne umjetnosti u javnoj domeni</p> <p>Države članice predviđaju da, kada je rok zaštite djela vizualne umjetnosti istekao, svaki materijal nastao reproduciranjem tog djela ne podliježe autorskom pravu ili srodnim pravima, osim ako je materijal koji nastaje reproduciranjem original u smislu da je autorova vlastita intelektualna tvorevina.</p> <p>GLAVA IV.</p> <p>MJERE ZA STVARANJE TRŽIŠTA ZA AUTORSKO PRAVO KOJE DOBRO FUNKCIONIRA</p> <p>POGLAVLJE 1.</p> <p>Prava na publikacije</p>	<p>NEZAŠTIĆENE TVOREVINE</p> <p>Članak 11.</p> <p>(8) Kad je rok zaštite za autorsko djelo vizualnih umjetnosti istekao, nijedna tvorevina nastala</p>	U potpuno sti preuzeto	

	umnožavanje m takvog djela nije prikladna za autorskopravnu u zaštitu, osim ako je riječ reprodukciji koja je sama po sebi originalna intelektualna tvorevina njenog autora u smislu članka 7. stavka 1. ovoga Zakona.		
<p>Članak 15.</p> <p>Zaštita informativnih publikacija u pogledu internetskih korištenja</p> <p>1. Države članice osiguravaju izdavačima informativnih publikacija s poslovnim nastanom u jednoj od država članica prava iz članka 2. i članka 3. stavka 2. Direktive 2001/29/EZ za internetsko korištenje njihovih informativnih publikacija od strane pružatelja usluga informacijskog društva.</p> <p>Prava predviđena u prvom podstavku ne primjenjuju se na privatno i nekomercijalno korištenje informativnih publikacija od strane pojedinačnih korisnika.</p> <p>Zaštita dodijeljena u skladu s prvim podstavkom ne primjenjuje se na radnje stavljanja poveznica.</p> <p>Prava predviđena u prvom podstavku ne primjenjuju se na korištenje pojedinačnih riječi ili vrlo kratkih isječaka iz</p>	<p>PRAVA NAKLADNIKA INFORMATIVNI H PUBLIKACIJA U ODNOSU NA KORIŠTENJA OD STRANE PRUŽATELJA USLUGA INFORMACIJSK OG DRUŠTVA</p>	U potp uno sti preu zeto	

<p>informativne publikacije.</p> <p>2. Prava predviđena u stavku 1. ostavljaju netaknutima i ni na koji način ne utječu na prava autora i drugih nositelja prava predviđena u pravu Unije, u pogledu djela i drugih predmeta zaštite uključenih u informativnu publikaciju. Na prava predviđena stavkom 1. ne može se pozvati u odnosu na te autore i druge nositelje prava, a posebno ih se tim pravima ne može lišiti prava na iskorištavanje svojih djela i drugih predmeta zaštite neovisno o informativnim publikacijama u koja su ona uključena.</p> <p>Ako je djelo ili drugi predmet zaštite uključen u informativnu publikaciju na temelju neisključive licencije, na prava predviđena stavkom 1. ne može se pozvati kako bi se zabranilo korištenje drugim ovlaštenim korisnicima. Na prava predviđena stavkom 1. ne može se pozvati kako bi se zabranilo korištenje djela ili drugih predmeta zaštite za koje je zaštita istekla.</p> <p>3. Članci od 5. do 8. Direktive 2001/29/EZ, Direktiva 2012/28/EU i Direktiva (EU) 2017/1564 Europskog parlamenta i Vijeća (19) primjenjuju se mutatis mutandis u pogledu prava predviđenih u stavku 1. ovog članka.</p> <p>4. Prava predviđena u stavku 1. istječu dvije godine nakon objave informativne publikacije. Taj se rok izračunava od 1. siječnja godine koja slijedi nakon datuma objave te informativne publikacije.</p> <p>Stavak 1. ne primjenjuje se na informativne publikacije koje su prvi put objavljene prije 6. lipnja 2019.</p> <p>5. Države članice predviđaju da autori djela uključenih u informativne publikacije dobivaju odgovarajući udio prihoda koji izdavači informativnih publikacija primaju za korištenje njihovih informativnih publikacija od strane pružatelja usluga informacijskog društva.</p>	<p>Članak 161.</p> <p>(1) Nakladnik informativne publikacije u pogledu svoje informativne publikacije ima isključivo pravo:</p> <p>- umnožavanja</p> <p>- priopćavanja javnosti na bilo koji način, uključujući činjenje dostupnim javnosti,</p> <p>kad informativnu publikaciju ili bilo koji njezin dio na internetu koristi</p>	
---	--	--

	<p>pružatelj usluga informatijsko g društva.</p> <p>(2) Prava iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na nakladnike informativnih publikacija koji imaju poslovni nastan u nekoj od država članica Europske unije.</p> <p>(3) Pravo iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u odnosu na:</p> <p>1. pojedinačne korisnike koji informativne publikacije i</p>		
--	---	--	--

	<p>njihove dijelove koriste za privatne i nekomercijaln e svrhe</p> <p>2. radnje stavljanja <i>hiperlinkova</i></p> <p>3. korištenje pojedinačnih riječi ili vrlo kratkih isječaka (koji nemaju više od nekoliko riječi i koji ne sadrže fotografije ili video sadržaje) iz informativne publikacije, pod uvjetom da takvo korištenje ne utječe na djelotvornost isključivih prava iz stavka 1. ovoga članka. Na djelotvornost</p>		
--	--	--	--

	<p>isključivih prava osobito utječe kad se korištenjem vrlo kratkih isječaka zamjenjuje sama informativna publikacija ili kad se čitatelja odvraća od upućivanja na nju.</p> <p>Članak 6.</p> <p>(6) Ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača, prava proizvođača fonograma, prava audiovizualnih producenata ni</p>		
--	--	--	--

	<p>prava organizacija za emitiranje.</p>		
	<p>(7) Nakladnik informativne publikacije ne može se pozvati na svoje pravo nakladnika informativnih publikacija protiv nositelja autorskog ili srodnih prava na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u njegovu informativnu publikaciju, a osobito ih ne može pozivanjem na svoje pravo nakladnika informativnih publikacija spriječiti da</p>		

	<p>koriste svoja autorska djela i predmete srodnih prava neovisno od informativne publikacije u koju su uvrštena.</p> <p>(8) Ako su autorsko djelo ili predmet srodnog prava uključeni u informativnu publikaciju na temelju stečenog neisključivog prava iskorištavanja, nakladnik informativne publikacije ne može se pozvati na svoje pravo protiv drugih stjecatelja neisključivog prava iskorištavanja</p>		
--	---	--	--

	<p>istih autorskih djela ili predmeta srodnih prava.</p> <p>(9) Nakladnik informativne publikacije ne može pozivom na svoje pravo zabraniti korištenja autorskih djela ili predmeta srodnih prava za koja je zaštita istekla.</p> <p>ODGOVARAJUĆA PRIMJENA ODREDBA O AUTORSKOM PRAVU</p> <p>Članak 167.</p> <p>Odredbe iz članaka 5., 10., 18., članka 19. stavka 3., članaka 26., 27., 29., 34.,</p>		
--	---	--	--

	<p>40., od 43. do 47., 56., od 60. do 64., od 79. do 81., od 92. do 109., te 119. i 120. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovog Poglavlja i na pravo nakladnika informativnih publikacija, ako za nj nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava nakladnika novinskih publikacija.</p> <p>Članak 166.</p> <p>(2) Pravo nakladnika informativnih publikacija iz članka 161. ovoga Zakona traje 2 godine od prve zakonite objave informativne publikacije, u odnosu na tu</p>		
--	---	--	--

	<p>informativnu publikaciju.</p> <p>Članak 305. (2) Ovaj se Zakon primjenjuje na informativne publikacije koje su prvi puta objavljene nakon 6. lipnja 2019. godine</p> <p>Članak 162.</p> <p>(1) Profesionálni novinari i fotoreporterí číja su autorska djela uvrštena u informativne publikacije imaju pravo na udio u primjerenoj naknadi koju ostvare nakladnici tih informativnih publikacija kad njihove informativne publikacije na internetu koriste pružatelji usluga informacijskog</p>		
--	--	--	--

	društva u smislu članka 161. ovoga Zakona		
<p>Članak 16.</p> <p>Potraživanje pravične naknade</p> <p>Države članice mogu predvidjeti da, u slučaju kada je autor prenio ili licencirao pravo izdavaču, takav prijenos ili licencija predstavlja dovoljnu pravnu osnovu da izdavač ima pravo na udio u naknadi za korištenje djela na temelju iznimke ili ograničenja prenesenog ili licenciranog prava.</p> <p>Prvim stavkom ne dovode se u pitanje postojeći i budući aranžmani u državama članicama u vezi s pravima javne posudbe.</p> <p>POGLAVLJE 2.</p> <p>Određene vrste korištenja zaštićenog sadržaja u okviru internetskih usluga</p>		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o odredbi čije preuzimanje nije obvezno.
<p>Članak 17.</p> <p>Korištenje zaštićenog sadržaja od strane pružatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta</p> <p>1. Države članice predviđaju da pružatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta u svrhe ove Direktive obavlja radnju priopćavanja javnosti ili radnju stavljanja na raspolaganje javnosti kada javnosti daje pristup djelima zaštićenima autorskim pravom ili drugim predmetima zaštite koje učitavaju njegovi korisnici.</p> <p>Pružatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta stoga je dužan ishoditi odobrenje nositelja prava iz članka 3. stavaka 1. i 2. Direktive 2001/29/EZ, na primjer sklapanjem ugovora o licenciranju, u svrhu priopćavanja javnosti ili</p>	<p>Članak 17., stavci 1.-3. preuzeti su u odredbi članka 43. stavcima 1., 4. i 9.</p> <p>PRAVO DAVANJA PRISTUPA JAVNOSTI DJELIMA KOJE</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>stavljanja na raspolaganje javnosti djela ili drugih predmeta zaštite.</p> <p>2. Države članice predviđaju da, ako pružatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta dobije odobrenje, na primjer sklapanjem ugovora o licenciranju, to odobrenje obuhvaća i radnje korisnika usluga koje su obuhvaćene područjem primjene članka 3. Direktive 2001/29/EZ kada oni ne djeluju na komercijalnoj osnovi ili ako svojom aktivnošću ne ostvaruju znatne prihode.</p> <p>3. Kada pružatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta obavlja priopćavanje javnosti ili stavljanje na raspolaganje javnosti u skladu s uvjetima utvrđenima ovom Direktivom, ograničenje odgovornosti utvrđeno u članku 14. stavku 1. Direktive 2000/31/EZ ne primjenjuje se na situacije obuhvaćene ovim člankom.</p> <p>Prvim podstavkom ovog stavka ne utječe se na moguću primjenu članka 14. stavka 1. Direktive 2000/31/EZ na te pružatelje usluga za potrebe koje nisu obuhvaćene područjem primjene ove Direktive.</p> <p>4. Ako odobrenje nije dano, pružatelji usluge dijeljenja sadržaja putem interneta odgovorni su za neovlašteno priopćavanje javnosti, uključujući stavljanje na raspolaganje javnosti, djela zaštićenih autorskim pravom i drugih predmeta zaštite, osim u slučajevima kada pružatelji usluga dokažu da su:</p> <p>(a) poduzeli sve u svojoj moći kako bi dobili odobrenje; i</p> <p>(b) poduzeli sve u svojoj moći, u skladu s visokim sektorskim standardima profesionalne pažnje, kako bi se osigurala nedostupnost određenih djela i drugih predmeta zaštite za koje su nositelji prava pružateljima usluga pružili relevantne i potrebne informacije; a u svakom slučaju</p> <p>(c) djelovali žurno nakon što su od nositelja prava primili dovoljno obrazloženu obavijest, radi onemogućavanja pristupa prijavljenim djelima ili drugim predmetima zaštite na svojim internetskim stranicama ili njihova uklanjanja sa svojih internetskih stranica te usto učinili sve u svojoj moći kako bi spriječili njihova buduća učitavanja u skladu s točkom (b).</p> <p>5. Pri utvrđivanju ispunjava li pružatelj usluga svoje obveze iz stavka 4. i uz poštovanje načela proporcionalnosti, među ostalim se uzimaju u obzir sljedeći elementi:</p> <p>(a) tip, publika i opseg usluge te vrsta djela ili drugih predmeta zaštite koje učitavaju korisnici usluge; i</p> <p>(b) dostupnost odgovarajućih i djelotvornih sredstava i njihov trošak za pružatelje usluga.</p> <p>6. Države članice predviđaju da su, u pogledu novih pružatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta čije su usluge na raspolaganju javnosti u Uniji manje od tri godine i čiji je godišnji promet manji od 10 milijuna EUR, izračunan u</p>	<p>SU UČITALI KORISNICI NA PLATFORMAM A ZA DIJELJENJE SADRŽAJA PUTEM INTERNETA</p> <p>Članak 43.</p> <p>(1) Davanje pristupa javnosti autorskim djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta predstavlja priopćavanje javnosti iz članka 29., uključujući činjenje dostupnim javnosti autorskog djela iz članka</p>	
--	--	--

<p>skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ (20), uvjeti u skladu sa sustavom odgovornosti utvrđenim u stavku 4. ograničeni na usklađenost sa stavkom 4. točkom (a) te na žurno postupanje nakon primanja dovoljno obrazložene obavijesti, radi onemogućavanja pristupa prijavljenim djelima ili drugim predmetima zaštite na svojim internetskim stranicama ili njihova uklanjanja sa svojih internetskih stranica.</p> <p>Ako prosječni broj pojedinačnih posjetitelja takvih pružatelja usluga u jednom mjesecu premašuje 5 milijuna, izračunano na osnovi prethodne kalendarske godine, oni također moraju dokazati da su poduzeli sve u svojoj moći kako bi spriječili daljnje učitavanje prijavljenih djela i drugih predmeta zaštite za koje su nositelji prava pružili relevantne i potrebne informacije.</p> <p>7. Suradnja između pružatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta i nositelja prava ne smije dovesti do sprečavanja dostupnosti djela ili drugih predmeta zaštite koje su učitali korisnici i koji ne krše autorsko pravo i srodna prava, uključujući kada su takva djela ili drugi predmeti zaštite obuhvaćeni iznimkom ili ograničenjem.</p> <p>Države članice osiguravaju da se korisnici u svakoj državi članici mogu osloniti na svaku od sljedećih postojećih iznimaka ili ograničenja pri učitavanju i stavljanju na raspolaganje sadržaja koje su proizveli korisnici usluga dijeljenja sadržaja putem interneta:</p> <p>(a) citate, kritike, osvrte;</p> <p>(b) korištenje u svrhe karikature, parodije ili pastiša;</p> <p>8. Primjena ovog članka ne smije dovesti ni do kakve opće obveze praćenja.</p> <p>Države članice predviđaju da pružatelji usluge dijeljenja sadržaja putem interneta nositeljima prava na njihov zahtjev pružaju odgovarajuće informacije o funkcioniranju svojih praksi u pogledu suradnje iz stavka 4. i, u slučaju da su pružatelji usluga i nositelji prava sklopili ugovore o licenciranju, informacije o korištenju sadržaja obuhvaćenog takvim ugovorima.</p> <p>9. Države članice predviđaju da pružatelji usluge dijeljenja sadržaja putem interneta uspostavljaju djelotvorne i žurne pritužbene mehanizme i mehanizme pravne zaštite koji bi korisnicima njihovih usluga bili dostupni u slučaju sporova o onemogućivanju pristupa djelima ili drugim predmetima zaštite koje su oni učitali ili njihovog uklanjanja.</p> <p>Kada nositelji prava zatraže onemogućivanje pristupa njihovim određenim djelima ili drugim predmetima zaštite ili uklanjanje tih djela ili predmeta zaštite, oni propisno obrazlažu svoje zahtjeve. Pritužbe podnesene u okviru mehanizma predviđenog u prvom podstavku obrađuju se bez odgode, a odluke onemogućivanju pristupa učitanom sadržaju ili</p>	<p>40. ovoga Zakona, koje autor može odobriti ili zabraniti davatelju usluge dijeljenja sadržaja putem interneta.</p> <p>(4) Za obavljanje radnji davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici, davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta dužan je pribaviti odobrenje autora prije početka takvog korištenja, pisanim</p>	
---	---	--

<p>njegovom uklanjanju podliježu preispitivanju koje provodi čovjek. Države članice također osiguravaju da korisnici imaju pristup izvansudskim mehanizmima pravne zaštite za rješavanje sporova. Takvi mehanizmi omogućuju nepristrano rješavanje sporova i korisniku ne uskraćuju pravnu zaštitu koja postoji sukladno nacionalnom pravu, ne dovodeći pritom u pitanje prava korisnika na korištenje učinkovitih pravnih sredstava pred sudom. Osobito, države članice osiguravaju da korisnici imaju pristup sudu ili drugom mjerodavnom pravosudnom tijelu da bi se ispitala primjena iznimke ili ograničenja autorskog prava i srodnih prava.</p> <p>Ova Direktiva ni na koji način ne utječe na zakonita korištenja, poput korištenja na temelju iznimaka i ograničenja predviđenih pravom Unije, te ne smije dovesti do utvrđivanja identiteta pojedinačnih korisnika ni do obrade njihovih osobnih podataka, osim u skladu s Direktivom 2002/58/EZ i Uredbom (EU) 2016/679.</p> <p>Pružatelji usluge dijeljenja sadržaja putem interneta dužni su u svojim općim uvjetima obavijestiti korisnike o mogućnosti korištenja djela i drugih predmeta zaštite na temelju iznimaka ili ograničenja autorskog prava i srodnih prava predviđenih pravom Unije.</p> <p>10. Komisija od 6. lipnja 2019. u suradnji s državama članicama organizira dijaloge s dionicima s ciljem raspravljanja o najboljim praksama u smislu suradnje između pružatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta i nositelja prava. Komisija nakon savjetovanja s pružateljima usluge dijeljenja sadržaja putem interneta, nositeljima prava, organizacijama korisnika i drugim relevantnim dionicima te uzimajući u obzir zaključke dijaloga s dionicima izdaje smjernice o primjeni ovog članka, posebno u vezi sa suradnjom iz stavka 4. Pri raspravljanju o najboljim praksama posebno se, između ostalog, u obzir uzima potreba za ravnotežom među temeljnim pravima i primjena iznimaka i ograničenja. Za potrebe dijaloga među dionicima organizacije korisnika imaju pristup odgovarajućim informacijama pružatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta o funkcioniranju njihovih praksi u smislu stavka 4.</p> <p>POGLAVLJE 3.</p> <p>Pravična naknada u ugovorima o iskorištavanju sklopljenima s autorima i izvođačima</p>	<p>ugovorom ili na drugi formalan način. Odobrenje koje je pribavio davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta obuhvaća i radnje korisnika usluge dijeljenja sadržaja koje potpadaju pod opseg primjene članka 26., te članka 29., ili članka 40. ovoga Zakona, kad korisnik ne djeluje na komercijalnoj osnovi ili ako svojom aktivnošću ne ostvaruje znatne</p>	
--	--	--

	<p>prihode.</p> <p>(9) Kad davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta daje pristup javnosti djelima koje su učitali korisnici, na takvog davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ne primjenjuju se odredbe o ograničenju odgovornosti za pohranu podataka (<i>hosting</i>) iz članka 18. stavka 1. Zakona o elektroničkoj trgovini.</p>		
--	---	--	--

	<p>Članak 17., stavci 4.-6. preuzeti su u odredbi članka 44. stavci 1.-4.</p> <p>OGRANIČEN JE ODGOVORN OSTI DAVATELJA USLUGA DIJELJENJA SADRŽAJA PUTEM INTERNETA</p> <p>Članak 44.</p> <p>(1) Ako davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ne</p>	U potp uno sti preu zeto	

	<p>pribavi odobrenje autora za obavljanje radnji davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta, odgovoran je za neovlašteno priopćavanje javnosti iz članka 29., uključujući činjenje dostupnim javnosti autorskih djela iz članka 40. ovoga Zakona, osim ako dokaže da je:</p> <p>a) uložio najbolje napore da ishodi</p>		
--	--	--	--

	<p>takvo odobrenje i</p> <p>b) uložio, u skladu s visokim profesionalnim standardima u području odgovarajuće industrije te s profesionalnom pažnjom, najbolje napore da osigura nedostupnost djela za koje su mu njihovi autori dali relevantne i potrebne podatke te, u svakom slučaju,</p> <p>c) postupao žurno,</p>		
--	--	--	--

	<p>nakon što je od autora primio dostatno obrazložen u obavijest, da onemogući pristup ili ukloni sa svojih internetskih stranica prijavljena djela te uložio najbolje napore da spriječi njihova buduća učitavanja u skladu s točkom b) ovoga stavka.</p> <p>(2) Pri utvrđivanju je li davatelj usluge</p>		
--	---	--	--

	<p>dijeljenja sadržaja putem interneta ispunio obveze iz stavka 1. ovoga članka te uz primjenu načela proporcionaln osti, među ostalim, uzima se u obzir sljedeće:</p> <p>a) tip, publika i opseg usluge te vrsta djela koje učitavaju korisnici usluge dijeljenja sadržaja putem interneta i</p> <p>b) dostupnos t odgovaraju ćih i djelotvorni</p>		
--	--	--	--

	<p>h sredstava te njihov trošak za davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta.</p>		
	<p>(3) Na nove davatelje usluge dijeljenja sadržaja putem interneta:</p> <ul style="list-style-type: none"> - čije su usluge dostupne javnosti u Europskoj uniji u razdoblju kraćem od tri godine i - čiji je godišnji promet manji od 10 		

	<p>milijuna eura, izračunat u skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2002., str. 36)</p> <p>primjenjuje se samo točka a) stavka 1. ovoga članka u pogledu pretpostavki za isključenje odgovornosti za neovlašteno priopćavanje javnosti, uključujući činjenje</p>		
--	---	--	--

	<p>dostupnim javnosti autorskih djela. Uz to, takav je davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta, nakon što je od autora primio dostatno obrazloženu obavijest, dužan žurno postupati da bi onemogućio pristup prijavljenim djelima ili da bi ih uklonio sa svojih internetskih stranica.</p> <p>(4) Ako prosječan broj pojedinačnih korisnika usluga</p>		
--	---	--	--

	<p>dijeljenja sadržaja putem interneta u jednom mjesecu prijeđe pet milijuna, izračunato na temelju podataka za prethodnu kalendarsku godinu, davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta iz stavka 3. ovoga članka mora dokazati da je uložio najbolje napore da spriječi daljnje učitavanje prijavljenih djela za koje su mu njihovi autori dali relevantne i potrebne</p>		
--	--	--	--

	podatke.		
	<p>Članak 17. stavci 7.-8. preuzeti su u sljedećim odredbama:</p> <p>OGRANIČENJA KOD PROVOĐENJA USLUGE DIJELJENJA SADRŽAJA PUTEM INTERNETA</p> <p>Članak 45.</p> <p>(1) Suradnja između davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>interneta i autora iz članka 44. stavka 1. ovoga Zakona ne smije dovesti do onemogućava nja dostupnosti djela koja su učitali korisnici usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ako se time ne povrjeđuju autorska prava ili ako se djela koriste u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz ovoga Zakona.</p> <p>(3) Odredbe članaka 43. i 44. ovoga Zakona, kao i</p>		
--	---	--	--

	<p>ovoga članka ne utječu na zakonita korištenja autorskih djela, kao što su korištenja u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz ovoga Zakona te ne smiju dovesti do identificiranja pojedinih korisnika kao ni do obrade njihovih osobnih podataka, osim u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom</p>		
--	--	--	--

	<p>osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) i zakonom kojim se uređuju elektroničke komunikacije.</p> <p>(5) Na autorska djela koja su stvorili korisnici usluga dijeljenja sadržaja putem interneta, pri učitavanju i činjenju dostupnim javnosti tih djela, osobito</p>		
--	--	--	--

	<p>se primjenjuju sadržajna ograničenja iz članka 198. i 202. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 45. stavak 2.</p> <p>(2) Primjena članaka 43. i 44. ovoga Zakona, kao i ovoga članka, ne smije dovesti do opće obveze praćenja.</p> <p>Članak 44. stavak 7.</p> <p>(7) Davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta će autoru na zahtjev dati odgovarajuće</p>		
--	---	--	--

	<p>podatke o djelovanju njegovih praksi iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p>Članak 43. stavak 8.</p> <p>(8) Ako je davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta sklopio ugovor s autorom, dat će mu na zahtjev podatke o korištenju djela na koja se ugovor odnosi.</p>		
--	--	--	--

	<p>Članak 17. stavak 9. preuzet je u sljedećim odredbama:</p> <p>PRITUŽBE U POGLEDU USLUGE DIJELJENJA SADRŽAJA PUTEM INTERNETA</p> <p>Članak 46.</p> <p>(1) Davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta dužan je uspostaviti djelotvorne i žurne pritužbene postupke i druge postupke pravne zaštite za korisnike njegovih</p>	U potp uno sti preu zeto	
--	--	---	--

	<p>usluga, koji su dostupni u slučaju sporova o onemogućava nju pristupa ili uklanjanju djela koje su učitali njegovi korisnici.</p> <p>Članak 43. stavak 7.</p> <p>(7) Autor je dužan uredno obrazložiti svoj zahtjev za onemogućava nje pristupa ili uklanjanje njegovih djela.</p> <p>Članak 46. stavci 2. i 3.</p> <p>(2) Pritužbe korisnika usluga dijeljenja</p>		
--	--	--	--

	<p>sadržaja putem interneta moraju se rješavati bez odgode a odluke o onemogućava nju pristupa ili uklanjanju učitanih djela moraju biti podložne ljudskoj provjeri.</p> <p>(3) Korisnici usluga dijeljenja sadržaja putem interneta mogu pokretati postupke pred Vijećem stručnjaka za naknade na području autorskog i srodnih prava (Vijeće stručnjaka) u</p>		
--	---	--	--

	<p>skladu s člankom 235. ovoga Zakona, arbitražne, druge izvansudske, kao i sudske postupke, osobito u svrhu ispitivanja primjene sadržajnih ograničenja autorskog prava, u skladu s ovim Zakonom i drugim propisima.</p> <p>Članak 45. stavak 3. i stavak 4.</p> <p>(3) Odredbe članaka 43. i 44. ovoga Zakona, kao i ovoga članka ne utječu na zakonita korištenja</p>		
--	--	--	--

	<p>autorskih djela, kao što su korištenja u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz ovoga Zakona te ne smiju dovesti do identificiranja pojedinih korisnika kao ni do obrade njihovih osobnih podataka, osim u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju</p>		
--	--	--	--

	<p>takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) i zakonom kojim se uređuju elektroničke komunikacije.</p> <p>(4) Davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta dužan je putem svojih općih uvjeta poslovanja obavijestiti korisnike o mogućnostima korištenja autorskih djela u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog</p>		
--	---	--	--

	prava iz ovoga Zakona.		
	Članak 17. stavak 10. prve tri rečenice	Nije potr ebn o preu zim anje	Dijal ozi koje prov odi EK su u tijek u te stoga nije potre bno preu zima nje ovih odre daba

	<p>Članak 17. stavak 10. posljednja rečenica je preuzeta u članku 44. stavak 7.</p> <p>Članak 44.</p> <p>(7) Davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta će autoru na zahtjev dati odgovarajuće podatke o djelovanju njegovih praksi iz stavka 1. ovoga članka.</p>	U potp uno sti preu zeto	
<p>Članak 18.</p> <p>Načelo odgovarajuće i razmjerne naknade</p> <p>1. Države članice osiguravaju da, ako autori i izvođači licenciraju ili prenose svoja isključiva prava za iskorištavanje svojih djela ili drugih predmeta zaštite, oni imaju pravo primiti odgovarajuću i razmjernu naknadu.</p> <p>2. U provedbi načela utvrđenog u stavku 1. u nacionalnom pravu države članice mogu slobodno koristiti različite mehanizme i uzimaju u obzir načelo ugovorne slobode te pravednu ravnotežu između prava i interesa.</p>	<p>ODREĐIVANJE NAKNADE ZA KORIŠTENJE AUTORSKOG DJELA</p>	U potp uno sti preu zeto	

	<p>ODREĐIVANJE NAKNADE ZA KORIŠTENJE AUTORSKOG DJELA</p> <p>Članak 60.</p> <p>(1) Autor ima pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za korištenje autorskog djela.</p> <p>(2) Ako visina naknade nije određena pravnim poslom ili je njena visina određena neprimjereno te ako visina naknade nije određena primjenom članka 231. ovoga Zakona, autor ima pravo na primjerenu i</p>		
--	---	--	--

	<p>razmjernu naknadu.</p> <p>(3) Primjeren a i razmjerna je ona naknada koja se u pravnom prometu pošteno mora dati ili odrediti u času zaključenja pravnog posla, s obzirom na vrstu i opseg korištenja autorskog djela, stvarnu ili potencijalnu gospodarsku vrijednost stečenog prava korištenja, uzimajući pri tom u obzir i potencijalni ili ostvareni financijski uspjeh u korištenju autorskog djela, doprinos autora ukupnom djelu, vrstu i obujam autorskog djela, trajanje korištenja, postojanje</p>		
--	---	--	--

	<p>sporazuma između odgovarajuće organizacije autora i odgovarajućeg udruženja korisnika kojim se utvrđuje visina primjerene i razmjerne naknade, kao i druge elemente na temelju kojih se može odrediti primjerena i razmjerna naknada, kao što su poštene tržišne prakse ili stvarno iskorištavanje djela</p> <p>ODGOVARAJUĆA PRIMJENA ODREDBA O AUTORSKOM PRAVU</p> <p>Članak 132.</p> <p>Odredbe iz članaka 5., 10.,</p>		
--	--	--	--

	18., 19., 26., 27., od 29. do 46., od 48. do 64., od 79. do 81., od 92. do 109., te 119. i 120. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovog Poglavlja i na pravo umjetnika izvođača, ako za nj nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava umjetnika izvođača.		
<p>Članak 19.</p> <p>Obveza transparentnosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da autori i izvođači redovito, a najmanje jedanput godišnje, i uzimajući u obzir posebnosti svakog sektora, primaju ažurirane, relevantne i sveobuhvatne informacije o iskorištavanju svojih djela i izvedbi od onih strana kojima su licencirali ili na koje su prenijeli svoja prava ili njihovih pravnih sljednika, posebno u pogledu načina iskorištavanja, svih ostvarenih prihoda i naknade koju trebaju primiti.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da, ako se prava iz stavka 1. naknadno licenciraju, autori i izvođači ili njihovi predstavnici na svoj zahtjev od podlicenciranih stjecatelja licencije primaju dodatne informacije ako njihov prvi ugovorni partner ne posjeduje sve informacije koje bi bile potrebne u svrhe iz stavka 1.</p> <p>Ako oni zatraže te dodatne informacije, prvi ugovorni partner autora i izvođača dostavlja informacije o identitetu tih</p>	<p>OBVEZA TRANSPARENT NOSTI</p> <p>Članak 62.</p> <p>(1) Autor ima pravo redovito, a najmanje jednom godišnje,</p>	U potpuno sti preuzeto	

<p>podlicenciranih stjecatelja licencije.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti da svi zahtjevi podlicenciranim stjecateljima licencije u skladu s prvim podstavkom budu izravno ili neizravno upućeni posredstvom ugovornog partnera autora ili izvođača.</p> <p>3. Obveza utvrđena u stavku 1. mora biti razmjerna i učinkovita kako bi se osigurala visoka razina transparentnosti u svakom sektoru. Države članice mogu predvidjeti da je u propisno opravdanim slučajevima u kojima bi administrativno opterećenje iz stavka 1. postalo nerazmjerno s obzirom na prihode ostvarene iskorištavanjem djela ili izvedbe, obveza ograničena na vrste i razinu informacija koje se u takvim slučajevima mogu razumno očekivati.</p> <p>4. Države članice mogu odlučiti da se obveza utvrđena u stavku 1. ovog članka ne primjenjuje kada doprinos autora ili izvođača nije znatan u odnosu na ukupno djelo ili izvedbu, osim ako autor ili izvođač pokaže da mu je informacija potrebna za ostvarivanje njegovih prava iz članka 20. stavka 1. i zatraži informacije u tu svrhu.</p> <p>5. Države članice mogu predvidjeti da se na sporazume na koje se primjenjuju kolektivni ugovori ili koji se temelje na kolektivnim ugovorima primjenjuju pravila o transparentnosti relevantnog kolektivnog ugovora, pod uvjetom da ta pravila ispunjavaju kriterije predviđene u stavicima od 1. do 4.</p> <p>6. Ako se primjenjuje članak 18. Direktive 2014/26/EU, obveza utvrđena u stavku 1. ovog članka ne primjenjuje se na sporazume koje su sklopili subjekti definirani u članku 3. točkama (a) i (b) te direktive ili drugi subjekti koji podliježu nacionalnim pravilima za provedbu te direktive.</p>	<p>primati ažurirane, relevantne i sveobuhvatne podatke o iskorištavanju svog autorskog djela koje je predmet autorskopravnog ugovora, posebno u pogledu načina iskorištavanja, svih ostvarenih prihoda od iskorištavanja, eventualnih ugovorenih odbitaka i autorske naknade koju treba primiti.</p> <p>(2) Ako na temelju osnovanog prava iskorištavanja nositelj tog</p>		
---	---	--	--

	<p>prava osniva daljnje pravo iskorištavanja, autor ima pravo od daljnjeg nositelja prava iskorištavanja dobiti podatke iz stavka 1. ako ih nije dobio od primarnog nositelja prava iskorištavanja, koji je ujedno dužan identificirati daljnje nositelje prava iskorištavanja. Zahtjev za dostavom podataka autor može nositelju daljnjeg prava iskorištavanja dostaviti neposredno ili posredstvom nositelja primarnog prava</p>		
--	--	--	--

	iskorištavanja.		
	(3) Obveza na dostavu podataka mora biti razmjerna i učinkovita. U opravdanim slučajevima u kojima bi obveza na dostavu svih podataka iz stavka 1. ovoga članka bila nerazmjerna s obzirom na prihode ostvarene iskorištavanjem djela, obveza se ograničuje na vrste i razinu podataka koje se u takvim slučajevima mogu razumno očekivati.		

	<p>(4) Obveza na dostavu podataka ne primjenjuje se kad doprinos autora nije znatan u odnosu na ukupno djelo, osim ako autor zatraži podatke radi ostvarivanja njegovih prava iz članka 61. ovoga Zakona.</p> <p>(6) Ovaj članak se ne primjenjuje na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i neovisne upravljačke subjekte.</p>		
--	--	--	--

		Nije potrebno preuzimanje	Članak 19. stavak 5. je opcionalna odredba te stoga nije potrebno preuzimanje
<p>Članak 20.</p> <p>Mehanizam za prilagodbu ugovora</p> <p>1. Države članice osiguravaju, ako ne postoji primjenjiv kolektivni ugovor kojim se predviđa mehanizam usporedive onome koji je utvrđen u ovom članku, da autori i izvođači ili njihovi predstavnici imaju pravo zatražiti dodatnu, odgovarajuću i pravičnu naknadu od strane s kojom su sklopili ugovor za iskorištavanje prava ili pravnih sljednika takve strane kada se izvorno dogovorena naknada pokaže nerazmjerno niska u usporedbi sa svim naknadnim relevantnim prihodima ostvarenima iskorištavanjem djela ili izvedbi.</p> <p>2. Stavak 1. ovog članka ne primjenjuje se na ugovore koje su sklopili subjekti definirani u članku 3. točkama (a) i (b) Direktive 2014/26/EU ili drugi subjekti koji već podliježu nacionalnim pravilima za provedbu te direktive.</p>	<p>PRAVO AUTORA NA IZMJENU UGOVORA RADI PRAVIČNIJEG UDJELA U ZARADI</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>Članak 61.</p> <p>(1) Dopusšteno je sklapati kolektivne ugovore u kojima se uređuje način prilagodbe promijenjenim okolnostima, izvorno ugovorenih naknada u autorskopравnim ugovorima.</p> <p>(2) Ako nisu sklopljeni kolektivni ugovori iz stavka 1. ovoga članka, autor ima pravo zahtijevati dodatnu, primjerenu i pravičnu naknadu od nositelja prava iskorištavanja s kojim je</p>		
--	---	--	--

	<p>sklopio autorskopravni ugovor ili njegovih pravnih sljednika, ako se izvorno ugovorena naknada pokaže nerazmjerno niska u usporedbi sa svim naknadnim relevantnim prihodima ostvarenim iskorištavanje m djela, pri čemu je potrebno uzeti u obzir okolnosti svakog pojediniog slučaja, doprinos autora i posebnosti i tržišne prakse u različitim područjima</p>		
--	---	--	--

	stvaralaštva. (5) Ovaj članak ne primjenjuje se u slučajevima kad ugovore sklope organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt.		
<p>Članak 21.</p> <p>Postupak alternativnog rješavanja sporova</p> <p>Države članice predviđaju da se sporovi povezani s obvezom transparentnosti iz članka 19. i mehanizmom za prilagodbu ugovora iz članka 20. mogu rješavati dobrovoljnim postupkom alternativnog rješavanja sporova. Države članice osiguravaju da reprezentativne organizacije autora i izvođača mogu pokrenuti takve postupke na pojedinačni zahtjev jednog ili više autora ili izvođača.</p>	<p>Članak 61. stavak 4.</p> <p>4) Sporovi povezani s pravima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka mogu se razriješiti prvenstveno u postupku posredovanja pred Vijećem stručnjaka prema članku 235. ovog Zakona, ili</p>	U potpuno sti preuzeto	

	<p>mirenjem, a ako se ne postigne sporazum o predmetu spora, onda u arbitražnom ili sudskom postupku, koje mogu pokrenuti sami autori ili njihove reprezentativne organizacije na pojedinačni zahtjev jednog ili više autora.</p> <p>Članak 62. stavak 5.</p> <p>(1) Sporovi povezani s pravima iz ovoga članka mogu se raz riješiti prvenstveno u postupku posredovanja pred Vijećem stručnjaka prema članku 235. ovog</p>		
--	---	--	--

	Zakona, ili mirenjem, a ako se ne postigne sporazum o predmetu spora, onda u arbitražnom ili sudskom postupku, koje mogu pokrenuti sami autori ili njihova reprezentativna udruženja na pojedinačni zahtjev jednog ili više autora.		
<p>Članak 22.</p> <p>Pravo na opoziv</p> <p>1. Države članice osiguravaju da u slučaju kada je autor ili izvođač licencirao ili prenio isključiva prava na djelo ili drugi predmet zaštite, on može u cijelosti ili djelomično opozvati licenciju ili prijenos prava ako nije došlo do iskorištavanja tog djela ili drugog predmeta zaštite.</p> <p>2. Posebne odredbe u pogledu mehanizma opoziva predviđenog u stavku 1. mogu se predvidjeti u nacionalnom pravu uzimajući u obzir sljedeće:</p> <p>(a) posebnosti različitih sektora te različite vrste djela i izvedbi; i</p> <p>(b) ako djelo ili drugi predmet zaštite sadržava doprinos više od jednog autora ili izvođača, relativnu važnost pojedinačnih doprinosa i legitimne interese svih autora i izvođača na koje utječe primjena mehanizma opoziva od</p>	<p>Članak 63.</p> <p>PRAVO NA JEDNOSTRANI RASKID AUTORSKOPRAVNOG UGOVORA ZBOG NEISKORIŠTAVANJA DJELA</p> <p>(1) Ako nositelj isključivog prava</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>strane pojedinačnog autora ili izvođača.</p> <p>Države članice mogu iz primjene mehanizma opoziva isključiti djela ili druge predmete zaštite ako takva djela ili drugi predmeti zaštite obično sadržavaju doprinose nekoliko autora ili izvođača.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti da se mehanizam opoziva može primjenjivati samo u određenom vremenskom okviru, ako je takvo ograničenje opravdano posebnostima sektora ili vrste djela ili drugog predmeta zaštite o kojem se radi.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti mogućnost da autori ili izvođači umjesto opoziva licencije ili prijenosa prava prekinu isključivost ugovora.</p> <p>3. Države članice predviđaju da se opoziv predviđen stavkom 1. može primijeniti tek nakon razumnog razdoblja nakon sklapanja sporazuma o licenciranju ili prijenosa prava. Autor ili izvođač o tome obavještuje osobu kojoj su licencirana ili prenesena prava te određuje odgovarajući rok do kojeg je moguće iskorištavanje licenciranih ili prenesenih prava. Nakon isteka tog roka autor ili izvođač mogu se umjesto opoziva licencije ili prijenosa prava odlučiti i na prekidanje isključivosti ugovora.</p> <p>4. Stavak 1. ne primjenjuje se ako je neiskorištavanje uglavnom rezultat okolnosti za koje se razumno može očekivati da ih autor ili izvođač mogu ispraviti.</p> <p>5. Države članice mogu predvidjeti da je svaka ugovorna odredba koja odstupa od mehanizma opoziva predviđenog u stavku 1. izvršiva samo ako se temelji na kolektivnom ugovoru.</p>	<p>iskorištavanja u ugovorenom ili u zakonskom ili u primjerenom roku koji ne može biti kraći od dvije godine od dana sklapanja autorskopavnog ugovora, ne pristupi iskorištavanju autorskog djela, autor ga može pozvati da ispuni obvezu iskorištavanja u naknadnom primjerenom roku. Ako ni po isteku toga roka nositelj isključivog prava iskorištavanja ne pristupi iskorištavanju djela, autor može jednostranom izjavom raskinuti ugovor.</p> <p>(3) Ako je riječ o koautorskom ili sastavljenom djelu, svi koautori</p>		
--	---	--	--

	<p>ili autori sastavljenog djela mogu zajedničkom jednostranom izjavom raskinuti autorskopravni ugovor, a svaki od njih ili više njih pojedinačno samo ako je njihov autorski doprinos relativno važan za cijelo djelo.</p> <p>(4) Autor nema pravo na raskid ugovora zbog neiskorištavanja djela:</p> <p>☐ ako je neiskorištavanje rezultat okolnosti za koje se razumno može očekivati da ih može sam ispraviti te</p> <p>☐ ako postoje opravdani razlozi za neiskorištavanje djela koje je</p>		
--	---	--	--

	<p> moguće otkloniti i ako se nositelj isključivog prava iskorištavanja pozove na te razloge bez odgode po primitku izjave o raskidu; u tome slučaju autor je dužan dati nositelju isključivog prava iskorištavanja primjereni rok za otklanjanje razloga za neiskorištavanje djela. </p> <p> (5)U slučajevima kad prema odredbama ovog članka autor ima pravo na jednostrani raskid ugovora zbog neiskorištavanja djela, umjesto raskida on može jednostranom izjavom otkloniti isključivost prava iskorištavanja </p>		
--	--	--	--

	koja je ugovorena ili koja se po ovome Zakonu predmnijeva.		
	Članak 22. stavci 2. i 5.	Nije potrebno preuzimanje	Članak 22. stavci 2. i 5. su opcionalne odredbe te njihovo preuzimanje nije obvezno

<p>Članak 23.</p> <p>Zajedničke odredbe</p> <p>1. Države članice osiguravaju da su sve ugovorne odredbe kojima se sprečava usklađenost s člancima 19., 20. i 21. neizvršive u pogledu autora i izvođača.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se članci od 18. do 22. ove Direktive ne primjenjuju na autore računalnog programa u smislu članka 2. Direktive 2009/24/EZ.</p> <p>GLAVA V.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p>	<p>Članak 61. stavak 7.</p> <p>(7) Ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom ovoga Zakona ništetne su.</p> <p>Članak 62. stavak 8.</p> <p>(8) Ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom ovoga Zakona ništetne su.</p> <p>Članak 60. stavak 5.</p> <p>(5) Načelo primjerene i razmjerne naknade iz ovoga članka ne primjenjuje se na autore računalnih</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

	<p>programa.</p> <p>Članak 61. stavak 6.</p> <p>(6) Ovaj članak se ne primjenjuje na autore računalnih programa.</p> <p>Članak 62. stavak 7.</p> <p>(7) Ovaj članak se ne primjenjuje na autore računalnih programa.</p> <p>Članak 63. stavak 6.</p> <p>(6) Ovaj članak se ne primjenjuje na autore računalnih programa te na koautore i autore doprinosa audiovizualnih djela.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 24.</p> <p>Izmjene direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ</p> <p>1. Direktiva 96/9/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u članku 6. stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(b)u slučaju korištenja isključivo u svrhu davanja primjera u nastavi ili znanstvenom istraživanju, uz navođenje izvora i u mjeri opravdanoj nekomercijalnom svrhom, ne dovodeći u pitanje iznimke i ograničenja predviđene u Direktivi (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća (*1);</p> <p>(*1) Direktiva (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ (SL L 130, 17.5.2019., str. 92.)”;</p> <p>(b)u članku 9. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(b)u slučaju izvlačenja u svrhu davanja primjera u nastavi ili znanstvenog istraživanja, uz navođenje izvora i u mjeri opravdanoj nekomercijalnom svrhom, ne dovodeći u pitanje iznimke i ograničenja predviđene u Direktivi (EU) 2019/790”.</p> <p>2. Direktiva 2001/29/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u članku 5. stavku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(c)u odnosu na posebne radnje reproduciranja od strane javnih knjižnica, obrazovnih ustanova, muzeja ili arhiva, koje nisu izvršene radi ostvarivanja izravne ili neizravne ekonomske ili komercijalne koristi, ne dovodeći u pitanje iznimke i ograničenja predviđene u Direktivi (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća (*2);</p> <p>(*2) Direktiva (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ (SL L 130, 17.5.2019., str. 92.)”;</p> <p>(b)u članku 5. stavku 3. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a)korištenje isključivo u svrhu davanja primjera u nastavi ili znanstvenog istraživanja, ako je naveden izvor, uključujući i ime autora, osim u slučajevima kada je to nemoguće, i u mjeri opravdanoj nekomercijalnom svrhom,</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje jer se člankom 24. Direktive mijenjaju Direktiva 2001/29/EZ i Direktiva 96/9/EZ.</p>
---	--	----------------------------------	---

<p>ne dovodeći u pitanje iznimke i ograničenja predviđene u Direktivi (EU) 2019/790;”;</p> <p>(u članku 12. stavku 4. dodaju se sljedeće točke:</p> <p>c</p> <p>), „(e) ispitati utjecaj prenošenja Direktive (EU) 2019/790 na funkcioniranje unutarnjeg tržišta i istaknuti bilo kakve poteškoće s prenošenjem;</p> <p>(f) olakšati razmjenu informacija o relevantnim promjenama u zakonodavstvu i sudskoj praksi te o praktičnoj primjeni mjera koje su poduzele države članice za provedbu Direktive (EU) 2019/790;</p> <p>(g) raspravljati o drugim pitanjima koja proizlaze iz primjene Direktive (EU) 2019/790.”.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Odnos prema iznimkama i ograničenjima predviđenima u drugim direktivama</p> <p>Države članice mogu donijeti ili zadržati na snazi šire odredbe, spojive s iznimkama i ograničenjima predviđenima u direktivama 96/9/EZ i 2001/29/EZ, za korištenja ili područja obuhvaćene iznimkama ili ograničenjima predviđenima u ovoj Direktivi.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Radi se o odredbi čije preuzimanje nije obvezno.</p>
<p>Članak 26.</p> <p>Razdoblje primjene</p> <p>1. Ova Direktiva primjenjuje se na sva djela i druge predmete zaštite koji su zaštićeni nacionalnim pravom u području autorskog prava 7. lipnja 2021. ili nakon tog datuma.</p> <p>2. Ova Direktiva primjenjuje se ne dovodeći u pitanje akte sklopljene i prava stečena prije 7. lipnja 2021.</p>	<p>PRIMJENA ZAKONA NA PREDMETE ZAŠTITE NASTALE PRIJE NJEGOVA STUPANJA NA SNAGU</p> <p>Članak 296.</p> <p>(1) Ovaj se Zakon</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	primjenjuje na sva autorska djela, sve izvedbe umjetnika izvođača, sve fonograme, sve videograme, sve programske signale, sve neoriginalne baze podataka te sva pisana izdanja u pogledu kojih prava nisu prestala do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.		
<p>Članak 27.</p> <p>Prijelazna odredba</p> <p>Na sporazume o licenciranju ili prijenosu prava autora i izvođača primjenjuje se obveza transparentnosti utvrđena u članku 19. od 7. lipnja 2022.</p>	<p>Članak 313. stavak 4.</p> <p>(4) Obveza transparentnosti iz članka 62. ovoga Zakona primjenjuje se od 7. lipnja</p>	U potpunosti preuzeto	

	2022. godine.		
<p>Članak 28.</p> <p>Zaštita osobnih podataka</p> <p>Obrada osobnih podataka koja se provodi u okviru ove Direktive obavlja se u skladu s Direktivom 2002/58/EZ i Uredbom (EU) 2016/679.</p>	<p>Članak 45. stavak 3.</p> <p>Odredbe članka 43. i 44. ovoga Zakona, kao i ovoga članka ne utječu na zakonita korištenja autorskih djela, kao što su korištenja u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz ovoga Zakona te ne smiju dovesti do identificiranja pojedinih korisnika kao ni do obrade</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>njihovih osobnih podataka, osim u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaца u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) i zakonom kojim se uređuju elektroničke komunikacije.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 29.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 7. lipnja 2021. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Sadržaj ove odredbe Direktive ne može se implementirati u tekst prijedloga Zakona.

<p>Članak 30.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>1. Komisija najranije 7. lipnja 2026. preispituje ovu Direktivu i Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o glavnim zaključcima.</p> <p>Komisija do 7. lipnja 2024. ocjenjuje učinak posebnog sustava odgovornosti utvrđenog u članku 17. koji se primjenjuje na pružatelje usluge dijeljenja sadržaja putem interneta s godišnjim prometom manjim od 10 milijuna EUR i čije su usluge na raspolaganju javnosti u Uniji manje od tri godine u skladu s člankom 17. stavkom 6. te, prema potrebi, poduzima mjere u skladu sa zaključcima te ocjene.</p> <p>2. Države članice dostavljaju Komisiji informacije potrebne za izradu izvješća iz stavka 1.</p>		<p>Nije potr ebn o preu zim anje</p>	<p>Euro pska komi sija prov odi preis pitiv anje Dire ktive</p> <p>· Obve za za dosta vu poda taka drža vama člani cama ne propi suje se zako nom.</p>
---	--	--	--

<p>Članak 31.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Sadržaj ove odredbe Direktive ne može se implementirati u tekst prijedloga Zakona.
<p>Članak 32.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Sadržaj ove odredbe Direktive ne može se implementirati

			u tekst prij dlog a Zako na.
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/789 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o utvrđivanju pravila o ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava koja se primjenjuju na određene internetske prijenose organizacija za radiodifuziju i reemitiranja televizijskih i radijskih programa te o izmjeni Direktive Vijeća 93/83/EEZ

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa)

		ke unij e u potp uno sti pre uzet u odre dbu prij edlo ga pro pisa ?	isa Euro pske unije nije preu zet ili je djelo mičn o preu zet u odre dbu prije dlog a prop isa)
<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju pravila kojima se nastoji poboljšati prekogranični pristup većem broju televizijskih i radijskih programa olakšavanjem reguliranja prava za pružanje internetskih usluga koje su prateće uz emitiranje određenih vrsta televizijskih i radijskih programa te za reemitiranje televizijskih i radijskih programa. Njome se također utvrđuju pravila za prijenos televizijskih i radijskih programa s pomoću postupka izravnog protoka.</p>		Nije potr ebno preu zima nje	Član kom 1. Direk tive pojaš njava se njezi n pred met, te stoga

			nije potre bno izriči to preuz imanj e.
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1.,,prateća internetska usluga” znači internetska usluga koja se sastoji od pružanja javnosti, od strane ili pod kontrolom i odgovornosti organizacije za radiodifuziju, televizijskih ili radijskih programa istodobno ili tijekom određenog razdoblja nakon njihova emitiranja od strane organizacije za radiodifuziju te bilo kakvog pratećeg materijala uz takvo emitiranje;</p> <p>2.,,reemitiranje” znači bilo koje istodobno, neizmijenjeno i cjelovito reemitiranje, koje nije kabelsko reemitiranje kako je definirano u Direktivi 93/83/EEZ, namijenjeno prijemu za javnost, prvog prijenosa iz druge države članice televizijskih ili radijskih programa namijenjenih prijemu za javnost, kada se takav prvi prijenos provodi žicom ili zrakom, uključujući prijenos satelitom, ali ne internetom, pod uvjetom:</p> <p>(a)da reemitiranje provodi stranka koja nije organizacija za radiodifuziju koja je provela prvi prijenos ili pod čijom je kontrolom i odgovornošću proveden takav prvi prijenos, neovisno o tome kako stranka koja provodi reemitiranje prima programske signale od organizacije za radiodifuziju u svrhu reemitiranja; i</p> <p>(b)da se, ako se radi o reemitiranju preko usluge pristupa internetu kako je definirana u članku 2. drugom stavku točki 2. Uredbe (EU) 2015/2120, ono provodi u uređenom okruženju;</p> <p>3.,,uređeno okruženje” znači okruženje u kojem operator usluge reemitiranja pruža sigurno reemitiranje ovlaštenim korisnicima;</p> <p>4.,,izravan protok” znači tehnički postupak kojim organizacija za radiodifuziju šalje svoje programske signale organizaciji koja nije organizacija za radiodifuziju na način da javnosti tijekom tog prijenosa nisu dostupni programski signali.</p> <p>POGLAVLJE II.</p>	<p>Članak 41. stavak 2.</p> <p>(2) Prateća internetska usluga je internetska usluga koju pruža organizacija za emitiranje ili</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

Prateće internetske usluge organizacija za radiodifuziju	koja se pruža pod njenom kontrolom i odgovornosti i koja se sastoji od pružanja javnosti televizijskih ili radijskih programa istodobno (linearno) ili tijekom		
--	--	--	--

	određ enog razdo blja nako n njiho va emiti ranja (uslu ge prop ušten og sadrž aja) te bilo kakv og prate ćeg sadrž aja uz takvo emiti ranje, kao što su najav e,		
--	--	--	--

	<p>proši renja, nado pune ili ocjen jivanj e sadrž aja relev antno g progr ama.</p> <p>Članak 37. stavak 1.</p> <p>(1) Prav o reemi tiranj a isklju čivo je pravo priop ćava nja</p>		
--	--	--	--

	javno sti na način da prvo emiti ranje koje se prov odi žico m ili zrako m, uklju čujući i sateli tom, ali isklju čujući i inter neto m, iz R epubl ike Hrvat ske ili bilo		
--	---	--	--

	koje druge držav e, autor skog djela sadrž anog u televi zijsk om ili radijs kom progr amsk om signa lu koji je namij enjen prij mu za javno st, istod obno u neiz		
--	---	--	--

	mijen jeno m oblik u i u cijelo sti priop ći javno sti: - o s o b a ra zl ič it a o d o r g a ni z a		
--	--	--	--

	ci je z a e m it ir a nj e k oj a je p r o v el a p r v o e m it ir a nj e il i		
--	--	--	--

	p o d či jo m je k o nt r ol o m i o d g o v o r n o š ć u o n o p r o v		
--	---	--	--

	e d e n o, n e o vi s n o o to m e k a k o o p er at o r u sl u g e re e m		
--	---	--	--

	it ir a nj a o d nj e p ri m a p r o g ra m s k e si g n al e u s v r h e re		
--	---	--	--

	-	e m it ir a nj a; i		
		a k o s e re e m it ir a nj e p ut e m u sl u g		

	e p ri st u p a in te r n et u p r o v o di u u re ď e n o m o k r u žj u.		
--	--	--	--

	(2) Usluga pristupa internetu, sukladno članku 2. stavku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga		
--	---	--	--

	2015. o utvrđ ivanj u mjera u vezi s pristu pom otvor enom inter netu te o izmje ni Direk tive 2002/ 22/E Z o unive rzaln oj usluz i i pravi ma koris nika u vezi		
--	--	--	--

	s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama i Uredbe (EU) br. 531/2012 o roamingu u javnim pokretnim komunikacijskim mrežama u Uniji,		
--	--	--	--

	javno dostu pna elektr oničk a komu nikac ijska uslug a kojo m se omog ućuje pristu p inter netu te time pove zivan je s gotov o svim krajn jim točka ma inter neta, bez		
--	---	--	--

	obzir a na mrež nu tehn ologij u i termi nalnu opre mu koja se upotr eblja va.		
	(4) Prav o kabel skog reemi tiranj a isklju čivo je pravo priop ćava nja javno sti na način		

	da prvo emiti ranje koje se prov odi žico m ili zrako m, uklju čujući i i sateli tom, iz Repu blike Hrvat ske ili bilo koje druge držav e, autor skog djela sadrž anog u		
--	---	--	--

	televizijskom ili radijskom programskom signalu, istodobno u neizmijenjenom obliku i u cijelosti priopćiti javnostima putem kabelskog sustava		
--	---	--	--

	va, neovi sno o tome kako opera tor uslug e kabel skog reemi tiranj a prim a progr amsk e signa le od organ izacij e za emiti ranje u svrhu reemi tiranj a. Član		
--	---	--	--

	ak 37. stava k 3.		
	(3) Uređ eno okruž je je okruž je u koje m opera tor uslug e reemi tiranj a pruža sigur no reemi tiranj e ovlaš tenim koris nicim a.		

	<p>PRIJEN OS IZRAVN IM PROTO KOM</p> <p>Članak 38.</p> <p>(1) Prav o prijе nosa izrav nim proto kom isklju čivo je pravo priop ćava nja javno sti autor skog djela na način da</p>		
--	--	--	--

	organ izacij a za emiti ranje preno si svoje televi zijsk e ili radijs ke progr amsk e signa le koji sadrž avaju autor sko djelo izrav no distri buter u signa la, pri čemu ona		
--	--	--	--

	sama te signa le ne preno si izrav no javno sti, već ih javno sti preno si distri buter .		
<p>Članak 3.</p> <p>Primjena načela zemlje podrijetla na prateće internetske usluge</p> <p>1. Za radnje priopćavanja javnosti djela ili drugih predmeta zaštite, žicom ili bežičnim putem, i stavljanja na raspolaganje javnosti djela ili drugih predmeta zaštite, žicom ili bežičnim putem, tako da im pripadnici javnosti mogu pristupiti s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu, a do kojih dolazi kada se javnosti pružaju:</p> <p>(a) radijski programi; i (televizijski programi koji su:</p> <p>b</p> <p>) i. vijesti i informativni programi; ili ii. vlastite produkcije organizacije za radiodifuziju koje ta organizacija u potpunosti sama financira,</p>	<p>PRIMJE NA NAČEL A DRŽAV E PODRIJ ETLA NA PRATE ĆE INTERN ETSKE</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

<p>u okviru pružanja prateće internetske usluge od strane ili pod kontrolom i odgovornosti organizacije za radiodifuziju, kao i za radnje reproduciranja takvih djela ili drugih predmeta zaštite koje su potrebne za pružanje takve internetske usluge za iste programe, pristup toj usluzi ili korištenje tom uslugom, za potrebe ostvarivanja autorskog prava i srodnih prava koja su relevantna za te radnje, smatra se da su izvršene samo u državi članici u kojoj organizacija za radiodifuziju ima svoj glavni poslovni nastan.</p> <p>Točka (b) prvog podstavka ne primjenjuje se na emitiranja sportskih događaja i djela te drugih predmeta zaštite koji su u njih uključeni.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pri utvrđivanju iznosa plaćanja za prava na koja se primjenjuje načelo zemlje podrijetla, kako je utvrđeno u stavku 1., stranke uzimaju u obzir sve značajke prateće internetske usluge, primjerice obilježja usluge, uključujući trajanje dostupnosti na internetu programa koji se pružaju u okviru te usluge, publiku i dostupne jezične verzije.</p> <p>Prvi podstavak ne isključuje izračun iznosa plaćanja na temelju prihoda organizacije za radiodifuziju.</p> <p>3. Načelom zemlje podrijetla utvrđenim u stavku 1. ne dovodi se u pitanje sloboda ugovaranja nositelja prava i organizacija za radiodifuziju da se dogovore, u skladu s pravom Unije, o ograničavanju iskorištavanja tih prava, uključujući ona iz Direktive 2001/29/EZ.</p> <p>POGLAVLJE III.</p> <p>Reemitiranje televizijskih i radijskih programa</p>	<p>USLUG E</p> <p>Članak 42.</p> <p>(1) Sma tra se da se priop ćava nje javno sti autor skih djela žico m ili bežič nim pute m u smisl u člank a 29. ovog a Zako na,</p>		
--	---	--	--

	uklju čuće i činje nje dostu pnim javno sti iz člank a 40. ovog a Zako na, u okvir u prate će inter net e uslug e koju pruža organ izacij a za emiti ranje ili koja se		
--	---	--	--

	pruža pod njeno m kontr olom i odgo vorn ošću, obavl ja u Repu blici Hrvat skoj kad ta organ izacij a za emiti ranje ima svoj glavn i poslo vni nasta n u Repu blici Hrvat		
--	---	--	--

	skoj. Isto se smatra i za umnožavanje takvih djela u smislu članka 26. ovog Zakona koje je potrebno za pružanje pratećih internetskih usluga za		
--	---	--	--

	<p>iste programe, pristup toj usluzi ili korištenje tom uslugom.</p> <p>(2) Stavak 1. ovog članka a odnosi se na autorska djela koja su sadržana u:</p> <p>-</p>		
--	--	--	--

	radijskim programima	-	vijestima i informacijama
--	----------------------	---	---------------------------

	iv ni m p r o g ra m i m a il i	-	p r o g ra m i m a vl a st it e p	
--	--	---	---	--

	rodukcije organizacij za ci je za e m it ir a nj e k oj a te p r o g ra		
--	--	--	--

	m e u p ot p u n o st i fi n a n ci ra vl a st it i m sr e d st vi m a.		
	(3) Vlas titim		

	finan ciranj em smatr a se i kad sreds tva koje organ izacij a za emiti ranje korist i za svoje prod ukcij e dolaz e iz javni h fond ova.		
	(5) Stav ak 1. ovog a člank a ne		

	primjenjuje se na: - emitiranjanasportskih dogadajaiutro		
--	--	--	--

	rs k a dj el a k oj a s u u nj ih u kl ju č e n a - d a v a nj e o d o		
--	--	--	--

	b re nj a z a k o ri št e nj e vl a st it ih p r o d u k ci ja o r g a ni z a ci		
--	---	--	--

	je z a e m it ir a nj e d r u gi m a, u kl ju č uj u či d r u g e o r g a ni z		
--	---	--	--

	a ci je z a e m it ir a nj e.		
	Članak 236. stavak 11.		
	Pri određ ivanj u visin e cijen e za umno žava nje i priop ćava nje javno		

	sti, uklju čuće i činje nje dostu pnim javno sti, autor skih djela i pred meta srodn ih prava koji se korist e u prate ćim inter netsk im uslug ama na koje se primj		
--	---	--	--

	enjuj e načel o držav e podri jetla iz člank a 42. ovog a Zako na, uzim aju se, pored drugi h kriter ija iz ovog a člank a, u obzir svi aspek ti prate će inter		
--	--	--	--

	net e uslug e, kao što su obilje žja uslug e, uklju čujući i trajan je dostu pnost i na inter netu progr ama koji se pruža ju u okvir u te uslug e, publi ku, uklju		
--	--	--	--

	čujuć i publi ku u Repu blici Hrvat skoj te u drugi m držav ama u koji ma se pristu pa prate ćoj inter net skoj usluz i i korist i se tom uslug om te dostu pne jezič		
--	--	--	--

	<p>ne verzije. To ne isključuje mogućnost određivanja cijene na temelju primatka organizacije za emitiranje.</p> <p>Članak 42. stavak 6.</p> <p>Načelo države podrijetla</p>		
--	--	--	--

	a ne utječe na slobodu autora i organiza cija za emitiranj e da se međusob no dogovore , u skladu s pravom Europske unije, o ograniče njima u pogledu iskorišta vanja njihovih prava, uključuju ći o teritorijal nim ograniče njima.		
--	--	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Ostvarivanje prava na reemitiranje od strane nositelja prava koji nisu organizacije za radiodifuziju</p> <p>1. Radnje reemitiranja programa moraju odobriti nositelji isključivog prava priopćavanja javnosti.</p> <p>Države članice osiguravaju da nositelji prava mogu ostvariti svoje pravo na davanje ili odbijanje davanja odobrenja za reemitiranje samo putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>2. Ako nositelj prava nije prenio ostvarivanje prava iz stavka 1. drugog podstavka na organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava, smatra se da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, koja se bavi ostvarivanjem prava u istoj kategoriji za državno područje države članice za koje operator usluge reemitiranja nastoji regulirati prava na reemitiranje, ima pravo na davanje ili odbijanje davanja odobrenja za reemitiranje za tog nositelja prava.</p> <p>Međutim, ako postoji više od jedne organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ostvaruje prava te kategorije za državno područje te države članice, država članica za čije državno područje operator usluge reemitiranja nastoji regulirati prava na reemitiranje odlučuje koja organizacija ili koje organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imaju pravo na davanje ili odbijanje davanja odobrenja za reemitiranje.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da nositelj prava ima jednaka prava i obveze koji proizlaze iz sporazuma između operatora usluge reemitiranja i organizacije ili organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje djeluju u skladu sa stavkom 2., kao i nositelji prava koji su ovlastili tu organizaciju ili te organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Države članice također osiguravaju da nositelj prava može ta prava zahtijevati u roku koji odredi dotična država članica, a koji ne smije biti kraći od tri godine od datuma reemitiranja koje sadržava njegovo djelo ili drugi predmet zaštite.</p>	<p>PRIOPĆAVANJE AUTORSKOG DJELA JAVNOSTI</p> <p>Članak 29.</p> <p>(1) Autor ili ima isključivo pravo priopćavanja nje autor skog djela javno sti na svaki način , žicom ili bežičnim putem.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

	Za svak o priop ćava nje autor skog djela javno sti potre bno je priba viti odob renje ugov orom ili na drugi način , ako ovim Zako nom nije drukč ije određ eno.		
	(2) Prav		

	o priop ćava nja autor skog djela javno sti iz stavk a 1. ovog a člank a obuh vaća, osobi to:		
--	---	--	--

	<div>ODGOV ARAJU ČA PRIMJE NA ODRED ABA O AUTOR SKOM PRAVU</div> <div>Članak 132.</div> <div>Odredbe iz članaka 5., 10., 18., 19., 26., 27.,</div>		
--	--	--	--

	<p>od 29. do 46., od 48. do 64., od 79. do 81., od 92. do 109., te 119. i 120.</p> <p>ovoga Zakona primjenj uju se na odgovara jući način te u skladu s odredba ma ovog Poglavlja i na pravo umjetnik a izvođača, ako za nj nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne</p>		
--	--	--	--

	<p>naravi prava umjetnik a izvođača.</p> <p>Članak 213. stavak 2.</p> <p>Sljedeća imov inska prava autor a mogu se ostva rivati samo pute m organ izacij a za kolek tivno ostva rivan je prava :</p> <p>1. za</p>		
--	---	--	--

	<p>nescensk a glazbena djela s riječima ili bez riječi i književn a djela:</p> <p>a.</p>		
--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	(1) Sljedeća srodna prava mogu se ostva		
--	---	--	--

	<p>rivati samo pute m organ izacij a za kolek tivno ostva rivan je prava :</p> <p>a. pravo priop ćava nja javno sti:</p> <p>-</p> <p>.</p> <p>.</p> <p>-</p> <p>pravo reemi tiranj a</p>		
--	--	--	--

	(uklj učuju ći kabel sko reemi tiranj e)		
	Članak 220. stavak 5.		
	Za organ izacij u za kolek tivno ostva rivan je prava iz stavk a 4. ovog a člank a pred mnije va se		

	da ima puno moći za obavl janje poslo va kolek tivno g ostva rivan ja prava za koje je ovlaš tena, za sve doma će i stran e nosit elje takvi h prava , osim		
--	--	--	--

	onog nosit elja prava koji je izriči to u pisan om oblik u obavi jestio organ izacij u za kolek tivno ostva rivan je prava da ne ostva ruje njego va prava .		
	Članak		

	<p>225.</p> <p>Organiza cija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je sva prava koja pripadaju njezinim članovim a na odgovara jući način primijeni ti i na nositelje prava koje zastupa na temelju presumir ane punomoć i te na nositelje prava koji nisu njezini</p>		
--	---	--	--

	<p>članovi, ali ih zastupana temelju ugovornog odnosa, osim prava koja se odnose na upravljanje i odlučivanje u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>Članak 240. stavak 4.</p> <p>Organizacija</p>		
--	---	--	--

	za kolektivno ostvarivanje prava ili njezini članovi koji su subjekti koji zastupaju nositelje prava dužni su nositeljima prava isplatiti pripadajuće iznos		
--	---	--	--

	e što je prije mogu će, a najka snije u roku od devet mjes eci nako n završ etka finan cijsk e godin e u kojoj je priho d od prava napla ćen, osim ako objek tivni razlo		
--	---	--	--

	zi koji se odno se osobi to na koris nička izvje šća, identi fikaci ju prava , nosit elja prava ili pove zivan je podat aka o djeli ma i pred meti ma srodn ih prava s		
--	---	--	--

	nositeljima prava onemogućuju poštovanje tog roka.		
		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje druge drugog podstavka u stavku 2. jer je u Republici Hrvatskoj na snazi

			sustav prema kojima samo jedna organizacija obavlja kolektivno ostvarivanje za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava
--	--	--	--

<p>Članak 5.</p> <p>Ostvarivanje prava na reemitiranje od strane organizacija za radiodifuziju</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se članak 4. ne primjenjuje na prava na reemitiranje koja ostvaruje organizacija za radiodifuziju u odnosu na vlastiti prijenos, bez obzira na to jesu li dotična prava njezina vlastita ili su ih prenijeli drugi nositelji prava.</p> <p>2. Države članice predviđaju da se, ako organizacije za radiodifuziju i operatori usluga reemitiranja započnu pregovore o davanju odobrenja za reemitiranje u skladu s ovom Direktivom, ti pregovori vode u dobroj vjeri.</p>	<p>INDIVI DUALN O OSTVA RIVANJ E PRAVA ORGAN IZACIJE ZA EMITIR ANJE Članak 215.</p> <p>(1) Odr edbe iz člana ka 213. i 214. ovog a Zako na ne primj enjuj u se na pravo reemi tiranj a</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
---	--	---	--

	(uklj učuju ći kabel sko reemi tiranj e), pravo prije nosa izrav nim proto kom, pravo umno žava nja i priop ćava nja javno sti (uklj učuju ći činje nje dostu pnim javno sti) u okvir		
--	--	--	--

	u prate će inter netsk e uslug e, te pravo priop ćava nja javno sti uklju čujuć i činje nje dostu pnim javno sti pri dava nju pristu pa javno sti progr amsk ih signa		
--	--	--	--

	la koje su učital i koris nici na platf orma ma za dijelj enje sadrž aja pute m inter neta, koja pripa daju organ izacij i za emiti ranje u pogle du njeni h vlasti		
--	--	--	--

	<p>tih progr amsk ih signa la.</p> <p>(2) Stav ak 1. ovog a člank a odno si se na vlasti ta prava organ izacij e za emiti ranje, kao i na ona prava koja su joj ustup ili osniv</p>		
--	---	--	--

	<p>anje m prava iskori štava nja ili preni jeli drugi nosit elji autor skih i srodn ih prava .</p> <p>Članak 235. stavak 3.</p> <p>(3) Sve stran e u sporo vima iz stavk a 1. ovog a</p>		
--	--	--	--

	člank a dužn e su zapo četi, vodit i i okon čati prego vore u dobr oj vjeri. Za zloup orabu prego vora ili svog polož aja u prego vori ma, kao i za zloup orabu svoji h		
--	--	--	--

	prava odgo varaj u u sklad u sa zako nom koji m se uređu ju obve zni odno si.		
<p>Članak 6.</p> <p>Posredovanje</p> <p>Države članice osiguravaju da postoji mogućnost da se zatraži pomoć jednog ili više posrednika, kako je predviđeno u članku 11. Direktive 93/83/EEZ, u slučaju da se ne sklopi sporazum između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i operatora usluge reemitiranja ili između operatora usluge reemitiranja i organizacije za radiodifuziju u pogledu davanja odobrenja za reemitiranje programa.</p>	<p>POSRE DOVAN JE VIJEĆA STRUČ NJAKA</p> <p>Članak 235.</p> <p>(1) Vije će ruč njaka obavl</p>	U potp unos ti preu zeto	

	ja sljed eće postu pke posre dova nja:		
	1. - p o sr e d o v a nj e u p o gl e d u s kl a p a nj		

	a u g o v o ra o re e m it ir a nj u (u kl ju čj uj u ći k a b el s k o m re e		
--	--	--	--

	m it ir a nj u) te o p ri je n o s u iz ra v ni m p r ot o k o m , iz m e đ u		
--	---	--	--

	o r g a ni z a ci ja z a k ol e kt iv n o o st v ar iv a nj e p ra v a i o p er		
--	--	--	--

	at o ra u sl u g e re e m it ir a nj a (k a b el s k o g re e m it ir a nj a) te		
--	--	--	--

	p ri je n o s a iz ra v ni p r ot o k o m ; k a o i iz m e đ u o r g a ni z		
--	--	--	--

	a ci ja z a e m it ir a nj e i o p er at o ra u sl u g e re e m it ir a nj a (k		
--	---	--	--

	ab els k o g re e m it ir a nj a) te p ri je n o s a iz ra v ni m p r ot o k o		
--	---	--	--

	m , u p o gl e d u d a v a nj a o d o b re nj a z a re e m it ir a nj e (u		
--	--	--	--

	kl ju č uj u či k a b el s k o re e m it ir a nj e) te p ri je n o s iz ra v ni m p		
--	--	--	--

	r ot o k o m i / il i pl a ć a nj a p ri p a d aj u ć e n a k n a d e		
--	--	--	--

	2. - p o sr e d o v a nj e u p o gl e d u s kl a p a nj a u g o v o ra u s v		
--	---	--	--

	r h u či nj e nj a d o st u p ni m ja v n o st i a u di o vi z u al ni h dj el a		
--	---	--	--

	u o k vi r u u sl u g a vi d e a n a z a ht je v		
	3. - p o sr e d o v a nj		

	e u p o gl e d u o m o g u ć a v a nj a p ri st u p a a ut o rs k o m dj el		
--	--	--	--

	u il i p re d m et u sr o d n o g p ra v a i nj e g o v o g k o ri št e nj a		
--	---	--	--

	u s kl a d u s a s a d rž aj ni m o g ra ni č e nj i m a a ut o rs k o g i sr		
--	--	--	--

	o d ni h p ra v a iz o v o g a Z a k o n a, iz m e đ u o s o b e k oj a tv		
--	---	--	--

	r di d a je n a te m el ju o v o g a Z a k o n a o vl a št e n a k o ri st it		
--	--	--	--

	i s e a ut o rs ki m dj el o m il i p re d m et o m sr o d n o g p ra v a b e		
--	--	--	--

	z o d o b re nj a n o si te lj a p ra v a il i b e z o d o b re nj a i b e z		
--	---	--	--

	pl a ć a nj a n a k n a d e i n o si te lj a p ra v a o d n o s n o d r u		
--	--	--	--

	g e o s o b e k o j a je p ri m ij e ni la te h ni č k e m je re z a št it e p ri		
--	---	--	--

	st u p a il i k o ri št e nj a a ut o rs ki h dj el a il i p re d m et a sr o d ni		
--	---	--	--

	h p ra v a il i k oj a i m a o vl a st i m o g u ć n o st i ot kl o ni ti ih		
--	--	--	--

	4. - p o sr e d o v a nj e p r o pi s a n o u čl a k u 4 6. st a v k u 3.		
--	--	--	--

	o v o g a Z a k o n a		
	5. - p o sr e d o v a nj e u p o gl e d u iz m je		

	n e il i p ri la g o d b e u g o v o ra ra di p ra vi č ni je g u dj el a u z ar		
--	---	--	--

	a di iz čl a n k a 6 1. o v o g a Z a k o n a		
	6. - p o sr e d o v a nj e		

	u p o gl e d u iz v rš a v a nj a o b v e z e tr a n s p ar e nt n o st i iz		
--	---	--	--

	čl a n k a 6 2. o v o g a Z a k o n a te		
	7. - p o sr e d o v a nj e p ri		

	s kl a p a nj u k ol e kt iv ni h u g o v o ra iz čl a n k a 1 4 2. , s u kl a		
--	---	--	--

	<div>d n o čl a n k u 1 4 3. st a v k u 2. o v o g a Z a k o n a.</div> <div>(2) Vijeće stručnjaka</div>		
--	--	--	--

	će u postu pcim a posre dova nja iz stavk a 1. ovog a člank a prego vori ma u svojs tvu posre dnika pomo ći da stran e u sporu posti gnu spora zum. Vijeć e struč njaka je		
--	---	--	--

	ovlaš teno stran ama davat i prije dloge o uređe nju među sobni h odno sa. Prije dloge će Vijeć e struč njaka stran ama dosta viti osob no ili u prepo ručn om pism		
--	--	--	--

	u. Ako se ni jedna od stran a ne uspro tivi prije dlogu Vijeć a struč njaka prepo ru-će nim pism om posla nim u roku od tri mjes eca od primi tku prije dloga Vijeć a		
--	--	--	--

	stručnjaka, smatra se da su obje strane prihvatile prijedlog Vijeća stručnjaka. Ako je riječ o sporovima iz stavka 1. točaka 1., 2. ili 4. ovog članka,		
--	---	--	--

	strane su obvezatne takav prije dogovora stručnjaka uvrstiti u odgovarajući ugovor.		
<p>Članak 7.</p> <p>Reemitiranje prvog prijenosa koji potječe iz iste države članice</p> <p>Države članice mogu predvidjeti da se pravila iz ovog poglavlja i poglavlja III. Direktive 93/83/EEZ primjenjuju na situacije u kojima se i prvi prijenos i reemitiranje odvijaju na njihovu državnom području.</p> <p>POGLAVLJE IV.</p> <p>Prijenos programa izravnim protokom</p>		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o opcionalnoj odredbi čije preuzimanje nije obvezno.

<p>Članak 8.</p> <p>Prijenos programa izravnim protokom</p> <p>1. Kada organizacija za radiodifuziju prenosi svoje programske signale distributeru signala izravnim protokom, pri čemu ta organizacija za radiodifuziju istodobno sama ne prenosi te programske signale izravno javnosti, a distributer signala te programske signale prenosi javnosti, smatra se da organizacija za radiodifuziju i distributer signala sudjeluju u jedinstvenoj radnji priopćavanja javnosti u pogledu koje moraju dobiti odobrenje od nositelja prava. Države članice mogu predvidjeti aranžmane za dobivanje odobrenja od nositelja prava.</p> <p>2. Države članice mogu predvidjeti da se članci 4., 5. i 6. ove Direktive primjenjuju mutatis mutandis na ostvarivanje, od stane nositelja prava, prava na davanje ili odbijanje davanja odobrenja distributerima signala za prijenos iz stavka 1. koji se provodi jednim od tehničkih sredstava iz članka 1. stavka 3. Direktive 93/83/EEZ ili članka 2. točke 2. ove Direktive.</p> <p>POGLAVLJE V.</p> <p>Završne odredbe</p>	<p>PRIJEN OS IZRAVN IM PROTO KOM</p> <p>Članak 38.</p> <p>(1) Prav o prie nosa izrav nim proto kom isklju čivo je pravo priop ćava nja javno sti autor skog djela na način da</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
--	---	---	--

	organ izacij a za emiti ranje preno si svoje televi zijsk e ili radijs ke progr amsk e signa le koji sadrž avaju autor sko djelo izrav no distri buter u signa la, pri čemu ona		
--	--	--	--

	<p>sama te signa le ne preno si izrav no javno sti, već ih javno sti preno si distri buter .</p> <p>(2) Sma tra se da organ izacij a za emiti ranje i distri buter signa la</p>		
--	---	--	--

	sudje luju u jedin stven oj radnj i priop ćava nja javno sti u pogle du koje mora ju priba viti odob renje autor a, svaki za sebe. Sudje lovan je organ izacij e za emiti		
--	--	--	--

	ranje i distri buter a signa la u jedin stven oj radnj i priop ćava nja javno sti ne dovo di do njiho ve zajed ničke odgo vorn osti za priop ćava nje javno sti autor skog		
--	---	--	--

	djela.		
		Nije potr ebno preu zima nje	Član ak 8. stava k 2. je opcio nalna odred ba te stoga nije potre bno njeno preuz imanj e.

<p>Članak 9.</p> <p>Izmjena Direktive 93/83/EEZ</p> <p>U članku 1. Direktive 93/83/EEZ stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3. Za potrebe ove Direktive „kabelsko reemitiranje” znači istodobno, neizmijenjeno i cjelovito reemitiranje putem kabelskog ili mikrovalnog sustava namijenjeno prijemu za javnost prvog prijenosa iz druge države članice, žicom ili zrakom, uključujući i satelitom, televizijskih ili radijskih programa namijenjenih prijemu za javnost, neovisno o tome kako operator usluge kabelskog reemitiranja prima programske signale od organizacije za radiodifuziju u svrhu reemitiranja.”.</p>	<p>Članak 37. stavak 4.</p> <p>(4) Pravo kabelskog reemitiranja isključivo je pravo priopćavanja javnosti na način da prvo emitiranje koje se provodi žicom ili zrakom,</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

	uklju čuće i i sateli tom, iz Repu blike Hrvat ske ili bilo koje druge držav e, autor skog djela sadrž anog u televi zijsk om ili radijs kom progr amsk om signa lu, istod		
--	---	--	--

	obno u neiz mijen jeno m oblik u i u cijelo sti priop ći javno sti reemi tiranj em pute m kabel skog susta va, neovi sno o tome kako opera tor uslug e kabel skog reemi		
--	--	--	--

	tiranja primjena programskih signala od organizacija za emitiranje u svrhu reemitiranja.		
<p>Članak 10.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>1. Komisija do 7. lipnja 2025. provodi preispitivanje ove Direktive i podnosi izvješće o glavnim zaključcima Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru. Izvješće se objavljuje i stavlja na raspolaganje javnosti na internetskim stranicama Komisije.</p> <p>2. Države članice pravodobno dostavljaju Komisiji relevantne i potrebne podatke za pripremu izvješća iz stavka 1.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Europska komisija provodi preispitivanje Direktive.

<p>Članak 11.</p> <p>Prijelazna odredba</p> <p>Sporazumi o ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava relevantni za radnje priopćavanja javnosti djela ili drugih predmeta zaštite, žicom ili bežičnim putem, te stavljanja na raspolaganje javnosti djela ili drugih predmeta zaštite, žicom ili bežičnim putem, tako da im pripadnici javnosti mogu pristupiti s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu, do kojih dolazi tijekom pružanja prateće internetske usluge, kao i za radnje reproduciranja koje su potrebne za pružanje takve internetske usluge, pristup toj usluzi ili korištenje tom uslugom, a koji sporazumi su na snazi 7. lipnja 2021., podliježu članku 3. od 7. lipnja 2023. ako istječu nakon tog datuma.</p> <p>Odobrenja dobivena za radnje priopćavanja javnosti obuhvaćene člankom 8. koja su na snazi 7. lipnja 2021. podliježu članku 8. od 7. lipnja 2025. ako istječu nakon tog datuma.</p>	<p>Članak 313.</p> <p>(2) Na spora zume i ugov ore o ostva rivan ju autor skog i srodn ih prava koji se odno se na radnj e umno žava nja i priop ćava nja javno sti, uklju</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
---	--	---	--

	<p> čujuć i činje nje dostu pnim javno sti, u okvir u prate će inter net sk e uslug e, a koji su na snazi na dan 7. lipnja 2021. godin e i koji istječ u nako n 7. lipnja 2023. </p>		
--	--	--	--

	godine, primjenjuje se načelo države podrijetla iz članka 42. stavka 1. ovog Zakona.		
	(3) Na odobrenja dobivena za radnje priopćavanja javno		

	<p>sti koje se podu zimaj u prije noso m progr ama izrav nim proto kom, a koja su na snazi na dan 7. lipnja 2021. godin e, člana k 38. ovog a Zako na primj enjuj</p>		
--	---	--	--

	e se od 7. lipnja 2025. godin e, ako istječ u nako n tog datu ma.		
<p>Članak 12.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 7. lipnja 2021. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije potr ebno preu zima nje	Sadrž aj ove odred be Direk tive ne može se imple menti rati u tekst prije dloga Zako na.

<p>Članak 13.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potr ebno preu zima nje</p>	<p>Prijel azne i završ en odred be- Sadrž aj ove odred be Direk tive ne može se imple menti rati u tekst prije dloga Zako na.</p>
<p>Članak 14.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potr ebno preu zima nje</p>	<p>Sadrž aj ove odred be Direk tive ne</p>

			može se imple menti rati u tekst prije dloga Zako na.
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa

		unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Europske unije preuzet ili je djelo mično preuzet u odredbu prijedloga propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Definicije</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, „satelit” znači svaki satelit koji radi na frekvencijskim područjima koja su, prema pravu o telekomunikacijama, rezervirana za radiodifuzijsko emitiranje signala namijenjenih prijemu za javnost ili zatvorenoj osobnoj komunikaciji. Međutim, u potonjem slučaju uvjeti pod kojima se odvija osobni prijem signala moraju biti usporedivi s onima pod kojima se odvija prvi slučaj.</p> <p>2(Za potrebe ove Direktive „priopćavanje javnosti putem satelita” znači postupak uvođenja, pod kontrolom i odgovornošću .aorganizacije za radiodifuziju, programskih signala namijenjenih prijemu za javnost, u neprekinuti komunikacijski lanac koji)vodi prema satelitu i od satelita prema zemlji. (Postupak priopćavanja javnosti putem satelita obavlja se samo u državi članici u kojoj se, pod kontrolom i odgovornošću borganizacije za radiodifuziju, programski signali unesu u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi do satelita i natrag prema)zemlji. (Ako su programski signali kodirani, priopćavanje javnosti putem satelita postoji pod uvjetom da su sredstva za dekodiranje</p>	<p>EMITIRANJE I SATELITSKO EMITIRANJE</p> <p>Članak 35.</p> <p>(2) Priopćavanje javnosti putem</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>cemitiranja stavljena na raspolaganje javnosti od strane organizacije za radiodifuziju ili uz njezinu suglasnost.</p> <p>)</p> <p>(Kada se postupak priopćavanja javnosti putem satelita odvija u državi koja nije članica Zajednice i koja ne osigurava razinu zaštite predviđen poglavljem II.,</p> <p>)</p> <p>i. ako su programski signali odaslani na satelit iz zemaljske satelitske odašiljačke postaje koja se nalazi u državi članici, smatra se da je postupak priopćavanja javnosti putem satelita izvršen u toj državi članici i da su prava predviđena u poglavlju II. ostvariva protiv osobe koja upravlja zemaljskom satelitskom odašiljačkom postajom; ili</p> <p>ii. ako ne dolazi do uporabe zemaljske satelitske odašiljačke postaje koja se nalazi u državi članici već je organizacija za radiodifuziju sa sjedištem u državi članici naručila priopćavanje javnosti putem satelita, smatra se da je to priopćavanje nastalo u državi članici u kojoj organizacija za radiodifuziju ima svoj glavni poslovni nastan u Zajednici, i da se prava predviđena poglavljem II. ostvaruju protiv organizacije za radiodifuziju.</p> <p>3. Za potrebe ove Direktive „kabelsko reemitiranje” znači istovremeno, neizmijenjeno i cjelovito reemitiranje putem kabelskog ili mikrovalnog sustava namijenjenu prijemu za javnost prvog prijenosa iz druge države članice, žicom ili zrakom, uključujući i satelitom, televizijskih ili radijskih programa namijenjenih prijemu za javnost.</p> <p>4. Za potrebe ove Direktive „udruga za kolektivno ostvarivanje prava” znači svaku organizaciju koja upravlja autorskim pravom ili pravima srodnim autorskom pravu ili ih ostvaruje kao svoju jedinu djelatnost ili jednu od glavnih djelatnosti.</p> <p>5. Za potrebe ove Direktive, glavni redatelj kinematografskog ili audiovizualnog djela smatra se autorom ili jednim od autora toga djela. Države članice mogu propisati da se druge osobe smatraju koautorima toga djela.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>RADIODIFUZIJSKO EMITIRANJE PROGRAMA PUTEM SATELITA</p>	<p>satelit a (emiti ranje putem satelit a) postoj i kad se, pod kontr olom i odgov ornoš ću organ izacij e za emitir anje, progr amski signal i namij enjeni prij mu za javno st odašil ju u</p>		
--	--	--	--

	<p>neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi prema satelit u i od satelita prema zemlji .</p> <p>(3) Satelit, za potrebe ovoga Zakona, je svaki satelit koji radi na frekvencijskim područjima rezerviranim za emitiranje</p>		
--	--	--	--

	radijskih ili televizijs kih programs kih signala namijenje nih prijamu za javnost ili zatvoreno j osobnoj komunika ciji. Ako je riječ o zatvoreno j osobnoj komunika ciji, uvjeti za osobni prijam signala moraju biti usporediv i s onima za prijam takvih signala za javnost.		
--	--	--	--

	<p>PRIMJE NA NAČEL A DRŽAV E PODRIJE TLA U SATELI TSKOM EMITIR ANJU</p> <p>Članak 36.</p> <p>(1) Smat ra se da se emitir anje putem satelit a obavlj a u Repu blici Hrvat skoj onda kad se u</p>		
--	--	--	--

	Republiki Hrvatskoj pod kontrolom organizacije za emitiranje programskog signala i unesu u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi do satelita i natrag prema zemlji.		
--	--	--	--

	(2) Smatra se da se emitiranje putem satelita obavlja u državi članici i Europске unije različitoj od Republike Hrvatske onda kad se u toj drugoj državi članici i progr		
--	--	--	--

	<p>amski signal i unesu u nepre kinuti komu nikaci jski lanac.</p> <p>Člana k 35.</p> <p>(4) Kad su progr amski signal i kudir ani, priop ćavan je javno sti smatr a se obavlj enim ako je od</p>		
--	---	--	--

	<p>organ izacij e za emitir anje ili uz njezin prista nak javno sti pruže na mogu ćnost opskr be sredst vima za dekod iranje tih signal a.</p> <p>Člana k 36.</p> <p>(3) Smatr a se da se emitir</p>		
--	--	--	--

	anje putem satelit a obavlj a u Repu blici Hrvat skoj ili u drugo j državi članic i Europ ske unije i onda kad su progr amski signal i odasl ani na satelit iz zemaal jske satelit ske		
--	---	--	--

	odašil jačke postaj e koja se nalazi u Repu blici Hrvat skoj odnos no u toj drugo j državi članic i Europ ske unije, a postu pak emitir anja putem satelit a obavlj a se u državi koja		
--	---	--	--

	nije članica Europske unije i koja ne osigurava jednaku razinu pravnih zaštita kod emitiranja putem satelita kao država članica Europske unije. U takvom slučaju,		
--	---	--	--

	smatr a se da emitir anje putem satelit a poduz ima osoba koja uprav lja zemal jskom satelit skom odašil jačko m postaj om u Repu blici Hrvat skoj ili u drugo j državi članic i Europ		
--	---	--	--

	ske unije.		
	(4) Smat ra se da se emitir anje putem satelit a obavlj a tamo gdje organ izacij a za emitir anje ima svoj glavni poslo vni nasta n onda kad se za odašil janje progr amski		

	h signal a na satelit ne korist i zema jska satelit ska odašil jačka postaj a u Repu blici Hrvat skoj ili u drugo j državi članic i Europ ske unije već je organ izacij a za emitir anje,		
--	--	--	--

	koja ima svoj glavni poslo vni nasta n u Repu blici Hrvat skoj ili u drugo j državi članic i Europ ske unije, naruči la emitir anje putem satelit a, a postu pak emitir anje putem satelit		
--	---	--	--

	a obavlj a se u državi koja nije članic a Europ ske unije i koja ne osigur ava jedna ku razinu pravn e zaštit e kod emitir anja putem satelit a kao držav a članic a Europ ske unije.		
--	--	--	--

	<p>U takvo m slučaj u, smatr a se da emitir anje obavlj a organ izacij a za emitir anje koja je naruči la emitir anje putem satelit a.</p> <p><i>Napo mena: člana k 1.</i></p>		
--	--	--	--

	<i>stava k 3. ove Direk tive izmije njen je člank om 9. Direk tive EU 2019/ 789 tako da defini cija u člank u 37. stavk u 4. od govar a tom izmije njeno m člank u te glasi kako slijedi</i>		
--	--	--	--

	<p>:</p> <p>Člana k 37.</p> <p>(4) Prav o kabel skog reemi tiranj a isklju čivo je pravo priop ćavan ja javno sti na način da prvo emitir anje koje se provo di žicom ili zrako m,</p>		
--	--	--	--

	uključ ujući i satelit om, iz Repu blike Hrvat ske ili bilo koje druge držav e, autors kog djela sadrž anog u televi zijsko m ili radijs kom progr amsk om signal u, istodo bno u neizm ijenje		
--	---	--	--

	nom oblik u i u cijelo sti priop ći javno sti reemi tiranj em putem kabel skog sustav a, neovi sno o tome kako operat or uslug e kabel skog reemi tiranj a prima progr amsk e		
--	--	--	--

	signal e od organ izacij e za emitir anje u svrhu reemi tiranj a.		
	<i>Napo mena: defini cija "orga nizaci ja za kolekt ivno ostvar ivanje prava " izmije njena je novijo m Direk</i>		

	<p><i>tivom EU 2014/ 26, člana k 3.a. te stoga člana k 212. stava k 2. glasi kako slijedi :</i></p> <p>KOLEKT IVNO OSTVAR IVANJE PRAVA</p> <p>Članak 212.</p> <p>(2) Orga nizaci ja za kolekt ivno ostvar ivanje</p>		
--	--	--	--

	prava je organ izacij a koja je na temelj u ovog Zako na, puno moći ili ugovo ra ovlašt ena ostvar ivati autors ka ili srodn a prava za dva ili više nosite lja prava neovi sno o		
--	--	--	--

	<p>tome djeluj e li u svoje ime ili u ime nosite lja prava, za njihov vu zajed ničku korist , kojoj je to jedina ili glavn a svrha i koja:</p> <p>-</p> <p>pr ip ad a</p>		
--	---	--	--

	ili je po d ko nt ro lo m sv oj ih čl an ov a i - us tr oj en a je na ne pr of it no j os		
--	---	--	--

	no vi .		
	Članak 15.		
	(2) Glavnim koautorom audio vizualnog djela smatra se glavni redatelj.		
<p>Članak 2.</p> <p>Pravo radiodifuzijskog emitiranja</p> <p>Države članice predviđaju isključivo pravo autora na davanje odobrenja za priopćavanje javnosti putem satelita djela zaštićenih autorskim pravom, podložno odredbama iz ovog poglavlja.</p>	<p>EMITIRANJE I SATELITSKO EMITIRANJE</p> <p>Članak</p>	U potpunosti preuzeto	

	35.		
	(1) Prav o emitir anja isklju čivo je pravo priop ćavan ja autors kog djela javno sti pomo ću radijs kih ili televi zijski h progr amski h signal a koji su namij enjeni prija		

	mu za javno st, bežično (uključujući satelit) ili putem žica.		
<p>Članak 3.</p> <p>Stjecanje prava radiodifuzijskog emitiranja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se odobrenje iz članka 2. stječe samo ugovorom.</p> <p>2. Država članica može odrediti da se kolektivni ugovor između udruge za kolektivno ostvarivanje prava i organizacije za radiodifuziju koji se odnosi na određenu kategoriju djela može proširiti na nositelje prava iste kategorije koji nisu zastupani od strane udruge za kolektivno ostvarivanje prava, pod uvjetom:</p> <p>—da se priopćavanje javnosti putem satelita odvija istovremeno sa zemaljskim radiodifuzijskim emitiranjem od strane iste organizacije za radiodifuziju, i</p> <p>—da nositelj prava koji nema zastupnika u svako doba ima mogućnost isključiti proširenje kolektivnog ugovora na svoja djela i ostvarivati svoja prava ili individualno ili kolektivno.</p> <p>3. Stavak 2. ne primjenjuje se na kinematografska djela, uključujući djela stvorena postupkom sličnim kinematografskom postupku.</p> <p>4. Kada pravo države članice predviđa proširivanje kolektivnog ugovora u skladu s odredbama stavka 2., ta država članica obavješćuje Komisiju o organizacijama za radiodifuziju koje imaju pravo koristiti se tim pravom. Komisija objavljuje taj podatak u Službenom listu Europskih zajednica (serija C).</p>	<p>Članak 82.</p> <p>(1) Ugovorom o scenikom prikazivanju autor osniva za korisnika pravo javnog scenikog prikazivanja</p>	U potpunosti preuzeto	

	određ enoga autors kog djela, a korisn ik se obvez uje autors ko djelo scens ki prikaz ati na način, u roku i pod uvjeti ma određ enim ugovo rom te za stečen o pravo platiti nakna du		
--	---	--	--

	ako ugovo rom nije drukč ije određ eno.		
	(2) Odred be o ugovo ru o scens kom prikaz ivanju primj enjuju se na odgov arajuć i način i na javno preno šenje, emitir anje, reemi tiranj		

	e, prijen os izravn im proto kom, javno priop ćavan je emitir anja, reemi tiranj a i prijen osa izravn im proto kom, činjen je dostu pnim javno sti te davan je pristu pa javno sti		
--	--	--	--

	<p>djeli ma koje su učitali korisn ici, scens kih prikaz ivanja autors kog djela, kao i javno izvođ enje te druge oblike priop ćavan ja javno sti scens kih djela na nesce nski način.</p>		
--	--	--	--

	<p>Člana k 220.</p> <p>(5) Za organ izacij u za kolekt ivno ostvar ivanje prava iz stavk a 4. ovoga člank a pred mnije va se da ima puno moći za obavlj anje poslo va kolekt ivnog ostvar</p>		
--	---	--	--

	ivanja prava za koje je ovlašt ena, za sve doma će i strane nosite lje takvih prava, osim onog nosite lja prava koji je izričit o u pisan om oblik u obavij estio organ izacij u za kolekt		
--	---	--	--

	<div>ivno ostvar ivanje prava da ne ostvar uje njego va prava.</div> <div>(9) Orga nizaci je za kolekt ivno ostvar ivanje prava i Zavo d dužni su na svoji m mrežn im strani cama na primj eren i vidlji</div>		
--	--	--	--

	v način objavi ti podat ak o pred mnije vi iz stavk a 5. ovoga člank a i mogu ćnosti da se nosite lji prava izuzm u od primj ene te pred mnije ve u sklad u sa stavk om 5. ovoga člank a.		
--	--	--	--

	<p>Člana k 213.</p> <p>(2) Slje deća imovinsk a prava autora mogu se ostvarivat i samo putem organizac ija za kolektivn o ostvariva nje prava:</p> <p>1.</p> <p>za ne sc en sk a gl az be na dj el a</p>		
--	--	--	--

	s rij eč i m a ili be z rij eč i i kn již ev na dj el a: a.		
--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	<div>OBAVE ZE SLUŽBE NOG OBAVJE ŠTAVA NJA EUROPS KE KOMISIJ E</div> <div>Članak 266.</div> <div>(1) Zavod je</div>		
--	--	--	--

	dužan obavijestiti Europsku komisiju o predmnijevizastupanjanatemelj u člank a 220. stavk a 5. ovoga Zakona, o području primjene te predmnijevе, o svrhamai vrstama odobr		
--	---	--	--

	enja koje mogu izdav ati organ izacij e za kolekt ivno ostvar ivanje prava, o podac ima za konta kt organ izacij a za kolekt ivno ostvar ivanje prava, o načini ma na koje se mogu dobiti		
--	--	--	--

	infor macij e o davan ju odobr enja za korišt enje repert oara organ izacij a za kolekt ivno ostvar ivanje prava te o mogu ćnosti ma nosite lja prava da izričit o u pisan om oblik u		
--	--	--	--

	obavij este organ izacij u za kolekt ivno ostvar ivanje prava da ne ostvar uje njiho va prava sukla dno člank u 220. stavk u 5. ovoga Zako na.		
--	--	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Prava umjetnika izvođača, proizvođača fonograma i organizacija za radiodifuziju</p> <p>1. Za potrebe priopćavanja javnosti putem satelita, prava umjetnika izvođača, proizvođača fonograma i organizacija za radiodifuziju štite se u skladu s odredbama članka 6., 7., 8. i 10. Direktive 92/100/EEZ.</p> <p>2. Za potrebe stavka 1. smatra se da „bežično radiodifuzijsko emitiranje” prema Direktivi 92/100/EEZ uključuje priopćavanje javnosti putem satelita.</p> <p>3. S obzirom na ostvarivanje prava sukladno stavku 1., primjenjuje se članak 2. stavak 7. i članak 12. Direktive 92/100/EEZ.</p>		<p>Nije potr ebno preu zima nje</p>	<p>Direk tiva 92/10 0/EE Z je stavlj ena van snage kako je nave deno u čl. 14. Direk tive 2006/ 115/ EZ s kojo m je ovaj nacrt Zako na takođ er uskla đen te za koju se takođ</p>
--	--	---	---

			er izrađ uje tablic a uspor eden og prika za.
<p>Članak 5.</p> <p>Odnos između autorskog prava i srodnih prava</p> <p>Zaštita prava srodnih autorskom pravu prema ovoj Direktivi ostavlja netaknutom i ni na koji način ne utječe na zaštitu autorskog prava.</p>	<p>ODNOS IZMEĐU AUTORS KOG PRAVA I SRODNI H PRAVA</p> <p>TE MEĐUS OBNI ODNOS SRODNI H PRAVA</p> <p>Članak 6.</p> <p>(1) Zašti ta srodni</p>	U potp unos ti preu zeto	

	h prava, po ovom Zako nu, ostavl ja netak nuto m i ni na koji način ne utječe na zaštit u autors kog prava. Ni jedna odred ba ovoga Zako na o zaštiti srodni h prava ne		
--	--	--	--

	<p>smije se tumačiti tako da šteti zaštiti autorskog prava.</p> <p>(5) Ostvarenje prava organizacija za emitiranje ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača,</p>		
--	---	--	--

	prava proizvođača fonogrami prava audiovizualnih producenata.		
<p>Članak 6.</p> <p>Najniža razina zaštite</p> <p>1. Države članice mogu predvidjeti mnogo širu zaštitu nositeljima prava srodnih autorskom pravu nego što to nalažu zahtjevi članka 8. Direktive 92/100/EEZ.</p> <p>2. Kod primjene stavka 1. države članice uzimaju u obzir definicije iz članka 1. stavaka 1. i 2.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Direktiva 92/100/EEZ je stavljena van snage kako je navedeno u čl. 14. Direktive 2006/

			115/ EZ s kojo m je ovaj nacrt Zako na takođ er uskla đen te za koju se takođ er izrađ uje tablic a uspor eden og prika za.
--	--	--	--

<p>Članak 7.</p> <p>Prijelazne odredbe</p> <p>1. S obzirom na vremensku primjenu prava prema članku 4. stavku 1. ove Direktive, primjenjuje se članak 13. stavci 1., 2., 6. i 7. Direktive 92/100/EEZ. Članak 13. stavci 4. i 5. Direktive 92/100/EEZ primjenjuju se mutatis mutandis.</p> <p>2. Ugovori o iskorištavanju djela i drugih predmeta zaštite koji su na snazi na datum utvrđen člankom 14. stavkom 1. ove Direktive, od 1. siječnja 2000. podliježu odredbama članka 1. stavka 2. i članka 2. i 3., ako istječu nakon tog datuma.</p> <p>3. Kad ugovor o međunarodnoj koprodukciji sklopljen prije datuma navedenog člankom 14. stavkom 1. ove Direktive, između koproducenta iz države članice i jednog ili više koproducenata iz drugih država članica ili trećih zemalja, izričito predviđa sustav podjele prava iskorištavanja između koproducenata prema zemljopisnim područjima za sva sredstva priopćavanja javnosti, ne razlikujući rješenja koja se primjenjuju na priopćavanje javnosti putem satelita i odredbe koje se primjenjuju na druga sredstva priopćavanja i, ako bi priopćavanje javnosti koprodukcije putem satelita moglo dovesti u pitanje isključiva prava, posebno isključiva jezična prava jednog od koproducenata ili jednog od njegovih opunomoćenika na dotičnom državnom području, za dobivanje odobrenja od strane jednog od koproducenata ili jednog od njegovih opunomoćenika za priopćavanje javnosti putem satelita potreban je prethodni pristanak nositelja tih isključivih prava, bilo koproducenta bilo njegova opunomoćenika.</p> <p>POGLAVLJE III.</p> <p>KABELSKO REEMITIRANJE</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom na njen sadržaj.
<p>Članak 8.</p> <p>Pravo kabelskog reemitiranja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se prilikom kabelskog reemitiranja programa iz drugih država članica na njihovu državnom području poštuje autorsko pravo i srodna prava koji su na snazi i da se takvo reemitiranje provodi na temelju individualnog ili kolektivnog ugovornog sporazuma između nositelja autorskog prava, nositelja srodnih prava i kabelskih operatora.</p> <p>2. Bez obzira na stavak 1., države članice do 31. prosinca 1997. mogu zadržati sustav zakonskih licencija koji je u funkciji ili koji je izričito predviđen nacionalnim pravom 31. srpnja 1991.</p>	<p>Članak 37.</p> <p>(4) Pravo kabelskog reemitiranja isklju</p>	U potpunosti preuzeto	

	čivo je pravo priop ćavan ja javno sti na način da prvo emitir anje koje se provo di žicom ili zrako m, uključ ujuć i satelit om, iz Repu blike Hrvat ske ili bilo koje druge držav		
--	--	--	--

	e, autors kog djela sadrž anog u televi zijsko m ili radijs kom progr amsk om signal u, istodo bno u neizm ijenje nom oblik u i u cijelo sti priop ći javno sti reemi tiranj em putem		
--	--	--	--

	kabel skog sustav a, neovi sno o tome kako operat or uslug e kabel skog reemi tiranj a prima progr amsk e signal e od organ izacij e za emitir anje u svrhu reemi tiranj a. <i>Napo</i>		
--	---	--	--

	<i>mena: Člana k 8. stava k 1. je načel na odred ba koja se detalj nije razra đuje kroz člank e 9. i 10. Direk tive pa potom i kroz odgov araju će člank e Nacrt a prijed loga Zakon</i>		
--	--	--	--

	<i>a kako je niže naved eno u uspor edno m prikaz u.</i>		
		Nije potr ebno preu zima nje	Član ak 8. stava k 2. s obzir om na sadrž aj nije potre bno preuz eti.

<p>Članak 9.</p> <p>Ostvarivanje prava kabelskog reemitiranja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se pravo nositelja autorskog prava i nositelja srodnih prava na davanje ili odbijanje davanja odobrenja kabelskim operatorima za kabelsko reemitiranje mogu ostvarivati samo preko udruge za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>2. Ako nositelj prava nije prenio ostvarivanje svojih prava udruzi za kolektivno ostvarivanje prava, smatra se da je za ostvarivanje njegovih prava ovlaštena udruga za kolektivno ostvarivanje prava koja se bavi ostvarivanjem prava iste kategorije. Kad se više od jedne udruge za kolektivno ostvarivanje prava bavi ostvarivanjem prava te kategorije, nositelj prava može odabrati koja će se od tih udruge za kolektivno ostvarivanje prava smatrati ovlaštenom za ostvarivanje njegovih prava. Nositelj prava iz ovog stavka ima jednaka prava i obveze, koje proistječu iz sporazuma između kabelskog operatera i udruge za kolektivno ostvarivanje prava koju se smatra ovlaštenom za ostvarivanje njegovih prava, kao i nositelji prava koji su ovlastili tu udrugu za kolektivno ostvarivanje prava, te može ta prava zahtijevati u roku koji odredi dotična država članica, a koji ne smije biti kraći od tri godine od datuma kabelskog reemitiranja koja sadrži njegovo djelo ili drugi predmet zaštite.</p> <p>3. Država članica može odrediti da se smatra da nositelj prava koji je dao odobrenje za prvi prijenos djela ili drugog predmeta zaštite unutar njezina državnog područja, pristao da svoja prava kabelskog reemitiranja neće ostvarivati individualno već da će ih ostvarivati u skladu s odredbama ove Direktive.</p>	<p>Članak 213.</p> <p>(2) Sljedeća imovinska prava autora mogu se ostvarivati samo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava:</p> <p>1. za neiscenska glaz</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

	be na dj el a s rij eč i m a ili be z rij eč i i kn již ev na dj el a: a.		
--	---	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	3. za au di ov iz ua ln a dj el a: a.		
--	---------------------------------------	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	<div>1. prava umjetnika izvođača, za izvedbe fiksirane na fonogram e:</div> <div>a. pr av o pr io pć av an ja ja vn os ti:</div> <div>-</div>		
--	---	--	--

--	--	--	--

	2. pra va proiz vođač a		
--	-------------------------------------	--	--

	fonog rama, za fonog rame: b.ostv arivan je, u sklad u s člank om 135. stavk om 1. ovoga Zako na, udjela u jedins tvenoj primj erenoj nakna di za: javno priop ćavan je, javno prikaz		
--	--	--	--

	ivanje , emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokom, javno priopćavanje je emitiranje, reemitiranje a i prijenosa izravnim protokom i svako drugo priopćavanje je javno		
--	--	--	--

	sti		
	Članak 220.		
	(4) Za kolekt ivno ostvar ivanje prava Zavo d može izdati odobr enje samo jednoj organ izaciji za kolekt ivno ostvar ivanje prava za pojedi nu vrstu prava i pojedi nu		

	kateg oriju nosite lja prava, uzevš i u obzir broj člano va na temelj u dobiv enih puno moći, broj ugovo ra o uzaja mno m zastu panju s organ izacij ama za kolekt ivno ostvar ivanje		
--	--	--	--

	prava u drugi m držav ama, kao i druge okoln osti koje upuću ju na to da bi ta organ izacij a za kolekt ivno ostvar ivanje prava najuči nkovi tije obavlj ala poslo ve kolekt ivnog ostvar ivanja		
--	--	--	--

	prava. (5) Za organ izacij u za kolekt ivno ostvar ivanje prava iz stavk a 4. ovoga člank a pred mnije va se da ima puno moći za obavlj anje poslo va kolekt ivnog ostvar ivanja prava		
--	--	--	--

	za koje je ovlašt ena, za sve doma će i strane nosite lje takvih prava, osim onog nosite lja prava koji je izričit o u pisan om oblik u obavij estio organ izacij u za kolekt ivno ostvar		
--	--	--	--

	<div>ivanje prava da ne ostvar uje njego va prava.</div> <div>PRAVIL A O NOSITE LJIMA PRAVA KOJI NISU ČLANO VI ORGANI ZACIJE ZA KOLEKT IVNO OSTVAR IVANJE PRAVA</div> <div>Članak 225.</div> <div>Organiza</div>		
--	--	--	--

	cija za kolektivn o ostvariva nje prava dužna je sva prava koja pripadaju njezinim članovim a na odgovaraj ući način primijenit i i na nositelje prava koje zastupa na temelju presumira ne punomoći te na nositelje prava koji nisu njezini članovi, ali ih zastupa na		
--	---	--	--

	<p>temelju ugovorno g odnosa, osim prava koja se odnose na upravljan je i odlučivan je u organizac iji za kolektivn o ostvariva nje prava.</p> <p>Članak 240. stavak 4.</p> <p>(4) Orga nizaci ja za kolekt ivno ostvar ivanje prava ili njezin i</p>		
--	---	--	--

	člano vi koji su subje kti koji zastu paju nosite lje prava dužni su nosite ljima prava isplati ti pripa dajuć e iznos e što je prije mogu će, a najka snije u roku od devet		
--	---	--	--

	<p> mjeseci nakon završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi i koji se odnose osobito na korisnička izvješća, identifikaciju </p>		
--	---	--	--

	prava, nosite lja prava ili povez ivanje podat aka o djeli ma i pred meti ma srodni h prava s nosite ljima prava onem oguču ju pošto vanje tog roka.		
--	---	--	--

		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje druge rečenice u stavku 2. jer u RH samo jedna organizacija obavlja kolektivno ostvarivanje za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju
--	--	---------------------------	---

			nositelja prava (članak 215. stavak 4.)
		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje stavka 3. jer se radi o odredbi koja nije obvezujuća.

<p>Članak 10.</p> <p>Ostvarivanje prava kablenskog reemitiranja od strane organizacija za radiodifuziju</p> <p>Države članice osiguravaju da se članak 9. ne primjenjuje na prava koja ostvaruje organizacija za radiodifuziju u odnosu na vlastito emitiranje, bez obzira na to jesu li ta prava njezina vlastita ili su joj prenesena od strane drugih nositelja autorskog prava i/ili nositelja srodnih prava.</p>	<p>INDIVIDUALNO OSTVARIVANJE PRAVA ORGANIZACIJE ZA EMITIRANJE</p> <p>Članak 215.</p> <p>(1) Odr edbe iz člana ka 213. i 214. ovoga Zako na ne primj enjuju se na pravo reemi tiranj a (uklju čujući kabel</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
---	---	---------------------------------	--

	sko reemi tiranj e), pravo prijen osa izravn im proto kom, pravo umno žavan ja i priop ćavan ja javno sti (uklju čujući činjen je dostu pnim javno sti) u okvir u prateć e intern etske		
--	--	--	--

	uslug e, te pravo priop ćavan ja javno sti uključ ujuć činjen je dostu pnim javno sti pri davan ju pristu pa javno sti progr amski h signal a koje su učitali korisn ici na platfo rmam a za		
--	---	--	--

	dijeljenje sadržaja putem interneta, koja pripadaju organizaciji za emitiranje u pogledu njihovih vlastitih programskih signala.		
	(2) Stavak 1. ovoga članka odnosi se na vlastita prava		

	organizacije za emitiranje, kao i ona prava koja su joj ustupili osnivanjem prava iskorištavanja ili prenijeli drugi nositelji autorskih i srodnih prava.		
<p>Članak 11.</p> <p>Posrednici</p> <p>1. Kada nije sklopljen nikakav ugovor u odnosu na davanje odobrenja za kabelsko reemitiranje radiodifuzijskog emitiranja, države članice moraju osigurati da se svaka stranka može pozvati na pomoć jednog ili više posrednika.</p> <p>2. Zadatak je posrednika pružanje pomoći u pregovorima. Oni također mogu davati prijedloge strankama.</p> <p>3. Podrazumijeva se da sve stranke prihvaćaju prijedlog iz stavka 2. ako nijedna od njih ne uloži prigovor u roku od tri mjeseca. Obavijest o prijedlogu i svakom prigovoru na prijedlog dostavlja se zainteresiranim strankama u skladu s pravilima koja se primjenjuju na dostavu pravnih dokumenata.</p>	<p>Članak 235.</p> <p>(1) Vijeće stručnjaka obavlja sljedeće postupke posre</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>4. Posrednici se određuju tako da se njihova neovisnost i nepristranost mogu staviti izvan svake sumnje.</p>	<p>dovan ja:</p>		
	<p>1. po sr ed ov an je u po gl ed u sk la pa nj a ug ov or a o re e m iti ra nj u (u kl</p>		

	ju čj uj uć i ka be ls ko m re e m iti ra nj u) te o pr ije no su iz ra vn i m pr ot ok o m ,		
--	--	--	--

	iz m ed u or ga ni za cij a za ko le kt iv no os tv ar iv an je pr av a i op er at or a us lu ge re		
--	--	--	--

	e m iti ra nj a (k ab el sk og re e m iti ra nj a) te pr ije no sa iz ra vn i pr ot ok o m ; ka		
--	--	--	--

	o i iz m ed u or ga ni za cij a za e m iti ra nj e i op er at or a us lu ge re e m iti ra nj a		
--	---	--	--

	(k ab el sk og re e m iti ra nj a) te pr ije no sa iz ra vn i m pr ot ok o m , u po gl ed u da va		
--	--	--	--

	nj a od ob re nj a za re e m iti ra nj e (u kl ju ču ju ći ka be ls ko re e m iti ra nj e) te pr		
--	---	--	--

	ije no s iz ra vn i m pr ot ok o m i / ili pl ac an ja pr ip ad aj uc e na kn ad e		
	2. po sr ed		

	ov an je u po gl ed u sk la pa nj a ug ov or a u sv rh u či nj en ja do st up ni m ja vn os ti		
--	---	--	--

	au di ov iz ua ln ih dj el a u ok vi ru us lu ga vi de a na za ht je v		
	3. po sr ed ov an je u		

	po gl ed u o m og uó av an ja pr ist up a au to rs ko m dj el u ili pr ed m et u sr od no g pr		
--	---	--	--

	av a i nj eg ov og ko riš te nj a u sk la du sa sa dr ža jn i m og ra ni če nj i m a au to rs ko		
--	---	--	--

	g i sr od ni h pr av a iz ov og a Z ak on a, iz m ed u os ob e ko ja tv rd i da je na te m		
--	---	--	--

	elj u ov og a Z ak on a ov la št en a ko ris tit i se au to rs ki m dj el o m ili pr ed m et o		
--	---	--	--

	m sr od no g pr av a be z od ob re nj a no sit elj a pr av a ili be z od ob re nj a i be z pl ac		
--	---	--	--

	an ja na kn ad e i no sit elj a pr av a od no sn o dr ug e os ob e ko ja je pr i m ije ni la te hn		
--	---	--	--

	ič ke m je re za šti te pr ist up a ili ko riš te nj a au to rs ki h dj el a ili pr ed m et a sr od		
--	--	--	--

	ni h pr av a ili ko ja i m a ov la st i m og uće no sti ot kl on iti ih		
	4. po sr ed ov an je pr		

	op is an o u čl ak u 46 . st av ku 3. ov og a Z ak on a		
	5. po sr ed ov an je u po gl ed u		

	iz m je ne ili pr ila go db e ug ov or a ra di pr av ič ni je g ud jel a u za ra di iz čl an ka 61		
--	---	--	--

	<div><div>· ov og a Z ak on a</div><div>6. po sr ed ov an je u po gl ed u iz vr ša va nj a ob ve ze tr an sp ar</div></div>		
--	---	--	--

	en tn os ti iz čl an ka 62 . ov og a Z ak on a te		
	7. po sr ed ov an je pr i sk la pa nj u ko		

	le kt iv ni h ug ov or a iz čl an ka 14 2., su kl ad no čl an ku 14 3. st av ku 2. ov og a Z ak on		
--	---	--	--

	a.		
	(2) Vijeće stručnjaka u postupcima posredovanja iz stavka 1. ovog članka pregovorima u svojstvu posrednika pomoći da strane u sporu postignu sporazum.		

	Vijeće e stručn jaka je ovlašt eno strana ma davati prijed loge o uređe nju među sobni h odnos a. Prijed loge će Vijeće e stručn jaka strana ma dosta viti osobn o ili u prepo ručen		
--	---	--	--

	om pismu . Ako se ni jedna od strana ne usprot ivi prijed logu Vijeć a stručn jaka prepo ru-će nim pismo m posla nim u roku od tri mjese ca od primit ka prijed loga Vijeć a stručn		
--	--	--	--

	jaka, smatr a se da su obje strane prihv atile prijed log Vijeć a stručn jaka. Ako je riječ o sporo vima iz stavk a 1. točak a 1., 2. ili 4. ovoga člank a, strane su obvez atne		
--	---	--	--

	<p>takav prijed og Vijeć a stručn jaka uvrsti ti u odgov arajuć i ugovo r.</p> <p>Članak 234.</p> <p>(1) Vije će stručn jaka sastoj i se od predsj ednik a i četiri člana. Predsj ednik a i člano ve</p>		
--	--	--	--

	Vijeć a stručn jaka na razdo blje od četiri godin e imenu je minist ar nadle žan za poslo ve iz podru čja autors kog i srodni h prava, na prijed log glavn og ravnat elja		
--	--	--	--

	Zavoda.		
	(2) Predsjednički članovi Vijeća stručnjaka imenuju se iz reda istaknutih stručnjaka koji svojim dosadašnjim dostignućima i poznavanjem probl		

	ema vezan ih za podru čje primj ene autors kog i srodni h prava mogu prido nijeti ostvar ivanju ciljev a zbog kojih je Vijeć e stručn jaka osnov ano.		
--	--	--	--

<p>Članak 12.</p> <p>Sprečavanje zlouporabe pregovaračkog stajališta</p> <p>1. Države članice osiguravaju putem građanskog ili upravnog prava da stranke pristupaju i vode pregovore o davanju odobrenja za kabelsko reemitiranje u dobroj vjeri i da ne sprečavaju ni ne ometaju pregovore bez valjanog razloga.</p> <p>2. Država članica koja na datum naveden u članku 14. stavku 1. ima na svojem državnom području tijelo koje je nadležno za slučajeve u kojima je pravo na kabelsko reemitiranje programa namijenjenih javnosti u toj državi članici odbijeno bez razloga ili ponuđeno pod nerazumnim uvjetima od strane organizacije za radiodifuziju, može zadržati to tijelo.</p> <p>3. Stavak 2. primjenjuje se u prijelaznom razdoblju od osam godina od datuma utvrđenog člankom 14. stavkom 1.</p> <p>POGLAVLJE IV.</p> <p>OPĆE ODREDBE</p>	<p>Članak 235.</p> <p>(3) Sve strane u sporovima iz stavka 1. ovoga članka dužne su započeti, voditi i okončati pregovore u dobroj vjeri. Za zlouporabu pregovora ili</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

	svog polož aja u prego vorim a, kao i za zloup orabu svojih prava odgov araju u sklad u sa zakon om kojim se uređu ju obvez ni odnos i.		
--	--	--	--

		Nije potrebno preuzimati	Članak 12. stavke 2. i 3. s obzirom na sadržaj nije potrebno preuzeti.
<p>Članak 13.</p> <p>Kolektivno ostvarivanje prava</p> <p>Ova Direktiva ne dovodi u pitanje uređenje djelatnosti udruga za kolektivno ostvarivanje prava od strane država članica.</p>		Nije potrebno preuzimati	Sadržaj ove odredbe Direktive nije potrebno implementirati u tekst prijedloga Zako

			na.
<p>Članak 14.</p> <p>Završne odredbe</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 1. siječnja 1995. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kad države članice donose ove mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju odredbe nacionalnog prava koje donose u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p> <p>3. Najkasnije 1. siječnja 2000. Komisija podnosi Europskom parlamentu, Vijeću i Gospodarskom i socijalnom odboru izvješće o primjeni ove Direktive i, ako je to potrebno, daje daljnje prijedloge za njezinu prilagodbu s obzirom na razvoj u audio i audiovizualnom području.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno preuzeti.
<p>Članak 15.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Prijelazne i završne odredbe - Ovu odredbu

			nije potre bno preuz eti.
--	--	--	---------------------------------------

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva odnosi na pravnu zaštitu baza podataka u bilo kojem obliku.</p> <p>2. U smislu ove Direktive „baza podataka” znači zbirku samostalnih djela, podataka ili druge građe uređenih po određenom sustavu ili određenoj metodi i pojedinačno dostupnih elektroničkim ili drugim sredstvima.</p> <p>3. Zaštita se prema ovoj Direktivi ne primjenjuje na računalne programe koji su korišteni u izradi baza podataka ili u radu s bazama podataka koje su dostupne elektroničkim putem.</p>	<p>AUTORSKA ZBIRKA I AUTORSKA BAZA PODATAKA</p> <p>Članak 9.</p> <p>(3) Autorska baza podataka je autorska zbirka samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe uređena po određenom sustavu ili metodi, čiji su elementi pojedinačno pristupačni elektroničkim ili drugim sredstvima.</p> <p>(4) Zaštita koja je ovim Zakonom predviđena za autorsku bazu podataka iz stavka 3. ovoga članka ne odnosi se na računalne programe koji su korišteni za njenu izradu ili rad. Takvi računalni programi zaštićeni su kao zasebna autorska djela ako su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera.</p> <p>Članak 168.</p> <p>(1) Neoriginalna baza podataka je zbirka samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe uređena po određenom sustavu ili</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

	<p>metodi, čiji su elementi pojedinačno pristupačni elektroničkim ili drugim sredstvima, pri čemu je postizanje, verifikacija ili predstavljanje sadržaja takve baze podataka zahtijevalo kvalitativno i / ili kvantitativno znatno ulaganje koje se primjerice sastoji u sredstvima, utrošenom vremenu i uloženom trudu.</p> <p>(2) Zaštita koju uživa neoriginalna baza podataka ne proteže se na njezin sadržaj i ni na koji način ne utječe na prava koja postoje na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u tu bazu podataka niti se odnosi na ikakva druga prava ili obveze koje postoje na podacima ili na drugoj građi sadržanoj u toj bazi podataka.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 2.</p> <p>Ograničenja područja primjene</p> <p>Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje odredbe Zajednice koje se odnose na:</p> <p>a) pravnu zaštitu računalnih programa;</p> <p>b) pravo iznajmljivanja, pravo posudbe i određena autorskom pravu srodna prava u području intelektualnog vlasništva;</p> <p>c) rok trajanja zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>AUTORSKO PRAVO</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje ove odredbe jer ona određuje međusobni odnos direktiva koje su sve prenesene u važeći Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (a koje su direktive također predmet usporednog prikaza za izradu novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima).</p>
<p>Članak 3.</p> <p>Predmet zaštite</p> <p>1. U skladu s ovom Direktivom baze podataka koje zbog izbora ili rasporeda svojega sadržaja čine autorove vlastite intelektualne tvorevine zaštićene su kao takve autorskim pravom. Nijedan drugi kriterij za određivanje njihove podobnosti za zaštitu ne primjenjuje se.</p> <p>2. Zaštita baza podataka autorskim pravom predviđena ovom Direktivom ne proširuje se na njihov sadržaj i ne dovodi u pitanje bilo koja prava koja postoje na samim</p>	<p>AUTORSKA ZBIRKA I AUTORSKA BAZA PODATAKA</p> <p>Članak 9.</p> <p>(1) Zbirka samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe koja prema izboru ili rasporedu sastavnih elemenata čini originalnu intelektualnu tvorevinu individualnog karaktera sukladno članku 7. stavku 1. ovoga Zakona (autorska zbirka), kao što je enciklopedija, zbornik,</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

sadržajima.	<p>antologija, baza podataka i sl., zaštićena je kao zasebno autorsko djelo. Nijedan drugi kriterij neće se primjenjivati za prikladnost autorskopravne zaštite autorske zbirke.</p> <p>(2) Zaštita koju uživa autorska zbirka iz stavka 1. ovoga članka ne proteže se na njezin sadržaj i ni na koji način ne utječe na prava koja postoje na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u tu zbirku.</p>		
<p>Članak 4.</p> <p>Autorstvo na bazama podataka</p> <p>1. Autor baze podataka je fizička osoba ili skupina fizičkih osoba koja je stvorila bazu podataka ili, kad zakonodavstva država članica to dopuštaju, pravna osoba koja je tim zakonodavstvima određena kao nositelj prava.</p> <p>2. Kad zakonodavstvo države članice priznaje kolektivna djela, imovinska prava ima osoba koja je nositelj autorskog prava.</p> <p>3. Na bazi podataka koju je zajednički stvorila skupina fizičkih osoba postoje</p>	<p>AUTOR</p> <p>Članak 12.</p> <p>(1) Autor djela je fizička osoba koja je autorsko djelo stvorila.</p> <p>KOAUTHORI</p> <p>Članak 14.</p> <p>(1) Koautori djela su osobe koje su zajedničkim radom stvorile autorsko djelo, a čijim se</p>	U potpunosti preuzeto	

zajednička isključiva prava.	doprinosa ne može samostalno koristiti.		
	(2) Koautorima pripada zajedničko autorsko pravo na stvorenom autorskom djelu, tako da svakome pripada dio toga autorskog prava računski određen razmjerno prema cijelom autorskom pravu (koautorski dio).		
		Nije potrebno preuzimanje	Prema sustavu autorskopravne zaštite u RH, autor djela je fizička osoba koja je autorsko djelo stvorila tako da pravna osoba ne može biti autor djela.
<p>Članak 5.</p> <p>Ograničeni postupci</p> <p>S obzirom na izražaj baze podataka koja je zaštićena autorskim pravom, proizvođač baze podataka ima isključivo pravo izvršiti ili odobriti:</p> <p>(a)privremeno ili trajno reproduciranje bilo kojim sredstvima i u bilo kojem obliku, u cijelosti ili djelomično;</p>	<p>UMNOŽAVANJE</p> <p>Članak 26.</p> <p>(1) Pravo umnožavanja je isključivo pravo izrade autorskog djela u jednom ili više primjeraka, u cijelosti ili u dijelovima, izravno ili neizravno, privremeno ili trajno, bilo kojim sredstvima i u</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>(b)prijevod, prilagodbu, obradu i bilo koju drugu promjenu;</p> <p>(c)bilo koji oblik distribucije baze podataka ili njezinih primjeraka javnosti. Prvom prodajom u Zajednici primjerka baze podataka od strane nositelja prava ili uz njegovu suglasnost iscrpljuje se pravo nadzora preprodaje toga primjerka unutar Zajednice;</p> <p>(d)svako priopćavanje, svako prikazivanje ili svaku izvedbu što su namijenjeni javnosti;</p> <p>(e)svako reproduciranje, svaku distribuciju, svako priopćavanje, svako prikazivanje ili svaku izvedbu namijenjenu javnosti rezultata postupaka koji se navode pod (b).</p>	<p>bilo kojem obliku. Pravo umnožavanja uključuje i fiksiranje koje označava utvrđivanje autorskog djela na materijalnu ili drugu odgovarajuću podlogu.</p> <p>PRAVO PRERADE</p> <p>Članak 47.</p> <p>Pravo prerade isključivo je pravo prevođenja, prilagođavanja, glazbene ili druge obrade ili koje druge preinake autorskog djela.</p> <p>Članak 27.</p> <p>(1) Pravo distribucije je isključivo pravo stavljanja u promet izvornika ili primjeraka autorskog djela prodajom ili na drugi način, uključujući iznajmljivanje, te njihova nuđenja javnosti u tu svrhu. Skladištenje primjeraka autorskog djela i poduzimanje drugih radnji radi distribucije primjeraka autorskog djela izjednačeno je s distribucijom.</p> <p>(3) S prvom prodajom ili drugim prijenosom vlasništva nad</p>		
--	---	--	--

	<p>izvornikom ili primjercima autorskog djela na području države članice Europske unije ili stranke Ugovora o Europskom ekonomskom prostoru, od strane nositelja prava ili uz njegov pristanak, iscrpljuje se pravo distribucije u pogledu tog izvornika odnosno tih primjeraka autorskog djela za područje Republike Hrvatske. Iscrpljenjem prava distribucije ne prestaje pravo iznajmljivanja autorskog djela, pravo autora da odobri ili zabrani izvoz ili uvoz izvornika ili primjeraka autorskog djela u treću državu, kao i pravo na naknadu za javnu posudbu autorskog djela.</p> <p>(4) U pogledu zbirki i autorskih baza podataka, iscrpljenje prava distribucije iz stavka 3. ovoga članka odnosi se samo na daljnju prodaju.</p> <p>PRIOPĆAVANJE AUTORSKOG DJELA JAVNOSTI</p> <p>Članak 29.</p> <p>(1) Autor ima isključivo pravo priopćavanja autorskog djela</p>		
--	---	--	--

	<p>javnosti na svaki način, žicom ili bežičnim putem. Za svako priopćavanje autorskog djela javnosti potrebno je pribaviti odobrenje ugovorom ili na drugi način, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p> <p>PRERADE</p> <p>Članak 8.</p> <p>(1) Prijevodi i druge prerade autorskog djela, koje su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera, zaštićene su kao samostalna autorska djela. To uključuje i prijevode, prilagodbe, obrade i druge izmjene računalnog programa, koje su originalne intelektualne tvorevine.</p>		
<p>Članak 6.</p> <p>Iznimke od ograničenih postupaka</p> <p>1. Poduzimanje bilo kojeg postupka navedenog u članku 5. od strane zakonitog korisnika baze podataka ili njezina primjerka koji je potreban za pristup sadržajima baza podataka, i redovito korištenje tih sadržaja od strane zakonitog korisnika ne iziskuje odobrenje autora te baze podataka. Kad je</p>	<p>Članak 206.</p> <p>(1) Ovlašteni korisnik autorske baze podataka ili njezina primjerka može, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, izvršiti bilo koju radnju korištenja koja je neophodna za pristup sadržaju baze podataka ili njezino redovito korištenje.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>zakoniti korisnik ovlašten koristiti se samo dijelom baze podataka, ova se odredba primjenjuje samo na taj dio.</p> <p>2. Države članice imaju mogućnost predvidjeti ograničenja prava iz članka 5. u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a)u slučaju reproduciranja ne-elektroničke baze podataka za privatno korištenje;</p> <p>(b)u slučaju korištenja isključivo namijenjenog prikazivanju u nastavi ili znanstvenom istraživanju, uz navođenje izvora i u mjeri opravdanoj nekomercijalnom svrhom;</p> <p>(c)u slučaju korištenja za potrebe javne sigurnosti ili za potrebe upravnog ili sudskog postupka;</p> <p>(d)u slučaju postojanja drugih iznimaka od autorskog prava koje su tradicionalno predviđene prema nacionalnom zakonodavstvu ne dovodeći u pitanje točke (a), (b) i (c).</p> <p>3. U skladu s Bernskom konvencijom za zaštitu književnih i umjetničkih djela, ovaj se članak ne smije tumačiti kao da omogućava njegovu primjenu na način koji nerazumno dovodi u pitanje zakonite interese nositelja prava ili koji je u suprotnosti s redovitim iskorištavanjem baze podataka.</p>	<p>(2) Ako je korisnik ovlašten samo za dio baze podataka, stavak 1. ovoga članka odnosi se samo na taj dio baze podataka.</p> <p>Članak 208.</p> <p>(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, koristiti autorsko djelo, uključujući autorsku bazu podataka, kao i predmete srodnih prava, uključujući neoriginalnu bazu podataka, u mjeri i na način kojim se ostvaruju potrebe javne sigurnosti.</p> <p>Članak 195.</p> <p>(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje autorskih djela i predmeta srodnih prava radi korište-nja u sudskim, upravnim, arbitražnim i drugim službenim postupcima.</p> <p>Članak 176.</p> <p>(2) Odredbe o sadržajnim</p>		
---	---	--	--

POGLAVLJE III. PRAVO SUI GENERIS	ograničenjima iz ovog dijela Zakona odnose se samo na takvo korištenje autorskog djela ili predmeta srodnog prava koje se ne suprotstavlja njihovom redovitom korištenju i ne šteti neopravdano zakonitim interesima nositelja prava. (3) Pojedino sadržajno ograničenje iz ovog dijela Zakona ne utječe na primjenu ostalih sadržajna ograničenja iz ovog dijela Zakona.		
		Nije potrebno preuzimanje	Članak 6. stavak 2. nije potrebno preuzeti jer se radi o odredbi koja nije obvezujuća pri čemu su pojedina ograničenja preuzeta kako je naznačeno u tablici. Stavak 2.(b) je izmijenjen člankom 24. stavkom 1. Direktive (EU) 2019/790 za koju je također izrađen usporedni prikaz.
Članak 7. Predmet zaštite 1. Države članice omogućuju stvaratelju baze podataka, koji pokaže da je došlo do kvalitativnog i/ili kvantitativnog znatnog ulaganja u postizanje, verifikaciju ili	PREDMET ZAŠTITE Članak 169. (1) Predmet zaštite pravom proizvođača neoriginalne baze podataka, uz primjenu člaka 170. ovoga Zakona, obuhvaća:	U potpunosti preuzeto	

<p>predstavljanje njezina sadržaja, pravo sprečavanja izvlačenja i/ili ponovnog korištenja cjelokupnoga ili znatnog dijela, kvalitativno ili kvantitativno, sadržaja takve baze podataka.</p> <p>2. U smislu ovog Poglavlja:</p> <p>(a),„izvlačenje” znači trajan ili privremen prijenos cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja baze podataka na drugi medij bilo kojim sredstvima ili u bilo kojem obliku;</p> <p>(b),„ponovno korištenje” znači svaki oblik stavljanja na raspolaganje javnosti cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja baze podataka distribucijom primjeraka, iznajmljivanjem, on-line ili drugim oblicima prijenosa. Prvom prodajom primjerka baze podataka unutar Zajednice od strane nositelja prava ili uz njegovu suglasnost iscrpljuje se pravo nadzora preprodaje takva primjerka unutar Zajednice.</p> <p>Javna posudba nije postupak izvlačenja ili ponovnog korištenja.</p> <p>3. Pravo koje se navodi u stavku 1. može se prenositi, ustupati ili biti predmetom ugovorne licencije.</p> <p>4. Pravo predviđeno stavkom 1. primjenjuje se bez obzira na podobnost takve baze podataka za zaštitu autorskim</p>	<p>1. cjelokupan sadržaj neoriginalne baze podataka</p> <p>2. svaki kvalitativno i/ili kvantitativno znatni dio sadržaja neoriginalne baze podataka</p> <p>kvalitativno i/ili kvantitativno neznatne dijelove sadržaja neoriginalne baze podataka kad se ti dijelovi koriste izvlačenjem ili ponovnim korištenjem, ponavljano i sustavno, pa je to u suprotnosti s redovitim korištenjem neoriginalne baze podataka ili neopravdano šteti zakonitim interesima proizvođača neoriginalne baze podataka.</p> <p>PRAVA PROIZVOĐAČA NEORIGINALNE BAZE PODATAKA</p> <p>Članak 170.</p> <p>(1) Proizvođač neoriginalne baze podataka ima sljedeća imovinska prava u odnosu na radnje izvlačenja i / ili ponovnog korištenja neoriginalne baze podataka:</p> <p>- isključivo pravo umnožavanja</p>		
--	---	--	--

<p>pravom ili drugim pravima. Nadalje, ono se primjenjuje bez obzira na podobnost sadržaja takve baze podataka za zaštitu autorskim pravom ili drugim pravima. Zaštita baza podataka pravom predviđenim stavkom 1. ne dovodi u pitanje prava koja postoje na njihovim sadržajima.</p> <p>5. Ne smije se dopustiti ponavljano i sustavno izvlačenje i/ili ponovno korištenje neznatnih dijelova sadržaja baze podataka što uključuje postupke koji su u suprotnosti s redovitim korištenjem te baze podataka ili koji neopravdano dovode u pitanje zakonite interese proizvođača baze podataka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja, osim prava na naknadu za javnu posudbu - isključivo pravo priopćavanja javnosti na bilo koji način, uključujući činjenje dostupnim javnosti - isključivo pravo prerade. <p>(2) Radnja izvlačenja znači trajan ili privremen prijenos cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka na drugi medij bilo kojim sredstvima ili u bilo kojem obliku.</p> <p>(3) Radnje ponovnog korištenja znače svaki oblik činjenja dostupnim javnosti cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka distribucijom primjeraka baze podataka, iznajmljivanjem, prijenosom putem interneta ili drugim oblicima prijenosa ili transmisije.</p>		
--	--	--	--

	<p>(4) Iscrpljenje prava distribucije iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona odnosi se samo na daljnju prodaju neoriginalne baze podataka.</p> <p>(5) Neoriginalna baza podataka ne može biti predmetom javne posudbe.</p> <p>PRAVO PROIZVOĐAČA NEORIGINALNE BAZE PODATAKA U PRAVNOM PROMETU</p> <p>Članak 172.</p> <p>Pravom proizvođača neoriginalne baze podataka može se slobodno raspolagati.</p> <p>Članak 168.</p> <p>(3) Zaštita neoriginalne baze podataka nezavisna je od njezine zaštite autorskim pravom ili bilo kojim drugim pravom i primjenjuje se bez obzira na to je li baza podataka ujedno prikladna</p>		
--	---	--	--

	<p>za zaštitu autorskim ili bilo kojim drugim pravom.</p> <p>(4) Zaštita neoriginalne baze podataka ne utječe na zaštitu njenog sadržaja patentom, žigom ili industrijskim dizajnom, na propise o zaštiti kulturne baštine, o ograničavajućim praksama i zaštiti poštenog trgovanja, o poslovnim tajnama, sigurnosti, povjerljivosti, zaštiti podataka i privatnosti, pristupu javnim dokumentima kao ni na ugovorno pravo.</p> <p>Članak 169.</p> <p>(1) Predmet zaštite pravom proizvođača neoriginalne baze podataka, uz primjenu člaka 170. ovoga Zakona, obuhvaća:</p> <p>3. kvalitativno i/ili kvantitativno neznatne dijelove sadržaja neoriginalne baze podataka kad se ti dijelovi koriste izvlačenjem ili ponovnim korištenjem, ponavljano i sustavno, pa je to u suprotnosti s redovitim korištenjem neoriginalne baze podataka ili neopravdano šteti zakonitim interesima proizvođača</p>		
--	---	--	--

	neoriginalne baze podataka.		
<p>Članak 8.</p> <p>Prava i obveze zakonitih korisnika</p> <p>1. Proizvođač baze podataka koja je na bilo koji način stavljena na raspolaganje javnosti ne smije spriječiti zakonitog korisnika te baze podataka da izvlači i/ili ponovno koristi neznatne dijelove, kvalitativno i/ili kvantitativno, njezina sadržaja u bilo koju svrhu. Kad je zakoniti korisnik ovlašten izvlačiti i/ili ponovno koristiti samo jedan dio baze podataka, ovaj se stavak odnosi samo na taj dio.</p> <p>2. Zakoniti korisnik baze podataka koja je na bilo koji način stavljena na raspolaganje javnosti ne smije poduzimati postupke koji su u suprotnosti s redovitim iskorištavanjem baze podataka ili koji neopravdano dovode u pitanje zakonite interese proizvođača baze podataka.</p> <p>3. Zakoniti korisnik baze podataka koja je na bilo koji način stavljena na raspolaganje javnosti ne smije nanijeti štetu nositelju</p>	<p>PRAVA I OBVEZE OVLAŠTENOG KORISNIKA</p> <p>Članak 171.</p> <p>(1) Ovlašteni korisnik objavljene neoriginalne baze podataka može koristiti neznatne dijelove njezina sadržaja za bilo kakvu namjenu. Ako je ovlašten samo u pogledu dijela baze podataka, ovaj se stavak primjenjuje samo na taj dio.</p> <p>(2) Ovlašteni korisnik neoriginalne baze podataka učinjene dostupnom javnosti ne smije obavljati radnje koje su u suprotnosti s uobičajenim korištenjem te baze ili koje u nerazumnoj mjeri nanose štetu zakonitim interesima njezina proizvođača.</p> <p>(3) Ovlašteni korisnik objavljene neoriginalne baze podataka ne</p>	U potpunosti preuzeto	

autorskog prava ili srodnog prava u pogledu djela ili predmeta sadržanih u bazi podataka.	smije štetiti autorima i nositeljima srodnih prava u pogledu autorskih djela i predmeta srodnih prava koji su uvršteni u tu bazu podataka.		
<p>Članak 9.</p> <p>Iznimke od prava sui generis</p> <p>Države članice mogu predvidjeti da zakoniti korisnici baze podataka koja je u bilo kojem obliku stavljena na raspolaganje javnosti mogu, bez odobrenja njezina proizvođača, izvlačiti ili ponovno koristiti znatan dio njezina sadržaja:</p> <p>(a) u slučaju izvlačenja sadržaja ne-elektroničke baze podataka za privatno korištenje;</p> <p>(b) u slučaju izvlačenja namijenjenog prikazivanju u nastavi ili znanstvenom istraživanju, uz navođenje izvora i u mjeri opravdanoj nekomercijalnom svrhom;</p> <p>(c) u slučaju izvlačenja i/ili ponovnog korištenja za potrebe javne sigurnosti ili upravnog ili sudskog postupka.</p>	<p>Članak 207.</p> <p>Ovlašteni korisnik objavljene neelektroničke neoriginalne baze podataka, može, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, obavljati radnje izvlačenja sadržaja i radnje ponovnog korištenja baze podataka za privatne svrhe.</p> <p>Članak 193.</p> <p>(2) Dopusšteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava, u svrhu davanja primjera u nastavi ili u znanstvenom istraživanju, koje je opravdano nekomercijalnom svrhom koja se želi postići, s time da se mora naznačiti izvor i ime autora ili drugog nositelja prava, osim ako</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>se to pokaže nemogućim.</p> <p>Članak 208.</p> <p>Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, koristiti autorsko djelo, uključujući autorsku bazu podataka, kao i predmete srodnih prava, uključujući neoriginalnu bazu podataka, u mjeri i na način kojim se ostvaruju potrebe javne sigurnosti.</p> <p>Članak 195.</p> <p>(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje autorskih djela i predmeta srodnih prava radi korište-nja u sudskim, upravnim, arbitražnim i drugim službenim postupcima.</p>		
<p>Članak 10.</p> <p>Trajanje zaštite</p> <p>1. Pravo predviđeno člankom 7. traje od datuma završetka izrade baze podataka. Ono prestaje istekom petnaest godina od prvoga siječnja godine koja slijedi datum završetka njezine izrade.</p>	<p>Članak 119.</p> <p>Rokovi trajanja autorskog prava određeni ovim Zakonom računaju se od 1. siječnja godine koja neposredno slijedi godinu u kojoj je nastala činjenica od koje se računa početak</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>2. U slučaju baze podataka koja je na bilo koji način stavljena na raspolaganje javnosti prije isteka razdoblja predviđenog stavkom 1., rok trajanja zaštite tim pravom istječe istekom petnaest godina od prvoga siječnja godine koja slijedi datum na koji je baza podataka prvi put stavljena na raspolaganje javnosti.</p> <p>3. Svaka kvalitativna ili kvantitativna znatna izmjena sadržaja baze podataka, koja uključuje svaku znatnu izmjenu, koja je posljedica uzastopnih dodavanja, brisanja ili mijenjanja baze, te koja se smatra novim znatnim ulaganjem u kvalitetu ili kvantitetu sadržaja baze podataka rezultira novim rokom zaštite.</p>	<p>roka.</p> <p style="text-align: center;">TRAJANJE PRAVA</p> <p style="text-align: center;">Članak 173.</p> <p>(1) Pravo proizvođača neoriginalne baze podataka traje 15 godina od završetka izrade baze podataka. Ako je unutar toga razdoblja neoriginalna baza podataka zakonito objavljena, pravo proizvođača neoriginalne baze podataka traje 15 godina od takve zakonite objave.</p> <p>(2) Svaka kvalitativno ili kvantitativno znatna izmjena sadržaja neoriginalne baze podataka, koja je poduzeta uz znatno novo ulaganje dovodi do ponovnog započinjanja tijeka roka zaštite iz stavka 1. ovoga članka. Znatna izmjena sadržaja neoriginalne baze podataka uključuje i postupno dopunjavanje, brisanje i mijenjanje baze.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 11.</p> <p>Korisnici zaštite pravom sui generis</p> <p>1. Pravo predviđeno člankom 7. primjenjuje se na baze podataka čiji su proizvođači ili nositelji prava državljani države članice ili imaju uobičajeno boravište na području Zajednice.</p> <p>2. Stavak 1. primjenjuje se i na društva i poduzeća koja su utemeljena u skladu sa zakonodavstvom države članice i koja imaju registrirano sjedište, središnju upravu ili glavno mjesto poslovanja u Zajednici; međutim, kad takvo društvo ili poduzeće ima samo registrirano sjedište na području Zajednice, njezino djelovanje mora stvarno i trajno biti povezano s gospodarstvom države članice.</p> <p>3. Sporazume kojima se pravo predviđeno člankom 7. proširuje na baze podataka izrađene u trećim zemljama i koje nisu obuhvaćene odredbama stavaka 1. i 2., sklapa Vijeće na prijedlog Komisije. Rok trajanja svake zaštite proširene na baze podataka na temelju toga postupka ne smije biti dulji od roka iz članka 10.</p> <p>POGLAVLJE IV.</p> <p>OPĆE ODREDBE</p>	<p>Članak 170.</p> <p>(6) Pravo proizvođača neoriginalne baze podataka iz ovoga članka pripada proizvođaču koji je državljanin države članice Europske unije ili ima uobičajeno boravište ili registrirano sjedište, središnju upravu ili glavno mjesto poslovanja u državi članici Europske unije. Ako proizvođač neoriginalne baze podataka ima samo registrirano sjedište u državi članici Europske unije, njegovo djelovanje mora stvarno i trajno biti povezano s gospodarstvom države članice Europske unije.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uzimajući u obzir sadržaj članka 11. stavak 3. isti nije potrebno preuzeti.</p>

<p>Članak 12.</p> <p>Pravni lijekovi</p> <p>Države članice predviđaju odgovarajuće pravne lijekove u slučaju povrede prava predviđenih ovom Direktivom.</p>	<p>Pravna zaštita baza podataka (autorskih baza podataka i neoriginalnih baza podataka) osigurana je putem građanskopravne zaštite kako je navedeno u člancima 269.-289. dok su prekršaji propisani člankom 290.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 13.</p> <p>Daljnja primjena drugih pravnih odredaba</p> <p>Ova Direktiva ne dovodi u pitanje odredbe koje se posebno odnose na autorsko pravo, autorskom pravu srodna prava ili na bilo koja druga prava ili obveze što postoje na podacima, djelima ili na drugoj građi sadržanoj u bazi podataka, patentno pravo, žigove, pravo dizajna, zaštitu nacionalnog blaga, propise o ograničavajućim praksama i nepoštenom tržišnom natjecanju, poslovne tajne, sigurnost, povjerljivost, zaštitu podataka i privatnost, pristup javnim dokumentima i ugovorno pravo.</p>	<p>AUTORSKA ZBIRKA I AUTORSKA BAZA PODATAKA</p> <p>Članak 9.</p> <p>(2) Zaštita koju uživa autorska zbirka iz stavka 1. ovoga članka ne proteže se na njezin sadržaj i ni na koji način ne utječe na prava koja postoje na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u tu zbirku.</p> <p>Članak 168.</p> <p>(2) Zaštita koju uživa neoriginalna baza podataka ne proteže se na njezin sadržaj i ni na koji način ne utječe na prava koja postoje na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u tu bazu podataka niti se odnosi na ikakva druga prava ili obveze koje postoje na podacima ili na drugoj</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>građi sadržanoj u toj bazi podataka.</p> <p>(3) Zaštita neoriginalne baze podataka nezavisna je od njezine zaštite autorskim pravom ili bilo kojim drugim pravom i primjenjuje se bez obzira na to je li baza podataka ujedno prikladna za zaštitu autorskim ili bilo kojim drugim pravom.</p> <p>(4) Zaštita neoriginalne baze podataka ne utječe na zaštitu njenog sadržaja patentom, žigom ili industrijskim dizajnom, na propise o zaštiti kulturne baštine, o ograničavajućim praksama i zaštiti poštenog trgovanja, o poslovnim tajnama, sigurnosti, povjerljivosti, zaštiti podataka i privatnosti, pristupu javnim dokumentima kao ni na ugovorno pravo.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 14.</p> <p>Vremenska primjena</p> <p>1. Zaštita autorskim pravom iz ove Direktive primjenjuje se i na baze podataka koje su stvorene prije datuma iz članka 16. stavka 1. i koje na taj datum ispunjavaju uvjete utvrđene ovom Direktivom za zaštitu baza podataka autorskim pravom.</p> <p>2. Bez obzira na stavak 1., kad baza podataka zaštićena aranžmanima o autorskom pravu u državi članici na datum objave ove Direktive ne ispunjava kriterije podobnosti za zaštitu autorskim pravom utvrđene člankom 3. stavkom 1., ova Direktiva neće imati učinak na skraćivanje preostalog roka trajanja zaštite osigurane prema takvim aranžmanima u toj državi članici.</p> <p>3. Zaštita prava prema odredbama ove Direktive predviđena člankom 7. primjenjuje se i na baze podataka čija je izrada završena najviše petnaest godina prije datuma koji se navodi u članku 16. stavku 1. i koje na taj dan zadovoljavaju zahtjeve utvrđene člankom 7.</p> <p>4. Zaštita predviđena stavcima 1. i 3. ne dovodi u pitanje bilo koje postupke završene i prava stečena prije datuma navedenog u tim stavcima.</p>	<p>Članak 305.</p> <p>(1) Ovaj se Zakon primjenjuje na sva autorska djela, sve izvedbe umjetnika izvođača, sve fonograme, sve videograme, sve programske signale, sve neoriginalne baze podataka te sva pisana izdanja u pogledu kojih prava nisu prestala do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima - pročišćeni tekst (NN 167/03, 79/07, 80/11, 125/11, 141/13, 127/14, 62/17) članak/članci 202. stavak 4. i članak 203.</p>
--	--	----------------------------	---

5. U slučaju baze podataka čija je izrada završena najviše petnaest godina prije datuma navedenog u članku 16. stavku 1., rok trajanja zaštite pravom predviđenim člankom 7. istječe istekom petnaest godina od prvoga siječnja godine koja slijedi taj datum.			
Članak 15. Obvezujuća priroda određenih odredaba Svaka ugovorna odredba koja je u suprotnosti s člankom 6. stavkom 1. i člankom 8. ništavna je.	Članak 171. (4) Ugovorne odredbe suprotne stavcima 1., 2. i 3. ovoga članka, ništetne su. Članak 206. (3) Ugovorne odredbe protivne stavku 1. ovoga članka ništetne su.	U potpunosti preuzeto	
Članak 16. Završne odredbe 1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 1. siječnja 1998. Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno prenijeti.

<p>upućivanja utvrđuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p> <p>3. Najkasnije nakon isteka treće godine od datuma navedenog u stavku 1. i svake tri godine nakon toga, Komisija podnosi Europskom parlamentu, Vijeću te Gospodarskom i socijalnom odboru izvješće o primjeni ove Direktive, u kojem, među ostalim, na temelju posebnih podataka koje dostavljaju države članice, posebno ispituje primjenu prava sui generis, uključujući članke 8. i 9., i posebno provjerava je li primjena toga prava dovela do zlorabe vladajućeg položaja ili do drugog narušavanja slobodnog tržišnog natjecanja, što bi opravdalo poduzimanje odgovarajućih mjera, uključujući uvođenje pravila o prisilnoj licenci. Prema potrebi ona podnosi prijedloge za prilagodbu ove Direktive u skladu s razvojem događaja u području baza podataka.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 17.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno prenijeti.</p>
---	--	----------------------------------	---

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Uskladenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Euro

		unije u potpunosti preuzet u odredbama prijedloga propisa?	pske unije nije preuzet ili je djelo mično preuzet u odredbama prijedloga propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva odnosi na pravnu zaštitu autorskog i srodnih prava u okviru unutarnjeg tržišta, s posebnim naglaskom na informacijsko društvo.</p> <p>2. Osim u slučajevima iz članka 11., ova Direktiva ostavlja netaknutima i ni na koji način ne utječe na postojeće odredbe Zajednice koji se odnose na:</p> <p>(a) pravnu zaštitu računalnih programa;</p> <p>(b) pravo iznajmljivanja, pravo posudbe i određena prava srodna autorskom pravu u području intelektualnog vlasništva;</p> <p>(c) autorsko i srodna prava primjenjiva na radiodifuzijsko emitiranje programa putem satelita i kabelsko reemitiranje;</p> <p>(d) rok trajanja zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava;</p> <p>(e) pravnu zaštitu baza podataka.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Članak 1. Direktive pojašnjava se njezin predmet stoga nije potre

<p>POGLAVLJE II.</p> <p>PRAVA I IZNIMKE</p>			bno izriči to preu zima nje.
<p>Članak 2.</p> <p>Pravo reproduciranja</p> <p>Države članice moraju predvidjeti isključivo pravo davanja ovlaštenja ili zabrane za izravno ili neizravno, privremeno ili trajno reproduciranje bilo kojim sredstvima i u bilo kojem obliku, u cijelosti ili u dijelovima:</p> <p>(a) autorima, njihovih djela;</p> <p>(b) umjetnicima izvođačima, fiksacija njihovih izvedbi;</p> <p>(c) proizvođačima fonograma, njihovih fonograma;</p> <p>(d) proizvođačima prvih fiksiranja filmova, izvornika i umnoženih primjeraka njihovih filmova;</p> <p>(e) organizacijama za radiodifuziju, fiksacija njihovih radiodifuzijskih emitiranja, bez obzira na to jesu li ta emitiranja prenesena putem žice ili putem zraka, uključujući kabelom ili satelitom.</p>	<p>3.2. <i>Imovinska prava autora</i></p> <p>OPĆENITO</p> <p>Članak 25.</p> <p>Autor ima isključivo pravo sa svojim autorskim djelom i koristima od njega činiti što ga je volja, te svakoga drugog od toga isključiti, ako ovim</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

	<p>Zakonom nije drukčije određeno. To pravo obuhvaća, osobito:</p> <p>-</p> <p>prav o umn ožav anja</p> <p>-</p> <p>prav o distri bucij e (prav o stavl janja u prom et),</p> <p>-</p> <p>prav o priop</p>		
--	--	--	--

	<p>čava nja autor skog djela javn osti,</p> <p>-</p> <p>prav o prera de.</p> <p>UMNOŽAV ANJE</p> <p>Članak 26.</p> <p>(1) Pravo umnoža vanja je isključiv o pravo izrade autorsko g djela u jednom ili više primjera</p>		
--	--	--	--

	ka, u cijelosti ili u dijelovi ma, izravno ili neizravn o, privreme no ili trajno, bilo kojim sredstvi ma i u bilo kojem obliku. Pravo umnoža vanja uključuj e i fiksiranj e koje označav a utvrđiva nje autorsko g djela na materijal		
--	---	--	--

	<p>nu ili drugu odgovarajuću podlogu.</p> <p>(2) Autorsko djelo se osobito umnožava: grafičkim postupcima, fotokopiranjem i drugim fotografskim postupcima kojima se postiže isti učinak, zvučnim ili vizualnim snimanje</p>		
--	--	--	--

	m, građenje m odnosno izvedbo m djela arhitektu re, pohrano m autorsko g djela u elektroni čkom obliku, fiksiranj em autorsko g djela prenošen og računaln om mrežom na materijal nu podlogu, učitavan jem ili pohrano m računaln og		
--	---	--	--

	<p>program a, umnoža vanjem koje je potrebno za prikaziv anje, izvođenj e ili prenošen je računaln og program a, kao i umnoža vanjem autorsko g djela u okviru prateće internets ke usluge iz članka 41. stavka 2. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 127.</p> <p>Umjetnik</p>		
--	---	--	--

	<p>izvođač ima isključivo pravo fiksiranja svoje nefiksirane izvedbe te daljnjeg umnožavanj a svoje fiksirane izvedbe.</p> <p>Članak 135.</p> <p>(1) Proizvo đač fonogra ma ima sljedeća imovins ka prava:</p> <p>-</p> <p>isklj učiv o prav o umn ožav anja svoji</p>		
--	--	--	--

	h fono gram a		
	Članak 147.		
	Audiovizual ni producent ima sljedeća imovinska prava:		
	-		
	isklj učiv o prav o umn ožav anja svoji h vide ogra ma		
	PRAVA ORGANIZ ACIJE ZA EMITIRAN		

	<p>JE</p> <p>Članak 153.</p> <p>(1) Organi zacija za emitiranje ima sljedeća imovins ka prava:</p> <p>-</p> <p>isključiv o prav o fiksira nja svog nefik siran og prog rams kog signa la</p> <p>-</p>		
--	---	--	--

	isključivo pravo umnogavanja svog fiksiranog programskog signala		
<p>Članak 3.</p> <p>Pravo priopćavanja autorskog djela javnosti i pravo stavljanja drugih predmeta zaštite na raspolaganje javnosti</p> <p>1. Države članice moraju predvidjeti autorima isključivo pravo davanja ovlaštenja ili zabrane za svako priopćavanje njihovih djela javnosti, žicom ili bežičnim putem, uključujući stavljanje njihovih djela na raspolaganje javnosti tako da im pripadnici javnosti mogu pristupiti s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.</p> <p>2. Države članice moraju predvidjeti isključivo pravo davanja ovlaštenja ili zabrane za stavljanje na raspolaganje javnosti, žicom ili bežičnim putem, tako da im pripadnici javnosti mogu pristupiti s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu:</p> <p>(a) umjetnicima izvođačima, fiksacija njihovih izvedbi;</p> <p>(b) proizvođačima fonograma, njihovih fonograma;</p> <p>(c) proizvođačima prvih fiksiranja filmova, izvornika i primjeraka njihovih filmova;</p> <p>(d) organizacijama za radiodifuziju, fiksacija njihovih radiodifuzijskih emitiranja, bez obzira na to jesu li ta emitiranja prenesena putem žice ili putem zraka, uključujući kabelom ili satelitom.</p>	<p>PRIOPĆAVANJE AUTORSKOG DJELA JAVNOSTI</p> <p>Članak 29.</p> <p>(1) Autor ima isključivo pravo priopćavanja</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>3. Prava iz stavaka 1. i 2. ne iscrpljuju se bilo kojom radnjom priopćavanja javnosti ili stavljanja na raspolaganje javnosti određenom ovim člankom.</p>	<p>autorsko g djela javnosti na svaki način, žicom ili bežični m putem. Za svako priopćav anje autorsko g djela javnosti potrebno je pribaviti odobrenj e ugovoro m ili na drugi način, ako ovim Zakono m nije drukčije određen o.</p>		
--	--	--	--

	(2) Pravo priopćavanja autorskog djela javnosti iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća, osobito: -		
--	---	--	--

	-		
--	---	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	-		
--	---	--	--

	-		
	-		

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	-		
--	---	--	--

	-		
--	---	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	<p>Članak 129.</p> <p>(1) Umjetnik izvođač ima isključivo pravo priopćavanja javnosti svoje nefiksirane i fiksirane umjetničke izvedbe, koje</p>		
--	--	--	--

	osobito obuhvaća:		
	-		
		pravnočinjenjadostupnim	
		ja	

	<div>vnosti</div> <div>Članak 135.</div> <div>(1) Proizvođač fonograma ima sljedeća imovinska prava:</div> <div>-</div> <div>isključivo pravo činjenja dostupnim javnosti svojih fonogram</div>		
--	---	--	--

	<p>a</p> <p>Članak 147.</p> <p>Audiovizual ni producent ima sljedeća imovinska prava:</p> <p>-</p> <p>isklj učiv o prav o činje nja dost upni m javn osti svoji h vide ogra ma</p> <p>Članak 153.</p> <p>(1) Organi zacija za emitiranje</p>		
--	--	--	--

	<div>e ima sljedeća imovins ka prava: - isklj učiv o prav o činje nja dost upni m javn osti svog prog rams kog signa la</div>		
--	---	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Pravo distribucije</p> <p>1. Države članice moraju predvidjeti autorima isključivo pravo davanja ovlaštenja ili zabrane za bilo koji oblik distribucije javnosti izvornika ili primjeraka njihovih djela prodajom ili na koji drugi način.</p> <p>2. Pravo distribucije unutar Zajednice ne iscrpljuje se u pogledu izvornika ili primjeraka djela, osim kada je prva prodaja ili drugi prijenos vlasništva nad tim predmetom u Zajednici izvršen od strane nositelja prava ili uz njegov pristanak.</p>	<p>Članak 25.</p> <p>Autor ima isključivo pravo sa svojim autorskim djelom i koristima od njega činiti što ga je volja, te svakoga drugog od toga isključiti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. To pravo obuhvaća, osobito:</p> <p>-</p> <p>prav o umn ožav anja</p> <p>-</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
--	--	---	--

	<div> <div>prav o distri bucij e (prav o stavl janja u prom et),</div> <div>-</div> <div>prav o priop ćava nja autor skog djela javn osti,</div> <div>-</div> <div>prav o prera de.</div> </div>		
--	--	--	--

	<p>Članak 27.</p> <p>(1) Pravo distribucije je isključivo pravo stavljanja u promet izvornika ili primjerkautorskog djela prodajom ili na drugi način, uključujući iznajmljivanje, te njihova nuđenja javnosti u tu svrhu. Skladištenje primjerkautorsko</p>		
--	--	--	--

	<p>g djela i poduzim anje drugih radnji radi distribuc ije primjera ka autorsko g djela izjednač eno je s distribuc ijom.</p> <p>(3) S prvom prodajo m ili drugim prijenos om vlasništ a nad izvornik om ili primjerc ima autorsko g djela na području</p>		
--	--	--	--

	države članice Europsk e unije ili stranke Ugovora o Europsk om ekonom skom prostoru, od strane nositelja prava ili uz njegov pristana k, iscrpljuj e se pravo distribuc ije u pogledu tog izvornik a odnosno tih primjera ka		
--	--	--	--

	<p> autorsko g djela za područje Republi ke Hrvatske . </p> <p> Iscrpljen jem prava distribuc ije ne prestaje pravo iznajmlji vanja autorsko g djela, pravo autora da odobri ili zabrani izvoz ili uvoz izvornik a ili primjera ka autorsko g djela u treću </p>		
--	--	--	--

	državu, kao i pravo na naknadu za javnu posudbu autorskog djela.		
<p>Članak 5.</p> <p>Iznimke i ograničenja</p> <p>1. Privremene radnje reproduciranja iz članka 2., koje su prolazne ili popratne i koje čine sastavni i bitan dio tehnološkog postupka i čija je jedina svrha omogućiti:</p> <p>(a) prijenos u mreži između trećih strana putem posrednika; ili</p> <p>(b) ovlašteno korištenje;</p> <p>djela ili drugog predmeta zaštite i koje nemaju neovisan gospodarski značaj, izuzete su iz prava reproduciranja predviđenog člankom 2.</p> <p>2. Države članice mogu predvidjeti iznimke ili ograničenja prava reproduciranja predviđenog člankom 2. u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) u odnosu na reproduciranje na papir ili sličan medij, učinjeno uporabom bilo koje fotografske tehnike ili nekim drugim postupkom koji ima slične učinke, uz iznimku grafičkog izdanja glazbenog djela (notni materijal), pod uvjetom da nositelji prava dobiju pravičnu naknadu;</p> <p>(b) u odnosu na reproduciranje na bilo koji medij koje je učinila fizička osoba za privatnu uporabu i u svrhu koja nije ni izravno ni neizravno komercijalna, uz uvjet da nositelji prava dobiju pravičnu naknadu, pri čemu se uzima u obzir primjena ili neprimjena tehničkih mjera iz članka 6. na djelo ili na drugi predmet zaštite;</p> <p>(c) u odnosu na posebne radnje umnožavanja od strane javnih knjižnica, obrazovnih ustanova, muzeja ili arhiva, koje nisu izvršene radi ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi;</p> <p>(d) u odnosu na efemerne snimke djela snimljene od strane organizacije za radiodifuziju vlastitim sredstvima i za potrebe</p>	<p>PRIVREMENE RADNJE UMNOŽAVANJA</p> <p>Članak 177.</p> <p>Privremene radnje umnožavanja autorskog djela, čija je jedina svrha omogućavanje prijenosa u mreži između trećih strana preko</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>vlastitog emitiranja; čuvanje tih snimki u službenim arhivima može, na temelju njihova iznimnog dokumentarnog karaktera, biti dopušteno;</p> <p>(e) u odnosu na reproduciranje radiodifuzijskih emitiranja od strane nekomercijalnih socijalnih institucija, kao što su bolnice ili zatvori, uz uvjet da nositelji prava dobiju pravičnu naknadu.</p>			
<p>3. Države članice mogu predvidjeti iznimke ili ograničenja prava navedenih u člancima 2. i 3. u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) korištenje isključivo namijenjeno davanju primjera u nastavi ili znanstvenom istraživanju, ako je naveden izvor, uključujući i ime autora, osim u slučajevima kada je to nemoguće, a u opsegu potrebnom za korištenje u nekomercijalne svrhe;</p> <p>(b) korištenje za potrebe osoba s invalidnošću, koje je u neposrednoj vezi s invalidnošću i koje je nekomercijalne naravi, a u opsegu potrebnom za određenu invalidnost;</p> <p>(c) reproduciranje od strane tiska, priopćavanje javnosti ili činjenje dostupnim objavljenih članaka o tekućim gospodarskim, političkim ili vjerskim pitanjima ili radiodifuzijskih emitiranja djela ili drugih predmeta zaštite istog karaktera, u slučajevima kada takvo korištenje nije izričito pridržano, i ako je naveden izvor, uključujući ime autora, ili korištenje djela ili drugih predmeta zaštite radi izvještavanja o tekućim događajima, u opsegu koji odgovara svrsi informiranja javnosti o tekućim događajima, ako je, osim ako to nije moguće, naveden izvor, uključujući ime autora;</p> <p>(d) doslovno navođenje u svrhe kao što je kritika ili osvrt, uz uvjet da se oni odnose na djelo ili na drugi predmet zaštite koji je već zakonito stavljen na raspolaganje javnosti, da je, osim ako to nije moguće, naveden izvor, uključujući ime autora, i da je njihovo korištenje u skladu s poštenom praksom, i u mjeri opravdanoj svrhom koja se želi postići;</p> <p>(e) korištenje za potrebe javne sigurnosti ili za osiguranje pravilnog izvršavanja ili izvješćivanja o upravnim, parlamentarnim ili sudskim postupcima;</p> <p>(f) korištenje političkih govora kao i izvadaka iz javnih predavanja ili sličnih djela ili predmeta zaštite u mjeri koja je opravdana informativnom svrhom i uz uvjet da je izvor, uključujući i ime autora, naveden, osim kada se pokaže da to nije moguće;</p> <p>(g) korištenje tijekom vjerskih ili službenih svečanosti koje organiziraju javne vlasti;</p> <p>(h) korištenje djela, kao što su djela arhitekture ili skulpture, koja su trajno smještena na javnim mjestima;</p> <p>(i) popratno uključivanje djela ili drugog predmeta zaštite u drugi materijal;</p> <p>(j) korištenje s ciljem oglašavanja javne izložbe ili prodaje umjetničkih djela, u opsegu potrebnom za promicanje događanja, isključujući bilo kakvo drugo komercijalno korištenje;</p> <p>(k) korištenje radi karikature, parodije ili pastiša;</p> <p>(l) korištenje vezano uz upoznavanje s opremom ili uz popravak opreme;</p> <p>(m) korištenje umjetničkog djela u obliku zgrade ili crteža ili plana zgrade za potrebe rekonstrukcije zgrade;</p> <p>(n) korištenje priopćavanjem ili stavljanjem na raspolaganje, s ciljem istraživanja ili privatnog izučavanja, pojedinim pripadnicima javnosti putem posebnih uređaja u prostorijama ustanova iz stavka 2. točke (c), djela ili drugih predmeta zaštite koji se nalaze u njihovim zbirkama koje nisu podložne uvjetima kupnje ili uvjetima licenciranja;</p>	<p>posrednika ili ovlašteno korištenje autorskog djela, koje su prolazne ili popratne, koje čine sastavni i bitni dio tehnološkog procesa i koje kao takve nemaju nezavisan gospodarski značaj, izuzete su od autorskih i srodnih isključivih prava umnožavanja iz članka 26. ovoga Zakona.</p> <p>UMNOŽAVANJE AUTORSKOG DJELA ZA</p>		

<p>(o)korištenje u određenim drugim slučajevima od manje važnosti kada iznimke i ograničenja već postoje u nacionalnom pravu, uz uvjet da se oni odnose samo na analogno korištenje i da ne utječu na slobodan protok roba i usluga unutar zajednice, ne dovodeći u pitanje druge iznimke i ograničenja sadržana u ovom članku.</p> <p>4. Kada države članice mogu predvidjeti iznimku ili ograničenje prava umnožavanja sukladno člancima 2. i 3., one slično tome mogu predvidjeti iznimku ili ograničenje prava distribucije iz članka 4. u opsegu opravdanom svrhom odobrene radnje umnožavanja.</p> <p>5. Iznimke i ograničenja predviđeni stavicima 1., 2., 3. i 4. primjenjuju se samo u određenim posebnim slučajevima koji nisu u sukobu s uobičajenim iskorištavanjem djela ili drugog predmeta zaštite i koji bezrazložno ne dovode u pitanje zakonite interese nositelja prava.</p> <p>POGLAVLJE III.</p> <p>ZAŠTITA TEHNIČKIH MJERA I PODATAKA O UPRAVLJANJU PRAVIMA</p>	<p>PRIVATNO KORIŠTEN JE UZ PLAĆANJE ODGOVAR AJUĆE NAKNADE</p> <p>Članak 178.</p> <p>(1) Fizička osoba može iz zakonito objavlje nog izvora umnoža vati autorsko djelo na bilo koju podlogu, kao i umnoža vati autorsko djelo u obliku fotokopi je, ako to čini za</p>		
---	---	--	--

	<p>privatno korištenje koje nema izravno ili neizravno komercijalnu svrhu i nije namijenjeno ili pristupačno javnosti.</p> <p>(2) Kad se autorsko djelo može umnožavati bez autorovog odobrenja u skladu s odredbama stavka 1. ovoga</p>		
--	--	--	--

	članka, autori djela za koja se, s obzirom na njihovu prirodu, može očekivat i da će bez njihova odobrenj a biti umnože na snimanje m na nosače zvuka, slike ili teksta ili fotokopi ranjem, za privatno korištenj e, imaju pravo na odgovar ajuću naknadu		
--	--	--	--

	<p>od prodaje praznih nosača zvuka, slike ili teksta i tehničkih uređaja.</p> <p>(3) Autori imaju, osim prava iz stavka 2. ovoga članka, i pravo na odgovarajuću naknadu od fizičke ili pravne osobe koja uz naplatu obavlja usluge fotokopiranja.</p>		
--	--	--	--

	<p>(4) S fotokopi ranjem su izjednač ene sve druge tehnike umnoža vanja, a s uređajim a za zvučno i vizualno snimanje izjednač eni su drugi uređaji koji omoguć avaju isti učinak.</p> <p>ODGOVAR AJUĆA PRIMJENA</p>		
--	--	--	--

	<p>ODREDAB A O UMNOŽAV ANJU ZA PRIVATNO KORIŠTEN JE NA SRODNA PRAVA</p> <p>Članak 180.</p> <p>(1) Odredbe iz članaka 178. i 179. ovoga Zakona primjenj uju se na odgovar ajući način i na umjetnik e izvođače , proizvođ ače fonogra ma,</p>		
--	--	--	--

	<p>audiovizualne producerske i nakladničke informativnih publikacija.</p> <p>(2) Programski signali organizacija za emitiranje mogu se umnožavati za privatno korištenje u skladu s člankom 178. stavkom 1. ovoga Zakona, bez plaćanja odgovar</p>		
--	--	--	--

	<p>ajuće naknade iz članka 178. stavka 2. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Bez obzira na to što nemaju vlastito isključiv o pravo umnoža vanja svojih pisanih izdanja, nakladni ci takvih izdanja imaju vlastito pravo na odgovar ajuću naknadu za umnoža vanje njihovih</p>		
--	--	--	--

	izdanja za privatno korištenj e, u skladu s odgovar ajućom primjeno m članaka 178. i 179. ovoga Zakona.		
	(4) Pravo na odgovar ajuću naknadu iz stavka 3. ovoga članka traje 50 godina od zakonito g izdanja djela, računaju ći od 1.		

	<p>siječnja godine koja neposred no slijedi godinu izdavanj a. Njime se može slobodn o raspolag ati.</p> <p>SLUČAJEV I KAD UMNOŽAV ANJE ZA PRIVATNO KORIŠTEN JE NIJE DOPUŠTE NO</p> <p>Članak 181.</p> <p>Nije dopušteno umnožavanj e za</p>		
--	--	--	--

	privatno korištenje cijele knjige, osim ako su primjerci te knjige rasprodani najmanje dvije godine, grafičkih izdanja glazbenih djela (notni materijal), autorskih baza podataka, neoriginalni h baza podataka, kartografski h djela, računalnih programa, kao ni izgradnja arhitektonsk og objekta, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije		
--	--	--	--

	<p>određeno.</p> <p>Članak 236.</p> <p>(14) Odgovarajuća naknada za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 179. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona je pravična naknada, pri čemu se prilikom određivanja iznosa odgovarajuće naknade, osim načela za</p>		
--	--	--	--

	određiva nje visine cijene korištenj a predmet a zaštite iz stavka 1. ovoga članka, uzima u obzir vjerojatn a šteta koja autoru nastaje kada se njegovo djelo bez njegova odobrenj a umnoža va za privatno korištenj e, primjena tehnički h mjera zaštite		
--	--	--	--

	pristupa korištenj u djela te druge okolnost i koje mogu biti od utjecaja na pravilno odmjera vanje oblika i iznosa odgovar ajuće naknade. Odgovar ajuća naknada ne smije nerazum no opteretiti poslovan je proizvođ ača i uvoznik a iz članka 179. stavka 1.		
--	--	--	--

	ovoga Zakona te se pri određiva nju iznosa odgovar ajuće naknade u obzir mora uzeti cijena praznih nosača zvuka, slike ili teksta, tehnički h uređaja, kao i druge relevant ne tržišne okolnost i. Prije pokretan ja postupka donošenj a cjenika iz članka		
--	---	--	--

	<p>231. ovoga Zakona za nove prazne nosače zvuka, slike ili teksta i tehničke uređaje, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je provesti istraživanje stvarnog korištenja tih praznih nosača zvuka, slike ili teksta i tehničkih uređaja za</p>		
--	---	--	--

	umnoža vnje predmet a zaštite, a rezultati kojeg će se uzeti u obzir pri određiva nju iznosa odgovar ajuće naknade. Rezultati takvog istraživa nja bit će javno objavlje ni na mrežnoj stranici organiza cije za kolektiv no ostvariv anje prava.		
--	--	--	--

	<p>ZBIRKE NAMIJENJ ENE NASTAVI ILI ZNANSTV ENOM ISTRAŽIV ANJU</p> <p>Članak 192.</p> <p>(1) Dopušte no je, bez odobrenja nositelja prava, umnožavanj e na papir ili bilo koji drugi medij i distribuiranj e pojedinih odlomaka zakonito objavljenih autorskih djela ili cjelovitih kratkih autorskih djela s područja znanosti,</p>		
--	---	--	--

	<p>knji-ževnost i i glazbe, kao i pojedinačni h objavljenih autorskih djela s područja likovnih umjetnosti, arhitekture, primijenjeni h umjetnosti i industrijsko g dizajna, fotografskih ili kartografski h djela te prikaza znanstvene ili tehničke prirode, u obliku zbirke koja sadržava priloge više autora i koja je po svojem sadržaju i sistematizac iji isključivo</p>		
--	---	--	--

	namijenjena nastavi ili znanstvenom istraživanju uz navođenje izvora, osim ako to autor izričito ne zabrani. Umnožavanje i distribuiranje pojedinih dijelova autorskih djela ne smatra se povredom prava iz članaka 22. i 23. ovoga Zakona, osim ako bi se objavljivanjem pojedinih dijelova ugrozili čast ili ugled autora.		
--	--	--	--

	<p>EFEMERN E SNIMKE</p> <p>Članak 185.</p> <p>(1) Organizacija za emitiranje koja ima odobrenje za emitiranje autorskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi ili umjetničke glazbene izvedbe, može ih, bez odobrenja nositelja prava i</p>		
--	---	--	--

	bez plaćanja naknade, umnoža vati vlastitim sredstvi ma na nosač zvuka, slike ili teksta, za potrebe vlastitog emitiranj a (efemern e snimke).		
	(2) Organiz acija za emitiranj e dužna je efemern e snimke iz stavka 1. ovoga članka najkasnij e u roku		

	<p>od mjesec dana od dana emitiranj a uništiti ili ih pohraniti u vlastito m ili u javnom službeno m arhivu ako te snimke imaju posebnu dokume ntarnu vrijedno st.</p> <p>(3) Efemern e snimke, koje su u skladu s odredbama iz stavka 2. ovoga članka pohranjene, mogu se</p>		
--	--	--	--

	ponovo emitirati, reemitirati, prenijeti izravnim protokom, učiniti dostupnim javnosti, biti sadržane u pratećoj internetskoj usluzi, te im se može dati pristup javnosti u skladu sa člankom 43. ovoga Zakona uz odobrenje nositelja prava i plaćanje naknade. Ovo pravo se obavezno ostvaruje u kolektivnom sustavu. OGRANIČ ENJA PRAVA		
--	---	--	--

	<p>UMNOŽAV ANJA U KORIST POJEDINI H USTANOV A</p> <p>Članak 188.</p> <p>Istraživa čke organiza cije iz članka 182. stavka 2. ovoga Zakona, institucij e kulturne baštine iz članka 182. stavka 3. ovoga Zakona, obrazov ne ustanove , ustanove za</p>		
--	---	--	--

	predškolski odgoj i socijalne (karitativne) ustanove mogu, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavati autorsko djelo ili predmet srodnog prava iz ovoga Zakona, na bilo koju podlogu, za svoje posebne potrebe koje su u suglasju s		
--	---	--	--

	njihovo m javnom svrhom, kao što su potrebe očuvanja i osiguran ja građe, tehničke obnove i popravljanja građe, upravljanja zbirkom i ostale vlastite potrebe, ako pri tome ne ostvaruju izravnu ili neizravnu komercijalnu korist.		
--	--	--	--

	<p>KORIŠTEN JE U NASTAVI</p> <p>Članak 193.</p> <p>(1) Dopus- teno je, bez odobrenj a nositelja prava i bez plaćanja naknade, javno izvođenj e ili scensko prikaziv anje autorski h djela u obliku izravnog poučava nja na nastavi, ili na priredba ma koje</p>		
--	---	--	--

	<p>su vezane uz nastavu, u opsegu opravda nom obrazov nom svrhom koja se želi postići takvim priopćav anjem, ako se autorsko djelo ne koristi radi ostvariv anja komercij alne svrhe, ako izvođači ne primaju naknadu za izvođenj e</p>		
--	---	--	--

	autorskih djela, te ako se ne naplaćuju ulaznice.		
	(2) Dopusćeno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava, u svrhu davanja primjera u nastavi ili u znanstvenom		

	<p>istraživa nju, koje je opravda no nekomer cijalnom svrhom koja se želi postići, s time da se mora naznačiti izvor i ime autora ili drugog nositelja prava, osim ako se to pokaže nemogu ćim.</p> <p>(3) Nekom ercijalna svrha podrazu mijeva nekomer cijalnu</p>		
--	---	--	--

	<p>svrhu pojedine nastavne aktivnosti, pri čemu organizacijska struktura i sredstva za financiranje obrazovne ustanove nisu odlučujući za utvrđivanje je li pojedina nastavna aktivnost nekomerциjalne naravi.</p> <p>(4) Ograničenje iz ovoga</p>		
--	--	--	--

	<p>članka primjenjuje se na odgovarajući način i u aktivnostima cjeloživotnog obrazovanja koje provode državne institucije, javne ustanove i drugi subjekti koji su ovlašteni poduzimati takve aktivnosti.</p> <p>OGRANIČENJE U KORIST OSOBA S INVALIDITETOM</p>		
--	--	--	--

	<p>Članak 189.</p> <p>Za potrebe osoba s invaliditetom dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava na način koji je u izravnoj vezi s invaliditetom tih osoba i koje je nekomercijalne</p>		
--	--	--	--

	<p>naravi, a u opsegu potrebno m za odnosni invalidit et.</p> <p>CITATI, KRITIKE I OSVRTI</p> <p>Članak 198.</p> <p>Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, doslovno navođenje ulomaka autorskog djela (citata) ili predmeta srodnog prava koji su na zakonit način postali</p>		
--	---	--	--

	<p>pristupačni javnosti, radi znanstvenog istraživanja, nastave, kritike, polemike, recenzije, osvrta i slično, u mjeri opravdanoj svrhom koja se želi postići i u skladu s dobrim običajima, s time da se mora naznačiti izvor i ime autora, ako je to moguće, s obzirom na način korištenja.</p> <p>POPRA TNO I INCIDE</p>		
--	--	--	--

	<p>NTALN O KORIŠT ENJE</p> <p>Članak 199.</p> <p>Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanj e, distribuiranj e i priopćavanj e javnosti na svaki i bilo koji način, autorskih djela i predmeta srodnih prava kad se popratno i incidentalno koriste kao nebitna djela ili</p>		
--	---	--	--

	<p>predmeti srodnih prava uz pravi predmet umnožavanj a, distribuiranj a ili priopćavanj a javnosti.</p> <p>SLOBODN O KORIŠTEN JE RADI JAVNE SIGURNOS TI</p> <p>Članak 208.</p> <p>(1) Dopušt eno je, bez odobrenj a nositelja prava i bez plaćanja naknade, koristiti</p>		
--	--	--	--

	autorsko djelo, uključuj ući autorsku bazu podataka , kao i predmet e srodnih prava, uključuj ući neorigin alnu bazu podataka , u mjeri i na način kojim se ostvaruj u potrebe javne sigurnos ti.		
	KORIŠTEN JE AUTORSKI H DJELA U		

	<p>SUDSKIM, UPRAVNI M I DRUGIM SLUŽBENI M POSTUPCI MA</p> <p>Članak 195.</p> <p>(1) Dopušte no je, bez odobrenj a nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnoža vanje autorski h djela i predmet a srodnih prava radi korište-n ja u sudskim,</p>		
--	--	--	--

	<p>upravni m, arbitražn im i drugim službeni m postupci ma.</p> <p>(2) Odredbe iz stavka 1. ovoga članka na odgovar ajući način primjenj uju se i na priopćav anje javnosti primjera ka autorski h djela i predmet a srodnih prava izrađeni</p>		
--	---	--	--

	<p>h za potrebe službenih postupaka.</p> <p>KORIŠTEN JE U SVRHU INFORMIRANJA JAVNOSTI</p> <p>Članak 196.</p> <p>(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, u opsegu potrebno m za izvješćivanje javnosti o</p>		
--	---	--	--

	<p>tekućim događajima, putem tiska, radija, televizije ili na druge načine, umnožavanje, distribuiranje te priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti:</p> <p>-</p> <p>autor skih djela i pred meta srodnih</p>		
--	---	--	--

	prav a koji se poja vljuj u kao sasta vni dio teku ćeg doga đaja o koje m se javn ost izvje šćuje , pod uvjet om da se koris te u opse gu koji odgo vara svrsi		
--	---	--	--

	i nači nu izvje š-ćiv anja o teku ćem doga đaju		
	-		
	obja vljen ih novi nski h člana ka i fotog rafija , radij skih i telev izijs kih prilo ga te drugi		

	h audi oviz ualni h snim ki o teku ćim politi čkim , gosp odar skim ili vjers kim pitan jima, koji su obja vljen i u drugi m sreds tvim a javn og priop ćava		
--	---	--	--

	nja, pod uvjet om da prav a za takv a koriš tenja nisu izriči to pridr žana i da se autor sko djelo ili pred met srod nog prav a koris ti u opse gu koji odgo		
--	--	--	--

	vara svrsi i nači nu izvje ščiva nja	-	
	javni h politi čkih, vjers kih i drugi h govo ra održ anih u tijeli ma drža vne ili lokal ne vlast i, vjers		

	<p>kim ustan ova ma ili prili kom drža vnih ili vjers kih sveč anost i te izva daka iz javni h pred avan ja.</p> <p>(2) U svim slučajevi ma iz stavka 1. ovoga članka potrebno je navesti</p>		
--	---	--	--

	<p>izvor i autorstv o djela ako je to moguće s obzirom na način korištenj a.</p> <p>SLOBODN O KORIŠTEN JE NA DRŽAVNI M SVEČANO STIMA</p> <p>Članak 197.</p> <p>(1) Dopušt eno je, bez odobrenj a nositelja prava i</p>		
--	--	--	--

	bez plaćanja naknade, priopćav anje javnosti autorski h glazbeni h djela tij ekom državnih svečanos ti koje organizir aju Predsjed nik Republi ke Hrvatske , Vlada Republi ke Hrvatske ili Sabor Republi ke Hrvatske , ministar stvo ili državna		
--	---	--	--

	<p>upravna organiza cija u Republic i Hrvatsk oj te Ustavni sud Republi ke Hrvatske ili Vrhovni sud Republi ke Hrvatske .</p> <p>UMNOŽAV ANJE AUTORSKI H DJELA TRAJNO SMJEŠTEN IH NA JAVNIM MJESTIMA</p> <p>Članak 200.</p> <p>(1) Dopušt</p>		
--	---	--	--

	eno je, bez odobrenj a nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnoža vanje, osim u trodimen zionalno m obliku, autorski h djela koja su trajno smješten a na ulicama, trgovima , parkovi ma ili drugim mjestim a pristupa čnim javnosti te		
--	--	--	--

	<p>distribuiranje i priopćavanje javnosti takvih umnoženih primjeraka.</p> <p>(2) Ograničenje iz stavaka 1. ovoga članka primjenjuje se samo u pogledu vanjskog izgleda arhitektonskog objekta.</p> <p>PLAKATI I KATALOZI</p>		
--	---	--	--

	<p>Članak 201.</p> <p>(1) Organi zatorima javnih izložbi ili aukcija dopušten o je, bez odobrenj a nositelja prava, u svrhu promovi ranja takvih događaja i u opsegu potrebno m za tu svrhu, umnoža vanje, na plakatim a i u katalozi ma za te izložbe ili auk-cije, i</p>		
--	--	--	--

	distribuiranje putem tih plakata i kataloga, djela likovnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti, industrijskog dizajna te fotografskih djela koja su izložena na javnoj izložbi ili aukciji ili namijenjena takvom izlaganju		
--	--	--	--

	u.		
	(2) U katalozi ma iz stavka 1. ovoga članka mora se navesti izvor i autorstv o djela.		
	PARODIJE I KARIKAT URE		
	Članak 202.		
	(1) Dopušt ena je, bez odobrenj a nositelja prava i bez		

	<p>plaćanja naknade, prerada autorsko g djela u parodiju i karikatur u, u mjeri koja je potrebna za njen smisao (primjeri ce humora, kritike djela koje je predmet parodije ili karikatur e, kritike društven ih događaja i pojava i slično), u skladu s dobrim običajim a.</p>		
--	---	--	--

	<p>KORIŠTEN JE AUTORSKI H DJELA U SVRHU UPOZNAV ANJA ILI ISKUŠAVA NJA UREĐAJA</p> <p>Članak 203.</p> <p>Trgovinama koje prodaju fonogra me ili videogra me ili uređaje za umnoža vanje ili za prijam zvuka ili slike, dopušten o je, bez odobrenj a nositelja</p>		
--	---	--	--

	prava i bez plaćanja naknade, sniman je autorsko g djela i predmet a srodnih prava na nosače zvuka, slike ili teksta, njihovo priopćav anje s tih nosača, kao i priopćav anje autorsko g djela ili predmet a srodnog prava koja se emitiraju , u opsegu		
--	--	--	--

	<p>potrebno m za upoznav anje ili iskušava nje rada tih zvučnih snimaka ili filmova ili uređaja neposred nim kupcima ili za njihov poprava k.</p> <p>Članak 5. stavak 5. Direktive preuzet je u članku 176. Prijedloga zakona i glasi:</p>		
--	--	--	--

	<p>ZAJEDNIČ KE ODREDBE</p> <p>Članak 176.</p> <p>(1) Objavlje nim autorski m djelom ili predmet om srodnog prava iz ovoga Zakona može se koristiti bez odobrenj a nositelja prava ili bez odobrenj a nositelja prava i bez plaćanja</p>		
--	---	--	--

	<p>naknade, samo u slučajevima koji su u ovom Zakonu izričito navedeni .</p> <p>(2) Odredbe o sadržajnim ograničenjima iz ovog dijela Zakona odnose se samo na takvo korištenje autorskog djela ili predmeta srodnog prava koje se</p>		
--	--	--	--

	<p>ne suprotsta vlja njihovo m redovito m korištenj u i ne šteti neoprav dano zakoniti m interesi ma nositelja prava.</p> <p>(3) Pojedin o sadržajn o ograniče nje iz ovog dijela Zakona ne utječe na primjenu ostalih sadržajn</p>		
--	---	--	--

	a ograniče nja iz ovog dijela Zakona.		
<p>Članak 6.</p> <p>Obveze u pogledu tehničkih mjera</p> <p>1. Države članice moraju predvidjeti odgovarajuću pravnu zaštitu protiv izbjegavanja učinkovitih tehničkih mjera, koje određena osoba obavlja znajući to ili imajući osnova to znati.</p> <p>2. Države članice moraju predvidjeti odgovarajuću pravnu zaštitu protiv proizvodnje, uvoza, distribucije, prodaje, iznajmljivanja, oglašavanja prodaje ili iznajmljivanja ili posjedovanja u komercijalne svrhe uređaja, proizvoda ili sastavnih dijelova ili pružanja usluga koji:</p> <p>(a) promiču se, oglašavaju ili prodaju na tržištu s ciljem izbjegavanja mjera; ili</p> <p>(b) imaju samo ograničenu komercijalnu svrhu ili ograničenu uporabu koja nije izbjegavanje; ili</p> <p>(c) prvenstveno su dizajnirani, proizvedeni, prilagođeni ili izrađeni s ciljem omogućavanja ili olakšavanja izbjegavanja; bilo kojih učinkovitih tehničkih mjera.</p> <p>3. Za potrebe ove Direktive, izraz „tehničke mjere” znači svaka tehnologija, uređaj ili sastavni dio napravljen da u uobičajenom djelovanju sprečava ili ograničava radnje, u odnosu na djela ili druge predmete zaštite, koje nisu odobrene od strane nositelja bilo kojeg autorskog prava ili srodnog prava kao što je propisano zakonom ili pravom sui generis propisanim poglavljem III. Direktive 96/9/EZ. Tehničke se mjere smatraju „učinkovitima”, kad nositelji prava korištenje zaštićenog djela ili drugog predmeta zaštite ograničavaju putem primjene kontrole pristupa ili zaštitnog postupka, kao što je enkripcija, premetanje ili druga preinaka djela ili drugog predmeta zaštite, ili putem nadzora umnožavanja, kojima se postiže cilj zaštite.</p> <p>4. Neovisno o pravnoj zaštiti predviđenoj stavkom 1., u odsutnosti dobrovoljnih mjera koje poduzimaju nositelji prava, uključujući ugovore između nositelja prava i drugih zainteresiranih strana, države članice moraju poduzeti odgovarajuće mjere kako bi osigurale da nositelji prava korisniku iznimke ili ograničenja, predviđenih nacionalnim pravom u skladu s</p>	<p>ZAŠTITA TEHNIČKI H MJERA</p> <p>Članak 272.</p> <p>(1) Osujeći vanje učinkovi tih tehnički h mjera koje služe za zaštitu autorsko g i srodnih prava predstav lja povredu</p>	U potp unos ti preu zeto	

<p>člankom 5. stavkom 2. točkama (a), (c), (d) i (e) i stavkom 3. točkama (a), (b) i (e), stave na raspolaganje sredstva za korištenje takve iznimke ili takvog ograničenja, u opsegu potrebnom za takvo korištenje i kad korisnik ima zakoniti pristup dotičnom zaštićenom djelu ili predmetu zaštite.</p> <p>Država članica može također poduzeti takve mjere s obzirom na korisnika iznimke ili ograničenja predviđenih u skladu s člankom 5. stavkom 2. točkom (b), osim ako su nositelji prava već omogućili umnožavanje za privatnu uporabu u opsegu potrebnom za korištenje iznimaka ili ograničenja i u skladu s odredbama članka 5. stavka 2. točke (b) i stavka 5., bez sprečavanja nositelja prava da poduzmu odgovarajuće mjere u odnosu na broj umnoženih primjeraka u skladu s ovim odredbama.</p> <p>Tehničke mjere koje nositelji prava dobrovoljno primjenjuju, uključujući one primijenjene u provođenju dobrovoljnih ugovora, i tehničke mjere primijenjene u provedbi mjera koje poduzimaju države članice, uživaju pravnu zaštitu predviđenu stavkom 1. ovog članka.</p> <p>Odredbe prvog i drugog podstavka ovog članka ne primjenjuju se na djela ili na druge predmete zaštite koji su stavljeni na raspolaganje javnosti prema dogovorenim ugovornim uvjetima tako da im pripadnici javnosti mogu pristupiti s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.</p> <p>Kada se ovaj članak primjenjuje u smislu Direktive 92/100/EEZ i Direktive 96/9/EZ, ovaj se stavak primjenjuje mutatis mutandis.</p>	<p>tog prava, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p> <p>(2) Osujećivanje tehničkih mjera predstavlja, također, proizvodnja, uvoz, distribucija, prodaja, najam, oglašavanje prodaje ili najma, ili posjedovanje iz</p>		
--	---	--	--

	<p>komercijalnih razloga tehnologije, računalnih programa, sredstava, proizvoda ili komponenti, ili pružanje usluga:</p> <p>- koji se predstavljaju, oglašavaju ili se njima trguje iz razloga osuje</p>		
--	--	--	--

	ćiva nja tehni čkih mjer a ili koji imaj u znat nije kom ercij alno znač enje ogra niče no na osuje ćiva nje tehni čkih mjer a ili im je upor aba ogra niče na na		
--	--	--	--

	<p>osuje ćiva nje tehni čkih mjer a;</p> <p>- koji su prve nstve no sasta vljen i, proiz vede ni, prila gođe ni ili izrađ eni radi osuje ćiva nja ili omo guća vanj a osuje</p>		
--	---	--	--

	čiva nja učin kovit ih tehni čkih mjer a.		
	(3) Zahtjev za zaštitu tehnički h mjera odnosno zahtjev za zaštitu autorsko g i srodnih prava zbog osujećiv anja tehnički h mjera može se podnijeti protiv osobe koja je		

	<p>znala ili morala znati da osujećuj e ili omoguć ava osujećiv anje tehnički h mjera. Smatra se da onaj koji postupa na način opisan u stavku 2. ovoga članka mora znati da osujećuj e ili omoguć ava osujećiv anje tehnički h mjera.</p>		
	<p>(4) Tehničk e mjere</p>		

	<p>su svaka tehnologija, računalni program, sredstvo, proizvod ili komponenta koji su napravljeni da u uobičajenom djelovanju sprječavaju ili ograničavaju radnje koje nositelj autorskog ili srodnog prava nije dopustio.</p> <p>Tehničk</p>		
--	---	--	--

	e mjere smatraju se učinkovi tim onda kad nositelji prava korištenj e svojih autorski h djela ili predmet a srodnih prava ograniča vaju putem primjene kontrole pristupa ili zaštitnog postupka , kao što je enkripcij a, premeta nje (<i>scrambl</i> <i>ing</i>) ili		
--	--	--	--

	<p>druga preinaka ili nadzor umnožavanja kojima se postiže cilj zaštite.</p> <p>(5) Odredbe iz ovoga članka ne primjenjuju se na računalne programe.</p> <p>OBVEZE NOSITELJA PRAVA</p> <p>Članak 209.</p>		
--	---	--	--

	<p>(1) Kada je po odredbama ovog dijela ovog Zakona dopušteno korištenje autorskog djela ili predmeta srodnog prava bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, a korištenje ili</p>		
--	--	--	--

	<p>pristup su im onemog učeni primjeno m tehnički h mjera iz članka 272. ovoga Zakona, nositelji prava ili druge osobe koje su te mjere primijen ile ili koje imaju ovlast i moguć-n osti otkloniti ih, dužni su, osigurav anjem posebnih mjera ili sklapanj em</p>		
--	---	--	--

	<p>sporazu ma, omogući ti korisnici ma ili njihovim udrugam a pristup tim autorski m djelima ili predmeti ma srodnih prava i njihovo korištenj e u skladu s ograniče njima iz ovog dijela ovoga Zakona.</p>		
	<p>(2) Stavak 1. ovoga članka ne</p>		

	<p>primjenjuje se na računalne programe.</p> <p>(3) Ako osobe koje su primijenile tehničke mjere iz stavka 1. ovoga članka ili koje imaju ovlast i mogućnosti otkloniti ih, ne postupe u skladu s odredbama iz stavka 1. ovoga članka, osoba</p>		
--	--	--	--

	koja tvrdi da je na temelju neke od odredab a iz ovog dijela ovoga Zakona ovlašten a koristiti se autorski m djelom ili predmet om srodnog prava bez odobrenj a nositelja prava ili bez odobrenj a nositelja prava i bez		
--	---	--	--

	plaćanja naknade, može podnijeti tužbu protiv nositelja prava odnosno druge osobe koja je primijen ila tehničke mjere ili koja ima ovlast i mogućn ost otkloniti ih, u kojoj zahtijeva omoguć avanje pristupa autorsko m djelu ili predmet u srodnog prava i		
--	---	--	--

	<p>njihovo korištenje u skladu s ograničenjem iz ovog dijela ovoga Zakona. Tužitelj je u tužbi dužan dokazati da su ispunjene pretpostavke iz članka 176. ovoga Zakona.</p> <p>(4) Osoba koja tvrdi da je na temelju neke od odredaba iz</p>		
--	--	--	--

	ovog dijela ovoga Zakona ovlašten a koristiti se autorski m djelom ili predmet om srodnog prava bez odobrenj a ili bez odobrenj a i bez plaćanja naknade ili nositelj prava odnosno druga osoba koja je primijen ila tehničke mjere		
--	--	--	--

	zaštite pristupa ili korištenj a autorski h djela ili predmet a srodnih prava ili koja ima ovlast i mogućn osti otkloniti ih, mogu od Vijeća stručnja ka zatražiti posredo vanje u pogledu pristupa i korištenj a u skladu s nekim od ograniče		
--	---	--	--

	<p>nja iz ovog dijela ovoga Zakona. Vijeće stručnjaka će obaviti posredovanje u skladu s odredbama iz članka 235. ovoga Zakona.</p> <p>(5) Tehničke mjere iz ovoga članka zaštićene su u skladu s člankom 272. ovoga Zakona.</p>		
--	--	--	--

	(6) Odredbe iz ovoga članka ne primjenjuju se na autorska djela i predmete srodnih prava koji su učinjeni dostupnim javnosti po dogovoranim uvjetima na način da im pripadnici javnosti mogu pristupiti s mjesta i u vrijeme koje sami		
--	--	--	--

	odaberu.		
	(7) Nositelj prava odnosno druga osoba koja je primijen ila tehničke mjere ili koja ima ovlast i mogućn osti otkloniti ih, mora, s ciljem osiguran ja učinkovi te primjene ovoga članka, jasno i vidljivo na svakom primjerk u autorsko		

	<p>g djela ili predmet a srodnog prava proizved enom ili uvezeno m u gospoda rske svrhe, označiti primjenu tehnički h mjera, navodeći podatke o tehničko j mjeri i njenim učincim a te svoje ime i kontakt adresu.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 7.</p> <p>Obveze u vezi s podacima o upravljanju pravima</p> <p>1. Države članice moraju predvidjeti odgovarajuću pravnu zaštitu protiv svake osobe koja svjesno obavlja bez ovlaštenja bilo koju od sljedećih radnji:</p> <p>(a) uklanjanje ili preinačivanje bilo kojeg podatka o upravljanju pravima u elektroničkom obliku;</p> <p>(b) distribuiranje, uvozi u svrhu distribucije, emitiranja, priopćavanja javnosti ili stavljanja na raspolaganje javnosti djela ili druge predmete zaštite zaštićene ovom Direktivom ili poglavljem III. Direktive 96/9/EZ, s kojih su podaci o upravljanju pravima u elektroničkom obliku uklonjeni ili preinačeni bez ovlaštenja;</p> <p>ako ta osoba zna ili ima osnova znati, da tako postupajući uzrokuje, omogućava, olakšava ili prikriva povredu bilo kojeg autorskog prava ili srodnog prava predviđenog zakonom ili povredu prava sui generis predviđenog poglavljem III. Direktive 96/9/EZ.</p> <p>2. Za potrebe ove Direktive, izraz „podaci o upravljanju pravima” razumijeva podatke navedene od strane od nositelja prava kojima se identificira djelo ili drugi predmet zaštite iz ove Direktive ili obuhvaćen pravom sui generis predviđenim poglavljem III. Direktive 96/9/EZ, autor ili bilo koji drugi nositelj prava ili podaci o uvjetima uporabe djela ili drugog predmeta zaštite i sve brojke ili kodovi koji predstavljaju takve podatke.</p> <p>Prvi podstavak ovog članka primjenjuje se kada je bilo koji od tih podataka povezan s primjerkom djela ili drugog predmeta zaštite iz ove Direktive ili obuhvaćenih pravom sui generis predviđenim poglavljem III. Direktive 96/9/EZ ili se pojavljuju u vezi s njihovim priopćavanjem javnosti.</p> <p>POGLAVLJE IV</p> <p>ZAJEDNIČKE ODREDBE</p>	<p>ZAŠTITA PODATAK A O UPRAVLJANJU PRAVIMA</p> <p>Članak 273.</p> <p>(1) Povreda autorskog i srodnih prava čini i osoba koja bez ovlaštenja: uklanja ili preinačuje podatke o upravljanju pravima u elektroničkom</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
--	---	---	--

	obliku, proizvod i, distribui ra, uvozi radi stavljanj a na tržište, emitira, priopćav a javnosti ili čini dostupni m javnosti autorska djela ili predmet e srodnih prava s kojih su podaci o upravlja nju pravima u elektroni čkom obliku uklonjen i ili		
--	---	--	--

	<p>preinače ni bez ovlaštenj a nositelja prava, ako zna ili mora znati da time uzrokuje , omoguć ava, olakšava ili pokriva povredu autorsko g ili srodnog prava.</p> <p>(2) Podaci o upravlja nju pravima su podaci koje je naveo nositelj</p>		
--	--	--	--

	prava i kojima se identifici ra predmet zaštite, nositelj prava, uvjeti uporabe ili korištenj a predmet a zaštite, kao i brojke ili kodovi koji predstav ljaju takve podatke ako su navedeni na primjerk u autorsko g djela ili predmet		
--	--	--	--

	a srodnog prava ili se pojavljuj u u svezi s njihovim priopćav anjem javnosti.		
<p>Članak 8.</p> <p>Sankcije i pravna sredstva</p> <p>1. Države članice moraju predvidjeti primjerene sankcije i pravna sredstva u odnosu na povrede prava i obveza određenih ovom Direktivom i poduzeti sve potrebne mjere za primjenu tih sankcija i pravnih sredstava. Tako propisane sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p> <p>2. Svaka država članica mora poduzeti potrebne mjere kako bi osigurala da nositelji prava čiji su interesi ugroženi radnjom kojom se vrši povreda na njezinom državnom području mogu podnijeti tužbu za naknadu štete i/ili zahtjev za izdavanje sudskog naloga, i kada je to prikladno, zahtjev za oduzimanje materijala kojim se povređuje pravo kao i uređaja, proizvoda ili sastavnih dijelova iz članka 6. stavka 2.</p> <p>3. Države članice osiguravaju nositeljima prava mogućnost podnošenja zahtjeva za izdavanje sudskog naloga protiv posrednika čije usluge koristi treća strana za povredu autorskog prava ili srodnog prava.</p>	<p>PRAVO NA ZAŠTITU Članak 269. (1) Nositelj prava iz ovoga Zakona koje mu je protupravno povrijeđeno, ima pravo na zaštitu tog prava. (2) Ako nije što posebno propisano zakonom, pravo na zaštitu iz stavka 1. ovoga</p>	U potp unos ti preu zeto	

	članka ovlašćuje svojeg nositelja da od osobe koja je njegovo pravo povrijedila, ili njezinog sveopćeg slijednika, zahtijeva prestanak radnje koja to pravo vrijeđa i propuštanje takvih ili sličnih radnji ubuduće (prestanak uznemirava nja), popravljanje nanesene štete (naknada štete), plaćanje naknade za neovlašteno korištenje,		
--	---	--	--

	plaćanje zakonom određenog penala, vraćanje ili naknađivanj e svih koristi koje je bez osnove stekla od povrijeđeno g prava (vraćanje stečenog bez osnove), utvrđenje učinjene povrede, kao i objavu pravomoćne presude kojom je sud, makar i djelomično, udovoljio zahtjevu usmjerenom na zaštitu prava iz ovoga Zakona. (3) Uz izvornog		
--	--	--	--

	<p> nositelja prava iz ovoga Zakona, pravo na odgovarajuć u zaštitu imaju i osobe koje su na temelju pravnog posla stekle izvedeno pravo iz tih prava, a sukladno sadržaju i naravi tog izvedenog prava. (4) Pravo na zaštitu prelazi na nasljednike. (5) Postoji li više nositelja istog prava iz ovoga Zakona, svaki od njih ima pravo na </p>		
--	---	--	--

	<p>zaštitu svojeg prava prema drugim nositeljima. (6) Odredbe iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka primjenjuju se na odgovarajuć i način i kad prijeti opasnost od povrede tih prava. (7) Tvorevine nastale povredom prava iz ovoga Zakona ne uživaju zaštitu predviđenu ovim Zakonom. (8) Odredbe ovoga članka ne utječu na</p>		
--	---	--	--

	zahtjeve propisane u drugim odredbama ovoga Zakona.		
<p>Članak 9.</p> <p>Nastavak primjene drugih pravnih odredaba</p> <p>Ova Direktiva ne dovodi u pitanje odredbe o, osobito, patentima, žigovima, dizajnu, korisnim modelima, topografijama poluvodičkih proizvoda, izgledu slova, uvjetnom pristupu, pristupu kablju za usluge emitiranja, zaštiti nacionalnih bogatstava, zakonskim uvjetima za pohranu, o ograničenom postupanju i nepoštenom tržišnom natjecanju, poslovnoj tajni, sigurnosti, povjerljivosti, zaštiti podataka i privatnosti, pristupu javnim dokumentima, ugovornom pravu.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno izričito preuzimanje ove odredbe s obzirom na njen sadržaj.

<p>Članak 10.</p> <p>Vremenska primjena</p> <p>1. Odredbe ove Direktive primjenjuju se na sva djela i druge predmete zaštite iz ove Direktive koji su, 22. prosinca 2002., zaštićeni zakonodavstvima država članica u području autorskog prava i srodnih prava, ili koji zadovoljavaju uvjete za zaštitu prema odredbama ove Direktive ili odredbama iz članka 1. stavka 2.</p> <p>2. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje bilo koju radnju obavljenu i prava stečena prije 22. prosinca 2002.</p>	<p>PRIMJENA ZAKONA NA PREDMET E ZAŠTITE NASTALE PRIJE NJEHOVA STUPANJA NA SNAGU</p> <p>Članak 305.</p> <p>(1) Ovaj se Zakon primjenj uje na sva autorska djela, sve izvedbe umjetnik a izvođača , sve fonogra me, sve videogra me, sve program ske</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
--	--	---	--

	signale, sve neorigin alne baze podataka te sva pisana izdanja u pogledu kojih prava nisu prestala do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.		
<p>Članak 11.</p> <p>Tehničke prilagodbe</p> <p>1. Direktiva 92/100/EEZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a) članak 7. briše se;</p> <p>(b) članak 10. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3. Ograničenja se primjenjuju samo u određenim posebnim slučajevima koji nisu u sukobu s redovitim iskorištavanjem predmeta zaštite i koji neopravdano ne dovode u pitanje zakonite interese nositelja prava.”</p>		Nije potrebno preuzimanje	Direktiva 92/100/EZ i Direktiva 93/98/EEZ stavljene

<p>2. Članak 3. stavak 2. Direktive 93/98/EEZ zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Prava proizvođača fonograma istječu istekom 50 godina od fiksiranja fonograma. Međutim, ako je fonogram zakonito izdan u tom razdoblju, ta prava istječu istekom 50 godina od datuma prvog zakonitog izdanja. Ako u razdoblju spomenutom u prvoj rečenici fonogram nije zakonito izdan, ali je zakonito priopćen javnosti, navedena prava istječu istekom 50 godina od datuma prvog zakonitog priopćavanja javnosti.</p> <p>Međutim, ako istekom roka trajanja zaštite priznate na temelju ovog stavka u njegovoj verziji prije izmjene Direktivom 2001/29/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (11), prava proizvođača fonograma ne budu više zaštićena 22. prosinca 2002., ovaj stavak ne proizvodi pravni učinak kojim bi se ponovno štitila ta prava.</p>			<p>su van snag e te stoga ovu odre dbu nije potre bno preu zeti.</p>
<p>Članak 12.</p> <p>Završne odredbe</p> <p>1. Najkasnije do 22. prosinca 2004. i svake tri godine nakon toga, Komisija podnosi Europskom parlamentu, Vijeću i Gospodarskom i socijalnom odboru izvješće o primjeni ove Direktive u kojem, između ostalog na temelju posebnih podataka koje su dostavile države članice, ispituje osobito primjenu članaka 5., 6. i 8. s obzirom na razvoj digitalnog tržišta. U slučaju članka 6., osobito ispituje pruža li taj članak dovoljan stupanj zaštite i imaju li radnje koje su prema zakonu dopuštene štetan utjecaj na korištenje učinkovitih tehničkih mjera zaštite. Ako je potrebno, osobito za osiguranje funkcioniranja unutarnjeg tržišta sukladno članku 14. Ugovora, ona podnosi prijedloge za izmjene ove Direktive.</p> <p>2. Zaštita prava srodnih autorskom pravu prema ovoj Direktivi ostavlja netaknutom i ni na koji način ne utječe na zaštitu autorskog prava.</p> <p>3. Ovime se ustanovljava kontakti odbor. Sastoji se od predstavnika nadležnih tijela država članica. Njime predsjedava predstavnik Komisije i on se sastaje ili na inicijativu predsjednika ili na zahtjev delegacije država članica.</p> <p>4. Zadaće odbora su sljedeće:</p> <p>(a) ispitati utjecaj ove Direktive na funkcioniranje unutarnjeg tržišta, i isticanje bilo kojih poteškoća;</p> <p>(b) organizirati konzultacije o svim pitanjima koja proizlaze iz primjene ove Direktive;</p>	<p>ODNOS IZMEĐU AUTORSK OG PRAVA I SRODNIH PRAVA</p> <p>TE MEĐUSOB NI ODNOS SRODNIH PRAVA</p> <p>Članak 6.</p> <p>(1) Zaštita srodnih</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

<p>(c)olakšati razmjenu informacija o bitnom razvoju u zakonodavstvu i sudskoj praksi, kao i o bitnom gospodarskom, društvenom, kulturološkom i tehnološkom razvoju;</p> <p>(d)djelovati kao forum za procjenu digitalne trgovine djelima i drugim predmetima, uključujući privatno umnožavanje i uporabu tehničkih mjera.</p>	<p>prava, po ovom Zakonu, ostavlja netaknutom i ni na koji način ne utječe na zaštitu autorskog prava. Ni jedna odredba ovoga Zakona o zaštiti srodnih prava ne smije se tumačiti tako da šteti zaštiti autorskog prava.</p>		
--	--	--	--

		Nije potrebn o preuzimanje	Stavak 1., 3. i 4. s obzirom na sadržaj nije potrebno preuzeti.
<p>Članak 13.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 22. prosinca 2002. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kad države članice donose ove mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekstove odredaba nacionalnog zakonodavstva koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom na njen sadržaj.

<p>Članak 14.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europskih zajednica.</p>		<p>Nije potr ebn o preu zim anje</p>	<p>Ovo m se odre dbo m ured uje stupa nje na snag u Dire ktive te stoga njen o preu zima nje nije potre bno.</p>
<p>Članak 15.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potr ebn o preu zim anje</p>	<p>Nije potre bno preu zima nje ove odre dbe s</p>

			obzir om na njen sadrž aj.
--	--	--	---

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2001/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o pravu slijeđenja u korist autora izvornika umjetničkog djela

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Uskladenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Euro

		unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	pske unije nije preuzet ili je djelo mično preuzet u odredbu prijedloga propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Predmet prava slijeđenja</p> <p>1. Države članice moraju predvidjeti autoru izvornika umjetničkog djela pravo slijeđenja, koje se definira kao neotuđivo pravo, kojeg se ne može odreći, čak ni unaprijed, na udio u prodajnoj cijeni ostvarenoj svakom preprodajom toga djela koja uslijedi nakon prvog otuđenja djela od strane autora.</p> <p>2. Pravo iz stavka 1. odnosi se na sve radnje preprodaje u koje su uključeni kao prodavatelji, kupci ili posrednici osobe koje se profesionalno bave trgovinom umjetninama, kao što su javne aukcije, umjetničke galerije i, općenito, svi trgovci umjetninama.</p> <p>3. Države članice mogu predvidjeti da se pravo iz stavka 1. ne primjenjuje na radnje preprodaje kad je prodavatelj stekao djelo izravno od autora u razdoblju kraćem od tri godine prije te preprodaje i kad prodajna cijena nije veća od 10 000 eura.</p> <p>4. Udio autora u prodajnoj cijeni izvornika umjetničkog djela plaća prodavatelj. Države članice mogu propisati da je fizička ili pravna osoba iz članka 2., koja nije prodavatelj, sama ili solidarno s prodavateljem odgovorna za plaćanje iznosa koji</p>	<p>PRAVO SLIJEĐENJA</p> <p>Članak 28.</p> <p>(1) Ako se izvornik likovnog djela preprodaje bilo kojim</p>	U potpunosti preuzeto	

pripada autoru.	radnjama u koje su uključeni kao prodavatelji, kupci ili posrednici osobe koje se profesionalno bave trgovinom umjetninama kao što su javne aukcije, umjetničke galerije ili drugi trgovci umjetninama, autor ima pravo na odgovarajući udio od		
-----------------	---	--	--

	prodajne cijene ostvaren e svakom preproda jom toga izvornik a koja uslijedi nakon njegova prvog otuđenja od strane autora (pravo slijeđenj a). Iznimno, ova odredba se ne primjenj uje ako je prodavat elj umjetnič ka galerija koja je stekla		
--	--	--	--

	<p> djelo izravno od autora u razdoblj u kraćem od tri godine prije njegove preproda je i ako cijena po kojoj se djelo preproda je ne prelazi kunsku protuvrij ednost od 10.000,0 0 eura. </p> <p> (3) Prodav atelj koji preproda je djelo iz stavka 2. ovoga članka </p>		
--	---	--	--

	po cijeni koja prelazi kunsku protuvrij ednost od 500,00 eura dužan je autoru isplatiti kunsku protuvrij ednost od:		
	1.		
	5 %		
	o d d ij e l a c ij e n e		

	o s t v a r e n e u i z n o s u o d 5 0 0 , 0 0 e u r a d o 5 0 . 0		
--	--	--	--

	00,000 eur a ,		
	2.		
	3 %		
	oddijelacijeneneostvar		

	e n e u i z n o s u o d 5 0 . 0 0 0 , 0 1 e u r a d o 2 0 0 . 0 0 0		
--	--	--	--

	, 0 0 e u r a , 3. 1 % o d d ij e l a c ij e n e o s t v a r e n		
--	---	--	--

	e u i z n o s u o d 2 0 0 . 0 0 0 , 0 1 e u r a d o 3 5 0 . 0 0 0 ,		
--	--	--	--

	00 eur a, 4. 0, 5 % o d d ij e l a c ij e n e o s t v a r e		
--	--	--	--

	n e u r o s u d 3 5 0 . 0 0 0 , 0 1 e u r a d o 5 0 0 . 0 0 0		
--	---	--	--

	5.	, 0 0 e u r a , 0 , 2 5 % o d d ij e l a c ij e n e o s t v a		
--	----	--	--	--

	renewal zinno suve céme odo 500 . 000 , 00e ur a		
--	---	--	--

	<p>(5) Ako je preprodaja izvornika likovnog djela izvršena na javnoj aukciji ili u umjetničkoj galeriji ili posredovanjem bilo kojega drugog trgovca umjetnika, organizator javne aukcije, vlasnik galerije odnosno trgovac</p>		
--	---	--	--

	<p>umjetnin ama solidarn o je odgovor an s prodavat eljem za isplatu iznosa koji pripada autoru.</p> <p>(6) Autor se ne može odreći prava slijeđenja. Pravo slijeđenja ne može se prenositi pravnim poslovima za života autora niti može biti predmetom ovrhe ali se nasljeđuje.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 2.</p> <p>Umjetnička djela na koja se odnosi pravo slijeđenja</p> <p>1. U smislu ove Direktive „izvornik umjetničkog djela” znači djelo grafičke ili likovne umjetnosti, kao što su slike, kolaži, bojane slike, crteži, gravure, otisci, litografije, skulpture, tapiserije, keramika, staklovina i fotografije pod uvjetom da ih je izradio sam umjetnik ili da su umnoženi primjerci koji se smatraju izvornicima umjetničkog djela.</p> <p>2. Umnoženi primjerci umjetničkih djela obuhvaćeni ovom Direktivom, koje je u ograničenom broju izradio sam umjetnik ili su izrađeni uz njegovo ovlaštenje, smatraju se izvornicima umjetničkih djela u smislu ove Direktive. Takvi će umnoženi primjerci biti na uobičajeni način označeni brojkama, potpisani ili na drugi način propisno označeni od umjetnika.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>POSEBNE ODREDBE</p>	<p>Članak 28.</p> <p>(2) Izvorni k likovnog djela je djelo likovne umjetnosti, kao što je slika, kolaž, bojana slika, crtež, gravura, otisak, litografija, kip, tapiserija, keramika, staklovina ili fotografija, ako ga je izradio sam autor. Izvornikom</p>	<p>U potp unosi ti preu zeto</p>	
---	---	----------------------------------	--

	likovnog djela smatraju se i umnože ni primjerc i toga djela, ako ih je u ograniče nom broju izradio sam autor ili su izrađeni pod njegovi m nadzoro m. Takvi primjerc i moraju biti na uobičaje ni način numerir ani, potpisan i ili		
--	--	--	--

	označeni od autora.		
<p>Članak 3.</p> <p>Najniži iznos</p> <p>1. Države članice moraju odrediti najnižu prodajnu cijenu, iznad koje su prodaje iz članka 1. podložne pravu slijeđenja.</p> <p>2. Ta najniža prodajna cijena ne smije ni u kakvim okolnostima biti veća od 3 000 eura.</p>	<p>Članak 28.</p> <p>(3) Prodavatelj koji preprodaje djelo iz stavka 2. ovoga članka po cijeni koja prelazi kunsku protuvrijednost od 500,00 eura dužan je autoru isplatiti kunsku protuvrijednost</p>	U potp unos ti preu zeto	

	od:		
	1.		
	5		
	%		
	o		
	d		
	d		
	ij		
	e		
	l		
	a		
	c		
	ij		
	e		
	n		
	e		
	o		
	s		
	t		
	v		
	a		
	r		
	e		
	n		
	e		
	u		
	i		
	z		
	n		
	o		
	s		

	u o d 5 0 0 , 0 0 e u r a d o 5 0 . 0 0 0 , 0 0 e u r a ,		
	2.		
	3 %		

	o d d ij e l a c ij e n e o s t v a r e n e u i z n o s u o d 5 0 .		
--	---	--	--

	000,01 eur a do 2000 .000,000 eur a , 3.1 % o		
--	---	--	--

		d d ij e l a c ij e n e o s t v a r e n e u i z n o s u o d 2 0 0 . 0		
--	--	--	--	--

	00,01 euraddo350.000,00 eur,4.0,5%		
--	------------------------------------	--	--

	o d d ij e l a c ij e n e o s t v a r e n e u i z n o s u o d 3 5 0 .		
--	--	--	--

	000,01eura do 500.000,00eura,		
--	-------------------------------	--	--

	% o d d ij e l a c ij e n e o s t v a r e n e u i z n o s u v e ć e		
--	---	--	--

	m o d 5 0 0 . 0 0 0 , 0 0 e u r a .		
<p>Članak 4.</p> <p>Stope</p> <p>1. Udio autora u prodajnoj cijeni izvornika umjetničkog djela predviđen člankom 1. određuje se prema sljedećim stopama:</p> <p>(a) 4 % od dijela prodajne cijene u iznosu do 50 000 eura;</p> <p>(b) 3 % od dijela prodajne cijene u iznosu od 50 000,01 do 200 000 eura;</p> <p>(c) 1 % od dijela prodajne cijene u iznosu od 200 000,01 do 350 000 eura;</p> <p>(d) 0,5 % od dijela prodajne cijene u iznosu od 350 000,01 do 500 000 eura;</p> <p>(e) 0,25 % od dijela prodajne cijene u iznosu većem od 500 000 eura.</p> <p>Međutim, ukupan iznos udjela autora u prodajnoj cijeni izvornika umjetničkog djela ne može biti veći od 12 500 eura.</p>	<p>Članak 28.</p> <p>(3) Prodavatelj koji preprodaje djelo iz stavka 2. ovoga članka po cijeni koja prelazi kunsku protuvrij</p>	U potp unos ti preu zeto	

<p>2. Odstupajući od odredaba stavka 1., države članice mogu primijeniti stopu od 5 % na dio prodajne cijene iz stavka 1. točke (a).</p> <p>3. Ako bi iznos najniže prodajne cijene bio manji od 3 000 eura, države članice također određuju stopu primjenjivu na dio prodajne cijene u iznosu do 3 000 eura; ta stopa ne može biti niža od 4 %.</p>	<p>ednost od 500,00 eura dužan je autoru isplatiti kunsku protuvrij ednost od:</p> <p>1.</p> <p>5 %</p> <p>o d d ij e l a c ij e n e o s t v a</p>		
--	--	--	--

	renewable resources 500,000 euros added 500,000 ,000		
--	--	--	--

	e u r a , 2. 3 % o d d ij e l a c ij e n e o s t v a r e n e u i		
--	--	--	--

	z n o s u o d 5 0 . 0 0 0 , 0 1 e u r a d o 2 0 0 . 0 0 0 , 0 0 e u		
--	--	--	--

	o s u o d 2 0 0 . 0 0 0 , 0 1 e u r a d o 3 5 0 . 0 0 0 , 0 0 e u r		
--	--	--	--

	a , 4. 0 , 5 % o d d ij e l a c ij e n e o s t v a r e n e u i z		
--	--	--	--

	n o s u o d 3 5 0 . 0 0 0 , 0 1 e u r a d o 5 0 0 . 0 0 0 , 0 0 e u		
--	--	--	--

	iznos sume od 500 .000 ,00 eur .		
(4) Ukupni iznos koji			

	prema stavku 3. ovoga članka pripada autoru ne može biti veći od kunske protuvrij ednosti od 12.500,0 0 eura. Osnovic u za izračun toga iznosa čini prodajna cijena bez poreza.		
--	---	--	--

<p>Članak 5.</p> <p>Osnova za izračun</p> <p>Prodajne cijene iz članka 3. i 4. su bez obračunatog poreza.</p>	<p>Član ak 28.</p> <p>(4) Ukupni iznos koji prema stavku 3. ovoga članka pripada autoru ne može biti veći od kunske protuvrijednosti od 12.500,00 eura. Osnovicu za izračun toga iznosa čini prodajna cijena bez poreza.</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
---	--	---	--

<p>Članak 6.</p> <p>Osobe koje imaju pravo na udio u prodajnoj cijeni izvornika umjetničkog djela</p> <p>1. Udio u prodajnoj cijeni izvornika umjetničkog djela predviđen člankom 1. plaća se autoru djela i, podložno članku 8. stavku 2., onima koji na to imaju pravo nakon autorove smrti.</p> <p>2. Države članice mogu predvidjeti obvezno ili neobvezno kolektivno ostvarivanje udjela u prodajnoj cijeni izvornika umjetničkog djela predviđenog člankom 1.</p>	<p>PRAVO SLIJEĐENJ A</p> <p>Članak 28.</p> <p>(1) Ako se izvornik likovnog djela preprodaje bilo kojim radnjama u koje su uključeni kao prodavatelji, kupci ili posrednici osobe koje se profesionalno bave trgovinom umjetnicima kao što su javne</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
---	--	---	--

	aukcije, umjetničke galerije ili drugi trgovci umjetninama, autor ima pravo na odgovarajućio dio od prodajne cijene ostvarene svakom preprodajom tog izvornika koja uslijedi nakon njegova prvog otuđenja od strane autora (pravo slijeđenja).		
--	--	--	--

	Iznimno, ova odredba se ne primjenj uje ako je prodavat elj umjetnič ka galerija koja je stekla djelo izravno od autora u razdoblj u kraćem od tri godine prije njegove preproda je i ako cijena po kojoj se djelo preproda je ne prelazi kunsku		
--	---	--	--

	<p>protuvrijednost od 10.000,00 eura.</p> <p>Članak 48.</p> <p>(1) Autorsko pravo je nasljedi vo.</p> <p>(2) Nasljednicima autora pripadaj u sva prava koja bi pripadala autoru, ako ovim Zakonom nije drukčije određen o.</p>		
--	--	--	--

	<p>Članak 213.</p> <p>(2) Sljedeća imovins ka prava autora mogu se ostvariv ati samo putem organiza cija za kolektiv no ostvariv anje prava:</p> <p>4. za likov na djela :</p> <p>a</p>		
--	---	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

<p>Članak 7.</p> <p>Državljeni trećih zemalja koji imaju pravo na udio u prodajnoj cijeni izvornika umjetničkog djela</p> <p>1. Države članice moraju predvidjeti da autori koji su državljani trećih zemalja i, podložno članku 8. stavku 2., njihovi pravni slijednici uživaju pravo slijeđenja u skladu s ovom Direktivom i zakonodavstvom dotične države članice, samo ako zakonodavstvo zemlje, čiji je autor ili njegov pravni slijednik državljanin, dopušta zaštitu prava slijeđenja u toj zemlji autorima iz država članica i njihovim pravnim slijednicima.</p> <p>2. Na temelju podataka koje dostave države članice Komisija objavljuje, što je prije moguće, indikativan popis onih trećih zemalja koje ispunjavaju uvjet određen stavkom 1. Taj se popis mora ažurirati.</p> <p>3. Svaka država članica može postupati prema autorima koji nisu državljani države članice, a koji imaju boravište u toj državi članici, na isti način kao što postupi prema svojim državljanima s ciljem zaštite prava slijeđenja.</p>	<p>Članak 295.</p> <p>(1) Zaštiće ni su po ovom Zakonu, autori i nositelji srodnih prava koji su državljani Republike Hrvatske ili imaju svoje sjedište u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(2) Jednako kao osobe iz stavka 1. ovoga</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

	članka, zaštićen e su strane fizičke ili pravne osobe (stranci) u okviru obveza što ih je Republi ka Hrvatsk a prihvati l a na temelju međunar odnih ugovora ili na temelju stvarne uzajamn osti. Dok se ne dokaže suprotno smatra se da stvarna		
--	--	--	--

	<p>uzajamn ost postoji.</p> <p>(3) Bez obzira na odredbe iz stavka 1. i 2. ovoga članka zaštićeni su po ovom Zakonu stranci:</p> <p>1. u pogledu autorski h djela pisanih na hrvatsko m jeziku,</p> <p>2. u pogledu moralni h prava - u</p>		
--	---	--	--

	svakom slučaju,		
	3. u pogledu prava slijeđenja i prava proizvođača neoriginale baze podataka na temelju stvarne uzajamnosti.		
	(4) Ne šteteći odredbama stavaka 2. i 3. ovoga Zakona stranac neće imati u Republici		

	Hrvatsk oj veću zaštitu nego što je ima u državi čiji je državlja nin ili u kojoj ima svoje sjedište, ako osoba iz stavka 1. ovoga članka ima u državi stranca manju zaštitu nego što joj je priznata ovim Zakono m.		
--	--	--	--

		Nije potvrđeno preuzimanje	Članak 7. stavak 2. s obzirom na sadržaj nije potrebno preuzeti.
<p>Članak 8.</p> <p>Rok trajanja zaštite prava slijeđenja</p> <p>1. Rok trajanja zaštite prava slijeđenja mora odgovarati onome utvrđenom člankom 1. Direktive 93/98/EEZ.</p> <p>2. Odstupajući od odredaba stavka 1., od država članica koje ne primjenjuju pravo slijeđenja (datum stupanja na snagu navodi se u članku 13.), ne zahtijeva se da tijekom razdoblja koje istječe najkasnije 1. siječnja 2010. primjenjuju pravo slijeđenja na one koji na to imaju pravo nakon umjetnikove smrti.</p> <p>3. Država članica na koju se odnosi stavak 2. može dobiti najviše još dvije godine, ako je potrebno da omogući gospodarstvenicima u toj državi članici da se postupno prilagode sustavu prava slijeđenja, istovremeno održavajući svoje gospodarstvo, prije nego se zatraži primjena prava slijeđenja u korist onih koji na to imaju pravo nakon umjetnikove smrti. Najmanje 12 mjeseci prije kraja razdoblja iz stavka 2., dotična država članica mora o tome obavijestiti Komisiju navodeći svoje razloge kako bi Komisija mogla dati mišljenje, nakon odgovarajućih savjetovanja, u roku od tri mjeseca od primitka takve obavijesti. Ako država članica ne slijedi mišljenje Komisije, ona u roku od mjesec dana o tome obavješćuje Komisiju i opravdava svoju odluku. Obavijest i opravdanje države članice i mišljenje Komisije objavljuju se u Službenom listu Europskih zajednica i proslijeđuju Europskom parlamentu.</p>	<p><i>Napomena: Direktiva 93/98/EEZ je van snage i zamijenjena je Direktivom 2006/116/EZ. Članak 8. stavak 1. Direktive 93/98/EEZ upućuje na članak 1. Direktive 93/98/EEZ</i></p>	U potpunosti preuzeto	

<p>4. Ako unutar razdoblja koja se navode u članku 8. stavcima 2. i 3. dođe do uspješnog završetka međunarodnih pregovora s ciljem proširenja prava slijeđenja na međunarodnu razinu, Komisija podnosi odgovarajuće prijedloge.</p>	<p><i>koji odgovara članku 1. Direktive 2006/116/E Z i koja je također predmet Usporednog prikaza za Prijedlog zakona. Odredba članka 1. Direktive 2 006/116/EZ prezeta ja u članak 112. Prijedloga zakona i glasi kako slijedi:</i></p> <p>OPĆA ODREDBA O TRAJANJU AUTORSK OG PRAVA</p>		
---	--	--	--

	<p>Članak 112.</p> <p>Autorsko pravo traje za života autora i 70 godina nakon njegove smrti, bez obzira na to kada je autorsko djelo zakonito objavljeno, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p>		
		Nije potrebno preuzimanje	Stavci 2., 3. i 4. nisu primjenjivi za RH.

<p>Članak 9.</p> <p>Pravo na dobivanje informacija</p> <p>Države članice moraju predvidjeti da u razdoblju od tri godine od preprodaje, osobe ovlaštene prema članku 6. mogu zahtijevati od svake osobe koja se profesionalno bavi trgovinom umjetninama iz članka 1. stavka 2. bilo koju informaciju koja mu je potrebna za osiguranje naplate iznosa koji mu pripada od te preprodaje.</p> <p>POGLAVLJE III.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p>	<p>Članak 28.</p> <p>(7) Autor ima pravo, tijekom razdoblja od tri godine od izvršene preprodaje njegova djela, zahtijevati od svake osobe iz stavka 1. ovoga članka bilo koji podatak koji mu je potreban za osiguranje naplate iznosa koji mu</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
---	---	---	--

	pripada od te preproda je.		
<p>Članak 10.</p> <p>Vremenska primjena</p> <p>Ova se Direktiva primjenjuje na sve izvornike umjetničkih djela kako su definirani člankom 2., koji su 1. siječnja 2006. još uvijek zaštićeni zakonodavstvima država članica u području autorskog prava ili na taj datum zadovoljavaju kriterije za zaštitu prema odredbama ove Direktive.</p>	<p>PRIMJENA ZAKONA NA PREDMET E ZAŠTITE NASTALE PRIJE NJEGOVA STUPANJA NA SNAGU</p> <p>Članak 305.</p> <p>(1) Ovaj se Zakon primjenj uje na sva autorska djela, sve izvedbe umjetnik</p>	U potp unos ti preu zeto	

	a izvođača , sve fonogra me, sve videogra me, sve program ske signale, sve neorigin alne baze podatak a te sva pisana izdanja u pogledu kojih prava nisu prestala do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.		
--	---	--	--

<p>Članak 11.</p> <p>Klauzula o prilagodbi</p> <p>1. Komisija podnosi Europskom parlamentu, Vijeću i Gospodarskom i socijalnom odboru najkasnije 1. siječnja 2009. i svake četiri godine nakon toga izvješće o provedbi i učinku ove Direktive, pridajući osobitu pažnju konkurentnosti na tržištu moderne i suvremene umjetnosti u Zajednici, posebno vezano uz položaj Zajednice u odnosu na važna tržišta koja ne primjenjuju pravo slijeđenja i poticanje umjetničke kreativnosti i postupaka upravljanja u državama članicama. Ona posebno ispituje njegov utjecaj na unutarnje tržište i učinak uvođenja prava slijeđenja u one države članice koje nisu primjenjivale to pravo u nacionalnom zakonodavstvu prije stupanja na snagu ove Direktive. Prema potrebi, Komisija podnosi prijedloge o prilagođavanju najmanjeg iznosa i stopa udjela u prodajnoj cijeni izvornika umjetničkog djela promjenama u tom sektoru, prijedloge vezane uz najveći iznos utvrđen člankom 4. stavkom 1. i bilo koje druge prijedloge koje smatra potrebnima za povećanje učinkovitosti ove Direktive.</p> <p>2. Ovime se uspostavlja kontakti odbor. Sastoji se od predstavnika nadležnih tijela država članica. Njime predsjedava predstavnik Komisije i sastaje se na inicijativu predsjednika ili na zahtjev delegacije država članica.</p> <p>3. Zadaće odbora su sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> — organizirati savjetovanja o svim pitanjima koja proizlaze iz primjene ove Direktive; — olakšati razmjenu podataka između Komisije i država članica o bitnom razvoju na tržištu umjetninama u Zajednici. 		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom na njen sadržaj.
<p>Članak 12.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 1. siječnja 2006. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kad države članice donose ove mjere one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju odredbe nacionalnog zakonodavstva koje donose u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno preuzeti.

<p>Članak 13.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europskih zajednica.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno preuzeti.
<p>Članak 14.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno

			bno preu zeti.
--	--	--	----------------------

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa)

		unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Europske unije nije preuzet ili je djelo mično preuzet u odredbu prijedloga propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Predmet usklađivanja</p> <p>1. U skladu s odredbama ovog poglavlja države članice moraju predvidjeti, podložno članku 6., pravo odobravanja ili zabrane iznajmljivanja i posudbe izvornika ili umnoženih primjeraka autorskih djela i drugih predmeta zaštite, kako je utvrđeno u članku 3. stavku 1.</p> <p>2. Prava iz stavka 1. ne iscrpljuju se prodajom ili kojim drugim postupkom distribucije izvornika i umnoženih primjeraka autorskih djela i drugih predmeta zaštite, kako je utvrđeno u članku 3. stavku 1.</p>	<p>Stavak 1. je preuzet na način kako je navedeno uz članke 3. i 6. Direktive.</p> <p>Stavak 2. preuzet</p>	U potpunosti preuzeto	

	je kroz članak 27.		
	(3) S prvo m prod ajom ili drugi m prije noso m vlasn ištva nad izvor niko m ili prim jerci ma autor skog djela na podr učju drža ve člani ce		

	Euro pske unije ili stran ke Ugo vora o Euro psko m ekon oms kom prost oru, od stran e nosit elja prav a ili uz njeg ov prist anak , iscrp ljuje se prav		
--	---	--	--

	o distri bucij e u pogl edu tog izvor nika odno sno tih prim jerak a autor skog djela za podr učje Repu blike Hrva tske. Iscrp ljenj em prav a distri bucij e ne prest		
--	---	--	--

	aje prav o iznaj mljiv anja autor skog djela , prav o autor a da odob ri ili zabr ani izvo z ili uvoz izvor nika ili prim jerak a autor skog djela u treću drža vu,		
--	--	--	--

	kao i prav o na nakn adu za javn u posu dbu autor skog djela .		
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive upotrebljavaju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „iznajmljivanje” znači stavljanje na raspolaganje, u ograničenom razdoblju, radi ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi;</p> <p>(b) „posuđivanje” znači stavljanje na raspolaganje, u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi, kada se provodi posredovanjem organizacija koje su dostupne javnosti;</p> <p>(c) „film” znači kinematografsko ili audiovizualno djelo, ili pokretne slike, sa zvukom ili bez zvuka.</p> <p>2. Glavni redatelj kinematografskog ili audiovizualnog djela smatra se autorom ili jednim od autora takva djela. Države članice mogu predvidjeti da se druge osobe smatraju koautorima takva djela.</p>	<p>DISTRI BUCIJA , IZNAJ MLJIV ANJE I JAVNA POSUD BA</p> <p>Članak 27.</p> <p>(6) Pra vo iznaj mljiv</p>	U potp unos ti preu zeto	

	anja je isklj učiv o prav o dava nja na koriš tenje izvor nika ili prim jerak a autor skog djela u ogra niče nom razd oblju , radi ostva rivan ja izrav ne ili neizr		
--	---	--	--

	avne imov inske ili kom ercij alne koris ti. Prav o iznaj mljiv anja autor skog djela ne odno si se na izgra đena djela arhit ektur e i djela prim ijenj enih umje tnost		
--	--	--	--

	i. (8) Pravo na naknadu za javnu posudbu je pravo na primjerenu naknadu, ako se izvor nik ili primjerci autor skog djela, u pogledu kojih		
--	--	--	--

	je dopuštena daljnja distribucija, posredovanje u javnim knjižnicama daju na korišćenje u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne		
--	---	--	--

	imovinske ili komercijalne koristi. Autor se ne može odreći prava na naknadu za javnu posudbu. Pravo na naknadu za javnu posudbu ostva		
--	--	--	--

	<p>ruje se obav ezno kole ktivn o.</p> <p>Članak 7. stavak 2. podstava k 9.</p> <p>(1) Aut orsk a djela jesu osob ito:</p> <p>- audi oviz ualn a djela , kao što su kine mato grafs ki,</p>		
--	---	--	--

	telev izijs ki, doku ment arni, crtan i, rekla mni ili drugi film ovi te drug a audi oviz ualn a djela izraž ena slika ma, sa zvuk om ili bez zvuk a, u vrem		
--	---	--	--

	enski orga nizir ano m slije du prom jena, bez obzir a na vrstu podl oge na koju su fiksir ana		
	KOAUT ORI AUDIO VIZUA LNOG DJELA Članak 15. (2)		

	Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj.		
	(3) Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se:		
	1. autorske scene		

	ri j a		
	2. g l a v n i s n i m a t e lj		
	3. g l a v n i m o n a t a ž e		

	<p>r s li k e i z v u k a</p> <p>4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu.</p>		
	<p>Pojašnjenje: definicija posuđivanja preuzeta je u članku 27. stavcima 2. i 8.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	Nacrta prijedlog a Zakona na način da se u stavku 2. navodi što podrazu mijeva javna posudba dok se u stavku 8. pojašnja va pravo autora na primjere nu naknadu za javnu posudbu ako se izvornik ili primjerc i autorsko g djela, u pogledu kojih je		
--	---	--	--

	dopušte a daljnja distribuc ija, posredo vanjem javnih knjižnic a daju na korištenj e u ograniče nom razdoblj u, bez ostvariv anja izravne ili neizravn e imovins ke ili komercij alne koristi. Naveden i stavci u članku 27. obuhvać aju sve elemente koje		
--	--	--	--

	sadrži definicij a posuđiva nje iz članka 2. stavka 1.(b) Direktiv e.		
<p>Članak 3.</p> <p>Nositelji prava i predmet prava iznajmljivanja i prava posudbe</p> <p>1. Isključivo pravo odobravanja ili zabrane iznajmljivanja i posudbe pripada:</p> <p>(a) autoru, u vezi s izvornikom i umnoženim primjerkom njegova djela;</p> <p>(b) umjetniku izvođaču, u vezi s fiksiranjem njegove izvedbe;</p> <p>(c) proizvođaču fonograma, u vezi s njegovim fonogramima;</p> <p>(d) proizvođaču prvog primjerka filma, u vezi s izvornikom i umnoženim primjercima njegova filma.</p> <p>2. Ova Direktiva ne obuhvaća pravo iznajmljivanja i pravo posudbe u vezi s građevinama i djelima primijenjene umjetnosti.</p> <p>3. Prava navedena u stavku 1. mogu se prenositi, ustupati ili biti predmetom ugovornih licencija.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje stavak 6., kada umjetnici izvođači sklapaju ugovor o produkciji filma s filmskim producentom, bilo pojedinačno bilo kolektivno, smatra se, podložno odredbama ugovora u kojima se navodi drukčije, da je umjetnik izvođač navedenim ugovorom prenio svoje pravo iznajmljivanja podložno članku 5.</p> <p>5. Države članice mogu predvidjeti sličnu pretpostavku poput one iz stavka 4., u odnosu na autore.</p> <p>6. Države članice mogu predvidjeti da potpisivanje ugovora sklopljenog između umjetnika izvođača i filmskog producenta o produkciji filma ima učinak odobrenja za iznajmljivanje, pod uvjetom da takav ugovor predviđa primjerenu naknadu u smislu članka 5. Države članice mogu također predvidjeti da se ovaj stavak primjenjuje mutatis mutandis na prava iz poglavlja 2.</p>	<p>Članak 25.</p> <p>Autor ima isključivo pravo sa svojim autorskim djelom i koristim a od njega činiti što ga je volja, te svakoga drugog od toga isključiti , ako ovim</p>	U potp unos ti preu zeto	

	<p>Zakonom nije drukčije određen o. To pravo obuhvaća, osobito:</p> <p>-</p> <p>..</p> <p>.</p> <p>-</p> <p>p r a v o d i s t r i b u</p>		
--	---	--	--

	c ij e (p r a v o s t a v lj a n j a u p r o m e t) , Članak 27. (1) Pra vo distri bucij e je		
--	--	--	--

	isklj učiv o prav o stavl janja u prom et izvor nika ili prim jerek a autor skog djela prod ajom ili na drugi nači n, uklju čuju ći iznaj mljiv anje, te njiho va		
--	--	--	--

	nuđe nja javn osti u tu svrh u. Skla dište nje prim jerek a autor skog djela i podu zima nje drugi h radnj i radi distri bucij e prim jerek a autor skog djela izjed		
--	---	--	--

	nače no je s distri bucij om.		
	(2) Jav na posu dba podr azu mije va nači n stavl janja u prom et izvor nika ili prim jerek a autor skog djela za koje		

	nije potrebito odobrenje autora.		
	(6) Pravo iznajmljivanja je isključivo pravo davanja na korištenje izvornika ili primjerkaa autorskog djela		

	u ogra niče nom razd oblju , radi ostva rivan ja izrav ne ili neizr avne imov inske ili kom ercij alne koris ti. Prav o iznaj mljiv anja autor skog djela ne odno si se na		
--	---	--	--

	<p>izgrađena djela arhitekture i djela primijenjenih umjetnosti.</p> <p>Članak 128.</p> <p>(1) Umjetnik izvođač ima isključivo pravo distribuiranja, uključujući</p>		
--	--	--	--

	ći prav o iznaj mljiv anja svoje fiksir ane izve dbe te prav o na prim jeren u nakn adu ako se prim jerci njeg ove fiksir ane izve dbe u pogl edu kojih je		
--	---	--	--

	<p>dopu štena daljn ja distri bucij a, posu đuju posr edov anje m javni h knjiž nica.</p> <p>Članak 135.</p> <p>(1) Proi zvod ač fono gram a ima sljed eća imov inska prav a:</p>		
--	---	--	--

	-		
	..		
	.		
	-		
	i		
	s		
	k		
	lj		
	u		
	č		
	i		
	v		
	o		
	p		
	r		
	a		
	v		
	o		
	d		
	i		
	s		
	tr		
	i		
	b		
	u		

	ir a n j a , u k lj u č u j u ć i p r a v o i z n a j m lj i v a n j a		
--	---	--	--

	s v o j h f o n o g r a m a t e p r a v o n a p r i m j e r e n u n a		
--	---	--	--

	k n a d u a k o s e n j e g o v i f o n o g r a m i, u p o g l e d u		
--	---	--	--

	k o ji h j e d o p u š t e n a d a lj n j a d i s tr i b u c ij a , p o		
--	--	--	--

	s u đ u j u p o s r e d o v a n j e m j a v n i h k n ji ž n i c		
--	---	--	--

	a		
	Članak 147.		
	Audiovi zualni produce nt ima sljedeća imovins ka prava:		
	-		
	...		
	isključiv o pravo distribui ranja, uključuj ući pravo iznajmlji vanja svojih videogra ma te pravo na primjere		

	<p>nu naknadu ako se njegovi videogra mi, u pogledu kojih je dopušten a daljnja distribuc ija, posuđuj u posredo vanjem javnih knjižnic a</p> <p>Članak 27.</p> <p>(6) Pra vo iznaj mljiv anja je isklj učiv o prav o dava</p>		
--	--	--	--

	nja na koriš tenje izvor nika ili prim jerak a autor skog djela u ogra niče nom razd oblju , radi ostva rivan ja izrav ne ili neizr avne imov inske ili kom ercij alne koris		
--	---	--	--

	ti. Prav o iznaj mljiv anja autor skog djela ne odno si se na izgra đena djela arhit ektur e i djela prim ijenj enih umje tnost i.		
	PRENO SIVOST AUTOR SKOG PRAVA		
	Članak		

	49.		
	(1) Aut orsk o prav o je nepr enosi vo osim kod naslj eđiv anja i pren ošenj a u koris t suna sljed nika kod razvr gnuć a naslj edni čke zajed nice.		
	(2) Dru		

	ga rasp olag anja autor skim prav om su dopu štena , ako ovim Zako nom nije druk čije odre đeno . ODGOV ARAJU ĆA PRIMJE NA ODRED ABA O AUTOR SKOM PRAVU Članak		
--	---	--	--

	132. Odredbe iz članaka 5., 10., 18., 19., 26., 27., od 29. do 46., od 48. do 64., od 79. do 81., od 92. do 109., te 119. i 120. ovoga Zakona primjenj uju se na odgovar ajući način te u skladu s odredba ma ovog Poglavlj a i na pravo umjetnik a		
--	---	--	--

	izvođača , ako za nj nije što posebno određen o ili ne proizlazi iz pravne naravi prava umjetnik a izvođača .		
		Nije potr ebno preu zima nje	U odno su na člana k 3. stava k 1. i isklju čivo pravo posu dbe - Direk tiva u čl. 6.st.

			1. daje mogu ćnost držav ama člani cama da odstu pe od isklju čivog prava javne posu dbe pod uvjet om da autori ostva ruju nakn adu za posu dbu. Prem a već ustalj enaj praks
--	--	--	--

			i u RH, pravo javne posu dbe podra zumij eva da nije potre bno odobr enje autor a (v. kasni je uz člana k 6. Direk tive).
<p>Članak 4.</p> <p>Iznajmljivanje računalnih programa</p> <p>Ova Direktiva ne dovodi u pitanje članak 4. točku (c) Direktive Vijeća 91/250/EEZ od 14. svibnja 1991. o pravnoj zaštiti računalnih programa (5).</p>		Nije potr ebno preu zima nje	Ova Direk tiva je stavlj ena van snage . Člana

			k 4.c spom enute Direk tive je člana k člana k 4. stava k 1. točka (c) te člana k 4. stava k 2. Direk tive o pravn oj zaštit i račun alnih progr ama 2009/ 24/E Z u odno su na koju
--	--	--	--

			je takođ er napra vljen uspor edni prika z.
<p>Članak 5.</p> <p>Pravo na primjerenu naknadu kojeg je nemoguće odreći se</p> <p>1. Kada autor ili umjetnik izvođač prenese ili ustupi svoje pravo iznajmljivanja fonograma, ili izvornika ili umnoženih primjeraka filma proizvođaču fonograma ili filmskom producentu, taj autor ili taj umjetnik izvođač zadržava pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje.</p> <p>2. Autori ili umjetnici izvođači ne mogu se odreći prava na primjerenu naknadu za iznajmljivanje.</p> <p>3. Ostvarivanje prava na primjerenu naknadu može se povjeriti udrugama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupaju autore ili umjetnike izvođače.</p> <p>4. Države članice mogu urediti pitanje jesu li i u kojoj mjeri udruge za kolektivno ostvarivanje prava obvezne ostvarivati pravo na dobivanje primjerene naknade kao i pitanje od koga se ta naknada može potraživati ili naplatiti.</p>	<p>Članak 27.</p> <p>(7) Autor koji svoje pravo iznajmljivanja prepusti proizvođaču fonograma ili filmskom prod</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	ucen tu, zadr žava prav o na prim jeren u nakn adu za iznaj mljiv anje svoje ga autor skog djela , koje se ne mož e odre ći. Nak nadu za iznaj mljiv anje dužn		
--	---	--	--

	a je plaća ti osob a koja iznaj mljuj e autor sko djelo . Prav o na prim jeren u nakn adu za iznaj mljiv anje ostva ruje se obav ezno kole ktivn o.		
--	---	--	--

	<p>Članak 132.</p> <p>Odredbe iz članaka 5., 10., 18., 19., 26., 27., od 29. do 46., od 48. do 64., od 79. do 81., od 92. do 109., te 119. i 120. ovoga Zakona primjenj uju se na odgovar ajući način te u skladu s odredba ma ovog Poglavlj a i na pravo umjetnik</p>		
--	--	--	--

	a izvođača , ako za nj nije što posebno određen o ili ne proizlazi iz pravne naravi prava umjetnik a izvođača .		
<p>Članak 6.</p> <p>Odstupanje od isključivog prava javne posudbe</p> <p>1. Države članice mogu odstupiti od isključivog prava javne posudbe predviđenog člankom 1., pod uvjetom da barem autori ostvaruju naknadu za takvu posudbu. Države članice same određuju visinu takve naknade uzimajući u obzir svoje kulturno promotivne ciljeve.</p> <p>2. Kada države članice ne primjenjuju isključivo pravo posudbe, predviđeno člankom 1., na fonograme, filmove i računalne programe, onda moraju uvesti naknadu, barem za autore.</p> <p>3. Države članice mogu izuzeti određene kategorije ustanova od plaćanja naknade iz stavaka 1. i 2.</p> <p>POGLAVLJE II.</p>	<p>Članak 27.</p> <p>(2) Javna posudba podršku daje na način stavl</p>	U potpunosti preuzeto	

PRAVA SRODNA AUTORSKOM PRAVU	<p>janja u prom et izvor nika ili prim jerak a autor skog djela za koje nije potre bno odob renje autor a.</p> <p>(8) Pravo na naknadu za javnu posudbu je pravo na primjere nu naknadu , ako se</p>		
------------------------------	--	--	--

	izvornik ili primjerc i autorsko g djela, u pogledu kojih je dopušten a daljnja distribuc ija, posredo vanjem javnih knjižnic a daju na korištenj e u ograniče nom razdoblj u, bez ostvariv anja izravne ili neizravn e imovins ke ili komercij alne		
--	---	--	--

	<p>koristi. Autor se ne može odreći prava na naknadu za javnu posudbu .</p> <p>(10) Iz nimn o od odre daba iz stava ka 1., 2. i 8. ovog a član ka, autor i autor skih baza poda taka i autor</p>		
--	--	--	--

	i računalnih programima u isključivo javne posuđbe izvornika ili primjerk a svojih autor skih baza podataka i računalnih		
--	--	--	--

	programa		
		Nije potrebno preuzimanje	Članak 6. stavak 3. je odredba čije preuzimanje nije obvezno.
<p>Članak 7.</p> <p>Pravo fiksiranja</p> <p>1. Države članice moraju umjetnicima izvođačima predvidjeti isključivo pravo davanja odobrenja ili zabrane za fiksiranje njihovih izvedaba.</p> <p>2. Države članice moraju organizacijama za radiodifuziju predvidjeti isključivo pravo davanja odobrenja ili zabrane za fiksiranje njihovih radiodifuzijskih emitiranja, bilo da se ta emitiranja prenose žicom bilo zrakom, uključujući kabelom ili satelitom.</p> <p>3. Kada kabelski distributer samo kabelski reemitira radiodifuzijska emitiranja organizacija za radiodifuziju, on nema pravo predviđeno stavkom 2.</p>	<p>Članak 127.</p> <p>Umjetnik izvođač ima isključivo pravo fiksiranja svoje nefiksira</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>ne izvedbe te daljnjeg umnožavanja svoje fiksirane izvedbe.</p> <p>Članak 153.</p> <p>(1) Organizacija za emitiranje ima sljedeća imovinska prava:</p> <p>-</p> <p>i</p>		
--	---	--	--

	sključivopravovifiksiranjasvognenefiksiran		
--	--	--	--

	g p r o g r a m s k o g s i g n a l a		
	(4) Kab elski ili drugi oper ator koji samo reem itira prog rams ke signa		

	le ili ih samo priopćava javnosti izravnim protokolom nije organizacija za emitiranje .		
<p>Članak 8.</p> <p>Radiodifuzijsko emitiranje i priopćavanje javnosti</p> <p>1. Države članice moraju umjetnicima izvođačima predvidjeti isključivo pravo davanja odobrenja ili zabrane za bežično radiodifuzijsko emitiranje i priopćavanje javnosti njihovih izvedaba, osim ako je ta izvedba već emitirana ili je učinjena s fiksacije.</p> <p>2. Države članice moraju predvidjeti pravo kojim će se osigurati plaćanje jedinstvene primjerene naknade od strane korisnika, ako se fonogram, izdan u komercijalne svrhe ili umnoženi primjerak takva fonograma koristi za bežično radiodifuzijsko emitiranje ili za bilo kakvo priopćavanje javnosti, te raspodjelu takve naknade između odnosnih umjetnika izvođača i proizvođača fonograma. Države članice mogu, u slučaju nepostojanja sporazuma između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma, utvrditi uvjete u vezi s raspodjelom takve naknade.</p>	<p>Članak 129.</p> <p>(1) Umjetnik izvođač ima isklj</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>3. Države članice moraju organizacijama za radiodifuziju predvidjeti isključivo pravo davanja odobrenja ili zabrane za bežično reemitiranje njihovih radiodifuzijskih emitiranja kao i za priopćavanje javnosti njihovih radiodifuzijskih emitiranja, ako se takvo priopćavanje obavlja na mjestima pristupačnim javnosti uz plaćanje ulaznice.</p>	<p>učiv o prav o priop ćava nja javn osti svoje nefik siran e i fiksir ane umje tničk e izve dbe, koje osob ito obuh vaća: -</p>		
--	---	--	--

	-		
--	---	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	-		
--	---	--	--

	<p>Članak 135.</p> <p>(1) Proizvođač fonograma ima sljedeća imovinska prava:</p> <p>-</p> <p>pravovoskl</p>		
--	---	--	--

	a d u s č l a n k o m		
	1 2 9 . s t a v k o m		
	2 . o v o g a Z a k		

	o n a , n a u d i o u j e d i n s t v e n o j p ri m j e r e n o j n		
--	---	--	--

	a k n a d i z a : j a v n o p ri o p ć a v a n j e , j a v n o p ri k		
--	--	--	--

	a z i v a n j e , e m it ir a n j e , r e e m it ir a n j e , p ri j e n		
--	---	--	--

	o s i z r a v n i m		
	p r o t o k o m , j a v n o p ri o p ć a v a n		

	j e e m it ir a n j a , r e e m it ir a n j a i p ri j e n o s a i z r a		
--	---	--	--

	<div>vnim protokom testov vakod rugop riop péav a</div>		
--	---	--	--

	n j e j a v n o s ti .		
	Članak 129.		
	(2) Um jetni k izvo đač ima prav o na udio u jedin stven oj prim jeren oj nakn adi		

	za emiti ranje i svak o drug o priop ćava nje javn osti svoje fiksir ane izve dbe. Jedin stven a prim jeren a nakn ada sasto ji se od poje dina čnih nakn ada		
--	--	--	--

	koje pripadaju umjetnicima izvođačima i proizvođačima fonograma.		
	Članak 153.		
	(1) Organizacija za emitiranje ima sljedeća imovinska prava:		

	-	i s k lj u č i v o p r a v o r e e m it ir a n j a s v o g p		
--	---	--	--	--

	r o g r a m s k o g s i g n a l a - i s k l j u č i v o p r a v		
--	--	--	--

	o j a v n o g p ri o p ć a v a n j a s v o g p r o g r a m s k o g s		
--	---	--	--

	i g n a l a e m it ir a n o g , r e e m it ir a n o g il i p r e n e s e		
--	---	--	--

	n o g i z r a v n i m p r o t o k o m , a k o j e t a k v o p ri o		
--	--	--	--

	p ć a v a n j e p ri s t u p a ć n o j a v n o s ti u z p l a ć a n j		
--	--	--	--

	e u l a z n i c e		
<p>Članak 9.</p> <p>Pravo distribucije</p> <p>1. Države članice moraju predvidjeti isključivo pravo stavljanja na raspolaganje javnosti predmeta navedenih u točkama od (a) do (d), uključujući njihove umnožene primjerke, prodajom ili na neki drugi način, dalje u tekstu „pravo distribucije”:</p> <p>(a) umjetnicima izvođačima, u vezi s fiksacijom njihovih izvedaba;</p> <p>(b) proizvođačima fonograma, u vezi s njihovim fonogramima;</p> <p>(c) producentima prvih fiksacija filmova, u vezi s izvornikom i umnoženim primjercima njihovih filmova;</p> <p>(d) organizacijama za radiodifuziju, u vezi s fiksacijom njihovih radiodifuzijskih emitiranja, kako je utvrđeno člankom 7. stavkom 2.</p> <p>2. Pravo distribucije unutar Zajednice u vezi s nekim predmetom navedenim u stavku 1. ne iscrpljuje se, osim kada je prva prodaja toga predmeta u Zajednici obavljena od strane nositelja prava ili uz njegovu suglasnost.</p> <p>3. Pravo distribucije ne dovodi u pitanje posebne odredbe poglavlja I., a posebno članak 1. stavak 2.</p> <p>4. Pravo distribucije može se prenositi, ustupati ili biti predmetom ugovorne licencije.</p>	<p>Članak 128.</p> <p>(1) Umjetnik izvođač ima isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	svoje fiksir ane izve dbe te prav o na prim jeren u nakn adu ako se prim jerci njeg ove fiksir ane izve dbe u pogl edu kojih je dopu štena daljn ja distri bucij		
--	---	--	--

	<p>a, posu đuju posr edov anje m javni h knjiž nica.</p> <p>Članak 135.</p> <p>(1) Proi zvođ ač fono gram a ima sljed eća imov inska prav a: -</p>		
--	---	--	--

	i s k l j u č i v o p r a v o d i s t r i b u i r a n j a , u k l j u č u		
--	---	--	--

	j u ć i p r a v o i z n a j m lj i v a n j a s v o ji h f o n o g r a		
--	--	--	--

	m a t e p r a v o n a p ri m j e r e n u n a k n a d u a k o s e n j		
--	---	--	--

	e g o v i f o n o g r a m i, u p o g l e d u k o j i h j e d o p u š t		
--	--	--	--

	e n a d a lj n j a d i s tr i b u c ij a , p o s u đ u j u p o s r e d		
--	---	--	--

	o v a n j e m		
	j a v n i h k n ji ž n i c a		
	Članak 147.		
	Audiovi zualni produce nt ima sljedeća imovins ka prava:		

	-	i s k lj u č i v o p r a v o d i s tr i b u ir a n j a , u k	
--	---	--	--

	lj u č u j u ć i p r a v o i z n a j m lj i v a n j a s v o ji h v i d		
--	---	--	--

	e o g r a m a t e p r a v o n a p r i m j e r e n u n a k n a d u a k		
--	---	--	--

	o s e n j e g o v i v i d e o g r a m i, u p o g l e d u k o j i h j e		
--	--	--	--

	d o p u š t e n a d a lj n j a d i s tr i b u c ij a , p o s u đ u j u		
--	---	--	--

	p o s r e d o v a n j e m		
	j a v n i h k n j i ž n i c a		
	Č l a n a		

	k 1 5 3 .		
	(1) Org aniza cija za emiti ranje ima sljed eća imov inska prav a: -		
	i s k lj u č i v o		

	p r a v o d i s t r i b u ir a n j a s v o g fi k s ir a n o g p r o g r		
--	--	--	--

	a m s k o g s i g n a l a , o s i m i z n a j m lj i v a n j a i p		
--	--	--	--

	r a v a n a p ri m j e r e n u n a k n a d u z a j a v n u p o s u d		
--	---	--	--

	b u Članak 27. (3) S prvo m prod ajom ili drugi m prije noso m vlasn ištva nad izvor niko m ili prim jerci ma autor skog djela na podr učju drža ve člani		
--	---	--	--

	ce Euro pske unije ili stran ke Ugo vora o Euro psko m ekon oms kom prost oru, od stran e nosit elja prav a ili uz njeg ov prist anak , iscrp ljuje se		
--	---	--	--

	prav o distri bucij e u pogl edu tog izvor nika odno sno tih prim jerak a autor skog djela za podr učje Repu blike Hrva tske. Iscrp ljenj em prav a distri bucij e ne		
--	--	--	--

	prest aje prav o iznaj mljiv anja autor skog djela , prav o autor a da odob ri ili zabr ani izvo z ili uvoz izvor nika ili prim jerak a autor skog djela u treću drža		
--	--	--	--

	<p>vu, kao i prav o na nakn adu za javn u posu dbu autor skog djela .</p> <p>Članak 49.</p> <p>(1) Aut orsk o prav o je nepr enosi vo osim kod naslj eđiv anja i pren ošenj</p>		
--	---	--	--

	<p>a u koris t suna sljed nika kod razvr gnuć a naslj edni čke zajed nice.</p> <p>(2) Dru ga rasp olag anja autor skim prav om su dopu štena , ako ovim Zako nom nije</p>		
--	---	--	--

	druk čije odre đeno . ODGOV ARAJU ČA PRIMJE NA ODRED ABA O AUTOR SKOM PRAVU Članak 132. Odredbe iz članaka 5., 10., 18., 19., 26., 27., od 29. do 46., od 48. do 64., od 79. do 81., od 92.		
--	--	--	--

	do 109., te 119. i 120. ovoga Zakona primjenj uju se na odgovar ajući način te u skladu s odredba ma ovog Poglavlj a i na pravo umjetnik a izvođača , ako za nj nije što posebno određen o ili ne proizlazi iz pravne naravi prava umjetnik a izvođača		
--	---	--	--

	.		
<p>Članak 10.</p> <p>Ograničenja prava</p> <p>1. Države članice mogu predvidjeti ograničenja prava navedenih u ovom poglavlju u slučaju:</p> <p>(a) korištenja u privatne svrhe;</p> <p>(b) korištenja kratkih isječaka u vezi s izvještavanjem o tekućim događanjima;</p> <p>(c) efemernih snimaka organizacije za radiodifuziju upotrebom vlastitih sredstava i za potrebe vlastitog radiodifuzijskog emitiranja;</p> <p>(d) korištenja isključivo s ciljem podučavanja u nastavi ili znanstvenog istraživanja.</p> <p>2. Bez obzira na stavak 1., svaka država članica može u vezi sa zaštitom umjetnika izvođača, proizvođača fonograma, organizacija za radiodifuziju i producenata prve fiksacije filma, predvidjeti istu vrstu ograničenja kakvu predviđa u vezi sa zaštitom autorskog prava na književnim i umjetničkim djelima.</p> <p>Međutim, prisilne licencije mogu se predvidjeti samo u mjeri u kojoj su usklađene s Rimskom konvencijom.</p> <p>3. Ograničenja iz stavaka 1. i 2. primjenjuju se samo u određenim posebnim slučajevima koji nisu u suprotnosti s redovitim iskorištavanjem predmeta zaštite i neopravdano ne dovode u pitanje zakonite interese nositelja prava.</p> <p>POGLAVLJE III.</p> <p>ZAJEDNIČKE ODREDBE</p>		Nije potrebno preuzimati	Radi se o odredbi čije preuzimanje nije obvezno.

<p>Članak 11.</p> <p>Vremenska primjena</p> <p>1. Ova Direktiva primjenjuje se na sva autorska djela, sve izvedbe, sve fonograme, sva radiodifuzijska emitiranja i sve prve fiksacije filmova što se navode u ovoj Direktivi, i što su 1. srpnja 1994. bili zaštićeni zakonodavstvima država članica o autorskom pravu i srodnim pravima ili što su na taj datum udovoljavali uvjetima zaštite prema ovoj Direktivi.</p> <p>2. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje postupke iskorištavanja ostvarene prije 1. srpnja 1994.</p> <p>3. Države članice mogu predvidjeti da se smatra da su nositelji prava odobrili iznajmljivanje ili posudbu nekog predmeta iz točaka od (a) do (d) članka 3. stavka 1., za koji se dokaže da je bio stavljen na raspolaganje trećim osobama u tu svrhu ili da je bio stečen prije 1. srpnja 1994.</p> <p>Međutim, osobito kada je taj predmet digitalni zapis, države članice mogu predvidjeti da nositelji prava imaju pravo na dobivanje odgovarajuće naknade za iznajmljivanje ili za posudbu tog predmeta.</p> <p>4. Države članice ne moraju primjenjivati odredbe članka 2. stavka 2. na kinematografska ili na audiovizualna djela stvorena prije 1. srpnja 1994.</p> <p>5. Ne dovodeći u pitanje stavak 3. i podložno stavku 7., ova Direktiva ne utječe na ugovore sklopljene prije 19. studenoga 1992.</p> <p>6. Podložno odredbama stavka 7., države članice mogu predvidjeti da se smatra da su nositelji prava, koji su stekli nova prava prema nacionalnim propisima donesenima prilikom provedbe ove Direktive, i koji su prije 1. srpnja 1994. dali svoju suglasnost za iskorištavanje, prenijeli nova isključiva prava.</p> <p>7. U odnosu na ugovore sklopljene prije 1. srpnja 1994. pravo na primjerenu naknadu, kojega je nemoguće odreći se, a koje je predviđeno člankom 5. postoji samo u slučaju u kojem su autori ili umjetnici izvođači ili njihovi zastupnici podnijeli zahtjev u tu svrhu prije 1. siječnja 1997. U slučaju nepostojanja sporazuma između nositelja prava o visini naknade, države članice mogu utvrditi visinu primjerene naknade.</p>	<p>Članak 306.</p> <p>(2)</p> <p>U</p> <p>odno</p> <p>su na</p> <p>ugov</p> <p>ore</p> <p>sklo</p> <p>pljen</p> <p>e</p> <p>prije</p> <p>1.</p> <p>srpnj</p> <p>a</p> <p>1994</p> <p>.</p> <p>godi</p> <p>ne,</p> <p>prav</p> <p>o iz</p> <p>član</p> <p>ka</p> <p>27.</p> <p>stavk</p> <p>a 7.</p> <p>odno</p> <p>sno</p> <p>član</p> <p>ka</p> <p>128.</p> <p>stavk</p> <p>a 2.</p>	<p>U</p> <p>potp</p> <p>unos</p> <p>ti</p> <p>preu</p> <p>zeto</p>	
---	---	--	--

	ovog a Zako na post oji samo u sluač ju u koje m je autor odno sno umje tnik izvo đač ili njiho v zastu pnik podn io zahtj ev u tu svrh u prije 1. siječ		
--	---	--	--

	nja 1997 · godi ne. U sluča ju nepo stoja nja spor azu ma izme đu nosit elja prav a o visin i nakn ade, nakn ada se odre đuje u sklad u s odre dba		
--	---	--	--

	ma iz član ka 231. ovog a Zako na.		
<p>Članak 12.</p> <p>Odnos između autorskog prava i srodnih prava</p> <p>Zaštita autorskom pravu srodnih prava prema ovoj Direktivi ostavlja netaknutom i ni na koji način ne utječe na zaštitu autorskog prava.</p>	<p>ODNOS IZMEĐ U AUTOR SKOG PRAVA I SRODN IH PRAVA</p> <p>TE MEĐUS OBNI ODNOS SRODN IH PRAVA</p> <p>Članak</p>	U potp unos ti preu zeto	

	6. (1) Zaštita srodnih prava, posebno Zakonu, ostavlja netaknutom i ni na koji način ne utječe na zaštitu autor skog prava. Ni jedna odredba ovog		
--	--	--	--

	a Zako na o zaštit i srod nih prav a ne smij e se tuma čiti tako da šteti zaštit i autor skog prav a.		
<p>Članak 13.</p> <p>Dostava</p> <p>Države članice Komisiji dostavljaju glavne odredbe nacionalnog zakonodavstva donesene u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>Članak 266.</p> <p>(2) Zavod je dužan dostaviti Europsko</p>	U potpunosti preuzeto	

	j komi siji odre dbe ovog Zako na koji ma se impl eme ntiraj u odre dbe direk tiva iz član ka 2. ovog a Zako na.		
--	---	--	--

<p>Članak 14.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 92/100/EEZ ovime se stavlja izvan snage, ne dovodeći u pitanje obveze država članica koje se odnose na rokove za prijenos direktiva u nacionalna zakonodavstva, kako je određeno dijelom B Priloga I.</p> <p>Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Određba regulira stavljanje van snage Direktive 92/100/EEZ te stoga nije potrebno njeno preuzimanje.
<p>Članak 15.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Određba uređuje stupanje na snagu Direktive te stoga

			nije potrebno njeno preuzimanje.
<p>Članak 16.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o deklaratornoj odredbi te stoga njeno preuzimanje nije potrebno.
<p>PRILOG I.</p> <p>DIO A</p> <p>Direktiva stavljena izvan snage s njezinim naknadnim izmjenama</p> <p>Direktiva Vijeća 92/100/EEZ</p> <p>(SL L 346, 27.11.1992., str. 61.)</p> <p>Direktiva Vijeća 93/98/EEZ</p> <p>(SL L 290, 24.11.1993., str. 9).</p>	Samo članak 11. stavak 2.	Nije potrebno preuzimanje	S obzirom na sadržaj Priloga I. isti nije potre

Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 167, 22.6.2001., str. 10.) DIO B Popis rokova za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo (iz članka 14.) Direktiva 92/100/EEZ 93/98/EEZ 2001/29/EZ		Samo članak 11. stavak 1.				bno preuz eti.
PRILOG II. KORELACIJSKA TABLICA Direktiva 92/100/EEZ Članak 1. stavak 1. Članak 1. stavak 2. Članak 1. stavak 3. Članak 1. stavak 4. Članak 2. stavak 1. uvodne riječi Članak 2. stavak 1. alineja 1. Članak 2. stavak 1. alineja 2. Članak 2. stavak 1. alineja 3. Članak 2. stavak 1. alineja 4. prva rečenica Članak 2. stavak 1. alineja 4. druga rečenica Članak 2. stavak 2. Članak 2. stavak 3. Članak 2. stavak 4. Članak 2. stavak 5. Članak 2. stavak 6. Članak 2. stavak 7.		Ova Direktiva Članak 1. stavak 1. Članak 2. stavak 1. uvodne riječi i točka (a) Članak 2. stavak 1. točka (b) Članak 1. stavak 2. Članak 3. stavak 1. uvodne riječi Članak 3. stavak 1. točka (a) Članak 3. stavak 1. točka (b) Članak 3. stavak 1. točka (c) Članak 3. stavak 1. točka (d) Članak 2. stavak 1. točka (c) Članak 2. stavak 2. Članak 3. stavak 2. Članak 3. stavak 3. Članak 3. stavak 4. Članak 3. stavak 5. Članak 3. stavak 6.			Nije potr ebno preu zima nje	U Prilo gu II. radi se o korel acijsk oj tablic i čije preuz imanj e nije potre bno.

Članak 3.	Članak 4.			
Članak 4.	Članak 5.			
Članak 5. stavci od 1. do 3.	Članak 6. stavci od 1. do 3.			
Članak 5. stavak 4.	—			
Članak 6.	Članak 7.			
Članak 8.	Članak 8.			
Članak 9. stavak 1. uvodne riječi i završne riječi	Članak 9. stavak 1. uvodne riječi			
Članak 9. stavak 1. alineja 1.	Članak 9. stavak 1. točka (a)			
Članak 9. stavak 1. alineja 2.	Članak 9. stavak 1. točka (b)			
Članak 9. stavak 1. alineja 3.	Članak 9. stavak 1. točka (c)			
Članak 9. stavak 1. alineja 4.	Članak 9. stavak 1. točka (d)			
Članak 9. stavci 2., 3. i 4.	Članak 9. stavci 2., 3. i 4.			
Članak 10. stavak 1.	Članak 10. stavak 1.			
Članak 10. stavak 2. prva rečenica	Članak 10. stavak 2. podstavak 1.			
Članak 10. stavak 2. druga rečenica	Članak 10. stavak 2. podstavak 2.			
Članak 10. stavak 3.	Članak 10. stavak 3.			
Članak 13. stavci 1. i 2.	Članak 11. stavci 1. i 2.			
Članak 13. stavak 3. prva rečenica	Članak 11. stavak 3. podstavak 1.			
Članak 13. stavak 3. druga rečenica	Članak 11. stavak 3. podstavak 2.			
Članak 13. stavak 4.	Članak 11. stavak 4.			
Članak 13. stavak 5.	—			
Članak 13. stavak 6.	Članak 11. stavak 5.			
Članak 13. stavak 7.	Članak 11. stavak 6.			
Članak 13. stavak 8.	—			
Članak 13. stavak 9.	Članak 11. stavak 7.			
Članak 14.	Članak 12.			
Članak 15. stavak 1.	—			
Članak 15. stavak 2.	Članak 13.			
—	Članak 14.			
—	Članak 15.			
Članak 16.	Članak 16.			
—	Prilog I.			
—	Prilog II.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2006/116/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Trajanje autorskog prava</p> <p>1. Prava autora književnog ili umjetničkog djela u smislu članka 2. Bernske konvencije traju za života autora i 70 godina nakon njegove smrti, bez obzira na datum na koji je djelo zakonito stavljeno na raspolaganje javnosti.</p> <p>2. U slučaju djela na kojem postoji zajedničko autorsko pravo, rok iz stavka 1. računa se od smrti koautora koji je najdulje živio.</p> <p>3. Rok trajanja zaštite u slučaju anonimnih i pseudonimnih djela je 70 godina od zakonitog stavljanja djela na raspolaganje javnosti. Međutim, ako pseudonim autora ne dovodi u sumnju njegov identitet ili ako</p>	<p>OPĆA ODREDBA O TRAJANJU AUTORSKOG PRAVA</p> <p>Članak 112.</p> <p>Autorsko pravo traje za života autora i 70 godina nakon njegove smrti, bez obzira na to kada je autorsko djelo zakonito objavljeno, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p> <p>TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA KOAUTORSKO DJELO</p> <p>Članak 113.</p> <p>(1) Ako su koautori nositelji zajedničkoga autorskog prava na stvorenom autorskom djelu, rok iz članka 112. ovoga Zakona računa se od smrti koautora koji je posljednji umro.</p> <p>TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA DJELO NEPOZNATOG AUTORA</p> <p>Članak 115.</p> <p>Autorsko pravo na djelu nepoznatog autora traje sedamdeset godina od zakonite objave tog djela. Ako autor tijekom tog razdoblja otkrije svoj identitet, primjenjuje se rok iz članka 112. ovoga Zakona.</p> <p>TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA AUTORSKO DJELO OBJAVLJENO</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>autor razotkrije svoj identitet tijekom razdoblja iz prve rečenice, primjenjuje se rok trajanja zaštite koji je propisan u stavku 1.</p> <p>4. Kada država članica predviđa posebne odredbe o autorskom pravu koje se odnose na kolektivna djela ili na imenovanje pravne osobe nositeljem prava, rok trajanja zaštite računa se u skladu s odredbama iz stavka 3., osim ako su fizičke osobe koje su stvorile djelo označene kao takve u verzijama djela koja su stavljena na raspolaganje javnosti. Ovaj stavak ne dovodi u pitanje prava označenih autora čiji su doprinosi sadržani u takvim djelima; na takve se doprinose primjenjuje stavak 1. ili stavak 2.</p> <p>5. Kada je djelo objavljeno u svescima, dijelovima, nastavcima, izdanjima ili epizodama i kad rok trajanja zaštite počinje teći od trenutka kad je djelo zakonito stavljeno na raspolaganje javnosti, rok trajanja zaštite za svaki takav</p>	<p>POD PSEUDONIMOM</p> <p>Članak 116.</p> <p>(1) Autorsko pravo na autorskom djelu objavljenom pod pseudonimom traje sedamdeset godina od zakonite objave tog djela. Ako autor tijekom tog razdoblja otkrije svoj identitet, primjenjuje se rok iz članka 112. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Ako pseudonim ne ostavlja nikakvu sumnju u pogledu identiteta autora, primjenjuje se rok iz članka 112. ovoga Zakona.</p> <p>TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA AUTORSKO DJELO OBJAVLJENO U DIJELOVIMA</p> <p>Članak 117.</p> <p>Ako se trajanje autorskog prava prema ovome Zakonu računa od zakonite objave autorskog djela, a to djelo se objavljuje u svescima, dijelovima, nastavcima, izdanjima ili epizodama, taj se rok za svaki takav dio računa zasebno.</p> <p>TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA NEOBJAVLJENO AUTORSKO DJELO</p> <p>Članak 118.</p> <p>Ako se trajanje autorskog prava prema ovome Zakonu ne računa od smrti autora a autorsko djelo nije bilo zakonito objavljeno, autorsko pravo prestaje protekom sedamdeset godina od kada je autorsko djelo nastalo.</p>		
---	--	--	--

<p>dio teče zasebno.</p> <p>6. U slučaju djela za koja se rok trajanja zaštite ne računa od smrti autora, te koja nisu zakonito stavljena na raspolaganje javnosti u roku od 70 godina od njihova stvaranja, zaštita prestaje.</p>			
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 1. stavak 4. s obzirom na sadržaj i prirodu nije primjenjiv u RH.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Kinematografska ili audiovizualna djela</p> <p>1. Glavni redatelj kinematografskog ili audiovizualnog djela smatra se njegovim autorom ili jednim od njegovih autora. Države članice imaju mogućnost imenovati druge koautore.</p> <p>2. Rok trajanja zaštite kinematografskih ili audiovizualnih djela istječe 70 godina nakon smrti posljednje preživjele osobe od navedenih,</p>	<p>KOAUTHORI AUDIOVIZUALNOG DJELA</p> <p>Članak 15.</p> <p>(2) Glavnim koautorom audiovizualnog djela smatra se glavni redatelj.</p> <p>(3) Ostalim koautorima audiovizualnog djela smatraju se:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. autor scenarija 2. glavni snimatelj 3. glavni montažer slike i zvuka 4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu. <p>TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA KOAUTORSKO DJELO</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>neovisno o tome jesu li te osobe imenovane koautorima: glavni redatelj, autor scenarija, autor dijaloga, skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom kinematografskom ili tom audiovizualnom djelu.</p>	<p>Članak 113. (2) Neovisno o članku 15. ovoga Zakona, u pogledu audiovizualnih djela, rok iz članka 112. ovoga Zakona računa se od smrti posljednje preživjele od sljedećih osoba: glavni redatelj, autor scenarija, autor dijaloga i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom audiovizualnom djelu.</p> <p>Članak 112. Autorsko pravo traje za života autora i 70 godina nakon njegove smrti, bez obzira na to kada je autorsko djelo zakonito objavljeno, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Trajanje srodnih prava</p> <p>1. Prava umjetnika izvođača prestaju istekom 50 godina od datuma izvedbe. Međutim, ako je fiksirana izvedba zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti u tom razdoblju, prava umjetnika izvođača prestaju istekom 50 godina od prve takve objave ili prvog takva priopćavanja javnosti, ovisno o tome što je bilo ranije.</p> <p>2. Prava proizvođača fonograma prestaju istekom 50 godina od fiksiranja fonograma. Međutim, ako je fonogram bio</p>	<p>TRAJANJE PRAVA</p> <p>Članak 131.</p> <p>(1) Pravo umjetnika izvođača traje 50 godina od izvedbe.</p> <p>(2) Ako u razdoblju iz stavka 1. ovoga članka izvedba fiksirana na fonogram bude zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti, pravo traje 70 godina od prvog takvog izdanja ili prvog takvog priopćavanja javnosti, ovisno o tome koje je bilo ranije.</p> <p>(3) Ako u razdoblju iz stavka 1. ovoga članka fiksacija izvedbe koja nije fonogram bude zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti, pravo traje 50 godina od prvog takvog izdanja ili prvog takvog priopćavanja javnosti, ovisno o tome koje je bilo ranije.</p> <p>Članak 137.</p> <p>Pravo proizvođača fonograma traje 50 godina od prvog fiksiranja fonograma. Ako je u tom razdoblju fonogram zakonito izdan, pravo traje 70 godina od takva prvog</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>zakonito izdan u tom razdoblju, navedena prava prestaju istekom 50 godina od prvog zakonitog izdanja. Ako fonogram nije zakonito izdan u razdoblju iz prve rečenice i ako je u tom razdoblju zakonito priopćen javnosti, navedena prava prestaju istekom 50 godina od datuma prvog zakonitog priopćavanja javnosti.</p> <p>Međutim, ovaj stavak nema učinak ponovne zaštite prava proizvođača fonograma koji, istekom trajanja zaštite koja im je priznata sukladno članku 3. stavku 2. Direktive 93/98/EEZ, u verziji prije njezinih izmjena Direktivom 2001/29/EEZ, na dan 22. prosinca 2002., više nisu bili zaštićeni.</p> <p>3. Prava proizvođača prve fiksacije filma prestaju istekom 50 godina od stvaranja takve fiksacije. Međutim, ako je film u tom razdoblju bio zakonito izdan ili zakonito priopćen</p>	<p>izdanja. Ako fonogram u tom razdoblju nije zakonito izdan, ali je zakonito priopćen javnosti, pravo traje 70 godina od takvog prvog priopćavanja javnosti.</p> <p>Članak 149.</p> <p>Pravo audiovizualnog producenta traje 50 godina od stvaranja prve fiksacije videograma. Ako je u tom razdoblju videogram bio zakonito izdan ili zakonito priopćen javnosti, pravo audiovizualnog producenta traje 50 godina od takva prvog izdanja ili takva prvog priopćavanja, ovisno o tome koje je bilo ranije.</p> <p>Članak 7.</p> <p>(2) Autorska djela jesu osobito:</p> <ul style="list-style-type: none"> - audiovizualna djela, kao što su kinematografski, televizijski, dokumentarni, crtani, reklamni ili drugi filmovi te druga audiovizualna djela izražena slikama, sa zvukom ili bez zvuka, u vremenski organiziranom slijedu promjena, bez obzira na vrstu podloge na koju su fiksirana <p>Članak 156.</p> <p>Pravo organizacije za emitiranje traje 50 godina računajući od prvog emitiranja programskog signala ili od prvog prenošenja izravnim protokom programskog signala, bez obzira je li ono bilo bežično ili putem žica.</p>		
---	--	--	--

<p>javnosti, prava prestaju istekom 50 godina od prvog takva izdavanja ili prvog takva priopćavanja javnosti, ovisno o tome što je bilo ranije. Izraz „film” označava kinematografsko ili audiovizualno djelo ili pokretne slike, sa zvukom ili bez njega.</p> <p>4. Prava radiodifuzijskih organizacija prestaju istekom 50 godina od prvog radiodifuzijskog emitiranja, bez obzira je li to radiodifuzijsko emitiranje preneseno putem žica ili bežično, uključujući putem kabela ili satelita.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Članak 3. stavak 1. druga rečenica izmijenjena je člankom 1. stavkom 2.(a) Direktive 2011/77/EU (koja je također predmet usporednog prikaza za Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima) te stoga druga rečenica u stavku 1. nije potrebno preuzeti u nacionalno zakonodavstvo već je potrebno slijediti tekst izmjene te odredbe.
		Nije potrebno preuzimanje	Članak 3. stavak 2. druga i treća rečenica izmijenjene su člankom 1. stavak 2.(b) Direktive 2011/77/EU (koja je također predmet usporednog prikaza za Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima) te stoga nije potrebno

			preuzimanje u nacionalno zakonodavstvo druge i treće rečenice iz stavka 2. već je potrebno slijediti tekst izmjene te odredbe.
<p>Članak 4.</p> <p>Zaštita prethodno neobjavljenih djela</p> <p>Svaka osoba koja nakon isteka zaštite autorskog prava prvi put zakonito izdaje ili zakonito priopći javnosti prethodno neobjavljeno djelo, uživa zaštitu koja je ekvivalentna imovinskim pravima autora. Trajanje zaštite takvih prava je 25 godina od prvog zakonitog izdanja ili prvog zakonitog priopćavanja javnosti.</p>	<p>Članak 175.</p> <p>(1) Osoba koja prvi put zakonito izdaje ili priopći javnosti još neobjavljeno autorsko djelo na kojemu je autorsko pravo prestalo, stječe pravo odgovarajuće imovinskim autorskim pravima po ovom Zakonu.</p> <p>(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka traje 25 godina od prvog zakonitog izdanja djela ili priopćavanja javnosti i može se njime slobodno raspolagati.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>Članak 5.</p> <p>Kritike i znanstvena izdanja</p> <p>Države članice mogu štiti kritička i znanstvena izdanja djela koja su javno dobro. Najduže trajanje zaštite takvih prava je 30 godina od trenutka prve zakonite objave takvih izdanja.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Radi se o odredbi čije preuzimanje nije obvezno.</p>
<p>Članak 6.</p> <p>Zaštita fotografija</p> <p>Fotografije koje su izvornici u smislu da su autorove vlastite intelektualne tvorevine, štite se u skladu s člankom 1. Za utvrđivanje njihove podobnosti za zaštitu ne primjenjuju se nikakva druga mjerila. Države članice mogu predvidjeti zaštitu drugih fotografija.</p>	<p>Članak 7.</p> <p>(1) Autorsko djelo je originalna intelektualna tvorevina iz književnoga, znanstvenog i umjetničkog područja koja ima individualni karakter, bez obzira na način i oblik izražavanja, vrstu, vrijednost ili namjenu ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p> <p>(2) Autorska djela jesu osobito:</p> <ul style="list-style-type: none"> - .. - fotografska djela i djela proizvedena postupkom sličnim fotografskom <p>Članak 112.</p> <p>Autorsko pravo traje za života autora i 70 godina nakon njegove smrti, bez obzira na to kada je autorsko djelo zakonito objavljeno, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 7.</p> <p>Zaštita u odnosu na treće zemlje</p> <p>1. Kad je zemlja podrijetla nekog djela u smislu Bernske konvencije treća zemlja i kad autor djela nije građanin Zajednice, rok trajanja zaštite priznate u državama članicama istječe na datum isteka zaštite priznate u državi podrijetla djela, ali taj rok ne smije biti dulji od roka određenog člankom 1.</p> <p>2. Rokovi trajanja zaštite određeni člankom 3. primjenjuju se i na nositelje prava koji nisu građani Zajednice, pod uvjetom da im države članice priznaju zaštitu. Međutim, ne dovodeći u pitanje međunarodne obveze država članica, rok trajanja zaštite koju su priznale države članice istječe najkasnije na</p>	<p>Članak 295.</p> <p>(1) Zaštićeni su po ovom Zakonu, autori i nositelji srodnih prava koji su državljani Republike Hrvatske ili imaju svoje sjedište u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(2) Jednako kao osobe iz stavka 1. ovoga članka, zaštićene su strane fizičke ili pravne osobe (stranci) u okviru obveza što ih je Republika Hrvatska prihvatila na temelju međunarodnih ugovora ili na temelju stvarne uzajamnosti. Dok se ne dokaže suprotno smatra se da stvarna uzajamnost postoji.</p> <p>(3) Bez obzira na odredbe iz stavka 1. i 2. ovoga članka zaštićeni su po ovom Zakonu stranci:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. u pogledu autorskih djela pisanih na hrvatskom jeziku, 2. u pogledu moralnih prava - u svakom slučaju, 3. u pogledu prava slijeđenja i prava proizvođača neoriginalne baze podataka na temelju stvarne uzajamnosti. <p>(4) Ne šteteći odredbama stavaka 2. i 3. ovoga Zakona stranac neće imati u</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>datum isteka trajanja zaštite priznate u državi koje je nositelj prava državljanin i taj rok ne smije biti dulji od roka koji je određen člankom 3.</p> <p>3. Države članice koje su na dan 29. listopada 1993., osobito u skladu sa svojim međunarodnim obvezama, odobrile dulji rok trajanja zaštite od onog koji bi proizašao iz odredaba stavaka 1. i 2., mogu zadržati tu zaštitu do sklapanja međunarodnih sporazuma o roku trajanja zaštite autorskog prava i srodnih prava.</p>	<p>Republici Hrvatskoj veću zaštitu nego što je ima u državi čiji je državljanin ili u kojoj ima svoje sjedište, ako osoba iz stavka 1. ovoga članka ima u državi stranca manju zaštitu nego što joj je priznata ovim Zakonom.</p> <p style="text-align: center;">USPOREĐIVANJE ROKOVA TRAJANJA</p> <p style="text-align: center;">Članak 300.</p> <p>(1) Za strane autore, koji su zaštićeni po ovom Zakonu, vrijede rokovi trajanja tih prava iz ovoga Zakona, s tim da istječu najkasnije na dan kada istječe zaštita u državi čiji su državljani i ne mogu biti dulji od rokova predviđenih ovim Zakonom.</p> <p>(2) U opsegu primjene međunarodnih obveza, za strane nositelje srodnih prava, koji su zaštićeni po ovom Zakonu, vrijede rokovi trajanja odnosnih prava iz ovoga Zakona, s tim da istječu najkasnije na dan kada istječe zaštita u državi čiji su državljani ili gdje imaju sjedište i ne mogu biti dulji od rokova predviđenih ovim Zakonom.</p>		
	<p>S obzirom na posebni upit, skrećemo pozornost kako se drugi državljani EU-a ni na koji način ne tretiraju kao treće zemlje. Naime, stavkom 2. članka 295. obuhvaćena je uzajamnost odnosno načelo asimilacije stranaca prema kojem stranci (uključujući državljane drugih država članica EU- a) uživaju jednaku zaštitu autorskim i srodnim pravom kao i državljani RH .</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 8.</p> <p>Računanje rokova</p> <p>Rokovi određeni ovom Direktivom računaju se od prvog dana siječnja godine koja slijedi godinu u kojoj se dogodio događaj koji je doveo do njihova nastanka.</p>	<p>RAČUNANJE ROKOVA</p> <p>Članak 119.</p> <p>Rokovi trajanja autorskog prava određeni ovim Zakonom računaju se od 1. siječnja godine koja neposredno slijedi godinu u kojoj je nastala činjenica od koje se računa početak roka</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 9.</p> <p>Moralna prava</p> <p>Ova Direktiva ne dovodi u pitanje odredbe država članica kojima se uređuju moralna prava.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovu odredbu nije potrebno preuzeti jer nije primjenjiva.</p>
<p>Članak 10.</p> <p>Vremenska primjena</p> <p>1. Kada je u državi članici 1. srpnja 1995. već tekao rok trajanja zaštite koji je duži od odgovarajućeg roka predviđenog ovom Direktivom, ova Direktiva nema učinak skraćivanja tog roka trajanja zaštite u toj državi članici.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovu odredbu, s obzirom na njen sadržaj i prirodu, nije potrebno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

<p>2. Rokovi trajanja zaštite predviđeni ovom Direktivom primjenjuju se na sva djela i sve predmete zaštite koji su bili zaštićeni barem u jednoj državi članici na datum naveden u stavku 1. u skladu s nacionalnim odredbama o autorskom pravu ili o srodnim pravima, ili koji zadovoljavaju mjerila za zaštitu prema [Direktivi Vijeća 92/100/EEZ od 19. studenoga 1992. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe i određenim pravima srodnim autorskom pravu u području intelektualnog vlasništva] (5).</p> <p>3. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje bilo koju radnju iskorištavanja izvršenu prije datuma iz stavka 1. Države članice moraju donijeti potrebne odredbe kako bi zaštitile posebno stečena prava trećih osoba.</p> <p>4. Države članice nisu dužne primijeniti odredbe članka 2. stavka 1. na kinematografska ili na audiovizualna djela stvorena prije 1. srpnja 1994.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 11.</p> <p>Obavješćivanje i dostava</p> <p>1. Države članice odmah obavješćuju Komisiju o svakom vladinom prijedlogu o priznavanju novih srodnih prava, uključujući temeljne razloge za njihovo uvođenje te predviđeno trajanje zaštite.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekstove odredaba internog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>Članak 266.</p> <p>(3) Zavod je dužan obavijestiti Europsku komisiju o svakom prijedlogu Vlade Republike Hrvatske o propisivanju novih srodnih prava, uključujući glavne razloge za njihovo uvođenje te predviđeno trajanje zaštite.</p> <p>(4) Zavod je dužan dostaviti Europskoj komisiji odredbe ovog Zakona kojima se implementiraju odredbe direktiva iz članka 2. ovoga Zakona.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 12.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 93/98/EEZ stavlja se izvan snage ne dovodeći u pitanje obveze država članica koje se odnose na rokove za primjenu direktiva i njihovo prenošenje u nacionalno zakonodavstvo, kako je utvrđeno dijelom B Priloga I.</p> <p>Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.			
<p>Članak 13.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu nije potrebno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo s obzirom da se propisuje stupanje na snagu Direktive.
<p>Članak 14.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.

<p>PRILOG I.</p> <p>DIO A</p> <p>Direktiva koja je stavljena izvan snage s njezinim izmjenama</p> <p>Direktiva Vijeća Samo 93/98/EEZ članak 11. stavak 2.</p> <p>(SL L 290, 24.11.1993., str. 9.)</p> <p>Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća</p> <p>(SL L 167, 22.6.2001., str. 10.)</p> <p>DIO B</p> <p>Popis rokova za prenošenje u nacionalna zakonodavstva i početak primjene</p> <p>(iz članka 12.)</p> <table><tr><th>Direktiva</th><th>Rok za prenošenje</th><th>Datum početka primjene</th></tr><tr><td>93/98/EEZ</td><td>1. srpnja 1995. (članci od 1993. 1. do 11.)</td><td>19. studenoga (članak</td></tr></table>	Direktiva	Rok za prenošenje	Datum početka primjene	93/98/EEZ	1. srpnja 1995. (članci od 1993. 1. do 11.)	19. studenoga (članak		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prilog I. nije potrebno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
Direktiva	Rok za prenošenje	Datum početka primjene							
93/98/EEZ	1. srpnja 1995. (članci od 1993. 1. do 11.)	19. studenoga (članak							

12.) a najkasnije 1. srpnja 1997. s obzirom na članak 2. stavak 1. (članak 10. stavak 5.) 2001/29/EZ22. prosina 2002.			
PRILOG II. Korelacijska Tablica Direktiva Ova Direktiva 93/98/EEZ Članci 1. do 9. Članci 1. do 9. Članak 10. stavci 1. do 4. Članak 10. stavci 1. do 4. Članak 10. stavak 5. — Članak 11. — Članak 12. Članak 11. stavak 1. Članak 13. stavak		Nije potrebno preuzimanje	Prilog II koji čini korelacijsku tablicu nije potrebno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.

1. podstavak 1. —			
Članak 13. stavak —			
1. podstavak 2.			
Članak 11.			
Članak 13. stavak stavak 2.			
1. podstavak 3.			
—			
Članak 13. stavak			
2.	Članak 12.		
—	Članak 13.		
—	Članak 14.		
Članak 14.	Prilog I.		
—	Prilog II.		
—			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti računalnih programa

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet zaštite</p> <p>1. U skladu s odredbama ove Direktive države članice zaštićuju računalne programe autorskim pravom kao književna djela u smislu Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela. Za potrebe ove Direktive pojam „računalni program” obuhvaća i pripremni dizajnerski materijal.</p> <p>2. Zaštita u skladu s ovom Direktivom primjenjuje se na izražaj računalnog programa u bilo kojem obliku. Ideje i načela na kojima se zasniva bilo koji element računalnog programa uključujući one na kojima se zasnivaju njihova sučelja nisu zaštićeni autorskim pravom prema ovoj Direktivi.</p> <p>3. Računalni program zaštićen je ako je izvoran u smislu da predstavlja autorovu vlastitu intelektualnu tvorevinu. Nijedan se drugi kriterij ne primjenjuje u određivanju njegove podobnosti za zaštitu.</p> <p>4. Odredbe ove Direktive primjenjuju se također na programe stvorene prije 1. siječnja 1993. ne dovodeći u pitanje bilo koje radnje završene i bilo koja prava stečena prije tog datuma.</p>	<p>AUTORSKO DJELO</p> <p>Članak 7.</p> <p>(2) Autorska djela jesu osobito:</p> <ul style="list-style-type: none"> - jezična djela (pisana djela, govorna djela, te računalni progra-mi koji obuhvaćaju izražaj računalnog programa u bilo kojem obliku, uključujući i pripremni dizajnerski materijal) <p>NEZAŠTIĆENE TVOREVINE</p> <p>Članak 11.</p> <p>(2) Nisu autorska djela:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. .. 2. ideje i načela na kojima se zasniva bilo koji element računalnog programa, uključujući i one na kojima se zasnivaju njegova sučelja 3. ... 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

	<p>Članak 7.</p> <p>(1) Autorsko djelo je originalna intelektualna tvorevina iz književnoga, znanstvenog i umjetničkog područja koja ima individualni karakter, bez obzira na način i oblik izražavanja, vrstu, vrijednost ili namjenu ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p> <p>PRIMJENA ZAKONA NA PREDMETE ZAŠTITE NASTALE PRIJE NJEGOVA STUPANJA NA SNAGU</p> <p>Članak 305.</p> <p>(1) Ovaj se Zakon primjenjuje na sva autorska djela, sve izvedbe umjetnika izvođača, sve fonograme, sve videograme, sve programske signale, sve neoriginalne baze podataka te sva pisana izdanja u pogledu kojih prava nisu prestala do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 2.</p> <p>Autorstvo nad računalnim programima</p> <p>1. Autor računalnog programa je fizička osoba ili skupina fizičkih osoba koja je stvorila program ili, kad zakonodavstvo države članice to dopušta, pravna osoba određena tim zakonodavstvom kao nositelj prava.</p> <p>Kad zakonodavstvo države članice priznaje kolektivna djela, osoba za koju se prema zakonodavstvu te države članice smatra da je stvorila djelo smatra se njegovim autorom.</p> <p>2. Za računalni program koji je zajednički stvorila skupina fizičkih osoba, isključiva se prava posjeduju zajednički.</p> <p>3. Kada je računalni program stvorio zaposlenik u izvršavanju svojih obveza ili slijedeći upute svojega poslodavca, isključivo poslodavac ima pravo ostvarivati sva imovinska prava na tako stvorenom programu, osim ako je ugovorom drukčije određeno.</p>	<p>AUTOR</p> <p>Članak 12.</p> <p>(1) Autor djela je fizička osoba koja je autorsko djelo stvorila.</p> <p>KOAUTHORI</p> <p>Članak 14.</p> <p>(1) Koautori djela su osobe koje su zajedničkim radom stvorile autorsko djelo, a čijim se doprinosima ne može samostalno koristiti.</p> <p>(2) Koautorima pripada zajedničko autorsko pravo na stvorenom autorskom djelu, tako da svakome pripada dio toga autorskog prava računski određen razmjerno prema cijelom autorskom pravu (koautorski dio).</p> <p>AUTORSKO DJELO STVORENO U RADNOM ODNOSU</p> <p>Članak 96.</p> <p>(1) Autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu je djelo koje za vrijeme trajanja radnog odnosa kod određenog poslodavca stvori</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

	<p>autor izvršavajući svoje obveze iz ugovora o radu i / ili po uputama tog poslodavca. Odnosi u pogledu autorskog djela stvorenog u radnom odnosu uređuju se ovim Zakonom, ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos ili drugim ugovorom.</p> <p>(2) Ako ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos ili drugim ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da je poslodavac stekao isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog u radnom odnosu, u sadržaju i opsegu koji je potreban za obavljanje njegove redovite djelatnosti, bez prostornog i vremenskog ograničenja, i neovisno o prestanku radnog odnosa za vrijeme čijeg trajanja je djelo nastalo.</p>		
--	--	--	--

		Nije potrebno preuzimanje	Članak 2. stavak 1. druga rečenica nije primjenjiva u Republici Hrvatskoj jer zakonodavstvo ne priznaje kolektivna djela. Također, u RH pravna osoba ne može biti autor djela, autor djela može biti jedino fizička osoba koja je to djelo stvorila.
<p>Članak 3.</p> <p>Korisnici zaštite</p> <p>Zaštita se priznaje svim fizičkim ili pravnim osobama koje zadovoljavaju uvjete u skladu s nacionalnim zakonodavstvom o autorskom pravu koje se primjenjuje na književna djela.</p>	<p>Članak 12.</p> <p>(2) Autoru pripada autorsko pravo na njegovu autorskom djelu činom samog stvaranja autorskog djela.</p>	U potpunosti preuzeto	
<p>Članak 4.</p> <p>Ograničene radnje</p> <p>1. Podložno odredbama članka 5. i 6. isključiva prava nositelja prava u smislu članka 2. uključuju pravo izvršiti ili odobriti:</p> <p>(a) trajno ili privremeno reproduciranje računalnog programa bilo kojim sredstvom i u bilo kojem obliku, djelomično ili u cijelosti; ako je za učitavanje, prikazivanje, izvođenje, prenošenje ili pohranu računalnog programa potrebno takvo reproduciranje, takvi postupci podliježu odobrenju nositelja prava;</p>	<p>3.2. <i>Imovinska prava autora</i></p> <p>OPĆENITO</p> <p>Članak 25.</p> <p>Autor ima isključivo pravo sa svojim autorskim djelom i koristima od njega činiti što ga je volja, te svakoga drugog od toga isključiti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. To pravo obuhvaća, osobito:</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>(b)prijevod, prilagodbu, obradu i bilo koju drugu izmjenu računalnog programa i reproduciranje rezultata tih postupaka, ne dovodeći u pitanje prava osobe koja mijenja program;</p> <p>(c)svaki oblik distribucije javnosti, uključujući iznajmljivanje izvornika računalnog programa ili njegovih primjeraka.</p> <p>2. Prvom prodajom primjerka programa u Zajednici od strane nositelja prava ili uz njegovu suglasnost iscrpljuje se pravo distribucije tog primjerka u Zajednici, uz iznimku prava na nadzor daljnjeg iznajmljivanja programa ili njegova primjerka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - pravo umnožavanja - pravo distribucije (pravo stavljanja u promet), - pravo priopćavanja autorskog djela javnosti, - pravo prerade. <p>UMNOŽAVANJE</p> <p>Članak 26.</p> <p>(1) Pravo umnožavanja je isključivo pravo izrade autorskog djela u jednom ili više primjeraka, u cijelosti ili u dijelovima, izravno ili neizravno, privremeno ili trajno, bilo kojim sredstvima i u bilo kojem obliku. Pravo umnožavanja uključuje i fiksiranje koje označava utvrđivanje autorskog djela na materijalnu ili drugu odgovarajuću podlogu.</p> <p>(2) Autorsko djelo se osobito umnožava: grafičkim postupcima, fotokopiranjem i drugim fotografskim postupcima kojima se postiže isti učinak, zvučnim ili vizualnim snimanjem, građenjem odnosno izvedbom djela</p>		
--	--	--	--

arhitekture, pohranom autorskog djela u elektroničkom obliku, fiksiranjem autorskog djela prenošenog računalnom mrežom na materijalnu podlogu, učitavanjem ili pohranom računalnog programa, umnožavanjem koje je potrebno za prikazivanje, izvođenje ili prenošenje računalnog programa, kao i umnožavanjem autorskog djela u okviru prateće internetske usluge iz članka 41. stavka 2. ovoga Zakona.

PRAVO PRERADE

Članak 47.

Pravo prerade isključivo je pravo prevođenja, prilagođavanja, glazbene ili druge obrade ili koje druge preinake autorskog djela.

Članak 8.

- (1) Prijevodi i druge prerade autorskog djela, koje su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera, zaštićene su kao samostalna autorska djela. To uključuje i

prijeводе, prilagodbe, obrade i druge izmjene računalnog programa, koje su originalne intelektualne tvorevine.

**DISTRIBUCIJA,
IZNAJMLJIVANJE I JAVNA
POSUDBA**

Članak 27.

- (1) Pravo distribucije je isključivo pravo stavljanja u promet izvornika ili primjeraka autorskog djela prodajom ili na drugi način, uključujući iznajmljivanje, te njihova nuđenja javnosti u tu svrhu. Skladištenje primjeraka autorskog djela i poduzimanje drugih radnji radi distribucije primjeraka autorskog djela izjednačeno je s distribucijom.
- (3) S prvom prodajom ili drugim prijenosom vlasništva nad izvornikom ili primjercima autorskog djela na području države članice Europske unije ili stranke Ugovora o Europskom ekonomskom prostoru, od strane nositelja prava ili uz njegov pristanak, iscrpljuje se pravo distribucije u pogledu tog

	izvornika odnosno tih primjeraka autorskog djela za područje Republike Hrvatske. Iscrpljenjem prava distribucije ne prestaje pravo iznajmljivanja autorskog djela, pravo autora da odobri ili zabrani izvoz ili uvoz izvornika ili primjeraka autorskog djela u treću državu, kao i pravo na naknadu za javnu posudbu autorskog djela.		
<p>Članak 5.</p> <p>Iznimke od ograničenih radnji</p> <p>1. U nedostatku posebnih ugovornih odredaba za poduzimanje radnji iz točaka (a) i (b) članka 4. stavka 1. nije potrebno odobrenje nositelja prava ako su te radnje zakonitom stjecatelju potrebne za korištenje računalnog programa u skladu s njegovom namjeravanom svrhom, uključujući i za ispravljanje pogrešaka.</p> <p>2. Osobi koja ima pravo koristiti računalni programa ugovorom ne može se zabraniti izrada sigurnosnog primjerka ako je to potrebno za to korištenje programa.</p> <p>3. Osoba koja ima pravo koristiti primjerak računalnog programa također ima pravo bez odobrenja nositelja prava, promatrati, proučavati ili ispitivati rad programa radi</p>	<p>Članak 204.</p> <p>(1) Ovlaštenom korisniku računalnog programa dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade:</p> <ul style="list-style-type: none"> - umnožavanje i prerada računalnog programa ako su neophodni za korištenje računalnog programa u skladu s njegovom namjeravanom svrhom, uključujući i za ispravljanje pogrešaka - izraditi sigurnosni primjerak računalnog programa, ako je to potrebno za korištenje programa 	U potpunosti preuzeto	

<p>utvrđivanja ideje i načela na kojima se zasniva bilo koji element programa ako to čini prilikom izvođenja bilo koje od radnji učitavanja, prikazivanja, izvođenja, prenošenja ili pohranjivanja programa koju ima pravo poduzimati.</p>	<p>- promatrati, proučavati ili ispitivati rad računalnog programa radi utvrđivanja ideje i načela na kojima se zasniva bilo koji element programa, ako to čini prilikom izvođenja bilo koje od radnji učitavanja, prikazivanja, izvođenja, prenošenja ili pohranjivanja računalnog programa, koju je ovlašten poduzimati.</p>		
<p>Članak 6.</p> <p>Dekompiliranje</p> <p>1. Odobrenje nositelja prava ne zahtijeva se kada su reproduciranje koda i prevođenje njegova oblika u smislu točaka (a) i (b) članka 4. stavka 1. nužni za dobivanje informacija potrebnih za postizanje interoperabilnosti neovisno stvorenog računalnog programa s drugim programima uz uvjet da su zadovoljeni sljedeći kriteriji:</p> <p>(a) te radnje izvodi osoba koja ima odobrenje za korištenje ili druga osoba koja ima pravo koristiti primjerak programa ili osoba koja je u njihovo ime ovlaštena to učiniti;</p> <p>(b) informacije koje su potrebne za postizanje interoperabilnosti prethodno nisu bile odmah dostupne osobama iz</p>	<p>DEKOMPILIRANJE RAČUNALNOG PROGRAMA</p> <p>Članak 205.</p> <p>(1) Ovlaštenom korisniku računalnog programa kojemu prethodno nisu bili dostupni podaci za postizanje interoperabilnosti računalnog programa, dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje koda računalnog programa i prevođenje njegova oblika koje je nužno za dobivanje podataka potrebnih za postizanje interoperabilnosti nezavisno stvorenog računalnog programa s</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>točke (a); i</p> <p>(c) te su radnje ograničene na dijelove izvornog programa koji su potrebni za postizanje interoperabilnosti.</p> <p>2. Informacije dobivene primjenom odredbi stavka 1. ne smiju se:</p> <p>(a) koristiti za ciljeve drukčije od postizanja interoperabilnosti neovisno stvorenog računalnog programa;</p> <p>(b) prenositi drugima osim kada je to potrebno za postizanje interoperabilnosti neovisno stvorenog računalnog programa; ili</p> <p>(c) koristiti za razvoj, proizvodnju i stavljanje na tržište računalnog programa bitno sličnog u svojem izražaju ili za bilo koju drugu radnju kojom se nanosi povreda autorskom pravu.</p> <p>3. U skladu s odredbama Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela, odredbe ovog članka ne smiju se tumačiti tako da omogućuju da se njegova primjena koristi na način kojom se nerazumno dovode u pitanje zakoniti interesi nositelja prava ili na način koji je u suprotnosti s redovitim iskorištavanjem računalnog programa.</p>	<p>drugim programima ako su te radnje ograničene samo na one dijelove izvornog programa koji su potrebni za postizanje interoperabilnosti.</p> <p>(2) Podaci dobiveni na način propisan u stavku 1. ovoga članka ne smiju se:</p> <ul style="list-style-type: none"> - koristiti za ciljeve drukčije od postizanja interoperabilnosti neovisno stvorenoga računalnog programa - prenositi drugima, osim kad je to potrebno za postizanje interoperabilnosti neovisno stvorenog programa ili - koristiti za razvoj, proizvodnju ili promidžbu drugog programa, bitno sličnog u svojem izražaju, ili za bilo koju drugu radnju kojom se nanosi povreda autorskom pravu. <p>ZAJEDNIČKE ODREDBE</p>		
---	--	--	--

	<p>Članak 176.</p> <p>(2) Odredbe o sadržajnim ograničenjima iz ovog dijela Zakona odnose se samo na takvo korištenje autorskog djela ili predmeta srodnog prava koje se ne suprotstavlja njihovom redovitom korištenju i ne šteti neopravdano zakonitim interesima nositelja prava.</p>		
<p>Članak 7.</p> <p>Posebne mjere zaštite</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje odredbe članaka 4., 5. i 6. države članice predviđaju, u skladu s njihovim nacionalnim zakonodavstvima, odgovarajuća pravna sredstva protiv osobe koja poduzme bilo koju od sljedećih radnji:</p> <p>(a)bilo koju radnju stavljanja u promet primjerka računalnog programa, znajući ili imajući razloga vjerovati da je to primjerak kojim se povređuje pravo;</p> <p>(b)posjedovanje, u komercijalne svrhe, primjerka računalnog programa, znajući ili imajući razloga vjerovati da je to primjerak kojim se povređuje pravo;</p> <p>(c)bilo koju radnju stavljanja u promet ili posjedovanje, u komercijalne svrhe, bilo kojeg sredstva čija je jedina namjena olakšati neovlašteno uklanjanje ili</p>	<p>POSEBNE MJERE ZA ZAŠTITU RAČUNALNIH PROGRAMA</p> <p>Članak 274.</p> <p>(1) Povreda autorskog prava na računalnom programu čini se osobito:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bilo kojom radnjom distribucije primjerka računalnog programa za koji se zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno pravo autora računalnog programa iz ovog Zakona - posjedovanjem, u komercijalne svrhe, primjerka 	U potpunosti preuzeto	

<p>osujećivanje rada tehničkog uređaja koji služi za zaštitu računalnog programa.</p> <p>2. Svaki primjerak računalnog programa kojim se povređuje pravo podliježe zapljeni u skladu sa zakonodavstvom predmetne države članice.</p> <p>3. Države članice mogu predvidjeti zapljenu bilo kojih sredstava iz točke (c) stavka 1.</p>	<p>računalnog programa za koji se zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno pravo autora računalnog programa iz ovog Zakona</p> <p>- bilo kojom radnjom distribucije ili posjedovanjem u komercijalne svrhe bilo kojeg sredstva čija je jedina namjena olakšati neovlašteno uklanjanje tehničkog uređaja koji služi za zaštitu računalnog programa ili osujetiti rad toga uređaja.</p> <p>(2) Nositelj prava na računalnom programu može zahtijevati zaštitu računalnog programa u skladu s odredbama ove glave ovog Zakona.</p> <p>Članak 284.</p> <p>(1) Na zahtjev nositelja autorskog ili srodnog prava koji učini vjerojatnim da mu je pravo povrijeđeno ili da prijeti opasnost od povrede, sud može odrediti bilo koju privremenu mjeru koja je usmjerena na prestanak ili</p>		
---	---	--	--

	<p>spriječavanje povrede, a osobito:</p> <ul style="list-style-type: none"> - naložiti protivniku osiguranja da prestane odnosno odustane od radnji kojima se povređuje autorsko ili srodno pravo; ovaj nalog sud može izreći i protiv posrednika čije usluge koriste treće osobe da bi povrijedile autorsko ili srodno pravo - odrediti oduzimanje ili isključenje iz prometa proizvoda kojima se protupravno povređuje autorsko ili srodno pravo. <p>(2) Na zahtjev nositelja prava koji učini vjerojatnim da mu je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno u obavljanju gospodarske djelatnosti s ciljem pribavljanja gospodarske ili ekonomske koristi, te da mu zbog takve povrede prijeti nenadoknativa šteta, pored privremenih mjera iz stavka 1. ovoga članka, sud može odrediti i oduzimanje pokretnina ili nekretnina u vlasništvu protivnika osiguranja koje nisu u neposrednoj vezi s povredom,</p>		
--	--	--	--

	kao i zabranu raspolaganja sredstvima na računu kod financijskih institucija i raspolaganja drugom imovinom.		
<p>Članak 8.</p> <p>Nastavak primjene drugih pravnih propisa</p> <p>Odredbe ove Direktive ne dovode u pitanje bilo koje druge pravne propise kao što su oni o patentima, žigovima, nepoštenom tržišnom natjecanju, trgovinskim tajnama, zaštiti poluvodičkih proizvoda ili o ugovornom pravu.</p> <p>Sve ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s člankom 6. ili s iznimkama predviđenim člankom 5. stavcima 2. i 3. ništave su.</p>	<p>Članak 204.</p> <p>(2) Ugovorne odredbe protivne stavku 1. ovoga članka ništetne su.</p> <p>DEKOMPILIRANJE RAČUNALNIH PROGRAMA</p> <p>Članak 205.</p> <p>(3) Ugovorne odredbe protivne ovome članku ništetne su.</p>	U potpunosti preuzeto	

		Nije potrebno preuzimanje	Članak 8. stavak 1. nije potrebno izričito preuzeti s obzirom da se nastavak primjene drugih pravnih propisa podrazumijeva.
<p>Članak 9.</p> <p>Dostava</p> <p>Države članice Komisiji dostavljaju odredbe nacionalnoga zakonodavstva donesene u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
<p>Članak 10.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 91/250/EEZ kako je izmijenjena direktivom navedenom u Prilogu I. dijelu A stavlja se izvan snage ne dovodeći u pitanje obveze država članica vezane za rokove za prijenos u nacionalno zakonodavstvo direktiva navedenih u Prilogu I. dijelu B.</p> <p>Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.

<p>Članak 11.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
<p>Članak 12.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
<p>PRILOG I.</p> <p>DIO A</p> <p>Direktiva stavljena izvan snage s izmjenom (iz članka 10.)</p> <p>Direktiva Vijeća 91/250/EEZ</p> <p>(SL L 122, 17.5.1991., str. 42.)</p> <p>Direktiva Vijeća 93/89/EEZ</p> <p>(SL L 290, 24.11.1993., str. 9.)</p> <p>-samo članak 11. stavak 1.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje Priloga I. s obzirom na sadržaj koji proizlazi iz Priloga I.

DIO B			
Popis rokova za prijenos u nacionalno zakonodavstvo			
(iz članka 10.)			
Direktiva 91/250/EEZ	Rok za prijenos 31. prosinca 1992.		
93/98/EEZ	30. lipnja 1995.		
PRILOG II.		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje Priloga II. s obzirom da se radi o korelacijskoj tablici.
Korelacijska tablica			
Direktiva 91/250/EEZ članak 1. stavci 1., 2. i 3.	Ova Direktiva članak 1. stavci 1., 2. i 3.		
članak 2. stavak 1., prva rečenica	članak 2. stavak 1., podstavak 1.		
članak 2. stavak 1., druga rečenica	članak 2. stavak 1., podstavak 2.		
članak 2. stavci 2. i 3.	članak 2. stavci 2. i 3.		
Članak 3.	Članak 3.		
članak 4., uvodni dio	članak 4. stavak 1., uvodni dio		
članak 4. točka (a)	članak 4. stavak 1. točka (a)		
članak 4. točka (b)	članak 4. stavak 1. točka (b)		
članak 4. točka (c), prva rečenica	članak 4. stavak 1. točka (c)		
članak 4. točka (c), druga rečenica	članak 4. stavak 2.		

članci 5., 6. i 7.	članci 5., 6. i 7.			
članak 9. stavak 1., prva rečenica	članak 8. stavak 1.			
članak 9. stavak 1., druga rečenica	članak 8. stavak 2.			
članak 9. stavak 2.	članak 1. stavak 4.			
članak 10. stavak 1.	—			
članak 10. stavak 2.	Članak 9.			
—	Članak 10.			
—	Članak 11.			
Članak 11.	Članak 12.			
—	Prilog I.			
—	Prilog II.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/77/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2011. o izmjeni Direktive 2006/116/EZ o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Izmjene Direktive 2006/116/EZ</p> <p>Direktiva 2006/116/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>(1)Sljedeći stavak dodaje se članku 1.:</p> <p>„7. Trajanje zaštite glazbene kompozicije s riječima istječe 70 godina nakon smrti posljednje žive osobe, bilo da su te osobe određene kao koautori ili ne: autora stihova i skladatelja glazbene kompozicije, uz uvjet da su oba doprinosa posebno stvorena za predmetnu glazbenu kompoziciju s riječima.”</p> <p>(2)Članak 3. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u stavku 1. druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Međutim,</p> <p>—ako je fiksirana izvedba zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti u tom razdoblju, a ne radi se o fonogramu, prava prestaju istekom 50 godina od prve takve objave ili prvog takvog priopćavanja javnosti ovisno o tome što je ranije,</p> <p>—ako je fiksirana izvedba zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti u tom razdoblju, prava prestaju istekom 70 godina od prve</p>	<p>OPĆA ODREDBA O TRAJANJU AUTORSKOG PRAVA</p> <p>Članak 112.</p> <p>Autorsko pravo traje za života autora i 70 godina nakon njegove smrti, bez obzira na to kada je autorsko djelo zakonito objavljeno, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p> <p>TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA GLAZBENO DJELO S RIJEČIMA</p> <p>Članak 114.</p> <p>(1) U pogledu glazbenog djela s riječima, rok iz članka 112. ovoga Zakona računa se od smrti posljednjeg preživjelog među autorima glazbe i autorima teksta koji su glazbu, odnosno tekst stvorili posebno za korištenje u tom glazbenom djelu s riječima.</p> <p>(2) Ako glazba, odnosno tekst nisu stvoreni posebno za korištenje u glazbenom djelu s riječima, već neovisno jedno o drugome, u</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

<p>takve objave ili prvog takvog priopćavanja javnosti, ovisno o tome što je ranije.”;</p> <p>(b) u drugoj i trećoj rečenici stavka 2. broj „50” zamjenjuje se sa „70”;</p> <p>(c) umeću se sljedeći stavci:</p> <p>„2.a Ako, 50 godina nakon što je fonogram zakonito izdan ili ako nije izdan, 50 godina nakon što je zakonito priopćen javnosti, proizvođač fonograma ne nudi kopije fonograma za prodaju u dostatnoj količini ili ga ne daje na raspolaganje javnosti, žičanim ili bežičnim sredstvima, tako da mu pojedinci iz javnosti mogu pristupiti s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu, umjetnik izvođač može raskinuti ugovor prema kojem je umjetnik izvođač prenio ili ustupio svoja prava na fiksaciju izvedbe proizvođaču fonograma (dalje u tekstu „ugovor o prijenosu ili ustupu”). Pravo na raskid ugovora o prijenosu ili ustupu može se ostvariti ako proizvođač, u roku godine dana od obavijesti umjetnika izvođača o svojoj namjeri da raskine ugovor o prijenosu ili ustupu u skladu s prethodnom rečenicom, ne izvrši obje radnje iskorištavanja navedene u toj rečenici. Umjetnik izvođač se ne može odreći prava na raskid. Kada fonogram sadrži fiksaciju izvedbe skupine izvođača, oni mogu raskinuti svoje</p>	<p>odnosu na svako od njih se zasebno primjenjuje rok iz članka 112. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 131.</p> <p>(1) Pravo umjetnika izvođača traje 50 godina od izvedbe.</p> <p>(2) Ako u razdoblju iz stavka 1. ovoga članka izvedba fiksirana na fonogram bude zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti, pravo traje 70 godina od prvog takvog izdanja ili prvog takvog priopćavanja javnosti, ovisno o tome koje je bilo ranije.</p> <p>(3) Ako u razdoblju iz stavka 1. ovoga članka fiksacija izvedbe koja nije fonogram bude zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti, pravo traje 50 godina od prvog takvog izdanja ili prvog takvog priopćavanja javnosti, ovisno o tome koje je bilo ranije.</p> <p>Članak 137.</p> <p>Pravo proizvođača fonograma traje 50 godina od prvog fiksiranja fonograma. Ako je u tom razdoblju fonogram zakonito izdan, pravo traje</p>		
---	---	--	--

<p>ugovore o prijenosu ili ustupu u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom. Ako je ugovor o prijenosu ili ustupu raskinut u skladu s ovim stavkom, prava proizvođača fonograma na fonogram prestaju.</p> <p>2.b Kada ugovor o prijenosu ili ustupu daje pravo umjetniku izvođaču da potražuje jednokratnu naknadu, umjetnik izvođač ima pravo dobiti godišnju dodatnu naknadu od proizvođača fonograma za svaku punu godinu odmah nastavno na 50. godinu nakon što je fonogram zakonito izdan ili ako nije, 50. godinu nakon što je zakonito priopćen javnosti. Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na raskid.</p> <p>2.c Ukupni iznos koji proizvođač fonograma odvaja za plaćanje godišnje dodatne naknade navedene u stavku 2.b odgovara iznosu od 20 % prihoda koji je proizvođač fonograma stekao tijekom godine koja prethodi onoj za koju se plaća navedena naknada, na temelju reprodukcije, distribucije i stavljanje na raspolaganje predmetnog fonograma, u 50. godini nakon što je zakonito objavljen ili ako nije objavljen, u 50. godini od njegovog zakonitog priopćavanja javnosti.</p>	<p>70 godina od takva prvog izdanja. Ako fonogram u tom razdoblju nije zakonito izdan, ali je zakonito priopćen javnosti, pravo traje 70 godina od takvog prvog priopćavanja javnosti.</p> <p>OTKAZ UGOVORA IZMEĐU UMJETNIKA IZVOĐAČA I PROIZVOĐAČA FONOGRAMA</p> <p>Članak 139.</p> <p>(1) Ako 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno ako fonogram nije zakonito izdan, 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti, proizvođač fonograma ne ponudi primjerke fonograma na prodaju u količini koja zadovoljava razumne potrebe javnosti ili ga ne učini dostupnim javnosti, umjetnik izvođač može otkazati ugovor koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogramu.</p>		
---	--	--	--

<p>Države članice osiguravaju da se od proizvođača fonograma traži da na zahtjev umjetnika izvođača koji imaju pravo na godišnju dodatnu naknadu navedenu u stavku 2.b osiguraju sve informacije kako bi se osiguralo plaćanje te naknade.</p> <p>2.d Države članice osiguravaju da pravom na dobivanje dodatne godišnje naknade kako je navedeno u stavku 2.b upravljaju društva za kolektivno ostvarivanje prava.</p> <p>2.e Kada je umjetnik izvođač ovlašten na periodična plaćanja, prilikom plaćanja mu se ne smiju odbiti predujmi ni bilo kakvi ugovoreni odbici u 50. godini od zakonitog izdavanja fonograma, ili ako nije bio izdan, u 50. godini od njegova zakonitog priopćavanja javnosti.”</p> <p>(3)Sljedeći se stavci dodaju članku 10:</p> <p>„5. Članak 3. stavci 1. do 2.e u verziji koja je na snazi 31. listopada 2011. primjenjuju se na fiksacije izvedaba i fonograma u odnosu na koje su umjetnik izvođač i proizvođač fonograma još uvijek zaštićeni na temelju tih odredaba u verziji koja je važeća na dan 1. studenoga 2013. i na fiksacije izvedaba i fonograma koje će nastati nakon tog datuma.</p>	<p>(2) Prije otkaza ugovora iz stavka 1. ovoga članka umjetnik izvođač dužan je obavijestiti proizvođača fonograma da ima obvezu ponuditi primjerke fonograma na prodaju u količini koja zadovoljava razumne potrebe javnosti ili ga učiniti dostupnim javnosti u roku od godine dana, računajući od dana primitka pisane obavijesti umjetnika izvođača.</p> <p>(3) Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na otkaz ugovora iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p>(4) Ako je u stvaranju umjetničke izvedbe sudjelovalo više umjetnika izvođača, oni mogu otkazati ugovor iz stavka 1. ovoga članka svi zajedno ili u skladu s odredbom članka 123. ovoga Zakona.</p> <p>(5) Ako je umjetnik izvođač otkazao ugovor u skladu sa stavkom 1.</p>		
--	--	--	--

<p>6. Članak 1. stavak 7. primjenjuje se na glazbene kompozicije s riječima kod kojih je barem glazbena kompozicija ili stihovi zaštićeni u barem jednoj državi članici 1. studenoga 2013. i na glazbene kompozicije s riječima koje će nastati nakon tog datuma.</p> <p>Prvi podstavak ovog stavka ne dovodi u pitanje niti jednu radnju iskorištavanja izvršenu prije 1. studenoga 2013. Države članice donose potrebne odredbe, osobito za zaštitu stečenih prava trećih strana.”</p> <p>(4)Umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 10.a</p> <p>Prijelazne mjere</p> <p>1. Ako ne postoje jasni ugovorni pokazatelji o suprotnom, smatra se da ugovor o prijenosu ili ustupu sklopljen prije 1. studenoga 2013. nastavlja proizvoditi učinke i nakon trenutka kada umjetnik izvođač ne bi bio više zaštićen na temelju članka 3. stavka 1. u verziji koja je važeća 30. listopada 2011.</p> <p>2. Države članice mogu predvidjeti da se ugovori o prijenosu ili ustupu prema kojima umjetnik izvođač ima pravo na periodična plaćanja i koji su sklopljeni prije 1. studenoga 2013. mogu izmijeniti nakon 50. godine od zakonitog izdavanja fonograma ili ako nije bio izdan, nakon</p>	<p>ovoga članka, pravo proizvođača fonograma na tom fonogramu prestaje istekom 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije izdan.</p> <p>DODATNA GODIŠNJA NAKNADA</p> <p>Članak 140.</p> <p>(1) Ako je prema ugovoru između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogramu, umjetnik izvođač stekao pravo na jednokratnu naknadu, on prema ovome Zakonu stječe pravo na dodatnu godišnju naknadu.</p> <p>(2) Proizvođač fonograma dužan je umjetniku izvođaču plaćati dodatnu godišnju naknadu za svaku punu godinu koja slijedi pedesetu godinu od zakonitog izdavanja javnosti fonograma, odnosno pedesetu godinu od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije izdan.</p>		
---	---	--	--

<p>50. godine od njegova zakonitog priopćavanja javnosti.”</p>	<p>(3) Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na dodatnu godišnju naknadu.</p> <p>(4) Dodatna godišnja naknada iznosi 20 % od prihoda kojega proizvođač fonograma ostvari od umnožavanja, distribuiranja i činjenja dostupnim javnosti fonograma na kojem je fiksirana izvedba umjetnika izvođača a obračunava se prema prihodu kojeg proizvođač fonograma ostvari u godini koja prethodi godini njezina dospijeca.</p> <p>(5) Proizvođač fonograma dužan je umjetniku izvođaču, osobi koju on ovlasti, kao i odgovarajućoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje dati sve podatke koji su potrebni za isplatu dodatne godišnje naknade.</p> <p>Članak 214.</p> <p>(1) Sljedeća srodna prava moraju se ostvarivati samo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava:</p>		
--	--	--	--

	<p>1. prava umjetnika izvođača</p> <p>f. ostvarivanje dodatne godišnje naknade iz članka 140. ovoga Zakona</p> <p>PROMJENA SADRŽAJA UGOVORA U KORIST UMJETNIKA IZVOĐAČA</p> <p>Članak 141.</p> <p>(1) Ako je prema ugovoru između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogramu, umjetnik izvođač stekao pravo na naknadu koja dospijeva u obrocima, pri obračunu iznosa takve naknade, ne oduzimaju se eventualno ranije plaćeni predujmovi kao ni eventualni drugi odbici koji su određeni u takvom ugovoru.</p> <p>(2) Odredba iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se nakon što istekne 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog</p>		
--	---	--	--

	<p>priopćavanja javnosti ako fonogram nije zakonito izdan.</p> <p>(3) Umjetnik izvođač ima pravo zahtijevati izmjenu ugovora iz stavka 1. ovoga Zakona sklopljenog prije 1. studenoga 2013. godine, nakon što istekne 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije izdan.</p> <p>(4) Ako umjetnik izvođač i proizvođač fonograma ne postignu sporazum u vezi pravične izmjene ugovora iz stavka 3. ovoga članka, prava proizvođača fonograma na tom fonogramu prestaju istekom 50 godina od zakonitog izdavanja javnosti fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije zakonito izdan.</p> <p>Članak 306.</p> <p>(1) Ugovori između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma o osnivanju prava</p>		
--	--	--	--

	iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogram, koji su sklopljeni prije 1. studenoga 2013. godine, proizvode učinke do isteka roka zaštite umjetnika izvođača iz članka 131. ovoga Zakona, osim ako je u ugovorima drukčije određeno ili ako nastupe okolnosti iz članka 139. stavka 4. ili 141. stavka 4. ovoga Zakona ili ako je ugovor prestao iz bilo kojeg drugog razloga.		
		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje članka 1. stavka 3. s obzirom na sadržaj te odredbe.
<p>Članak 2.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 1. studenoga 2013. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno prizeti.

<p>njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>1. Do 1. studenoga 2016., Komisija podnosi Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru izvješće o primjeni ove Direktive s obzirom na razvoj digitalnog tržišta, kojem se, prema potrebi, prilaže prijedlog za daljnju izmjenu Direktive 2006/116/EZ.</p> <p>2. Do 1. siječnja 2012., Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru, ocjenjujući moguću potrebu za produljenje trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i proizvođača u audiovizualnom sektoru. Prema potrebi, Komisija podnosi prijedlog za daljnju izmjenu Direktive 2006/116/EZ.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Radi se o odredbi kojom se propisuje obveza za Europsku komisiju te istu stoga nije potrebno preuzeti.</p>

<p>Članak 4.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Radi se o odredbi kojom se određuje datum stupanja na snagu Direktive te istu nije potrebno preuzeti.</p>
<p>Članak 5.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Radi se o odredbi kojom se Direktiva upućuje državama članicama te istu nije potrebno preuzeti.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2012/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o određenim dozvoljenim korištenjima djela siročadi

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

3. Uskladenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Euro

		unije u potpunosti preuzet u odredbu u prijedlogu propisa?	pske unije nije preuzet ili je djelo mično preuzet u odredbu prije dloga propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Predmet i područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva odnosi na određena korištenja djela siročadi u javnosti dostupnim knjižnicama, obrazovnim institucijama i muzejima kao i arhivima, institucijama za filmsku ili audio baštinu te javnim organizacijama za radiodifuziju, koje su osnovane u državama članicama radi ispunjavanja ciljeva vezanih uz njihove zadaće od javnog interesa.</p> <p>2. Ova se Direktiva primjenjuje na:</p> <p>(a) djela objavljena u obliku knjiga, dnevnih listova, novina, časopisa ili drugih tiskovina koje čine sastavni dio zbirke javnosti dostupnih knjižnica, obrazovnih institucija ili muzeja kao i zbirke arhiva ili institucija za filmsku ili audio baštinu; i</p> <p>(b) kinematografska ili audiovizualna djela i fonograme koji čine sastavni dio zbirke javnosti dostupnih knjižnica, obrazovnih institucija ili muzeja kao i zbirke arhiva ili institucija za filmsku ili audio baštinu; i</p> <p>(c) kinematografska ili audiovizualna djela i fonograme koji su nastali u produkciji javnih organizacija za radiodifuziju do zaključno 31. prosinca 2002. i nalaze se u njihovim arhivima;</p>	<p>AUTORSKA DJELA KOJIMA SE AUTOR NE MOŽE UTVRDITI ILI PRONAĆI (DJELA SIROČAD)</p> <p>Članak 18.</p> <p>(1) Institucije kulturne baštine iz</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>koja su zaštićena autorskim ili srodnim pravima i po prvi put objavljena u državi članici ili, u slučaju da nisu objavljena, po prvi put emitirana u državi članici.</p> <p>3. Ova se Direktiva također primjenjuje na djela i fonograme iz stavka 2. koji nikad nisu objavljeni niti emitirani, nego su ih organizacije iz stavka 1. stavile na raspolaganje javnosti uz suglasnost nositelja prava, pod uvjetom da se opravdano može pretpostaviti da se nositelji prava ne bi protivili korištenjima koja su navedena u članku 6. Države članice mogu ograničiti primjenu ovog stavka na djela i fonograme koji su kod tih organizacija pohranjeni prije 29. listopada 2014.</p> <p>4. Ova se Direktiva nadalje primjenjuje na djela i drugu zaštićenu građu koja je umetnuta ili uključena u djela ili fonograme iz stavaka 2. i 3. ili koja čini sastavni dio tih djela ili fonograma.</p> <p>5. Ova Direktiva ne utječe na nikakve aranžmane u pogledu upravljanja pravima na nacionalnoj razini.</p>	<p>članka 182. stavka 3. ovoga Zakona, obrazovne ustanove te javne organizacije za emitiranje dužne su u svrhu identifikacije i/ili pronalaženja autora ili koautora djela iz svojih zbirki i arhiva, u dobroj vjeri provesti pažljivu potragu za svako djelo. Pažljiva potraga</p>		
--	---	--	--

	provodi se prije uporabe djela, pretragom odgovarajućih izvora za odnosnu kategoriju djela te se evidentira. Ako postoje dokazi na temelju kojih se može zaključiti da se relevantni podaci o nositeljima prava mogu pronaći u drugim državama, pretražit će se i izvori podataka		
--	---	--	--

	<p>dostupni u tim državama .</p> <p>Članak 182.</p> <p>(3) Instituci ja kulturne baštine je javno dostupna knjižnica ili muzej, arhiv ili ustanova filmske ili audiovizu alne baštine. To uključuje nacionaln e knjižnice i nacionaln e arhive, kao i arhive i javno dostupne</p>		
--	---	--	--

	<p>knjižnice obrazovnih institucija , istraživačkih organizacija i javnih organizacija za emitiranje.</p> <p>Članak 18.</p> <p>(2) Ovaj članak primjenjuje se na:</p> <p>-</p> <p>djela izdana u obliku knjiga, časopisa,</p>		
--	---	--	--

	isa, novin a, revija ili drugi h tiskov ina, te kine mato grafs ka ili druga audio vizual na djela koja čine sastav ni dio zbirki u javno dostu pnim knjiž nicam a, obraz ovni m ustan		
--	---	--	--

	ovam a ili muzej ima i drugi m pravn im osoba ma koje obavl jaju muzej sku djelat nost, kao i zbirki arhiv a ili ustan ova za films ku i audio baštin u; te - kine mato		
--	--	--	--

	grafs ka ili druga audio vizual na djela koje su proiz vele (prod uciral e) javne organ izacij e za emitir anje ili njiho vi pravn i predn ici do zaklju čno 31. prosi nca 2002. , i		
--	---	--	--

	koja se nalaze u njihovim arhivima.		
	(3) Ovaj članak primjenjuje se na djela iz stavka 2. ovoga članka koja:		
	- su zaštićena autorskim pravom i prvi su put izdana u Republici Hrvatskoj.		

	skoj ili, ako nisu izdan a, prvi su put emitir ana u Repu blici Hrvat skoj ili čiji proiz vođač (prod ucent) ima sjediš te ili stalno borav ište u Repu blici Hrvat skoj		
	- ni kad nisu		

	bila izdan a ili emitir ana, ali su ih na drugi način uz prista nak autor a prvi put javno objav ile javno dostu pne knjiž nice, obraz ovne ustan ove ili muzej i i druge pravn e osobe		
--	--	--	--

	koje obavl jaju muzej sku djelat nost, kao i arhivi , ustan ove za films ku i audio baštin u te javne organ izacij e za emitir anje osnov ane u Repu blici Hrvat skoj, pod uvjet om da se		
--	--	--	--

	oprav dano može smatr ati da se autori tih djela ne bi protiv ili korišt enjim a opisa nim u člank u 184. ovoga Zako na		
	- su ugrađ ena ili uklju čena u djela ili čine		

	<p>sastav ni dio tih djela.</p> <p>ODGOVAR AJUĆA PRIMJENA ODREDAB A O AUTORSKO M PRAVU</p> <p>Članak 132.</p> <p>Odredbe iz članaka 5., 10., 18., 19., 26., 27., od 29. do 46., od 48. do 64., od 79. do 81., od 92. do 109., te 119. i 120. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovog Poglavlja i</p>		
--	---	--	--

	<p>na pravo umjetnika izvođača, ako za nj nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava umjetnika izvođača.</p> <p>Članak 138.</p> <p>Odredbe iz članaka 5., 10., 18., članka 19. stavka 3., članaka 26., 27., od 29. do 46., 56., od 60. do 64., od 79. do 81., od 92. do 109., te 119. i 120. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s</p>		
--	---	--	--

	<p>odredbama ovog Poglavlja i na pravo proizvođača fonograma, ako za nj nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava proizvođača fonograma.</p> <p>Članak 150.</p> <p>Odredbe iz članaka 5., 10., 18., članka 19. stavka 3., članaka 26., 27., 29., 34., 40., od 43. do 46., 56., od 60. do 64., od 79. do 81., od 92. do 109., te 119. i 120. ovoga Zakona primjenjuju</p>		
--	--	--	--

	<p>se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovog Poglavlja i na pravo audiovizualn og producenta, ako za nj nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava audiovizualn og producenta.</p> <p>Članak 167.</p> <p>Odredbe iz članaka 5., 10., 18., članka 19. stavka 3., članaka 26., 27., 29., 34., 40., od 43. do 47., 56., od 60. do 64., od 79.</p>		
--	---	--	--

	<p>do 81., od 92. do 109., te 119. i 120. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovog Poglavlja i na pravo nakladnika informativnih publikacija, ako za nj nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava nakladnika novinskih publikacija.</p> <p>Članak 174.</p> <p>Odredbe iz članka 5., 10., 18., članka 19. stavka 3., članka 26.,</p>		
--	---	--	--

	27., 29., 40., 47., 56., od 60. do 64., od 92. do 109., te 119. i 120. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovog Poglavlja i na pravo proizvođača neoriginalne baze podataka, ako za nj nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava proizvođača neoriginalne baze podataka.		
--	---	--	--

<p>Članak 2.</p> <p>Djela siročad</p> <p>1. Djelo ili fonogram smatra se djelom siročetom ako nije utvrđen nijedan od nositelja prava na to djelo ili fonogram ili, čak i ako je utvrđen jedan ili više nositelja prava, nijedan od njih nije pronađen unatoč pažljivoj potrazi za nositeljima prava koja je provedena i evidentirana u skladu s člankom 3.</p> <p>2. U slučaju postojanja više nositelja prava na djelo ili fonogram, od kojih nisu svi utvrđeni, ili čak i ako su utvrđeni, nisu pronađeni usprkos pažljivoj potrazi koja je provedena i evidentirana u skladu s člankom 3., djelo ili fonogram mogu se koristiti u skladu s ovom Direktivom samo ako su za provedbu postupaka reprodukcije i stavljanja na raspolaganje javnosti, koji su redom obuhvaćeni člancima 2. i 3. Direktive 2001/29/EZ, organizacije iz članka 1. stavka 1. dobile dozvolu onih nositelja prava koji su utvrđeni i pronađeni, u pogledu prava čiji su nositelji.</p> <p>3. Stavak 2. ne dovodi u pitanje prava na djelo ili fonogram nositelja prava koji su utvrđeni i pronađeni.</p> <p>4. Članak 5. se mutatis mutandis primjenjuje na nositelje prava na djelima iz stavka 2. koji nisu utvrđeni ni pronađeni.</p> <p>5. Ova Direktiva ne dovodi u pitanja odredbe nacionalnog zakonodavstva u pogledu djela objavljenih anonimno ili pod pseudonimom.</p>	<p>Članak 18.</p> <p>(4) Ako nakon pažljive potrage nije identificiran autor ili nijedan od koautora autorskog djela ili je identificiran autor ali nije pronađen ili su identificirani koautori ali nisu svi pronađeni, to se djelo smatra djelom siročetom te će se s</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

	<p>njim postupati na način koji je ovim Zakonom propisan za postupanj e s djelima siročadi. Ako su neki koautori pronađen i, s djelom siročetom će se postupati na način na kakav su pronađen i koautori odobrili korištenje tog djela.</p>		
	(5) Autor ili koautor djela koje		

	<p>se prema ovom članku smatra djelom siročetom može u bilo kojem trenutku prekinuti primjenu navedenih odredbi u odnosu na vlastita prava.</p> <p>(9) Ovaj članak ne utječe na mogućnost autora da svoj identitet označi pseudonimom ili da svoje djelo objavi</p>		
--	---	--	--

	anonimno.		
<p>Članak 3.</p> <p>Pažljiva potraga</p> <p>1. Za potrebe utvrđivanja ubraja li se djelo ili fonogram u djela siročad, organizacije iz članka 1. stavka 1. osiguravaju da se pažljiva potraga provede u dobroj vjeri za svako djelo ili drugu zaštićenu građu, konzultiranjem odgovarajućih izvora za dotičnu kategoriju djela i druge zaštićene građe. Pažljiva potraga provodi se prije korištenja djela ili fonograma.</p> <p>2. Izvore koji su primjereni za svaku dotičnu kategoriju djela ili fonograma utvrđuje svaka država članica nakon savjetovanja s nositeljima prava i korisnicima, a obuhvaćaju najmanje relevantne izvore navedene u Prilogu.</p> <p>3. Pažljiva potraga provodi se u državi članici prve objave ili, ako nije bilo objave, u državi članici prvog emitiranja, osim u slučaju kinematografskih ili audiovizualnih djela čiji producent ima sjedište ili uobičajeno boravište u državi članici, u kojem se slučaju pažljiva potraga provodi u državi članici njegovog sjedišta ili uobičajenog boravišta.</p> <p>U slučaju navedenom u članku 1. stavku 3., pažljiva potraga provodi se u državi članici poslovnog nastana organizacije koja je djelo ili fonogram stavila na raspolaganje javnosti uz suglasnost nositelja prava.</p> <p>4. Ako postoje dokazi na temelju kojih se može zaključiti da se relevantne informacije o nositeljima prava mogu pronaći u drugim državama, također se konzultiraju i izvori informacija raspoloživi u tim drugim državama.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da organizacije iz članka 1. stavka 1. vode evidencije o svojim pažljivim potragama i da te organizacije nadležnim državnim tijelima dostave sljedeće informacije:</p> <p>(a) rezultate pažljivih potraga koje su organizacije provele i na temelju kojih je donesen zaključak da se djela ili fonogrami smatraju djelima siročadi;</p>	<p>Članak 2. Dodatka Zakona</p> <p>Javno dostupne knjižnice, obrazovne ustanove ili muzeji i druge pravne osobe koje obavljaju muzejsku djelatnost kao i arhivi, ustanove za filmsku i audiobaštinu te javne organizacije za emitiranje osnovane u Republici</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>(b) korištenje djela siročadi od strane tih organizacija u skladu s ovom Direktivom;</p> <p>(c) sve promjene, u skladu s člankom 5., statusa djela siročadi djela ili fonograma koje organizacije koriste;</p> <p>(d) važeće kontakt podatke dotične organizacije.</p> <p>6. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se informacije iz stavka 5. pohranjuju u jedinstvenoj javno dostupnoj internetskoj bazi podataka koju osniva i kojom upravlja Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (dalje u tekstu: „Ured”) u skladu s Uredbom (EU) br. 386/2012. S tim ciljem, one te informacije prosljeđuju Uredu odmah po njihovom zaprimanju od organizacija iz članka 1. stavka 1.</p>	<p>Hrvatskoj dužne su u svrhu identifikacije i/ili pronalaženja autora ili koautora djela iz svojih zbirki i arhiva, u dobroj vjeri provesti pažljivu potragu za svako djelo. Pažljiva potraga provodi se prije uporabe djela, pretragom odgovarajućih izvora za odnosnu kategoriju djela. Ako postoje dokazi na temelju kojih se može zaključiti da se relevantni podaci o</p>		
--	---	--	--

	<p>nositeljima prava mogu pronaći u drugim državama, pretražit će se i izvori podataka dostupni u tim državama.</p> <p>Članak 3. Dodatka Zakona</p> <p>Odgovarajući izvori su:</p> <p>1. za o bj av lj en e k nj ig e:</p>		
--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	2. za n o vi ne , ča so pi se , d ne v ne lis to ve i pe ri o di čn		
--	--	--	--

	e p u bl ik ac ij e:		
--	---	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	3. za vi zu al na		
--	----------------------------------	--	--

	dj el a, u kl ju ču ju ći li k o v na dj el a, fo to gr af ij e, il us tr ac ij e, na cr te , ar		
--	---	--	--

	hi te kt ur u, sk ic e ka sn iji h dj el a i dr u ga sli čn a dj el a k oj a se na la ze u k		
--	---	--	--

	nj ig a m a, ča so pi si m a, n o vi na m a, d ne v ni m lis to vi m a te u dr u gi m dj		
--	---	--	--

	el i m a:		
--	--------------------	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	4. za au di o vi zu al na dj el a, u m je tn ič ke iz ve d be , fo		
--	--	--	--

	n o gr a m e i vi de o gr a m e:		
--	---	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	<p>Članak 18.</p> <p>(1) Institucije kulturne baštine iz članka 182. stavka 3. ovoga Zakona, obrazovne ustanove te javne organizacije za emitiranje dužne su u svrhu identifikacije i/ili pronalaženja</p>		
--	--	--	--

	<p> autora ili koautora djela iz svojih zbirki i arhiva, u dobroj vjeri provesti pažljivu potragu za svako djelo. Pažljiva potraga provodi se prije uporabe djela, pretrago m odgovara jućih izvora za odnosnu kategorij u djela te se evidentir a. Ako postoje dokazi na temelju kojih se </p>		
--	--	--	--

	<p>može zaključiti da se relevantn i podaci o nositelji ma prava mogu pronaći u drugim državama , pretražit će se i izvori podataka dostupni u tim državama .</p> <p>(3) Ovaj članak primjenju je se na djela iz stavka 2. ovoga članka koja:</p> <p>☐ su zaštićena autorski m</p>		
--	---	--	--

	<p>pravom i prvi su put izdana u Republici Hrvatskoj ili, ako nisu izdana, prvi su put emitirana u Republici Hrvatskoj ili čiji proizvođač (producer) ima sjedište ili stalno boravište u Republici Hrvatskoj</p> <p>☐ nikad nisu bila izdana ili emitirana, ali su ih na drugi način uz</p>		
--	---	--	--

	pristanak autora prvi put javno objavile javno dostupne knjižnice, obrazovn e ustanove ili muzeji i druge pravne osobe koje obavljaju muzejsku djelatnost , kao i arhivi, ustanove za filmsku i audiobašt inu te javne organizac ije za emitiranj e osnovane u Republici		
--	---	--	--

	<p>Hrvatskoj , pod uvjetom da se opravdan o može smatrati da se autori tih djela ne bi protivili korištenji ma opisanim u članku 184. ovoga Zakona</p> <p>☐ su ugrađena ili uključena u djela ili čine sastavni dio tih djela</p> <p>Članak 4. Dodatka Zakona</p> <p>Institucije iz</p>		
--	--	--	--

	članka 2. ovoga Dodatka I. dužne su voditi evidenciju o provedenim pažljivim potragama. Podatke iz tih evidencija dostavljat će Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo koji je dužan bez odgode proslijediti ih Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo radi njihove pohrane u jedinствenu javno dostupnu bazu podataka koju na internetu uspostavlja i		
--	--	--	--

	kojom upravlja taj Ured u skladu s Uredbom (EU) broj 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. travnja 2012. o povjeravanju Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo zadaća u vezi s provedbom prava intelektualno g vlasništva, uključujući i okupljanje predstavnika javnog i privatnog sektora u okviru Europske promatračnic e za povrede prava		
--	--	--	--

	<p>intelektualnog vlasništva.</p> <p>Članak 5. Dodatka Zakona</p> <p>Evidencije iz stavka 4. ovoga članka obuhvaćaju najmanje sljedeće podatke:</p> <p>1. rezultate pažljivih potraga koje su te institucije provele i na temelju kojih su izvele zaključak da se djela smatraju djelima siročadi</p> <p>2. korište</p>		
--	---	--	--

	<p>nje djela siročadi koje u skladu s odredba ma ovog Zakona poduzima ju te institucije</p> <p>3. sve promjene o prestanku statusa djela siročadi koje koriste te institucije</p> <p>4. važeće kontakt podatke institucije .</p>		
--	--	--	--

	Članak 3. stavak 3. Direktive preuzet je na način kako je uređeno u članku 18. stavku 1.	Nije potrebno preuzimanje	Suvećenit primjene propisa Republike Hrvatske ograničen je na područje Republike Hrvatske te se ovim Zakonom ne mogu regulirati postupanja institucija ili primj
--	--	---------------------------	--

			erice organ izacij a za emiti ranje u drugi m držav ama člani cama EU- a.
	Kao odgovor na Vaše pitanje navodimo da smo u Usporedni prikaz dodali i članak 18. stavak 3. Prijedloga ZAPSP-a iz kojeg proizlazi da se pažljiva potraga obavlja u RH u situaciji kad je RH	U potp unos ti preu zeto	

	država prve objave ili emitiranja djela.		
<p>Članak 4.</p> <p>Uzajamno priznavanje statusa djela siročadi</p> <p>Djelo ili fonogram koji se, u skladu s člankom 2., smatra djelom siročetom u jednoj državi članici, smatra se djelom siročetom u svim državama članicama. To se djelo ili fonogram može koristiti ili je dostupno u skladu s ovom Direktivom u svim državama članicama. Isto vrijedi za djela i fonograme iz članka 2. stavka 2. što se tiče prava nositelja prava koji nisu utvrđeni ili pronađeni.</p>	<p>Članak 18.</p> <p>(6) Djelo koje se prema pravu druge države članice Europske unije smatra djelom siročetom, smatra se djelom siročetom i u Republici Hrvatskoj, bez potrebe provedbe postupka pažljive potrage.</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>Isto se na odgovara jući način primjenju je i na koautorsk a djela u odnosu na koja je u drugoj državi članici Europske unije utvrđeno da im pripada status djela siročadi jer nisu identificir ani ili pronađen i svi koautori, ali samo u odnosu na njihov koautorsk i dio.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 5.</p> <p>Prestanak statusa djela siročadi</p> <p>Države članice osiguravaju da nositelj prava na djelo ili fonogram koje se smatra djelom siročetom u bilo kojem trenutku ima mogućnost okončati status djela siročeta što se tiče vlastitih prava.</p>	<p>Članak 18.</p> <p>(5) Autor ili koautor djela koje se prema ovom članku smatra djelom siročetom može u bilo kojem trenutku prekinuti primjenu navedenih odredbi u odnosu na vlastita prava.</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
<p>Članak 6.</p> <p>Dozvoljena korištenja djela siročadi</p> <p>1. Države članice odlučuju o iznimci ili ograničenju prava reprodukcije i prava stavljanja na raspolaganje javnosti koja su redom predviđena člancima 2. i 3. Direktive 2001/29/EZ te na taj način osiguravaju da organizacije iz članka 1. stavka 1. djela siročad iz svojih zbirki mogu koristiti na sljedeće načine:</p> <p>(a) stavljanjem djela siročadi na raspolaganje javnosti, u smislu članka 3. Direktive 2001/29/EZ;</p>	<p>SLOBODNO KORIŠTENJ E DJELA SIROČADI</p> <p>Članak 184.</p> <p>(1) Instituci je</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

<p>(b)postupcima reprodukcije, u smislu članka 2. Direktive 2001/29/EZ, za potrebe digitalizacije, stavljanja na raspolaganje, indeksiranja, katalogizacije, očuvanja ili obnavljanja.</p> <p>2. Organizacije iz članka 1. stavka 1. djela siročad koriste u skladu sa stavkom 1. ovog članka samo radi postizanja ciljeva vezanih uz njihove zadaće od javnog interesa, posebno očuvanja i obnavljanja djela i fonograma koji čine sastavni dio njihovih zbirki te osiguravanja njihove dostupnosti za kulturne i obrazovne potrebe. Organizacije u okviru takvih korištenja mogu ostvarivati prihode, i to isključivo za potrebe pokrivanja svojih troškova digitalizacije djela siročadi i stavljanja tih djela na raspolaganje javnosti.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da organizacije iz članka 1. stavka 1. navedu imena utvrđenih autora i drugih nositelja prava prilikom svakog korištenja djela siročeta.</p> <p>4. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje ugovorne slobode tih organizacija u okviru provođenja svojih zadaća od javnog interesa, posebno u pogledu sklapanja sporazuma o javno-privatnom partnerstvu.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da nositelji prava koji za svoja djela ili drugu zaštićenu građu ukinu status djela siročeta prime pravednu naknadu za dotadašnje korištenje tih djela i druge zaštićene građe od strane organizacija iz članka 1. stavka 1. u skladu s stavkom 1. ovog članka. Odluka o okolnostima pod kojima se takva naknada može organizirati prepuštena je državama članicama. Visina naknade utvrđuje se, u okvirima propisanim zakonodavstvom Unije, na temelju prava države članice u kojoj organizacija koja koristi djelo siročće ima poslovni nastan.</p>	<p>kulturne baštine iz članka 182. stavka 3. ovoga Zakona, obrazovne ustanove te javne organizacije za emitiranje mogu umnožavati djela siročad koja su sadržana u njihovim zbirkama u svrhu digitalizacije, činjenja dostupnim javnosti, indeksiranja, katalogiziranja,</p>		
--	--	--	--

	očuvanja ili obnove te ih mogu činiti dostupni m javnosti. Radnje umnožav anja i činjenja dostupni m javnosti navedene institucije mogu poduzima ti samo radi postizanj a ciljeva vezanih uz njihove zadace od javnog interesa, posebno radi očuvanja i		
--	--	--	--

	<p>obnavljan ja djela siročadi koja čine sastavni dio njihovih zbirki te osigurava nja njihove dostupno sti za kulturne i obrazovn e potrebe.</p> <p>(2) Instituci je, ustanove i organizac ije iz stavka 1. ovoga članka mogu od korištenja opisanih u stavku 1. ovoga članka ostvarivat</p>		
--	---	--	--

	<p>i prihode, isključivo u svrhu pokrivanja svojih troškova u vezi s digitalizacijom i činjenjem dostupnim javnosti djela siročadi. To ne utječe na njihovo pravo na slobodu ugovaranja u okviru provedbe svojih zadaća od javnog interesa, posebno u pogledu sklapanja sporazum</p>		
--	--	--	--

	<p>a o javno- privatno m partnerst vu.</p> <p>(3) Prigodo m svakog korištenja djela siročadi, institucije , ustanove i organizac ije iz stavka 1. ovoga članka dužne su na uobičajen način navesti autora odnosno koautore tih djela koji su identificir ani.</p>		
--	---	--	--

	<p>(4) Autor ili koautor koji ukine status djela siročeta u skladu s člankom 18. stavkom 5. ovoga Zakona ima pravo na pravičnu naknadu za dotadašnj e korištenje svojeg djela kao djela siročeta. Pravičnu naknadu je dužna isplatiti institucija , ustanova</p>		
--	--	--	--

	<p>ili organizac ija iz stavka 1. ovoga članka koja je koristila djelo.</p> <p>(5) Visina pravične naknade iz stavka 4. ovoga članka određuje se s obzirom na kategorij u djela siročeta, uzimajući u obzir, među ostalim, ciljeve Republik e Hrvatske u području</p>		
--	---	--	--

	<p>promican ja kulture, nekomerc ijalnu narav korištenja koje poduzima institucija , ustanova ili organizac ija iz stavka 1. ovoga članka i kojim se ostvaruju ciljevi vezani uz njihove zadace od javnog interesa kao što su promican je učenja i širenje kulture, te</p>		
--	--	--	--

	<p>moću štetu koju su pretrpjeli autori. Pravična naknada isplaćuje se za najviše tri godine unatrag, računajući i od dana ukidanja statusa djela siročeta.</p>		
<p>Članak 7.</p> <p>Nastavak primjene drugih pravnih propisa</p> <p>Ova Direktiva posebno ne dovodi u pitanje propise o patentnim pravima, žigovima, pravima na dizajn, korisnim modelima, topografijama poluvodičkih proizvoda, izgledu slova, uvjetnom pristupu, pristupu kablu za usluge emitiranja, zaštiti nacionalnih bogatstava, zakonskim uvjetima za pohranu, o ograničenom postupanju i nepoštenom tržišnom natjecanju, poslovnoj tajni, sigurnosti, povjerljivosti, zaštiti podataka i privatnosti, pristupu javnim dokumentima, ugovornom pravu te pravila o slobodi tiska i slobodi izražavanja u medijima.</p>	<p>Članak 184.</p> <p>(8) Odredbe iz ovoga članka ne utječu na obveze i prava stečena drugim propisima o drugim pravima</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

	intelektua lnog vlasništ a, o uvjetnom pristupu, o pristupu uslugama reemitira nja, o zaštiti kulturne baštine, o obvezi deponira nja, o zaštiti poštenog trgovanja , o poslovnoj tajni, o sigurnosti , o povjerljiv osti, o zaštiti podataka i privatnos ti, o pristupu javnim		
--	--	--	--

	dokumen tima, o ugovorno m pravu te o slobodi tiska i slobodi izražavan ja u medijima .		
<p>Članak 8.</p> <p>Vremenska primjena</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na sva djela i fonograme iz članka 1. koji su na dan 29. listopada 2014. ili kasnije zaštićeni zakonodavstvom države članice u području autorskog prava.</p> <p>2. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje bilo kakve akte sklopljene ili prava stečena prije 29. listopada 2014.</p>		Nije preu zeto	Preuz eto u: Zako n o izmje nama i dopu nama Zako na o autor skom pravu i srodn im pravi ma, člana

		<p>k 6. (NN 127/2 014) člana k/čla nci Član ak 6.</p> <p>(1) Ovaj Zako n primj enjuj e se na sva djela, umjet ničke izved be, fono gram e i video gram e koji su zaštić eni Zako</p>
--	--	--

			nom o autor skom pravu i srodn im pravi ma (»Na rodne novin e«, br. 167/0 3., 79/07 „ 80/11 „ 125/1 1. i 141/1 3.) na dan 29. listop ada 2014. ili kasni je.
--	--	--	--

			(2) Ovaj Zako n primj enjuj e se ne dovo deći u pitanj e pravn e poslo ve sklop ljene ili prava steče na prije 29. listop ada 2014.
--	--	--	--

<p>Članak 9.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 29. listopada 2014. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Kad države članice donose te odredbe, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine takvog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije potrebno preuzimanje	ne postoji obveza preuzimanja _ radi se o odredbi koju nije potrebno prenositi u zakonodavstvo RH.
<p>Članak 10.</p> <p>Klauzula o preispitivanju</p> <p>Komisija trajno preispituje razvoj izvora informacija u pogledu prava te do 29. listopada 2015., a nakon toga godišnje, podnosi izvješće o mogućem uključivanju u područje primjene ove Direktive nakladnika i djela ili druge zaštićene građe koji trenutačno nisu njome obuhvaćeni, a posebno samostalnih fotografija i drugih slikovnih prikaza.</p> <p>Do 29. listopada 2015. Komisija Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o primjeni ove Direktive, s obzirom na razvoj digitalnih knjižnica.</p> <p>Komisija prema potrebi, posebno kako bi se osiguralo funkcioniranje unutarnjeg tržišta, podnosi prijedloge za izmjenu ove</p>		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o odredbi koju s obzirom na njen sadrž

<p>Direktive.</p> <p>Država članica koja iz valjanih razloga smatra da provedba ove Direktive predstavlja zapreku provedbi nekog od nacionalnih aranžmana iz članka 1. stavka 5. u pogledu prava, o tome, uz podnošenje svih relevantnih dokaza, može izvijestiti Komisiju. Komisija te dokaze uzima u obzir pri sastavljanju izvješća iz drugog stavka ovog članka te prilikom donošenja ocjene o potrebi podnošenja prijedloga za izmjenu ove Direktive.</p>			<p>aj i priro du nije potre bno preuz eti.</p>
<p>Članak 11.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potr ebn o preu zim anje</p>	<p>Radi se o odred bi koju s obzir om na njen sadrž aj nije potre bno preuz eti.</p>

<p>Članak 12.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Radi se o odredbi koju s obzirom na njen sadržaj nije potrebno preuzeti.</p>
<p>PRILOG</p> <p>Izvori iz članka 3. stavka 2. uključuju sljedeće:</p> <p>Iza objavljene knjige:</p> <ul style="list-style-type: none"> · (a) zbirke obveznih primjeraka, knjižnične kataloge i normativne datoteke koje vode knjižnice i druge institucije; (b) udruženja nakladnika i autora u dotičnoj zemlji; (c) postojeće baze podataka i registre, WATCH (Writers, Artists and their Copyright Holders), ISBN (International Standard Book Number) i baze podataka o knjigama u tisku; (d) baze podataka nadležnih udruženja za kolektivno ostvarivanje prava, posebno organizacija za prava reproduciranja; (e) izvore koji povezuju višestruke baze podataka i registre, uključujući VIAF (Virtual International Authority Files) i ARROW (Accessible Registries of Rights Information and Orphan Works); <p>Iza novine, časopisa, dnevnih listova i periodične publikacije:</p> <ul style="list-style-type: none"> · (a) ISSN (International Standard Serial Number) za periodične publikacije; (b) kazala i kataloge iz knjižnica i zbirki; 	<p>Članak 3.</p> <p>Odgovarajući izvori su:</p> <p>1. za objavljene knjige:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(c) zbirke obveznih primjeraka;</p> <p>(d) udruženja nakladnika te udruženja autora i novinara u dotičnoj državi;</p> <p>(e) baze podataka nadležnih udruženja za kolektivno ostvarivanje prava, posebno organizacija za prava reproduciranja; za vizualna djela, uključujući likovna umjetnička djela, fotografije, ilustracije, nacрте, arhitekturu, skice kasnijih djela i druga slična djela koja se nalaze u knjigama, dnevnim listovima, novinama i časopisima te u drugim djelima:</p> <p>(a) izvore navedene pod točkama 1. i 2.;</p> <p>(b) baze podataka nadležnih udruženja za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za vizualne umjetnosti, uključujući i organizacije za prava reproduciranja;</p> <p>(c) prema potrebi, baze podataka agencija za arhiviranje slika;</p> <p>4 za audiovizualna djela i fonograme:</p> <p>(a) zbirke obveznih primjeraka;</p> <p>(b) udruženja producenata u dotičnoj državi;</p> <p>(c) baze podataka institucija za filmsku ili audio baštinu i nacionalnih knjižnica;</p> <p>(d) baze podataka s relevantnim normama i oznakama kao što je ISAN (International Standard Audiovisual Number) za audiovizualnu građu, ISWC (International Standard Music Work Code) za glazbena djela i ISRC (International Standard Recording Code) za fonograme;</p> <p>(e) baze podataka nadležnih udruženja za kolektivno ostvarivanje prava, osobito za autore, izvođače, producente fonograma i producente audiovizualnih djela;</p> <p>(f) popise suradnika i druge informacije, koje se pojavljuju na omotu djela;</p> <p>(g) baze podataka drugih udruženja koje predstavljaju određenu kategoriju nositelja prava.</p>			
--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	2. za n o vi ne , ča so pi se , d ne v ne lis to		
--	---	--	--

	ve i pe ri o di čn e p u bl ik ac ij e:		
--	---	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	3. za vi zu al na dj el a, u kl ju ču ju či li k o v na dj el a, fo to gr af		
--	---	--	--

	ij e, il us tr ac ij e, na cr te , ar hi te kt ur u, sk ic e ka sn iji h dj el a i dr u ga sli čn		
--	--	--	--

	a dj el a k oj a se na la ze u k nj ig a m a, ča so pi si m a, n o vi na m a, d ne v ni		
--	--	--	--

	m lis to vi m a te u dr u gi m dj el i m a:		
--	---	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

	4. za au di o vi zu al		
--	--	--	--

	na dj el a, u m je tn ič ke iz ve d be , fo n o gr a m e i vi de o gr a m e:		
--	---	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--